ஓம்

ருக்மிணீஸத்யபாமாஸமேத
ஶ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ணாய
பரப்ரஹ்மணே நம:

ஶ்ரீமந்நிகில நிகமாந்தஸித்தாந்தபாராவாரபாரத்ருஶ்வநா
பகவதா வ்யாஸமஹர்ஷிணா ப்ரணீதே
ஶ்ரீமத்பாகவதே,
பஞ்சம, ஷஷ்ட, ஸப்தம, அஷ்டம, நவமஸ்கந்த
ஸம்புடிதோயம் ஶ்ரீ கோஶ:
ஶ்ரீதரீயவ்யாக்யாநேந
த்ராவிடவிவரணேந ச ஸஹித:

ஸ்ரீமத் பாகவதம்.

5-6-7-8-9 ஸ்கந்தங்கள்.

ஸ்ரீதரீய வ்யாக்யானத்துடன்

ஸிறுகாம்பூர்- ப்ரஹ்மஸ்ரீ-

ராமாயணம் - நடேச சாஸ்திரியார்

அவர்களால்

வரகவி. திரு. அ. சுப்ரமண்ய பாரதி அவர்களின்

உதவியைக் கொண்டு

தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு,

சென்னை, திருவல்லிக்கேணி,

எ. வி. ஐயர் அண்டு கம்பெனி ப்ரோப்ரைடர்

எ. வைத்தினாதைய ரவர்களால்

சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை,
சச்சிதாநந்த அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1915

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃.

௧ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌕𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 ।
𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥
𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀 ।
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌸𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍 ॥ 1109

௨ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ॥
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌯𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 1125

௩ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 1135

௪ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌶𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 1143

௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌂𑌚𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 1149

௬ 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌕𑌥𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 ॥ 1164

௭ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌲𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑌯𑌤𑍍 ॥ 1172

௮ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌽𑌽𑌰𑌾𑌧𑌯𑌤𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌣𑌶𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍇𑌣𑌕𑌥𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌤𑌨𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌣𑌪𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 1178

௯ 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌡𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌜𑌡𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ।
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌲𑍀𑌪𑌶𑍁𑌚𑍇𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌥𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 1188

௨௨ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 1318

௨௩ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 1324

௨௪ 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌧𑍋𑌭𑍁𑌵𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌰𑌵𑍇𑌰𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌤𑌲𑌾𑌦𑌿𑌬𑌿𑌲𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 1328

௨௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌦𑌧𑌸𑍍𑌥𑌾𑌹𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌸𑌞𑍍𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌰𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥ 1340

௨௬ 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌧𑌸𑍍𑌥𑌨𑌰𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌮𑌦𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌮𑍍 ॥ 1346

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃

𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃.

௧ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑍋𑌽𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 1361

௨ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍈𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑍀𑌤 𑌇𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 1378

௩ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌮𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍈𑌃 ।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍂𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 1390

௪ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌰𑍍𑌗𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑍁𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 1402

௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌥 𑌶𑌶𑌾𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 1417

௬ 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌦𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ 1428

௭ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌪𑍌𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 1435

௮ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌥𑌾𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥ 1446

௯ 𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑌤𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍋𑌪𑌤𑌃। [𑌤𑌿𑌃॥
𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍀𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁

௧௦ 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌸𑍍𑌥𑌿𑌜𑌵𑌜𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃॥ 1417

௧௧ 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃॥ 1485

௧௨ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍁।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧 𑌈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 1493

௧௩ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌾𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍।
𑌶𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 1502

௧௪ 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌦𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍋𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌤𑌿𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 1508

௧௫ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍋𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑌨𑌮𑍍।
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑍋𑌯𑍁𑌜𑌾॥ 1521

௧௬ 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍।
𑌆𑌦𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍॥ 1529

௧௭ 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌪𑌰𑌮𑍍।
𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌂 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑌾𑌸𑍁𑌰𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃॥ 1547

௧௮ 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍।
𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥
𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌾॥ 1556

௧௯ 𑌊𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍॥ 1571

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃.

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃.

௧ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍇।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌜 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 1579

௨ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍈𑌃।
𑌤𑌦𑍍𑌧𑌤𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍈𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍॥ 1592

௩ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃।
𑌆𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌦𑌾𑌤𑍍॥ 1607

௪ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌨𑍍।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌮𑌪𑍀𑌡𑌯𑌤𑍍॥ 1617

௫ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑍋𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌 𑌰𑌤𑌮𑍍।
𑌘𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌚𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍॥ 1627

௬ 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍।
𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍॥ 1642

௭ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇॥
𑌅𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹 𑌪𑌦𑍍𑌯𑍈𑌷𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃॥ 1652

௮ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍।
𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌯 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌨 𑌸 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃॥
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌶𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌃𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌨𑍃𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌿𑌶𑍁𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌯𑌤𑍍॥ 1666

௯ 𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃।
𑌕𑍋𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌮𑌤𑌿𑌤𑍋𑌷𑌯𑌤𑍍॥ 1685

௧௦ 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌹𑌰𑍌।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 1708

௧௧ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌥𑌯𑍋𑌰𑍋𑌚𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇॥
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍॥

௧௨ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌃।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 1733

கக த்ருயொடிமெ யதெய-ுஉ-ுஷ்ஸாயகுமெஸ்ராவ்ருதெ உஹாது।
அவயமீதெதிஹாஸெந ஸிஊாவஷ்ஸா வ வணூருதெ॥ 1741

கச வதுஷுமெ ஹ்ருஹவஷ்வஸ்ய வாஸொ யஉு ஶஸ்யுதெ।
தெஶகாஜாதிஹெதெந வஂஶஸ்ரொயொவிமெஷகூஜக॥ 1752

கரு ததஃ வஞ்வமெ ஸவுவண-ுஶ்ரு உநிவஙநடு।
ஸாநதஷ்ஸஂந்ருஹெணாயத வணூருதெ மொக்ஷஜக்ஷணடு॥ 1761

ஸவ்தஉக்ஷஙாஜ்ஷய கதாஸஂந்ருஹஶ்லொகாஸ்ஸஉாவ்த:.

அஷ்டஉக்ஷஙாஜ்ஷய கதாஸஂந்ருஹஶ்லொகா:.

க தத்ர து வ்ருஷ்ஷெ ஸ்வாயஂஹுவஃ ஸ்வாஸொவிஷவத்தயா।
உத்தஉஸாஉஸஶ்லெதி வதுஉுநுநிஶமீவணடு॥
ஸ்வாயஂஹுவெஉஜஙெஉநஜஷுஸஜ ஹுணவண-ுநாக।
உஷிதஃ வஸிவஷ்ஷ்வ ஸவுஉநஜஸஷ்லிதிடு॥ 1781

உ துயெ-ு உநஜஙெ வ்ஷாக்தம் ஹஜெஜ்ஷஸ்ய விமொக்ஷணடு।
ஶீதீயாதி த்ரிஹிஸ்தத்து விஸ்தஸெணொவவணூருதெ।
ஷிதீயெ து ஹஜெஂஷஸ்ய ஹஜீஹிஃ க்ரீஙதொஜமெ।
தெவாஜ்ஞாஹஹ்ருஹீதஸ்ய ஹாஸீஸ்ஜதிஸாஷீயுதெ॥ 1790

௩ த்ருதீயெ ஸ ஹஜெஜெந்ஷண ஸ்தாதொ ஹாஸிஙாவெத்ருதடு।
ஸாஷியாந ஹாஹாஷ்வ ஹாஹஂ தெவஜுஷாவதஃ॥ 1792

ச வதுயெ-ு து தயொஹ-ுஹஃ வ்ஷாவ ஹஙவுதாஂ வாநஃ।
ஹஜஂ வ்ஷவாஷ-ுஉஂ கூகவா ஷாஸிநிுநெஸ்ய நிஜஂ வஷடு॥ 1808

ரு அஜ்ஜதாவ்ஜாநஉஷாஹிஸயஜொயெஸநாவணூருதெ।
ஸ்வஹக்தவக்ஷவாதெஉந யத்ர யொஷாயிதஂ வ்ஷஹொ:॥
வஞ்செ வஞ்உஂ வாயஷ ஷஷ்டொ வாகஙயநூநாடு।
விஷ்ஜுஷாவாஷ்வநிஃஶ்ரீ கெஃகூதா தெவெஹ-ுஸிஸ்த்தாதிஃ॥ 1814

சா ஷஷ்டெ வாநஸ்தாதிவி-ுஷாவாவிஹ்-ுமீதெ ஸாயெஸ்ர: கூதா।
தூநஜாஷ்வாஸாமெஸ்ஸாகஉஜ்ஜதாயஂ உஹொஷ்ஜ்ஜஉ:॥ 1828

எ ஸவ்தெஉஙமெநாஷ்டமீதவிஷஹீத்ஜா ஜமெநெஃ ஸ்தாதஃ।
ஹஸெஃ ஷ்ரீதெஜ்ஷ வவளஸாஜ்ஜஃ ஹாஜாஹஜுதீயுதெ॥ 1838

அ அஷ்டமெ உயூஉமெநெஉஷ்வள ஜுக்ஷ்ஜா விஷ்ணள வஜதெஉஸாமெஃ।
யஷ்ஞஸெஹஜுதெ ஷொஉ மொஹிநூஜ்ஷ்ஷ்வ ஶஸ்யுதெ॥ 1851

௯ 𑌨𑌵𑌮𑍇 [illegible] ।
[illegible] ॥ 1862

௧௦ 𑌦𑌶𑌮𑍇 [illegible] ।
[illegible] 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ 1870

௧௧ 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 [illegible] ।
[illegible] 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 1881

௧௨ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 [illegible] ।
[illegible] 𑌹𑌰𑌿𑌃 [illegible] ॥
[illegible] ।
𑌇𑌤𑌿 [illegible] ॥ 1891

௧௩ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 [illegible] ।
[illegible] ॥ 1903

௧௪ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 [illegible] 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌮𑍍 ।
[illegible] ॥ 1909

௧௫ [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ 1912

௧௬ 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 [illegible] ।
[illegible] ॥
𑌯𑌥𑌾, 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 [illegible] ।
[illegible] ॥ 1921

௧௭ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 [illegible] 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
[illegible] ॥ 1934

௧௮ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 [illegible] ।
[illegible] ॥ 1942

௧௯ 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 [illegible] ।
[illegible] ॥
𑌯𑌥𑌾, [illegible] ।
[illegible] ॥

𑌦𑌾𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌃 ॥ 1950

௨௦ 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥
𑌯𑌥𑌾, 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌪𑌟𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃
𑌦𑌦𑍌 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑌾𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 1961

௨௧ 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌬𑌲𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌜𑌗𑍇 ॥ 1971

௨௨ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌽𑌵𑌸𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌵𑌿𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 1977

௨௩ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌬𑌲𑍌 𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇 ।
𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 1988

௨௪ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 ॥
𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌨𑌿𑌜𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌶𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌨𑌾𑌵𑌦𑌤𑍍 ॥ 1996

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃

௧ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ।
𑌸𑍋𑌮𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 2011

௨ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑍂𑌷𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 2020

௩ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑌂 𑌰𑍇𑌵𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 2027

௪ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌃 ॥ 2035

௫ 𑌪𑌂𑌚𑌮𑌇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌷𑌾𑌢𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌾𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 2052

௬ 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌂𑌭𑍇𑌽𑌂𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌵𑌂𑌶 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌨𑌯𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 2059

௭ 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑌸𑍍𑌥𑌵𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌾𑌰𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥ 2072

௮ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌵𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 ।
𑌸𑌗𑌰𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥ 2079

௯ 𑌨𑌵𑌮𑍇𑌽𑌂𑌶𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌃 ॥ 2087

௰ 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍃𑌂 𑌚 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌂 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥
𑌯𑌥𑌾, 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌸𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥ 2097

௧௧ 𑌤𑌤 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌽𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌯𑌥𑌾, 𑌰𑌾𑌮 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍇 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 2112

௧௨ [illegible] ॥ 2120

௧௩ 𑌐𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌵𑌂𑌶𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌯𑌥𑌾, 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇𑌽𑌵𑌿𑌷𑌕𑌾𑌗𑌾𑌜𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌵𑌾𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌐𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 2124

௧௪ 𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌽𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌗𑌾𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌬𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌯𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ॥

யஜ்வா,வதுஷ்டுமெநதி, ஜாத்வோராஷ்ஷரோ:வத்ராம்ஷயோரஜநி।
ஸ உவாஷ்ஸவுமீம் தஜ்ஜஸஸம்கேதம் வாஷவ்ரவா: ॥ 2130

கரு ததஃ வம்ஷமெ ஸாயியொரைவஷ த்ராஷ்நயொரஜநி।
யஷ்ஸஹி த்ருஸ்ஸதொ ராஜ: காதுவீயுரஹ்நு ஷ்ஷா ॥
யஜ்வா, உக்தா: வம்ஷமெ வம்ஷா: ஷஷதாயஷ: ஷ்ரஷவொத்திதா:।
சுஜுஷ்நம் ஸாயிஜாவளத்ரோராஷஹஷ்ஜெதிவெமிதழ ॥ 2141

கசு ஷொஷமெ ஷாஜுஷநஸஷதைஜுரஹ்ஷ ஹதெ ரஷஹஷ: ।
ராஜாக் க்ஷத்ருவயஃ வ்ரொத்தொ விஸ்வாஷி த்ருஸ்ய ஷாநய: ॥
யஜ்வா, தீயுநப்டநு ஷ்ருஷஷஹ ரதநு ராஜொரஹநு ஷொஷமெ
நுவாநு ।
ஸாயெ:வஷத்ரோரஹவத்ஷ த்ருஸ்ஷம்மொரஹஷஷ.நகஸ:॥2150

கள க்ருயொஷவதுமெ கெவஹஜெஷ்ஷவ த்ருஸ்ய வம்வஸ।
ஸஷதெஷ க்ஷத்ருவநஸாஷிவதணும் வம்ஷவணுநழ॥
யஜ்வா, வம்ஷாநு ஸவுஷமெரவாஷீஜெஹஜெஷ்ஷஸஷதாயஷ: ।
வஷத்ரோஷஹஷஜிக்ஷத்ருவநஸாநொநொஹிராஹிதாநு ॥ 2158

கஅ சுஷ்டாமெ யயாதெஷ நாஹஷஸ்ய கயொவஷதெ ।
யஸ்ய வம்வஸ வஷத்ருஷ கநீயாநஜ்ஹஜ்ஜாநழ॥
யஜ்வா,க்ருயஷொ ஜெஷ்ஷவ த்ருஸ்ய நஹஷஸ்யாஜுஷஸஷத:॥
யயாதிஃ வஷரஷகநதாஷ்டமெ நுவஷாதஜ்ஜழ ॥ 2162

கசு உளநவிம்மெ யயாதிஃ ஷும் வெஷிதம் நஜொவஷழ ।
ஜெவயாநீம் ஸஹாஷ்யாவ்ய விஷத்தொ ரஷக்திராவுவாநு ॥
கிம்வ, ஹக்துஹொ ஸாஜாம் ஹாஸ்யஜவஷ்ருத்திராதநு: ।
விஷம்வயநு வி யராஹ நிவெஷுயிதஷாதஜவாநு ॥ 2173

உ0 விம்மெ விதுஷாஷாவுராஜஸநஜொஹாணதெ: ।
வஷரொவும்மெதஷளஷ்யநெஹுரதஹெஷ்யுதெயஸ:॥2179

உக ஸகவிம்மெ தஷ ஷளஷ்யஜெஷஷதஸ்யாநய உவ்யதெ ।
ஷஜிஜெவாஜீஸாஜெயுத்ரு கீதிஃ ஷ்ருதநுதெ ॥
யஜ்வா, ஸகவிம்மெ ஹஷஹாஜவஷ த்ருரநுஷஸஷதாநய: ।
வணுவஜெ ஷஜிஜெவாஜீஸாஷ்யா யத்ர வம்ஷிந: ॥ 2189

உஉ ஷாவிம்மெ தஷ ஷிவொஷாஸவம்ஷரஷக்வாய வணிுதா: ।
ஜிக்ஷவம்மெ ஜஹாஸஸவாஷுஷயெுயநாஷய: ॥

[illegible] 2197

[illegible] 2207

[illegible] 2215

[illegible]

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃.

ஸ்ரீமத்பாகவதம் 5-வது ஸ்கந்த

அட்டவணை.

அத்யாயம். பக்கம்.

5-வது ஸ்கந்தத்தின் அட்டவணை

முற்றிற்று.

6-வது ஸ்கந்த அட்டவணை.

7-வது ஸ்கந்த அட்டவணை

முற்றிற்று.

அத்யாயம். பக்கம்.

8-வது ஸ்கந்த அட்டவணை

முற்றிற்று.

9-வது ஸ்கந்த அட்டவணை.

9 -வது ஸ்கந்த அட்டவணை
முற்றிற்று.

ப்ரதான கதைகளின் அட்டவணை.

5-வது ஸ்கந்தம்.

6-வது ஸ்கந்தம்.

7-வது ஸ்கந்தம்.

8-வது ஸ்கந்தம்.

9-வது ஸ்கந்தம்.

ப்ரதான கதைகளின் அட்டவணை

முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

॥ 𑌰𑌾𑌜𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌽𑌰𑌮𑌤 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 ॥ 1

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌯 𑌚 𑌨𑍈𑌕𑌧𑌾 ॥ ௨
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௩
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌸𑌮𑍍𑌭𑍋𑌗𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௪
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑍈𑌃 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌗𑍋𑌲𑌾𑌦𑌿𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌤𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௬
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌕𑌥𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾 ॥ ௭
𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌮𑍂𑌹𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௮
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌪𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃

ஐந்தாவது ஸ்கந்தம்

1-வது அத்தியாயம்.

அரசன் கேட்கிருன்.

ஓமுனிவரே! பாகவதரும் ஆத்மாராமருமாகிய ப்ரியவ்ருதர் எவ்விதம் கிருஹத்தில் அமர்ந்தார். அந்த கிருஹதர்மத்தைச் சார்ந்தல்லவா கர்மபந்தமும் (ஸ்வரூப) திரஸ்காரமும் ஏற்படுகின்றன. 1

गृहेष्वभिनिवेशोऽयं पुंसां भवितुमर्हति ।
न नूनं मुक्तसङ्गानां तादृशानां द्विजर्षभ ॥ 2

महतां खलु विप्रर्षे ह्युत्तमश्लोकपादयोः ।
छायानिर्वृतचित्तानां न कुटुम्बे स्पृहा मतिः ॥ 3

संशयोऽयं महान् ब्रह्मन् दारागारसुतादिषु ।
सक्तस्य यत्सिद्धिरभूत्कृष्णे च मतिरच्युता ॥ 4

॥ श्रीशुकः ॥

॥ गद्यम् ॥

बाढमुक्तं किन्तु भगवत उत्तमश्लोकस्य श्रीमच्चरणारविन्द मकरन्द रसावेशितचेतसः । भागवतपरमहंसदयितकथां

ततस्तस्य सङ्गत्यानेन मोक्षमुक्तं तत्र विस्मितः पृच्छति राजा प्रियव्रत इति प्रियव्रतो भागवत आत्मारामः कथं गृहेऽरमत ननु रमतां को दोष इति तत्राह कर्मणां बन्धः पराभवश्च स्वरूपतिरस्कारः यन्मूलो भवति यद्गृहं मूलकारणं यस्य ॥१॥ गृहेष्विति ॥ गृहेषु रतिस्तिष्ठतु तत्राभिनिवेशस्त्वासक्तिः स च भागवतानां न संभवतीत्याह — न नूनमिति ॥२॥ गृहासक्तिर्हि कुटुम्बादिस्पृहया भवति सा च तेषां नास्तीत्याह — महतामिति ॥ उत्तमश्लोकपादयोः छाया कामादिसन्तापहारिणी तया निर्वृतं चित्तं येषां तेषां स्पृहायुक्ता मतिर्नास्ति ॥३॥ दाराद्यासक्तस्य तन्मोक्षः श्रीकृष्णे मतिश्चाव्याहता अभूदिति यदयं महान् संशय इत्याह — संशय इति ॥

கிருஹங்களில் இந்த அபிநிவேசமானது மானிடர்களுக்குத் தகுதியானது, ஓ ப்ராஹ்மணசிரேஷ்டரே! அதுபற்றுதலொழித்த அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தகுதியாகாது. நிச்சயம். 2

ஓ வேதியசிரேஷ்டரே! உத்தமச்லோகமுடைய பாதங்களின் நிழலில் ஆனந்தமடைந்த மனமுடைய பெரியோர்களுக்குக் குடும்பத்தில் ஆசையுள்ள புத்தியுண்டாகாது. 3

ஓ அந்தணரே! மனைவி கிருஹம் புத்திரர்களில் பற்று வைத்த ப்ரியவ்ருதனுக்கு ஸித்தியுண்டாயிற்று; ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடத்திலும் அழிவற்ற புத்தியுண்டாயிற்று; இஃதெப்படி? பெரிய ஸந்தேகமுண்டாகிறது. 4

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

கத்யம்.

நன்றாகச்சொன்னாய்; ஆயினும் உத்தமச்லோகராகிய பகவானுடைய அழகு பெற்ற சரணாரவிந்தங்களில் பெருகும் மகரந்தரஸங்களிற் பிரவேசித்தமனமு

[illegible] ॥ 5

[illegible]

[illegible]

டையவர்கள், எந்தவித இடையூறுகளால் கெடுதியடையினும், மங்களமான மார்க்கமாகிய பாகவதர்களாகிய பரமஹம்ஸர்களின் ப்ரியகதையைப் பெரும் பாலும் விடமாட்டார்கள். 5

ஓ ராஜனே! ராஜகுமாரனும் பரமபாகவதனுமாகிய ப்ரியவ்ருதன், நாரத முனிவரின் பாதஸேவையால் ருஜுவாக ஆத்மஸ்வரூபத்தின் உண்மையை அடைந்து, அத்யாத்மத்யானத்தால் தீக்ஷைசெய்துகொள்ளுகிறவனாக இருக்கும் பொழுது பூமண்டலத்தைப் பரிபாலனம் செய்வதற்கு, சாஸ்திரங்களிற் கூறிய சிறந்த குணங்களுக்கு இருப்பிடமாக விளங்கினமையால், பிதாவாகிய மனு (ராஜ்யபரிபாலனம்செய்) என்றுகூறினார். இந்தப்ப்ரியவ்ருதன் ராஜ்யாதிகாரத்தில், வேறாகிய ப்ரபஞ்சத்தினிடமும், தனக்கு அவமதிப்பைக் கவனித்து, பத

𑌸𑌕𑌲𑌕𑌾𑌰𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑍋 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 ॥ 6

𑌅𑌥 𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌾𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌸𑌕𑌲𑌜𑌗𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑌖𑌿𑌲𑌨𑌿𑌗𑌮𑌨𑌿𑌜𑌗𑌣𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌵𑌨𑌾𑌦𑌵𑌤𑌤𑌾𑌰 ॥ 7

𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌗𑌨𑌤𑌲 𑌉𑌡𑍁𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌪𑌥𑌮𑌮𑌰𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌢𑍈𑌰𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌪𑌥𑌿 𑌚 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌶𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌚𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑌣𑍈𑌰𑍁𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑌨𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌮𑌵𑌭𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌸𑌸𑌰𑍍𑌪 ॥ 8

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌂𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌵𑌯𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍॥ 6॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌕𑌲𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍇𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌖𑌿𑌲𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌗𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥ 7 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌸 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌂 𑌦𑌰𑍀𑌮𑌵𑌭𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌸𑌰𑍍𑌪 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌅𑌮𑌰𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌢𑍈𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃॥ 8॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑌂𑌸𑌯𑌾𑌨𑍇

வாஹுகியவாஸுதேவரிடமே. இடைவிடாத மனத்தின் ஏகாக்ரத் தன்மையால் அவரிடம்) இந்திரியங்களின்க்ரியைகளை யெல்லாம் கொடுத்து பிதாவின் சொல் தடைசெய்யக் கூடாததாயினும் (ராஜ்யத்தை) விரும்பவில்லை. 6

பிறகு பகவானும் ஆத்மயோனியுமாகிய பிர்ம்மதேவர், இந்தகுண ஸிருஷ்டியான ப்ரபஞ்சத்தின் விர்த்திவிஷயமான விசாரத்தால் நிச்சயம்பெற்ற எல்லா உலகங்களின் அபிப்ராய முடையவராகி, வேதங்களும் தம்கணங்களாகிய மரீசி முதலியவர்களும் சூழத் தம்மிருப்பிடத்தினின்று இறங்கினர். 7

அங்கங்கு அந்தபிர்மதேவர் ஆகாயத்தில் சந்திரன்போல் ப்ரகாசித்துக் கொண்டும் விமானவரிசைகளால் ஜ்வலித்துக்கொண்டும் மார்க்கத்தில் தேவ சிரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்பட்டும் ஒவ்வொருமார்க்கத்திலும் கூட்டமாக ஸித்தர்கள் கந்தர்வர்கள் ஸாத்யர்கள் சாரணர்கள் முனிவர்கள் கின்னரர்கள் இவர்களால் கானம் செய்யப்பெற்றும் கந்தமாதனமலையின் குகையை பிரகாசிக்கச் செய்து கொண்டும் ஸமீபத்தில் வந்தார்.

தத்ர ஹ வாவ மநும் ஸ தேவர்ஷிர்ஹம்ஸயாநேந பிதரம் பகவந்தம் ஹிரண்யகர்பமுபலபமாந: ஸஹஸைவோத்தாயார்ஹணேந ஸஹ பிதாபுத்ராப்யாமவஹிதாஞ்ஜலிருபதஸ்தே ॥ 9

பகவாநபி பாரத ததுபநீதார்ஹணஸ்ஸூக்தவாகேநாதிதராமுதிதகுணகணாவதாரஸுவிஜய: ப்ரியவ்ரதமாதிபுருஷஸ்தம் ஸதயஹாஸாவலோக இதி ஹோவாச ॥ 10

॥ ப்ரஹ்மா ॥

நிபோத தாதேதம்ருதம் ப்ரவீமி
மாஸூயிதும் தேவமர்ஹஸ்யப்ரமேயம் ।

நாரதமுகேந மநும் பிதரம் வருஹாந: ஸ்வபிதாமஹமிதி முக்யஸ்வபிதா மஹபுத்ராப்யாம் மநுப்ரியவ்ரதாப்யாம் ஸஹக்ருதாஞ்ஜலிஸ்ஸஹஸைவாப்யுத்தாய அர்ஹணேந பூஜயா ஸஹோபதஸ்தே ஸ்துதவாந் ப்ரியவ்ரதஸ்யா ஹ்வாநார்த்தாப்யாம் நாரத உபதிசதி ஸ்ம புரதோ ஹேதுர்பக்த்யஸ்திதி இதி ஜ்ஞாதவ்யம்॥௯॥ பகவாநிதி॥ ஹேபாரத பகவாநாதிபுருஷோ ப்ரஹ்மாபி தம் ப்ரியவ்ரதமிதி ஹோவாசேத்யந்வய: தேந நாரதேந உபநீதமர்ஹணம் யஸ்ய ஸூக்தவாகேநயதோசிதவாக்யேநாதிசயேந உதிதாவர்ணிதா குணகணா: அவதாரா: ஸுவிஜயாஸ்ஸ்வேநாநுஷ்டிதாஸ்ச யஸ்ய॥௧௦॥ ப்ரவ்ருத்திவிஷயம் ப்ரகாஸ்ய ப்ருதிகூலம் ப்ரவ்ருத்யாப்யுபமாம் கரிஷ்யதீதி ஸங்கரோநாஹ ஏவம் மயாதிக்கிதாநுரூபேண ஸ்ரீஹரிணேவாஜ்ஞாபயதீதி வதந் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரஹஸ்யமாஹ நவபி: நிபோதேதி ஹேதம் ஸத்யம் ப்ரவ்ருமேயம் தேவம் அஸூயிதும் தோஷாரோபணேந த்ரஷ்டும் நார்ஹஸி தேதவ தத: தாத

---

† அவ்விடத்தில் தேவரிஷியாகிய நாரதர் ஹம்ஸவாஹனத்தைக்கண்டுஇவரை,பிதாவும் பகவானுமாகிய ஹிரண்யகர்ப்பரென்றறிந்து, மனு ப்ரியவ்ருதர் இவர்ளுடன்எழுந்து விரைவாகப்பூஜித்து கைகூப்பி ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார். 9

ஓ பரீக்ஷித்துராஜனே! நாரதரிடம் பூஜை பெற்றவரும் உசிதமான வார்த்தைகளால் மிகுதியும் கூறப்பட்ட குணகணங்களையும் அவதாரங்களையும் நல்ல விஜயங்களையும் உடையவரும் ஆதி புருஷரும் பகவானுமாகிய பிர்மதேவர் தயையுடன்கூடிய ஹாஸ்யத்தையும் பார்வையையும் அடைந்து கூறுகிறார். 10

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ரியவ்ருத! இதை யறிந்துகொள். உண்மையைக் கூறுகிறேன். அப்பிரமேயரும் தேவருமாகிய பகவானைத் தோஷமுடையவர் என்ற நோக்கத்துடன்

---

† நாரதரையும் மனுவையும் இந்தக் கூறியதால் ப்ரியவ்ருதருக்குபதேசிக்க நாரதரும் இவரை அழைக்க மனுவும் வந்திருப்பதாக அறியவும்.

𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤 𑌏𑌷 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿-
𑌰𑍍𑌵𑌹𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥ 11

𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌾
𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌾 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 12

𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂
𑌶𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌯 𑌸𑌦𑌾 𑌭𑌯𑌾𑌯 ।
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌯𑍋𑌗-
𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑌨𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥ 13

𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌮𑌭𑌿-
𑌸𑍍𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌏𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌃 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌹𑌾𑌮𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌤𑌪𑌆𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌯𑍋𑌗𑌮𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌭𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌭𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌜𑌨𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤 ॥ ௧௩ ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑍈

பாராதே. நாங்களும் உன் தந்தையும் இந்த குருவும் யாவரும் ஸ்வாதீனமற்றவர்களாகி, இவருடைய ஆஞ்ஞையைச் செலுத்துகிறோம். 11

எந்த மானிடனும் அந்த பகவானுடைய செய்கையைத் தவத்தாலும் வித்தையாலும், யோகவீர்யத்தாலும், புத்தியாலும், அர்த்தத்தாலும், தர்மங்களாலும் தானுகவாவது பிறரை ஆச்ரயித்தாவது வேறுவிதமாகச் செய்வதற்குச் சக்திபெறமாட்டான். 12

ஓ ப்ரியவ்ருத! ஜனங்கள் உற்பத்தி, விநாசம், சோகம், மோகம், பயம் ஸுகம், துக்கம் இவைகளை யுத்தேசித்துக் கர்மத்தைச் செய்வதற்கு பகவானுல் கொடுக்கப்பட்ட தேஹ ஸம்பந்தத்தை எப்பொழுதும் தரிக்கிருர்கள். 13

ஓ வத்ஸ! பகவானுடைய வாக்காகிய தந்தியில் மிகவும் திடமும் (ஸத்வம் முதலிய) குணங்களை முன்னிட்டவைகளுமாகிய கர்மங்களென்னும்கயறுகளால்

सर्वे वहामो बलिमीश्वराय
　　प्रोता नसीव द्विपदे चतुष्पदः ॥ 14

ईशाभिसृष्टं ह्यवरुन्ध्महेऽङ्ग
　　दुःखं सुखं वा गुणकर्मसङ्गात् ।
आस्थाय तत्तद्यदयुङ्क्त नाथ-
　　श्चक्षुष्मतान्धा इव नीयमानाः ॥ 15

मुक्तोऽपि तावद्बिभृयात्स्वदेह-
　　मारब्धमश्नन्नभिमानशून्यः ।
यथानुभूतं प्रतियातनिद्रः
　　किं त्वन्यदेहाय गुणान्न वृङ्क्ते ॥ 16

सुदुस्तरैः [illegible] सर्वे सुयोजिता निबद्धाः तदीश्वराय बलिं वहामः तत्र दृष्टान्तः नसि नासिकायां प्रोताः बद्धाश्चतुष्पदः बलीवर्दाः यथा द्विपदे व्यवहाराय ॥१४॥ हे प्रियव्रत अङ्गेति ॥ ईशाभिसृष्टं ईश्वरेण विसृष्टं दत्तमेव अङ्ग हे प्रियव्रत अवरुन्ध्महे स्वीकुर्मः यथा स्वामिना दत्तमेव कणिकादि बलीवर्दा उपभुञ्जते न स्वेच्छया तद्वत् न चैवं चेष्टेश्वरस्य [illegible] गुणकर्मसङ्गात् नानायोन्युत्पत्तिलक्षणं देहयोगं युक्तवान् तत्तदास्थाय स्वीकृत्य यथा चक्षुष्मता [illegible] नीयमाना अन्धाः ॥१५॥ ननु तर्हि मुक्तस्यापि देहधारणं न स्यादित्याशङ्क्याह मुक्तोऽपीति ॥ यावत् प्रारब्धं कर्म तावत् यथा स्वप्नानुभूतं प्रतियातनिद्रः गतनिद्रः प्रबुद्धः अभिमानशून्यः स्मरति तद्वत् किन्त्वन्यदेहाय गुणान् कर्माणि वासनाश्च न वृङ्क्ते न संघटयति ॥१६॥ ननु तर्हि

நாம் யாவரும் கட்டுப்பட்டு மூக்குக் கயிற்றால் கட்டுண்ட நாற்காற் பிராணிகள், புருஷனுக்குப்போல் ஈசுவரனுக்கும் பூஜையைச் செய்கிறோம். 14

ஓ ப்ரியவ்ருத! நாதனாகிய ஈசன் குணங்களை முன்னிட்ட கர்மங்களின் சேர்க்கையால் எந்த எந்த தேஹத்தைச் சேர்க்கிறாரோ அந்தந்த தேஹத்தை அடைந்து கண்ணுடையவனால் அழைக்கப்படும் குருடர்கள் போல் ஈச்வரனால் கொடுக்கப்பட்ட ஸுகத்தையோ துக்கத்தையோ அடைகிறோம். 15

முக்தனாயினும் ப்ராரப்த கர்மத்தைப்புசித்து, தூங்கி எழுந்தவன் அனுபவிக்கப்பட்டதை எவ்விதம் நினைக்கிறானோ அவ்விதம் அபிமானமில்லாதவனாகித் தன் தேஹத்தைத் தரிக்கிறான். ஆனால் மற்ற தேஹத்தைக் குறித்துக் குணங்களை அடைகிறதில்லை. 16

ஹயம் வூசத்தஸ்ய வநெஷ்வவி ஸ்யா
ஃ்ருதஸ்ஸ ஆஷ்டெ ஸஹஷட்ஸவத்ந:।
ஜிதெந்த்ரியஸ்யாத்மரதெர்வுயஸ்ய
ஒ்ருஹாஶ்ரம: கிஞ்ஞ கரோத்யவத்யம்॥ 17

யஷட்ஸவத்நாந்விஜிஹீஷமாணோ
ஒ்ருஹெஷு நிர்விஶ்ய யதெத வூர்வம்।
அத்யெதி துர்காஶ்ரித ஊர்ஜிதாரீந்
க்ஷீணெஷு காமம் விசரெத்விவஶ்சித்॥ 18

த்வம் த்வப்ஜநாஹாங்க்ரி ஸரோஜகோஶ
துர்காஶ்ரிதோ நிர்ஜிதஷட்ஸவத்ந:।

ஹெ வதடூாநஸ்ய ஹொமாது ஹஂஜாநஸ்ய கடதொஹிராநாஹாவ: ஶொக்ஷா வா அதஸ்தத்யாமெந வநவாஸொ வாவ்யயாக்ஸுத்தாஹ—ஹயமிதி ॥ ஹயம்ஸம் ஸார: ஸ்யாதெவ வூமத்தஸ்ய அஜிதெந்த்ரியஸ்ய வநெஷ்வவி ஸம்ஹவியாவநாவ நாஞரம் ஹவதொவீத்யமு: ஸஹெஹவஷட்ஸவத்நாஶ்ரூ வொமநொவாஸீம் த்ரியாணி வ யஸ்ய ஸதயாஹவிதணவ வநெஷ்வவி யத்ர ஆஷ்டெ வாயகெவந ஜிதெந்த்ரியஸ்யாத்மாராமஸ்ய அவத்யம் ராமாதிதொஷம் கிங்கரோதி நகரோ த்யெவாகா॥ நநு ஒ்ருஹெவஸத: வுருஷஸ்ய ராமாத்யஸ்ஸம்ஹவந்தி ந து வநஸ்த்யாஶங்க்யாஹ யஉதி ॥ யொ விஜிஹீஷமாணஸ்ஸ வூவம் ஒ்ருஹெஷு ஸ்திகா தெஷாமத்யந்தநிரொயமகாவுந்து ஜெதும் யதெதக்ஷீணெஷ்விஷு காமம் ஒ்ருஹெ அந்யத்ரவாவிவரெக யதொமொகெ ஊர்ஜிதாநரீந் துர்கா ஶ்ரிதஹணவாத்யெதி ஜயதி வஶ்சாக துர்கெ அந்யத்ரவாவதெத யாயெ தெதி வாமெ வ்ருஹரெதித்யமு:॥கஅ॥ த்வமிதி ॥ ஜதம் வ ஒ்ருஹதுர்காஶ்ர யணம் வ்ராக்ருதாநாம் த்வஞ்து அப்ஜநாஹஸ்யாங்க்ரி ஸரோஜகோஶ ணவதுர்கும்

இந்திரிய ஜயமில்லாதவனுக்கு வனங்களிலும் ஸம்ஸார பயமுண்டாகும். ஏனெனில், அவன் ¶ ஆறு சத்ருக்களுடன் இருக்கிறான். வித்வானும் ஜிதேந்திரியனும் ஆத்மா ராமனுமாகியவனுக்கு கிருஹஸ்தாச்ரமமானது என்ன கெடுதியைச் செய்யும். 17

¶ ஆறு சத்ருக்களாவன—காமம் முதலியன.

ஆறு சத்ருக்களை ஜயிக்க விரும்பியவன், முதலாவது கிருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்து யத்தனிக்கவேண்டும். நன்ருய்ச் சத்துருக்கள் நாசமடைந்த பின்பு பண்டிதனுகியவன் ஸஞ்சரிக்கலாம். துர்க்க (கோட்டை) த்தை ஆச்ரயித்தவன் வலுவுள்ள சத்ருக்களை ஜயிக்கிருன். 18

நீ பத்மநாபருடைய பாத கமலங்களின் கோசமாகிய துர்க்கத்தை ஆச்ரயித்தவன். ஆறு சத்ருக்களையும் ஜயித்தவன். ஈச்வரனுல் கொடுக்கப்பட்டபோக

𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌹 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑌿𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 ‖ 19

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

‖ 𑌗𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 ‖

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌲𑌘𑍁𑌤𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑍋 𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌵𑌾𑌹 ‖ 20

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍁𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌨𑌾𑌰𑌦𑌯𑍋𑌰𑌵𑌿𑌷𑌮𑌮𑌭𑌿𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌯𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌗𑌮𑌤𑍍 ‖ 21

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌪𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌧𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌰𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑌖𑌿𑌲𑌧𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌯 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌷𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌶𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ‖ 22

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑌿𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌹 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖கக‖ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ‖ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌨𑌸

ங்களை இங்குப் புசிப்பாயாக. (பிறகு) பற்றுதலைவிட்டு ஸ்வரூபத்தை அடைவாயாக. 19

கத்யம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட மஹா பாகவதனாகிய ப்ரியவ்ருதன் தான் அற்பனுகையால் மூவுலகுக்கும் குருவும் பகவானுமாகிய பிர்மதேவருடைய ஆஞ்ஞையைத் தலைகுனிந்து அவ்விதமே செய்கிறேன் என்று வெகுமானத்துடன் ஒப்புக்கொண்டான். 20

பகவானாகிய பிர்மதேவரும் மனுவால் விதிப்படி பூஜையைப் பெற்று ப்ரியவ்ருதரும் நாரதரும் குடிலத்தன்மையின்றிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது வாக்குக்கு விஷயமாகாததும் (பிரயாஸையின்மீது) மனதுக்கு விஷயமானதும் வ்யவஹாரம் செய்யத்தகாததுமாகிய பிர்மஸ்வரூபத்தை யெண்ணித் தம்மிருப்பிட மடைந்தார். 21

பிர்மதேவரால் இவ்விதம் கிடைத்த மனோரதமுடையவராகிய மனுவும் நாரதமுனிவரின் சிறந்த ஸம்மதத்தின்பேரில் பூமண்டலம் யாவற்றின் அமைப்பையும் பரிபாலிப்பதற்காக புத்ரனை யுண்டாக்கித் தாண்டமுடியாத விஷயங்களுக்கு விஷமயமான மடுப்போன்ற கிருஹத்திற்குத் திசையாகிய போக விருப்பத்தினின்று ஒழிவடைந்தார். 22

𑌇𑌤𑌿 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌸 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌪𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌽𑌧𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌜𑌗𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌲𑌾𑌨𑌵𑌰𑌤𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾𑌶𑌯𑍋𑌽𑌵𑌦𑌾𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑌮𑌨𑍁𑌶𑌶𑌾𑌸 ‖ 23

𑌅𑌥 𑌚 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣 𑌉𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌮, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌨𑌶𑍀𑌲𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌶 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌾𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵, 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌸𑍀𑌮𑍂𑌰𑍍𑌜𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌮 ‖ 24

𑌆𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑍇𑌧𑍍𑌮𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌰𑍇𑌤𑍋𑌘𑍃𑌤𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌸𑌵𑌨𑌮𑍇𑌧𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌵𑍀𑌤𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌕𑌵𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌃 ‖ 25

𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 ‖23‖ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿‖ 𑌉𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖ 𑌵𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌸𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍀𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ‖24‖ 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹—𑌆𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿‖ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌃 ‖25‖ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿‖ 𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾

இவ்விதமே அந்த ப்ரியவ்ருதராஜன் தன் விருப்பத்தால் கர்மங்களை அனுஷ்டிக்கும் அதிகாரமடைந்து உலகங்களெல்லாவற்றினுடைய பந்தத்தைப் போக்குவதில் திறமையுள்ள மஹிமையுடையவரும் பகவானுமாகிய ஆதி புருஷருடைய பாதபத்மமிரண்டையும் எப்பொழுதும் த்யானம் செய்யும் விர்த்தியால் (ராக முதலியன)நீங்கிய மனமுள்ளவனும் பரிசுத்தனும் பெரியோர்களின் (ஆஞ்ஞையைப் பரிபாலிப்பதால்) கௌரவத்தை விர்த்திபண்ணுகிறவனுமாகிப் பூமண்டலத்தைப் பரிபாலித்தான். 23

பிறகு அந்த ப்ரியவ்ருதராஜன் ப்ராஜைகளுக்குப் பதியாகிய விச்வகர்மாவின் பெண்ணாகிய பர்ஹிஷ்மதியை விவாஹம் செய்துகொண்டான். அந்த பர்ஹிஷ்மதியிடம் நிச்சயமாக ப்ரஸித்தி பெற்றவர்களும் தனக்குச் சமமான குணம் சீலம், கர்மம், ரூபம், வீர்யம் இவைகளால் பெருந்தனமுடையவர்களுமாகிய பத்துப் புத்திரர்களைப் பெற்றான். ஆச்சர்யம்! இளையவளாக ஊர்ஜஸ்வதி என்ற பெண்ணையும் அடைந்தான். 24

ஆக்னித்ரன், இத்மஜிஹ்வன், யஞ்ஞபாகு, மஹாவீரன், ஹிரண்யரேதஸ் கிருதபிருஷ்டன், ஸவனன், மேதாதிதி, வீதிஹோத்ரன், கவி என்ற அக்னியின் பெயரை இந்தப் பத்துப் பிள்ளைகளுங்கொண்டனர். 25

एतेषां कविर्महावीरः सवन इति त्रय आसन्नूर्ध्वरेतसस्त आत्मविद्यायामर्भभावादारभ्य कृतपरिचयाः पारमहंस्यमेवाश्रममभजन् ॥ 26

तस्मिन्नु ह वा उपशमशीलाः परमर्षयः सकलजीवनिकायावासस्य भगवतो वासुदेवस्य भीतानां शरणभूतस्य श्रीमच्चरणारविन्दाविरतस्मरणाविगलितपरमभक्तियोगानुभावेन परिभावितान्तर्हृदयाधिगते भगवति सर्वेषां भूतानामात्मभूते प्रत्यगात्मन्येवात्मनस्तादात्म्यमविशेषेण समीयुः ॥ 27

अन्यस्यामपि जायायां त्रयः पुत्रा आसन्नुत्तमस्तामसो रैवत इति मन्वन्तराधिपतयः ॥ 28

एवमुपशमायनेषु स्वतनयेष्वथ जगतीपतिर्जगतीमर्बुदान्येकादश परिवत्सराणामव्याहताखिलपुरुषकारसार

भावादारभ्य ॥२६॥ तस्मिन्निति ॥ तस्मिन् पारमहंस्याश्रमे श्रीमच्चरणारविन्दयोरविरतस्मरणेन अविगलितः अखण्डितः यः परमो भक्तियोगः तस्यानुभावेन विशोधितान्तःकरणे अधिगतो यो भगवान् तस्मिन्नात्मनः स्वस्य तादात्म्यम् अविशेषेण विशेषाभावेनैक्यं प्रापुः ॥२७॥२८॥ एवमिति ॥ उपशमाश्रयेषु सत्स्वर्बुदकोटिभिरेकादशभिर्बुदाख्यानि वर्षाणामेकादशार्बुदानि

இவர்களுக்குள் கவி, மஹாவீரன், ஸவனன் என்ற இந்த மூவரும் ஊர்த்வ ரேதஸ்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் சிறு வயதுமுதல் ஆத்மவித்தையில் பழக்கமடைந்து பரம ஹம்ஸாச்சிரமத்தையே அடைந்தார்கள். 26

அந்த பரமஹம்ஸாச்ரமத்தில் ஒழிவையே சீலமாகக் கொண்ட பரம ரிஷிகளாகிய இந்த மூவரும், ஜீவஸமூஹம் யாவர்க்கும் வாஸஸ்தானமாகியவரும் ஸம்ஸார பயமுள்ளவர்களுக்கு ஆச்ரயமாகியவரும் பகவானுமாகிய வாஸுதேவருடைய அழகு வாய்ந்த பாதாரவிந்தங்களை இடைவிடாமல் ஸ்மரணம் செய்ததால், அகண்டிதமும் சிறந்ததுமாகிய பக்தியோகத்தின் மகிமையால் சோதிக்கப்பட்ட மனத்துக்குள் பிரகாசிக்கிறவரும் பூதங்களனைவற்றுக்கும் ஆத்மாவும் பகவானுமாகிய பிரத்யகாத்மாவிடத்திலேயே ஆத்மாவின் ஏகத்தன்மையை உபாதியின்றி அடைந்தார்கள். இது பிரஸித்தம். ஆச்சர்யம். 27

மற்றொரு மனைவியிடத்திலும் உத்தமன், தாமஸன், ரைவதன் என்ற பெயருடைய மூன்று குமாரர்களை யடைந்தான். இவர்கள் மன்வந்தரங்களுக்கு பிரபுக்களாகியவர்கள். 28

இவ்விதம் புத்ரர்கள் ஒழிவு மார்க்கத்தை அடைந்திருக்கும்போது, சிறந்த மனமுடைய பிரியவ்ருத மஹாராஜன், தடைபடாத பௌருஷங்களின்

[illegible] 29

[illegible]

[illegible]

ஸாரம் நிறைந்த இரு புயங்களால் இழுக்கப்பட்ட வில்லின் நாண்கயிற்றின் டங்காரச் சத்தத்தால் வெருண்டோடிய தர்மசத்ருக்களுடையவனுய், தினந்தோறும் விர்த்தியடைந்த பர்ஹிஷ்மதியின் ஸந்தோஷத்தாலும் லீலைகளாலும் சிருங்காரம் முதலியவற்றாலும் வெட்கத்தாலும் ஸங்கோசமடைந்த ஹாஸ்யமுடைய பார்வைகளாலும் மனோஜ்ஞமான பரிஹாஸப் பேச்சுக்களாலும் அவமதிப் படைந்த விவேகமுடையவனைப்போலும் அறிந்து கொள்ளாதவனைப் போலும் இருந்து பதினேரு 1 அற்புத வருடம்வரையில் பூமியைப் புசித்தான். 29

பகவானுகிய ஸூர்யன் மஹாமேருவைச் சுற்றிக்கொண்டு பூமண்டலம் உள்ள வரையில் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றார். பாதிவரையில் பிரகாசிக்கச் செய்கிறார். பாதிவரையில் மறைக்கிறார். பகவானுடைய உபாஸனையால் விர்த்தியடைந்தனும் புருஷர்களுக்கு ஸாத்யமில்லாததுமாகிய மஹிமையை அடைந்த இவ்

---

1 அற்புதம் - பத்துக்கோடி.

ஹி பகவதுபாஸனோபசிதாதிபுருஷப்ரபாவஸ்ததனபிநந்தன் ஸமஜவேன ரதேன ஜ்யோதிர்மயேன ரஜனீமபி தினம் கரிஷ்யாமீதி ஸப்தக்ருத்வஸ்தரணிமனுபர்யக்ராமத் த்விதீய இவ பதங்க: ॥ 30

யே வா உ ஹ தத்ரதசரணநேமிக்ருதபரிகாதாஸ்தே ஸப்த ஸிந்தவ ஆஸன் யத ஏவ க்ருதாஸ்ஸப்த புவோ த்வீபா: ஜம்பூப்லக்ஷசால்மலிகுசக்ரௌஞ்சசாகபுஷ்கரஸஞ்ஜ்ஞா: 31

தேஷாம் பரிமாணம் பூர்வஸ்மாத்பூர்வஸ்மாதுத்தர உத்தரோ யதாஸங்க்யம் த்விகுணமானேன பஹி: ஸமந்தத உபக்ல்ருப்தா: ॥ 32

க்ஷாரோதேக்ஷுரஸோதஸுரோதக்ருதோதக்ஷீரோததிமண்டோதசுத்தோதா: ஸப்த ஜலதய: ஸப்த த்வீபபரிகா இவாப்யந்தரத்வீபஸமானா ஏகைகச்யேன யதானுபூர்வம் ஸப்தஸ்வபி பஹி

ப்ரதிக்ஷணம் பதி க்ஷயேநாஹ்னாம் பதி தஸ்யா சுக்ருணோதி ததா த்விதீய: பதங்கஸ்ஸூர்ய இவ வயஸ்ய க்ருதஸ்ஸ நவேக ஸம்பாவிதம் யதோ பகவதுபாஸனோபசித: அதிபுருஷ: புருஷானதிக்ராந்த: ப்ரபாவோ யஸ்ய ॥௩௦॥ யேவா உ ஹ இதி ॥ யே வா உ ஹ இதி ப்ரஸித்தௌ தஸ்ய ரதசக்ரநேமிக்ருதா: பரிகாதா: கர்தா: யத: ஏவ க்ருதா: ॥௩௧॥ தேஷாமிதி ॥ தேஷாம் பரிமாணம் ப்ரூம இதி சேஷ: பூர்வஸ்ய பூர்வஸ்மாத் உத்தரஸ்யோத்தரோ த்விகுணேன விஸ்தாரேணைகைகத்வம் ஸிந்தவோ பஹிஸ்ஸமந்தத: உபக்ல்ருப்தா: ரசிதா: ॥௩௨॥ யதாயதா ஸிந்தவோ பஹிரேகைகசோ த்வீபா: ஸமம் த்வீபா

வரசன் அந்த ஸூர்யனைச் சந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு ஸமமான வேகமுடையதும் ஜ்யோதிமயமுமான ரதக்கால் இரவையும் பகலாகச் செய்கிறேனென்று இரண்டாவது ஸூர்யனைப்போல் ஏழு தடவை ஸூர்யனைச் சுற்றிவந்தான். 30

அவ்வரசனுடைய தேர்க்கால் நுனியால் ஏற்பட்ட பள்ளங்கள் ஏழு கடலாயின. அதனாலேயே ஜம்பூ, ப்லக்ஷம், சால்மலி, குசம், க்ரௌஞ்சம், சாகரம், புஷ்கரம் என்னும் பெயருடைய ஏழு தீவுகள் பூமியில் அமைந்தன. 31

அவைகளின் அளவைகள். முன்னேயுள்ள தீவைவிட அடுத்த தீவானது வெளிப்பக்கத்தில் நான்கு புறத்திலும் இரண்டுமடங்கு அதிக அகலமானதென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. 32

லவண ஸமுத்ரம் 1 இக்ஷு ஸமுத்ரம் ஸுரா ஸமுத்ரம் 2 கிருதஸமுத்ரம் க்ஷீரஸமுத்ரம் 3 ததி ஸமுத்ரம் சுத்த ஜல ஸமுத்ரம் என ஏழு ஸமுத்ரங்களாயின. அவ்வேழு ஸமுத்ரங்களும் ஏழு தீவுகளுக்கு பரிகம் போன்றவைகள்.

---

(1) இக்ஷுஸமுத்ரம்—கரும்புச்கடல். (2) கிருதஸமுத்ரம்—நெய்க்கடல். (3) ததிஸமுத்ரம்-தயிர்க்கடல்.

द्वीपेषु पृथक्पृथगिति उपक्लृप्ताः तेषु जम्ब्वादिषु बर्हिष्मतीपतिरनुव्रतानात्मजानाग्नीध्रेध्मजिह्वयज्ञबाहुहिरण्यरेतोघृतपृष्ठमेधातिथिवीतिहोत्रसंज्ञान्यथासंख्येनैकैकस्मिन्नेकमेवाधिपतिं विदधे ॥ 33

दुहितरं चोर्जस्वतीं नामोशनसे प्रायच्छद्यस्यामासीद्देवयानी नाम काव्यसुता ॥ 34

श्लो॥ नैवंविधः पुरुषकार उरुक्रमस्य
पुंसां तदङ्घ्रिरजसा जितषड्गुणानाम् ।
चित्रं विदूरविगतः सकृदाददीत
यन्नामधेयमधुना स जहाति बन्धम् ॥ 35

द्वि बर्हिष्मत्यामुत्पन्नानाह — दुहितरं चेति ॥ [illegible] सप्तजलधयः सप्तद्वीपानां परिखा इव [illegible] द्वीपाः [illegible] बहिरङ्गाः पृथक्पृथक् संकीर्णतया ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अहो कृष्णपादसेवाया महिमानं बादरायणिराह — नैवमिति ॥ जितषड्गुणाः इन्द्रियाणि षट् [illegible] ॥ एवंविधः पुरुषकार इति [illegible] विदूरविगतः चण्डालोऽपि यस्य उरुक्रमस्य नामधेयं [illegible] जहाति [illegible] ॥ ३५ ॥ [illegible]

அவை மத்தியிலுள்ள தீவுகளுக்கு ஸமமாகியவைகள். அவை ஒவ்வொன்றும் முற்கூறியதுபோல் ஏழுதீவுகளிலும் வெளிப்பக்கத்தில் நான்கு புறத்திலும் தனித்தனியே ஏற்பட்டவைகள்.

பர்ஹிஷ்மதிக்குக் கணவனுகிய ப்ரியவ்ருதமஹாராஜன் அந்த ஜாம்பூ முதலிய தீவுகளில் தன்னை யநுசரித்த ஆக்னீத்ரன், இத்மஜிஹ்வன், யஞ்ஞபாகு, ஹிரண்யரேதஸ், கிருதப்ருஷ்டன், மேதாதிதி, வீதிஹோத்ரன் என்ற பெயருடைய குமாரர்களை கணக்குப்படி ஒவ்வொருதீவுகளிலும் ஒவ்வொருவராக இராஜாவாக்கினன். 33

ஊர்ஜஸ்வதி என்ற பெண்ணை சுக்ரருக்குக் கொடுத்தான். சுக்ரனுக்குப் பெண்ணுக அவளிடம் தேவயானி என்பவள் பிறந்தாள். 34

அந்தபகவானைச் சேர்ந்தவர்களும் அவருடைய பாததூளியால் ஜயிக்கப்பட்ட ஆறுகுணங்களுடையவர்களுமாகிய ஸாதுக்களுக்கு இம்மாதிரியானபுருஷகார்யமானது விசித்ரமல்ல. சண்டாளனுயினும் பகவானுடைய நாமதேயத்தை ஒருதடவை கூறுவானுயின் அவன் உடனே ஸம்ஸாரபந்தத்தை விடுகிறுன். 35

ஏ|| ஸ ஏவமபரிமிதபலபராக்ரம ஏகதா து தேவர்ஷிசரணா நுசயனா நுபதிதகுணவிஸர்கஸம்ஸர்கேணா நிர்வ்ருதமிவாத்மா நம் மன்யமான ஆத்மநிர்வேத இதமாஹ அஹோ அஸாத்வநுஷ்டிதம் யதபி நிவேசிதோஹமிந்த்ரியைரவித்யாரசிதவிஷமவிஷயாந்தகூபே ததலமலமமுஷ்யா வனிதாயா விநோதம்ருகம் மாம் திக்திகிதி கர்ஹயாம் சகார || 36

பரதேவதாப்ரஸாதாதிகதாத்மப்ரத்யவமர்சேனா நுப்ரவ்ருத்தேப்ய: புத்ரேப்ய இமாம் யதாதாயம் விபஜ்ய புக்தபோகாம் ச மஹிஷீம் ம்ருதகமிவ ஸஹமஹாவிபூதிமபஹாய ஸ்வயம் நிஹிதநிர்வேதோ ஹ்ருதி க்ருஹீதஹரிவிஹாரா நுபாவோ பகவதோ நாரதஸ்ய பதவீம் புனரேவா நுஸஸார || 37

ஸ இதி|| தேவர்ஷிசரணயோர் அநுசயனே அநுஸேவா உபஸத்தி: ததநுபதிதோ ய: குணவிஸர்க: ராஜ்யாதி ப்ரபஞ்ச: தத்ஸம்ஸர்கேண க்ருத்ய நிர்வ்ருதமிவ நிர்வேதோ யஸ்ய ஸ: ததா அஸாத்வநுஷ்டிதம் யத: அபிநிவேசித: தத் அத: அலமலம் விஷயைர்விநோதம்ருகம் க்ரீடாம்ருகம் ||36|| பரதேவதேதி|| பரதேவதாயா: ஶ்ரீஹரே: ப்ரஸாதேன அதிகத: ப்ராப்தோ ய: ஆத்மப்ரத்யவமர்ச: விவேக: தேந நாரதஸ்ய பதவீம் ததநுவர்த்திஷ்ணோ மார்கமேவ புனரநுஸஸாரேத்யந்வய: கிம் க்ருத்வா அநுப்ரவ்ருத்தேப்ய: புத்ரேப்ய: இமாம் ப்ருத்வீம் விபஜ்ய புக்தோ போகோ யஸ்யாம் தாம் மஹிஷீம் மஹாவிபூதிம் ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத்ஸஹிதாம் ம்ருதகசரீரமிவ பரித்யஜ்ய ததோ ஹேதோ: ஹ்ருதி நிஹிதோ நிர்வேதோ யேந ஹ்ருதீத்யஸ்ய உத்தரத்ராப்யந்வய: ஹ்ருதி க்ருஹீத: விசிந்தித: ஹரேர் விஹார: தேநா நுபாவ: ப்ரபாவஸாமர்த்யம் யஸ்ய ||37|| [illegible] ||

கத்யம்.

கணக்கற்ற வன்மையையும் பராக்ரமத்தையுமடைந்த ப்ரியவ்ருதராஜன் ஒருஸமயம் நாரதமுனிவரின் பாதஸேவை செய்யும்போது ஏற்பட்ட ப்ரபஞ்ச ஸம்பந்தத்தால்தன்னை ஆனந்தமற்றவனென்று கருதி,மனதில் வெறுப்படைந்து பின்வருமாறு சொல்லுகிறான். ஆச்சர்யம்! பிசகானகார்யத்தைச் செய்துவிட்டேன். ஏனெனில் நான் அவித்தையால் ஏற்பட்ட குடிலமான விஷயங்களாகிய பாழுங்கிணற்றில் தள்ளப்பட்டேன். ஆகையால் அந்த விஷயங்கள் போதும் போதும்; இந்த பார்ஹிஷ்மதிக்கு விநோதமிருகமாகிய என்னைச் சுடவேண்டும். சுடவேண்டும் என்று தன்னை நினைத்துக்கொண்டான். 36

ஶ்ரீஹரியின் அநுக்ரஹத்தால் அடைந்த விவேகத்தால் தன்னை யநுஸரித்த புத்ரர்களுக்கு இந்த பூமியை கணக்குப்படி பிரித்துக்கொடுத்து ஸுகத்தை யநுபவித்த மனைவியையும் ராஜ்யலக்ஷ்மியையும் பிணத்தைப்போல எண்ணி ஒழித்துவிட்டு மனதில் கிரஹிக்கப்பட்ட விஷ்ணுவின் லீலையால் திறமை யடைந்து பகவானாகிய நாரதருடைய மார்க்கத்தை மறுபடி அநுஸரித்தான். 37

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 ॥ 38

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌮𑌿𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑍈𑌰𑌕𑌰𑍋𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑍀𑌨𑍍 ॥ 39

𑌭𑍂𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍀𑌮𑌾 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 ॥ 40

𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌜𑌮𑍍 ।
𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 41

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌮𑍋𑌪𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌥𑌾 ॥𑌶𑍍𑌰𑍁॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍈𑌷𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌹𑍍𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 38 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 ॥ 39 ॥ 𑌭𑍂𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍂𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍀𑌮𑌾 𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌅𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 [illegible] ॥ 40 ॥ 𑌭𑍌𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌜𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌜𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 41 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அந்த ப்ரியவ்ருதனுடைய மஹிமையை விளக்கும் ஶ்லோகங்கள். 38

ப்ரியவ்ருதன் செய்தகார்யத்தை ஈசுவரனைத்தவிர பற்ற எவன் செய்வான். அவ்வரசன் இருளைப்போக்கிக்கொண்டு தேர்க்கால்களின் பள்ளத்தால் ஏழு கடல்களையும் ஏற்படுத்தினான். 39

அவன் பூமியின் ஸ்வரூபத்தை ஏற்படுத்தினான். ப்ராணிகளின் ஸுகத்திற்காக ஒவ்வொரு தீவிலும் பிரித்து நதிகளாலும் மலைகளாலும் வனம் முதலியவற்றாலும் எல்லையையும் ஏற்படுத்தினான். 40

நாராயணபக்தர்களிடம் அன்புள்ள ப்ரியவ்ருதராஜன் பாதாளத்திலுண்டானதும் ஸ்வர்க்கத்திலுண்டானதும் மானிடலோகத்திலுண்டானதும் யோகத்தாலும் கர்மத்தாலும் உண்டானதுமாகிய பெருந்தன்மையை நரகத்திற்குச் சமமாக எண்ணினான். 41

1-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌶𑍁॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨 𑌆𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌔𑌕𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌔𑌰𑌸𑌵𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍 ॥ 1

𑌸 𑌚 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌰𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌚𑌲𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂, 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑌾𑌭𑍃𑌤𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵 ॥ 2

𑌤𑌦𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌮𑌭𑌿𑌯𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥ 3

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ॥
𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌪𑌾𑌂𑌸𑌵𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌔𑌕𑌸𑍋 𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃॥𑌧॥ 𑌸 𑌚𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌚𑌲𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌆𑌭𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 ॥𑌨॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸॥𑌩॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋𑌪𑌵𑌨𑌮𑌤𑌿𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍

2-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பிதாவாகிய ப்ரியவ்ருதராஜன் நிவிர்த்திபெற்றபின்பு ஆக்னீத்ரன் அந்தப்பிதாவின் ஆஞ்ஞைப்படி ஜம்பூத்தீவில் உள்ள பிரஜைகளைத் தன் வயிற்றில் பிறந்தவர்களைப்போல் பாவித்து தர்மத்தைக்கவனித்து நன்ருய்ப் பரிபாலனம் செய்தான். 1

அந்த ஆக்னீத்ரன் ஒருஸமயம் புத்ரனைவிரும்பி தேவஸ்திரீகள் விலாஸமாக இருக்கும் மந்தரமலையின் குகையில் பூஜைக்குரிய வஸ்துக்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு பகவானுகிய பிர்மதேவரை மனத்தின் ஒருமையுள்ள தவத்தால் பூஜித்தான். 2

பகவானும் ஆதிபுருஷருமாகிய நான்முகன் இதையறிந்து ஸபையில் கானம் செய்யும் பூர்வசித்தி என்ற அப்ஸரஸ்ஸை ப்ரயாணப்படுத்தினுன். 3

ஸா ச ததாஶ்ரமோபவநமதிரமணீயம் விவித நிபிட விடபி விடப நிகர ஸம்ஶ்லிஷ்ட புரட லதாரூட ஸ்தலவிஹங்கம மிதுநை: ப்ரோச்யமாந ஶ்ருதிபி: ப்ரதிபோத்யமாந ஸலிலகுக்குட காரண்டவ கலஹம்ஸாதிபிர்விசித்ரமுபகூஜிதாமலஜலாஶய கமலாகரமுபபப்ராம ॥ 4

தஸ்யா: ஸுலலிதகமநபதவிந்யாஸகதிவிலாஸாயாஶ்சாநுபதம் கணகணாயமாநருசிரசரணாபரணஸ்வநமுபாகர்ண்ய நரதேவகுமார: ஸமாதியோகேநாமீலிதநயநநளிநமுகுளயுகளமீஷத்விகசய்ய வ்யசஷ்ட ॥ 5

விவிதாஶ்ச நிபிடாஶ்ச யே விடபிந: தேஷாம் விடபா: தேஷு ஸம்ஶ்லிஷ்டா: நிகரபுரடலதா: ஸந்நிக்ருஷ்டஸ்வர்ணவல்ல்ய: தாஸ்வாரூடா: ஸ்தலவிஹங்கமா மயூராதய: தேஷாம் மிதுநை: ப்ரோச்யமாநாபி: ஶ்ருதிபிருச்சாய்யமாணை: ஷட்ஜாதிபி: ஸ்வரை: ப்ரதிபோத்யமாநா யே ஸலில குக்குடா-தய: தைர்விசித்ரம் யதா ததா உபகூஜிதா நாதிதா: அமலா ஜலாஶயா: தேஷு கமலாநி தேஷாமாகரமுபவநம் ॥ ௪ ॥ தஸ்யா இதி ॥ ஸுலலிதே கமநே யே பதவிந்யாஸா: தைர்கதௌ விலாஸோ யஸ்யா: சகாரஸ்தஸ்யாஶ்சேத்ய-பக்ருஷ்யாய கணகணேதி ஸ்வநிம் குர்வத் ருசிரஸ்ய சரணாபரணஸ்ய ஸ்வநம் ஶ்ருத்வா ஆமீலிதே நயநே ஏவ நளிநமுகுளே தயோர்யுகளம் ஈஷத்விகசய்ய கிஞ்சிதுந்மீல்ய வ்யசஷ்ட ததர்ஶ ॥ ரு ॥ தாமிதி ॥ தாமேவ தேவீம் மகரத்வஜஸ்ய வஶமாநீதஸ்ய ஜகதி தீவக்ஷ்யமாணாம் உபஶ்லோகநீயாம் ஜாட்யாநாகரணஞ்சேதஶ்ச்யுதமதத்வஶீகரணாயமும் திவிஜாநாம் தேவாநாம் மநஜாநாஞ்யாநி மநாம்ஸி நயநாநிவ தேஷாமாஹ்லாதகைர்பாவை: கத்யாதிபிர்ந்ருணாம் மநஸிஜஸ்ய விவரம் ப்ரவேஶத்வாரம் விதததீம் கதிஶ்ச விஹாரஸ்தலீ

அந்தப் பூர்வசித்தி நெருங்கிய பலவிதமான விருக்ஷங்களின் கிளைகளின் அருகிலுள்ள ஸ்வர்ணக்கொடிகளில் உட்கார்ந்துள்ள ஆண் பெண் பறவைகள் கூவும் கூச்சலினுல் எழுப்பப்பட்ட நீர்க்கோழி, நீர்க்காக்கை, கொக்கு, களஹம் ஸம் முதலியவைகள் விசித்ரமாகச் சத்தமிடும் நிர்மலமான தடாகங்களில் உள்ள கமலங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாகியதும் மிகரமணீயமுமான ஆக்னீத்ரன் ஆச்ரமத் தைச்சார்ந்த உபவனத்தில் ஸஞ்சரித்தாள். 4

மிகவும் சுந்தரமான நடையில் உள்ள பாதவின்யாஸங்களால் ஏற்பட்ட விலாஸமுடைய அந்தப்பூர்வசித்தியின், மனேஞ்ஞமான பாதங்களில் உள்ள ஆபாணத்திலிருந்து ஒவ்வொரு அடியிலுமுண்டாகும் குணு குணு என்ற சத் தத்தை ராஜகுமாரனுகிய ஆக்னீத்ரன் கேட்டு தவத்தின் ஸம்பந்தத்தால் மூடப் பட்ட நேத்திரங்களாகிய இருதாமரை முகைபைச் சிறிது திறந்துபார்த்தான். 5

[illegible] 6

[illegible] 7

[illegible]

[illegible]

புஷ்பங்களை முகரும் பெண்வண்டுபோன்றவளும், தேவர்களுடையவும் மானிடர்களுடையவும் மனதுக்கும் நேத்திரங்களுக்கும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற நடையாலும் விளையாட்டாலும் வணக்கத்தாலும் தர்சனத்தாலும் இனிமையான ஸ்வரங்களுடைய வர்ணங்களாலும் அங்கங்களாலும் மானிடர்களின் மனதில் மன்மதன் ப்ரவேசிக்க த்வாரத்தைச் செய்கிறவளுமாகிய அந்தப் பூர்வசித்தியை அருகில் கண்டான். 6

தன் (பூர்வசித்தியின்) வாக்கிலிருந்து நழுவியதும் அமுதம்போன்றதும் மதுவையொத்ததும் புன்முறுவலோடுகூடியதுமாகிய ஸம்பாஷணை நடக்கும்போதுண்டான மூச்சுக்காற்றின் பரிசத்தால், மிகுதியும் மதங்கொண்ட வண்டுக்கூட்டங்களின் தடையால் பயந்தோடும் பாதவின்யாஸத்தால் கொஞ்சம் அசையும் ஸ்தனங்களையும் கூந்தலையும் அரைநூல்மாலையையுமுடைய அந்தப்பூர்வசித்தியைக் குறித்து அவளைப்பார்த்ததால் அவகாசமடைந்த காமனுக்குஸ்வாதீனனாகிஜடன் போலிருந்து கூறுகிறான். 7

* ஓ முனிச்ரேஷ்ட! நீ யார்? இந்த மந்தரமலையில் என்னசெய்ய விரும்புகிறாய்? பரதைவமாகிய பகவானுடைய ஒரு மாயையாக இருக்கவேண்டும். ஓ

---

* முனிச்ரேஷ்ட என்று புருஷனைப்போல் அழைத்ததால் தான் ஜடன் என்பதை அநுஸரிக்க என்று கொள்ளவும்.

விஜ்யே பிபர்ஷி தநுஷீ ஸுஹ்ருதாத்மநோऽர்தே
கிம் வா ம்ருகாந் ம்ருகயஸே விபிநே ப்ரமத்தாந் ॥ 8

பாணாவிமௌ பகவத꞉ ஶதபத்ரபத்ரௌ
ஶாந்தாவபுங்கருசிராவதிதிக்மதந்தௌ ।
கஸ்மை யுயுங்க்ஷஸி வநே விசரந் ந வித்ம꞉
க்ஷேமாய நோ ஜடதியாம் தவ விக்ரமோऽஸ்து ॥ 9

ஶிஷ்யா இமே பகவத꞉ பரித꞉ படந்தி
காயந்தி ஸாம ஸரஹஸ்யமஜஸ்ரமீஶ ।

த்ருஷ்டி ஸம்போதநஸம்போதநாநி ஜாத்யாநுகாராயைவ நநு பகவத꞉ பரதேவதாபக்தஸ்யேயமாஸீ ஶ்ருத்வா வாக்ஷிப்யாஹ ஹே ஸாஹஸிக ஸகே விஜ்யே இதி நிர்கதஜ்யே யயோஸ்தே தநுஷீ பிபர்ஷி கிமாத்மநோऽர்தே தமேவதாஹ்யம் கிம் கஸ்யசித் ஸுஹ்ருத꞉ கிம் வா ப்ரமத்தாந் அஜிதேந்த்ரியாந் ம்ருகதுல்யாந் அஸ்மதாதீந் ம்ருகயஸே தாந் வஶீகர்தும் தநுஷீ தாரயஸீத்யர்த²꞉॥ 8 ॥ கடாக்ஷாவாக்ஷிப்யாஹ — பாணாவிதி॥ பாணாவிமௌ பகவதஸ்தவ நேத்ரே ஏதே ஶதபத்ர பத்ரிணீ பிம்பாநியயோ꞉ ஶாந்தௌ விப்ரஷேணஶூந்யௌ ஸம்பாஹ்யம் விநாபி ஶரீரௌ பத்ரதடா அபி த்ருஷ்டநேத்ராஹ்யம் பரபாகஸ்ய ஸம்வேஶநீயஸ்யாபாவாத் அதிதிக்ம தீக்ஷ்ணதந்தௌ அக்ரபாகௌ யயோஸ்தௌ கஸ்மை ப்ரயோக்தும் இச்ஸஸீதி ந வித்ம꞉ அதோ ஜடதியாமஸ்மாகம் ஹே தவாயம் விக்ரம꞉ அஸ்மாகம் க்ஷேமாயாஸ்து ॥ 9 ॥ தத்ஸங்கபரிசாரகாணாஹ ஸ்ருஹ்யநாநகஸ்தாந் ஆக்ஷிப்யாஹ ஶிஷ்யா இதி அஜஸ்ரம் ஸந்ததம் பரிஷ்வங்கவாத꞉ பரிஷிதா꞉ விப ஷிதா꞉ ஸர்வநஸாம் அலிஸேநாவ்ருஷீ꞉ கலிதாநி ஸாமாநிஹஜந்தீத்யர்த²꞉

நண்ப! நாண்கயறில்லாத இரண்டு ‡ விற்களை ஏன் தரிக்கிருய்? உன்னுடைய ப்ரயோஜனத்தைக் கருதியா? இந்திரியங்களை ஜயிக்காத மிருகம்போன்ற எங்களை வனத்தில் தேடுகிருயா? 8

மஹிமைபெற்ற உன்னுடைய, கமலமலர்களாகிய மயில் இறகுகளுடன் மனேஞ்ஞமாய், கணுக்களில்லாவிடினும், மிகவும் தீக்ஷணமான முனைகளுடைய இந்த இரண்டு * பாணங்களை வனத்தில் விளையாடிக்கொண்டு எவனுக்குப யோகிக்கப்போகிருய்? நாங்களறியோம்; உன்னுடைய வீர்யமானது மந்தபுத்திகளாகிய எங்களுடைய க்ஷேமத்தின் பொருட்டாகட்டும். 9

ஓ ஈச! மஹிமையுள்ள உம்முடைய இந்த 1 சிஷ்யர்கள் நான்கு பக்கத்திலும் படிக்கின்ருர்கள். ரஹஸ்யத்துடன் கூடிய ஸாமவேதத்தை எப்பொழு

---

‡ விற்களென்று புருவங்களை வர்ணித்ததாம்- * பாணங்களாவன-கடைக்கண்கள்.
1 சிஷ்யர்கள்-வண்டுகள்.

𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌖𑌾𑌵𑌿𑌵𑌰𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌜𑌂𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾 𑌇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 ॥ 10

𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌪𑌂𑌜𑌰𑌤𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌖𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑌵𑌾𑌮 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌕𑌦𑌂𑌬𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂𑌕𑌵𑌿𑌟𑌂𑌕𑌬𑌿𑌂𑌬𑍇
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌾𑌤𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌤𑍇 ॥ 11

𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 𑌶𑍃𑌂𑌗𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌶𑍋 𑌵𑌹𑌸𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇 ।

𑌶𑌾𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௦ ॥ 𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌚𑌰𑌣𑌪𑌂𑌕𑌜𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌮𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌰𑍀𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌤𑌂𑌬𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌦𑌂𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌂𑌕𑌵𑌿𑌟𑌂𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌿𑌂𑌬𑍇 𑌨𑌿𑌤𑌂𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌰𑌶𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌪𑌾𑌟𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌅𑌂𑌗𑍇𑌤𑌿𑌲𑌂𑌬𑍋𑌦𑌯𑌨𑌂 𑌏𑌵 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌾𑌤𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌤𑌂𑌬𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌤𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௧ ॥ 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍃𑌂𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿 𑌯𑌤𑍋𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣𑌵𑌹𑌸𑌿

தும் கானஞ்செய்கின்றார்கள். உங்களுடைய சிரஸினின்று நழுவிய நான்குபுறத்திலுமுள்ள புஷ்பவர்ஷங்களை யாவரும், முனிவர்கள் வேதங்களின் பிரிவுகளைப் போல் அடைகிறார்கள். 10

ஓ பிராஹ்மணசிரேஷ்ட! உம்முடைய பாதபத்மங்களில் உள்ள 1 ரத்னங்களின், உருவில்லாதனவும் மிகவும் பிரகாசமுள்ளனவுமாகிய வார்த்தைகளை மாத்திரம் கேட்கிறோம். ஸுந்தரமான நிதம்பமண்டலத்தில் 2 அடப்பம்பூவின் காந்தி எப்படியுண்டாயிற்று? இதில் 3 ஜ்வாலையுள்ள மண்டலமிருக்கிறது. எங்கே உம்முடைய 4 மரவுரி? 11

ஓ வேதியனே! மனோஜ்ஞமான * கொம்புகளில் பூர்ணமாக இருப்பது எது? நீ மத்தி (இடை) யில் இளைத்திருந்தாலும் அவைகளைத் தூக்குகின்றாய்?

---

1 ரத்னங்கள்-தண்டைகளிலுள்ள குண்டுகள்; வார்த்தை-சத்தம்.

2 அடப்பம்பூவின் காந்தி என்றது-உடுத்த வஸ்திரத்தை நிதம்பத்தின் காந்தியாக வர்ணித்ததாம்.

3 ஜ்வாலையுள்ள மண்டலம்-அரைநூன்மாலை.

4 வஸ்திரத்தை நிதம்பத்தின் காந்தி என்று நினைத்தமையால் வஸ்திரமில்லையே என்று கேட்க மரவுரி என்றதாம். * கொம்புகள்- ஸ்தனங்கள்.

𑌪𑌂𑌕𑍋𑌽𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣 𑌈𑌦𑍃𑌕𑍍—
𑌯𑍇𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌭𑌗 𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌭𑍀𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 ॥ 12

𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌤𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌮𑍇
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑍁𑌰𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌾𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍌 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑍌 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿
𑌬𑌹𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌰𑌸𑌰𑌾𑌸𑌸𑍁𑌧𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥ 13

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌲𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌅𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌗𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌪𑌂𑌕𑍋𑌽𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌈𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌾 𑌤𑌦𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌯𑌾𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 ॥ ௧௨ ॥ 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌨𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑍌 𑌉𑌰𑌸𑌾 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑍌 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑍌 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌸𑌰𑌸𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌾𑌲𑌾𑌪𑌃 𑌰𑌾𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌾 𑌅𑌧𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌆𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 ॥ ௧௩ ॥ 𑌕𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾 𑌵𑌾 𑌤𑌵𑍇𑌮𑌾 𑌕𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌵𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌅𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌹𑌿𑌰𑌂𑌹𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃𑌕𑌲𑌾𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍂 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌵 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌶𑌿𑌷𑍇𑌣𑍍𑌟𑌕𑌰𑍌 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌷𑍌 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌅𑌲𑌮𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌰𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌶𑌬𑍍𑌦𑍌 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌂𑌬𑌲𑍇𑌪𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌵𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌕𑍋𑌷𑌂

இவைகளில் என் பார்வையானது பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. உன்னுடைய கொம்பில் மிகவும் அபூர்வமும் வாஸனையுள்ளதும் சிவந்ததுமாகிய † சேறானது காணப்படுகிறது. ஓ ஸுந்தர! இதனால் என் ஆச்ரமத்தை வாஸனை யுள்ளதாகச் செய்கிறாய். 12

ஸுஹிருத்தே! உன்னைச் சார்ந்த ஸ்தானத்தை எனக்குக் காண்பிப்பாயாக. எந்த இடத்திலுள்ளவன் என்னைப் போன்றவனுடைய மனதைக் கலக்குவதையும் அபூர்வமுமாகிய ஸ்தனங்களை மார்பினால் தரிப்பான். அற்புதமும் இனிமையான சொல்லுடையதும் புன்முறுவலுடையதுமாகிய அமுதம் முதலியவற்றை முகத்தில் அநேகமாகத் தரிப்பான். 13

---

† சேறு- ஸ்தனங்களிற் பூசிய குங்குமம்.

𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌾𑌤𑌿
  𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑍋𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍌 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 ।
𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑍀𑌨𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍋𑌚𑌿—
  𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌸𑌰𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍇 ‖ 14

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑌰𑌸𑌰𑍋𑌜𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑍋
  𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤 𑌏𑌜𑌯𑌤𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌮𑍇 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌜𑌟𑌾𑌵𑌰𑍂𑌥𑌂
  𑌕𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑍋 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟 𑌏𑌷 𑌨𑍀𑌵𑍀𑌮𑍍 ‖ 15

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌘𑍍𑌨𑌂
  𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑍍 ।

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌂 𑌮𑍀𑌨𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌃 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌕𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌤𑍁 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑍂𑌹 𑌏𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥௧௪॥ 𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌏𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌕𑍇𑌶𑌸𑌮𑍂𑌹𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌃 𑌨𑍀𑌵𑍀𑌂 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂 ॥௧௫॥ 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 [illegible]

ஓ நண்ப! உனக்கு ஆஹாரம் என்ன? நீ புசித்ததால் 1 ஹவிஸ் ஸானது வீசுகிறது. நீ விஷ்ணுவின் கலையாகிறாய். உன் செவிகள், இமை கொட்டுதலில்லாத நேத்திரங்களுடையனவாகவும் விளங்கும் மகரகுண்டலங்களுடையனவாகவும் காணப்படுகின்றன. உன் முகமானது அசையும் இரண்டு 2 மீன்களுடனும் 3 பக்ஷிகளின் பங்தியால் காந்தியுடையதும் அருகே 4 வண்டுக் கூட்டங்களுடையதுமாகிய ஸரஸினைப்போல் காணப்படுகிறது. 14

உன்னுடைய பத்மம் போன்ற கைபால் அடிபடும் இந்தப் பந்தானது, திசைகளில் சுற்றிக்கொண்டு ப்ரமங்கொண்ட மனமுடைய என் கண்களை நடுங்கும்படி செய்கிறது. வக்ரமான கூந்தலவிழ்ந்திருப்பதை நினைக்கவில்லையா? தூர்த்தனாகிய இந்த வாயு இடை முடிச்சைக் கவருகிறான். அதையுங் கவனிக்கவில்லையா? 15

தத்வத்தைப் பொருளாக உடைய வேதியரே! தவம் செய்பவர்களின் தவத்தைப் போக்குவதான இந்த ரூபத்தை நீர் எந்த விதமான தவத்தா லடைந்தீர்?

---

1 ஹவிஸ் என்பது- தாம்பூலத்தைப் பற்றியது. (2) மீன்கள்- நேத்திரங்கள்.
3 பக்ஷிகளின் பங்தி- பல்வரிசைகள். (4) வண்டுக்கூட்டங்கள்- கூந்தல்.

யத்ரம் தபொ சரஸி யயா ஸஹ மித்ர மஹ்யம்
கிம் வா ப்ரஸீத³தி ஸ வை ப⁴வபா⁴வநோ மே ‖ 16

ந த்வாம் த்யஜாமி த³யிதம் த்³விஜதே³வத³த்தம்
யஸ்மிந் மநோ த்³ருக³பி நோ ந வியாதி லக்³நம் ।
மாம் சாருஶ்ருங்க்³ யர்ஹஸி நேதுமநுவ்ரதம் தே
சித்தம் யத: ப்ரதிஸரந்து ஶிவா: ஸசிவ்ய: ‖ 17

‖ ஶ்ரீ ஶுக: ‖

ம‖ இதி லலநாநுநயாதிவிஶாரதோ³ க்³ராம்யவைத³க்³த்⁴யபரிபா⁴ஷயா தாம் விபு³த⁴வதூ⁴ம் விபு³த⁴மதிரதி⁴ஸபா⁴ஜயாமாஸ ‖ 18

ப⁴வபா⁴வந: ஸம்ஸ்ருதிவிஸ்தாரக: ப்³ரஹ்மா மே ப்ரஸீத³தி த்வாம் மஹ்யம் தா³ஸ்யதீத்யர்த²: ‖16‖ நேதி‖ த்³விஜதே³வேந ப்³ரஹ்மணா த³த்தம் த³யிதம் த்வாம் ந த்யஜாமி யஸ்மிந் மநோ த்³ருக³பி லக்³நம் நாபயாதி ஹே சாருஶ்ருங்கி ப்ரத³ர்ஶிதஸ்தநி மாம் அநுவ்ரதம் நேதும் அர்ஹஸி தே சித்தம் யதா² ஸ்வத: அநுவர்த்தே ததா² மாம் நேதும் ஶக்தா ஶிவா: ஸசிவ்ய: ஸக்²ய: ப்ரதிஸரந்து அநுஸரந்து யதா² தாவக்யஶ்சை ஸசிவ்ய: ஸக்²ய: ஶிவா: மங்க³லா: தா: ப்ரதிஸரந்து அநுயாந்து யத்³வா நவவதூ⁴ஸஹக³மநகாரிண்ய: ஶிவா: ப்ரதிஸரந்து ப்ரத³க்ஷிணம் க³ச்ச²ந்து ஸரண்யு இதி வா ப்ரதிஸரண்யாந்த்யா: ஶிவா: மங்க³லார்த²வா: ஸரந்து க³ச்ச²ந்து‖17‖ இதீதி‖ க்³ராம்யேஷு வைத³க்³த்⁴யம் யஸ்யா: ஸபா⁴ஜயாமாஸ ஸம்பா⁴வயாமாஸேத்யர்த²: ‖18‖ ஸேதி। பா³ஹ்யாதீநாம் ஶௌர்யதை⁴ர்யம் பரா

என்னுடைய நண்பராகிய வேதியரே! நீர் என்னுடன் தவம் செய்யவேண்டும். ஸம்ஸாரத்தை விஸ்தாரமாக்கும் அந்த நான்முகன் எனக்கு 1 அநுக்ரஹம் செய்தார். 16

ஓ அந்தணரே! பிர்மாவால் கொடுக்கப்பட்ட உம்மை நான் விடமாட்டேன். என் மனது நான் உம்மைக்கண்டதும் உம்மிடம் பற்றுதலடைந்து அப்புறம் செல்லவில்லை. அழகிய ஸ்தனங்களுடையவளே! உன் மனதை யநுஸரித்த என்னை அழைத்துக்கொள்ளவேண்டும். உன்னுடைய மங்களமான ஸகிகளும் அநுஸரிக்கட்டும். 17

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

கத்யம்.

இவ்வாறு ஸ்திரீகளை நயந்துகொள்வதில் ஸாமர்த்தியமுடையவனும் சஞ்சலமான புத்தியுடையவனுமாகிய ஆக்னீத்ரன் க்ராம்யங்களில் திறமையுள்ள பரிபாஷையால் அந்த தேவஸ்திரீ தன்னைப்பார்க்கும்படி செய்தான். 18

1 அநுக்ரஹம் என்பது உன்னை எனக்குப் பத்தினியாகக் கற்பித்தது என்பதை விளக்குவதாம்

[illegible] 19

[illegible] 20

[illegible] 21

[illegible]

அந்தப் பூர்வசித்தியும் வீரர்களுக்குப் பதியாகிய அந்த ஆக்னீத்ரனுடைய புத்தி, ரூபம், சீலம், வித்தை, வயது, ஸ்ரீ, உதாரத்தன்மை இவைகளில் பற்றுதலடைந்த மனமுடையவளாகி ஜம்பூத்தீவுக்குப் பதியாகிய அவனுடன் பதினாயிரக்கணக்கான வருஷம் வரையிலும் பூமியிலுள்ளவைகளும் ஸ்வர்க்கத்திலுள்ளவைகளுமாகிய ஸுகங்களை அநுபவித்தாள். 19

ராஜச்ரேஷ்டனாகிய அந்த ஆக்னீத்ரன் அந்தப் பூர்வசித்தியிடம் நாபி, கிம்புருஷன், ஹரிவர்ஷன், இலாவிருதன், ரம்யகன், ஹிரண்மயன், குரு, பத்ராச்வன், கேதுமாலன் என்னும் பெயருடையவர்களும் புத் என்ற நரகத்தினின்று ரக்ஷிப்பவர்களுமாகிய ஒன்பது குமாரர்களைப் பெற்றான். அந்தப் பூர்வசித்தி வருடந்தோறும் குமாரர்களைப்பெற்று எல்லோரையும் கிருகத்திலேயேவிட்டுப் பிறகு மறுபடியும் பிர்மதேவரிடம் சென்றாள். 20

ஆக்னீத்ரனுடைய குமாரர்களாகிய நாபி முதலியவர்கள், மாதாவின் அநுக்ரஹத்தால் ஸ்வபாவமாகவே திடமான சரீரத்தையும் வன்மையையும் அடைந்து தந்தையால் பிரிக்கப்பட்டவைகளும் தங்களுடைய பெயருக்குச் சமமாகியவைகளுமாகிய ஜம்பூத்தீவின் வருடங்களைப் பாகப்படி அநுபவித்தார்கள். 21

ஆக்நீத்ரோ ராஜாத்ருப்த: காமாநாமப்ஸரஸமேவாநுதிநமதிமந்யமாநஸ்தஸ்யா: ஸலோகதாம் ஶ்ருதிபிரவாருந்த யத்ர பிதரோ மாதயந்தே ॥ 22

ஸம்பரேதே பிதரி நவ ப்ராதரோ மேருதுஹித்ரூர்மேருதேவீம் ப்ரதிரூபாமுக்ரதம்ஷ்ட்ரீம் லதாம் ரம்யாம் ஶ்யாமாம் நாரீம் பத்ராம் தேவவீதிமிதிஸம்ஜ்ஞா நவோதவஹந் ॥ 23

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தே
த்விதீயோऽத்யாய:.

போகை: அதிகம் மந்யமாந: ஶ்ருதிபி: வேதோக்தை: கர்மபி: அவாருந்த ப்ராப மாதயந்தே மோதயந்தே ॥௨௨॥ ஸம்பரேத இதி ॥ இத்யேவம் ஸம்ஜ்ஞா யாஸாம் தா: பரிணீதவந்த: ॥௨௩॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்விதீயாத்யாயவ்யாக்யா.

ஆக்னீத்ரராஜன் திருப்தியடையாத காமங்களை உடையவனுகித் தினந்தோறும் அந்த அப்ஸரஸ்ஸையே மிகுதியும் எண்ணி, வேதத்திற்கூறிய கர்மங்களால் அந்தப்பூர்வசித்தியின் ஸமமான உலகத்தை அடைந்தான். அங்குப் பிதிர்க்கள் ஸந்தோஷிக்கிருர்கள். 22

பிதாவாகிய ஆக்னீத்ரன் பரலோகஞ்சென்றபின்பு ப்ராதாக்கள் ஒன்பது பேரும் மேருவின் பெண்களாகிய மேருதேவி, ப்ரதிரூபை உக்ரதம்ஷ்ட்ரீ லதை, ரம்பை, ச்யாமை, நாரி, பத்ரை, தேவவீதி என்ற பெயருடைய ஒன்பது ஸ்திரீகளை விவாஹம் செய்துகொண்டார்கள். 23

2-வது அத்தியாயம்

तृतीयाध्यायप्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

नाभिरपत्यकामोऽप्रजया मेरुदेव्या भगवन्तं यज्ञपुरुषमवहितात्मायजत ॥ 1

तस्य ह वाव श्रद्धया विशुद्धभावेन यजतः प्रवर्ग्येषु प्रचरत्सु द्रव्यदेशकालमन्त्रर्त्विग्दक्षिणाविधानयोगोपपत्त्या दुरधिगमोऽपि भगवान् भागवतवात्सल्यतया सुप्रतीक आत्मानमपराजितं निजजनाभिप्रेतार्थविधित्सया गृहीतहृदयो हृदयङ्गमं मनोनयनानन्दनावयवाभिराममाविश्चकार ॥ 2

तृतीये वर्णितं नाभेः पारमेष्ठ्यं मखोद्यमे ।

यस्य यज्ञे प्रतीतस्तु पुत्रोऽभूदृषभो हरिः ॥

नाभिरिति॥ नाभिः पुत्रीयन् सन् अप्रजया मेरुदेव्या भार्यया सह ॥१॥ तस्येति ॥ प्रवर्ग्यसंज्ञिकेषु कर्मसु क्रियमाणेषु द्रव्यादयः सप्त ये योगाः उपायाः तेषामुपपत्त्या सम्पत्त्या दुरधिगमोऽपि भगवान् भागवतेषु वात्सल्यतया सुप्रतीकः शोभनावयवस्तु आत्मानमाविश्चकार अपराजितस्वतत्त्वं निजभक्तानां ये अभिप्रेता अर्थाः तेषां विधित्सया गृहीतं आकृष्टं हृदयं चित्तं यस्य हृदयङ्गमं सर्वकामं यतो मनोनयनानन्दयन्ति ये अवयवाः तैरभिरामं सुन्दरम् ॥२॥ अथेति॥ अथ ह तमित्यादीनि वाक्यानि

3-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

நாபி என்பவர் புத்ரனைவிரும்பி, ப்ரஜையில்லாத மேருதேவியுடன் பகவானுகிய யஞ்ஞபுருஷரை ஸாவதானமனதுடன் பூஜித்தார். 1

ப்ரவர்க்கியங்கள் என்ற கர்மங்கள் நடக்கும் ஸமயத்தில் பகவான் அடையக்கூடாதவராயினும், த்ரவ்யம், தேசம், காலம், மந்திரம், ரித்விக், தட்சிணை, விதானம் இந்த உபாயங்களின் மிகுதியால் பாகவதர்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ளவராகையால் தம்மைச்சேர்ந்த பக்தர்கள் கருதுவதைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்ற விருப்பமுடையவராகி, சிறந்த தேஹமுள்ள ஈசன், ஸ்வதந்திரரும் மனதை அடைந்ததும் மனதுக்கும் நேத்திரங்களுக்கும் ஆனந்தத்தைக்கொடுக்கும் அவயவங்களால் மனேஞ்ஞருமாகிய தம்மை, ச்ரத்தையுடன் பரிசுத்தபாவனையால் நாபி பூஜிக்கும்போது ப்ரகாசப்படுத்திக்கொண்டார். 2

𑌅𑌥 𑌹 𑌤𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌭𑍁𑌜𑌯𑍁𑌗𑌲𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌶𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌮𑍍 𑌉𑌰𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌲𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌰𑌵𑌰𑌵𑌨𑌰𑍁𑌹𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌮𑌣𑌿𑌗𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌕𑌿𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑌟𑌕𑌕𑌟𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌕𑍇𑌯𑍂𑌰𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌷𑌣𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌪𑌤𑌯𑍋𑌽𑌧𑌨𑌾 𑌇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌧𑌨𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑍇𑌨𑌾𑌵𑌨𑌤𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣 𑌉𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 ॥ 3

[illegible] 𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌲𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑍋𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌲𑌲𑌾𑌮 𑌲𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑌵𑌰𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌵𑌨𑌰𑍁𑌹𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌆𑌚𑍍𑌛𑍂𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑌣𑌿𑌃 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌃 𑌗𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌕𑌿𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑌾𑌦𑌯𑌃 [illegible] 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 [illegible] 𑌅𑌧𑌨𑌾 𑌇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌧𑌨𑌂 [illegible] ॥3॥ [illegible]

பிறகு ப்ரகாசிக்கும் நான்கு புஜங்களுடையவரும் தேஜோமயரும் புருஷோத்தமரும் ஸ்வர்ணம்போல் கபிசவர்ணமான பட்டாடையுடுத்தவரும் மார்பில் விளங்கும் ஸ்ரீவத்ஸத்தை அடையாளமாகக்கொண்டவரும் சங்கு பத்மம் வனமாலை சக்ரம் கௌஸ்துபம் கதை இவைகளால் காணப்படுகிறவரும் ப்ரகாசிக்கும் உயர்ந்த காந்தியுள்ள ரத்னமயமான மகுடகுண்டலங்கள், கங்கணம், அரைநூல்மாலை, ஹாரம், தோள்வளை, தண்டை இவைமுதலிய அவயவங்களில் தரிக்கும் ஆபரணங்களால் அலங்காரம்பெற்றவருமாகியபகவானை ரித்விக்குகள் ஸபையோர்கள் கிருஹபதிகள் யாவரும் தலைவணங்கிப் பொருளில்லாதவர்கள் உத்தமமானபொருளை அடைந்ததுபோல் வெகுமானத்துடன் பூஜையால் உபசரித்தார்கள். 3

[illegible] 4

[illegible] 5

[illegible] 6

[illegible]

மிகவும் சிறந்த ப்ரபுவே! தாஸர்களாகிய எங்களுடைய பூஜையைத் தாங்களே பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும், நமஸ்காரம், நமஸ்காரம் என்ற இவ்வளவு தான் ஸாதுக்களால் காணப்படுகிறது. ப்ரகிருதியின் குணங்களில் ஸம்பந்தமுள்ள ப்ரபஞ்சத்தில் புத்தியுடையவனும் அஸ்வதந்திரனுமாகிய எந்த மானிடன் ப்ரகாசிக்கும் புருஷனுக்கும் பரனும் ஈச்வரருமாகிய உம்முடைய ஸ்வரூபத்தைக்கீழ்ப்பட்ட வாக்குகளாலும் நாமம், ரூபம், ஆகிருதி இவைகளாலும் நிருபணம் செய்யத்தகுதியாவான். 4

ஜீவகோடிகளின் கல்மஷங்களைப் போக்குவனவும் மங்களமுமாகிய சிறந்த குணங்களிற் சிலவற்றைச் சொல்லுவதைவிட எவன் பூர்ணமாகவர்ணிக்கத்தகுதியாவான். 5

ஓ சிரேஷ்ட! பிருத்யர்கள் அன்புடன் தயங்கும் வர்ணங்களோடு செய்யும் ஸ்தோத்திரங்கள், ஜலம், வெண்மைநிறமுடையதளிர்கள், துளஸி, அறுகந்துளிர் இவைகளால் செய்யும் பூஜையாலும் ஸந்தோஷிக்கிறீர். 6

அதாபயாவி ந லவத ஐஜூயொரூ·ஹாரஹஈயா ஸ௦·வித௦யடூ
ஷிஹொவஹுஹாஉஷெற ‖ 7

ஞூதூ௩ ணவா ந·ஷவநஃ௦ஜஷா வூதிரெகெண பொஹஷியஊ
நாஶெஷவூ·ஷாகஸூவூஷவஷூ கிஂ தூ· நாயாஸிஷ ஞூஶா
ஷாநாநா௦௪தூஹிஷஂஶாயநஊ த்ூஂ ஹவிதூ·௦ஹாடுதி ‖ 8

தடூயா வாஞிஶாநாஂ ஷயஊதூநஃஶெ்யஃவஶ௦வி௨·ஷாஂவஶ௦
வா·ஷ ஷூகஷுகரூ·ணயா ஷஉஹிஊநஂ வாவவமுாவூ௦·வ
கவூயிஷ்யூ ஷயஂ வ நாவவிதணவெதஶவஜிஹொவருகஷிதஃ ‖ 9

அம ஹாயமெவ வமெர ஹூஹாடுதூ௦ யஹிடு பஹிடுஷி ராஜ
ஷெடுவடுஶ௨ஷடுஹொ ஹவாநூஜவா·ரூ·ஷெகஷணவிஷய ஞூஷீக‖

ஷூயொஜநஂமெநெவவஶ்யூாஃ ॥எ॥ ஞூதூநஉதி ॥ கத ஹெத·ஃ ஞூதூநஃ ஷத
ணவ கந·ஷவநஂ ஷவடுதா கஂஜஷா ஷாகூாக் கவூதிரெகெண ஷ௦நூயெந
பொஹஷியஊநாஃ கதிஶயெநஹவஙஃ பெகஶெஷாஃ வா·ரூ·ஷாயடுாஃ தெ
ஷா·ஷிவெ யஷூ வாஊநதூஷூநவெவெஂஷதூவியாமநயடுகூதிதூாஹா·ஃ
கிஂஷிதி ஷகாஊநாஉஷூாக௦௨௦வெ தடு·வயா·ஜூதெ ந தவெதூயடுஃ॥அ॥
ஷொவயொமமெவவ உஶடுயதிதஜிதிவஶமெஹொவஷிவா௦வா·ரூ·ஷவூகூ
யா·தூயா கரூ·ணயா உவகவூ விஷ்யூ ஷஂவாஉயிஷ்யூ வகாரா தூாஜிதஂ வநா
வஹிதஃ அநவஹிதஃ கவஷிஜிதணவ வஷிஜாநவெகூகாக ஷயமெவொவய
கூதஃதூஷொாஸி உதூவக ஷாவெகூவக॥கூ॥ஈமெதி॥யதூவிவாநு ஊத·
ஊவிஹடுஷிதொஸி அயாவி ஹெ அஹடுதஊராஜஷெடுஃ பஹிடுஷி யஜெூ
நிஜவா·ரூ·ஷாணாஂ கவதூகாநாஉஷூாகஂ ஶஂகூணவிஷயொஹவாநு ஊஹஷிடுஃ

ஆனாலும் மிகுந்த வஸ்துக்கள் நிறைந்த இந்த உம்முடைய யாகத்தாலும் நீர் அபேட்சிக்கும் ப்ரயோஜனத்தை இங்கு நாங்கள் பார்க்கவில்லை. 7

ஓ நாத! தாமே எப்பொழுதும் சேர்ந்து ப்ரத்யக்ஷமாக புருஷார்த்தங்களையெல்லாம் ஸ்வரூபத்தினுடைய உமக்கு இந்த யாகம் தகுதியன்று. ஆயினும் காமங்களை விரும்பும் எங்களுக்கு இந்த யாகமானது பூஜாமாத்ரமாக ஆகிறது. 8

ஆகையால் ஓ பரமபுருஷ! தங்களுக்குரிய நன்மையை அறியாத மூடர்களுக்கு, மிகுந்த கருணையால் உம்முடைய மஹிமையாகிய மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவராகி, நீர் பூஜிக்கப்படாமலே அபேக்ஷையுடையவரைப்போல இங்குக் காணப்படுகிறீர். 9

ஆனால் ஓ சிறந்தப்ரபுவே! ராஜச்ரேஷ்டராகிய நாபியின் யாகத்தில் வரங்கொடுப்பவர்களுக்குள் உயர்ந்த நீர் உம்முடைய பக்தர்களின் நேத்திரங்களுக்கு விஷயமானீரல்லவா? இதுவே வரமாகிறது. 10

அஸங்கநிசிதஜ்ஞாநாநலவிதூதாசேஷமலாநாம் பவத்ஸ்வபாவாநாமாத்மாராமாணாம் முநீநாமநவரதபரிகுணிதகுணகண பரமமங்களாயநகுணகணகதநோ(அ)ஸி ॥ 11

அத கதஞ்சித் ஸ்கலநக்ஷுத்பதநஜ்ரும்பணதுரவஸ்தாநாதிஷு விவசாநாம் ந: ஸ்மரணாய ஜ்வரமரணதசாயாமபி ஸகலகச்மலநிரஸநாநி தவ குணக்ருதநாமதேயாநி வசநகோசராணி பவந்து ॥ 12

கிஞ்சாயம் ராஜர்ஷிரபத்யகாம: ப்ரஜாம் பவாத்ருசீமாசாஸாந ஈச்வரமாசிஷாம் ஸ்வர்க்காபவர்க்கயோரபி பவந்தமுபதாவதி ப்ரஜாயாமர்த்தப்ரத்யயோ தநதமிவாதந: பலீகரணம் ॥

யர்ஹி யதா ச்ரத்தயா அயமேவ வரஸ்ஸஂஜாத: ॥௧௦॥ பரமபுருஷஸ்ய பூர்ணபுருஷதாமாஹு: அஸங்கேதி। அஸங்கேந வைராக்யேண நிசிதம் யஜ்ஜ்ஞாநம் ததேவாநல: தேந விதூதா: அசேஷா மலா யேஷாம் தே அதோ பவத: ஸ்வபாவோ யேஷாம் தே ஆஹு: ஆத்மாராமாணாம் ஏவம் பூதாநாம் முநீநாமபி பரமமங்களாயநம் குணகணகதநமேவ நாந்ய: பரம் யஸ்ய அதஏவ அநவரதம் பரிகுணிதா: அப்யஸ்தா: குணகணா: யஸ்ய இதி ஸம்போதநம்॥ ௧௧॥ பரமேணைவ க்ருதார்த்தா அபி வரமேகம் ப்ரார்த்தயாமஹே அதேதி ஸ்மரணாய விவசாநாம் அஸ்மாகம் ஸ்கலநாதி தசாநாம் ந:॥௧௨॥ அந்யச்ச ப்ரார்த்தநீயமஸ்தீத்யாஹு: கிஞ்சேதி ஆசிஷாம் ஐஹிகாநாம் ஸ்வர்க்காபவர்க்கயோரபி ஈச்வரம் அபி உபதாவதி ப்ரஜாயாமேவ பரமபுருஷார்த்த இதி ப்ரத்யயோ யஸ்ய அதஏவ யதா பலீகரணம் துஷகணாதிகம் ஆசாஸாந: அதநோ யதா

எப்பொழுதும் அப்யாஸம் செய்யப்படும் அநேக குணங்களுடைய ஈச! வைராக்யத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஞானமாகிய வாயுவால் கல்மஷங்கள் ஒழியப் பெற்றவர்களும் உம்முடைய ஸ்வபாவம்போன்ற ஸ்வபாவமுடையவர்களும் ஆத்மாராமர்களுமாகிய முனிவர்களுக்கும் மிகுந்த மங்களத்திற்கு ஸ்தானமான அநேக குணங்களின் கீர்த்தனமுடையவராகிறீர். 11

அழகுவாய்ந்த பாதாரவிந்தங்களை ஸ்மரணம் செய்வதில் ப்ரவசர்களாகிய எங்களுக்கு, தடுத்தல், தும்மல், கொட்டாவிவிடுதல் கெட்டவிடத்திலிருத்தல் இவைமுதலியவற்றிலும் ஜ்வரம் மரணம் இந்த அவஸ்தையிலும் தோஷங்கள் யாவற்றையும் போக்குவனவும் குணங்களால் ஏற்பட்டவைகளுமாகிய உம்முடைய பெயர்கள் சொல்லுக்கு விஷயங்களாகவேண்டும். 12

இந்த ராஜரிஷியாகிய நாபி புத்ரனிடம் விருப்பமுள்ளவர். உம்மைப்போன்ற ப்ரஜையை விரும்புகிறவர். புத்ரனிடமே புருஷார்த்தம் என்ற நம்பிக்கையுள்ளவர். இவ்வுலகவாழ்க்கைகளுக்கும் ஸ்வர்க்கத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் ப்ரபுவாகிய உம்மை உமி முதலியவற்றை விரும்பிய தரித்திரன் பொருளைவிரும்புவதுபோல் அடைகிறான். 13

𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌹 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌯𑌾𑌽𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌽𑌨𑌵𑌸𑌿𑌤𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌽𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌷𑌰𑌯𑌾𑌽𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑌹𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌃 ॥ 14

𑌯𑌦𑍁 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌤𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌦𑌭𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑌿𑌹 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌳𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍋𑌢𑍁𑌮𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ 15

𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑌰𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌚𑌰𑌣𑌃 𑌸𑌦𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 ॥ 16

𑌪𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥ 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌹 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌵𑌸𑌿𑌤𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌰𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌕𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑌹𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌽𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌦𑌭𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍂𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌳𑌨𑌂 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௧௫ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍇𑌨 𑌗𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍌 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍌 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௧௬ ॥ 𑌸𑌦𑌯𑌮𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍

பெரியோர்களின் பாதங்களை உபாஸிக்காதவருள் எவன், ஜயிக்கவும் வழி காணமுடியாததுமாகிய உம்முடைய மாயையால்இங்கு அவமதிப்படையாதவன்? அந்தமாயையால் சூழப்படாத புத்தியுடையவன் எவன்? விஷயங்களாகிய விஷத்தின் வேகத்தால் சூழப்படாத ப்ரகிருதியுடையவன் எவன்? 14

வெகு கார்யங்களைச்செய்யும் ஓ பரமபுருஷ! உங்களை இந்த அற்பகார்யத்திற்காக அழைத்தோம். அந்த புத்ரவிஷயத்தில் புத்தியுடையவர்களும் மதத்தால் மூடர்களும் அறியாதவர்களுமாகிய எங்களால் தேவராகிய தமக்கு அநாதரவு ஏற்பட்டது. ஓ ஸர்வஸ்வரூபியே! ஓ தேவ! தாங்கள்(எங்கும்) ஸமமாக இருப்பவர்களாகையால் இந்த அநாதரவைப் பொறுத்தருள வேண்டும். 15

இவ்வாறு சத்யமயமான ஸ்துதியால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டவரும் தேவச்ரேஷ்டரும் பாரதவர்ஷத்திற்கு அதிபதியாகிய நாபியால் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட ரித்விக்குகள் வணங்கும் பாதங்களுடையவருமாகிய பகவான் தயையுடன் பின்வருமாறு சொல்லுகிறுர். 16

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

अहो बताहमृषयो भवद्भिरवितथगीर्भिर्वरमसुलभमभियाचितो यदमुष्यात्मजो मया सदृशो भूयादिति ममाहमेवाभिरूपः कैवल्यादथापि ब्रह्मवादो न मृषा भवितुमर्हति ममैव हि मुखं यद्द्विजदेवकुलम् ॥ 17

तत आग्नीध्रीयेंऽशकलयावतरिष्याम्यात्मतुल्यमनुपलभमानः ॥ 18

इति निशामयन्त्या मेरुदेव्याः पतिमभिधायान्तर्दधे भगवान्। बर्हिषि तस्मिन्नेव विष्णुदत्त भगवान्परमर्षिभिः प्रसादितो नाभेः प्रियचिकीर्षया तदवरोधायने मेरु-

---

शाह — अहो इति। ममायमेवाभिरूपः सदृशः कैवल्यादद्वितीयत्वात्। द्विजेषु देवा इव ब्राह्मणाः तेषां कुलम्॥१७॥ तत इति। आग्नीध्रीये नाभिसम्बन्धिनि क्षेत्रे मेरुदेव्यामित्यर्थः॥१८॥ इतीति। हे विष्णुदत्त तस्यावरोधायने अन्तःपुरे मेरुदेव्यां धर्मान्दर्शयितुकामः शुक्लया तन्वा तत्रावततार केषां श्रमणानां वातरशनानाम्

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிருர்.

ஆச்சர்யம்! ஆச்சர்யம்! ஓ ரிஷிகளே! ஸத்யமான சொற்களை உடைய மஹிமை பெற்ற நீங்கள் இந்த, நாபியிடம் எனக்கு, (பகவானுக்கு) ஒப்பான புத்ரனுண்டாகவேண்டு மென்று மிகவும் ஸுலபமாகக் கேட்டுக்கொண்டீர்கள். நான் இரண்டற்றவனுகையால் எனக்கு நானே ஒப்பானவன். ஆயினும் ப்ராம்மணர்களின்சொல்லானது பொய்யாகக் கூடாது. இரண்டுபிறப்புடையவர்ணங்களுக்குள்தேவர்களைப்போன்ற வேதியர்களின் குலமானது எனக்கு முகமாக ஆகிறது. 17

ஆகையால் எனகொப்பானவ னில்லாத நான் ஆக்னீத்ரகுமாரனுகிய நாபியின் பத்தினியான மேருதேவியிடம் அம்சத்தின் கலையால் அவதாரம் செய்கிறேன். 18

இவ்வாறு பகவான் அந்தயாகத்தில் மேருதேவி கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அவளுடையபதியாகிய நாபியிடம் தெரிவித்து மறைந்தார். ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! சிறந்தமுனிவர்களால் அநுக்ரஹம் பெற்ற பகவான் நாபிக்கு ப்ரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் திகம்பரர்களும் தவமுடைய

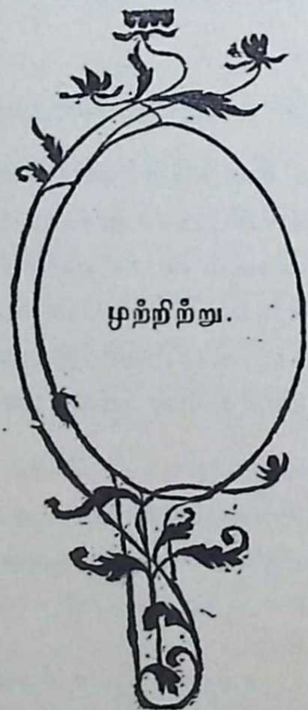
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌤𑌰𑌶𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾
𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌥𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾𑌵𑌤𑌤𑌾𑌰 ॥ 19

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍋𑌹 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌥𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥௧௯॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

வர்களும் நைஷ்டிக ப்ரும்மசாரிகளுமாகிய ரிஷிகளுக்குத் தர்மங்களைக் காண்பிக்க விரும்பி அந்தநாபியின் மனைவியாகிய மேருதேவியிடம் சுத்த ஸத்வமயமான சரீரத்துடன் அவதாரஞ்செய்தார். 19

3-வது அத்தியாயம்

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌹 𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌭𑌗𑌵𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌮𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌨𑍀𑌤𑌲𑌸𑌮𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌧𑍁𑌃 ॥ 1

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑌾 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌚𑍌𑌜𑌸𑌾 𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌋𑌷𑌭 𑌇𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ 2

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑌾𑌦𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃॥

𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌤𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌮𑍇𑌧𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌵𑌨𑍀𑌤𑌲𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌜𑌗𑍃𑌧𑍁𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌓𑌜𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌃

4-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ப்ரகாசிக்கும் பகவானுக்குரிய லக்ஷணங்களைப் பிறப்பினாலேயேயுடையவரும் (பூதங்களெல்லாவற்றிலும்) ஸமமாக இருத்தல், இந்திரியங்களை அடக்குதல், வைராக்யம், ப்ரபுத்தன்மை, மிகுந்தபெருமை இவைகளால் தினந்தோறும் விர்த்தியடையும் மஹிமையுடையவருமாகிய இந்த நாபிகுமாரனை மந்திரி முதலியவர்களும் ப்ரஜைகளும் வேதியர்களும் பூமண்டலத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக க்ரஹித்தார்கள், 1

அந்தக்குமாரருடைய சிறந்ததும் அதிகமான ஸ்லோகங்களுடையதுமாகிய தேஹம், தேஜஸ், வன்மை, ஸ்ரீ, யசஸ், வீர்யம், சூரத்தனம் இவைகளால் பிதாவாகிய நாபி, அவருக்கு ரிஷபன் என்னும் பெயரிட்டழைத்தார். 2

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌨 𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌤𑌦𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌭𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌜𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍 ॥ 3

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌿𑌲𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌭𑌰𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑍋 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌤𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌮𑍁𑌪𑌲𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌗𑌤𑌃 ॥ 4

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌮𑌾𑌪𑍌𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌜𑌨𑌪𑌦𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍂𑌪𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌹 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌾𑌪 ॥ 5

𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃। 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌕𑌾𑌰॥௨॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌅𑌜𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌭𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮॥௩॥ 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 [illegible] 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌮𑍍 [illegible] 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃॥௪॥ 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌆𑌪𑍌𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌃 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌦𑌰𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌜𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌵𑌾𑌪॥௫॥ 𑌕𑍋𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌭𑍇[illegible]

மஹிமைபெற்ற இந்திரன் அஸூயை கொண்டு இந்தரிஷபருடையவருஷத்தில் மழைபொழியவில்லை. இதை பகவானும் யோகேச்வரருமாகிய ரிஷபதேவர் அறிந்து புன்னகை கொண்டு தம்முடைய யோகமாயையால் அஜநாபன் என்றபெயர்கொண்ட தம் வர்ஷத்தைப் பொழிந்தார். 3

நாபியும் தம்மிஷ்டப்படி நல்லபுத்திரனை உடையவன் என்ற தன்மையை அடைந்து, மாயையால் விளங்கும் புத்தியுள்ளவனாகித் தம்மிச்சையால் எடுத்துக் கொண்ட மானிடவடிவமுடையவரும் பகவானுமாகிய புராணபுருஷரை மிகுந்த ஸந்தோஷத்தின் பெருமையால் தளர்ச்சியுற்றுத் தயங்கிவெளிவரும் வர்ணங்களுடைய வாக்கினல் ஓ வத்ஸ! ஓ என்னப்பனே! என்று நயந்து லாலனைசெய்து கொண்டு மிகுந்த ஆனந்தமடைந்தார். 3

यस्य ह वाव श्लोकावुदाहरन्ति ॥

श्लो॥ को नु तत्कर्म राजर्षेर्नाभेरन्वाचरेत्पुमान्।
अपत्यतामगाद्यस्य हरिः शुद्धेन कर्मणा ॥ 6

ब्रह्मण्योऽन्यः कुतो नाभेर्विप्रा मङ्गलपूजिताः।
यस्य बर्हिषि यज्ञेशं दर्शयामासुरोजसा ॥ 7

ग॥ अथ ह भगवानृषभदेवः स्ववर्षं कर्मक्षेत्रमनुमन्यमानः प्रदर्शितगुरुकुलवासो लब्धवरैर्गुरुभिरनुज्ञातो गृहमेधिनां धर्माननुशिक्षमाणो जयन्त्यामिन्द्रदत्तायामुभयलक्षणं कर्म समाम्नायाम्नातमभियुञ्जन्नात्मजानामात्मसमानानां शतं जनयामास ॥ 8

[illegible]

ஜனங்களைப்ப்ரமாணமாகக் கொண்ட நாபிராஜன், நகரத்து ஜனங்கள் மந்திரிகள் வரையில் ப்ரஸித்தி பெற்ற அன்புடைய ரிஷபனுக்கு, தர்மமர்யாதையைக்காப்பாற்றுவதில் அபிஷேகம் செய்வித்து, வேதியர்களிடம் ஒப்புவித்து, மேருதேவியிடம் பதரிகாச்ரமத்தில் தெளிவானதும் தீவிரமுமாகிய தவத்தாலும் ஸமாதியோகத்தாலும் நரநாராயணர்களென்னும் பெயருடையவரும் பகவானுமாகிய வாஸுதேவரை உபாஸித்துச் சிலகாலத்தில் அவருடைய மஹிமையை (ஜீவன் முக்தனாகியதன்மையை) அடைந்தார். ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! நாபியின் விஷயத்தில் இரண்டு ச்லோகங்களைக் கூறுகிறார்கள். எந்த நாபியின் பரிசுத்தமான கர்மத்தால் விஷ்ணு, புத்திரத்தன்மையை அடைந்தாரோ அந்த ராஜ ச்ரேஷ்டராகிய நாபியின் செய்கையை எந்தப் புருஷன் செய்வான்? 5–6

இந்த நாபியின் யாகத்தில் தக்ஷிணைகளால் பூஜிக்கப்பட்ட வேதியர்கள் தேஜஸ்ஸால், யஞ்ஞபுருஷராகிய பகவானைத் தரிசனம் செய்வித்தார்கள். அந்த நாபியைத் தவிர வேறு எவன் ப்ராம்மண பக்தியுள்ளவனாவன்? 7

கத்யம்.

பிறகு பகவானாகிய ரிஷபதேவர் தம் வர்ஷத்தைக் கர்மக்ஷேத்ரமென்றெண்ணி, குருகுலத்தில் வாஸம் செய்யவேண்டுமென்பதை (பிறருக்கு) காட்டி வரனைப் பெற்ற ஆசிரியர்களிடம் உத்தாவுபெற்று கிருஹஸ்தர்களின் தர்மங்களைச் சிக்ஷிப்பவராகி, வேதத்திலும் ஸ்மிருதியிலும் கூறப்பட்டதும், விஹிதமுமான கர்மத்தை அநுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட ஜயந்தியிடம் தமக்குச் சமானர்களாகிய நூறு பிள்ளைகளை உண்டுபண்ணினர். 8

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌗𑍁𑌣 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍, 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 9

𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤 𑌇𑌳𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌲𑌯𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌪𑍃𑌗𑍍𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌕𑍀𑌕𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵 𑌨𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥ 10

𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨 𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚𑌮𑌸𑌃 𑌕𑌰𑌭𑌾𑌜𑌨 𑌇𑌤𑌿. 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾 𑌨𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑍁𑌪𑌶𑌮𑌾𑌯𑌨𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃॥

𑌯𑌵𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸 𑌏𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌕𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌾𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 ॥ 12

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௮॥௯॥ 𑌤𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌧𑍀𑌶𑌾𑌃 𑌨𑌵𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃॥௧௦॥𑌕𑌵𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌾𑌃 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌰𑌦𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇॥௧௧॥𑌯𑌵𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑌇𑌤𑌿॥𑌮𑌹𑌾𑌶𑌾𑌲𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿॥ 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌤𑍍

அந்த நூறு பிள்ளைகளுக்குள் மூத்தவன் பாதன் என்னும் பெயருடைய வன். மஹாயோகி. சிறந்த குணங்களுடையவன். அந்தக் காலம் முதல் இந்த வர்ஷம் பாரதவர்ஷ மென்று சொல்லப்படுகிறது. 9

அந்தப் பரதரை அநுஸரித்த குசாவர்த்தன், இளாவர்த்தன், ப்ருஹ்மா வர்த்தன், ஆர்யாவர்த்தன், மலயகேது, பத்ரஸேனன், இந்திரஸ்பிருக் விதர்ப் பன், கீகடன் ஆகிய இவ்வொன்பதுபேரும் தொண்ணூறு மைந்தர்களுக்குள் முக்கியமானவர்கள். 10

கவி, ஹரி, அந்தரிக்ஷன், ப்ரபுத்தன், பிப்பலாயனன், ஆவிர்ஹோத்ரன், த்ரமீடன், சமஸன், கரபாஜனன் என்ற இந்த ஒன்பது குமாரர்களும் மஹா பாகவதர்கள். பாகவத தர்மத்தைக் காண்பிப்பவர்கள்.பகவானுடைய மஹிமை யால் விர்த்தி யடைந்ததும் வஸுதேவருக்கும் நாரதருக்கும் ஸம்வாதமுடைய தும்,ஒழிவுக்குக் காரணமுமாகிய, அந்தக் கவி முதலியவர்களின் சரித்திரத்தை மேலே வர்ணிக்கப் போகிறோம். 11

இளையவர்களாகிய எண்பத்தொரு குமாரர்களும் பிதாவின் ஆக்ஞையை அநுஷ்டிப்பவர்கள். மிகவும் வணக்கமுள்ளவர்கள். உயர்ந்த ச்ரோத்திரியர்கள், யாகம் செய்வதைச் சீலமாகக் கொண்டவர்கள், கர்மத்தால் பரிசுத்தர்கள், பிராஹ்மணர்கள்.-இவ்வாறுயினர். 12

भगवानृषभसंज्ञ आत्मतन्त्रः स्वयं नित्यनिवृत्तानर्थपरम्परः केवलानन्दानुभव ईश्वर एव विपरीतवत्कर्माण्यारभमाणः कालेनानुगतं धर्ममाचरणेनोपशिक्षयन्नतद्विदां सम उपशान्तो मैत्रः कारुणिको धर्मार्थयशःप्रजानन्दामृतावरोधेन गृहेषु लोकं नियमयत् ॥ 13

यद्यच्छीर्षण्याचरितं तत्तदनुवर्तते लोकः ॥ 14

यद्यपि स्वविदितं सकलधर्मं ब्राह्मं गुह्यं ब्राह्मणैर्दर्शितमार्गेण सामादिभिरुपायैर्जनतामनुशशास ॥ 15

द्रव्यदेशकालवयःश्रद्धर्त्विग्विविधोद्देशोपचितैः सर्वैरपि क्रतुभिर्यथोपदेशं शतकृत्व इयाज ॥ 16

कर्माणि कर्मसु न्यायपथे नियमितवान् वा आत्मारामो नितरामारम्भकः कर्म कालेनोत्सन्नः कालेनानुगतं उत्सन्नं धर्मं स्वयमाचरणेन अतद्विदामुप शिक्षयन् कथं धर्मार्थयशःप्रजानन्दामृतावरोधेन संग्रहेण प्रजानन्दः प्रजा यासामानन्दः अमृतं मोक्षः ॥१३॥ यद्यदिति ॥ शीर्षण्यः श्रेष्ठः तेनाच रितं तत्तदनुवर्तते यतः ॥१४॥ यद्यपीति सकलधर्मः यस्मिंस्तत् ब्रह्मगुह्यं वेदरहस्यं यद्यपि स्वेनैव विदितं तथापि ब्राह्म णानां प्रदर्शितवर्त्मना इत्यर्थः ॥१५॥ द्रव्येति ॥ द्रव्यादिभिरुपचितै रुद्देशविशेषाः तत्र वयः यौवनं ॥ ऋत्विजोऽर्थाः प्रतिद्रव्यं नाना विविधोद्देशाः नानादेवतोद्देशाः यथोपदेशं यथा विधि

பகவானுகிய ரிஷபரும் தாம் ஸ்வதந்திரரும் எப்பொழுதும் நிவிர்த்தி பெற்ற அனர்த்தங்களை உடையவரும் முக்யமாக ஆனந்தாநுபவ ஸ்வரூபரும், ஈச்வரருமாயினும் பராதீனனைப்போல் கர்மங்களைச் செய்ய யத்தனித்து காலத் தால் அநுஸரித்த தர்மத்தை அதை யறியாதவர்களுக்கு அநுஷ்டானத்தால் சிக்ஷித்து ஒப்பானவரும் ஒழிவுள்ளவரும் ஸ்னேஹமுள்ளவரும்கருணையுடைய வருமாகவிருந்து தர்மம், அர்த்தம், யசஸ், புத்திரனை உத்தேசித்த போகம், மோக்ஷம் இவைகளைத் தேடுவதால் ஜனங்களை கிருகஸ்த தர்மங்களில் கட்டுப் படுத்தினர். 13

ஜனங்கள் சிறந்த மானிடன் செய்வதையே அநுஸரிக்கின்றனர். 14

தர்மங்களெல்லாமுடைய வேத ரஹஸ்யமானது தமக்குத் தெரியுமேயாயி னும் வேதியர்கள் காட்டிய வழியில் ஸாமம் முதலிய உபாயங்களால் ஜனங்க ளைச் சிக்ஷித்தார். 15

த்ரவ்யம், தேசம், காலம், வயது, ச்ரத்தை, ரித்விக் இவ்வாறுன உத்தே சங்களால் விர்த்தி யடைந்த யாகங்களை யெல்லாம் விதிப்படி (ஒவ்வொன்றையும்) நூறு தடவை செய்தார். 16

𑌭𑌗𑌵𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌦𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 ॥ 17

𑌸 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌟𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌗𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌭𑌰𑌸𑍁𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ 18

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌏𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌶𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௧௬॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑌿𑌕𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌾𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑍀𑌯𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍇𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌪𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌦𑍍𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌉𑌪𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥௧௮॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

பகவானாகிய ரிஷபரால் ரக்ஷிக்கப்படும் இந்த வர்ஷத்தில் ராஜாவிடம் எப்பொழுதும் விர்த்தியடைந்த ஸ்நேஹத்தின் மிகுதியைத் தவிர எந்தப் புருஷனும் மற்றவனிடம் தனக்கு எப்பொழுதும் எந்த விதத்திலும் எதையும் 1 இல்லாததைப்போல விரும்புவதில்லை. 17

ஒரு ஸமயம் பகவானாகிய ரிஷபர் ஸஞ்சரிக்கும்போது பிர் மாவர்த்தமென்னும் க்ஷேத்திரத்தை அடைந்து வேதிய ச்ரேஷ்டர்களின் ஸபையில் ப்ரஜைகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்க, ஏகாக்ரமான மனமுடைய தம்மைந்தர்கள் ஸேவிப்பது வணங்குவது இவைகளின் மிகுதியால் கட்டுண்டவர்களாயினும் அவர்களைச் சீர்திருத்துகிறவராகிப் பின் வருமாறு சொல்வாராயினர். 18

4-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

---

1 இல்லாததைப்போல் என்பது- இல்லாததில் எப்படி விருப்பமுண்டாகாதோ அவ்வாறு என்பதாம்.

𑌪𑌂𑌚𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

‖ 𑌋𑌷𑌭𑌦𑍇𑌵𑌃 ‖

𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇
𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌯𑍇 ।
𑌤𑌪𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ‖ 1

𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇-
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾
𑌵𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌯𑍇 ‖ 2

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ 𑌪𑌂𑌚𑌮𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌋𑌷𑌭𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥

𑌨𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌕𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑍇𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌃 ... 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 1 ॥ 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹 — 𑌮𑌹𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 — 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿॥𑌸𑌾𑌧𑌵𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃॥ 2॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 ... 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 ... 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 ... 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑌾𑌂

5-வது அத்தியாயம்.

ரிஷபதேவர் கூறுகிறார்.

ஓ குமாரர்களே! மானிடவுலகில் தேஹம் படைத்தவர்களின் இந்தத் தேஹமானது மலத்தைப் புசிக்கும் ப்ராணிகளுக்குள்ள கஷ்டமாகிய விஷயங்களைப் புசிக்கத் தகுதியுள்ளதல்ல. உயர்ந்த தவத்திற்குத் தகுதியானது. தவத்தால் மனம் பரிசுத்தமாகிறது. மனதின் பரிசுத்தியால் முடிவற்ற பிர்ஹ்மசுக முண்டாகிறது. 1

மஹான்களின் ஸேவையை மோக்ஷத்திற்கு த்வாரமென்றும் ஸ்திரீகளின் சேர்க்கையுடையவர்களின் சேர்க்கையை ஸம்ஸாரத்திற்கு த்வாரமென்றும் பெரியோர்கள் பேசுகிறார்கள். எவர்கள் ஸமமான மனமுடையவர்களும், நன்றாய் ஒழிவடைந்தவர்களும், கோபமில்லாதவர்களும், ஸுஹ்ருத்துக்களும், ஸாதுக்க

𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑌯𑍀𑌶𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾
𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌂𑌭𑌰𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌰𑌾𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇 ॥ 3

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮
𑌯𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌯 𑌆𑌪𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 ।
𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌯𑌮𑍍
𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌦 𑌆𑌸 𑌦𑍇𑌹𑌃 ॥ 4

𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌬𑍋𑌧𑌜𑌾𑌤𑍋
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ।

𑌦𑍂𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌂𑌭𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌨𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌰𑌾𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌦𑍇𑌹𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰 [illegible] ॥ ௩ ॥ 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍂𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌯𑍇 𑌆𑌪𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 [illegible] 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌦𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌃 [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥ ௪ ॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵 [illegible] 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍋

ளும், ஈசனுகிய என்னிடம் உள்ள அன்பையே புருஷார்த்தமாகக் கொண்டவர்களும், வயிற்றை நிரப்பும் வார்த்தையுடைய ஜனங்களிடத்திலும் பெண்டு பிள்ளை, பொருள் இவைகளையுடைய க்ருஹங்களிலும் ப்ரீதியடையாதவர்களும் வேண்டுமான அர்த்தமுடையவர்களுமாகிருர்களோ, அவர்கள் உலகில் மஹான்கள். 2—3

மானிடன் எப்பொழுது இந்திரியங்களின் ப்ரீதியைக் குறித்து யத்னிக்கிருனே, அப்பொழுது மதங்கொண்டு பாபத்தை நிச்சயமாகச் செய்கிருன். தனக்குக் கிலேசத்தைக் கொடுக்கும் இந்த தேஹமானது இல்லாவிட்டாலும் எந்தப் பாபத்தால் உண்டாயிற்றே அதை உசிதமென்று நான் நினைக்கவில்லை. 4

எதுவரையில் ஆத்ம தத்வத்தை அறியவில்லையோ அதுவரையில் அஞ்ஞானத்தாலுண்டாகும் அவமதிப்பு ஏற்படுகிறது. கர்மங்கள் எதுவரையிலு

யாவத்க்ரியாஸ்தாவதிதம் மநோ வை
　　கர்மாத்மகம் யேந ஶரீரபந்தஃ ॥　　5

ஏவம் மநஃ கர்மவஶம் ப்ரயுங்க்தே
　　அவித்யயாத்மந்யுபதீயமாநே ।
ப்ரீதிர்ந யாவந்மயி வாஸுதேவே ந
　　முச்யதே தேஹயோகேந தாவத் ॥　　6

யதா ந பஶ்யத்யயதா குணேஹாம்
　　ஸ்வார்த்தே ப்ரமத்தஸ்ஸஹஸா விபஶ்சித் ।
கதஸ்ம்ருதிர்விந்ததி தத்ர தாபா
　　நாஸாத்ய மைதுந்யமகாரமஜ்ஞஃ ॥　　7

பும்ஸஃ ஸ்த்ரியா மிதுநீபாவமேதம்
　　தயோர்மிதோ ஹ்ருதயக்ரந்திமாஹுஃ ।

ஹி கர்மஸ்வபாவமேவாஸ்யாஸ்தே யேந கர்மாத்மகேந மநஸா ॥5॥ உக்தமேவோபஸம்ஹரதி॥ ஏவமிதி ஏவம் பூர்வவத்க்ருதம் கர்ம கர்த்ருரூபதம் மநஃ கர்மரூபதம் வஶம் ப்ரயுங்க்தே வஶீநஃ கர்மநிஷ்டம் கரோதி ஜீவம் தத்வ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமாஹ — அவித்யயேதி அவித்யயாத்மந்யுபதீயமாநே ஆச்சாத்யமாநே ஸதி॥6॥ ந கேவலம் தேஹயோகமாத்ரம் அநர்த்தாந்தரமப்யாஹ — யதேதி ॥ யதா குணாநாம் இந்த்ரியாணாமீஹாம் சேஷ்டாம் அயதார்த்யாமபி ந பஶ்யதீதி விபஶ்சித் விவேகீ ஸந்நபஶ்யதி அநர்த்தவஸ்து தீதி வா அயதார்த்யாமநுபஶ்யந் ததா ததா ஸஹஸா கதஸ்ம்ருதிஃ ஸ்வார்த்தே ப்ரமத்தஃ ஸந் அஜ்ஞஃ மிதுநஃ மைதுந்யம் ஸம்பந்தம் யாதம் ஸம்ப்ராப்ய தாபாந் விந்ததி॥7॥ நநு யயோரபி யோகம்

மோ, அதுவரையில் கர்மஸ்வரூபமான மனமிருக்கிறது. இந்த மனதால் தேஹத்திற்குப் பந்தமுண்டாகிறது.　　5

அவ்வித்தையில் ஆத்மாமறைக்கப்பட்டால் இவ்வாறு கர்மமானது மனதை ஸ்வாதீனப்படுத்துகிறது. வாசுதேவராகிய என்னிடம் எதுவரையில் அன்பில்லையோ அதுவரையில் தேஹ ஸம்பந்தத்திலிருந்து விடுபடமாட்டான்.　　6

தன்விஷயத்தில்கவனிப்பில்லாதவன் இந்திரியங்களின் சேஷ்டையைப்பொய்யென்னும் விவேக முடையவனாகி, எப்பொழுது கவனிக்கவில்லையோ, அப்பொழுது விரைவில் ஸ்வரூபம் மறந்து மூடனாகி ஸுரதத்தை முக்கியமாகக் கொண்ட கிருஹத்தை அடைந்து தாபங்களை அடைகிறான்.　　7

ஸ்திரீயுடன் சேர்க்கையை அடைந்த புருஷனுக்கு அந்தச் சேர்க்கையை மனதுக்கு முடிச்சென்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய மனதுக்கும் அதனை முடிச்சென்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் ஜனங்க

𑌅𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌤𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃
𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌹𑍋𑌽𑌯𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 8

𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍃𑌢 𑌆𑌶𑍍𑌲𑌥𑍇𑌤 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌜𑌨𑌃𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾-
𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 9

𑌹𑌂𑌸𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌚 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌵𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌯𑌾 𑌤𑌪𑌸𑍇𑌹𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥ 10

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍀𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌨𑍍𑌹𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌵𑌾𑌂𑌸𑌨𑌤𑌿 । 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑍈𑌕𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌨𑍍 𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿 𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ८ ॥ 𑌕𑌦𑌾 𑌤𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌤 𑌆𑌹— 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍃𑌢𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌥𑌿𑌲𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ९ ॥ 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌹𑌂𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌂𑌸𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌵𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌨𑍇𑌨 ॥१०॥ 𑌈𑌹𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌈𑌹𑌯𑍈𑌰𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵

ளுக்கு நான் என்னுடையது என்ற இந்த மோஹமுண்டாகிறது. அதனால் கிரு
ஹங்கள், க்ஷேத்ரங்கள், புத்ரர்கள், ஆப்தர்கள், பொருட்கள் இவைகளாலும்
பெரும் மோஹமுண்டாகிறது. 8

கர்மங்களால் கட்டுண்டதும், த்ருடமும், மனமுமான ஹிருதயத்தின்
முடிச்சானது எப்பொழுது நழுவுகிறதோ, அப்பொழுது சேர்க்கை ரூபமான
ஸங்கத்தினின்று ஜனங்கள் நிவிர்த்தியடைகிறார்கள். காரணமாகிய அஹங்கா
ரத்தை விட்டு முக்தி பெற்று பரமபத மடைகிறான். 9

மங்களனாகிய மானிடன் ஹம்ஸனாகிய என்னிடம் பக்தியாலும், குரு
ஸேவையாலும், ஆசையில்லாமையாலும், ஸுக துக்கம் முதலியவற்றை விட
வேண்டுமென்ற விருப்பத்தாலும், ப்ராணிகளுக்கு எங்கும் துக்கமுண்டு என்

மத்கர்மபிர் மத்கதயா ச நித்யம்
மத்தேவஸங்காத் குணகீர்த்தநாந்மே ।
நிர்வைரஸாம்யோபஶமேந புத்ரா
ஜிஹாஸயா தேஹகேஹாத்மபுத்தே: ॥ 11

அத்யாத்மயோகேந விவிக்தஸேவயா
ப்ராணேந்த்ரியாத்மாபிஜயேந ஸத்ர்யக் ।
ஸச்ச்ரத்தயா ப்ரஹ்மசர்யேண ஶஶ்வத்
அஸம்ப்ரமாதேந யமேந வாசாம் ॥ 12

ஸர்வத்ர மத்பாவவிசக்ஷணேந
ஜ்ஞாநேந விஜ்ஞாநவிராஜிதேந ।
யோகேந த்ருத்யுத்யமஸத்த்வயுக்தோ
லிங்கம் வ்யபோஹேத்குஶலோऽஹமாக்யம் ॥ 13

த்தேவோ யேஷாம் தே ஸாதவஸ்தேஷாம் ஸங்காத் । தேஹகேஹயோராத்மபுத்தே: ஹாதுமிச்சேதி புத்தே: ॥ அத்யாத்மேதி ॥ அத அத்யாத்மயோகேந அத்யாத்மஶாஸ்த்ராப்யாஸேந ஸத்ர்யக் ஸம்யக் அஸம்ப்ரமாதேந கர்தவ்யஸ்யாவிஸ்மரணேந ॥ 12 ॥ ஸர்வத்ரேதி ॥ ஸர்வத்ர மத்பாவ: மத்பாவநா தத்ர விசக்ஷணேந நிபுணேந விஜ்ஞாநவிராஜிதேந அநுபவயுக்தேந ஜ்ஞாநேந. யோகேந ஸமாதிநா த்ருத்யுத்யமஸத்த்வயுக்த: தைர்யோத்யமவிவேகயுக்தஸ்ஸந் அஹங்காராக்யம் உபாதிம் வ்யபோஹேத் நிரஸ்யேத் ॥ 13 ॥ ததஸ்யாநர்தபரம்பராஹ கர்மாஶயமிதி ॥ கர்மாண்யாரப்தேயஸ்மிந் யோகேந உபாயேந யத்நவி

பதை அறிவதாலும், தெரிந்துகொள்ள விரும்புவதாலும், தவத்தாலும், கர்மத்தை விடுவதாலும், என்னை யுத்தேசித்த கர்மங்களாலும், என்னைப்பற்றிய கதையாலும், என்னையே தேவனுகக் கொண்ட ஸாதுக்களின் சேர்க்கையாலும் எப்பொழுதும் என் குணங்களைக் கீர்த்தனம் செய்வதாலும், வைரமன்றி ஸமனுக இருந்து ஒழிவடைவதாலும், தேஹத்திலும் க்ருஹத்திலும் நான் என்ற புத்தியை விட விரும்புவதாலும், அத்யாத்ம யோகத்தாலும், பரிசுத்த ஸ்தானத்தை அடைவதாலும், ப்ராணன்கள் இந்திரியங்கள் மனம் இவைகளை நன்ருய் ஜயிப்பதாலும், சிறந்த ச்ரத்தையாலும், பிர்மசர்யத்தாலும், எப்பொழுதும் தவறுதலில்லாமையாலும், மௌனத்தாலும், எங்கும் என் பாவனையில் உள்ள திறமையாலும், விஞ்ஞானத்தால் விளங்கும் ஞானத்தாலும், யோகத்தாலும், தைரியம், முயற்சி, விவேகம் இவைகளுடையவனுகி அஹங்கார மென்னும் உபாதியை விடுகிருன். 10—13.

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍍
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ 14

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍃𑌪𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾
𑌮𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ।
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍
𑌨 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑍂𑌢𑌾𑌨𑍍 ॥ 15

𑌕𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤
𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌷𑍍𑌟𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌹𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌤𑍇 ।

[illegible]

அவித்தையா லடைந்ததும் கர்மங்களுக்கு ஸ்தானமுமாகிய ஹிருதயமுடிச்சின் பந்தத்தை உபதேசப்படி இந்த உபாயத்தால் ஸாவதானனாக இருந்து நன்றாயொழித்து யோகத்தினின்று ஒழிவடைய வேண்டும். 14

என்னுடைய உலகத்தை விரும்பியவனும் என் அநுக்ரஹத்தையே பிரயோஜனமாக உடையவனும் கோபமில்லாதவனுமாகிய அரசனோ, ஆசிரியனோ, (பிதாவோ) தத்வமறியாத புத்ரர்களுக்கும் சிஷ்யர்களுக்கும் இவ்வாறு கற்பிக்க வேண்டும். கர்மங்களில் அவர்களைச் சேர்க்கக்கூடாது. கர்மத்தால் மூடர்களானவர்களைக் கர்மங்களில் சேர்த்தல் கூடாது. 15

மானிடன் ஞானமில்லாதவனைக் கர்மங்களில் சேர்த்து ஸம்ஸாரமாகிய பள்ளத்தில் தள்ளி என்ன பயனை அடைகிறான்? மிகுந்த காமமுடையவனும் அறிவிழந்தவனுமாகியவன் ச்ரேயஸ் விஷயத்தில் பிரயோஜனங்களை விரும்பு

லோக: ஸ்வயம் ஶ்ரேயஸி நஷ்டத்ருஷ்டி-
 ர்யோ(அ)ர்தாந் ஸமீஹேத நிகாமகாம: ।
அந்யோந்யவைர: ஸுகலேஶஹேதோ-
 ரநந்தது:கம் ச ந வேத மூட: ॥ 16

கஸ்தம் ஸ்வயம் தத³பி⁴ஜ்ஞோ விபஶ்சி-
 த³வித்³யாயாமந்தரே வர்தமாநம் ।
த்³ருஷ்ட்வா புநஸ்தம் ஸக்⁴ருண: குபு³த்³தி⁴ம்
 ப்ரயோஜயேது³த்பத²க³ம் யதா²ந்த⁴ம் ॥ 17

கு³ருர்ந ஸ ஸ்யாத் ஸ்வஜநோ ந ஸ ஸ்யாத்
 பிதா ந ஸ ஸ்யாஜ்ஜநநீ ந ஸா ஸ்யாத் ।
தை³வம் ந தத் ஸ்யாந்ந பதிஶ்ச ஸ ஸ்யா-
 ந்ந மோசயேத்³ய: ஸமுபேதம்ருத்யும் ॥ 18

யதி லோக ஏதாத்³ருஶஸ்தர்ஹி நஷ்டத்³ருஷ்டிரேவ ஹேது: யத அதிநிகாமம் அதி-ஶயேந காமோ யஸ்ய ॥16॥ கஸ்தமிதி ॥ தத³பி⁴ஜ்ஞ: குபு³த்³தி⁴ம் த்³ருஷ்ட்வா தமேவ கர்மஸு ப்ரவர்தயேத் ந கோ(அ)பி உத்பதே²ந க³ச்ச²ந்தமந்த⁴மிவேதி கோ ப்ரயோஜயேத் ॥17॥ கு³ருர்நேதி ॥ ஸர்வே த: ஸம்ஸாராந்மோசயிதார: ...

கிறான். மூடனாகியவன் ஸுகத்தின் லேசத்தை யுத்தேசித்து ஒருவருக்கொருவருண்டாகும் விரோதத்தையும் முடிவற்ற துக்கத்தையும் அறிவதில்லை. 16

அவித்தையில் அதன் மத்தியில் இருப்பவனும் குற்சிதமான புத்தியுடையவனுமாகிய அந்த மூடனைப் பார்த்து இவ் விஷயத்தை அறிந்தவனும் வித்துவானும் கருணை யுடையவனுமாகிய எவன் கெட்ட வழியிற் செல்லும் குருடனைப் போல் அந்த மூடனை மறுபடியும் தான் பிரவிர்த்திக்கச் செய்வான். 17

ஸம்ஸார பந்தத்தை அடைந்தவனை எவன் விடுவிக்க வில்லையோ அவன் குருவுமல்ல. அவன் தன்னைச் சார்ந்தவனுமல்ல. அவன் பிதாவுமல்ல. அவள் தாயுமல்ல. அது தெய்வமுமல்ல, அவன் பதியுமல்ல. 18

इदं शरीरं मम दुर्विभाव्यं
सत्त्वं हि मे हृदयं यत्र धर्मः ।
पृष्ठे कृतो मे यदधर्म आरा-
दतो हि मामृषभं प्राहुरार्याः ॥ 19

तस्माद्भवन्तो हृदयेन जाताः
सर्वे महीयांसममुं सनाभम् ।
अक्लिष्टबुद्ध्या भरतं भजध्वं
शुश्रूषणं मे भरणं प्रजानाम् ॥ 20

भूतेषु वीरुद्भ्य उदुत्तमा ये
सरीसृपास्तेषु सबोधनिष्ठाः ।

तच्छरीरं मद्विलासविलसितं न खलु प्राकृतमानुष्यमित्यर्थः । मे हृदयं सत्त्वं किञ्च हृदयं यत्र धर्मः तत्त्वात्सत्त्वमित्यर्थः । अतः यस्माच्च मया अधर्म आरादेव पृष्ठे कृतः उत्सारितः अत एव माम् ऋषभं श्रेष्ठं प्राहुः ॥१९॥ तस्मादिति ॥ भवन्तश्च हृदयेन शुद्धसत्त्वमयेन जाताः तस्मान्मत्सरं हित्वा महत्तमं सनाभं सोदरं भजध्वं ननु स्वातन्त्र्येण वयमपि राजपुत्राः स्वयं प्रजाश्च पालयाम इति चेत्तत्राह तदेव मे शुश्रूषणं प्रजानां च पालनं भरतानुवृत्त्यैव सर्वं कृतं स्यादिति भावः ॥ २० ॥ इदानीं ब्राह्मणाश्च सेव्या इत्याशयेन तेषां सर्वेभ्यः श्रैष्ठ्यमाह भूतेष्विति ॥ भूतेषु चेतनाचेतनेषु विविधं रोहन्तीति वीरुधः स्थावराः [illegible] अतिशयेनोत्तमाः तेभ्योऽपि ये सरीसृपाः सर्पन्तीति जङ्गमाः त उत्तमा इति सर्वत्रान्वयः तेष्वपि स-

---

என்னுடைய இந்தச் சரீரம் நினைக்கத் தகாதது. என்னுடைய ஹிருதயமானது ஸத்வகுணமுடையது. இதில் தர்மம் விளங்குகிறது. நான் அதர்மத்தை வெகு தூரத்திலேயே பின் தள்ளிவிட்டேன். ஆகையால் பெரியோர்கள் என்னை ரிஷபன் (சிறந்தவன்) என்று கூறுகிறார்கள். 19

ஆகையால் சுத்த ஸத்வ மயமான ஹிருதயத்தாலுண்டான நீங்கள் யாவரும் சிரேஷ்டனும் ஸஹோதரனுமாகிய இந்தப் பரதனைக் கிலேசமற்ற புத்தியுடன் பஜனம் செய்யுங்கள். பிரஜைகளைப் பரிபாலிப்பதே எனக்குப் பணிவிடையாகும். 20

பூதங்களுக்குள் ஸ்தாவரங்களைவிட ஜங்கமங்கள் மிகவும் உத்தமமானவை. அந்த ஜங்கம பூதங்களுக்குள் அறிவுடன் கூடிய நிலைமை பெற்ற பிராணிகள் சிறந்தவை. அந்தப் பிராணிகளைவிட மானிடர்களும் அவர்களைவிட ப்ரமதர்களும்

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾 𑌯𑍇 ‖ 21

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌘𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 ।
𑌭𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃
𑌸 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌃 ‖ 22

𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍁 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌹𑌮𑍍
𑌅𑌶𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 ‖ 23

[illegible]

அவர்களைவிட கந்தர்வர்களும் அவர்களைவிட ஸித்தர்களும் அவர்களைவிட கின்னரர் முதலியவர்களும் சிறந்தவர்களாம். அஸுரர்களைவிட தேவர்கள் சிரேஷ்டர்கள். தேவர்கள் இந்திரனை முக்கியமாகக் கொண்டவர்கள். அவ்விந்திரனைவிட பிர்மதேவரின் குமாரர்களாகிய தக்ஷன் முதலியவர்கள் உயர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்குள் ருத்ரர் உயர்ந்தவர். அந்த ருத்ரர் பிர்மதேவரைக் காரணமாக உடையவர். அந்த நான்முகன் என்னை முக்கியமாகக்கொண்டவர். நான் பிராம்மணர்களைத் தெய்வமாக அடைந்தவன். 21—22

ஓ வேதியரே! மற்றொரு பிராணியை அந்தணர்களுடன் ஒப்பிடேன். இவ்வேதியர்களைவிட மேலான பிராணியை எவ்விதம் பார்ப்பேன். வேதியரிடம் மானிடர்கள் சிரத்தையுடன் மோகிப்பதை நான் என்னிஷ்டப்படி புசிக்கிறேன் அக்கினிஹோத்ரத்தில் அவ்வாறு புசியேன். 23

𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌤𑌨𑍂𑌰𑍁𑌶𑌤𑍀 𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍀
𑌯𑍇𑌨𑍇𑌹 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌶𑌮𑍋 𑌦𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌚
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 ॥ 24

𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍇𑌷𑌾
𑌮𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ 25

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿
𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌿 ।
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 𑌵𑍋
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌮𑍇 ॥ 26

[illegible] ॥௨௩॥ 𑌧𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑌨𑍂𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌧𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௨௪॥ 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 — 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥௨௫॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌂𑌗𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑍇𑌪𑌦𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌦𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 ॥௨௬॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 [illegible]

ப்ராசீனமும் மஹோந்நதமுமான என்னுடைய வேத சரீரத்தை வேதியன் தரிக்கிறான். இந்த வேதியனிடம் பரிசுத்தமும் (மனதின் ஒழிவு) தமம் (வெளி இந்திரிய நிக்ரகம்) ஸத்யம் அநுக்ரஹம் தபஸ் திதிக்ஷை அநுபவம் இவைகள் இருக்கின்றன. 24

அநந்தரும் பாருக்குப் பாரும் ஸ்வர்க்கத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் அதிபதியுமாகிய என்னிடத்திலும் எந்த வேதியர்களுக்கு விரும்புவதற்குரியது எதுவுமில்லையோ, பக்தியுடைய அந்த உத்தமர்களுக்கு மற்றவனால் ஆகவேண்டியது யாதுள்ளது? 25

ஓ குமாரர்களே! பரிசுத்தமான பார்வையுடைய நீங்கள் ஜங்கமங்களும் ஸ்தாவரங்களுமான பூதங்களெல்லாவற்றையும் என்னுடைய அதிஷ்டானமாகையால் அடிக்கடி பூஜிக்கவேண்டும். அதுவே நீங்கள் எனக்குச் செய்யும் பூஜையாகிறது. 26

மனோவசோத்ருக்கரணேஹிதஸ்ய
ஸாக்ஷாத்க்ருதம் மே பரிபர்ஹணம் ஹி ।
வினா புமான் யேன மஹாவிமோஹாத்
க்ருதாந்தபாஶான்ன விமோக்துமீஶேத் ॥ 27

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஏ॥ ஏவமனுஶாஸ்யாத்மஜான் ஸ்வயமனுஶிஷ்டானபி லோகானுஶாஸனார்த²ம் மஹானுபாவ: பரமஸுஹ்ருத்³பகவான் ருஷபாபதே³ஶ உபஶமஶீலானாமுபரதகர்மணாம் மஹாமுனீனாம் பக்திஜ்ஞானவைராக்யலக்ஷணம், பாரமஹம்ஸ்யம் தர்மமுபஶிக்ஷமாண: ஸ்வதனயஶதஜ்யேஷ்டம் பரமபாகவதம் பகவஜ்ஜனபராயணம் பரதம் தரணிபாலனாயாபிஷிச்ய ஸ்வயம் பவன ஏவோர்வரிதஶரீரமாத்ரபரிக்ரஹ

வியத்தே ॥ மன இதி ॥ மனோவசோத்ருஶாம் கரணானாமீஹிதஸ்ய வ்யாபாரஸ்ய மே பரிபர்ஹணம் பூஜனமேவ ஸாக்ஷாத்க்ருதம் ஃபலம் யேன பரிபர்ஹணேன வினா க்ருதாந்தபாஶான் விமோக்துமீஶேத் ஸமர்தோ ந பவேத் ॥27॥ ஏவமிதி ॥ ஸ்வயமனுஶிஷ்டானபி லோகானுஶாஸனாய அனுஶாஸ்ய ஆத்மஜான் பாரமஹம்ஸ்யம் தர்மமுபஶிக்ஷயிஷ்யன் பரதமபிஷிச்ய ருஷப இத்யபதேஶோ நாம யஸ்ய ஸ பகவான் ப்ரஹ்மாவர்தாத் தேஶான் ப்ரவவ்ராஜேத்யன்வய: உர்வரித: அவஶிஷ்ட: ஶரீரமாத்ரபரிக்ரஹோ

மனம் வாக்கு நேத்திரம் மற்ற இந்திரியங்கள் இவைகளுக்கு என்னைப் பூஜைசெய்வதே ப்ரத்யக்ஷபலனுகிறது. இந்தப் பூஜையின்றி மானிடன் மிகுந்த மோஹமுடைய யமபாசத்தினின்று விடுபடச் சக்தி பெறமாட்டான். 27

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

மிகுந்த மஹிமையுடையவரும், சிறந்த ஸுஹிருத்தாகியவரும் ரிஷபர் என்ற பெயருடையவருமாகிய அந்தபகவான், ஒழுங்குள்ளவர்களாயினும் தம் புத்ரர்களுக்கு, ஜனங்களைச் சிக்ஷிக்கும்பொருட்டு இவ்வாறு கட்டளையிட்டு ஓழிவையே சீலமாகக் கொண்டவர்களும் கர்மாவை ஒழித்தவர்களுமாகிய மஹாமுனிவர்களுக்கு பக்தி ஞானம் வைராக்யம் இவைகளின் லக்ஷணமுடைய தும் பாமஹம்ஸர்களைச் சார்ந்ததுமாகிய தர்மத்தைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்று தன்னுடைய நூறு குமாரர்களுக்குள் மூத்தோனும் பரமபாகவதனும் பாகவதர்களிடம் பெரும் ஆவல்கொண்டவனுமாகிய பாதனுக்கு கிருஹத்திலேயே பூமியைப் பரிபாலனம் செய்வதற்காக அபிஷேகம் செய்வித்துத் தம் சரீரம் மட்டிலும் மீதியுள்ளவராகி பைத்தியங்கொண்டவன்போல் ஆகாயத்தை ஆடையாகக் கொண்டவரும் பிரிந்தகேசங்களுடையவரும் தம்மிடம் ஆஹவனீயத்

उन्मत्त इव गगनपरिधानः प्रकीर्णकेश आत्मन्यारोपिता-
हवनीयो ब्रह्मावर्तात्प्रवव्राज ॥ 28

जडान्धमूकबधिरपिशाचोन्मादकवदवधूतवेषोऽभि-
भाष्यमाणोऽपि जनानां गृहीतमौनव्रतस्तूष्णीं बभूव ॥

तत्र तत्र पुरग्रामाकरखेटवाटखर्वटशिबिरव्रजघोषसार्थ-
गिरिवनाश्रमादिष्वनुपथमवनिचरापसदैः परिभूयमानो
मक्षिकाभिरिव वनगजस्तर्जनताडनावमेहनष्ठीवनग्रावशकृ-
द्रजःप्रक्षेपपूतिवातदुरुक्तैस्तदविगणयन्ने

यस्य ॥ २८ ॥ जडेति ॥ अभिभाष्यमाणोऽपि जनानां मध्ये जडादिव-
द्वर्तमानः तूष्णीं बभूव अवधूतवेषो यस्य ॥ २९ ॥
तत्रेति ॥ तत्र तत्र पुरादिष्वनुपथं मार्गे मार्गे अवनिच-
रापसदैः दुर्जनैः तर्जनादिभिः परिभूयमानोऽपि तदविगण-
यन्नेवैकचरः एकाकी सन्नुर्वीं परिबभ्रामेत्यन्वयः तत्र पुरं
पत्तनं ग्रामः हट्टहीनः आकरः खनिः खेटः कृषीवलग्रामः वाटः
पुष्पवाटिका शिबिरं सेनायाः स्थानं व्रजो गवां स्थानं
घोषः गोपानां सार्थः यात्रिकजनसंघातः [illegible]
तर्जनं भयजननं ताडनं प्रहारः मेहनं उपरि मूत्रणं
ष्ठीवनं मुखक्ष्वेलः ग्राव्णः शकृतः रजसश्च प्रक्षेपः
पूतिवातः अपानवायुः दुरुक्तं शापः [illegible]

(அக்னி) தை ஆரோபணம்செய்து கொண்டவருமாகி பிர்ம்மாவர்த்தத்தினின்று
(துறவியாக)க் கிளம்பினர். 28

ஜனங்களுக்கு மத்தியில் ஜடன், குருடன், செவிடன், ஊமையன், பிசாசம்
பித்தன் இவர்களைப் போல் இருந்தும் அவதூதர்களைப்போல் வேஷத்தைத்தரி
த்தும் பிறர் பேசினாலும் மௌனவ்ருதத்தைக் கிரஹித்தும் பேசாமலிருந்தார்.

அங்கங்கு நகரம், கிராமம், ஆகரம் (தங்குமிடம்) கேடம் (பயிரிடு
பவர்களின் கிராமம்) வாடம் (பூந்தோட்டம்) ஸேனை இருக்கும் ஸ்தானம்
கோக்க ளிருக்கும் ஸ்தானம், இடைச்சேரி, வழிப்போக்கர்கள் இருக்கு
மிடம் பர்வதம் வனம் ஆச்ரமம் இவைமுதலியவைகளில் ஒவ்வொருமார்க்கத்
திலும் துஷ்டர்கள் பயப்படுத்துவதும் அடிப்பதும் மூத்ரமிடுவதும், காரியுமிழ்
வதும் கல்லாலும் சாணியாலும் புழுதியாலும் அடிப்பதும் அபானவாயுவை
விடுவதும் திட்டுவதுமாக அவமதிக்கும்போது அதைக் காட்டுயானை ஈ முதலி
யவற்றை பொருட்படுத்தாது செல்வதுபோல், மதிக்காமல் தேஹம் என்ற ஆகி
ருதியுடையதும் ஸத் என்ற வியாஜமுடையதுமாகிய பொய்யான அமைப்பில்

[illegible] ॥ 30

[illegible]

[illegible]

ஸத் அஸத் இவைகளின் அநுபவ ரூ ,த்தால் உள்ளதன் மஹிமையில் இருப்ப தால், ஆரோபணம் செய்யப்பட்ட நான் என்னுடையது என்ற அபிமானத் தன் மையால் கண்டிக்கப்படாத மனமுடையவரும் ஒருவராகவே ஸஞ்சரிப்பவரு மாகி பூமியில் எங்கும் ஸஞ்சரித்தார். 30

மிகவும் ஸுந்தரமான கை, கால், மார்பு, விரிவான முன்கை, மேல் கை, தோள் முகம் முதலிய அவயவங்களின் அமைப்பை உடையவரும் ஸ்வபாவமாகவே ஸுந்தரரும் ஸ்வபாவமான நகைப்பால் சிறந்த முகமுடையவரும் புதிதாகிய தாமரைதளம் போன்றவைகளும் குளிர்ச்சியுடையனவும் கறுத்து சிவந்தன வும் நீண்டிருப்பனவுமாகிய நேத்திரங்களால் மனோஜ்ஞரும் ஸமமும் ஸுந்தரமுமான கன்னங்களையும் கழுத்தையும் நாஸிகையையு முடையவரும் அடங்கிய புன்னகையுள்ள முகமலர்ச்சியால் நகரத்துஸ்திரீகளின் மனதில் மன்

[illegible] 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌜𑌟𑌿𑌲𑌕𑌪𑌿𑌶𑌕𑍇𑌶𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌰𑍋𑌽𑌵𑌧𑍂𑌤𑌮𑌲𑌿𑌨𑌨𑌿𑌜𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤 𑌇𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ 31

𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌾𑌵 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌮𑌿𑌵𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍀𑌭𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌾𑌜𑌗𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌯𑌾𑌨 𑌏𑌵𑌾𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿 𑌖𑌾𑌦𑌤𑍍𑌯𑌵𑌮𑍇𑌹𑌤𑌿 𑌹𑌦𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤 𑌆𑌦𑌿𑌗𑍍𑌧𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 ॥ 32

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ 33

[illegible]

மதனுடைய வில்லை உபயோகிப்பவரும் சடையாகப் பிந்தித்தொங்குவனவும் குடிலமும் கோரோசனை நிறமுடையனவுமான மிகுந்த கேசங்களுடையவருமாகிய இந்த ரிஷபதேவர் அநாதரவுள்ளதும் மெலினமுமாகிய தம் சரீரத்துடன் கிருஹத்தால் கிரஹிக்கப்பட்டவன்போல் காணப்பட்டார். 31

பகவானுகிய அந்த ரிஷபர் இந்தஜனங்களை யோகத்திற்கு ப்ரத்யக்ஷமாக ப்ரதிகூலர்களென்றும் அந்தஜனங்களுக்குப் பதிற்செய்வது இகழத்தக்கது என்றும் கவனித்து (1) அஜகாவ்ருதத்தை அடைந்து சயனம் செய்து கொண்டே புசிக்கிறார். பானம் செய்கிறார், பக்ஷிக்கிறார், மூத்ரமிடுகிறார், மலவிஸர்ஜனம் செய்கிறார், மலத்தில் சுழன்று அதனுல் பூசப்பட்ட சரீரப்ரதேசங்களுடையவராகிறார். 32

மலத்தின் வாசனையால் சிறந்த வாசனைபெற்ற ரிஷபதேவரின் காற்றுனது திசைகளில் பத்துயோஜனைதூரம் எங்கும் வாசனைபரவும்படி செய்தது. 33

---

(1) அஜகாவ்ருதம்— (அஜகாம்-மலைப்பாம்பு) ஒரிடத்திலிருந்து பிராரப்த கர்மங்களை யநுபவித்தல்.

[illegible] 34

[illegible] 35

[illegible]

[illegible]

இவ்விதம் பசுக்கள், மிருகங்கள், காக்கைகள் இவைகள் நடப்பதுபோல் செல்லுவதும் நிற்பதும் உட்காருவதும் படுப்பதுமாக இருந்து காக்கை மிரு கம், பசு இவைகளின் நடக்கையுள்ளவராகி பானம் செய்வதும் மலவிஸர்ஜனம் செய்வதுமாக இருந்தார். 34

ஓ அரசனே! இவ்விதம் பலவித யோகாநுஷ்டானமுடையவரும் கைவல் யத்திற்குப்பதியும் பகவானும், பூர்ணமும் உயர்ந்ததுமாகிய ஆனந்தத்தின் ஸ்வ ரூபமுடையவருமாகிய ரிஷபதேவர் பூதங்களுக்கு ஆத்மாவாகியவரும் பகவா னும் பரமாத்மாவுமாகிய வாஸுதேவரிடம் தமக்கு அபேதத்தால் மத்தியில் உபாதியில்லாமையால் ஸித்திபெற்ற அர்த்தங்களினைவற்றாலும் பூர்ணமான யோகத்தின் பெருமைகளுடையவைகளும் தற்செயலாக வந்தவைகளுமாகிய ஆகாயத்தில் சஞ்சரித்தல், மனம்போல் தேஹத்தின் வேகம், அந்தர்த்தான மாகுதல், பிறர் சரீரத்தில் பிரவேசித்தல், தூரத்திலுள்ளதைப் பார்த்தல், இவ் விதமே கேட்பது முதலியவைகளைப்பற்றி உண்மையாக மனதில் ஸந்தோ ஷிக்கவில்லை. 35

5-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌨 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌭𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍋𑌪𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥ 1

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑍇 𑌨 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌮𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌠𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤 𑌇𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 2

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍂𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌹𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌭𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥1॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌏𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌪𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌠𑌃 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌥𑍋𑌪𑍇𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌠𑍇 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌾 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌵𑌣𑌿𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌤𑍀𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌤 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥2॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌕𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌯

6-வது அத்தியாயம்.

அரசன் வினவுகிருன்.

ஓ பகவானே! யோகத்தால் பிரகாசமடைந்த ஞானமாகிய அக்னியிற் பொசுங்கிய கர்மங்களுக்கு விதைபோன்ற ராகம் முதலியவைகளையுடைய ஆத்மாராமர்களுக்குத் தற்செயலாகவந்த ஐச்வர்யங்கள் மறுபடியும் கிலேசங்களைக் கொடா. நிச்சயம். 1

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிருர்.

சொன்னது ஸத்யந்தான்; ஆயினும் சிலர் நிலைபெருத மனதின் விஸ்வாசத்தை (மிருகங்கள்) வஞ்சக[illegible]கிய வேடனிடத்திற்போல் நன்ருய் அடைவதில்லை. 2

𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦 𑌤𑌪 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 3

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌯𑍇𑌽𑌰𑌯𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑌾𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑍀 ॥ 4

𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑍋 𑌲𑍋𑌭𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌭𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ 5

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌯𑌦𑌂𑌶 𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌃 ॥3॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌨𑍁 𑌯𑍇 𑌅𑌰𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑍀 𑌜𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌵𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥4॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌃 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 ॥5॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂𑌗𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 [illegible]

அவ்விதமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மனம் நிலைபெறுமலிருக்கும்போது எந்த இடத்திலும் ஸ்நேஹத்தைச் செய்யக்கூடாது. அந்த மனதின் விஸ்வாசத்தால் வெகுகாலமாகத்தேடிய திறமையுடையவர்களைச் சார்ந்த தவமும் நழுவிற்று. 3

விஸ்வாசம் வைத்த யோகியின் மனம் காமத்திற்கும் அந்த காமத்தைச் சேர்ந்த சத்ருக்களுக்கும் வியபிசாரதோஷமுடைய ஸ்திரீ கணவனுக்குப்போல் எப்பொழுதும் அவகாசம் கொடுக்கிறது. 4

காமம், கோபம், மதம், லோபம், சோகம், மோஹம், பயம் இவை முதலியவைகளும் கர்மபந்தமும் மனதின் நிமித்தமாக உண்டாகின்றன. எந்த வித்வான் அந்த மனதை ஸ்வாதீனமென்றெண்ணுவான்? 5

अथ एवमखिललोकपाललामोऽपि विलक्षणैर्जडवदवधूतवेषभाषाचरितैरविलक्षितभगवत्प्रभावो योगिनां साम्परायविधिमनुशिक्षयन् स्वकलेवरं जिहासुरात्मन्यात्मानमसंव्यवहितमनर्थान्तरभावेनान्वीक्षमाण उपरतानुवृत्तिरुपरराम ॥ 6

तस्य ह वा एवं मुक्तलिङ्गस्य भगवत ऋषभस्य योगमायावासनया देह इमां जगतीमभिमानाभासेन सङ्क्रममाणः ॥ 7

कोङ्कवेङ्ककुटकान् दक्षिणकर्णाटकान् देशान् यदृच्छयोपगतः कुटकाचलोपवन आस्य कृताश्मकवल उन्माद इव मुक्तमूर्धजोऽसंवीत एव विचचार ॥

अथ समीरवेगविधूतवेणुविकर्षणजातोग्रदावानलस्तद्वनमालेलिहानः सह तेन ददाह ॥ 9

[illegible] केनापि संस्कारेण देहः [illegible] अभिमानाभासः तेन सञ्जीव[illegible] वासनया भवतीति तत्र विशेषणमाह योगमायावासनयेति ॥ ७ ॥ वनकुटेति ॥ कोङ्कणादीन् देशान् गतस्तु यदृच्छया [illegible] असंवीतः नग्नः ॥ ८ ॥ अथेति ॥ समीरवेगेन विधूतानां कम्पितानां वेणूनां संघर्षणेन जातः उग्रो दावानलः [illegible] ॥ ९ ॥ [illegible]

கத்யம்.

பிறகு இந்த ரிஷபர் லோகபாலர்கள் யாவருக்கும் பூஷணமாகியவராயினும் ஜடன்போல் விலக்ஷணமான அவதூதவேஷத்தாலும்பாஷைபாலும் ஆசரணையாலும் காணமுடியாத பகவானுடைய மஹிமையுடையவராகி யோகிகள்சரீரமிழக்கும் விதியைச் சிக்ஷிக்கவேண்டுமென்று தம் சரீரத்தைவிட விருப்பங்கொண்டு வியவதானமில்லாத ஆத்மாவை அபேதமாகத் தம்மிடம் பார்த்து ஒழிவடைந்த விஷயங்களுடையவராகித் தேஹாபிமானத்தை விட்டார். 6

அபிமானம் விட்டவரும் பகவானுமாகிய அந்த ரிஷபரின் தேஹமானது அபிமானத்தின் ஆபாஸத்தால் இவ்வுலகில் மிகவும் சுற்றிற்று. 7

ஒரு ஸமயம் கொங்கணம், வங்கம், படம், குடகம், தக்ஷிணகர்ணாடகம் இந்தத் தேசங்களில் தற்செயலாகச்சென்று குடகமலையின் தோட்டத்தில் கற்கபளத்தை வாயில் போட்டுக்கொண்டு பைத்தியங்கொண்டவன்போல் கூந்தல் அவிழ்ந்தலைய வஸ்திரமின்றி ஸஞ்சரித்தார். 8

பிறகு காற்றுவேகத்தால் அசைந்த மூங்கில்கள் உராய்வதால் உண்டான உக்ரமான காட்டுத்தீயானது எங்கும் பரவி இந்த ரிஷபருடன் அந்த வனத்தைக் கொளுத்திற்று. 9

यस्य किलानुचरितमुपाकर्ण्य कोङ्कवेङ्ककुटकानां राजार्हन्नामोपशिक्ष्य कलावधर्म उत्कृष्यमाणे भवितव्येन विमोहितः स्वधर्मपथमकुतोभयमपहाय कुपथपाखण्डमसमञ्जसं निजमनीषया मन्दः सम्प्रवर्तयिष्यते ॥ 10

येन ह वाव कलौ मनुजापसदा देवमायामोहिताः स्वविधिनियोगशौचचारित्रविहीना देवहेलनान्यपव्रतानि निजनिजेच्छया गृह्णाना अस्नानानाचमनाशौचकेशोल्लुञ्चनादीनि कलिनाधर्मबहुलेनोपहतधियो ब्रह्मब्राह्मणयज्ञपुरुषलोकविदूषकाः प्रायेण भविष्यन्ति ॥ 11

[illegible]

அர்ஹன் என்ற பெயருடைய அரசன் இவருடைய நடத்தையை கொங்கணம், வங்கம், படம், குடகம் தக்ஷிணகர்ணாடகம் இந்தத்தேசங்களில் வஸிப்பவர்களிடம் கேட்டு அந்த மார்க்கத்தைத்தான் அப்யஸித்து மூடனாகிக் கலியில் அதர்மம் விர்த்தியடையும்போது நடக்கப்போகிறதால்மிகுந்த மோஹங்கொண்டு எங்கும் பயமில்லாத தன் தர்மமார்க்கத்தைவிட்டு தன்னிச்சைப்படி அநுசிதமான கெட்ட பாஷண்டமார்க்கத்தை மானிடர்கள் அநுஷ்டிக்கும்படி செய்யப்போகிறான். 10

கலியுகத்தில் ஸ்நானம், ஆசமனம், சுத்தம் இவற்றை விட்டுவிடல் கேசங்களைக் களைதல் முதலிய விருதமற்றதான தேவர்களின் அவமதிப்புகளைத் தன்னிஷ்டப்படி செய்யும் இந்த அர்ஹன் என்ற அரசனால், யாவரும் மானிடர்களுக்குள் அதமர்களாய் தேவமாயையால் மிகுந்த மோஹங்கொண்டவர்களாகவும் தங்களுக்குரிய விதிவத்தான நியோகமுடைய பரிசுத்தமும் சரித்திரமும் அற்றவர்களாகவும் அதர்மம் மிகுந்த கலியால் கெடுதியடைந்த புத்தியுடையவர்களாகவும் வேதம் வேதியர்கள் யஞ்ஞபுருஷரைச்சேர்ந்தவர்கள் இவர்களைத் தூஷிப்பவர்களாகவும் பெரும்பாலும் ஏற்படப்போகிறார்கள். 11

ते चैव ह्यर्वाक्तनया निजलोकयात्रयान्धपरम्परया-
श्वस्तास्तमस्यन्धे स्वयमेव प्रपतिष्यन्ति ॥ 12

अयमवतारो रजसोपप्लुतकैवल्योपशिक्षणार्थः
तस्यानुगुणान् श्लोकान् गायन्ति ॥ 13

अहो भुवः सप्तसमुद्रवत्या
द्वीपेषु वर्षेष्वधिपुण्यमेतत् ।
गायन्ति यत्रत्यजना मुरारेः
कर्माणि भद्राण्यवतारवन्ति ॥ 14

अहो नु वंशो यशसावदातः
प्रैयव्रतो यत्र पुमान् पुराणः ।
कृतावतारः पुरुषः स आद्य-
श्चचार धर्मं यदकर्महेतुम् ॥ 15

स्ताः कृतविश्वासाः ॥१२॥ ननु तर्ह्युक्तन्यायेनाकीर्तिदोऽयमपि ऋषभावतारः तत्राह अयमिति रजोव्याप्तानां मोक्षमार्गोपशिक्षणार्थः तस्य कैवल्योपशिक्षणस्यानुरूपान् ॥१३॥ अहो इति॥ अधिकं पुण्यं यस्मिन् तदेतद्भारतं वर्षं भद्राण्यवतारानुकारीणि कर्माणि॥ १४॥ अहो इति॥ प्रियव्रतस्य वंशः अवदातः शुद्धः यत्र वंशे यश यशसा चाकरोत् मोक्षः तस्य हेतुं यदकर्मचचार ॥१५॥ कृतेति ॥ अपरः

வேதமூலமில்லாமல் தன்னிஷ்டம்போற் செய்யப்பட்ட உலகப்பிரவிர்த்தி யால், குருடர்களின் பரம்பரையாக நம்பிக்கையடைந்த அந்த ஜனங்களுந்தாமே அந்த தமஸ் என்ற நரகத்தில் விழப்போகிறார்கள். 12

இந்த அவதாரம் ரஜஸ்ஸால் வியாபித்தவர்களுக்கு கைவல்யத்தைச் சிட்சிப் பதற்காக ஏற்பட்டது. அதற்குத் தகுதியான இந்த ச்லோகங்களைக் கானம் செய்கிறார்கள். 13

ஆச்சர்யம்! ஏழு கடல்களுடைய பூமியின் தீவுகளிலும் வர்ஷங்களிலும் இந்த பாரதவர்ஷம் மிகுந்த புண்ணியமுடையது. இங்குள்ள ஜனங்கள் விஷ்ணு வின் அவதாரங்களுடையனவும் மங்களமுமாகிய கர்மங்களைக் கானம் செய்கின் றார்கள். 14

ஆச்சர்யம்! ப்ரியவ்ருதனைச்சார்ந்த வம்சமானது, யசஸ்ஸினால் பரிசுத்த மானது. இந்த வம்சத்தில் புராணபுருஷர் அவதாரம் செய்தார். ஆதியிலிருப்ப வராகிய அந்தப் புருஷர் மோக்ஷத்திற்கு ஹேதுவாகிய தர்மத்தை அனுஷ்டித் தார்கள். 15

[illegible] 16

[illegible] 17

[illegible]

[illegible]

மற்ற எந்த யோகி பிறப்பில்லாத இந்த ரிஷபரின் திசையை மனோரதத்தாலும்தொடருவான். யோகியானவன், ரிஷபரால் வஸ்துவல்லஎன்று தள்ளப்பட்டவைகளும் ப்ரயத்னமுடையனவுமாகிய யோகமாயைகளை விரும்புகிறான். 16

இவ்வாறு ஸகலவேதங்கள், ஜனங்கள், தேவர்கள், வேதியர்கள், பசுக்கள் இவர்களுக்குப் பரமகுருவும் பகவானுமாகிய ரிஷபரின் பரிசுத்தமும் கூறப்பட்டதுமாகிய இந்தச்சரித்திரம் மானிடர்களுக்குக் கெட்ட நடத்தைகளையெல்லாம் போக்கக்கூடியது. சிரேஷ்டமும், உயர்ந்ததுமாகிய மங்களத்துக்கு ஸ்தானமாகியது. இதை விர்த்திபடைந்த சிரத்தையுடன் ஸாவதானமாகக் கேட்கிறவனுக்கும் கேட்கும்படி செய்கிறவனுக்கும் பகவானாகிய அந்த வாஸுதேவரிடம் நிச்சலஞானபக்தியானது மிகுதியுமுண்டாம். 17

பலவிதத்துக்கங்களுடைய ஸம்ஸாரத்தால் உண்டான பரிதாபத்தால், தாபமடைந்த ஞானிகள் அடிக்கடி எப்பொழுதும் அந்த பக்தியிலேயே முழுகியிருந்து, அதனால் ஏற்பட்ட சிறந்த நிவர்த்தியாலேயே நிச்சயமான உயர்ந்த புரு

𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍋 𑌏𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 ॥ 18

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂
𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌵𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮 𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍 ॥ 19

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌨𑌿𑌜𑌲𑌾𑌭𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌦𑍍𑌰𑌚𑌨𑌯𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 ।

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌦𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௧௭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌕𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍁𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍈𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍌𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍 ॥ ௧௮ ॥ [illegible] 𑌋𑌷𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 — 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌏𑌵

ஷார்த்தமாகிய அபவர்க்கமானது தானே கிடைப்பதாயினும் அதை அவர்கள் பகவானைச் சார்ந்தவர்களாகையால் எங்கும் அடைந்த புருஷார்த்தங்களையெல்லாம் உடையவர்களாகி ஆதரவு செய்வதில்லை. 18

ஓ ராஜனே! பகவான் உங்களுக்கும் (பாண்டவர்கள்).யதுக்களுக்கும் பதி, குரு, தைவம்,ப்ரியர் குலபதி இவர்களாகிறார்.ஒருஸமயம் உங்களுக்குக் கிங்கருமாவர். இவ்விதமிருக்கட்டும்.ஓபரீக்ஷித்தே!பஜனம்செய்பவர்களுக்கு முகுந்தன் முக்தியைக்கொடுப்பார். எப்பொழுதும் பக்தியோகத்தைக் கொடுப்பதில்லை. 19

எப்பொழுதும் அனுபவிக்கப்பட்ட தம் ஸ்வரூபமாகிய லாபத்தால் நிவிர்த்திபெற்ற திருஷ்ணையுடைய பகவான தேஹம் முதலியவற்றைக் குறித்த மனோ

𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌯𑌾𑌽𑌭𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕
𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌋𑌷𑌭𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥　　20

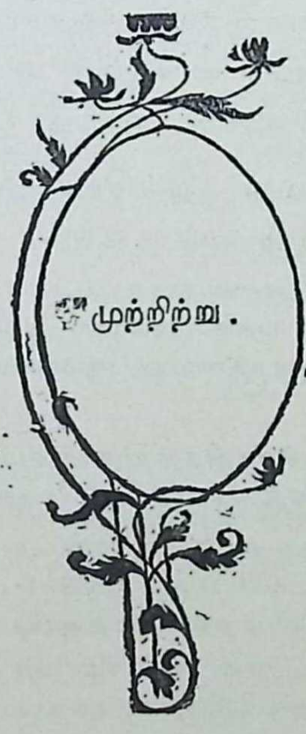
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌆𑌹𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌰𑌚𑌨𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌃 𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌋𑌷𑌭𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥௨௦॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

ரத்தால் சிரேயஸ் விஷயத்தில் வெகுகாலமாக மழுங்கிய புத்தியுடைய ஜனங்களுக்குக் கருணையுடன் பயமில்லாத ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் கூறினர். பகவானுகிய அந்த ரிஷபருக்கு நமஸ்காரம்.　　20

6-வது அத்தியாயம்

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌵𑌨𑍀𑌤𑌲𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌮𑍁𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 ‖ 1

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁 𑌹 𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 ‖ 2

𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌾𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌜𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖

𑌸 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌵𑌦𑍁𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍍 ‖ 4

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌋𑌷𑌭𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 ।
[illegible] ‖
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 [illegible] ।
[illegible] ‖

𑌭𑌰𑌤 𑌇𑌤𑌿 ‖ 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑌾𑌲𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ‖ ௧ ‖ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 ‖ ௨ ‖ 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 [illegible] 𑌯𑌤 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌃 ‖ ௩ ‖ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ‖ 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 ‖ ௪ ‖

7-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பகவானால் பூமியைப் பரிபாலனஞ்செய்ய ஸங்கற்பிக்கப்பட்டவரும் மஹா பாகவதருமாகிய பரதர், அந்த பகவானுடைய ஆஜ்ஞையைச் செலுத்தவேண்டியதில் ஸாவதானராகி விச்வரூபருடைய குமாரியாகிய பஞ்சஜனி என்பவளை மணம் புரிந்தார். 1

அந்த பஞ்சஜனியினிடம் எல்லாவிதத்திலும் தமக்கு ஒப்பான ஐந்து குமாரர்களை அஹங்காரமானது பூதஸூக்ஷ்மங்களைப்போல் உண்டு பண்ணினார். 2

அவ்வைந்து குமாரர்களும் ஸுமதி, ராஷ்ட்ரபிர்த், ஸுதர்சனர், ஆசரணர், தூம்ரகேது என்ற பெயருடையவர்கள். அஜநாபம் என்ற பெயருடைய இந்த வர்ஷமானது அந்த பரதர் நாள்முதல் பாரதவர்ஷம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஸர்வஜ்ஞராகிய இந்த பரதர் மிகுந்த வாத்ஸல்யமுடையவராகையால் தங்கள் தங்களுக்குரிய செய்கையிலிருக்கும் ப்ரஜைகளைப் பிதாவைப்போலும் பிதாமகரைப்போலும் தமக்குரிய தர்மத்தை யனுஸரித்துப் பரிபாலனம் செய்வார். 4

𑌈𑌜𑍇 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌪𑌶𑍁𑌸𑍋𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 ॥ 5

𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌫𑌲𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌯𑌾𑌮𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑌿 𑌪𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌏𑌵 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈

𑌈𑌜 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑌵𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌈𑌜𑍇 𑌚 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌆𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌯 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ॥ 5 ॥ 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 [illegible]

சிரத்தையுடன் அக்னிஹோத்ரம் செய்யும் இந்தப்பரதர் தர்சனம் பூர்ண மாஸம்,சாதுர்மாஸ்யம், பசு, ஸோமம் இவைகளின் ப்ரகிருதிகளாலும் விகுருதி களாலும் ஸவநந்தோறும் சாதுர்ஹோத்ரவிதிப்படி யஞ்ஞரூபங்களும் க்ரதுரூப ங்களுமான சிறந்த கர்மங்களாலும் பகவானைப் பூஜித்தார். 5

அங்க க்ரியைகளுடன்கூடிய பலவித யாகங்கள் நடக்கும்போது, தர்மம் என்ற பெயருடையதும் அபூர்வமுமாகிய அந்தக்ரியாபலனை தேவதைகள்யாவற் றையும் ப்ரகாசப்படுத்துகிற மந்திரங்களுக்கு அர்த்தமாகிய (இந்திரன் முதலிய) தேவதைகளுக்கு ஸாக்ஷாத்தாகக் கர்த்தாவானவரும் பரதைவமும் பாபிர்ம

पुण्यमृदितकषायो हविःष्वध्वर्युभिर्गृह्यमाणेषु स यजमानो यज्ञभाजो देवांस्तान् पुरुषावयवेष्वभ्यध्यायत्॥ 6

एवं कर्मविशुद्ध्या विशुद्धसत्त्वस्यान्तर्हृदयाकाश शरीरे ब्रह्मणि भगवति वासुदेवे महापुरुषरूपोपलक्षणे श्रीवत्स कौस्तुभ वनमालारिदर गदादिभिरुप

यज्ञायुषं तत्र देवता प्रसादरूपमपूर्वाख्यं फलमपूर्वस्य देवताश्रय त्वमेव पर्याप्तं प्रत्यक्षणाद्य अपूर्वमेव श्रीहर्याद्याश्रयत्वं कृतः वासुदेवाश्रयत्वेनापूर्वं भावयति उच्यते यदि कर्तृनिष्ठत्व मपूर्वं तर्हि श्रीवासुदेवस्यान्तर्यामिणः प्रवर्तकत्वेनात्र कर्तृत्वात् तदाश्रयत्वेनापूर्वं न तु तत्प्रयोज्य यजमानाश्रयं शास्त्रसम्प्रयोक्तृत्वादिन्यायात् कृत्या जीवानेवापूर्वाश्रयत्व प्रसङ्गात् तदेतदाह साक्षात्कर्तरि देवताश्रयत्वेऽपि श्रीवा सुदेवाश्रयत्वे हेतुः परदेवतायामिति परदेवतात्वे हेतुः सर्वदेवतालिङ्गानां तत्तद्देवताप्रकाशकानां मन्त्राणां चार्थाः इन्द्रादिदेवताः तेषां नियामकतया तस्मिन्नेव प्रसादनीयत्वात् सम्बन्ध्यत्वात्पूर्वमेवापूर्वाश्रयत्वमित्यर्थः एवं भावयन्नेवात्म नो नैपुण्यं कौशलं तेन मृदिताः क्षीणाः कषायाः रागादयो यस्य अध्वर्युभिरिति बहुवचनं नानाकर्माभिप्रायेण॥ ६॥एवमिति एवं भक्त्या कर्मविशुद्ध्या विशुद्धसत्त्वस्य भक्तिर्जायतेत्यन्वयः स्व अन्तर्हृदय आकाशः स एव शरीरमभिव्यक्तिस्थानं यस्य तस्मिन् ब्र ह्मणि कीदृशे महापुरुष रूपमेव लक्षणमाकारो यस्य तस्मिन् किंच श्रीवत्सादिभिरुपलक्षिते निजपुरुषाणां नारदीनां हृल्लिखितवत् निश्चलं यथा भवति तेन उक्तेन पुरुषरूपेण शुद्ध

மும் யஞ்ஞபுருஷருமாகிய வாஸுதேவரிடத்திலேயே பாவனை செய்து தம்மு டைய திறமையால் ராகம் முதலியவை ஒழியப்பெற்றவராகி, அத்வர்யுக்கள் ஹவிஸ்களை கிரஹிக்கும்பொழுது யஜமானனாகிய இந்த பரதர் யாகத்தையடை ந்த அந்தத் தேவர்களை புருஷருடைய அவயவங்களில் தியானம் செய்தார். 6

இவ்வாறு கர்மத்தின் பரிசுத்ததத்தால் சுத்தமான ஸத்வமுடைய இந்த பரதருக்கு, ஹிருதயத்திற்குள்ளிருக்கும் ஆகாசத்தையே சரீரமாகக்கொண்ட தும் மஹாபுருஷர்களின் ஆகிருதியுடையதும் ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம், வன மாலை, சக்ரம், கதை, கத்தி இவைகளுடன் விளங்குவதும் தம் பக்தர்களின்

क्षिते निजपुरुषहृल्लिखितेनात्मनि पुरुषरूपेण विरोचमान उच्चैस्तरां भक्तिरनुदिनमेधमानरयाजायत ॥ 7

एवं वर्षायुतसहस्रपर्यन्तावसितकर्मनिर्वाणावसरोऽधिभुज्यमानं स्वतनयेभ्यो रिक्थं पितृपैतामहं यथादायं विभज्य स्वयं सकलसम्पन्निकेतात् स्वनिकेतात् पुलहाश्रमं प्रवव्राज । यत्र ह वाव भगवान् हरिरद्यापि तत्रत्यानां निजजनानां वात्सल्येन सन्निधाप्यत इच्छारूपेण । यत्राश्रमपदान्युभयतो नाभिभिर्दृषच्चक्रैश्चक्रनदी नाम सरित्प्रवरा सर्वतः पवित्रीकरोति ॥ 8

स्वमनसि विरोचमाने श्रीहरौ भक्तिः कथम्भूता अतिशयेन एधमानो रयः वेगः प्रकर्षो यस्याः ॥७॥ एवमिति ॥ एवंवृत्त्या वर्षाणामयुतानि तेषां सहस्रं तत्पर्यन्ते काले अवसितः निश्चितः कर्मनिर्वाणावसरः राज्यभोगादिपरिसमाप्तिसमयो येन सः अधिभुज्यमानं रिक्थं धनं यथाविभागं विभज्य सकलसम्पदां निकेतात् गृहात् स्वगृहात् पुलहाश्रमं हरिक्षेत्रं प्रवव्राज यत्र क्षेत्रे विद्यमानकर्तृवात्सल्यं कर्तृ तेन सन्निधाप्यते सन्निहितः क्रियते इच्छारूपेण भक्ताभिप्रेतेन रूपेण सन्निहितो भवतीत्यर्थः आश्रमस्थानानि उभयत उपर्यधश्च नाभियुक्तैः दृषच्चक्रैः शिलाभ्यन्तरगतैः चक्रैः चक्रनदी गण्डकी सरित् सर्वतः पवित्रीकरोति ॥८॥ तस्मिन्निति ॥ एकलः एकः आरामणं सदा

ஹிருதயத்தில் சித்ரம்போல் நிலைபெற்ற புருஷரூபத்துடன் விளங்குவதும் வாஸுதேவர் என்ற பெயருடையதும் மஹிமைபெற்றதுமாகிய பிர்ம்மத்தினிடம் மிகுந்த பக்தியானது தினந்தோறும் விர்த்தியடைந்த வேகமுடையதாக உண்டாயிற்று. 7

இவ்விதம் பத்துலக்ஷம் வருடம் முடிவாகுங்காலத்தில் ராஜ்யபோகம் முடிவாகும் ஸமயமுடையவர் என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட இந்த பரதர் பிதா, பிதாமஹர் இவர்களின் மூலமாக வந்ததும், தாம் புசித்ததுமாகிய பொருளை தம் புத்ரர்களுக்கு விபாகப்படி பிரித்துத் தாம் ஸம்பத்து யாவற்றுக்கும் இருப்பிடமாகிய கிருஹத்தினின்று புலஹரின் ஆச்ரமம் சென்றார். அந்த ஆச்ரமத்தில் பகவானாகிய ஹரி இப்பொழுதும் அங்குள்ள தம் பக்தர்களுக்கு அவர்களின் இச்சையை அநுஸரித்து வாத்ஸல்யத்தால் தோன்றுகிறார். அந்த இடத்தில் உயரத்திலும் அடியிலும் நாபியுடைய சிலைகளின் மத்தியிலுள்ள சக்ரங்களால் சக்ரநதி என்னும் சிறந்த நதியானது ஆச்ரமஸ்தானங்களெங்கும் பரிசுத்தமாக்குகிறது. 8

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌕𑌿𑌲 𑌸 𑌏𑌕𑌲𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌕𑌿𑌸𑌲𑌯𑌤𑍁𑌲𑌸𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌲𑌫𑌲𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷 𑌉𑌪𑌭𑍃𑌤𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪 ॥ 9

𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌵𑌿𑌰𑌤𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌭𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌶𑍈𑌥𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌰𑍋𑌮𑌪𑍁𑌲𑌕𑌕𑍁𑌲𑌕 𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌯𑌨 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌰𑌮𑌣𑌾𑌰𑍁𑌣𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌹𑍃𑌦𑌯𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌵𑌗𑌾𑌢𑌧𑌿𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 ॥

𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌉𑌪𑌶𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௯ ॥ 𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑍈𑌥𑌿𑌲𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌪𑍁𑌲𑌕𑌕𑍁𑌲𑌕𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌞𑍍𑌚𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌤𑍇 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌤𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌨𑌿𑌜𑌰𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌗𑌾𑌢𑌾 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௰ ॥

அந்த புலஹாச்ரமத்தின் உபவனத்தில் இந்த பரதர் ஒருவராக இருந்து பலவிதபுஷ்பங்கள், தளிர்கள், துளஸி, ஜலம் இவைகளாலும் காய், கிழங்கு, பலன்கள் இந்த த்ரவ்யங்களாலும் பகவானுக்குப் பூஜையைச்செய்து பரிசுத்தராகவும் விஷயங்களில் விருப்பத்தை ஒழித்தவராகவும் ஒழிவுநிறைந்தவராகவும் மிகுந்த ஆனந்தமடைந்தார். 9

எப்பொழுதும் இவ்வாறு செய்த விஷ்ணு பூஜையால் பகவானிடம் விர்த்தியடைந்த அன்பின் மிகுதியால் நனைந்த ஹிருதயத்தில் சிதிலத்தன்மையை அடைந்தவரும், ஸந்தோஷத்தின் வேகத்தால் சரீரத்தில் உண்டான ரோமாஞ்சங்களுடையவரும் விச்வாசத்தால் உண்டான ஆனந்தபாஷ்பத்தால் தடைபட்ட பார்வையுள்ள நேத்திரங்களுடையவரும், தமக்கு இவ்வாறான ஆனந்தத்தைக் கொடுத்த பகவானுடைய சிவந்த சரணாரவிந்தங்களின் தியானத்தால் விர்த்தியடைந்த பக்தியோகத்தால் எங்கும் வியாபித்த பரமானந்தத்தையுடைய கம்பீரமும் நிரமுமான ஹிருதயமாகிய மடுவில் முழுகிய புத்தியுடையவருமாகிய பரதர் தாம் செய்யும் பகவானுடைய அந்த பூஜையை மறக்கவில்லே. 10

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤 𑌐𑌣𑍇𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌪𑌿𑌶𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌜𑌟𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥ 11

𑌪𑌰𑍋 𑌰𑌜𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑍋
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌜𑌾𑌨 ।
𑌸𑍁𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇
𑌹𑌂𑌸𑌂 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌨𑍃𑌷𑌦𑍍𑌰𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌮𑌿𑌮𑌃 ॥ 12

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃। 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌐𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌜𑌿𑌨𑌮𑍈𑌣𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌶𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌚। 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌯𑌰𑍍𑌚𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 '𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍃𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌿। 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌦𑌸𑌃। 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸 𑌏𑌵 ॥௧௧॥ 𑌪𑌰 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌰𑍋𑌰𑌜𑌃 𑌰𑌜𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌜𑌾𑌨 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌨𑍃𑌷𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌷𑌦𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌰𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌂 𑌰𑌿𑌙𑍍𑌗𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌷𑌦𑍍𑌰𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃 𑌇𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌇𑌮𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌃 ॥௧௨॥ 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

இவ்வாறு பகவானைப்பற்றிய வ்ரதங்களுடையவரும் மான்தோலாலும் அடிக்கடி ஸ்நானம் செய்வதால் நனைந்தனவும் கோரோசனை நிறமுடையனவும் குடிலமுமான ஜடைகளின் கும்பலாலும் விளங்குகிறவருமாகிய பரதர் உதயமாகும் ஸூர்யமண்டலத்தில் ஸ்வர்ணமயரும் பகவானுமாகிய புருஷரை ஸூர்யனுடைய ருக்கினால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவராகி பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 11

எந்தத் தேஜஸ்ஸானது இந்தப் பிரபஞ்சத்தை உண்டுபண்ணிற்றோ, விரும்பிய ஜீவனை சித்சக்தியுடன் மறுபடி பிரவேசித்து இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பரிபாலிக்கிறதோ அந்தப் புத்திக்கு கதியைக்கொடுப்பதும், ப்ரகிருதிக்குப் பரமும் கர்மபலனைக்கொடுப்பதும் தேவனாகிய ஸூர்யனுக்கு ஸ்வரூபமுமாகிய தேஜஸ்ஸை சரணமடைகின்றோம். 12

7-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

8-வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

கத்யம்.

ஒருஸமயம் மஹாநதிக்கரையில் ஸ்நானம் நியமமாக ஏற்பட்ட கார்யங்கள் அவஸ்யமாக உள்ளவைகள் இவைகளைச் செய்துவிட்டு ப்ரணவத்தை உச்சரித்து மூன்று முகூர்த்தம்வரையில் பரதன் நதிக்கரையில் உட்கார்ந்தான். ஓ ராஜனே! அப்பொழுது அவ்விடத்தில் ஒரு பெண்மான் ஜலங்குடிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் நதியின் அருகே தனிமையாகவேவந்தது. அந்த மான் ஜலத்தை மிக விருப்பமாகக் குடித்திருக்கும்போது ஸமீபத்தில் சத்தமிடும் சிங்கத்தின் சத்தமானது உலகங்களுக்குப் பயத்தையுண்டாக்குவதாக உண்டாயிற்று. 1

ஸ்வபாவமாகவே வியாகுலத் தன்மையுடைய அந்தப் பெண்மான் அந்தச் சிங்க சத்தத்தைக்கேட்டு பயத்துடன் பார்த்து மிகவும் சிங்கத்தினிடம் உண்டான பயத்தால் வ்யாகுலமான மனமுடையதாகி சுழலும் கண்களுடன் தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளாமலே பயங்கொண்டுவிரைவாகவேநதியைத்தாண்டிற்று

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌰𑍁𑌭𑌯𑌾𑌵𑌗𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤। 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌭𑌯𑌖𑍇𑌦𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌰𑌸𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌪𑌪𑌾𑌤। 𑌅𑌥 𑌚 𑌮𑌮𑌾𑌰 𑌚 ‖ 3

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌣𑌕𑍁𑌣𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌾𑌨𑍂𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌭𑌿𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌤 𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌮𑌨𑌯𑌤𑍍 ‖ 4

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌣𑌕𑍁𑌣𑌕 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌰𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌜𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍋𑌷𑌣 𑌪𑌾𑌲𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨 𑌲𑌾𑌲𑌨𑌾

𑌪𑌰𑌿𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌗𑌤𑌾 𑌤𑍃𑌷𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌦𑍀𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑌤𑍀 ‖௨‖ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿‖ 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌰𑍁𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌵𑌗𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌨𑍇𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑌂 𑌭𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌃 𑌖𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌵𑌧𑍂𑌃 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌅𑌥 𑌚 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌚 ‖௩‖ 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿‖ 𑌏𑌣𑌕𑍁𑌣𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌬𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌅𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌰𑍈𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌵𑌶𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌯𑌤𑍍 ‖௪‖ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿‖ 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌲𑌾𑌲𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍁𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌏𑌤𑍈𑌰𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌯𑌮𑌾𑌃 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕

கர்ப்பந்தரித்த அந்தப்பெண்மான், தாண்டும்போது மிகவும் பயந்தமையால் (ஸ்தானத்தைவிட்டு) கர்ப்பம் நழுவி யோனியினின்று வெளிப்பட்டு ப்ரவாஹத்தில் விழுந்தது. அந்தக் கர்ப்பம் நழுவியதாலும் நதியைத் தாண்டியதாலும் பயமடைந்தமையாலும் உண்டானவருத்தத்தால் துன்பமடைந்த பாதிவ்ரத்யமுடைய மெண்மான் தன் கும்பலைவிட்டுப்பிரிந்து ஒரு குஹையில் விழுந்து பிறகு மரணத்தையும் அடைந்தது. 3

ப்ரவாஹத்தால் இழுக்கப்படுகிறதும் தாயையிழந்ததும் கிருபணத்தன்மையுடையதுமாகிய அந்த மான்குட்டியை (பந்துஜனங்களால்) விடப்பட்ட பந்துவைப்போல் பரதன் என்ற ராஜரிஷிபார்த்து, கருணையால் அந்த மான்குட்டியைக் க்ரஹித்து தமதாச்ரமத்திற் கெடுத்துச் சென்றார். 4

அந்த மான்குட்டியிடம் அந்தப் பரதர் மிகவும் அபிமானம் வைத்தமையால் தினந்தோறும் அதைப் போஷித்தல் பரிபாலித்தல் அன்புபாராட்டுதல் லாலனை செய்தல் முதலியவற்றில் அவருக்கு மிகுந்த விருப்பம் ஏற்பட்டது. அதனால் அவருடைய நியமங்களும் அஹிம்ஸை முதலியவைகளுடன்கூடிய

நுத்யாநேநாத்மநியமா: ஸஹயமா: புருஷபரிசர்யாதய ஏகை
கஸ: கதிபயேநாஹர்கணேந வியுஜ்யமாநா: கில ஸர்வ ஏவோ
தவஸந் ॥ 5

அஹோ பதாயம் ஹரிணகுணக: க்ருபண ஈச்வரரதசரண
பரிப்ரமணரயேண ஸ்வகணஸுஹ்ருத்பந்துப்ய: பரிவர்ஜித:
சரணம் ச மோபஸாதித: மாமேவ மாதாபிதரௌ ப்ராத்ருஜ்ஞாதீந்
யௌதிகாம்ஸ்சைவோபேயாய நாந்யம் கஞ்சந வேத மய்யதிவிஸ்
ரப்தஸ்சாத ஏவ மயா மத்பராயணஸ்ய போஷணபாலநப்ரீணநலா
லநமநஸூயுநாநுஷ்டேயம் சரண்யோபேக்ஷாதோஷவிதுஷா ॥ 6

நூநம் ஹ்யார்யா: ஸாதவ உபசமசீலா: க்ருபணஸுஹ்ருத
ஏவம்விதார்தே ஸ்வார்தாநபி குருதராநுபேக்ஷந்தே ॥ 7

[illegible]

ஈச்வரஸேவை முதலியவைகளும் ஒவ்வொன்ருக சிலநாட்களில் பிரிந்து
யாவும் விடுபட்டன. 5

ஆச்சர்யம்! ஆச்சர்யம்! கிருபணத்தன்மை யடைந்த இந்த மான்குட்டி
யானது காலசக்ரம் சுழலுவது போன்ற வேகத்தால் தன்னைச் சார்ந்த கும்பலி
னின்றும், ஸுஹ்ருத்துக்களின்றும் பந்து ஜனங்களினின்றும்பிரிந்து, என்னைச்
சரணமாக அடைந்திருக்கிறது. என்னையே தாய்தந்தைகளாகவும் ப்ராதாக்கள்
பந்து ஜனங்கள் ஞாதிகள் கூட்டத்தார்கள் இவர்களாகவும் எண்ணிஇருக்கிறது;
மற்ற எவனையும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. என்னிடம் மிகவும் விச்வாஸமுள்
ளது அது. ஆகையால்தான் என்னையே கதியாகக்கொண்ட இந்தமான்குட்டியை
சரணம்புகுந்தவனை உபேக்ஷிப்பது தோஷமென் றறிவுள்ள நான் அஸூயை
யின்றி, போஷிக்கவும் பரிபாலிக்கவும் அன்புபாராட்டவும் லாலனை செய்யவும்
வேண்டும். 6

ஸாதுக்களும் ஒழிவையே சீலமாகக் கொண்டவர்களும் கிருபணர்களிடம்
நல்ல ஹிருதயமுள்ள வர்களுமாகிய பெரியோர்கள் இம்மாதிரியான விஷயத்
தில் தம் கார்யங்கள் மிகுந்ததாயினும் உபேக்ஷிக்கின்றுர்கள் என்பது நிச்சயம். 7

इति कृतानुषङ्ग आसनशयनाटनस्नानाशनादिषु सह मृगजहुना स्नेहानुबद्धहृदय आसीत् ॥ 8

कुशकुसुमसमित्पलाशफलमूलोदकान्याहरिष्यमाणो वृकसालावृकादिभ्यो भयमाशंसमानो यदा सह हरिणकुणकेन वनं समाविशति ॥ 9

पथिषु च मुग्धभावेन तत्र तत्र विषक्तमतिप्रणयभरहृदयः कार्पण्यात्स्कन्धेनोद्वहति एवमुत्सङ्ग उरसि चाधायोपलालयन्मुदं परमामवाप ॥ 10

क्रियायां निर्वर्त्यमानायामन्तरालेऽप्युत्थायोत्थाय यदैनमभिचक्षीत तर्हि वाव स वर्षपतिः प्रकृतिस्थेन मनसा तस्मा आशिष आशास्ते स्वस्ति स्ताद्वत्स ते सर्वत इति ॥ 11

अन्यदा भृशमुद्विग्नमना नष्टद्रविण इव कृपणः सकरुणमतितर्षेण हरिणकुणकविरहविह्वलहृदय

आसक्तियेन मृगजहुना मृगवत्सेन सह स्नेहानुबद्धं हृदयं येन ॥८॥ स्नेहानुबन्धमेव प्रपञ्चयति कुशकुसुमेत्यादिना बिभ्यतीत्यत्र शालावृकाः श्वानः यदा भयमाशंसमानो भवति तदा तेन सह वनं प्रविशति ॥९॥ पथिष्विति ॥ विषक्तमतिः प्रणयस्य भरेण हृदयं यस्य ॥ १० ॥ क्रियायामिति ॥ क्रियायां देवपूजादि लक्षणायां वर्षपतिः भरतः प्रकृतिस्थेन स्वस्थेन आशास्ते ॥११॥ अन्यदेति ॥ अन्यदा कदाचिदपि सकरुणं यथा भवत्येवमतितर्षेणेति

இவ்வாறு உட்காரும்போதும் படுக்கும்போதும் ஸஞ்சரிக்கும் போதும், ஸ்நானம் செய்யும்போதும் பற்றுதலுடையவராகி அந்தமான்குட்டியுடன் ஸ்னேஹத்தால் கலந்த ஹிருதயமுடையவராயினர். 8

ஸமித்து தர்ப்பங்கள் புஷ்பங்கள் பொரசு பலன்கள் கிழங்கு ஜலம் இவைகளைக்கிரஹிக்கும் ஸமயத்தில் இந்த மான்குட்டிக்கு செந்நாய்களிடத்திலும்நாய்களிடத்திலும் பயமுண்டாகுமோ என்றெண்ணி இந்த மான்குட்டியுடன் வனத்தில் பிரவேசிப்பார். 9

ஒவ்வொரு மார்க்கத்திலும் மிருதுவான மனமுடையவராகையால் அங்கங்கு பற்றுதலடைந்த புத்தியுடையவராகி மிகுதியான விச்வாஸத்தால் நிறைந்த மனதுடன், கருணையால் இதைத் தோளில் தூக்குவார். இவ்வாறே மார்பிலும் மடியிலும் வைத்துக்கொண்டு, மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்தார். 10

தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கும் ஸமயத்தில் மத்தியிலும் எழுந்தெழுந்து அந்தக் குட்டியைப்பார்ப்பார். அப்பொழுது இந்தப்பரதர் ஸ்வஸ்தமான மனதுடன் “ஓ வத்ஸ! உனக்கு எந்தவிடத்திலும் மங்களமுண்டாகட்டும் என்று ஆசீர்வாதஞ் செய்வார். 11

அதைப் பாராவிட்டால் பொருளை இழந்தவன்போல் மிகவும் நொந்த மனதுடன் தீனராகி, கருணையுடன் மிக ஆவலொடு அதன்பிரிவாற்றாமல் தளர்ச்சு

सन्तापवश एवानुशोचन् कृपणं कश्मलं महदभिरम्भित इति होवाच ॥ 12

अपि बत स वै कृपण एणबालको मृतहरिणीसुतोऽहो ममानार्यस्य शठकिरातमतेरकृतसुकृतस्य कृतविस्रम्भ आत्मप्रत्ययेन तदविगणयन् सुजन इवागमिष्यति ॥

अपि क्षेमेणास्मिन्नाश्रमोपवने शष्पाणि चरन्तं देवगुप्तं द्रक्ष्यामि ॥ 14

अपि च न वृकः सालावृकोऽन्यतमो वा नैकचर एकचरो वा भक्षयति ॥ 15

निम्लोचति ह भगवान् सकलजगत्क्षेमोदयस्त्रय्यात्माद्यापि मम न मृगवधून्यास आगच्छति ॥ 16

[illegible]

யடைந்து மனதில் தாபங்கொண்டு அதைப்பற்றியே வருத்தமுற்று மிகுந்த மோஹத்தை அடைந்து பின்வருமாறு கூறுவார். 12

கஷ்டம்! மரணமடைந்த பெண்மானுக்குக் குட்டியும் தீனத்தன்மை யடைந்ததுமாகிய இந்த மான் குட்டியானது வஞ்சகனைப் போலும் வேடனைப் போலுமுள்ள புத்தியுடையவனும் பாக்யமில்லாதவனும் துஷ்டனுமாகிய என்னுடைய வஞ்சனை முதலியவற்றை நினையாமல் தன்மனதின் பரிசுத்தத்தால் விச்வாஸங்கொண்டு ஸாதுவைப்போல் என்னிடம் வருமோ? 13

தேவர்களால் ரக்ஷிக்கப்படும் அந்த மான்குட்டியை இந்த ஆச்ரமத் தோட்டத்தில் இளம்புற்களைப் புசித்துக்கொண்டு க்ஷேமத்துடனிருக்கப் பார்ப்பேனு.

நாயோ செந்நாயோ மற்றுமுள்ள ப்ராணியோ பன்றி புலி முதலியனவோ அந்தமான் சிசுவைப் புசிக்காமலிருக்குமா? 15

உலகம் யாவற்றுக்கும் க்ஷேமத்தையுண்டுபண்ணுகிறவரும் வேதஸ்வரூபரும் பகவானுமாகிய ஸூர்யன் இப்பொழுது அஸ்தமனமடைகிறன். இன்னும் பெண்மானுக்கு அடைக்கலமாகிய இந்த என் மான்குட்டியானது வரவில்லையே.

अपि स्विदकृतसुकृतमागत्य मां सुखयिष्यति हरिणराजकुमारो विविधरुचिरदर्शनीयनिजमृगदारकविनोदैरसन्तोषं स्वानामपनुदन् ॥ 17

क्ष्वेलिकायां मां मृषासमाधिनामीलितदृशं प्रेमसंरम्भेण चकितचकित आगत्य पृषदपरुषविषाणाग्रेण लुठति ॥ 18

आसादितहविषि बर्हिषि दूषिते मयोपालब्धो भीतभीतः सपद्युपरतरास ऋषिकुमारवदवहितकरणकलाप आस्ते ॥ 19

किं वा अरे आचरितं तपस्तपस्विन्यानया यदियमवनिः सविनयकृष्णसारतनयतनुतरसुभगशिवतमाखरखुरपदपङ्क्ति

अपि स्विदिति। हरिण एव राजकुमारः आगत्य मामपि स्वित्सुखयिष्यतीत्यन्वयः किं कुर्वन् विविधैः रुचिरैः दर्शनीयैः निजैः मृगदारकविनोदैः स्वानां वेदनामपनुदन् सुखयन्नित्यर्थः ॥ १७ ॥ समाधिवेदनिमित्ताह क्ष्वेलिकायामिति। क्ष्वेलिकायां क्रीडायां मृषासमाधिः तेन आमीलिते दृशौ येन तं मां प्रेमसंरम्भेण प्रणयकोपेन पृषत्सु जलबिन्दुः तद्वत् अपरुषेण मृदुना विषाणाग्रेण लुठति संस्पृशति ॥ १८ ॥ आसादितेति। आसादितानि हवींषि यस्मिन् बर्हिषि तस्मिन् दूषिते सति दूषणमुच्छिष्टीकरणं अवलोक्य मया उपालब्धो निर्भर्त्सितः सपदि उपरतरासः ऋषिकुमारवत् अवहितं करणकलापं इन्द्रियसमूहं यस्य सः आस्ते ॥ १९ ॥ इति बहुधा प्रलप्याथ बर्हिर्निर्गत्य तद्भूमिभागं दृष्ट्वा आह किं वेति। अरे अहो अनया भूम्या किं वा तव आचरितं तपस्विन्या

இந்த மான்குட்டியாகிய ராஜகுமாரன் பலவிதமானவைகளும் மனோஞ்ஜமானவைகளும் பார்க்கத் தகுந்தனவுமாகிய தன்னைச் சார்ந்த மான்குட்டிகளுக்குள்ள விநோதங்களால் பந்துஜனங்களின் வருத்தத்தைப் போக்கி என்னிடம் வந்து பாக்யமில்லாத என்னை ஸந்தோஷப் படுத்துவானோ? 17

விளையாட்டில் ஸமாதியுடையவன் போல் பொய்யாக மூடிய கண்களுடைய என்னிடம் மிகவும் பயத்துடன்வந்து அன்பின் மிகுதியால் ஜலத் திவிலைபோல் ம்ருதுவானதன் கொம்புநுனியால் அந்தமான் சிசுவானது உராயுமே! 18

ஹவிஸ்வைத்த தர்ப்பத்தை மான்குட்டி தூஷணம் செய்தால் நான் நிந்திப்பேன்; உடனே அதுபயந்து விளையாட்டை நிறுத்திக்கொண்டு ரிஷி குமாரனைப்போல் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு நிற்குமே! 19

ஆ தவம்செய்த இந்தப்பூமி என்னதவத்தைச்செய்தாள்! ஏனெனின் இந்தப் பூமி வணக்கமுடைய மான்குட்டியின் ஸூக்ஷ்மமும் ஸுந்தரமும் மிகவும் மங் களமும் அழுத்தமுள்ளதுமான குளம்புகளுடைய பாதங்களின் வரிசையால்

[illegible] 20

[illegible] 21

[illegible] 22

[illegible]

மானைப் பிரிந்ததால் துன்பமுற்ற எனக்கு மான்சென்ற மார்க்கத்தை ஸூசனம் செய்துகொண்டு ஸ்வர்க்கத்தையும் மோக்ஷத்தையும் விரும்பியவேதியர்களுக்கு அந்தப் பாதபங்க்திகளால் எங்கும் அலங்காரம் பெற்ற தன்னை † யஜ்ஞ பூமியாகச் செய்கிறாள்.

அல்லது தீனஜனங்களிடம் வாத்ஸல்ய முடையவனும் நக்ஷத்ரராஜனும் மகிமைபெற்றவனுமாகிய இந்தச் சந்திரன் ‡ சிங்கத்தின் பயத்தால் மரணமடைந்த தாயையுடைய இந்த மான்குட்டி என்னாச்ரமத்தை விட்டு நழுவியபோது கருணையால் காப்பாற்றுகிறானா? 21

அல்லது மான்குட்டியைப் பிரிந்ததாலுண்டான தாபமாகிய காட்டுத்தீயின் ஜ்வாலைகளால் தாபங்கொண்ட ஹ்ருதயரூபமான நீலத்தாமரையுடையவனும் மான்குட்டியைத் தொடர்ந்தவனுமாகிய என்னை இந்தச்சந்திரன் குளிர்ந்ததும் சாந்தமுமான அனுராகத்தால் அடிக்கடி பெருகும் தன் முகஜலமாகிய அமுதமயமான கிரணங்களால் திருப்தி செய்விப்பானா? 22

† யஜ்ஞ பூமி க்ருஷ்ண மிருகங்களுள்ள விடத்தில் தர்மங்களை அறியவேண்டும் என்ற ஸ்மிருதி கூறுகின்றது; ஆகையால் இவ்வாறு கூறியதென்றறிக.

‡ (சிங்கத்தின் பயத்தினின்றும் மான் குட்டியைக் காப்பாற்றுகிறானா என்றும் பொருட்கொள்ளலாம்.)

[illegible] 23

[illegible]

[illegible]

மனோரதம் கூடாததால் இவ்வாறு வியாகுல மடைந்த ஹ்ருதய முடைய வரும் யோகதாபஸருமாகிய பரதர் மான்குட்டிபோல் தோற்றமுள்ள தன் ப்ராரப்த கர்மத்தால் யோகத்தின் ஆரம்பத்தினின்றும் பகவானைப் பூஜிப்பது ரூப மான கர்மத்தினின்றும் நழுவினர். இல்லாவிடில் நன்மைக்கு விரோதமாக புத்ரன் முதலியவர்களிடம் போல் வேறு ஜாதியாகிய மான்குட்டி யிடத்தில் தள்ளமுடியாத மனதின் செய்கைகளை முந்தியே தள்ளிய இந்தப்பரதருக்கு எவ் விதம் பற்றுதலேற்படும்? இவ்வாறு விக்னத்தால் கெடுதியடைந்த யோகாரம்ப முடைய ராஜரிஷியாகிய அந்தப்பரதருக்கு மான்குட்டியைப்போஷிப்பதுபாலிப் பது அன்புபாராட்டுவது லாலனைசெய்வது என்ற இந்தஸம்பந்தத்தால் தன்னைப் பற்றி நினைக்காமலிருக்க ஸர்ப்பமானது எலித்வாரத்தைப் போல் அதிக்ரமிக்க முடியாததும் தீவ்ரமான வேகமுடையதூ மாகிய காலம் வந்தது. 23

அப்பொழுதும் இவருடன் வந்த்தமுறும் குமாரனைப்போல் பக்கத்தில் வருத்தமுற்றிருக்கும் அந்தமான் சிசுவைப்பார்த்துக் கொண்டு மானிடத்திலே

मृगेण कलेवरं मृतमनु न मृतजन्मानुस्मृतिरितरवन्मृगशरीरमवाप ॥ 24

तत्रापि ह वा आत्मनो मृगत्वकारणं भगवदाराधनसमीहानुभावेनानुस्मृत्य भृशमनुतप्यमान आह ॥ 25

अहो कष्टं भ्रष्टोऽहमात्मवतामनुपथाद्यद्विमुक्तसमस्तसङ्गस्य विविक्तपुण्यारण्यशरणस्यात्मवत आत्मनि सर्वेषामात्मनां भगवति वासुदेवे तदनुश्रवणमननसंकीर्तनाराधनानुस्मरणाभियोगेनाशून्यसकलयामेन कालेन समावेशितं समाहितं कार्त्स्न्येन मनस्तत्तु पुनर्ममाबुधस्यारान्मृगसुतमनु परिसुस्राव ॥ 26

विसृज्य प्राकृत इव मृगशरीरमवाप। कथंभूतः कलेवरं मृतमनु न मृता न विनष्टा पूर्वजन्मानुस्मृतिर्यस्य ॥ २४ ॥ तत्रापीति ॥ आह स्वगते ॥ २५ ॥ अहो इति ॥ अहो कष्टं धीराणां मार्गात् भ्रष्टोऽहं भ्रंशमेवाह यत् यतः विमुक्तसमस्तसङ्गा येन विविक्तं पुण्यारण्यं शरणं यस्य आत्मवतः धीरस्य मम सर्वेषामात्मभूतानामात्मनि श्रीवासुदेवे समावेशितं समाहितं च निश्चलं च कार्त्स्न्येनैव सुस्राव भावितं निष्यूतं केन समावेशितं तस्यानुश्रवणादिषु अभियोगेन अभिनिवेशेन अशून्याः सकला यामा यस्मिन् ॥ २६ ॥ इति॥ तेन कालेन निमित्तेन अनाविक्षिप्तो निवेशितो

யே மனதைச் செலுத்தி அந்த மிருகத்துடன் இந்தச்சரீரத்தை விட்டு மரண மடைந்த தேஹத்தை யநுஸரித்து முன்ஜன்ம ஞானத்தை மறக்காமல் ப்ராகிரு தனைப்போல் மிருகத்தின் தேஹத்தை அடைந்தார். 24

பகவானைப் பூஜிப்பதினு லுண்டான விருப்பத்தின் மஹிமையால் அந்த ஜன்மத்திலும் தனக்கு மிருகஜன்ம முண்டான காரணத்தை மனதில் நினைந்து மிகவும் தாபங் கொண்டு சொல்லுகிறார். 25

ஆச்சர்யம்! கஷ்டம்! நான் தீரர்களின் மார்க்கத்தினின்று நழுவினேன்; ஏனெனில், பற்றுதல்யாவற்றையும் விட்டவனும் ஜனங்களில்லாத புண்யமான வனத்தை ஆச்ரயமாகக்கொண்டவனும் ஞானியுமாகிய என்னுடைய மனம் தீரர்கள் யாவருக்கும் ஆத்மாவாகிய ஸ்ரீ வாஸுதேவ பகவானிடம் அவரைப்பற்றிய ச்ரவணம் மனனம் கீர்த்தனம் ஆராதனம் ஸ்மரணம் இவைகளின்ஸம்பந்தத்தால் குறைவுபெறாத காலத்தால் ப்ரவேசித்து நிலைபெற்றிருந்தது அஞ்ஞானியாகிய என் மனம்யாவும் அந்த மான்சிசுவை யநுஸரித்து நழுவிற்று. 26

இத்தேவம் நிகூடநிர்வேதோ விஸ்ருஜ்ய ம்ருகீம் மாதரம் புநர் பகவத: க்ஷேத்ரமுபசமசீலமுநிகணதயிதம் ஸாலக்ராமம் புலஸ்த்யபுலஹாஸ்ரமம் காலஞ்ஜராத் ப்ரத்யாஜகாம ॥ 27

தஸ்மின்னபி காலம் ப்ரதீக்ஷமாணஸ் ஸங்காச்ச ப்ருசமுத்விக்ந ஆத்மஸஹசரஸ் ஸுஷ்கபர்ணத்ருணவீருதா வர்தமானோ ம்ருகத்வநிமித்தாவஸானமேவ கணயன் ம்ருகசரீரம் தீர்தோதகக்லின்னமுத்ஸஸர்ஜ ॥ 28

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தே
அஷ்டமோத்யாய:

புந ஸாலக்ராமக்ஷேத்ரமுபேக்ஷிதா க்ராமம் காலஞ்ஜராத் யத்ர ஹரிணோ ஜாத: தஸ்மாத் ப்ரத்யாகாத் ॥௨௭॥ தஸ்மின்னிதி ॥ ஆத்மைவ ஸஹசரோ யஸ்ய ஏககாகீ ப்ரதீக்ஷணமேவாஹ ப்ரவஸந: ம்ருகத்வநிமித்தே தீர்தோதகேந க்லின்னம் ஸ்ருஷ்டம் தீர்தோதகக்லின்னமித்யர்த: ॥ ௨௮ ॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் அஷ்டமாத்யாயவ்யாக்யா

இவ்வாறுண்டான வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தாமல் தாயாகிய பெண்மானை விட்டு பகவானுக்கு க்ஷேத்ரமும் ஒழிவையே சீலமாகக் கொண்டமுனிவர்களுக்கு இஷ்டமும் புலஸ்தியர் புலஹர் இந்த முனிவர்களுக்கு ஆஸ்ரமமுமாகிய ஸாலமென்னும் கிராமத்திற்குக் காலாஞ்ஜன மென்னும் மலையினின்று வந்தார். 27

அந்தவிடத்திலும் காலத்தை எதிர்பார்த்து சேர்க்கையால் மிகவும் வருத்முற்று தனிமையாக இருந்து காய்ந்த இலை புல் கொடிஇவைகளால் ஜீவித்து வந்து மான் ஜன்மத்தின் ஹேதுவாகியதின் முடிவையே நினைத்துக்கொண்டு பரிசுத்தமான ஜலத்தால் நனைந்த மான்சரீரத்தை விட்டார். 28

8-வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

नवमाध्यायप्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

श्री॥ अथ कस्यचिद्द्विजवरस्याङ्गिरःप्रवरस्य शमदमतपःस्वाध्यायाध्ययनत्यागसन्तोषतितिक्षाप्रश्रयविद्यानसूयात्मज्ञानानन्दयुक्तस्यात्मसदृशश्रुतशीलाचाररूपौदार्यगुणा नव सोदर्या अङ्गजा बभूवुर्मिथुनं च यवीयस्यां भार्यायाम् ॥ 1

यस्तु तत्र पुमांस्तं परमभागवतं राजर्षिप्रवरं भरतमुत्सृष्टमृगशरीरं चरमशरीरेण विप्रत्वं गतमाहुः ॥ 2

वितर्कः प्राप्ततत्त्वविज्ञानो हरतो द्रुमतांमतः ।
प्रारब्धकर्मशेषेण तस्यैव जन्म विप्रताम् ॥
नवमे जन्म विप्रे च तस्य रामाद्यवतारतः ।
हृत्कामः सर्वकर्मापि निवृत्तकर्मकृदिति ॥

आर्षेत्यादि। अङ्गिरसगोत्रजानां प्रवरस्य श्रेष्ठस्य शमादियुक्तस्य त्यागोऽतिथ्यादिभ्योऽन्नादिदानादि विद्या कर्मविद्या आत्मज्ञानं देहादिव्यतिरिक्तात्मज्ञानं आनन्दो योगसंवर्तिजः आत्मना सदृशाः श्रुतादयो गुणा येषां ते सोदर्या नव पुत्रा बभूवुः यवीयस्यां कनिष्ठायामङ्ग मिथुनं स्त्रीपुंसयुग्मम् ॥१॥ यस्त्विति ॥ उत्सृष्टं मृगशरीरं येन ॥ चरमं श्रीहरिं प्राप्ते देहे ... ॥२॥ तत्रापीति॥ तत्रापि स्वजनसङ्गादतिहासङ्ग...

9-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு ஆங்கிரஸ கோத்திரத்திற் பிறந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவரும் சமம், தமம், தவம், வேதாத்தியயனம், பிறருக்கு அத்யயனம் செய்வித்தல், ஸந்தோஷம், திதிக்ஷை, வினயம்(அன்னம் முதலியவற்றின்) த்யாகம், வித்தை, அஸூயையில்லாமை, ஆத்மஞானம், ஆனந்தம் இவைகளுடன் கூடியவருமாகிய ஒரு பிராம்மண ச்ரேஷ்டருக்கு தனக்குச் சமமான சாஸ்திர ச்ரவணம், சீலம், ஆசாரம், ரூபம், உதாரத்தன்மை இந்தக் குணங்களுடையவர்களும் ஒரே வயிற்றிற்பிறந்தவர்களுமாகிய ஒன்பது குமாரர்கள் உண்டானார்கள். அவ்வேதியருக்கு இளைய மனைவியிடம் ஓர் ஸ்திரீயும் புமானும் உண்டானார்கள். 1

அந்த ஸ்திரீபுமான்களுக்குள் புருஷனாகப் பிறந்தவனை பரம பாகவதரும் ராஜரிஷிகளுக்குள் சிரேஷ்டரும் மான் சரீரத்தை விட்டவருமாகிய பரதர் கடைசியான சரீரத்தால் வேதியத்தன்மையை அடைந்தார் என்று பெரியோர்கள் பேசுகிறார்கள். 2

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌘𑌾𑌤𑌮𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌵𑌲𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌜𑌡𑌾𑌨𑍍𑌧𑌬𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 ‖ 3

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑌾 𑌆𑌸𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌨 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑍌𑌚𑌾𑌚𑌮𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑌨𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 ‖ 4

𑌸 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍁 𑌹 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌵𑍇𑌵𑌾𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿

𑌶𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌘𑌾𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌮𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃। 𑌕𑌿𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌘𑌾𑌤𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾 𑌯𑍇𑌨 ‖ ௩ ‖ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 ‖ ௪ ‖ 𑌸𑌚𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌅𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨𑌮𑌿𑌵𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌉𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿

அதிலும் பிறருடைய சேர்க்கையில் மிகவும் நடுக்க மடைந்து கர்மபந்தத்தைத் துலைப்பது ச்ரவணம் ஸ்மரணம் குணங்களின் கீர்த்தனம் இவைகளுடையதாககிய பகவானுடைய பாதாரவிந்தத்தை மனதில் தியானம் செய்து தனக்குத் தடை யுண்டாகுமோ வென்று ஸந்தேகங்கொண்டு பகவானுடைய அனுக்கிரகத்தால் தன்னுடைய முன் ஜன்மங்களை நினைந்து தன்னை ஜனங்களுக்கு உன்மத்தன், ஜடன், குருடன், செவிடன் இந்த உருவத்துடன் காண்பித்தார். 3

புத்ரனிடம் ஸ்நேஹத்தால் கட்டுண்ட மனமுடைய அந்த வேதியன் அந்தக் குமாரனுக்கு ஸமாவர்த்தனம் வரையிலுமுள்ள ஸம்ஸ்காரங்களை சாஸ்திரப்படி செய்து உபநயனமானபின்பு சௌசம் ஆசமனம் முதலிய கர்ம நியமங்களைக் குமாரனுக்கு இஷ்டமில்லாதனவாயினும் கற்பித்தார். புத்ரனுகியவன் தந்தையிடமிருந்து உபதேசம் பெறவேண்டுமல்லவா? 4

அந்தக் குமாரனும் தந்தையின் ஸமீபத்திலேயே அந்த உபதேசத்தை அனுசிதம்போல் செய்கிறுர். வேதங்களை அத்யயனம் செய்பவராகி பிரணவ

ब्रह्म सावित्रीं ग्रैष्मवासन्तिकान्मासानधीयानमप्यसमवेतरूपं ग्राहयामास ॥ 5

एवं स्वतनुज आत्मन्यनुरागावेशितचित्तः शौचाध्ययनव्रतनियमगुर्वनलशुश्रूषणाद्यौपकुर्वाणककर्माण्यनभियुक्तान्यपि समनुशिष्टेन भाव्यमित्यसदाग्रहः पुत्रमनुशास्य स्वयं तावदनधिगतमनोरथः कालेनाप्रमत्तेन स्वयं गृह एव प्रमत्त उपसंहृतः ॥ 6

अथ यवीयसी द्विजसती स्वगर्भजातं मिथुनं सपत्न्या उपन्यस्य स्वयमनुसंस्थया पतिलोकमगात् । पितर्युपरते भ्रातर एनमतत्प्रभावविदस्त्रय्यां विद्यायामेव पर्यवसि

तां त्रिपदीं [illegible] चतुरो मासानधीयानमप्यसमवेतरूपं यथा भवति तथा ग्राहयामास तावतापि कालेन [illegible] युक्तं व्याहृत्यादिकस्य नागतमित्यर्थः ॥५॥ एवमिति ॥ आत्मन्यात्मभूते स्वतनुजे अनुरागेणावेशितं चित्तं येन शौचादीनियमानि औपकुर्वाणस्य [illegible] ब्रह्मचारिणः कर्माणि तेनानभियुक्तान्यनादृतान्यपि तं पुत्रं प्रत्यनुशास्यापि [illegible] रथः स्वयं कालेनोपसंहृतः मृत इत्यर्थः । अनुशासनविषये [illegible] हेतुमाह अनुशिष्टेन भाव्यमिति [illegible] ॥६॥ अथेति ॥ [illegible] अनुसंस्थया अनुमरणेन [illegible]

சிரஸ்ஸுடன் கூடிய மூன்று பதங்களுடைய ஸாவித்ரியை வியாஹ்ருதிகளுடன் கிரீஷ்மம் வஸந்தம் இந்தக் காலங்களில் அத்யயனம் செய்பவனுயினும் உருவாகாம லிருக்கும்படி கிரஹித்தார். 5

இவ்விதம் ஆத்மாவாகிய தன் குமாரனிடம் அன்பு கூர்ந்த மனமுடையவராகி பிர்மசர்ய நியமமுடைய இந்தக் குமாரன் வித்தை யுடையவனுக வேண்டுமென்று அனுசிதமான ஆக்ரஹங்கொண்டு சௌசம், ஆசமனம், அத்யயனம், விரதம், நியமம், குரு சிச்ருஷை அக்னிஸேவை இவை முதலிய கர்மங்களை அந்தக்குமாரன் ஆதரவுசெய்யாவிட்டாலும் அவைகளைக் குமாரனுக்கு சிக்ஷித்து தந்தையாகிய வேதியர் தன் கோரிக்கை நிறைவேருமல் ஜாகரூகமாகிய காலத்தால் தான் கிருகத்திலேயே அஜாகரூகனுக இருந்து பரலோகஞ் சென்ருன். 6

பிறகு இளையாளாகிய வேதியர் மனைவி தன் கர்ப்பத்திலுண்டான ஸ்திரீ புருஷர்களை சக்களத்தியிடம் ஒப்புவித்து தான் அனுமரணம் செய்து பதியின் உலகமடைந்தாள். ப்ராதாக்கள் வேதவித்தையிலேயே முடிவு பெற்ற மதியுடையவர்களாகி இந்தக் குமாரனுடைய மஹிமையை அறியாமல் ஆத்மவித்

த்ரய்யாம் வித்யாயாமேவ பர்யவஸிதமதயோ ந பரவித்யாயாம் ஜடமதிரிதி ப்ராதுரநுசாஸநநிர்ப ந்தாந் ந்யவ்ருத்ஸந்த ‖ 7

ஸ ச ப்ராக்ருதைர் த்விபதபசுபிருந்மத்தஜடபதிரமூகேத்யபிபாஷ்யமாணோ யதா ததநுரூபாணி ப்ரபாஷதே கர்மாணி ச கார்யமாண: பரேச்சயா கரோதி விஷ்டிதோ வேதநதோ வா யாச்ஞயா யத்ருச்சயா வோபஸாதிதமல்பம் பஹு ம்ருஷ்டம் கதந்நம் வாப்யவஹரதி பரம் நேந்த்ரியப்ரீதிநிமித்தம் ‖ 8

நித்யநிவ்ருத்தநிமித்தஸ்வஸித்தவிசுத்தாநுபவாநந்தஸ்வாத்மலாபாதிகம: ஸுகது:கயோர் த்வந்த்வநிமித்தயோரஸம்பாவிததேஹாபிமாந: ‖

சீதோஷ்ணவாதவர்ஷேஷு வ்ருஷ இவாநாவ்ருதாங்க: பீந: ஸம்ஹநநாங்க: ஸ்தண்டிலஸம்வேசநாநுந்மர்தநாமஜ்ஜநரஜஸா மஹாமணி

நைர்க்ருண்யாந் நிவ்ருத்தா இத்யர்த: ‖7‖ ஸ சேதி | யதாபிபாஷ்யமாண: ததா ததநுரூபாணி ப்ரபாஷதே கர்மாணி ச கார்யமாணஸ்ஸந் கரோதி விஷ்டி: வேதநம் கர்ம விஷ்ட்யாதிபிருபஸாதிதமுபஹ்ருதம் கதந்நம் குத்ஸிதமந்நம் அப்யவஹரதி பரம் கேவலம் ந த்விந்த்ரியப்ரீதயே ‖8‖ குதோ தேஹாபிமாநாபாவ இத்யாஹ நித்யேதி ‖ நித்யம் ஸதா நிவ்ருத்தம் நிமித்தம் யஸ்மாத் ஸ்வத:ஸித்த: ஸ்வஸித்த: ஈத்ருச: விசுத்த: கேவலோ யோ அநுபவ: ஸதாநந்தரூப: ஸ்வாத்மா தஸ்ய லாப: ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திலக்ஷணம் தஸ்யாதிகம: ப்ராப்திர்யஸ்ய த்வந்த்வநிமித்தாநி ஸந்மாநாவமாநாதீநி தந்நிமித்தயோஸ்ஸுகது:கயோ: அக்ருததேஹாபிமாந: தஸ்மாந்நேந்த்ரியப்ரீதிநிமித்தமப்யவஹரதீத்யந்வய: ‖9‖ சீதேதி ‖ கதவஸ்த்ரத்வாச் சீதோஷ்ணாதிஷ்வநாவ்ருதாங்க: ஸர்வத்ர விசரேதித்யந்வய: | பீந: ஸ்தூல: பீந:

தையில் அபிமானமில்லாமல் இந்த ப்ராதா மூடபுத்தியாகியவன் என்று அவருடைய ஆஞ்ஞையின் நிர்ப்பந்தத்தினின்று நிவிர்த்திபெற்றார்கள். 7

அந்தக் குமாரனை ப்ராகிருதர்களான பிராணிகள் ஓ உன்மத்த! ஓ ஜட! ஓ செவிட! என்று பேச பிறரின் விருப்பத்தால் அவர்களுக்குக் தகுதியாகப் பேசுகிறார். அவர்களுக்குத் தகுதியான கார்யங்களைச் செய்கிறார். பலாத்காரமாகச் செய்யும் வேலையாலோ, கூலி வேலையாலோ, யாசகத்தாலோ, தற்செயலாகவோ கிடைத்த குற்சிதமான அன்னத்தை அது வெகுவானாலும், அற்பமானாலும் ஸாதாரணமாகப் புசிக்கிறார். இந்திரியங்களின் பிரீதியைக் கருதிப்புசிப்பதில்லை.

எப்போதும் நிவிர்த்திபெற்ற நிமித்தமுடையதும் தன்னிடம் ஸித்தமும் விசுத்தமும் அனுபவரூபமும் ஆனந்தரூபமுமாகிய தன் ஆத்ம லாபத்தையுடையவரும் (ஸம்மானம் அவமானம் முதலிய) த்வந்துவங்களுக்கு நிமித்தங்களான ஸுகதுக்கங்களில் தேகாபிமானத்தைப் பாராட்டாதவருமாகிய இந்தக் குமாரன் ஸஞ்சரித்தார். 9

பருத்தவரும் கடினமான சரீரமுடையவரும் பூமியில் படுப்பது தேஹத்தைத் தேய்த்துக்கொள்ளாமை ஸ்னானமில்லாமை இவைகளாலுண்டான புழு

ரிவாநபிவ்யக்த ப்ரஹ்மவர்சஸ: குபடாவ்ருதகடிருபவீதேநோ
ருமஷிணா த்விஜாதிரிதி ப்ரஹ்மபந்துரிதி ஸம்ஜ்ஞயா தஜ்ஜ்ஞஜநாவ
மதோ விசசார ॥ 10

யதா து பரத ஆஹாரம் கர்மவேதநத ஈஹமாந: ஸ்வப்ரா
த்ருபிரபி கேதாரகர்மணி நிரூபிதஸ்ததபி கரோதி கிந்து ந
ஸமம் விஷமம் ந்யூநமதிகமிதி வேத கண பிண்யாக பலீகரண
குல்மாஷ ஸ்தாலீபுரீஷாதீந்யப்யம்ருதவதப்யவஹரதி ॥ 11

அத கதாசித்கஶ்சித்வ்ருஷலபதிர்பத்ரகால்யை புருஷபஶு
மாலபதாபத்யகாம: ॥ 12

பார்ஷ்ணி: ஸம்ஹநநாம்ஶ: ஸாஹந்யதேநிபிடமவந்தி கும்பாநி யஸ்ய கடிநா
வயவ இத்யர்த:। புஷ்டிஸம்வேஶநம் அஜிஸயநம் அநாதாநம் ஶதாநா
ஹாவ: ஆநாத்ஜநம் ஸ்நாநாபாவ: தைப்ருஜ: தேநாப்ரகடம் ப்ரஹ்மவர்சஸம்
ப்ரஹ்மதேஜோயஸ்ய யதாரஜஸ்ஸம்வ்ருதோ மஹாமணிரநபிவ்யக்ததேஜா பவதி
குத்ஸிதேந படேநாவ்ருதா கடிர்யஸ்ய உருமஷிணா அதிமலேந தத்தத்
ஜநாநபிஜ்ஞைர்ஜநைரவமதஸ்ஸந் ॥10॥ யதேதி। யதாது பரேப்ய: கர்ம
வேதநேநாஹாரமபேக்ஷமாணோ பவதி ததா கேதார கர்மணி ஸ்வப்ராத்ருபி:
கர்மவிபோபநாய ஆஹாரப்ரேரிதேந நியுக்தஸ்ஸந் கரோதி கிம்து
கர்மஸ்வ ப்ரக்ஷேபக்ஷேத்ரம் ஸமம் விஷமம் ஊநமதிகம் விஷமம் ஸ்யா
திதி நவேத ப்ராதர்பிருக்தாது கணாதீநபி அம்ருதவதப்யவஹரதிஸ்மேதி
கணா: பக்வாந்நகணா: பிண்யாகஸ்நேஹயந்த்ரஸ்ய தைலாவஶிஷ்டம்
பலீகரணம் துஷா: குல்மாஷா: கீடதுஷ்டாம்ஶா: ஸ்தாலீபுரீஷம் ஸ்தாலீமத்ஸ்ய
ததாந்நம் ॥11॥ தஸ்யாராதநம் ஸ்ம்ருத்வா ஸௌரம் தேவஸ்ரீஸ்தி ॥ அதாந்யசரிதம்
ப்ராஹ ஸ்ம த்ரயோதஶ ஸம்ஹர்ஷ ॥ ஶ்ரீ பராஸோபயம் ஶ்லோக: ॥ அதேதி। வ்ருஷ
லபதிஶ்ஶூத்ரராஜ: ஶூத்ரநாதோ ப்ரதிஶ்ரூர்மம் பர்வதப்ரயுக்த: ॥ 12 ॥

தியால் உயர்ந்த மணிபோல் பிரகாசமாகாத பிர்மதேஜஸ் உடையவரும் குற்சித
மான வஸ்திரத்தால் சூழ்ந்த இடையுள்ளவரும் மிகவும் மலினமான உபவீதத்
தால் வேதியன் என்றும் தாழ்ந்த அந்தணனென்றும் ஸம்ஞ்ஞையுடன் அவரு
டைய உண்மையை அறியாதவர்களால் அவமதிப்படைந்தவருமாகிய இந்தக்
குமாரர் சீதம் உஷ்ணம் காற்று மழை இவைகளில் விருஷபம் போல் தாந்த
சரீரமுடையவராகி ஸஞ்சரித்தார். 10

பிறரிடம் கூலிவேலை செய்து சம்பளம் வாங்கி ஆஹாரத்தை விரும்பும்
ஸமயத்தில் தன் பிராதாக்கள் நிலத்தை உழுவதில் கட்டளையிடுவார்கள். இவர்
அதையும் செய்வார். இந்த விடம் ஸமமாகியது, வக்ரமாகியது, குறைவுள்ளது,
அதிகமாகியது என்பதை அறியார். நொய்யரிசிகள், எள்ளுப்பிண்ணாக்கு, உமி,
புழுத்த உளுந்து, தீஞ்ச சோறு இவைகளையும் அமுதம்போல் புசிப்பார். 11

பிறகு ஒரு ஸமயம் ஒரு சூத்ரன் புத்ரனை விரும்பி பத்ரகாளிக்குப் புருஷ
பசுவைப் பலி கொடுப்பதாக யத்தனித்தான். 12

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌦𑍈𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍋𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑌧𑌿𑌗𑌤𑌪𑌶𑌵 𑌆𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍇𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌗𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌸𑍁𑌤𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 ॥ 13

𑌅𑌥 𑌤 𑌏𑌨𑌮𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌵𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌶𑌨𑌯𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌗𑍃𑌹𑌮𑍁𑌪𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌸𑌿𑌤𑌵𑌦𑌨𑌾𑌃 ॥ 14

𑌅𑌥 𑌪𑌣𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌲𑍇𑌪𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌲𑌾𑌜𑌕𑌿𑌸𑌲𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌫𑌲𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌪𑌣𑌵𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌚 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌤 𑌉𑌪𑌵𑍇𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 ॥ 15

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍋𑌃 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌆𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃 𑌦𑍈𑌵𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 ॥௧௩॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌵𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௧௪॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌣𑌯𑌃 𑌚𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌹𑌤𑍇𑌨 𑌨𑍂𑌤𑌨𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿𑌘𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌚 𑌸𑌹 ॥௧௫॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌵𑍃𑌷𑌲𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌟𑍁𑌨𑌾

அந்தப் பசுவானது தெய்வச்செயலால் கட்டவிழ்த்துக் கொண்டோடிற்று. அந்தச் சூத்ரனுடைய பிருத்யர்கள் இருள் சூழ்ந்த இரவில் பாதிராத்திரியில் பசுவைத் தொடர்ந்தோடினார்கள். பசுவைக் காணவில்லை. அகாரணமான பிரகாரத்தால் உயர்ந்த ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து மிருகங்கள் பன்றி முதலியவைகள் இவைகளினின்றும் வயல்களை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கும் அங்கிரஸின் சிறந்த குமாரனைக் கண்டார்கள். 13

பிறகு பிருத்தியர்கள் இவரைச் சிறந்த லக்ஷணமுடையவரென்று அறிந்து யஜமானனுடைய கர்மம் ஸபலம் என்ற எண்ணங்கொண்டு ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த நேத்திரமுடையவர்களாகிக் கயிற்றால்கட்டி, சண்டிகையின் ஆலயமழைத்துச் சென்றார்கள். 14

பிறகு சோரர்களாகிய அந்தப் பிருத்தியர்கள் இந்த ஆங்கிரஸருக்குத்தங்களுடைய விதிப்படி அபிஷேகம் செய்வித்துப் பரிசுத்தமான வஸ்திரமுடுத்து ஆபரணம், சந்தனம், பூமாலை, திலகம் இவைகளால் அலங்காரம் பெற்றவரும் போஜனம் செய்தவருமாகிய இந்த ஆங்கிரஸரை புருஷப்பசுவாக்கி, தூபம், தீபம் புஷ்பம், பொரி, தளிர், முளை, பலன்கள் இந்தப் பதார்த்தங்களுடன் கூடிய ஹிம்ஸாவிதியுடனும் சிறந்த கீதம், ஸ்தோத்ரம், ம்ருதங்கம், பணவம் இந்தச் சத்தங்களுடனும் பத்ரகாளிக்கு முன் உட்கார வைத்தார்கள். 15

அத வ்ருஷலராஜபணி: புருஷபஶோரஸ்ருகாஸவேந தேவீம் பத்ரகாளீம் யக்ஷ்யமாண: ததபிமந்த்ரிதமஸிமதிகராளம் நிஶிதமுபாததே ॥ 16

இதி தேஷாம் வ்ருஷலாநாம் ரஜஸ்தம:ப்ரக்ருதீநாம் தநமதரஜ உத்ஸிக்தமநஸாம் பகவத்கலாவீரகுலம் கதர்த்தீக்ருத்யோத்பதேந ஸ்வைரம் விஹரதாம் ஹிம்ஸாவிஹாராணாம் கர்மாதிதாருணம் யத்ப்ரஹ்மபூதஸ்ய ஸாக்ஷாத்ப்ரஹ்மர்ஷிஸுதஸ்ய நிர்வைரஸ்ய ஸர்வபூதஸுஹ்ருத: ஸூநாயாமப்யநநுஜ்ஞாதமாலம்பநம் ததுபலப்ய ப்ரஹ்மதேஜஸாதிதுர்விஷஹேண தந்தஹ்யமாநேந வபுஷா ஸஹஸோச்சசாட ஸைவ தேவீ பத்ரகாளீ 17

ப்ருஶமமர்ஷரோஷாவேஶரபஸவிலஸிதப்ருகுடிவிடபகுடிலதம்ஷ்ட்ராருணேக்ஷணாடோபாதிபயாநகவதநா ஹந்து

சோர: ததபிமந்த்ரிதம் பத்ரகாள்யா மந்த்ராபிமந்த்ரிதம் ॥ ௧௬ ॥ இதீதி ॥ தநமதரஜ: தேநோத்ஸிக்தம் த்ருப்தமுத்ததம் மநோ யேஷாம் பகவத்கலாபூதம் வீராணாம் ப்ராஹ்மணாநாம் குலம் கதர்த்தீக்ருத்ய யதேஷ்டம் வர்த்தமாநாநாம் யத்கர்ம ததுபலப்ய தேவீ உச்சசாட ப்ரதிமாம் த்யக்த்வா பஹிர்நிர்ஜகாம கிம்பூதம் ஆலம்பநம் ஸூநாயாமப்யநநுஜ்ஞாதாயாம் அநநுஜ்ஞாதம் பத்ரகாள்யை த்யாவ மந்தவ்யம் யதா ஸூநாயாம் ஹிம்ஸாயாமப்யநுமதஸ்ய தஸ்ய துர்விஷஹேண தேஜஸா ॥ ௧௭ ॥ ப்ருஶமிதி அமர்ஷ: பராயாஸஹநம் கோபஶ்ச ரோஷ: தயோராவேஶஸ்ய ரபஸேந வேகேந விலஸிதே விஜ்ரும்பிதே

பிறகு சூத்ரராஜனுக்குப் புரோகிதனுகிய ஒரு சோரன் புருஷப் பசுவின் இரத்தமாகிய மதுவால் தேவியாகிய பத்ரகாளியைப் பூஜிக்கவேண்டு மென்று அந்தப் பத்ரகாளியின் மந்திரத்தால் மந்திரிக்கப்பட்ட மிக க்ரூரமும் தீக்ஷ்ணமுமான கத்தியை எடுத்தான். 16

ரஜஸ்ஸையும் தமஸ்ஸையும் ஸ்வபாவமாக உடைபவர்களும் பொருள் மதமாகிய ரஜஸ்ஸால் கர்வங்கொண்ட மனமுடையவர்களும் பகவானுடைய அம்சமுள்ள பிராம்மண குலத்தை அற்பமாக நினைத்து மரியாதையின்றி இஷ்டம்போல் இருப்பவர்களும் ஹிம்ஸையை விளையாட்டாக எண்ணியவர்களுமாகிய அந்தச் சோரர்கள் பிரம்மஸ்வரூபரும் வைரமில்லாதவரும் ஸர்வபூத ஸுஹிர்த்தும் பிரம்மரிஷி குமாருமாகிய ஆங்கிரஸரை வதைசெய்ய அறிந்ததை கேட்டபோது, அவர்களின் செய்கை மிககடினமென்றும் அந்த ஹிம்ஸை ஸம்மதமில்லாதது என்றும் அறிந்து மிகவும் ஸஹிக்கமுடியாத பிரம்மதேஜஸ்ஸினல் மிகுதியாகத் தஹிக்கப்படும் சரீரத்துடன் அந்தப் பத்ரகாளி தேவியானவள் விரைவாகப் பிரதிமையை விட்டு வெளியிற் சென்றாள். 17

மிகுந்த பொறுமை, கோபம் இவைகளின் ஆவேசத்தின் வேகத்தால் விர்த்தியடைந்த புருவம், வக்ரமான தெற்றிப் பற்கள் சிவந்த நேத்திரங்கள்

[illegible] மஹாட்டஹாஸமதி ஸம்ரம்பேண விமுஞ்சதீ தத உத்பத்ய பாபீயஸாம் துஷ்டானாம் தேனைவாஸினா விவ்ருக்ணஶீர்ஷ்ணாம் களாத் ஸ்ரவந்தமஸ்ருகாஸவமத்யுஷ்ணம் ஸஹ கணேன நிபீயாதிபானமதவிஹ்வலோச்சைஸ்தராம் ஸ்வபார்ஷதைஸ்ஸஹ ஜகௌ நநர்த ச விஜஹார ச ஶிர꞉கந்துகலீலயா 18

ஏவமேவ கலு மஹதபிசாராதிக்ரம꞉ கார்த்ஸ்ன்யேனாத்மனே பலதி॥ 19

ந வா ஏதத்விஷ்ணுதத்த மஹதத்புதம் யதஸம்ப்ரம꞉ ஸ்வஶிரஶ்சேத ஆபதிதேऽபி விமுக்ததேஹாத்யாத்மபாவஸுத்ருடஹ்ருதயக்ரந்தீனாம்

[illegible]

இவைகளின் ஆடோபத்தால் மிகவும் பயங்கரமான முகமுடையவளாகிய அந்த பத்ரகாளி இந்த உலகத்தை ஸம்ஹரிக்க விருப்பங்கொண்டவள்போல் மிகுந்த படபடப்புடன் அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு அங்கிருந்து கிளம்பி பாவிகளும் மிகவும் கர்வமுடையவர்களும் அந்த கத்தியால் பின்னமான சிரஸ்ஸுடையவர் களுமாகிய சோரர்களின் கழுத்தினின்று பெருகும் மிக உஷ்ணமான ரத்த மாகிய மதுவைத் தன் கணங்களுடன் பானம் செய்தாள். மிகுதியாகப் பானம் செய்த மதத்தால் தளர்ச்சியடைந்து தன் பார்ஷதர்களுடன் பாடினுள், கூத்தா டினுள், சிரங்களாகிய பந்துகளை யெடுத்துக்கொண்டு விளையாடினுள். 18

இவ்வாறு மஹான்களிடம் செய்யும் தவறுதலானது தன்னிடமே சம்ப விக்கிறது. 19

ஓ பரீக்ஷித்ராஜனே! இது பெரும் ஆச்சர்யமல்ல; தேஹம் முதலியவைக ளில் தான் என்ற பாவனு ரூபமானதும் மிகவும் த்ருடமுமான ஹிருதயத்தி லுள்ள அஹங்காரத்தை விட்டவர்களும் ப்ராணிகளனைத்திற்கும் ஸுஹிருத் துக்களும் ஆத்மாவாகியவர்களும் வைரமில்லாதவர்களும் ப்ரத்யக்ஷமாக மஹி மை தங்கியதும் ஜாகரூகமுமான காலசக்ரமென்னும் ஆயுதத்தால் அந்தந்த

ஸ்வபக்ஷஸம்வஸம்ஹரத்பாதநாம் நிர்வைபுராணாம் ஸாக்ஷாத்மகவதா நிர்விஷாநிவராயயெநாவக்ரமத்தேந தைவஹ்ஷஹூரவைரஹிரக்ஷ்வ மணாநாம் தத்வாதமஜெகூமத்ஸ்விஹ்யமவஸ்ரதாநாம் ஹாமவதவர மஹம்ஸாநாம்‖ 20

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தே நவமோऽத்யாய:.

கேந ஈஜிதிஷ:காமஃ ஸ வவாஸி: வக்ரம் தேந வராயயெந தைவஹேதூ ஹூவைவெ: ஈஜயபூஜிதயா வ்ரவதபூமிஸெ: ஹஜ்ரகாஜ்யாதிரகுவைஶ்வ நகமத்ஸ்விவ ஹயம் யஷ்ரிநு ஹாமவதாநாம் ஹமவஷவாஸகாநாம் த வவ வரமஹம்ஸா: தேஷாம் ॥ 20 ॥

இதிஸ்வாயபூர்விகாயாம் நவமாத்யாயவ்யாக்யா

ரூபங்களால் ரக்ஷிக்கப்படுகிறவர்களும் எந்த இடத்திலும் பயமில்லாத பகவானுடைய பாத ஸமீபத்தை அடைந்தவர்களுமான பாகவதர்களாகிய பரமஹம்ஸர்களுக்கு சிரச்சேதம் வந்தாலும் பயமுண்டாகாது. 20

9-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌶॥ 𑌅𑌥 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑌪𑌤𑍇 𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌟𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌵𑌾𑌹𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧 𑌏𑌷 𑌪𑍀𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌗𑍋𑌖𑌰𑌵𑌦𑍍𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌵𑍋𑌢𑍁𑌮𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌮𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹 𑌉𑌵𑌾𑌹 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 1

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍋𑌧𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣 𑌉𑌵

𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌪𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌜𑌡𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌜𑍍𑌞𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣𑌕𑌯𑍋𑌰𑌣𑍁 ॥

𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹 — 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌵𑌾𑌹𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌯𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍀𑌵𑌾 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸 𑌏𑌷 𑌗𑍋𑌖𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍀𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌷𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌽𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍

10-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு ஸிந்து தேசம் ஸௌவீர தேசம் இவைகளுக்குப் பதியாகிய ரஹூகணராஜன் இக்ஷுமதீ நதிக்கரையில் செல்லும்போது பல்லக்குத் தூக்குகின்றவர்களுக்கு யஜமானனாகிய புருஷன் பல்லக்குத் தூக்கும் புருஷனைத் தேடும் ஸமயத்தில் தற்செயலாக அந்த வேதியனை அடைந்தான். இவன் பருத்தவன், யௌவனப் பருவமுடையவன், த்ருடமான சரீரமுடையவன், இவன் எருது போலும், கழுதை போலும் சுமையைத் தூக்கத் திறமையுள்ளவன் எனவறிந்து முன் சம்பளமின்றி வேலைக்கு வந்தவர்களுடன் இவனைப் பலாத்காரமாக கிரஹித்தான். பல்லக்குத் தூக்குவதற்குத் தகாதவராயினும் அந்த மஹாநுபாவர் பல்லக்குத் தூக்கினார். 1

ஒரு விற்கடை யளவுள்ள பிரதேசத்தைப் பார்த்து அநுஸரித்த கதியுடையவராகி அந்த ஜடபாதர் செல்லும்போது பல்லக்குத் தூக்கும் புருஷர்களின்

யதா து பார்ஷ்ணியாவஹத ரூஹ ஹே வோடார: ஸாத்வதிக்ரமத கிமிதி விஷமமுஹ்யதே யானமிதி ‖ 2

அத த ஈஶ்வரவச: ஸோபாலம்பமுபாகர்ண்யோபாயதுரீயாச்சங்கிதமனஸஸ்தம் விஜ்ஞாபயாம் பபூவு: ந வயம் நரதேவ ப்ரமத்தா: பவன்னியமானுபதா: ஸாத்வேவ வஹாம: அயமதுனைவ நியுக்தோऽபி ந த்ருதம் வ்ரஜதி நானேன ஸஹ வோடுமு ஹ வயம் பாரயாம இதி ‖ 3

ஸாம்ஸர்கிகோ தோஷ ஏவ நூனமேகஸ்யாபி ஸர்வேஷாம் ஸாம்ஸர்கிகாணாம் பவிதுமர்ஹதீதி நிஶ்சித்ய நிஶம்ய க்ருபணவசோ ராஜா ரஹூகண உபாஸிதவ்ருத்தோऽபி நிஸர்கேண பலாத்க்ருத ஈஷதுத்திதமன்யுரவிஸ்பஷ்டப்ரஹ்மதேஜஸம் ஜாதவேதஸமிவ ரஜஸாவ்ருதமதிராஹ 4

யானகதி: தஸ்யா ஹேதுபூதாயா: வோட்ரூணாம் கதி: ஸமத்வேன ஸஹிதா ... ‖2‖ அதேதி ‖ ஸோபாலம்பம் ஸாக்ஷேபம் ஸாமதானபேததண்டேஷு உபாயேஷு சதுர்தாத் துரீயாச்சங்கிதம் மனோ யேஷாம் தே. பவன்னியமானுபதா: பவதாஜ்ஞானுவர்தின: ந பாரயாம: ந ஶக்னும: ‖3‖ ஸாம்ஸர்கிக இதி ‖ க்ருபணானாம் வசோ நிஶம்ய ஸாம்ஸர்கிக: ஸம்ஸர்கநிமித்த: ஏகஸ்யாபி தோஷ: ஸர்வேஷாமேவ பவிதுமர்ஹதீதி நிஶ்சித்ய ரஹூகண: ஸ்வபாவதோ ராஜஸ: உபாஸிதா வ்ருத்தா யேன ஸோऽபி ஸ்வபாவேன பலாத்க்ருத: ஈஷதுத்தித: மன்யு: அவிஸ்பஷ்டம் ப்ரஹ்மதேஜோ யஸ்ய தம் ... ‖4‖ அதேதி ‖ ப்ராதரிதி ஸம்போதனம் ...

கதியானது ஒன்றுபடவில்லை. அப்பொழுது ரஹூகணராஜன் பல்லக்கு வக்ரமாகப் போகிறதென்றறிந்து தூக்கும் புருஷர்களைக் குறித்துக் கூறுகிறான், ஓ பல்லக்குத் தூக்குகிறவர்களே! நன்றாய்ச் செல்லுங்கள். ஏன் பல்லக்கு வக்ரமாகத் தூக்கப்படுகிறது? என்றான். 2

பிறகு அவர்கள் ஆக்ஷேபனையுடன்கூடிய பிரபுவின் சொல்லைக் கேட்டு நான்காவதாகிய தண்டோபாயத்தினின்று ஸந்தேஹங்கொண்ட மனதுடன் அரசனிடம் தெரிவிக்கிறார்கள். ஓ ராஜனே! நாங்கள் அஜாகரூகர்களல்ல. உங்களுடைய ஆக்ஞையை அநுஸரித்தவர்கள். நன்றாகவே பல்லக்குத்தூக்குகின்றோம். ஆயினும் இந்த வேதியன் இப்பொழுது ப்ரேரணை செய்யப்பட்டவனாயினும் விரைவாகச் செல்வதில்லை. இவனுடன் பல்லக்குத் தூக்குவதற்கு நாங்கள் சக்தர்களல்ல என்றார்கள். 3

சேர்க்கையாலுண்டாகும் தோஷமானது நிச்சயமாக ஒருவனுடையதாயினும் அந்தத்தோஷம் சேர்க்கையுள்ளயாவருக்கும்உண்டாகும்என்ற தீனமானச் சொல்லை ரஹூகணராஜன் கேட்டு, பெரியோர்களை ஸேவித்தவனாயினும் ஸ்வபாவமாக வலிதிற் பரவசனாகி சிறிதுண்டான கோபத்துடன் புழுதிபடிந்த அக்னிபோல் ஸ்பஷ்டமாகாத பிர்மதேஜஸுடைய அந்த வேதியனைப் பார்த்து அஞ்ஞானத்தால் சூழ்ந்த புத்தியுடன் சொல்லுகிறான். 4

अहो कष्टं भ्रातर्व्यक्तमुरुपरिश्रान्तो दीर्घमध्वानमेक एवोहिवान् सुचिरं नातिपीवा नातिसंहननाङ्गो जरसा चोपद्रुतो भवान् सखे नो एवापर एते सङ्घट्टिन इति बहुविप्रलब्धोऽप्यविद्यया रचितद्रव्यगुणकर्माशयस्वचरमकलेवरेऽवस्तुनि संस्थानविशेषेऽहं ममेत्यनध्यारोपितमिथ्याप्रत्ययो ब्रह्मभूतस्तूष्णीं शिबिकां पूर्ववदुवाह ॥ 5

अथ पुनः स्वशिबिकायां विषमगतायां प्रकुपित उवाच रहूगणः किमिदमरे त्वं जीवन्मृतो मां कदर्थीकृत्य भर्तृशासनमतिचरसि प्रमत्तस्य च ते करोमि चिकित्सां दण्डपाणिरिव जनताया यथा प्रकृतिं स्वां भजिष्यस इति ॥ 6

भ्रायं व्यक्तं निश्चितम् उरु अधिकं परिश्रान्तोऽसीत्यादीनि विपरीतार्थानि वाक्यानि ऊहितवान् भ्रान्तवान् ततोऽपि सचिरं जरसा च व्याप्तेन संहतिनः सहचराः तथा भवन्ति अनेन बहुधा विप्रलब्धोऽपि वक्रोक्त्या उपहसितोऽपि तूष्णीमुवाहेत्यन्वयः तूष्णींभावे हेतुः अविद्यया रचिताः द्रव्यादयो यस्मिन् संस्थानविशेषे च पाञ्चभौतिकविशेषरूपे स्वचरमकलेवरे अनध्यारोपितः मिथ्याप्रत्ययो येन तत्र द्रव्याणि महाभूतानि गुणाः इन्द्रियाणि कर्माणि पुण्यपापानि आशयः अन्तःकरणं यतो ब्रह्मभूतः ॥५॥ अथेति ॥ भर्तृशासनं स्वामिनः शासनमाज्ञाम् अतिक्रामसि चिकित्सां शास्तिं दण्डपाणिर्यमः यथा जनसमूहस्य शास्तिं करोति तथा स्वां प्रकृतिं स्वस्थाम् ॥ ६ ॥ अवहितेति ॥ एवमन्वितं

ஆச்சர்யம்; கஷ்டம். ‡ ஓ பிராதாவே! வெகுதூரம் வரையில் நீ ஒருவனாகவே பல்லக்கைத் தூக்கிவந்தாய். மிகவும் களைப்பை அடைந்திருக்கிறாய். மிகவும் பருத்தவனல்ல. த்ருடமான சரீரமுடையவனுமல்ல. புழுதியும் படிந்திருக்கிறது. ஓ நண்ப! மற்றுமுள்ள இந்த வேலைக்காரர்கள் சேரவில்லையா என்று பலவிதமாகப் பரிஹாஸம் செய்யப்படுகிறவராயினும் அவித்தையால் ஏற்பட்ட த்ரவ்யங்கள் குணங்கள் கர்மம் அந்தக்கரணம் இவைகளுடையதும் ஸம்ஸ்தான விசேஷரூபமும் வஸ்துவில்லாததுமாகிய தன் தேஹத்தில் நான் என்னுடையது என்ற பொய்யான எண்ணத்தை அத்யாரோபஞ் செய்யாமல் பிர்மஸ்வரூபாகிய இந்த பரதர் முன்போல் மௌனமாகவே பல்லக்குத் தூக்கினர். 5

பிறகு தன் பல்லக்கு வக்ரமாகப் போகும்போது ரஹூகணராஜன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு என்ன இது! அடே! உயிர்ப்பிணமாகிய நீ என்னை அநாதரவு செய்து ராஜாஞ்ஞையை அதிக்கிரமிக்கிறாய். ஜனங்களை யமன் சிக்ஷிப்பதுபோல் உன்னை நான் சிக்ஷிக்கிறேன். அதனால் உன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை நீ அடைவாய் என்று கூறினன். 6

‡ ஓ ப்ராதவே- என்பது முதலிய சொற்கள் அரசனால் பரிஹாஸம் செய்யப்பட்டவைகள்.

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌾𑌷𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌂 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌮𑌸𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌤𑌰𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌂 𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌵 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌮𑌯 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌹 ॥ 7

𑌕𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌸 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍀𑌰 𑌭𑌾𑌰𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾
𑌪𑍀𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌶𑍌 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑌃 ॥ 8

[illegible]

இவ்வாறு தகாமல் வெகுவாகப் பேசுகிறவனும் ராஜா என்ற அபிமானமுள்ளவனும் ரஜோ குணத்தாலும் தமோ குணத்தாலும் மிகுந்த மதத்தால் பாகவதர்களனைவருக்கும் ஸ்தானமாகிய ஈசனைத் திரஸ்காரம் செய்தவனும் தன்னைப் பண்டிதனென் றெண்ணியவனும் யோகேச்வரர்களின் அநுஷ்டானத்தில் பரிசயமில்லாத புத்தியுடையவனுமாகிய இவ்வரசனைப்பார்த்து பிர்மஸ்வரூபரும் பூதங்களனைவற்றுக்கும் ஸுஹிருத்தும் ஆத்மாவும் பகவானுமாகிய அந்த வேதியர் புன்முறுவல் கொண்டவர்போ லிருந்து கர்வமற்றவராகிக் கூறுகிறார்.

ஓ வீர! நீர் கூறியது வ்யக்தமானது. உண்மை. அந்தப் பாரமானது தூக்குகிறவன் சரீரத்திற்கேற்படவேண்டும். அல்லது எனக்கேற்படவேண்டும். போகிறவன் அடையக்கூடிய மார்க்கமாகவாவது ஏற்படவேண்டும். ப்ராணிகளிடம் இவன் பருத்தவன் என்று பண்டிதர்கள் கூறமாட்டார்கள். 8

𑌸𑍍𑌥𑍌𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯 𑌆𑌧𑌯𑌶𑍍𑌚
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌜𑌰𑌾 𑌚 ।
𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌮𑌦𑌃 𑌶𑍁𑌚𑍋
𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 9

𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌈𑌡𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥ 10

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌾𑌕𑍍𑌚
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 ।
𑌕 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑍀𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇 ॥ 11

𑌮𑌦𑌃 𑌶𑍁𑌚𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥੯॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌚 । 𑌯𑌚𑍍𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇 𑌈𑌡𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌉𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍। 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥੧੦॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌹𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌮𑌵𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌨𑌾𑌕𑍍 𑌚 𑌅𑌂𑌶𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌯𑌮𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑍇

ஸ்தூலமாக இருப்பது, கிருசத்தன்மை, வ்யாதிகள், ஆதிகள், பசி, தாகம், கலஹம், இச்சை, மூப்பு, நித்திரை, நிகரற்ற விருப்பம், கோபம், அஹங்காரம், மதம் இவைகள் தேஹாபிமானத்துடன் பிறந்தவனுக்கு ஏற்படக்கூடியவை. எனக்கில்லை. 9

ஓ ராஜனே! விகாரமுள்ள பிராணிகளுக்கு ஜீவித்திருத்தல், மரித்தல் இவை நியமமாகக் காணப்படுகின்றன. எப்பொழுதும் ஆதி, அந்தமுடையது. துதிக்கத்தக்க ஓ அரசனே! தன்னைச் சார்ந்தது யஜமானன் என்ற தன்மை நிச்சயமானால் ஆஞ்ஞையிடுவது வேலைசெய்வது என்பனவும் நிச்சயமாகக் கூறப்படும்.

(அரசன் ஸேவகன்) என்ற பேதபுத்திக்கு அவகாசத்தையும், வ்யவஹாரத்தையுந் தவிர மற்றதைச் சிறிதும் பார்க்கவில்லை. இவ்வாறிருக்க, ஈஸ்வரன் எவன்? ஆஞ்ஞையிடக்கூடியது எது? ஓ ராஜனே! ஆயினும் உமக்கு என்ன செய்யவேண்டும்? 11

𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌤𑌜𑌡𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂
𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑍇𑌨 ।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨
𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍇𑌷𑌃 ॥ 12

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌮॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌷𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌰 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌶𑍀𑌲 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌯𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌵𑌾𑌹 ॥ 13

𑌸 𑌚 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌯 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌮𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌵𑌚 𑌉𑌪

𑌤𑍍𑌵𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥௧௧॥ 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌜𑍍𑌜𑌡𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌯𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧 𑌏𑌵 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍇𑌷𑌣𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌹𑌿 𑌜𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௧௨॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌷𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌂 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌅𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥௧௩॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌮𑍋𑌹𑌮𑍋𑌹𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯

பைத்தியங்கொண்டவன், ஊமையன், குருடன், ஜடன் இவர்களைப்போல் பிர்மஸ்வரூபம் அடைந்த என்னைத் தண்டித்ததனால் என்ன பயன்? ஓ வீர! நீர் என்னைச் சிக்ஷித்ததால் என்ன பயன்? நான் கர்வமுடையவனாயினும் மதங்கொண்டவனாயினும் என்னைக் கண்டிப்பது, பிசைந்ததைப் பிசைவதற்கொப்பாகும்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஒழிவையே சீலமாகக் கொண்டவரும் தேஹமே ஆத்மா என்பதற்கு நிமித்தமாகிய அவித்தை யற்றவரும் முனிசிரேஷ்டருமாகிய அந்த ஆங்கிரஸர் அனுவாதரூபமான ஸம்பாஷணையால் இவ்வாறு பதிலுரைத்து அநுபவத்தால் ஆரப்தகர்மத்தைப் போக்கவேண்டுமென்று ராஜாவின் பல்லக்கை அவ்வாறே சுமந்தார். 13

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! ஸிந்து தேசம், ஸௌவீரதேசம் இவைகளுக்குப் பதியாகிய அந்த ரஹூகண ராஜன் தத்வ மறியவேண்டு மென்பதில் நல்ல ச்ரத்தையுடன் அதிகாரம் பெற்று, வெகு யோக கிரந்தங்களுக்கு ஸம்மதமும்

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌯𑍋𑌗𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾𑌵𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌪𑌸𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌨𑍃𑌪𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌮𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥14

॥ 𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣𑌃 ॥

𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌶𑍍𑌚𑌰𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌤𑌮𑍋𑌽𑌵𑌧𑍂𑌤𑌃।
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌸𑌿 𑌨𑍋𑌤 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌃 ॥ 15

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌰𑌾𑌜𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾
𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌶𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌤𑍍।
𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌸𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿𑌲𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 16

𑌉𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌗𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃। 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌽𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌬𑌹𑍁𑌯𑍋𑌗𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥14॥ 𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌤𑌮𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌧𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌤𑌮𑍋𑌽𑌵𑌧𑍂𑌤𑌃 𑌇𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌭𑌵𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌉𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇 ॥ 15 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 — 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑌃॥16॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌤

ஹிருதயத்தி லிருக்கும் அஹங்காரத்தை விடுவிப்பதுமாகிய வேதியன் வார்த்தையைக் கேட்டு விரைவில் பல்லக்கி னின்று இறங்கி சிரஸால் அவருடைய பாதங்களிற் பணிந்து மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு அரசன் என்ற கர்வத்தை விட்டுச் சொல்லுகிருன். 14

ரஹூகண ராஜன் கூறுகிருன்:

பிராம்மணர்களுக்குள் அவதூதராகிய நீர் யார்? எவரைச் சார்ந்தவர்? மறைந்து ஸஞ்சரிக்கிறீர், உபவீதத்தை யணிந்திருக்கிறீர், எங்கு உண்டானவர்? எதற்காக இங்கு வந்தீர்? எங்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கருதி வந்தவராலுல் கபிலமுனிவ ரில்லாமல் வேறு யார்? 15

நான் தேவராஜனுடைய வஜ்ராயுதத்தில் ஸந்தேஹ மடையவில்லை. முக்கண்ணன் சூலாயுதத்திற்கும் பயப்படவில்லை; யமனுடைய தண்டத்தில் ஸந்தேஹங்கொள்ள வில்லை. அக்னி ஸூர்யன் சந்திரன் வாயு குபேரன் இவர்களின் அஸ்திரத்திற்கும் பயப்படவில்லை. பிராம்மண குலத்தின் அவமதிப்பில் மிகவும் சங்கிக்கிறேன். 16

तद्ब्रूह्यसङ्गो जडवन्निगूढ-
विज्ञानवीर्यो विचरस्यपारः ।
वचांसि योगग्रथितानि साधो
न नः क्षमन्ते मनसापि भेत्तुम् ॥ 17

अहं च योगेश्वरमात्मतत्त्व-
विदां मुनीनां परमं गुरुं वै ।
प्रष्टुं प्रवृत्तः किमिहारणं तत्
साक्षाद्धरिं ज्ञानकलावतीर्णम् ॥ 18

स वै भवाँल्लोकनिरीक्षणार्थ-
मव्यक्तलिङ्गो विचरत्यपि स्वित् ।
योगेश्वराणां गतिमन्धबुद्धिः
कथं विचक्षीत गृहानुबन्धः ॥ 19

दृष्टः श्रमः कर्मत आत्मनो वै
भर्तुर्गन्तुर्भवतश्चानुमन्ये ।

साधुत्वस्थित्यादिप्रश्नानन्तरं ब्रूहि निगूढं विहितं विज्ञानरूपं वीर्यं प्रभावो येन अपारः अनन्तमहिमा अतस्त्वद्वचांसि नोऽस्माकं मनसापि भेत्तुं न क्षमन्ते न शक्यं किं भेत्तुमित्यपेक्षायामाह देववाणीति। यथा मनसा याथार्थ्यं संप्रत्ययो भि भेत्तुं न शक्नुवन्तीत्यर्थः ॥१७॥ स्वस्य ज्ञानार्थित्वं दर्शयति — अहमिति। इह संसारे यच्छरणं शरणं तत् किमिति प्रष्टुं प्रवृत्तोऽस्मि ज्ञानकलावतीर्णं कपिलम् ॥१८॥ स इति ॥ स वै भवान् किं स्विदेवं विचरति गृहादिषक्तः कथं विचक्षीत पश्येत् ॥१९॥ एवं तत्त्वं पृष्ट्वा तदात्मनो ज्ञातृत्वं प्राण्याक्षिपति तत्र प्रथमं श्रमो नास्तीति तत्राह दृष्ट इति य

ஆகையால் சொல்லவேண்டும்; மறைந்த விஞ்ஞான வலுவுடையவரும் கரையற்றவரும் பற்றுதலற்றவருமாகிய நீர் ஜடன்போல் ஸஞ்சரிக்கிறீர். ஓஸாதுவே! யோகங்களடங்கிய உம்முடைய வார்த்தைகளை மனத்தாலும் பேதிப்பதற்கு எங்களால் முடியாது. 17

இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஆசிரயிக்கத்தக்கது எது என்று, ஞானகலையால் அவதாரம் செய்த ப்ரத்யக்ஷ விஷ்ணுவும் ஆத்ம தத்வ மறிந்த முனிவர்களுக்குக் குருவும் யோகேச்வாருமாகிய கபிலரைக் கேட்பதற்கு நானும் முயன்றிருக்கிறேன். 18

அந்த பகவானுகிய நீர் ஜனங்களைப் பார்ப்பதற்கு யாருமறியாமல் சஞ்சரிக்கிறீரா? கிருஹங்களில் கட்டுண்ட மூடன் யோகேச்வரர்களின் கதியை எவ்வாறு பார்ப்பான்? 19

கர்மங்களால் எனக்கு சிரமம் ஏற்படுவது போல, என்னைப் பரிக்கிறவரும் செல்லுகிற வருமாகிய உமக்கும் சிரம முண்டாகுமென்று அனுமானிக்கிறேன்;

𑌯𑌥𑌾𑌸𑌤𑍋𑌦𑌾𑌨𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾
 𑌤𑍍𑌸𑌮𑍂𑌲 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ 20

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌤𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑌯𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌤𑌾𑌪
 𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌤𑌸𑍍𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌗𑌰𑍍𑌭𑌰𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾
 𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 21

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂
 𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ।

[illegible]

பொய்யான குடம் முதலிய வற்ருல் ஜலமெடுத்தல் முதலியவை ஏற்படாத வாறு ப்ரமாண முடைய ப்ரபஞ்சத்தின் மார்க்கமே இஷ்டமாகிறது. 20

பாத்திரத்தில் அக்னியின் தாபம் ஏற்படுவதால் ஜலத்திற்கும் தாபமுண்டாகிறது. அதன் தாபத்தால் அரிசியின் உள்ளும் தாபமுண்டாகிறது. (அது போல்) புருஷனுக்கு தேஹம் இந்திரியங்கள் ப்ராணன்கள் மனம் இவைகளின் ஸம்பந்தத்தாலும் (உபாதி தர்மத்தின்) அநுவிர்த்தியாலும் ஸம் ஸாரம் ஏற்படுகிறது. 21

அரசனுக இருப்பவன் ப்ரஜைகளைச் சிக்ஷிப்பவனும் ரக்ஷிப்பவனுமாகிருன்' கிங்கரனுகியவன், பிரயோஜனமற்ற கார்யத்தைச் செய்ய மாட்டான். விஷ்ணு

[illegible]
[illegible] ‖ 22

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ‖ 23

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ‖ 24

[illegible]

[illegible] ‖ ௨௨ ‖ [illegible] ‖ ௨௩ ‖ [illegible] ‖ ௨௪ ‖

[illegible]

வின் பூஜாரூபமான தனக்குரிய தர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாபக் குவியலை ஒழிக்கிறான். 22

ஆகையால் ராஜா என்ற அபிமானத்தாலும் மதத்தாலும், சிறந்தவர்களைத் திரஸ்காரம் செய்த எனக்கு ஸ்னேஹமுள்ள நோக்கத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஓ தீனபந்துவே! இதனால் ஸாதுக்களை அவமதித்த தோஷத்தைப் போக்கிக் கொள்ளுகிறேன். 23

எல்லோருக்கும் ஸுஹ்ருத்தும் ஸ்நேஹிதரும் (எல்லோரிடமும்) ஸமபாவனைபால் அபிமானத்தை விட்டவருமாகிய உமக்கு விகாரமில்லை. சூலத்தைக் கையிலுடைய சிவனைப்போல் திறமை யுள்ளவனாயினும் என்னைப் போன்றவன் மஹான்களை அவமதித்தால் விரைவில் நாசமடைகிறான். 24

10-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible] प्रारम्भः

॥ ब्राह्मणः ॥

[illegible]

[illegible] । 1

[illegible]

[illegible] ॥ 2

[illegible]

[illegible]

11-வது அத்தியாயம்.

ப்ராம்மணர் கூறுகிறார்.

நீர் அபண்டிதராயினும் உயர்ந்த கிரந்தங்களுக்குச் சமமான பேச்சுக்களைப் பேசுகிறீர்; ஆகையால் நீர் மிகவும் படித்தவர்களுக்குள் சிறந்தவராக மாட்டீர். பண்டிதர்கள் இந்த வியவஹாரத்தைத் தத்வ விசாரணையுடன் பேசமாட்டார்கள்.

ஓ ராஜனே! மிகுந்தனவும் கிருஹஸ்தர்களைச் சார்ந்தனவுமாகிய யஞ்ஞங்களின் விஸ்தாரமுடைய வித்தைகளில் மிகவும் பிரகாசமுள்ள வேதவாதங்களில் பரிசுத்தமும் உசிதமுமாகிய தத்வ வாதமானது பெரும்பாலும் விளங்காது. 2

𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌦𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑍀𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂
𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌯𑌾𑌨𑍁𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 3

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ।
𑌚𑍇𑌤𑍋𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿
𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 ॥ 4

𑌸𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌪𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋
𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ।

𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌪𑌿, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌹𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 3 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌰𑌜𑌆𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌨𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌯𑌦𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 । 𑌕𑍈𑌃 𑌚𑍇𑌤𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌆𑌕𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 ॥ 4 ॥ 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃

ஸ்வப்ன திருஷ்டாந்தத்தால் கிருஹஸ்தனுடைய ஸௌக்கியம் நிந்திக்கத் தக்கது என்று எவனுக்குத்தானே அனுமானிக்கப்படவில்லேயோ, அவனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமாக உயர்ந்த வாக்குகளும் தத்வத்தைக் கிரஹிப்பதன் பொருட்டாகா. 3

புருஷனுடைய மனம் ரஜஸ்ஸாலும் தமஸ்ஸாலும் ஸத்வத்தாலும் எதுவரையில் வசமாகிறதோ அது வரையில் அந்த மனம் தடையில்லாமலிருந்து ஞானேந்திரியங்களாலும் கர்மேந்திரியங்களாலும் தர்மத்தையோ அதர்மத்தையோ தேடுகிறது. 4

வாஸனையுடன் கூடிய ஆத்மாவும் விஷயங்களுடன் சேர்ந்ததும் குணங்களால் சலனமுற்றதும் விகாரமுடையதும் பதினறுகலைகளுக்குள் முக்யமு

𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌭𑍇𑌦𑌮𑍍
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 ‖ 5

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂
𑌕𑌾𑌲𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 ।
𑌆𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌃 ‖ 6

𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌸𑌦𑌾𑌵𑌿𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌦𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 ‖ 7

[illegible]

மாகிய மனம் தனியாக பெயர்களுடன் ரூபபேதத்தைத் தரித்து அதே தேஹங்களால் உயர்வையும் தாழ்வையும் செய்கிறது. 5

ஸம்ஸார சக்ரத்தை அசையச் செய்வதும் மாயையால் ஏற்பட்ட ஜீவோபாதியுமாகிய அந்த மனம் தன்னைச் சார்ந்த ஜீவனை அணைத்துத் தடையில்லாததும் காலத்தால் அடைந்ததுமாகிய துக்கத்தையோ ஸுகத்தையோ துக்கஸுகங்களையோ பலன்கை உண்டு பண்ணுகிறது. 6

ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ரூபமும் பிரகாசிப்பதுமாகிய இந்த வ்யவஹாரமானது எப்பொழுதும் ஜீவனுக்குப் பார்க்கக் கூடியதாகிறது. ஆகையால் இந்த மனஸை குணத்தன்மைக்கும் குணமில்லாத தன்மைக்கும் முக்யமாகியதற்கும் முக்யமல்லாமைக்கும் காரண மென்று கூறுகிறார்கள்.

குணாநுரக்தம் வ்யஸநாய ஜந்தோ:
    க்ஷேமாய நைர்குண்யமதோ மந: ஸ்யாத்।
யதா ப்ரதீபோ க்ருதவர்திமச்நந்
    சிகா: ஸதூமா பஜதி ஹ்யந்யதா ஸ்வம் ॥ 8

பதம் ததா குணகர்மாநுபத்தம்
    வ்ருத்தீர்மநஶ்ஶ்ரயதேऽந்யத்ர தத்த்வம்।
ஏகாதசாஸந்மநஸோ ஹி வ்ருத்தய
    ஆகூதய: பஞ்ச தியோऽபிமாந: ॥ 9

மாத்ராணி கர்மாணி புரம் ச தாஸாம்
    வதந்தி ஹைகாதச வீர பூமீ:।
கந்தாக்ருதிஸ்பர்சரஸச்ரவாம்ஸி
    விஸர்கரத்யர்த்யபிஜல்பசில்பா: ॥ 10

குணேதி। நைர்குண்யம் நிர்குணம் க்ஷேமாய உக்தார்தே ஸத்ருஷ்டாந்தேந ஸ்பஷ்டயதி யதேதி। அந்யதா து க்ருதக்ஷயே ஸ்வம் பதம் சாந்தஸ்வரூபம் [illegible] தத்த்வம் வா ॥8॥ ஏவமிதி। அந்யத்ர அந்யதா வ்ருத்தீர் [illegible] ஏகாதச வ்ருத்தய: ஆஹ ஆகூதய: க்ரியாகாரா: பஞ்ச தியோ ஜ்ஞாநாகாரா: பஞ்ச அபிமாநச்சேதி॥9॥ மாத்ராணீதி॥ ஹே வீர பூமீ: விஷயாந் விஷயாநேவாஹ கந்தாதய: பஞ்ச ஜ்ஞாநேந்த்ரியத்வாராபிர்வ்ருத்தீநாம் விஷயா: ஆக்ருதி: ரூபம் ச்ரவ: சப்த: விஸர்காதய: பஞ்சகர்மேந்த்ரியத்வாரா கர்மாகாரவ்ருத்தீநாம் விஷயா: ரதி: ஸம்போக: ஆர்தி: கதி:॥10॥ அபிஜல்ப ஆஹ்வாநவிஷ

மனது குணங்களுடன் கலந்தால் பிராணிகளின் வ்யஸனத்தின் பொருட்டாகிறது. நிர்க்குணமானல் க்ஷேமத்தின் பொருட்டாகிறது. (1) தீபமானது நெய்த்திரியை அடைந்தபோது, புகையுடைய ஜ்வாலைகளை உண்டு பண்ணுகிறது. நெய்யில்லாவிடில் தன்னுருவத்தை அடைகிறது. 8

இவ்விதம் குணங்களோடும் கர்மங்களோடும் சேர்ந்தபோது மனம் விர்த்திகளை ஆச்ரயிக்கிறது. சேராவிடில் தத்வத்தை ஆச்ரயிக்கிறது. மனத்தின் விர்த்திகள் பதினென்றுகின்றன. அவைகளில் கர்ம ரூபங்கள் ஐந்து, ஞானரூபங்கள் ஐந்து, அபிமானம் (அஹங்காரம்) என்பது ஒன்று. 9

ஓ வீர! அவைகளுக்குத் தன் மாத்திரங்கள் கர்மங்கள் தேஹம் இப்பதினென்றையும் விஷயங்களாகச் சொல்லுகிறார்கள். கந்தம் ஆகிருதி ஸ்பர்சம் ரஸம் சப்தம் இவையைந்தும் ஞானேந்திரிய விர்த்திகளுக்கு விஷயங்கள். விஸர்க்கம் ஸம்போகம் கதி ஸம்பாஷணை சிற்பம் இவையைந்தும் கர்மேந்திரியவிர்த்திகளின் விஷயங்களாகின்றன. 10

1. தீபமானது என்பது முதல் உவமை யென்றறியவும்.

ஏகாதஶம் ஸ்வீகரணம் மமேதி
ஶய்யாமஹம் த்வாதஶமேக ஆஹு: ।
த்ரவ்யஸ்வபாவாஶயகர்மகாலை-
ரேகாதஶாமீ மனஸோ விகாரா: ॥ 11

ஸஹஸ்ரஶ: ஶதஶ: கோடிஶஶ்ச
க்ஷேத்ரஜ்ஞதோ ந மிதோ ந ஸ்வதஸ்ஸ்யு: ।
க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஏதா மனஸோ விபூதீ-
ர்ஜீவஸ்ய மாயாரசிதஸ்ய நித்யா: ॥ 12

பக்ஷாந்தரமாஹ ஏகாதஶமிதி॥ ஏகாதஶம் பரம் ஸ்வீக்ரியத இதி ஸ்வீகர
ணம் அயமர்த்த: ஶரீரமேதஸ்ய மனஸோ ஜ்ஞேயதயா ஶப்தாதிவத்விஷய: நாதிக
ப்யதயா விஸர்காதிவத் கிந்து மமேதி ஹோமாய தன்மன: ஸ்வீகார்யதயா விஷய
இதி ஏகைகத்ர விவக்ஷிதமேவ பரம் மனோ க்ராஹ்யம் நவிஷய: ந த்வேகாதஶானாம்
அதோ மமேதி ப்ருதக் அஹம் அஹங்காரம் ஆதஶம் வ்ருத்த்யந்தரமாஹு: தஸ்ய
பரமேவ ஶய்யாஸம்ஜ்ஞம் ஆதஶம் விஷயமாஹு: தத்ர ஹி ஜீவ: அஹங்காரே
ண ஶேதே யத: பரிஶயனாத் பரமேஷ இத்யுச்யதே தாஸாம் வ்ருத்தீனா
மவாந்தர ஹேதூனாஹ த்ரவ்யாணி விஷயா: ஸ்வபாவ: பரிணாம
ஹேது: ஆஶய: ஸம்ஸ்கார: கர்ம அத்ருஷ்டம் கால: க்ஷோபக: ஏதை: நிமித்த
பூதை: ॥௧௧॥ ஸஹஸ்ரஶ இதி ஏகாதஶ ஶதஶ: தத: ஸஹஸ்ரஶ: தத:
கோடிஶஸ்ஸ்யு: ந தே மித: ஸ்யு: ந ஸ்வத: கிந்து க்ஷேத்ரஜ்ஞத: பரமேஶ்வ
ராத் தஸ்யாபி தச்சக்தாத் அநந்தாஸ்தாஸ்ஸ்யு:। யத்வா தாஸாம் மித்யா
த்வேனைநோவ்யதே கோடி ஶோபாவாத் தத்ஸ்தா: க்ஷேத்ரஜ்ஞத ஏவ ஸ்யு: தத
த்வேயவஸ்தாம் ஸம்ஹோபு நவமியோ ந வஸ்த இதி। யத்வா க்ஷேத்ரஜ்ஞோ ஜீவ:
தத்ஸாக்ஷி ஸ்யு: தஸ்ய விகாரிகாத் ந மிய: இதரேதராஶ்ரயாவஸ்தை: ந ஸ்வத:
ஶுத்தாஶ்ரயத்வாவஸ்தை: கிந்து அவித்யயா ஸ்ம்ருதா ஏவ விதி தத்தேவம் ஶ்லோகத்வயே
ந ப்ராணகர்த்ருநாபவம் மன: வ்ருத்தீ: ஶ்ரூயத இதி யதர்த்தம் தஸ்வ்ருவஸ்திதம்
ஸூத்ரதத்தம் ஶ்ரூயத இதி யதர்த்தம் தத்தகவமாஹ க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி ஜீவஸ்ய ஜீவோ
பாதே: ॥௧௨॥ க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஏதா இதி ॥ அவிஶேஷ்க்ஷேத்ரஜ்ஞமனஸ: நித்யா: ப்ரவா

பதினொன்றாவதும் என்னுடையது என்று ஸ்வீகரிக்கப் படுகிறதுமாகிய அஹங்காரத்தைப் படுக்குமிட மென்று பனிரண்டாவது விர்த்தியாகச் சிலர் கூறுகிறார்கள். இந்தப்பதினொன்றும் மனத்தின் விகாரங்கள்; இவை த்ரவ்யம் ஸ்வபாவம் ஸம்ஸ்காரம் கர்மம் காலம் இவைகளால் நூறு ஆயிரம் கோடி இந்தக் கணக்காக க்ஷேத்ரஞ்ஞனிட மிருந்துண்டாகின்றன. சேர்ந்தும் ஸ்வயமாகவும் உண்டாகா. பரிசுத்தனுகிய, க்ஷேத்ரஞ்ஞன் அபரி சுத்தனுகச் செய்யும் தன்மையுள்ளதும் ஜீவனுக்கு உபாதியும் மாயையால் ஏற்பட்டதுமாகிய மனத்தின்

ஆவிர்ஹிதா: க்வாபி திரோஹிதாச்ச
சுத்தோ விசஷ்டே ஹ்யவிசுத்தகர்த்து: |
க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஆத்மா புருஷ: புராண:
ஸாக்ஷாத்ஸ்வயம் ஜ்யோதிரஜ: பரேச: || 13

நாராயணோ பகவான் வாஸுதேவ:
ஸ்வமாயயாத்மந்யவதீயமாந: ||
யதாநில: ஸ்தாவரஜங்கமாநா-
மாத்மஸ்வரூபேண நிவிஷ்ட ஈசேத் |
ஏவம் பரோ பகவான் வாஸுதேவ:
க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஆத்மேதமநுப்ரவிஷ்ட: || 14

ஆவிர்பாவேந அபிவ்யக்தா: ஜாக்ரத்ஸ்வப்நயோராவிர்பூதா: பச்யதி க்வாபி ஸுஷுப்த்யௌ திரோஹிதா: பச்யதி அவஸ்தாத்ரயஸாக்ஷீ க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஆத்மா தத்த்வ ஜிஜ்ஞாஸ்ய: க்ஷேத்ரஜ்ஞோ த்விவித: ஔபாதிகோ ஜீவ: தத்ரௌபாதிக: ஸம்ஸாரஸ்ய தத்ராத்யோ நிரூபித: இதாநீம் தத்ர த்விதீயம் ஈச்வரம் நிரூபயதி க்ஷேத்ரஜ்ஞ: ஆத்மா வ்யாபீ புராணோ ஜகத்காரணபூத: புருஷ: பூர்ண: ஸாக்ஷாதபரோக்ஷ: ஸ ச ஸ்வயம்ஜ்யோதி: ந து ஜ்ஞாநஸ்ய விஷய ஏவ நாப்யயமேவ பாவபரோக்ஷ: அஜோ ஜந்மாதிசூந்ய: பரேஷாம் ப்ரஹ்மாதீநாமீச்வர: ||13|| நாராயண இதி || நாரம் ஜீவஸமூஹ: ஸ: அயநம் யஸ்ய அயநம் பகவாந் ஷாட்குண்யைச்வர்யபூர்ணவாந் வாஸுதேவ: ஸர்வபூதாநாமாச்ரய: ஸ்வமாயயா சக்த்யா ஆத்மநி ஜீவே அவதீயமாந: அவஸ்தாப்யமாந: அவஸ்தாப்யமாந: ஸர்வகர்த்ருத்வ பாவோ யோக: தந்நியந்த்ருத்வேநாவஸ்தாந இத்யர்த: ஸதத்ருஷ்டாந்தமாஹ யதேதி || ஆத்மஸ்வரூபேண ப்ராணரூபேண ஸம்ஸேச் ஸம்ஸ்திதாநியந்தா ஸ்யாத் இதம் விச்வம் ||14|| தமேவமாத்மந: ஸம்ஸாரம் ஸம்ஸாரஸ்ய ஹேத்வாதிகம் ப்ரதர்ச்ய இதாநீம் தந்நிவ்ருத்திக்ரமமாஹ நயாவதிதி

நித்யமான விபூதிகளைச் சில ஸமயம் பிரகாச முள்ளவைகளாகவும் சில ஸமயம் மறைந்திருப்பனவாகவும் பார்க்கிறான். க்ஷேத்ரஜ்ஞர், ஆத்மவியாபியாகியவர். புருஷர். புராணர். பிரத்யக்ஷர், ஸ்வயஞ்சோதிஸ்வரூபர், ஜன்மமில்லாதவர். பிர்ம்மா முதலியவர்களுக்கும் ஈச்வரர். ஜீவன்களை ஸ்தானமாக அடைந்தவர். ஆறுகுணங்களுடையவர். பூதங்கள் யாவற்றுக்கும் ஆசிரயமாகியவர். தன்மாயையால் ஜீவனிடம் நிலை பெற்றவர். வாயு பிராணஸ்வரூபத்துடன் ஸ்தாவர ஜங்கமங்களிடமிருந்து அவைகளுக்குப் பிரபுவாவது போல் பகவானும் வாஸுதேவரும் ஆத்மாவும் உயர்ந்தவருமாகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞர் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்குள் பிரவேசித்திருக்கிறார். 11—14

𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌨𑍍𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
    𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌯𑍁𑌨𑍋𑌦𑌯𑍇𑌨 ।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌗𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍋
    𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌹 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 ॥ 15

𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑌿𑌂𑌗𑌂
    𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌪𑌾𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌾𑌮𑌯𑌰𑌾𑌗𑌲𑍋𑌭
    𑌵𑍈𑌰𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥ 16

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌦𑌭𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯
    𑌮𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌧𑌿𑌤𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 ।
𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋
    𑌜𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍋𑌷𑌮𑍍 ॥ 17

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌵𑌯𑍁𑌨𑍋𑌦𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌹 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௧௫॥ 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌾𑌪𑌾𑌵𑌪𑌨𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥௧௬॥ 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌮𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌰𑌯 ॥௧௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஓ ராஜனே! மானிடன் இந்த மாயையை ஞானத்தின் உற்பத்தியால் தள்ளிப் பற்றை யொழித்து அறுவகைச் சத்ருக்களையும் ஜயித்து ஆத்மதத்வத்தை அறியாத வரையில் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் சுழலுகிறுன். 15

ஸம்ஸார தாபங்களுக்கு க்ஷேத்ரமும் தனக்கு உபாதியுமாகிய இந்த மனத்தை அறியாத வரையில் சுழலுகிறுன். இந்த மனம் ஜனங்களுக்கு சோகம் மோஹம் தாபம் ராகம் லோபம் வைரம் இவைகளின் அனுபந்தத்தையும் என்னுடையது என்ற தன்மையையும் செய்கிறது. 16

மிகுந்த வீர்ய முடையவனும் உபேக்ஷை செய்ததால் விர்த்தி யடைந்தவனும் பொய்யாகியவனும் ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் திருடியவனுமாகிய இந்தச் சத்ருவை (மனதை) ஜாகரூகனுகிய நீ குருவாகிய ஹரியின் பாதஸேவையாகிய அஸ்திரமுடையவனுகி நாசம் செய்வாயாக. 17

11-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

अथ द्वादशाध्याय प्रारम्भः.

॥ रहूगणः ॥

नमो नमः कारणविग्रहाय
स्वरूपतुच्छीकृतविग्रहाय ।
नमोऽवधूतद्विजबन्धुलिङ्ग
निगूढनित्यानुभवाय तुभ्यम् ॥ 1

ज्वरामयार्तस्य यथागदं सत् निदाघदग्धस्य यथा हिमाम्भः ।
कुदेहमानाहिविदष्टदृष्टेः ब्रह्मन्वचस्तेऽमृतमौषधं मे ॥

तस्माद्भवन्तं मम संशयार्थं
प्रक्ष्यामि पश्चादधुना सुबोधय ।

आदौ शेषान्राजपृष्टः संक्षेपेण हि हृद्गता ।
सयोगरीत्या संदेहानवादीद्द्वितीयके ॥

नमो नम इति ॥ कारणशरीरः तमेव योगलक्षणाय यो विग्रहो देहो यस्य स्वरूपेण परमानन्दप्रकाशेन तुच्छीकृतो विग्रहो येन हे अवधूत योगेश्वर द्विजबन्धोर्लिङ्गेन वेषेण निगूढो नित्यानुभवो येन तस्मै नमः ॥१॥ विशेषतः प्रष्टुं तद्वाक्यमहिमानमाह ज्वरेति ॥ ज्वरलक्षणो य आमयो रोगस्तेनार्तस्य यथा सत् स्वादु अगदमौषधं यथा च निदाघेन दग्धस्य संतप्तस्य हिमाम्भः शीतलोदकं तथा हे ब्रह्मन् कुत्सिते देहे योऽभिमानोऽहंकारः स एव अहिः सर्पः तेन विशेषेण दष्टा दृष्टिर्विवेकलक्षणा यस्य तस्य मे तव वचः अमृतमौषधम् ॥२॥ तस्मादिति ॥ संशयविषयमर्थं पश्चात् प्रक्ष्यामि अधुना तावत्सुबोधार्थं व

---

12 - வது அத்தியாயம்.

ரஹூகணன் கூறுகிறான்.

ஓ அவதூதரே! ஈச்வர வடிவமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். ஸ்வரூபத்தால் சரீரத்தைத் துச்சமாகச் செய்த உமக்கு நமஸ்காரம். வேதியன் என்ற வேஷத்தால் மறைந்த நித்யானுபவ முடைய உமக்கு நமஸ்காரம். 1

ஓ பிர்மரிஷியே! ஜ்வரமாகிய ரோகத்தால் துன்பமுடையவனுக்கு ஒளஷதம் இனிமையாவது போலும், உஷ்ணத்தால் தாபமுடையவனுக்குக் குளிர்ந்த ஜலம் போலும், குற்சிதமான தேஹத்தில் உள்ள அஹங்காரமாகிய ஸர்ப்பத்தால் தீண்டப்பட்ட அறிவுடைய எனக்கு உம்முடைய சொல்லானது அமுதம் போலாகிறது. 2

ஆகையால் எனக்குள்ள ஸந்தேஹ விஷயமான அர்த்தத்தைப் பிறகு கேட்கிறேன். இப்பொழுது நீர் கூறியது அத்யாத்மயோகத்தால் அறிய முடியாம

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂
　　𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌮𑍇 ॥ 3

𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂
　　𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌫𑌲𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌂𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯
　　𑌭𑌵𑌾𑌨𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍇 ॥ 4

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌲𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂
　　𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍋𑌰𑌧𑌿 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾
　　𑌜𑌾𑌨𑍂𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑌾𑌂𑌸𑌾𑌃 ॥ 5

𑌸𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌏𑌕𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 ॥ 3 ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌶𑍍𑌰𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌵𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 "𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌂𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌚" 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌮𑍇 𑌮𑌨𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 4 ॥ 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌲𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌵𑌾𑌹𑌕𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑌵𑌤𑍍𑌵𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌜𑌡𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍋𑌰𑌵𑌯𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 ॥ 5 ॥

விருக்கிறது. உற்சாஹ முள்ள மனமுடைய எனக்கு அதை நன்ருய் அறியும்படி சொல்ல வேண்டும். 3

ஓ யோகேச்வர, பார்க்கப்படும் க்ரியையின் பலன் வ்யவஹாரத்திற்குக் காரணமாயினும் விரைவில் தத்வத்தை ஆலோசிப்பதன் பொருட்டாகாது என்று நீர் கூறினீர். இவ்விஷயத்தில் என் மனம் ப்ரமை யடைகிறது. 4

ப்ராம்மணர் கூறுகிருர்.

ஓ ராஜனே! ஏதோகாரணத்தைக் கொண்டு பூமியில் ஸஞ்சரிக்கும் இந்த மானிடன் பூமியின் விகாரமாகியவன். இந்த மானிடனுடைய பதங்களுக்கு மேல் புறங்கால் கணைக்கால் முழங்கால் தொடை இடை மார்பு தோள் இவைகளிருக்கின்றன. 5

अंसेऽथ दारुविरचिता शिबिका च यस्यां
सौवीरराज इत्यपदेश आस्ते ।
यस्मिन् भवान् रूढनिजाभिमानो
राजास्मि सिन्धुष्विति दुर्मदान्धः ॥ 6

शोच्यानिमांस्त्वमधिकष्टदीनान्
विष्ट्या निगृह्णन्निरनुग्रहोऽसि ।
जनस्य गोप्तास्मि विकत्थमानो
न शोभसे वृद्धसभासु धृष्टः ॥ 7

यदा क्षितावेव चराचरस्य
विदाम निष्ठां प्रभवं च नित्यम् ।
तन्नामतोऽन्यद्व्यवहारमूलं
निरूप्यतां सत्क्रिययानुमेयम् ॥ 8

शिबिकायाश्चेत्स्वत्वं नास्ति स्वस्य हि नास्तीत्याह ॥ सौवीरराज इत्यपदेशो नाममात्रं यस्य स चाधिरूढो दारुविकार एव, राजेत्यत्र सिन्धुराष्ट्रः यद्वा सौवीराणां विषये नित्यत्वाद्भ्रमादेव इत्यभिमानोऽयं यस्मिन् भवान्निरूढात्माभिमानः सिन्धुषु राजास्मीति दुर्मदेनान्धस्तु ॥६॥ शोच्यानिति ॥ शोच्यान् विष्ट्या निगृह्णन् निष्कृप एव त्वं से जगतां रक्षकश्च गोप्तास्मीति श्लाघमानो वृद्धानां सभासु न शोभसे धृष्टः ॥७॥ ननु चेतरेतरव्यवहारः पार्थिवपार्थिवत्वाद्यवानां भवतीति वाच्यं तेषामप्यनिरूपणादित्याशयेनाह— यदेति ॥ निष्ठां नाशं प्रभवमुत्पत्तिं विदामविद्मः तत्तत्क्षितेरन्यस्य विकारस्याभावात् नामतोऽन्यत् व्यवहारस्य मूलं कारणं कथं क्रियया सदित्यनुमेयं निरूप्यतां न किंचिदित्यर्थः तथाच श्रुतिः ॥ वाचारम्भणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यमिति ॥८॥ तर्हि

தோளில் மரத்தால் ஏற்பட்ட பல்லக்கு இருக்கிறது; அந்தப் பல்லக்கில் நீ அழுத்தமான அபிமானத்தை அடைந்து ஸிந்து தேசங்களில் அரசன் என்ற கெட்ட மதத்தால் மூடனுகி ஸௌவீர ராஜன் என்ற பெயரை மட்டிலும் அடைந்திருக்கிருய். 6

துக்கிக்கத் தக்கவர்களும் மிகுந்த கஷ்டத்தால் தீனர்களும் உன்னைச் சார்ந்தவர்களுமாகிய இந்த ஜனங்களைச் சம்பள மின்றி ஹிம்ஸையைக் கொடுப்பவனுப் கருணையற்றவனுகிருய். ஜனங்களை ரக்ஷிக்கிறவன் என்று பேசி, துஷ்டனுகிய நீ பெரியோர்களின் ஸபைகளில் விளங்க மாட்டாய். 7

ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்குப் பூமியிலேயே நாசத்தையும் உற்பத்தியையும் எப்பொழுதும் அறிகிருேம். கிரியையால் ஸத் என்று ஊஹிக்கத் தக்க வ்யவஹாரத்தின் காரணத்தை, பெயரைத் தவிரமற்றுென்றிருந்தால் நிரூபிக்கலாம். 8

ஏவம் நிரஸ்தம் க்ஷிதிஶப்³த³வ்ருத்த
　　மஸந்நிதா⁴நாத் பரமாணவோ யே।
அவித்³யயா மநஸா கல்பிதாஸ்தே
　　யேஷாம் ஸமூஹேந க்ருதோ விஶேஷ꞉ ॥ 9

ஏவம் க்ருஶம் ஸ்தூ²லமணுர்ப்³ருஹத்³ய
　　த³ஸச்ச ஸஜ்ஜீவமஜீவமந்யத் ।
த்³ரவ்யஸ்வபா⁴வாஶயகாலகர்ம
　　நாம்நாஜயாவேஹி க்ருதம் த்³விதீயம் ॥ 10

ஜ்ஞாநம் விஶுத்³த⁴ம் பரமார்த²மேக
　　மநந்தரம்த்வப³ஹிர்ப்³ரஹ்ம ஸத்யம் ।

க்ஷிதே꞉ ஸத்தா ஸ்வாதந்த்ர்யேணாஹ—ஏவமிதி ॥ ஏவம் க்ஷிதிஶப்³த³ஸ்யாபி வ்ருத்தம் வர்தநம் அஸந்நிதா⁴நாத் ... நிரஸ்தம் । ... க்ஷிதிஶப்³த³ஸ்ய வ்ருத்தம் ... நிரஸ்தமித்யர்த²꞉ । அத꞉ ... பரமாணவஸ்தேஷாம் ... நிதா⁴நாத் விலயாத் । அத꞉ பரமாணுவ்யதிரேகேண க்ஷிதிர்நாஸ்தீத்யர்த²꞉ । பரமாணவஸ்தர்ஹி ஸத்யா꞉ ... தத்ராஹ தே மநஸா ... கல்பிதா꞉ ... யேஷாம் ஸமூஹேந விஶேஷ꞉ க்ருத꞉ யேஷாம் ஸமூஹே வ்ருத்தி ... அவயவிநோ நிரஸ்தத்வாத் ஸமூஹக்³ரஹணம் ததா²பி தே ஸத்யா꞉ ... ந அவித்³யயா ... கல்பிதா꞉ ॥ 9 ॥
ஏவமிதி ॥ ஏவமந்யத³பி க்ருஶத்வாதி³கம் ... த்³விதீயம் த்³வைதம் த்³ரவ்யாதி³நாம்நா ... அஜயா மாயயா க்ருதமவேஹி । தத்ர க்ருஶம் ஹ்ரஸ்வம் ஸ்தூ²லம் ... வ்யவஹாரா ... காரணம் ஸத் கார்யம் ஜீவம் சேதநம் அஜீவம் ஜட³ம் ॥ 10 ॥ தர்ஹி கிம் ஸத்யம் தத்ராஹ ॥ ஜ்ஞாநமிதி ॥ ஜ்ஞாநம் ஸத்யம் வ்யாவஹாரிகஸத்யத்வம் வ்யாவர்தயதி பரமார்த²ம் ... விஶுத்³த⁴ம்

அவ்வாறு பூமி என்ற சப்தத்தின் இருத்தல் பரமாணுக்களில் லயமாவதால் பொய்யென்று ரூபிக்கப்படுகிறது. அந்தப் பரமாணுக்கள் மனத்தின் அவித்தை யால் ஏற்பட்டவை; அந்தப் பரமாணுக்களின் ஸமூஹத்தால் விசேஷம் அமைந் திருக்கிறது. 9

இவ்வாறே கிருசத்தன்மை, ஸ்தூலமாக இருத்தல், அணுபிருஹத் காரணம் கார்யம், சேதனம், ஜடம் என்னும் மற்ற த்வைதங்களை, த்ரவ்யம் ஸ்பாவம் அந்தக்காணம் காலம் என்ற இந்தப் பெயருடன் ஜனனமற்ற மாயையினுல் அமைந்தவை என்ற புத்தியால் அறியவேண்டும். 10

ஞானம் என்பது விசுத்தம், பரமார்த்தம், ஏகம், வெளி, உள் என்பனவில்

ப்ரத்யக் ப்ரஶாந்தம் பகவச்சப்தஸம்ஜ்ஞம்
யத்வாஸுதேவம் கவயோ வதந்தி ॥ 11

ரஹூகணைதத்தபஸா ந யாதி
ந சேஜ்யயா நிர்வபணாத்க்ருஹாத்வா ।
ந ச்சந்தஸா நைவ ஜலாக்நிஸூர்யைர்
விநா மஹத்பாதரஜோ(அ)பிஷேகம் ॥ 12

யத்ரோத்தமஶ்லோககுணாநுவாத:
ப்ரஸ்தூயதே க்ராம்யகதாவிகாத: ।
நிஷேவ்யமாணோ(அ)நுதிநம் முமுக்ஷோர்
மதிம் ஸதீம் யச்சதி வாஸுதேவே ॥ 13

தத்ர கைவல்யகம் ஏகம் தத்ர நாநாத்வம் அநந்தரம் த்வபஹி: பாஹ்யாப்யந்தரஶூந்யம் தத்ர விபரீதம் ப்ரஹ்மபரிபூர்ணம் தத்ர பரிச்சிந்நம் ப்ரத்யக் தத்ர விஷயாகாரம் ப்ரஶாந்தம் நிர்விகாரம் ததேவம் பரமார்த்தமேவ ஜ்ஞாநம் ஸத்யமித்யுக்தம் கீத்ருஶம் தத் ஶௌநஶப்தபூர்வம் ஷட்குணைஶ்வர்ய பகவச்சப்தஸம்ஜ்ஞாயஸ்ய யஜ்ஜ்ஞாநம் வாஸுதேவம் வதந்தி ॥ ௧௧ ॥ ஏதத் ப்ராப்திஶ்ச மஹத்ஸேவாம் விநா ந பவதீத்யாஹ—ரஹூகணேதி ॥ ஹே ரஹூகண ! ஏதத் ஜ்ஞாநம் தபஸா புருஷோ ந யாதி இஜ்யயா வைதிககர்மணா நிர்வபணாத் அந்நாதிஸம்விபாகேந க்ருஹாத்வா, தந்நிமித்தபரோபகாரேண சந்தஸா வேதாப்யாஸேந ஜலாக்ந்யாதிபிருபாஸிதை: ॥௧௨॥ மஹத்ஸேவாயா: ஸாதகதாமாஹ— யத்ரேதி॥ யத்ர யேஷு மஹத்ஸு க்ராம்யகதாநாம் விகாதோ யஸ்மாத் ॥௧௩॥ விஷயஸம்கஸ்து போகஹேதுத்வாத் ஸம்ஸாரக இதி கதயந்து க்ஷேமம்

லாதது. பரிபூர்ணம், ஸத்யம், ப்ரத்யக்ரூபம், பிரசாந்தம், பகவான்என்ற சப்தத்தின்பெயருடையது. அந்த ஞானத்தை வாஸுதேவர் என்றுசொல்லுகிறார்கள்.

ஓ ரஹூகண ராஜனே! மஹான்களின் பாததூளியின் அபிஷேக மின்றி இந்த ஞானத்தைத் தவத்தாலும் ஒருவன் அடையான். யாகத்தாலும் அடையான்; கிருஹத்தைவிட்டுவெளிப்பட்டினும் அடையான்; வேதாப்யாஸத்தாலும் அடையான்; ஜலம் (வருணன்) அக்கினி ஸூர்யன் இவர்களை உபாஸிப்பினும் அடையான். 12

பயனற்ற சரித்திரங்களைத் தடை செய்யும் உத்தம ச்லோகருடைய குண கீர்த்தனமானது மஹான்களிடம் நிலைபெற்றிருக்கிறது. மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவன் தினந்தோறும் மஹான்களை (அல்லது பகவத் குணங்களை) ஸேவிப்பானுயின் அவனுக்கு வாஸுதேவரிடம் நல்ல புத்தி யுண்டாகிறது. 13

𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌜𑌾
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑌂𑌗 𑌬𑌂𑌧𑌃 ।
𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌈𑌹𑌮𑌾𑌨𑍋
𑌮𑍃𑌗𑍋𑌽𑌭𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌸𑌂𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 14

𑌸𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍀𑌰
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾 𑌨𑍋 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 ।
𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌹𑌂 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌗𑌾𑌦𑌸𑌂𑌗𑍋
𑌵𑌿𑌶𑌂𑌕𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌮𑌿 ॥ 15

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑍋𑌽𑌸𑌂𑌗𑌸𑍁𑌸𑌂𑌗𑌜𑌾𑌤
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌨𑍇𑌹𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌮𑍋𑌹𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌹𑌾𑌕𑌥𑌨𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 ॥ 16

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

[illegible] 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌂𑌧𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௧௪॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌂𑌕𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌃 ॥௧௫॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑌂𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥ 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍀𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌨𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥௧௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

நான் முன் பரதன் என்னும் அரசன். காணப்பட்டனவும் கேட்கப்பட்டனவுமாகியவைகளின் சேர்க்கையா லுண்டான பந்தத்தை ஒழித்தவன். பகவானுடைய பூஜையைச் செய்துகொண்டிருந்தேன். மிருகங்களின் சேர்க்கையால் பிரயோஜனமற்றவனுகி மிருகமாக ஆனேன். 14

ஓ வீர! நாராயணரைப் பூஜித்ததா லுண்டான அந்த ஸ்மரணமானது மிருக தேஹத்திலும் என்னை விடவில்லை. அதனுல் நான் ஜனங்களின் சேர்க்கையில் சந்தேஹங் கொண்டு ஜன ஸம்பந்தத்தைவிட்டு மறைவாக ஸஞ்சரிக்கிறேன். 15

ஆகையால் மானிடன், பற்றுதலற்றவர்களுடைய ஸஹவாசத்தா லுண்டான ஞானமாகிய கத்தியால் ஸம்ஸார மோஹ மொழியப்பெற்று, அந்த ஹரியின் குணங்களைச் சொல்லுவதாலும் கேட்பதாலும் பகவானுடைய ஸ்மரண மடைந்து ஸம்ஸார மார்க்கத்திற்குச் சிறந்த கரையாகிய ஹரியை அடைகிறுன். 16

12-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

த்ரயோதஶாத்யாய ப்ராரம்பஃ.

॥ ப்ராஹ்மணஃ ॥

துரத்யயே(அ)த்வந்யஜயா நிவேஶிதோ
ரஜஸ்தமஸ்ஸத்த்வவிபக்தகர்மத்ருக் ।
ஸ ஏஷ ஸார்தோ(அ)ர்தபரஃ பரிப்ரமந்
பவாடவீம் யாதி ந ஶர்ம விந்ததி ॥ 1

யஸ்யாமிமே ஷண்ணரதேவ தஸ்யவ
ஸ்ஸார்தம் விலும்பந்தி குநாயகம் பலாத் ।
கோமாயவோ யத்ர ஹரந்தி ஸார்திகம்
ப்ரமத்தமாவிஶ்ய யதோரணம் வ்ருகாஃ ॥ 2

த்ரயோதஶே விரக்தாய வ்யாஜாத்தத்த்வநிரூபணம் ।
இதி வைராக்யதார்ட்யாய பவாடவ்யா(ஃ) ப்ரவர்ண்யதே ॥

அத்வநஃ பாரமார்த்யம் க்ஷேத்ரஜ்ஞாநம் ப்ரஸித்தமார்க்கேண வைராக்யாய ப்ரபஞ்சயதி॥ துரத்யய இதி॥ துரத்யயே துர்கமே அத்வநி ப்ரவ்ருத்திமார்கே ரஜஸ்தமஸ்ஸத்த்வைர்விபக்தாநி கர்மாணி காமபலதயா பஶ்யதீதி॥ ததா ஸ ஏஷ ப்ரஸித்தஃ ஸார்தோ ஜீவஸமூஹஃ அர்தபரஃ ஸார்தார்தீவஸந்யதா வணிக் ஸார்தோ த்ரவ்யார்ஜநாய மஹாடவீம் யாதி தத்வச் சஸ்யாத்யாயஸ்ய வ்யாக்யா ப்ரவ்ருத்தயோ த்ரயோதஶாத்யாயோ விவக்ஷிதஃ । ததாபி ஸர்வம் திவஸத்தயே பசிம்ஶத்யாவ்யாயதே ॥ க ॥ யஸ்யாமிதி ॥ யஸ்யாம் பவாடவ்யாம் இமே இந்த்ரியநாமாநஃ ஷட்தஸ்யவஃ சோராஃ குத்ஸிதோ நாயகோ ஸார்தாதிபதிர்யஸ்ய தம் ஸார்தம் விலும்பந்தி தஸ்ய யத்தம் யதநந்தவஸேநேந லக்ஷணீத்யர்தஃ கோமாயவஃ ஸ்ருகாலதுல்யா தாராபத்யாதயஃ ப்ரமத்தமவிவேகத்வம் ப்ரவிஶ்ய ஸார்திகம் ஸார்தஸ்திதம் ஹரந்தி யதா வ்ருகா ரக்ஷிதம் உரணம் மேஷம் ॥உ॥ ப்ரபூதேதி॥ வீருதோ லதாஃ த்ருணாநி ச கஹ்வராணி

---

13 - வது அத்தியாயம்.

ப்ராம்ஹணர் கூறுகிறார்.

அதிக்கிரமிக்க முடியாத பிரவிர்த்திமார்க்கத்தில் மாயையால் பிரவேச மடைந்தவனும் ரஜஸ் தமஸ் ஸத்வம் இவைகளால் பிரிக்கப்பட்ட கார்யங்களைப்பார்ப்பவனும் பிரஸித்தியுள்ளவனுமாகிய ஜீவன் ஸுகத்தை விரும்பி எங்கும் ஸஞ்சரித்து ஸம்ஸாரமாகிய அரண்யத்தை அடைகிறான். நன்மையை அடைவதில்லை. 1

இந்த ஸம்ஸாரமாகிய வனத்தில் ஓ அரசே! இந்த † ஆறுதிருடர்கள் குற்சிதனை ஸாரதியாகக் கொண்ட ஜீவனைத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள்; செந்நாய்கள் ஆட்டைக் கவருவது போல் மிகுந்த மதங்கொண்ட ஜீவனை நரிகள் அடைந்து கவருகின்றன. 2

---

† ஆறு திருடர்கள் - முதலியகவர்ளின் பொருள் 14 - வதாகிய அடுத்த அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்படுகிறது.

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌤𑌵𑍀𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌣𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑍇
𑌕𑌠𑍋𑌰𑌦𑌂𑌶𑍈𑌰𑍍𑌮𑌶𑌕𑍈𑌰𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌾𑌶𑍁𑌰𑌯𑍋𑌲𑍍𑌮𑌕𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥ 3

𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌤𑍋𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿
𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌭𑍋 𑌅𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾
𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥ 4

𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌝𑌿𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑍍𑌵𑌨𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍂𑌲
𑌉𑌲𑍂𑌕𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ।

[illegible]

மிகுந்த கொடிகள் த்ருணங்கள் புதர்கள் இவைகள்மலிந்ததும் பிரவேசிக்க முடியாததுமானவிடத்தில் கடினமான காட்டீக்களாலும் கொசுக்களாலும் துன்பமடைகிறுன். சில விடத்தில் கந்தர்வ நகரத்தைப் பார்க்கிறுன். சிற்சில விடங்களில் மிகுந்த வேகமுடையதும் கொள்ளிக்கட்டை போன்றதுமாகிய பிசாசைப் பார்க்கிறுன். 3

ஓ அரசே! சிலஸமயம் வாஸம் செய்புமிடத்தில் நின்று பொருளில் ஸ்வபாவமாகவே புத்தியுடையவனுகி அரண்யத்தில் அங்கங்கு ஓடுகிறுன். சிலஸமயம் புழுதி படிந்த கண்களுடையவனுகிச் சுழற் காற்ருலுண்டான புழுதிகளால் புகை வர்ணமான திசைகளை அறியாதவனுகின்ருன். 4

மறைந்திருக்கும் சுவர்க் கோழிகளின் சத்தங்களால் செவிகளில் துன்பமடைபவனும் கோட்டான்கள் கூவுவதால் துன்பமுறும் மனமுள்ளவனு

अपुण्यवृक्षान् श्रयते क्षुधार्दितो
मरीचितोयान्यभिधावति क्वचित् ॥ 5

क्वचिद्वितोयाः सरितोऽभियाति
परस्परं चालषते निरन्धः।
आसाद्य दावं क्वचिदग्नितप्तो
निर्विद्यते क्व च यक्षैर्हृतासुः ॥ 6

शूरैर्हृतस्वः क्व च निर्विण्णचेताः
शोचन्विमुह्यन्नुपयाति कश्मलम् ।
क्वचिच्च गन्धर्वपुरं प्रविष्टः
प्रमोदते निर्वृतवन्मुहूर्तम् ॥ 7

स्वनैः कर्णयोः शूलं व्यथा यस्य उलूकाः पेचकास्तेषां वाग्भिर्व्यथितोऽन्तरात्मा यस्य। अत्र परोक्षव्रीडवक्तारो झिल्लीतुल्याः प्रत्यक्षव्रीडवक्तारः पेचकतुल्याः येषां छायापि पापहेतुः ते अपुण्यवृक्षाः विभीतकाः तत्तुल्यानाढ्यकान्सेवते मरीचितोयानीति निष्फलसौख्यजनकान्विषयान् ॥5॥ क्वचिदिति ॥ वितोयाः [illegible] [illegible] पापदात्मानात्मनान्वीपाति शुष्यते [illegible] दायादिभ्यः अन्नादिकं [illegible] दावं दावाग्नितुल्यं दुःखदं गृहं प्राप्य शोकाग्निना तप्तो निर्विद्यते विषीदति क्वचित्तु यक्षैः राक्षसतुल्यै राजभिः हृतसर्वस्वः [illegible] निर्विद्यते ॥6॥ शूरैरिति ॥ शूरैश्चौरैः हृतं स्वं वित्तं यस्य निर्विण्णं विषण्णं चेतो यस्य कश्मलं मूर्च्छां गन्धर्वपुरमिव [illegible] समाजं प्रविष्टस्तु ॥7॥ परन्त्विति ॥ क

மாகிப் புண்யமில்லாத தானி மரங்களை ஆச்ரயிக்கிறான்; பசியால் துன்பமடைந்து சில ஸமயம் கானல் நீரைக் குறித்து ஓடுகின்றான். 5

சில ஸமயம் ஜலமில்லாத நதிகளைக் குறித்து ஓடுகிறான். அன்ன மின்றி ஒருவனை யொருவன் விரும்புகிறான். சில ஸமயம் காட்டுத்தீயை அடைந்து அந்த அக்னியால் தாபமடைந்து துக்கமடைகிறான். சில ஸமயம் ராக்ஷஸர்களிடம் ப்ராணனைப் பறிகொடுக்கிறான். 6

சில ஸமயம் சூரர்களிடம் பொருளைப் பறிகொடுத்து வருத்தமுற்ற மனஸுடன் துக்கித்து மிகுந்த மோஹங்கொண்டு மூர்ச்சை யடைகிறான். சில ஸமயம் கந்தர்வ நகரத்தை அடைந்து கொஞ்சக்காலம் வரையில் மோக்ஷமடைந்தவன் போல் ஸந்தோஷிக்கிறான். 7

वर्त्मसु क्वचित्कण्टकशर्कराङ्घ्रि-
र्नगारुरुक्षुर्विमना इवास्ते ।
पदे पदेऽभ्यन्तरवह्निनार्दितः
कौटुम्बिकः क्रुध्यति वै जनाय ॥ 8

क्वचिन्निगीर्णोऽजगराहिना जनो
नावैति किंचिद्विपिनेऽपविद्धः ।
दष्टः स्म शेते क्व च दन्दशूकै-
रन्धोऽन्धकूपे पतितस्तमिस्रे ॥ 9

कर्हि स्म चित्क्षुद्ररसान्विचिन्वं-
स्तन्मक्षिकाभिर्व्यथितो विमानः ।
तत्रातिकृच्छ्रात्प्रतिलब्धमानो
बलाद्विलुम्पन्त्यथ तं ततोऽन्ये ॥ 10

ण्टकाः शर्कराश्चाङ्घ्र्योर्यस्य सः विघ्नबहुलत्वात् नगारोहं कर्तुमिच्छुर्विमना इवास्ते पदे पदे क्षणे क्षणे अभ्यन्तरवह्निना जाठरेण ॥८॥ क्वचिदिति ॥ अजगराहिना निगीर्णो नावैति ... विपिने दन्दशूकैः सर्पैः दष्टः अन्धः सन् अन्धकूपे तमिस्रे पतितः शेते ॥९॥ कर्हीति ॥ क्षुद्ररसान् मधूनि योषिदधरादीन् विचिन्वन् गवेषयन् तन्मक्षिकाभिः योषित्पतिभिः विमानः अवज्ञातः ... ॥१०॥ क्वचिदिति ॥ ...

ஸஞ்சரிக்கும்போது முட்களாலும் பொடி மணல்களாலும் துன்பமுற்ற பாதங்களுடையவனுகி, மலையில் (அல்லது விருக்ஷத்தில்) ஏறுவதற்கு விருப்பங் கொண்டு மனமிழந்தவன் போலாகிறுன். குடும்பத்தைப் போஷிக்க எண்ணங் கொண்ட இவன் அடிக்கடி மத்தியில் உள்ள அக்னியால் துன்பமுற்று ஜனங்களிடம் கோபங்கொள்ளுகிறுன். 8

சில ஸமயம் மலைப்பாம்பினல் விழுங்கப்பட்டுக்காட்டில் தள்ளப்பட்டு எதையும் அறிவதில்லை; க்ரூரஜந்துக்களால் தீண்டப்பட்டு குருடனுகிக் இருள் நிறைந்த பாழுங் கிணற்றில் விழுந்து மறைகிறுன். 9

சில ஸமயம் அற்பமான ரஸத்தைத் தேடி அதில் உள்ள ஈக்களால் துன்பமுற்று அவமதிப்படைகிறுன். அந்த ஸமயம்வெகுபிரயாஸையால் கௌரவத்தை அடைந்தால் அவனை வன்மையுடன் பிறர் அபஹரிக்கிறுர்கள். அவ்வாறு அபஹரிப்பவர்களையும் மற்றவர்கள் அபஹரிக்கிறுர்கள். 10

க்வசிச்ச ஶீதாதபவர்ஷவாதத்ப்ரதிக்ரியாம் கர்துமநீஶ ஆஸ்தே ।
க்வசிந்மிதோ² விஹரந் யத்கிஞ்சித்³வித்³வேஷம்ருச்ச²த்யுத வித்தஶாட்²யாத் ॥ 11

க்வசித்க்வசித்க்ஷீணத⁴நஸ்து தேஷு
ஶய்யாஸநஸ்தா²ந விஹாரஹீந꞉ ।
யாசந்பராத³ப்ரதிலப்³த⁴காம꞉
பாரக்யத்³ருஷ்டிர்லப⁴தே(அ)வமாநம் ॥ 12

அந்யோந்யவித்தவ்யதிஷங்க³வ்ருத்³த⁴
வைராநுப³ந்தோ⁴ விவஹந்மித²ஶ்ச ।
அத்⁴வந்யமுஷ்மிந்நுருக்ருச்ச்²ரவித்த
பா³தோ⁴பஸர்கை³ர்விஹரந்விபந்ந꞉ ॥ 13

தாம்ஸ்தாந்விபந்நாந்ஸ ஹி தத்ர தத்ர
விஹாய ஜாதம் பரிக்³ருஹ்ய ஸார்த²꞉ ।

மிதோ² வ்யவஹரந் க்ரயாதி³நா க்³ருஹ்ணந் வித்தஶாட்²யாத் பரவஞ்சநாத் ॥ ௧௧ ॥ க்வசிதி³தி ॥ ஶய்யாதி³ஹீந꞉ ஆஸ்யதே(அ)ஸ்மிந்நித்யாஸநம் கம்ப³லாதி³ ஸ்தீ²யதே(அ)ஸ்மிந்நிதி ஸ்தா²நம் க்³ருஹம் விஹரத்யநேநேதி விஹாரோ யாநாதி³ தாந்யாசமாநோ(அ)பி யதா² பரஸ்மாத³ப்ரதிலப்³த⁴காம꞉ ததா² பரகீயே வஸ்துநி த்³ருஷ்டிரபி⁴லாஷோ யஸ்ய ஸோ(அ)வமாநம் ப்ராப்நோதி ॥ ௧௨ ॥ அந்யோந்யேதி ॥ அந்யோந்யம் வித்தவ்யதிஷங்கே³ண ருணாதா³நவிநிமயேந வ்ருத்³தோ⁴ வைராநுப³ந்தோ⁴ யஸ்ய ததா²விதோ⁴(அ)பி மித²꞉ விவஹந் விவாஹாதி³ஸம்ப³ந்த⁴ம் குர்வந் உருபி⁴꞉ க்ருச்ச்²ரை꞉ ஶ்ரமைர்வித்தபா³தா⁴பி⁴꞉ உபஸர்கை³꞉ த்³வேஷாதி³பி⁴꞉ விபந்ந꞉ ம்ருதவத்ப்ராயோ ப⁴வதி ॥ ௧௩ ॥ [illegible] ॥ தாநிதி ॥ தாம்ஸ்தாந்விபந்நாந் ம்ருதாந் விஹாய

சில ஸமயம் குளிர்ச்சி வெயில் மழை காற்று இவைகளுக்குப் பதில் செய்யத் திறமை இல்லாதவனாக இருக்கிறான். சிலஸமயம் அற்பமானதைப் பற்றி வ்யவஹாரம் செய்து கொண்டும் வஞ்சனையால் பொருளில் சத்ருத் தன்மையை அடைகிறான். 11

சிற்சில ஸமயம் பொருளை யிழந்து படுக்கை ஆஸனம் இருப்பிடம் வாஹனம் முதலியவைகளின்றி ஸம்ஸார வனத்தி லிருக்கிறான். பிறரிடம் ஆசித்த வஸ்துக்களை அடையா விட்டால் அவரைச் சார்ந்த வஸ்துவில் ஆசை கொண்டு அவமான மடைகிறான். 12

ஒருவருக் கொருவர் பொருளைக் கொடுத்து வாங்குவதால் விர்த்தி யடைந்த விரோதத்தின் அனுபந்த மடைந்தவனாயினும் ஒருவருக் கொருவர் விவாஹம் முதலிய ஸம்பந்தத்தைச் செய்து கொண்டு இந்த ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் ஸஞ்சரித்து மிகுந்த சிரமத்தாலும் பொருள் உபத்ரவங்களாலும் த்வேஷங்களாலும் மரணமடைந்தவனுக்குச் சமனாகிறான். 13

இந்த ஜீவன் மரணமடைந்த அந்த அந்த ஜீவன்களை விட்டு அங்கங்கு உண்டான ஜீவனை க்ரஹித்து விளையாடுகிறான். ஓ வீர! புறப்பட்ட விடத்திற்குத்

𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌤𑍍𑌰
𑌵𑍀𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍 ॥ 14

𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑌾𑌃 ।
𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌶𑌯𑍀𑌰𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌯𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌗𑌤𑌵𑍈𑌰𑍋𑌽𑌭𑌿𑌯𑌾𑌤𑌿 ॥ 15

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑌤𑌾𑌭𑍁𑌜𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯-
𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑌦𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍
𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌕𑌕𑌙𑍍𑌕𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥ 16

𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌹𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌨𑍋𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌕𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ १४ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 ॥ 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌯𑍈𑌃 𑌮𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌯𑍈𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌯𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌦𑌮𑌭𑌿𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ १५ ॥ 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌲𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍋𑌮𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌹𑌾𑌸𑌿𑌣𑍋 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌬𑌕𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 ॥ १६ ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥

திரும்புவதில்லை எவனும் ஸம்ஸார மார்க்கத்திற்குக் கரையாகிய யோகத்தையு மடைவதில்லை. 14

திசைகளில் உள்ள யானைகளை ஜயித்தவர்களும் மற்றும் சூரர்கள் யாவரும் பூமியில் என்னுடையது என்னும் வைரத்தை வைத்து யுத்தத்தில் படுகிறார்கள். விரோதமில்லாத துறவி எதை அடைகிறானோ அந்த ஸ்தானத்தை அடைவதில்லை. 15

கொடிகளின் கிளைகளை ஆச்ரயித்துச் சில ஸமயம் ஆவல்கொள்ளுகிறான். அந்தக் கொடிகளை ஆச்ரயித்தனவும் இனிமையாகப் பேசுவனவுமாகிய பக்ஷிகளிடம் ஆவலடைகிறான். ஒரு ஸமயம் சிங்கக் கூட்டத்தினிடம் பயந்து கொக்கு கழுகு பருந்து இவைகளுடன் ஸ்நேஹிக்கிறான். 16

𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌂𑌸𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶
𑌨𑍍𑌨𑌰𑍋𑌚𑌯𑌨𑍍 𑌶𑍀𑌲𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌿𑌰𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿𑌃 ॥ 17

𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌦𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑍋
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌦𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇 𑌪𑌤𑌨𑍍
𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌜𑌭𑍀𑌤 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 18

𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌆𑌪𑌦𑌃
𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌯𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮 ।
𑌅𑌧𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌜𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑍋
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌞𑍍𑌜𑌨𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍 ॥ 19

𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 [illegible] 𑌅𑌰𑍋𑌚𑌯𑌨𑍍 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 । 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌿𑌰𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌵𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌦𑍀𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑌃 [illegible] । 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌰𑌣𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌨𑍍 । 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌵𑌤𑍍 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌗𑌜𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௮ ॥ 𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑍇 ॥ ௧௯ ॥ 𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣

அந்தக் கொக்கு முதலியவைகளால் வஞ்சிக்கப்பட்டு ஹம்ஸ பக்ஷிகளின் கூட்டத்தை அடைந்து அந்த ஹம்ஸங்களின் சீலத்தை விரும்பாமல் வானரங்களை அடைகிறான். அந்த வானர ஜாதிக்கிரீடையால் இந்திரியஜய மடைந்து ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக்கொள்ளுவதால் மரியாதையை மறந்து விடுகிறான்.

விருக்ஷங்களில் கிரீடித்துக்கொண்டு பிள்ளை பெண்டு இவைகளிடம் வாத்ஸல்யம் வைத்து ஸுரதக்கிரீடையால் தீனத்தன்மை யடைந்து தனக்கேற்பட்ட பந்தத்திற் பரவசனாகித் தவறிப் பர்வத குகையில் விழுந்து யானையிடம் பயந்து கொடியைக் கிரஹிக்கிறான். 18

சத்ருக்களைத்வம்ஸம் செய்யும் ஓ வீர! வெகு பிரயாஸையினால் ஆபத்தினின்றும் விடுபட்டு மறுபடி ஜீவனை அடைகிறான். மாயையால் இந்த ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் புகுந்து பிரமிக்கும் பிராணி இன்னும் கரை காணவில்லை. 19

𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌭𑍂𑌤𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌃 ।
𑌅𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌤𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌰𑌾𑌤𑌿𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍 ॥ 20

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌨𑍃𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌖𑌿𑌲𑌜𑌨𑍍𑌮𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂
𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑍈𑌰𑌪𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌯𑌶𑌃𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂
𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍁𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃 ॥ 21

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌬𑍍𑌜𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌹𑌤𑌾𑌂𑌹𑌸𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇𑌽𑌮𑌲𑌾 ।
𑌮𑍌𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍇
𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑌮𑍂𑌲𑍋𑌽𑌪𑌹𑌤𑍋𑌽𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 ॥ 22

𑌣𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 [illegible] 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌰 𑌅𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௨௦॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌜𑌨𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍁𑌰𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥௨௧॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿॥ [illegible] 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌹𑌤𑌾𑌂𑌹𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌮𑍌𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍂𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌮 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥௨௨॥ 𑌪𑍍𑌰

ஓ ரஹூகண! நீயும் தண்டிப்பதைவிட்டுப் பிராணிகளிடம் அன்பு கூர்ந்து விஷயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தாமல் இருந்து விஷ்ணு ஸேவையால் தீக்ஷ்ணமான ஞானமாகிய கத்தியைக் கிரஹித்து இந்த ஸம்ஸார மார்க்கத்தின் கரையைத் தாண்டுவாயாக. 20

ராஜா கூறுகிறன்.

ஆச்சர்யம்! ஜன்மங்களெல்லாவற்றிலும் மானிட ஜன்மம் சிறந்தது. ஹிருஷீகேசருடைய யசஸ்ஸால் சோதிக்கப்பட்ட மனமுடைய மஹாத்மாக்களாகிய உங்களுடைய சம்பந்தம் எங்கே இல்லையோ அந்த ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளில் வேறு ஜன்மங்களினுல் என்ன பயன்? 21

உம்முடைய பாதகமலங்களின் தூளியால் தோஷம் ஒழியப்பெற்றவனுக்கு அதோக்ஷஜரிடம் நிர்மலமான பக்தி உண்டாகிறது என்பது ஆச்சர்யமல்ல! உம்முடைய சேர்க்கை சிறிது காலம் ஏற்பட்டதால், கெட்ட தர்க்கத்தால் வேரூன்றிய என் அவிவேகமும் நீங்கிற்று. 22

𑌨𑌮𑍋 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌮𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋
𑌨𑌮𑍋 𑌯𑍁𑌵𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮 𑌆𑌵𑌟𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 ।
𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌗𑌾𑌮𑌵𑌧𑍂𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌶𑍍
𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑍍 ॥ 23

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌶 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌵𑍈 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌪𑌤𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌤𑌯𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌕𑌰𑍁𑌣𑌮𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌚𑌰𑌣𑌃 𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌕𑌰𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍋 𑌧𑌰𑌣𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 ॥ 24

𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑌪𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿, 𑌸𑍁𑌜𑌨𑌸𑌮𑌵𑌗𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮

𑌹𑌵𑌿𑌷𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍇𑌽𑌵𑌟𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌾𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍁𑌵𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 । 𑌵𑌿𑌗𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌗𑌣𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸 𑌆𑌶𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௪ ॥ 𑌸𑍌𑌵𑍀𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍁𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍋𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑍀𑌰𑌸𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌤𑌿𑌂

பெரியோர்களுக்கு நமஸ்காரம்! சிறியவர்களுக்கு நமஸ்காரம்! யௌவன முடையவர்களுக்கு நமஸ்காரம்! பிர்ம்மசாரிகள் வரையில் உள்ளவர்களுக்கு நமஸ்காரம்! அவதூதர்களின் வேஷத்துடன் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கும் வேதியர்களுக்கு நமஸ்காரம்! அரசர்களுக்கு மங்கள முண்டாக வேண்டும்! 23

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்

உத்தரையைத் தாயாக அடைந்த ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! கணக்கற்றதும் சிறந்ததுமாகிய மஹிமையை உடையவரும் பிர்மரிஷி குமாரருமாகிய அந்த வேதியர் தம்மை அவமதித்தவனாயினும் ஸிந்து தேசாதிபதியிடம் மிகுந்த கருணையுடையவராகையால், ஆத்மதத்வத்தை உபதேசித்து, ரஹூகண ராஜனால் கருணையுடன் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட பாதங்களுடன் பூர்ணமான ஸமுத்ரம் போல் அடங்கிய கருணைகளின் அலைகளுடன் கூடிய கருத்துள்ளவராகி இந்தப் பூமியில் ஸஞ்சரித்தார் 24

ஸௌவீரபதியாகிய ரஹூகண ராஜனும் ஸாதுவால் அடைந்த ஆத்ம தத்வமுடையவனாகி தன்னிடம் அவித்தையால் ஆரோபிக்கப்பட்ட தேஹத்தில்

𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜, 𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑍃𑌪 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 25

॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑌃 ॥

𑌯𑍋 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌹 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌭𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌲𑍋𑌕𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑌃 ॥ 26

𑌅𑌥 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍈𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 27

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸 𑌵𑌿𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 । 𑌹𑍇 𑌨𑍃𑌪 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌰𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌹𑍂𑌗𑌣𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 ॥௨௫॥ 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌣𑌿𑌕𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌕𑍇𑌣 𑌰𑍂𑌪𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑍈𑌵 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍋𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌟𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌮𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௨௬ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌥 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌯𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍇𑌨 ॥ ௨௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

நான் என்ற அபிமானத்தை விட்டான். ஓ ராஜனே! பகவானைச் சார்ந்த பரதரை ஆச்ரயித்த ரஹூகணராஜனுடைய மஹிமை இவ்வித மேற்பட்டது. 25

பரீக்ஷித்து ராஜன் வினவுகிறான்.

ஓ மஹாபாகவத! வெகு விஷயங்களை அறிந்த நீர் இப்பொழுது அப்ரத்ய க்ஷமான வார்த்தையால் பிராணிகளுக்குள்ள ஸம்ஸார மார்க்கத்தைக் கூறினீர். இந்த மார்க்கமானது பெரியோர்களின் புத்தியைக்கொண்டு விஷயங்களைக் கற்பித்துக் கொள்ள வேண்டியதாகிறது. அறிவில்லாத ஜனங்கள் விரைவில் நன்றாய் அறியமுடியாததாக இருக்கிறது. 26

இந்த ஸம்ஸார மார்க்கம் அறிய முடியாத தன்மையி லிருப்பதால் அதற்குத் தகுதியான அர்த்தத்தை வர்ணித்துரைக்க வேண்டுமென்றான். 27

13- வது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

அத சதுர்த்தஶாத்யாய ப்ராரம்ப:.

॥ ஸஹோவாச ॥

ய ஏஷ தேஹாத்மமாநிநாம் ஸத்த்வாதிகுணவிஶேஷவிகல்பிதகு-
ஶலாகுஶலமிஶ்ர விநிர்மிதவிவிததேஹாவலிபி: வியோகஸம்யோ-
காத்யநாதிஸம்ஸாராநுபவஸ்ய த்வாரபூதேந ஷடிந்த்ரியவ-
ர்கேண தஸ்மிந் துர்காத்வவதஸுகமேऽத்வந்யாபதித ஈஶ்வரஸ்ய
பகவதோ விஷ்ணோர்வஶவர்திந்யா மாயயா ஜீவலோகோऽயம்யதாவ-
ணிக்ஸார்தோऽர்தபர: ஸ்வதேஹநிஷ்பாதிதகர்மாநுபவ: ஶ்மஶாநவ

சதுர்த்தஶே பவாரண்யரூபகஸ்யாதிக்ருதி: க்ருதா ।
ப்ரஸ்துதே தஸ்யார்தோ யோऽர்தஶகாத்யுபகல்பநை: ॥

ஸஹோவாசேதி ॥ ய: பரீக்ஷிதா ப்ருஷ்ட: ஸ: ஶுக: உவாச। ஹேதி
ஸம்போதநோக்தி:। அத்ராபி ஹேதி ப்ரஸித்தௌ। 'துராத்யயேऽத்வந்யஜயா நிவேஶித'
இதி பதார்த்தம் ததேவ வநநிவேஶந ப்ரகாரகதநேந ப்ரபஞ்சயதி॥ யஏதி॥
யஏஷ: ப்ரஸித்த: அயம் ஜீவலோக: விஷ்ணோர்மாயயா ஈஶ்வரஸ்ய அத்வநி ஆபதி-
த: பவாடவீம் கதஸ்து ஹரிசரணஸ்ய குரோ: சரணாரவிந்தே யேऽர்ப்பிதா:
ஸேவகாஶ்லேஷார்த்தாநுபதவீம் தேஷாம் நாஸ்தி பக்தியோகம் அஜ்ஞாநாவி நாவர-
ணே நவ்யாவ்ருத்தாநீத்யந்ய:। மாயாயா: ஸ்வகார்யரூபேண ஸம்ஸாரயோகவாதி
ஹேதுத்வாத் ஆத்ம தேஹாத்மமாநிநாம் ஸத்த்வாதிகுண விஶேஷை: விகல்பிதாநி
விஹிதாநி யாநி குஶலம் அகுஶலம் மிஶ்ரம் கர்மாணி தைர்நிர்மிதாவிவித
தேஹாவலிபி: வியோக ஸம்யோகாதி: யோகாதி: யோகநாதி: ஸம்ஸார:
தத்அநுபவஸ்ய த்வாரபூதேந ஷடிந்த்ரியவர்கேண தஸ்மிந் ஸம்ஸாரரூபே
துர்காமார்கவத்அஸுகமே அத்வநி ஆபதித: யதா வணிஜாம் ஸார்த: ஸமூஹ:
அர்த்தபர: ஸ்வதேஹநிஷ்பாதிதாநாம் கர்மணாம் பலத்வாரேணாநுபவோ

---

14 – வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

தேஹமே ஆத்மா என்ற எண்ணங்கொண்டவர்களின் ஸத்வம் முதலிய குண விசேஷங்களால் புண்யம் பாபம் புண்யபாப கர்மங்கள் என்னும் கர்ம வேறுபாடுண்டாகின்றன. அவைகளால் ஏற்பட்ட பலவித தேஹங்களால், வியோகம், ஸம்யோகம் யோகம் முதலியவைகளின் அநாதியான ஸம்ஸாரத்தின் அனுபவத்திற்கு த்வாரமாகிய ஆறு இந்திரியங்களின் கூட்டத்தால் ஈச்வரனும் பகவானுமாகிய விஷ்ணுவின் ஸ்வாதீன மடைந்த மாயையால் கெட்ட மார்க்கம் ஏற்படுவதுபோல் செல்லமுடியாத ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் விழுகின்றான். பின் பொருளில் ஆவல் கொண்ட வர்த்தகர்களைப் போல் தன்தேஹத்தால் தேடிய கர்மானுபவத்

[illegible] 1

[illegible] 2

[illegible] 3

[illegible]

தை அடைந்து மயானம்போல் கெடுதியுள்ள ஸம்ஸார வனத்தில் புகுகிறான். பிரயோஜன மில்லாதனவும் விக்னம் மிகுந்தனவுமாகிய சேஷ்டை யுடையவனாகி அந்த ஸம்ஸார வனத்தில் உள்ள தாபங்களைப் போக்கும் விஷ்ணுவாகிய குருவின் பாதபத்மத்தில் வண்டுகள் போல் ஆச்ரயித்த பெரியோர்கள் சென்ற மார்க்கத்தை அடைவதில்லை. 1

இந்த ஸம்ஸார வனத்தில் இந்திரியங்கள் என்ற பெயர்கொண்ட இவ்வறுவரும் செய்கையால் (1) திருடர்கள் போல் ஆகின்றார்கள். 2

ப்ரத்யக்ஷமாக பரமபுருஷனைப் பூஜிப்பதை லக்ஷணமாக உடையது தர்மமமாகும். அந்த தர்மத்திற்குக் காரணமும் வெகுப் பிரயாஸையால் கிடைத்ததுமாகிய புருஷனுடைய பொருளை பரலோகத்திற்க் குரியதென்று பேசுகிறார்கள். தர்சனம் ஸ்பர்சனம் சிரவணம் ஆஸ்வாதனம் அவக்ராணம் ஸங்கற்பம் வியவஸாயம் இவைகளால் கிருஹத்தில் உள்ள விஷய ஸுகங்களை அனுபவித்ததால் குற்சிதமான புத்தியுடையவனும் மனத்தை ஜயிக்காதவனுமாகிய புருஷனுடைய தர்மத்திற்குரிய பொருள் வர்த்தகனுடைய பொருள் திருடர்களால் அபகரிக்கப்படுவது போல் அபஹரிக்கப்படுகிறது. 3

---

(1) திருடர்கள் போன்றவர்கள், என்பன முன் அத்யாயத்திற் கூறியவைகளின் விவரங்களென் றூகிக்கவும்,

𑌅𑌥 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍌𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍃𑌕𑌸𑍃𑌗𑌾𑌲𑌾 𑌏𑌵𑌾𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌿𑌨 𑌉𑌰𑌣𑌕𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑌿𑌷𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 4

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌪𑍍𑌯𑌦𑌗𑍍𑌧𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌾𑌵𑌪𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌤𑍃𑌣𑌵𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡 𑌏𑌷 𑌆𑌵𑌸𑌥𑌃 ॥ 5

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍋 𑌦𑌂𑌶𑌮𑌶𑌕𑌸𑌮𑌾𑌪𑌸𑌦𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑍈𑌃 𑌶𑌲𑌭𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌮𑍂𑌷𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌮𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 6

[illegible]

கிருஹத்தில் வஸிப்பவனுக்குப் பெயரால் பெண்டு பிள்ளைகளாகியவர்கள் செய்கையால் செந்நாய்களும் நரிகளுமாகிறார்கள். இவைகள், விருப்பமில்லாதவனும் மிகவும் பத்தனுமாகிய குடும்பியால் ரக்ஷிக்கப்படும் வஸ்துவை அந்தக் குடும்பி பார்த்திருக்கும்போதே ஆடுகளைப் போல் அபஹரிக்கின்றன. 4

வருஷந்தோறும் உழுது விதைப்பினும் வீணாகாத க்ஷேத்ரமானது மறுபடி விதைக்கும்போது குல்மங்கள் திருணங்கள் கொடிகள் இவைகளால் பிரவேசிக்க முடியாதவாறுவது போல் கிருஹஸ்தாச்ரமமானது கர்மத்திற்கு க்ஷேத்ரமாகிறது. இதில் கர்மங்கள் கெடுதி யடைவதில்லை. ஏனெனில் இந்த ஆச்ரமம் காமங்களுக்கு இருப்பிடமாகிறது. 5

அந்த கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் பற்றுதலடைந்து காட்டீக்கள் கொசுக்கள் இவைகளுக்குச் சமமானவர்களும் அபசதர்களுமாகிய மானிடர்களாலும் பூச்சிகள் பக்ஷிகள் தஸ்கரர்கள் எலி முதலியவைகளாலும் உபத்திரவிக்கப்படும் பொருளுடையவனாகி, சில ஸமயம் திரும்புகிறவனாயினும் அவித்தை காமம் கர்மம் இவைகளால் அன்புகூர்ந்த மனத்துடன் இந்த மார்க்கத்தில்பிரமித்து பிரயோஜனமில்லாத கந்தர்வ நகரத்திற்கு நிகராகிய மானிடவுலகை உசிதமென்று பொய்யான விஷயத்தில் நோக்கங் கொண்டு பார்க்கிறான். 6

[illegible] 7

[illegible] 8

[illegible] 9

[illegible]

[illegible]

சில ஸமயம் கானலுக்கு சமமான விஷயங்களைக் குறித்தோடுகிறான். பானம் போஜனம் மைதுனம் இவை முதலிய துக்கங்களில் ஆவலுடையவனாகிறான். 7

கோஷம் யாவற்றுக்கும் ஸ்தானமாகிய (அக்னியின்) புரீஷ விசேஷமாம் ஸுவர்ணத்தை, அந்தப் புரீஷம் போன்ற வர்ணத்தின் குணத்தால் கட்டுப்பட்ட புத்தியுடையவனாகி, அக்னியில் விருப்பத்தினால் பரவசனானவன் கொள்ளிக் கட்டையாகிய பிசாசத்தைப் போல் கிரஹிக்க விரும்புகிறான். 8

பிறகு ஒரு ஸமயம் வாஸம் செய்யுமிடம் ஜலம் பொருள் முதலிய தானனுபவிக்கும் அநேக வஸ்துக்களில் கவனிப்புள்ளவனாகி இந்த ஸம்ஸார வனத்தில் இங்கு மங்கும் ஓடுகிறான். 9

சிலஸமயம் சுழற் காற்றுக்குச் சமமான ஸ்திரீயின் மடியின்மீது வைத்துக் கொள்ளப்படுகிறான். அந்த ஸமயம் உள்ள அன்பால் புழுதியடைந்த நேத்திரங்

𑌸𑌾 𑌰𑌜𑌨𑍀𑌭𑍂𑌤 𑌇𑌵 𑌸𑌾𑌸𑌾𑌧𑍁𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍋 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 ॥ 10

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌕𑍃𑌦𑌵𑌗𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑍈𑌤𑌥𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌤𑍋𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍁𑌲𑍂𑌕𑌝𑌿𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑍍𑌵𑌨𑌵𑌦𑌤𑌿𑌪𑌰𑍁𑌷𑌰𑌭𑌸𑌾𑌟𑍋𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌲𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 ॥ 12

𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌦𑍁𑌗𑍍𑌧𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌕𑌾𑌕𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑍍𑌯

[illegible]

களுடையவன் போலவும் மிருதியான தோஷங்கொண்ட புத்தியுடையவன் போலவுமாய்,இரவில் பூதங்கள் போல் மர்யாதைத் தவறுதலுக்கு ஸாக்ஷிகளாகும் திக் தேவதைகளை நன்றாய் அறிவதில்லை. 10

சில ஸமயம் ஒரு முறை விஷயங்கள் பிரயோஜன மற்றன வென்று அறிந்தும் தேஹத்திற் கொண்ட அபிநிவேசத்தால் ஸ்மரண மிழந்து கானல் போன்ற அவ்விஷயங்களையே குறிப்பிட்டுச் செல்லுகிறான். 11

சில ஸமயம் கோட்டான் சுவர்க்கோழி இவைகளின், சத்தம் போன்ற க்ரூரமான உற்சாஹத்தால் பயமடையும்படி ப்ரத்யக்ஷமாகவோ காணாமலோ பகையரசர் விரட்டுவதால் மிகவும் துன்பமடைந்த செவி த்வாரங்களையும் ஹிருதயத்தையு முடையவனாகிறான். 12

முன் செய்த புண்யங்களை அனுபவித்தவன் போல், எட்டிமரம் முதலிய அபுண்ய விருக்ஷங்கள் கொடிகள் விஷஜலம் நிறைந்த கிணறுகள் இவைகளைப் போல் காணப்படுவனவும் காணப்படாதனவுமாகிய பயனமற்ற பொருளுடை

[illegible] 13

[illegible] 14

[illegible] 15

[illegible] 16

[illegible] 17

[illegible]

யவர்களான உயிர்ப் பிணங்களைத் தான் ஜீவித்திருந்து பின் மரணமடையப் போகிறவனுயினும் நாடுகிருன். 13

ஒரு ஸமயம் துஷ்டர்களின் சேர்க்கையால் வஞ்சிக்கப்பட்ட புத்தியுடையவனுகி ஜலமில்லாத நதியின் பள்ளத்தில் விழுவது போல் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் துக்கத்தைக் கொடுக்கும் பாஷண்டனை அடைகிருன். 14

எப்பொழுது பிறர் உபத்திரவத்தால் தனக்கு அன்னம் கிடைக்க வில்லையோ அப்பொழுது தந்தை யிடத்திலோ புத்ரர்களிடத்திலோ உள்ள திருணம் முதலியவைகளையாவது தந்தையையாவது புத்ரர்களையாவது புசிக்கிருன். 15

சில ஸமயம், காட்டுத் தீபோன்றதும் ஆசிக்கத் தக்க பொருள் இல்லாமையால் பிரயோஜன மற்றதும் கஷ்டத்தைப் பலனுக உடையதுமாகிய வீட்டுக்கு வந்து துக்கமாகிய அக்னியால் தஹிக்கப்பட்டு மிகவும் வருத்த மடைகிருன். 16

ஒரு ஸமயம் காலத்தால் வக்ரத் தன்மையை அடைந்த ராஜபாரம்பரையாகிய ராக்ஷஸனுல் மிகவும் பிரியமான பொருள்களாகிய ப்ராணன்கள் அபகரிக்கப் பட்ட, சவம் போல் ஜீவலக்ஷணமில்லாதவனுக இருக்கிருன். 17

कदाचिन्मनोरथोपगतपितृपितामहाद्यसत्सदिति स्वप्ननिर्वृतिलक्षणमनुभवति ॥ 18

क्वचिद्गृहाश्रमकर्मचोदनातिभरगिरिमारुरुक्षमाणो लोकव्यसनकर्षितमनाः कण्टकशर्कराक्षेत्रं प्रविशन्निव सीदति ॥ 19

क्वचिच्च दुःसहेन कायाभ्यन्तरवह्निना गृहीतसारः स्वकुटुम्बाय क्रुध्यति ॥ 20

स एव पुनर्निद्राजगरगृहीतोऽन्धे तमसि मग्नः शून्यारण्य इव शेते नान्यत्किञ्चन वेद शव इवापविद्धः ॥21

कदाचिद्भग्नमानदंष्ट्रो दुर्जनदन्दशूकैरलब्धनिद्राक्षणो व्यथितहृदयेनानुक्षीयमाणविज्ञानोऽन्धकूपेऽन्धवत्पतति ॥ 22

कदाचिदिति ॥ कदाचिन्मनोरथप्राप्तं पित्राद्यसदेव सदिति स्वाप्नवत्सुखं शश्वदनुभवति प्रत्यक्षवत्सानन्दसुखं । इदानीं तत्तत्साधनव्यसनाप्त इति शेषः ॥ १८ ॥ परन्तु क्वचिदित्यत्रान्वये क्वचिदिति ॥ क्वचिद्गृहाश्रमयोः कर्मचोदनास्तासामतिभरोऽतिविस्तारः स एव गिरिस्तमारुरुक्षन्तु दुःखं प्राप्नुवन्तु ॥१९॥ पश्चात्पश्येत्यत्राप्यन्वये क्वचिच्च दुःसहेनेति ॥ २० ॥ क्वचिच्च निद्रैवाजगरस्तेनेत्यत्रान्वये ॥ शवमिवेति ॥२१॥ दष्टस्य दुर्जनैरित्यत्रान्वये॥ कदाचिदिति ॥ मानो भग्नो मानभङ्गो दंष्ट्राभङ्गश्च यस्य सः दुर्जनदन्दशूकैरलब्धनिद्रायाः क्षणोऽवसरो येन ॥२२॥ कहिर्भूतविक्ष

சில ஸமயம் மனோரதத்தால் பொய்யாக அடைந்த பிதா, பிதாமஹர்களை ஸத்யம் என்று ஸ்வப்னத்தில் உள்ள ஆனந்தத்தின் லக்ஷணமான ஸுகத்தை அடைகிறான். 18

ஒரு கால் கிருஹஸ்தாச்ரமத்தில் உள்ள கர்மங்களின் ப்ரேரணைகளின் மிகுதியாகிய மலையின் மீது ஏறவிருப்பங்கொண்டு உலகிலேற்படும் வியஸனத்தால் சிரமமடைந்த மனமுடையவனாகி முள்ளும் கல்லுமுள்ள க்ஷேத்திரத்தில் பிரவேசிப்பவன்போல் வருத்தமடைகிறான். 19

ஒருஸமயம் ஸஹிக்க முடியாத ஜாடராக்னியால் கிரஹிக்கப்பட்ட ஸாராம்ஸமுடையவனாகித் தன் குடும்பத்தைப் பற்றிக் கோபமடைகிறான். 20

அவனே நித்ரையாகிய பாம்பினால் கிரஹிக்கப்பட்டு, மிகுந்த இருளில் விழுந்து சூன்யமான அரண்யத்தி லிருப்பது போல் சயனம்செய்கிறான். சவம்போல் வேறு எதையும் அறிவதில்லை. 21

சில ஸமயம் துஷ்டர்களாகிய க்ரூரஜந்துக்கள் கர்வமாகிய தெற்றிப்பல்லை முறிக்க, அதனால் நித்திரைக்கு அவகாசம் கிடைக்காமல் துன்பமுறுகிறான். அந்த மனஸால் விஞ்ஞானக் குறைவடைந்த இருள் நிறைந்த கிணற்றில் குருடன் போல் விழுகிறான். 22

[illegible] 23

[illegible] 24

[illegible] 25

[illegible] 26

[illegible] 27

[illegible]

ஒரு கால் காமங்களாகிய மதுக்களின் லேசங்களைத் தேடுகிறவனுகிப் பிறர் மனைவி பிறர் பொருள்களை அடைந்து அரசனுலோ ப்ரபுக்களாலோ அடிபட்டு அபாரமான நரகத்தில் விழுகிறுன். 23

ஆகையால் இதனுலேயே இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் இந்த ப்ரவிர்த்தி மார்க்கத்தில் விஹிதமான கர்மத்தை ஜனனமரணங்களை அடைய க்ஷேத்ரம் என்று சொல்லுகிறுர்கள். 24

பந்தத்தினின்று விடுபடுவானுயின் அவனிட மிருந்து தேவதத்தன் அபகரிக்கிறுன். அவனிடமிருந்து விஷ்ணுமித்திரன் அபஹரிக்கிறுன் என்று வியவஸ்தை இல்லாம லிருக்கிறது. 25

சில ஸமயம் குளிர்ச்சி வெயில் காற்று முதலிய ஆதிதைவிகங்களும் ஆதிபௌதிகங்களும் ஆத்யாத்மிகங்களுமாகிய தசைகளை நிவாரணம் செய்வதற்குச் சக்தியற்றவனுகிக் கணக்கில்லாத கவலைகளால் வருத்தமுற்றிருக்கிறுன். 26

ஒருகால் ஒருவருக்கொருவர் அற்ப விஷயத்தைப்பற்றி வியவஹாரம் செய்துகொண்டு பொருளில் வஞ்சனையால் த்வேஷமடைகிறுன். 27

अध्वन्यमुष्मिन्निम उपसर्गास्तथा सुखदुःखरागद्वेषभयाभिमानप्रमादोन्मादशोकमोहलोभमात्सर्येर्ष्यावमानक्षुत्पिपासाधिव्याधिजन्मजरामरणादयः ॥ 28

क्वापि देवमायया स्त्रिया भुजलतोपगूढः प्रस्कन्नविवेकविज्ञानो यद्विहारगृहारम्भाकुलहृदयस्तदाश्रयावसक्तसुतदुहितृकलत्रभाषितावलोकविचेष्टितापहृतहृदय आत्मानमजितात्मापारेऽन्धे तमसि प्रहिणोति ॥ 29

कदाचिदीश्वरस्य भगवतो विष्णोश्चक्रात्परमाण्वादिद्विपरार्धापवर्गकालोपलक्षणात्परिवर्तितेन वयसा रं-

---

अध्वन्यमुष्मिन् [illegible] उपसर्गान् प्रपञ्चयति ॥ अध्वन्यमुष्मिन्निमे [illegible] तथा उपसर्गाः [illegible] ॥ २८ ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ तत्र [illegible] क्वापीत्यादिना [illegible] व्याचष्टे ॥ क्वापीति ॥ प्रस्कन्नं अपगलितं विवेकज्ञानं यस्य तस्याः स्त्रिया विहारगृहं क्रीडागृहं तदारम्भे आकुलं हृदयं यस्य अनेन च प्रसज्जतीत्यादि व्याख्यातं तदाश्रयेत्यादि व्याचष्टे तस्याः आश्रये अवसक्ताः आसक्ताः सुताः दुहितरश्च कलत्रं च तेषां भाषितादिभिरपहृतं हृदयं यस्य प्रहिणोति प्रक्षिपति ॥ २९ ॥ [illegible] व्याचष्टे कदाचिदिति ॥ परमाण्वादिः द्विपरार्धापवर्गान्तः यस्य कालस्य स काल उपलक्षणं यस्य परिवर्तितस्य तेन परिवर्तितेन परि-

---

இந்த ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் மிகுந்த பிரயாஸை முதலியவைகளும் ஸுகம் துக்கம் ராகம் த்வேஷம் பயம் அபிமானம் பிரமோதம் ஸந்தோஷம் சோகம் மோஹம் மாச்சர்யம் பொறாமை அவமானம் பசி தாஹம் ஆதி வியாதி ஜன்மம் மூப்பு மரணம் இவை முதலியவைகளும் உபத்ரவிப்பனவாகின்றன. 28

ஒரு ஸமயம் தேவமாயை போன்ற ஸ்திரீயின் கொடிபோன்ற கரங்களால் ஆலிங்கனம்செய்யப்பெற்று விவேகத்தையும் அறிவையும் இழந்து அந்த ஸ்திரீக்கு விலாஸகிருஹத்தைச் செய்ய யத்தினம் செய்வதில் வியாகுலமான மனதுடன் அந்த ஸ்திரீயின் ஆச்ரயத்தில் பற்றுதலடைந்த, பிள்ளை பெண், பெண்டு இவர்களின் பேச்சு, பார்வை நடத்தை இவைகளால் அபஹரிக்கப்பட்ட மனஸை அடைந்து அந்தக் காண ஜயம்பெறுமல் மனத்தை அபாரமான பெரும் இருளில் பிரேரணை செய்கிறுன். 29

ஒரு ஸமயம் பரமாணு முதல் இரண்டு பரார்த்தம் வரையில் உள்ள காலத்தை லக்ஷணமாகக் கொண்ட பிரமாணத்தின் வேகத்தாலும் வயதாலும் பதில்

सहसा हरत आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तानां भूतानामनिमिषतो मिषतां वित्रस्तहृदयस्तमेवेश्वरं कालचक्रनिजायुधं साक्षाद्भगवन्तं यज्ञपुरुषमनादृत्य पाषण्डदेवताः कङ्कगृध्रबकवटप्राया आर्यसमयपरिहृताः साङ्केत्येनाभिधत्ते ॥ 30

यथा तु पाषण्डैरात्मवञ्चितैस्तैरुरुवञ्चितो ब्रह्मकुलं समावसंस्तेषां शीलमुपनयनादिश्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानेन भगवतो यज्ञपुरुषस्याराधनमेव तदरोचयन् शूद्रकुलं भजते निगमाचारेऽशुद्धितो यस्य मिथुनीभावः कुटुम्बभरणं च यथा वानरजातेः ॥ 31

हरणेन कालो लक्षणादिति वा यद्वा एकेन वा स कालस्वरूपेणेत्यर्थः । सहसा शीघ्रेण परिवर्तितेन परिहरणेन चपला ब्राह्म्यादिक्रमेण ब्रह्माणमभिव्याप्य तृणस्तम्बादीनि हरतः चक्रतः सकाशात् वित्रस्तहृदयस्तु पाषण्डदेवताः श्रित्वेत्यन्वय इत्यन्वयः । अनिमिषतः निमेषरहितस्य सर्वद्रष्टुरित्यर्थः । मिषतां च पश्यतां कर्त्रादीनामित्यर्थः । कर्मणि षष्ठी । कालचक्रं निजं नित्यमायुधं यस्य साङ्केत्येन स्वपरम्परागतेन पाषण्डागमेन ॥३०॥ दैवोपहत इत्येतद्व्याचष्टे ॥ यथेत्यादि ॥ शूद्रा उपलक्षितो यैस्तैः उरु अधिकं वञ्चितस्तु तेषां ब्राह्मणानां शील उपनयनादि तदरोचयन् शूद्रकुलं भजते निगमोक्ताचारे अशुद्धितः स्वस्य शास्त्रविहिताचारः यस्य शूद्रस्य केवलं मिथुनीभावः कुटुम्बभरणं च वानरः नाग्निहोत्रादि ॥३१॥ तज्जातिरासेवनेत्याह व्याचष्टे ॥

செய்யத் திறமையில்லாதவர்களும் திருணம் முதல் பிர்ம்மா வரையிலுமுள்ளவர்களுமான பிராணிகளை நாசம் செய்வதும் ஜாகரூகமுமாகிய மஹிமை தங்கிய ப்ரபுவான விஷ்ணுவின் சக்ரத்தால் மிகவும் நடுங்கிய மனதுடையவனுகி, காலசக்ர ஸ்வரூபியும் ஸத்யமான ஆயுத முடையவரும் ஈச்வரரும் பகவானுமாகிய அந்த யஞ்ஞபுருஷரையே ஆதரவு செய்யாமல் பெரியோர்களின் ஆசாரத்தால் பரிஹரிக்கப்பட்டவர்களும் பருந்து கழுகு கொக்கு இவை போன்றவர்களுமான பாஷண்ட தேவதைகளை அவர்களின் ஆகமப்படி கொள்கிருன் 30

வேதியர்களின் குலத்தை அடைந்தவனுகிய மானிடன் தன்னை மோசஞ் செய்த பாஷண்டர்களால் மிகவும் மோசபடைந்து அந்த வேதியர்களின் உபனயனம் முதலிய ஆசாரங்களில் விருப்பமில்லாமல் வேதத்தில் கூறியவைகளும் ஸ்மிருதியில் கூறியவைகளுமாகிய நித்யகர்மங்களின் அனுஷ்டானத்தால் யஞ்ஞ புருஷராகிய பகவானுடைய பூஜையை விரும்பாமல் சூத்ரகுலத்தை அடைகிருன். அந்த சூத்ரன் வேதானுஷ்டானத்தில் அசுத்தனுகையால் வானரஜாதிக்கு ஏற்படுவதுபோல் இவனுக்கு ஸ்திரீ ஸங்கமும் குடும்ப போஷணமும் ஏற்படுகின்றன.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌨𑌤𑌿𑌕𑍃𑌪𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌧𑌿𑌃 ‖ 32

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌵𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌦𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ‖ 33

𑌏𑌵𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑌜𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍀𑌤𑌵𑌾𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 ‖ 34

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑍍𑌯𑌪𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑌾𑌠𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 ‖ 35

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 ‖ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 ‖ 32 ‖ 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇 ‖ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌵 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ‖ 33 ‖ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑍇 ‖ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌏𑌵𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌟𑍇 𑌪𑌤𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ‖ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍀𑌤𑌵𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑌿𑌕𑍋𑌽𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌟𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ‖ 34 ‖ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑌤𑌾𑌵𑌤𑍁𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌾𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥 𑌇𑌤𑌿 ‖ 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 ‖ 35 ‖ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌧𑌨

அந்த சூத்ரஜாதியிலும் தடையில்லாமல் தன்னிஷ்டப்படி விளையாடிக்கொண்டு மிகவும் கிருபணமான புத்தியுடையவனாகி ஒருவருக்கொருவர் முகத்தைப் பார்ப்பது முதலிய விஷய ஸுகங்களைச் சார்ந்த கர்மத்தாலேயே காலத்தின் எல்லையை மறந்தவனாகிறான். 32

சில ஸமயம் மரங்களில் ஸஞ்சரிக்கும் வானரம் பிள்ளை பெண்டு இவைகளில் வாத்ஸல்யம் வைத்து ஸ்திரீஸுகத்தில் ஆனந்த மடைவதுபோல் இவ்வுலகவாழ்க்கையை பிரயோஜனமாகக் கொண்ட கிருஹங்களில் கிரீடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். 33

இவ்விதம் ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் ஸுகம் துக்கம் முதலியவற்றை அடைந்து யமனாகிய யானையிடம் பயத்தால் பர்வதகுகை போன்ற இருளில் சில ஸமயம் குளிர்ச்சி காற்று மழை முதலிய ஆதிதைவிகங்களும் ஆத்யாத்மிகங்களும் ஆதிபௌதிகங்களுமாகிய அவஸ்தைகளைத் தடை செய்வதில் திறமையற்று முடிவில்லாத கவலையுடன் வருத்த முற்றிருக்கிறான். 34

சில ஸமயம் ஒருவருக்கொருவர் வியவஹாரம் செய்துகொண்டு வஞ்சகத்தால் சொற்பப் பொருளை யபகரித்து த்வேஷத்தை அடைகிறான். 35

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌧𑌨𑌃 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌭𑍋𑌗𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍋𑌪𑌗𑌤𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇𑌽𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌜𑌨𑌾𑌦𑌭𑌿𑌲𑌭𑌤𑍇 ॥ 36

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌮𑌿𑌥 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌹𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌵𑌹𑌤𑌿 ॥ 37

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤 𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁 𑌹 𑌵𑌾𑌵𑍇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌤 𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧 𑌏𑌷 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍁𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 38

𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌨 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌵𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌯𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 39

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌃 — 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍋𑌪𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥௩௬॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌃 — 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑌵𑌹𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 ॥௩௭॥ [illegible]𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌃 — 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌆𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥௩௮॥ [illegible] — 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௩௯ ॥ [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌃 — 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌰𑌾𑌜

சிற்சில ஸமயம் பொருள் குறைந்து சயனம் ஆஸனம் முதலிய ஸுகங்க ளில்லாதவனுகி மனத்தில் நினைத்தபடி பொருளை அடையாததால் அதை யடைய நிச்சயங்கொண்ட புத்தியுடனிருந்து அதனுல் அவமானம் முதலியவைகளை அடைகிருன். 36

இவ்வாறு மனத்தின் கெடுதியால் விர்த்தி யடைந்த வைரத்தின் ஸம்பந்த முடையவனுயினும் முன் வாஸனையால் விவாஹம் செய்துகொண்டு பின் அவனே தள்ளுகிருன். 37

பலவித க்லேசங்களாலும் உபத்ரவங்களாலும் பாதிக்கப்பட்ட இந்த ஸம் ஸார மார்க்கத்தில் ஆபத்தை யடைந்து நாசமடைகிருன். மற்ருெருவன் அவனை அவ்விடத்திலேயே விட்டுப் பிறக்கப் பிறக்கக் கிரஹிக்கிருன். துக்கித்து மோஹ மும் வருத்த முமுற்று சத்தம் செய்கிருன். ஸந்தோஷத்துடன் கானம் செய் கிருன். கட்டுப்பட்டு ஸாதுக்களைப் பிரிகின்ருன். இப்பொழுதும் திரும்புவதில்லை. மானிடர்கள் எதனுல் உண்டாயினரோ அந்த ஸம்ஸாரத்தின் எல்லையையும் அடைவதில்லை. 38

ஹிம்ஸிப்பதை விட்டவர்களும் ஒழிவடைந்த மனமுடையவர்களுமாகிய முனிவர்கள் அடையும் இந்த யோகாநுசாஸனத்தை இந்த மானிடர்கள் அடை வதில்லை. 39

𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌗𑌿𑌭𑌜𑌯𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌨𑍈𑌵𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌶𑌯𑍀𑌰𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌮𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌵𑍈𑌰𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 40

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌮𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 𑌤𑌤 𑌆𑌪𑌦𑌃 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 ॥ 41

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑍁𑌪𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 42

𑌆𑌰𑍍𑌷𑌭𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑍋 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑍇𑌵 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥ 43

𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌰𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌃 ।
𑌜𑌹𑍌 𑌯𑍁𑌵𑍈𑌵 𑌮𑌲𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌲𑌾𑌲𑌸𑌃 ॥ 44

[illegible]

ராஜ சிரேஷ்டர்கள் திசைகளில் உள்ள யானைகளை ஜயிப்பவர்களாயினும் இந்த யோகசாஸ்திரத்தை அடைவதில்லை. இந்த பூமி என்னுடையது என்னும் வைராக்யத்தைக்கொண்டு யுத்தத்தில் படுகிறார்கள். இந்தப் பூமியை விட்டு நாசமடைகிறார்கள். 40

கர்மமாகிய கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு அந்த ஆபத்தினின்று பிரயாஸையின்பேரில் விடுபட்டு நரகத்தினின்றும் விடுதலை யடைந்து மறுபடி இவ்வாறு ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் திரும்பாமல் ஸ்வர்க்கத்தை அடைபினும் மானிடவுலகையே அடைகிறான். 41

அந்தப் பாதரைப்பற்றி பின்வருமாறு பெரியோர்கள் கானஞ்செய்கிறார்கள். 42

ரிஷபரின் குமாரரும் மஹாத்மாவுமாகிய ராஜரிஷியான பாதருடைய மார்க்கத்தை மற்ற அரசன், மனத்தாலும் கருடன் மார்க்கத்தைப் போல் அநுஸரிக்கச் சக்தி பெறமாட்டான். 43

உத்தம ஸ்லோகராகிய பகவானிடம் அன்புடைய இந்த பரதர் யௌவனப் பருவத்தினராக இருக்கும் போதே மனோஜ்ஞர்களும் தள்ள முடியாதவர்களுமாகிய மனைவிமாரையும் மைந்தர்களையும் ஸுஹிருத்துக்களையும் ராஜ்யத்தையும் மலம் போல் த்யாகம் செய்தார். 44

𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌦𑌯𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌟𑍍-
𑌸𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾𑌮𑌭𑌵𑍋𑌪𑌿 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌃 ॥ 45

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌾𑌯
𑌯𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌶𑌿𑌰𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌰𑌂
𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 ॥ 46

𑌮𑍂॥ 𑌇𑌦𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌜

𑌷𑍋 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑍋𑌸𑍌 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌯𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌦𑌯𑍋𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌜𑌨𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌿 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌃 𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛 𑌇𑌤𑌿 ॥௪௫॥ 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑍋𑌗𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌨𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌦𑍇𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥௪௬॥ 𑌭𑌰𑌤𑌚𑌰𑌿𑌤 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹 — 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌦𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿

இந்தப் பரதராஜர்ஷி த்யாகம் செய்ய முடியாத பூமி புத்ரர்கள் தம்மைச் சார்ந்த ஜனங்கள் பொருள் மனைவி இவர்களையும் அவருக்குத் தயை உண்டாகும்படி பரிஜனங்கள் நோக்கங் கொள்ளக்கூடியதும் தேவ சிரேஷ்டர்களால் பிரார்த்திக்கத் தக்கதுமாகிய ஸ்ரீயையும் விரும்ப வில்லை என்பது உசிதம். மதுஸூதனருடைய ஸேவையில் அன்புகூர்ந்த மனமுடைய மஹான்களுக்கு மோக்ஷமும் அற்பமாகு மல்லவா? 45

இந்தப் பரதர் மிருக சரீரத்தை விடவேண்டு மென்று கருதி யஞ்ஞ ஸ்வரூபியும் தர்மங்களுக்குப் பதியும் அனுஷ்டானத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவரும் யோகரூபரும் ஞானத்தை முக்யமாக உடையவரும் மாயைக்குப் பிரபுவும் நாராயணரும் ஹரியுமாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம் என்று கம்பீரமாகக் கீர்த்தனம் செய்தார். 46

பாகவதர்களால் புகழத்தக்கவைகளும் பரிசுத்தங்களுமான குணங்களையும் கர்மங்களையும் உடைய பரதராஜர்ஷியின் இச்சரித்திரம் மங்களத்திற்கு

ர்ஷேர்பரதஸ்யாநுசரிதம் ஸ்வஸ்த்யயநமாயுஷ்யம் தந்யம் யஶஸ்யம்
ஸ்வர்க்யாபவர்க்யம் வாநுஶ்ருணோத்யாக்யாஸ்யத்யபிநந்ததி ச ஸ
ர்வா ஏவாத்மந ஆஶிஷ ஆஶாஸ்தே காஞ்சந பரத இதி ॥ 47

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தே சதுர்தஶோऽத்யாய:.

ச யஸ்ய தஸ்ய பரதஸ்யாநுசரிதம் யோऽநுஶ்ருணோதி ஸ ஆத்மந ஏவ ஸகாஶாத் ஸர்வா ஆஶிஷ ஆஶாஸ்தே ஸ்வத ஏவ ப்ராப்நோதி ந து காஞ்சிதபி பரஸ்மாதபேக்ஷத இத்யர்த: ॥ ௪௭ ॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் சதுர்தஶாத்யாயவ்யாக்யா

ஸ்தானமாகியது. ஆயுளைக் கொடுப்பது. பொருளைத் தருவது. கீர்த்தியை விர்த்தி செய்வது. ஸ்வர்க்கத்திற் குரியது. மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது. இதைக் கேட்கிறவனும் சொல்லுகிறவனும் கொண்டாடுகிறவனும் மங்களங்களை யெல்லாம் பிறரிடம் எதையும் அடையாமல் தானே அடைகிறான். 47

14 - வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌮𑍁 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌿𑌨 𑌋𑌷𑌭𑌪𑌦𑌵𑍀𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑍇𑌦𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍌 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍇𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌜𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 1

𑌅𑌥𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌚𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌹 𑌉𑌪𑌜𑌾𑌤𑌃, 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌨𑍁𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 ॥ 2

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌚𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾

𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌂𑌶𑌜𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ॥

𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌋𑌷𑌭𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌅𑌵𑍇𑌦𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 । 𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌹𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞

15 - வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பரதருக்கு ஸுமதி என்றொரு குமாரரிருந்தார். ரிஷபருடைய மார்க்கத்தை அனுஸரித்திருக்கும் இந்த ஸுமதியைச் சில பாஷண்டர்கள் துஷ்டரும் வேதாப்யாஸ மில்லாதவருமாகிய தேவர் (புத்தர்) என்று கெட்ட கலிகாலத்தில் தங்களுடைய புத்தியால் கற்பிக்கப் போகிறார்கள். இந்த ஸுமதிக்கு த்ருவஸேனையிடம் தேவதாஜித் என்ற புத்ரன் பிறந்தான். 1

அந்த தேவதாஜித்துக்கு அஸுர ஸ்திரீயிடம் தேவத்யும்னன் என்னும் தனய னுண்டானான். அந்த தேவத்யும்னனுக்கு தேனுமதியிடம் பரமேஷ்டி புத்ரனாகப்பிறந்தான். அந்தப் பரமேஷ்டிக்கு ஸுவர்ச்சலையிடம் ப்ரதீஹன் புத்ரனாகப் பிறந்தான். அந்த ப்ரதீஹன் பிறருக்கு ஆத்ம வித்தையை உபதேசித்துத் தான் பரிசுத்தனாகி மஹாபுருஷரை நினைந்தான். 2

அந்த ப்ரதீஹருக்கு (1) ஸுவர்ச்சலையிடம் (2) ப்ரதிஹர்த்தா முதலிய மூன்று குமாரர்களுண்டானார்கள். அம் மூவரும் யாகம் செய்வதில் ஸமர்த்தர்

1. ஸுவர்ச்சல—என்னுமிவள் பரமேஷ்டிக்குப் பத்தினியாகிய ஸுவர்ச்சலையல்ல இவள் வேறு ஸ்திரீ. 2. ப்ரதிஹர்த்தா ப்ரஸ்தோதா உத்கர்தா என்னும் மூன்று குமாரர்.

கோவிந்தாஸ்தஸ்மிந்நேவ: ப்ரதிஹர்த்துஸ்ஸ்துத்யாம் வ்யோமபூமாநாவஜநிஷாதாம் ॥ 3

பூம்ந ருஷிகுல்யாயாமுத்கீதஸ்தத: ப்ரஸ்தோதா தேவகுல்யாயாம் ப்ரஸ்தோதுர்நியுத்ஸாயாம் ஹ்ருதயஜ ஆஸீத்விபு: ॥ 4

விபோ ரத்யாஞ்ச ப்ருதுஷேண: தஸ்மாந்நக்த ஆகூத்யாம் ஜஜ்ஞே ॥ 5

நக்தாத்த்ருதிபுத்ரோ கயோ ராஜர்ஷிப்ரவர உதாரஶ்ரவா அஜாயத ॥ 6

ஸாக்ஷாத்பகவதோ விஷ்ணோர்ஜகத்ரிரக்ஷிஷயா க்ருஹீத ஸத்வஸ்ய கலாத்மவத்வாதிலக்ஷணேந மஹாபுருஷதாம் ப்ராப்த: ॥ 7

ஸ வை ஸ்வதர்மேண ப்ரஜாபாலநபோஷணப்ரீணநோபலாலநாநு ஶாஸந லக்ஷணேநேஜ்யாதிநா ச பகவதி மஹாபுருஷே பரா

நிவர்ணா: ஸந்தேவ க்ருஸந்து அஜநிஷாதாம் ஜாதௌ ॥3॥ பூம்ந இதி ॥ ஹ்ருதயஜ: புத்ர: ॥4॥5॥6॥ ஸாக்ஷாதிதி ॥ ஜகதோ ரிரக்ஷிஷயா க்ருஹீதம் ஸத்வம் யேந தஸ்ய விஷ்ணோ: கலா அம்ஶஸ்து ॥7॥ மஹாபுருஷத்வமேவாஹ— ஸவா இதி ॥ தர்ம: தஸ்ய த்விவித: லக்ஷணகாத ப்ரஜாபாலநாதிரேக: க்ருஹஸ்தாதிஜ்யாதிஶ்ரௌத: த்விவிதோபி பகவதி ஸமர்ப்பணா லக்ஷணம் தஸ்து

கள். ப்ரதிஹர்த்தாவுக்கு ஸ்துதியிடம் வ்யோமா பூமா என்னும் இரண்டு குமாரர்களுண்டானார்கள். 3

பூமாவுக்கு ரிஷிகுல்யையிடம் உத்கீதன் உண்டானான். அந்த உத்கீதனுக்கு தேவகுல்யையிடம் ப்ரஸ்தோதா பிறந்தான். அந்த ப்ரஸ்தோதாவுக்கு வருத்ஸை யிடம் விபு குமாரனைப் பிறந்தான். 4

விபுவுக்குப் பாரதியிடம் பிருதுஷேணன் பிறந்தான். அந்த பிருதுஷேணனுக்கு ஆகூதியிடம் நக்தன் உண்டானான். 5

நக்தனிடம் மிகுந்த கீர்த்தி யுடையவனும் ராஜ சிரேஷ்டர்களுக்குள் சிறந்தவனும் ரிஷிபுத்ரனுமாகிய கயன் உண்டானான். 6

உலகங்களை ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ஸத்வ குணத்தைக்கிரஹித்தவரும் பகவானுமாகிய ப்ரத்யக்ஷ விஷ்ணுவின் அம்சமாகிய கயர் ஆத்மஸ்வரூப முடையவர் என்ற தன்மை முதலிய லக்ஷணங்களால் மஹா புருஷர்களின் தன்மையை அடைந்தார். 7

அந்த கயர் ப்ரஜைகளைப் பரிபாலித்தல், ப்ரீதி செய்வித்தல், லாலனை செய்தல், சிக்ஷித்தல் இவ்விலக்ஷணங்களுடைய தர்மத்தாலும் யாகம் முதலிய தர்மத்தாலும் மஹா புருஷரும் பராத்பரரும் பிரம்மஸ்வரூபருமாகிய பகவானிடம் அந்தக்காண மெல்லாவற்றாலும் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டதும் பரமார்த்தமுமாகிய

𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿-
𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾𑌽𑌽𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯-
𑌮𑌾𑌨𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨 𑌏𑌵𑌾𑌵𑌨𑌿𑌮𑌜𑍂𑌗𑍁𑌪𑌤𑍍 ॥ 8

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦 𑌉𑌪𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 9

𑌗𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿-
𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 ।
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇 ॥ 10

𑌯𑌮𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌸𑌤𑍀𑌃
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 ।

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌽𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌂𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨 𑌏𑌵 𑌅𑌵𑌨𑌿𑌮𑌜𑍂𑌗𑍁𑌪𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௮॥ ௯॥ 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌯𑌂 𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌂 [illegible] 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 [illegible] 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌕𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌗𑌯𑌂 𑌕𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௰॥ 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 [illegible] । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌆𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷

க்ஷணமுடையதும் பிர்மஸ்வரூபமறிந்தவர்களின் பாத ஸேவையால் கிடைத்த துமாகிய பகவத் பக்தியோகத்தாலும் அடிக்கடி பாவனை யடைந்ததும் பரிசுத்தமுமாகிய புத்தியுடையவராகி, தேகம் முதலிய வற்றில் நான் என்ற தன்மையை ஒழித்த தம் மனத்தில் தானே தோன்றும் பிர்மஸ்வரூபத்தி னிடம் தாம் அனுபவமுள்ளவராயினும் அபிமானம் இல்லாதவராகவே பூமியைப் பரிபாலித்தார். 8

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! முன்னுள்ள ஞானிகள் இந்த கயரைக் குறித்து இவ்வாறு கானம் செய்கிறார்கள். 9

விதிப்படி யாகம் செய்தவனும் அபிமான முள்ளவனும் வெகு விஷயங்களை யறிந்தவனும் தர்மங்களை ரக்ஷிப்பவனும் ஸ்ரீயை அடைந்தவனும் ஸபைக்குப்பதி யும் ஸாதுக்களுக்குச் சிறந்த ஸேவகனுமாகிய மற்ற எந்த அரசன் பகவானு டைய அம்ஸமாகிய கயனைத் தவிர கர்மங்கங்களால் தொடருவான். 10

பதிவ்ருதைகளும் உண்மையான ஆசீர்வாத முடையவர்களும் தக்ஷன் கன்னிகைகளுமாகிய ச்ரத்தை முதலியவர்கள் மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் நதி

யஸ்ய ப்ரஜானாம் துதுஹே தராஶிஷோ
நிராஶிஷோ பி குணவத்ஸஸ்னுதோதா: ॥ 11

சந்தாம்ஸ்யகாமஸ்ய ச யஸ்ய காமான்
துதூஹுராஜஹ்ருரதோ பலிம் ந்ருபா: ।
ப்ரத்யஞ்சிதா யுதி தர்மேண விப்ரா
யதாஶிஷாம் ஷஷ்டமம்ஶம் பரேத்ய ॥ 12

யஸ்யாத்வரே பகவானத்வராத்மா
மகோனி மாத்யத்யுருஸோமபீதே ।
ஶ்ரத்தாவிஶுத்தாசலபக்தியோக
ஸமர்பிதேஜ்யாபலமாஜஹார ॥ 13

கன்யா: ஶ்ரத்தாமைத்ரீதயாத்யா: நிராஶிஷோபி யஸ்ய ப்ரஜானாமாஶிஷ: காமான் யதா துதுஹே தஸ்ய குணா ஏவ வத்ஸா: தேன ஸ்னுதமூதோ யஸ்யா: ப்ருதிவ்யா: யஜ்ஞாதீனாம் பலம் க: ப்ரதீயாதிதி ஸம்பந்த: ॥ 11 ॥ சந்தாம்ஸீதி சந்தாம்ஸி வேதா: நிஷ்காமஸ்யாபி அபிலஷிதகர்மாணி துதூஹு: ஆஜஹ்ரு: யுதி ப்ரத்யஞ்சிதா: பாணை: ப்ரதிபூஜிதா: ந்ருபா: யஸ்ய பலிமாஜஹ்ரு: ஸ்வயமாதராத் யதேஷ்டதானேன தக்ஷிணாதிபிஶ்ச யதா ப்ரத்யஞ்சிதா விப்ரா: ததா பரேத்ய லோகாந்தரே ஸ்வாஶிஷாம் ஸ்வஸுக்ருதானாம் ஷஷ்டமம்ஶமாஜஹ்ரு: "ப்ராப்யாஸ் ஷட்பாகமாதத்தே ந்யாயேன பரிபாலய"ந்நிதி ஸ்ம்ருதே: ॥ 12 ॥ யஸ்யேதி। உருஸோமபீதே பஹுஸோமபானே அத்வரே யஜ்ஞாத்மனி இந்த்ரே மாத்யதி ஹ்ருஷ்யதி ஸதி ஶ்ரத்தயா விஶுத்தோ ய: அசலோ பக்தியோக: தேன ஸமர்பிதமிஜ்யாபலம் ஸ்வயமாஜஹார ஸ்வஹஸ்தேனைவ ப்ரத்யக்ஷத: ஸ்வீக்ருதவானித்யர்த: ॥ 13 ॥ யதிதி। யஸ்ய பகவத: ப்ரீணநாத் ॥

தீர்த்தத்தால் இந்த கயருக்கு அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். இந்த கயர் பலனை விரும்பாதவராயினும் குணங்களாகிய கன்றினால் பெருகிய மடியுடைய பூமியானவள் கயருடைய ப்ரஜைகளுக்கு மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்தாள். 11

விருப்பமில்லாத இந்த கயருக்கு அபீஷ்டங்களை வேதங்கள் பொழிந்தன. யுத்தத்தில் பெருமை பெற்ற அரசர்கள் கப்பங் கட்டினார்கள். தர்மத்தால் பூஜிக்கப்பட்ட வேதியர்கள் பரலோகத்தில் தர்மபலன்களில் ஆறிலொரு அம்சத்தைக் கொடுத்தார்கள். 12

இந்த கயர் செய்த வெகு ஸோமபான யாகங்களில் இந்திரன் மதங்கொண்டபோது யஜ்ஞஸ்வரூபியாகிய பகவான் சிரத்தையுடன் மிகவும் பரிசுத்தமும் அசைவற்றதுமான பக்தியோகத்தால் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட யாக பலனை (ப்ரத்யக்ஷமாக) ஸ்வீகரித்தார். 13

யஸ்மிந்நாத்வரே ஹவிஷி தேவதிர்ய—
ங்மநுஷ்யவீருத்த்ருணாவிரிஞ்சாத் ।
ப்ரீயேத ஸத்யஸ்ஸ ஹ விச்வஜீவ:
ப்ரீத: ஸ்வயம் ப்ரீதிமகாத்கயஸ்ய ॥ 14

ம ॥ கயாஜ்ஜயந்த்யாம் சித்ரரத: ஸ்வாதிரவரோதந இதி த்ரய:
புத்ரா பபூவு: ॥ 15

சித்ரரதாதூர்ணாயாம் ஸம்ராடஜநிஷ்ட । தத உத்கலாயாம் மரீசி
மரீசேர்பிந்துமத்யாம் பிந்துமாநுதபத்யத ॥ 16

தஸ்மாத்ஸரகாயாம் மதுர்நாமாபவந் மதோஸ்ஸுமநஸி வீரவ்ரத: ॥ 17

ததோ போஜாயாம் மந்யுப்ரமந்யூ ஜஜ்ஞாதே மந்யோஸ்ஸத்யாயாம்
புவந: ॥ 18

ததோ தோஷாயாம் த்வஷ்டாஜநிஷ்ட । த்வஷ்டுர்விரோசநாயாம்
விரஜ: ॥ 19

தஸ்ய சதஜித் ப்ரவரம் புத்ரசதம் கந்யா ச விஷூச்யாம் கில
ஜாதம் ॥ 20

தேவாதீநாம் ஸம்வேத்ருத்வம் தஸ்ய ஸத்யம்: ப்ரீயேத ப்ரீதிம் ப்ரைதி ஸ ச விச்வஜீவ:
ஸர்வாந்தர்யாமீ ஸ்வயம் ப்ரீதிமவாப்ய யதி ஹவிஷி யஜ்ஞே கயஸ்ய ஸ்வயம்
ப்ரீதிமகாத் தத்தேவாஸீதி ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரீதிர்விஷ்ணுதத்வாநித்யர்த்த: ॥கச॥

யாகத்தில் பகவான் ப்ரீதியடைவதால் பிர்மதேவரும் மற்றத்தேவர்களும் திரியக்குகள் மானிடர்கள் கொடிகள் த்ருணம் முதலிய யாவும் உடனே ப்ரீதியடைகின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் அந்தர்யாமியும் அன்புடைபவருமாகிய அந்த பகவான் கயரிடத்திலே தான் ஸந்தோஷ மடைந்தார். 14

அந்த கயருக்கு ஜயந்தியிடம் சித்ரரதன் ஸ்வாதி அவரோதனன் என்ற மூன்று புத்ரர்களுண்டாயினர். 15

சித்ரரதனுக்கு ஊர்ணையிடம் ஸம்ராட் பிறந்தான். அந்த ஸம்ராட்டுக்கு உத்கலையிடம் மரீசி பிறந்தான். அந்த மரீசிக்குப் பிந்துமதியிடம் பிந்துமான் பிறந்தான். 16

அந்தப் பிந்துமானுக்கு ஸரகையிடம் மது உண்டானர். மதுவுக்கு ஸுமனஸ் என்ற ஸ்திரீயிடம் வீரவ்ரதர் உண்டானர். 17

அந்த வீரவ்ரதருக்கு போஜையிடம் மன்யு ப்ரமன்யு என்ற இரண்டு புத்ரர்களுண்டானர்கள். அந்த மன்யுவுக்கு ஸத்யையிடம் புவனன் பிறந்தான். 18

அந்த புவனருக்கு தோஷையிடம் த்வஷ்டா உண்டானர். த்வஷ்டாவுக்கு விரோசனையிடம் விரஜர்பிறந்தார். 19

அந்த விரஜருக்கு விஷூசியிடம் சிறந்த நூறு புத்ரர்களும் கன்னிகையும் உண்டாயினர். 20

॥ தத்ராயம் ஶ்லோக: ॥

ப்ரையவ்ரதம் வம்ஶமிமம் விரஜஶ்சரமோத்₃ப₄வ: ।
அகரோத₃த்யலம் கீர்த்யா விஷ்ணு: ஸுரக₃ணம் யதா₂ ॥ 21

இதி ஶ்ரீமத்₃பா₄க₃வதே பஞ்சமஸ்கந்தே₄ பஞ்சத₃ஶோ(அ)த்₄யாய:.

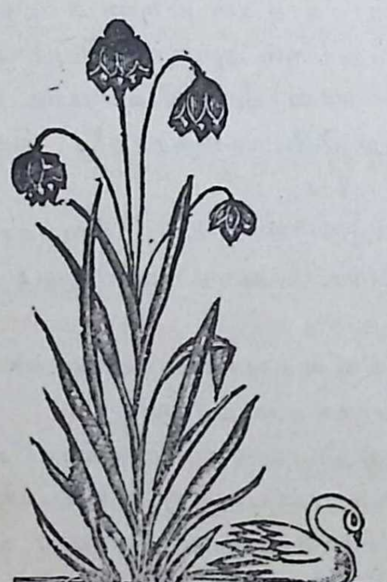
௧௬॥ தஸ்யாமிதி ॥ ஸார்த₄நவஶ்லோக்யாம் ॥௧௭॥௨௦॥ ப்ரையவ்ரதமிதி கீர்த்யா இதி யஶஸா ஸுரக₃ணோபலக்ஷிதவாந் ॥ ௨௧ ॥

இதி பா₄வார்த₂தீ₃பிகாயாம் பஞ்சத₃ஶாத்₄யாயவ்யாக்₂யா

இது சம்பந்தமாய் இந்த ச்லோகம் கூறப்படுகிறது. கடைசியில் உண்டான விரஜர் பிரியவ்ருதரைச் சார்ந்த இந்த வம்சத்தை விஷ்ணு தம் யசஸ்ஸால் தேவர்களை அலங்கரிப்பது போல் மிகவும் அலங்கரிக்கிறார். 21

15 - வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

षोडशोऽध्यायप्रारम्भः.

॥ राजा ॥

उवाच ॥ उक्तस्त्वया भूमण्डलायामविशेषो यावदादित्यस्तपति यत्र चासौ ज्योतिषां गणैश्चन्द्रमा वा सह दृश्यते । तत्रापि प्रियव्रतरथचरणपरिखातैः सप्तभिः सप्त सिन्धव उपक्लृप्ताः ॥ 1

यत एतस्याः सप्तद्वीपविशेषविकल्पस्त्वया भगवन् खलु सूचितः । एतदेवाखिलमहं मानतो लक्षणतश्च सर्वं विजिज्ञासामि ॥ 2

भगवतो गुणमये स्थूलरूप आवेशितं मनो ह्यगुणेऽपि सूक्ष्मतम आत्मज्योतिषि परे ब्रह्मणि भगवति

परिमाणं द्वीपसिन्ध्वादिशैलनद्यादिविस्तरः ।
षष्ठं प्रपञ्चतोऽध्याय्यां स्फुटः पञ्च ॥
षोडशेऽथ सप्तधा द्वीपं सविस्तरं प्रदर्शितः ।
मेरोः स्थितिरुदीरिता केसराश्चावरणं च दृश्यते ॥
प्रियव्रतरथाङ्गोत्थसप्ताब्धिद्वीपकल्पना ।
तद्विशेषविजिज्ञासुः पृच्छति परीक्षितः ॥

उक्त इति ॥ किंपरिमाण उक्तस्तत्राह यावदादित्यस्तपति यत्र यत्र चासौ शुक्लकृष्णपक्षयोर्नक्षत्रगणैः सह चन्द्रो वा दृश्यते तावान् ॥१॥ यत इति॥ यतः येभ्यः सिन्धुभ्यः एतस्याः भूमेः सूचितः संक्षेपतो दर्शितः ॥२॥ जिज्ञासायाः हेतुमाह—भगवत इति ॥३॥

---

16 - வது அத்தியாயம்.

ராஜா கூறுகிறார்.

எதுவரையில் ஸூர்யன் ப்ரகாசிக்கிறனே, எந்த எந்த இடத்தில் சந்திரன் நக்ஷத்ரங்களுடன் காணப்படுகிறனே அதுவரையில் பூமண்டலத்தின் தீர்க்க விசேஷத்தைப் பற்றிக் கூறினீர். அவ்விடத்திலும் ப்ரியவ்ருதருடைய தேர்க் கால்களின் அடிகளால் ஏழுகடல்களும் ஏற்பட்டன. 1

இந்த ஏழுகடல்களினின்றும் இந்த பூமியின் ஏழுதீவுகளின் விசேஷங்களைப் பற்றி ஸூசனை செய்தீர். ஓ பகவானே! நான் இவைகளை யெல்லாம் கணக்கிலும் லக்ஷணத்தாலும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். 2

பகவானுடைய குணமயமான ஸ்தூல ரூபத்தில் ப்ரவேசித்த மனம் குணமில்லாததும் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமும் ஆத்மஜ்யோதி ஸ்வரூபமும் மஹிமை பொருந்தியதும் வாஸுதேவர் என்ற பெயருடையதுமாகிய பரப்பிர்மத்தினிடம் ப்ரத்

वासुदेवाख्ये क्षममावेशितुं तदु हैतद्गुरो ऽर्हस्यनुवर्णयितुमिति ॥ 3

॥ श्रीशुकः ॥

न वै महाराज भगवतो मायागुणविभूतेः काष्ठां मनसा वचसा वाधिगन्तुमलं विबुधायुषापि पुरुषस्तस्मात्प्राधान्येनैव भूगोलकविशेषं नामरूपमानलक्षणतो व्याख्यास्यामः ॥ 4

यो वायं द्वीपः कुवलयकमलकोशाभ्यन्तरकोशो नियुतयोजनविशालः समवर्तुलो यथा पुष्करपत्रम् । यस्मिन्नव वर्षाणि नवयोजनसहस्रायामान्यष्टभिर्मर्यादागिरिभिः सुविभक्तानि भवन्ति ॥ 5

नवेति ॥ या मायागुणविभूतिस्तस्याः काष्ठां अन्तं रूपं सन्निवेशः लक्षणं विभूतिं ॥४॥ यो वेति ॥ कुवलयं भूमण्डलं तदेव कमलं तस्य कोशाः सप्तद्वीपाः तेषामभ्यन्तरकोशः प्रथमो जम्बूद्वीपः नियुतयोजनविशालः लक्षयोजनविस्तीर्णः नवयोजनसहस्रं प्रमाणमेषाम् । प्रमाणं तु विस्तारः । स त्विलावृतभद्राश्वकेतुमालव्यतिरेकेण द्रष्टव्यः । इलावृतस्य चतुस्त्रिंशद्योजनसहस्रायामत्वात् । तयोरपि प्रत्येकं त्रिंशद्योजनसहस्रायामत्वात् । केतुमालनीलनिषधयोः समुद्रान्त्याः सीमाप्रान्तशेषं गृहीत्वा तयोरपि दैर्घ्यसंकुचितत्वेन नवयोजनसहस्रायामत्वं संपादयन्ति । सन्निवेशश्च वायव्येनोक्तः—"यथा चतुष्पत्रं पद्मं जम्बूद्वीपे चतुर्दले । पद्माकारे तथा वर्षाणि तत्र पश्चादिलावृत" इति ॥५॥ वर्षाणीति ॥ नाभ्यां

யக்ஷமாக ப்ரவேச மடைந்தது. ஓ குருவே! ஆகையால் இதையே வர்ணிக்க வேண்டும் என்றார். 3

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! மாயாகுணங்களின் மஹிமையுடைய சிறந்த பகவானின் ஸ்தான விசேஷங்களின் முடிவை நாமரூபங்களுடன் மனத்தாலும் வாக்கினாலும் தேவர்களின் ஆயுளைக்கொண்டும் புருஷன் அறிந்துகொள்ளச் சக்தி பெறான். ஆகையால் முக்கியமாக நாமரூப லக்ஷணங்களால் பூகோள விசேஷத்தை விபவஹரிக்கிறோம். 4

பூமண்டலமாகிய கமலத்திற்குக் கோசங்களாகிய எழுதீவுகளுக்குள் அடங்கிய கோசமாகிய இந்த ஜம்பூத்வீபமானது லக்ஷம் யோஜனை விஸ்தாரமுள்ளது. கமலபத்ரம் போல் ஸமமும் வர்த்துளமுமாகியது. இந்த ஜம்பூத்வீபத்தில் ஒன்பது வருஷங்களுண்டு. அவை ஒன்பதாயிரம் யோஜனை விஸ்தார முள்ளவை. எல்லையாகிய எட்டு மலைகளால் செவ்வனே பிரிக்கப்பட்டவைகள். 5

ஏஷாம் மத்யே இலாவ்ருதம் நாமாப்யந்தரவர்ஷம் யஸ்ய நாப்யாமவஸ்தித: ஸர்வத: ஸௌவர்ண: குலகிரிராஜோ மேருர்த்வீபாயாமஸமுந்நாஹ: கர்ணிகாபூத: குவலயகமலஸ்ய மூர்த்தநி த்வாத்ரிம்ஶத்ஸஹஸ்ரயோஜநவிததோ மூலே ஷோடஶ ஸஹஸ்ரம் யோஜந விததஸ் தாவதாந்தர்பூம்யாம் ப்ரவிஷ்ட: ॥ 6

உத்தரோத்தரேணேலாவ்ருதம் நீல: ஶ்வேத: ஶ்ருங்கவாநிதி த்ரயோ ரம்யக ஹிரண்மயகுரூணாம் த்ரயாணாம் வர்ஷாணாம் மர்யாதாகிரய: ப்ராகாயதா: உபயத: க்ஷாரோதாவதயோ த்விஸஹஸ்ரம் ப்ருதவ ஏகைகஶ: பூர்வஸ்மாத் பூர்வஸ்மாதுத்தரோத்தரோ தஶாம்ஶாதிகாம்ஶேந தைர்க்ய ஏவ ஹ்ரஸந்தி॥ 7

மத்யே த்வீபஸ்யாயாமோ லக்ஷயோஜநப்ரமாணஸ்தாவாந் ஸமுந்நாஹ: உச்ச்ராயோ யஸ்ய மூலே ஷோடஶ யோஜந ஸஹஸ்ரவிதத: தாவதா ஷோடஶ யோஜநஸஹஸ்ரப்ரமாணேந சதுரஶீதி யோஜந ஸஹஸ்ரப்ரமாணேந ச பஹிருச்ச்ரய இதி। ஏவம் லக்ஷயோஜந ஸமுந்நாஹ: ॥௬॥ உத்தரோத்தரேணேதி ॥ உத்தரோத்தரேணேலாவ்ருதம் இலாவ்ருதஸ்யோத்தரத:। க்ரமேண நீலாதயஸ்த்ரயோ மர்யாதாகிரய: ப்ராகாயதா: பூர்வபஶ்சிமாயதா: க்ஷாரோதாவதிர்யேஷாம் த்விஸஹஸ்ரயோஜந விஸ்தீர்ணா:। தஶாம்ஶாதிகோ யோம்ஶஸ்தேந தைர்க்யேண ஏவ ஹ்ரஸந்தி। ந த்வுச்சே வ்யுத்க்ரமேண வா। யதோக்தம் விஷ்ணுபுராணே "லக்ஷப்ரமாணௌ த்வௌ மத்யே தஶஹீநாஸ்ததா பரே" இதி ஏதச்ச ஸ்பஷ்டீக்ருதம்। ததோ(அ)பி ததோ(அ)ந்யே ஸம்க்யாஹாநேந லக்ஷப்ரமாணகாஹாநாத் ॥௭॥ ஏவமிதி॥ சதுர்யோஜநஉத்ஸேத உச்ச்ராயோ

இவைகளுக்கு மத்தியில் உள்ளது இளாவிருதம் என்னும் வர்ஷம். பூமியின் மத்தியில் மேரு என்ற மலை இருக்கிறது. அந்த மலை ஸ்வர்ணமயமானது.(1) அது குல பர்வதங்களுக்கு அரசு. ஜம்பூத்வீபத்தின் விஸ்தாரம் போல் லக்ஷம் யோஜனை உயரமுள்ளது. பூமண்டலமாகிய கமலத்திற்கு மொட்டுப் போன்றது. முப்பத்திராயிரம் யோஜனை விஸ்தாரமுள்ள சிகர முடையது. அடிப்பிரதேசத்தில் பதினாறாயிரம் யோஜனை பூமியிற் சென்றிருக்கிறது. 6

இளாவிருதவர்ஷத்திற்கு வட பாகத்தில் நீலம் ச்வேதம் சிருங்கவான் என்னும் மூன்று மலைகள் ரம்பகம் ஹிரண்மயம் குரு என்ற மூன்று வர்ஷங்களுக்கு எல்லையாக ஏற்பட்டவை. இரண்டு பக்கத்திலும் உவர்க் கடலை எல்லையாக உடையவை. இரண்டாயிரம் யோஜனை நீளமுள்ளவை. பருத்தவை. ஒவ்வொன்றும் அததற்கு முன்னுள்ள மலையைவிட, பத்தில் ஓரம்சத்தை விடச்சிறிது. அதிகமான அம்சமுள்ளதாகையால் தீர்க்க விஷயத்தில் குறைவு பெறுகின்றது. 7

---

(1) மேருமலை உயரத்தில் லக்ஷம் யோஜனையாயினும் பூமிக்குள் பதினாயிரம் யோஜனை போக, எண்பத்தி நான்காயிரம் யோஜனைவெளிப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகிறது என்றறிக.

ஏவம் தக்ஷிணேநேலாவ்ருதம் நிஷதோ ஹேமகூடோ ஹிமாலய இதி ப்ராகாயதா: யதா நீலாதயோ(அ)யுதயோஜநோத்ஸேதா ஹரிவர்ஷ கிம்புருஷ பாரத வர்ஷாணாம் யதாஸங்க்யம் ॥ 8

ததைவேலாவ்ருதமபரேண பூர்வேண ச மால்யவத்கந்தமாதநௌ ஆநீலநிஷதாயதௌ த்விஸஹஸ்ரம் பப்ரதது: கேதுமால பத்ராஶ்வயோ: ஸீமாநம் விததாதே ॥ 9

மந்தரோ மேருமந்தர: ஸுபார்ஶ்வ: குமுத இத்யயுதயோ

யேஷாம்। அயமேவோத்ஸேதோ நீலாதீநாமபி த்ரஷ்டவ்ய:। நீலாதிவ்யாக்யாநம் ஏதேஷாமபி த்ரஷ்டவ்யம் யதாஸங்க்யம் மர்யாதா கிரய இதி ஶேஷ: ॥ 8 ॥ ததைவேதி ॥ ஆநீலநிஷதாயதௌ உத்தரதோ நீலபர்யந்தம் தக்ஷிணதோ நிஷதபர்யந்தம் ச தீர்கௌ ப்ரஸ்தே விஸ்தீர்ணௌ ஸ்த:। தாவேவ கேதுமால பத்ராஶ்வயோர்வர்ஷயோ: ஸீமாநம் குர்வாதே। நந்வேவம் ஸதி பூர்வாபரயோரிலாவ்ருத வேஷ்டிதோ மேருர்மத்யே தத: பூர்வாபரதோ கிரித்வயம் வர்ஷத்வயம் ச நாத: கிம் விருத்தமிதி தக்ஷிணோத்தரயோரிவாயாஞ்ச ததைவேலாவ்ருதவேஷ்டிதோ மேரு: உபயதஸ்த்ரீணி த்ரீணி வர்ஷாணி கிரயஶ்ச ஷட்¹। தத்ர மேருதோ லக்ஷயோஜந ப்ரமாணகம் ஜம்பூத்வீபஸ்ய உச்யதே। மேரோ: ஷோடஶ ஸஹஸ்ராணி ஸர்வத: இலாவ்ருத ஸ்யாஷ்டாதஶ। அந்யேஷாம் ஷண்ணாம் வர்ஷாணாம் நவநவ। கிரீணாம் த்வே த்வே தேஷாம் தக்ஷிணோத்தரயோராயாம் தாவல்லக்ஷம் பூர்வாபரயோராயாமபி ஸமேருரிலாவ்ருதஸ்ய சதுஸ்த்ரிம்ஶத் கிரயோ: சத்வாரி ஸஹஸ்ராணி த்விஷஷ்டி ஸஹஸ்ராணி பூர்வாபர வர்ஷயோ: ஸம்ப்ருஞ் ஷஷ்ட்யாம் த்ரஷ்டவ்யாமி। அதோ ந விரோத: ॥ 9 ॥ மந்தர இதி ॥ அயுத யோஜந ப்ரமாண விஸ்தாரோந்நாஹா யேஷாம் விஸ்தீர்ணோச்ச்ரிதா மேரோஶ்சதுர்திக்ஷு

இவ்வாறு இளாவிருத வர்ஷத்திற்குத் தென்பாகத்தில் நிஷதம் ஹேமகூடம் ஹிமவான் என்ற மூன்று மலைகளுண்டு. கீழ்பாகத்தில் தீர்க்கமான நீலம் முதலிய மலைகள் போல் பதினாயிரம் யோஜனை உயரமுள்ள மலைகளுண்டு. அவை ஹரிவர்ஷம் கிம்புருஷவர்ஷம் பாரதவர்ஷம் இவைகளுக்குக் கிரமமாக எல்லையாக விருப்பவை. 8

அவ்வாறே இளாவிருத வர்ஷத்திற்கு மேல் பாகத்திலும் கீழ்பாகத்திலும் மால்யவான் கந்தமாதனம் என்ற இரண்டு மலைகளுண்டு. அவை(வடபக்கத்தில்) நீலபர்வதம் வரையில் (தென்பக்கத்தில்)நிஷதபர்வதம் வரையில் தீர்க்கமானவை. இரண்டாயிரம் யோஜனை யளவு பருத்தவை. இவ்விரண்டு மலைகளும் கேதுமால வர்ஷத்திற்கும் பத்ராச்வ வர்ஷத்திற்கும் எல்லையாக இருக்கின்றன. 9

மந்தரம் மேருமந்தரம் ஸுபார்ச்வம் குமுதம் என்று நான்கு பர்வதங்க

ஜநவிஸ்தாரோந்நாஹா மேரோஶ்சதுர்திஶமவஷ்டம்பகிரய உபக்லுப்தா: ॥ 10

சதுர்ஷ்வேதேஷு சூதஜம்பூகதம்பந்யக்ரோதாஶ்சத்வார: பாதபப்ரவரா: பர்வதகேதவ இவாதிஸஹஸ்ரயோஜநோந்நாஹாஸ்தாவத்விடபவிததய: ॥ 11

ஶதயோஜநபரீணாஹா: ஹ்ரதாஶ்சத்வார: பயோமத்விக்ஷுரஸம்ருஷ்டஜலா: யதுபஸ்பர்ஶிந உபதேவகணா யோகைஶ்வர்யாணி ஸ்வாபாவிகாநி பரதர்ஷப தாரயந்தி ॥ 12

தேவோத்யாநாநி ச பவந்தி சத்வாரி, நந்தநம் சைத்ரரதம் வைப்ராஜிகம் விஶ்வதோபத்ரமிதி யேஷ்வமரபரிவ்ருடா: ஸஹ ஸுரலலநாலலாமயூதபதய: உபதேவகணைருபகீயமாநமஹிமாந: கில விஹரந்தி ॥ 13

பூர்வபஶ்சிமஶ்ச மேரு: தக்ஷிணோத்தரவிஸ்தாரஶ்ச தக்ஷிணோத்தரஶ்ச பூர்வாபர விஸ்தாரஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஶ்ச। ஸர்வதோ தஶயோஜந ஸஹஸ்ரவிஸ்தாரம் ஶிகாரே கிரிஜாவ்ருத மோவாக்ஷ பர்வதேணாவ்ருதஸ்ய ப்ரபாவயவதீ த்யாதி விரோதயஸ்யாக்ஷ ॥ 10 ॥ சதுர்ஷ்விதி ॥ அதிக ஶத ஸஹஸ்ர ஏகாதஶ ஶதாநி உந்நாஹோ யேஷாம் தாவச்ச ஶாகா விடபவிததிர்யேஷாம் ॥ 11 ॥ ஶதயோஜநேதி॥ ஶதயோஜநம் பரீணாஹோ விஸ்தாரோ யேஷாம் பய: பஸ்பர்ஶிந: யஸ்ஸ்விந: ॥ 12 ॥ தேவோத்யாநாநீதி ॥ தேவோத்யாநாநி ச த்வாரி। ஸுராஸுர ஸ்த்ரீணாம் ஸுரலலநாநாம் ஸ்த்ரீணாம் ஶ்ரேஷ்டா: யா: ஸ்த்ரிய: தாஸாம் யூதபதய: ஸஹ ஸம்பூய யேஷு விஹரந்தி॥ 13 ॥

ளுண்டு. இவைகள் பதினாயிரம் யோஜனை விஸ்தாரமும் உயரமுமுள்ளவைகள் இவை மேரு மலையின் நான்கு திசைகளிலும் பிடிப்புள்ள பர்வதங்களாக ஏற்பட்டவை.

அந்த நான்கு மலைகளிலும் மாமரம் நாகமரம் அடப்பமரம் ஆலமரம் முதலிய நான்கு சிறந்த விருக்ஷங்களும் அந்தப் பர்வதங்களுக்கு த்வஜங்கள் போன்றவை. ஆயிரத்துநூறு யோஜனை உயரமுள்ளவை. 11

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! நூறு யோஜனை விஸ்தாரமுள்ள நான்கு மடுக்களுண்டு; அவை பால் மது கருப்பஞ்சார் சுத்தஜலம் இவைகளுடையவை. இந்த ஜலத்தில் ஸ்னானம் செய்யும் உபதேவர்கள் ஸ்வபாவமாகவுள்ள யோக மஹிமைகளைத் தரிக்கிறார்கள். 12

தேவோத்யானங்கள் நான்காகின்றன. அவை நான்கும் நந்தனம் சைத்ர ரதம் வைப்ராஜிகம் விச்வதோபத்ரம் என்ற பெயருடையவை. அவ்விடங்களில் தேவ ஸ்திரீகளுக்கு ஆபரணம் போன்ற ஸ்திரீகளின் கூட்டத்திற்குப் பதிகளாகிய தேவ சிரேஷ்டர்கள் ஒன்றுகூடி உபதேவர்கள் கானம் செய்யு மஹிமையோடு விளையாடுகிறார்கள். 13

मन्दरोत्सङ्ग एकादशशतयोजनोत्तुङ्गदेवचूतशिरसो गिरिशिखरस्थूलानि फलान्यमृतकल्पानि पतन्ति ॥ 14

तेषां विशीर्यमाणानामतिमधुरसुरभिसुगन्धिबहुलारुणरसोदेनारुणोदा नाम नदी मन्दरगिरिशिखरान्निपतन्ती पूर्वेणेलावृतमुपप्लावयति यदुपजोषणाद्भवान्या अनुचरीणां पुण्यजनवधूनामवयवस्पर्शसुगन्धवातो दशयोजनं समन्तादनुवासयति ॥ 15

एवं जम्बूफलानामत्युच्चनिपातविशीर्णानामनस्थिप्रायाणामिभकायनिभानां रसेन जम्बूनदी नाम मेरुमन्दरशिखरादयुतयोजनादवनितले निपतन्ती ॥ 16

दक्षिणेनात्मानं यावदिलावृतमुपस्यन्दयति तावदुभयोरपि रोधसोर्या मृत्तिका तद्रसेनानुविध्यमाना वा

मन्दरेति ॥ एकादशशतयोजनोत्तुङ्गो यो देवचूतः तस्य शिरसः शिखरात् ॥ मत्स्यपुराणे उक्तं वायुपुराणे — "अरत्नीनां शतान्यष्टावेकषष्ट्यधिकानि च । मत्स्यपुराणवायुप्रोक्षिति तत्त्वदर्शिभिरिति" ॥ १४ ॥ तेषामिति ॥ अतिमधुराश्च सुरभयश्च सुगन्धयश्च बहुलाश्चारुणाश्च तेषां यो रसः स एव उदकं तेन यदुपजोषणात् यस्य रसस्य सेवनात् ॥ १५ ॥ एवमिति ॥ अनस्थिप्रायाणाम् अतिसूक्ष्मबीजानाम् यत् निपतति ॥ १६ ॥ दक्षिणेनेति ॥ तत ऊर्ध्वं दक्षिणतः सर्वमिला

மந்தா மலையின்மீதுள்ள ஆயிரத்து நூறு யோஜனை உயரமான மாமரத்தின் சிகரத்திலிருந்து பர்வத சிகரம்போல் பருத்தவைகளும் அமுதத்திற்கொப்பான வைகளுமாகிய பலன்கள் விழுகின்றன. 14

அந்தப் பலன்கள் சிதறும்போது மிகவும் மதுரமும் நல்லவாஸனையுடைய தும் மிகுந்ததும் சிவந்ததுமாகிய ஜலத்தால் அருணோதை என்ற பெயருடன் ஒரு நதி சிறந்த மந்தரமலையின் சிகரத்தினின்று விழுந்து இளாவிருத வர்ஷத் திற்குக் கீழ்ப்பாகமாக ப்ரவஹிக்கிறது. அந்த அருணோதா ஜலத்தில் ஸ்னானம் செய்த பார்வதீ தேவியின் தோழிகளாகிய யக்ஷ ஸ்திரீகளின் சரீர ஸ்பர்சத் தால் நல்ல வாஸனையை யடைந்த வாயு நான்கு பக்கத்திலும் பத்து யோஜனை வரையில் வீசுகிறது. 15

இவ்வாறு உயர்ந்த இடத்திலிருந்து விழுந்து சிதறுவனவும் ஸூக்ஷ்மமான விதைகளுடையனவும் யானையின் சரீரத்திற்கு நிகராகியனவுமாகிய நாகப்பழங் களின் ரஸத்தால் ஜம்பூ நதி என்னும் பெயர்கொண்டு பதினாயிரம் யோஜனை யுள்ள மேரு மந்தரமலையின் சிகரத்தினின்று பூமியில் விழுகிறது. 16

அந்த ஜம்பூநதி தென்பாகத்தில் இளாவிருத வர்ஷத்தில் எங்கும் ப்ரவஹிக் கிறது. அந்த நதியின் இருகரைகளிலும் உள்ள மண்ணானது அந்த நதியின்

वाय्वर्कसंयोगविपाकेन सदामरलोकाभरणं जाम्बूनदं नाम सुवर्णं भवति यदु ह वाव विबुधादयः सह युवतिभिर्मुकुटकटककटिसूत्राद्याभरणरूपेण खलु धारयन्ति ॥ 17

यस्तु महाकदम्बः सुपार्श्वनिरूढो यास्तस्य कोटरेभ्यो विनिःसृताः पञ्चायामपरिणाहाः पञ्च मधुधाराः सुपार्श्वशिखरात्पतन्त्योऽपरेणात्मानमिलावृतमनुमोदयन्ति या ह्युपयुञ्जानानां मुखनिर्वासितो वायुः समन्ताच्छतयोजनमनुवासयति ॥ 18

एवं कुमुदनिरूढो यः शतवल्शो नाम वटस्तस्य स्कन्धेभ्यो नीचीनाः पयोदधिमधुघृतगुडान्नाद्यम्बरशय्यासनाभरणादयः सर्व एव कामदुघा नदाः[(1)] कुमुदाग्रात्पतन्तस्तमुत्तरेणेलावृतमुपयोजयन्ति ॥ 19

[illegible]

ஜலத்தால் மோதுண்டு வாயு ஸூர்யன் இவர்களின் சேர்க்கையின் பரிபாகத்தால் எப்பொழுதும் தேவர்களுக்கு ஆபரணமும் ஜாம்பூநதம் என்ற பிரசித்தியுள்ளதுமாகிய ஸ்வர்ணமாகிறது. தேவர் முதலியோர் ஸ்திரீகளுடன் அந்த ஸ்வர்ணத்தைக் கிரீடம் கங்கணம் அரைநூல் மாலை முதலிய ஆபரணங்களாக்கித் தங்கள் மனைவிகளோடு தாங்களும் தரித்துக் கொள்கிறார்கள். 17

ஸுபார்சவ பர்வதத்தி லுண்டான உயர்ந்த கபதம்ப விருக்ஷத்தின் பொந்துகளினின்று வெளிப்படுவனவும் ஐம்மடங்கு பருத்தவைகளும் நீண்டனவுமாகிய ஐந்து மதுதாரைகள் அந்தப் பர்வதத்தின் சிகரத்தினின்று விழுந்து தென்பாகத்திலுள்ள இளாவிருத வர்ஷ மெங்கும் வாஸனை பரவும்படி செய்கின்றன. அந்தமதுதாரைகளை உபயோகிப்பவர்களின் முகத்தினின்றுவீசும் வாயுவானது நான்கு பக்கங்களிலும் நூறு யோஜனை வரையில் வாஸனை வீசுகிறது. 18

இவ்வாறு குமுத பர்வதத்தில் உண்டான சதவல்கம் என்ற பெயருடைய ஆலமரத்தின் கிளைகளினின்று தலைகீழாக விழுவனவும் பால், தயிர், நெய், மது, வெல்லம், அன்னம் முதலியனவும் வஸ்திரம், சயனம், ஆஸனம், ஆபரணம் முதலியனவுமாகிய நதங்கள் யாவும், வேண்டிய மனோரதங்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவை. இவைகள் குமுதமலையின் சிகரத்தினின்று விழுந்து அதன் வடபாகத்தில் இளாவிருத வர்ஷ மெங்கும் வியாபித் திருக்கின்றன. 19

---

(1) நதங்கள்—மேற்கி லிருந்து கிழக்கு முகமாக ப்ரவஹிக்கக் கூடியவைகள்,

𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌜𑍋𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌲𑌿𑌪𑌲𑌿𑌤𑌕𑍍𑌲𑌮𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌦𑍌𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌜𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾 𑌨𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌕𑍁𑌰𑌰𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍍𑌭𑌵𑍈𑌕𑌙𑍍𑌕𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑌰𑍁𑌚𑌕𑌨𑌿𑌷𑌧𑌶𑌿𑌨𑍀𑌵𑌾𑌸𑌕𑌪𑌿𑌲𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯𑌜𑌾𑌰𑍁𑌧𑌿𑌹𑌂𑌸𑌰𑍍𑌷𑌭𑌨𑌾𑌗𑌕𑌾𑌲𑌞𑍍𑌜𑌰𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌮𑍂𑌲𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌤 𑌉𑌪𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌠𑌰𑌦𑍇𑌵𑌕𑍂𑌟𑍌 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌗𑌾𑌯𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍌 𑌭𑌵𑌤𑌃। 𑌏𑌵𑌮𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌵𑌨𑌪𑌾𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌕𑌰𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌯𑌤𑍌। 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑌕𑌰𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌗𑌿𑌰𑌿𑌃॥ 20

𑌜𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌘 𑌇𑌵 𑌜𑌠𑌰𑌦𑍇𑌵𑌕𑍂𑌟𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌯𑍋𑌜𑌨𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌤𑍍𑌵𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵 ॥20॥ 𑌜𑌠𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾

அவற்றை யடைந்த ப்ரஜைகளுக்கு எப்பொழுதும் தளர்ச்சி, நரை, சிரமம் வேர்வை, துர்நாற்றம், மூப்பு, மரணம், ரோகம், அபமிருத்யு, சீதளம், உஷ்ணம், காந்திக் குறைவு, மிகுந்த உபத்ரவம் முதலிய தாபங்களுண்டாகா. உயிருள்ள வரையில் நிகரற்ற ஸுகத்தையே அடைவார்கள். குரங்கம், குரரம், குஸும்பம், வைகங்கதம், த்ரிகூடம், சிசிரம், பதங்கம், ருசகம், நிஷதம், சிதிவாஸம், கபிலம், சங்கம், வைடூர்யம், மனோஜ்ஞமான விஹங்கர்ஷபம், நாகம், காலம், அம்புஜனம், நாரதம், முதலியவை மேருவின் அடிப்ரதேசத்தில் மொட்டில் கிஞ்சற்கங்கள்போல் நான்கு பக்கங்களிலும் அமைந்திருக்கின்றன.

ஜடரம், தேவகூடம் இவ்விரண்டு மலைகளும் மேருவுக்குக்கீழ் பாகத்தில்பதினெண்ணாயிரம் யோஜனை வடக்கே நீண்டிருக்கின்றன. இரண்டாயிரம் யோஜனை பருத்தும் உயர்ந்து மிருக்கின்றன. இவ்விதம் மேல் பாகத்தில் பவனம் பாரியாத்ரம் என்ற இரண்டு மலைகளும் தென்பாகத்தில் கிழக்கே தீர்க்கமாயுள்ள, கைலாஸம், கரவீரம் என்ற இரண்டு மலைகளும் வடபாகத்தில் த்ரிசிருங்கம் மகரம்என்ற இரண்டு மலைகளும் ஆக எட்டு மலைகளால் நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்ட ஸ்வர்ணகிரியானது பரிதிகளால் சூழப்பட்ட அக்னிபோல் விளங்குகிறது. 20

𑌮𑍇𑌰𑍌 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌯𑍁𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌮𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌤𑌕𑍌𑌮𑍍𑌭𑍀𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍁𑌪𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥ 21

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌗𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 । 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 “𑌮𑍇𑌰𑍌 𑌨𑌵 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌵𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀 । 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌤𑍀 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌵𑌰𑌾 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌾 । 𑌯𑌶𑍋𑌵𑌤𑍀 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

மேருவில் அதன் சிகரத்தில் அதன் மத்தியில் பகவானுகிய, பிர்மதேவரு க்குப் புரியொன்று ஏற்பட்டிருக்கின்றதென்று பெரியோர் சொல்லுகின்றனர். அந்தப் புரியானது பதினுயிரம் யோஜனை அளவுள்ளது. நான்கு பக்கங்களிலும் ஸமமும் ஸ்வர்ண மயமுமாகியது. அதை அநுஸரித்து நான்கு பக்கங்களிலும் லோகபாலர்களாகிய இந்திரன் முதலியவர்களுக்குத் திசைகளும் ரூபமுந் தவரு மல் எட்டு நகரங்களேற்பட் டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு புரியும் இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு யோஜனை அளவுள்ளது. 21

16 - வது அத்தியாயம்.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌲𑌿𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌨𑌖 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑌟𑌾𑌹𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌜𑌲𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌪𑌂𑌕𑌜𑌾𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑌾𑌰𑍁𑌣𑌕𑌿𑌂𑌜𑌲𑍍𑌕𑍋𑌪𑌰𑌂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌜𑌗𑌦𑌘𑌮𑌲𑌾𑌪𑌹𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌮𑌲𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌚𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌵𑌤𑌤𑌾𑌰 ‖ 1

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ‖
𑌇𑌳𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌚 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌣𑌮𑍍 ‖

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿‖ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌲𑌿𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑍇𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌂𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌨𑌖𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑌟𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌜𑌲𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌸𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌯𑌵𑌤𑌤𑌾𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌪𑌂𑌕𑌜𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌜𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌜𑌲𑍍𑌕𑍈𑌰𑍁𑌪𑌰𑌂𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌅𑌘𑌮𑌲𑌾𑌪𑌹𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌮𑌲𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀 𑌭𑌾𑌗𑍀𑌰𑌥𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ‖1‖ 𑌕𑍋𑌵𑌸𑌳𑌿𑌵𑍋

17-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

அவ்விடத்தில், (பலியின்) யாகத்தில் ஸ்வரூபந்தரித்தவரும் (இடது பாதத்தை) உயரத்தூக்கியவரும் பகவானும் ப்ரத்யக்ஷருமாகிய விஷ்ணுவின் இடது கால் பெருவிரல் நகத்தால் பேதிக்கப்பட்டதும், உயரத்தி லிருப்பதுமாகிய அண்ட கடாஹத்தின் த்வாரத்தின் வழியே உள்ளே சென்ற வெளியி லுள்ள ஜல ப்ரவாஹமானது, அந்த பகவானுடைய பாத பத்மத்தை அலம்பியது. அதனால் கிஞ்சற்கம்போல் சிவந்ததும் ஸ்நானம் செய்பவர்களின் மலம் யாவற்றையும் போக்கத்தக்கதும் நிர்மலமும் விஷ்ணுபதி என்று சொல்லப்படுவதுமாகிய அந்த ஜலப்பிரவாஹம் ஆயிரம் யுகமான பின்பு வெகுகாலத்திற் கப்பால் ஆகாயத்தின் சிரஸில் அவதரித்தது. 1

[illegible] ‖ 2

[illegible] ‖ 3

[illegible]

[illegible]

அந்த ஆகாயத்தின் சிரஸை விஷ்ணுபத மென்று சொல்லுகிறார்கள். 2

அவ்விடத்தில் பரமபாகவதனுகிய த்ருவன் திடமான ஸங்கற்பத்துடன், இந்த ஜலம் நம்முடைய குலதெய்வமாகிய பகவானுடைய பாதாரவிந்த ஜலம் என்று எண்ணிப் பகவானிடம்கொண்ட பக்தியோக மிகுதியால் மிகவும் கருணை கூர்ந்த மனமுடையவனுகி மிகுதியாகிய ஆனந்தத்தால் பரவசமடைந்து மூடிய இரண்டு நேத்திரங்களாகிய முகிழ்களி னின்று நழுவிய நிர்மலமான பாஷ்பத்தின் சோபையுடன் ப்ரகாசிக்கும் ரோமாஞ்சங்களுடன் மிக ஆதரவாக இன்னும் தன் சிரஸில் எப்பொழுதும் தரிக்கிருன். 3

பிறகு இதன் மஹிமையை அறிந்த ஸப்தரிஷிகளும் இந்தக்கங்கையே தவத்தின் கடைசியான ஸித்தி, அவ்வளவு தான் - என்று கருதி பகவானும் ஸர்வஸ்வரூபியுமாகிய ஸ்ரீவாசுதேவரிடம் எப்போது மேற்பட்ட பக்தியோகத்தின் லாபத்தாலேயே மற்றுமுள்ள புருஷார்த்தங்களையும் ஆத்மஞானத்தையும் உபேக்ஷ

𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌵𑌾𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵 𑌇𑌵 𑌸𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌟𑌾𑌜𑍂𑌟𑍈𑌰𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 4

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍇𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍋𑌟𑌿𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍀𑌕𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂𑌦𑍁𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌤𑌿 ॥ 5

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌪𑌂𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌦𑌨𑌦𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌲𑌕𑌨𑌂𑌦𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 6

𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌚𑌲𑌾𑌦𑌿𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌕𑍁𑌰𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌧𑍋𑌽𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌗𑌂𑌧𑌮𑌾𑌦𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌸𑍁 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 ॥ 7

𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌵 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌆𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑍋 𑌜𑌨𑌾 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௪॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍋𑌨𑍇𑌕 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰 𑌕𑍋𑌟𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍀𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣𑌾𑌵𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌵𑌤𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌆𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌤𑌿 ॥௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌭𑌿𑌸𑍍𑌯𑌂𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌅𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌂𑌤𑍀 ॥௬॥ 𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌚𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌕𑌾𑌸𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌂𑌤𑍀 ॥ ௭ ॥ 𑌧𑌨𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌸𑍍

செய்து, "மோக்ஷமடைய விரும்பியவர்கட்குக் கைவந்த மோக்ஷத்தைப்போல்" வெகு மானத்துடன் இப்பொழுதும் ஜடைகளில் அதனைத் தாங்குகின்றார்கள். 4

பிறகு அனேக மாயிரம் கோடி விமானங்களில் நிபிடமான ஆகாயமார்க்கத்தின் வழியே இறங்கிச் சந்திர மண்டலத்தை வியாபித்து பிர்மாவின் கிருஹத்தில் விழுகிறது. 5

அவ்விடத்தில் நான்காகப் பிரிந்து ஸீதை, அளகநந்தை, சக்ஷுஷ், பத்ரை என்ற நான்கு பெயருடன் நான்கு திசைகளிலும் பிரவஹிக்கிறது. நதங்களுக்கும் நதிகளுக்கும் பதியாகிய ஸமுத்திரத்தையே அடைகிறது; 6

ஸீதை என்ற நதி பிர்மாவின் ஆலயத்தினின்று கேஸரம் அவஷ்டம்பம் முதலிய பர்வதசிகரங்களில் ப்ரவஹித்து அவைகளி னின்று குமுதம் குகுரம் முதலிய சிகரங்களைத்தாண்டிக் கீழ்ப்பாகத்தில் பிரவஹித்து கந்தமாதன பர்வத சிகரங்களில் விழுந்து பத்ராச்வர்ஷத்தின் மத்தியாகக் கீழ்த்திசையில் உப்புக் கடலை யடைகிறது. 7

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌖𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑌵𑌰𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌲𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲𑌮𑌭𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 ‖ 8

𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑌮𑌤𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌵𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌨𑌭𑌿𑌤 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 ‖ 9

𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌲𑌕𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌮𑌕𑍂𑌟𑌾𑌦𑍍𑌧𑍈𑌮𑌕𑍂𑌟𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌭𑌸𑌤𑌰𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾 𑌲𑍁𑌠𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌜𑌲𑌧𑌿𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 ‖ 10

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌨𑌦𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌮𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌸𑍍𑌶𑌤𑌶𑌃 ‖ 11

𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 ‖ 8 ‖ 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌶𑌿𑌖𑌰𑌾𑌦𑌵𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾 𑌨𑍀𑌲𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌤𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌶𑌿𑌖𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀 ‖ 9 ‖ 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌅𑌤𑌿𑌰𑌭𑌸𑌤𑌰𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 ‖ 10 ‖ 𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ‖ 𑌮𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑌿𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌃 ‖ 11 ‖ 𑌅𑌤𑍍𑌰

இவ்விதம் சக்ஷுஸ் என்ற நதி மால்யவான் என்னும் மலையின் சிகரத்தில் விழுந்து, பிறகு வேகமடங்கிக் கேதுமால வர்ஷத்தின் நான்கு புறத்திலும் பிரவஹித்து, மேல் திசையில் உப்பு ஸமுத்திரத்தை யடைகிறது. 8

பத்ரை என்ற நதி வடக்கிலிருக்கும் மேருசிகரத்தினின்று விழுந்து பர்வத சிகரத்தி லிருந்து மற்றொரு பர்வத சிகரத்தில் விழுந்து சிருங்கவான் என்ற மலையின் சிகரத்தில் பிரவஹித்து மானஸம் என்ற மலைக்கு வடக்கிலுள்ள குரு தேசங்களுக்கு நான்கு பக்கத்திலும் ப்ரவஹித்து வடதிசையில் உப்பு ஸமுத்ரத்தை அடைகிறது. 9

அவ்விதமே அளக நந்தை என்ற நதி பிர்மாவின் ஆலயத்திற்குத் தென் புறமாக வெகு மலைகளின் சிகரங்களைத் தாண்டி ஹேமகூடம் ஹிமகூடம் இவைகளிலும் தடையற்ற வேகத்துடன் பிரவஹித்துக் கர்ம க்ஷேத்ரமாகிய பாரத வர்ஷத்தில் வியாபித்துத் தென்றிசைக் கடலை அடைகிறது. 10

ஒவ்வொரு வர்ஷத்திலும் நதங்களும் நதிகளுமிருக்கின்றன. அவைகள் லக்ஷக்கணக்காக வுள்ளன. வெகுவாகப் பிரிந்துள்ளன. அவை மேரு முதலிய மலைகளி லிருந்துண்டாயின. 11

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍌𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 12

𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌯𑍁𑌤𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌬𑌲𑌵𑌯𑍋𑌮𑍋𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌮𑌹𑌾𑌸𑍌𑌰𑌤𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌷𑌧𑍃𑌤𑍈𑌕𑌗𑌰𑍍𑌭𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑍁𑌗𑌸𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 13

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑌣𑌨𑌾𑌯𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌫𑌲𑌕𑌿𑌸𑌲𑌯𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨

𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌭𑍌𑌮𑌬𑌿𑌲𑌭𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍌𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 12 ॥ 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌵𑌯𑍋𑌮𑍋𑌦𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍌𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌧𑍃𑌤 𑌏𑌕𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌯𑍈𑌃 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌯𑍁𑌗𑌸𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌂𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑍁 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌃 ॥ 13 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹, 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌹 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑌣𑌨𑌾𑌯𑌕𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌹𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌮𑍍𑌰

இந்த ஜம்புத் வீபத்திலும் பாரதவர்ஷத்தையே கர்மக்ஷேத்ர மென்றும் மற்றுமுள்ள எட்டு வர்ஷங்களை, ஸ்வர்க்கத்தி லிருப்பவர்களுக்குப் புண்ய சேஷத்தை அனுபவிக்கும் ஸ்தானங்களான பூமியைச் சார்ந்த ஸ்வர்க்கத்தின் ஸ்தானங்க ளெனவுஞ் சொல்லுகிறார்கள். 12

இந்த வர்ஷங்களில் புருஷமானத்தால் பதினாயிரம் ஆயுளையும் வருடங்களையும் உடையவர்களும் தேவர்களுக்குச் சமமானவர்களும் பதினாயிரம் யானை பலமுடையவர்களும் வஜ்ரம் போன்ற சரீரம் பலம் வயது ஆனந்தம் இவைகளால் மிகவும் ஸந்தோஷங் கொண்ட உயர்ந்த ஸுரத க்ரீடையுடைய ஸ்திரீ புருஷர்களின் போகத்தின் கடைசியில் ஒரு வருஷம் மீதியுள்ள ஆயுளில் ஒரு கர்ப்பத்தைத் தரிக்கும் மனைவிகளுடையவர்களுமான புருஷர்களுக்கு திரேதாயுகத்திற்குச் சமமான காலம் செல்லுகிறது. 13

இந்த வர்ஷங்களிலுள்ள தேவச் சிரேஷ்டர்கள் அவரவர்களின் கண சிரேஷ்டர்களால் மிகுதியும் பூஜிக்கப்பட்டு, ருதுக்க ளெல்லாவற்றிலும் புஷ்பங்கள் பூங்கொத்துகள் பலன்கள் தளிர்கள் இவைகளின் சோபையால்

𑌵𑌿𑌟𑌪𑌲𑌤𑌾𑌵𑌿𑌟𑌪𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑌵𑌰
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌚𑌾𑌮𑌲𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌕𑌚𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌨𑌵𑌵𑌨
𑌰𑍁𑌹𑌾𑌮𑍋𑌦𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌜𑌲𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑌸𑌾𑌰𑌸𑌚𑌕𑍍𑌰
𑌵𑌾𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌕𑌰𑌨𑌿𑌕𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌦𑌿
𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌲𑌲𑌿𑌤𑌸𑍁𑌰𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌲𑌿𑌲
𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌹𑌾𑌸𑌲𑍀𑌲𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍋𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌹
𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 14

𑌨𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 15

𑌲𑌤𑌾𑌵𑌿𑌟𑌪𑌾𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌲𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌟𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑌤𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌷𑍁 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌮𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌚𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌨𑌰𑍁𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍀𑌰𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌮𑍋𑌦𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌰𑌨𑌿𑌕𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍈𑌰𑍁𑌪𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌕𑌲𑌿𑌲𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥ ௧௪ ॥ 𑌨𑌵𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌵𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌸𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥ 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥

வணங்கும், கிளை கொடிகளுடன் கூடிய விருக்ஷங்களால் பிரகாசிக்கும் அழகிய அரண்யங்களுடைய ஆச்ரம ஸ்தானங்களிலும் சிறந்த பர்வத குகைகளிலும், மலர்ந்தனவும் பலவிதமானவையும் புதிதானவையும் கமலங்களின் வாஸனையால் ஸந்தோஷமடைந்த ராஜஹம்ஸ பக்ஷிகள், நீர்க்கோழிகள், நீர்க்காக்கைகள், ஸாரஸ பக்ஷிகள் சக்ரவாகங்கள் முதலியவைகளாலும், வண்டுக் கூட்டங்களின் ஜாதி விசேஷங்களாலும் சத்தமுடையனவுமாகிய நிர்மலமான தடாகங்களிலும் மிகவும் மனோஜ்ஞமான தேவஸ்திரீகளின் காமத்தால் கலங்கிய விலாஸத்தாலும் ஹாஸ்யத்தாலும் பார்வையாலும் இழுக்கப்பட்ட மனத்தையும் நேத்திரங்களையு முடையவர்களாகித் தங்களிஷ்டப்படி ஜலக்ரீடை முதலிய விசித்திர வினோதங்களைச் செய்து விளையாடுகிறார்கள். 14

ஒன்பது வர்ஷங்களிலும் பகவானும் மஹா புருஷருமாகிய நாராயணர் அங்குள்ள புருஷர்களுக்கு அநுக்ரஹம் செய்வதற்காகத் தம்முடைய மூர்த்திகளால் இன்னும் ஸான்னித்ய மடைந்திருக்கிறார். 15

𑌇𑌲𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌪𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ 16

𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑌾𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌭𑌿𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌭𑌵 𑌉𑌪𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 ॥ 17

॥ 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥

𑌓𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 18

𑌭𑌜𑍇 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑌣𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂
𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ।

𑌅𑌪𑌰𑌃 𑌅𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 ॥16॥ 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀𑌨𑌾𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌵𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍁𑌗𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌜𑌪𑌨𑍍 ॥17॥ 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 ॥18॥ 𑌭𑌜𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌯 𑌭𑌜𑌨𑍀𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌭𑌜𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌅𑌰𑌣𑌂 । 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯

இளாவிருதவர்ஷத்தில் பகவானுகிய ருத்ரர் ஒருவரே புருஷன். வேறு எவனுமில்லே. வேறு எவனும் அங்கே செல்லக்கூடாது. அம்பிகையின் சாபத்தை அறியாத ஒருவன் பரிவாரங்களுடன் அவ்விடத்திற்குச் சென்று ஸ்திரீகளின் ஸ்வபாவத்தை அடைந்தான். அந்த வரலாற்றை (1) பின் சொல்லுகிருேம். 16

ஆயிரம் அற்புதக் கணக்கான ஸ்திரீகளால் ஸேவிக்கப்பட்ட அம்பிகாநாதன் நான்கு மூர்த்திகளுடையவரும் மஹா புருஷருமாகிய பகவானுடைய தமோ குணத்தைச் சார்ந்ததும் தனக்கு (ருத்ரனுக்கு)காரணமும் ஸங்கர்ஷணர் என்ற பெயருடையதுமாகிய நான்காவது மூர்த்தியை மனத்தில் த்யானரூபமாகப் ப்ரத்பக்ஷமாக்கிப் பின் வருமாறு மந்திரங்களே ஜபம் செய்து வருகிருர். 17

சங்கரர் கூறுகிருர்.

ஓம் பகவானும் வாஸுதேவரும் குணங்கள் யாவற்றின் பிரகாசமுடையவரும் அப்ரமேயருமாகிய ஈசனுக்கு நமஸ்காரம். 18

பஜிப்பதற் குரிய ஓ பத்மநாப! ஆசரிக்கத்தக்க பாதாரவிந்தமுடையவரும் ஐச்வர்யம் யாவற்றுங்கும் சிறந்த ஸ்தானமாகியவரும் பக்தர்களிடம்

---

(1) ஒன்பதாவது ஸ்கந்தத்தில் சொல்லப்படுகிறது.

भक्तेष्वलं भावितभूतभावनं
भवापहं त्वा भवभावमीश्वरम् ॥ 19

न यस्य मायागुणचित्तवृत्तिभि-
र्निरीक्षतो ह्यण्वपि दृष्टिरज्यते ।
ईशे यथा नोऽजितमन्युरंहसां
कस्तं न मन्येत जिगीषुरात्मनः ॥ 20

असद्दृशो यः प्रतिभाति मायया
क्षीबेव मध्वासवताम्रलोचनः ।

ऐश्वर्यादिषाड्गुण्यस्य परमयनमाश्रयम् भक्तेषु अत्यर्थं
भावितं प्रकटितं भूतभावनं स्वरूपं येन भवापहं संसारहरं
भक्तेष्वित्यनुषङ्गः भवं भावयतीति तथा तं चाभक्तेष्विति द्रष्टव्यम् ॥
१९॥ ईश्वरत्वमेवाभिमानाद्यभावेनाह — न
यस्येति ॥ यस्य निरीक्षमाणस्यापि दृष्टिः मायागुणैर्विषयैः
चित्तवृत्तिभिः कामादिभिश्च अण्वपि ईषदपि नाज्यते न लिप्यते क्रियया च
निरीक्षमाणस्य ईशे ईशनाय नियमनाय ईशनीये संसारादिकार्ये
भावविकारे च दुरन्तैः यथा अजितमन्युवेगानां
नोऽस्माकं दृष्टिरज्यते न तथेति अत इन्द्रियाणि जिगीषु
र्मुमुक्षुः । तं को न मन्येत नाद्रियेत ॥२०॥ ननु
मध्वासवाभ्यां रक्तस्य दृष्टिरनुरज्यते तत्राह — असदिति ॥
असति दृक् दृष्टिर्यस्य तस्य मायया क्षीब इव मत्त इव
प्रतिभाति एवमपि वक्तव्यम् । मध्वासवाभ्यां आताम्रलोचन इव च

ஸ்வரூபத்தை மிகுதியும் ப்ரகாசப்படுத்துகிறவரும் ஸம்ஸாரபந்தத்தைப் போக்கு கிறவரும் (அபக்தர்களுக்கு) ஸம்ஸார பந்தத்தையுண்டாக்கு கிறவரும் பரமேச்வரருமாகிய உம்மை பஜிக்கிறேன். 19

பார்ப்பவராகிய பகவானுடைய பார்வையானது விஷயங்களாலும் இந்திரியங்களாலும் கட்டுப்படுவதற்கு அணுவேனும், கோபவேகத்தை ஜயிக்காதநம்முடைய பார்வை ஸம்பந்திப்பதுபோல் ஸம்பந்திக்காது. ஆகையால் இந்திரியங்களை ஜயிக்க விரும்பிய எவன்றான் அந்த பகவானை ஆதரவு செய்யமாட்டான். 20

ப்ரபஞ்சத்தில் நோக்கமுடையவனுக்கு பகவான் மாயையால் மதங்கொண்டவர் போலும் மதுவாலும் மத்யத்தாலும் சிவந்த கண்களுடையவர் போலும் தோன்றுகிறார். நாகஸ்திரீகள் பூஜை செய்யும் போது இந்த பகவானுடைய

𑌨 𑌨𑌾𑌗𑌵𑌧𑍍𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌣 𑌈𑌶𑌿𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ 21

𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑌮𑌂
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑍃𑌷𑌯𑌃 ।
𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂
𑌭𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾𑌮𑌸𑍁 ॥ 22

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍—
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌜𑌃 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾
𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍃𑌜𑍇 ॥ 23

𑌨𑌾𑌗𑌵𑌧𑍂𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌣𑍇 𑌨𑍇𑌶𑌿𑌰𑍇 𑌨 𑌶𑍇𑌕𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍇𑌣𑍈𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 ॥௨௧॥ 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌥 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍋𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌃 𑌸𑌾𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍇𑌕𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௨௨॥ 𑌤𑌤𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍇𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌜𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃

பாதஸ்பரிசஞ் செய்ததால் மனங் கலங்கியவர்களாகி வெட்கத்தால் (பூஜை செய்ய) திறமை யற்றவராயினர். 21

லக்ஷ்மீதேவியும் முனிவர்களும் அனந்தராகிய அந்த பகவானை இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி, பரிபாலனம், பிரளயம் இவைகளுக்கு ஹேதுவாகியவரென்றும் இம்மூன்று மில்லாதவரென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆயிரம் சிரங்களாகிய ஸ்தானங்களில் ஓரிடத்தில் கடுகைப் போலிருக்கும் பூமண்டலத்தை இவர் கவனிப்பதில்லை (அந்த அனந்தருக்கு நமஸ்காரம்.) 22

இந்த ஈசனுக்குக் குணநிமித்தமான மஹத் என்ற ஸ்வரூபமுண்டாயிற்று. அந்தமஹான் ஸத்வகுணத்தை ஆச்ரயமாக உடையவர். மஹிமை பொருந்தியவர். பிர்மா என்றுரைக்கப் படுகிறவர். அந்த பிர்மாவிட மிருந்துண்டான நான் என்னுடைய தேஜஸால் தேவர்களையும் பூதங்களையும் இந்திரியங்களையும் ஸ்ருஷ்டி செய்கிறேன். 23

𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌤𑌾𑌮𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾—
𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ 24

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍀𑌂
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌣𑌯𑍋𑌗𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌯𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ 25

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌸𑌿𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌸𑍃𑌜𑌸𑌿 ॥௨௩॥ 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌃; 𑌕𑌿𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌇𑌵 ॥ 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 ॥ ௨௪ ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍋𑌽𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌵𑍇𑌦 𑌨, 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌣𑌯𑍋𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌲𑌯𑍋𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌵𑌿𑌲𑌯𑌃 𑌉𑌦𑌯𑌸𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌲𑌯𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 ॥௨௫॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

மஹத்தத்வம் அஹங்காரதத்வம் தேவதைகள் பூதங்கள் இந்திரியங்கள் ஆகிய நாங்கள் யாவரும் மஹாத்மாவாகிய பகவானுடைய வசத்திலிருந்து கொண்டு க்ரியாசக்தியால் கட்டுண்டு ஸ்திரர்களாகிப் பக்ஷிகள்போல் இருந்து அவருடைய அநுக்கிரஹத்தால் இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸிருஷ்டிக்கிறோம். 24

அந்த பகவானால் உண்டானதும் கர்மங்களாகிய கணுக்களால் சேர்ப்பதுமாகிய மாயையை இந்தஜனங்கள் குணங்களின் ஸிருஷ்டியால் மோஹமடைந்து விரைவில் தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். அந்தமாயையைத் தாண்டும் உபாயத்தை எப்போதும் தெரிந்து கொள்வதில்லை. அந்த மாயையின் நாசத்தையும் உற்பத்தியையும் ஸ்வரூபமாக உடைய உமக்கு நமஸ்காரம். 25

17-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

अष्टादशोऽध्यायः

॥ श्रीशुकः ॥

तथा च भद्रश्रवा नाम धर्मसुतस्तत्कुलपतयः पुरुषा भद्राश्ववर्षे साक्षाद्भगवतो वासुदेवस्य प्रियां तनुं धर्ममयीं हयशीर्षाभिधानां परमेण समाधिना सन्निधाप्येदमभिगृणन्त उपधावन्ति ॥ 1

॥ भद्रश्रवस ऊचुः ॥

ॐ नमो भगवते धर्मायात्मविशोधनाय नम इति ॥ 2

अहो विचित्रं भगवद्विचेष्टितं
घ्नन्तं जनोऽयं हि मिषन्न पश्यति ।

अष्टादशे ततोऽन्येषां वर्षाधिपैः स्तुतो हरिः ।

त्रिष्वतोऽन्यवर्षेषु सेव्यसेवकवर्णनम् ॥

तथेति भद्रश्रवा वर्षपतिः तस्य मुख्याः भृत्याः सेवकाः पुरुषाः ॥१॥ भद्रश्रवस ऊचुरिति ॥ [illegible] उपधावन्तीत्यर्थः [illegible] ॥२॥ अहो इति ॥ अयं जनो मिषन्नपि पश्यन्नपि घ्नन्तं हिंसन्तं न पश्यति [illegible] भगवद्विचेष्टितमेव तच्च विचित्रं [illegible] विषयान् [illegible] जिजीविषुः [illegible] जिजीविषतीति [illegible]

18-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

அவ்விதமே தர்மனுக்குப் புத்திரராகிய பத்ரசிரவஸ் என்பவரும் வர்ஷபதியாகியவரும் அவருடைய முக்ய ஸேவகர்களாகிய புருஷர்களும் வத்ராச்வ வருஷத்தில் ப்ரத்யக்ஷரும் பகவானுமாகிய வாஸுதேவருடைய ப்ரியமுள்ளதும் தர்மமயமானதும் அச்வசிரஸ் என்ற பெயருடையதுமாகிய மூர்த்தியைச் சிறந்த ஸமாதியால் ப்ரத்யக்ஷமாகும்படி செய்து பின்வருமாறு கீர்த்தனம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். 1

பத்ரச்ரவஸ்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓம் நமஸ்காரம்! பகவானும் தர்மஸ்வரூபரும் மனதைச் சோதிப்பவருமாகிய ஈசனுக்கு நமஸ்காரம்! 2

ஆச்சர்யம்! பகவானுடைய செய்கையானது விசித்ரமானது. ஜனங்கள் பார்ப்பவர்களாயினும் ஹிம்ஸிப்பவனைப் பார்ப்பதில்லை. விஷயஸங்கத்தை

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑌸𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑌤𑌿 ॥ 3

𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌵𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌜 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌜𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌮𑍍 ॥ 4

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍇
𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 ॥ 5

[illegible]

அடையப் பாபத்தை நினைத்து (1) தனயனையும் (2) தந்தையையும் தஹனம் செய்துவிட்டு ஜீவித்திருக்க விருப்பங்கொண்டிருக்கிறான். 3

அத்யாத்ம ஸ்வரூபமறிந்தவர்களும் வித்வான்களுமாகிய கவிகள் பிரபஞ்சத்தை நச்வரமென்று பேசுகிறார்கள். (சாஸ்திரங்களாலும்) பார்க்கிறார்கள். ஜன்மமில்லாத ஓ ப்ரபுவே! ஆயினும் மாயையால் மோஹமடைகிறார்கள். உம்முடைய இந்தச் செய்கையானது மிக விசித்திரமானது. பிறப்பில்லாத அந்த உம்மை நான் வணங்கினேன். 4

ஆவரணமில்லாதவரும் அகர்த்தாவுமாகிய உமக்கு ப்ரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பாலனம் ஸம்ஹாரம் இந்தச் செய்கையானது (வேதத்தால்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இது விசித்திரமல்ல. கார்யகாரணரும் ஸர்வஸ்வரூபரும் உண்மையும் எல்லாவற்றையும்விடவேறுபட்டவருமாகிய உம்மிடம் அது யுக்தமானதுதான். 5

---

1. தனயன்—என்பதைச் சிறுவன் என்று பொதுவாகக் கொள்ளவும்.
2. தந்தை—என்பதைப் பெரியவன் என்று கொள்ளவும்.

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌦𑍇 𑌵𑍈 𑌕𑌵𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 ॥ 6

𑌹𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌹𑌰𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 ॥ 7

𑌤𑌦𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌗𑍁𑌣𑌭𑌾𑌜𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌕𑍁𑌲𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑌰𑌣𑌶𑍀𑌲𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 8

𑌇𑌦𑌂 𑌚𑍋𑌦𑌾𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌓𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 𑌆𑌵𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌨𑌖 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌰𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌵𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯 ॥௬॥ 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௭॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌜𑌨𑌂 ॥ 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌮𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌯𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌤𑍇 ॥௮॥ 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 𑌆𑌵𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍋 𑌭𑌵 𑌵𑍀𑌪𑍍𑌸𑌾𑌵𑌾, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮

மானிடனும் குதிரையுமாகிய ஸ்வரூபமுள்ள நீர் சங்கன் என்னும் அஸுரனால் ப்ரளயகாலத்தில் அபஹரிக்கப்பட்ட வேதங்களை ஸத்யமான ஸங்கற்பமுடையவரும் யாசிப்பவருமாகிய பிர்மதேவருக்குக் கொடுத்தீர். அந்த உமக்கு நமஸ்காரம். 6

ஹரிவர்ஷத்திலும் பகவான் நரஸிம்ஹ வடிவத்துட னிருக்கிறார். அந்த நரஸிம்ம ரூபத்தைக் கிரஹித்த காரணத்தைப் பின் கூறுகிறேன். 7

ப்ரியமுள்ளதும் மஹாபுருஷர்களின் குணங்களுக்கு இருப்பிடமுமான அந்த நரஸிம்மரூபத்தை மஹா பாகவதரும் திதியின் வம்சத்திலுண்டானவரும் தனுவம்சத்தி லுதித்தவருமாகிய அஸுரர்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்யும் சீலத்தையும் நடத்தையுமுடையுவருமாகிய ப்ரஹ்லாதர், வ்யவதானமில்லாததும் மற்றதை நோக்காததுமாகிய பக்தியோகத்தால் அந்த ஹரிவர்ஷ புருஷர்களுடன் உபாஸிக்கிறார். 8

இதையும் கூறுகிறார்கள். ஓம் நமஸ்காரம்! பகவானும் நரஸிம்மருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். தேஜஸ்களுக்கும் தேஜஸ்ஸாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! மிகவும் ப்ரத்யக்ஷராகவேண்டும். வக்ரமான நகங்களுடையவரும் வஜ்ரம்

ரந்த4ய ரந்த4ய தமோ க்3ரஸ க்3ரஸ ஓம் ஸ்வாஹா அப4யமப4யமாத்மனி பூ4யிஷ்டா2 ஓம் க்ஷ்ரௌம் ॥ 9

ஸ்வஸ்த்யஸ்து விஶ்வஸ்ய க2ல: ப்ரஸீத3தாம்
த்4யாயந்து பூ4தானி ஶிவம் மிதோ2 தி4யா ।
மனஶ்ச ப4த்3ரம் ப4ஜதாத3தோ4க்ஷஜே
ஆவேஶ்யதாம் நோ மதிரப்யஹைதுகீ ॥ 10

மாகா3ரதா3ராத்மஜவித்தப3ந்து4ஷு
ஸங்கோ3 யதி3 ஸ்யாத்3ப4க3வத்ப்ரியேஷு ந: ।
ய: ப்ராணவ்ருத்த்யா பரிதுஷ்ட ஆத்மவான்
ஸித்4யத்யதூ3ரான்ன ததே2ந்த்3ரியப்ரிய: ॥ 11

ப4யானிதி வா பாடோ2 பூ4யிஷ்டா2: ஸந்த்வித்யர்த2: ॥ ௯ ॥ ஸ்வஸ்தீதி। விஶ்வஸ்ய ஸ்வஸ்தி ப4வது। க2லோபி ப்ரஸீத3து। தத3ர்த2ம் விஶ்வஸ்ய பூ4தானி ஶிவம் த்4யாயந்து। ததோ நாஶ: மனஶ்ச ப4த்3ரம் ப4ஜதாத்। அதோ4க்ஷஜே மதி: ஆவேஶ்யதாம் ॥ ௧௦ ॥ ந: ஸங்க3: யதி3 ஸ்யாத் ப4க3வத்ப்ரியேஷு ஸ்யாத் ॥ ௧௧ ॥

போன்ற தேற்றிப்பற்க ளுடையவருமாகிய பிரபுவே! கர்ம வாஸனைகளைக் கொளுத்தவேண்டும்; கொளுத்தவேண்டும்! உக்ரமான ஸ்பாவமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம்! மஹாத்மாவாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! அஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திக்க வேண்டும். நிவிர்த்திக்கவேண்டும்! (ஸ்வாஹா) அச்சமின்மை மனத்தில் நிலை பெறவேண்டும், 9

ப்ரபஞ்சத்திற்கு மங்களமுண்டாகட்டும். துஷ்டன் பிரஸன்னனாகட்டும். ப்ராணிகள் ஒருவருக்கொருவர் நன்மையைப் புத்தியால் த்யானிக்கட்டும். மனதும் ஒழிவு முதலிய நன்மையை அடையட்டும். எங்களுடைய புத்தியும் ஆசையின்றி அதோக்ஷஜரிடம் செல்லட்டும். 10

எங்களுக்குப் பற்றுதலேற்படுமாயின் கிருஹகம், பெண்டு, பிள்ளை, பொருள், பந்துக்கள் இவர்களிடத்தில் உண்டாக வேண்டாம். பகவானிடம் ப்ரியமுள்ள மஹான்களிடம் உண்டாகட்டும். மஹான்களிடம் பற்றுதலடைந்தவன் ப்ராணதாரணைக்குரிய வ்ருத்தியால் ஸந்தோஷமடைந்து ஆத்மஞ்ஞானியுமாகி விரைவில் ஸித்தி யடைகிறான். (1) இந்திரியங்களில் பிரியமுள்ளவன் அவ்விதம் ஸித்தி யடைவதில்லை. 11

---

(1) இந்திரியங்களில் பிரியமுள்ளவன்...என்பதற்கு கிருஹம் முதலியவைகளில் பற்றுதலுடையவன் என்று பொருள் கொள்ளவும்.

𑌯𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ।
𑌹𑌰𑌤𑍍𑌯𑌜𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌜𑌂
𑌕𑍋 𑌵𑍈 𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 12

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌹𑌰𑌾𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾
𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌸𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥ 13

𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌝𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌤𑍋𑌯𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌯𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑌿॥ 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌲𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌅𑌜𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌮𑌲𑌂 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌜𑌂 𑌮𑌲𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑍋 𑌵𑍈 𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௨॥ 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑌲𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾 [illegible] 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌾𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌤𑌃॥௧௩॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌹𑌰𑌿𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 [illegible] 𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌮𑌾𑌹—𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌝𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌾

மஹான்களின் சேர்க்கையால் உண்டானதும் அஸாதாரணமான வீர்யத்தின் மிகுதியுடையதும், பரிசுத்தமுமாகிய முகுந்தருடைய குணத்தைச் செவிகளால் அடிக்கடி சிரவணம் செய்பவர்களின் மனத்திலிருக்கும் மாதவன் மனத்திலுள்ள மலத்தை (கங்கை முதலிய) தீர்த்தமானது சரீரமலத்தைப் போக்குவது போல் போக்குகிறார். (அந்த மஹான்களை) எவன் ஸேவிக்காம லிருப்பான்? 12

எவனுக்குப் பகவானாகிய விஷ்ணுவிடம் நிஷ்காம பக்தி யுண்டாகிறதோ அவனிடம் தேவர்கள் குணங்களெல்லாவற்றுடனும் வஸிக்கின்றார்கள். விஷ்ணுவிடம் பக்தி யில்லாதவனும் விஷய ஸுக விருப்பத்தால் வெளியில் ஓடுகிறவனுமாகிய புருஷனுக்கு மஹான்களுக்குரிய குணங்கள் எவ்வித மேற்படும்? 13

மீன்களுக்கு விருப்பமுள்ள ஜலமே ஆத்மாவாவது போல் சரீர முடையவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷரும் பகவானுமாகிய ஹரியே ஆத்மாவாகிறார். மஹானை

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍇
𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌦𑌂𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 14

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌜𑍋𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁
𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌭𑌯𑌦𑍈𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌂
𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥ 15

𑌗 ॥ 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂

𑌸𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌤𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑌂𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌯𑌸𑍈𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍂𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍂𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌹𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍂𑌨𑍇𑌹𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑍂𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥13॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌰𑌾𑌗𑍋𑌽𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌰𑌜𑌆𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 15 ॥ 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌹 — 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾

வன் இந்த விஷ்ணுவை விட்டு கிருஹத்தில் பற்றுத லுடையவனுயின், அப்பொழுது ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு வயதால் மாத்திரமே பெருமை உண்டாகும். 14

ஆகையால் ஆசை, அபிநிவேசம், துக்கம், கோபம், கர்வம், ஆவல், பயம் தைன்யம் முதலியவைகளுக்குக் காரணமும் ஜனன மரணங்களுக்கு மண்டலமுமாகிய கிருஹத்தை விட்டு எங்கும் பயமில்லாத நரஸிம்ஹ பாதத்தை (1) பஜியுங்கள். 15

கேதுமால வர்ஷத்தில் பகவான் ஸம்வத்ஸர குமாரிகளாகிய ராத்ரிகளுக்குக் குமாரர்களாகிய தினுபிமான தைவங்களுக்கும் லக்ஷ்மீ தேவிக்கும் ப்ரியத்தைச் செய்ய வேண்டு மென்ற விருப்பத்தால் காமதேவ ஸ்வரூபத்துடன் இருக்கிருர். அந்த ராத்ரிகளும் தினங்களும் கேதுமால வர்ஷத்திற்குப் பதிகள். புருஷனுடைய ஆயுளை அநுஸரித்த இரவு பகலுக்குள்ள (முப்பத்தாருயிரம்)

---

(1) பஜியுங்கள்...என்பது ப்ரஹ்லாதன் அஸுரர்களைக் கூவி உரைத்ததாம்.

யாஸாம் க3ர்பா4 மஹாபுருஷமஹாஸ்த்ரதேஜஸோத்3வேஜிதமநஸாம் வித்4வஸ்தா வ்யஸவஸ்ஸம்வத்ஸராந்தே விநஶ்யந்தி ॥ 16

அதீவ ஸுலலிதக3திவிலாஸவிலஸிதருசிரஹாஸலேஶாவலோகலீலயா கிஞ்சிது3த்தம்பி3தஸுந்த3ரப்4ரூமண்ட3லஸுப4க3வத3நாரவிந்த3ஶ்ரியா ரமாம் ரமயந்நிந்த்3ரியாணி ரமயதே ॥ 17

தத்3ப4க3வதோ மாயாமயம் ரூபம் பரமஸமாதி4யோகே3ந ரமாதே3வீ ஸம்வத்ஸரஸ்ய ராத்ரிஷு ப்ரஜாபதேர்து3ஹித்ருபி4ருபேதாஹஸ்ஸு ச தத்3ப4ர்த்ருபி4ருபாஸ்தே ॥ 18

இத3ம் சோதா3ஹரதி ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரூம் ஓம் நமோ ப4க3வதே ஹ்ருஷீகேஶாய ஸர்வகு3ணவிஶேஷைர்விலக்ஷிதாத்மநே ஆகூதீநாம்

யாஷா வர்ஷவஷடுஶதேந யாந்யஹோராத்ராணி தைஃ பரிஸங்க்2யாநம் க3ணநா யேஷாம் ஷட்த்ரிம்ஶத்ஸஹஸ்ராணாம் தித்2யாதி3ஃ யாஸாம் து3ஹித்ரூணாம் மஹாபுருஷஸ்ய மஹாஸ்த்ரம் சக்ரம் தஸ்ய தேஜஸா ॥ 16 ॥ அதீவேதி ॥ ரமாம் ரமயந் ஸ்வீயாநீந்த்3ரியாணி ரமயதே கேந ஸாத4நேந ரமயந் தத்3ஆஹ அதீவ ஸுலலிதயா க3த்யா யோ விலாஸஸ்தேந விலஸிதஃ ருசிரோ ஹாஸலேஶோ ஹஸிதம் தத்ஸஹிதோ அவலோக ஏவ லீலா தயா கிஞ்சிது3த்தம்பி3தம் உத்தம்பி3தம் ஸுந்த3ரம் ப்4ரூமண்ட3லம் தேந ஸுப4க3ம் வத3நாரவிந்த3ம் தஸ்ய ஶ்ரியா ॥ 17 ॥ தத்3இதி ॥ தத்3ப4ர்த்ருபி4ர்தி3வஸாபி4மாநிபி4ர்தே3வதா ॥ 18 ॥ இத3மிதி ॥ ஸர்வைர்கு3ணவிஶேஷைஃ ஶ்ரேஷ்ட2வஸ்துபி4ர்விலக்ஷிதோ லக்ஷி

கணக்குடையவர்கள், மஹாபுருஷருடைய சக்ராயுதத்தின் தேஜஸ்ஸால் துன்ப முற்ற மனமுடைய ராத்ரிதேவதைகளின் கர்ப்பங்கள் ஸம்வத்ஸரத்தின் கடைசியில் துன்பமுற்று ப்ராணன்களை இழந்து விடுகின்றன. 16

மிகவும் ஸுந்தரமான நடையில் உண்டான விலாஸத்தால் விளங்கும் மனோஜ்ஞமான மந்த ஹாஸத்துடன் கூடிய பார்வையாகிய லீலையால் சிறிது உயரமானதும் ஸுந்தரமுமாகிய புருவத்தாலும் மனோஜ்ஞமான முக கமலத்தின் ஸ்ரீயாலும் லக்ஷ்மீ தேவியை ஸந்தோஷப் படுத்திக்கொண்டு தம்முடைய இந்திரியங்களுக்கும் திருப்தி செய்விக்கிறார். 17

லக்ஷ்மீதேவி பகவானுடைய மாயாமயமான அந்த ரூபத்தை சிரேஷ்டமான ஸமாதி யோகத்தால் ஸம்வத்ஸர மென்னும் ப்ரஜாபதிக்குப் பெண்களாகிய ராத்ரி தேவதைகளுடன் கூடிய தினங்களிலும் ராத்ரிகளிலும் தினபிமான தேவதைகளுடன் உபாஸிக்கிறாள். 18

இதையும் கூறுகிறார்கள் "ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஹ்ரூம் ஓம் பகவானுக்கு நமஸ்காரம்! ஹ்ருஷீ கேசரும் சிரேஷ்ட வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றாலும் காணப்படும் ஆத்மாவுடையவரும் க்ரியைகளுக்கும் ஞானங்களுக்கும் அந்த அந்த விஷ

சித்தீநாம் சேதஸாஞ்ச விஶேஷாணாஞ்சாதிபதயே ஷோடஶகலாய
ச்சந்தோமயாயாந்நமயாயாம்ருதமயாய ஸர்வமயாய ஸஹஸே ஓஜஸே
பலாய காந்தாய காமாய நமஸ்தே உபயத்ர பூயாதிதி ॥ 19

ஸ்த்ரியோ வ்ரதைஸ்த்வா ஹ்ருஷீகேஶ்வரம் ஸ்வதோ
ஹ்யாராத்ய லோகே பதிமாஶாஸதேऽந்யம் ।
தாஸாம் ந தே வை பரிபாந்த்யபத்யம்
ப்ரியம் தநாயூம்ஷி யதோऽஸ்வதந்த்ரா: ॥ 20

ஸ வை பதி: ஸ்யாதகுதோபய: ஸ்வயம்
ஸமந்தத: பாதி பயாதுரம் ஜநம் ।

[illegible] ஆகூதீநாம் க்ரியாணாம் சித்தீநாம் ஜ்ஞாநாநாம் சேதஸாம் ஸங்கல்பாத்யவஸாயாதீநாம் விஶேஷாணாம் தத்விஷயாணாம் ஷோடஶகலா அம்ஶா: பஞ்சதஶேந்த்ரியமநோவிஷயலக்ஷணா யஸ்ய ச்சந்தோமயாய வேதோக்தகர்மாராத்யாய அந்நமயாய அந்நாத்யுபபோக்யாகாராய அம்ருதமயாய பரமாநந்தவிகாராகாராய ஸர்வமயாய ஸர்வவிஷயாகாராய ஸஹஸே ஓஜஸே பலாய தேஜோரூபாய ஸர்வப்ரியாய காந்தாய காமாய உபயத்ர மநஸா வசஸா ॥ 19 ॥ ... ஸ்த்ரிய இதி ॥ ஸ்வத: ஸர்வஹ்ருஷீகாணாமீஶ்வரம் பதிம் ஸந்தம் த்வாமாராத்ய யா: ஸ்த்ரியோऽந்யம் பதிம் ப்ரார்த்தயந்தே ... ஶக்தா: ॥ 20 ॥ ... ஸ வா இதி ॥ ...

யங்களுக்கும் அதிபதியாகியவரும் பதினறு அம்சங்களுடையவரும் வேதமயரும் அன்னமயரும் பரமானந்தமயரும் ஸர்வமயரும் ஸஹஸ் ஓஜஸ் பலம் இந்த ஸ்வரூபரும் காந்தரும் காமருமாகிய உமக்கு மனத்தாலும் வாக்கினுலும் நமஸ்காரம்'' 19

ஸ்வபாவமாகவே இந்திரியங்களுக்குப் பதியாகிய உம்மை உலகில் ஸ்திரீகள் வ்ருதங்களால் பூஜித்து மற்ருெரு பதியை விரும்புகிறுர்கள். அந்தப்பதிகள் ஸ்வாதீன மற்றவர்களாகையால் ஸ்திரீகளுக்குப் பிரியனுன புத்ரன் பொருள் ஆயுள் இவைகளை ரக்ஷிக்கமாட்டார்கள். 20

எங்கும் பயமில்லாதவரும் பயத்தால் துன்பமுற்ற ஜனங்களை நான்கு பக்கத்திலும் ரக்ஷிப்பவருமாகிய அவரே பதியாக வேண்டும். அவ்வளவு மஹிமை

𑌸 𑌏𑌕 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌰𑌥𑌾 𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌭𑌯𑌂

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑌾𑌦𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 21

𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂

𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌾𑌖𑌿𑌲𑌕𑌾𑌮𑌲𑌂𑌪𑌟𑌾 ।

𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌸𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋

𑌯𑌦𑍍𑌭𑌗𑍍𑌨𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 22

𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇𑌽𑌜𑍇𑌶𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋

𑌤𑌪𑍍𑌯𑌂𑌤 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌪 𑌐𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌧𑌿𑌯𑌃 ।

𑌋𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌾𑌂

𑌵𑌿𑌂𑌦𑌂𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌾 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤 ॥ 23

𑌅𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌶𑌂𑌚𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌿𑌥𑍋 𑌭𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 21 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌭𑌜𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌭𑌜𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌖𑌿𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌂𑌪𑌟𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍈𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌸𑌿 𑌦𑌦𑌾𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌸𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥22॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌣𑍇 𑌕𑍋 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌯𑌂𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌐𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌨𑍍𑌋𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌂𑌦𑌂𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥23॥ 𑌉𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 — 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍

வாய்ந்தவர் நீர் ஒருவரே. நீர் ஆத்ம லாபத்தை விட மற்றதைப் பெரிதாக நினைப்பதில்லை. இல்லாவிடில் ஒருவருக்கொருவர் பயமுண்டாகும். 21

எந்த ஸ்திரீ வேறு பலனை விரும்பாமல் அவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த உம்முடைய பாதாரவிந்த பூஜையை மாத்திரம் விரும்புகிறாளோ அவள் மனோரதங்கள் யெல்லாம் அடைகிறாள். வேறு பலனை யடைய விரும்பி உம்மைப் பூஜிப்பவனுக்கு விரும்பிய அந்த மனோரதத்தைக் கொடுக்கிறீர். ஓ பகவானே (பலனை அனுபவித்த பின்பு) பலானுபவ மிழந்தவளாகித் தாபமடைகிறாள். 22

ஓ ப்ரபுவே! பிர்மா ருத்ரர் தேவர்கள் முதலிய யாவரும் ஸுகத்தில் புத்தியைச் செலுத்தி என்னை அடைய உக்ரமான தவம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் உம்முடைய பாதார விந்தத்தில் சரணமடைவதன்றி என்னை அடையார்கள். ஏனெனில் ஓ அஜித, நான் உம்மிடமே மனமுள்ளவ ளாகிறேன். 23

[illegible] 24

[illegible] 25

[illegible]

[illegible]

ஓ அச்யுத! அவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த நீர் உம்மால் பக்தர்களின் சிரஸில் வைக்கப்பட்டதும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படுவதுமாகிய பாணிபத்மத்தை என்னுடைய சிரஸிலும் வைக்கவேண்டும். ஓ சிரேஷ்ட! என்னை (மார்பில்) அடையாளமாகத் தாங்குகிறீர், ஈச்வரராகிய உம்முடைய மாயையால் ஏற்படும் நடத்தையைப்பற்றி ஊஹிப்பதற்கு எவன் ஸமர்த்தனுவான்? 24

ரம்யகவர்ஷத்திலும் பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரியமானதும் மத்ஸ்யத்தைச் சார்ந்ததுமாகிய அவதார ரூபமானது அந்த ரம்யகவர்ஷபதியாகிய மனுவுக்கு முன்னே காட்டப்பட்டது. இப்பொழுதும் மனு மிகுந்த பக்தியோகத்தால் பூஜிக்கிறார். இதையும் கூறுகிறார். ''ஓம் பகவானுக்கு நமஸ்காரம்! மிகவும் முக்யரும் ஸத்வஸ்வரூபரும் ப்ராண ஸ்வரூபரும் ஓஜஸ் ஸஹஸ் பலம் இவைகளின் ரும் மஹாமத்ஸ்யஸ்வரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம். 25

மிகுதியான (வேதரூபமான) நாதமுடைய நீர் லோகபாலர்களெனவராலும் காண முடியாத ரூபமுடையவராகி உள்ளும் புறமும் ஸஞ்சரிக்கிறீர். மானிடன் மரத்தாலமைந்த ஸ்திரீயை வசப்படுத்துவதுபோல் அவ்வளவு மஹிமை வாய்

[illegible] 26

[illegible] 27

[illegible] 28

[illegible]

ந்த ஈச்வரராகிய நீர் (ப்ராம்மணன் முதலிய) பெயரால் இந்த ப்ரபஞ்சத்தை வசப்படுத்தினீர். 26

மாத்ஸர்யமாகிய ஜ்வரமுடைய லோகபாலர்கள் தனிமையாகவும் சேர்ந்தும் இந்த பகவானன்றி முயன்றும் இரண்டு பாதங்களுடைய ப்ராணிகளையும் நான்கு பாதங்களுடைய ப்ராணிகளையும் காணப்படும் ஜங்கமஸ்தாவரங்களையும் ரக்ஷிப்பதற்குச் சக்தி பெறவில்லை. 27

ஜன்மமில்லாத நீர் அலைகளின் பரம்பரைகளுடைய ப்ரளய ஸமுத்ரத்தில் ஒஷதிகளுக்கும் கொடிகளுக்கும் இருப்பிடமாகிய இந்த பூமியை என்னுடன். (மநு) தரித்து வீர்யத்தால் ஸஞ்சரித்தீர். உலகின் ப்ராணகணங்களுக்கு ஆத்மாவாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 28

ஹிரண்மய வர்ஷத்தில் பகவான் கூர்ம (ஆமை) சரீரத்தைத் தரித்து வகிக்கிறார். பிதிர்க்கணங்களுக்குப் பதியாகிய அர்யமா என்பவர் அந்த ஹிரண்மய வர்

[illegible] 29

[illegible] 30

[illegible] 31

[illegible]

ஷத்தி லிருக்கும் புருஷர்களுடன் பகவானுக்குப் பிரியமுள்ள அந்தக் கூர்மசரீரத்தைச் சரண மென்று அடைகிறான். இந்த மந்திரத்தையும் ஜபிக்கிறான். "ஓம் பகவானுக்கு நமஸ்காரம்! கூர்ம வடிவமுடையவரும் ஸத்வகுணங்களனைவற்றையும் விசேஷமாகக் கொண்டவரும் இருப்பிடத்தைக் காணமுடியாதவருமாகிய ஈசனுக்கு நமஸ்காரம்! மஹானுக்கு நமஸ்காரம்! வியாபகராகியவருக்கு நமஸ்காரம்! ஆதாரமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்." 29

தன்மாயையால் ப்ரகாசம் பெற்றதும் வெகு ரூபங்களால் நிரூபிக்கப்படுவதுமாகிய இந்த அர்தஸ்வரூபமானது (பூமி முதலியவை) இந்த பகவானுடைய ரூபமாகிறது. பொய்யானது காணப்படுவதால் இதற்கு எண்ணிக்கைகிடையாது வர்ணிக்க முடியாத ப்ரபஞ்சவடிவமுடைய அந்தபகவானுக்கு நமஸ்காரம் 30

ஜராயுஜம் ஸ்வேதஜம் அண்டஜம் உத்பிஜம் ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் தேவர்கள் ரிஷிகள் பூதங்கள் இந்திரியங்களைச் சார்ந்தவர்கள் ஸ்வர்க்கம் ஆகாயம் பூமி பர்வதம் நதி ஸமுத்ரம் த்வீபம் க்ரஹங்கள் நக்ஷத்ரங்கள் என்று சொல்லத் தகுதியாகியவர் நீர் ஒருவரே. 31

यस्मिन्नसंख्येयविशेषनाम
रूपाकृतौ कविभिः कल्पितेयम् ।
संख्या यया तत्त्वदृशापनीयते
तस्मै नमः सांख्यनिदर्शनाय ॥ 32

च ॥ उत्तरेषु कुरुषु भगवान् यज्ञपुरुषः कृतवराहरूप आस्ते तं तु देवी हैषा भूः सह कुरुभिरस्खलितभक्तियोगेनोपधावति इमां च परमामुपनिषदमावर्तयति ॥ ओं नमो भगवते मन्त्रतत्त्वलिङ्गाय यज्ञक्रतवे महाध्वरावयवाय महापुरुषाय नमः कर्मशुक्लाय त्रियुगाय नमस्ते इति ॥ 33

यस्य स्वरूपं कवयो विपश्चितो
गुणेषु दारुष्विव जातवेदसम् ।

सर्वव्यापकतामनुद्य तन्निरासेन प्रणमति यस्मिन्निति असंख्येयाः अनन्ताः विशेषाः येषां तानि नामानि रूपाण्याकृतयश्च यस्य तादृशे यस्मिंस्त्वयि कविभिः पण्डितैः इयं चतुर्विंशत्यादि संख्या कल्पिता सती यया तत्त्वदृशा येन तत्त्वज्ञानेन अपनीयते तस्मै ते सांख्यविज्ञानरूपाय नमः परमार्थरूपायेत्यर्थः ॥ ३२ ॥ उत्तरेष्विति ॥ एषा भूरुपधावतीत्यन्वयः मन्त्रैस्तत्त्वेन लिङ्ग्यत इति तथा तस्मै यज्ञाः पशुबन्धाः क्रतवः सोमयागाः तद्रूपाय महाध्वराः सत्राः अवयवभूता यस्य कर्मणा शुक्लाय शुद्धाय यज्ञायिष्टाय ते त्रियुगाय कृतत्रेताद्वापरेष्वाविर्भावात् यद्वा श्रीयुग्मेनैश्वर्यादिषट्केन युक्ताय ॥ ३३ ॥ यस्येति ॥ कवयो विद्वांसः विपश्चितो निपुणाः गुणेषु देहेन्द्रियादिषु मथ्नन्ति

கணக்கில்லாத விசேஷங்களுடைய நாமங்களையும் ரூபங்களையும் ஆகிருதியையுமுடைய பகவானிடம் பண்டிதர்கள் இந்தக் (தத்வங்களின்) கணக்கை ஏற்படுத்துகிறார்கள். இந்தத் தத்வஞானத்தால் கணக்கானது விலகுகிறது. ஸாங்க்ய நிதர்சன ரூபியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 32

உத்தர குருக்ஷேத்திரங்களில் யக்ஞபுருஷராகிய பகவான் வராஹவடிவமெடுத்திருக்கிறார். அந்த பகவானை குருக்ஷேத்திரவாஸிகளுடன் இந்த பூதேவி தடைபடாத பக்தியோகத்தால் சரணமடைகிறாள். சிரேஷ்டமான இந்த உபனிஷத்தையும் ஜபிக்கிறாள். "ஓம் நமஸ்காரம்! பகவானும் மந்திர தத்வலிங்கரும் யஞ்ஞரூபியும் க்ரதுஸ்வரூபரும் உயர்ந்த யாகங்களை அவயவமாக அடைந்தவரும் பூமியைத் தரித்தவரும் மஹாபுருஷரும் கர்மத்தால் பரிசுத்தரும் மூன்று யுகங்களின் ஸ்வரூபமுடையவரும் குணமில்லாதவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்." 33

அக்னியைக் கட்டைகளிற் காண்பதுபோல், வித்வான்களாகிய ஸமர்த்தர்கள் தேஹம் முதலியவைகளில் விவேகத்திற்கு ஸாதனமாகிய மனஸாலும்

𑌮𑌥𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌥𑍍𑌨𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑍋
𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌨𑌮 𑌈𑌰𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ 34

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌯𑌨𑍇𑌶𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ 35

𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍋𑌦𑌯𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ 36

𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌥𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌥𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 ॥34॥ 𑌮𑌥𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌯𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌈𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥35॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌮𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌨𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌜𑌡𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌯𑌃 𑌲𑍋𑌹𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑌃 𑌅𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌟𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥36॥ 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 —

கர்மங்களாலும் அவைகளின் பலன்களாலும், மறைந்திருக்கும் பகவத் ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்க விருப்பங்கொண்டு தேடுகிறார்கள். தேடும் விஷயத்தில் ப்ரகாசமாகிய ஸ்வரூபத்தை உடைய உமக்கு நமஸ்காரம். 34

விஷயம் இந்திரியவ்யாபாரம் தேவதை தேஹம் காலம் அஹங்காரம் இந்த மாயாகுணங்களால் வஸ்து என்று பார்க்கப்படும் ஆத்மாவுடையவரும் விசாரிப்பதால் (யமம் நியமம் முதலிய) அங்கங்களால் நிச்சயமுள்ள புத்தியுடையவர்கள் த்யாகம் செய்யும் மாயைக்கு ஹேதுவான ஆகிருதியுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம். 35

பார்ப்பவராகிய பகவான் விரும்பும் ப்ரபஞ்சத்தின் பரிபாலனம் பிரளயம் உற்பத்தி இவைகளை மாயை தன்குணங்களால், காந்தத்தின் அருகே இருக்கும் இரும்பு சுற்றுவதுபோல் சுற்றச் செய்கிறாள். குணங்களுக்கும் கர்மங்களுக்கும் ஸாக்ஷியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 36

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇
𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌦𑌿𑌸𑍂𑌕𑌰𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌗𑌾𑌦𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌭𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ 37

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌃 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌭𑍋 𑌗𑌜 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌜𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௩௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

உலகங்களுக்கு முதல்வரும் வராஹரூபியுமாகிய பகவான் என்னைத் தெற்றிப் பல்லின் நுனியில் வைத்துக்கொண்டு பாதாளம் முதல் ஸமுத்திரத்திலிருந்து, யுத்தத்தில் யானைபோன்ற மற்றொரு அஸுரனைக்கொன்று விளையாடும் யானைபோல் வெளிப் புறப்பட்டார். அந்த ப்ரபுவை நான் வணங்கினேன். 37

18-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌐𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌗 ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌭𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑌵𑌿𑌰𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿𑌷𑍇𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌨𑍁𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑍀𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌓𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍀𑌲𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮 𑌉𑌪𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌨𑌮 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑌨𑌿𑌕𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 1

𑌊𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌕𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌚 ॥

𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌕𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌕𑌷𑌾𑌶𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌂

19-வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

கிம்புருஷவர்ஷத்தில் பகவானும் ஆதிபுருஷரும் லக்ஷ்மணருக்குத் தமயனும் ஸீதையால் மனோஞ்ஞருமாகிய ராமரை அந்த ராமருடைய பாதஸேவையில் பற்றுதலுடையவரும் பரமபாகவதோத்தமருமாகிய ஹநுமான் கிம்புருஷர்களுடன், திடமான பக்தியுடையவராகி உபாஸிக்கிறார். ஆர்ஷ்ணிஷேணனுலும் கந்தர்வர்களாலும் கானம் செய்யப்படுகிறதும் சிறந்ததும் மங்களமானதுமாகிய ப்ரபுவான பகவானுடைய கதையைச் சிரவணம் செய்கிறார். தாமே இதைக் கானமும் செய்கிறார்.

"ஓம் உத்தமச்லோகராகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம், பெரியோர்களின் லக்ஷணங்களையும் சீலத்தையும் விரதங்களையு முடையவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். அடக்கமுள்ள மனமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். உலகங்களை அநுஸரித்த உமக்கு நமஸ்காரம். ஸாதுவாகியவர் என்ற சொல்லுக்கு இருக்குமிடமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ப்ரமண்ய தேவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். மஹாபுருஷரும் மஹாராஜருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்." 1

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑍋𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌂
𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥ 2

𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌵𑌧𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 ।
𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌮𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥ 3

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍇𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍈𑌕𑌬𑍋𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌨 [illegible] 𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 — 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑌾𑌯𑍈𑌵 [illegible] 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 [illegible] 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 3 ॥ 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌸

விசுத்தம் அனுபவம் இவைகளேயே முக்யஸ்வரூபமாக உடையதும், ஸ்வரூப ப்ரகாசத்தால் அழிந்த குணங்களின் வ்யவஸ்தைகளை உடையதும் பரோக்ஷமும் ப்ரசாந்தமும் நல்ல புத்தியுடைய புருஷனுல் அடையக்கூடியதும் நாமரூபங்களில்லாததும் அஹங்காரமில்லாததுமாகிய தத்வத்தைச் சரணமடைகிறேன். 2

இந்தப் பூலோகத்தில் ப்ரபு மானிடனுக அவதரித்தது ராக்ஷஸவதத்திற்காக மாத்திரமல்ல. முக்யமாக மானிடர்களைச் சீர்திருத்துவதின் பொருட்டேயாம். இல்லாவிடில் தம் ஸ்வரூபத்தில் ரமிப்பவரும் லோகாத்மாவுமாகிய ஈச்வரனுக்கு ஸீதையின் விரஹத்தாலுண்டான வ்யஸனம் எவ்வாறேற்படும்? 3

𑌨 𑌵𑍈 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃
　𑌸𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 ।
𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌵𑍀𑌤
　𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥　4

𑌨 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂
　𑌨𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 ।
𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌨𑍋 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌶𑍍
　𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌤 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 ॥　5

[illegible] ॥ 𑌸 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌤𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌂 [illegible] 𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣 [illegible] 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 [illegible] ॥ [illegible] 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍋𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 [illegible] 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿, 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌨 𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑌤𑌃 [illegible] 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑍌𑌭𑌗𑌂 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌨𑍋 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑌃 𑌬𑌤 𑌅𑌹𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥5॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍

. தீரர்களுக்கு ஆத்மாவும் மிகுந்த ஸுஹ்ருத்தும் பகவானுமாகிய வாஸு தேவர் மூவுலகிலும் பற்றுதலுடையவரல்லர். ஸ்திரீயான ஸீதையின் விஷய மாய் மோஹத்தையும் அடையார். † லக்ஷ்மணரையும் தள்ளுவதற்குத் தகுதி யாக மாட்டார். 4

மஹானுகிய ஸ்ரீராமருக்கு (உயர்ந்த வம்சத்தில்) பிறப்பும் ஸந்தோஷ ஹேதுவாகாது. ஸௌந்தர்யமும் ஸந்தோஷ ஹேதுவல்ல. ஜாதியும் ஸந்தோஷ ஹேதுவல்ல. லக்ஷ்மணருக்குமுன் பிறந்த அந்த பகவான் நல்ல வம்சத்திற் பிறப்பு முதலியவைகளில்லாத வனத்தில் வஸிக்கும் நம்மையும் நண்பர்களாகச் செய்து கொண்டார். ஆச்சர்யம்! 5

† ஸ்ரீராமருக்கு ஞாபகப்படுத்த வந்த தேவதூதன், நாமிருவரும் ஸபையிலிருக்கும்போது வருகிறவனை நீர் வதை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டான். வாயிற் காவலாக விருந்த லக்ஷ்மணர் துர்வாஸரின் வரவைத் தெரிவிப்பதற்காக ராமரிடம் வந்தார். ராமர் லக்ஷ்மணரை வதைசெய்ய முயன்ருர். அப்பொழுது வஸிஷ்ட முனிவர் உபதேசத்தால் லக்ஷ்மணரை த்யாகம் செய்தார் — என்று உத்தராமாயண கதை யிருக்கிறது.

ஸுரோऽஸுரோ வாப்யத வாநரோ நர:
ஸர்வாத்மநா ய: ஸுக்ருதஜ்ஞமுத்தமம் ।
பஜேத ராமம் மநுஜாக்ருதிம் ஹரிம்
ய உத்தராநநயத் கோஸலாந் திவமிதி ॥ 6

பாரதேऽபி வர்ஷே பகவாந் நாராயணாக்ய ஆகல்பாந்த உபசிததர்மஜ்ஞாநவைராக்யைஶ்வர்யோபஶமோபரமாத்மோபலம்பநமநுக்ரஹாயாத்மவதாமநுகம்பயா தபோऽவ்யக்தகதிஶ்சரதி ॥

தம் பகவாந் நாரதோ வர்ணாஶ்ரமவதீபிர்பாரதீபி: ப்ரஜாபிர்பகவத்ப்ரோக்தாப்யாம் ஸாங்க்யயோகாப்யாம் பகவதநுபாவோபவர்ணநம் ஸாவர்ணேருபதேக்ஷ்யமாண: பரமபக்திபாவேநோபஸரதி ॥ 8

ஸுரோ வா கிந்நராதய: கோऽபி ஶ்ரீராமசந்த்ரம் ஸர்வப்ரகாரேண பஜேத் ஸுக்ருதஜ்ஞம் ஸுக்ரீவவிபீஷணே பஹுமாநிநம் ய உத்தராந் கோஸலாந் அயோத்யாவாஸிந: திவம் ஸ்வர்கம் அநயத் ॥ ௬ ॥ பாரதேऽபீதி ॥ உபசிதை: யுகயுகாந்தரேஷ்வபி ராத்ர உபலப்யதே யேந தத்தபஶ்சரதி தத்ர உபஶம: இந்த்ரியாணாம் ஸம்யம: உபரமோ நிரஹங்காரதா ஆத்மவதாமநுக்ரஹாய அநபாயம் ஸ்வரூபமாஸ்தாய ॥ எ ॥ தமிதி ॥ பகவதநுபாவ உபவர்ண்யதே யேந பாஞ்சராத்ரேண தத் ஸாவர்ணே: மநோ: உபதேக்ஷ்யமாண: உபதேஷ்டுமிச்சந் உபஸரதி ஸேவதே ॥ அ ॥ ஓமிதி ॥ உபஶாந்தாத்மநே நிரஹங்காராய ॥ கூ ॥

தேவனே அஸுரனே நரனே வானரனே மற்றும் எவனே யாவரும் அவருக்கு நல்லவரே. நன்றியறிந்தவரும் உத்தமரும் மானிட வடிவமெடுத்தவரும் விஷ்ணுவுமாகிய ராமரை எந்த விதத்தாலும் பஜனம் செய்யவேண்டும். அந்த பகவான் உத்தரகோஸலத்தார்களை ஸ்வர்க்கத்திற்கனுப்பினர். 6

பாரத வர்ஷத்திலும் நாராயணர் என்ற பெயருடைய பகவான் ப்ரளய காலம் வரையில் விர்த்தியடைந்த தர்மம் ஞானம் வைராக்யம் ஐச்வர்யம் இந்திரிய நிக்ரஹம் அஹங்காரமில்லாமை இவைகளுடையதும் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அடையக்கூடியதுமாகிய தபஸ்ஸைத் தீரர்களின் அநுக்கிரஹத்திற்காகக் கருணையால் ஸ்பஷ்டமாகிய ஸ்வரூபத்துடன் செய்கிறார். 7

அந்த நாராயணரை பகவானாகிய நாரதர், வர்ணாச்ரமங்களுடையவர்களும் பாரதவர்ஷத்திலிருப்பவர்களுமாகிய ப்ரஜைகளுடன் பகவானால் கூறப்பட்ட ஸாங்கியத்தாலும் யோகத்தாலும் பகவானுடைய மஹிமையை வர்ணிக்கும் பாஞ்சராத்ரத்தை ஸாவர்ணி மனுவுக்கு உபதேசிப்பவராகிச் சிறந்த பக்தி யோகத்தால் சரணமடைகிறார். 8

𑌇𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌗𑍃𑌣𑌾𑌤𑌿 ॥ 𑍐 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌶𑍀𑌲𑌾𑌯 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌋𑌷𑌿𑌋𑌷𑌭𑌾𑌯 𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌮𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 9

𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌂 ॥ 10

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍋 𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍂𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ 11

𑌇𑌦𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌯𑍋𑌗𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌂
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌞𑍍𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇 𑌮𑌨𑍋
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌧𑍀𑌤𑍋𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌃 ॥ 12

𑌟𑍀॥ 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋 𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌹𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍂𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௧ ॥ 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍌𑌶𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌇𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍 [illegible] 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 [illegible] 𑌕𑌥𑌂 [illegible] 𑌉𑌜𑍍𑌝𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌨 ॥ ௧௨ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯

இதையும் கீர்த்தனம் செய்கிறார். "ஓம் நமஸ்காரம் பகவானும் ஒழிவைச் சீலமாக அடைந்தவரும் அஹங்கார மற்றவரும் ஏழைகளுக்குப் பொருளாகிய வரும் ரிஷிச்ரேஷ்டருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். நாராயணரும் பரம ஹம்ஸரும் பரமகுருவும் ஆத்மாராமர்களுக்கு அதிபதியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். 9

இதையும் கானம் செய்கிறார். 10

இந்தப் ப்ரபஞ்சத்தின் ஸிருஷ்டி முதலியவைகளில் பகவான் கர்த்தாவாயினும் நான் கர்த்தா என்று எண்ணுவதில்லை. தேஹத்தை அடைந்தவராயினும் தேஹத்தைச் சார்ந்த பசி தாஹம் முதலியவைகளால் தொந்தரவடைகிறதில்லை. பார்ப்பவராயினும் அவருடைய நேத்திரமானது குணங்களால் விகாரமடைவதில்லை. பற்றுதலற்றவரும் ப்ரபஞ்ச ஸாக்ஷியுமாகிய அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 11

ஓ யோகேச்வர! சரீரத்தில் அபிமானத்தைவிட்டுக் கடைசிக் காலத்திலும் நிர்க்குணராகிய உம்மிடம் பக்தியால் மனதைச் செலுத்தவேண்டும். இந்தத் திறமையுள்ள யோகத்தை பகவானாகிய ஹிரண்யகர்ப்பர் கூறினார். 12

𑌯𑌦𑍍𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌕 𑌕𑌾𑌮𑌲𑌂𑌪𑌟𑌃
𑌸𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌿𑌂𑌤𑌯𑌨𑍍 ।
𑌶𑌂𑌕𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾
𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌮 𑌏𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥ 13

𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜 ।
𑌭𑌿𑌂𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌶𑍁 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥ 14

ம ॥ 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍈𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌤𑌿 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌮𑌲𑌯𑍋 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌮𑍈𑌨𑌾𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟 𑌋𑌷𑌭𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌕𑌃 𑌕𑍋𑌲𑍍𑌲 𑌸𑌹𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑍂𑌕𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍋 𑌵𑍇𑌂𑌕𑌟𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌂

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌫𑌲𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌾𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌕𑌕𑌾𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌂𑌪𑌟𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌚𑌿𑌂𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑌂𑌕𑍇𑌤 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 𑌯𑌃 𑌶𑌂𑌕𑍇𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮 𑌏𑌵 ॥௧௩॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋𑌽𑌪𑍀𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌅𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌂 𑌸𑌹𑌜𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌹𑌂𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌿𑌂𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂𑌤𑌰𑍈𑌃 𑌭𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥௧௪॥ 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ [illegible]

வித்வானுயினும் இவ்வுலகைச் சார்ந்தவைகளும் பரலோகத்தைச் சார்ந்தவைகளுமாகிய ஸுகங்களைப் பற்றி மூர்க்கனுகி மக்கள், மனைவி, பொருள் இவைகளின் விஷயமாக விசாரமடைந்து குற்சிதமான சரீரம் நசிப்பதின் நிமித்தமாக (மிருத்யுவிடம்) ஸந்தேஹ மடைகிறுன். அவனுடைய யத்னமானது வீண் சிரமமாகிறது. 13

ஒ அதோக்ஷஜ! உம்மிடம் ஸ்வபாவமாக உண்டான யோகத்தை எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஒ பிரபுவே! நாங்கள் உம்முடைய மாயையால் எங்களுடைய குற்சிதமான தேகத்தில் கொடுக்கப்பட்டதும் மிகவும்பிரயாசத்துடன் போதிக்கக்கூடியதுமாகிய நான் என்னுடையது என்ற தன்மையை இந்த யோகத்தால் விரைவில் நீங்கிக் கொள்ளுவோம். 14

இந்த பாரதவர்ஷத்திலும் நதிகளும் மலைகளும் வெகுவாக இருக்கின்றன. மலயம் மங்களப்ரஸ்தம் மைனுகம் த்ரிகூடம் ரிஷபம் கூடாம் கொல்லம் ஸஹ்யம் வேதகிரி ரிச்யமுகம் ஸ்ரீ சைலம் வெங்கடம் மஹேந்திரம் வாரிதாம் நந்தி

ந்த்ரோ வாரிதாரோ விந்த்யஶ்ஶுக்திமாந்ருக்ஷகிரி: பாரியாத்ரோ த்ரோணஶ்சித்ரகூடோ கோவர்தநோ ரைவதக: ககுபோ நீல: கோகாமுக இந்த்ரகீலோ ராமகிரிரிதி சாந்யே ச ஶதஸஹஸ்ரஶ: ஶைலா: தேஷாம் நிதம்பப்ரபவா நதா நத்யஶ்ச ஸந்த்யஸங்க்யாதா: 15

ஏதாஸாமபோ பாரத்ய: ப்ரஜா நாமபிரேவ புநந்தீநாமாத்மநா சோபஸ்ப்ருஶந்தி சந்த்ரவஸா தாம்ரபர்ணீ அவடோதா க்ருதமாலா வைஹாயஸீ காவேரீ வேணீ பிநாகிநீ பயஸ்விநீ பயோதா ஶர்கராவர்தா துங்கபத்ரா க்ருஷ்ணவேணீ பீமரதீ கோதாவரீ நிர்விந்த்யா பயோஷ்ணீ தாபீ ரேவா ஸுரஸா நர்மதா சர்மண்வதீ ஸிந்துரந்த: ஶோணஶ்ச நதௌ மஹாநதீ வேதஸ்ம்ருதிர்ருஷிகுல்யா த்ரிஸாமா கௌஶிகீ மந்தாகிநீ யமுநா ஸரஸ்வதீ த்ருஷத்வதீ கோமதீ ஸரயூ ரோதஸ்வதீ ஸப்தவதீ ஸுஷோமா ஶதத்ரூஶ்சந்த்ரபாகா மருத்வ்ருதா விதஸ்தா அஸிக்நீ விஶ்வேதி மஹாநத்ய:॥ 16

அஸ்மிந்நேவ வர்ஷே புருஷைர்லப்தஜந்மபி: ஶுக்லலோஹித க்ருஷ்ணவர்ணேந ஸ்வாரப்தேந கர்மணா திவ்யமாநுஷநாரக

வர்ஷேஷு ஸரித: ஶைலாஶ்ச ஸந்தி நிதம்ப ப்ரபவா: ததேஶ்யாஸங்க்யாதா:॥ ௧௫॥ ஏதாஸாமிதி ॥ ஆத்மநா ச தேஹேநாப்யுபஸ்ப்ருஶந்தி ॥௧௬॥ அஸ்மிந்நிதி॥ லப்தம் ஜந்ம யைஸ்தை: ப்ராரப்தை: ஸாத்த்விகாதிநா ஸ்வக்ருதேந கர்மணா திவ்யாதிகதய ஆத்மநோ விஹிதா: ஸர்வா ஹி யஸ்மாத் ஸர்வே பவகதய: கர்மாநுஸாரேண ஸர்வேஷாம் பவந்தி யதா வர்ணஸ்ய யத்விதாநம் மோக்ஷ

விந்தியம் சுக்திமான் ருக்ஷகிரி பாரியாத்ரம் த்ரோணம் சித்ரகூடம் கோவர்த்தனம் ரைவதகம் குகும்பம் நீலம் காகமுகம் இந்திரகீலம் ராமகிரி முதலிய பர்வதங்களும் மற்றும் லக்ஷம் மலைகளும் இருக்கின்றன. அந்த மலைகளின் தாழ்வரைகளி லுண்டான நதங்களும் நதிகளும் கணக்கற்றனவாக இருக்கின்றன. 15

இந்த நதிகளின் பெயரைப் பாரதவர்ஷத்திலுள்ள ப்ரஜைகள் கூறுவதாலேயே பரிசுத்த மடைகிறார்கள். ஸ்நானம் செய்கிறார்கள். சந்திரபடை தாம்ரபர்ணி அவடோதை கிருதமாலை வைகாயஸி காவேரி வேணி பிநாகினி பயஸ்வினி பயோதை சர்க்கராவர்த்தை துங்கபத்ரை கிருஷ்ணவேணி பீமரதி கோதாவரி நிர்விந்த்யை பயோஷ்ணி தாபிரேவை சிலை ஸுரஸை நர்மதை சர்மண்வதி ஸிந்து சோணம் இவைகள் நதங்கள். மஹாநதி வேதஸ்மிருதி ரிஷிகுல்யை த்ரிஸமை கௌசிகி மந்தாகினி யமுனை ஸரஸ்வதி த்ருஷத்வதி கோமதி ஸரயூ போவதி ஸுஷமை சதத்ரு சந்திரபாகை, மருத்விருதை விதஸ்தை பண்ணை அஸிக்னி விச்வை என்ற இவைகள் மஹாநதிகளாகின்றன. 16

இந்தப் பாரத வர்ஷத்திலேயே ஜன்ம மடைந்த புருஷர்கள் ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் இந்த குணங்களால் ஏற்பட்ட ப்ராரப்த கர்மத்தால் கிரமமாக ஸ்வர்க்கம்

𑌗𑌤𑌯𑍋 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 17

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌽𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌰𑌨𑍍𑌧𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥ 18

𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌮𑍀𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌕𑌾𑌰𑌿 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।

[illegible]

பூமி நரகம் இப்படிப்பட்ட வெகு வித கதிகளை அடைகிறார்கள்· எல்லோருக்கும் எல்லாவித கதிகளுண்டாகும் வர்ணாச்ரமத்திற் குரிய விதிப்படி மோக்ஷமு முண்டாகிறது. 17

ஸர்வ பூதஸ்வரூபியும் ராகம் முதலியவை இல்லாதவரும் வாக்குக்கு விஷயமாகாதவரும் ஆதாரமில்லாதவரும் பகவானும் பரமாத்மாவுமாகிய ஸ்ரீவஸுதேவரிடம் பலவித கதிகளுக்கு நிமித்தமான அவித்தை ரூபமான கிரந்தியைத் தறிக்கும் வழியாக நிஷ்காமமாகிய பக்தியோக ஸ்வரூபமானது உண்டாகிறது. விஷ்ணுபக்தர்களிடம் சிறந்த சேர்க்கை உண்டாகிறது. 18

இதையே தேவர்கள் கானம் செய்கிறார்கள். ஆச்சர்யம்! ஆச்சர்யம்! இவர்கள் என்ன புண்யத்தைச் செய்தார்கள்· விஷ்ணு இவர்களுக்குத் தாமே ப்ரஸன்னராயினர். இவர்கள் பாரதவர்ஷ ப்ரதேசத்தில் நாராயண ஸேவைக்குத் தகுதி

𑌯𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌨𑍃𑌷𑍁 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌾𑌜𑌿𑌰𑍇
𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍇𑌵𑍌𑌪𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌹𑌿 𑌨𑌃 ‖ 19

𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌰𑍍
𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑌯𑍇𑌨 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌾 ।
𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌾𑌦𑌪𑌂𑌕𑌜
𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌤𑍍 ‖ 20

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌜𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌭𑍂𑌜𑌯𑍋 𑌵𑌰𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ‖ 21

𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁𑌧𑌾𑌪𑌗𑌾
𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 ।

𑌅𑌤𑌃 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌾𑌜𑌿𑌰𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤𑌾𑌂𑌗𑌣𑍇 𑌨𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑍈𑌵, 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍇𑌵𑍋𑌪𑌯𑍋𑌗𑌿 𑌨𑍃𑌷𑍁 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥௧௯॥ 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌃 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌾𑌦𑌪𑌂𑌕𑌜𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 ॥௨௦॥ 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௨௧॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌕𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌪𑌗𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤

யான மானிட ஜன்மத்தை அடைந்தார்கள். நமக்கு அந்த மானிட ஜன்மத்தில் ஆசை மட்டிலும் ஏற்படுகிறது. 19

நாம் மற்றவர்களால் செய்ய முடியாத யாகங்களைச் செய்வதால் என்ன பயன்? தவங்களாலும் விரதங்களாலும் தானம் முதலியவைகளாலும் என்ன பயன்? அற்பமான ஸ்வர்க்க ஜயத்தால் தான் என்ன பயன்? இந்த ஸ்வர்க்கத்தில் நாராயணருடைய பாதார விந்த ஸ்மரண மில்லை. மிகுந்த விஷய ஸுக போகத்தால் பகவானுடைய பாதாரவிந்த ஸ்மரணமானது மறைகிறது. 20

கற்பம் வரையில் ஆயுளை யுடைய தேவர்களின் மறு பிறப்புடைய ஸ்தானத்தை ஜயிப்பதைக் காட்டிலும் க்ஷணப்பொழுது ஆயுளுடைய மானிடர்களின் பாரதவர்ஷ பூமியை ஜயிப்பது சிரேஷ்டமாகும். சிறந்த மனமுடையவர்கள் மரணமடையக் கூடிய தாயினும் இந்தத் தேஹத்தால் க்ஷணப்பொழுது செய்யப்பட்ட கர்மத்தை த்யாகம் செய்து விஷ்ணுவின் பயமில்லாத பாதாரவிந்தத்தை அடைகிறார்கள். 21

எவ்விடத்தில் விஷ்ணுவின் கதைகளாகிய அமுத நதிகள் இல்லையோ அந்த அமுத நதிகளைச் சார்ந்த ஸாதுக்களாகிய பாகவதர்கள் எங்கு இல்லையோ சிற

ந யத்ர யஜ்ஞேசமகா மஹோத்ஸவா:
ஸுரேந்த்ரலோகோ(அ)பி ந வை ஸ ஸேவ்யதாம் ॥ 22

ப்ராப்தா ந்ருஜாதிம் த்விஹ யே ச ஜந்தவோ
ஜ்ஞானக்ரியாத்ரவ்யகலாபஸம்ப்ருதாம் ।
ந வை யதேரன்னபுனர்பவாய தே
பூயோ வனௌகா இவ யாந்தி பந்தனம் ॥ 23

யை: ச்ரத்தயா பர்ஹிஷி பாகசோ ஹவிர்
நிருப்தமிஷ்டம் விதிமந்த்ரவஸ்துத: ।
ஏக: ப்ருதங்நாமபிராஹுதோ முதா
க்ருஹ்ணாதி பூர்ண: ஸ்வயமாசிஷாம் ப்ரபு: ॥ 24

யஜ்ஞேசமஹோத்ஸவபூஜா: ஸ: ஸுரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஹ்மணோ(அ)பி லோகோ ந ஸேவ்யதாம் ॥ 22 ॥ கர்மக்ஷேத்ரம் நராணாமிதி ॥ ப்ராப்தா இதி ॥ ஜ்ஞானஞ்ச, தத்ஸாதனா: க்ரியாச்ச தத்ஸாதனானி த்ரவ்யாணி ச தேஷாம் கலாபேன ஸம்ப்ருதாம் பூர்ணாம் அபுனர்பவாய மோக்ஷாய வனௌகா இவ வனௌகஸ: பக்ஷிண: கதாசித் [illegible] யதா வ்யாதபாசாத் முக்தா அபி புனஸ்தஸ்மின்னேவ வ்ருக்ஷே ப்ரமத்தா விஹரந்தி ததைவ யதா புன: பத்யந்தே தத்வத் ॥ 23 ॥ அஹோ பாரதவாஸினாம் பாக்யமித்யாஹ ॥ யைரிதி ॥ "அக்னயே ஜுஷ்டம் நிர்வபாமி ॥ இந்த்ராய ஜுஷ்டம் நிர்வபாமீத்யேவம் பாகச: நிருப்தம் ப்ரக்ருதம் கர்மவிதினா ப்ரகாரேண மந்த்ரேண ச வஸ்துதச்ச ஸாதனா தாமாஹேதேன இஷ்டம் தேவதோத்தேசேன த்யக்தம் நிருப்தம் இஷ்டமிதி விசேஷ்யதத்வாத் நாமதேயை: ப்ருதங்நாமபி: ஆஹூத: ஆஹூத: ஆசிஷாம் ப்ரபு: ஸ்வயம் பூர்ணோ(அ)பி ஹரி: ॥ 24 ॥ தத்ராபி நிஷ்காமா:

ந்த உற்சவங்களுடைய விஷ்ணு பூஜைகள் எங்கு இல்லையோ அவ்விடம் தேவ லோகமாயினும் ஸேவிக்கத் தக்கதாகாது. 22

ஞானம் க்ரியைகள் த்ரவ்யங்கள் இவைகளால் பூர்ணமான மானிடஜாதியை இந்த பாரதவர்ஷத்தி லடைந்தவர்கள் மறுபடி மோக்ஷத்திற்கு யத்தனிக்காவிடில் 1 காட்டி விருக்கும் பக்ஷிகள் போல் மறுபடி பந்த மடைகிறார்கள். 23

மங்களங்களுக்கு ப்ரபுவும் ஏகருமாகிய பகவான், தாம் பூர்ணராயினும் யாகத்தில் சிரத்தையுடன் மானிடர்களால்தனியே (இந்திரன்முதலிய)பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டு விதிப்படி மந்திரங்களாலும் வஸ்துக்களாலும் ஹோமம் செய்யப்பட்டதும் பாகத்தை அனுஸரித்துப் பிரிக்கப்பட்டதுமாகிய ஹவிஸ்ஸை ஸந்தோஷத்துடன் க்ரஹிக்கிறார். 24

---

(1) காட்டி விருக்கும் பக்ஷிகள் வேடனிடம் அகப்பட்டு விடுதலை யடைந்தாலும் மறுபடியும் அதே விருக்ஷத்தில் அவிவேகத்தா லடையும். அது போல் என்பதாம்.

सत्यं दिशत्यर्थितमर्थितो नृणां
नैवार्थदो यत्पुनरर्थिता यतः ।
स्वयं विधत्ते भजतामनिच्छता-
मिच्छापिधानं निजपादपल्लवम् ॥ 25

यद्यत्र नः स्वर्गसुखावशेषितं
स्विष्टस्य सूक्तस्य कृतस्य शोभनम् ।
तेनाजनाभे स्मृतिमज्जन्म नः स्या-
द्वर्षे हरिर्यद्भजतां शं तनोति ॥ 26

श्रीशुक उवाच ॥ जम्बूद्वीपस्य च राजन्नुपद्वीपानष्टौ हैक उपदिशन्ति सगरात्मजैरश्वान्वेषण इमां महीं परितो निखनद्भिरुपकल्पितान् ॥ 27

कृतार्थानित्याहुः ॥ सत्यमिति ॥ अर्थितः प्रार्थितस्सन् अर्थितमर्थं ददातीति सत्यं अर्थादिवर्जयतो नैव भवति यद्यस्मात् पुनरर्थिता याचकत्वं भवति न तु अनिच्छतां भक्तानां तु निजपादपल्लवं स्वयमेव ददाति इत्याहुः अनिच्छतां निष्कामानां तु इच्छापिधानमिच्छानां सर्वकाम-परिपूरकं निजपादपल्लवं स्वयमेव सम्पादयति ॥ २५ ॥ यदीति ॥ स्विष्टस्य सम्यगिष्टस्य सूक्तस्य च वचनस्य कृतस्यापि कर्मणः स्वर्गसुखा-उपभुक्तादवशेषितं यदि किंचिदस्ति तेनाजनाभे वर्षे नः जन्मास्तु

பகவான் மானிடர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு விரும்பியதைக் கொடுக்கி றார் என்பதுஸத்யமே ஆயினும் அவர் பலனைக்கொடுத்தவராகார். ஏனெனில் மானிடனுக்கு மறுபடியும் அபேக்ஷிப்பவனுடைய தன்மை உண்டாகிறது. விருப்பமில்லாமல் பஜிப்பவர்களுக்கு விரும்பியதை அளிக்கும் தம்முடைய தளிர் போன்ற பாதத்தைஅவர் தாமே கொடுக்கிறார். 25

நாங்கள் நன்றாய் யாகம் செய்ததற்கும் நன்றாய்க் கீர்த்தனம் செய்ததற்கும் இங்கு ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள ஸுகங்களை அனுபவித்த மீதியான புண்யம் இருக்குமானால் (விஷ்ணுவை ஸேவிப்பதற் குரியவர் என்ற) நினைவுள்ள பிறப்பானது பாரத வர்ஷத்தில் எங்களுக் குண்டாகட்டும். ஏனெனில் பஜனம் செய்பவர்களுக்கு விஷ்ணு சுகத்தைக் கொடுக்கிறார். 26

ஓ ராஜனே! சிலர் இங்கு ஜம்பூத்வீபத்திற்கு உபத்வீபங்கள் எட்டு என்றுரைக்கின்றார்கள். இவ்வெட்டும் ஸகரமஹாராஜனுடைய குமாரர்கள் குதிரையைத் தேடி வருகையில் இந்தப் பூமிக்கு நான்கு புறத்திலும் வெட்டும் போது ஏற்பட்டவைகள். 27

ததா ஸ்வர்ணப்ரஸ்தஶ்சந்த்ரஶுக்ல ஆவர்தநோ ரமணகோ மந்த-
ஹரண: பாஞ்சஜந்ய: ஸிம்ஹலோ லங்கேதி ஏவம் தவ பாரதோத்தம
ஜம்பூத்வீபவர்ஷவிபாகோ யதோபதேஶமுபவர்ணித: ॥ 28

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தே ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாய:.

இந்த்ரஸ்யாஶ்ச ஶீக்ரம் ஸ்ப்ருஹணீயம் ஹரிரேவ ஸேவ்ய இத்யுபஸம்ஹாரமாஹ யத:
ஹரிரேவ பஜதாம் ஸர்வம் ததாதி ॥29॥28॥

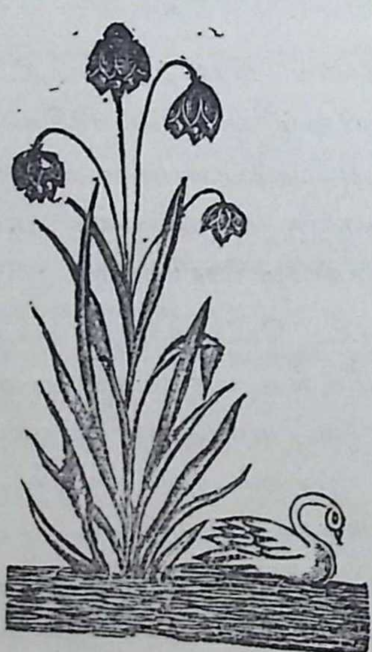
இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஏகோநவிம்ஶாத்யாயவ்யாக்யா.

அவைகள் ஸ்வர்ணப்ரஸ்தம் சந்திரசுக்லம் ஆவர்த்தனம் ரமணகம் மந்தே ஹாருணம் பாஞ்சஜன்யம் ஸிம்மளம் லங்கை என்ற பெயருடையவைகள்.

ஓ பாரத சிரேஷ்ட! ஜம்பூத்வீபம் வர்ஷங்கள் இவைகளின் பிரிவை உள்ளபடி வர்ணித்தேன். 28

19 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌉 ॥ 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗 𑌉𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍋𑌦𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌰𑍍𑌜𑌮𑍍𑌬𑍍𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌲𑌵𑌣𑍋𑌦𑌧𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑌨𑍇𑌨 ॥ 1

𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 𑌇𑌧𑍍𑌮𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑌾𑌮𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌕𑌲𑌯𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑍋𑌪𑌰𑌰𑌾𑌮 ॥

𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌷𑌡𑍍𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍈𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌣𑍍𑌡𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌤𑌃 ॥

𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌆𑌕𑌲𑌯𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯 ॥ ௨ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌹𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌃

20-வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இனி ப்லக்ஷம் முதலியவைகளின் ப்ரமாணம் லக்ஷணம் ஸ்வரூபம் இவைகளால் வர்ஷங்களின் பிரிவை உள்ளபடி வர்ணிக்கிறேன். ஜம்பூத்வீபம் எவ்வளவு விஸ்தாரமுடையதோ அவ்வளவு விஸ்தாரமுடைய லவண ஸமுத்ரத்தால் நான்குபுறமும் சூழப்பட்டது ப்லக்ஷம். மேருவானது ஜம்பூத்வீபத்தாற் சூழப்பட்டிருப்பதுபோல லவண ஸமுத்ரமும் ஜம்பூத்வீபத்தை விட இரண்டு பங்கு விஸ்தாரமான ப்லக்ஷத்வீபத்தால் நான்கு பக்கத்திலும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. வெளியில் உள்ள தோட்டத்திற்கு அகழி எவ்விதமோ அவ்விதமானது. 1

அந்த ப்லக்ஷத்வீபமானது ஜம்பூத்வீபத்தின் ப்ரமாணமுடையது. (நீண்டது) ப்ரஸித்தியுடையது. ஸ்வர்ணமயமானது. அந்த ப்லக்ஷத்வீபத்தில் ஏழு நாவுடைய அக்னிபகவான் உண்டாயிருக்கிறார். அந்த த்வீபத்திற்கு அதிபதியும் ப்ரியவ்ருதருக்குக் குமாரருமாகிய இத்மஜிஹ்வர் அந்த த்வீபத்தை ஏழு வர்ஷங்களாகப் பிரித்து அவற்றை அவ்வர்ஷங்களின் பெயரை வகித்த ஏழு குமாரர்களுக்குக் கொடுத்துத் தாம் ஆத்மயோகத்தால் ஒழிவடைந்தார். 2

ஶிவம் யஶஸ்யம் ஸுபத்ரம் ஶாந்தம் க்ஷேமமம்ருதமபயமிதி வர்ஷாணி தேஷு கிரயோ நத்யஶ்ச ஸப்தைவாபிஜ்ஞாதா: மணிகூடோ வஜ்ரகூட இந்த்ரஸேனோ ஜ்யோதிஷ்மான் தூம்ரவர்ணோ ஹிரண்யக்ரீவோ மேகமால இதி ஸேதுஶைலா: ‖ 3

அருணா ந்ருமணா ஆங்கிரஸீ ஸாவித்ரீ ஸுப்தபாதா ருதம்பரா ஸத்யம்பரா இதி மஹாநத்ய: யாஸாம் ஜலோபஸ்பர்ஶனவிதூதரஜஸ்தமஸோ ஹம்ஸபதங்கோர்த்வாயனஸத்யாங்கஸம்ஜ்ஞாஶ்சத்வாரோ வர்ணா: ஸஹஸ்ராயுஷோ விபுதோபமஸந்தர்ஶனப்ரஜனனா: ஸ்வர்கத்வாரம் த்ரய்யா வித்யயா பகவந்தம் த்ரயீமயம் ஸூர்யமாத்மானம் யஜந்தே ‖ 4

ப்ரத்னஸ்ய விஷ்ணோ ரூபம் யத்ஸத்யஸ்யர்தஸ்ய ப்ரஹ்மண: அம்ருதஸ்ய ம்ருத்யோஶ்ச ஸூர்யமாத்மானமீமஹீதி ‖ 5

[illegible]

சிவம் யசஸ்யம் ஸுபத்ரம் சாந்தம் க்ஷேமம் அபயம் அமிருதம் என்னும் ஏழு வர்ஷங்களுண்டு. இவைகளில் மலைகளேழும் நதிகளேழும் பிரஸித்தியுள்ள வைகளாக இருக்கின்றன. மணிகூடம், வஜ்ரகூடம் இந்திரஸேனம் ஜ்யோதிஷ்மான் தூம்ரவர்ணம் ஹிரண்யக்ரீவம் மேகமாலம் என்னும் ஏழுமலைகள் எல்லையாக ஏற்பட்டவை. 3

அருணை ஸ்ருமணை ஆங்கிரஸை ஸாவித்திரி ஸுப்பாதை ருதம்பரை ஸத்யம்பரை என்னும் மஹாநதிகள் ஏழு. இவற்றில் ஸ்னானம் செய்வதனால் ரஜோ குணமும் தமோகுணமும் நீங்கப் பெற்றவர்களாகிய ஹம்ஸர்கள் பதங்கர்கள் கோர்த்வாயனர்கள் ஸத்யாங்கர்கள் என்ற நான்கு வர்ணத்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகுந்த ஆயுளுடையவர்கள்; தேவர்களுக்குச் சமமான ரூபத்தையும் புத்ரர்களையுமுடையவர்கள்; அவர்கள் ஸ்வர்க்கத்திற்கு த்வாரமாகியவரும் பகவானும் வேதஸ்வரூபரும் பரமாத்மாவுமாகிய ஸூர்ய பகவானைச் "சரணமடைகிறோம்" என்று வேதவித்யையால் ஸ்தோத்ரம் செய்கிறார்கள். 4-5

𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍌𑌜𑌸𑍍𑌸𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍌𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌸𑍋𑌦𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌦𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍀 𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌵 𑌕𑌿𑌲 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌹𑍂𑌤𑌯 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ 6

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌮𑌣𑌕𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌬𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 7

𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌵𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑌃 𑌶𑌤𑌶𑍍𑌰𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌿𑌨𑍀𑌵𑌾𑌲𑍀 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌕𑍁𑌹𑍂 𑌰𑌜𑌨𑍀 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍇𑌤𑌿 ‖ 8

𑌶𑌿𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌵𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍂𑌤𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌯 ‖5‖6‖ 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌹𑌿𑌃

ப்லக்ஷம் முதலிய ஐந்து தீவுகளிலும் உள்ள புருஷர்களுக்கு ஆயுள் இந்திரியம், ஓஜஸ், ஸஹஸ், பலம், புத்தி, விக்ரமம் என்னும் இவைகள் பிறப்பிலேயே ஏற்பட்டுக்குறைவின்றி விர்த்தியடைகின்றன. ப்லக்ஷத்வீபமானது அதன் விஸ்திரணத்திற்கேற்ற விஸ்தீரணமுடைய இக்ஷு (கரும்பு) ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்டது. இவ்விதமே அந்த சால்மலத்வீபமும் பலக்ஷத்வீபத்தைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமான விஸ்தீரணமுடையது. அது தன் விஸ்தீரணத்திற்கேற்ற விஸ்தீரணமுடைய ஸுரா ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்டது. அவ்விடத்திலுள்ள சால்மலி என்னும் விருக்ஷம் ப்லக்ஷத்தினளவு உயரமுடையது. அந்த விருக்ஷத்தின் அடிப்பிரதேசத்தை, சந்தஸ்களால் ஸ்துதிக்கப்படுகிறவரும் பகவானும் பக்ஷிராஜனுமாகிய கருடனுக்கு வாஸஸ்தானமென்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த சால்மலி விருக்ஷம் த்வீபத்தின் பெருமையின் பொருட்டுக் காணப்படுகிறது. 6

அந்த சால்மலத்வீபத்திற்கு அதிபதியும் ப்ரியவ்ருதருக்குக் குமாரருமாகிய யஞ்ஞபாகு என்பவர் தம்முடைய ஏழுபுத்ரர்களுக்கும் ஏழு வருஷங்களைப் பிரித்தார். அந்த வருஷங்கள் ஏழும் அவ்வேழு புத்ரர்களின் பெயராகிய ஸுரோசனம், ஸௌமனஸ்யம், ரமணகம், தேவபர்ஹம், பாரிபர்ஹம், ஆப்யாயனம், அவிஞ்ஞாதம் என்னும் பெயருடன் விளங்குகின்றன. 7

இந்த ஏழு வருஷங்களிலும் பிரஸித்தமான ஏழு மலைகளும் ஏழு நதிகளும் உண்டு. ஸ்வரஸம், சதச்ருங்கம், வாமதேவம், குமுதம், முகுந்தம், புஷ்பவர்ஷம் சதச்ருதி என்னும் பெயருடையன அம்மலைகள். அனுமதி, ஸினீவாலி, ஸரஸ்வதி, குஹூ, ரஜனீ, நந்தை, ராகை என்னும் பெயருடையன நதிகள்.

தவஷுவாஈாஷாஃ ஶ்ருதயாா விஃஂயாாா வஸாஂயரெயாா ஸஂஜூாஃ ஹஈவஂதம் வெஃஉயம் ஸொாஉஆதாநம் வெஜெந யஜந்தெ ‖ 9

ஸ்வொாஹிஃ வித்ருஷெவெஹெ்ராவஹஜநு ஶாக்ஷூக்ஷஷ்ணயொஃ ।
ஃஂயஃ வூஜாநாம் ஸவஷாம் ராஜா நஸ்ஸொாஉ க்ஷஸ்தி ‖ 10

ஏ ‖ ஏவம் ஸுரொாஃஜ்ஹிஸ்த்ஜிஈணஃ ஸஉாமெநாவ்ருதொ வ்ருதொஷெந யயா வரிவுஃ கஶ்ஷீவஃ யஸ்நிறு கஶஸ்ஸஂஹொ ஷெவகூதஸ்த்ஷீவாவ்ராவநொ ஜ்வலந இவாவாஃ ஸ்ஶஷவஷ்ஷரொ விஷா திஶொா ஃஶ விராஜயதி ‖ 11

தஷ்ஷீவவதிஃ வெஹ்ரயவதொ ராஜா ஹிரண்யரெதா நாஉஸ்ஸம் ஷீவம் ஸஷ்ஹ்ருஃ ஸ்ஷஸாதெஹெ்ய யயாஹாஈம் விஹஜ்ய ஸ்வயம் தா தவ கூதிஷ்கஃ ‖ 12

வஸாஷாந ஃருஉரஃவி நாஹி ஈஷ்த ஸத்ஷவ்ரத விஷ் வாஉஷெ வநாஉஹ்ஃ வஃதெஹ்ஃ தெஷாஂவஷெஷா ஸீஉாஈரயொ நஷ்ஷ்ருாஹிஜ்ஞாதாஸ்ஷவ ஸஷெவ ‖ 13

ஸுரஸ்திஹிஃ ஃஂயஃ ஃநம் ‖ ஸொாஸொநஃ ராஜா க்ஷஹ் க்ஷஹிஉாவெ்யநஹவதா ஹஸ்வாஂகெவவிவக்ஷபாஸுஜாவ இதி ஜ்ஞாதவ்யம் ‖௧௦‖ ஏவஜிதி ‖ ஏவம் ஸுரொாஃஜ்ஹிஃ வ்ருதொஷெநாவ்ருதஃ கஶ்ஷீவ இத்யநயஃ ஸ்ஶஷாணி

அந்த வர்ஷங்களில் வஸிக்கும் ச்ருததரன் வித்யாதரன் வஸுந்தரன் இத்மதரன் என்ற பெயருடைய புருஷர்கள் பகவானும் வேதஸ்வரூபனும் ஆத்மாவுமாகிய ஸோமனை (சந்திரன்) வேதத்தால் பூஜிக்கிறார்கள். 9

இந்த ஸோமகிரணங்களால் சுக்லபக்ஷத்திலும் கிருஷ்ண பக்ஷத்திலும் பிதிர்த்தேவர்களைக் குறித்தும், ப்ரஜைகள் யாவருக்கும் அன்னத்தைப் பிரித்தார்கள். அந்த ஸோமன் எங்களுக்கு அநுகூலனாக வேண்டும். 10

இவ்வாறு ஸுராஸமுத்திரத்திற்கு வெளியில் குசத்வீபமானது சால்மலத்வீபத்தை விட இரண்டு பங்கு விஸ்தீரணமுடையது. தன் விஸ்தீரணமுடைய கிருத (நெய்) ஸமுத்ரத்தால் நான்கு புறமும் சூழப்பட்டது. அந்தத்வீபத்தில் உள்ள குசத்தின் (தர்ப்பை) ஸ்தம்பமானது தேவர்களால் ஏற்பட்டது. அந்த த்வீபத்தை அது ப்ரஸித்தி செய்யக்கூடியது. அது மற்றொரு அக்னிபோன்றது. அதனுடைய மனோஞ்ஞமான தளிர், புஷ்பம் இவைகளின் காந்தியால் அந்தக் குசஸ்தம்பமானது பத்துத் திசைகளையும் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. 11

அந்த குசத்வீபத்திற்குப் பதியாகியவரும் ப்ரியவ்ருதருடைய குமாருமாகிய ஹிரண்யரேதஸ் என்னும் அரசன், தன்னுடைய த்வீபத்தை தன்னுடைய ஏழு குமாரர்களுக்கும் கிரமமாக பாகித்துக்கொடுத்துத் தான் தவத்திலிருந்தான். 12

அவர்கள் வஸுதானன், த்ருடருசி, நாபி, குப்தன், ஸத்யவ்ருதன், விப்ரன், வாமதேவன் என்ற பெயருடையவர்கள். இவர்களுடைய வர்ஷங்களில் எல்லையாக ஏற்பட்டவை ஏழு மலைகளும் ஏழு நதிகளுமாம். 13

[illegible] 14

[illegible] 15

[illegible] 16

[illegible] 17

[illegible]

பப்ரு, சதுச்சிருங்கம், கபிலம், சித்ரகூடம், தேவானீகம் ஊர்த்வரோமா த்ரவிணம் என்பன அம்மலைகளின் பெயர். 14

ரஸகுல்யை மதுகுல்யை ச்ருதவிந்தை, மித்ரவிந்தை, தேவகர்ப்பை சிருதச்யுதை, மந்திரமாலை, என்பன அந்நதிகளின் பெயர். குசலர், கோவிதர், அபியுக்தர், குலகர் என்ற பெயருடையவர்கள் குசத்வீபவாஸிகள். இந்த நதிகளின் தீர்த்தமெடுத்து, அக்னிஸ்வருபியான பகவானை தர்மங்களின் திறமையால் பூஜிக்கிறார்கள், 15

ஓ அக்னியே! நீர் ப்ரத்யக்ஷமாக பரப்பிர்மஸ்வரூபியான, பகவானுக்கு ஹவிஸ்ஸைச் சுமப்பவராகிறீர். விஷ்ணுவின் சரீரங்களாகிய தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட யாகத்தால் புருஷரை (விஷ்ணுவை) பூஜிப்பீராக! 16

இவ்விதமேகிருதஸமுத்ரத்திற்குவெளியிலுள்ளக்ரௌஞ்சத்வீபமானது குசத்வீபத்தைவிட இரண்டு பங்குவிஸ்தாரமானது. குசத்வீபம்கிருதஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்டிருப்பதுபோல் தன்னுடைய(க்ரௌஞ்சத்வீபம்)விஸ்தார ப்ரமாணங்களுடைய ததி (தயிர்) ஸமுத்ரத்தால் நான்கு புறத்திலும் சூழப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத்வீபத்தில் க்ரௌஞ்சம் என்னும் சிறந்த பர்வதமிருக்கிறது. அந்தப் பர்வதம் த்வீபத்தின் பெயரை விளக்கிக் காட்டுகிறது. 17

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌗𑍁𑌹𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑍋𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑍇𑌨𑌾𑌸𑌿𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌯𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 ‖ 18

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍈𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌘𑍃𑌤𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌸𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌯𑌶𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍁𑌪𑌜𑌗𑌾𑌮 ‖ 19

𑌆𑌮𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌰𑍁𑌹𑍋 𑌮𑍇𑌘𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌘𑍃𑌤𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌗𑌿𑌰𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍈𑌵 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 ‖ 20

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑍋𑌜𑌨 𑌉𑌪𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌯𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍌𑌘𑌾 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍀 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍀 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍀 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌮𑌲𑌮𑍁𑌪𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌋𑌷𑌭 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌕 𑌦𑍇𑌵𑌕 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧𑍇𑌨 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 ‖ ௧௮ ‖ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ‖ ௧௯ ‖

இந்த க்ரௌஞ்ச பர்வதமானது ஸுப்ரமண்ய ஸ்வாமியின் ஆயுதமாகிய சக்தியால் பிளக்கப்பட்ட தாழ்வரைகளையும் லதாகிருஹங்களையும் உடையதாயினும் ததி ஸமுத்ரத்தால் நான்கு புறத்திலும் நனைக்கப்பட்டுப் பகவானாகிய வருணனால் காக்கப்பட்டுப் பயமற்றதாயிற்று. 18

அந்த க்ரௌஞ்சத்வீபத்திலும் ப்ரியவ்ருதருடைய குமாரராகிய கிருதபிருஷ்டர் என்பவர் ப்ரபுவாக இருந்து தம்முடைய த்வீபத்தில் வர்ஷங்களை ஏழாகப் பிரித்துத் தன்னுடைய குமாரர்களின் பெயர்கொண்ட அந்த வர்ஷங்களில் அவைகளுக்கு யஜமானர்களாகத் தம்முடைய ஏழு குமாரர்களையும் அமைத்து மஹிமை பொருந்திய அந்த கிருதபிருஷ்டர் தாம் பகவானும் சிறந்ததும் மங்களமுமான யசஸ்ஸை உடையவரும் ஆத்மஸ்வரூபியுமாகிய ஹரியின் பாதாரவிந்தத்தை அடைந்தார். 19

ஆமோதன் மதுவஹன் மேகபிருஷ்டர் ஸுதாமா ப்ராஜிஷ்டன் லோஹிதார்ணர் வனஸ்பதி இந்த ஏழு குமாரர்களும் கிருத பிருஷ்டருடைய புத்ரர்கள். இவர்களின் ஏழு வருஷங்களிலுள்ள மலைகளிலும் நதிகளிலும் பிரஸித்தியுள்ளவைகள் எவ்வேழேயாம். 20

சுக்லம் வர்த்தமானம் போஜனம் உபபர்ஹணம் ஆனந்தம் நந்தனம் ஸர்வதோபத்ரம் என்னும் ஏழுமலைகளும் அபயை அமிருதௌகை ஆர்யகை தீர்த்தவதி திருப்திரூபை பவித்ரவதி சுக்லை என்னும் ஏழு நதிகளுமுண்டு. இந்த நதிகளின் பரிசுத்தமான ஜலத்தை உபயோகிப்பவர்களும் குருரிஷபன் த்ரவிணகன் தேவன்

வர்ஷபுருஷா ஆபோமயம் தேவமபாம் பூர்ணேநாஞ்ஜலிநா யஜந்தி ॥ 21

ஆப: புருஷவீர்யா: ஸ்த புநந்தீர்பூர்புவ:ஸுவ: ।
தா ந: புநீதாமீவக்நீ: ஸ்ப்ருஶதாமாத்மநா புவ இதி ॥ 22

ஏவம் புரஸ்தாத் க்ஷீரோதாத் பரித உபவேஶித: ஶாகத்வீபோ த்வாத்ரிம்ஶல்லக்ஷயோஜநாயாம: ஸமாநேந ச க்ஷீரோதேந பரீதோ யஸ்மிந் ஶாகோ நாம மஹீருஹ: ஸ்வக்ஷேத்ரவ்யபதேஶகோ யஸ்ய பர்ணாந்யந்த: பஹி: பர்யாஸ்யாநி யஸ்ய ஹி மஹாஸுரபிகந்தஸ்தம் த்வீபமநுவாஸயதி ॥ 23

தஸ்யாபி ப்ரையவ்ரத ஏவாதிபதிர்நாம்நா மேதாதிதி: ஸோ(அ)பி விபஜ்ய ஸப்த வர்ஷாணி புத்ரநாமாநி தேஷு ஸ்வாத்ம

20॥ ஶ்ருக்ஷ இதி॥ ஆபோமயம் ஜலரூபம் ॥21॥ ஆப இதி॥ ஹே ஆப: புருஷவீர்யா: பரமாத்மவீர்யா: ஸ்த புநந்த்ய: புர்புவஸ்ஸுவ: த்ரைலோக்யம் புநந்த்ய: தா: பவத்ய: நோ(அ)ஸ்மாகம் ஸ்ப்ருஶதாம் ஸ்பர்ஶநம் குர்வதாம் புவ: ஶரீராணி புநந்து ஸ்வஸ்வரூபேணைவ அமீவக்ந்ய: பாபஹந்த்ர்ய: ॥22॥ ஏவமிதி க்ஷீரோதேந க்ஷீரோததி ஸ்வஸ்வேநோதகேந யஸ்ய பர்ணாந்யந்த: பர்யாஸ்யாநி பஹி: ப்ருதுஸ்பர்ஶாநி ஸஶாகோ

என்ற பெயருடையவர்களுமாகிய வர்ஷ புருஷர்கள் ஜலமயரும் தேவ ரூபருமாகிய பகவானைப் பூர்ணமான ஜலாஞ்சலியால் பூஜிக்கிறார்கள். 21

ஓ ஜலங்களே! நீங்கள் ஈச்வரனிடம் ஸாமர்த்தியம் பெற்றவர்கள். பூமி அந்தரிக்ஷம் ஸ்வர்க்கம் இம்மூன்றையும் பரிசுத்தம் செய்கிறீர்கள். ஸ்னானம் செய்பவர்களுக்கு ஸ்வரூபத்தாலேயே பாபங்களைப்போக்கும் அந்த ஜலங்களே எங்களைப் பரிசுத்தம் செய்யட்டும். 22

இவ்விதம் ததி ஸமுத்திரத்திற்கு வெளியில் நான்கு புறத்திலும் அமைந்திருப்பது சாகத்வீபம். அது முப்பத்திரண்டு லக்ஷம் யோஜனை தீர்க்கமானது. இதே ப்ரமாணமுடைய க்ஷீர (பால்) ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்டது. இந்தத்வீபத்தில் சாகம் என்னும் விருக்ஷ மிருக்கிறது. அது இந்த க்ஷேத்திரத்தைப் பிரஸித்தி செய்யக்கூடியது. இந்த விருக்ஷத்தின் இலைகள் உள்ளுக்குள் கடினமாகவும் வெளியில் மிருதுவாகவும் உள்ளவைகள். இந்தச் சாகவிருக்ஷத்தின் உயர்ந்த கந்தமானது அந்த சாகத்வீபம் முழுவதும் வீசும். 23

சாகத்வீபத்திற்கும் ப்ரியவ்ருதருடைய குமாரராகிய மேதாதிதி என்பவரே ப்ரபுவாகிறார். அந்த மேதாதிதி தம் குமாரர்களின் பெயருடன் ஏழுவர்ஷங்களாக அந்த த்வீபத்தைப் பிரித்து அந்த வர்ஷங்களில் புரோஜவன் மனோ

जान् पुरोजव मनोजव वेपमान धूम्रानीक चित्ररेफ बहुरूप विश्वधार संज्ञान्निधाप्याधिपतीन् स्वयं भगवत्यनन्त आवेशितमतिस्तपोवनं प्रविवेश तेषां वर्षमर्यादागिरयो नद्यश्च सप्त सप्तैव ॥ 24

ईशान उरुशृङ्गो बलभद्रः शतकेसरः सहस्रस्रोतो देवपालो महानस इति ॥ 25

अनघायुर्दा उभयस्पृष्टिरपराजिता पञ्चपदी सहस्रस्रुतिः निजधृतिरिति ॥ 26

तद्वर्षपुरुषा ऋतव्रत सत्यव्रत दानव्रतानुव्रत नामानो भगवन्तं वाय्वात्मकं प्राणायामविधूतरजस्तमसः परमसमाधिना यजन्ते ॥ 27

अन्तः प्रविश्य भूतानि यो बिभर्त्यात्मकेतुभिः ।
अन्तर्यामीश्वरः साक्षात् पातु नो यद्वशे स्फुटम् ॥ 28

एवमेव क्षीरोदात् परतः पुष्करद्वीपस्ततो द्विगुणायामः समन्तत उपकल्पितः समानेन स्वादूदकेन समुद्रेण

नामवृक्षः ॥२६॥२७॥ अन्तरिति॥ आत्मकेतुभिः प्राणादिवृत्तिभिः यद्वशे स्फुटमिति सम्बन्धः ॥२८॥ एवमिति ॥ स्वादूदोदो नाम

ஜவன் வேபமானன் தூம்ரானீகன் சித்ரரதன் பகுரூபன் விச்வாரன் என்னும் பெயருடைய பிள்ளைகளை யஜமானர்களாக அமைத்துத் தாம் பகவானுகிய அனந்தரிடம் புத்தியைச் செலுத்தித் தபோவனம் சென்ருர். அவர்களின் (புரோஜவன் முதலியவருடைய) வர்ஷங்களுக்கு எல்லையாக ஏற்பட்ட மலைகளும் ஏழாம். நதிகளும் ஏழேயாம். 24

ஈசானம் உருசிருங்கம் பலபத்ரம் சத்கேஸரம் ஸஹஸ்ரஸ்ரோதஸ் தேவபாலம் மஹானஸம் என ஏழு பர்வதங்களும், அனகை, ஆயுர்தை, உபயஸ்ருஷ்டி அபராஜிதை, பஞ்சபரி, ஸஹஸ்ரஸிருதி, நிஜதிருதி என்று ஏழு நதிகளுமாம்.

அந்த வர்ஷங்களில் உள்ள ருதவ்ருதன் ஸத்யவ்ருதன் தானவ்ருதன் ஸுவ்ருதன் என்ற பெயருடைய புருஷர்கள் பிராணு யாமத்தால் ரஜோகுணத்தையும் தமோ குணத்தையும் நிவிர்த்தி செய்தவர்களாகி வாயுஸ்வரூபியாகிய பகவானைச் சிறந்த ஸமாதியோகத்தால் பூஜிக்கிருர்கள். 27

எந்த பகவான் மனதில் பிரவேசித்து தம்முடைய ப்ராணன்முதலிய விர்த்திகளால் ப்ராணிகளைப் போஷிக்கிருரோ இந்த ப்ரபஞ்சம் எவருடைய வசத்திலிருக்கிறதோ அந்த அந்தர்யாமியும் ப்ரத்யக்ஷருமாகிய ஈச்வரன் நம்மை ரக்ஷிக்கவேண்டும். 28

இவ்விதமே க்ஷீரஸமுத்திரத்திற்கப்பால் புஷ்கரத்வீபமுண்டு. அது சாகத்வீபத்தைவிட இரண்டு பங்கு நீர்க்கமானது. வெளிப்பக்கத்தில் இந்தப் புஷ்காத்வீபத்தின் ப்ரமாணமுடைய சுத்த ஜல ஸமுத்ரத்தால் சூழப்பட்டது. இந்த

𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌶𑌿𑌖𑌾𑌮𑌲 𑌕𑌨𑌕
𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍॥

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌨𑌾𑌮𑍈𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨 𑌪𑌰𑌾
𑌚𑍀𑌨𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌚𑌲𑍋𑌽𑌯𑍁𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌤𑍁 𑌚𑌤𑌸𑍃𑌷𑍁 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀
𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾
𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿 ॥ 30

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍈𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌤𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍈
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 𑌰𑌮𑌣𑌕𑌧𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍌 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵
𑌜𑌵𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 31

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌂 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍇𑌣
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 32

𑌕𑌨𑌕𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௨௯॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾
𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௦ ॥ ௩௧ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿॥
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨 ॥௩௨॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇

த்வீபத்தில் பெரிய பத்மமிருக்கிறது. அந்த பத்மம் அக்னி ஜ்வாலைகள் போல் நிர்மலமான அநேக ஸ்வர்ண இதழ்களுடையது. இது பகவானாகிய நான்முகனுக்கு ஆஸனமாக அமைந்திருக்கிறது. 29

அந்த புஷ்பகாத்வீபத்தின் மத்தியில் மானஸோத்தரம் என்னும் ஒரு பர்வதமிருக்கிறது. அந்த மலை இருபக்கங்களிலும் உள்ள வர்ஷங்களுக்கு எல்லையாக ஏற் பட்டது. பதினாயிரம் யோஜனை உயரமும் விஸ்தாரமுமுடையது. இந்த விடத்தில் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு நகரங்கள் இந்திரன் முதலிய லோக பாலர்களுக்கு இருக்கின்றன. அந்தப் பர்வதத்தின்மீது மேருவைச் சுற்றிச் செல்லும் ஸூர்யரதத்தின் ஸம்வத்ஸரரூபமான சக்ரமானது தேவர்களுக்குப் பகலிரவுகளான உத்தராயண தக்ஷிணாயனங்களுடன் சக்ரம்போல் சுற்றுகிறது. 30

ப்ரியவ்ருதருடைய குமாரரான வீதிஹோத்ரர் அந்தப் புஷ்கரத்வீபத்திற்குப் பதியாகியவர். இவர் தம் குமாரர்களான ரமணகன் தாதகன் என்னும் இருவரையும் அந்த வர்ஷங்களுக்கு ப்ரபுக்களாக ஏற்படுத்தித் தமது முன்னோர்களைப்போல் பகவானைப்பற்றிய கர்மத்தில் சீலமுடையவராக இருக்கிறார். 31

அந்த வர்ஷத்திலிருக்கும் புருஷர்கள் நான்முக ஸ்வரூபியாகிய பகவானை பிர்ம்மாவின் ஸாலோக்யமடைய ஹேதுவான தர்மத்தால் பூஜிக்கிறார்கள். 32

𑌇𑌦𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 33

𑌮 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌮𑌾𑌚𑌲𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌲𑍋𑌕𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌲𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌤 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥ 34

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌤𑌲𑍋𑌪𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ॥ 35

[illegible]

இதையும் கூறுகின்றார்கள். கர்ம (பல) ரூபியும் பிர்ம்மாவின் லக்ஷண முடையவரும் ஒரே ஈச்வரனிடம் முடிவுடையவரும் (உண்மையில்) இரண்டற்ற வருமாகிய பகவானை ஜனங்கள் பூஜிக்கிறார்கள். அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம்.

அதற்கப்பால் லோகா லோகம் என்னும் பர்வதமிருக்கிறது. அது (ஸூர்யன் முதலியவைகளின்) பார்வையுள்ள ப்ரதேசத்திற்கும் (அவைகளின்) பார்வையில்லாத ப்ரதேசத்திற்கும் மத்தியில் நான்கு புறத்திலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 34

மானஸோத்தர பர்வதத்திற்கும் மேருபர்வதத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள பூமி எவ்வளவோ அவ்வளவு பூமி சுத்தோதக ஸமுத்ரத்திற்கப்பாலிருக்கிறது. அப்பால் ஸ்வர்ணமயமான பூதக் கண்ணாடியுள்ள ப்ரதேசத்திற்குச் சமமான பூமி இருக்கிறது. அவ்விடத்தில் போட்ட பதார்த்தம் வெகு பிரயாஸையாலும் மறுபடி அடைவதற்குத் தகுதியாகாது. ஆகையால் அது (தேவர்களைத் தவிர) மற்றும் எல்லாப் ப்ராணிகளாலும் பரிஹரிக்கப்பட்டதாயிற்று. 35

லோகாலோக இதி ஸமாக்யாயதே யதேநம் லோகாலோகஸ்யாந்தர்வர்திநா வ்யவஸ்தாப்யத இதி ஸ லோகத்ரயாந்தே பரித ஈஶ்வரேண விஹித: யஸ்மாத் ஸூர்யாதீநாம் த்ருவாபவர்காணாம் ஜ்யோதிர்கணாநாம் கபஸ்தயோऽர்வாசீநாம்ஸ்த்ரீந் லோகாநாவிதந்வாநா ந கதாசித் பராசீநா பவிதுமுத்ஸஹந்தே ॥ 36

தாவதுந்நஹநாயாம: ஏதாவாநேவ லோகவிந்யாஸோ மாநலக்ஷண ஸம்ஸ்தாபிர்விசிந்தித: கவிபி: ॥ 37

ஸ து பஞ்சாஶத்கோடிகணிதஸ்ய பூகோலஸ்ய துரீயபாகோऽயம் லோகாலோகாசல: ததுபரிஷ்டாச்சதஸ்ருஷ்வாஶாஸ்வாத்மயோநிநாகிலஜகத்குருணாதிநிவேஶிதா யே த்விரதபதய: ருஷப: புஷ்கரசூடோ வாமநோऽபராஜித இதி ஸகலலோகஸ்திதிஹேதவ: ॥ 38

த்ரயஸ்யாந்தே பரிதோऽர்வாசீநாம்ஸ்த்ரீந் விஹித: யஸ்மாச்ச த்ரிலோக்யகாச்ச ஸூர்யாதய: ஜ்யோதிஷாம் த்ருவோऽபவர்கோऽந்தோ யேஷாம் ஆவிதந்வாநா: ஸம்ஸ்தாந் வ்யாபயந்த: பராசீநம் ந ஶக்நுவந்தி ॥ ௩௬ ॥ தாவதிதி ॥ தாவதுந்நஹநம் தைர்க்யம் ச யஸ்ய தாவாநேவ பூகோலவிஸ்தாரோऽயமஸ்ய ப்ரவா ஹவ்யூஹிதஸ்தாநீயோ லோகீர்வாசீந ஏதத் த்ரய: ॥ ௩௭ ॥ ஸ இதி ॥ ஸோऽயம் லோகாலோகாசல: துரீயபாக: பஞ்சாஶத்கோட்யா: ஸார்த த்வாதஶகோட்ய: ஜகோலோகமித்யுபரிஷ்டம் சதஸ்ருஷ்வாஶாஸு யேऽதிநிவேஶிதா: தேஷூபரிதே ॥ ௩௮ ॥ தேஷாமிதி ॥ தேஷாம் த்விரதாநாம் ஸ்வவிபூதீநாம்

ஸூர்யன் முதலியவைகளின்) பார்வையுள்ள ப்ரதேசத்திற்கும் (அவைகளின்) பார்வையில்லாத ப்ரதேசத்திற்கும் மத்தியிலுள்ளவர்களால் இந்தப் பர்வதத்திற்கு லோகாலோகம் என்னும் பெயரிடப்பட்டது. இந்தப் பர்வதம் மூவுலகுக்கும் கடைசியில் நான்கு புறத்திற்கும் எல்லேயாக ஈச்வரனுல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்த மலேயால் ஸூர்யன் முதல் த்ருவன் வரையிலுள்ள ஜ்யோதிஸ்களின் கும்பல்கள் கீழ்ப்பட்ட மூவுலகங்களிலும் எங்கும் பிரகாசிக்கவும் அந்த மலேக்கப்பால் செல்லக்கூடியவைகளாகவும் ஆவதற்குச் சக்திபெறவில்லே.

அவ்வளவு பருமனேயும் அதற்குத் தகுதியான விஸ்தாரத்தையும் உடையது இந்தப்பர்வதம். உலகத்தின் அமைப்பு இவ்வளவே. இதைப்பற்றிக் கவிகள் மானத்தாலும் (அளவு) லக்ஷணத்தாலும் அமைப்பாலும் நிரூபித்தார்கள். 37

இந்த லோகாலோக பர்வதம் ஐம்பது கோடி யோஜனேயுள்ள பூகோளத்தின் நான்கில் ஒரு அம்சமானது. (பனிரண்டரைக்கோடி) இந்தப் பர்வதத்தின் மீது நான்கு திசைகளிலும் தாமே உண்டானவரும் உலகம் யாவற்றுக்கும் குருவாகியவருமான பிர்மாவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ரிஷபம் புஷ்கரசூடம் வாமனம் அபராஜிதம் என்னும் திக்கஜங்கள் உலகமெல்லாம் நிலேபெறுதற்குக் காரணமாகவிருக்கின்றன. 38

तेषां स्वविभूतीनां महेन्द्रादीनां लोकपालानां विविधवीर्योपबृंहणाय भगवान् परममहापुरुषो महाविभूतिपतिरन्तर्याम्यात्मनो विशुद्धसत्त्वं धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याद्यष्टमहासिद्ध्युपलक्षणं विष्वक्सेनादिभिः स्वपार्षदप्रवरैः परिवारितो निजवरायुधोपशोभितैर्निजभुजदण्डैः सन्धारयमाणस्तस्मिन् गिरिवरे समन्तात्सकललोकस्वस्तय आस्ते ॥ 39

आकल्पमेष भगवानात्ममायाविरचित विविधलोकयात्रा गोपीथायेति ॥ 40

योऽन्तर्विस्तार एतेन ह्यलोक परिमाणं च व्या

स्वांशभूतानां महेन्द्रादीनाञ्च विविधवीर्योपबृंहणाय सकललोकस्वस्तय एव भगवांस्तस्मिन्नास्त इत्यन्वयः किं कुर्वन् आत्मनः स्वस्य विशुद्धं सत्त्वं च सन्धारयमाणः आविष्कुर्वन्नित्यर्थः धर्मज्ञानाद्यष्टमहासिद्ध्युपलक्षणं यस्य तत् निजभुजैरुपलक्षितस्तु महाविभूतेः परमैश्वर्यस्य पतिरात्मैकमेव मूर्त्या सन्धारयते ॥आकल्प॥ नन्वत्यर्थिना कल्पमेवमेव सदा कल्पं शक्यं किमस्य बहिस्थितावस्थानेनेत्याशंक्य तस्यायं स्वपरिवेषः ॥ आकल्पमिति॥ आत्मनो योगमायया विरचिता याविविधा लोकयात्रा तस्याः गोपीथाय रक्षणाय एष भगवानेवं भूतं आकल्पं वेषं गतः स्थित इत्यन्वयः ॥४०॥ योऽन्तरिति ॥ अलोकपरिमाणञ्च लोकालोकतः परतः शुद्धाकाशकोट्यः ततो

சிரேஷ்டரும் மஹாபுருஷரும் மிகுந்த ஐச்வர்யத்திற்குப் பதியும் அந்தர் யாமியுமாகிய, பகவான் அந்த திக்கஜங்களுக்கும் தமதம்சர்களாகிய இந்திரன் முதலிய லோகபாலர்களுக்கும் பலவிதமான வீர்ய விர்த்தியின் பொருட்டும் ஜனங்கள் யாவருடைய நன்மைக்கும் தர்மம் ஞானம் மிகுந்த வைராக்யம் ஐச்வர்யம் முதலிய எட்டு மஹாஸித்திகளை லக்ஷணமாகக் கொண்டதும் தம்மைச்சார்ந்ததுமாகிய ஸத்வகுணத்தைத்தரித்து விஷ்வக்ஸேனர் முதலிய தம் பாரிஷத சிரேஷ்டர்கள் சூழத் தம்மைச் சார்ந்த சிறந்தஆயுதங்களால் விளங்கும் புஜங்களால் அழகுபெற்று அந்தப் பர்வத சிரேஷ்டத்தில் நான்கு புறத்திலுமிருக்கிறார். 39

இந்தப் பகவான் தம் மாயையால் ஏற்பட்ட பலவித லோகயாத்ரையை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு இந்த வேஷத்தைத் தரிக்கிறார். 40

இந்த ஸூர்யன் முதலியவைகளின் பார்வையுள்ள ப்ரதேசத்தின் மத்திய பாகத்தை வர்ணித்ததால் அவைகளின் பார்வையில்லாத வெளியிலுள்ள ப்ர

வ்யாதம் யத் லோகாலோகாசல: தத: பரஸ்தாத்யோகேஶ்வர
கதிம் விஶுத்தாமுதாஹரந்தி ॥ 41

அண்டமத்யகத: ஸூர்யோ த்யாவாபூம்யோர்யதந்தரம் ।
ஸூர்யாண்டகோலயோர்மத்யே கோட்ய: ஸ்யு: பஞ்சவிம்ஶதி: ॥ 42

ம்ருதேऽண்ட ஏஷ ஏதஸ்மிந் யதோ மார்தாண்ட உச்யதே ।
ஹிரண்யகர்ப இதி யத்திரண்யாண்டஸமுத்பவ: ॥ 43

ஸூர்யேண ஹி விபஜ்யந்தே திஶ: கம் த்யௌர்மஹீ பிதா ।
ஸ்வர்காபவர்கௌ நரகா ரஸௌகாம்ஸி ச ஸர்வஶ: ॥ 44

தேவதிர்யங்மநுஷ்யாணாம் ஸரீஸ்ருபஸவீருதாம் ।
ஸர்வஜீவநிகாயாநாம் ஸூர்ய ஆத்மா த்ருகீஶ்வர: ॥ 45

இதி ஸ்ரீபாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தே விம்ஶோऽத்யாய:.

லோகாலோகாத் அலோகாத்பரஸ்தாத் விஶுத்தாம் த்வஜவர்த்மநயோகேஶ்வரஜநஸ்ய ஸ்ரீக்ருஷ்ணேந ப்ரதர்ஶிதாம் ॥ ௪௧ ॥ விஸ்தரேணோக்தம் ப்ரஹ்மாண்டகோலம் ஸர்வதோऽபி நிரூபயதி அண்டேதி ॥ அண்டமத்யகத: கிந்து த்யாவாப்ருதிவ்யோ: மத்யே அந்தரிக்ஷே தூரம் ஸூர்யாண்டகோலயோ: ஸர்வத: பஞ்சவிம்ஶதி கோட்ய: ஸ்யு: ॥ ௪௨ ॥ அண்டஸ்யாவஸ்தாநே காரணாந்தரம் தந்நாமநிர்வசநேநாஹ — ம்ருத இதி ॥ ம்ருதே அசேதநே அண்டே ஏஷ ஸூர்யோऽவதாரரூபேண யத: ப்ரவிஷ்ட: ॥ ௪௩ ॥ ஸூர்யேணேதி ॥ கிஞ்ச ஸூர்யேணைவ விபஜ்யந்தே திஶ: வக்ஷ்யமாணா அந்தரிக்ஷாதயோ விபாக: ஸ்வர்காபவர்கௌ போகமோக்ஷஸ்தாநம் ரஸௌகாம்ஸி அதலாதீநி ॥ ௪௪ ॥ உபாஸநாயாஹ தேவாதீநாம் ஸர்வேஷாம் ஸூர்ய: ஆத்மா த்ருக் ஈஶ்வர: நேதா அதிஷ்டாதா ச ॥ ௪௫ ॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் விம்ஶாத்யாயவ்யாக்யா.

தேசத்தின் ப்ரமாணத்தையும் வர்ணித்ததாயிற்று. அதற்கப்பா விருப்பதை யோகேச்வரர்கள் ஸஞ்சரிக்கும் பரிசுத்தமான ஸ்தானமென்று கூறுகிறார்கள். 41

ஸூர்யன் அண்டத்தின் மத்தியிலிருக்கிறார். ஆகாயத்திற்கும் பூமிக்கும் உள்ள இடவெளி மத்தியாகிறது. ஸூர்யனுக்கும் அண்டகோளத்திற்கும் இடையேயுள்ள தூரம் இருபத்தைந்து கோடி யோஜனையாகின்றன. 42

இந்த அண்டமானது சேதனையற்றபோது ஸூர்யன் பிரவேசிப்பதால் மார்த்தாண்டர் என்ற பெயரடைகிறார். பிர்மா ஸ்வர்ணமயமான அண்டத்தினின்றுண்டாகியவராகையால் ஹிரண்யகர்ப்பரென்று கூறப்படுகிறார். 43

திசைகள் ஆகாயம் அந்தரிக்ஷம் பூமி ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷஸ்தானம் அதலம் முதலிய லோகங்கள், இந்த பேதத்தால் ஸூர்யனால் எங்கும் பிரிக்கப்படுகின்றன. 44

தேவர்கள் திர்யக்குகள், மானிடர்கள், ஸர்ப்பங்கள் பக்ஷிகள், கொடிகள் இவைகளுக்கும் ஜீவஸமூஹமனைவற்றுக்கும் ஸூர்யன் ஆத்மாவாகியவர். ப்ரபுவும் அதிஷ்டாதாவாகவும் ஆகியவர். 45

20-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌶 ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌵𑌲𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍋 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌲𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑌨 𑌆𑌤𑌪𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑌤𑍍𑌯𑌵𑌭𑌾𑌸𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌸𑌾 ॥ 1

𑌸 𑌏𑌷 𑌉𑌦𑌗𑌯𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌵𑍈𑌷𑍁𑌵𑌤 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌾𑌵𑌰𑍋𑌹𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌾𑌵𑌰𑍋𑌹𑌣 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌵𑌨𑌮𑌭𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋

𑌏𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌰𑌵𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑍋 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵 [illegible] 𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌲𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] ॥1॥ 𑌸 𑌏𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌦𑌗𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑌗𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁

---

21 - வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பூமண்டலத்தின் அமைப்பு இவ்வளவென்றே ப்ரமாணங்களாலும் லக்ஷணங்களாலும் நிரூபிக்கப்பட்டது. இதனால் இரண்டு இதழ்களுக்குள் ஒன்றின் அளவால் மற்றொரு இதழின் அளவை அறிவது போல் ஆகாய மண்டலத்தின் அளவையும் அதையறிந்தவர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவைகளின் மத்தியில் அந்தரிக்ஷமானது ஆகாயத்தாலும் பூமியாலும் (இரண்டு பக்கங்களிலும்) சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அந்தரிக்ஷத்தின் மத்தியிலிருப்பவரும் தபிப்பவர்களுக்குப் பதியும் பகவானுமாகிய ஸூர்யன் வெயிலால் மூவுலகையும் தபிக்கச் செய்கிறார். தம் காந்தியால் பிரகாசிக்கும்படிசெய்கிறார்.

இந்த ஸூர்யன் உத்தராயணம் தக்ஷிணாயனம் வைஷுவதம் என்ற பெயர்களால் ஏறுவதாலும் இறங்குவதாலும் மெதுவாகவும் விரைவாகவும் ஸமமாகவும் உள்ள கதிகளால் ஏறுவதும் இறங்குவது சமமாகின்றன. இந்த ஸ்தானங்களில் காலத்திற்குத் தக்கபடி அடைந்து மகரம் முதலிய ராசிகளில் அஹோரா

मकरादिषु राशिष्वहोरात्राणि दीर्घह्रस्वसमानानि विधत्ते ॥ 2

यदा मेषतुलयोर्वर्तते तदाहोरात्राणि समानानि भवन्ति ॥ 3

यदा वृषभादिषु पञ्चसु च राशिषु चरति तदाहान्येव वर्धन्ते ह्रसति च मासि मास्येकैका घटिका रात्रिषु । यदा वृश्चिकादिषु पञ्चसु वर्तते तदाहोरात्राणि विपर्ययाणि भवन्ति ॥ 4

आरोहणाद्यवस्थानः मकरादिषु राशिष्वहोरात्राणि दीर्घह्रस्वसमानानि विधत्ते ॥२॥ [illegible]

ராத்ரங்களை (பகலிரவுகளை) தீர்க்கமாகவும் ஹ்ரஸ்வமாகவும் ஸமானமாகவும் செய்கிறார். 2

ஸூர்யன் மேஷராசியிலும் துலாராசியிலும் இருக்கும்போது அஹோரா த்ரங்கள் சமமாகின்றன. 3

ஸூர்யன் (1) விருஷபம் முதலிய ஐந்து ராசிகளில் ஸஞ்சரிக்கும் போது அஹஸ்களை விர்த்தியடைகின்றன. ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் ஒவ்வோர் இரவில் ஒவ்வொரு நாழிகை குறைவாகிறது. (2) விருச்சிகம் முதலிய ஐந்து ராசிகளில் இருக்கும்போது அஹஸ்கள்குறைந்தும் இரவுகள் விர்த்தியாகியும் மாறுதலடை கின்றன. 4

(1) விருஷபம் முதலிய ஐந்து ராசிகள்- விருஷபம் மிதுனம் கடகம் ஸிம்மம் கன்னி இவைகளாம்.

(2) விருச்சிகம் முதலிய ஐந்து ராசிகள்- விருச்சிகம் தனுஸ் மகரம் கும்பம் மீனம்இவை களாம்.

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍁𑌦𑌗𑌯𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌵 𑌕𑍋𑌟𑌯 𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌗𑌿𑌰𑌿𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 5

𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 “𑌸𑌪𑍍𑌤𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌰𑌦𑍍𑌗𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃” 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 । 𑌨𑌾𑌗𑌵𑍀𑌥𑌿𑌰𑍍𑌗𑌜𑌵𑍀𑌥𑌿𑌰𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌵𑍀𑌥𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌆𑌰𑍍𑌷𑌭𑍀𑌗𑍋𑌵𑍀𑌥𑌿𑌃 𑌜𑌾𑌰𑌦𑍍𑌗𑌵𑍀 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌅𑌜𑌵𑍀𑌥𑌿𑌃 𑌮𑍃𑌗𑌵𑍀𑌥𑌿𑌃 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌵𑍀𑌥𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 ॥ “𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌵𑍀𑌥𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 । 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍃𑌗𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌗𑌜𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍀𑌥𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌮𑌘𑌾 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌭𑍀 𑌮𑌤𑌾 ॥ 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑍀𑌥𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥ 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌧𑌾 𑌵𑍀𑌥𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌰𑌦𑍍𑌗𑌵𑍀 𑌮𑌤𑌾 ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍀𑌥𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌷𑌾𑌢𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑌾𑌢𑌾 𑌅𑌜𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌭𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌚 𑌧𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍀 𑌶𑌤𑌭𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍀 𑌭𑌾𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑍇 𑌰𑍇𑌵𑌤𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍀𑌥𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 [illegible] 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑍇 𑌚 [illegible] ॥ 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] ॥௫॥ 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍

தக்ஷிணாயனம் வரையில் அஹஸ்கள் விருத்தியாகின்றன. உத்தராயணம் வரையில் இரவுகள் விருத்தியாகின்றன. இவ்விதம் மானஸோத்தர மலையின் சுற்றளவு ஒன்பது கோடியே ஐம்பத்தொரு லக்ஷம் யோஜனைகளென்று கூறுகிறார்கள்.

तस्मिन्नैन्द्रीं पुरीं पूर्वस्मान्मेरोर्देवधानीं नाम दक्षिणतो याम्यां संयमनीं नाम पश्चाद्वारुणीं निम्लोचनीं नाम उत्तरतः सौम्यां विभावरीं नाम ॥ 6

तासूदयमध्यन्दिनास्तमयनिशीथानीति भूतानां प्रवृत्तिनिवृत्तिनिमित्तानि समयविशेषेण मेरोश्चतुर्दिशं तत्र तत्र

[illegible]

அந்த மானஸோத்தரமலையில் மேருவுக்குக் கீழ்பாகத்தில் இந்திரனைச் சார்ந்த தேவதானி என்னும் நகரியும் தென் பாகத்தில் யமனைச் சார்ந்த ஸம்யமனி என்னும் புரியும் மேற்பாகத்தில் வருணனைச் சார்ந்த நிம்லோசனி என்னும் நகரியும் வட பாகத்தில் ஸோமனைச் சார்ந்த விபாவரி என்னும் பட்டணமும் உண்டென்று கூறுகின்றார்கள். 6

அந்த நகரிகளில் மேருவுக்கு நான்கு திசைகளிலும் கால விசேஷத்தால் ப்ராணிகளின் ப்ரவிர்த்திக்கும் நிவிர்த்திக்கும் ஹேதுக்களான உதயம் மத்யான்ஹம் அஸ்தமயம் பாதிராத்திரி இவைகள் ஏற்படுகின்றன. தினத்தின் மத்தியி லிருந்து கொண்டே ஸூர்யன் எப்போதும் 'அந்த மேருவிலுள்ளவர்களுக்கு

𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌮𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥ 7

𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌲𑍋𑌚𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌤𑌪𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍈𑌷 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 ॥ 8

𑌯𑌦𑌾 𑌚𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌕𑍋𑌟𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍋𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 9

𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌤𑍋𑌮𑍇𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௭ ॥ 𑌯𑌯𑍋𑌰𑍁𑌦𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑌂𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿𑌯𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌨𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿

ப்ரகாசிக்கிறான். மேரு (1) இடது பாகத்தில் இருக்கச் சலிப்பவனாயினும் (2) வலது பக்கத்தி லிருக்கும்படி செய்கிறான். 7

எவ்விடத்தில் உதயமாகிறானோ அதற்கு மானஸோத்ர மற்ற விடத்தில் அஸ்தமன மடைகிறான். எவ்விடத்தில் வேர்வை யுண்டாவதால் பிரகாசிக்கிறானோ அதற்கு மானஸோத்ர மற்ற விடத்தில் பாதி ராத்திரியைச்செய்கிறான். பாதிராத்ரியாகிய இடத்தை அடைந்த இந்த ஸூர்யனை இதற்கு மானஸோத்ர மற்ற விடத்தி லிருப்பவர்கள் பார்ப்பதில்லை. 8

இந்திரனுடைய நகரியாகிய தேவதானியி னின்று புறப்பட்ட பின்பு பதினைந்து நாழிகைகளில் இரண்டேகால் கோடியே பனிரண்டரை லக்ஷத்து இருபத்தையாயிரம் யோஜனைகளில் உள்ள யமனுடைய நகரியாகிய ஸம்யமனிக்கு வருகிறான். இவ்விதமே அங்கிருந்து வருணனைச் சார்ந்த நிம்லோசநியையும் ஸோமனைச் சார்ந்த விபாவரியையும் மறுபடி இந்திரனுடைய நகரியையும் அடைகிறான். 9

---

(1) இடது பாகத்தில் என்பது நக்ஷத்ராபி முகமான கதி.

(2) வலது பக்கத்தில் என்பது ஜ்யோதிஸ் சக்ர கதி.

(1) இரண்டேகால் கோடியே பனிரண்டரை லக்ஷத்து இருபத்தையாயிரம் என்பது இரண்டு கோடியே முப்பத்தேழு லக்ஷத்து எழுபத்தையாயிரம் என்ற தொகை ஆகிறது.

तथा चन्द्रमःप्रमुखा ग्रहा नक्षत्रैः सह ज्योतिश्चक्रे समभ्युद्यन्ति सह वा निम्लोचन्ति ॥ 10

एवं मुहूर्तेन चतुस्त्रिंशल्लक्षयोजनान्यष्टशताधिकानि सौरो रथस्त्रयीमयोऽसौ चतसृषु परिवर्तते पुरीषु यस्यैकं चक्रं द्वादशारं षण्नेमि त्रिणाभि संवत्सरात्मकं समामनन्ति ॥ 11

तस्याक्षो मेरोर्मूर्धनि कृतो मानसोत्तरे कृतेतरभागो यत्र प्रोतं रविरथचक्रं तैलयन्त्रचक्रवद् भ्रमन्मानसोत्तरगिरौ परिभ्रमति ॥ 12

तस्मिन्नक्षे कृतमूलो द्वितीयोऽक्षस्तुर्यमानेन संमितस्तैलयन्त्राक्षवद् ध्रुवे कृतोपरिभागः ॥ 13

श्री॥ तथेति सह वा सहैवाभ्युद्यन्ति विवस्वतः [illegible] चन्द्रस्यापि नक्षत्रैः सहैवोदयास्तमयौ। कथं? विवस्वत्साहित्यात् [illegible] एव तत्साहित्यं ॥१०॥ एवमिति त्रयीमय इत्यादि [illegible] चक्रं [illegible] द्वादश मासा अरा यस्य षडृतवो नेमयो यस्य त्रीणि चातुर्मास्यानि नाभयो यस्य ॥ ११ ॥ तस्येति ॥ कृत इतरभागोऽपरो भागो यस्य मानसोत्तरगिरौ [illegible] तावद्दीर्घ [illegible] मानसोत्तरस्य मेरोः [illegible] ॥ १२ ॥ तस्मिन्निति ॥ तस्मिन्नक्षे [illegible] कृतमूलः निबद्ध [illegible] उपरिभागः [illegible]

அவ்விதமே ஸோமன் முதலிய க்ரஹங்களும் நக்ஷத்ரங்களுடன்ஜ்யோதிஸ் சக்ரத்தில் கூடவே உதயமாகின்றன. அஸ்தமனமாகின்றன. 10

வேதமயமான ஸூர்யாதமானது இவ்விதம் ஒரு முகூர்த்தத்தில் முப்பத்திநான்கு லக்ஷத்து நூற்றெட்டு யோஜனைகளாக நான்கு நகரிகளிலும் சுற்றுகிறது. இந்த ரதத்தின் ஒரு சக்ரமானது (1) பனிரண்டு அரங்களுடையது, (2)ஆறு விளிம்புகளுடையது,(3) மூன்று த்வாரங்களுடையது ஸம்வத்ஸரவடிவமானது என அறிகிறார்கள். 11

அந்தச் சக்ரத்தின் இரிசானது மேருவின் சிகரத்தில் இருப்பது.மானஸோத்தரமலையில் மற்றொரு பாகத்தை உடையது. அந்த இரிசில் சம்பந்தமுள்ள ஸூர்ய ரதத்தின் சக்ரமானது செக்கின் சக்ரம் போல் மானஸோத்தரமலையில் சுழலுகிறது. 12

அந்த இரிசில் அமைந்த முன்பாக முடைய இரண்டாவது இரிசானது முதலாவது இரிசைவிட நான்கு மடங்கு அதிகமான அளவால் ஏற்பட்டது. செக்கின் இரிசுபோன்றது. த்ருவனிடம் மேல் பாகத்தை உடையது. 13

(1) பனிரண்டு மாஸங்கள் (2) ஆறு ருதுக்கள் (3) மூன்று சாதுர்மாஸ்யங்கள்.

ரதநீடஸ்து ஷட்த்ரிம்ஶல்லக்ஷயோஜநாயதஸ்தத்துரீயபாக விஶாலஸ்தாவாந் ரவிரதயுக: யத்ர ஹயாஶ்சந்தோநாமாநஸ்ஸப்தாருண யோஜிதா வஹந்தி தேவமாதித்யம் புரஸ்தாத்ஸவிதுரருண: பஶ்சாச்ச நியுக்தஸ்ஸௌத்யே கர்மணி கிலாஸ்தே ॥ 14

ததா வாலகில்யா ருஷயோঽங்குஷ்டபர்வமாத்ரா: ஷஷ்டிஸஹஸ்ராணி புரதஸ்ஸூர்யம் ஸூக்தவாகாய நியுக்தாஸ்ஸம்ஸ்துவந்தி ॥ 15

ததாந்யே ச ருஷயோ கந்தர்வாப்ஸரஸோ நாகா க்ராமண்யோ யாதுதாநா தேவா இத்யேகைகஶோ கணாஸ்ஸப்த சதுர்தஶ மாஸி மாஸி பகவந்தம் ஸூர்யமாத்மாநம் நாநா நாமாநம் ப்ருதங்நாநாநாமாந: ப்ருதக்கர்மபிர்த்வந்த்வஶ உபாஸதே ॥ 16

ஈஷாமாநமேதாவதாயத: ஸார்தஸப்தலக்ஷாதிக ஸார்தகோடிப்ரமாண: தஸ்ய துரீயபாகேந ஸார்தஸப்தத்ரிம்ஶத்ஸஹஸ்ராதிகைகோநபஞ்சாஶல்லக்ஷேணேந யுக்த: வாயுபாஶைர்பத்த: உபரிஹாதோயஸ்ய ॥௧௩॥ ரதேதி ॥ நீடம் உபவேஶஸ்தாநம் ॥ காயத்ர்யாதிச்சந்தோநாமாந: ஸப்தாருணேநயோஜிதாஸ்ஸந்தோதேவம்வஹந்தி பஶ்சாத்ஸ்தித்வா ப்ரத்யங்முக ஏவ ஸௌத்யே யதா யதா ஸூர்யஸ்ய பஶ்ச: ததைவ்யவஸ்திதோ பவதி ஸாரத்யம் கர்ம ஸூர்யஸ்ய பராங்முகத்வேபி ஸூர்யாபிமுக்யம் ஸூரஸாரத்யமிவாஸ்தே ॥ ஸூக்தவாகாய ஸம்பாஷிதாய ॥௧௫॥ ததேதி॥ ஏகைகஶ: ஸப்த சதுர்தஶ த்வந்த்வஶ: ப்ருதக்கர்மபிருபாஸத இத்யந்வய: ॥

இரதத்தில் உட்காருமிடம் முப்பத்தாறு லக்ஷம் யோஜனை வரையில் தீர்க்கமானது. ஸூர்ய ரதத்தின் நுகத்தடி ஒரு கோடியே நாற்பத்து நான்கு லக்ஷம் யோஜனை யளவு விசாலமானது. அந்த நுகத்தடியில் (காயத்ரி முதலிய) சந்தஸ்களின் பெயருடைய ஏழு குதிரைகள் அருணனால் பூட்டப்பட்டு ஸூர்ய பகவானை வகிக்கின்றன. ஸூர்யனுக்கு முன்னால் அருணன் ஸாரத்யம் செய்வதில் கட்டளை யிடப்பட் டிருப்பவனாயினும் ஸூர்யனை நோக்கியே இருக்கிறான். 14

பெரு விரலின் கணுப்ரமாணமாயுள்ள வாலகில்ய ரிஷிகள் அறுபதினாயிரம் பேர்கள் ஸூர்யனுக்கு முன்னிருந்து நல்ல சொற்களை ஸம்பாஷிக்க ஏற்பட்டு ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றார்கள். 15

அவ்விதமே மற்று முள்ள மஹரிஷிகளும் கந்தர்வர்கள் அப்ஸரஸ்கள் நாகர்கள் க்ராமணிகள் ராக்ஷஸர்கள் தேவர்கள் இவர்களும் பலவாறான பெயர்களையும் அடைந்து தனித்தனியாக பதினான்கும் இரண் டிரண்டாக ஏழு கணங்களுமாக நின்று ஆத்மாவும் பகவானுமாகிய ஸூர்யனை ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் உபாஸிக்கின்றார்கள். 16

ஏகலக்ஷோத்தரபஞ்சாஶந்நவகோடியோஜநபரிமண்டலம் பூவலயம் யஸ்ய
க்ஷணேந த்விஶதகவ்யூத்யுத்தர த்விஸாஹஸ்ர யோஜநாநி ஸஞ்சரேத்॥

இதி ஶ்ரீபாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தே ஏகவிம்ஶோऽத்யாய:.

௧௬॥ ஏக இதி ॥ கவ்யூதி: க்ரோஶத்வயம் ॥௧௭॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஏகவிம்ஶாத்யாய வ்யாக்யா

ஒன்பதரைக் கோடியே லக்ஷம்யோஜனைகள் கணக்குள்ளது இந்தப்பூமண்டலம். இதில் ஒரு க்ஷணத்தில் இரண்டாயிரம் யோஜனைகளையும் இருநூறு கவ்யூதிகளையும் ஸூர்யன் வியாபிக்கிறான். 17

21 - வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

---

(1) கவ்யூதி - 1600 கை யளவு; 24 அங்குலமுள்ள பிரதேசம் ஒரு கை அளவாம்.

द्वाविंशाध्याय प्रारम्भः

॥ राजा ॥

१ ॥ यदेतद्भगवत आदित्यस्य मेरुं ध्रुवं च प्रदक्षिणेन परिक्रामतो राशीनामभिमुखं प्रचलितं चाप्रदक्षिणं भगवतोपवर्णितममुष्य वयं कथमनुमिमीमहीति ॥ 1

स होवाच यथा कुलालचक्रेण भ्रमता सह भ्रमतां तदाश्रयाणां पिपीलिकादीनां गतिरन्यैव प्रदेशान्तरेष्वप्युपलभ्यमानत्वादेवं नक्षत्रराशिभिरुपलक्षितेन कालचक्रेण ध्रुवं मेरुं च प्रदक्षिणेन परिधावता सह परिधावमानानां तदाश्रयाणां सूर्यादीनां ग्रहाणां गतिरन्यैव नक्षत्रान्तरे राश्यन्तरे चोपलभ्यमानत्वात् ॥ 2

[illegible]

---

22 - வது அத்தியாயம்.

ராஜா கேட்கிறார்.

மேருவையும் த்ருவனையும் வலம்சுற்றி வரும் பகவானாகிய ஸூர்யன் ராசிகளை நோக்கி (இடமாக) ஸஞ்சரிப்பதையும் நீர் வர்ணித்தீர். இந்த ஸூர்யனுக் கேற்பட்ட விஷயத்தை எவ்விதம் நாங்கள் அறிந்துகொள்வோம். 1

சுகர் கூறுகிறார்.

சுற்றும் குயவனுடைய சக்ரத்துடன் சுற்றுவனவும் அந்தச் சக்ரத்தைச் சார்ந்தனவுமாகிய எறும்பு முதலியவைகளின் கதியானது வேறு ப்ரதேசங்களிலும் காணப்படுகிறபடியால் மற்றொன்றாகவே ஆகிறது. இவ்விதமே நக்ஷத்ரங்களுடனும் ராசிகளுடனும் காணப்படும் காலசக்ரம் த்ருவனையும் மேருவையும் வலம் சுற்றிவரும்போது அத்துடன் ஓடி வருவனவும் அந்தக் காலசக்ரத்தைச் சார்ந்தனவுமாகிய ஸூர்யன் முதலிய க்ரஹங்களின் கதியானது நக்ஷத்ரமத்தியிலும் ராசிகளின் மத்தியிலும் காணப்படுவதால் மற்றொன்றாக ஆகிறது. 2

ஸ ஏஷ பகவாநாதிபுருஷ ஏவ ஸாக்ஷாந்நாராயணோ லோகாநாம் ஸ்வஸ்தய ஆத்மாநம் த்ரயீமயம் கர்மவிஶுத்திநிமித்தம் கவிபிரபி ச வேதேந விஜிஜ்ஞாஸ்யமாநோ த்வாதஶதா விபஜ்ய ஷட்ஸு வஸந்தாதிஷ்வ்ருதுஷு யதோபஜோஷம் ருதுகுணாந் விததாதி ॥

தமேதமிஹ புருஷாஸ்த்ரய்யா வித்யயா வர்ணாஶ்ரமாசாராநுபதா உச்சாவசை: கர்மபிராம்நாதைர்யோகவிதாநைஶ்ச ஶ்ரத்தயா யஜந்தோ(அ)ஞ்ஜஸா ஶ்ரேய:ஸமதிகச்சந்தி ॥ 4

அத ஸ ஏஷ ஆத்மா லோகாநாம் த்யாவாப்ருதிவ்யோரந்தரேண நபோவலயஸ்ய காலசக்ரகதோ த்வாதஶ மாஸாந் புங்க்தே ராஶி ஸம்ஜ்ஞாந் ஸம்வத்ஸராவயவாந் மாஸம் பக்ஷத்வயம் ஸபாதர்க்ஷத்வயம் திவா நக்தம் சேதி வதந்தி ॥ 5

விஶேஷை: ஷாட்குண்யஸ்ய நிமித்தபூதமாத்மாநம் விபஜ்ய ஜிஜ்ஞாஸ்யமாநோ விதர்க்யமாண: யதோபஜோஷம் யதாகர்மோபபோகம் ருதுகுணாந் ஶீதோஷ்ணாதீந் ॥3॥ தமிதி ॥ வர்ணாஶ்ரமாசாராநுவர்திந: புருஷா: த்ரய்யா ஆம்நாதை: கர்மபி: உச்சாவசைர்பேதைர் யோகவிதாநைஶ்ச த்யாநாதிபி: அஞ்ஜஸா ஶீக்ரம் யஜந்த: ॥4॥ அதேதி ॥ ஸர்வஸ்யாத்மா ஆஹ ஸ ஏஷ லோகாநாம் ஆத்மா த்யாவாப்ருதிவ்யோரந்தரேண மத்யே யந்நபோவலயம் ஜ்யோதிஶ்சக்ரம் தஸ்ய மத்யே காலசக்ரம் தத்கத: ராஶிபி: ஸம்ஜ்ஞா யேஷாம் ஸம்வத்ஸராவயவாநாம் மாஸாநாம் மாஸம் பக்ஷத்வயம் மாஸம் ஸபாதர்க்ஷத்வயம் ஸௌரேண திவா நக்தம் ச அஹோராத்ரத்வயம் வ்யவதாநேந ॥ 5 ॥ யாவதேதி ॥

கவிகளால் வேதத்தைக் கொண்டு ஊஹிப்பதற்குரியவரும் ஆதிபுருஷரும் பகவானும் ப்ரத்யக்ஷருமாகிய இந்த நாராயண மூர்த்தியே ஜனங்களின் மங்களத்திற்காக, வேதஸ்வரூபியாயும் கர்மங்களின் பரிசுத்தத்திற்கு ஹேதுவாயு மிருக்கிற தாம் பனிரண்டாகப் பிரிந்து வஸந்தம் முதலிய ஆறு ருதுக்களிடம் கர்மபோகத்திற்குத் தகுதியாக அவைகட்குக் குணங்களை (சீதம் உஷ்ணம் முதலிய) செய்கிறார். 3

வர்ணாச்ரமங்களை அநுஸரித்த பெரியோர்கள், இந்த பகவானை வேத வித்தையால் ஏற்பட்ட பலவித கர்மங்களாலும் த்யானம் முதலியவற்றாலும் சிரத்தையுடன் பூஜித்து விரைவில் நன்மையை அடைகிறார்கள். 4

ஜனங்களுக்கு ஆத்மாவாகிய இந்த பகவான் ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள அந்த ரிக்ஷத்தின் மத்தியில் காலசக்ரத்தை அடைந்து, ராசிகளால் பெயருடையனவும் ஸம்வத்ஸரத்திற்கு அவயவங்களுமாகிய பனிரண்டு மாஸங்களையும் வியாபிக்கிறார். இரண்டு பக்ஷங்களை மாஸமென்றும் இரண்டே கால் நக்ஷத்ரங்களை இரவு பகலென்றும் கூறுகின்றார்கள். 5

यावता कालेन षष्ठमंशं भुञ्जीत स वा ऋतुरित्युपदिशन्ति संवत्सरावयवः अथ यावतार्धेन नभोवीथ्यां प्रचरति तं कालमयनमाचक्षते ॥ 6

अथ च यावन्नभोमण्डलं सह द्यावापृथिव्योर्मण्डलाभ्यां कार्त्स्न्येन सह भुञ्जीत तं कालं संवत्सरं परिवत्सरमिडावत्सरमनुवत्सरमिद्वत्सरमिति भानोर्मान्द्यशैघ्र्यसमगतिभिः समामनन्ति ॥ 7

एवं चन्द्रमा अर्कगभस्तिभ्य उपरिष्टाल्लक्षयोजनत उपलभ्यमानोऽर्कस्य संवत्सरभुक्तिं पक्षाभ्यां मासभुक्तिं सपादर्क्षाभ्यां दिनेनैव पक्षभुक्तिमग्रचारी द्रुततरगमनो भुङ्क्ते ॥ 8

षष्ठांशं राशिद्वयम् ॥ ६ ॥ अथेति ॥ मण्डलाभ्यां सह भुञ्जीत सह [illegible] यथा [illegible] तथा सौर[illegible] [illegible] भवति संवत्सरः ततः सौर[illegible] [illegible] एवं पञ्च[illegible] [illegible] षष्ठः संवत्सरो भवति [illegible] संवत्सरादि पञ्चकं समामनन्ति ॥ ७ ॥ [illegible] स्थानं [illegible] एवमिति ॥ अर्कगभस्तिभ्यः मण्डलरश्मिभ्यः सपादर्क्षाभ्यां सपादनक्षत्रद्वयेन ॥ ८ ॥

பகவான், எவ்வளவு காலத்திற்குள் ஆறிலொரு அம்சத்தை வியாபிக்கிருரோ ஸம்வத்ஸாத்திற்கு அவயவமாகிய அந்த அம்சத்தை ருது என்கின்றனர். பிறகு பாதிபாகத்தால் ஆகாயவீதியில் ஸஞ்சரிக்கிருர். அந்தக்காலத்தை அயனமென்று சொல்லுகிருர்கள். 6

பிறகு இந்த ஸூர்யன் ஸ்வர்கம் பூமி இந்த மண்டலங்களுடன் அந்தரிக்ஷ முழுதையும் வியாபிக்கிருன். அந்தக் காலத்தை ஸம்வத்ஸரமென்றும் பரிவத்ஸரமென்றும் இளாவத்ஸர மென்றும் அனுபவத்ஸரமென்றும் இத்வத்ஸரமென்றும் ஸூர்யனுடைய மந்தகதி சீக்ரகதி ஸமகதி இவைகளால் அறிகிருர்கள். 7

இவ்வாறே சந்திரன் ஸூர்யனுடைய கிரணங்களுக்கு மேல் லக்ஷம் யோஜனை தூரத்தில் காணப்படுகிருன். ஸூர்யனுடைய ஸம்வத்ஸர வியாப்தியையும் பக்ஷங்களால் மாஸவியாப்தியையும் இரண்டேகால் நக்ஷத்ரங்களுடன் தினத்தாலேயே பக்ஷவியாப்தியையும் இந்தச் சந்திரன் முன்பே ஸஞ்சரித்து வெகு விரைவான கதியுடன் வியாபிக்கிருன். 8

[illegible] 9

[illegible] 10

[illegible]

[illegible]

பிறகு நிறைவனவும் குறைவனவுமாகிய கலைகளால் பூர்வ பக்ஷம் அபர பக்ஷம் இவைகளால் பிதிர்க்களுக்கு அஹோராத்ரங்களைச் செய்பவனும் ஜீவர்களுக்கெல்லாம் ப்ராண ஸ்வரூபனும் ஜீவஸ்வரூபனுமாகிய இந்தச் சந்திரன் ஒவ்வொரு நக்ஷத்ரத்தையும் முப்பது முகூர்த்தங்களால் வியாபிக்கிறான். 9

பதினாறு கலைகளுடையவரும் பகவானும் மனோமயரும் அன்னமயரும் அமிருதமயரும் புருஷருமாகிய இந்தச் சந்திரன் தேவர்களுக்கும் பிதிர்க்களுக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கும் பூதங்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் ஸர்ப்பங்களுக்கும் கொடிகளுக்கும் ப்ராணன்களைத் திருப்திசெய்விக்கும் சீலமுடையவராகையால் ஸர்வமயர் என்று வர்ணிக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் லக்ஷம் யோஜனைகளில் மேருவின் தென்பாகத்தில் நக்ஷத்ரங்கள் காலசக்ரத்தில் ஈச்வரனால் சேர்க்கையை அடைந்திருக்கின்றன. அவைகள் அபிஜித் என்ற நக்ஷத்திரத்துடன் இருபத்தெட்டாகின்றன. 10

அதற்கு மேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனையளவில் சுக்ரன் காணப்படுகிறான். அவன், ஸூர்யனுக்கு முன்னும் பின்னும் சீக்ரகதி மந்தகதி ஸமகதி என்பவைகளால் ஸூர்யனைப்போல் ஸஞ்சரிக்கிறார். ஜனங்களுக்கு எப்பொழுதும்

𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌪𑌶𑌮𑌨𑌃𑌉𑌶𑌨𑌸𑌾 𑌬𑍁𑌧𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 ॥ 11

𑌤𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌜𑌨𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑌸𑍁𑌤 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌭𑌕𑍃𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌤𑌾𑌭𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌯𑌮𑌾𑌶𑌂𑌸𑌤𑍇 ॥ 12

𑌤𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍇𑌕𑍈𑌕𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌶𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍁𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌶𑍁𑌭𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌽𑌘𑌶𑌂𑌸𑌃 ॥ 13

𑌤𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌶𑍌 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌶𑍋𑌭𑌨𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 ॥ 14

𑌤𑌤 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌶𑍌 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾

𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌶𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾, 𑌬𑍁𑌧𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 — 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌶𑌂𑌸𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌚𑌯𑌤𑌿 ॥௧௨॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌘𑌶𑌂𑌸𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍂𑌚𑌕𑌃 𑌯𑌦𑌿𑌵𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃

பெரும்பாலும் அனுகூலனாகவே இருக்கிறவன். அவன் நக்ஷத்ரம் முதலியவற்றை அதிக்ரமிப்பதால் மழை யுண்டென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. அந்தச் சுக்ரன் மழையைத் தடைசெய்யும் கிரஹத்தை அடக்குகிறவன். இந்தச் சுக்ரனால் புதன் வர்ணிக்கப்பட்டான். 11

அதற்கு மேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனையளவில் சந்திரன் குமாரனாகிய புதன் காணப்படுகிறான். இவன்பெரும்பாலும் மங்களங்களைச் செய்பவன். ஸூர்யனை அதிக்ரமிக்கும்போது பெருங்காற்று பெருமழை மாரணம் அனாவிர்ஷ்டி இவை முதலிய பயம் உண்டாகும் என்று அறிகின்றார்கள். 12

அதற்கு மேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனையளவில் அங்காரகன் காணப்படுகிறான். மும்மூன்று பக்ஷங்களால் ஒவ்வொன்றாகப் பனிரண்டு ராசிகளையும் வியாபிக்கிறான். வக்ரமாக ஸஞ்சரிப்பானாயின் பெரும்பாலும் துக்கத்தை ஸூசனை செய்யும் அசுபகிரஹமாகிறான். 13

அதற்குமேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனையளவில் பிருஹஸ்பதி ஒவ்வொரு ராசியிலும் ஒரு பரிவத்ஸரம் ஸஞ்சரிக்கிறார். அவர் வக்ரிக்காவிடினும் பெரும்பாலும் வேதிய குலத்திற்கு நன்மையைச் செய்பவராகிறார். 14

அதற்கு மேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனையளவில் சனீசுவரர் பிரகாசிக்கிறார். அவர் ஒவ்வொருராசியிலும் முப்பது மாஸங்கள் தாமதிக்கிறார். அவ்வ

நுபர்யேதி தாவத்பிரநுவத்ஸரை: ப்ராயேண ஹி ஸர்வேஷாமஶாந்திகர: ॥ 15

தத உபரிஷ்டாத்ருஷய ஏகாதஶலக்ஷயோஜநாந்தர உபலப்யந்தே ய ஏவ லோகாநாம் ஶமநுபாவயந்தோ பகவதோ விஷ்ணோர்யத்பரமம் பதம் ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரக்ரமந்தி ॥ 16

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தே த்வாவிம்ஶோऽத்யாய:.

விசேஷ: ॥ கங ॥ ததஇதி ॥ யதிநவக்ரஸ்ஸ்யாத்தர்ஹி அநுவத்ஸரம் ॥ கச ॥ கரு ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்வாவிம்ஶாத்யாய வ்யாக்யா.

ளவு அனுவத்ஸரங்களால் எல்லாவற்றையும் சுற்றி வருகிறார். பெரும்பாலும் எல்லோருக்கும் அமங்களத்தைச் செய்கிறார். 15

அதற்கு மேல் பதினொரு லக்ஷம் யோஜனையளவில் ரிஷிகள் காணப்படுகிறார்கள். அவர்கள் உலகங்களுக்கு நன்மையைச் செய்துகொண்டு பகவானாகிய விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை ப்ரதக்ஷிணம் செய்கிறார்கள். 16

22-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

त्रयोविंशाध्याय प्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

॥ अथ तस्मात्परतस्त्रयोदशलक्षयोजनान्तरतो यत्तद्विष्णोः परमं पदमभिवदन्ति यत्र ह महाभागवतो ध्रुव औत्तानपादिरग्निनेन्द्रेण प्रजापतिना कश्यपेन धर्मेण च समकालयुग्भिः सबहुमानं दक्षिणतः क्रियमाण इदानीमपि कल्पजीविनामाजीव्य उपास्ते तस्येहानुभाव उपवर्णितः ॥ 1

स हि सर्वेषां ज्योतिर्गणानां ग्रहनक्षत्रादीनामनिमिषेणाव्यक्तरंहसा भगवता कालेन भ्राम्यमाणानां स्थाणुरिवावष्टम्भ ईश्वरेण विहितः शश्वदवभासते यथा मेढीस्तम्भे आक्रमणपशवः संयोजितास्त्रिभिस्त्रिभिः सवनैर्यथास्थानं मण्डलानि चरन्त्येवं भगणा ग्रहादय एत

त्रयोविंशे ध्रुवस्थानं ज्योतिश्चक्राश्रयं ततः ।
शिंशुमाराख्यरूपेण हरेः स्थितिरीर्यते ॥

अथेति॥ यत्तत्परमं विष्णोःपदं यत्र ध्रुवः उपास्ते तिष्ठतीत्यन्वयः समकालयुग्भिर्युगपदिति तथा चैते नक्षत्ररूपैः ॥ १ ॥ स इति ॥ मेढीस्तम्भे आक्रमणपशवो बलीवर्दाः ॥ २ ॥ नन

23-வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு அதற்கு மேல் பதின்மூன்று லக்ஷம் யோஜனை யளவில் விஷ்ணுவின் சிறந்த ஸ்தானமுள தென்று கூறுகிறார்கள். அந்தவிடத்தில் உத்தானபாதருடைய குமாரரும் மஹாபாகவதருமாகிய த்ருவர் ஒரேகாலத்தில் சேரும் (நக்ஷத்ர ரூபர்களான) அக்னி இந்திரன் ப்ரஜாபதி காச்யபர் தர்மர் இவர்கள் வெகுமானத்துடன் இடது பாகத்தி லிருக்கக் கல்பம் வரை ஜீவிப்பவர்களுக்கு ஜீவன ஹேதுவாக இருக்கிறார். அவருடைய மஹிமையை வர்ணித்தேன். 1

அப்ரத்யக்ஷமான வேக முடையதும் மஹிமை பொருந்தியதுமாகிய காலத்தால் சுற்றும் ஜ்யோதிஸ்களுக்கும் க்ரஹங்களுக்கும் நக்ஷத்ரம் முதலியவைகளுக்கும் அந்த த்ருவன் ஸ்தம்பம் போல் ஆச்ரயமாக ஈஸ்வரனால் அமைக்கப்பட்டு எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கிறார். தான்யங்களை வெளிப்படுத்த ஸ்தம்பத்தில் கட்டிய பசுக்கள் ஸ்தானந்தவறாமல் மண்டலமாகச் சுற்றி வருவது போல் யோகிகளும் நக்ஷத்ரகணங்களும் க்ரஹம் முதலியவைகளும் இந்தக் காலசக்ரத்தில் உள்

𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌆𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍇𑌵
𑌅𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑍋𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌆𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑌶𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌰𑌥𑌯𑌃
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌂𑌯𑍋-
𑌗𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌗𑌤𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌨 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 3

𑌕𑍇𑌚𑌨𑍈𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌗-
𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌵𑌾𑌕𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍀𑌭𑍂𑌤𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵 𑌉𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌮𑍂𑌲𑍇
𑌧𑌾𑌤𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌚 𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥ 4

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍀𑌭𑍂𑌤𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌗𑌯-
𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯-
𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌭𑍋𑌗𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶

𑌸𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥ 3 ॥ 𑌶𑌿𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨
𑌪𑌤𑌨𑌶𑌙𑍍𑌕𑍈𑌵𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌕𑍇𑌚𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌨𑍀-
𑌕𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 ॥ 𑌯𑍋𑌗𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑍇 𑌕𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 ॥ 4 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌦𑌗𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿

ளும் வெளியிலும் சேர்க்கப்பட்டு த்ருவனையே ஆச்ரயித்து வாயுவால் பிரேரணை செய்யப்பட்டுப் பிரளயம் வரையில் சுற்றுகின்றன. 2

கர்மத்தை ஸஹாயமாகக் கொண்ட பருந்து முதலியவைகளும் மேகங்களும் வாயு வசத்தால் ஆகாயத்தில் எவ்விதம் ஸஞ்சாரம் செய்கின்றனவோ, அவ்விதம் ஜ்யோதிஸ்களில் கணங்கள், ப்ரக்ருதி புருஷர்களின் சேர்க்கையால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டுக் கர்மங்களால் அமைந்தகதி யுடையவைகளாகிப் பூமியில் விழாமலிருக்கின்றன. 3

சிலர் பகவானுகிய இந்த வாஸுதேவருடைய சும்சுமாரஸ்வ ரூபத்தில் யோகதாரணையில் ஜ்யோதிகளின் கணங்கள் இருப்பதாக வர்ணிக்கிருர்கள். குண்டலாகாரமான தேஹமுடையதும் தலைகீழாக இருப்பதுமாகிய சிம்சுமாரத்தின் வால் நுனியில் த்ருவன் இருக்கிருன். அதன் வால் ப்ரதேசத்தில் ப்ராஜாபதி அக்னி இந்திரன் தர்மன் இவர்க ளிருக்கிருர்கள். வாலின் அடியில் தாதா விதாதா இவர்களிருக்கிருர்கள். இடையில் ஏழு ரிஷிகளிருக்கிருர்கள். 4

வலது பாகத்தில் சுழல்வதும் குண்டலாகாரமான தேஹமுமுடைய சிம்சுமாரத்தின் வலது பக்கத்தில் அபிஜித் முதல் புனர்வஸு முடிவான நக்ஷத்ரங்கள் (பதினுன்கு) இருக்கின்றன. இடது பாகத்தில் புஷ்யம் முதல் உத்திராடம் முடிவான நக்ஷத்ரங்கள் (பதினுன்கு) இருக்கின்றன. குண்டலாகாரமான அமைப்

𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌵𑌯𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌜𑌵𑍀𑌥𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌚𑍋𑌦𑌰𑌤𑌃 ‖ 5

𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌾𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌾 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌾𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑌭𑌿𑌜𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑌾𑌢𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌾𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌷𑌾𑌢𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌾𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌲𑍋𑌚𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌾𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌘𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌗𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌶𑌤𑌭𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌵𑌾𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ‖ 6

𑌵𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑌾𑌢𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 ॥5॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑌾𑌢𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌯𑍋𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌷𑌾𑌢𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌘𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌮𑍃𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌗𑌯𑌨𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌶𑌤𑌭𑌿𑌷𑌗𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌯𑌨𑌯𑍋𑌰𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃 ॥6॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌵𑌿𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌨𑌾𑌰𑌾

புடைய சிம்சுமாரத்தின் இரு பக்கங்களிலும் அவயவங்கள் ஸமமாகிய கணக்குள்ளனவாகின்றன. பின் பக்கத்தில் அஜவீதியும் வயிற்றில் ஆகாய கங்கையும் இருக்கின்றன. 5

சிம்சுமாரத்தின் பின் தட்டுகளின் வலது பக்கத்தில் புனர்வஸு, இடது பக்கத்தில் புஷ்பம், வலது பாதத்தில் திருவாதிரை, இடது பாதத்தில் ஆயில்யம், வலது நாஸிகையில் அபிஜித், இடது நாஸிகையில் உத்திராடம், வலது நேத்திரத்தில் திருவோணம், இடது நேத்திரத்தில் பூராடம், வலது செவியில் அவிட்டம், இடது செவியில் மூலம், முகத்தில் இடது பாகங்களில் மகம் முதல் அனுஷம் முடிவான எட்டு நக்ஷத்ரங்கள், முகத்தின் வலது பாகங்களில் மிருக சீர்ஷம் முதல் ரோகிணி கார்த்திகை பரணி என்ற கணக்காகப் பூரட்டாதி வரையில் உள்ள எட்டு நக்ஷத்ரங்கள், வலது தோளில் சதயம் இடது தோளில் கேட்டை இவ்வாறாக அமைந்திருக்கின்றன. 6

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌹𑌨𑌾𑌵𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌧𑌰𑌹𑌨𑍌 𑌯𑌮𑌃 𑌮𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌕𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌶𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌰𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌗𑌲𑍇 𑌕𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍋𑌮𑌸𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥ 7

𑌏𑌤𑌦𑍁 𑌹𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌹𑌰𑌹𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣 𑌉𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤 𑌨𑌮𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾𑌂𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 8

𑌗𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌰𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂
  𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌮𑍍 ।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇
  𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌜𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 ॥ 9

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿𑌮𑌹𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 ॥ 7 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌣𑍋𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤 ॥ 8 ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂 ॥ 9 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

மோவாய்க்கட்டையின் மேல் பாகத்தில் அகஸ்தியரும் கீழ்பாகத்தில் யமனும் முகத்தில் அங்காரகனும் மார்புப்ரதேசத்தில் சனியும் பிடரியில் ப்ருஹஸ்பதியும் மார்பின் மேல் பாகத்தில் ஸூர்யனும் ஹ்ருதயத்தில் நாராயணரும் மனதில் சந்திரனும் நாபியில் சுக்ரனும் ஸ்தனங்களில் அச்வினி தேவர்களும் ப்ராணனிலும் அபானனிலும் புதனும் கழுத்தில் ராகுவும் சரீரம் எல்லாவற்றிலும் கேதுக்களும் ரோமங்களில் நக்ஷத்ர கணங்கள் யாவும் இருக்கின்றன. 7

இது விஷ்ணுவின் ஸர்வதேவதா மயமான ஸ்வரூபமாகிறது. பகவானுடைய இந்த ரூபத்தை ஒவ்வொரு தினத்திலும் ஸந்தியாகாலத்தில் பரிசுத்தனும் மௌனநியமமுடையவனுமாகிப் பார்த்துக்கொண்டு "ஜ்யோதிஸ்வரூபரும் கால சக்ர ரூபியும் தேவபதியும் மஹா புருஷருமாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரத்தைச் செய்கிறோம்" என்ற இந்த மந்திரத்தால் உபாதிசெய்யவேண்டும். 8

மூன்று காலத்திலும் மந்திர ஜபம் செய்பவர்களின் பாபங்களைப்போக்குகிறவரும் ஆதிதைவமும் க்ரஹங்கள் நக்ஷத்ரங்கள் (ஸாமான்ய) நக்ஷத்ரங்கள் இவைகளின் ஸ்வரூபருமாகிய பகவானை மூன்று காலங்களிலும் நமஸ்காரம் செய்பவனுக்கும் ஸ்மரிப்பவனுக்கும் அந்த ஸமயத்தி லுண்டான பாபமானது நாசமடைகிறது. 9

23-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

‖ [illegible] ‖

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ‖ 1

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

24 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஸூர்யனுக்குக் கீழான ப்ரதேசத்தில் பதினாயிரம்யோஜனை யளவில் ராகு நக்ஷத்ரம் போல் சஞ்சரிக்கிறான் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அஸுரர்களுக்குள் அதமனும் ஸிம்ஹிகையின் குமாரனும் (பின் வருமாறு) கௌரவ மடையத் தகாதவனுமாகிய இந்த ராகுதான் பகவானுடைய கருணையால் தேவத் தன்மையையும் கிரஹமாகிய தன்மையையும் அடைந்தான். இந்த ராகுவின் ஜன்மத்தையும் கர்மங்களையும் மேலே சொல்லுகிறோம். 1

ஸூர்யனுடைய மண்டலம் கீழான ப்ரதேசத்தில் தபிக்கிறது. அது விஸ்தாரத்தில் பதினாயிரம் யோஜனை யுள்ளதென்று சொல்லுகிறார்கள். சந்திரன் பன்னீராயிரம் யோஜனை யென்றும் ராகு பதிமூவாயிரம் யோஜனை யென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த ராகு பர்வகாலத்தில் அந்த ஸூர்ய சந்திரர்களை மறைத்துக்கொண்டு அவர்களுடன் விரோதத்தைப் பாராட்டி அவர்களை எதிர்த்து ஓடிவருகிறான். இதைப் பகவான் பார்த்து இரண்டு பக்கத்திலும்

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌹𑌂
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌭𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜
𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑌕𑌿𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯 𑌆𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌰𑌾𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 ॥ 2

𑌤𑌤𑍋(𑌅)𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌵
𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍋(𑌅)𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌿𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌉𑌪
𑌲𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 3

𑌤𑌤𑍋(𑌅)𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌯𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸
𑌭𑌾𑌸𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 4

𑌉𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌵𑌨𑍇𑌰
𑌪𑍍𑌯𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌭𑍂𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌶𑍋 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿
𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌃 𑌨𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁
𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥௨॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹
𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑍀𑌯𑍇𑌰𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌧𑌿
𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑍇𑌘𑌾𑌃 ॥௩॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌵𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌉𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑍁

ரக்ஷிப்பதற்கு ஸுதர்சனம் என்று பிரஸித்தியுள்ள சக்ரத்தைப் பிரயோகம் செய்தார். அந்த பகவானுடைய தேஜஸ்ஸால் ஸஹிக்க முடியாத பகவானைச் சார்ந்த அந்த சக்ரமானது சுற்றுகிறது. அதை எதிர்நோக்கி அடிக்கடி பார்த்திருக்கும் இந்த ராகு ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் நடுங்கி மனம் கலங்கி விரைவாகவே திரும்புகிறுன். அதை ஜனங்கள் உபராகம் (கிரஹணம்) என்று சொல்லுகிறுர்கள். 2

அதற்கும் கீழ்பாகத்தில் பதினுயிரம் யோஜனை யளவில் ஸித்தர்கள் சாரணர்கள் வித்யாதரர்கள் இவர்களின் கிருஹங்க ளிருக்கின்றன. அதற்கும் கீழ் பாகத்தில் யக்ஷர்கள் பிசாசங்கள் பிரேதங்கள் பூதங்கள் இவைகள் ஸஞ்சரிக்கும் ஸ்தானமாகிய அந்தரிக்ஷ மிருக்கிறது. அவ்விடத்தில் வாயு கடுமையாக வீசுகிறது. அந்த இடத்தில் மேகங்கள் காணப்படுகின்றன. 3

அதற்கும் கீழ் பாகத்தில் நூறு யோஜனையில் இந்த பூமி இருக்கிறது. (இதன் எல்லை உள்ள வரையில்) ஹம்ஸங்கள் கொக்குகள் பருந்துகள் கருடன் முதலிய சிறந்த பக்ஷிகள் உயரக்கிளம்புகின்றன. 4

பூமியின் அமைப்பின் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றி வர்ணித்தேன். பூமிக்குக் கீழ் பாகத்தில் ஏழு பள்ளங்க ளிருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் பதினுயிரம்

ணாயாமவிஸ்தாரேணோபக்லுப்தா: அதலம் விதலம் ஸுதலம் ரஸாதலம் தலாதலம் மஹாதலம் பாதாலமிதி ॥ 5

ஏதேஷு ஹி பிலஸ்வர்கேஷு ஸ்வர்காதப்யதிககாமபோகைஶ்வர்யாநந்தபூதிவிபூதிபி: ஸுஸம்ருத்தபவநோத்யாநாக்ரீடவிஹாரேஷு தைத்யதாநவகாத்ரவேயா நித்யப்ரமுதிதாநுரக்தகலத்ராபத்யபந்துஸுஹ்ருதநுசரா க்ருஹபதய ஈஶ்வராதப்யப்ரதிஹதகாமா மாயாவிநோதா நிவஸந்தி ॥ 6

யேஷு மஹாராஜ மயேந மாயாவிநா விநிர்மிதா: புரோ நாநாமணிப்ரவரப்ரவேகவிரசிதவிசித்ரபவநப்ராகாரகோபுரஸபாசைத்யசத்வராயதநாதிபிர்நாகாஸுரமிதுநபாராவத

தாவதந்தரேண ப்ரத்யேகம் உச்ச்ரிதா: ஊர்த்வாதோயோஜநாயுதாந்தராஶ்ச தாவத்விஸ்தாரேண ॥௫॥ ஸ்வர்கமபி விடம்பயந்தி ஏதேஷ்விதி ॥ அபாதரமணீயத்வாத்: ப்ராதுர்நேந ஸ்வர்கேண ஸஹைதேஷு தைத்யாதயோ நிவஸந்தீத்யந்வய: அப்ரஹ்ருஷ்டேஷு அதிகை: காமபோகைஶ்வர்யாநந்தம்ருதிபி: ஸம்பத்திபி: விபூதிபி: அணிமாதிஸித்திபிஶ்ச ஐஶ்வர்யவிஶேஷை: தைஸ்ஸுஸம்ருத்தா பவநாதயோ யேஷு ஸுஸம்ருத்தா: நித்யப்ரமுதிதா அநுரக்தா: கலத்ராதயோ யேஷாம் அப்ரதிஹத: காமோ யேஷாம் மாயயாவிநோதோ யேஷாம் ॥ ௬ ॥ கிஞ்ச யேஷ்விதி ॥ ஹே மஹாராஜ யேஷு மயேந நிர்மிதா: புரஸ்ஸகாஶந்தீத்யந்வய: அஸம்ருத்தா: நாநாமணிப்ரவரா: தேஷாம் ப்ரவேகா: ஶ்ரேஷ்டா: தைர்விரசிதைர்விசித்ரைர்பவநாதிபி: ததாவிதசத்வராணாம் க்ருஹோத்ஸவைஶ்ச ஸமலங்க்ருதா: கீத்ருஶை: க்ருஹோத்ஸவை: நாகாஶ்ச அஸுராஶ்ச மிதுநீபூதா: பாராவதாதயஶ்ச தைராகீர்ணா: க்ருத்ரிமபூமி

யோஜனை தீர்க்கத்திலும் விஸ்தீரணத்திலுமாக அமைந்திருக்கின்றன. அவை அதலம் விதலம் ஸுதலம் ரஸாதலம் தலாதலம் மஹாதலம் பாதாளம் என்னும் பெயருள்ளவை. 5

ஸ்வர்க்கத்தைவிட மிகுதியான காமபோகம், ஐச்வர்யானந்தம், ஸம்பத் (அணிமை முதலிய) ஐச்வர்யம் முதலியன நிறைந்த கிருஹங்களையும் உத்யானங்களையும் உபவனங்களையும் உடைய ஸ்வர்க்கம் போன்ற இந்தப் பிலங்களில் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமடைந்தவர்களும் அன்புள்ளவர்களுமாகிய மனைவிகள், மைந்தர்கள், பந்து ஜனங்கள், ஸுஹ்ர்த்துக்கள், தாஸர்கள் முதலியவர்களும் ஈச்வரனைக்காட்டிலும் தடைபடாத மனோரதங்களுடையவர்களும் மாயையால் வினோதமுடையவர்களும் யஜமானர்களுமாகிய தைத்யர்கள் தானவர்களும் கத்ருவின் குமாரர்களாகிய ஸர்ப்பங்களும் மற்றும் எல்லோரும் வாஸம் செய்கின்றார்கள். 6

ஓ மஹாராஜனே! இந்தப் பிலங்களில் மாயாவியாகிய மயனால் ஸிருஷ்டி செய்யப்பட்ட நகரங்கள், பலவிதமான சிறந்த ரத்ன சிரேஷ்டங்களால் அமைந்த விசித்ரமான கிருஹங்கள், ப்ராகாரங்கள், கோபுரங்கள், ஸபைகள், மண்டபங்கள் வெளி வாசல்கள் முதலியவைகளாலும் நாகர்கள் அஸுரர்கள் ஆணும்

ஶாரிகாகீர்ணக்ருத்ரிமபூமிபிர்விவரேஶ்வரக்ருஹோத்தமை:
ஸமலங்க்ருதாஶ்சகாஸதி ॥ 7

உத்யாநாநி சாதிதராம் மந இந்த்ரியாநந்திபி: குஸுமபலஸ்தபகஸுபககிஸலயாவநதருசிரவிடபவிடபிநாம் லதாங்காலிங்கிதாநாம் ஶ்ரீபி: ஸமிதுநவிவிதவிஹங்கமஜலாஶயாநாமமலஜலபூர்ணாநாம் ஜ²ஷகுலோல்லங்கநக்ஷுபிதநீரநீரஜகுமுதகுவலயகஹ்லாரநீலோத்பலலோஹிதஶதபத்ராதிவநேஷு க்ருதநிகேதநாநாமேகவிஹாராகுலமதுரவிவிதஸ்வநாதிபிரிந்த்ரியோத்ஸவைரமரலோகஶ்ரியமதிஶயிதாநி ॥ 8

யோயேஷூதை: நாநாவர்ணத்யுதிநேதி வாராந்தரே நாநாவர்ணகம் த்யுநவிஶேஷணம் ॥9॥ உத்யாநாநீதி ॥ உத்யாநாநி ச அதிதராமமரலோகஶ்ரியமதிஶயிதாநி யேஷு பகாஸக்தீத்ருஶ்ய: காபி: ஶ்ரீபி: கேஷாம் குஸுமஸ்தபகபலஶுபகிஸலயாநி ச தைரவநதா ருசிரா விடபா யேஷாம் தேஷாம் விடபிநாம் லதாநாமங்கைராலிங்கிதாநாம் ஶ்ரீபி:, ததா ஸமிதுநா: பக்ஷ்யாதி மிதுநஸஹிதா விவிதா விஹங்கா: தத்யுக்தாநாம் ஜலாஶயாநாஞ்ச ஶ்ரீபி: ஜ²ஷாணாம் குலை: ஜலை: பூர்ணாநாம் ... ஶயிதாநி ஜ²ஷகுலோல்லங்கநேந க்ஷுபிதம் யஜ்ஜலாஶயாநாம் நீரம் தஸ்மிந் யாநி நீரஜாநி தேஷாம் வநேஷு க்ருதநிகேதநம் யேஷாம் பக்ஷிணாம் ஏக: கேவலோ விஹார: தேநாகுலாஶ்ச தே மதுராஶ்ச விவிதஸ்வராதயஶ்ச இந்த்ரியோத்ஸவா: தைஶ்ச யத்வா ஆதிஶப்தேந த்ரிஷ்டாதிவர்ணவஸம்பந்தய: உநஜ இந்த்ரியாநந்திபிரிதி ஸநாதீநாம் விஶேஷணம் தத்ர நீரஜம் ஸாமாந்யநாமம் லோஹிதம் ஶதபத்ரம் தத்விஶேஷ: ॥அ॥ யத்ரஹேதி॥ மஹோராத்ராதிபிரபுஷ்பம் தந்நாவ

பெண்ணுமாகிய மாடாப்புறாக்கள் கிளிகள் பெண்கிளிகள் இவைகள் நிறைந்து விளங்கும் கிருத்திரிம ப்ரதேசங்களுடைய அவ்வுலக ப்ரபுக்களின் சிறந்த கிருஹங்களாலும் பிரகாசிக்கின்றன. 7

அந்தப் பிலங்களிலுள்ள உத்யானங்கள், புஷ்பங்கள் பலன்கள் பூங்கொத்துகள் மனோஜ்ஞமான தளிர்கள் இவைகளால் வணங்குவனவும் மனோஜ்ஞமுமான கிளைகளுடையனவும் ஸ்வர்ணக் கொடிகளின் அங்கங்களால் அணைக்கப்பட்டனவுமாகிய விருக்ஷங்களின் ஸ்ரீகளாலும், நிர்மலமான நீர் நிறைந்தனவும், ப்ரகாசமடைந்தனவும் ஸ்திரீகளுடன் கூடியவைகளும் பலவிதமான பக்ஷிகளின் கோலாஹல முடையனவுமாகிய தடாகங்களின் ஸ்ரீகளாலும், மீன்கள் கும்பலாகத் தாண்டுவதால் கலங்கிய ஜலத்தில் உள்ள கமலம் உத்பலம் ஆம்பல் கல்ஹாரம் நீலோத்பலம் செந்தாமரை முதலியவைகளாலும், வனங்களில் வாஸம் செய்யும் பக்ஷிகளுடையவும் அகண்டமான விளையாட்டால் வியாகுலமான வண்டுக் கூட்டங்களுடையவும் மனதையும் இந்திரியங்களையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்யும் இனிமையான பலவித ஸ்வரம் முதலியவைகளாலும், இந்திரிய ஸுகங்களாலும், தேவலோகத்தின் ஸ்ரீயை மிகுதியும் அதிக்கிரமித்திருக்கின்றன. 8

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌵𑌾𑌵 𑌨 𑌭𑌯𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌣𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌾𑌧𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 9

𑌨 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌𑌷𑌧𑌿𑌰𑌸𑌰𑌸𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌧𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑌃 𑌵𑌲𑍀𑌪𑌲𑌿𑌤 𑌜𑌰𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌵𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌦𑍌𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌕𑍍𑌲𑌮𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌯𑍋𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌵𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ 11

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌲𑍇 𑌮𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌬𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌹 𑌵𑌾 𑌇𑌹 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃

𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 ॥ 9 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌲𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌗𑍍𑌲𑌾𑌨𑌿𑌰𑌨𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌃 ॥ 10 ॥ 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌷𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌪𑌾𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 11 ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍃𑌤𑌿𑌵𑌂𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌹𑌾𑌟𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾

அவ்விடங்களில் அஹோராத்ரம் முதலிய காலங்களின் பிரிவுகளால் பயம் காணப்படவில்லை. அங்கே சிறந்த ஸர்ப்பங்களின் உயர்ந்த சிரங்களில் உள்ள மணிகள் இரவில் உள்ள இருளை விலக்குகின்றன. 9

இவைகளில் வாஸம் செய்பவர்களுக்குத் திவ்ய மூலிகைகளின் ரஸத்தாலும் ரஸாயனத்தாலும் போஜனத்தாலும் பானத்தாலும் ஸ்னானம் முதலியவைகளாலும் ஆதிகளும் வ்யாதிகளும், தளர்ச்சி, மூப்பு முதலியவைகளும் மேனிக் குறைவு, துர்க்கந்தம், வேர்வை, சிரமம், உற்சாகமில்லாமை என்ற வயதின் அவஸ்தைகளும் உண்டாகா. 10

மங்கள வடிவமுடைய அவர்களுக்கு சக்ரம் என்ற வியாஜமுடைய பகவானுடைய தேஜஸைத் தவிர எதனாலும் மாணமேற்படாது. அந்தத் தேஜஸானது ப்ரவேசித்தால் தேவஸ்திரீகளின் கர்ப்பங்கள் பயத்தாலேயே பெரும்பாலும் † ஸ்ரவிக்கின்றன. ‡ பதனமடைகின்றன. 11

பிறகு அதலம் என்னும் உலகத்தில் மயனுடைய குமாரனாகிய பலன் என்னும் அஸுரனிருக்கிறான். அவனால் தொண்ணூற்றாறு மாயைகள் உண்டாக்கப்பட்டன. மாயாவிகள் அந்த மாயைகளில் சிலவற்றை இன்னும் தரிக்கிறார்கள். அந்தப் பலாசுரன் கொட்டாவிவிடும்போது அவனுடைய முகத்தினின்று மூன்று

---

† ஸ்ராவம் - நான்கு மாஸத்திற்குள் கர்ப்பம் விச்சேதமடைவதாம்.

‡ ஐந்து ஆறு மாஸங்களில் விச்சேத மடைவது பதனம்.

ஸ்த்ரீகணா உதபத்யந்த ஸ்வைரிண்ய: காமிந்ய: பும்ஶ்சல்யஶ்ச யா வை பிலாயநம் ப்ரவிஷ்டம் புருஷம் ரஸேந ஹாடகாக்யேந ஸாதயித்வா ஸ்வவிலாஸாவலோகநாநுராகஸ்மிதஸம்லாபோபகூஹநாதிபி: ஸ்வைரம் கில ரமயந்தி ॥ 12

யஸ்மிந்நுபயுக்தே புருஷ ஈஶ்வரோऽஹம் ஸித்தோऽஹமித்யயுதமஹாகஜபலமாத்மாநமபிமந்யமாந: கத்ததே மதாந்த இவ ॥ 13

ததோऽதஸ்தாத்விதலே ஹரோ பகவாந் ஹாடகேஶ்வர: ஸ்வபார்ஷதபூதகணாவ்ருத: ப்ரஜாபதிஸர்கோபப்ரும்ஹணாய பவாந்யா ஸஹ மிதுநீபூத ஆஸ்தே யத: ப்ரவ்ருத்தா ஸரித்ப்ரவரா ஹாடகீ நாம பவயோர்வீர்யேண யத்ர சித்ரபாநுர்மாதரிஶ்வநா ஸமித்யமாந ஓஜஸா பிபதி தந்நிஷ்ட்யூதம் ஹாடகாக்யம் ஸுவர்ணம் பூஷணேநாஸுரேந்த்ராவரோதேஷு புருஷா: ஸஹ புருஷீபிர்தாரயந்தி ॥ 14

ரணவிலாஸ: தத்ப்ரயுக்தோவலோக: தேநாநுராகயுக்தம் ஸ்மிதம் தேந ஸம்லாபோபகூஹநஞ்ச தாதிபி: ॥௧௨॥ கத்தத இதி । யஸ்மிந்ரஸே உபயுக்தே ஸேவிதே ॥௧௩॥ தத இதி ॥ பவயோ: பவபவாந்யோ: சித்ரபாநு: ரக்நி: தேந நிஷ்ட்யூதம் ஸ்பூத்க்ருத்ய த்யக்தம் அஸுரேந்த்ராணாமவரோதேஷு அந்த:புரேஷு புருஷீபி: ஸ்த்ரீபி: ॥௧௪॥ தத இதி ॥ ஸுதலே

ஸ்திரீகணங்கள் உண்டாயினர். அவர்கள் (1) ஸ்வைரிணிகள் (2) காமினிகள் (3) பும்ச்சலிகள் என்ற பெயருடையவர்கள். அந்த ஸ்திரீகள் பிலத்வாரத்தில் பிரவேசித்த புருஷனை ஹாடகம் என்ற பெயருடைய ரஸத்தால் வலுவுள்ளவனாகும்படி செய்து மற்றவர்களுக்கில்லாத விலாஸங்களை முன்னிட்ட பார்வையாலும் அன்புகூர்ந்த புன்முறுவலாலும் ஸம்பாஷணையாலும் ஆலிங்கனத்தாலும் தங்களிஷ்டப்படி சிருஷ்டிக்கிறார்கள். 12

அந்த ஹாடகரஸத்தை உபயோகிக்கும் புருஷன் "நான் ஈச்வரன் நான் ஸித்தன்" என்று சிறந்த பதினாயிரம் யானைகளின் வலுவுடையவன் தன்னைப் பற்றி நினைத்து மதத்தால் மூடனானவன் போல் சிலாகித்துக்கொள்ளுகிறான். 13

பிறகு அதற்கும் கீழான விதலம் என்னு மூலகத்தில் மகிமை பொருந்தியவரும் ஹரருமாகிய ஹாடகேச்வரர் தமக்குப் பாரிஷதர்களாகிய பூதகணங்கள் சூழப்பெற்று பிரஜைகளின் ஸ்ருஷ்டி விர்த்தி யடைவதற்காக பவானியாகிய பத்னியுடன் சேர்ந்திருக்கிறார். அங்கிருந்து அந்த பகவானுடையவும் பவானியுடையவும் வீரியத்தால் நதிகளுக்குள் சிறந்த ஹாடகி என்னும் நதி ப்ரவஹிக்கிறது. அங்கு அக்னி வாயுவால் விர்த்தி யடைந்து ஓஜஸ்ஸால் ரஸத்தைப் பானம் செய்கிறார். அந்த அக்னி பூத்காரம் செய்து வெளிவிட்டதும் ஹாடகம் என்னும் பெயருடையதுமாகிய ஸுவர்ணத்தை அசுர சிரேஷ்டர்களின் அரண்மனைகளில் புருஷர்கள் ஸ்திரீகளுடன் ஆபரணமாகத் தரிக்கிறார்கள். 14

---

(1) ஸ்வைரிணிகள்—ஸமானவர்ணத்தார்களிடம் அன்புடையோர்.

(2) காமினிகள் - வேறு வர்ணத்தார்களிடமும் அன்புடையோர்.

(3) பும்ச்சலிகள் - அவர்களிலும் மிச் சஞ்சலத்தன்மை யுள்ளவர்கள்.

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌲𑍇 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋
𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷-
𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑌕𑌾𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌟𑍁𑌵𑌾𑌮𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌾-
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌃
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇-
𑌣𑌾𑌰𑌾𑌧𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑍀𑌯𑌮𑌪𑌗𑌤𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑌿 ‖

𑌨𑍋 𑌏𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯-
𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌪𑌰-
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑌰𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗-
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌿𑌲𑌨𑌿𑌲𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ‖ 16

𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌯𑌶𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛-
𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌨-
𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌽𑌦𑌿𑌤𑍇-
𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌟𑍁𑌵𑌾𑌮𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 ‖௧௫‖ 𑌕𑍇𑌵𑌿-
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑌫𑌲𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ‖ 𑌨𑍋
𑌏𑌵𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌿𑌲𑌨𑌿𑌲𑌯𑍇 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨-
𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌨𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌭𑍂𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌶𑍍𑌚
𑌸𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌸𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾, 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 ‖ ௧௬ ‖ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮

அதற்குக் கீழ் ஸுதல லோகத்தில் கம்பீரமான கீர்த்தியுடையவனும் பரிசுத்தனும் யசஸ் உள்ளவனும் விரோசனனுடைய குமாரனுமாகிய பலி இருக்கிறான். இந்திரனுக்கு நன்மையைச் செய்ய விரும்பிய பகவான் அதிதியிடம் சரீரத்தையடைந்து பிர்மசாரியாகி வாமன வேஷத்துடன் இந்த பலியிடம் வந்து மூவுலகையும் கைக்கொண்டார். பிறகு பலி பகவானுடைய கருணையாலேயே இந்த ஸுதலத்தில் பிரவேசித்து இந்திரன் முதலியவர்களிடம் இல்லாததும் மிகவும் நிறைந்ததுமாகிய பொருளை யடைந்து தனக்குரிய தர்மத்தால் அந்த பகவானையே உபாஸனை செய்துகொண்டு பயமின்றி இன்னும் இருக்கிறான். 15

அதோக்ஷஜரும் ஜீவ வர்க்கங்களனைவற்றுக்கும் ஜீவரும் ஆத்மாவுமாகியவரும் பரமாத்மாவும் வாஸுதேவரும் மிகவும் பரிசுத்தரும் உசிதமான பாத்ரருமாகிய பகவானிடம் மிகுந்த சிரத்தையால் உயர்ந்த ஆதரவுடன் ஸமாதானமடைந்த மனதால் சேர்க்கப்பட்டதும் ப்ரத்யக்ஷமாக மோக்ஷத்திற்குத் த்வாரமுமாகிய பூமிதானத்திற்குப் பலன் இந்த ஸுதல லோகத்தின் பிரபுத்தன்மை என்பது இல்லவே இல்லை. 16

[illegible] ‖ 17

[illegible] ‖ [illegible] ‖ 19

[illegible]

தும்மல் தடங்கல் விழுதல் முதலியவைகளில் பரவசனுகி இந்த பகவானுடைய பெயரைக் கீர்த்தனம் பண்ணும் புருஷன் விரைவில் கர்மபந்தத்தை விடுகிறுன். மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவர்கள் கர்மபந்த நிவிர்த்தியை வேறு உபாயங்களால் அடைகிறுர்கள். பகவானைச் சார்ந்த பக்தர்களுக்கும் ஞானத்தைக் கொடுப்பவரும் முக்ய ஆத்மாவுமாகிய ஹரியிடம் செய்த பூதானத்திற்கு முன்னுற் கூறியது பலனுகாது. 17

பகவான் இந்த மகாபலிக்கு அநுக்கிரஹம் செய்யவில்லை. நிச்சயம். ஏனெனில் ஈசுவரனுடைய ஸ்மரணத்தைக் கவருவதும் மாயாமயமுமான போகத்தையும் ஐசுவரியத்தையுமே கொடுத்தார். 18

வேறு உபாயங்களை அடையாத பகவான் யாசிப்பது என்ற வியாஜத்தால் இந்த பலியின் சரீரத்தை மட்டிலும் மீதியாக வைத்து மூவுலகங்களையும் அபகரித்து வருண பாசங்களால் கட்டிப் பர்வத குகையில் தள்ளினுர் அப்பொழுது பின் வருமாறு கூறுகிறுன். 19

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌬𑌤𑌾𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌚𑌿𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑍃𑌤 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌮𑌤𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌨𑍋 𑌏𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌤𑌿𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌵𑌯𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ 20

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌤𑌾𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌪𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 ॥ 21

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌥𑌮𑌮𑍃𑌜𑌿𑌤𑌕𑌷𑌾𑌯𑌃 𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍀𑌣𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌉𑌪𑌜𑌿𑌗𑌮𑌿𑌷𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 22

𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌚𑌿𑌵𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌃 𑌨 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌃 𑌯𑌤 𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌮𑍁𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌰𑌣𑍀𑌯𑍋 𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌤𑌿𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍 ॥ 20 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌕𑌲𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌉𑌪𑌰𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 21 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌬𑌹𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌥𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌕𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌅𑌮𑍃𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌷𑌾𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 22 ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌤𑌹𑌿

"மகிமை பொருந்திய இந்திரன் காரியங்களில் தேர்ந்தவனல்லன். கஷ்டம். இவனுக்கு ஸஹாயமாகியவரும் மந்திராலோசனைசொல்பவருமாகிய பிருஹஸ்பதியும் காரியங்களில் தேர்ந்தவரல்லர். ஏனெனில் அந்த உபேந்திரரை விட்டு அவரைக்கொண்டு இவ்விதம் கேட்கத்தகாத என்னை யாசித்தான். எனக்கு இந்த ஐச்வர்யங்கள் உபயோகமுள்ளவைகளல்ல. இந்தப் பகவானுக்கு ஊழியம் செய்வதே ஐச்வர்யமாகும். அனந்தமான வயதுடைய இந்தக் காலரூபியான பகவானுக்கு மன்வந்தரத்தால் மாறுதலடையக்கூடிய இந்த மூவுலகும் எம்மாத்திரம்? 20

எங்களுடைய பிதாமஹராகிய ப்ரஹ்லாதர் அவருடைய தந்தை மரணமடைந்த பின்பு எங்கும் பயமில்லாததான பிதாவின் ஸ்தானத்தை பகவான் கொடுத்தும் அதை அபேக்ஷிக்காமல் பகவானுடைய கைங்கர்யத்தையே கேட்டுக்கொண்டார். 21

மஹானுபாவனாகிய ப்ரஹ்லாதருடைய மார்க்கத்தை, நாசமடையாத ராகம் முதலிய தோஷங்களுடையவனும் பகவானுடைய அநுக்ரஹம் பூர்ணமாயமையப்பெறாதவனுமாகிய என்னைப் போன்றவன் எவ்வாறடைவான்? 22

तस्यानुचरितमुपरिष्टाद्विस्तरिष्यते यस्य भगवान् स्वयमखिलजगद्गुरुर्नारायणो द्वारि गदापाणिरवतिष्ठते निजजनानुकम्पितहृदयः येनाङ्गुष्ठेन पदा दशकन्धरो योजनायुतायुतं दिग्विजय उच्चाटितः ॥ 23

ततोऽधस्तात्तलातले मयो नाम दानवेन्द्रस्त्रिपुराधिपतिर्भगवता पुरारिणा त्रिलोकीशं चिकीर्षुणा निर्दग्धस्वपुरत्रयस्तत्प्रसादाल्लब्धपदो मायाविनामाचार्यो महादेवेन परिरक्षितो विगतसुदर्शनभयो महीयते ॥

ततोऽधस्तान्महातले काद्रवेयाणां सर्पाणां नैकशिरसां क्रोधवशो नाम गणः कुहकतक्षककालीयसुषेणादिप्रधाना महाभोगवन्तः पतत्त्रिराजाधिपतेः पुरुषवाहा

तस्येव चरितं विस्तरेण कथ्यताष्टमस्कन्धोक्तं तस्येति ॥ तस्य बलेरनुचरितमुपरिष्टादष्टमे विस्तरिष्यते यस्य द्वारि अवतिष्ठते निजजनेष्वनुकम्पितं कृतानुकम्पं हृदयं यस्य द्वारपालकः पदा पति येन श्रीनारायणेन बलेः द्वारि विसृष्ट दशकन्धरः उच्चाटितः केन पदा तत्राङ्गुष्ठेनेति ॥ २३ ॥ मयासुरिणा स्वहस्तो बलिः सन्तमेनिहितः स्वस्वरोधे दत्तं महादेव हस्तेऽपि सुदर्शनान्मयेऽसम्भोहोऽस्त इत्याह — तत इति ॥ लब्धं पदं स्थानं येन महीयते पूज्यते ॥ २४ ॥ तत इति ॥ नैकशिरसां कनेकफणानां गणोऽस्ति तत्र प्रधानपति कुहकेति ॥ महाभोगवन्तो महाकायाः पतत्त्रि

இந்த மஹாபலியின் சரிதத்தை மேலே (எட்டாவது ஸ்கந்தத்தில்) விஸ்தரிக்கிறோம். ஸகலலோககுருவும் பகவானுமாகிய நாராயணர் கதையைக் கையில் கொண்டு வாசற்படியில் பக்தஜனங்களிடம் கருணைகூர்ந்த பனமுடையவராகி நிற்கிறார். ராவணன் திக்விஜய காலத்தில் இந்த நாராயணரின் காற் பெருவிரலால் லக்ஷம் யோஜனை தூரத்தப்பட்டான். 23

அதற்கும் கீழ் தலாதல லோகத்தில் முப்புரத்திற்குச் சத்ருவும், மூவுலகுக்கும் ஸுகத்தைச் செய்ய விரும்பியவருமாகிய பகவானால் தஹனமடைந்த மூன்று புரங்களுடையவனும் அந்தப் புராரியின் அநுக்ரஹத்தால் ஸ்தானமடைந்தவனும், மாயாவிகளுக்கு ஆசிரியனும், த்ரிபுரங்களுக்கு அதிபதியும், தானவ சிரேஷ்டனுமாகிய மயன் என்ற அஸுரன் மஹாதேவரால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு சக்ரத்தின் பயம் நீங்கியவனாகி விளங்குகிறான். 24

அதற்கும் கீழ் மஹாதல லோகத்தில் கோபத்திற்கு வசமானவைகளும், வெகு சிரங்களுடையவைகளும், கத்ருவின் குமாரர்களுமாகிய ஸர்ப்பங்களின் கணம் இருக்கிறது. குஹகன், தக்ஷகன், காளீயன், ஸுஷேணன் முதலியவர்களைப் ப்ரதானமாக உடையவைகளும் பருத்த உடலுடையவைகளுமாகிய ஸர்ப்பங்கள் புருஷோத்தமராகிய வாஸுதேவருடைய வாஹனமாகிய பக்ஷிராஜன் கருட

𑌅𑌨𑌵𑌰𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 25

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌣𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑌕𑌵𑌚𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌾𑌹𑌸𑌿𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌬𑌲𑌾𑌵𑌲𑍇𑌪𑌾 𑌬𑌿𑌲𑍇𑌶𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑌮𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 26

𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥௨௫॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌸𑌕𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌾𑌵𑌲𑍇𑌪𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌦𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌲𑍇𑌶𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾 𑌇𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌗𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌸𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌶𑍁𑌨𑍀𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌣𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌹𑌤𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌣𑌯𑌃 𑌶𑌯𑌧𑍍𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௨௬॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌫𑌣𑌾𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌮𑍇𑌷𑍁𑌃

னிடம் எப்பொழுதும் பயந்தனவாய்த் தங்களுடைய மனைவி மைந்தர்கள் ஸுஹிருத்துக்கள் குடும்பம் இவைகளின் ஸம்பந்தத்தால் மிகுந்த மதங் கொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்றன. 25

அதன் கீழான ரஸாதல லோகத்தில் திதியின் தனயர்களும், தனுவின் வம்சத்திலுண்டானவர்களும், பணிகள் என்ற பெயரடைந்தவர்களும், நிவாதக வசர்களும், காலகேயர்களும், ஹிரண்யபுரவாஸிகளுமாகிய அஸுரர்கள் தேவ சத்ருக்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிறப்பிலேயே மிகுந்த வலு வுடையவர்கள். மஹா ஸாஹஸமுள்ளவர்கள். உலகமெல்லாவற்றிலும் மஹிமை நிறைந்த பகவானாகிய ஹரியின் தேஜஸ்ஸாலேயே தடைபட்ட வலுவின் கர்வ முடையவர்களாகி அங்கு வஸிக்கின்றார்கள். இந்த அஸுரர்கள் (†) இந்திரனுக் குத் தூதாகிய ஸரமை, மந்திர ரூபங்களான வாக்குகளால் தெரிவிக்க இந்திர னிடம் பயமடைந்தனர். 26

---

† ஒருஸமயம் பணிகள் என்னும் அஸுரர்கள் பூமியை மறைத்துவிட்டார்கள். அந்தப் பூமியைத் தேடுவதற்கு இந்திரன் ஸரமை என்ற தேவசுனியை (பெண் நாய்) அனுப்பினான். இந்தப் பணிகள் அந்தத் தேவசுனியுடன் ஸந்தி செய்துகொள்ள விரும்பி ஓ ஸரமே! நீ விரும்புவதென்ன? என்று கேட்க, அந்தத் தேவசுனியும் ஸந்தி செய்யவிரும்பி இந்திரனு டைய ஸ்துதியை முன்னிட்டு அந்த அஸுரர்களைக் குறித்துக் கடுமையாக ஓபணிகளே! இந்திரனால் அடிபட்டழிவீர்கள் என்பது முதலியவற்றைக் கூற அந்த அஸுரர்களும் இதைக் கேட்டுப் பயமடைந்தனர் என்பதாம். இந்த உபாக்யானம் வேதத்தைச் சார்ந்தது.

ததோऽதஸ்தாத் பாதாலே நாகலோகபதயோ வாஸுகிப்ரமுகா: ஶங்க குலிக மஹாஶங்க ஶ்வேத தநஞ்ஜய த்ருதராஷ்ட்ர ஶங்கசூட கம்பலாஶ்வதர தேவதத்தாதயோ மஹாபோகிநோ மஹாமர்ஷா நிவஸந்தி யேஷாமு ஹ வை பஞ்சஸப்ததஶஶதஸஹஸ்ரஶீர்ஷாணாம் பணாஸு விரசிதா மஹாமணயோ ரோசிஷ்ணவ: பாதாலவிவரதிமிரநிகரம் ஸ்வரோசிஷா விதமந்தி ॥ 27

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தே சதுர்விம்ஶோऽத்யாய:

க்ரோதோ யேஷாம் மஹாதி ஸம்வ்ருதி ஶீர்ஷாணி யேஷாம் ஶீர்ஷாணீதி வக்ஷ்யே ஶீர்ஷாணாதித்யாஷு: ॥ ௩௧ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் சதுர்விம்ஶோऽத்யாயவ்யாக்யா.

அதன் கீழான பாதாளத்தில் நாகலோகபதிகளாகிய வாஸுகி முதலியவர்கள் வாஸம் செய்கின்றார்கள். சங்கன், குளிகன், மஹாசங்கன், ச்வேதன், தனஞ்சயன், திருதராஷ்ட்ரன், சங்கசூடன், கம்பளன், அச்வதரன், தேவதத்தன் முதலானவர்கள், பருத்த படமுடையவர்கள், மிகுந்த கோபமுள்ளவர்கள், ஐந்து, ஆறு, ஏழு, பத்து, நூறு, ஆயிரம் இந்த எண்ணிக்கையுள்ள சிரங்களுடையவர்கள் ஆகிய இந்த நாகர்களின் படங்களில் உள்ளவைகளும் ப்ரகாசமுள்ளவைகளுமாகிய உயர்ந்த ரத்நங்கள் பாதாளத்தின் விவரத்திலுள்ள இருள் கூட்டத்தை தேஜஸ்ஸால் போக்குகின்றன. 27

24-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பஞ்சவிம்ஶாத்யாய ப்ராரம்ப:

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

தஸ்ய மூலதேஶே த்ரிம்ஶத்யோஜனஸஹஸ்ராந்தர ஆஸ்தே யா வை கலா பகவதஸ்தாமஸீ ஸமாக்யாதானந்த இதி ஸாத்வதீயா யம் த்ரஷ்ட்ருத்ருஶ்யயோஸ்ஸங்கர்ஷணமஹமிதி அபிமானலக்ஷணா ஸங்கர்ஷண இத்யாசக்ஷதே ॥ 1

யஸ்யேதம் க்ஷிதிமண்டலம் பகவதோऽனந்தமூர்தே: ஸஹஸ்ரஶிரஸ ஏகஸ்மின்னேவ ஶீர்ஷணி த்ரியமாணம் ஸித்தார்த்த இவ லக்ஷ்யதே ॥ 2

யஸ்ய ஹ வா இதம் காலேனோபஸஞ்ஜிஹீர்ஷதோऽமர்ஷவிர

பஞ்சவிம்ஶே தலாதஸ்தாச்சேஷஸ்ய ஸம்ஸ்திதி: ।
ஸஞ்ஜிஹீர்ஷோரிதம் காலே யதா ருத்ரஸமுத்பவ: ॥

தஸ்யேதி ॥ தாமஸாபிமானம் ஸாத்வதீயா: ஸாத்வததந்த்ரநிஷ்டா: வதந்தி வ்யூஹோபாஸனே யம் ஸங்கர்ஷண இத்யாசக்ஷதே தத்ர வ்யாக்யானே ஹேது: த்ரஷ்ட்ருத்ருஶ்யயோ: ஸங்கர்ஷணம் ஏகீகரணம் யேன தத்ஸங்கர்ஷணம் அஹமித்யபிமானலக்ஷணம் அஹமித்யபிமானரூபஸ்ய அஹங்காரஸ்யாதிஷ்டானேன த்ரஷ்ட்ருத்ருஶ்யயோஸ்ஸங்கர்ஷணாத்ஸங்கர்ஷண இத்யர்த்த: ॥ 1 ॥ அனந்தஸ்வரூபமாஹ ॥ யஸ்யேதி ॥ ஸித்தார்த்தானாம் ஸர்ஷபாணாம் மத்யே இத்யர்த்த: [illegible] ॥ 2 ॥ தாமஸஸ்வரூபமாஹ — யஸ்யேதி ॥ யஸ்யேதம் விஶ்வம் ஸம்ஹர்த்துமிச்சத:

---

25 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

அந்தப் பாதாளத்தின் அடிப்பிரதேசத்தில் முப்பதினுயிரம் யோஜனை அளவில் பகவானுடைய தமோகுணத்தைச் சார்ந்த கலை என்று சொல்லப்படும் அனந்தர் இருக்கிறார். அந்த அனந்தரை பாகவதர்கள், த்ரஷ்டா (பார்க்கிறவன்) த்ருஶ்யம் (பார்க்கத் தகுந்தது) இவைகளைச் செவ்வனே ஒன்றுபடுத்துவதாலும் நான் என்ற அபிமானத்தை லக்ஷணமாக வுடையதாதலாலும் சங்கர்ஷணர் என்று கூறுகிறார்கள். 1

அநந்த மூர்த்தியும் வெகு சிரங்களை யுடையவரும் பகவானுமாகிய அந்த அநந்தருடைய ஒரே சிரஸில் தரிக்கப்படும் இந்தப் பூமண்டலமானது கடுகு போல் காணப்படுகிறது. 2

இந்த அனந்தர் இந்தப் ப்ரபஞ்சத்தைக் காலத்தால் ஸம்ஹரிக்க விரும்பும் பொழுது கோபத்தால் வக்ரமாகியவைகளும் மனோஜ்ஞமும் சுழலுவனவுமாகிய

𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌭𑍍𑌰𑌮𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌂𑌭𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍 ॥ 3

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌕𑌮𑌲𑌯𑍁𑌗𑌲𑌾𑌰𑍁𑌣𑌵𑌿𑌶𑌦𑌨𑌖𑌮𑌣𑌿𑌷𑌣𑍍𑌡𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇
𑌷𑍍𑌵𑌹𑌿𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌹 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭𑍈𑌰𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑌾𑌵𑌨
𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌦𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌗𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌥𑌲
𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌿𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 4

𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌶𑌿𑌷 𑌆𑌶𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾
𑌰𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌵𑌲𑌯𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌧𑌵𑌲𑌸𑍁𑌭𑌗𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌭𑍁𑌜
𑌰𑌜𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑍇𑌨𑌾𑌵𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌮𑌾
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌕𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌵𑍇𑌶𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰 𑌲𑌲𑌿𑌤

[illegible]

புருவங்களின் மத்தியில் 11 வ்யூஹங்களையும் 3 கண்களையு முடையவரும் நன்ருய் ஒன்று சேர்ப்பவருமாகிய ருத்ரர் மூன்று முனைகளுடைய சூலத்தை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு கிளம்பினர். 3

ஸர்ப்பராஜர்கள், தத்துவத்தில் சிறந்தவர்களுடன் பக்தியோகத்தால் விரைவாக இந்த அனந்தரை நமஸ்கரிக்கும்பொழுது இவருடைய இரண்டு பாதகமலங்களின் சிவந்தனவும் நிர்மலமுமான நகங்களாகிய மணிகளின் ஸமூகங்களில் பிரகாசிக்கும் குண்டலங்களுடைய காந்தி மண்டலத்தால் அலங்காரம் பெற்ற கன்னப்பிரதேசங்களுடைய தங்களுடைய முகங்கள், மனதைக் கவரக்கூடியவைகளென மகிழும் மனமுடையவர்களாகி அவற்றைப் பார்க்கிருர்கள். 4

நாகராஜ குமாரிகள் நன்மைகளை விரும்பி மனோக்ஞமான தோள்வளைகளாலும் கங்கணங்களாலும் விளங்குவனவும் நிர்மலமும் தீர்க்கமும் வெண்மையானவைகளும் சுந்தரமும் மனோக்ஞமுமான புஜங்களாகிய வெள்ளி ஸ்தம்பங்களில் அகில் சந்தனம் குங்குமக்குழம்பு இவைகளைப் பூசிக்கொள்கிருர்கள். இவைகளின் பரிசத்தால் கலங்கிய மனத்தில் மன்மதன் பிரவேசிக்கின்றமை

स्मिताः तदनुरागमदमुदितमदविघूर्णितारुणकरुणाव-लोकनयनवदनारविन्दं सव्रीडं किल विलोकयन्ति ॥ 5

स एव भगवाननन्तोऽनन्तगुणार्णव आदिदेव उपसंहृतामर्षरोषवेगो लोकानां स्वस्तय आस्ते ॥ 6

ध्यायमानस्सुरासुरोरगसिद्धगन्धर्वविद्याधरमुनिगणैरनवरतमदमुदितविकृतविह्वललोचनस्सुललितमुखरिकामृतेनाप्यायमानः स्वपार्षदविबुधयूथपतीनपरिम्लानरागनवतुलसिकामोदमध्वासवेन माद्यन्मधुकरव्रातमधुरगीतश्रियं वैजयन्तीं स्वां वनमालां नीलवासा एककुण्डलो हलककुदि कृतसुभगसुन्दरभुजो भगवान्

तदनुरागेण मदेन च मुदितं च तच्च मदेन विघूर्णिते च ये ईषदरुणे करुणावलोकयुक्ते, नयने यस्मिन् तद्वदनारविन्दं विलोकयन्ति ॥ 5 ॥ स इति ॥ अमर्षः असहनं रोषः क्रोधः उपसंहृतः तयोर्वेगो येन ॥ 6 ॥ उपासनायोगमाह ॥ ध्यायमान इति ॥ सुरादिभिर्ध्यायमानः अनवरतं मदेन मुदितश्चासौ विकृतविह्वललोचनश्च सुललितेन मुखरितामृतेन वचनामृतेन स्वपार्षदान् विबुधयूथपतींश्च आप्यायमानः हर्षयन् नीले वाससी यस्य एककुण्डलं यस्य हलस्य ककुदि पृष्ठे कृतः न्यस्तः सुभगस्सुन्दरश्च भुजो येन उदारलीलायस्य सः नवतुलसिका

யால் மனேக்ஞமும்சுந்தரமுமான புன்முறுவலுடைவர்களாகி, அனந்தரிடம் அநுராஹத்தாலும் மதத்தாலும் சந்தோஷங்கொண்டதும் மதத்தால் சுழலு வனவும் கொஞ்சம் சிவந்தனவும் கருணைகூர்ந்த பார்வையுடையனவுமான நேத்திரங்களை யுடையதுமாகிய இந்த அனந்தருடைய முகாரவிந்தத்தை வெட்கத்துடன் பார்க்கிறார்கள். 5

பகவானும் முடிவற்ற குணங்களுக்குக் கடலாகியவரும் ஆதிதேவரும் பொறுமை கோபம் இவைகளின் வேகங் குறைந்தவருமாகிய இந்த அனந்தர் உலகங்களின் க்ஷேமத்தைக் கருதி இருக்கிறார். 6

தேவர்கள், அஸுரர்கள், உரகர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், வித்யாதரர்கள், முனிவர்கள் இவர்களால் த்யானம் செய்யப்படுகிறவரும் எப்பொழுதும் மதத்தால் ஸந்தோஷங்கொண்டவரும் விகாரமடைந்தனவும் விஹ்வலங்களுமான நேத்திரங்களுடையவரும் தம்முடைய பார்ஷதர்களையும் தேவசிரேஷ்டர்களுக்குப் பதிகளாகியவர்களையும் மிகவும் மனேக்ஞமான வசனமிருதத்தால் ஸந்தோஷிக்கச் செய்பவரும் நீலவர்ணமான வஸ்திரங்களுடையவரும் ஒரு குண்டலந் தரித்தவரும் பூமியின் முதுகில் வைக்கப்பட்ட மனேஞ்ஞமும் ஸுந்தரமுமான புஜமுடையவரும், உதாரமான லீலையுடையவருமாகிய பகவான்

𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑍁𑌦𑌾𑌰𑌲𑍀𑌲𑍋
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 ॥ 7

𑌯 𑌏𑌷 𑌏𑌵𑌮𑌨𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾
𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌮𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌗𑌤 𑌆𑌶𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁
𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌸𑌹 𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾
𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥ 8

𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌲𑌯𑌹𑍇𑌤𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌽𑌽𑌸𑌨𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌮𑍁 𑌹 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 ॥ 9

𑌅𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌵𑌤𑍁𑌲𑌸𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌆𑌮𑍋𑌦𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍁𑌰
𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌗𑍀𑌤𑍇𑌨
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌂 [illegible] 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 ॥7॥ 𑌯 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌰𑍍𑌣
𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥8॥ 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌹𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌦𑍀
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌅𑌕𑍃𑌤𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌦𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵𑌸𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍁 𑌹 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑍈𑌵
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥9॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌸𑍌 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 ॥

வாடாத காந்தியுடைய புதிதான தமது துளஸிமாலையின் வாஸனையுள்ள மது ரஸத்தால் மதங்கொண்ட வண்டுக் கூட்டங்களின் மதுரமான கானசோபையை உடைய வைஜயந்தி என்னும் பெயருள்ள வனமாலையை இந்திரனைச் சார்ந்த ஐராவதமானது ஸுவர்ணச் சங்கிலியைத் தரிப்பது போல் தரிக்கிறார். 7

இவ்விதம் கேட்கப்படுகிறவரும் த்யானம் செய்ப்படுகிறவருமாகிய பகவான் மோக்ஷமடைய விரும்பியவர்களின் அநாதியான காலத்தாலும் கர்ம வாஸனையாலும் சேர்ந்த அவித்யாமயமான ஹ்ருதய மலத்தை ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் ஆகிய முக்குணமயமான அவர்களுடைய மனதின் மத்தியிலிருந்து கொண்டு விரைவில் போக்குகிறார். அவருடைய இந்த மஹிமையை பிர்மதேவரின் குமாரரும் பகவானுமாகிய நாரத முனிவர் தும்புருவுடன் பிர்ம ஸபையில் ஸ்தோத்திரஞ் செய்தார். 8

ஸத்வம் முதலிய மாயாகுணங்கள் எந்த பகவானுடைய பார்வையால் உலகின் உத்பத்தி பரிபாலனம் பிரளயம் இவைகளுக்குக் காரணமும் திறமையுள்ளவைகளுமாயினவோ எவருடைய ரூபம் அனந்தரும் அநாதியுமாகிறதோ எந்த வஸ்து ஒன்றாக இருந்து தன்னிடம் பலகார்யங்களைச் செய்ததோ அந்த பகவானுடைய மார்க்கத்தை ஜனங்கள் எவ்விதம் அறிவார்கள்? 9

मूर्तिं नः पुरुकृपया बभार सत्त्वं
    संशुद्धं सदसदिदं विभाति यत्र ।
यल्लीलां मृगपतिराददेऽनवद्या-
    मादातुं स्वजनमनांस्युदारवीर्यः ॥ 10

यन्नाम श्रुतमनुकीर्तयेदकस्मा-
    दार्तो वा यदि पतितः प्रलम्भनाद्वा ।
हन्त्यंहः सपदि नृणामशेषमन्यं .
    कं शेषाद्भगवत आश्रयेन्मुमुक्षुः ॥ 11

मूर्धन्यर्पितमणुवत्सहस्रमूर्ध्नो
भूगोलं सगिरिसरित्समुद्रसत्त्वम् ।

मूर्तिमिति ॥ यत्रेदं सदसद्विभाति सः नोऽस्माकं भक्तानां कृपया संशुद्धं सत्त्वं मूर्तिं बभार स्वजनानां मनांस्यादातुं वशीकर्तुं कृतां यस्य लीलां मृगपतिः सिंहः आददे आशिक्षत् यतः उदाराणि वीर्याणि यस्य तस्मादनवद्यां गाम्भीर्यादिभिः आश्रय इत्यर्थान्तरेणान्वयः यद्वा कृपयेत्यत्र हेतुः यद्वत्स्वजनानां मनांस्यादातुं लीलामाददे मृगपतिरिव उदारवीर्यः यद्वा मृग्यन्त इति मृगाः कामाद्याः तेषां पतिर्मारयिता ॥१०॥ किं च आस्तां तस्य कृपयावतारणं तद्भजनं वा तन्नामोच्चारणमात्रेणापि विमुक्तिर्भवतीत्याह ॥ यदिति ॥ यस्य नाम यदि पतितः प्रमादतोऽपि अनुकीर्तयेत्, तर्हि स सद्य एव मुच्यत इति किं वक्तव्यं यदि तावानेव नृणामशेषमंहः सद्यो हन्ति अयमनुकीर्तयेत् अन्यः श्रुतं वा अकस्माद् आत्मनेवाश्रयेत् तं विहाय तस्माच्छेषादन्यम् ॥११॥ मूर्धनीति ॥ गिर्यादिसहितं भूगोलं

இந்த பகவானிடம் கார்யகாரண ப்ரபஞ்சமானது விளங்குகிறது. உதாரமான வீர்யமுடைய இந்த ஈசன் நம்மிடம் மிகுந்த கருணையால் பரிசுத்த ஸத்வ மூர்த்தியைத் தரித்தார். இவர் பக்தஜனங்களின் மனதை வசமாக்கிக்கொள்ளச் செய்ததும் சிறந்ததுமான லீலையை க்ரஹிப்பதற்கு ஸிம்மமானது அப்யஸித்தது.

ஆர்த்தி (பீடை) உள்ளவனுயினும் பதிதனுயினும் அகாரணமாகவோ பரிஹாஸமாகவோ இவருடைய நாம கீர்த்தனம் செய்பினும் மற்றவிடத்தில் சிரவணம் செய்பவனும் பரிசுத்த மடைகிறுன். இந்த பகவான் மானிடர்களின் தோஷங்களை உடனே நாசம் செய்கிறுர். மோக்ஷமடைய விரும்பியவன் பகவாஞகிய அந்த சேஷரைவிட எவனை ஆச்ரயிப்பான்? 11

பர்வதங்கள் நதிகள் ஸமுத்ரங்கள் பிராணிகள் இவைகளுடன் கூடிய பூகோளமானது வெகு சிரங்களுடைய இந்த சேஷரின் சிரஸில் வைக்கப்

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌃
𑌕𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌧𑌿 𑌗𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌃 ॥ 12

𑌏𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋
𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 ।
𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌯𑍋 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑍇 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 ॥ 13

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌹 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑍇𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌗𑌤𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾 𑌵𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌚𑍍𑌖𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ 14

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌣𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍋 𑌗𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌰𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌃 ॥௧௩॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌹 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌗𑌤𑌯𑌃 𑌫𑌲𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌗𑌤𑌯𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥௧௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

பட்ட மணிபோலாகிறது. அறிய முடியாத விக்ரமங்களை உடையவரும் வியாபகருமாகிய பகவானுடைய வீர்யங்களை முடிவில்லாமையால் ஆயிரம் நாவுகளுடையவனுயினும் எவன் கணக்கிடுவான்? 12

இவ்விதம் மஹிமை வாய்ந்தவரும் அனந்தரும் முடிவில்லாத வீர்யங்களுடையவரும் மிகுந்த குணங்களையும் மஹிமையையு முடையவரும் ஆத்மாதாருமாகிய பகவான் பூமிக்கு அடிப்ரதேசத்தில் இருக்கிறார். இவர் லீலையாகக் கருதி பூ பரிபாலனத்தைத் தரிக்கிறார். 13

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

கர்மங்களா லமைந்தனவும் சாஸ்திரப்படி வர்ணிக்கப்பட்டனவுமாகிய கதிகளையே காமங்களை விரும்பிய மானிடர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். ஓ ராஜனே! மானிடனுடைய ப்ரவிர்த்தி தர்மத்தின் பலன்களின் கதிகள் பலவித மென்றும் நிகரற்றதென்றும் கேள்விக்குத் தக்கபடி வர்ணிக்கப்பட்டன. மற்றும் எதைச் சொல்லவேண்டு மென்றார். 14

25-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

‖ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ‖

𑌉 ‖ 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌯𑌮𑌾𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑌹𑍀𑌤𑌿 ‖ 1

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ 2

𑌅𑌥𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌾

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨𑌰𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌮𑌦𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌮𑍍 ‖

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 ‖1‖ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃𑌸𑌾𑌧𑌨𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌫𑌲𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 ‖ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌚 𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖2‖ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑍈𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍂𑌰𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂

26-வது அத்தியாயம்.

ராஜா கேட்கிறார்.

ஓ மஹா முனிவரே! உலகின் இந்த விசித்திரத்தன்மையை நாங்கள் எவ்விதமறிந்து கொள்வோம். 1

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

கர்த்தாவின் சிரத்தை மூன்று குணமுடையதாகையால் கர்மகதிகள் வேறுவிதமாக ஆகின்றன. எல்லோருக்கும் சிரத்தைகளெல்லாம் தாரதம்மியத்தாலுண்டாகின்றன. 2

இப்பொழுது ப்ரதிஷேதத்தை லக்ஷணமாக உடைய அதர்மத்தைச் செய்பவன் சிரத்தை ஸமமானதில்லாதாகையால் கர்மபலனும் ஸமானமின்றி உண்டாகிறது. அநாதியான அவித்தையால் ஏற்பட்ட கர்மங்களின் பரிபக்குவத்தை

नामतो वर्णतो लक्षणतश्च सहस्रशः प्रावृत्तास्ताः प्राचुर्येणानुवर्णयिष्यामः ॥ 3

॥ राजा ॥

नरका नाम भगवन् किं देशविशेषा अथवा बहिस्त्रिलोक्या आहोस्विदन्तराल इति ॥ 4

॥ ऋषिः ॥

अन्तराल एव त्रिजगत्यास्तु दिशि दक्षिणस्यामधस्ताद्भूमेरुपरिष्टाच्च जलाद्यस्यामग्निष्वात्तादयः पितृगणा दिशि स्वानां गोत्राणां परमेण समाधिना सत्या एवाशिष आशासाना निवसन्ति यत्र ह वाव भगवान् पितृराजो वैवस्वतः स्वविषयं प्रापितेषु स्वपुरुषैर्जन्तुषु सम्परेतेषु यथाकर्मावद्यं दोषमेवानुल्लङ्घितभगवच्छासनः सगणो दमं धारयति ॥ 5

तत्र हैके नरकानेकविंशतिं गणयन्ति अथ तांस्ते राजन्नामरूपलक्षणतोऽनुक्रमिष्यामस्तामिस्रोऽन्धतामिस्रो

[illegible]

லக்ஷணமாகக்கொண்ட நரகங்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன. அவைக ளைப் பெரும்பாலும் வர்ணிக்கிறோம். 3

ராஜா கேட்கிறார்.

ஓ பகவானே! நரகங்களென்பது தேச விசேஷங்களா அல்லது மூவுல குக்கும் வெளியிலிருக்கின்றனவா அல்லது மத்தியிலிருக்கின்றனவா? 4

ரிஷி கூறுகிறார்.

மூவுலகுக்கு மத்தியிலேயே தென் திசையில் பூமிக்குக் கீழ் அண்டஜலா சயத்திற்குமேல் இருக்கின்றன. அந்த இடத்தில் அகனிஷ்வாத்தர்கள் முதலிய பிதிருக்களின் கணங்கள் சிரேஷ்டமான ஸமாதியால் தம் பாம்பரைகளுக்கு உண்மையான க்ஷேமங்களை விரும்பி வஸிக்கின்றனர். அங்கு பகவானும் பிதிரு ராஜனுமாகிய யமன் தன் கூட்டத்தார்களுடன் பகவானுடைய கட்டளையை மீறுமல் உயிரைத் துறந்து தன் தேசம் வந்த பிராணிகள் விஷயத்தில் தன் புருஷர்களைக்கொண்டு பிராணிகளின் கர்மத்திற்குத் தக்கபடி சிறந்த சிக்ஷை யைச் செய்கிறான். 5

அந்த இடத்தில் சிலர் இருபத்தொரு நரகங்களிருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். ஓ ராஜனே! அவைகளைப் பெயர்களாலும் ரூபத்தாலும் லக்ஷ ணங்களாலும் வர்ணிக்கிறோம். தாமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் ரௌரவம் மஹா

𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑍌 𑌰𑍌𑌰𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍌𑌰𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍀𑌪𑌾𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑌿
𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌕𑌰𑌮𑍁𑌖𑌮𑌨𑍍𑌧𑌕𑍂𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍂𑌰𑍍𑌮𑌿𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰
𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍀 𑌵𑍈𑌤𑌰𑌣𑍀 𑌪𑍂𑌯𑍋𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑍋𑌧𑍋
𑌵𑌿𑌶𑌸𑌨𑌂 𑌲𑌾𑌲𑌾𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾𑌦𑌨𑌮𑌵𑍀𑌚𑌿𑌰𑌯𑌃𑌪𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 6

𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 𑌶𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋 𑌦𑌨𑍍𑌦
𑌶𑍂𑌕𑍋𑌽𑌵𑌟 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌨𑍋𑌽𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌃 𑌸𑍂𑌚𑍀𑌮𑍁𑌖𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌰𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌭𑍂𑌮𑌯𑌃 ‖ 7

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌲
𑌪𑌾𑌶𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌯𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑌤𑌿𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌬𑌲𑌾
𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌨𑌶𑌨𑌾𑌨𑌪𑌾𑌨 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾𑌡𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿
𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤 𑌏𑌕𑌦𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌾𑌮𑍁𑌪
𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇 ‖ 8

𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍
𑌉𑌪𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍀 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌨

𑌤𑌾𑌂𑌤𑌰𑍋𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌿𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 ‖7‖ 𑌪𑌾𑌪𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 ‖ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌸𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌏𑌕𑌦𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍈𑌵 ‖8‖ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ‖9‖ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌮𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌂𑌬𑌮𑍇𑌵

ரௌரவம் கும்பீபாகம் காலஸூத்ரம் அஸிபத்ரவனம் ஸூகரமுகம் அந்த கூபம் கிரிமி போஜனம் ஸந்தம்சம் தப்தோர்மி வஜ்ரகண்டகசால்மலி வைதரணி பூயோதஸ் ப்ராணரோதம் விசஸனம் லாலாபக்ஷம் ஸாரமேயாதனம் அவீசிரயம் ரேதஃப்பானம் ஆகிய பெயருடையன நரகங்கள். 6

இன்னும் க்ஷாரகர்த்தமம் ரக்ஷோகணபோஜனம் சூலப்ரோதம் தந்தசூகம் அவட நிரோதனம் அபர்யாவர்த்தனம் ஸூசீமுகம் இவைகளுமுள்பட இருபத்தெட்டு நரகங்களென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் பலவித யாதனை களின் பிரதேசங்களாகின்றன. 7

எவன் இங்கே பிறர் பொருளையும் புத்ரனையும் மனைவியையும் அபஹரிக்கிறானோ அவனை மிகவும் பயங்கரர்களான யமதூதர்கள் காலபாசத்தால் கட்டி வலுவாக தாமிஸ்ர நரகத்தில் தள்ளுகிறார்கள். ஆஹார மில்லாமை, மலையைத் தள்ளுவது, குண்டான்தடியால் அடித்தல், வெட்டுதல் முதலிய யாதனைகளால் துன்பமடைந்த பிராணி மோஹமடைந்து ஒரே ஸமயத்தில் பெரும்பாலும் இருளாகிய நரகத்தில் மூர்ச்சையடைகிறான். 8

எவன் இன்னொருவனை மோசஞ்செய்து அவனுடைய மனைவியைப் புணருகிறானோ அவனை இவ்விதமே அந்ததாமிஸ்ர நரகத்தில் தள்ளுகிறார்கள். அந்த விடத்தில் தள்ளப்பட்டவன் யாதனைகளின் அவஸ்தைகளை அடைந்து

[illegible] 9

[illegible] 10

[illegible]

[illegible] 12

[illegible]

அந்த வேதனையால் வெட்டப்பட்ட அடிப்ரதேச முடைய விருக்ஷம் போல் ஸ்மரண மிழந்து பார்வையற்றவனுகிருன். ஆகையால் அந்த நரகத்தை அந்த தாமிஸ்ரம் என்று சொல்லுகிருர்கள். 9

எவன் இங்கே பிராணிகளுக்கு த்ரோஹம் செய்து இது என்னுடையது இதுவும் நான் என்று முக்யமாகத் தன் குடும்பத்தையே போஷணம் செய்கிருனோ அவன் அந்தக்குடும்பத்தை இங்குவிட்டு அந்தப்பாபத்தால் ரௌரவத்தில் விழுகிருன். இவன் இங்கு எவ்விதம் எந்தப்பிராணிகளை ஹிம்ஸித்தானோ அந்தப் பிராணிகள் பாலோகத்தில் யமயாதனைகளை அடைந்து ருருக்களாகி அவ்விதமே இவனை ஹிம்ஸிக்கின்றன. ஆகையால் இதனை ரௌரவம் என்று கூறுகின்றுர்கள். ருரு என்பது ஸர்ப்பத்தை விட க்ரூரமான பிராணி. 10

மஹாரௌரவமும் இவ்விதமே. எவன் முக்யமாக தேஹத்தை வளர்த்தவனோ அவன் அந்த மஹாரௌரவத்தில் விழுகிருன். மாம்ஸத்தைப் புசிக்கும் ருருக்கள் அவனை மாம்ஸத்தின் நிமித்தமாகக் கடிக்கின்றன. 11

எவன் இங்கு உக்ரனாக இருந்து பசுக்களையும் பக்ஷிகளையும் பிராணிகளையும் தடைசெய்தானோ கருணையில்லாதவனும் ராக்ஷஸர்களாலும் நிந்திக்கத்தக்கவனுமாகிய அவனை இந்த விடத்தில் தபிக்கும் எண்ணெயுடைய கும்பீபாக நாகத்தில் யமதூதர்கள் ஹிம்ஸிப்பார்கள். 12

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌧𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑍇
𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌅𑌯𑍁𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌪𑌰𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌮𑌯𑍇 𑌤𑌲𑍇 𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯
𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑌿𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌽𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌾
𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍇 𑌽𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿
𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌵𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍁𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹
𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥ 13

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍈 𑌨𑌿𑌜𑌵𑍇𑌦𑌪𑌥𑌾𑌦𑌨𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌪𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑍋
𑌪𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿𑌪𑌤𑍍𑌰𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌕𑌶𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾
𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌧𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍋𑌧𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑌵𑌨𑌾𑌸𑌿
𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌹𑌾 𑌹𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌦
𑌨𑌯𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌦𑍇𑌪𑌦𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌪𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍁
𑌗𑌤𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 ॥ 14

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍈 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌵𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌕𑍇𑌽𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂
𑌕𑌰𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌬𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌵𑌯𑌵𑍋

𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 ॥௧௪॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑌪𑌰𑌾𑌧𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌂

மாதா பிதா பிராம்மணர் இவர்களுக்கு த்ரோஹம் செய்தவனைப் பதினுயிரம் யோஜனை சுற்றளவுடையதும் தாம்ரமயமும் எங்கும் கீழாகவும் மேலாகவும் அக்னியாலும் ஸூர்யனாலும் தாபமுடையதும் காலஸூத்ரம் என்னும் பெயருடையதுமாகிய நரகத்தில் தள்ளுகிறார்கள். பசுக்களின் ரோமங்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவாயிரம் வருஷம் வரையிலும் வெளியும் புறமும் சரீரம் தகிக்கப்பட்டவனாகித் தவிக்கிறான். படுக்கிறான். நிற்கிறான். நான்கு பக்கங்களிலும் ஓடுகிறான். யாசிக்கிறான். 13

இங்கு எவன் வேதமார்க்கத்தை ஆபத்தில்லாத சமயத்தில் விட்டவனோ எவன் பாஷண்ட மார்க்கத்தை அடைந்தவனோ அவனை யமதூதர்கள் அஸிபத்ர வனத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்து கொரடாவால் அடிக்கிறார்கள். அங்கங்கு அடைந்ததும் அங்கங்கு ஓடியும் இரண்டு பக்கத்திலும் முனையுள்ள பனந்தோப்பிலுள்ள கத்தி போன்ற இலைகளால் சரீர மெல்லாம் சேதிக்கப்பட்டவனாகி ஆ! ஹதமானேன் என்று கூறி மிகுந்த வேதனையால் மூர்ச்சையிட்டு அடிக்கடி விழுகிறான். தனக்குரிய தருமத்தை விட்டவனும் பாஷண்டர்களை அநுஸரித்தவனும் இந்தப் பலனை யநுபவிக்கிறான். 14

இங்கு ராஜாவோ ராஜபுருஷனோ தண்டிக்கத் தகாதவனுக்குச் சிக்ஷையை ஏற்படுத்தினாலும் பிராம்மணனிடம் சரீர தண்டனையை விதித்தாலும் பாவியாகிய அவன் பரலோகத்தில் ஸூகரமுக நரகத்தில் விழுகிறான். கருப்பந்தடியைப்

[illegible] 15

[illegible] 16

[illegible]

[illegible]

போல் இவனை அங்குள்ள தூதர்கள் ஹிம்ஸிக்கிறார்கள். அதனால் தொகைக்கப்பட்ட சரீர முடையவனாகி தீனஸ்வரத்தால் கூச்சலிட்டுச் சிலவிடத்தில் மூர்ச்சை யடைகிறான். பூமியில் குற்றமற்றவர்களைத் துன்பப்படுத்தும்போது அவர்கள் மோஹ மடைந்தது போல் மோஹமடைகிறான். 15

பிராம்மணத் தன்மை முதலியவற்றால் ஏற்பட்ட விர்த்தியை உடையவனும் பிறரின் துன்பத்தை யறிந்தவனுமாகிய மானிடன், ஈச்வரனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விர்த்தியுடையவைகளும் பிறரின் துன்பத்தை அறியாதவைகளுமாகிய ப்ராணிகளனைவற்றுக்கும் துன்பத்தைச் செய்யின் அந்த த்ரோஹத்தால் பரலோகத்தில் அந்தகூப நரகத்தில் விழுகிறான். பூமியில் எவர்களுக்கு இவன் த்ரோஹம் செய்தானோ அவர்களாலும் அந்தந்த ஜந்துக்களாலும் பசுக்கள், பக்ஷிகள் ஸர்ப்பங்கள் கொசுக்கள் அட்டைகள் மூட்டைப்பூச்சிகள் ஈ முதலியவைகள் இவைகளாலும் எங்கும் துன்பமடைந்து நித்திரை ஸுகமின்றி நிலைகொள்ளாமல் குற்சிதமான சரீரத்தில் உள்ள ஜீவன்போல் தமஸ்ஸில் சுற்றுகிறான். 16

எவன்—ஏதேனும் கிடைத்த அன்னத்தைப் பிரிக்காமல் பஞ்ச (ஐந்து) யஞ்ஞங்களைச் செய்யாமல் புசிக்கிறானோ காக்கைகளுக்குச் சமனாகிய அவன்

𑌧𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑍋𑌜𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌹𑍂𑌤𑌾𑌦𑍋𑌽𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌯𑌤𑍇 ‖ 17

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌬𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌪𑌹𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌾𑌪𑌦𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌅𑌯𑌸𑍍𑌮𑌯𑍈𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌂𑌶𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ 18

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑌾 𑌅𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌶𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌡𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌹𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 ‖ 19

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌗𑌮𑌸𑍍𑌤𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌶𑌾𑌲𑍍𑌮𑌲𑍀𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ 20

𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌕𑍇𑌵 𑌨𑌵𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑍋𑌜𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌮𑍀𑌨𑍇𑌵 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌹𑍂𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌦𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 ॥ ௧௭ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௮ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌯𑌾 ॥ ௧௯ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌗𑌮𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾 ॥ ௨௦ ॥ 𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍂𑌮𑍀𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌽𑌽

பரலோகத்தில் கிரிமி போஜனம் என்னும் தாழ்ந்த நரகத்தில் விழுகிறான். அங்கு லக்ஷம் யோஜனைகளுடைய கிரிமி குண்டத்தில் தானும் கிரிமியாகி மற்றுமுள்ள கிரிமிகளால் புசிக்கப்பட்டுப் பகிர்க்காமலும் ஹோமம்செய்யாமலும் புசித்தவன் கிரிமிகுண்டத்தின் யோஜனைகளின் கணக்கை யநுஸரித்து அவ்வளவு வருடம் வரையில் கிரிமிகளைப் புசித்து ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளாத தன்னையே துன்பப்படுத்திக்கொள்கிறான். 17

எவன் பிராம்மணனுடைய ஸ்வர்ணம் ரத்னங்கள் முதலியவைகளைத் திருடுகிறானோ அல்லது பலாத்காரமாக அபஹரிக்கிறானோ மற்றவனுடைய பொருளை ஆபத்தில்லாத ஸமயத்தில் அபகரிக்கிறானோ அவனைப் பரலோகத்தில் யமதூதர்கள் இரும்பு மயமும் அக்னிபிண்டமுமாகிய இடுக்கிகளால் த்வக்குகளைப் பிடுங்குகிறார்கள். 18

இங்கு எவன் அடையக்கூடாத ஸ்திரீயை யடைகிறானோ எந்த ஸ்திரீ அடையக்கூடாத புருஷனை அடைகிறாளோ அவர்களைப் பரலோகத்தில் சவுக்கினால் அடித்து வெட்டுகிறார்கள். தீக்ஷ்ணமும் லோஹமயமுமாகிய ஸ்திரீ ப்ரதிமையை புருஷனை ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளும்படிக்கும் ஸ்திரீயைப் புருஷப்ரதிமையை ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளும்படிக்கும் செய்கிறார்கள். 19

பூமியில் எவன் எல்லாவற்றையும் அடைந்தவனோ அவனை நரகத்திலிருக்கும்போது வஜ்ரமயமான முட்களுடைய சால்மலியில் ஏற்றி இழுக்கிறார்கள். 20

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌅𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌤𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌦𑍋𑌗𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌘𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌕𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌯𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌕𑍇𑌶𑌨𑌖𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌮𑍇𑌦𑍋𑌮𑌾𑌂𑌸𑌵𑌸𑌾𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ 21

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍈 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍀𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌶𑍌𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌯𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌮𑌲𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑌿𑌬𑍀𑌭𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 22

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿 𑌹 𑌵𑍈 𑌶𑍍𑌵𑌗𑌰𑍍𑌦𑌭𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 23

𑌸𑍇𑌤𑍁𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌵𑌿𑌣𑍍𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥21॥ 𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌶𑍁𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌂 ॥22॥ 𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌅𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥23॥ 𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥ 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃॥

எவர்கள் க்ஷத்திரியர்களாகிய ராஜபுருஷர்களாக நல்ல வம்சத்திற் பிறந்து தர்ம மரியாதைகளைப் பேதப்படுத்துகிருர்களோ அவர்கள் பரலோகமடைந்து வைதரணியில் விழுகிருர்கள். மரியாதைகளைப் பேதப்படுத்திய அவர்கள் நரகத்திற்கு அகிழ் போன்றதும் விஷ்டை மூத்ரம் ஊன் தண்ணி ரத்தம் கேசம் நகம் எலும்பு மேதஸ் மாம்ஸம் வஸை இவைகளை ப்ரவஹிக்கக்கூடியதுமாகிய அந்த வைதரணீ நதியில் துஷ்ட ஜந்துக்களால் இங்குமங்கும் விழுங்கப்பட்டும் தேஹத்தைவிட்டுப் பிரியாத பிராணன்களால் வஹிக்கப்படுகிறவர்களுமாகிய கர்மங்களின் பரிபாகத்தை நினைந்து தங்களுடைய பாபத்தால் தாபமடைகிருர்கள். 21

பூமியில் சூத்ர ஸ்திரீகளுக்குப் பதிகளாக இருந்து எவர்கள் சௌசம் ஆசாரம் நியமம் இவைகளைவிட்டு வெட்கத்தையும் விட்டுப் பசுக்களைப்போல் ஸஞ்சரிக்கின்ருர்களோ அந்தப் பாபிகள் பரலோகஞ் சென்று ஊன்தண்ணி விஷ்டை மூத்ரம் கபம் நாற்றநீர் இவைகள் நிறைந்த ஸமுத்திரத்தில் விழுகிருர்கள். நிந்திக்கத்தக்க அதையே புசிக்கின்ருர்கள். 22

பிராம்மணன் முதலியவர்கள் நாய்களுக்கும் கழுதைகளுக்கும் பதிகளாக இருந்து வேட்டையை விளையாட்டாக வைத்து அயோக்யமாக மிருகங்களை ஹிம்ஸித்துக்கொண்டு பூமியில் இருந்தால் அவர்களைப் பரலோகத்தில் யமதூதர்கள் லக்ஷ்யமாக வைத்துப் பாணங்களால் ஹிம்ஸிக்கிருர்கள். 23

யே த்விஹ வை தாம்பிகா தம்பயஜ்ஞேஷு பஶூன் விஶஸந்தி தானமுஷ்மிம்ல்லோகே வைஶஸே நரகே பதிதான்னிரயபதயோ யாதயித்வா விஶஸந்தி ॥ 24

யஸ்த்விஹ வை ஸவர்ணாம் பார்யாம் த்விஜோ ரேத: பாயயதி காமமோஹித: தம் பாபக்ருதமமுத்ர ரேத:குல்யாயாம் பாதயித்வா ரேத: ஸம்பாயயந்தி ॥ 25

யே த்விஹ வை தஸ்யவோऽக்னிதா கரதா க்ராமான் ஸார்தான் வா விலும்பந்தி ராஜானோ ராஜபடா வா தாம்ஶ்சாபி ஹி பரேத்ய யமதூதா வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரா: ஶ்வான: ஸப்தஶதானி விம்ஶதிஶ்ச ஸரபஸம் காதயந்தி ॥

யஸ்த்விஹ வா அன்ருதம் வததி ஸாக்ஷ்யே த்ரவ்யவினிமயே தானே வா கதஞ்சித் ஸ வை ப்ரேத்ய நரகேऽவீசிமத்யத:ஶிரா நிரவகாஶே யோஜனஶதோச்சாயாத்கிரிமூர்த்ன: ஸம்பாத்யதே யத்ர ஜலமிவ ஸ்தலமஶ்மப்ருஷ்டமவபாஸதே ததவீசிமத் திலஶோ விஶீர்யமாண ஶரீரோ ந ம்ரியமாண: புனராரோபிதோ நிபததி ॥ 27

௨௪॥ ஶாஸ்த்ரஹிம்ஸாமுக்த்வாஹ—யஸ்த்விஹேதி॥ ரேத: பானம் காரயந்தி॥ ௨௫॥ யேத்விதி॥ யமதூதா ஶ்வான: தேஷாம் ஸப்தஶதம் விம்ஶதிஶ்ச॥ ௨௬॥ யஸ்த்விதி॥ த்ரவ்யவினிமயே க்ரயவிக்ரயாதௌ நிரவகாஶே நிராலம்பே அவீசிமத்யாமுக்த்வாஹ—யத்ரேதி॥ வீசிஸ்தரங்க: தத்ரஹிதத்வாதவீசி: ॥ ௨௭ ॥ யஸ்த்விதி ॥ யோ விப்ரோ த்ருக்தஜந்தும்

பூமியில் டாம்பிகர்களாக இருந்து டம்பத்திற்காகச் செய்யும் யாகங்களில் பசுக்களைக் கொன்றவர்களைப் பரலோகத்தில் நரகாதிபதிகள் வைசஸ (க்ரூர) நரகத்தில் தள்ளி அவர்களை மரணமடையும்படி செய்து ஹிம்ஸிக்கின்றார்கள். 24

எவன் பூமியில் ஸமான வர்ணத்தை அடைந்த பத்தினியை (தன்) ரேதஸ்ஸைப் பானம்பண்ணும்படி செய்கிறானோ அவனைப் பரலோகத்தில் ரேதஸ் நிறைந்த அற்ப நதியில் தள்ளி ரேதஸ்ஸைப்பானம் பண்ணும்படி செய்கிறார்கள். 25

ராஜ ஸேவகர்களோ மற்றும் எவர்கள் பூமியில் திருடர்களும் அக்னியைக் கொடுப்பவர்களும் விஷங்கொடுப்பவர்களுமாகி கிராமங்களையோ கும்பல்களையோ ஹிம்ஸிக்கிறார்களோ அவர்கள் மரணமடைந்த பின்பு வஜ்ரம்போன்ற தெற்றிப்பற்களுடைய யமதூதர்களாகிய எழுநூறு நாய்கள் அவர்களை ஹிம்ஸிக்கின்றன. விரைவாகக் கடிக்கின்றன. 26

சாக்ஷி சொல்லுவதிலோ கிரய விற்கிரயங்களிலோ பொய் பேசினவன் பரலோகஞ் சென்று நூறு யோஜனை உயரமுள்ள பர்வதசிகரத்தினின்று தலைகீழாக அவகாசமில்லாததும் அலைகளில்லாததுமாகிய நரகத்தில் யமபுருஷர்களால் தள்ளப்பட்டு விழுகிறான். எந்தவிடத்தில் கற்களை மேலே உடைய தரை ஜலம்போல தோன்றுகிறதோ அது, அவீசிமத் என்னும் பெயருள்ளதாகும். அந்த அவீசிமத் என்ற நரகத்தில், எள்ளுப்போல தலை சிதறி மரணமடையாமல் மறுபடி மலையின் சிகரத்திலேற்றித் தூதர்களால் தள்ளப்பட்டு விழுகிறான். 27

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌪𑍀𑌥𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌰𑌸𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌽𑌽𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ 28

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌧𑌮𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍀𑌯𑌸𑍋 𑌨 𑌬𑌹𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸 𑌮𑍃𑌤𑌕 𑌏𑌵 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇𑌽𑌵𑌾𑌕𑍍𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ‖ 29

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌶𑍂𑌨𑍍𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌪𑌶𑌵 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌯𑌮𑌸𑌦𑌨𑍇 𑌯𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍌𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌤𑌿𑌨𑌾𑌵𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑍃𑌕𑍍𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌯𑌥𑍇𑌹 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑌾𑌃 ‖ 30

𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌿 𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 [illegible]

விருதத்திலிருக்கும்போது வேதியன் தவறுதலால் மனைவியையாவது ஸுரையையாவது ஸேவித்தால், க்ஷத்திரியன், வைசியன், விருதத்திலிருக்கும் போது தவறுவதலால், ஸோமபானம் செய்தால் அவர்களை நரகத்தில் தள்ளி மார்பில் காலாலுதைத்து வாயில் அக்கினியாலுருகும் இரும்பைப் போடுகிறார்கள். 28

ஜன்மம், வித்தை, ஆசாரம், வர்ணம், ஆச்ரமம் இவைகளில் அதமனாகிய எவன் தன்னைப்பற்றிய புகழ்ச்சியால் பெரியோர்களை வெகுமானிக்காத உயிர்ப்பிணமாகவே இருந்து மரிக்கிறானோ அவன் க்ஷாரகர்த்தம நரகத்தில் தலை கீழாக விழுந்து முடிவற்ற யாதனைகளை அடைகிறான். 29

இங்கு நரபலிகொடுத்துப் பூஜித்து மானிடப் பசுக்களைப் புசிக்கும் ஸ்திரீகளையும் புருஷர்களையும் அவர்களாலடிபட்ட பசுக்கள், நரகத்தில் தள்ளி ராக்ஷஸ கணங்களாகிப் பசுமாம்ஸ விற்கிரயம் செய்பவர்கள் போல் கத்தியால் இவர்களை வெட்டி, ரத்தத்தைப்பானம் செய்கின்றன. கூத்தாடுகின்றன. சிரிக்கின்றன. கானம் செய்கின்றன. முன், தங்களுடைய ரத்தத்தையும் மாம்ஸங்களையும் புசித்து இவர்கள் ஸந்தோஷ மடைந்ததுபோல ஸந்தோஷ மடைகின்றன. 30

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌗𑌸𑍋𑌽𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌂𑌭𑌕𑍈𑌰𑍁𑌪𑌸𑍃𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂𑌭𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍂𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌲𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌮𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌸𑍁 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌕𑌕𑌂𑌕𑌵𑌟𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌂𑌡𑍈𑌰𑌾𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌮𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂𑌤𑌿 ॥ 31

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍈 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌜𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌾 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌂𑌦𑌶𑍂𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌦𑌂𑌦𑌶𑍂𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌂𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍃𑌪 𑌦𑌂𑌦𑌶𑍂𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌂𑌚𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌉𑌪𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌸𑌂𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌿𑌲𑍇𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥ 32

𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑍈 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌟𑌕𑍁𑌸𑍂𑌲𑌗𑍁𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌂𑌧𑌂𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑍋𑌪𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌗𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌧𑍂𑌮𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌂𑌧𑌂𑌤𑌿 ॥ 33

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌵𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌥𑍀𑌨𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌤𑌿𑌰𑌸𑌕𑍃𑌦𑍁𑌪𑌗𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌧𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍀-

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 ॥௩௧॥ 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌿𑌲𑍇𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌖𑍁𑌷𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 ॥ ௩௨ ॥ 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌗𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌵𑌿𑌷𑍇𑌣 ॥௩௩॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌯𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾-

---

அரண்யத்திலோ கிராமத்திலோ ஜீவிக்க விருப்பங்கொண்ட குற்றமற்ற பிராணிகளை விச்வாஸோபாயங்களால் நம்பிக்கை யுண்டாகும்படிசெய்து சூலத்திலும் மற்றவைகளிலும் கோர்த்து விளையாட்டாக ஹிம்ஸிப்பவர்கள் பரலோகமடைந்து யமயாதனைகளில் சூலம் முதலியவைகளில் கோக்கப்பட்ட சரீரமுடையவர்களாகி பசிதாஹங்களாலும் அடிபட்டு காக்கை கழுகு கொக்கு முதலியவைகளால் இங்குமங்கும் தீக்ஷ்ணமான மூக்குகளால் துன்ப மடைகின்றார்கள். அப்பொழுது தாங்கள் செய்த பாபத்தை நினைக்கின்றார்கள். 31

கடுமையான ஸ்வபாவமுடைய மானிடர்கள் ஸர்ப்பங்கள்போல் ப்ராணிகளை நடுங்கும்படி செய்தால் அவர்கள் பரலோகஞ்சென்று தந்தசூகம், (ஸர்ப்பமயம்) என்னும் நரகத்தில் விழுகிறார்கள். அங்கு ஐந்துமுகங்களும் ஏழுமுகங்களுமுடைய ஸர்ப்பங்கள் எலிகளைப்போல் இவர்களை அருகில் வந்து விழுங்குகின்றன. 32

எவர்கள் சிறுவர்களையும் குருடர்களையும் மற்றுமுள்ள வலுவற்றவர்களையும் பள்ளம், உரல், புதர் முதலியவற்றில் தகைக்கின்றார்களோ அவர்களைப் பரலோகத்தில் யமதூதர்கள், பள்ளம் முதலியவற்றிலேயே உட்காரச்செய்து விஷத்துடன் கூடிய அக்னியின் புகையால் தடைசெய்கின்றார்கள். 33

அதிதிகளையும் (முன் அறியாதவர்கள்) அப்யாதகர்களையும் (முன்வந்து தெரிந்தவர்கள்) கிரஹத்திற்கு வந்தவர்களையும் எந்த யஜமானன் கோபமடை

க்ஷதே தஸ்ய சாபி நிரயே பாபத்ருஷ்டேரக்ஷிணீ வஜ்ரதுண்டா க்ருத்ரகங்ககாகவடாதய: ப்ரஸஹ்யோருபலாதுத்பாடயந்தி ॥

யஸ்த்விஹ வா ஆட்யாபிமதிரஹங்க்ருதஸ்திர்யக்ப்ரேக்ஷண: ஸர்வதோ(அ)பிசங்கீ அர்த்தவ்யயநாசசிந்தயா பரிசுஷ்யமாணஹ்ருதயவதநோ நிர்வ்ருதிமநவகதோ க்ரஹ இவார்த்தமபிரக்ஷதி ஸ சாபி ப்ரேத்ய தது த்பாதநோத்கர்ஷணஸம்ரக்ஷணசமலக்ரஹ: ஸூசீமுகே நரகே நிபததி யத்ர ஹ வித்தக்ரஹம் பாபபுருஷம் தர்மராஜபுருஷா வாயகா இவ ஸர்வதோ(அ)ங்கேஷு ஸூத்ரை: பரிவயந்தி ॥ 35

ஏவம் விதா நரகா யமாலயே ஸந்தி சதச: ஸஹஸ்ரசஸ்தேஷு ஸர்வேஷு ச ஸர்வ ஏவாதர்மவர்த்திநோ யே கேசிதிஹோதிதா

கதா: அனுவர்த்திதா: தாந்பாபேந ப்ரக்ருத்ய ॥௩௪॥ யஸ்த்விதி ॥ ஆட்யாபிமதி: யேநகவித: அஹங்க்ருத: ச்ரேஷ்டோஹமிதி மாநீ திர்யக்ப்ரேக்ஷணம் யஸ்ய ஸர்வத: ஸர்வேப்யோ(அ)பி அர்த்தம் சோரயிஷ்யந்தீதி விசங்கமாந: பரிசுஷ்யமாணம் ஹ்ருதயம் வதநம் ச யஸ்ய அநவகத: அப்ராப்த: தஸ்யார்த்தஸ்யோத்பாதநாதிபி: சமலம் க்ருஹ்ணாதி தயா பரிவயந்தி ஸூத்ரை ப்ரோதாந் குர்வந்தி ॥௩௫॥ ஏவமிதி ॥ உதராத் ஸர்வேஷாம் உக்தேப்யோ(அ)ந்யே ச வர்த்தமாநே

ந்து அடிக்கடி க்ரூரமான கண்ணால் பொசுக்குகிறவன்போல் பார்க்கிறானோ அவனுடைய கெட்ட கண்களை நரகத்தில் வஜ்ரம்போன்ற முகமுடைய பருந்து, கழு, காக்கை, கொக்கு முதலியவைகள் மிகுந்த வலுவுடன் பலாத்காரமாகப் பிடுங்குகின்றன. 34

எவன் பொருளுடையவன் என்ற அபிமானமுள்ளவனோ, எவன் நான் சிரேஷ்டன் என்னும் குறுக்குப்பார்வை யுடையவனும் எல்லோரிடத்திலும் ஸந்தேகங்கொண்ட மனமுடையவனும், செலவிலும், நாசமாவதிலும் கவலையால் சோஷித்த மனமுடையவனும் முகமுடைவனும் ஆனந்த மடையாதவனுமாகி, பிசாசம் போல் பொருளைக் காப்பாற்றுகிறானோ, அவனும் பரலோக மடைந்து பொருள் தேடுவதின் பெருமையை நினைந்த கெடுதியை அடைந்து ஸூசீமுக நரகத்தில் விழுகிறான். அங்குப் பொருள் பிசாசாகிய இந்தப் பாபபுருஷனை தர்மராஜதூதர்கள் சேணியரைப்போல் சரீர மெல்லாவற்றிலும் ஸூத்ரங்களால் நெய்கிறார்கள். 35

ஓ ராஜனே! யமலோகத்தில் இம்மாதிரி நரகங்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன. இந்நரகங்களெல்லாவற்றிலும் இப்பொழுது கூறிய பாபிகளும் மற்றும் அதர்மங்களைச் செய்த பாபிகளும் கிரமமாகப் பிரவேசிக்கிறார்கள். அவ்விதமே

ஶ்சாவநிபதே பர்யாயேண விஶந்தி ததைவ தர்மானுவர்தின இதரத்ர இஹ து புனர்பவே த உபயஶேஷாப்யாம் நிவிஶந்தி ‖ 36

நிவ்ருத்திலக்ஷணமார்க ஆதாவேவ வ்யாக்யாத: ஏதாவானேவாண்டகோஶோ யஶ்சதுர்தஶதா புராணேஷு விகல்பித உபகீயதே‖

யத்தத் பகவதோ நாராயணஸ்ய ஸாக்ஷான்மஹாபுருஷஸ்ய ஸ்தவிஷ்டம் ரூபமாத்மமாயாகுணமயமனுவர்ணிதமாத்ருத: படதி ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி ஸ உபகேயம் பகவத: பரமாத்மனோ க்ராஹ்யமபி ஶ்ரத்தாபக்திவிஶுத்தபுத்திர்வேத ‖ 38

ஶ்ருத்வா ஸ்தூலம் ததா ஸூக்ஷ்மம் ரூபம் பகவதோ யதி: ஸ்தூலே நிர்ஜிதமாத்மானம் ஶனை: ஸூக்ஷ்மம் தியா நயேத் ‖ 39

பூத்வீபவர்ஷஸரிதத்ரிநப:ஸமுத்ர
பாதாலதிங்நரகபாகணலோகஸம்ஸ்தா ।

புனர்ஜன்மநிமித்தம் உபயோ: புண்யபாபயோ: ஶேஷாப்யாம் ॥36॥ நிவ்ருத்தீதி॥ ஆதாவேவ த்விதீயஸ்கந்தே வ்யாக்யாதோ மார்க: ॥37॥ யதிதி ॥ உபகேயம் ஔபநிஷதம் ஶ்ரத்தாபக்திப்யாம் விஶுத்தா புத்திர்யஸ்ய ॥38॥ ஶ்ருத்வேதி ॥ யதாவச்ச்ருத்வா ॥39॥ பூத்வீபேதி ॥ கதம்பூதா லோகஸம்ஸ்தா ஸகலானாம் ஜீவ

தர்மம் செய்தவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள். தர்மம், அதர்மம், இவ்விரண்டின் பாகுபாட்டின்படி மீண்டும் ஜன்மமடைய இந்தப் பூமியில் பிரவேசிக்கிறார்கள். 36

நிவர்த்தி லக்ஷணத்தின் மார்க்கத்தை ஆதியிலேயே (இரண்டாவது ஸ்கந்தத்திலேயே) விவரித்தேன். அண்டகோசமான புராணங்களில் பதினான்காகக் கற்பிக்கப்பட்டு வர்ணிக்கப்படுவன இவ்வளவே. 37

பகவானும் ப்ரத்யக்ஷ மஹா புருஷருமாகிய நாராயணருடைய மாயாகுணமயமும் வர்ணிக்கப்பட்டதுமாகிய ஸ்தூலரூபத்தை எவன் ஆதரவுடன் படிக்கிறானோ கேட்கிறானோ அந்த மானிடனே சிரத்தை பக்தி இவைகளால் பரிசுத்தமான புத்தியுடையவனாகிப் பகவானாகிய பரமாத்மாவின் உபனிஷத்தைச் சார்ந்த ஸூக்ஷ்ம ரூபத்தையும் அறிகிறான். 38

சாஸ்திரப்படி பகவானுடைய ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ரூபங்களைக் கேட்டு மிகவும் ஸ்தூலமான ரூபத்தில் ஜயம்பெற்ற மனதை மெதுவாகப் புத்தியுடன் ஸூக்ஷ்மத்தில் சேர்க்க வேண்டும். 39

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! பூமி, த்வீபம், வர்ஷம், நதி, மலை, ஆகாயம், ஸமுத்திரம், பாதாளம், திசை, நரகம், ஜ்யோதிர்க்கணம் இவைகள் மயமான உலக

கீதா மயா தவ ந்ருபாத்புதமீச்வரஸ்ய
ஸ்தூலம் வபு: ஸகலஜீவ நிகாயதாம || 40

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே மஹாபுராணே
பாரமஹம்ஸ்யாம் ஸம்ஹிதாயாம்
பஞ்சமஸ்கந்தே ஷட்விம்சோऽத்யாய:.

பஞ்சமஸ்கந்த: ஸமாப்த:.

நிகாயானாம் தாம ஆச்ரயபூதம் வபு: ||40||

இதி ஸ்ரீ பாகவதே பஞ்சமஸ்கந்தவ்யாக்யாயாம்
ஸ்ரீதரஸ்வாமி விரசிதாயாம் பாவார்த்ததீபிகாயாம்
ஷட்விம்சோऽத்யாயவ்யாக்யா.

பஞ்சமஸ்கந்தஸந்தர்ப்பவிவ்ருதிர்பாவார்த்ததீபிகா ।
ப்ரியதாம் பராநந்த ந்ருஹரி பாதஸேவிதை: ॥

அமைப்பை உமக்குக் கீர்த்தனம் செய்தேன். ஜீவஸமூஹம் யாவற்றுக்கும் ஆச்ரயமாகிய ஈச்வரனுடைய ஸ்தூல சரீரமானது அற்புதம். 40

26-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது ஸ்கந்தம் முற்றுப்பெற்றது.

சுபம். சுபம். சுபம்.

ஷஷ்டஸ்கந்தே ப்ரதமோऽத்யாய:.

॥ ராஜா ॥

நிவ்ருத்திமார்க: கதித ஆதௌ பகவதா யதா ।
க்ரமயோகோபலப்தேந ப்ரஹ்மணா யதஸம்ஸ்ருதி: ॥ 1

ருக்மிணீஸத்யபாமாஸமேத ஶ்ரீக்ருஷ்ணபரப்ரஹ்மணே நம:.

ஶ்ரீமத்பாகவதே ஸவ்யாக்யாநே ஷஷ்டஸ்கந்தாரம்ப:.

பாஞ்சராத்ரே ந்ருஸிம்ஹே ஹேகநாமஸிம்ஹோ விராஜதே ।
யந்நாபித: பத்மயோநே ப்ரஹ்மா க்ருஷ்ணகிங்கர: ॥
விஸர்கஸம்பவாந் ஜீவாந் ஸ்வயம்பூர்பாவஸ ஸம்ஸ்திதாந் ।
விஷ்ணோ: பாத்ரவிமோசநைர்வரிதேர்யம் பஞ்சஸ்திதம் ॥
ஸகோநவிம்ஶத்யாயைஷ்ஷஷ்டே வோஷணமுச்யதே ।
கதிமாவிதபூர்வாஸக்தக்ஷணலக்ஷணம் ॥
தத்ராதௌ த்ரிஹிரண்யாயைராஜாஜிககயோச்யதே ।
விஶ்வரூபகயா ஷஷ்டிரிந்த்ரதோஷோக்தயே தத: ॥
ஜம்ப்ரஸ்யைவ சதோஷோக்த்யை வ்ருத்ராக்யாநம் ததோऽஷ்டபி: ।
த்வாப்யாம் சரமாக்யாநமேவம் பஞ்சாணக்ரம: ॥
தத்ராதௌ ப்ரயமே விஷ்ணோர்பக்தைதை: பாதகிநோ வநு ।
தஸ்ய பாபவ்யாபநாயோக்தம் ஸாமிப்யபூர்வாதிலக்ஷீதநு ॥

6-வது ஸ்கந்தம்.

1-வது அத்தியாயம்.

பரீக்ஷித்து ராஜா வினவுகிறார்.

பகவானாகிய தாங்கள் ஆதியில் நிவிர்த்தி மார்க்கத்தைக் கூறினீர்கள் அந்த நிவிர்த்தி மார்க்கத்தால் (1) கிரமயோகத்தால் அடையப்பட்ட பிரும்மா வுடன் மோக்ஷமுண்டாகின்றது. 1

(1) கிரமயோகமாவது-அர்ச்சிராதி மார்க்கம்.

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌵𑍀𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 2

𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌯𑌤𑌃 ॥ 3

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌦𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 ॥ 4

𑌧𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌥𑍇𑌦𑌮𑌸𑍃𑌜𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 5

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑍀𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 [illegible] ॥ 2 ॥ 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 [illegible] ॥ 3 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 ॥ 4 ॥ 𑌧𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 5 ॥ [illegible] 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾

ஓ முனிவரே! ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸாதனங்களை விஷயமாகக் கொண்ட ப்ர விர்த்தி மார்க்கமும் சொல்லப்பட்டது. ப்ரகிருதி நாசமடையாத புருஷனுக்கு இந்த ப்ரவிருத்தி மார்க்கமானது அடிக்கடி போகத்தை யனுபவிக்கும் ப்ரயோ ஜனமுடைய தேஹத்தின் ஸிருஷ்டிரூபமாகிறது. 2

அதர்மங்களை லக்ஷணமாகக் கொண்ட பலவித நரகங்களும் வர்ணிக்கப் பட் டன. மன்வந்தரமும் கூறப்பட்டது. இவைகளில் ஆதியில் ஏற்பட்டவர் ஸ்வா யம்புவ மனுவாகிறார். 3

ப்ரியவ்ரதர் உத்தானபாதர் இவர்களின் பரம்பரை, அவர்களின் சரிதங்கள் த்வீபங்கள் வர்ஷங்கள், ஸமுத்திரங்கள், பர்வதங்கள், நதிகள், உத்யானங்கள் விருக்ஷங்கள், பாகத்தாலும் லக்ஷணங்களாலும் அளவாலும் ஏற்பட்ட பூமண்ட லத்தின் அமைப்பு, ஜ்யோதிஸ்கள் பாதாளங்கள் இவைகளின் அமைப்பு முதலிய வைகளை பகவான் ஸிருஷ்டி செய்த வண்ணம் தங்களால் வர்ணிக்கப்பட்டன. 5

𑌅𑌧𑍁𑌨𑍇𑌹 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍋𑌗𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ‖ 6

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌨 𑌚𑍇𑌦𑌿𑌹𑍈𑌵𑌾𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌂𑌹𑌸𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌸 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿
𑌯𑍇 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 ‖ 7

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍈𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌹 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌
𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌲𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾
𑌭𑌿𑌷𑌕𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑍇𑌤 𑌰𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑌵𑌿𑌤𑍍 ‖ 8

𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌰𑌃 𑌨𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ‖6‖ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌰𑌕𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ‖ 𑌨𑌚𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌮𑌨𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌹𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌇𑌹𑍈𑌵𑌾𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌯𑍋 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌤 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌿𑌕𑍍𑌯𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 ‖ 7 ‖ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍇𑌤 𑌕𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌅𑌹𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍀 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌯𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 "𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌗𑍍𑌰𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍇𑌤

ஓ மஹா பாக்யசாலியே! உக்ரமான யாதனைகளுடைய நகரங்களை மானிடன் எவ்வாறு அடையானே அதை இப்பொழுது கூறுவதற்குத் தகுதியுள்ளவராகிறீர். 6

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

மனம் வாக்கு சரீரம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட பாபத்திற்கு சாஸ்திரப்படி இங்கேயே பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளாவிடில், அவன் நான் உமக்குக் கூறியவைகளும் கடுமையான யாதனைகளுடையனவுமாகிய நரகங்களை மரணமடைந்து நிச்சயமாக அடைகிறான். 7

ஆகையால் மரணமடைவதற்கு முன்பே குறைவுபெறாத தேஹத்துடன் தோஷத்தின் பெருமையையும் சிறுமையையும் கவனித்து ரோகங்களின் காரணத்தைக்கண்ட வைத்யன் சிகித்ஸை செய்வதுபோல் விரைவாக இங்கேயே பாபத்திற்குப் பிராயச் சித்தம் செய்து கொள்வதில் முயற்சிக்க வேண்டும். 8

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌥𑍋 𑌕𑌥𑌮𑍍 ॥ 9
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌽𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌥𑍋 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌶𑍌𑌚𑌵𑌤𑍍 ॥ 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 11

𑌰𑍋𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌦𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥9॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌪𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍋 𑌅𑌤𑌃𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌧𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥9॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌜𑍋𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌧𑍂𑌲𑌿𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨𑌰𑌕𑌪𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 ॥10॥ 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌲𑍋 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌣𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌦𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ॥

ராஜா கேட்கிறார்.

பார்க்கப்படுவதும் (ராஜசிக்ஷை முதலியவை) கேட்கப்படுவதுமா (நரகத்தில் விழுதல் முதலியவை) கிய இருவகையால் பாபம் தனக்குத் ை ம தாத் தக்கதன்று; அறிந்தவனாயினும் ஸ்வாதீனமில்லாமல் மறுபடியும் பபங் களைச் செய்கிறேன். ஆகையால் எவ்விதம் பிராயச்சித்த மேற்படும்? 9

சில ஸமயம் பாபத்தைச் செய்யாமல் இருக்கிறான். சில ஸமயம் மறுபடியும் பாபத்தைச் செய்கிறான். ஆகையால் பிராயச் சித்தமானது. யானையின் ஸ்னானம் போல் பிரயோஜனமற்றதென்றெண்ணுகிறேன். 10

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

வித்வானுடைய தன்மையும் அதிகாரியின் தன்மையு மில்லாமையால் பிராயச்சித்தத்தால் பாபத்திற்கு நாசமானது ஸமூலமாக ஏற்படாது. ஞானமே பிராயச்சித்த மாகிறது. 11

𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑌤𑌃 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌭𑌵𑌂𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌕𑍃𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 12

𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌚 𑌦𑌮𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌚 ॥ 13

𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌗𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌜𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌽𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌘𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑌃 ॥ 14

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ।
𑌅𑌘𑌂 𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥ 15

௧௧॥ [illegible] 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹— [illegible]𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌮𑌶𑍍𑌨𑌤𑌃 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௧௨॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ 𑌤𑌪𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌐𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 ॥ 𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌐𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 '𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌃॥ 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌂 𑌦𑌮𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌮𑍈𑌃 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍈𑌰𑍍𑌜𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௧௩॥௧௪॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌯𑌾 𑌤𑌪 𑌆𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 [illegible] ॥௧௫॥ [illegible]

பத்தியமான அன்னத்தையே புசிப்பவர்களை வியாதிகள் எவ்விதம் துன்பப்படுத்தாவோ அவ்விதம் நியமத்தைச் செய்பவன் மெதுவாக தத்வஞானத்தின் பொருட்டு திறமையுள்ளவனுகிருன். 12

தவம் பிரம்மசர்யம் மன அடக்கம் வெளியிந்திரியங்களின் அடக்கம் தானம் ஸத்யம் பரிசுத்தம் அஹிம்ஸை முதலியவை ஜபம் முதலியன இவைகளில் சிரத்தையுடைவர்களும் தர்மங்களை யறிந்தவர்களுமாகிய தீரர்கள் சரீரம் வாக்கு மனம் இவைகளால் ஏற்பட்ட பாபம் பெரிதாயினும் அதை அக்னி மூங்கிற்புதரை நாசஞ் செய்வதுபோல் நாசம் செய்கிருர்கள். 13—14

வாசுதேவரையே சரணமடைந்த சிலர் முக்யமான பக்தியால் பாபம் எல்லாவற்றையும் ஸூர்யன் பனியைப்போல் போக்குகிருர்கள். 15

𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌘𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌪𑌆𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ 16

𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌂𑌥𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑍋𑌽𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌃 ।
𑌸𑍁𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥ 17

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃 ।
𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍁𑌨𑌂𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌕𑍁𑌂𑌭𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌗𑌾𑌃 ॥ 18

𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌂𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌰𑌾𑌗𑌿 𑌯𑍈𑌰𑌿𑌹 ।

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌯𑍇𑌤 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌚𑍀𑌨𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑌂𑌥𑌾𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌨 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌾𑌯𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 ॥ ௧௭ ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌶𑍋𑌧𑌯𑌂𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌕𑍁𑌂𑌭𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌕𑍁𑌂𑌭𑌮𑌾𑌪𑌗𑌾 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௧௮॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌽𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌂𑌦𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌽𑌨𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌽𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌗𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾𑌽𑌨𑌸𑍍𑌤

ஓ ராஜனே ! கிருஷ்ணனிடம் மனதைச் செலுத்தியவன் கிருஷ்ணபக்தர் களின் ஸேவையால் பரிசுத்தியடைவது போல் பாபம்செய்தவன் தவம் முத லியவைகளால் பரிசுத்தத்தை அடையான். 16

உலகில் இந்த (பக்தி) மார்க்கமே உசிதமானது. க்ஷேமத்திற்கு ஹேது வாயது. எங்கும் பயமில்லாதது. இந்த மார்க்கத்தில் நாராயணனைச் சரண மடைந்த பக்தர்கள் நல்ல சீலமுடைவர்களும் ஸாதுக்களுமாக இருக்கின் றார்கள். 17

ஓ ராஜச்ரேஷ்டனே! நாராயணரிடம் நோக்கமில்லாதவர்களால் செய்யப் படும் பிராயச்சித்தங்கள் நதிகள் கட்குடத்தைப்போல் பரிசுத்தி செய்யா. 18

எவர்கள் இங்கு வாசுதேவருடைய குணங்களில் ஆவலுடைய மனதை அந்தப் பகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களில் ஒரு தடவை செலுத்துகின்றார்

𑌨 𑌤𑍇 𑌯𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌭𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌟𑌾𑌨𑍍
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 19

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍋𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌦𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌯𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 ॥ 20

𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍀𑌪𑌤𑌿𑌰𑌜𑌾𑌮𑌿𑌲𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 21

𑌬𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌕𑍈𑌤𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 ॥ 22

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌾𑌲𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 ॥ 23

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿 ... 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 ... 𑌨𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍇𑌵 𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍈𑌃 ॥௧௯॥ 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ ... ॥ ௨௦ ॥ 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑍇 ... 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌅𑌜𑌾𑌮𑌿𑌲𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌬𑌨𑍍𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌨𑍍𑌦𑍀𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚𑍌𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌕𑍈𑌤𑌵𑍇𑌨 𑌚 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌪𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௨௨॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 ... 𑌆𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃 ॥

களோ, அவர்கள் (இதனுலேயே) பிராயச்சித்த மனுஷ்டித்தவர்களாகி யமனே யும் ,பாசக் கயிறுகளைத் தரித்த யமதூதர்களையும் ஸ்வப்னத்திலும் பார்க்க மாட்டார்கள்· 19

இவ்விஷயத்தில் பெரியோர்கள் முன்னடந்த இதிஹாஸத்தைக் கூறுகின் றார்கள். அந்த இதிஹாஸமானது விஷ்ணு தூதர்களுக்கும் யமதூதர்களுக் கும் ஸம்வாதமாக உள்ளது. அவ்விதிஹாஸத்தை என் முகமாகத் தெரிந்து கொள்ளும். 20

கன்யா குப்ஜம் என்னும் நகரத்தில் ஒரு வேதியனிருந்தான், அவன் அஜாமிளன் என்ற பெயருடையவன். இவன் தாஸிக்குப் பதியாகியவன்; ஸாதுக் களின் ஆசாரத்தை இழந்தவன். தாஸியின் சேர்க்கையால் தோஷமடைந்தவன். கைதிகளைப் பிடிப்பதாலும் சூதாடுவதாலும் வஞ்சனைகளாலும் திருட்டினுலும் நிந்திக்கத்தக்க தொழிலை ஆச்ரயித்து பரிசுத்தமில்லாதவனுகிக் குடும்ப போஷணை செய்து ப்ராணிகளை உபத்ரவித்துவந்தான். 21—22

ஓ ராஜனே! தாஸியின் பிள்ளைகளை லாலனை செய்துகொண்டிருந்த அஜா மிளனுக்கு எண்பத்தெட்டு ஸம்வத்ஸர ரூபமான மிகுந்த காலம்சென்றது. 23

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌶 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌽𑌵𑌮𑌃 ।
𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 24

𑌸 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌭𑌕𑍇 𑌕𑌲𑌭𑌾𑌷𑌿𑌣𑌿 ।
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌲𑍍𑌲𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌦𑍇 𑌜𑌰𑌠𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 25

𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍 𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌭𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ 26

𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌨𑌯𑍇 𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑍇 ॥ 27

𑌸 𑌪𑌾𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑌤𑌿𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 28

𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑌾𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 29

---

24 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌯𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 ॥ 25 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌰𑌠𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌨𑌾𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 ॥ 26 ॥ 27 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 28 ॥ 𑌦𑍂𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍇𑌨 ॥

வயது சென்ற அந்த அஜாமிளனுக்கும் பத்துப்புத்திரர்கள் பிறந்தனர். இவர்களுக்குள், கடைசி குமாரன் நாராயணன் என்ற பெயருடையவன்; தாய் தந்தையருக்கும் மிகவும் ப்ரியமானவன். 24

இனிமையாகப் பேசும் அந்தச் சிறுவனிடம் மனதைச் செலுத்தியவனும், அவனுடைய விளையாட்டைப் பார்ப்பவனும் மூப்புடையவனுமாகிய இந்த அஜாமிளன் மிகவும் ஸந்தோஷித்தான். 25

இவன் புசிக்கும் போதும், பானம் செய்யும்போதும், பக்ஷிக்கும்போதும், சிறுவனாகிய நாராயணனிடம் ஸ்னேஹத்தால் கட்டுண்டு இவனையும் புசிக்கவும் பானம் செய்யவும் செய்து மூடனாகி வந்த இவன் யமனைப் பற்றி அறியவில்லை. 26

அறியாத அஜாமிளன் இவ்வித மிருக்கும்போது தனக்கு மரண காலம் நெருங்கிய ஸமயம் சிறுவனும் நாராயணன் என்னும் பெயருடையவனுமாகிய புத்ரனிடம் புத்தியைச் செலுத்தினன். 27

அஜாமிளன் பாசக்கயறுகளைக் கையில் கொண்டவர்களும் மிகவும் க்ரூரமானவர்களும் வக்ரமான முகமுடையவர்களும் நிமிர்ந்த ரோமங்களுடையவர்களும் தன்னைக்கொண்டேக வந்தவர்களுமாகிய மூன்று புருஷர்களைப் பார்த்து வ்யாகுலமடைந்த இந்திரியங்களுடையவனாகி ஒட்டி விளையாட்டில் ஆவலுடனிருக்கும் நாராயணன் என்னும் பெயருடைய புத்ரனை உரத்து அழைத்தான். 29

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍 ॥ 30

𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑌜𑌾𑌮𑌿𑌳𑌮𑍍 ।
𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋𑌜𑌸𑌾 ॥ 31

𑌊𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃 ।
𑌕𑍇 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ 32

𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌤 𑌆𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌥 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ 33

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 ।
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌿𑌨𑍋 𑌲𑌸𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 ॥ 34

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌨𑍂𑌤𑍍𑌨𑌵𑌯𑌸𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃 ।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑌿𑌗𑌦𑌾𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 35

𑌟𑍀𑌕𑌾: 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍 [illegible] ॥ 30 ॥ 31 ॥ 𑌊𑌚𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ 32 ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌥 ॥ 33 ॥ [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥

ஓ மஹாராஜாவே! மரணமடையப் போகிற அஜாமிளன் வாக்கிலிருந்துண்டான விஷ்ணுவின் கீர்த்தனத்தை விஷ்ணுவின் பிரஸித்திபெற்ற பார்ஷதர்கள் கேட்டு விரைவில் வந்தார்கள். 30

தாஸிக்குப் பதியாகிய அஜாமிளனை ஹிருதயத்திற்குள் இழுப்பவர்களாகிய அந்த யமதூதர்களை விஷ்ணுதூதர்கள் வலுவாய்த் தடைசெய்தார்கள். 31

தடை செய்யப்பட்ட அந்த யமதூதர்கள் விஷ்ணுதூதர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருர்கள். நீங்கள் யாவர்? ஏன் தர்மராஜனுடைய ஆஞ்ஞையைத் தடைசெய்கின்றீர்கள்? நீங்கள் யாரைச் சார்ந்தவர்கள்? எங்கிருந்து வந்தீர்கள்? இந்த அஜாமிளனை நாங்கள் கொண்டு போவதை ஏன் தடைசெய்கிறீர்கள்? நீங்கள் தேவர்களா அல்லது, உபதேவர்களா, அல்லது ஸித்த சிரேஷ்டர்களா, நீங்களெல்லோரும், தாமரைதளம் போன்ற நேத்திரமும் மஞ்சள் பட்டாடை க்ரீடம் குண்டலம் பிரகாசிக்கும் பத்மமாலை முதலியன தரித்தவர்களா யிருக்கிறீர்களே. யாவரும் யௌவன வயதுள்ளவர்களாயும் அழகிய நான்கு புஜமுடையவர்களாயும், வில் அம்புறை கத்தி கதை சங்கம் சக்ரம் பத்மம் இவைகளால் சோபை பெற்றவர்களாயும் தேஜஸ்ஸால் திசைகளின் இருளை நீக்குகிறவர்களாயும் மற்றவைகளுக்கு ப்ராகாசம் உண்டாக்கும் நிலைமையின

𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ।
𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌥 ॥ 36

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌮𑌦𑍂𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ 37

॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍂𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 38

𑌕𑌥𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 39

𑌦𑌿𑌶 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑌨𑍁𑌚𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥36॥ 𑌸𑌹𑍇𑌤𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌤𑌂𑌵𑌦𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑍁𑌃॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌮𑍇𑌘𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥37॥ 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 ॥38॥ 𑌕𑌥𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌕𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 ॥39॥ 𑌵𑍇𑌦 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃

ராயும் காணப்படுகிறீர்களே; நீங்கள், தர்மராஜாவின் கிங்கரர்களாகிய எங்களை என் தடுக்கின்றீர்கள். 32—36

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

யமதூதர்கள் இவ்விதம் சொல்லவே அந்த விஷ்ணுதூதர்கள் அவர்களை நோக்கி மந்தஹாஸம் செய்து, மேகம்போன்ற த்வனியுடன் வார்த்தையால் சொல்லுகிறார்கள். 37

விஷ்ணு தூதர்கள் கூறுகிறார்கள்.

நீங்கள் தர்மராஜனுடைய ஆஞ்ஞையைச் செய்கிறவர்களாகிய தூதர்களானால் அதர்மத்தின் லக்ஷணத்தையும் தர்மத்தின் ஸ்வரூபத்தையும் எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள். 38

எவ்வாறு சிக்ஷையை ஏற்படுத்துவது? இந்தத் தண்டத்திற்கு இஷ்டமானவிஷயம் எது? எதைச் செய்பவர்கள் சிக்ஷைக்குரியவராவர்? மானிடர்களுக்குள் யாவரும் சிக்ஷைக்குரியவர்களா அல்லது சிலரா? 39

[illegible] 40

[illegible] 41

[illegible] 42

[illegible]

யமதூதர்கள் கூறுகிறார்கள்.

தர்மம் வேதத்தால் தீர்மானிக்கப் பட்டது. அதர்மம் அந்த வேதத்தால் தடைசெய்யப் பட்டதாகும். வேதமென்பது ப்ரத்யக்ஷ நாராயணரே யென்றும் தானே உண்டான தென்றும் ச்ருதி கூறுகின்றது. 40

எந்த பகவானால் ரஜஸ், ஸத்வம், தமஸ் இவைகளின் விகாரமான இந்தப் பிராணிகள், குணம் நாமம் கிரியை ரூபம் என்று யதார்த்தமாக வகுக்கப் படுகின்றனவோ அவரே நாராயணர். 41

ஸூர்யன் அக்னி ஆகாயம் வாயு பசுக்கள் சந்திரன் ஸந்தியை அஹோராத்ரங்கள் திசைகள் ஜலம் பூமி காலம் தர்மம் இவைகள் ஜீவனுக்கு ஸாக்ஷிகளாகின்றன. 42

𑌏𑌭𑌿𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ 43

𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌨𑌘 ।
𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 44

𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌹 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 ॥ 45

𑌯𑌥𑍇𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 16

𑌏𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑍈𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌹𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥43॥ 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌨𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥44॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥45॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑌯 𑌏𑌵 𑌯𑌮𑌦𑍂𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌇𑌹 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌘𑍋𑌰𑌮𑍂𑌢𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥46॥ 𑌪𑌤𑌨𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌵𑌾

இவர்களால் அதர்மம் அறியப்படுகிறது. தண்டத்திற்கு விஷயமும் யுக்த மாகிறது. கர்மம் செய்பவர்கள் யாவரும் கர்மங்களை யநுஸரித்து சிக்ஷைக் குத் தகுதி யாகின்றார்கள். 43

கர்மங்களைச் செய்பவர்களுக்கு நன்மைகளும் கெடுதிகளு முண்டாகின் றன. ஏனெனில் இவர்களுக்குக் குணங்களின் பற்றுதலிருக்கிறது. தேஹ மடைந்தவன் கர்மங்களைச் செய்தவனாகமாட்டான். 44

எவன் எவ்வளவு தர்மத்தை அதர்மத்தைப்போல் விரும்புகிறானே அவன் அந்தப்பலனைப் பரலோகத்திலும் அநுபவிக்கிறான். 45

ஓ தேவ ச்ரேஷ்டர்களே! இந்த ஜன்மத்தில் குணங்களின் விசித்திரத் தன்மையால் ப்ராணிகளிடம் (1) மூன்றுவகைகள் எவ்வாறு காணப்படுகின் றனவோ அவ்வாறே மறு ஜன்மத்திலும் ஊகிக்கப் படுகின்றன. 46

---

(1) (மூன்றுவகையாவன- சாந்தம்|கோரம் மூடம் அல்லது ஸுகம் துக்கம் (இவை களின்) மிச்ரம்—.

वर्तमानोऽन्ययोः कालो गुणाभिज्ञापको यथा ।
एवं जन्मान्ययोरेतद्धर्माधर्मनिदर्शनम् ॥ 47

मनसैव पुरे देवः पूर्वरूपं विपश्यति ।
अनुमीमांसतेऽपूर्वं मनसा भगवानजः ॥ 48

यथाज्ञस्तमसा युक्त उपास्ते व्यक्तमेव हि ।
न वेद पूर्वमपरं नष्टजन्मस्मृतिस्तथा ॥ 49

प्राग्जन्मधर्माधर्मज्ञानं भवतीति सदृष्टान्तमाह ॥ वर्तमान इति ॥ वर्तमानो वसन्तादिकालः अन्ययोर्भूतभाविनोर्गुणाः पुष्पफलादयः तेषामभिज्ञापकः यथा एवमेतज्जन्म अन्ययोः भूतभाविनोर्जन्मनोः धर्माधर्मौ निदर्शयतीति तथा स्वयं धर्माधर्मज्ञानप्रकारः ॥४७॥ अन्येषां धर्मराजस्य मनसैवाजस्य सर्वं पश्यतीत्याह मनसेति पुरे संयमिन्यां स्थित एव देवो यमः देहे स्थितोऽन्तर्यामी जीवस्य पूर्वरूपं धर्माधर्मादि युक्तं विशेषेण पश्यति अनु अनन्तरं अपूर्वं रूपं मीमांसते धर्मस्यानुरूपं तद्विचारयति यतोऽसौ भगवानजः ॥४८॥ जीवस्तु शरीरेण उपस्थापितं वर्तमानं देहं पश्यति । न तु पूर्वापरं वेत्त्याह ॥ यथेति ॥ अज्ञः अविद्योपाधिर्जीवस्तु व्यक्तमेव देहादि उपास्ते प्राचीनं अधुनाभिव्यक्तं वर्तमानं देहमेव अहमिति मन्यते पूर्वापरं वा न वेद अतो हेतोः नष्टा जन्मनामस्मृतिर्यस्य स दृष्टान्तः तमसा निद्रया युक्तो यथा स्वप्ने अभिव्यक्तमेव देहादि उपास्ते न तु जाग्रद्देहादि पूर्वं स्वापगतं वा तद्वदित्यर्थः ॥४९॥ एवंभूत

நடக்கும் (வஸந்தம் முதலிய) காலமானது நடந்ததும் நடக்கப்போகிறது மாகிய காலங்களின் குணங்களைத் தெரிவிப்பதுபோல் இந்த ஜன்மம் சென்றதும் வரப்போகிறதுமாகிய ஜன்மங்களின் தர்மாதர்மங்களை விளக்கிக் காட்டுகிறது. 47

ஸம்யமினீ நகரத்தில் பகவானும் ஜன்மமில்லாதவருமாகிய யமதேவர் மனதாலேயே ஜீவனுடைய முன் ரூபத்தைப் பார்க்கிருர். பிறகு அபூர்வமான ரூபத்தைப் பற்றி ஆலோசிக்கிருர். 48

நித்திரையுடையவன் (ஸ்வப்பனத்தில் தோன்றிய) தேஹத்தையே ஸத்யமாக நினைப்பது போல் அஞ்ஞனுகிய ஜீவன் ஜன்மத்தால் ஸ்மரணத்தை இழந்து தேஹத்தையே நானென்றெண்ணுகிருன். முன்னும் பின்னுமுள்ள ஜன்மத்தை அறிவதில்லை. 49

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 ।
𑌏𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ 50

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 ॥ 51

𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑍋𑌶𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 52

𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌶𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ 53

𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌕 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥50॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌿 𑌜𑍀𑌵𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥51॥ 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌶𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍀𑌟𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌵 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 ॥52॥ 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 ॥53॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌶𑍇𑌨𑌚 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀

ஐந்தி (கர்மேந்திரியங்கள்)னல் தன் கார்யங்களைச்செய்கிருன். பிறகு ஐந்தி (ஞானேந்திரியங்கள்)னல் ஐந்தை (சப்தம் முதலிய) அறிகிருன். பதினரு வதாகிய மனதுடன் பதினேழாவதாகிய ஜீவன் ஒருவனுக இருந்துதான் மூன் (ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய மனங்களின் விஷயங்கள்)றை அடைகிருன். 50

இது லிங்க சரீரம் பதினறையும் மூன்று சக்திகளையும் உடையது, பெரிது. இது ஜீவனிடம் ஸந்தோஷம் சோகம் பயம் துன்பம் இவைகளைக் கொடுக்கும் ஸம்ஸாரத்தைச் சேர்க்கிறது. 51

அறுவகைச் சத்ருக்களை ஜயிக்காதவனும் அஞ்ஞனுமாகிய இந்த ஜீவன் தான் விரும்பாமலே கார்யங்களைச் செய்கிருன்; கர்மத்தால் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு பூச்சிபோல் மோஹமடைகிருன். 52

எவனும் ஒரு ஸமயமும் க்ஷணப்பொழுதேனும் கர்மங்களைச் செய்யாம லிருக்கமாட்டான். ஸ்வபாவமாக (ஜன்மாந்தர ஸம்ஸ்காரங்களால்) உண்டான குணங்களால் தான் பரவசனுகி பலவாருகக் கர்மத்தைச் செய்கிருன்: 53

𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ।
𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ॥ 54

𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸 𑌏𑌵 𑌨 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍀𑌶𑌸𑌂𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 55

𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌶𑍀𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌲𑌯𑌃 ।
𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥ 56

𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌤𑌿𑌥𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍁𑌰𑌨𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌾𑌗𑌨𑌸𑍂𑌯𑌕𑌃 ॥ 57

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫௪ ॥ 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌆𑌹 ॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌈𑌶𑌸𑌂𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௫ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌜𑌾𑌮𑌿𑌳𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌯𑌮𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌂𑌚𑌯𑌂𑌤𑍋 𑌦𑌂𑌡𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 ॥ 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌶𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ ௫௬ ॥ 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ ௫௭ ॥ 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃

வனுவுடைய ஸ்வபாவத்தால் அதிருஷ்டத்தை நிமித்தமாக அடைந்து தாய் தந்தையர்களுக்குத் தகுதியாக ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம சரீரமுண்டாகிறது. 54

இந்தத் தேஹமானது புருஷனுக்கு ப்ரகிருதியின் சேர்க்கையால் விரோதமாகிறது. (1) இந்தப் புருஷனே ஈச்வர பஜனத்தால் விரைவில் லயமடைகிறான். 55

இந்த அஜாமிளன் வேதம் நிறைந்தவன்; சீலம் ஆசாரம் குணங்கள் இவைகளுக்கு இருப்பிடமானவன். வ்ருதந்தரித்தவன். மிருது ஸ்வபாவமுள்ளவன். இந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையவன். ஸத்யமுள்ளவன். மந்த்ரங்களை யறிந்தவன். பரிசுத்தன். ஆசிரியர்களுக்கும் அக்னிக்கும் அதிதிகளுக்கும் மஹான்களுக்கும் சுச்ரூஷை செய்தவன். அஹங்காரமில்லாதவன். பூதங்களுக்கெல்லாம் ஸுஹ்ருத்தாகியவன். ஸாது. அடக்கமான வசனங்களுடையவன். அஸூயை இல்லாதவன். 56—57

---

(1) இந்தப் புருஷனே என்பதில்—இந்தத் தேஹமே விரைவில் லயமடைகிறது; ஜீவன் மறுபடியும் தேஹத்தை யடைவதில்லை என்று கொள்க.

𑌸 𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌶𑌕𑍃𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌤 𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌫𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌨𑍍 ॥ 58

𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌂 𑌕𑌂𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌹 𑌭𑍁𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑌧𑍁 𑌮𑍈𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾 ॥ 59

𑌮𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑌥𑌨𑍍𑌨𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ॥ 60

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌵𑌶𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 61

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌶𑌶𑌾𑌕 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌦𑌨𑌵𑍇𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 62

𑌵𑌨𑌾𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥ ௫௮ ॥ 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑍁𑌜𑌿𑌷𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌮𑍈𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍇𑌨 𑌆𑌘𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௫௯ ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌣𑌶𑍀𑌲𑌾 𑌨𑍀𑌵𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥ ௬௦ ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌮𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑌕𑍇𑌨 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌗𑌰𑍁𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌟𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥ ௬௧ ॥ 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌮𑌦𑌨𑌵𑍇𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌶𑌾𑌕 ॥ ௬௨ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑍋

ஒரு ஸமயம் இந்த அஜாமிளன் தகப்பனுடைய உத்தரவுப்படி வனம் சென்றான். அங்கிருந்து ஸமித்துக்களையும் பலன்களையும் புஷ்பங்களையும் தர்ப்பங்களையும் கிரஹித்துக்கொண்டு திரும்பினான். 58

அப்பொழுது காமவிகாரமுடைய ஒரு சூத்ரனைக் கண்டான். அந்தச் சூத்ரன் தாஸியுடன் கூடியவன். அந்தத் தாஸியோ மிரை என்ற தேசத்திலுண்டான மதுவையுண்டு மதத்தால் சுழலும் கண் களுடையவள். மதங்கொண்டவள். இடையின் வஸ்திர முடிச்சு நழுவ விருப்பவள். அவளுடன் அவளருகில் உட்கார்ந்து இந்தச் சூத்ரன் நகைத்து காணம் செய்து க்ரீடித்துக்கொண்டிருந்தான். தனதாசாரத்தையும் விட்டிருந்தான். 59—60

மன்மத விகாரத்தையுண்டாக்கும் கந்த வஸ்துக்கள் பூசிய அந்தச் சூத்ரனுடைய கைபால் அணைக்கப்பட்ட அந்தத்தாஸியை இந்த அஜாமிளன் பார்த்து மிகுந்த மோஹங்கொண்டு விரைவில் மன்மதனுடைய ஸ்வாதீனமடைந்தான். 61

தைர்யமுள்ளவரையிலும் ஞானமுள்ளவரையிலும் தன் மனதையடக்கினான். அப்பால் அவனுக்கு மன்மதனால் அசைவுற்ற மனதை நிலை நிறுத்தமுடியவில்லை.

तन्निमित्तस्मरव्याजग्रहग्रस्तो विचेतनः ।
तामेव मनसा ध्यायन् स्वधर्माद्विरराम ह ॥　　63

तामेव तोषयामास पित्र्येणार्थेन यावता ।
ग्राम्यैर्मनोरमैः कामैः प्रसीदेत यथा तथा ॥　　64

विप्रं स्वभार्यामप्रौढां कुले महति लम्भिताम् ।
विससर्जाचिरात्पापः स्वैरिण्यापाङ्गविद्धधीः ॥　　65

यतस्ततश्चोपनिन्ये न्यायतोऽन्यायतो धनम् ।
बभारास्याः कुटुम्बिन्याः कुटुम्बं मन्दधीरयम् ॥　　66

यदसौ शास्त्रमुल्लङ्घ्य स्वैरचार्यतिगर्हितः ।
अवर्तत चिरं कालमघायुरशुचिर्मलात् ॥　　67

गतधृतिः ॥ ६३ ॥ तामिति ॥ यावता सर्वेण ॥ विप्रमिति ॥ लम्भितां परिणीतां स्वैरिण्यपाङ्गविद्धधीः संसक्ताक्षविहृष्टचेतोवृत्तिस्तु ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ यदिति ॥ स्वैरचारित्वादयुक्तस्य मलादेव तदीयदत्तान्नादि अशुचीति

அந்தத் தாஸியைக் கண்டதே நிமித்தமாகக்கொண்ட மன்மதன் என்ற வியாஜமுடைய க்ரஹத்தால், ஆக்ரமிக்கப்பட்ட அஜாமிளன் அறிவை இழந்து அந்தத் தாஸியையே மனத்தில் நினைத்துக்கொண்டு தனக்குரிய தர்மத்தைவிட்டு ஒழிவடைந்தான்.　　63

மனத்துக்குத் திருப்தியை யுண்டாக்குவனவும் விஷயங்களுக்குரியவைகளுமாகிய போக்ய வஸ்துக்களாலும் தந்தை தேடிய பொருள்களாலும் இந்த வேசி ஸந்தோஷிக்கும் வண்ணம் நடந்தான்.　　64

தாஸியின் கடைக்கண்ணால் நழுவிய புத்தியுடையவனும் பாவியுமாகிய இந்த வேதியன் உயர்ந்த வம்சத்தில் விவாஹம் செய்துகொண்டவளும் ப்ரௌடை ஆகாதவளுமாகிய தன் மனைவியை விரைவில் விட்டான்.　　65

இங்குமங்கும் சென்று நீதியாகவோ அநீதியாகவோ பொருளைத் தேடிவந்தான். அற்பபுத்தியுள்ள இந்த அஜாமிளன் குடும்ப பாரமுடைய இந்தத் தாஸியின் குடும்பத்தைப் போஷித்தான்.　　66

இவன் சாஸ்திரத்தைவிட்டுத் தன்னிஷ்டப்படி நடந்து பெரியோர்களால் நிந்திக்கத் தக்கவனாகிப் பாபமான ஆயுளையடைந்து பரிசுத்தமற்று(1) மலத்தைப் புசித்து வெகுகாலம் வரையில் இருந்தான்.　　67

மலமாவது—தாஸியிடம் அன்னம் முதலியவை.

𑌤𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌣𑍇𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 ।
𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 68

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌯𑌮𑌦𑍂𑌤𑌾𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌨𑌯𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 ॥ 1

॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍂𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍇 𑌸𑌭𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌥𑌾 ॥ 2

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰 ॥ ௬௮ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ ௬௮ ॥ *

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍂𑌤𑍈𑌃 [illegible] ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌜𑌾𑌮𑌿𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑍀𑌤 𑌇𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌯𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌾𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌂 ॥ ௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾

ஆகையால் பாபங்களைச் செய்தவனும் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ளாதவனுமாகிய இந்த அஜாமிளனைத் தர்மராஜனுடைய அருகிலழைக்கிறோம். அங்கு இவன் சிக்ஷையால் பரிசுத்தமடைகிறான். 68

1-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

2-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! விஷ்ணுதூதர்கள்; யமதூதர்கள் கூறுவதைக் கேட்டு, நீதியில் பண்டிதர்களாகிய அவர்கள் பிறகு அவர்களை யமதூதர்களென்று நிச்சயித்துப் பதிலுரைக்கின்றார்கள். 1

விஷ்ணுதூதர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

ஆச்சர்யம்! கஷ்டம்! தர்மங்களில் நோக்கமுடையவர்களின் ஸபையை அதர்மமானது தொடுகிறது. அந்த ஸபையில் தண்டிக்கத்தகாதவர்களும் அபராத மற்றவர்களுமாகிய ஸாதுக்களிடம் வீணே சிக்ஷை ஏற்படுகிறது. 2

ப்ரஜாநாம் பிதரோ யே ச ஶாஸ்தாரஸ்ஸாதவஸ்ஸமா: ।
யதி ஸ்யாத்தேஷு வைஷம்யம் கம் யாந்தி ஶரணம் ப்ரஜா: ॥ 3

யத்யதாசரதி ஶ்ரேயாநிதரஸ்தத்ததீஹதே ।
ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்ததநுவர்ததே ॥ 4

யஸ்யாங்கே ஶிர ஆதாய லோகஸ்ஸ்வபிதி நிர்வ்ருத: ।
ஸ்வயம் தர்மமதர்மம் வா நஹி வேத யதா பஶு: ॥ 5

ஸ கதம் ந்யர்பிதாத்மாநம் க்ருதமைத்ரமசேதநம் ।
விஸ்ரம்பணீயோ பூதாநாம் ஸக்ருணோ த்ரோக்துமர்ஹதி ॥ 6

அயம் ஹி க்ருதநிர்வேஶோ ஜந்மகோட்யம்ஹஸாமபி ।
யத்வ்யாஜஹார விவஶோ நாம ஸ்வஸ்த்யயநம் ஹரே: ॥ 7

ர: ஶாஸ்தார: ஶிக்ஷகா: வைஷம்யம் ப்ராதிகூல்யம் வஞ்சநம் ॥3॥ ஏதஸ்ய ச பதிதஸ்யைதத் த்ருஷ்ட்வா அந்யே அபி கரிஷ்யந்தீதி மஹத்ஸு தோஷமுக்த்வா ஆஹ ॥ யத்யதிதி ॥ ஶ்ரேயாந் ஶ்ரேஷ்ட: ॥4॥ விஶ்வஸ்தவதே தோஷாந்தரமாஹ த்வாப்யாம் ॥ யஸ்யேதி ॥ நிர்வ்ருதோ நிஶ்சிந்த: ॥5॥ ஸ இதி ॥ விஶ்வாஸேந நிதராமர்பித ஆத்மா யேந தம் விஸ்ரம்பணீய: ஸக்ருணஶ்ச ॥6॥ நநு கஸ்யாபி நாமோச்சாரணமாத்ரேண கிம் ப்ராயஶ்சித்தம் க்ரியதே தத்ராஹ அயம் ஹீதி ॥ யத்வ்யாஜஹார விவஶோऽபி ஹரே: நாம வ்யாஜஹார உச்சாரிதவாந் தேநைவாநேந ப்ராயஶ்சித்தம் க்ருதம் ஹரே: நாம ச கீதம் ஸ்வஸ்த்யயநம் மோக்ஷஸாதநமபி ॥ ஸக்ருதுச்சரிதம் யேந ஹரிரித்யக்ஷரத்வயம் । பத்த: பரிகரஸ்தேந மோக்ஷாய கமநம் ப்ரதீதி ஸ்ம்ருதே:

ப்ரஜைகளுக்குப் பிதிர்க்களைப் போன்றவர்களும் சிக்ஷிப்பவர்களும் ஸாதுக்களும் ஸமமாகியவர்களுமாகிய பெரியோர்களிடத்தில் விரோதபாவமானது உண்டாகுமானுல் ப்ரஜைகள் யாரைச் சரணமடைவார்கள்? 3

ச்ரேஷ்டனுகியவன் எவைகளைச் செய்கிருனே மற்றவர்களும் அவற்றையே செய்கிருர்கள். அந்த ச்ரேஷ்டன் எதை நம்பிக்கையாகச் செய்கிருனே ஜனங்கள் அதை அநுஸரிக்கின்ருர்கள் ? 4

ஜனமானது தான் தர்மத்தையோ அதர்மத்தையோ பசுப்போல் அறியாதது. அந்த ஜனம் எவருடைய மடியின்மீது சிரஸை வைத்துக் கவலையற்றுத் தூங்குகிறதோ ப்ராணிகளின் விச்வாஸத்திற்குரிய அவன் தயையுள்ளவனுயின் தன் சரீரத்தை ஒப்புவித்தவனும், ஸ்னேஹமுடையவனும் அறிவில்லாதவனுமாகிய அந்த ப்ராணிக்கு த்ரோஹஞ் செய்யக்கூடாது. 5—6

இந்த அஜாமிளன் கோடி ஜன்மங்களில் செய்த பாபங்களுக்கும் ப்ராயச்சித்தம் செய்து கொண்டவனுயினன். ஏனெனில் தான் பரவசனுயினும் விஷ்ணுவின் நாமத்தைச் சொன்னுன். அந்த நாமம் மோக்ஷஸாதனமாகவும் உள்ளது. 7

𑌏𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌘𑍋𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌘𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑍍 ॥ 8

𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌰𑍁𑌗𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑌗𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌜𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑍋𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 ॥ 9

[illegible]

இதனுலேயே பாபியாகிய அஜாமிளனுடைய பாபத்திற்கு ப்ராயச்சித்தம் செய்யப்பட்டதாயிற்று. ஏனெனில் நாராயண வா என்று இந்த நான்கு அக்ஷாத்தைச் சிறிது கூறினன். 8

திருடன், ஸுராபானம் செய்தவன், மித்ரத்ரோஹி, பிர்மஹத்தி செய்தவன், குருவின் மனைவியை ஆக்ரமித்தவன், ஸ்திரீ, அரசன், பிதா இவர்களைத் கொன்றவன் இன்னும் மற்றுமுள்ள பாபிகளுக்கும் விஷ்ணுவின் நாமகீர்த்தன

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌘𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ 10

𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌘𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌪𑌦𑍈𑌰𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑍈𑌸𑍍
𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌕𑌮𑍍 ॥ 11

𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇
𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑍇 ।

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌯 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌕𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸 𑌮𑌦𑍀𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 10 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌹𑍋 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑍈𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌲𑌮𑍍𑌭𑌕𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 11 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌸𑍍𑌵𑌯𑍇𑌵𑌾𑌵𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌮𑌨𑍋 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌤𑌾𑌂

மொன்றே சிறந்த ப்ராயச்சித்தமாகிறது. ஏனெனில் நாமகீர்த்தனம் செய்வதால் அவனுடைய புத்தியானது நாமாவை உச்சரிக்கும் புருஷ விஷயமாகிறது. 9-10

வேதமறிந்த மனு முதலியவர்கள் கூறிய விரதம் முதலிய ப்ராயச்சித்தங்களால், பாபமுடையவன், விஷ்ணுவின் நாமங்களுள்ள பதங்களை உச்சரிப்பதால் பரிசுத்தமடைவதுபோல் பரிசுத்தமடைய மாட்டான். அந்த ஹரிநாம கீர்த்தனமானது பகவானுடைய குணங்களுக்கு ஞாபகமாகிறது. 11

பாபத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்டபின் மனம் கெட்டவழியில் செல்லுமாயின் அந்த ப்ராயச்சித்தம் நன்றாய்ப் பாபத்தை ஒழிப்பதாகாது

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ 12

𑌅𑌥𑍈𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌪𑌨𑌯𑌤 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌾𑌘𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑌸𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ॥ 13

𑌸𑌾𑌂𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌂 𑌹𑍇𑌲𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌘𑌹𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 14

𑌪𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤 𑌆𑌹𑌤𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌶𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 ॥ 15

𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍋𑌧𑌕𑌃॥௧௨॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌏𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌪𑌨𑌯𑌤 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑌘𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑍌 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌮𑍈𑌕𑌦𑍇𑌶𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌵𑌸𑌰 𑌏𑌵 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ 𑌨𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌷𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌾𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌕𑌾𑌕𑌤𑌾𑌲𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿॥௧௩॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹॥ 𑌸𑌾𑌂𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌾𑌂𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌂𑌕𑍇𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌲𑌾𑌪𑌪𑍂𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑍇𑌲𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌮𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌾𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌂॥௧௪॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌾𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌰𑌵𑌶𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌪𑌤𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌵𑌶𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌯𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌵𑌶𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌖𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌾

ஆகையால் பாபத்தின் நாசத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு விஷ்ணுவின் குண கீர்த்தனம் மனத்தைச் சோதிப்பதாகிறது. 12

ஆகையால் பாபங்களுக்கெல்லாம் பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்ட இவனை அநீதியாக அழைக்காதேயுங்கள். இவன் மரணமடையுந் தருணம் பகவானுடைய நாமாவை உச்சரித்தான். 13

ஸங்கேதமாகவோ பரிஹாஸமாகவோ பேசிய பேச்சு முடிவுபெறவோ அநாதரவாகவோ நாராயண நாமக்ரஹணமானது பாபங்களை யெல்லாம் போக்கும் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். 14

விழும்போதும் தடுக்கும்போதும் சரீரம் பங்கமாகும் போதும் துஷ்ட ஜந்துக்களால் தீண்டப்படும்போதும் தாபமடையும்போதும் அடிபடும்போதும் தான் பரவசனாகி ஹரி என்று கூறுகிறவன் யாதனையை அடையான். 15

𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌲𑌘𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌚 𑌲𑌘𑍂𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 16
𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌘𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌪𑍋𑌦𑌾𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌪𑍀𑌶𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ 17
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌥𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑌘𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌦𑌹𑍇𑌦𑍇𑌧𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑌃 ॥ 18

[illegible] ॥ ௧௫ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌮𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible] ॥ 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌘𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌘𑍂𑌨𑌿 [illegible] ॥ ௧௬ ॥ [illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible]

பெரிய பாபங்களுக்குப் பெரிய பிராயச்சித்தங்களென்றும் சிறிய பாபங்களுக்குச் சிறிய பிராயச்சித்தங்களென்றும் புத்தியுடையவர்கள் அறிந்து சொல்லியிருக்கின்றார்கள். 16

தவம் தானம் விரதம் முதலிய பிராயச் சித்தங்களால் அந்தப் பாபங்கள் பரிசுத்தமாகின்றன. அதர்மத்திற்கு விதையாம் பாபங்களின் ஸூக்ஷ்மாம்சமானது, நாசமடையாது. அதுவும் நாராயணருடைய பாதஸேவையால் நாசமடைகிறது. 17

ஞானத்தாலோ அல்லது அஞ்ஞானத்தாலோ உத்தமச்லோகருடைய நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்தால், அவனுடைய பாபத்தை நாமகீர்த்தனமானது அக்னி, காஷ்டத்தைப்போல் பொசுக்குகின்றது. 18

𑌯𑌥𑌾𑌗𑌦𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌮𑌮𑍁𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ॥ 19

𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌸 𑌵𑍇𑌦 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌮𑌃 ॥ 20

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌮𑍂𑌮𑍁𑌚𑌨𑍍 ॥ 21

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍂𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌮𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌚𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮 ॥ 22

𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍇𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥௧௮॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌉𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨𑌾𑌜𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌚 𑌨𑌹𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 𑌅𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌹𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ ௨௦ ॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌮𑍂𑌮𑍁𑌚𑌨𑍍 𑌮𑍋𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 ॥௨௧॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌮𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 ॥௨௨॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜

நல்ல வீர்யமுடைய ஒளஷதத்தை ச்ரத்தையின்றி உபயோகித்தாலும் அதன் திறமையை அறியாதவனுயினும் ஒளஷதமானது தன் குணத்தைச் செய்வது போல் நாமாவாகிய மந்த்ரமும் ச்ரத்தையின்றி அறியாமல் கூறப்பட்டாலும் பாபங்களைப் போக்கும். 19

ஓ தூதர்களே! இந்தத் தர்மத்தில் உங்களுக்கு ஸந்தேஹ மிருக்குமானல் உங்களுடைய யஜமானனைக் கேளுங்கள். மஹிமைபொருந்திய அந்த யமன் தர்மத்தின் முக்யமான ரஹஸ்யத்தை அறிவார். 20

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! விஷ்ணு தூதர்கள், இவ்விதம் பகவானைச் சார்ந்த தர்மத்தை நிர்ணயப் படுத்தி அந்த வேதியனை யமபாசத்தினின்றும் மிருத்யுவினின்றும் விடுவித்தார்கள். 21

சத்ருக்களை த்வம்ஸம் செய்யும் ராஜனே! இவ்விதம் பதில் சொல்லக் கேட்ட யமதூதர்கள் யமனுடைய ஸமீபம் சென்று தர்மராஜனிடம் நடந்த வரலாற்றைக் கூறினர்கள். 22

द्विजः पाशाद्विनिर्मुक्तो गतभीः प्रकृतिं गतः ।
ववन्दे शिरसा विष्णोः किंकरान्दर्शनोत्सवः ॥ 23

तं विवक्षुमभिप्रेत्य महापुरुषकिंकराः ।
सहसा पश्यतस्तस्य तत्रान्तर्दधिरेऽनघ ॥ 24

अजामिलोऽप्यथाकर्ण्य दूतानां यमकृष्णयोः ।
धर्मं भागवतं शुद्धं त्रैविद्यं च गुणाश्रयम् ॥ 25

भक्तिमान्भगवत्याशु माहात्म्यश्रवणाद्धरेः ।
अनुतापो महानासीत्स्मरतोऽशुभमात्मनः ॥ 26

अहो मे परमं कष्टमभूदविजितात्मनः ।
येन विप्लावितं ब्रह्म वृषल्यां जायतात्मना ॥ 27

धिङ्मां विगर्हितं सद्भिर्दुष्कृतं कुलकज्जलम् ।
हित्वा बालां सतीं योऽहं सुरापामसतीमगाम् ॥ 28

इति । उपस्थाने उत्सवो यस्य ॥२३॥ तदिति ॥ विवक्षुं वक्तुमिच्छुं अभिप्रेत्य ज्ञात्वा ॥२४॥ अजेति ॥ त्रैविद्यं वेदत्रयप्रतिपाद्यं गुणाश्रयं यद्दूतानां यमकृष्णदूतानां च भागवतं भगवत्प्रणीतं शुद्धं निर्गुणं यथाक्रमेणोक्ति योज्यं भक्तिमानासीदित्यन्वयेनानुषंगः ॥२५॥२६॥ अनुतापं प्रपञ्चयति त्रिभिः ॥ अहो इति ॥ येन शूद्रायां वृषल्यां पुत्रतया जायमानेन ब्रह्म ब्राह्मणजातिः विप्लावितं नाशितम् ॥२७॥ धिगिति ॥ दुष्कृतं दोष कर्तारं

யமபாசத்தினின்று விடுபட்டவனும் பயமில்லாதவனும் ஸ்வபாவத்தை அடைந்தவனும் விஷ்ணு பக்தர்களின் தர்சனத்தால் ஸந்தோஷ முடையவனுமாகிய அஜாமிளன் விஷ்ணுபார்ஷதர்களைச் சிரஸால் வணங்கினான். 23

குற்றமற்ற ராஜனே! அந்த நாராயண தாஸர்கள் இந்த அஜாமிளன். பேசவிரும்பியதை அறிந்து. அந்த இடத்திலேயே அஜாமிளன் பார்த்திருக்கும் போதே விரைவில் மறைந்தார்கள். 24

பிறகு இந்த அஜாமிளன், குணங்களை ஆச்ரயித்ததும் மூன்று வேதங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப் படுவதும் சுத்தமுமாகிய தர்மத்தையும் பகவானுடைய குணத்தையும் கேட்டு விஷ்ணுவின் மஹிமையை சிரவணம் செய்ததால், பகவானிடம் விரைவில் பக்தியுள்ளவனாயினன். தன்னுடைய கெடுதியை நினைந்த அஜாமிளனுக்கு அநுதாபம் மிகுதியாக உண்டாயிற்று. 25-26

ஆச்சர்யம்! ஆத்மஸ்வரூப மறியாத எனக்கு மிகுந்த கஷ்ட முண்டாயிற்று; வேசியிடம் நானே புத்ரனாகப் பிறந்ததால் பிராம்மண ஜன்மத்தை நாசம் செய்தேன். 27

ஸாதுக்களால் நிந்திக்கத் தக்கவனும் கெட்ட கார்யங்களைச் செய்தவனும், குலத்திற்குக் களங்கமாகிய வனுமாகிய என்னைச் சுடவேண்டும். நான் பதிவ்ருதையான பத்தினியை விட்டு ஸுராபானம் செய்த வேசியை அடைந்தேனே.

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌨𑌾𑌥𑍌 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 ।
𑌅𑌹𑍋 𑌮𑌯𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌚𑌵𑌤𑍍 ॥ 29

𑌸𑍋𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌭𑍃𑌶𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌘𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 ॥ 30

𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵 𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌶𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ॥ 31

𑌅𑌥 𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌚𑌯𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑌧𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌃 ॥ 32

𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 ।
𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥ 33

[illegible]

மூப்படைந்தவர்களும் நாதனில்லாதவர்களும் தாபமுடையவர்களு மாகிய தாய் தந்தையரை நன்றியறியாத நான் நீசன்போல் இப்போதும் விட்டேன் கஷ்டம். 29

தர்மத்தைக் கெடுத்த காமுகர்கள், எந்த இடத்தில் யமயாதனைகளை அடைவார்களோ மிகவும் பயங்கரமான அந்த நரகத்தில் நான் நிச்சயம் விழப் போகிறேன். 30

இங்கு ப்ரயத்யக்ஷம்போல் அற்புதங் கண்டேனே; ஒருகால்இது ஸ்வப்னமோ? பாசக்கயிற்றைக் கையில் கொண்டு என்னை எவர்கள் இழுத்தார்களோ அவர்கள் இப்பொழுது எங்கே சென்றார்கள். 31

பாசக்கயிற்றால் கட்டிப் பூமிக்குக் கீழாகக்கொண்டு போகப்படும் என்னை எவர்கள் விடுவித்தார்களோ ஸுந்தரமான ரூபமுடையவர்களும் ஸித்தர்களு மாகிய அவர்கள் நால்வரும் எங்குச் சென்றார்கள். 32

ஆயினும் பாபியாகிய எனக்குத் தேவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டர் களாகிய இவர்களைப் பார்க்கக் கிடைத்தமையால், மிகுந்த புண்யமிருந்தல் வேண்டும். இவர்களின் ஸேவையால் என் மனம் பிரஸன்னமாயிற்று. 33

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑍁𑌚𑍇𑌰𑍍𑌵𑍃𑌷𑌲𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 34

𑌕𑍍𑌵 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌿𑌤𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ 35

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌿𑌲𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌭𑍂𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌯𑍇 ॥ 36

𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 37

𑌮𑍋𑌚𑌯𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌯𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗 𑌇𑌵𑌾𑌧𑌮𑌃 ॥ 38

𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌧𑍀𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 39

[illegible]

இல்லாவிட்டால் அபரிசுத்தனும் வேசிக்குப் பதியுமாகிய நான் மாண மடையும்போது இந்த ஸமயம் என்னுடைய நாவு நாராயணருடைய நாமத்தைச் சொல்லாது. 34

வஞ்சகனும் பாபியும் ப்ராம்மணத் தன்மையைக் கெடுத்தவனும் வெட்கமில்லாதவனுமாகிய நான் எங்கே? நாராயண என்னும் மங்களமான பகவானுடைய நாமம் எங்கே? 35

அந்த நான் மறுபடி மிகுந்த இருளில் மனத்தை மூழ்கச் செய்யாமல் இந்திரியங்கள் வாயு இவைகளை அடக்கி அவ்விதம் முயலுகிறேன். 36

அவித்யை, காமம், கர்மம் இவைகளாலுண்டான இந்த பந்தத்தை விட்டு பூதங்களுக்கெல்லாம் ஸுஹிருத்தும் சாந்தனும் நண்பனும் கருணையுடையவனும் தைர்ய முள்ளவனு மாகிறேன். 37

அதமனாகிய நான் எந்த ஸ்திரீயால் க்ரீடாமிருகம்போல் விளையாடப் பட்டேனோ ஸ்திரீரூபமான அந்த என் மாயையால் கவரப்பட்ட மனதை விடுவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 38

பொய்யாகிய வஸ்துவில் புத்தியுள்ள நான் தேஹ முதலியவற்றில் என்னுடையது என்ற புத்தியை விட்டுப் பகவானுடைய நாமகீர்த்தனம் முதலியவைகளால் பரிசுத்தமான மனத்தை பகவானிடம் செலுத்துகிறேன். 39

𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 ।
𑌗𑌂𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌬𑌂𑌧𑌨𑌃 ॥ 40

𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌦𑌨 𑌆𑌸𑍀𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑍁𑌯𑍋𑌜 𑌮𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 41

𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ।
𑌯𑍁𑌯𑍋𑌜 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 42

𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌰𑌤𑌧𑍀𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌃 ।
𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌵𑌂𑌦𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 43

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌨𑍁 ।
𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 44

𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍈𑌃 ।
𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌯𑍌 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 45

𑌬𑌂𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥௪௧॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 ॥ ௪௨ ॥ 𑌯𑌰𑍍𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌰𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌃𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌨𑌨𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌵𑌵𑌂𑌦𑍇 ॥௪௩॥௪௪॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂

க்ஷணப் பொழுது ஸாதுக்களின் சேர்க்கையால் இவ்விதம் அநுதாபமடைந்து பற்றைமுற்றும் ஒழித்துக் கங்காநதியின் த்வாரம் சென்றான். 40

இந்த க்ஷேத்திரத்தில் அமர்ந்து யோகத்தை அநுஷ்டித்து இந்த்ரியங்களை யடக்கி ஸ்வரூபத்தில் மனதைச் சேர்த்தான். 41

பிறகு தேஹம் முதலியவைகளினின்று மனத்தைச் சோதித்து மனத்தின் ஸாவதானத் தன்மையால் அநுபவ ரூபமும் பகவானுடைய ஸ்வரூபமுமாகிய பிர்மத்தைச் சேர்த்தான் 42

ப்ராம்மணனாகிய அஜாமிளன் ஸ்வரூபத்தில் அசைவற்ற புத்தியை யடைந்ததும் இவ்வேதியன் முன்னால் புருஷர்களைக் கண்டான். பிறகு முன்தான் பார்த்தவர்கள் என்பதை அறிந்து சிரங்குனிந்து வணங்கினான். 43

தர்சனமானவுடன் கங்கையில் தீர்த்தத்தில் சரீரத்தை விட்டு உடனே பகவானுடைய பார்ஷதர்களின் ஸ்வரூபத்தை யடைந்தான். 44

அஜாமிளன் விஷ்ணு கிங்கரர்களுடன் ஸ்வர்ண விமானத்தின் மீதேறி ஆகாயமார்க்கமாக லக்ஷ்மீகாந்தன் இருக்குமிடம் சென்றான். 45

𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌯𑍇 𑌹𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤
𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 ॥ 46

𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑌾𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍋
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 47

𑌯 𑌏𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌘𑌾𑌪𑌹𑌮𑍍 ।
𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 48

𑌨 𑌵𑍈 𑌸 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌮𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍈𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌮𑌂𑌗𑌲𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 49

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௪௬॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑍌𑌘𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌛𑍇𑌦𑌕𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥௪௭॥௪௮॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௪௯॥

தர்மங்களெல்லாவற்றையும் கெடுத்தவனும் தாஸிக்குப் பதியும் நிந்திக்கத் தக்க செய்கையுடையவனும் நரகத்தில் தள்ளப்படுகிறவனும் விரதங்களை விட்டவனும் பதிதனுமாகிய அந்த அஜாமிளனே பகவானுடைய நாமாவைக் கிரஹித்து உடனே விடுதலை யடைந்தான். 46

மோக்ஷமடைய விருப்பமுடையவர்களுக்கு பரிசுத்தபாதனுகிய பகவானுடைய கீர்த்தனத்தைவிடக் கர்ம பந்தங்களைக் கறுவருக்கும் ஸாதனம் வேறில்லை; இந்த ஹரிநாம கீர்த்தனத்தால் மனம் மறுபடியும் கர்மங்களில் பற்றுதலடைகிறதில்லை. வேறு ப்ராயச் சித்தங்களால் ரஜோ குணத்தாலும் தமோ குணத்தாலும் மனம் மலினமாகவே நிலை பெறும். 47

பாபங்களைப் போக்குவதும் ச்ரேஷ்டமும் ரஹஸ்யமு மாகிய இந்த இதிஹாஸத்தை எவன் சிரத்தையுடன் கேட்கிறானோ பக்தியுடன் கீர்த்தனம் செய்கிறானோ அவன் நரகத்தை அடையான். அவனை யமகிங்கார்கள் பார்க்க மாட்டார்கள். பாபியான மானிடனாயினும் விஷ்ணுலோகத்தில் விளங்குகிறான்.

𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑌾𑌮𑌿𑌳𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌟𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇𑌰𑍍
𑌨𑍈𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍇 𑌜𑌨𑍋𑌽𑌯𑌮𑍍 ॥ 1

𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌅𑌪𑌸𑌙𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 ॥ 𑍫𑍦 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌮𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍈𑌃 ।
𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌮𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥ 𑌯𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍁𑌰𑌾𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑍈𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍈𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌹𑌤𑌾 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑍧 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯

மரண மடையப்போகிற அஜாமிளனும் புத்ரனை அழைத்த வியாஜத்தில் ஹரியின் நாமாவைக் கீர்த்தனம் செய்து மோக்ஷ மடைந்தான். ச்ரத்தையுடன் கீர்த்தனம் செய்பவன் மோக்ஷ மடைவான் என்பதில் கேட்கவேண்டுமோ? 50

2-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

3-வது அத்தியாயம்.

பரீக்ஷித்து ராஜாகேட்கிறார்.

எவருடைய வசத்தில் இந்த ஜனங்கள் இருக்கிறார்களோ தேவனாகிய அந்த தர்மராஜன் தன்தூதர்கள் கூறியதைக் கேட்டு அதனால் இவ்வாறு தன் ஆஞ்ஞை வீணாகியது கண்டு விஷ்ணுவின் கிங்கரர்களால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட அந்தத் தூதர்களிடம் என்ன பதில் உரைத்தார்? 1

𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌦𑌂𑌡𑌭𑌂𑌗𑌃
𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 ।
𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂
𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 2

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌃 ।
𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 3

॥ 𑌯𑌮𑌦𑍂𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌕𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌤𑍀𑌹 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ॥ 4

𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌋𑌷𑍇 𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌂𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌂𑌗𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌨𑍁𑌦𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 ॥ 3 ॥ 𑌕𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌕𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚 ॥ [illegible]

ஓ ரிஷியே! யமதேவனுக்கு ஆஞ்ஞாபங்க மானது எந்த விடத்திலும் முன் கேட்டதில்லை. ஓமுனிவரே இந்த ஜனங்களுக்குள்ள ஸந்தேஹத்தைத் தங்களைத் தவிர வேறெவரும் நிவிர்த்தி செய்யமாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நிச்சயம். 2

ஸ்ரீபாதராயணி (சுகர்) கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! விஷ்ணு தூதர்களால் தடுக்கப்பட்ட முயற்சியுடைய யம தூதர்கள் ஸம்யமினீ நகருக்கும் தங்களுக்கும் பதியாகிய யமனிடம் தெரிவிக்கிறார்கள்.

யமதூதர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ ப்ரபுவே! மூன்றுவகையான கர்மத்தைச் செய்யும்; ப்ராணிகளுக்கு பலனை ப்ரகாசப் படுத்தக் காரண பூதர்களான சிக்ஷகர்கள் இப்பொழுது எவ்வளவு பேர்களிருக்கின்றார்கள். 4.

𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ 5

𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌬𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 6

𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌰𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌕𑌃 ॥ 7

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌨 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾 ॥ 8

[illegible]

உலகத்தில் தண்டிக்கும் சிக்ஷகர்கள் வெகுபேர்களிருப்பார்களானால், ஸுக மும் துக்கமும் எவனுக் குண்டாகும், எவனுக் குண்டாகாது? 5

தர்மத்தைச் செய்பவர்கள் வெகு பேர்கள் இருக்கின்றனர்; இவர்களுக்கு சிக்ஷகர்களும் வெகு பேர்களிக்கின்றனர்; என்றாலும் (1) சிற்றரசர்களுக்குப் போல் சிக்ஷிப்பது என்ற தன்மை இவர்களுக்கு உபசாரமாகிறது. 6

ஆகையால் நீர் ஒருவர் லோகபாலர்களுடன் கூடிய ப்ராணிகளுக்கு ப்ரபுவாகிறீர்; சிக்ஷகர் தண்டிப்பவர் மானிடர்களின் பாபபுண்யங்களைப் பகுத்தறியக் கூடியவர். 7

அவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த உம்முடைய ஆஜ்ஞையானது இப்பொழுது மானிடவுலகில் தடைபட்டிருக்கிறது. அற்புத ரூபமுடைய நான்கு ஸித்தர்கள் உம்முடைய உத்தரவை மோசஞ் செய்தார்கள். 8

---

(1) சிற்றரசர்களுக்குப் போல் என்பது சக்ரவர்த்தியே முக்யன்; சிற்றரசர்கள் அவருக்கு அடங்கியவர்கள் என்பதுபோல் உவமையின் பொருளாம்)

𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌦𑍀𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌮𑍋𑌚𑌯𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌿𑌨𑌂 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌤𑍇 ॥ 9

𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸 𑌆𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌮𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ 11

॥ 𑌯𑌮𑌃 ॥

𑌪𑌰𑍋 𑌮𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚
𑌓𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌪𑌟𑌵𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 ।

𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 [illegible] 𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥௧௦॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥௧௧॥ 𑌪𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌃 𑌅𑌧𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌓𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌟𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁

உம்முடைய ஆஞ்ஞையால் நாங்கள் யாதனைகளிருக்குமிடம் அழைத்து வரும் ஒரு பாதகனை, அந்த ஸித்தர்கள் பாசக் கயிற்றைச் சேதித்து வலிதில் விடுவித்தார்கள். 9

அந்தப் பாதகன் நாராயண என்று சொன்னவுடன் ஸித்தர்கள் பயம் வேண்டாம் என்று கூறிக்கொண்டு விரைவில் வந்தார்கள். எங்களுக்கு நீர் நன்மையை நோக்குவீரானால் உம்முடைய முகமாக அவர்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறோம். 10

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கேட்டவுடன் ப்ரஜைகளை அடக்குகிற அந்த யமதேவன் அன்பு கூர்ந்து ஹரியின் பாதாரவிந்தத்தை ஸ்மரணம் செய்துகொண்டு தன் தூதர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான். 11

யமன் கூறுகிறான்.

என்னைத் தவிர ஜங்கமத்திற்கும் ஸ்தாவரத்திற்கும் ஈச்வரனாகிய பரமாத்மா இருக்கிறார். அவரிடம் இவ்வுலகம் வஸ்திரமான (நீண்ட நூல்களில்) கோர்க்கப்பட்டது போலும் (குறுக்கு நூல்களில்) கோர்க்கப்பட்டது போலுமிருக்கிறது.

𑌯𑌦𑌂𑌶𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌶𑌾
𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑌵𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍇 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌃 ‖ 12

𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌜𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌦𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌤 𑌇𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮-
𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ 13

𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌾
𑌸𑍋𑌮𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌶𑌃 𑌪𑌵𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌃 ।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌸𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾
𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 ‖ 14

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌾
𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌂𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌶𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑌸𑌿 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌵𑌤𑍍 ‖ 12 ‖ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌯𑍋 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌬𑌲𑍀𑌵𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌤 𑌇𑌮𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌧𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖ 13 ‖ 14 ‖ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 । 𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾

அவருடைய அம்ச பூதர்களான பிர்மா முதலியவர்களால் இந்த உலகத்திற்கு ஸிருஷ்டி ஸ்திதி பிரளயம் இவைகளுண்டாகின்றன. மூக்குக் கயிறு பூட்டப் பட்டதுபோல் ஜனங்கள் அவருடைய வசத்தி லிருக்கின்றனர். 12

அந்த ஈச்வரன் (ப்ராம்மணன் முதலிய) பெயர்களால் ஜனங்களை வாக் ரூபமான தம் கயிறுகளால் காளைகளைப் போல் கட்டுப்படுத்துகிறார். இந்த ஜீவர் கள், நாமங்களும் கர்மங்களுமாகிய கட்டுவதற்குரியவைகளால் கட்டுண்டு பயந்து இந்தப் பரமாத்மாவுக்கு (1) பலியை வஹிக்கிறார்கள். 13

நான் இந்திரன் நிருருதி வருணன் ஸோமன் அக்னி ஈசன் வாயு ஸூர் யன் பிர்மா தேவர்கள் விச்வேதேவர்கள் வஸுக்கள் ஸாத்யர்கள் வாயு கணங்கள் ருத்ரகணங்கள் ஸித்தர்கள் உலகங்களை ஸிருஷ்டிக்கும் மற்றுமுள்ள ப்ரஜாபதிகள் ரஜோகுண தமோகுண ஸம்பந்தமில்லாத பிருகு முதலியவர்கள் இவர்களும் இந்த ஈசனுடைய அபிப்பிராயத்தை அறியார்கள். மாயையின் ஸம்

---

(1) பலியை என்பதில் பகவானுக்கு வசமாக இருந்து கர்மத்தைச் செய்கிறார்கள் என் றறிக.

யஸ்யேஹிதம் ந விது: ஸ்ப்ருஷ்டமாயா:
ஸத்த்வப்ரதாநா அபி கிம் ததோ(அ)ந்யே ॥ 15

யம் வை ந கோபிர்மநஸா(அ)ஸுபிர்வா
ஹ்ருதா கிரா வா(அ)ஸுப்ருதோ விசக்ஷதே ।
ஆத்மாநமந்தர்ஹ்ருதி ஸந்தமாத்மநாம்
சக்ஷுர்யதைவாக்ருதயஸ்தத: பரம் ॥ 16

தஸ்யாத்மதந்த்ரஸ்ய ஹரேரதீஶிது:
பரஸ்ய மாயாதிபதேர்மஹாத்மந: ।
ப்ராயேண தூதா இஹ வை மநோஹரா:
சரந்தி தத்ரூபகுணஸ்வபாவா: ॥ 17

பூதாநி விஷ்ணோஸ்ஸுரபூஜிதாநி
துர்தர்ஶலிங்காநி மஹாத்புதாநி ।

ஸ்ப்ருஷ்டா: ததபேக்ஷயா(அ)ந்யே ந விதுரிதி கிம் வக்தவ்யம் ॥15॥ தந்மாயா மோஹிதத்வாஜ்ஜ்ஞாநஶக்தேரூர்த்வம் அவிஷயத்வாத் தஸ்யேத்யாஹ । யமிதி । யம் கோபிரிந்த்ரியை: ஹ்ருதாதிபிஶ்ச ந விசக்ஷதே ந பஶ்யந்தி । அஸுப்ருதோ ப்ராணிந: ஹ்ருதி ஸந்தம் யதோ யதோ(அ)ந்தர்ஹ்ருதி ஸ்தித: ஆத்மநாம் ஜீவாநாம் பூதாநாம் த்ரஷ்டாரம் ஆக்ருதயோ ரூபாணி சக்ஷுர்யதா அப்ரகாஶ்யம் ந ஜாநந்தி தத: பராதீநாநாம் ப்ரகாஶகம் ந ஹி ப்ரகாஶ்யா ப்ரகாஶகஸ்ய விஷயதாமிதாவ: ॥16॥ [illegible] பரமேஶ்வரஸ்யேத்யாஹ । தஸ்யேதி । [illegible] பரமேஶ்வர: யே [illegible] தத்ரூபகுணஸ்வபாவா: ஸ்வரூபகுணஸ்வபாவா [illegible]

பந்த முடையவர்களும் ஸத்வகுணத்தை ப்ரதானமாகக் கொண்டவர்களுமே யன்றி மற்றவர்களும் அறியமாட்டார்கள் என்பதில் கேட்கவேண்டுமா? 14-15

ரூபங்கள் அவைகளை விடச் சிறந்த சக்ஷுஸ்ஸை எவ்விதம் அறியாவோ அவ்வாறே மானிடர்கள் ஜீவன்களுக்கு த்ரஷ்டாவாக ஹிருதயத்திற் குள்ளிருக்கும் இந்தப் பரமாத்மாவை இந்திரியங்களாலும் மனதாலும் ப்ராணன்களாலும் சித்தத்தாலும் பார்க்கமாட்டார்கள். 16

ஸ்வாதீனரும் ஹரியும் மாயைக்குப் பதியும் மஹாத்மாவு மாகிய அந்தப் பரமேச்வருடைய தூதர்கள் அந்தப் பகவானுடைய ரூபம் குணம் ஸ்வபாவம் இவைகளுடையவர்களாகி மனோஜ்ஞர்களாகப் பெரும்பாலும் இங்கு ஸஞ்சரிக்கின்றனர். 17

தேவர்களால் பூஜிக்கப் படுகின்றவர்களும் பார்ப்பதற்கும் முடியாத ரூப முடையவர்களும் மிகவும் அற்புதமானவர் களுமான விஷ்ணு தூதர்கள் அந்த

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚 ॥ 18

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂
𑌨 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 19

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌕𑌿𑌰𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 20
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍈𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌭𑌟𑌾𑌃 ।
𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍋𑌧𑌂 𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ 21
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 22

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧௮॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥௧௯॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌟𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 ॥ ௨௧ ॥ 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌹 — 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥௨௨॥ 𑌨𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌨𑌾𑌮𑍋

விஷ்ணு பக்தர்களான மானிடர்களைச் சத்ருக்களிடமிருந்தும் என்னிடமிருந்தும் எல்லாவற்றிலும் காப்பாற்றுகிறார்கள். 18

ப்ரத்யக்ஷமாக பகவானால் ஏற்படுத்தப் பட்ட தர்மத்தை ரிஷிகளும் தேவர்களும் அறியார்கள். ஸித்தச்ரேஷ்டர்களும் அறியார்கள். அஸுரர்களும் வித்யாதரர்களும் சாரணர் முதலியவர்களும் மானிடர்களும் எவ்வித மறிவார்கள். 19

ஓ தூதர்களே! பிர்மா நாரதர் சிவன் ஸுப்ரம்மண்யன் கபிலர் மனு ப்ரஹ்லாதர் ஜனகர் பீஷ்மர் பலி சுகர் நான் இந்தப் பனிரண்டு பேர்களும் பகவானைச் சார்ந்ததும் ரஹஸ்யமும் அறிய முடியாததுமான தர்மத்தை அறிவோம். இதை அறிந்து மானிடன் மோக்ஷமடைகிறான். 20—21

இந்த உலகில் மானிடர்களுக்குப் பகவானுடைய நாமகீர்த்தனம் முதலியவைகளால் பகவானிடம் பக்தியோக முண்டாகிறது. இவ்வளவே சிறந்த தர்மமென்று ஸ்மரிக்கப்படுகிறது. 22

नामोच्चारणमाहात्म्यं हरेः पश्यत पुत्रकाः ।
अजामिलोऽपि येनैव मृत्युपाशादमुच्यत ॥ 23

एतावतालमघनिर्हरणाय पुंसां
सङ्कीर्तनं भगवतो गुणकर्मनाम्नाम् ।
विक्रुश्य पुत्रमघवान्यदजामिलोऽपि
नारायणेति म्रियमाण इयाय मुक्तिम् ॥ 24

उच्चारणेति। येनैव केवलेन ॥ २३ ॥ ननु केवलेन सम्यगुच्चारितेन नामाभासेन कथं सर्वपापक्षयः स्यादित्यत आह । श्रुतिस्मृतिव्याख्यातृभिरपि विधानात्। तथा हि 'सायं प्रातर्गृणन्भक्त्या दुःखग्रामाद्विमुच्यते' इति 'अनन्यनियतोद्देशेन शृण्वन्नित्यादि' 'श्रवणं कीर्तनं ध्यानं हरेरद्भुतकर्मणः। जन्मकर्मगुणानां च तदर्थेऽखिलचेष्टितम्' इत्याद्युक्त्यैव धर्माणे तत्र तत्र चोक्ते धर्माणां तदेव पापक्षयश्च भवति सारतां तदहनि दर्शितम्। अत एव। तस्मात्सङ्कीर्तनं विष्णोर्जगन्मङ्गलमंहसाम्॥ महतामपि कौरव्य प्रायश्चित्तैकनिष्कृतम्' इत्यादिना सङ्कीर्तनादेवापकृते किंच तथा सति किमिति मन्वादयो आदशाव्रतीनि स्वेयस्स्वादिधर्मान्वविन्दिव तत्राह॥ एतावतेति। भगवतो गुणानां कर्मणां नाम्नां च सङ्कीर्तनमिति यत् एतावता पुंसां अघनिर्हरणाय पापक्षयमात्राय अलमेवेति यतो नास्ति अंशभेदात्पापेन यथा हारेरपि ह्यंशः अयं सम्पूर्णतयापि शक्तिपारणपापक'मिति उपयोगाभावमेवाह अजामिलो महापातक्यपि नारायणेति विक्रुश्य न तु सङ्कीर्तयित्वा तच्च पुत्रं विक्रुश्य न तु भक्तिं कृत्वा नश्वरोऽपि म्रियमाणः अवश्यस्थितोऽपि मुक्तिमेवापन अवनिहरणमात्रं अतो नामाभासेनापि सर्वपापक्षय इतीव तत्त्वम् ॥ २४ ॥ कृतत्रिशब्दविषयार्थं पापवासनाक्षयाय इत्युक्तमेव ; हरेर्गुणानुवादः परमसाधनम्' इत्युक्तं च यत् तदुक्तं च पयः तदपि प्रायश्चित्तस्मरणमिति तत्राह — म्रियमाणेति। महाजनो मन्वादिः स्वयंभावः यथा कृतसञ्जीवनलक्षणज्ञानं तावन्मात्राः परम

ஓ புத்ரர்களே ! ஹரியின் நாமகீர்த்தனத்தின் மஹிமையைப் பாருங்கள்; இதனாலேயே அஜாமிளனும் யமபாசத்தி லிருந்து விடுபட்டான். 23

பகவானுடைய குணங்கள் தர்மங்கள் நாமங்கள் இவைகளைக் கீர்த்தனம் செய்வதே பாப நிவிர்த்திக்குப் போதுமானது. அஜாமிளன் பாபமுடைய வனயினும் மரண மடையும் தன்மையில் நாராயண என்று தன் புத்ரனை அழைத்தான். அதனல் மோக்ஷமடைந்தான். 24

प्रायेण वेद तदिदं न महाजनोऽयं
देव्या विमोहितमतिर्बत माययालम् ।
त्रय्यां जडीकृतमतिर्मधुपुष्पितायां
वैतानिके महति कर्मणि युज्यमानः ॥ 25

एवं विमृश्य सुधियो भगवत्यनन्ते
सर्वात्मना विदधते खलु भावयोगम् ।
ते मे न दण्डमर्हन्त्यथ यद्यमीषां
स्यात्पातकं तदपि हन्त्युरुगायवादः ॥ 26

[illegible] ॥ २५ ॥ एवमिति । भावयोगं भक्तियोगं अमीषां पातकं न स्यात् यदि स्यात् उरुगायस्य वादः कीर्तनम् ॥ २६ ॥ [illegible]

தேவியான மாயையால் மோஹ மடைந்த புத்தி யுடையவர்களும் இனிமையாகும்படி (1) புஷ்பங்களுடைய வேதத்தில் அபிநிவேசங்கொண்ட புத்தி யுடையவர்களும் பெரிய யாக காரியத்தில் ஸம்பந்த முடையவர்களுமாகிய இந்த மனு முதலியவர்கள் பெரும்பாலும் இதை மிகவும் அறியமாட்டார்கள். 25

நல்ல புத்தியுடைய பெரியோர்கள் இவ்விதம் ஆலோசனை செய்து அனந்தராகிய பகவானிடம் முயற்சியுடன் பக்தியோகத்தைச் செய்கிறார்கள். அவர்கள் என்னுடைய சிக்ஷைக் குரியவர்களல்லர். அவர்களுக்குப் பாபமிருந்தாலும் பகவானுடைய நாமகீர்த்தனமானது அந்தப் பாபத்தையும் போக்குகிறது. 26

---

(1) புஷ்பங்களுடைய என்பது அவைகளைப்போல் அர்த்த வாதங்களால் மனோஜ்ஞமானது வேதம் என்பதாம்.

𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑌿𑌗𑍀𑌤𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑌾𑌥𑌾
𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌸𑌮𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌪𑌸𑍀𑌦𑌤 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾𑌭𑌿𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌨 𑌚 𑌵𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌮 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍇 ॥ 27

𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑌸𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌕𑍁𑌲𑍈𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 28

𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂
𑌚𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌨𑍋 𑌨𑌮𑌤𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌰 𑌏𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿
𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑌸𑌤𑍋𑌽𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥ 29

[illegible]

ஸாதுக்களும் ஸமதிர்ஷ்டி யுடையவர்களும் பகவானைச் சரண மடைந்த வர்களுமாகிய பெரியோர்கள் தேவர்களாலும் ஸித்தர்களாலும் கொண்டாடத் தக்க பரிசுத்தமான கதைகளுடையவர்களாகிறார்கள். விஷ்ணுவின் கதாயுதத் தால் எங்கும் ரக்ஷிக்கப்படுகிற அந்தப் பக்தர்களிடம் செல்லாதேயுங்கள். இவர்களைத் தண்டிப்பதில் நாமும் திறமையற்றவர்கள். காலமும் திறமை யுள்ள தல்ல. 27

தீனர்களும் ரஸமறிந்தவர்களுமாகிய பரம ஹம்ஸர்களால் ஸேவிக்கப் படுகிற முகுந்தனுடைய பாதார விந்தங்களில் பெருகும் மகரந்த ரஸத்தில் எப்பொழுதும் நோக்கமில்லாதவர்களும் நரகத்திற்கு மார்க்கமான கிருஹத் தில் ஆசைகொண்டவர்களுமான பாதகர்களை அழைத்து வாருங்கள். 28

எவனுடைய நாவு பகவானுடைய குணங்களையும் நாமாவையும் கூற வில்லையோ எவனுடைய மனம் பகவானுடைய பாதாரவிந்தத்தை நினைக்க வில்லையோ எவனுடைய சிரஸ் ஒரு ஸமயமாவது நாராயணனை நமஸ்கரிக்க வில்லையோ விஷ்ணுவின் விரதத்தைச் செய்யாத அந்தத் துஷ்டர்களை அழைத்து வாருங்கள். 29

तत्क्षम्यतां स भगवान् पुरुषः पुराणो
नारायणः स्वपुरुषैर्यदसत्कृतं नः ।
स्वानामहो न विदुषां रचिताञ्जलीनां
क्षान्तिर्गरीयसि नमः पुरुषाय भूम्ने ॥ 30

॥ श्रीशुकः ॥

तस्मात्सङ्कीर्तनं विष्णोर्जगन्मङ्गलमंहसाम् ।
महतामपि कौरव्य विद्ध्यैकान्तिकनिष्कृतम् ॥ 31

शृण्वतां गृणतां वीर्याण्युद्दामानि हरेर्मुहुः ।
यथा सुजातया भक्त्या शुद्ध्येन्नात्मा व्रतादिभिः ॥ 32

कृष्णाङ्घ्रिपद्ममधुलिण्न पुनर्विसृष्ट-
मायागुणेषु रमते वृजिनावहेषु ।

स्वपुरुषैः स्वीयैरेव पुरुषैर्यदस्माकमसदन्याय्यं कृतं तत् स एव क्षम्यतां सहतां स्वानां स्वीयानामविदुषामज्ञानां अहो गरीयसि त्वयि तु क्षान्तिः पुरुषस्यैव महतीति वा स्वीयानां माहात्म्यविदुषां नः क्षान्तं करोत्वित्यर्थः ॥ ३० ॥ तस्मादिति । तस्मादित्या शङ्कितः जगतोऽपि मङ्गलरूपम् ॥ ३१ ॥ ऐकान्तिकत्वमेवाह — शृण्वतामिति । व्रतादिभिस्तथा न शुद्ध्येत् ॥ ३२ ॥ यत्तद्भवतीति । कृष्णेति । कृष्णाङ्घ्रिपद्मयोः मधु लेढि आस्वादयतीति तथा सोऽङ्ग तच्चेन विसृष्टाः ये मायागुणाः विषयाः तेषु पुनः

ஈசனைச் சார்ந்த நம்முடைய தூதர்களால் கெடுதி செய்யப் பட்டது. அதைப் புருஷரும் ப்ராசீனரும் நாராயணருமாகிய அந்த பகவான் க்ஷமித்தல் வேண்டும். ஆச்சர்யம் அறிவில்லாதவர்களும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களும் அஞ்சலி செய்தவர்களுமாகிய பக்தர்களிடம் ச்ரேஷ்டன் கருணை செய்வது உசிதமே. அந்த வியாபகராகிய புருஷ ரூபியான உமக்கு நமஸ்காரம். 30

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஆகையால் விஷ்ணுவின் கீர்த்தனம் உலகங்களுக்கு மங்களமானது. பரீக்ஷித்துராஜனே ! பெரிய பாபங்களுக்கும் முக்யமான ப்ராயச்சித்தமாகியது. 31

ஹரியின் ச்ரேஷ்டமான வீர்யங்களை ச்ரவணம் செய்பவர்களுக்கும் கீர்த்தனம் செய்பவர்களுக்கும் உண்டாகும் பக்தியால் மனம் பரிசுத்த மடைவது போல் விரதம் முதலியவைகளால் பரிசுத்த மடையாது. 32

நாராயண பாதமத்ம மதுவை யுண்டவன் பாபங்களைக் கொடுப்பனவும் (துச்சமென்று) தள்ளப்பட்டனவுமாகிய விஷயங்களில் மறுபடி ரமிக்கமாட்

[illegible]　　33

[illegible]　　34

[illegible]　　35

[illegible]

[illegible]

[illegible]

டான். மற்றவனே காமங்களால் கெடுதியடைந்து தன்னுடைய தோஷத்தைப் போக்கிக் கொள்ளத் தர்மத்தைச் செய்கிறான். இந்தக் கர்மங்களால் மறுபடி தோஷமே உண்டாகிறது.　　33

இவ்வாறு அவர்களின் யஜமானனாகிய தர்மராஜன் கூறிய பகவானுடைய மஹிமையை நினைந்து அந்தத் தூதர்கள் ஆச்சர்யங் கொண்ட புத்தியுடையவர்களானார்கள். அவர்களும் நாராயணரைச் சார்ந்த பக்தர்களைப் பற்றி ஸந்தேஹங் கொண்டு ராஜனே! அது முதல் அந்த பக்தர்களைப் பார்ப்பதற்கும் பயப்படுகிறார்கள்.　　34

மஹிமை பொருந்திய அகஸ்திய முனிவர் மலயபர்வதத்திலிருந்து ஹரியைப் பூஜித்து ரஹஸ்யமான இந்த இதிஹாஸத்தைக் கூறினார்.　　35

3-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ ராஜா ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌸𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥ 1

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌅𑌨𑍁𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌃 ॥ 2

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ 3

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌸𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑌸𑍁𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍈 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌹𑌂𑌸𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇 ।
𑌨𑍈𑌷 𑌭𑌾𑌵𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑌤𑍇 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌸𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 । 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌜𑌨𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌯𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌪

4-வது அத்தியாயம்

ராஜா கேட்கிறார்.

தேவர்கள் அஸுரர்கள் மனிதர்கள் நாகர்கள் மிருகங்கள் பக்ஷிகள் இவர்களின் ஸ்வாயம்புவமன்வந்தர ஸ்ருஷ்டியை நீர் சுருக்கமாகக் கூறினீர். 1

ஓ பகவானே! அதன் விரிவையே தங்களிடம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். பகவான் முன் எந்தச் சக்தியால் அநுஸர்க்கத்தை ச்ருஷ்டித்தார். 2

ஸ்ரீ ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ முனிச்ரேஷ்டர்களே! மஹாயோகியும் மஹிமையுள்ளவருமாகிய சுக முனிவர் இவ்வாறு கேட்ட கேள்வியைச் செவியுற்றுக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறார் புராணிகர். 3

॥ श्रीशुकः ॥

यदा प्रचेतसः पुत्रा दश प्राचीनबर्हिषः ।
अन्तःसमुद्रादुन्मग्ना ददृशुर्गां द्रुमैर्वृताम् ॥ 4

द्रुमेभ्यः क्रुध्यमानास्ते तपोदीपितमन्यवः ।
मुखतो वायुमग्निं च ससृजुस्तद्दिधक्षया ॥ 5

ताभ्यां निर्दह्यमानांस्तानुपलभ्य कुरूद्वह ।
राजोवाच महाभागो सोमो मन्युं प्रशमयन्निव ॥ 6

न द्रुमेभ्यो महाभागा दीनेभ्यो द्रोग्धुमर्हथ ।
विवर्धयिषवो यूयं प्रजानां पतयः स्मृताः ॥ 7

आदौ प्रजापतिपतिर्भगवान् हरिरव्ययः ।
वनस्पतीनोषधीश्च ससर्जोर्जमिषं विभुः ॥ 8

ततः प्राचीनबर्हिषो निवृत्त्या अराजकेषु कृष्याद्यभावात् ॥४॥ द्रुमेभ्य इति। तपसा दीपितो मन्युर्येषां ते। तेषां द्रुमाणां दिधक्षया ॥५॥ ताभ्यामिति। ताभ्यां वाय्वग्निभ्यां दह्यमानान् तान् द्रुमान् वनस्पतीन् दृष्ट्वा वनस्पतीनां राजा सोम उवाच नन्वहि ॥६॥ नद्रुमेभ्य इति। हे महाभागाः विशेषेण वर्धयितुमिच्छवः ॥७॥ प्रजापतीनामध्यक्षो ज्येष्ठो नाथितः [illegible] ॥ ऊर्जावि[illegible]॥

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ப்ராசீனபர்ஹிஸ்ஸின் புத்ரர்களாகிய ப்ரசேதஸ்கள் பத்துப் பேரும் ஸமுத்திரத்தின் மத்தியினின்று கிளம்பிப் பூமி மரங்களால் சூழ்ந்திருக்கக் கண்டார்கள். 4.

அவ்விருக்ஷங்களிடம் கோபங்கொண்டு தபஸ்ஸால் ப்ரகாசிக்கும் கோபமுடையவர்களாகி, அம்மரங்களைப் பொசுக்கவேண்டு மென்ற விருப்பத்தால் வாயிலிருந்து வாயுவையும் அக்நியையும் உண்டு பண்ணினர்கள். 5

குருச்ரேஷ்டனாகிய அரசனே! வாயுவாலும் அக்நியாலும் தஹிக்கப்படும் அந்த விருக்ஷங்களை அவைகளுக்கு ராஜாவாகிய ஸோமன் பார்த்துக் கோபத்தை அடக்குகிறவர்போல் சொல்லுகிறார். 6

ஓ மஹாபாக்ய சாலிகளே! தீனத் தன்மையுடைய விருக்ஷங்கள் விஷயத்தில் நீங்கள் த்ரோஹம் செய்யாதேயுங்கள்; நீங்கள் ப்ரஜைகளை விர்த்தி செய்ய விரும்பியவர்களாகிய பதிகள் என்று நிச்சயிக்கப் பட்டவர்கள். 7

ஆதியில் ப்ரஜாபதிகளுக்குப் பதியும் பகவானும் அழிவற்றவருமாகிய விஷ்ணுவானவர் விருக்ஷங்களையும் ஓஷதிகளையும் பக்ஷ்யத்தையும் அன்னத்தையும் ஸ்ருஸ்டித்தார். 8

அந்நம் சராணாமசரா ஹ்யபத³: பாத³சாரிணாம் |
அஹஸ்தா ஹஸ்தயுக்தாநாம் த்³விபதா³ம் ச சதுஷ்பத³: || 9

யூயம் ச பித்ராऽந்வாதி³ஷ்டா தே³வதே³வேந சாநகா⁴: |
ப்ரஜாஸர்கா³ய ஹி கத²ம் வ்ருக்ஷாந்நிர்த³க்³து⁴மர்ஹத² || 10

ஆதிஷ்ட²த ஸதாம் மார்க³ம் கோபம் யச்ச²த தீ³பிதம் |
பித்ரா பிதாமஹேநாபி ஜுஷ்டம் வ: ப்ரபிதாமஹை: || 11

தோகாநாம் பிதரௌ ப³ந்தூ⁴ த்³ருஶ: பக்ஷ்ம ஸ்த்ரியா: பதி: |
பதி: ப்ரஜாநாம் பி⁴க்ஷூணாம் க்³ருஹ்யஜ்ஞாநாம் பு³த⁴: ஸுஹ்ருத் ||

அந்தர்தே³ஹேஷு பூ⁴தாநாமாத்மாऽऽஸ்தே ஹரிரீஶ்வர: |
ஸர்வம் தத்³தி⁴ஷ்ண்யமீக்ஷத்⁴வமேவம் வஸ்தோஷிதோ ஹ்யஸௌ || 13

[illegible] ||47|| ஆதிஷ்ட²தேதி | [illegible] ||48|| [illegible] ||49|| [illegible] ||50|| [illegible]

ஜங்கமங்களுக்கு ஸ்தாவரம் அன்னமாகிறது. பாதங்களால் ஸஞ்சரிப்பவை களுக்குப் பாதமில்லாதவைகள் அன்னமாகின்றன. கையுள்ளவைகளுக்குக் கையில்லாதவைகள் அன்னமாகின்றன. இரண்டு பாதமுடையவைகளுக்கு நான்கு பாதமுடையவைகள் அன்ன மாகின்றன. 9

குற்றமற்ற நீங்கள் தேவதேவராகிய பிதாவால் ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்க உத்தரவு பெற்றவர்கள். ஏன் விருக்ஷங்களைப் பொசுக்கவிரும்புகிறீர்கள்? 10

ஜ்வலிக்கும் கோபத்தை அடக்குங்கள். உங்களுடைய பிதா பிதாமஹர் ப்ரபிதாமஹர் இவர்களால் கொள்ளப்பட்ட ஸாது மார்க்கத்தை அடையுங்கள். 11

சிறுவர்களுக்குத் தாய் தந்தைகளும் கண்ணுக்கு இமையும் ஸ்திரீக்குப் பதியும் ப்ரஜைகளுக்கு அரசனும் பிர்மசாரி முதலியவர்களுக்கு கிருஹஸ்தனும் அறிவில்லாதவர்களுக்கு ஞானியும் ஸுஹ்ருத்துக்களாகிறார்கள்.

ஈச்வரராகிய ஹரியானவர் ப்ராணிகளின் தேஹங்களுக்குள் ஆத்மாவாக இருக்கிறார். எல்லாவற்றையும் அந்தப் பகவானுக்கு வாஸஸ்தானமாகப்பார்க்க வேண்டும். இவ்விதமானால் இந்த பகவான் உங்களிடம் ஸந்தோஷமடைகிறார்.

யஸ்ஸமுத்பதிதம் தேஹ ஆகாஶான்மந்யுமுல்பணம் ।
ஆத்மஜிஜ்ஞாஸயா யச்சேத் ஸ குணானதிவர்ததே ॥ 14

அலம் தக்தைர்த்ருமைர்தீனைஃ கிலானாம் ஶிவமஸ்து வஃ ।
வார்க்ஷீ ஹ்யேஷா வரா கந்யா பத்நீத்வே ப்ரதிக்ருஹ்யதாம் ॥ 15

॥ ஶ்ரீஶுகஃ ॥

இத்யாமந்த்ர்ய வராரோஹாம் கந்யாமாப்ஸரஸீம் ந்ருப ।
ஸோமோ ராஜா யயௌ தத்வா தே தர்மேணோபயேமிரே ॥ 16

தேப்யஸ்தஸ்யாம் ஸமபவத்தக்ஷஃ ப்ராசேதஸஃ கில ।
யஸ்ய ப்ரஜாவிஸர்கேண லோகா ஆபூரிதாஸ்த்ரயஃ ॥ 17

யதா ஸஸர்ஜ பூதானி தக்ஷோ துஹித்ருவத்ஸலஃ ।
ரேதஸா மனஸா சைவ தன்மமாவஹிதஶ்ஶ்ருணு ॥ 18

ரேண யோ நியச்சேத்॥ ௧௪॥ அலமிதி॥ கிலானாம் ஶேஷாணாம் அனுக்ரஹம் வஶிவ
ஶப்தவ்ருக்ஷரக்ஷணாயானுக்ரஹீயாம் கந்யாம் ஊசாதி வார்க்ஷீ வ்ருக்ஷைஃ பாலிதா॥
௧௫॥ இதீதி। ஆமந்த்ர்யாஸ்வாஸ்யித்வா ஆப்ஸரஸீம் அப்ஸரஸஃ ப்ரம்லோசாயாஃ
ஸுதாம்॥௧௬॥௧௭॥ யதேதி। துஹித்ருவத்ஸல இதி தஸ்ய கந்யாவம்ஶஸ்வைவ

எவன் 1 ஆகாயத்தினின்று தேஹத்தில் உண்டான மிகுந்த கோபத்தை ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் அடைகிறானோ அவன் குணங்களை யதிக்கிரமித்தவனாகிறான். 14

தீங்கான இந்த விருக்ஷங்களைப் பொசுக்கியதுபோதும்; மீதியுள்ள விருக்ஷங்களுக்கும் உங்களுக்கும் க்ஷேமமுண்டாகட்டும். சிறந்த ஜகனப்ரதேசமுடைய இந்த விருக்ஷங்களின் குமாரியைப் பத்தினியாக நீங்கள் கிரஹிக்க வேண்டும். 15

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! ஸோமராஜன் இவ்வாறு ஸமாதானம் செய்து சிறந்த ஜகனமுடையவளும் அப்ஸரஸ்ஸின் குமாரியுமாகிய வார்க்ஷி என்ற கன்னிகையைக் கொடுத்துச் சென்றார். அவர்கள் அந்த வார்க்ஷியைத் தர்மமாக விவாஹம் செய்துகொண்டார்கள். 16

அந்த ப்ரசேதஸ்களுக்கு வார்க்ஷியிடம் தக்ஷன் பிறந்தான். ஓ ராஜனே! அந்தத் தக்ஷன் ப்ராசேதஸன் என ப்ரஸித்திபெற்றவன். அந்தத் தக்ஷனுடைய ப்ராணி ஸிருஷ்டியானது மூவுலகும் நிறைந்தது. 17

பெண்களிடம் வாத்ஸல்யமுடைய தக்ஷன் வீர்யத்தாலும் மனதாலும் ப்ராணிகளை எவ்விதம் ஸ்ருஷ்டித்தானோ அதை ஸாவதானமாக என் முகமாகக் கேட்கவேண்டும். 18

1 ஆகாயத்திலிருந்துண்டாவது என்பதற்கு அகாரணமாக ஏற்பட்டதென்பதுபொருள்.

𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌨𑌭𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑌜𑌲𑍌𑌕𑌸𑌃 ॥ 19

𑌤𑌮𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌚𑌰𑌦𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃 ॥ 20

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌤𑍋𑌷𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ 21

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍌𑌷𑍀𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌮𑍍 ।
𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 22

॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌕𑍃𑌤 𑌹𑌂𑌸𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇
𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇 ।

𑌤𑍍𑌰𑍁𑌟𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌇 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌮𑌨𑌸𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 ॥ ௧௯ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௦ ॥ ௨௧ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍌𑌷𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌂𑌸𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௨ ॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌰𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌨𑌵𑌗𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌜𑍀𑌵𑍈𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂

தக்ஷன் முன் இந்த ப்ரஜைகளையும் தேவர்கள் அஸுரர்கள் மானிடர்கள் ஆகாயவாஸிகள் இவர்களையும் மனதாலேயே ஸிருஷ்டி செய்தான். 19

அந்தத் தக்ஷன் இந்த ப்ரஜைகளின் ஸிருஷ்டி விருத்தி யடையாததைக் கவனித்து விந்தியமலையின் அருகிலுள்ள பர்வதங்களுக்குச் சென்று யாரும் செய்யமுடியாத தவத்தைச் செய்தான். 20

அங்குப் பாபங்களைப் போக்கும் சிறந்த ஸ்தானமாகிய அகமர்ஷணம் என்னும் தீர்த்தத்தில் முக்காலத்திலும் ஸ்னானம் செய்து தவத்தால் ஹரியைச் சந்தோஷப் படுத்தினான். 21

ஹம்ஸ குஹ்யம் என்னும் ஸ்தோத்திரத்தால் பகவானாகிய அதோக்ஷஜரை ஸ்துதித்தான். விஷ்ணு தக்ஷனிடம் எதனால் ஸந்தோஷித்தாரோ அந்த ஸ்தோத்திரத்தை உமக்குக் கூறுகிறேன். 22

ஹம்ஸகுஹ்யம் என்னும் ஸ்தோத்ரம்.

தக்ஷன் கூறுகிறான்.

ச்ரேஷ்டரும் ஸத்யையான சிச்சக்தியுடையவரும் முக்குணங்களின் ப்ரகாசனாகிய ஜீவனுக்கும் மாயைக்கும் யஜமானரும் குணங்களில் தத்வ புத்தியுடைய

𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃
    𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌦𑌧𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇 ‖ 23

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑍈𑌤𑌿 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌃
    𑌸𑌖𑌾 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌵𑌸𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇
    𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 ‖ 24

𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌸𑌵𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌮𑌨𑌵𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾
    𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍋
    𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌡𑍇 ‖ 25

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌯 ‖23‖ [illegible] 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 [illegible] 𑌸𑌂𑌵𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌵𑍈𑌤𑌿 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃 𑌨𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌏𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌣 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌵𑍈𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ‖24‖ 𑌨 𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌏𑌵 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿। 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌚 𑌅𑌸𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦

ஜீவன்களால் காணமுடியாத ஸ்வரூபமுடையவரும் அளவற்றவரும் ஸ்வப்ரகாசருமாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 23

மித்ரனுகிய ஜீவன் இந்தத் தேஹத்தில் வஸிப்பவனுயினும் ப்ரபஞ்சத்தில் த்ருஷ்டி யுடையவரும் மித்ருமாகிய இந்த ஈசன் இதே தேஹத்தில் இருந்து காட்டும் மித்ரத்தன்மையை,விஷயமானது இந்த்ரியம் முதலியவற்றின் ப்ரகாசத் தன்மையைப்போல் அறியமாட்டான். அந்தப் பரமேஸ்வரருக்கு நமஸ்காரம். 24

தேஹம் ப்ராணன்கள் இந்த்ரியங்கள் அந்தக்கரணங்கள் பூதங்கள் தன் மாத்ரைகள் இவைகள் தங்களுடைய (அவைகளின்) ஸ்வரூபத்தையும் மற்ற இந்த்ரியங்களையும் அவைகளுக்குப் பரமான தேவதைகளையும் அறிந்தவை களல்ல. ஜீவன் இவை யாவற்றையும் குணங்களையும் அறிவான். இவன் இவைகளை யறிந்தவனுயினும் அந்த ஈசனை அறிபான். அந்த ஸர்வக்ஞனை நான் ஸ்துதிக்கிறேன். 25

𑌯𑌦𑍋𑌪𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪
𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯 𑌈𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌯𑌾
𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌷𑌦𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 26

𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌵𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍍𑌯𑌂
𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍂𑌢𑌂 ॥ 27

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௨௫॥ 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌯𑌃 𑌨𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌚𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 ॥௨௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹—𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌵𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 [illegible] 𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌹𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌷𑍋𑌡𑌶𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௭॥ [illegible]

நாமத்தையும் ரூபத்தையும் நிரூபிக்கும் மனத்துக்குத்தர்சனமும் ஸ்மரணமும் நாசமடைவதால் ஒழிவுண்டாகிறது. அப்பொழுது எந்த பகவான் முக்யமான ஸ்வரூபக்ஞானத்தால் அடையப்படுகிறாரோ, சுத்தரும் பரிசுத்தமான மனத்தில் இருப்பவருமாகிய அந்த ஈஸ்வரனுக்கு நமஸ்காரம். 26

ஒன்பது இருபத்தேழு என்று சொல்லப்படும் தம் சக்திகளால் ப்ரகாசிக்காதவரும் ஹ்ருதயத்திற்குள் இருப்பவருமாகிய எந்த ஈசனை "பதினைந்து மந்த்ரங்களால் ப்ரகாசிக்கும் அக்னியைக் கட்டையிற் போல்" தம்மிடத்தில் விவேகிகள் அறிவால் பகுத்து த்யானம் செய்கின்றார்களோ விசேஷங்களனை

𑌸 𑌵𑍈 𑌮𑌮𑌾𑌶𑍇𑌷𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌯𑌾
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌸 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ 28

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂
𑌧𑌿𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌤 𑌯𑌸𑍍𑌯 ।
𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍
𑌸 𑌵𑍈 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌪𑌾𑌯𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 29

[illegible]

வற்றையுமுடைய மாயையின் தடையால் மோக்ஷஸுகத்தில் அநுபவமுடைய அந்த பகவான் எனக்கு ப்ரஸன்னராகவேண்டும். அந்த ஈசனே நாமங்கள் (பெயர்கள்) எல்லாவற்றையுமுடையவர். அவரே எல்லாவற்றின் ரூபமுடையவர். தன்னிடம் வர்ணிக்கத்தகாத மஹிமை பொருந்திய சக்தியைத் தம்மிட முடையவர். 27-28

எந்த எந்த ஸ்வரூபமானது வாக்கினல் சொல்லப்பட்டதோ புத்தியாலும் இந்த்ரியங்களாலும் மனதாலும் நிரூபிக்கப்பட்டதோ குணங்களாலும் ரூபங்களாலும் விர்த்தியடைந்த அந்த ஸ்வரூபமானது பகவானுக்கு வேண்டாம். அவர் குணங்களின் ப்ரளயம் உத்பத்தி இவைகளால் காணப்படுகிறவர். 29

यस्मिन् यतो येन च यस्य यस्मै
यद्यो यथा कुरुते कार्यते च ।
परावरेषां परमं प्राक्प्रसिद्धं
तद्ब्रह्म तद्धेतुरनन्यदेकम् ॥ 30

यच्छक्तयो वदतां वादिनां वै
विवादसंवादभुवो भवन्ति ।
कुर्वन्ति चैषां मुहुरात्ममोहं
तस्मै नमोऽनन्तगुणाय भूम्ने ॥ 31

स्वतन्त्रः कार्यते चान्येन प्रयोज्यकर्तृत्वाच्चेति प्रत्येकं सम्बन्धः अत्र च सप्तभिः यच्छब्दैः सप्तविभक्त्यन्तैरुपलक्षिताः यथेति च क्रियाकारकसम्बन्धश्च कारकादिनामाव्ययानामर्थाः प्रदर्शिताः। कुरुते कार्यते चेति स्वार्थपरार्थयोः क्रियान्वयश्च सर्वेषां दर्शितः च शब्देन भावकर्मादि विहितप्रत्ययान्ताः संगृहीताः तद्ब्रह्मेति कर्तृत्वमाह — तदेतद्धेतुरेषां कारणं तत्कृतः सर्वेभ्यः प्राक्प्रसिद्धं ननु ब्रह्मादयस्तेभ्यः श्रूयन्ते अपरे च प्रश्न्यन्ते तत्कथं ब्रह्मैव तद्धेतुत्वमाह — परेषामवरेषां च महतां परं कारणं ननु सर्वकारणं चेत्तस्य किं नाम सहकारि भवेत्तदानीमन्यस्याभावात् सत्यं निरपेक्षमेव तत्कारणमित्याह — अनन्यत् विजातीयशून्यं एकं सजातीयशून्यं च तस्मै नम इत्युत्तरेणान्वयः॥३०॥ नन्वेवं ब्रह्मैव विश्वस्य हेतुः तर्हि न कदापि विदनीदृशं जगदिति वदन्तो जीवेश्वराः कुतो नु विवदन्ते तत्र चान्ये सर्ववादिनः कथं संवदन्ते देवतत्त्वविषये भूयिष्ठा अविकाः वादिनः वादिनः मोहयन्ति तत्राह — यदिति ; यस्य ब्रह्मणः सम्बन्धिन्याः शक्तयो विवादस्य संवादस्य च भुवः स्थानानि भवन्ति

எவன் எதில் எதற்காக எதனுல் எதை உத்தேசித்து எது ஸம்பந்தமாக எதை எவ்விதம் செய்கிருனே செய்யப்படுகிருனே அந்த ஸ்வதந்த்ரனேபிர்மம். அது இவைகளுக்குக் காரணமாகியது. எல்லாவற்றுக்கும் முன் ப்ரஸித்தமாக உள்ளது. உயர்ந்தவர்களுக்கும் தாழ்ந்தவர்களுக்கும் காரணமாயுள்ளது. மற்றென்றில்லாதது. ஏகமாகியது. 30

இந்த பிர்மத்தைப்பற்றிப் பாஷிப்பவர்களுக்கும் வாதிப்பவர்களுக்கும்எந்த பகவானுடைய சக்திகள் விவாதத்திற்கும் வாதத்திற்கும் ஸ்தானமாகின்றனவோ அவர்களுக்கு அடிக்கடி மனத்தில் மோஹத்தை எந்தச்சக்திகள் செய்கின்றனவோ அந்தச் சக்திகளுடையவரும் வ்யாபகருமாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 31

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋
𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 ।
𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋
𑌸𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥ 32

𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍
𑌅𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌭𑍇𑌜𑍇 𑌸 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑍁 ॥ 33

[illegible]

இருக்கிறதென்றும் இல்லையென்றும் பின்னங்களும் விரோதமுள்ளவைகளுமாகிய தர்மத்தில் இருப்பனவும் ஒரே விஷயமாகியனவும் வஸ்துவைப்பற்றியவைகளுமாகிய 1 யோகஸாங்க்யங்களுக்கு எது அநுஸரித்திருப்பதும் அநுகூலமும் ப்ரஸித்தியுள்ளதுமாகிறதோ அதுவே பிர்மம். 32

பகவானுகிய அனந்தர் நாமரூபங்களில்லாதவராயினும் பாதமூலத்தைப் பஜிப்பவர்களின் அநுக்ரஹத்தைக் கருதி ஜன்மங்களாலும் கர்மங்களாலும் நாமங்களையும் ரூபங்களையும் அடைந்தார். ச்ரேஷ்டராகிய அந்த பகவான் எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும். 33

1 யோகம் என்பது உபாஸனு சாஸ்திரம், ஸாங்க்யம்-என்பது ஞானசாஸ்திரம்.

यः प्राकृतैर्ज्ञानपथैर्जनानां
यथाशयं देहगतो विभाति ।
यथानिलः पार्थिवमाश्रितो गुणं
स ईश्वरो मे कुरुतान्मनोरथम् ॥ 34

इति स्तुतः संस्तुवतः स तस्मिन्नघमर्षणे ।
प्रादुरासीत्कुरुश्रेष्ठ भगवान्भक्तवत्सलः ॥ 35

कृतपादः सुपर्णांसे प्रलम्बाष्टमहाभुजः ।
चक्रशङ्खासिचर्मेषुधनुःपाशगदाधरः ॥ 36

[illegible]

எந்த பகவான்ஜனங்களின் தேஹத்தை யடைந்து 'வாயுபூமியைச் சார்ந்த குணத்தையடைந்து பலவிதமாகத் தோன்றுவதுபோல்" அற்பமான உபாஸனா மார்க்கங்களால் அந்த அந்த வாஸனாரூபமாகப் பலவிதமாய் ப்ரகாசிக்கிறாரோ அந்த ஈசுவரன் எனக்கு மனோரதத்தை நிறைவேற்றட்டும். 34

ஓ குருவம்ச ச்ரேஷ்ட! தக்ஷன் அகமர்ஷணதீர்த்தத்தில் இவ்வாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்போது பக்தவத்ஸலராகிய பகவான் ப்ரத்யக்ஷமானர்.35

அந்த பகவான் கருடனுடைய தோளில் பாதங்களை வைத்திருப்பவர். நீண்ட எட்டுக் கைகளுடையவர். சங்கு, சக்ரம், கத்தி, கேடயம், பாணம், வில், பாசம், கதை இவைகளைத் தரித்திருப்பவர். மஞ்சள் பட்டாடை யுடுத்தவர். மேகம் போன்ற ச்யாமளவர்ணமுடையவர், ப்ரஸன்னமான முகத்தையும் நேத்

𑌪𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌵𑌨𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿𑌵𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌲𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌃 ॥ 37

𑌮𑌹𑌾𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑌟𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌃 ।
𑌕𑌾𑌂𑌚𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌯𑌵𑌲𑌯𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌾𑌂𑌗𑌦𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 38

𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌯𑍂𑌥𑌪𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑌾𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌚𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 ॥ 39

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌃 ।
𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 40

𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑍋𑌦𑍀𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑌤𑍍𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌆𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑍈𑌃 ॥ 41

𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍀𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௩௭ ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑌟𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌂𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌟𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌭𑍂𑌷𑌾 ॥ ௩௮ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ௩௯ ॥ ௪௦ ॥ 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍈𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑍈𑌰𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌽𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑍇𑌗𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௧ ॥ 𑌤𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌨𑌾𑌲𑍋𑌵𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞

திரங்களையுமுடையவர். வனமாலையணிந்த சரீரமுடையவர். விளங்கும் ஸ்ரீவத்ஸத்தையும் கௌஸ்துபத்தையுமுடையவர். உயர்ந்த க்ரீடம் கங்கணம் இவைகளை அணிந்தவர். ப்ரகாசிக்கும் மகரகுண்டலமுடையவர். அறைநூல்மாலை, மோதிரம், வலயம், தண்டை, தோள்வளை இவைகளால் அலங்காரம்பெற்றவர். மூவுலகையும் மோஹிக்கச்செய்யும் உருவத்தைத்தரித்தவர். மூவுலகுக்கும் ப்ரபுவாகியவர். நாரதர் நந்தர் முதலிய பார்ஷதர்கள் சூழப்பெற்றவர். தேவச்ரேஷ்டர்களுடன் கூடியவர். ஸித்தர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் சாரணர்களாலும் கானத்துடன் ஸ்துதிக்கப்பெற்றவர். 36-39

தக்ஷப்ரஜாபதி மிகுந்தஆச்சர்யமுடையஅந்தரூபத்தைப்பார்த்துப்பயமற்றவராகி ஸந்தோஷங்கொண்ட மனத்துடன் பூமியில் தண்டம்போல் நமஸ்கரித்தார். 40

ப்ரவாஹங்களால் நதிகள்போல், மிகுந்த ஸந்தோஷத்தால் நிறைந்த இந்த்ரியங்களால் எதையும் பேசச் சக்திபெறவில்லை. 41

𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌨𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ 42

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 43

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌥 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌂 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌮𑌮𑍈𑌷 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 ॥ 44

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌮 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ॥ 45

𑌤𑌪𑍋 𑌮𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌤𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ 46

𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹 ॥ ௪௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥ ௪௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇 𑌤𑌪𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹-𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌷 𑌮𑌮 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌕𑌾𑌮𑌪𑍂𑌰𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௪ ॥ 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹-𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌯𑌃 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 ॥ ௪௫ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨

ஸர்வப்ராணிகளின் மனதை அறிந்த மாதவன் அவ்விதம் வணங்கியவனும் பக்தனும் ப்ரஜைகளிடம் விருப்பமுள்ளவனுமாகிய தக்ஷப்ராஜாபதியைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார். 42

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

மஹாபாக்யசாலியும் ப்ரசேதஸ்களின் மைந்தனுமாகிய ஓ தக்ஷ! தபஸ்ஸால் நீ நல்ல ஸித்திபெற்றவன். என்னைப்பற்றிய ச்ரத்தையால் என்னிடம் மிகுந்த பக்தியோகத்தை அடைந்தவனாகிறாய். 43

ஓ ப்ரஜாநாத! நான் ப்ரீதியடைந்தேன். உன்னுடைய தவம் இவ்வுலகை வ்ருத்திசெய்வதாகிறது. ப்ராணிகளின் வ்ருத்திகள் உண்டாகவேண்டுமென்பதே என்னுடைய மனோரதம். 44

பிரம்மதேவர் ருத்ரர் நீங்கள் மனுக்கள் தேவச்ரேஷ்டர்கள் முதலியவர்கள் என்னுடைய அம்சமாகியவர்கள்ப்ராணிகளின்சத்திக்கு ஹேதுக்களாகியவர்கள்.

ஓ தக்ஷ! தவம் எனக்கு ஹிருதயமாகிறது. வித்யை சரீரம், க்ரியைகள் ஆகிருதியாகின்றன. க்ரதுக்கள் அங்கங்களாகின்றன. தர்மம், மனம், தேவர்கள் ப்ராணன்களாகின்றன. 46

𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑌮𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 47

𑌮𑌯𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌯𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌃 𑌸𑌮𑌭𑍂𑌦𑌜𑌃 ॥ 48

𑌸 𑌵𑍈 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌮𑌮 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌖𑌿𑌲𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥ 49

𑌅𑌥 𑌮𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑍋 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌦𑌾𑌵𑌸𑍃𑌜𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 50

[illegible]

சைதன்யமாத்ரனும் ப்ரகாசமில்லாதவனுமாகிய நான் மட்டிலும் முன் இருந்தேன். உள்ளும் வெளியும் வேறு ஏதுவுமில்லை. எங்கும் நன்ருய் நித்திரை செய்வதுபோல் காணப்பட்டது. 47

அனந்தமான குணங்களுடைய அநந்தனுகிய என்னிடம் மாயையால் குணமயமான பிர்மாண்டமுண்டாயிற்று. அதிலிருந்து இப்பொழுது பிர்மா அயோநிஜிராக உண்டானர். 48

மிகுந்த வீர்யவிர்த்தியடைந்த மஹாதேவராகிய பிர்மா ஸிர்ஷ்டி செய்வதில் முயன்று தம்மை ஸாமர்த்தியமில்லாதவரென்று எண்ணினர். 49

பிறகு நான் உபதேசிக்கக் கடுமையான தவம் செய்தார். ப்ரபுவாகிய அவர் அந்தத் தவத்தால் ஆதியில் உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிசெய்யும் உங்களை ஸ்ச்ருஷ்டித்தார். 50

𑌏𑌷𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌅𑌸𑌿𑌕𑍍𑌨𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 51

𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌶𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ 52

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍀𑌭𑍂𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌮𑌦𑍀𑌯𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌮𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍍 ॥ 53

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌿𑌷𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 54

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 ॥௫௦॥ 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌏𑌷𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌹𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥௫௧॥ 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 ॥௫௨॥ 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍀 𑌭𑍂𑌯 𑌉𑌪𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 [illegible] ॥௫௩॥௫௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஓ தக்ஷ! இந்த அஸிக்னி என்பவள் பஞ்சஜனன் என்ற ப்ரஜாபதியின் புத்ரி. ப்ரஜாபதியாகிய நீ இவளைப் பத்னியாகக் கிரஹித்துக்கொள். 51

ஆண் பெண்களின் க்ரீடாரூபமான தர்மமுடைய நீ அதே தர்மமுடைய அஸிக்னியிடம் இந்த ப்ரஜாஸிருஷ்டியை வெகுவாக விர்த்திசெய்வாயாக. 52

உனக்குப்பின்பு ப்ராஜைகள் யாவரும் என்னைச் சார்ந்த மாயையை நிமித்த மாக உடைய ஸ்திரீயுடன் சேர்ந்து உண்டாகப்போகிறார்கள். எனக்கு பூஜையையும் செய்யப்போகிறார்கள். 53

உலகங்களைப்படைத்த பகவானாகிய விஷ்ணு இவ்விதமுரைத்து அந்தத் தக்ஷன் பார்த்திருக்கும்பொழுதே ஸ்வப்னத்தில் கிடைத்த அர்த்தம்போல் அங்கேயே அந்தர்த்தானமானார். 54

4-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌜𑌨𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 1

𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ 2

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑌰𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 3

𑌤𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑌮𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥ 4

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌃 𑌕𑍃𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑍧॥ 𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃॥𑍨॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑍍𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑌰𑍋𑌨𑌾𑌮𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍॥𑍩॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑍋 𑌮𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌮𑌲𑌃 𑌆𑌶𑌯𑌃 𑌮𑌨𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇॥𑍪॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌜𑌾𑌪𑍇𑌨

---

5 - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகின்றார்.

வ்யாபனாகிய அந்தத் தக்ஷன் விஷ்ணுமாயையால் வ்ருத்தியடைந்து அந்த அஸிக்னியிடம் ஹரியச்வர்கள் என்ற பெயருடைய பதினாயிரம் புத்ரர்களை அடைந்தான். 1

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! ஒரே ரூபமான தர்மத்தையும் சீலத்தையுமுடைய தக்ஷன் குமாரர்களனைவரும் ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கத் தகப்பன் ஆஜ்ஞைப்படி மேற்றிசைக்குச் சென்றார்கள். 2

ஸிந்து நதிக்கும் ஸமுத்திரத்துக்கும் சேர்க்கை எந்தவிடத்திலோ அங்கு நாராயணஸரஸ் என்னும் தீர்த்தமுண்டு. அது மிக விஸ்தாரமானது. முனிவர்களும் ஸித்தர்களும் இருக்கக்கூடியது. 3

அந்த நாராயண ஸரஸ்ஸில் ஸ்னானம் செய்ததாலேயே அழுக்கற்ற அந்தக்கரணமுடையவர்களான இந்த ஹர்யச்வர்கள் பரமஹம்ஸர்களைச் சார்ந்த தர்மத்தில் உண்டான புத்தியுடையவர்களானார்கள். 4

𑌤𑍇𑌪𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌪 𑌏𑌵𑍋𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌾𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹 ॥ 5

𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌚𑌾𑌥 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌥 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌾 𑌬𑌤 𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 ॥ 6

𑌤𑌥𑍈𑌕𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 7

𑌨𑌦𑍀𑌮𑍁𑌭𑌯𑌤𑍋𑌵𑌾𑌹𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂𑌸𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌰𑌪𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌮𑍍 ॥ 8

[illegible]

பிதாவின் ஆஞ்ஞையால் கட்டுண்டு கடுமையான தவத்தையே செய்தார்கள். ப்ரஜைகளின் விர்த்திக்காக முயலும் இந்த ஹர்யச்வர்களைத் தேவரிஷியாகிய நாரதர் கண்டார். 5.

பிறகு சொல்லுகிறார். ஓ ஹர்யச்வர்களே! நீங்கள் பாலனம் செய்பவர்களாக இருந்தும் அறியாதவர்களாகி, (1) பூமியின் முடிவைக் காணுமல் ஒரே புருஷனுடைய ராஜ்யத்தையும் பாராமல் எவ்விதம் ப்ரஜைகளை ஸிருஷ்டி செய்யப்போகிறீர்கள்? வெளிப்படும் மார்க்கத்தைக் காணுத பிலத்தையும் வெகு ரூபமுடைய ஸ்திரீயையும் கெட்ட ஸ்திரீக்குப் பதியாகிய புருஷனையும் இரண்டு பக்கத்திலும் ப்ரவாஹமுடைய நதியையும் இருபத்தைந்தின் அத்புதமான க்ருஹத்தையும் சில இடத்தில் சித்ரமான கதைகளுடைய ஹம்ஸத்தையும் கத்திகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் அமைந்தது போன்றதும் ஸ்வதந்த்ரமும் ப்ர

---

(1) பூமியின் முடிவைக்காணுமல் என்பது முதலான நாரதரின் சொற்களின் ரஹஸ்யார்த்தங்களின் விரிவை மேலே கூறும் அர்த்தங்களில் காண்க.

𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌅𑌹𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥 ॥ 9

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌔𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑌨𑍀𑌷𑌯𑌾 ।
𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌮𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌧𑌿𑌯𑌾 ॥ 10

𑌭𑍂𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 11

𑌏𑌕 𑌏𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌤𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 12

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌹𑍋 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௯॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌔𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀 𑌸𑌹𑌜𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌮𑌮𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 ॥௧௧॥ 𑌏𑌕 𑌏𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥௧௨॥ [illegible]

மாணமுடையது மாகிய வஸ்துவையும் அறியாமல் எல்லாவற்றையும் அறிந்த உங்கள் தந்தையின் உத்தரவை உசிதமென்று தெரிந்து கொள்ளாமல் ஸ்ருஷ்டியைச் செய்யப்போகிறீர்கள். ஆச்சர்யம். 6—9

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு ஹர்யச்வர்கள் நாதரின் அந்தச் சொல்லின் ரஹஸ்யத்தைக் கேட்டு ஸ்வபாவமாகவே விசாரிக்கும் சக்தி யுடைய புத்தியால் தாங்களே விசாரித்தார்கள். 10

பூமி என்பது க்ஷேத்ரம். ஜீவன் என்ற பெயருடையது. அநாதியா யுள்ளது. பந்தத்திற்குக் காரணமானது. அதற்கு நாசத்தைக் காணுமல் அஸத்தான கர்மங்களால் என்ன பயனுண்டாகும்? 11

ஈச்வரன் ஒருவனே புருஷன். அவன் ஸர்வஸாக்ஷி. பகவான் ஸ்வாதாரன். உத்கிருஷ்டன். நித்யமுக்தனுகிய அந்த ஈச்வரனைப் பாராமல் புருஷனுக்கு அஸத்தான கர்மங்களால் என்ன உண்டாகும்? 12

𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑍈𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌿𑌲𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌧𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌦 𑌇𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 13

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ।
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 14

𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑍀𑌰𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 15

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌬𑌿𑌲𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌬𑌿𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌗𑌤𑌇𑌵 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌅𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥௧௩॥ 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌵𑍀𑌵 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌵𑍇𑌷𑍈𑌃 𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌂 𑌅𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌸𑌾𑌰𑍈𑌃 ॥௧௪॥ 𑌪𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌵𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌮𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌬𑌾𑌧𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍈𑌃 ॥௧௫॥ 𑌨𑌦𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌹𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑍌 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌵𑍇𑌗𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍈𑌵 𑌮𑍇𑌲𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑍇𑌗𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌤𑌾𑌜𑌯𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌗𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍋𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀 𑌕𑍃𑌤𑌵𑍇𑌗𑌾 𑌨𑌦𑍀

பாதாளத்தையோ ஸ்வர்க்கத்தையோ அடைந்தவன் போல் புருஷன் எதை அடைந்து திரும்பானே அந்த ஜ்யோதிஸ்வரூபமான பிர்மத்தை அறியாத புருஷனுக்கு இங்கு அஸத்தான கர்மங்களால் என்ன ஏற்படும் ? 13

புத்தியானது குணங்களுடன் கூடியது. வெகு ரூபமுடையது. வேசிபோன்றது. அதன் முடிவை (விவேகம்) அடையாத புருஷனுக்கு அஸத்தான கர்மங்களால் என்ன ஏற்படும்? 14

அந்தக் கெட்ட ஸ்திரீயின் சேர்க்கையால் நழுவிய ஸ்வதந்த்ரத்தன்மையுடையவனும் குற்சிதையான மனைவியுள்ளவனைப்போல் அவளுடைய நடத்தையை அடைகிறவனுமாகிய ஜீவனை அறியாத புருஷனுக்கு அஸத்தான கர்மங்களால் என்ன உண்டாகும்? 15

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌕𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌗𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 16

𑌪𑌂𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 17

𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌬𑌂𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌪𑌦𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 18

𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌯𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌤𑌂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌬𑍁𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌕𑌿𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 19

[illegible]

ஸ்ருஷ்டி ப்ரளயம் இவைகளைச் செய்வதும் எல்லைபாக உள்ள கரையின் ஸமீபத்தில் வேகமுடையது மாகிய மாயையைப்பற்றிப் பரவசனும் அவ்விதம் விசாரிக்காதவனுமாகிய மானிடனுக்கு அஸத்தான கர்மங்களால் என்ன ஏற் படும்? 16

இருபத்தைந்து தத்வங்களுக்குப் புருஷன் அந்தர்யாமியாக இருந்து அற் புதமான ஆச்ரயமாகவும் அதிஷ்டாதாவாகவும் இருக்கிறன். இவனை அறியாத வனுக்கு அஸத்தான கர்மங்களால் என்ன உண்டாகும்? 17

பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் காண்பிப்பதும் ஈச்வரனைச் சார்ந்தது மாகிய சாஸ்திரத்தை விட்டு சிஜ்ஜட ரூபமான வஸ்துவை அறியாத புருஷ னுக்கு அஸத்தான கர்மங்களால் என்ன உண்டாகும்? 18

சுற்றுவதும், தீக்ஷ்ணம் த்ருடம் ஸ்வதந்ரம் இவைகளுடையதும், உலகத் தை ஹிம்ஸிப்பதுமாகிய கால சக்ரத்தை அறியாத புருஷனுக்கு அஸத்தான கர்மங்களால் என்ன உண்டாகும் ? 19

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥ 20

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ 21

𑌸𑍍𑌵𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌤𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇 ।
𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌨𑍁𑌚𑌰𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 22

𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑍀𑌲𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌕𑌶𑍍𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌚𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 23

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍂𑌰𑌿𑌃 ॥௧௯॥ 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌮𑌾𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑍀 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌮𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌤 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 ॥ "𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌜𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌰𑌾𑌶𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀 𑌹𑌿" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥௨௦॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 𑌏𑌕𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥௨௧॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇 𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌰𑌨𑍍 ॥ ௨௨ ॥ 𑌨𑌾𑌶𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍀𑌲𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌲𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍋𑌭𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌃

சாஸ்திரமாகிய பிதாவின் நிவிர்த்தியடையத் தகுதியுள்ளவனுக்கு நிவிர்த்தியடையும் கட்டளையை எவன் அறியவில்லையோ அவன் ப்ரவ்ருத்தி மார்க்கத்தில் விச்வாஸங்கொண்டு எவ்வாறு ஸிருஷ்டியில் யத்தனிப்பான் ? 20

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே ! ஹர்யச்வர்கள் இவ்விதம் நிச்சயித்து ஒருமைப்பட்ட புத்தியுடையவர்களாகி நாரதரை வலம் வந்து மறுபடி திரும்பாத மார்க்கத்தையடைந்தார்கள். 21

நாரத முனிவர் ஸ்வரப்ர்ம்மத்தில் ப்ரத்யக்ஷமாகிய ஹிருஷிகேசருடைய பாதாரவிந்தத்தில் பூர்ணமான மனதைச் செலுத்தி உலகங்களில் ஸஞ்சரித்தார். 22

தக்ஷன், சீலத்தால் விளங்கும் புத்ரர்களுக்கு நாரதரால் நேர்ந்த கெடுதியைக் கேட்டு துக்கங்கொண்டு தாபமடைந்தான். சிறந்த புத்ரர்களை அடைந்திருக்கும் தன்மை துக்கத்திற்கு ஸ்தானமாகிறது. 23

ஸ ஹ்யய: வாஂசஜநாயாமஜெந வரிஸாஂத்விதஃ ।
வா॒த்ராநஜநயத்க்ஷஶ்வஶாஶ்வாநு ஸஹஸ்ரிணஃ ॥ 24

தெ௨விவித்ரா ஸமாதிஷ்டாஃ ப்ரஜாஸர்கெ யரதவ்ரதாஃ ।
நாராயணஸரொ ஜக்மு॒ர்யத்ர ஸித்தாஃஸ்வபூர்வஜாஃ ॥ 25

தது॒பஸ்ஸர்ஶநாதெவ விநிர்தூததமலாசயாஃ ।
ஜபந்தொ ப்ரஹ்ம பரமம் தெபு॒ஸ்தத்ர மஹத்தபஃ ॥ 26

அப்பக்ஷாஃ கதிசிந்மாஸாந் கதிசித்வாயு॒பொஜநாஃ ।
ஆராதயந் மந்த்ரமிமமப்யஸ்யந்த ஜத்வஸதிம் ॥ 27

ஓம் நமொ நாராயணாய பு॒ரு॒ஷாய மஹாத்மநெ ।
விசு॒த்தஸத்த்வதிஷ்ண்யாய மஹாஹம்ஸாய தீமஹி ॥ 28

இதி தாநபி ராஜெந்த்ர ப்ரஜாஸர்கதியொ மு॒நிஃ ।
உபெத்ய நாரதஃ ப்ராஹ வாசஃ கூடாநி பூர்வவத் ॥ 29

தக்ஷஃ ஸு॒ப்ரஜாத்வம் ஸத்வ॒ர்த்தவத்வம் ஶ்பாம் ஶொகாநாம் ஸ்தாநம் ஹி॥௨௩॥ ஸஜதி । அஜெந ப்ரஹ்மணா ஸஹஸ்ரிணஃ ஸஹஸ்ரஸம்க்யாகாந்॥௨௪॥௨௫॥ தபிதி । பரமம் ப்ரஹ்ம ப்ரணவம் பக்ஷ்யமாணம் மந்த்ரம்வா ॥௨௬॥ அப்பக்ஷா இதி। ஜத்வஸதிம் பாபாம் மந்த்ராணாம் பதிம் விஷ்ணுமாராதயாமாஸு॥௨௭॥ஓமிதி।விசு॒த்த ஸத்வாச்ரயாய பரமஹம்ஸாய நமொ தீமஹீதி॥௨௮॥ இதீதி । ப்ரஜாஸர்கெ தியெஷாம் தாந் வாசஃ கூடாநி கூடஸ்ஸாம்தம் ஸ்வபுத்யாநிரவர்வெ

பிர்மதேவரால் ஸமாதானம் செய்யப்பட்ட அந்தத் தக்ஷன் மறுபடி அஸிக்னியிடம் சபளாச்வர்கள் என்ற ஆயிரம் பிள்ளைகளைப் பெற்ருன். 24

அந்த சபளாச்வர்களும் ப்ரஜைகளைப் ஸ்ருஷ்டிப்பதில் தகப்பனுடைய உத்தரவு பெற்று வ்ருதங்களைத் தரித்து எந்த இடத்தில் தங்களுடைய மூத்தவர்கள் ஸித்தியடைந்தார்களோ அந்த நாராயண ஸரஸுக்குச் சென்ருர்கள். 25

அவர்கள் அதில் ஸ்னானம் செய்ததாலேயே கல்மஷமற்ற கருத்துடையவர்களாகி ப்ரணவத்தை ஜபம் செய்து அங்கு மிகுந்த தவம் செய்தார்கள். 26

சில மாஸங்களில் ஜலத்தைப் பானம் செய்தார்கள். சில மாஸங்களில் வாயுவைப் புசித்தார்கள். பின்வரும் இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்து விஷ்ணுவைப் பூஜித்தார்கள். 27

ஓம் புருஷரும் மஹாத்மாவும் பரிசுத்த ஸத்வத்தை ஆச்ரயித்தவரும் பரம ஹம்ஸருமாகிய நாராயணருக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேம். 28

ஓ ராஜச்ரேஷ்ட! ப்ரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிப்பதில் புத்தியுடைய சபளாச்வர்களிடத்தில் நாரத முனிவர் வந்து முன்போல் வார்த்தைகளைக் கூறினர். 29

𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤 𑌗𑌦𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌃 ॥ 30

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 ॥ 31

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋𑌽𑌮𑍋𑌘𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌗𑌮𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷 ॥ 32

𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌥𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌰𑌿𑌵 ॥ 33

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌶𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍 ॥ 34

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌹 ॥ ௨௯ ॥ 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌮𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌯𑌤 ॥ ௩௰ ॥ 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷 𑌆𑌰𑍍𑌯 ॥ ௩௨ ॥ 𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌧𑍍𑌰𑍀𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌥𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌃 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌇𑌵 ॥ ௩௩ ॥ ௩௪ ॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍁𑌪𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯

தக்ஷன் குமாரர்களாகிய ஓ சபளாச்வர்களே! சொல்லும் என்னுடைய உபதேசத்தைக் கேளுங்கள். ப்ராதாக்களிடம் வாத்ஸல்யமுடைய நீங்கள் ப்ரர் தாக்கள் அநுஸரித்த மார்க்கத்தைக் கவனியுங்கள். 30

தர்மங்களை யறிந்த எந்த ப்ராதா, ப்ராதாக்கள் சென்ற வழியை அநு ஸரிக்கிறானோ அந்தப் புருஷன் புண்யத்தையே பந்துவாக அடைந்து தேவர் களுடன் ஸந்தோஷிக்கிறான். 31

ஓ பூஜ்ய! அமோகமான தர்சனமுடைய நாரதர் இவ்வாறுரைத்துச் சென்றார். சபளாச்வர்களும் ப்ராதாக்களின் மார்க்கத்தையே தொடர்ந் தார்கள். 32

சபளாச்வர்கள் உசிதமும் உள் வ்ருத்தியால் அடையக் கூடியதும் அநு குணமுமாகிய பரமாத்மாவின் மார்க்கத்தை அடைந்து சென்ற இரவுபோல் இன்னும் திரும்பவில்லை. 33

தக்ஷன் இந்த ஸமயத்தில் வெகு உத்பாதங்களைப்பார்த்து முன்போல்புத்ரர் களுக்கு நாரதர் செய்த கெடுதியைக் கேட்டான். 34

[illegible] 35

|| தக்ஷ: ||

[illegible] 36

[illegible] 37

[illegible]

அவன் புத்ரர்களின் விஷயமான சோகத்தால் மூர்ச்சைபடைந்து நாரதரிடம் கோபங்கொண்டான். * நாரதரைப் பார்த்துக் கோபத்தால் உதடுகள் துடிக்கச் சொல்லுகிறான். 35

தக்ஷன் கூறுகிறான்.

ஆச்சர்யம்! ஓ அஸாதுவே! ஸாதுவைப்போல் வேஷமுடைய நீர் என்னைச் சார்ந்த ஸாதுக்களாகிய சிறுவர்களுக்குக் கெடுதியைச் செய்தீர்; துறவியின் வழியைக் காட்டினீர். 36

ஆ பாவி! † மூன்று கடன்களால் விடுபடாதவர்களும் கர்மங்களை விசாரிக்காதவர்களுமாகிய சிறுவர்களுக்கு ‡ இரண்டு உலகங்களிலும் நன்மையைக் கெடுத்து விட்டாய். 37

* தக்ஷன், தன் புத்ரர்கள் பரமஹம்ஸர்களான வரலாற்றைக் கேட்டுப் பெரும்பாலும் விரக்தனுயிருப்பான் என்று கருதித் தக்ஷனுக்கு அநுக்ரஹம் செய்ய நாரதர் அவன் பக்கம் வர, அப்பொழுது தக்ஷன் அவரை நோக்கிச் சொல்லலுற்றான் என்று அறியவும்.

† மூன்று கடன்களாவன - ரிஷிகளுக்கு அத்யயனம், தேவர்களுக்கு யாகம், பிதிர்க்களுக்கு புத்ரர்களையுண்டுபண்ணுவது ஆகிய இவைகளாம்.

‡ இரண்டு உலகங்களிலும் நன்மையைக் கெடுத்ததாவது—விஷய ஸங்கமில்லாமையால் பூலோகவாழ்க்கையையும் மூன்று கடனைத் தீர்க்காதவன் மோக்ஷத்திற்கு அதிகாரியில்லையாகையால் பரலோகவாழ்க்கையையும் கெடுத்ததாம்.

एवं त्वं निरनुक्रोशो बालानां मतिभिद्धरेः ।
पार्षदमध्ये चरसि यशोहा निरपत्रपः ॥ 38

ननु भागवता नित्यं भूतानुग्रहकातराः ।
ऋते त्वां सौहृदघ्नं वै वैरङ्करमवैरिणाम् ॥ 39

नेत्थं पुंसां विरागः स्यात्त्वया केवलिना मृषा ।
मन्यसे यद्युपशमं स्नेहपाशनिकृन्तनम् ॥ 40

[illegible]

இவ்வாறு தயையில்லாதவனும் சிறுவர்களின் மதியைப் பேதித்தவனும் விஷ்ணுவின் யசஸ்ஸைக் கெடுப்பவனுமாகிய நீ பார்ஷதர்களின் மத்தியில் வெட்கமற்றவனாக ஸஞ்சரிக்கிறாய். 38

வைரிகளாக இல்லாதவர்களுக்கு விரோதத்தைச் செய்கிறவனும் அன்பைக் கெடுப்பவனுமாகிய உன்னை யன்றி பாகவதர்கள் எப்பொழுதும் ப்ராணிகளுக்கு அநுக்கிரஹம் செய்வதில் பரவசமாகவேஇருப்பார்கள். 39

ஒழிவானது ஸ்நேக பாசத்தைப் போக்குவதென்று நினைப்பாயானால் பொய்யான ஞானி வேஷம் தரித்த நீ இவ்விதம் செய்தால் புருஷனுக்கு வைராக்ய முண்டாகாது. 40

नानुभूय न जानाति पुमान् विषयतीक्ष्णताम् ।
निर्विद्यते स्वयं तस्मान्न तथा भिन्नधीः परैः ॥ 41

यन्नस्त्वं कर्मसन्धानां साधूनां गृहमेधिनाम् ।
कृतवानसि दुर्मर्षं विप्रियं तव मर्षितम् ॥ 42

तन्तुकृन्तन यन्नस्त्वमभद्रमचरः पुनः ।
तस्माल्लोकेषु ते मूढ न भवेद्भ्रमतः पदम् ॥ 43

॥ श्रीशुक उवाच ॥

प्रतिजग्राह तद्बाढं नारदः साधुसम्मतः ।
एतावान् साधुवादो हि तितिक्षेतेश्वरः स्वयम् ॥ 44

इति श्रीमद्भागवते षष्ठस्कन्धे पञ्चमोऽध्यायः.

नकर्मोपजग्राहयतीति। कर्मसन्धानां कर्मप्रधानानां कर्तृसन्धानानामिति पाठे विप्रियं कर्तुरज्ञानतामित्यर्थः। यद्दुर्मर्षं त्वं कृतवानसि तन्मर्षितं सोढम्॥४२॥ तथापि तवाभद्रं भविष्यतीत्याह — तन्त्विति। हे तन्तुकृन्तन सन्तानच्छेदक यद्यस्मादभद्रं पुनरा चराः अतस्तस्माल्लोकेषु भ्रमतः पदं स्थानं न भवेदिति शापः॥४३॥ प्रतीति। बाढं तथेति स्वीकृतवान् समर्थोऽपि स्वयं प्रतिशप्तुं सदयेऽपि तितिक्षेत सहेतेति यत् एतावानेव॥४४॥

इति भावार्थदीपिकायां पञ्चमोऽध्यायव्याख्या.

புருஷன் விஷயங்களின் கடுமையை, அனுபவிக்காமல் அறியான். ஆகையால் பிறரால் பேதமடைந்த புத்தியுடையவனுகித் தானே அவ்விதம் வைராக்ய மடைதல் கூடாது. 41

கர்மங்களில் மர்யாதையுள்ளவர்களும் கிருஹஸ்தர்களும் ஸாதுக்களுமாகிய எங்களுக்கு நீர் செய்த கெடுதியானது ஸகிக்கமுடியாதது. அதையும் பொறுத்தோம். 42

ஸந்தானத்தைக் கெடுத்த ஓ மூடாத்மா! எங்களுக்கு நீர் கெடுதியைச் செய்தீரல்லவா? ஆகையால் உலகங்களில் ஸஞ்சரிக்கும் உமக்கு ஸ்தானம் ஏற்படவேண்டாம். 43

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிருர்.

சாதுக்களுக்குள் மிகவும் சிறந்த நாரதர் அந்தச் சாபத்தை அவ்விதமே ஒப்புக் கொண்டார். தாம் ஸமர்த்தராயினும் பொறுக்க வேண்டியது ஸாதுக்களின் கடமையல்லவா? 44

5-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋𑌽𑌸𑌿𑌕𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌾 ।
𑌸 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌃 ॥ 1

𑌦𑌶 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌵 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑌵𑍇 ।
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌃𑌕𑍃𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃 ॥ 2

𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍂𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌆𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 3

𑌭𑌾𑌨𑍁𑌰𑍍𑌲𑌂𑌬𑌾 𑌕𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌾𑌮𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌤𑍀 ।
𑌵𑌸𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌞𑍍𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 4

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌂𑌶𑌾 𑌯𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑍂𑌰𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌮 𑌤𑌾𑌸𑍁 ॥

𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌰𑍍𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥ 𑌕𑌾𑌧𑌿𑌶𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌡𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑌵𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁

6-துவ அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு பிர்மதேவரால் ஸமாதானம் செய்யப்பட்ட தக்ஷன் அஸிக்னியிடம் அறுபது கன்னிகைகளை அடைந்தான். அவர்கள் பிதாவிடம் வாத்ஸல்யமுடையவர்கள். 1

தர்மனுக்குப் பத்துப்பெண்களையும் காச்யபருக்குப் பதின்மூன்று பெண்களையும் சந்திரனுக்கு இருபத்தேழு பெண்களையும் பூதன் அங்கிரஸ் கிருசாச்வன் இவர்களுக்கு இரண்டிரண்டு பெண்களையும் கொடுத்து மற்றுமுள்ள பெண்களைக் * காச்யபருக்கே கொடுத்தான். 2

இந்த ஸ்திரிகளுடையவும் இவர்களின் ஸந்தானங்களுடையவும் பெயர்களை என்முகமாகக் கேளும். அவர்களின் புத்ரர்களாலும் பௌத்ரர்களாலும் மூவுலகும் பூர்ணமாயிற்று. 3

பாநு, லம்பை, ககுப், ஜாமி, விச்வை, ஸாத்யை, மருத்வதி, வஸு, முஹூர்த்தை, ஸங்கல்பை இவர்கள் தர்மனுடைய பத்னிகள். புத்திரர்களைப்பற்றிக் கேள். 4

---

* காச்யபருக்கு இரண்டுதடவை விவாஹம் செய்து கொடுத்தமையால் இரண்டு தடவை வர்ணித்ததென்றறிக.

𑌭𑌾𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌰𑍍𑌷𑌭 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤 𑌆𑌸𑍀𑌲𑍍𑌲𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌨𑌵𑌃 ॥ 5

𑌕𑌕𑍁𑌭𑌃 𑌸𑌂𑌕𑌟𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌕𑌟𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌮𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 6

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 7

𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌃 ।
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶 𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 8

𑌮𑍌𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 ।
𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌜𑌮𑍍 ॥ 9

𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌵𑌸𑌵𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌸𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃॥௩॥௪॥ 𑌭𑌾𑌨𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌤𑍍॥௫॥ 𑌕𑌕𑍁𑌭 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌕𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌮𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥௬॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥௭॥௮॥ 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌸𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌪𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌂𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃॥௯॥ 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌇𑌤𑌿।

ஓ அரசனே ! பானுவுக்கு வேதரிஷபனும் வேதரிஷபனுக்கு இந்த்ர ஸேனனும் லம்பையிடம் வித்யோதனும் புத்ராராகப் பிறந்தார்கள். வித்யோத னிடம் ஸ்தனயித்துக்கள் உண்டானார்கள். 5

ககுப் என்பவளுக்கு ஸங்குடன் சீகடன் என்று இரண்டு குமாரர்க ளுண்டாயினர். சீகடனிடம் பூமியின் துர்க்கங்களுண்டாயின. ஸ்வர்க்கன், ஜாமி யின் குமாரனுகப்பிறந்தான். அந்த ஸ்வர்க்கனிடம் நந்தி பிறந்தான். 6

விச்வைக்கு விச்வேதேவர்கள் புத்ரர்களாயினர். விச்வேதேவர்கள் பிள்ளை யில்லாதவர்களென்று கூறப்படுகின்றார்கள். ஸாத்யைக்கு ஸாத்யகணங்கள் குமாரர்களாயினர். ஸாத்யர்களின் புத்ரன் அர்த்தஸித்தி என்பவன், மருத்வ திக்கு மருத்வான் ஜயந்தன் என்ற இரண்டு புத்ரர்களுண்டானார்கள். ஜயந்தன் வாஸுதேவருடைய அம்சமுள்ள உபேந்திரன் என அறியப்படுகின்றான். 7—8

முகூர்த்தையிடம் மௌகூர்த்திகர்களென்ற தேவகணங்க ளுண்டாயினர். அவர்கள் ப்ராணிகளுக்கு அந்த அந்தக் காலத்தில் உண்டான பலனைக் கொடுக் கின்றனர். 9

ஸங்கல்பைக்கு ஸங்கல்பன் புத்ரன், ஸங்கல்பனுக்கு காமன் குமாரன், வஸுவுக்கு எட்டு வஸுக்கள் குமாரர்களாயினர், அவர்களின் பெயர்களை என் முகமாகக் கேளும். 10

द्रोणः प्राणो ध्रुवोऽर्कोऽग्निर्दोषो वस्तुर्विभावसुः।
द्रोणस्याभिमतेः पत्न्या हर्षशोकभयादयः ॥ 11

प्राणस्योर्जस्वती भार्या सह आयुः पुरोजवः।
ध्रुवस्य भार्या धरणी ह्यसूत विविधाः पुरः ॥ 12

अर्कस्य वासना भार्या पुत्रास्तर्षादयः स्मृताः।
अग्नेर्भार्या वसोर्धारा पुत्रा द्रविणकादयः ॥ 13

स्कन्दश्च कृत्तिकापुत्रो ये विशाखादयस्ततः।
दोषस्य शर्वरी पुत्रश्शिंशुमारो हरेः कला ॥ 14

वस्तोराङ्गिरसः पुत्रो विश्वकर्माकृतेः पतिः।
ततो मनुश्चाक्षुषोऽभूद्विश्वे साध्या मनोस्सुताः ॥ 15

अभिमतिनाम्न्यां तस्याः हर्षादयः पुत्राः ॥ ११ ॥ प्राणस्येति। सहश्चायुश्च पुरोजवश्च पुत्राः पुरः पुराणि ॥ १२ ॥ १३ ॥ स्कन्द इति। स्कन्दश्च कृत्तिकासुतः। अग्नेः पुत्रः षाण्मातुर इति अग्निभूरिति च प्रसिद्धेः ततः स्कन्दात् ॥ १४ ॥ वस्तोरिति। आकृतेः पतिः शिल्पाचार्यः ततो विश्वकर्मणः चाक्षुषः मनुरासीत् ॥ १५ ॥ विभावसोरिति। उषाभार्या अस्य श्रुतवान् पञ्चयामो दिवसो जातः अतपस्य नाडिर्नाडीयास्ते प्रदोषः प्रवृत्तिषु विषयोपभोगवत्सु कालमाश्रयन्तीति ॥ १६ ॥

அவர்கள் த்ரோணன், ப்ராணன், த்ருவன், அர்க்கன், அக்னி, தோஷன், வஸ்து, விபாவஸு என்ற பெயருடையவர்கள். த்ரோணனுக்கு அபிமதியிடம் ஹர்ஷம் சோகம், பயம் முதலியவைகளுண்டாயின. 11

ப்ராணனுக்கு, ஊர்ஜஸ்வதி என்பவள் மனைவி, அவளிடம் ஸஹஸ், ஆயுஸ், புரோஜஸன் என்ற புத்ரர்கள் பிறந்தனர். த்ருவனுக்கு தாணி மனைவி, அவளிடம் பல பட்டணங்கள் உண்டாயின. 12

அர்க்கனுக்கு வாஸனை மனைவி, தர்ஷன் முதலியவர்கள் புத்ரர்கள், அக்நிக்கு வஸோர்த்தாரை மனைவி. த்ரவிணகன் முதலியவர்கள் தனயர்கள். 13

அக்நிக்கு கிருத்திகையிடம் ஸ்கந்தன் குமாரனுனன். ஸ்கந்தனிடம் விசாகன் முதலியவர்கள் புத்ரர்களாயினர். தோஷனுக்கு சர்வரி மனைவி, அவளுக்கு விஷ்ணுவின் அம்சமாகிய சிம்சுமாரன் புத்ரன். 14

வஸ்துவுக்கு ஆங்கிரஸர், சிற்பாசார்யராகிய விச்வகர்மா இவ்விருவரும் குமாரர்கள்; விச்வகர்மாவிடம் சாக்ஷுஷ மனுபிறந்தார். மனுவுக்கு ஸாத்யர்களனைவரும் மைந்தர்கள். 15

𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍋𑌰𑌸𑍂𑌤𑍋𑌷𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌮𑌾𑌤𑌪𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌾𑌮𑍋𑌽𑌥 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ 16

𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌸𑍂𑌤 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌃 ।
𑌰𑍈𑌵𑌤𑍋𑌽𑌜𑍋 𑌭𑌵𑍋 𑌭𑍀𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌮 𑌉𑌗𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃 ॥ 17

𑌅𑌜𑍈𑌕𑌪𑌾𑌦𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌃 ॥ 18

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑌥 ।
𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌤𑍀 ॥ 19

𑌕𑍃𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ।
𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌯𑍁𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌮𑍍 ॥ 20

𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾 𑌕𑌦𑍍𑌰𑍂𑌃 𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌪𑌤𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤 𑌪𑌤𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌶𑌲𑌭𑌾𑌨𑌥 ॥ 21

𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌾𑌂 — 𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 ॥ 17 ॥ 18 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌸𑌤𑍀𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 — 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ 19 ॥ 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌧𑌿𑌷𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ 20 ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾 𑌕𑌦𑍍𑌰𑍂𑌶𑍍𑌚

விபாவஸுவுக்கு உஷை என்ற மனைவியிடம் வ்யுஷ்டி, ரோசிஸ், ஆதபன் இவர்கள் மைந்தர்களாகப் பிறந்தனர். ஆதபனிடம் ஐந்துயாமங்களுடைய பகல் உண்டாயிற்று. இந்தப் பகலால் ப்ராணிகள் கர்மங்களில் விழித்திருக்கின்றன. 16

பூதனுக்குப் பத்தினியாகிய ஸரூபை கோடிக்கணக்காக ருத்ரர்களை உண்டுபண்ணினாள். ரைவதன், அஜன், பவன், பீமன், வாமன், உக்ரன், வ்ருஷாகபி, அஜைகபாத், அஹிர்புத்ன்யன், பகுரூபன், மஹான் என்ற ருத்ர பார்ஷதர்களும் மற்றும் பயங்கரமான ப்ரேதங்களும் விநாயகங்களும் பூதனுக்கு மற்றொரு மனைவியிடம் உண்டானார்கள். 17—18

அங்கிரஸ் என்ற ப்ரஜாபதிக்கு ஸ்வதை என்ற பத்னி பிதிர்க்களைப் புத்ரர்களாகப் பெற்றாள். ஸதி என்ற மற்றொரு மனைவி அதர்வாங்கிரஸ் என்ற வேதத்தைப் பிள்ளையாக அடைந்தாள். 19

கிருசாச்வன் அர்ச்சிஸ் என்ற பத்தினியிடம் தூம்ரகேசனைப் புத்ரனாக அடைந்தான்; திஷணை என்ற மற்றொரு மனைவியிடம் வேதசிரஸ் தேவலன் வயுனன் மனு இவர்களைக் குமாரர்களாக அடைந்தான். 20

தார்க்ஷயர் என்ற மற்றொரு பெயருடைய காச்யபருக்கு வினதை, கத்ரு, பதங்கி, யாமினி இவர்கள் பத்னிகளாயினர். பதங்கி பதகர்களைப் பெற்றாள்; யாமினிசலபங்களைப் பெற்றாள். 21

𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾𑌸𑍂𑌤 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑌮𑌨𑍂𑌰𑍁𑌂 𑌚 𑌕𑌦𑍍𑌰𑍂𑌰𑍍𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌨𑍇𑌕𑌶𑌃 ॥ 22
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍋𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 23
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌕𑌲𑌾 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ॥ 24
𑌅𑌥 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌨𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾 𑌇𑌳𑌾 ॥ 25
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌶𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑌮𑌾 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌃 ॥ 26
𑌤𑌿𑌮𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍋𑌗𑌣𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌮𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌰𑌭𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌷𑌾 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌫𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥ 27

𑌅𑌨𑍂𑌰𑍁𑌂 ॥ ௨௨ ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌰𑍋𑌗𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 ॥ ௨௩ ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌲𑌾 𑌏𑌵 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃

வினதை விஷ்ணுவுக்கு வாஹனமாகிய கருடனைப் பெற்றாள். ஸூர்ய னுக்கு ஸாரதியும் துடையில்லாதவனுமாகிய அருணனையும் வினதை பெற்றாள். கத்ரு வெகு ஸர்ப்பங்களை யுடைந்தாள். 22

சந்திரனுக்குக் கிருத்திகை முதலிய நக்ஷத்ரங்கள் மனைவிமார்கள். ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே * தக்ஷனுடைய சாபத்தால் க்ஷயரோகத்தின் துன்பத்தை அடைந்து சந்திரன் அந்த மனைவிகளிடம் புத்திரனில்லாதவனாயினன். 23

க்ஷயரோகத்தால் துன்பமடைந்த சந்திரன் மறுபடி தக்ஷனை ப்ரஸன்னராகச் செய்து † கலை கலை அடைந்தான். உலகங்களுக்கு நன்மையைச் செய்பவர்களாகிய தாய் மார்களின் பெயர்களைக் கேளும். 24

காச்யபரின் மனைவிகளாகிய மாதாக் களால் இவ்வுலகம் உண்டாயிற்று. அதிதி, திதி, தனு, காஷ்டை, அரிஷ்டை, ஸரஸை, இளை, முனி, க்ரோதசை, தாம்ரை, ஸுரபி, ஸரமை, திமி இவர்கள் இந்தப் பெயருடையவர்கள். 25—26

ஓ அரசே! திமிக்கு ஜல ஜந்துக்கள் உண்டாயின. ஸரமைக்கு ச்வாபதங்கள் பிறந்தன. ஸுரபிக்கு மஹிஷங்களும் கோக்களும் இரண்டு குளம்புடைய ப்ராணிகளும் உண்டாயின. 27

* சந்திரன் ரோஹிணியிடம் மிகுதியாக அன்பு பாராட்டி மற்றமனைவிகளை உபேக்ஷை செய்ததால் தக்ஷன் கோபங்கொண்டு க்ஷயரோகமுண்டாகட்டும் என்று சந்திரனுக்குச்சாபங் கொடுத்தான்.

† கலை கலை அடைந்தான், என்பதின் விசேஷங்களை மற்றும் புராணங்களில் காண்க.

தாம்ராயா: ச்யேநக்ருத்ராத்யா முநேரப்ஸரஸாம் கணா: ।
தந்தசூகாதய: ஸர்பா ராஜந் க்ரோதவசாத்மஜா: ॥ 28

இளாயா பூருஹா: ஸர்வே யாதுதாநாச்ச ஸௌரஸா: ।
அரிஷ்டாயாம் ச கந்தர்வா: காஷ்டாயாம் த்விசபேதரா: ।
ஸுதா தநோரேகஷஷ்டிஸ்தேஷாம் ப்ராதாநிகாந் ச்ருணு ॥ 29

த்விமூர்த்தா சம்பரோऽரிஷ்டோ ஹயக்ரீவோ விபாவஸு: ।
அயோமுக: சங்குசிரா: ஸ்வர்பாநு: கபிலோऽருண: ॥ 30

புலோமா வ்ருஷபர்வா ச ஏகசக்ரோऽநுதாபந: ।
தூம்ரகேசோ விரூபாக்ஷோ விப்ரசித்திச்ச துர்ஜய: ॥ 31

ஸ்வர்பாநோ: ஸுப்ரபாம் கந்யாமுவாஹ நமுசி: கில ।
வ்ருஷபர்வணஸ்து சர்மிஷ்டாம் யயாதிர்நாஹுஷோ பலீ ॥ 32

வைச்வாநரஸுதா யாச்ச சதஸ்ரச்சாருதர்சநா: ।
உபதாநவீ ஹயசிரா: புலோமா காலகா ததா ॥ 33

தேநைவ வ்யுத்பாதிதா: ॥ ௨௭ ॥ ௨௮ ॥ அத்வேந ஸுகந்தாத்யா யஸ்ய வ்ருக்ஷேண தஸ்யாம் வம்சநாஹ - இளாயா இதி । ஸௌரஸா: ஸுரஸாயா: ஸுதா: அரிஷ்டாயாமிதி ச ப்ராதாநிகாந் ப்ரதாநஸ்தாநமர்ஹாந் ச்ருணு ॥ ௨௯ ॥ ௩௨ ॥ உபதாநவீதி । வைச்வாநரோ தநோ: ஸுத: தஸ்ய ஸுதா ॥ ௩௩:

தாம்ரைக்கு, பருந்துகளும் கழுகு முதலியவைகளும் பிறந்தன. முனிக்கு அப்ஸரஸ்களின் கணங்கள் உண்டாயின. ஓ ராஜனே! தந்தசூகம் முதலிய ஸர்பங்கள் க்ரோதவசையின் குழந்தைகள். 28

இளையிடம் விருக்ஷங்களெல்லாம் பிறந்தன. ஸுரஸையிடம் ராக்ஷஸர் ஜனித்தார்கள். அரிஷ்டையிடம் கந்தர்வர்கள் பிறந்தார்கள். காஷ்டையிடம் இரண்டு குளம்புள்ள ப்ராணிகளைத் தவிர மற்ற ப்ராணிகளுண்டாயின. தனுவுக்கு அறுபத்தொரு குமாரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்குள் முக்கியமானவர்களைக் கேட்பீராக. 29

த்விமூர்த்தா, சம்பரன், அரிஷ்டன், ஹயக்ரீவன், விபாவஸு, அயோமுகன், சங்கு, சிரஸ், ஸ்வர்பானு, கபிலன், அருணி, புலோமா, வ்ருஷபர்வா, ஏகசக்ரன், அனுதாபகன், தூம்ரகேசகன், விரூபாக்ஷன், விப்ரசித்தி, துர்ஜயன், இந்தப் பதினெட்டுப் பேரும் முக்கியமானவர்கள். 30—31

ஸ்வர்ப்பானுவின் கன்னிகையாகிய ஸுப்ரபையை, நமுசி விவாகம் செய்து கொண்டான். வ்ருஷபர்வாவின் குமாரியாகிய சர்மிஷ்டையை வனுவுடைய வனும் நஹுஷன் குமாரனுமாகிய யயாதி விவாஹம் செய்து கொண்டான். 32

* வைச்வானரனுக்கு உபதானவி, ஹயசிரஸ், புலோமா, காலகா என்னும் பெயருள்ள ஸுந்தரமான ரூபமுடைய நான்கு குமாரிகள் பிறந்தனர். 33

---

* வைச்வானரன் என்பவனும் தனுவின் குமாரன்.

உபதாநவீம் ஹிரண்யாக்ஷ: க்ரதுர்ஹயசிராம் ந்ருப।
புலோமாம் காலகாம் சைவ வைச்வாநரஸுதே து க:।
உபயேமே ஹி பகவாந் காச்யபோ ப்ரஹ்மசோதித: ॥ 34

பௌலோமா: காலகேயாச்ச தாநவா யுத்தசாலிந:।
தயோ: ஷஷ்டிஸஹஸ்ராணி யஜ்ஞக்நாஸ்தே பிது: பிதா।
ஜகாந ஸ்வர்கதோ ராஜந்நேக இந்த்ரப்ரியங்கர: ॥ 35

விப்ரசித்தி: ஸிம்ஹிகாயாம் சதம் சைகமஜீஜநத்।
ராஹுஜ்யேஷ்டம் கேதுசதம் க்ரஹத்வம் ய உபாகதா: ॥ 36

அதாத: ச்ரூயதாம் வம்சோ யோ(அ)திதேரநுபூர்வச:।
யத்ர நாராயணோ தேவ: ஸ்வாம்சேநாவதரத்விபு: ॥ 37

விவஸ்வாநர்யமா பூஷா த்வஷ்டா(அ)த ஸவிதா பக:।
தாதா விதாதா வருணோ மித்ர: சக்ர உருக்ரம: ॥ 38

ப்ரஜாபதி: கச்யப: உபயேமே உதாநவீபரிணயநே ஹேது: ப்ரஹ்மணா சோதித இதி ॥ ௩௪ ॥ பௌலோமா இதி । தயோ: ஷஷ்டிஸஹஸ்ராணி நிவாத கவசா: புத்ரா: ஜாதா: தாம்ச்ச ஸ்வர்கம் கதஸ்து தே பிதா(அ)ர்ஜுந: ஜகாநேதி ॥ ௩௫ ॥ விப்ரசித்திரிதி । ராஹு: ஜ்யேஷ்ட: யஸ்ய ॥ ௩௬ ॥ ௩௭ ॥

ராஜனே! ஹிரண்யாக்ஷன் உபதானவியையும் க்ரது ஹயசிரஸையும் ப்ர்மாவினல் ப்ரேரணை செய்யப்பட்ட பகவானுகிய காச்யபப்ரஜாபதி வைச்வானரன் பெண்களாகிய புலோமையையும் காலகையையும் விவாஹம் செய்து கொண்டார்கள். 34

ஓ பூபால! புலோமைக்கும் காலகைக்கும் அறுபதினுயிரம் புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். பௌலோமர்களும் காலகேயர்களுமாகிய அந்த அஸுரர்கள் யுத்தத்தில் ப்ரகாசிப்பவர்கள்; யாகத்தைக் கெடுப்பவர்கள்; ஓ ராஜனே! உம்முடைய பிதாவுக்குத் தந்தையாகிய அர்ஜுனன் ஸ்வர்க்கம் சென்று இந்திரனுக்கு ப்ரியத்தைச் செய்பவனுகி ஒருவனுகவே அந்த அஸுரர்களைக் கொன்றான். 35

விப்ரசித்தி ஸிம்ஹிகையிடம் ராஹுவை முதல்வனுக உடைய கேதுக்கள் முதலிய நூறு பேரைக் குமாரர்களாக அடைந்தான். இந்த நூற்றொரு குமாரர்களும் க்ரஹங்களாகியவர்கள். 36

இனி அதிதியின் வம்சத்தை முறையே கேட்கலாம்; அவளிடம் வ்யாபகரும் தேவருமாகிய நாராயணர் தமதம்சத்தால் அவதரித்தார். 37

விவஸ்வான், அர்யமா, பூஷா த்வஷ்டா, ஸவிதா, பகன், தாதா, விதாதா, வருணன், மித்ரன், சக்ரன், உருக்ரமன் இவர்கள் அதிதியின் குமாரர்கள். 38

𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍂𑌯𑌤 𑌵𑍈 𑌮𑌨𑍁𑌮𑍍 ।
𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌯𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌮𑍀𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ 39

𑌸𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌵𑌡𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌵𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿 ।
𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑍁𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌪𑌤𑍀𑌂 𑌯𑌾 𑌵𑍈 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 40

𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 ॥ 41

𑌪𑍂𑌷𑌾𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌹𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 42

𑌸𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌡𑌵𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥40॥ 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] ॥41॥ 𑌪𑍂𑌷𑍇𑌤𑌿 । [illegible] ॥42॥ [illegible]

விவஸ்வானிடம் ஸம் ஞ்ஞைஎன்பவள் ச்ராத்த தேவனேயும் மனுவையும் பெற்ருள். மஹாபாக்கியம் செய்த அவள் யமதேவனேயும் யமியையும் ரட்டை யாக அடைந்தாள். 39

அந்த ஸம்ஞ்ஞையே படபை (பெண்குதிரை) யாக பூமியில் இருந்து அச்வினீ தேவர்களே அடைந்தாள். அவள் சாயை(நிழல்) யாகிச் சனியைப் பெற்ருள்; விவஸ்வானிடம் ஸாவர்ணி என்ற மனுவையும் தபதி என்ற கன்னிகையையும் உண்டு பண்ணினுள். அந்தத் தபதி ஸம்வரணனேக்கணவனுக அடைந்தாள். 40

அர்யமாவுக்கு மாத்ருகை என்பவள் மனேவி; அவ்விருவருக்கும் சர்ஷணிகள் குமாரர்கள்; சர்ஷணிகளிடம் ப்ர்மதேவர் மானிட ஜாதியைக் கற்பித்தார். 41

பூஷா என்பவன் புத்ரனில்லாதவன். இவன் தக்ஷனிடம் கோபங்கொண்ட பரமசிவனேப் பற்றிப் பற்களேக் காட்டி நகைத்தான். அதனுல் முன்பற்களுடை பட்டு மாவைப் புசிப்பவனுயினன். 42

த்வஷ்டுர்தைத்யாத்மஜா பார்யா ரசநா நாம கந்யகா ।
ஸந்நிவேஶஸ்தயோர்ஜஜ்ஞே விஶ்வரூபஶ்ச வீர்யவாந் ॥ 43

தம் வவ்ரிரே ஸுரகணா: ஸ்வஸ்ரீயம் த்விஷதாமபி ।
விமதேந பரித்யக்தா குருணாங்கிரஸேந யத் ॥ 44

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே ஷஷ்டஸ்கந்தே ஷஷ்டோऽத்யாய:.

ஸப்தமாத்யாயப்ராரம்ப:.

॥ ராஜா ॥

கஸ்ய ஹேதோ: பரித்யக்தா ஆசார்யேணாத்மந: ஸுரா:।
ஏததாசக்ஷ்வ பகவந் ஶிஷ்யாணாமக்ரமம் குரௌ ॥ 1

ப்ருஹஸ்பதிநா பரித்யக்தா: ததா த்விஷதாம் ஶத்ரூணாம் பாகிநேயமபி விஶ்வரூபம் புரோஹிதத்வேந வவ்ரு:॥44॥
இதி பாவார்ததீபிகாயாம் ஷஷ்டாத்யாயவ்யாக்யா.

ஸப்தமே விஶ்வரூபோऽஸௌ புரோஹிதே வ்ருதஸ்ஸுரை: ।
குருணா ஸம்பரித்யக்தை: புரோஹித்யாயோகரோத் ॥
கஸ்யேதி। கஸ்ய ஹேதோ: கஸ்மாத்தேதோ: ஶிஷ்யா: ஸுரா: பரித்யக்தா: அக்ரமமபராதம் ॥ 1 ॥ ஸ இந்த்ரோ யதாஸம்ப்ராப்தம் பாபஸ்திம்

அஸுரர்களின் ஸஹோதரியும் ரசனை என்ற பெயரடைந்தவளுமாகிய கன்னிகை த்வஷ்டாவுக்கு மனைவியானாள். அவர்களிடம் அவ்விருவரின் அம்சமும் வீர்யமுள்ளவனுமாகிய விச்வரூபன் உண்டானான், 43

(இந்த்ரனால்) அவமதிப்படைந்த ஆங்கிரஸராகிய பிரஹஸ்பதியால் விடப்பட்ட தேவர்கள் சத்ருக்களின் தங்கைபிள்ளை யாயினும் இந்த விச்வரூபனை (குருவாக) வரித்தார்கள். 44

6-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

7 - வது அத்தியாயம்.

ராஜா கேட்கிறார்.

ஓ பகவானே! பிருஹஸ்பதி தம் மாணவர்களாகிய தேவர்களை என்ன காரணத்தைக் கொண்டு கைவிட்டார். அவர்கள் குருவிடம் செய்த அக்ரமத்தைச் சொல்லவேண்டும். 1

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌦𑍋𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿𑌤𑌸𑌤𑍍𑌪𑌥𑌃 |
𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌭𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌋𑌭𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 ‖ 2

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 |
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ‖ 3

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌤𑌗𑍋𑌰𑌗𑍈𑌃 |
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌮𑌘𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌤 ‖ 4

𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌲𑌲𑌿𑌤𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 |
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌚𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾 ‖ 5

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 |
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍌𑌲𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ‖ 6

𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌹 |
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ‖ 7

𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌸 𑌆𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿। 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌦𑍇𑌨𑍋𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃‖ ௨‖ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌃 ‖ ௩ ‖ ௪ ‖ 𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌭𑌾 𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 [illegible] ‖ ௫ ‖ 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑍈𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 ‖ ௬ ‖ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖ ௭ ‖ [illegible]

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பாதவம்சத்திற் பிறந்த ஓ ராஜனே! மூவுலகுக்கும் ப்ரபுத்தன்மையா லுண்டான மதத்தால் மீறிய நன்மார்க்கமுடையவனும், தேவர்கள், வஸுக்கள், ருத்ரர்கள், ஆதித்யர்கள், அச்விநீ தேவர்கள் இவர்கள் சூழவிளங்குபவனும் ஸித்தர்கள், சாரணர்கள், கந்தர்வர்கள், முனிவர்கள், பிர்ம்மத்தைப் பற்றிப்பேசும் பெரியோர்கள், வித்யாதரர்கள், அப்ஸரஸ்திரீகள், கின்னரர்கள், பதகர்கள், உரகர்கள் இவர்களால் ஸேவிக்கப் படுகிறவனும், ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுகிறவனும், கானம் செய்யப்படுகிறவனும், மஹிமை பொருந்தியவனும், ஸுந்தரமான ஸபையிலுள்ள ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவனும், வெண்மை நிறமுடையதும், சந்திரமண்டலம்போல் மனோஜ்ஞமுமான குடை, சாமரம், வ்யஜனம் முதலிய மஹாராஜ சின்னங்களுடன் கூடியவனும், பாதி ஆஸனத்திலிருக்கும் இந்திராணியுடன் விளங்குகிறவனுமாகிய இந்திரன் தேவர்களுக்கும் தனக்கும் முக்ய ஆசிரியராகிய பிருஹஸ்பதி வந்திருக்க, எழுந்திருப்

वाचस्पतिं मुनिवरं सुरासुरनमस्कृतम् ।
नोच्चचालासनादिन्द्रः पश्यन्नपि सभागतम् ॥ 8

ततो निर्गत्य सहसा कविराङ्गिरसः प्रभुः ।
आययौ स्वगृहं तूष्णीं विद्वाञ्श्रीमदविक्रियाम् ॥ 9

तर्ह्येव प्रतिबुध्येन्द्रो गुरुहेलनमात्मनः ।
गर्हयामास सदसि स्वयमात्मानमात्मना ॥ 10

अहो बत मयासाधु कृतं वै दभ्रबुद्धिना ।
यन्मयैश्वर्यमत्तेन गुरुः सदसि कात्कृतः ॥ 11

को गृध्येत्पण्डितो लक्ष्मीं त्रिविष्टपपतेरपि ।
ययाहमासुरं भावं नीतोऽद्य विबुधेश्वरः ॥ 12

ये पारमेष्ठ्यं धिषणमधितिष्ठन्न कञ्चन ।
प्रत्युत्तिष्ठेदिति ब्रूयुर्धर्मं ते न विदुः परम् ॥ 13

आसनदानादिभिर्न किंचित्पूजितवान् ॥௮॥ तत इति। श्रीमदेन या विक्रिया ताम् विद्वान् जानन् ॥௯॥ तर्हीति। प्रतिबुध्य अनुस्मृत्य ॥௰॥ अहो इति। मम कृतं कर्म अहो कष्टं यद्दभ्रबुद्धिना अल्पमतिना मया कात्कृतः तिरस्कृतः ॥௧௧॥ क इति। विबुधानां सात्त्विकानां देवानाम् ईश्वरोऽप्यहम् ॥௧௨॥ ननु सिंहासनस्थो राजा प्रत्युत्थानं न कुर्यादिति व्यवस्थापयन्ति तत्राह ये पारमेष्ठ्यमिति। धिषणमासनम्॥௧௩॥

பது ஆஸனங்கொடுப்பது முதலிய உபசாரங்களால் ஸம்மானிக்கவில்லை; முனிவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரும் வாசஸ் பதியும் தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப் பட்டவரும் ஸபைக்கு வந்தவருமாகிய குருவை இந்த்ரன் பார்த்தும் ஆஸனத்தினின்று எழுந்திருக்கவில்லை. பிறகு ப்ரபுவும் ஆங்கிரஸரும் பண்டிதருமாகிய ப்ருஹஸ்பதி பொருளினாலான மதத்தின் விகாரத்தை அறிந்து மௌனமாக விரைவில் தம் க்ருஹம் சென்றார். 9

இந்த்ரன், தான் தன் குருவை அவமதித்ததை அப்பொழுதே அறிந்து ஸபையில் தன்னைத் தானே மனதிற்குள் நிந்தித்துக் கொண்டான். 10

ஆச்சர்யம்! கஷ்டம்! நான் கெடுதியைச் செய்தேன்; அற்பமான புத்தியுடையவனும் ஐச்வர்யத்தால் மதங்கொண்டவனுமாகிய நான் குருவை ஸபையில் திரஸ்காரம் செய்தேன். 11

த்ரிலோகாதிபதிக்குரிய லக்ஷ்மியைப் பண்டிதனெவன் தான் விரும்புவான்! அந்த லக்ஷ்மியால் நான் தேவர்களுக்கு ராஜாவாயினும் இப்பொழுது அஸுர சேஷ்டையை அடைந்தேனல்லவா? 12

மஹா ராஜ்யத்திற் குரிய ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவன், எவனையும் எழுந்து உபசரித்தல் கூடாது என்று எவர்கள் கூறுகின்றார்களோ அவர்கள் தர்மத்தை நன்றாய் அறியாதவர்களேயாவர். 13

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌪𑌥𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌧𑌃 ।
𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌮𑌪𑍍𑌲𑌵𑌾 𑌇𑌵 ॥ 14

𑌅𑌥𑌾𑌹𑌮𑌮𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌗𑌾𑌧𑌧𑌿𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌶𑌠𑌃 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 ॥ 15

𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌘𑍋𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍 ।
𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍋𑌽𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 16

𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌧𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌲𑌭𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 17

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍌𑌶𑌨𑌸𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 ॥ 18

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑍁𑌪𑌥𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌪𑌥𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥௧௪॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌗𑌾𑌧𑌾 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌾 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌠𑌃 𑌶𑌾𑌠𑍍𑌯𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 ॥௧௫॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥௧௬॥ 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌧𑌿𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 ॥௧௭॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥௧௮॥ ...

கெட்ட மார்க்கத்தை உபதேசிப்பவர்களும் கீழான நரகத்தில் விழுகிறவர்களுமாகிய அவர்களின் சொல்லை எவர்கள் நம்புகிருர்களோ அவர்கள் கல்லைத் தெப்பமாகக் கொண்டவர்கள் போல் முழுகிவிடுகிருர்கள்; நிச்சயம். 14

ஆகையால் கம்பீரமான புத்தியுடையவரும் ப்ராம்மணருமாகிய தேவ குருவை நான் வஞ்சகமின்றிச் சிரஸால் அவருடைய பாதங்களை ஸ்பரிசித்து ப்ரஸன்ன ராகும்படி செய்கிறேன். 15

இவ்வாறு இந்த்ரன் நினைக்க, பகவானுகிய ப்ருஹஸ்பதி மிகுதியான தம் மாயையால் க்ருஹத்தினின்று காணமற் போனுர். 16

ஸ்வராட்டாகிய இந்த்ரன் பரீக்ஷை செய்தும் குருவைத் தெரிந்துகொள்ளும் உபாயத்தை அடையவில்லை. புத்தியால் த்யானித்துத் துக்கத்துடன் கூடிய மனத்தின் ஸுகத்தை யடையவில்லை. 17

அஸுரர்கள் யாவரும் இதைக் கேட்டவுடன், சுக்ராசார்யருடைய ஸம்மதத்தை ஆச்ரயித்துக் கெட்ட மதமுடையவர்களாகி அஸ்த்ரங்களை யடைந்து தேவர்களைக் குறித்து முயற்சி செய்தார்கள். 18

𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌰𑍁𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌤𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌃 ॥ 19

𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌰𑌜𑌃 ।
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍 ॥ 20

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤 ॥ 21

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍈𑌰𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ 22

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥௧௯॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 𑌅𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹 — 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥௨௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 "𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥௨௨॥ 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿

அஸுரர்களால் விடப்பட்ட தீக்ஷ்ண்யமான பாணங்களால் பேதமடைந்த சரீரங்களையும் துடைகளையும் கைகளையு முடைய தேவர்கள் இந்த்ரனுடன் தலை குனிந்து பிர்மதேவரிடம் சரணமடைந்தார்கள். 19

ஸ்வயம்புவும் பகவானுமாகிய ப்ர்மதேவர் அவ்விதம் துன்பமுற்ற அந்தத் தேவர்களைப் பார்த்து மிகுந்த கருணையுடன் நன்றாய் ஸமாதானம் செய்து சொல்லுகிறார். 20

பிர்மதேவர் கூறுகிறார்.

ஆச்சர்யம்! கஷ்டம்! ஓ தேவச்ரேஷ்டர்களே! நீங்கள் செய்தது மிகுந்த கெடுதியாயிற்று; பிர்ம ஸ்வரூப மறிந்தவனும் இந்திரிய நிக்ரஹ முள்ள வனுமாகிய ப்ராம்ஹணனை ப்ரபுத் தன்மையால் ஸம்மானிக்க வில்லை. 21

ஓ தேவர்களே! அந்த அந்யாயத்திற்கு, நீங்கள் ஐச்வர்ய முடையவர்களாயினும் குறைந்தவர்களும் உங்களுடைய விரோதிகளுமாகிய சத்ருக்களிடமிருந்து இந்த * அவமதிப் புண்டாயிற்று. 22

---

* மஹாத்மாவான விஷ்ணு பக்தனும் குலத்திலுதித்தவனுமாகிய ப்ராம்ஹணர் வரும்போது, அவரைப்பார்த்து எழுந்திருக்காதவன் துக்கங்களால் அவமதிப்படைவான் என்று பெரியோர் கூறுகின்றனர்.

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌹𑍇𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 23

𑌆𑌦𑌦𑍀𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌲𑌯𑌨𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ 24

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌗𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑍃𑌗𑍂𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌗𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 25

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌶𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑍋
𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 ॥ 26

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍॥௨௩॥ 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹-𑌆𑌦𑌦𑍀𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌆𑌦𑌦𑍀𑌰𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑍁𑌃॥௨௪॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌗𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௨௫॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌧𑍀𑌰

ஓ தேவராஜ! குருவை அவமதித்ததால் குறைவுற்றவர்களும் மறுபடியும் பக்தியுடன் சுக்ரரைப் பூஜித்து இப்பொழுது பெருமை யடைந்தவர்களுமாகிய சத்ருக்களைப் பார். 23

தேவச்ரேஷ்டர்களே! சுக்ரரைத் தெய்வமாக அடைந்த, திதியின் புத்ரர்களாகிய அஸுரர்கள் இப்பொழுது என் ஸ்தானத்தை க்ரகிப்பார்கள். (மற்றவைகளைப் பற்றி) கேட்க வேண்டுமா? 24

பேதம் செய்யக்கூடாத மந்த்ராலோசனை யுடையவர்களும், உபதேசமடைந்த அர்த்தங்களுடையவர்களுமாகிய ப்ருகு வம்சத்தவர்களின் சிஷ்யர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை மதிப்பார்களா? ப்ராம்மணர்கள், விஷ்ணு, கோக்கள் இவர்களை ப்ரபுக்களாக அடைந்த அரசருக்குக் கெடுதிகளுண்டாகா. 25

ஆகையால் இப்பொழுதே த்வஷ்டாவின் குமாரனும், புத்தி யுடையவனும் தவமுள்ளவனும், ப்ராம்மணனுமாகிய, விச்வரூபனை விரைவில் அடையுங்கள். அவருடைய * செய்கையை நீங்கள் பொறுப்பீர்களாயின் உங்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட அவர் உங்களுக்கு அர்த்தங்களைக் கூட்டி வைப்பார். 26

---

* செய்கையை என்பது அஸுரர்களிடம் விஸ்வரூபன் வைக்கும் அபிமானம் என்பதாம்.

𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌋𑌷𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ॥ 27

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌤𑌿𑌥𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ।
𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌯𑍋𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 28

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 29

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌃 ॥ 30

𑌦𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 31

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌪𑌸𑌾𑌪𑌨𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 32

𑌸𑍇𑌵 𑌯𑌜𑌤 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂॥௨௮॥௨௯॥ 𑌈𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂
𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾
𑌪𑌕𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥௩௦॥ 𑌦𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿
𑌰𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌹𑌰𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௩௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌾

ஓ ராஜனே! பிர்மதேவர் இவ்விதம் கூறத் தேவர்கள் தாபம் நீங்கிய வர்களாகி, த்வஷ்டாவின் தனயனுகிய விச்வரூப ரிஷியிடம் சென்று அவரை அணைத்துச் சொல்லுகிறுர்கள். 27

தேவர்கள் கூறுகிறுர்கள்.

அதிதிகளாகிய நாங்கள் உம்முடைய ஆச்ரமத்திற்கு வந்திருக்கின்றோம். உமக்கு மங்கள முண்டாகுக தயை செய்வதற்கு உரியவரே! பிதிர்க்களுக்கு ஸமயத்திற்குத் தக்க மனோரதத்தை யுண்டு பண்ணவேண்டும். 28

ஓ ப்ராம்ண! புத்ரர்கள் குமாரர்களை அடைந்தவர்களாயினும், ஸாதுக்களாகிய அவர்களுக்குப் பிதாவை ஸேவிப்பதே சிறந்த தர்மமாகிறது. ப்ர்மசாரிகளுக்குக் கேட்க வேண்டுமா? 29

வேதமோதும் ஆசிரியன் வேதத்தின் ஸ்வரூப மாகிறுன். தகப்பன் பிர்மாவின் ஸ்வரூப முள்ளவன். ப்ராதா இந்த்ரனுடைய ஸ்வரூபமாகிறுன். தாய் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பூமியின் ஸ்வரூபமாகிறுள். ஸஹோதரி தயையின் ஸ்வரூபமாகிறுள். அதிதி ப்ரத்யக்ஷ தர்மத்தின் ஸ்வரூபமுள்ளவன். அப்யாகதன் அக்னியின் ஸ்வரூபமாகிறுன். ப்ராணிகளெல்லாம் விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபமாகின்றன.

ஆகையால் கருணைக்குஉரியவரே! துக்கமடைந்த பிதிர்க்களுக்குச் சத்ருக்களால் உண்டான அவமதிப்பாகிய துன்பத்தைப் போக்கி எங்கள் கட்டளையை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். 32

𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌂𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 33

𑌨 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 34

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌪𑌾𑌃 ।
𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ 35

॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌉𑌪𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑍈𑌰𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌃 ।

𑌸𑌭𑌾𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌤𑌾𑌂 ॥௩௨॥ 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௩॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌨 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌗𑍍𑌰𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑍈𑌵 𑌜𑍍𑌯𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌮𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌵𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍈𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௪॥ ॥௩௫॥ 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌗𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑍈𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚-

---

பிர்மஸ்வரூப மறிந்தவரும் ப்ராம்ணரும் குருவுமாகிய உம்மை உபாத்தியாயராக வரிக்கின்றோம். உம்முடைய தேஜஸ்ஸால் விரைவில் சத்ருக்களை ஜயிப்போம். 33

ப்ரயோஜன காரணங்களில் சிறியவரின் பாதங்களை வணங்குவது நிந்திக்கப் படமாட்டா. ஓ ப்ராம்ண! வேதங்களின்றி வயது மூத்த தன்மைக்குக் காரணமாகாது. 34

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகின்றார்.

புரோஹிதராக இருப்பதற்கு இவ்வாறு தேவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப் பட்டவரும் சிறந்த தவமுடையவருமாகிய அந்த விச்வரூபர் மந்தஹாஸம் செய்து இனிமையாகத் தேவர்களிடம் சொல்லுகிறார். 35

விஸ்வரூபர் கூறுகிறார்.

லோகப்ரபுக்களாகிய உங்களால் யாசிக்கப்பட்டவனும் உங்களுக்குச் சிஷ்யனும் நாதனுமாகிய என்னைப் போன்றவன் தர்மத்தை சீலமாக உடைய பெரியோர்களால் நிந்திக்கப்பட்டதும் ப்ரும்மதேஜஸ் நாசமாவதற்குக் காரணமுமா

प्रत्याख्यास्यति तच्छिष्यस्स एव स्वार्थ उच्यते ॥ 36

अकिञ्चनानां हि धनं शिलोञ्छनं
तेनेह निर्वर्तितसाधुसत्क्रियः ।
कथं विगर्ह्यं नु करोम्यधीश्वराः
पौरोधसं हृष्यति येन दुर्मतिः ॥ 37

तथापि न प्रतिब्रूयां गुरुभिः प्रार्थितं कियत् ।
भवतां प्रार्थितं सर्वं प्राणैरर्थैश्च साधये ॥ 38

॥ श्रीशुकः ॥

तेभ्य एवं प्रतिश्रुत्य विश्वरूपो महातपाः ।
पौरोहित्यं वृतं चक्रे परमेण समाधिना ॥ 39

उपव्ययं वृद्धिव्ययशीलस्य ब्रह्मवर्चसः व्ययकारणं प्रत्याख्यानं च श्लाघ्यमित्याह — कथमिति तेषां शिष्यः शिक्षणार्हः स एव प्रत्याख्यानाद्यवधानशिष्यस्य स्वार्थ उच्यते ॥ ३६ ॥ ननु पौरोहित्येन यजमानप्रदत्तः स्वीक्रियते वृत्त्या निर्वाह्यस्य कथं तां यत्तः सुतरामेव योग्यो हृष्यति तत्राह अकिञ्चनानामिति अकिञ्चनानां शिलोञ्छनं धनं क्षेत्रे स्वामिपरित्यक्तकणिशोपादानं शिलं हट्टादिष्वपतितव्रीह्याद्युपादानमुञ्छः उभयत्रापि तेनैव निर्वर्तितासाधुसत्क्रियायेन ॥ ३७ ॥ तथापीति । कियत् प्रार्थितमत्यल्पमेव सर्वमपि करिष्यामीत्याह — भवतामिति ॥ ३८ ॥

கிய புரோஹிதத் தொழிலை எவ்விதம் திரஸ்காரம் செய்வான். திரஸ்கரிக்காம லிருப்பதே சிஷ்யனுக்கு ப்ரயோஜன மென்று சொல்லப்படுகிறது. 36

ஓ ப்ரபுக்களே! ஏழைகளுக்கு (1) சிலம் (2) உஞ்சம் இவ்விரண்டும் பொருள்களாகின்றன. இதனுல் ஸாதுக்களின் பூஜையை நடத்திவரும் நான் நிந்திப்பதற்குரிய புரோஹிதத் தொழிலை எவ்விதம் செய்வேன். இதனுல் புத்தி யில்லாதவனே ஸந்தோஷிப்பான். 37

ஆயினும் நான் பதில் பேசவில்லை; ஆசிரியர்களாகிய நீங்கள் கேட்பது எம் மாத்ரம்? நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டவைகளையெல்லாம் ப்ராணன்களாலும் அர்த்தங்களாலும் ஸாதகம் செய்கிறேன். 38

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறுர்.

மஹாதபஸ் பொருந்திய விச்வரூபர் தேவர்களிடம் இவ்வாறு ப்ரதிஞ்ஞை செய்து அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட புரோஹிதத் தொழிலை மிகுந்த முயற்சியுடன் செய்தார். 39

---

(1) சிலம் — வயலில் யஜமானன் உபேக்ஷித்த தான்யங்களை க்ரஹித்தல்,
(2) உஞ்சம் — வீதி முதலிய வற்றில் விழுந்த தான்யங்களை க்ரஹித்தல்.

ஸாஸுரிஷாம் ஶ்ரியம் கு₃ப்தாமௌஶநஸ்யாபி வித்₃யயா ।
ஆச்சி₂த்₃யாதா₃ந்மஹேந்த்₃ராய வைஷ்ணவ்யா வித்₃யயா விபு₄: ॥ 40

யயா கு₃ப்த: ஸஹஸ்ராக்ஷோ ஜிக்₃யேऽஸுரசமூர்விபு₄: ।
தாம் ப்ராஹ ஸ மஹேந்த்₃ராய விஶ்வரூப உதா₃ரதீ₄: ॥ 41

இதி ஶ்ரீமத்₃பா₄க₃வதே ஷஷ்ட₂ஸ்கந்தே₄ ஸப்தமோऽத்₄யாய:.

தேநேதி । வர்மணாவஸ்ரோயிநா வர்மணோஸ்ய தேந ॥ ௩௯ ॥ ஸாஸுரிஷ்விதி । வைஷ்ணவ்யா ஶ்ரீ நாராயணகவசாத்மிகயா ॥ ௪௦ ॥ யயேதி । அஸுரசமூ: ஜேதுமேநா: ॥ ௪௧ ॥

இதிஸாரார்த்ததீபிகாயாம் ஸப்தமாத்யாயவ்யாக்யா.

வ்யாபகராகிய விச்வரூபர் சுக்ராசார்யரைச் சார்ந்த வித்யையால் ரக்ஷிக்கப் படும் அஸுரர்களின் ஸ்ரீயையும் விஷ்ணுவைச் சார்ந்த வித்யையால் வலிதிற் க்ரஹித்து இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்தார். 40

கம்பீரமான புத்தியுடைய விச்வரூபர்; அந்த வித்யையை இந்த்ரனுக்கு உபதேசம் செய்தார். இந்த்ரன் அதனுல் ரக்ஷிக்கப்பட்டு வ்யாபகனுகி அஸுர சேனைகளை ஜயித்தான். 41

7-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌸𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌸𑍈𑌨𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 1

𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌶𑍍𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌜𑌯𑌨𑍍𑌮𑍃𑌧𑍇 ॥ 2

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌦𑌿𑌹𑍈𑌕𑌮𑌨𑌾𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 3

॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 ॥

𑌧𑍌𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥ 4

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌊𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥௧-௨॥ 𑌧𑍌𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌯𑍇𑌨 ॥௪॥ 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍॥

8-துவ அத்தியாயம்.

ராஜா கேட்கிறார்

இந்த்ரன் எதனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு யஜமானர்களுடன் கூடிய சத்ருசேனைகளை விளையாடுபவன் போல் ஜயித்து மூவுலகைச் சார்ந்த ஸ்ரீயை அநுபவித்தான்? 1

ஓ பகவானே! தேவராஜன் எதனால் காக்கப்பட்டு ஆயுதமுடைய சூரர்களை யுத்தத்தில் ஜயித்தான்? அந்த நாராயண ஸ்வரூபமான கவசத்தை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். 2

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

தேவர்களால் வரிக்கப்பட்டவரும், த்வஷ்டாவின் குமாரருமாகிய புரோகிதர் தம்மைக் கேட்ட இந்த்ரனுக்கு நாராயண கவசத்தைக் கூறினர். அதை இப்பொழுது கூறுகிறேன், ஒரே மனமுடையவனுகிக் கேட்க வேண்டும். 3

விச்வரூபர் கூறுகிறார்.

பாதங்களையும் கைகளையும் அலம்பிவிட்டு, ஆசமனம் செய்து பவித்ரந் தரித்து வடமுகமாக இருந்து (1) மந்த்ரங்களால் அங்கந்யாஸ கரந்யாஸங்களைச்

---

(1) மந்த்ரங்களாவன—அஷ்டாக்ஷரம், த்வாதசாக்ஷரம் என்பனவாம்.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑌯 𑌆𑌗𑌤𑍇 ।
𑌦𑍈𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 5

𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍋𑌰𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑍁𑌦𑌰𑍇 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌥𑍋𑌰𑌸𑌿 ।
𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ 6

॥ 𑍐 ॥

𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌕𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ 7
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 ॥ 8

𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌯 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌮𑌨𑍁 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 ।
𑌷𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌣𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ 9

௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌹—𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑌂𑌪𑍁𑌟𑌿𑌤𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑍈𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍॥௬॥ 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌆𑌦𑌿𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௭॥ 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌾𑌦𑌿𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑌂𑌪𑍁𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇𑌕𑍈𑌕𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌷𑍍𑌵𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌪𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍॥௮॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌹—𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌷𑌡𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍॥௯॥𑌵𑍇𑌕𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿।𑌮𑌕𑌾𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌕𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌂𑌤𑍍𑌰𑌃

செய்யவேண்டும்; மௌனமாக இருந்துபரிசுத்தனாகவும்இருத்தல்வேண்டும். நாராயண ஸ்வரூபனாகிய புருஷன் தைவம், பூதங்கள், ஆத்மா இவைகளைப் பற்றிய செய்கைகளால் பயமுண்டானால் நாராயணமயமான கவசம் தரித்தல் வேண்டும்.

பாதங்கள், முழங்கால்கள், துடைகள், வயிறு, ஹ்ருதயம், மார்பு, முகம், சிரஸ் இந்த அவயவங்களில் 'ஓம், ந, மொ, நா, ரா, ய, ணா, ய, என்ற ஓங்காரம் முதலிய இந்த வர்ணங்களை க்ரமமாக வைக்க வேண்டும்; அல்லது சிரஸ் முதல் பாதங்கள் வரையில் கிரமமாக ந்யாஸம் செய்தல் வேண்டும்; பிறகு தவாதசாக்ஷர மந்த்ரத்தால் கைகளில் ந்யாஸம் செய்துகொள்ளல் வேண்டும். ஓங்காரம் முதலிய என்பது வரையில் உள்ள வர்ணங்களை (1) விரல்களிலும் பெருவிரல் பர்வாக்களிலும் ந்யாஸம் செய்தல் வேண்டும். 6-8

ஓம்!

(2) என்பதை ஹ்ருதயத்திலும் வி, என்ற வர்ணத்தை ஸிரஸிலும் ஷ, என்பதைப் புருவங்களின் மத்தியிலும் ண, என்பதைச் சிகையிலும் 'வே' என்ற

(1) விரல்களிலும் என்பதில் வலது கையின் தர்ஜனி முதல் (ஆள் காட்டி விரல்) ஆரம்பம் செய்து இடது கை தர்ஜனி வரையில் எட்டு வர்ணங்களையும் பாக்கியுள்ள நான்கு வர்ணங்களைப் பெரு விரல்களின் ஆதிமுதல் கடைசி வரையில் நான்கு பர்வாக்களிலும் ந்யாஸம் செய்தல் வேண்டுமென்று அறியவும்.)

(2) இந்த மந்த்ரம் அஷ்டாக்ஷரம் த்வாதசாக்ஷரம் இவ்விரண்டைத் தவிர வேறென்றறியவும்.

𑌵𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 ।
𑌮𑌕𑌾𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌸𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌫𑌡𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 10

॥ 𑍐 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 11

॥ 𑍐 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑍍𑌮𑌃 𑌪𑌤𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 ।
𑌦𑌰𑌾𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿𑌗𑌦𑍇𑌷𑍁𑌚𑌾𑌪
𑌪𑌾𑌶𑌾𑌨𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 12

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌫𑌡𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍॥௧௦॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌷𑌟𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑌪𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌇𑌮𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌵𑌚𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂॥௧௧॥ 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌵𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍌 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌂𑌗𑌲𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌜𑌨𑍈𑌰𑌨𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 "𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌥𑌶𑌬𑍍𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌤𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 । 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌿𑌕𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂॥௧௨॥ 𑌜𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌶

வர்ணத்தை நேத்ரங்களிலும் 'ந' என்றதை ஸந்திகளெங்கும் ந்யாஸம் செய்தல்வேண்டும். மந்த்ரஸ்வரூபனுகிய பண்டிதன் 'ம' என்பதை அஸ்திரமாக த்யானம் செய்து 'ஃ' இந்த விஸர்க்கத் துடன் 'பட்' என்பதைக் கடைசியில் உச் சரித்துத் திசைகளெல்லா வற்றிலும் விடவேண்டும்.

ஓம் விஷ்ணவேநமஃ

"விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்காரம்" என்று ஆறு சக்திகளுடன் கூடியவரும் த்யா னம் செய்யத் தகுந்தவருமாகிய பரமாத்மாவை த்யானம் செய்தல் வேண்டும். வித்யை, தேஜஸ் இவைகளின் ஸ்வரூப முடைய. இந்த (பின் கூறப்படும்) நாரா யண கவச மென்னும் மந்த்ரத்தை ஜபம் செய்தல் வேண்டும். 9—11

ஓம்!

கருடன் மீது பத்மம் போன்ற கைகளை வைத்தவரும் சங்கு, சக்ரம், கேடயம், கத்தி, கதை, பாணம், வில், பாசம் இவைகளைத் தரித்தவரும் எட் டுக்கைகளுடையவரும் எட்டு (அணிமை முதலிய) குணங்களுடைய வருமாகிய ஹரி எல்லாவித ரக்ஷையைச் செய்யட்டும். 12

𑌜𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍
𑌯𑌾𑌦𑍋𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌟𑍁𑌵𑌾𑌮𑌨𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌖𑍇𑌽𑌵𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 ॥ 13

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃
𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌰𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌂
𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌃 ॥ 14

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌸𑍌𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌧𑌰𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌃 ।
𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑍇
𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌰𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 15

𑌮𑌾𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌨𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 ।

𑌤𑍍𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕॥ ௧௩॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌟𑌵𑍀𑌚 𑌆𑌜𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂𑌚 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌵𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌦𑌿
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌕𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 ॥௧௪॥ 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍌
𑌸𑍍𑌵𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌧𑌰𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌃 𑌮𑌾𑌮𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌯𑌵𑌰𑍂𑌪𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌧𑌰𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌅𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟𑍇𑌷𑍁
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌃॥௧௫॥ 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷
𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌹𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌰𑌃 𑌨𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍

மத்ஸ்யாவதாரங்கொண்ட மாதவன் ஜலங்களில் ஜலஜந்துக்களாகிய வருண பாசத்தினின்று என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டும். கபடபிர்மசாரியும் வாமனுவதார ருமாகிய வாஸுதேவன் ஸ்தலங்களில் ரக்ஷிக்கட்டும். த்ரிவிக்ரமரும் விச்வரூபி யுமாகிய பகவான் ஆகாயத்தில் ரக்ஷிக்கட்டும். 13

அஸுர ச்ரேஷ்டர்களுக்குச் சத்ருவும் ப்ரபுவுமாகிய நரஸிம்மர் அரண்யம் யுத்தமுனை முதலிய ஸங்கட ஸ்தானங்களில் பரிபாலிக்க வேண்டும். அந்த நர ஸிம்மர் பெரும் அட்டஹாஸம் செய்யும்போது திசைகள் சத்தம்செய்தன. கர்ப் பங்கள் விழுந்தன. 14

யாகங்களால் நிரூபிக்கப்படுகிறவரும் தம்முடைய தெற்றிப்பல்லினல் பூமி யை உயரக் கொண்டுவந்த வருமாகிய வராஹாவதாரர் மார்க்கத்தில் என்னை ரக்ஷி க்கட்டும். பர்வத சிகரங்களில் பரசுராமர் காப்பாற்றட்டும். யாத்ரையில் பரதனு க்கு ப்ராதாவும் லக்ஷ்மணருடன் கூடியவருமாகிய ஸ்ரீராமர் காக்கட்டும். 15

உக்ரமான தர்மத்தினின்றும் தவறுதலெல்லாவற்றினின்றும் என்னை நாராயணன் ரக்ஷிக்கட்டும். நராவதாரர் கர்வத்தி னின்று காப்பாற்றட்டும். யோக

𑌦𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑌥 𑌯𑍋𑌗𑌨𑌾𑌥𑌃
𑌪𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 16

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌽𑌵𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌹𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌥𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍇𑌲𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌦𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 ॥ 17

𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌵𑌪𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ।

[illegible]

ங்களுக்கு நாதராகிய தத்தாத்ரேயர் யோகத்தின் தவறுதலி னின்று ரக்ஷிக்கட்டும். குணங்களுக்கு நாதராகிய கபிலர் கர்மபந்தத்தினின்று காக்கட்டும். 16

காமதேவனிட மிருந்து ஸநத்குமாரர் ரக்ஷிக்கட்டும். ஹயக்ரீவர் மார்க்கத்தில் தேவர்களை அவமதிப்பதினின்று ரக்ஷிக்கட்டும். தேவபூஜையின் தவறிதலினின்று நாரதர் காக்கட்டும். கூர்மாவதாரராகிய ஹரி துக்கங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் பரிபாலிக்கட்டும். 17

பகவானாகிய தன்வந்தரி அபத்யத்தினின்று காக்கட்டும். விருஷபாவதாரர் சீதம் உஷ்ணம் முதலிய பயத்திலிருந்து பரிபாலிக்கட்டும். அந்த விருஷபர் மனதை ஜயித்தவர். யஜ்ஞாவதாரர் ஜனாபவாதத்தி னின்று ரக்ஷிக்கட்டும். ஜனங்

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌵𑌤𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍
𑌬𑌲𑍋 𑌗𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌶𑌾𑌦𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ 18

𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌷𑌣𑍍𑌡𑌗𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑌲𑍍𑌕𑌿𑌃 𑌕𑌲𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑍁
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑍋𑌰𑍁𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 ॥ 19

𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑍋 𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍
𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌆𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌣𑍁𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣 𑌉𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 ॥ 20

𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌪𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌹𑍋𑌗𑍍𑌰𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍍 ।

𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌲𑌭𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌾𑌦𑌪𑌰𑌾𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌦𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁 ॥ ௧௮ ॥
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌲𑌮𑌲𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌕𑌲𑍇𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌿𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯
𑌉𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌨 ॥ ௧௯ ॥ 𑌦𑌿𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌟𑍍𑌸𑍁 𑌭𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁
𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌗𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌵𑍇𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯
𑌅𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌃 ॥ ௨௦ ॥ 𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌮𑌾
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌶𑍀

கள் செய்யும் கெடுதியி னின்று நம்மை பலாமன் ரக்ஷிக்க வேண்டும். ஸர்ப்பங்களினிடத்திலிருந்து ஆதிசேஷன்காப்பாற்றவேண்டும். 18

பகவானுகிய வ்யாஸர் மிகுந்த மோஹத்தினின்று ரக்ஷிக்கட்டும். புத்தாவதாரர் பாஷண்டர்களா லுண்டாகும் தவறுதலினின்று காப்பாற்றட்டும். காலத்திற்கு மலமாகிய கலியினின்று தர்மரக்ஷணையின் நிமித்தம் சிறந்த அவதாரம் செய்த கல்கிகாக்கட்டும். 19

கேசவன் கதை என்ற ஆயுதத்தால் காலையில் என்னைக் காப்பாற்றட்டும். வேணுவைக் கையில் கொண்ட கோவிந்தன் ஸங்கவ காலம் வரையில் ரக்ஷிக்க வேண்டும். மிகுந்த சக்தியுடைய நாராயணர் ப்ராண்ஹ பத்து நாழிகை முதல் பதினைந்து நாழிகை வரை)காலத்தில் பரிபாலிக்கட்டும்.சக்ரபாணியாகிய விஷ்ணு யான்ஹத்தில் ரக்கட்டும். 20

மதுவென்ற அஸுரனை ஸம்ஹரித்தவரும் உக்ரமான தனுஸ் உள்ளவருமாகிய பகவான் அபராண்ஹ (இருபது நாழிகைக்கு மேல் இருபத்தைந்து நாழிகை வரை)த்தில் ரக்ஷிக்கட்டும். மும்மூர்த்தி ஸ்வரூபராகிய மாதவன் ஸாயங்

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌷𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 𑌉𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥 𑌏𑌕𑍋𑌽𑌵𑌤𑍁 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌃 ॥ 21

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌧𑌾𑌮𑌾𑌪𑌰𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌈𑌶𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷 𑌈𑌶𑍋𑌽𑌸𑌿𑌧𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ 22

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌨𑍇𑌮𑌿
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌨𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌿 𑌦𑌨𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑌿𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍁
𑌕𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌤𑌸𑌖𑍋 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌃 ॥ 23

𑌗𑌦𑍇𑌽𑌶𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌢𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌢𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌿 ।

𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑍋𑌽𑌵𑌤𑍁 ॥21॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑌰𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌈𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌧𑌾𑌮𑌾 𑌅𑌵𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑍇 𑌈𑌶𑌃 𑌅𑌸𑌿𑌧𑌰𑌃 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 𑌦𑌾𑌮𑍋𑌦𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 ॥22॥ 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌨𑍇𑌮𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌅𑌰𑌿𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌨𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌿 𑌦𑌨𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌹𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌏𑌵 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌨𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍈𑌕𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌹 𑌦𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌤𑍃𑌣𑌂 ॥23॥ 𑌗𑌦𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌶𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾

காலத்தில் என்னைப் பரிபாலிக்க வேண்டும். ப்ரதோஷத்தில் ஹ்ருஷீகேசன் ரக்ஷிக்கவேண்டும். அர்த்தராத்ரி வரையிலும் பாதிராத்ரியிலும் பத்மநாப ரொருவரே பரிபாலிக்கட்டும். 21

ஸ்ரீவத்ஸத்தின் அடையாள முள்ளவராகிய ஈசன் அபரராத்ரியில் காக்கட்டும். கத்தியைத் தரித்தவரும் ப்ரபுவுமாகிய ஜநார்த்தனர் விடியற் காலையில் காப்பாற்றட்டும். தாமோதரர் அதிகாலையில் ரக்ஷிக்க வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் ப்ரபுவும் காலஸ்வரூபருமாகிய பகவான் ஒவ்வொரு ஸந்த்யையிலும் ரக்ஷிக்க வேண்டும் 22

ப்ரளய காலாக்னி போல் கடுமையான நேமிகளுடையதும் பகவானால் விடப்பட்டதும் நான்கு பக்கத்திலும் சுழலுவதுமாகிய சக்ரம்,வாயுவுடன்கூடிய அக்னி புதரைப்போல், சத்ரு ஸேனையை விரைவில் மிகவும் கொளுத்துகிறது. 23

வஜ்ரம்போன்ற ஸ்பர்சங்களுடைய கதாயுதமே! நீ விஷ்ணுவுக்கு ப்ரிய முள்ளதாகிறாய்; (நானும் விஷ்ணு தாஸன்) ஆகையால் கூச்மாண்டங்கள், விநா

கூஷ்மாண்டவைநாயகயக்ஷரக்ஷோ
  பூதக்ரஹாம்ஶ்சூர்ணய சூர்ணயாரீந் ॥ 24

த்வம் யாதுதாநப்ரமதப்ரேதமாத்ரு
  பிஶாசவிப்ரக்ரஹகோரத்ருஷ்டீந் ।
தரேந்த்ர வித்ராவய க்ருஷ்ணபூரிதோ
  பீமஸ்வநோऽரேர்ஹ்ருதயாநி கம்பயந் ॥ 25

த்வம் திக்மதாராஸிவராரிஸைந்ய-
  மீஶப்ரயுக்தோ மம சிந்தி சிந்தி ।
சர்மஞ்சதசந்த்ர சாதய த்விஷா-
  மகோநாம் ஹர பாபசக்ஷுஷாம் ॥ 26

யஸ்யாः தஸ்யா ஆஸம்போதநம் ஹே கதே அஜிதஸ்ய ப்ரியாஸி அத ஏவ தஸ்ய தாஸः கூஷ்மாண்டாதீந் நிஷ்பிண்டி நிஷ்பிண்டி ஸம்பூர்ணய சூர்ணயேதி வீப்ஸா அதி ஶீக்ரத்வாய ॥ 24 ॥ த்வமிதி । ஹே தரேந்த்ர யாதுதாநாதீந் வித்ராவய விப்ரக்ரஹாः ப்ரஹ்மராக்ஷஸாः கோரத்ருஷ்டயோ கோரத்ருஷ்டயஸ்தாந் ॥ 25 ॥ த்வமிதி । திக்மதாரஸ்ய ஹே திக்மதார அஸிவர அரிஸைந்யம் சிந்தி சிந்தி ஶதசந்த்ராகாராணி மண்டலாநி யஸ்ய ஹே ஶதசந்த்ர ஹே சர்மந் அகோநாம் பாபாநாம் த்விஷாம் சக்ஷூம்ஷி சாதய பாபசக்ஷுஷாம் ச உக்ரத்ருஷ்டீநாம் சக்ஷூம்ஷி சாதய ஹர ॥ 26 ॥ யந்ந இதி । யந்நோ பயம்

யக க்ரஹங்கள், யக்ஷஸ்கள், ராக்ஷஸர்கள், பூதக்ரஹங்கள் இவைகளையும் சத்ருக்களையும் ஹிம்ஸிக்க வேண்டும்; ஹிம்ஸிக்க வேண்டும்; பொடியாகச் செய்ய வேண்டும்; பொடியாகச் செய்ய வேண்டும். 24

பயங்கரமான சத்தமுடைய ஓ சங்கே! நீ விஷ்ணுவால் ஊதப்பட்டு ராக்ஷஸர்கள், ப்ரமத கணங்கள், ப்ரேதங்கள், மாத்ரு கணங்கள், பிசாசங்கள், ப்ரும்ஹ ரக்ஷஸ்கள், பயங்கரமான பார்வை யுடையவர்கள் ஆகிய இவர்களைத் துரத்தவேண்டும். சத்ருக்களின் மனதை நடுங்கச் செய்ய வேண்டும். 25

தீக்ஷ்ணமான முனையுடைய சிறந்த ஓ கத்தியே! நீ ஈசனால் விடப்பட்டு என்னுடைய சத்ரு ஸைன்யத்தை நாசம் செய்ய வேண்டும். நாசம் செய்யவேண்டும். அநேக சந்திரன்கள் போன்ற மண்டலங்களுடைய ஓ கேடயமே! நீ பாவிகளாகிய சத்ருக்களின் நேத்ரங்களைக் கொளுத்த வேண்டும். உக்ரமான பார்வையுடையவர்களின் நேத்ரங்களையும் கொளுத்த வேண்டும். அபஹரிக்க வேண்டும். 26

𑌯𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑍇𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌚 ।
𑌸𑌰𑍀𑌸𑍃𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌂𑌹𑍋𑌭𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌚 ॥ 27

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌕𑌾𑌃 ॥ 28

𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌶𑍇𑌷𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 29

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾𑌨𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌃 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌃 ॥ 30

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌮𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ॥ 31

𑌅𑌂𑌹𑍋𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌕𑌾𑌃 [illegible] ॥ ௨௮ ॥ 𑌗𑌰𑍁𑌡 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ "𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌰" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌃 ॥ ௨௯ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌨𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 ॥ ௩௦ ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑌸𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ ௩௧ ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌐𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂

க்ரஹங்கள், கேதுக்கள், மானிடர்கள், ஸர்ப்பங்கள், பற்களுடைய ப்ராணிகள், பூதங்கள், பாபங்கள் இவைகளி னின்றுண்டாகும் எங்களுடைய பயமும் மற்றும் நன்மையைக் கெடுக்கும் ப்ராணிகளும் இவைகள் யாவும் பகவானுடைய நாமம்- (பெயர்) ரூபம் அஸ்த்ரம் இவைகளைக் கீர்த்தனம் செய்வதால் உடனே நாசமடைய வேண்டும். 27—28

ஸாமங்களால் ஸ்தோத்ரம் செய்யப் படுகிறவரும், வேதஸ்வரூபம் விஷ்ணுவுக்கு வாஹனமும் ப்ரபுவுமாகிய கருடபகவான் ஸங்கடமெல்லாவற்றினின்றும் ரக்ஷிக்க வேண்டும். 29

விஷ்ணுவின் நாமம் (பெயர்) ரூபம், வாஹனம், ஆயுதம் முதலியன நம்மை ஆபத்துக்க ளெல்லாவற்றிலிருந்தும் பரிபாலிக்க வேண்டும். பார்ஷத ச்ரேஷ்டர்கள் புத்தி, இந்த்ரியங்கள், மனம், ப்ராணன்கள் இவைகளைப் பரிபாலிக்கட்டும். 30

ப்ரத்யக்ஷமும் அப்ரத்யக்ஷமுமாகிய யாவும் உண்மையில் பகவானே என்னும் இந்த ஸத்யத்தால் நம்முடைய உபத்ரவங்க ளெல்லாம் நாசமடைய வேண்டும். 31

𑌯𑌥𑍈𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌯𑍁𑌧𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑌕𑍍𑌤𑍀𑌃𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 32

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌪𑌾𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍈𑌰𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌃 ॥ 33

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌧𑌃𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾
𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌪𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌭𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍇𑌨
𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 ॥ 34

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌽𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥ 35

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 ॥ ௩௨ ॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 ॥ ௩௩ ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌨𑌾𑌮𑌜𑌪𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌜𑌵𑌿𑌷𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌰𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌵𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩௫ ॥ 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇

ஒரே ஸ்வரூபமுடைய தன்மையின் த்யானமுடையவர்களுக்கு விகற்பமில்லாதவாகிய அந்த பகவானே மாயையால் ஆபரணம், ஆயுதம், அடையாளம் என்ற பெயருடைய சக்திகளைத் தரிக்கிறார். 32

அதே ஸத்ய ப்ரமாணத்தால் ஸர்வஜ்ஞரும், எல்லாவற்றின் ஸ்வரூபத்தால் எப்பொழுதும் எல்லாவிடத்திலும் எல்லாவற்றையு மடைந்தவரும், பகவானுமாகிய விஷ்ணு ரக்ஷிக்க வேண்டும். 33

தம்முடைய தேஜஸ்ஸால் எல்லாவற்றின் மஹிமையை விழுங்கியவரும் (நாமகீர்த்தனத்தா லுண்டாகும்) சப்தத்தால் ஜனங்களின் பயத்தைப் போக்குகிறவரும் பகவானுமாகிய ப்ரஹ்லாதர் அக்நிதிசை முதலியவைகளிலும் கீழ்த்திசை முதலியவைகளிலும் உயரத்திலும் கீழும் நான்கு பக்கத்திலும் உள்ளும் வெளியும் காப்பாற்றட்டும். 34

ஸ்ரீ விஸ்வரூபர் கூறுகிறார்.

இந்த்ர ! நாராயணஸ்வரூபமாகிய இந்தக் கவசத்தைக் கூறினேன். இதனால் கவசமணிந்தவனாகி, அசுரச்ரேஷ்டர்களை விரைவில் ஜயிப்பாயாக. 35

ஏதத்தாரயமாணஸ்து யம் யம் பஶ்யதி சக்ஷுஷா ।
பதா வா ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்ஸத்ய꞉ ஸாத்வஸாத்ஸ விமுச்யதே ॥ 36

ந குதஶ்சித்பயம் தஸ்ய வித்யாம் தாரயதோ பவேத் ।
ராஜதஸ்யுக்ரஹாதிப்யோ வ்யாத்யாதிப்யஶ்ச கர்ஹிசித் ॥ 37

இமாம் வித்யாம் புரா கஶ்சித்கௌஶிகோ தாரயந் த்விஜ꞉ ।
யோகதாரணயா ஸ்வாங்கம் ஜஹௌ ஸ மருதந்வநி ॥ 38

தஸ்யோபரி விமாநேந கந்தர்வபதிரேகதா ।
யயௌ சித்ரரத꞉ ஸ்த்ரீபிர்வ்ருதோ யத்ர த்விஜக்ஷய꞉ ॥ 39

ககநாந்ந்யபதத்ஸத்ய꞉ ஸவிமாநோ ஹ்யவாக்சிரா꞉ ।
ஸ வாலகில்யவசநாதஸ்தீந்யாதாய விஸ்மித꞉ ।
ப்ராஸ்ய ப்ராசீஸரஸ்வத்யாம் ஸ்நாத்வா தாம ஸ்வமந்வகாத் ॥ 40

தஸ்ய குதோ(அ)பி பயம் ந பவேதேவ ॥ ௩௬ ॥ ௩௭ ॥ ஏதத்வித்யாப்ரபாவமிதிஹாஸேநாஹ ஸார்தைஸ்த்ரிபி꞉ இமாமிதி । மருதந்வநி நிர்ஜலே தேஶே ஶுகேநைவ வித்யாயா꞉ கௌஶிகதீயமாநவேதஸாக்ஷித்வம் தர்ஶிதம் ॥ ௩௮ ॥ தஸ்யேதி । யத்ர த்விஜஸ்ய க்ஷயோ தேஹத்யாக꞉ தஸ்யோபரி ॥ ௩௯ ॥ ககநாதிதி । ஸத்ய꞉ தத்க்ஷண ஏவ ககநாத் ந்யபதத் [illegible]

இந்தக் கவசந்தரிந்தவன் கண்ணுல் எவனெவனைப் பார்க்கிருனே அல்லது காத்தால் தொடுகிருனே அவன் உடனே பயத்தினின்று விடுபடுகிருன். 36

நாராயண கவச மணிந்தவனுக்கு அரசன், திருடன், க்ரஹம் முதலியன இவைகளினின்றும் வ்யாதி முதலியவைகளினின்றும் எந்தவிதத்தாலும் எப்பொழுதும் பயமுண்டாகாது. 37

முன் கௌசிகன் என்ற ஒரு ப்ராம்ஹணன் இந்தக் கவசத்தைப் பெற்று யோகதாரணையால் வெட்ட வெளியில் தன் சரீரத்தை விட்டான். 38

எந்த இடத்தில் கௌசிகன் நாசமடைந்தானே அதன் மேலான இடத்தில் கந்தர்வர்களுக்குப் பதியாகிய சித்ரரதன் ஒரு ஸமயம் ஸ்திரீகள் சூழச் சென்றுன். 39

சித்ரரதன் உடனே விமானத்துடன் தலைகீழாக ஆகாயத்தினின்று விழுந்தான். அவன் வாலகில்யர்களின் வார்த்தையைக்கேட்டு ஆச்சர்யமடைந்து எலும்புகளைப் பொறுக்கி எடுத்து கிழக்திசையில் ஸரஸ்வதீ நதியில் போட்டு ஸ்நானம்செய்துவிட்டுத் தன்னிருப்பிடம் சென்றுன். 40

𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑍋 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 41.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌧𑌿𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌚𑍍𑌛𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌬𑍁𑌬𑍁𑌜𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌧𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ 42

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣
𑌵𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍋𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮;
௪0 ॥ ௪௧ ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥ ௪௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

எவன் ஆதரவுடன் காலத்தில் இந்தக் கவசத்தைக் கேட்கிறானோ எவன் தாரணையாகச் செய்கிறானோ அவனை ப்ராணிகள் வணங்கி வருகிறார்கள்; பயமெல்லாவற்றி னின்றும் விடுபடுகிறான். 41

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இந்த்ரன் விச்வரூபரிடம் இந்தக் கவசத்தை அடைந்து யுத்தத்தில் அஸுரர்களை ஜயித்து மூவுலக ஸம்பத்தையும் அநுபவித்தான். 42

நாராயண கவசத்தின் உபதேசத்தைக் கூறும்.

8-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌸𑍋𑌮𑌪𑍀𑌥𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑍀𑌥𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 ॥ 1

𑌸 𑌵𑍈 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌕𑍈𑌃 ।
𑌅𑌵𑌦𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌪 ॥ 2

𑌸 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌦𑌦𑍌 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌵𑌹𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 ॥ 3

𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑌤𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍋𑌪𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍀𑌨𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍀𑌥𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌪𑍀𑌥𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌚। '𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌕𑌥𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌯𑌾॥௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌨𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑌵𑌦𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃॥௨॥ 𑌸 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌃 𑌅𑌸𑍁𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍌 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌗𑌵𑌹𑌃 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌶𑍇𑌨 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌨𑍁

9-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! அந்த விச்வரூபனுக்கு ஸோமபானம் செய்யக்கூடியதும் ஸுராபானம் செய்யக்கூடியதும் அன்னத்தைப் புசிக்கக்கூடியதுமாகிய மூன்று தலைகள் இருந்தனவென்று கேள்விப்படுகிறோம். 1

ஓ பூபால! யாகத்தில் விச்வரூபன் தேவர்களுக்குப் பாகங் கொடுப்பதாக எதிரில் வணக்கத்துடன் கூறுவான். இந்த விச்வரூபனுக்குத் தேவர்கள் பிதிர்க்க ளாகின்றார்கள். 2

அஸுரர்களுக்கு மறைவாக இவன் பாகம் கொடுத்தான். மாதாவின் ஸ்னேஹவசத்தனாகி, தான் யஜமானனாகவிருந்து அஸுரர்களுக்குப் பாகத்தைச் சேர்த்தான். 3

तद्देवहेलनं तस्य धर्मालीकं सुरेश्वरः ।
आलक्ष्य तरसा भीतस्तच्छीर्षाण्यच्छिनद्रुषा ॥ 4

सोमपीथं तु यत्तस्य शिर आसीत्कपिञ्जलः ।
कलविङ्कः सुरापीथमन्नादं यत्स तित्तिरिः ॥ 5

ब्रह्महत्यामञ्जलिना जग्राह यदपीश्वरः ।
संवत्सरान्ते तदघं भूतानां स विशुद्धये ।
भूम्यम्बुद्रुमयोषिद्भ्यश्चतुर्धा व्यभजद्धरिः ॥ 6

भूमिस्तुरीयं जग्राह खातपूरवरेण वै ।
ईरिणं ब्रह्महत्याया रूपं भूमौ प्रदृश्यते ॥ 7

श्री॥ न॥ तदिति। अलीकं कपटं … आलक्ष्य ज्ञात्वा॥४॥ सोमपीथमिति कपिञ्जलः कलविङ्कः तित्तिरिरिति त्रयः पक्षिविशेषः॥ ५॥ ब्रह्महत्येति। यद्यपि शक्तोपि ईश्वरः तां परिहर्तुं समर्थः तथापि जग्राह संवत्सरं तथैव स्थित्वा संवत्सरान्ते भूतानां विशुद्धये संशोधनाय लोकापवादपरिहाराय स हरिरिन्द्रः भूम्यादिभ्यश्चतुर्धा विभज्य ददौ॥६॥ भूमिरिति। तुरीयं चतुर्थं भागं खातस्य गर्तस्य पूरः पूरणं तेन वरेण यद्वा खातपूरणं स्वत एव भविष्यतीति तद्वरेण जग्राहेत्यर्थः। ईरिणमूषरं तद्ब्रह्महत्याया रूपं भूमौ दृश्यते॥७॥ त्र्यंशमिति। …

தேவர்களுக்கு அவமதிப்பைக் கொடுப்பதும் ப்ரியமில்லாததுமான விச்வ ரூபனுடைய செய்கையைத் தேவராஜன் பார்த்துப் பயந்துகோபத்துடன் வலுவாக அவனுடைய சிரங்களைச் சேதித்தான். 4

விச்வரூபனுடைய ஸோமபானம் செய்த சிரஸ், கபிஞ்ஜல பக்ஷியாயிற்று. ஸுராபானம் செய்த சிரஸ், கலவிங்க பக்ஷியாயிற்று. அன்னம் புசித்த சிரஸ் தித்திரி பக்ஷியாயிற்று. 5

இந்த்ரன் ஸமர்த்தனயினும் அஞ்சலியால் பிர்மஹத்தியை க்ரஹித்தான், லோகாபவாத பரிஹாரத்தை யுத்தேசித்து, அந்த பிர்மஹத்தி தோஷத்தை ஸம்வத்ஸரக் கடைசியில் பூமி, ஜலம், விருக்ஷங்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் நான்கு பாகமாகப் பிரித்துத் தந்தான். 6

பூமி, தன்னிடம் ஏற்படும் பள்ளம், முன்போல் மேடாகும் வரத்தால் நான்கிலொன்றை க்ரஹித்தாள். பூமியில் பொட்டலாக இருப்பது பிர்மஹத்தியின் ரூபமாம். 7

𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌛𑍇𑌦𑌵𑌿𑌰𑍋𑌹𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 8
𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌂𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌰𑌜𑍋𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌂𑌹𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 9
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌭𑍂𑌯𑍋𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌮𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑌫𑍇𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 ॥ 10

𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 ॥௮॥ 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ।
𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌗𑌮𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌭𑍋𑌗𑌵𑌰𑍇𑌣
𑌕𑌦𑌾 𑌰𑌜𑍋𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑍋 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥௯॥ 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌭𑍂𑌯𑍋
𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌵𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑌫𑍇𑌨𑌾𑌯𑌿
𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌤𑌾𑌪𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿
𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕
𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌧𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂 𑌵𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌪𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌲𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ "𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌵𑌾𑌕𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌵𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌮𑍁
𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌹𑍇𑌤𑍁
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌲𑌿𑌨
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌵𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑌯𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾
𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌾𑌗𑌮𑍈𑌰𑍇𑌵 — 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌂 𑌹𑌰𑌤𑌿
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌜𑌲𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍 𑌜𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌂 𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 "𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌮𑌲𑌵
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍂𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌸𑍍𑌯𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌵𑌂॥௧௦॥ 𑌹𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌭
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌤𑍍𑌰𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌤𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃 । 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑍁

விருக்ஷங்கள் வெட்டியபவுடன் முளைக்கும் வரத்தால் நான்கிலொன்றை க்ர
ஹித்தன. பிசின் ரூபத்தால் விருக்ஷங்களில் பிர்மஹத்தி காணப்படுகிறது. 8

எப்பொழுதும் காமஸுகத்தை அடையும் வரத்தால், ஸ்திரீகள் நான்கி
லொன்றை க்ரஹித்தார்கள். அவர்களிடம் ஒவ்வொரு மாஸத்திலும் இந்தத்
தோஷம் ரஜஸ்ரூபமாகக் காணப்படுகிறது. 9

பால் முதலிய வஸ்துக்களில் மிகுதியாகக் கூடியவரத்தால் ஜலம் நான்கி
லொன்றான தோஷத்தை க்ரஹித்தது. அந்த ஜலத்தில் நுரையால் இந்த்ரனு
டைய தோஷம் காணப்படுகிறது. 10

[illegible] 11

[illegible] 12

[illegible] 13

[illegible] 14

[illegible]

புத்ரனை இழந்த த்வஷ்டா, இந்த்ரனை வதைப்பதற்குச் சத்ரு ஏற்படுவதன் பொருட்டு "ஓ இந்த்ர சத்ருவே! வ்ர்த்தியடையவேண்டும்; சத்ருவைக் கொல்ல வேண்டும்; தாமதம் வேண்டாம்" என்று ஹோமம் செய்தான். 11

பிறகு தக்ஷிணாக்நியிலிருந்து ப்ரளயகாலத்து யமன்போல் லோக பயங்கரமான ரூபமுடைய ஒருவன் தோன்றினான். 12

இவன் ஒவ்வொரு நாளும் பாணத்தினளவு நான்குபக்கத்திலும் வ்ர்த்தியடைகிறவன். பொசுங்கிய பர்வதத்திற்கு நேராக இருப்பன். ஸந்தியாகாலத்து மேகக்கூட்டங்கள் போன்ற காந்தியுடையவன். உருக்கிய தாம்ரம்போன்ற சிகையையும் மீசைகளையும் உடையவன்; மத்யான்ஹ ஸூர்யன்போல் கடுமையான கண்களுடையவன்; மிகவும் ப்ரகாசமுடையதும் மூன்று முனைகளுடையதுமாகிய சூலத்தில் ஆகாயம் பூமி இவைகளைக் கோத்துக் கொண்ட நிலைமையுடன் நர்த்தனம் செய்பவன்; கர்ஜிப்பவன்; பாதத்தால் பூமியை அசையும்படி செய்பவன்.

नृत्यन्तमुन्नदन्तं च चालयन्तं पदा महीम् ।
दरीगम्भीरवक्त्रेण पिबता च नभस्तलम् ॥ 15

लिहता जिह्वयर्क्षाणि ग्रसता भुवनत्रयम् ।
महता रौद्रदंष्ट्रेण जृम्भमाणं मुहुर्मुहुः ।
वित्रस्ता दुद्रुवुर्लोका वीक्ष्य सर्वे दिशो दश ॥ 16

येनावृता इमे लोकास्तपसा त्वाष्ट्रमूर्तिना ।
स वै वृत्र इति प्रोक्तः पापः परमदारुणः ॥ 17

तं निजघ्नुरभिद्रुत्य सगणा विबुधर्षभाः ।
स्वैः स्वैर्दिव्यास्त्रशस्त्रौघैः सोऽग्रसत्तानि कृत्स्नशः ॥ 18

ततस्ते विस्मिताः सर्वे विषण्णा ग्रस्ततेजसः ।
प्रत्यञ्चमादिपुरुषमुपतस्थुः समाहिताः ॥ 19

[illegible]

ஆகாயமார்க்கத்தை அளாவியதும், நாவினல் நக்ஷத்ரங்களை ஸ்பர்சிப்பதும், மூவுலகையும் விழுங்குவதும், பயங்கரமான தெற்றிப்பல்லுடையதும், பருத்ததும் பர்வதகுஹைபோல் கம்பீரமுமான முகத்தால் அடிக்கடி கொட்டாவி விடுபவன்; ஜனங்கள் யாவரும் இவனைப்பார்த்து மிகவும் நடுக்கமடைந்து பத்துத் திசைகளிலும் ஓடினர்கள். 13–16

த்வஷ்டாவின் குமாரனை ஸ்வரூபமாக உடைய இந்தத் தபஸ்ஸால் இவ்வுலகம் சூழப்பட்டமையால், அவன் வ்ருத்ரன் என்று கூறப்படுகிறுன். அவன் பாவி; மிகவும் குரூரன். 17

கூட்டத்தார்களுடன் கூடிய தேவச்ரேஷ்டர்கள் வ்ருத்ரனை எதிர்த்துத்தேவத்தன்மையுள்ள அவரவர்களின் பாணங்களாலும் ஆயுதங்களாலும் அடித்தார்கள். வ்ருத்ரன் அவைகள் யாவற்றையும் விழுங்கினுன். 18

பிறகு தேவர்கள் யாவரும் (வ்ருத்ரனுடைய) தேஜஸ்ஸால் வ்யாபிக்கப்பட்டவர்களாகி வருத்தமுற்று ஆச்சர்யமடைந்து ஸாவதானர்களாக இருந்து அந்தர்யாமியாகிய ஆதிபுருஷனை ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். 19

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌬𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌤𑌃 ।
𑌹𑌰𑌾𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌
𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌃 ॥ 20

𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮𑌂
𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌲𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌃
𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌤𑌿𑌤𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑍍 ॥ 21

𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌵𑌂
𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌬𑌧𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌾𑌰 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍 ।

𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌯𑌕𑌾𑌲𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌾𑌮 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌅𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥ ௨௰ ॥ 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌶𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌦𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌲𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌯𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌸 𑌹𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍂𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿𑌤𑌿𑌤𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌤𑌰𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌤𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌤𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

வாயு, ஆகாயம், அக்னி, ஜலம், பூமி இவைகளாலமைந்த மூவுலகங்களும், பிர்மா முதலியவர்களும், நாங்களும் எந்தக் காலனிடம் பயந்து பகவானுக்குப் பூஜையைச் செய்கிறோமோ அந்தக் காலனும் எந்த பகவானிடம் பயமடைகிறானோ அந்த பகவானிடமே எங்களுக்குப் பரிபாலனம் உண்டாகட்டும். 20

அஹங்காரமில்லாதவரும், தம் லாபத்தாலேயே பரிபூர்ண காமரும், ஸமமாகியவரும், ப்ரசாந்தருமாகிய பகவானையன்றி, வேறொருவனைச் சரணமடைகிறவன் அறியாதவன். அவன் நாயின் வாலைக்கொண்டு கடலைத்தாண்ட விரும்புகிறவனாகிறான். 21

மனுவானவர் எந்த பகவானுடைய பெரிய சிரஸில் பூமியைத் தம் ஓடமாக அமைத்து ஸங்கடத்தை நீக்கிக்கொண்டாரோ, மத்ஸ்யாவதாரராகிய அந்த

𑌸 𑌏𑌵 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍
    𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌚𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍂𑌨𑌮𑍍 ॥ 22

𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌂𑌭-
    𑌸𑍍𑌯𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌰𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌰𑌾𑌳𑍇 ।
𑌏𑌕𑍋𑌽𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌾𑌰
    𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸 𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑌃 ॥ 23

𑌯 𑌏𑌕 𑌈𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨-
    𑌸𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 ।
𑌵𑌯𑌂 𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌮𑍀𑌹𑌤𑌃
    𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍀𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ 24

𑌸 𑌏𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂। 𑌸 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌵𑌚𑍍 [illegible] 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌂 𑌤𑌤𑌾𑌰 𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌚𑌰𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ௨௨॥ 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌂𑌭𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌉𑌦𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 [illegible] 𑌰𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌰𑌾𑌳𑍇 𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇 𑌅𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌃 𑌏𑌕𑌃 𑌅𑌸𑌹𑌾𑌯 𑌏𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑌾𑌰 𑌸 𑌏𑌵 𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌾𑌰𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁॥ ௨௩॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 [illegible] 𑌯 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿। 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌃 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍀𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃॥ ௨௪॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑌾

பகவானே, ஆச்ரயித்தவர்களாகிய, நம்மை முடிவில்லாத வ்ருத்ராஸுர பயத்தினின்று காப்பாற்றவேண்டும். நிச்சயம். 22

மிகுந்த காற்றினாலுண்டான அலைகளின் சப்தத்தால் பயத்தையுண்டாக்கும் ப்ரளயகால ஜலத்தில், முன் தாமரையிலிருந்து விழுந்த பிர்மதேவர் அந்தப் பயத்திலிருந்து எவரால் கரையேற்றப்பட்டாரோ அவர் நம்மைக் காப்பாற்றுகிறவராகவேண்டும். 23

ஒருவராக இருந்து தம் மாயையால் எங்களை ஸ்ருஷ்டித்த பகவானாகிய உம்மால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டு நாங்கள் உலகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறோம். ப்ரபுக்கள் என்றெண்ணங்கொண்ட நாங்கள் எங்களுக்குமுன் நீர் (அந்தர்யாமியாக) சேஷ்டிப்பவராயினும் உம்முடைய ரூபத்தைப் பார்க்கவில்லை. 24

𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑍃𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌵 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌚 ॥ 25

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂
𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸 𑌨𑍋 𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ 26

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌭𑍂𑌦𑌾𑌵𑌿𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰𑌃 ॥ 27

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍌 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌶𑌰𑌦𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌹𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 28

𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯 ॥௨௫॥ 𑌤𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌃
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌃
𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌷𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌸 𑌏𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌨𑌃
𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௨௬॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௭॥
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵
𑌶𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍈𑌨𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀
𑌵𑌤𑍍𑌸𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍌 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌤𑌃

நித்யரும் ஒருவருமாகிய எந்த பகவான் சத்ருக்களால் மிகவும் துன்ப மடையும் நம்மைத் தம் மாயையால் தேவர்களிலும், ரிஷிகளிலும், திர்யக்கு களிலும், மானிடர்களிலும் சரீரத்துடன் அவதாரம் செய்து, தமக்கு ஸ்வாதீன மாக்கிக் கொண்டு ஒவ்வொரு யுகத்திலும் காப்பாற்றினரோ அந்த, எங்களுக் குத் தைவமும், விச்வஸ்வரூபரும், (உலகத்திற்கு) வேறு பட்டவரும், (உலகத் திற்கு) காரணரும், ப்ரதானபுருஷ ஸ்வரூபரும் சரண மடையத் தக்கவரு மாகிய பகவானையே நாங்கள் எல்லோரும் சரணமடைகிறோம். மஹாத்மா வாகிய அந்த ஈசன் நமக்கு மங்களத்தைச் செய்ய வேண்டும். 25—26

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகின்றார்.

ஓ மஹாராஜா! அந்தத் தேவர்கள் இவ்விதம் ஸ்தோத்ரம் செய்ததும் சங்கு சக்ரம் கதை இவைகளைத் தரித்த பகவான் மேற்றிசையில் தோன்றினர். 27

ஓ ராஜனே! ஸ்ரீவத்ஸம் கௌஸ்துபம் இவ்விரண்டன்றித் தமக்குச் சமா னர்களாகிய பதினறு பார்ஷதர்களால் நான்கு பக்கத்திலும் ஸேவிக்கப் படு கிறவரும், மலர்ந்த சரத்காலத் தாமரை போன்ற நேத்ரங்களுடையவருமாகிய

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌵𑌨𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌾𑌃 ।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌞𑍍𑌛𑌨𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌃 ॥ 29

॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ॥

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌯𑌸𑍇 𑌉𑌤 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌰𑍁𑌹𑍂𑌤𑌯𑍇 ॥ 30
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌣𑌾𑌮𑍀𑌶𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌤𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 31

𑌗𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑍐 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾

𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌚𑌾𑌰𑍁𑌹𑌾𑌸𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥ ௨௯ ॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌫𑌲𑌜𑌨𑌨𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 𑌵𑌯𑌸𑍇 𑌊𑌤𑌯𑍇 𑌊𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌰𑍁𑌹𑍂𑌤𑌯𑍇 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇 ॥ ௩௦ ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍀𑌦𑍃𑌗𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁। 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 "𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃। [illegible] ॥ ௩௧ ॥ [illegible] 𑍐 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 [illegible]

அந்த ஈசனைத் தேவர்களெல்லோரும் பார்த்து பார்த்த ஸந்தோஷத்தால் பரவசர்களாகி மரம்போல் பூமியில் விழுந்து மெதுவாக எழுந்து ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். 28—29

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

யஞ்ஞத்தை வீர்யமாக உடைய தங்களுக்கு நமஸ்காரம். காலரூபியும் பலரூபியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். (அஸுரர்களிடம்) சக்ராயுதத்தை ப்ரயோகிக்கும் உமக்கு நமஸ்காரம். மங்களமான வெகு பெயர்களுடைய உமக்கு நமஸ்காரம்.

போஷிக்கும் ப்ரபுவே! யஜமானராகிய உம்முடைய மூன்று (ஸத்வம் ரஜஸ்தமஸ்) கதிகளுக்குச் சிறந்த ஸ்தானமாகிய நிர்க்குண ஸ்வரூபத்தை ஸ்ருஷ்டிக்குக் கீழ்ப் பட்டவன் எவ்விதம் தெரிந்து கொள்ளத் தகுதி யாவான்? . 31

ஓ பகவானே! நாராயண! வாஸுதேவ? ஆதிபுருஷ! மிகுந்த மஹிமையுள்ளவரே! உயர்ந்த மங்களவடிவமானவரே! பரமகல்யாண! பரமகருணையுடைய ப்ரபுவே! உமக்கு நமஸ்காரம், பரம ஹம்ஸர்களான துறவிகளால்

[illegible] 32

[illegible] 33

[illegible] 34

[illegible]

சிறந்த ஆத்ம யோகத்தில் ஒரே மனதாய் நன்ருய் த்யானிக்கப் படுவதும் நல்ல ப்ரகாசமுமாகிய பரமஹம்ஸர்களைச் சார்ந்த தர்மத்தால் திறக்கப்பட்ட அஞ்ஞான ரூபமான கதவையுடைய த்வாரமாகிய மனதில் ப்ரகாசிக்கும் ப்ரத்யக் ரூபத்தில் நீர், தானே தோன்றிய உம்மைச் சார்ந்த ஸுகத்தின் அனுபவ ரூபியாகின்றீர். 32

உம்முடைய க்ரீடையின் உபாயமானது அறியமுடியாதது போலாகிறது. ஏனெனில் ஆச்ரயமில்லாதவரும் சரீரமில்லாதவரும் குணமில்லாத வருமாகிய நீர் எங்களுடைய சேர்க்கை ரூபமான உதவியை விரும்பாமலும் நீரும் விகாரமடையாமலும் குணமுடைய இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறீர்; பரிபாலனம் செய்கிறீர்; ஸம்ஹரிக்கிறீர். 33

ஆனுல் பூஜ்யராகிய நீர் தேவதத்தன்போல் குணஸிருஷ்டியான ப்ரபஞ்சத்திற் புகுந்து ஸ்வாதீனமில்லாமல் செய்யப்பட்ட நன்மைதீமைகளின் பலனை அடைகின்றீரா அல்லது ஆத்மாராமரும், ஒழிவைச் சீலமாக உடையவரும் நழுவாத சிச்சக்தி யுடையவருமாகி ஸாக்ஷியாக இருக்கின்றீரா என்பதை அறியோம். 34

[illegible] 35

[illegible]

இவ்விரண்டும் விரோத முள்ளனவாகா. (1)விகற்பம் ( )விதர்க்கம், (3)விசாரம், (4) ப்ரமாணுபாஸங்கள் (5)குதர்க்கங்கள் என்னும் ஸ்வரூபத்தை ஸ்பர்சிக்காத சாஸ்த்ரங்களால் வ்யாகுலமான அந்தக்கரணத்தை ஆச்ரயித்த கெட்ட ஆக்ரஹத்தால் வாதம் செய்பவர்களின் விவாதத்திற்கு விஷயமாகாதவரும், மாயாமயமான ஸம்ஸாரபந்தமற்றவரும், ஊஹிக்கமுடியாத மஹிமையுடையவரும், கணக்கற்ற குணங்களுடையவரும், ஸ்வதந்த்ரருமாகிய பகவான் ஒருவராயினும் தம்மாயையைத் தமக்கு மத்தியில் வைத்துக்கொண்டு இருப்பதால் எந்த விஷயந்தான் தகாத தாகும்? இரண்டு ஸ்வரூபமில்லை யாகையால் மாயையின் குணத்தால் இவ்வாறுகிறது. கயற்றில் ஸர்ப்பம் என்ற நோக்கமுள்ளவர்களுக்குப் போல் ஸமமும் விரோதமுமான அறிவுடையவர்களின் அபிப்ராயத்தை அநுஸரிக்கிறீர். 35

(1) விகற்பம்—இவ்விதம் தானு என்பது.
(2) விதர்க்கம் — இவ்விதமல்லவா என்பது.
(3) விசாரம் — இதுவிஷயத்தில் எது உசிதம் என்பது.
(4) ப்ரமாணுபாஸங்கள் — இவ்விதமே என்பன.
(5) குதர்க்கங்கள்---இவைகளை நிர்ணயிப்பவைகள்.

[illegible] 36

[illegible]

[illegible]

வஸ்துக்களி லெல்லாம் ஸத்ரூபரும் எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரபுவும் உலகங்களுக் கெல்லாம் காரணமாகியவரும் எல்லாவற்றிலும் அந்தர்யாமி யாகையால் விஷயங்களின் ப்ரகாசத்தால் காணப்படுகிறவருமாகிய அந்த பகவானொருவரே மீதியாய் உள்ளவர். 36

ஆகையால் மதுவைக் கொன்ற மாதவ! புருஷார்த்தத்தில் திறமையுள்ளவர்களும், உம்மையே ப்ரியராகவும் ஸுஹ்ருத்தாகவும் கொண்டவர்களும், ஸாதுக்களும், உம்முடைய மஹிமையாகிய பெரிய அம்ருதரஸ ஸமுத்ரத்தின் திவிலையை ஒரு தடவையாவது பானம் செய்ததால் மனதில் மிகுதியாகப் பெருகும் மாருத ஸுகத்தில் காணப் பட்டதும் கேட்கப் பட்டதுமான

𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤
𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍁 𑌹 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌥𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾
𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃
𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃 ‖ 37

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌵𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑌯𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌾
𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵 𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌜𑌦𑌨𑍁𑌜𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇-
𑌷𑌾𑌮𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑌮𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌨𑌰𑌮𑍃𑌗𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌜𑌲𑌚
𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌰 𑌦𑌧𑌰𑍍𑌥 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌨𑌮𑌪𑌿
𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌉𑌤 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌃

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍
𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂॥37॥ 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯
𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌯-
𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑌥𑌾
𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍋𑌂𑌶𑌾𑌃 𑌤𑌵𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 ; 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑌮𑌯𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗-
𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑌧𑌰𑍍𑌥 𑌧𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿
𑌏𑌵𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌜𑌹𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌉𑌤 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌤𑌾𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌹𑍇𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌹𑍇𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌵𑌚𑌰𑌣𑌨𑌲𑌿𑌨𑌯𑍁𑌗𑌲𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌨-
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌬𑌦𑍍𑌧𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌡𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌰𑌾𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌜𑌮𑍂-

விஷயங்களின் ஸுகலேசங்களின் ப்ரகாசங்களை மறந்தவர்களும் பகவானும் ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ப்ரியரும் ஸுஹ்ருத்தும், ஸர்வஸ்வ ரூபருமாகிய உம்மிடம் மிகவும் ஆனந்த மடைந்த மனமுடையவர்களும், ஒரே நிச்சய முள்ளவர்களுமாகிய சிறந்த பாகவதர்கள் உம்முடைய பாதாரவிந்த ஸேவையை எவ்விதம் விடுவார்கள்? இந்தப் பாத ஸேவையால் மறுபடி ஸம்ஸாரத்தில் திரும்ப மனமுண்டாகாது. 37

மூவுலகத்தையும், ஸ்வரூபமாகவும் வாஸஸ்தானமாகவும் கொண்ட முகுந்த! த்ரிவிக்ரம! மூவுலகையும் சேர்ப்பிக்கும் மாதவ! மூவுலகுக்கும் மனோக்ஞமான மஹிமையுடன் விளங்கும் மதுஸூதன! திதியிடம் பிறந்தவர்கள், தனு வம்சத்திலுண்டானவர்கள், மனு பரம்பரையில் உதித்தவர்கள் இவர்கள் யாவரும் உம்முடைய அம்சமானவர்களேயாம்; சிக்ஷையைச் செய்யும் ஓ ஸ்ரீதர! அவர்களுக்கு இது முயலும் காலமல்ல வென்று கருதி உம்மிடமுள்ள மாயையால் தேவர், மானிடர், மிருகங் கலந்த ப்ராணி(நரஸிம்மம்) மத்ஸ்யம், முதலிய ஆகிருதிகளை அடைந்து, குற்றத்திற்குத் தக்கவாறு

[illegible] ॥ 38

[illegible]

[illegible]

எவ்வாறு சிக்ஷித்தீரோ அவ்வாறு இந்த வ்ருத்ரனையும் சிக்ஷிக்கவேண்டும். ஓ பகவானே! ஓ பிதாவே! ஓ பிதாமஹ! ஓ தோஷமில்லாத தாமோதர! (1) இல்லாவிட்டால் உம்முடைய இருபாத பத்மத்தின் த்யானத்தால் கட்டுண்ட மனதில் தளையுடையவர்களும், உம்முடைய மூர்த்தியை ப்ரகாசமாக்கியதால் உம்மால் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டவர்களும், உம்மைச் சார்ந்தவர்களுமாகிய எங்களுடைய மனதிலுள்ள தாபத்தைக் கருணையுள்ளதும் அன்புடையதும், நிர்மலமும், மனோஜ்ஞமும், குளிர்ந்ததுமான மந்தஹாஸப் பார்வையாலும், நழுவிய மதுரமான சொல்லாகிய அமுதகளையாலும் போக்கவேண்டும். 38

ஓ பகவானே! ஆகையால் ப்ரபஞ்சமெல்லாவற்றின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரம் இவைகளுக்குக் காரணமான மாயா விநோத முடையவரும், ஜீவன்களுடைய மனத்தினுள்ளும் வெளியும் பிர்மஸ்வரூபத்தாலும் அந்தர்யாமி ஸ்வரூபத்தாலும் ப்ரதான ரூபத்தாலும் தேசம் காலம் தேஹம் இருப்பு முதலிய விசேஷங்களை மீறாமல் உபாதானமாக இருப்பதாலும் உபலம்ப

---

(1) இல்லா விட்டால் என்பது வ்ருத்ரனை வதை செய்ய விரும்பினால் என்பதை விளக்குவதாம்.

ஸாக்ஷாத்பரப்ரஹ்மண: பரமாத்மந: கியாநிஹ வார்த்தவிஶேஷோ விஜ்ஞாபநீயஸ்ஸ்யாத்விஸ்புலிங்காதிபிரிவ ஹிரண்யரேதஸ: அத ஏவ ஸ்வயம் ததுபகல்பயாஸ்மாகம் பகவத: பரமகுரோஸ்தவசரண ஶதபலாஶச்சாயாம் விவிதவ்ருஜிநஸம்ஸாரபரிஶ்ரமோபஶமநீமுபஸ்ருதாநாம் வயம் யத்காமேநோபஸாதிதா: ॥ 39

அதோ ஈஶ ஜஹி த்வாஷ்ட்ரம் க்ரஸந்தம் புவநத்ரயம் ।
க்ரஸ்தாநி யேந ந: க்ருஷ்ண தேஜாம்ஸ்யஸ்த்ராயுதாநி ச ॥ 40

யேந ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபேண பஹிரபி ப்ரதாநரூபேண
தேஶகாலதேஹாவஸ்தாநவிஶேஷாநநுரூபம்யதாநுபவத: கதம் தேஷாம்
உபாதாநதயா உபலம்பகதயா வா உபாதாநஸ்யோபலம்பகதயேதி வா
அத ஏவ ஸர்வேஷாம் ப்ரத்யயாநாம் புத்த்யாதீநாமபி ஸாக்ஷிண: ஸாக்ஷி-
த்வேபி தேஹத: ஆகாஶவதவிக்ருதம் ஶரீரம் ஸ்வரூபம் யஸ்ய அவிக்ருததே-
ஹம் ஸாக்ஷாத்பரப்ரஹ்மணோ நிரூபாதே: பரமாத்மந: ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ததஐத ஏவ ஸ்வ-
யம் அத ஏவ ஸ்வயம் ஜ்ஞாத்வைவ வயம் யத்காமேந யஸ்ய கார்யஸ்ய காமேநோப-
ஸாதிதா: ப்ராபிதா: ததஸ்மாகம் கார்யம் ஸ்வயமேவோபகல்பய ஸம்பாதயேதி
சரணமேவ ஶதபலாஶம் பத்மம் தஸ்ய சாயாம் விவிதைர்வ்ருஜிநைர்யுக்தஸ்
ஸம்ஸாரபரிஶ்ரம: தஸ்யோபஶமநீம் உபஸ்ருதாநாம் ப்ராப்தாநாம் பரிபூர்ண
ஸங்கல்பத்வேந ஸ்வகீயார்த்தாபேக்ஷாஶங்காமபாக்ருத்யேதி ஸ்வகாமம் கதயந்தி ॥ ௩௯ ॥ அதோ
இதி । அதோநந்தரமேவ ॥ ௪௦ ॥ ஶ்ரீவத்ஸம் தத்வ்யாபக: ப்ரணதேஷு ஹம்ஸாயேதி ।
ஹம்ஸாய ஶுத்தாய ஹரயே குஹாய தேந: ஶுத்தேஹத:
ஸ்வரூபாய ஹ்ருதயாகாஶநிகேதநாய நிரீக்ஷகாய புத்த்யாதிஸாக்ஷிணே
க்ருஷ்ணாய ஸதாநந்தரூபாய "க்ருஷிர்பூவாசக: ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவா-

---

மாக இருப்பதாலும் அனுபவிப்பவரும், புத்தி முதலிய வற்றிற் கெல்லாம் ஸாக்ஷியும், ஆகாயம்போன்ற சரீரமுடையவரும், பரபிர்மமும், பரமாத்மாவு மாகிய உங்களுக்கு நாங்கள் 1 "அக்நிக்குத் தணல் முதலிவைகள் போல்" எந்த விஷயத்தைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொள்வது? பரம குருவும் பகவானு மாகிய உம்முடைய, பலவித துக்கங்களுடைய ஸம்ஸாரச்ரமத்தைப் போக்கு வதான பாதார விந்தத்தின் நிழலை அடைந்த எங்களுக்கு நாங்கள் எந்த விருப் பத்தால் சரண மடைந்தோமோ அதைத் தாங்களே தேட வேண்டும். 39

ஓ ஈச ! ஆகையால் மூவுலகையும் விழுங்கும் வ்ருத்ரனை வதை செய்ய வேண்டும். ஓ க்ருஷ்ண ! இவ்வஸுரனல் எங்களுடைய தெஜஸ்களும் அஸ்த் ரங்களும் ஆயுதங்களும் விழுங்கப்பட்டன. 40

---

(1) அக்நிக்கு என்ற இடத்தில் அக்நியின் அம்சமாகிய தணலால் அக்நிக்கு ப்ரகாசம் எவ்விதம் ஏற்படாதோ அதுபோல் எங்களுடைய காரியத்தின் ப்ரகாசம் எங்களால் ஆக வேண்டுவதில்லை என்பதாம்

𑌹𑌂𑌸𑌾𑌯 𑌦𑌹𑍍𑌰𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌯
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌶𑌸𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯 ।
𑌸𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌪𑌾𑌨𑍍𑌥𑌨𑌿𑌜𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌗𑌤𑌯𑍇 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 41

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥𑍈𑌵𑌮𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 42

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌿 ॥ 43

[illegible]

சுத்தரும், ஹ்ருதயாகாசத்தி லிருப்பவரும், புத்தி முதலியவற்றிற்கு ஸாக்ஷியும், ஆனந்த ரூபரும், மனோஜ்ஞமான கீர்த்தியுள்ளவரும், ஆதியில்லாதவரும், ஸாதுக்களால் அங்கீகரிக்கப் படுகிறவரும், ஸம்ஸார மார்க்கத்தி லிருப்பவனுக்குத் தம்முடைய ஸ்தானம் கிடைப்பதில் ஸம்ஸாரத்தின் கடைசியில் சிறந்தபலனைக் கொடுப்பவரும் துக்கத்தைப் போக்குகிறவரு மாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 41

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! தேவர்களால் இவ்வாறு ஆதரவுடன் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்ட விஷ்ணு தம்முடைய ஸ்துதியைக் கேட்டு ஸந்தோஷ மடைந்து அவர்களைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். 42

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ தேவச்ரேஷ்டர்களே! நான் உங்களிடம் ஸந்தோஷ மடைந்தேன். என் ஸ்தோத்ரத்துடன் கூடிய ஞானத்தால் என்னுடைய ஈச்வரத் தன்மையின் ஸ்மரண முண்டாகிறது. மானிடர்களுக்கு அதனால் என்னிடம் பக்தி யுண்டாகிறது. 43

𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃 ।
𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 44

𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌃 ॥ 45

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌹𑌿 ।
𑌨 𑌰𑌾𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌗𑌿𑌣𑍋𑌽𑌪𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 46

𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌤 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍋 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌤 𑌮𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌮𑍍 ॥ 47

[illegible]

தேவர்களுக்குள் சிறந்தவர்களே ! நான் ஸந்தோஷ மடைந்தால் அடையக் கூடாதது எது? ஆயினும் என்னிடம் நிலையான புத்தி யுடைய தத்வ மறிந்தவன் என்னிடம் மற்றதை விரும்பான். 44

குணங்களில் (விஷயங்களில்) வஸ்து வென்னும் நோக்க முடையவனுகிய கிருபணன் தன்னுடைய நன்மையை அறியான். விஷயங்களை விரும்பும் அறிவில்லாத அவனுக்குக் கொடுப்பவனும் அறிவில்லாதவனுகிருன். 45

அறிந்தவன் அறியாதவனுக்கு நன்மை யில்லாத கர்மத்தை (ப்ரவ்ருத்தி கர்மம்) சொல்லமாட்டான். சிறந்த வைத்யன் வேண்டியவனுயினும் வ்யாதி யுள்ளவனுக்கு அபத்யமானதைக் கொடுக்க மாட்டான். 46

இந்த்ர ! ரிஷிச்ரேஷ்டராகிய தத்யங் (ததீசி) என்ற பெயருடைய மஹா முனிவரிடம் செல்லுங்கள். உங்களுக்கு மங்கள முண்டாகும் வித்யை, வ்ரதம், தவம், இவற்றின் ஸாரமுடைய சரீரத்தைக் கேளுங்கள். தாமதம் வேண்டாம். 47

𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌤𑍋 𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌮𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 48

[illegible]

அந்த தத்யங் முனிவர் சுத்தப் பிர்மத்தை அறிந்தவர் * அச்வ சிரஸ் என்ற பெருடைய பிர்ம்மத்தை அச்வினீ தேவர்களுக்கு உபதேசித்தவர். அவ் விரு வருக்கும் ஜீவன் முக்த நிலைமையையும் கொடுத்தவர். 48

* அச்வசிரஸ் என்னும் பெயர்வந்த தன்காரணம்—ப்ரவர்க்கியம் பிர்ம வித்யை இவ் விரண்டிலும் ஸமர்த்தராகிய தத்யங் முனிவரிடம் அச்வினீ தேவர்கள் சென்று "ஓபக வானே! எங்களுக்கு வித்யையை உபதேசம் செய்யவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தார்கள்- அந்த தத்யங் முனிவர் நான் இப்போது கர்மத்தில் இருக்கிறேன் (வேலையாகஇருக்கிறேன்) பிறகு உபதேசிக்கிறேன் செல்லுங்க'ளென்று பதிலுரைத்தார். அச்வினீ தேவர்கள் சென்ற வுடன் இந்த்ரன் இந்த முனிவரிடம் வந்து "ஓ ரிஷியே! இந்த வித்தையை வைத்யர்களா கிய அச்வினீ தேவர்களுக்குச் சொல்லக் கூடாது; என் சொல்லை மீறி உபதேசிப்பீரானுல் உடனே உம்முடைய சிரஸ்ஸை வெட்டுவேன்; ஸந்தேகமில்லை" என்றுரைத்துச்சென்றுன். பிறகு அச்வனீ தேவர்கள் வந்து கேட்டார்கள்; முனிவர் இந்த்ர னுரைத்ததைத் தெரிவித்தார். இதைக் கேட்டு அச்வினீ தேவர்கள் "ஓ முனிவரே! முதலாவது உம் முடைய சிரஸ்ஸை நாங்கள் நறுக்கிக் குதிரையின் சிரஸ்ஸைச் சேர்க்கிறோம்; பிறகு எங்க ளிருவருக்கும் வித்தையை உபதேசம் செய்யுங்கள். இந்த்ரன் இந்தக் குதிரைத் தலையை வெட்டட்டும்; உடனே உம்முடைய சிரஸ்ஸைச் சேர்த்து தக்ஷிணையையும் கொடுத்துச் செல்லுகிறோம்" என்றார்கள். இதைக்கேட்ட மஹாமுனிவர் ஸத்யம் தவறக் கூடாதென் றெண்ணிக் கருணையுடன் அவ்விதமே ஒப்புக்கொண்டார். அச்வினீ தேவர்களுக்கு குதி ரைத் தலையுடன் ப்ரவர்க்யம், ப்ரும்ஹ வித்யை இவ்விரண்டையும் உபதேசித்தார். குதிரைத் தலையுடனிருந்து உபதேசம் செய்ததால் அச்வசிரஸ் என்று ப்ரும்ஹத்திற்கு (அதாவது வித்யைக்கு) பெயருண்டாயிற்று.

𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 49
𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ 50
𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌉𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 ।
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍋 𑌨 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌃 ॥ 51

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥ ௪௮ ॥ ௪௯ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌹𑌯𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌂 𑌤𑍈𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑍁𑌧𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ ௫௦ ॥ 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌉𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 [illegible] 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ ௫௧ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அதர்வவம்சத்திலுண்டான அந்தத் தத்யங் முனிவர் பேதிக்கமுடியாததும் என் ஸ்வரூபமு மாகிய கவசத்தை (நாராயண கவசங்) த்வஷ்டாவுக்கு உபதேசம் செய்தவர். த்வஷ்டா அந்தக்கவசத்தை விச்வரூபனுக்கு உபதேசித்தார். அந்த விச்வரூபரிட மிருந்து அந்தக் கவசத்தை நீ உபதேசம் பெற்றாய். 49

தர்மங்களை அறிந்த முனிவர் உங்களுக்காக அச்வினீ தேவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப் பட்டுச் சரீரத்தைக் கொடுப்பார். பிறகு அந்த எலும்புகளால் விச்வகர்மா சிறந்த ஆயுதத்தைச்செய்வான். 50

அந்த வஜ்ரம் என்ற ஆயுதத்தால் நீ என் தேஜஸ்ஸுடன் விருத்தியடைந்து, வ்ருத்ராஸுரனுடைய சிரஸை வெட்டுவாய். அவன் வதைக்கப்பட்ட பின்பு நீங்கள் மறுபடியும் தேஜஸ்ஸையும் அஸ்த்ரங்களையும் ஆயுதங்களையும் ஸம்பத்துக்களையும் அடைவீர்கள். உங்களுக்கு மங்கள முண்டாகும். என் பக்தர்கள் வருத்தமடைய மாட்டார்கள். 51

9-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 1

𑌤𑌥𑌾𑌭𑌿𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍃𑌷𑌿𑌰𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑍋𑌦𑌮𑌾𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥ 2

𑌅𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌕𑌾 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌥 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌪𑌹𑌃 ॥ 3

𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌹𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇𑌤 𑌤𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 ॥ 4

𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌙𑌸𑍍𑌥𑌿𑌵𑌜𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥

1 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑍋𑌦𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌵 𑌤𑌨𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 ॥ 2 ॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌹𑌂 𑌤𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌥 ॥ 3 ॥ 𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍂𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌾𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌕 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇𑌤 ॥ 4 ॥ 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯

10-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

உலகங்களை உண்டாக்கியவரும், பகவானுமாகிய விஷ்ணு இந்த்ரனுக்கு இவ்வாறு கட்டளை யிட்டுத் தேவர்கள் பார்த்திருக்கும்போதே அங்கேயே மறைந்தார். 1

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! அவ்விதமே தேவர்களால் ப்ரார்த்தனை செய்யப்பட்டவரும், அதர்வ வம்சத்திலுண்டானவரும், சிறந்தவருமாகிய தத்யங் முனிவர் ஸந்தோஷ மடைந்தவர் போலும் நகைப்பவர்போலும் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 2

ஓ தேவர்களே! சரீரமடைந்த ப்ராணிகளுக்கு மரண மடைவதில் உண்டாகும் துக்கம் ஸஹிக்க முடியாதது; ப்ரஞ்ஞையைப் போக்கக் கூடியது என்பதை நீங்கள் அறியாதவர்களா? 3

உயிருடனிருக்க விருப்பமுள்ள ஜீவன்களுக்கு இவ்வுலகில் தேஹம் மிகவும் ப்ரியமுள்ளதாகிறது. அதை யாசிப்பவர் விஷ்ணுவாயினும் கொடுக்க எவன் தான் சக்தி பெறுவான்? 4

॥ देवाः ॥

किं नु तद्दुस्त्यजं ब्रह्मन् पुंसां भूतानुकम्पिनाम् ।
भवद्विधानां महतां पुण्यश्लोकेड्यकर्मणाम् ॥ 5

नूनं स्वार्थपरो लोको न वेद परसंकटम् ।
यदि वेद न याचेत नेति नाह यदीश्वरः ॥ 6

॥ ऋषिः ॥

धर्मं वः श्रोतुकामेन यूयं मे प्रत्युदाहृताः ।
एष वः प्रियमात्मानं त्यजन्तं संत्यजाम्यहम् ॥ 7

योऽध्रुवेणात्मना नाथा न धर्मं न यशः पुमान् ।
ईहेत भूतदयया स शोच्यः स्थावरैरपि ॥ 8

पुण्यश्लोकैरीड्यानि कर्माणि येषाम् ॥५॥ नूनमिति॥ याचकलोकः स्वार्थपरः संकटं न वेद याचको यदि वेद तर्हि न याचेत यदीश्वरः दानसमर्थः याचकसंकटं वेद तर्हि सोऽपि नेति नाह इत्ययमर्थः स्वसंकटं परसंकटं वा स्वार्थपरा न जानन्ति अतः प्रत्याचक्षाणस्यापि स्वसंकटं न जानासीति भावः ॥ ६ ॥ धर्ममिति ॥ धर्मं वः श्रोतुकामेन प्रत्युदाहृताः प्रत्युक्ताः त्यजन्तं मां त्यक्ष्यन्तं प्रियं देहं ॥ ७ ॥ योऽध्रुवेणेति स्थावरैरपि शोच्यः ॥ ८ ॥ ईहेतेति ॥ भूतानां दयया शोच्येन

தேவர்கள் கூறுகின்றார்கள்

ஓ ப்ராம்மண ச்ரேஷ்ட! ப்ராணிகளிடம் கருணை யுடையவர்களும், புண்ய ச்லோகர்களால் ஸ்தோத்ரம் செய்தவற்குரிய செய்கை யுடையவர்களுமாகிய தங்களைப் போன்ற மஹா புருஷர்களுக்கு விடக்கூடாதது எது ? 5

தன் கார்யத்தில் கவனிப் புள்ளவன் பிறர் துன்பத்தை அறியான். நிச்சயம். இவ் விஷயத்தை யாசகன் அறிவானுயின் யாசிக்கமாட்டான், கொடையாளி யாக இருப்பவன் யாசகனுடைய ஸங்கடத்தை அறிவானுயின் இல்லை என்று சொல்ல மாட்டான். 6

ரிஷிகூறுகிறார்.

உங்களிடம் தர்மத்தைக் கேட்க விருப்பமுள்ள நான் உங்களிடம் பதி லுரைத்தேன். இதோ நான் ப்ரியமுள்ளதும் விடக்கூடியதுமாகிய தேஹத்தை விடுகிறேன். 7

ஓ நாதர்களே ! எந்தப் புருஷன் ப்ராணிகளிடம் கருணை கூர்ந்து அநி த்யமான தேஹத்தால் தர்மத்தையேனும் யோகீர்த்தியையேனும் விரும்பா தொழிகிருனே அவன் ஸ்தாவரங் (அசையாப்பொருள்)களாலும் வருத்தபடக் கூடியவன். 8

एतावानव्ययो धर्मः पुण्यश्लोकैरुपासितः ।
यो भूतशोकहर्षाभ्यामात्मा शोचति हृष्यति ॥ 9

अहो दैन्यमहो कष्टं पारक्यैः क्षणभङ्गुरैः ।
यन्नोपकुर्यादस्वार्थैर्मर्त्यः स्वज्ञातिविग्रहैः ॥ 10

॥ श्रीशुकः ॥

एवं कृतव्यवसितो दध्यङ्ङाथर्वणस्तनुम् ।
परे भगवति ब्रह्मण्यात्मानं सन्नयन् जहौ ॥ 11

यताक्षासुमनोबुद्धिस्तत्त्वदृग्ध्वस्तबन्धनः ।
आस्थितः परमं योगं न देहं बुबुधे गतम् ॥ 12

शोचति हृष्यति च ॥ यच्चात्मत्वं तस्य योऽयं धर्मः स एतावानेवाव्ययो यशस्यश्च ॥ ९ ॥ अहो इति ॥ पारक्यैः श्वसृगालादिभक्ष्यैः अस्वार्थैः आत्मनोऽनुपकारकैः स्वं वित्तं ज्ञातयः पुत्रादयः विग्रहो देहः तैर्यन्नोपकुर्यादिति यत् ॥ १० ॥ एवमिति ॥ कृतं व्यवसितं निश्चयो येन आत्मानं क्षेत्रज्ञं संनयन् परमात्मन्येकीकुर्वन् तनुं जहौ ॥ ११ ॥ यतेति ॥ यताः अक्षादयो येन तत्त्वं पश्यतीति तथा ध्वस्तानि गतानि बन्धनानि यस्य ॥ १२ ॥ यदेति ॥ [illegible]

எந்தத் தேஹமானது ப்ராணிகளின் துக்கத்தால் துக்கத்தையும் ஸந்தோஷத்தால் ஸந்தோஷத்தையும் அடைகிறதோ இதுவே அழிவில்லாத தர்மம். புண்யச் லோகர்கள் இந்தத் தர்மத்தை உபாஸித்திருக்கின்றூர்கள். 9

(நாய் நரி முதலிய) மற்றவைகளுக் குரியவைகளும், ஒரு க்ஷணப் பொழுதில் நாசமடையக் கூடியனவும், தனக்கு ப்ரயோஜன மில்லாதனவு மாகிய மனத்தாலும், பந்து ஜனங்களாலும் தேஹத்தாலும் மானிடன் உபகாரம் செய்யாம லிருப்பது ஆ! கஷ்டம் ஆ. ஆ! வருத்தப்படக் கூடியது. 10

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறூர்.

இவ்விதம் நிச்சயம் செய்த அதர்வாவைச் சார்ந்த தத்யங் முனிவர் க்ஷேத்ரஞ்ஞரை மஹிமை பொருந்திய பரபிர்மத்தினிடம் ஐக்யப்படுத்திச் சரீரத்தை விட்டார். 11

இந்த்ரியங்கள் ப்ராணன்கள் மனம் புத்தி இவைகளை யடக்கியவரும், தத்வத்தைக் கண்டவரும், பந்தங்களை விட்டவரும், சிறந்த யோகத்தை அடைந்தவருமாகிய தத்யங் முனிவர் சென்ற தேஹத்தை அறியவில்லை. 12

𑌅𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 13

𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌰𑍍𑌯𑌶𑍋𑌭𑌤 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ 14

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍀𑌕𑌯𑍂𑌥𑌪𑍈𑌃 ।
𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ 15

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌰𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ 16

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍃𑌭𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 17

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।
𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑌰𑌾𑌃 ॥ 18

𑌭𑌾𑌵𑌾॰ ॥ ௧௩ ॥ ௧௪ ॥ 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍀𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍂𑌥𑌪𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 ॥ ௧௫ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇 ॥ ௧௬ ॥ ௧௭ ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥

பிறகு இந்த்ரன் விச்வகர்மாவால் தத்யங் ரிஷியின் எலும்புகளினல் வஜ்ராயுதம் செய்து எடுத்துக்கொண்டு விஷ்ணுவின் அம்சத்துடன் வலுவுடையவனுகித் தேவர்களனைவரும் சூழ, முனிவர்கள் ஸ்தோத்ரம் செய்ய, மூவுலகையும் ஸந்தோஷிக்கச் செய்பவன்போல் ஐராவதத்தின் மீது விளங்கினன். 13—14

ஓ ராஜனே! கோபங்கொண்ட ருத்ரன் யமனை எதிர்த்தது போல், அஸுர ஸேனுபதிகளால் சூழப்பட்ட சத்ருவாகிய வ்ருத்ரனை இந்த்ரன் வலுவாய் எதிர்த்தான். 15

பிறகு * முதல் யுகத்தில் த்ரேதாயுகத்தின் முன் பாகத்தில் நர்மதா நதிக்கரையில் தேவர்களுக்கு அஸுரர்களுடன் மிகவும் கடுமையான யுத்தம் தொடங்கிற்று. 16

ஓ அரசனே! ருத்ரர்கள், வஸுக்கள், ஆதித்யர்கள், அச்வினீ தேவர்கள், பிதிர்க்கள், அக்னிகள், மருத்துக்கள், ருபுக்கள், ஸாத்யர்கள், விச்வேதேவர்கள் இவர்களுடன் தன்னுடைய ஸ்ரீயால் விளங்குகிறவனும், வஜ்ராயுதத்தைத் தரித்தவனும் தேவராஜனு மாகிய சத்ருவான இந்த்ரனை வ்ருத்ரன் முதலிய அஸுரர்கள் யுத்தத்தில் கண்டு பொறுக்கவில்லை. 17—18

* (முதல் யுகம் — க்ருதம், த்ரேதை, த்வாபரம், கலி என்னும் நான்கு யுகமும் சேர்ந்த ஒரு யுகமாம்.

नमुचिः शम्बरोऽनर्वा द्विमूर्धा ऋषभोऽसुरः ।
हयग्रीवश्शङ्कुशिरा विप्रचित्तिरयोमुखः ॥ 19

पुलोमा वृषपर्वा च प्रहेतिर्हेतिरुत्कटः ।
ताम्रकेशो विरूपाक्षः कपिलो विभावसुः ।
दैतेया दानवा यक्षा रक्षांसि च सहस्रशः ॥ 21

इल्वलः पल्वलश्चैव दंशशूको वृषध्वजः ।
कालनाभो महानाभो भूतसन्तापनो वृकः ॥ 20

सुमालिमालिप्रमुखाः कार्तस्वरपरिच्छदाः ।
प्रतिषिध्येन्द्रसेनाग्रं मृत्योरपि दुरासदम् ॥ 22

अभ्यर्दयन्नसम्भ्रान्ताः सिंहनादेन दुर्मदाः ।
गदाभिः परिघैर्बाणैः प्रासमुद्गरतोमरैः ॥ 23

शूलैः परश्वधैः खड्गैः शतघ्नीभिर्भुशुण्डिभिः ।
सर्वतोऽवाकिरन् शस्त्रैरस्त्रैश्च विबुधर्षभान् ॥ 24

न तेऽदृश्यन्त संछन्नाः शरजालैः समन्ततः ।
पुङ्खानुपुङ्खपतितैर्ज्योतींषीव नभोघनैः ॥ 25

नार्वृष्ट्यादि [illegible] ॥१९-२४॥ शूलैरिति ॥ "शतघ्नी तु चतुस्ताला लोहकण्टकसंचिता ॥" भुशुण्डी [illegible] ॥२५॥ नेति ॥ पुङ्खानुपुङ्खं [illegible] पुङ्खे [illegible]

நமுசி, சம்பரன், அனர்வா, த்விமூர்த்தா, வ்ருஷபன், அம்பரன், ஹயக்ரீவன், சங்குசிரஸ், விப்ரசித்தி, அயோமுகன், புலோமா, வ்ருஷபர்வா, ப்ரஹேதி, ஹேதி, உத்கடன், தாம்ரகேசன், விரூபாக்ஷன், பபிலன், விபாவஸு, திதியின் குமாரர்கள், தனுவின் தனயர்கள், யக்ஷர்கள், ஆயிரக் கணக்கான ராக்ஷஸர்கள், இல்வலன், பல்வலன், தந்தசூகன், வ்ருஷத்வஜன், காலநாபன், மஹாநாபன், பூதஸந்தாபனன், வ்ருகன், ஸ்வர்ண பரணமணிந்த ஸுமாலி, மாலி முதலான ராக்ஷஸர்கள் ஆகிய இவர்கள், கொழுப்புக்கொண்டு பயமின்றி யமனும் வெல்ல முடியாத இந்த்ரனுடைய சிறந்த ஸேனையைத் தடுத்து ஸிம்ஹநாதத்துடன் துரத்தினார்கள். கதை, பரிகம், பாணம், ப்ராஸம், முத்கரம், தோமரம்முதலியவைகளையும் ஆயுதங்களையும்தேவச்ரேஷ்டர்களின்மீது பொழிந்தார்கள். 19—24

ஒரு பாணத்தின் அடிப்ரதேசத்தில் மற்றொன்றின் அடிப்ரதேச மிருக்கும்படி நான்கு பக்கத்திலும் விழும் பாணங்களால் மறைக்கப்பட்ட தேவர்கள், நான்கு புறத்திலும் ஆகாயத்தி லிருக்கும் மேகங்களால் மறைக்கப்பட்ட ஜ்யோதிகள்போல் காணப்படவில்லை. 25

ந தே(அ)ஸ்த்ரஶஸ்த்ரவர்ஷௌகா ஹ்யாஸேது: ஸுரஸைநிகாந் |
சிந்நா: ஸித்தபதே தேவைர்லகுஹஸ்தை: ஸஹஸ்ரதா || 26

அத க்ஷீணாஸ்த்ரஶஸ்த்ரௌகா கிரிஶ்ருங்கத்ருமோபலை: |
அப்யவர்ஷந் ஸுரபலம் சிச்சிதுஸ்தாம்ஶ்ச பூர்வவத் || 27

தாநக்ஷதாந் ஸ்வஸ்திமதோ நிஶாம்ய
ஶஸ்த்ராஸ்த்ரபூகைரத வ்ருத்ரநாதா: |
த்ருமைர்த்ருஷத்பிர்விவிதாத்ரிஶ்ருங்கை-
ரவிக்ஷதாம்ஸ்தத்ரஸு ஸுரேந்த்ரஸைநிகாந் || 28

ஸர்வே ப்ரயாஸா அபவந் விமோகா:
க்ருதா: க்ருதா தேவகணேஷு தைத்யை: |

த்வித்யை: நபஸி லகுபிர்நக்ஷத்ராணீவ தேந தேஷாம் தர்ஶநாத் ஸஞ்சிதா ||௨௫|| தாநேவாஹ ந தே இதி ஶஸ்த்ராணாமஸ்த்ராணாம் ச வர்ஷாணி தேஷாமோகா நாஸேது: ந ப்ராபு: || ௨௬ || அதேதி || ஸித்தபதே ஆகாஶே க்ஷீணா: அஸ்த்ராணாம் ஶஸ்த்ராணாம் ச ஓகா: யேஷாம் கிரிஶ்ருங்கை: த்ருமைருபலைஶ்ச ||௨௭|| தாநிதி || தாநிந்த்ரஸைநிகாந் ஶஸ்த்ராணாமஸ்த்ராணாம் ச பூகை: ஸமூஹைரக்ஷதாந் அக்ஷதஶரீராந் ஸ்வஸ்திமத: ஸுகிந: த்ருமாதிபிஶ்ச அக்ஷதாந் நிஶாம்ய த்ருஷ்ட்வா வ்ருத்ரநாதா யேஷாம் தே தத்ரஸு: பீதா: || ௨௮ || ஸர்வ இதி || க்ருதா: க்ருதா: புந:புந: க்ருதா: க்ருஷ்ணாநுகூலேஷு ஏஷாம் தேஷு தேவகணேஷு அஸுரை: ப்ரயுக்தா:

ஆகாயத்தில் இருந்து விரைவான கை வேகமுடைய தேவர்களால் ஆயிரம் பாகமாகச் சேதிக்கப்பட்ட அந்த ஆயுதமழையும் பாணமழையும் தேவஸைன்யங்களில் விழவில்லை. 26

பிறகு ஆயுதங்களையும் பாணங்களையு மிழந்த அஸுரர்கள் பர்வத சிகரங்களையும், வ்ருக்ஷங்களையும், கற்களையும் தேவ ஸைன்யத்தின் மீது பொழிந்தார்கள். இவைகளையும் தேவர்கள் முன்போல் துண்டாடினர். 27

வ்ருத்ரனை யஜமானனுகக்கொண்ட அஸுரர்கள் ஆயுதங்களாலும் பாணங்களாலும் கெடுதி யடையாதவர்களும், க்ஷேமத்தை அடைபவர்களுமாகிய இந்த்ர ஸேனையைச் சார்ந்தவர்களைப் பார்த்து மரங்களாலும், கற்களாலும், பலவிதமான பர்வத சிகரங்களாலும், அடித்தார்கள்; அதிலும் கெடுதி யடையாம லிருப்பதைக் கேட்டுப் பயந்தார்கள். 28

அற்பர்களால் உபயோகிக்கபட்டனவும் அமங்களமானவையுமாகிய கடுஞ் சொற்கள் நாராயண பக்தர்களான மஹான்களிடம் எவ்விதம்

க்ருஷ்ணாநுகூலேஷு யதா மஹத்ஸு
க்ஷுத்ரை: ப்ரயுக்தா உஶதீ ருக்ஷவாச: ॥ 29

தே ஸ்வப்ரயாஸம் விததம் நிரீக்ஷ்ய
ஹராவபக்தா ஹதயுத்ததர்பா: ।
பலாயநாயாஜிமுகே விஸ்ருஜ்ய
பதிம் மநஸ்தே தது ராத்தஸாரா: ॥ 30

வ்ருத்ரோऽஸுராம்ஸ்தாநநுகாந் மநஸ்வீ
ப்ரத்ரவத: ப்ரேக்ஷ்ய பபாஷ ஏதத் ।
பலாயிதம் ப்ரேக்ஷ்ய பலம் ச பக்நம்
பயேந தீவ்ரேண விஹஸ்ய வீர: ॥ 31

காலோபபந்நாம் ருசிராம் மநஸ்விநாம்
ஜகாத வாசம் புருஷப்ரவீர: ।

உஶதீ: உஶத்ய: க்ருத்ராஷ்டுகாஞ்சீதியா கல்யாண்ய: ருக்ஷா: பருஷா: வாசோ யதா மஹத்ஸ்வமோகா: ந பவந்தி தத்வத் ॥ ௨௯ ॥ த இதி । ஹரௌ அயுத்தே யுத்ததர்பேஷாம் ஶூர: ஸம்ரம்பஹீந: ஸாரோ பலம் யேஷாம் தே ஆத்தஸாரா: ... பதிம் விஸ்ருஜ்ய பலாயநாய மநோ தது: ... ॥ ௩௦ ॥ வ்ருத்ர இதி । ப்ரத்ரவத: பலாயமாநாந் ப்ரேக்ஷ்ய ... தீவ்ரேண பயேந பலாயிதம் ... பபாஷே ॥ ௩௧ ॥ ததேவ விஶிநஷ்டி । காலேதி । காலோபபந்நாமவஸ-

---

வீணுகுமோ அது போல் தேவர்களிடம் அஸுரர்கள் அடிக்கடி செய்த ப்ரயாஸமான கார்யங்கள் வீணயின. 29

விஷ்ணுவிடம் பக்தி யில்லாதவர்களும் யுத்தத்தில் கொழுப்பை யிழந்தவர்களும் பிறருக்குத் தைர்யத்தைப் பறிகொடுத்தவர்களும் ப்ரஸித்தர்களுமாகிய அந்த அஸுரர்கள் தங்களுடைய ப்ரயாஸம் வீணனதைப் பார்த்து யுத்தமுனையில் வ்ருத்ரனை விட்டு ஓடுவதற்கு மனம் கொண்டார்கள். 30

சிறந்த மனமுடையவனும் வீரனுமாகிய வ்ருத்ரன் பயத்தால் நொந்து ஓடுவதாகிய ஸைன்யத்தையும் பரிவாரங்களாகிய அசுரர்களையும் கண்டு பின் வருமாறு சொல்லுகிறுன். 31

புருஷர்களுக்குள் தகுந்த சூரனுகிய வ்ருத்ரன் சிறந்த மனமுடையவர்களுக்கு மனேக்ஞமும், சமயத்திற் கொத்ததுமாகிய சொல்லைக் கூறலானுன்

ஹே விப்ரசித்தே நமுசே புலோமந்
மயாநர்வந் ஶம்பர மே ஶ்ருணுத்வம் ॥ 32

ஜாதஸ்ய ம்ருத்யுர்த்ருவ ஏவ ஸர்வத:
ப்ரதிக்ரியா யஸ்ய ந சேஹ க்லுப்தா ।
லோகோ யஶஶ்சாத ததோ யதி ஹ்யமும்
கோ நாம ம்ருத்யும் ந வ்ருணீத யுக்தம் ॥ 33

த்வௌ ஸம்மதாவிஹ ம்ருத்யூ துராபௌ
யத்ப்ரஹ்மஸந்தாரணயா ஜிதாஸு: ।
கலேவரம் யோகரதோ விஜஹ்யாத்
யதக்ரணீர்வீரஶயே(அ)நிவ்ருத்த: ॥ 34

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே அஷ்டமஸ்கந்தே தஶமோ(அ)த்யாய:.

ரோஷிதாம் மநஸ்விநாம் [illegible] ஹேவிப்ரசித்தே ஹேமய ஹே அநர்வந் ஹேஶம்பர மேவாசம் ஶ்ருணுத ॥ ३२ ॥ ஜாதஸ்யேதி ॥ ததோ ம்ருத்யோ: இஹ யஶ: லோக: ஸ்வர்கஶ்ச யதி ஸ்யாத் அத தர்ஹி கோ நாம ம்ருத்யும் யுக்தம் ஸமீசீநம் வ்ருணீத வா ॥ ३३ ॥ த்வாவிதி ॥ ப்ரஹ்மஸந்தாரணயா கலேவரம் ஜஹ்யாதிதி யச்ச ஸ ஏகோ ம்ருத்யு: வீரஶயநே ஸங்க்ராமே அநிவ்ருத்த: அபராங்முகஸ்ஸந் ஜஹ்யாதிதி யச்ச ஸ ஏக: தாவுபௌ இஹ ஸம்மதௌ ம்ருத்யூ ॥ ததா ச ஸ்ம்ருதி: ॥ "த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே ஸூர்யமண்டலபேதிநௌ । பரிவ்ராட்யோகயுக்தஶ்ச ரணே சாபிமுகோ ஹத:" இதி ॥ ३४ ॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் தஶமோ(அ)த்யாயவ்யாக்யா.

ஓ விப்ரசித்தியே! ஓ நமுசியே! ஓபுலோமாவே! ஓமய! அனர்வாவே! ஓசம்பர! என் சொல்லைக் கேளுங்கள். 32

பிறந்தவனுக்கு மரணம்நிச்சயமேயாம். அதற்கு எந்தவிதத்திலும் பரிஹாரமேற் படவில்லை. அந்த மரணத்தால் ஸ்வர்க்கமும் கீர்த்தியும் கிடைக்கு மாளுல் அந்த உசிதமான மிருத்யுவை எவன் தான் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டான். 33

பிரம்ஹ ஸ்வரூப தாரணையால் ப்ராணன்களை ஜயித்து யோகத்தில் விச்வாஸ மடைந்து சரீரத்தை விடுவதும் யுத்த பூமியில் பின் வாங்காமல் முன்னின்று சரீரத்தை விடுவதும் ஆகிய இவ்விரண்டு மரணங்களும் சாஸ்திரத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டவைகளாம். 34

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌚𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌮𑍂𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌪𑌰𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥ 1

𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌮𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑌾𑌥𑌵𑌤𑍍 ॥ 2

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑍌𑌜𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ 3

𑌕𑌿𑌂 𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌹𑌤𑍈𑌃 ।
𑌨 𑌹𑌿 𑌭𑍀𑌤𑌵𑌧𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 4

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌂𑌸𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌮𑍂𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥ 1 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 ॥ 2 ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ 3 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾-
𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋𑌯𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋 𑌹𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌨 𑌯𑌶𑌃 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌨 𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 4 ॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥

11-வது அத்தியாயம்

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! ப்ரபுவாகிய வ்ருத்ரன் இவ்விதமுரைத்ததும் பயத்தால்நடுங்கிய வர்களும் ஓடுவதில் நோக்க முள்ளவர்களும் மனமில்லாதவர்களுமாகிய அஸுரர்கள் தர்மமில்லாத அந்தவார்த்தையை க்ரஹிக்கவில்லை. 1

ஓ அரசனே ! அஸுரச்ரேஷ்டனாகிய வ்ருத்ரன் காலத்தை அநுஸரிக்கும் தேவர்களால் சிதறி யடிக்கப்பட்டதும் துரத்தப்படதுமாகிய அஸுரஸேனை நாதனற்றதுபோல் துன்பமடைவதைப் பார்த்து அவர்களுக்குள்ள விபத்தைக் கவனித்துப் பொறுத்வணுகி இந்த்ர சத்துருவாகிய அவ்வஸுரன் வலுவாய்த் தேவர்களை எதிர்த்துத் துரத்தி யடித்துச் சொல்லுகிறான். 2—3

தேவர்களே ! ஓடுகிறவர்களும், மலத்திற்குச் சமமாகியவர்களும், பின் பக்கத்தில் அடிபடுகிறவர்களுமாகிய அஸுரர்களால் உங்களுக்கு என்ன பயன்? சூரர்களென்ற எண்ண முடையவர்களுக்குப் பயந்தவனை வதைசெய்வது ச்லாக்கிய மல்ல; ஸ்வர்க்கத்திற் குரியது மல்ல. 4

𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌨𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑍇 ।
𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇 𑌨 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 ॥ 5

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑍀𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌰𑌿𑌪𑍂𑌨𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌨𑌦𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 6

𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍈 ।
𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌯𑌥𑍈𑌵𑌾𑌶𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌹𑌤𑌾𑌃 ॥ 7

𑌮𑌮𑌰𑍍𑌦 𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌂
𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌰𑌣𑌰𑌙𑍍𑌗𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 ।
𑌗𑌾𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌶𑍂𑌲 𑌓𑌜𑌸𑌾
𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑍋𑌨𑍍𑌮𑌦𑌃 ॥ 8

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌧𑌰𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌽𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌦𑌾𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌧𑌨𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 𑌨 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥௫॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌿𑌪𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 ॥௬॥ 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍋𑌟𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 ॥ ௭ ॥ 𑌮𑌮𑌰𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌡𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌡𑌵𑌨𑌂

ஓ அற்பர்களே ! உங்களுக்கு யுத்தத்தில் ச்ரத்தையும் மனத்தில் தைர்யமுமிருந்து விஷய ஸுகத்தில் விருப்ப மில்லாவிட்டால் என் முன் க்ஷணப் பொழுது நில்லுங்கள். 5

இவ்விதம் தேவர்களிடம் சொல்லிக் கோப மடைந்து தேஹத்தால் சத்ருக்களைப்பயப்படுத்தி மிகவும் பலமாய்க் கர்ஜனை செய்தான். அதனுல் ஜனங்கள் ப்ரஞ்ஞையை இழந்தார்கள். 6

வ்ருத்ரா ஸுரனுடைய அந்த கர்ஜனையால் தேவர்கள் யாவரும் மூர்ச்சையடைந்து வஜ்ரத்தாலடி பட்டவர்கள் போல் பூமியில் விழுந்தார்கள். 7

யுத்தமாகிய ந ர் த் த ன ஸ்தானத்தில் துர்மதமுள்ளவனும், சூலாயுதமெடுத்தவனும், பூமியை நடுங்கச் செய்பவனுமாகிய வ்ரு த் ர ன் மூடிய கண்களுடையதும், துன்ப முள்ளதுமாகிய தேவஸைன்யத்தை மதங்கொண்ட யானை பத்மவனத்தைத் துகைப்பதுபோல்வலுவாய் பாதங்களால் துகைத்தான். 8

வஜ்ராயுதம் பிடித்த இந்த்ரன் இந்த ஸைன்யத்தைப் பார்த்து மிகவும் பொறுக்காதவனகி, எதிர்த் தோடிவரும் தன் சத்ருவாகிய வ்ருத்ரான் மேல்

விக்ஷேப தாமாபததீம் ஸுது:ஸஹாம்
ஜக்ராஹ வாமேந கரேண லீலயா ॥ 9

ஸ இந்த்ரசத்ரு: குபிதோ ப்ருசம் தயா
மஹேந்த்ரவாஹம் கதயோருவிக்ரம: ।
ஜகாந கும்பஸ்தல உந்நதந் ம்ருதே
தத்கர்ம ஸர்வே ஸமபூஜயந் ந்ருப ॥ 10

ஐராவதோ வ்ருத்ரகதாபிம்ருஷ்டோ
விகூர்ணிதோ(அ)த்ரி: குலிசாஹதோ யதா ।
அபாஸரத்பிந்நமுகஸ்ஸஹேந்த்ரோ
முஞ்சந்நஸ்ருக்ஸப்ததநுர்ப்ருசார்த: ॥ 11

ந ஸந்நவாஹாய விஷண்ணசேதஸே
ப்ராயுங்க்த பூய: ஸ கதாம் மஹாத்மா ।
இந்த்ரோ(அ)ம்ருதஸ்யந்திகராபிமர்ச
வீதவ்யதக்ஷதவாஹோ(அ)வதஸ்தே ॥ 12

உக்ரதோ(அ)த்ரேர்பலஸ்ய ஸம்பந்தின: ப்ரஜோயயாத்ரூயதி ॥ அ ॥ கய ॥ ஐராவத இதி ॥ ஸம்யந்த: ப்ராணம் ஜேசம் ॥ கக ॥ நேதி ॥ ஸந்நோவஸந்ந: ச்ருஷ்கஜத்யய: வாஹோ மஜோயஸ்ய தஸ்மைந ப்ராயுங்க்த அம்ருதஸ்யந்தீ கராம்ருதஸ்யாவீய: ஸ்வகர: தேநாபிமர்ச: ஸ்பர்ச: தேந வீதவ்யதோ கதவ்யதக்ஷதோ வா வாஹோ யஸ்ய ஸதயாபூதோவதஸ்தே ॥ கஉ ॥ ஸஜ இதி ॥ ஸவ்ருத்ர: ஹேந்த்ரோ

பருத்த கதையை ப்ரயோகித்தான். வ்ருத்ரன் மிகவும் பொறுக்க முடியாததும், விரைவாய் வருகிறதுமாகிய அந்த கதையை விளையாட்டாக இடது கையால் க்ரஹித்தான். 9

உக்ரமான வீர்யமுடையவனும் இந்த்ரனுக்குச் சத்ருவுமாகிய வ்ருத்ரன் கலக்கமடைந்து யுத்தத்தில் கர்ஜனை செய்து ஐராவதத்தை அதன் கும்பஸ்தலத்தில் கதாயுதத்தால் அடித்தான். ஓ அரசே! எல்லோரும் அந்தக் கார்யத்தைப் பூஜித்தார்கள். 10

வ்ருத்ரனுடைய கதையால் அடிபட்ட ஐராவதம் வஜ்ராயுதத்தால் அடிபட்ட பர்வதம்போல், சுழன்று தலைபிளவுண்டு ரத்தத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு மிகவும்துன்பமடைந்து இந்த்ரனுடன் ஏழுவிற்கடையளவு தூரம் ஓடிற்று. 11

மஹாத்மாவாகிய அந்த வ்ருத்ரன், நடுங்கிய வாஹன முள்ளவனும் துக்கித்த மனமுடையவனுமாகிய இந்த்ரன்மேல் மறுபடி கதையை ப்ரயோகிக்கவில்லை. இந்த்ரன் அமுதம் பெருகும் கையால் துன்ப மடைந்த யானையைத் தொட்டு அதன் ஸங்கடத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தான். 12

𑌸 𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌹𑌵𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌂
𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌮𑌂𑌹
𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌾𑌦 ॥ 13

॥ 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍
𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌹𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾 𑌚 ।
𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌨𑍃𑌣𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌮𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾
𑌮𑌚𑍍𑌛𑍂𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌦𑍃𑌷𑌦𑍍𑌧𑍃𑌦𑌾𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 14

𑌯𑍋 𑌨𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍇
𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 ।

𑌆𑌹𑌵𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌣𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌹𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌂𑌹𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍॥ ௧௩॥ 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌅𑌪𑌿 𑌚 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌸 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌪𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌨𑍃𑌣𑌃 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌮𑍇 𑌮𑌚𑍍𑌛𑍂𑌲𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌷𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌅𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑌨𑍃𑌣𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௪॥ 𑌯𑍋 𑌨 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌰𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௧௫ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍍𑌹𑌿𑌂

ஓ ராஜச்ரேஷ்ட! வ்ருத்ராஸுரன், தன் ப்ராதாவைக் கொன்றவனும், வஜ்ரத்தை ஆயுதமாகத் தரித்தவனும், சத்ருவும் யுத்தத்தில் ஆசையுடனிருப்பவனுமாகிய இந்த்ரனைப் பார்த்து க்ரூரமும், பாபமுள்ளதுமாகிய அவனுடைய செய்கையை நினைந்து நகைத்துச் சோகத்தாலும் மோஹத்தாலும் சொல்கிறன். 13

வ்ருத்ரன் கூறுகிறன்.

ப்ரும்ஹஹத்தி செய்தவனும், குருஹத்தி பண்ணிய வனும், ப்ராதாவைக் கொன்றவனும்' சத்ருவுமாகிய நீ என்முன் நிற்கிறய். ஆனந்தம்! அயோக்ய! என்னுடைய சூலாயுதத்தால் பேதமடைந்த சிலைபோன்ற மார்புடைய உன்னல் நான் இப்பொழுது விரைவில் கடனைத் தீர்த்தவனுகிறேன். இதுவும் ஸந்தோஷம். 14

ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பிய நீ கருணையின்றி, எங்களுக்கு முன்னேஉண்டான வரும், ஆத்மஸ்வரூபம் அறிந்தவரும், குருவும், பாபமில்லாதவரும், தீக்ஷை

விஶ்ரப்ய கட்கேந ஶிராம்ஸ்யவ்ருஶ்சத்
　　பஶோரிவாகருண: ஸ்வர்ககாம: ॥ 15

ஶ்ரீஹ்ரீதயாகீர்த்திபிருஜ்ஜிதம் த்வாம்
　　ஸ்வகர்மணா புருஷாதைஶ்ச கர்ஹ்யம் ।
க்ருச்ச்ரேண மச்சூலவிபிந்நதேஹம்
　　அஸ்ப்ருஷ்டவஹ்நிம் ஸமதந்தி க்ருத்ரா: ॥ 16

அந்யே நு யே த்வேஹ ந்ருஶம்ஸமஜ்ஞா
　　ய உத்யதாஸ்த்ரா: ப்ரஹரந்தி மஹ்யம் ।
தைர்பூதநாதாந் ஸகணாந் நிஶாத
　　த்ரிஶூலநிர்பிந்நகலைர்யஜாமி ॥ 17

அதோ ஹரே மே குலிஶேந வீர
　　ஹர்தா ப்ரமத்யைவ ஶிரோ யதீஹ ।
தத்ராந்ருணோ பூதபலிம் விதாய
　　மநஸ்விநாம் பாதரஜ: ப்ரபத்ஸ்யே ॥ 18

அதக்ததேஹம் ஸமதந்தி பக்ஷயிஷ்யந்தீத்யர்த:॥ ௧௬ ॥ அந்ய இதி। அந்யேऽபி யே அஜ்ஞா: அஹம் த்வாம் ந்ருஶம்ஸமிந்த்ரம் ஹ்யுத்யதாஸ்த்ராஸ்ஸந்த: யதி ப்ரஹரந்தி தைர்பூதநாதாந் பைரவாதீந் யக்ஷ்யாமி கதம் ஸகணைர்நிஶாதம் தீக்ஷ்ணீக்ருதம் யத் த்ரிஶூலம் தேந நிர்பிந்நா: கலா: யேஷாம் தை:॥ ௧௭ ॥ அதோ இதி। அதோ அதவா ஹரே ஹே இந்த்ர யதி வா ஏவ மே ஶிரோ ஹர்தா ஹரிஷ்யஸி ததா ததாऽபி அந்ருணோ விமுக்தகர்மபந்த: ஸந் பூதேப்யோ பலிம் தேஹம் விதாய மநஸ்விநாம் பாதரஜ: ப்ரபத்ஸ்யே…

யடைந்தவருமாகிய விச்வரூபருடைய சிரங்களைப் பசுவின் சிரங்களைப் போல் ப்ரியத்துடன் கத்தியால் நறுக்கினையல்லவா? 15

ஸ்ரீ, வெட்கம், தயை, கீர்த்தி, இவைகளால் விடுபட்டவனும், என் செய்கையால் ராக்ஷஸர்களாலும் நிந்திப்பதற்கு உரியவனும், அக்நி ஸம்பந்த மில்லாதவனும், என் சூலாயுதத்தால் பிளவுபட்ட தேஹமுடையவனுமாகிய உன்னை கழுக்கள் ப்ராயாஸத்துடன் புசிக்கப்போகின்றன. 16

க்ரூரமாகிய உன்னைச் சார்ந்தவர்களும் மூடர்களும், பாணமெடுத்தவர்களுமாகிய மற்றுமுள்ளவர்கள் என்னை அடிப்பார்களானல், தீக்ஷ்ணமான த்ரிசூலத்தால் துண்டிக்கப்பட்ட கழுத்தையுடைய அந்த மூடர்களால் பரிவாரங்களுடன் கூடிய பூதநாதர்களைப் பூஜிக்கிறேன். 17

அல்லது வீரனுகிய ஓ இந்த்ர! நீ வஜ்ராயுதத்தால் என் சிரஸைப் பிளந்து வதை செய்வாயானல் அப்பொழுது கர்மபந்தம் நீங்கியவனுகி, பூதபலியைக் கொடுத்துத் தீரர்களின் பாததூளியை அடைகிறேன். 18

𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌹𑌿𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂
𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌿 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌮𑍋𑌘𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨 𑌗𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌵 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 ॥ 19

𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾
𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌦𑌧𑍀𑌚𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌚 𑌤𑍇𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋
𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 20

𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌹
𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 ।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌰𑌂𑌹𑍋𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍋
𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥ 21

𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௧௮॥ 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 — 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌨 𑌹𑌿𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌸𑌿 𑌗𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௧௯॥ 𑌅𑌮𑍋𑌘𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌯𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌿𑌤𑌃 । 𑌹𑌨𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌮𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍋𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌃 ॥௨௧॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌤𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾

ஓ தேவேந்த்ர! சத்ருவாகிய நான் முன் நிற்கும்போது வீணாகாத வஜ்ராயுதத்தை ஏன் ப்ரயோகிக்கவில்லை. கிருபணனிடம் பயன்றரும் யாசகம் போலும் (முன் ப்ரயோகித்த) கதைபோலும் வஜ்ராயுதமானது வீணாகாது. ஸந்தேகம் வேண்டாம். 19

ஓ இந்த்ர! உன் வஜ்ராயுதமானது விஷ்ணுவின் தேஜஸ்ஸாலும் தத்யங் முனிவரின் தேஜஸ்ஸாலும் தீக்ஷ்ண்யமாக இருக்கிறது. விஷ்ணுவின் ஆக்ஞைப் பெற்ற நீ அதே ஆயுதத்தால் சத்ருவாகிய என்னை வதைசெய். எங்கே விஷ்ணு இருப்பரோ அங்கே விஜயம், ஸ்ரீ, குணம் இவை நிலைபெற்றிருக்கும். 20

உன்னுடைய வஜ்ராயுதத்தின் வேகத்தால் நாசமடைந்த விஷயஸங்கங்களுடையவனும், தேஹத்தை விட்டவனுமாகிய நான் நாராயணர் கூறியவாறு அவருடைய பாதாரவிந்தத்தில் மனதைச் செலுத்தி முனிவரின் கதியை அடைகிறேன். 21

𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌲𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌰𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗 𑌆𑌧𑌿-
𑌰𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌕𑌲𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌃 ॥ 22

𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍-
𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌰 ।
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍋
𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑍋𑌽𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌗𑍋𑌚𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 ॥ 23

𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌰𑍇 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌕𑌮𑍂𑌲-
𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑍁𑌦𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌃 ।
𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑌾𑌸𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇
𑌗𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌯𑌃 ॥ 24

𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌰𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 . 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 22 ॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍋𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑌃 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 23 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌏𑌕𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑍁𑌦𑌾𑌸𑌃 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌭𑌵𑍇𑌯𑌂 𑌅𑌸𑍁𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑍁

பகவான் தம்மைச் சார்ந்தவர்களும் ஒரே நிச்சய புத்தியுடையவர் களுமாகிய பக்தர்களுக்கு ஸ்வர்க்கத்திலும் பூமியிலும் பாதாளத்திலுமுள்ள ஸம்பத்துக்களைக் கொடுக்கமாட்டார். ஏனெனில் அவைகளால் த்வேஷம் வருத்தம், மனக்கவலை, மதம், கஷ்டம், விபத், ப்ரயாஸம் முதலியன உண்டா கின்றன. 22

ஓ இந்த்ர! எங்களுடைய ப்ரபுவாகிய பகவான் பக்தனுக்கு, தர்மம், அர்த் தம், காமம் இவை ஸம்பந்தமான ஆயாஸத்தை நாசம் செய்கிறார். இதனாலேயே பகவானுடைய அநுக்ரஹத்தை ஊஹிக்கவேண்டும். ஏழைகளுக்கு விஷயமா கும் பகவான் மற்றவர்களால் அடையமுடியாதவர். 23

ஓ விஷ்ணுவே! நான் உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை முக்யமான ஆச்ரய மாகக்கொண்ட தாஸர்களுக்கும் தாஸனாகிறேன். ப்ராணன்களுக்கு நாதராகிய உம்முடைய குணங்களை மனம் நினைக்கட்டும். வாக் அவைகளை க்ரஹிக்கட்டும். தேஹம் உம்முடைய செய்கையைச் செய்யட்டும். 24

𑌨 𑌨𑌾𑌕𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂
𑌨 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌨 𑌰𑌸𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍।
𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌾
𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌯𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇 ॥ 25

𑌅𑌜𑌾𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌇𑌵 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌖𑌗𑌾𑌃
𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾
𑌮𑌨𑍋𑌽𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍 ॥ 26

𑌮𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃।
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌦𑌾𑌰𑌗𑍇𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌨𑌾𑌥 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍॥27

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍈𑌕𑌶𑌰𑌣𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍॥௨௪॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌕𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌪𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌹𑍇 𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸 𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌨𑌿𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌹𑌯𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿॥௨௫॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌅𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌜𑌾𑌤𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌖𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌶𑌿𑌶𑌵𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌦𑌾𑌮𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍂𑌰𑌦𑍇𑌶𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௨௬ ॥ 𑌮𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍॥௨௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஸௌபாக்யநிதியாகிய ஓ ப்ரபுவே! உம்மைவிட்டு த்ருவபதத்தையும் விரும்பேன். பிர்மஹலோகத்தையும் விரும்பேன். பூமி, எல்லாவற்றுக்கும் பதியாகும் தன்மையையும் விரும்பேன்; பாதாளத்திற்குப் பதியாகும் தன்மையையும் விரும்பேன்; யோகஸித்திகளையும் விரும்பேன்; மோக்ஷத்தையும் விரும்பேன். 25

ஓ அரவிந்தநேத்ர ! இறக்கை முளைக்காத பக்ஷிகள் தாயை விரும்புவது போலும் பசியால் துன்பமுள்ள கன்றுகள் பாலை விரும்புவதுபோலும் துக்கமடைந்த ப்ரியநாயகி யாத்ரை சென்ற ப்ரியனாகிய கணவனை விரும்புவது போலும் என் மனம் உம்மை விரும்புகிறது. 26

என் கர்மங்களால் ஸம்ஸாரசகரத்தில் ப்ரமிக்கும் எனக்கு உத்தமச்லோகராகிய உம்மைச்சார்ந்த பக்தர்களிடம் ஸ்நேஹம் உண்டாகட்டும். ஓ நாத! உம்முடைய மாயையால் தேஹம், புத்ரன், மனைவி, கிருஹம் இவைகளில் பற்றுதலடைந்த மனமுடைய எனக்கு மறுபடி அவைகளிடம் பற்றுதல் உண்டாக வேண்டாம். 27

11-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌜𑍌
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌕𑍈𑌟𑌭𑍋𑌽𑌪𑍍𑌸𑍁 ॥ 1

𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌠𑍋𑌰𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵
𑌆𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍋
𑌹𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌦 ॥ 2

𑌸 𑌆𑌪𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌲𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌲𑍍𑌕𑌵𑌤𑍍
𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌜𑌾𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌃 ।

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇𑌽𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍁 ।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍋𑌦𑌕𑍇 ॥௧॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌠𑍋𑌰𑌾𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌶𑌿𑌖𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௨॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍂𑌲𑌂 𑌆𑌪𑌤𑌤𑍍 𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌲𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌲𑍍𑌕𑌾 𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣

12-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! இவ்வாறு யுத்தத்தில் தேஹத்தைவிட விரும்பியவனும் ஜயமடைவதைவிட மரணத்தைச் சிறந்ததென்று எண்ணியவனுமாகிய வ்ருத்ரன் சூலத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஜலத்தில் கைடபன் விஷ்ணுவை எதிர்த்தது போல் தேவேந்த்ரனை எதிர்த்து வந்தான். 1

பிறகு வீரனும், அஸுரச்ரேஷ்டனுமாகிய வ்ருத்ரன் ப்ரளயகாலாக்னி போல் கடுமையான முனையுடைய சூலத்தை வலுவுடன் சுழற்றி இந்த்ரனிடம் ப்ரயோகித்து கர்ஜனைசெய்து கோபத்துடன் "ஆ பாவி! தொலைந்தாய்" என்று உரைத்தான். 2

ஆகாயத்தில் வருவதும் சுற்றுவதும் க்ரஹம்போலும் ஜ்வாலை வெளியான கொள்ளிக்கட்டைபோலும் பார்க்கமுடியாததுமாகிய சூலத்தை இந்த்ரன் பார்

வஜ்ரேண வஜ்ரீ ஶதபர்வணாச்சிநத்
புஜம் ச தஸ்யோரகராஜபோகம் ॥ 3

சிந்நைகபாஹு: பரிகேண வ்ருத்ர:
ஸம்ரப்த ஆஸாத்ய க்ருஹீதவஜ்ரம் ।
ஹநௌ ததாடேந்த்ரமதாமரேபம்
வஜ்ரம் ச ஹஸ்தாந்ந்யபதந்மகோந: ॥ 4

வ்ருத்ரஸ்ய கர்மாதிமஹாத்புதம் தத்
ஸுராஸுராஶ்சாரணஸித்தஸங்கா: ।
அபூஜயம்ஸ்தத்புருஹூதஸங்கடம்
நிரீக்ஷ்ய ஹாஹேதி விசுக்ருஶுர்ப்ருஶம் ॥ 5

இந்த்ரோ ந வஜ்ரம் ஜக்ருஹே விலஜ்ஜித
ஶ்ச்யுதம் ஸ்வஹஸ்தாதரிஸந்நிதௌ புந: ।
தமாஹ வ்ருத்ரோ ஹர ஆத்தவஜ்ரோ
ஜஹி ஸ்வஶத்ரும் ந விஷாதகால: ॥ 6

வாஸுகி: தஸ்ய போகோ தேஹ இவ ஹஸ்தாகாரம் ॥3॥ சிந்நைகபாஹுரிதி । ஹநௌ கபோலயோருபரி அமரேபம் ஐராவதம் ச ॥4॥ ... வ்ருத்ர: ஹேஹரேந்த்ர ॥5॥ ... வஸ்தாநிதி । ... கிம் த ... விஜய: ... யதாகாலம் ... ஸ்வதாம் ... கிம் ... ஶ்ருததாயிநாம்

த்துப் பயமடையாமல் நூறு கணுக்களுடைய வஜ்ராயுதத்தால் வெட்டினுன். வாஸுகியின் தேஹம்போன்றதான வ்ருத்ரனுடைய கையையும் நறுக்கினுன். 3

ஒருகை வெட்டப்பட்ட வ்ருத்ரன் படபடப்புடன் வஜ்ரம் பிடித்த இந்த்ரனிடம் சென்று பரிகம் என்ற ஆயுதத்தால் கன்னத்திற்கு மேலானவிடத்தில் அடித்தான். பிறகு ஐராவதத்தையும் அடித்தான். இந்த்ரனுடைய கையிலிருந்து வஜ்ராயுதம் விழுந்தது. 4

வ்ருத்ராஸுரனுடைய மிகவும் ஆச்சர்யமான பெரும் செய்கையைப் பார்த்துத் தேவர்கள், அஸுரர்கள், சாரணர்கள், ஸித்தர்கள் யாவரும் கொண்டாடினுர்கள்; இந்த்ரனுடைய அந்த ஸங்கடத்தைப்பார்த்து ஆ ஆ! என்று மிகவும் துக்கமடைந்தார்கள். 5

இந்த்ரன் வெட்கமடைந்து தன் கையிலிருந்து நழுவிய வஜ்ராயுதத்தை சத்ருவின் எதிரில் மறுபடி அதனைப் பெறவில்லை. வ்ருத்ரன் இந்த்ரனிடம் சொல்லுகிறுன். ஒ தேவராஜ! வஜ்ராயுதத்தை எடுத்து உன் சத்ருவை வெல்லு. இது துக்கமடையும் காலமல்ல. 6

𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑌤𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌜𑌯𑌃 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌵𑍈 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑍈𑌕𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ 7

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌾 𑌵𑌶𑍇 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌇𑌵 𑌶𑌿𑌚𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸 𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌹 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 8

𑌓𑌜𑌃 𑌸𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌤𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑌨𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌡𑌮𑍍 ॥ 9

𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌮𑌯𑍀 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌃 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍𑌨𑍀𑌶𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌭𑍋𑌃 ॥ 10

[illegible]

ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ப்ரளயம் இவைகளுக்கு ப்ரபுவும் ஸர்வக்ஞரும் ஆதியி லுண்டானவரும், நித்யருமாகிய பகவானொருவரின்றி அஸ்திரம் பிடித்தவர் களும், யுத்தம் செய்ய விரும்பியவர்களும், தேஹத்தை ஆத்மாவாகக்கொண்ட வர்களுமாகிய ப்ராணிகளுக்கு எப்பொழுதும் ஜயம் என்பதில்லை. சில ஸமயத் தில் ஒருபக்கத்திலுண்டாகாது. 7

உலகபாலர்களுடன் கூடிய இந்த ஜனங்கள் ஸ்வாதீனமின்றி, வலையில் கட் டுண்ட பக்ஷிகள்போல் எந்த பகவானுடைய வசத்திலிருந்து மூச்சு விடுகின் றனரோ அந்த பகவான் ஜயம் முதலியவைகளில் காரணமாகிறார். 8

ஓஜஸ், வீர்யம், பலம், ப்ராணன், மோக்ஷம், மரணம் இவற்றின் ஸ்வரூப னாகிய பகவானை ஹேது என்று ஜனங்கள் அறியாமல் ஜடர்களாகிய தங்களை ஹேது என்று எண்ணுகிறார்கள். 9

ஓ இந்த்ர ! ஈசனுடைய சேஷ்டைகள் கட்டையால் அமைந்த ஸ்திரீபோ லும் யந்திரமயமான மிருகம் போலுமுள்ளன என்றறிந்துகொள், 10

புருஷ: ப்ரக்ருதிர்வ்யக்தமாத்மா பூ⁴தேந்த்³ரியாஶயா: ।
ஶக்நுவந்த்யஸ்ய ஸர்கா³தௌ³ ந விநா யத³நுக்³ரஹாத் ॥ 11

அவித்³வாநேவமாத்மாநம் மந்யதே(அ)நீஶமீஶ்வரம் ।
பூ⁴தைஸ்ஸ்ருஜதி பூ⁴தாநி க்³ரஸதே தாநி தைஸ்ஸ்வயம் ॥

ஆயு: ஶ்ரீ: கீர்திரைஶ்வர்யமாஶிஷ: புருஷஸ்ய யா: ।
ப⁴வந்த்யேவ ஹி தத்காலே யதா²(அ)நிச்சோ²ர்விபர்யயா: ॥ 13

தஸ்மாத³கீர்தியஶஸோர்ஜயாபஜயயோரபி ।
ஸமஸ்ஸ்யாத்ஸுக²து³:கா²ப்⁴யாம் ம்ருத்யுஜீவிதயோரபி ॥ 14

ஸத்த்வம் ரஜஸ்தம இதி ப்ரக்ருதேர்நாத்மநோ கு³ணா: ।
தத்ர ஸாக்ஷிணமாத்மாநம் யோ வேத³ ந ஸ ப³த்⁴யதே ॥ 15

அவித்³வாநிதி। ஏவமவித்³வாநநீஶமேவாத்மாநமீஶ்வரம் ஸ்வதந்த்ரம் மந்யதே நநு விப்ராத³ய: ஸ்ருஷ்டாவுத்³யுக்தா த்³ருஶ்யந்தே வ்யாக்⁴ராத³யஸ்து ஸம்ஹாரே ஸ்வதந்த்ரா இவ பூ⁴தைரேவேதி ஸ்வயம் ஸம்ஹார: ॥ 12 ॥ நநு கஶ்சித³பராஜிதஸ்ய ஜயாதி³ ஶம்ஸந்த்யேவ நாத: கிந்நிமித்தம் யத்ந இத்யத ஆஹ ஆயுரிதி॥ தத்காலே ஜயாதி³காலே யதா²விபர்யயா: அகீர்த்யாத³ய: ॥ 13 ॥ தஸ்மாதி³தி। யஸ்மாதே³வம் ஸர்வம் ஸம்ஸாராதீ⁴நம் தஸ்மாத் ஸம: ஸ்யாத் ஹர்ஷவிஷாத³ஹீநோ ப⁴வேத் ॥ 14 ॥ ஸத்த்வமாத்மநோ ந கு³ணா: — ஸத்த்வாதி³த³। ஹர்ஷாதி³பி⁴ர்ந ப³த்⁴யதே॥ 15 ॥ ஹர்ஷவிஷாத³நிவ்ருத்த்யை தத்த்வஜ்ஞாநமேவ ஸாத⁴நமித்யாஹ வசோ(அ)பி। வ்யக்த

புருஷம், ப்ரகிருதி, மஹத்தத்வம், அஹங்காரம், பூதங்கள், இந்த்ரியங்கள் அந்தக்காணம் இவைகள் இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றில் பகவானுடைய அநுக்ரகமின்றித் திறமை பெறா. 11

அக்ஞானமுடையவன் அஸ்வதந்த்ரனாகிய தன்னை ஸ்வதந்த்ரனாக நினைக்கிறான். பகவான் பூதங்களால் பூதங்களை ஸ்ருஷ்டி செய்கிறார்; அவ்விதமே ஸம்ஹரிக்கிறார். 12

ஆயுஸ், ஸ்ரீ, கீர்த்தி, ஐச்வர்யம், மங்களம் இவைகள் விருப்பமில்லாதவனுக்கு அபகீர்த்தி முதலியவை உண்டாவதுபோல் காலத்தில் புருஷனுக்கு உண்டாகின்றன. 13

ஆகையால் அபகீர்த்தியிலும் கீர்த்தியிலும் ஜயத்திலும் அபஜயத்திலும் மாணத்திலும் உயிருடனிருப்பதிலும் ஸுகதுக்கங்களை ஸமனாகக்கொள்ள வேண்டும். 14

ஸத்வம், ரஜஸ் தமஸ் ஆகிய இம்மூன்று குணங்களும் ப்ரகிருதியைச் சார்ந்தவைகள். ஆத்மாவைச் சார்ந்தனவல்ல. மனதில் ஸாக்ஷியாக இருக்கும் மாவை எவன் அறிகிறானோ அவன் கட்டுப்படமாட்டான். 15

𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌾𑌯𑍁𑌧𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇 ।
𑌘𑌟𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 16

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌗𑍍𑌲𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌰 𑌇𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌸𑌨𑌃 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌯𑍋𑌽𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌜𑌯𑌃 ॥ 17

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌾𑌲𑍀𑌕𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌵𑌜𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌗𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌃 ॥ 18

॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 19

𑌭𑌵𑌾𑌨𑌤𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀𑌂 𑌜𑌨𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 20

𑌘𑌾𑌯𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌾𑌜𑌸𑍍𑌵𑌪𑌸𑍍𑌯 ॥௧௬॥ [illegible] । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌏𑌵 𑌗𑍍𑌲𑌹𑌃 𑌪𑌣𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌇𑌷𑌵 𑌏𑌵 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌕𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌾𑌰𑌕𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥௧௭॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑌤𑌾𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌪𑌟𑌂 ॥௧௮॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 ॥

ஓ தேவராஜ! உன்னுடைய ப்ராணன்களைக் கவரவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் சக்தியுள்ளவரையில் முயன்ற நான் யுத்தத்தில் ஆயுதமும் கைகளும் முறிபட்டு உன்னால் ஜயிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார். 16

இந்த யுத்தமானது ப்ராணனைப் பந்தயமாக உடையது; பாணங்களைக் காய்களாக உடையது; வாஹனங்களைப் பலகையாக உடையது. இதில் இவனுக்கு ஜயமென்றும் இவனுக்கு அபஜயமென்றும் அறிய முடியாது. 17

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இந்த்ரன் கபடமில்லாத வ்ருத்ரனுடைய சொல்லைக்கேட்டுக் கொண்டாடி வஜ்ராயுதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு கர்வத்தைவிட்டு நகைத்து வ்ருத்ரனிடம் சொல்லுகிறான். 18

இந்த்ரன் கூறுகிறான்.

ஆச்சர்யம்! ஓ அஸுர! நீ ஸித்திபெற்றவன். உனக்கு புத்தி இவ்விதமிருக்கிறதல்லவா? ஸுஹ்ருத்தும் ஈச்வரருமாகிய பகவானை எந்த விதத்தாலும் ஸேவித்தவன் நீ. 19

ஜனங்களை மோஹிக்கச்செய்வதும் விஷ்ணுவைச் சார்ந்ததுமாகிய மாயையை நீ கடந்தவன். ஏனெனில் நீ அஸுரபாவனையை விட்டு மஹா புருஷத்தன்மையை அடைந்திருக்கிறாய். 20

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌵 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌢𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ 21

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍌 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑍌 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌖𑌾𑌤𑌕𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ॥ 22

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌯𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍀 ॥ 23

𑌆𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌸𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌦𑍍𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷 ॥ 24

𑌸 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌂 𑌕𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑌭𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾 ॥ 25

𑌕𑌸𑍁॥௨௧॥𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌖𑌾𑌤𑌕𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌜𑌲𑍋𑌪𑌮𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃॥௨௨॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑍁𑌧𑌾𑌂𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍀𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍌॥௨௩॥ 𑌆𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍॥௨௪॥௨௫॥𑌦𑍋𑌷𑌾𑌹𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌯𑌯𑍋

இது பெரிய ஆச்சர்யமல்லவா? ஏனெனில் ரஜோகுண ஸ்வபாவமுள்ள உனக்கு ஸர்வஸ்வரூபியும், பகவானுமாகிய வாஸுதேவரிடம் புத்தியானது அழுத்தமாய் இருக்கிறது. 21

மங்களங்களுக்கு ப்ரபுவும் மஹிமையுள்ளவருமாகிய ஹரியினிடம் உனக்கு பக்தியுண்டாய் இருக்கிறது. * அமிர்தக்கடலில் விளையாடுகிறவனுக்கு ‡ பள்ள நீரால் யாது பயன்? 22

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! யுத்தங்களுக்கு ப்ரதானமானவர்களும் மிகுந்த வீர்யமுள்ளவர்களுமாகிய இந்த்ரனும் வ்ருத்ரனும் தர்மங்களை அறியவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ஒருவருக்கொருவர் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டு யுத்தம் செய்தார்கள். 23

சிறந்த பூபதியே! சத்ருக்களை த்வம்ஸம் செய்யும் வல்லமையுள்ள ஓ ராஜனே! வ்ருத்ராஸுரன், இரும்புமயமும், பயங்கரமுமான பரிகாயுதத்தைச் சுழற்றி இடதுகையால் இந்திரனைக் குறித்து பிரயோகித்தான். 24

தேவனாகிய இந்திரன் நூறுகணுக்களுடைய வஜ்ராயுதத்தால் வ்ருத்ரனுடைய பரிகாயுதத்தையும் ஒட்டகைக் குட்டிபோன்ற கைகளையும் ஒரே ஸமயத்தில் வெட்டினான். 25

---

* அமிர்தக்கடல் - பகவானை வர்ணித்தல். ‡ பள்ளத்திலுள்ள ஜலம் - ஸ்வர்க்கம் முதலியவைகளை வர்ணித்தலாம்.

தோர்ப்யாமுத்க்ருத்தமூலாப்யாம் பபௌ ரக்தஸ்ரவோஸுர: ।
சிந்நபக்ஷோ யதா கோத்ர: காத்ப்ரஷ்டோ வஜ்ரிணா ஹத: ॥ 26

க்ருத்வாதராம் ஹநும் பூமௌ தைத்யோ திவ்யுத்தராம் ஹநும் ।
நபோகம்பீரவக்த்ரேண லேலிஹோல்பணஜிஹ்வயா ॥ 27

தம்ஷ்ட்ராபி: காலகல்பாபிர்க்ரஸந்நிவ ஜகத்த்ரயம் ।
அதிமாத்ரமஹாகாய ஆக்ஷிபம்ஸ்தரஸா கிரீந் ॥ 28

கிரிராட் பாதசாரீவ பத்ப்யாம் நிர்ஜரயந்மஹீம் ।
ஜக்ராஸ ஸ ஸமாஸாத்ய வஜ்ரிணம் ஸஹவாஹநம் ।
மஹாப்ராணோ மஹாவீர்யோ மஹாஸர்ப இவ த்விபம் ॥ 29

வ்ருத்ரக்ரஸ்தம் தமாலோக்ய ஸப்ரஜாபதய: ஸுரா: ।
ஹா கஷ்டமிதி நிர்விண்ணாஸ்சுக்ருஸு: ஸமஹர்ஷய: ॥ 30

ஸ்ராவ்யாம் ரக்தம் ஸ்ரவதீதி யதா கோத்ர: பர்வத: ॥௨௬॥ க்ருத்வாதராமிதி த்வாப்யாம் ஜக்ராஸேதி த்ருதீயேநாந்வய: க்ருத்வேதி । நபோவத்கம்பீரேண வக்த்ரேண லேலிஹாந: தத்வதுல்பணயா ஜிஹ்வயா ॥௨௭॥ தம்ஷ்ட்ராபிரிதி । காலகல்பாபி: ம்ருத்யுதுல்யாபி: அதிமாத்ரோ மஹாந்காயோ யஸ்ய ஆக்ஷிபந் ஆவர்ஜயந் ॥௨௮॥ கிரிராடிதி । நிர்ஜரயந் சூர்ணயந் மஹாப்ராணோ மஹாபல: மஹாவீர்யோ மஹாஸாஹஸ: ॥௨௯॥௩௦॥ நிர்விண்ணா இதி । மஹாவர்ஷேண கவச

கைகள் அடியோடு நறுக்கப்பட்டமையால் இரத்தத்தைப் பெருக்கும் விருத்ராஸுரன், தேவராஜனல் அடிபட்டதும், இறக்கைகளற்றதும் ஆகாயத்தினின்று நழுவியதுமாகிய பர்வதம்போல விளங்கினான்; 26

மிகுந்த வலுவுள்ளவனும் சிறந்த வீர்யமுடையவனுமாகிய வ்ருத்ராஸுரன் கன்னங்களின் கீழ்பாகத்தை பூமியிலும் அதன் மேல் பாகத்தை ஸ்வர்க்கத்திலும் வைத்து ஆகாயம்போல் கம்பீரமான வாயாலும் ஸர்ப்பம் போல் நீண்டிருக்கிற நாவினாலும் காலனுக்குச் சமமான தெற்றிப் பற்களாலும் மூவுலகை விழுங்குகிறவன்போலிருந்து மிகவும் பெரிய சரீரத்துடன் வலுவாய் மலைகளை அசையும்படி செய்தான்; காலால் நடக்கும் சிறந்தமலைபோலாகிப் பாதங்களால் பூமியைப் பொடியாகச் செய்தான்; வாஹனத்துடன் கூடிய இந்திரனிடம் சென்று பெரும்ஸர்ப்பமானது பக்ஷியைப்போல் விழுங்கினான். 27-29

ப்ரஜாபதிகளுடன் கூடியவர்களும், மஹரிஷிகளுடன் கூடியவர்களுமாகிய தேவர்கள் வ்ருத்ராஸுரனல் விழுங்கப்படும் இந்திரனைப் பார்த்து வருத்தமடைந்து ஆ! கஷ்டம்! என்று அலறினர்கள். 30

𑌨𑌿𑌗𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌨 𑌮𑌮𑌾𑌰𑍋𑌦𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌚 ॥ 31

𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌭𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌉𑌚𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌤 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌵𑍌𑌜𑌸𑌾 ॥ 32

𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌮𑌾𑌶𑍁𑌵𑍇𑌗𑌃
𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌹𑌰𑍍𑌗𑌣𑍇𑌨
𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌮𑌯𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑍇 ॥ 33

𑌤𑌦𑌾 𑌚 𑌖𑍇 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 ।

𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌚 ॥ ௩௧ ॥ 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑌲𑌭𑌿𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌤 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 ॥ ௩௨ ॥ 𑌵𑌜𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍 𑌆𑌶𑍁𑌵𑍇𑌗𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌵𑍇𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌯𑌨𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌗𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌯𑍋𑌽𑌹𑌰𑍍𑌗𑌣𑌃 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌦𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌹𑌰𑍍𑌗𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍇𑌰𑍍𑌥𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌨𑌨𑌾𑌯𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௩ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌘𑍍𑌨𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈

தேவராஜன் வ்ருத்ரனல் விழுங்கப்பட்டானுபினும்நாராயண கவசம் பூண்டும்யோகமாயாபலத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு அஸுரனுடைய வயிற்றில் மரணமடையாமலிருந்தான். 31

ப்ரபுவாகிய சக்ரன் வஜ்ராயுதத்தால் அவன் வயிற்றைப் பிளந்து வெளிப்புறப்பட்டுச்சத்ருவான வ்ருத்ரனுடையபர்வதசிகரம் போன்ற சிரசை வலுவாய் நறுக்கினன். 32

மிகுந்த வேகமுடைய வஜ்ராயுதமானது வ்ருத்ராஸுரனுடைய கழுத்தை நறுக்கிவிட்டு நான்கு புறத்திலும் சுற்றிக்கொண்டு வ்ருத்ரஹத்திக்கு உரியதும், ஸூர்யன் முதலியவர்களுக்கு ஸ்தானமுமாகிய ஸம்வத்ஸரத்தில் ஏற்பட்ட நாட்கள் சென்றபின்பு விழுந்தது. 33

அப்பொழுது ஆகாய மார்க்கத்தில் துந்துபி வாத்யம் முழங்கிற்று. கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், மஹர்ஷிகள், எல்லோரும் விருத்ராஸுரனை வதை செய்த

இந்த 33 வது ச்லோகத்தில் வ்ருத்ராஸுரனை வஜ்ராயுதம் ஒருவருடம் அவனுடைய சிரஸைச் சேதித்தது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வார்த்ரக்⁴நலிங்கைஸ்தம் தே³வா: ஸமஹர்ஷிக³ணா முதா³
ஸம்ஸ்துத்ய ஸந்தோஷாத் புஷ்பவர்ஷைர்வவர்ஷுஸ்து ‖ 34

வ்ருத்ரஸ்ய தே³ஹாந்நிஷ்க்ராந்தமாத்மஜ்யோதிரரிந்த³ம ।
பஶ்யதாம் ஸர்வலோகாநாமலோகம் ஸமபத்³யத ‖ 35

இதி ஶ்ரீமத்³பா⁴க³வதே ஷஷ்ட²ஸ்கந்தே⁴ த்³வாத³ஶோऽத்⁴யாய:.

ஸம்ஸ்துத்ய: வ்ருத்ரஹந்த்ருத்வலிங்கை: "வார்த்ரக்⁴நம் ஹதாயஶ்ச வஸ்வே வ்ருத்ரநாஶாய" இத்யாதி³மந்த்ரை: ஸமஹர்ஷிக³ணா: ஸுரா: ஸம்ஸ்துத்ய ‖ 34 ‖ வ்ருத்ரஸ்யேதி । அலோகம் லோகாதீதம் ப⁴க³வந்தம் ‖ 35 ‖

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் த்³வாத³ஶாத்⁴யாயவ்யாக்²யா.

வீர்யத்தை விளக்கும் மந்திரங்களால் தேவராஜனை ஸ்தோத்ரம் செய்து ஸந்தோஷத்துடன் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். 34

ஓ சத்ருத்வம்ஸ ! வ்ருத்ராஸுரனுடைய தேஹத்தினின்று வெளிப்பட்ட ஆத்மஜ்யோதிஸ்ஸானது ஜனங்கள்யாவரும் பார்த்திருக்க பகவானை அடைந்தது. 35

12-வது அத்தியாயம்

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌦 ।
𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ 1

𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 2

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌯𑍇𑌨𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 3

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌧𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 4

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌵𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

௧॥ 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃॥ ௨॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥௩॥ 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌯𑌤𑌿 [illegible]—𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍

13-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்ராஜனே! வ்ருத்ராஸுரன் மரணமடைந்த பின்பு லோகபாலகர்களுடன் கூடியவர்களும் இந்த்ரனில்லா திருப்பவர்களுமாகிய ஜனங்கள் உடனே தாபம் நீங்கியவர்களாயினர். ஆனந்திக்கும் இந்திரியங்களுடையவர்களாயினர். 1

தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதிர்க்கள் பூதங்கள், அஸுரர்கள், தேவர்களைச் சார்ந்தவர்கள், பிர்மதேவர், ஈசன், இந்த்ரன் முதலியவர்கள் தத்தம் இருப்பிடத்திற்குத் (1) தாங்களே சென்றார்கள். 2

ராஜாகேட்கிறார்.

ஓ முனிவரே! இந்த்ரன் சுகமடையாமலிருக்க ஹேதுவை விரும்புகின்றேன். தேவர்கள் எதனால் ஸுகமடைந்தார்கள்? இந்திரனுக்கு எதனால் துக்கமுண்டாயிற்று? 3

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகின்றார்.

விருத்ராஸுரனுடைய பராக்ரமத்தினால் துன்பமடைந்த தேர்வகள் யாவரும் ரிஷிகளுடன் இந்த்ரனிடம் சென்று வ்ருத்ரனை வதைசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த்ரன் பிராம்ஹணவதை செய்வது கூடாதென்று பயந்து அதை விரும்பவில்லை. 4

---

(1) தாங்களே என்பது, இந்திரன் துக்கமுற்றிருப்பதால் அவனிடம் சொல்லிவிடை கொள்ளாமல் சென்றனர் என்பதைக் குறிப்பதாம்.

॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌜𑌲𑍈𑌰𑍇𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌧𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ 5

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ।
𑌯𑌾𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌭𑍈𑌃 ॥ 6

𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 7

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌹𑌾 𑌗𑍋𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌹𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌘𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 8

𑌤𑌮𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌖𑍇𑌨
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇𑌨 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌏𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍍𑌮𑌿 𑌶𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥5॥ [illegible] ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

இந்த்ரன் கூறுகிறான்.

விச்வரூபனை வதை செய்ததாலுண்டான தோஷத்தை ஸ்திரீகள், பூமி ஜலம், விருக்ஷங்கள், இவர்கள் அநுக்ரஹம் செய்து பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். இந்த வ்ருத்ரவதையால் ஏற்படும் தோஷத்தை எவ்வாறு நான் போக்கிக் கொள்வேன் என்றான். 5

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இதைக் கேட்ட ரிஷிகள், இந்த்ரனிடம் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் உனக்கு அச்வமேத யாகம் செய்விக்கிறோம். உனக்கு மங்களமுண்டாகும். பயமடைய வேண்டாம். 6

பரமாத்மாவும், ஈச்வரரும், புருஷரும், தேவருமாகிய நாராயணரை அச்வமேத யாகத்தால் பூஜித்து, உலகத்தை வதைத்த தோஷத்தினின்றும் நீ விடுபடுவாய். 7

பிர்மஹத்தி செய்தவன், பிதிர்ஹத்தி செய்தவன், கோஹத்தி செய்தவன் மாத்ருஹத்தி செய்தவன், ஆசார்யஹத்தி செய்தவன், நாய்மாம்ஸம் புசித்தவன், புலையன் இவர்கள் யாவரும் பகவானுடைய நாமங்களைச் சொல்லுவதால் பரிசுத்தமடைகிறார்கள். 8

எங்களுடன் அநுஷ்டிக்கப்படும் அச்வமேதம் என்னும் சிறந்த யாகத்தால் பகவானைப் பூஜித்தால் பிராம்மணர்களுடன் கூடியதும், ஜங்கமஸ்தாவரங்க

ஹத்வாபி ஸப்ரஹ்மசராசரம் த்வம்
ந லிப்யஸே கிம் கலநிக்ரஹேண ‖ 9

ஏவம் ஸஞ்சோதிதோ விப்ரைர்மருத்வாநஹநத்ரிபும் ।
ப்ரஹ்மஹத்யா ஹதே தஸ்மிந்நாஸஸாத வ்ருஷாகபிம் ‖ 10

தயேந்த்ர: ஸ்ம ஸஹ ஸந்தாபம் நிர்வ்ருதிர்நாமுமாவிஶத் ।
ஹ்ரீமந்தம் வாச்யதாம் ப்ராப்தம் ஸுகயந்த்யபி நோ குணா: ‖ 11

தாம் ததர்ஶாநுதாவந்தீம் சாண்டாலீமிவ ரூபிணீம் ।
ஜரயா வேபமாநாங்கீம் யக்ஷ்மக்ரஸ்தாமஸ்ருக்படாம் ‖ 12

விகீர்ய பலிதாந் கேஶாந் திஷ்ட திஷ்டேதி பாஷிணீம் ।
மீநகந்த்யஸுகந்தேந குர்வதீம் மார்கதூஷணம் ‖ 13

நபோ கதோ திஶ: ஸர்வா: ஸஹஸ்ராக்ஷோ விஶாம்பதே ।
ப்ராகுதீசீம் திஶம் தூர்ணம் ப்ரவிஷ்ட: ந்ருப மாநஸம் ‖ 14

ஶங்கிதயாஸ்மிந் ஹத்யாப்ரஸங்கே இந்த்ரவதாத்வ்ரதஸ்ய ஹதநாத்: ஸந்தாபம் நிர்வ்ருதிராநந்த: நாவிஶத் ந ப்ராப்தவதீ ஸுகயந்தி ந ஸுகயந்தி. தத்ர ஹேதுஸ்தத்ர — ஹ்ரீமந்தம் வாச்யதாம் நிந்த்யதாம் ‖ ௧௧ ‖ தாமிதி யக்ஷ்மக்ரஸ்தாம் க்ஷயரோகவ்யாப்தாம் ‖ ௧௨ ‖ விகீர்யேதி । மீநகந்த்யஸுகந்தேநாயஸ்யஸ மீநகந்தி: ஶ்வாஸவாயுஸ்தஸ்ய கந்தேந ‖ ௧௩ ‖ நப இதி । ப்ராகுதீசீம் திஶம் கதஸ்தத்ர தூர்ணம் மாநஸஸர: ப்ரவிஷ்ட: ‖ ௧௪ ‖ ஸ இதி । ஸஹஸ்ரம்

ளுடையது மாகிய உலகத்தை வதைத்த பாபம் உன்னை யடையாது. துஷ்டனை வதைசெய்வதில் கெடுதியாதாம் ? 9

வேதியர்கள் இவ்வாறு கட்டளையிட இந்திரன், சத்ருவாகிய வ்ருத்ரனைக் கொன்றான். அவன் மரணமடைந்தவுடன் இந்த்ரனை பிர்ம்ஹத்தி அடைந்தது.

அந்த பிர்ம்ஹத்தியால் மிகுந்த தாபமடைந்தான் இந்த்ரன்; ஆனந்த மடையவில்லை; வெட்கமுள்ளவனும், நிந்திக்கத்தக்க தன்மையை அடைந்தவனுமாயினன். இந்தத் தேவராஜனை (தைர்யம் முதலிய குணங்கள்) ஸுகப்படுத்தவில்லை. 11

இந்த்ரன் இந்த பிர்மஹத்தியைப் பார்த்தான்; அது தன்னைத் தொடர்ந்து வருவதைக்கண்டான். அது உருவத்துடன் வரும் சண்டாள ஸ்திரீ போன்றிருந்தது; மூப்பினால் நடுங்கும் சரீரத்துடன் தோன்றியது. க்ஷயரோகமு மிருந்தது. அதற்கு சிவந்த வஸ்திரத்துடனிருந்தது; வெளுத்த கேசங்களைப் பரித்துக் கொண்டிருந்தது; "நில்லு நில்லு" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தது; மீன்வாடைபோன்ற மூச்சுக்காற்றின் வாடையால் வழியைக் கெடுத்தது.-12-13

ஓ ராஜனே! ஆயிரம் கண்களுடைய அமராதிபன் திசைகளெங்கும் சென்று வடகிழக்குத் திசையை விரைவில் யடைந்தான். அப்பால் மானஸஸரஸ்ஸை அடைந்தான். 14

ஸ ஆவஸத் புஷ்கர நாலதந்தூ-
னநவாப்தபோகோ யதிஹாக்நிதூத: ।
வர்ஷாணி ஸாஹஸ்ரமலக்ஷிதோऽந்த:
ஸஞ்சிந்தயந் ப்ரஹ்மவதாத்விமோக்ஷம் ॥ 15

தாவத் த்ரிணாகம் நஹுஷஶ்ஶஶாஸ
வித்யாதபோயோகபலாநுபாவ: ।
ஸ ஸம்பதைஶ்வர்யமதாந்தபுத்தி-
ர்நீதஸ்திரஶ்சாம் கதிமிந்த்ரபத்ந்யா ॥ 16

வர்ஷாணி புஷ்கரநாலஸ்ய தந்துஷு நாவஸத் தந்துஷ்வவஸத் கதம்பூத: அநவாப்தோ போகோ யேந ஸ: குத: யத் யஸ்மாத் இஹ ஜலேऽவஸத் அக்நிதூத ஸ்வயம் அக்நே: ஸ்வதூதஸ்ய ஹவிர்பாகாநேதாऽம் ஜலே ப்ரவேஶாபா ஸாத் அநவாப்தபோகத்வம் பாராணஸி ந அநவாப்யஜநாநேயேநஸ:॥ ௧௫॥ தாவதிதி; த்ரி நாகம் ந கம் து:கம் யஸ்மிந் தத் நாக: வர்ண்யமாந: த்ருதீயம் நாகம் ஸ்வர்கம் நநாஶ நஹுஷஸ்ய குத: ஸ்வர்கராஜ்யம் தத்ராஹ— வித்யாதிபிரநுபாவ: ஸ்வர்கபாலநஸாமர்த்யம் யஸ்ய ஸ: தர்ஹி தஸ்மிந்நேவ கதம் ஸ்திதஸ்ய பாத: ஸ்வர்கப்ரஷ்டத்வே தத்ராஹ ஸ நஹுஷ: ஸம்பதைஶ்வர்யமதாந்த புத்தி: ஸ்ரேஷ்டநாமாபாதிபரஸ்ய ஸ: இந்த்ரபத்ந்யா ஶச்யா திரஶ்சாம் கதிம் ஸர்பயோநிம் நீத: கதாய ந ப்ராபித: ததாஹ்யாக்யாயதே "நஹுஷ: கிலகதாசிதிந்த்ராணீமேவஹ்யவாதீத் இந்த்ரோऽஹம் கதம் மாம் ஸம்பஜேதி

அக்நியைத் தூதனுக உடையவனும் ஸுகங்களை அடையாதவனும், ஜலத்தால் கறைந்தவனும், பிர்ம்ஹவதையினுல் வந்த தோஷத்தினின்று விடுபடுவதைப்பற்றி யோசிப்பவனுமாகிய இந்த்ரன் தாமரைக் கொடியின் நூல்களில் ஆயிரம் வருடம் வரையில் வஸித்தான். 15

வித்யை, தவம், யோகபலம் இவைகளால் மஹிமை வாய்ந்தவனுகிய நஹுஷராஜன் அப்பொழுது ஸ்வர்க்கத்தைப் பரிபாலித்தான். ஸம்பத்தாலும், ஐச்வர்யத்தாலும் உண்டான மதத்தால் அறிவு குன்றிய அந்த (1) நஹுஷன் இந்த்ரனுடைய பத்தினியாகிய இந்த்ராணியால் ஸர்ப்பயோனியை அடைந்தான்.

(1) நஹுஷன் இந்த்ராணியிடம் ஒரு ஸமயம் சென்று "நான் இந்த்ரன்; ஆகையால் என்னை அடைவாயாக" என்ருன். இந்த்ராணி ப்ரஹஸ்பதியிடம் சென்று இதைக் கூறினுள். ப்ரஹஸ்பதி "இந்த்ராணியே! நீ நஹுஷனிடம் சொல்ல வேண்டியதைக்கேள்-ப்ராம்ஹணர்கள் சுமக்கும் பல்லக்கின் மீது நீ ஏறி வருவாயாயின் உன்னை அடைகிறேன்; இல்லாவிடின் அடையமாட்டேன்" என்று சொல்லு; பிறகு நஹுஷன் ப்ராம்ஹண சாபத்தால் தீமையையடைவான்" என்று கூறியனுப்பினர். இந்த்ராணி இதைக் கேட்டு நஹுஷனிடம் வந்து அவ்வாறேசொன்னுள். நஹுஷன் அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர்களைப் பல்லக்குத் தூக்கும்படி செய்தான். அவ்வாறே அவர்கள் தூக்கிச்சென்றனர். அப்போது அவன் விரைவில் போ போ என்று பாதத்தால் அகஸ்திய முனிவரைத் தீண்டினுன். அகஸ்திய முனிவர் கோபங்கொண்டு நீ ஸர்ப்பமாகக் கடவது என்று சாபங்கொடுத்தார். அவ்வாறே நஹுஷன் மலைப்பாம்பாயினன்.

𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌿𑌰𑍋𑌪𑌹𑍂𑌤
𑌋𑌤𑌂𑌭𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾𑌘𑌃 ।
𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌯𑌾 𑌹𑌤𑍌𑌜𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌂𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌭𑍂𑌦𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 ॥ 17

𑌤𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌹 ॥ 18

𑌅𑌥𑍇𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌤𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 19

𑌸 𑌵𑍈 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌧𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌚𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍀𑌹𑌾𑌰 𑌇𑌵 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌨𑌾 ॥ 20

[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 [illegible] 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 [illegible] 𑌅𑌜𑌗𑌰𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑌿" ॥௧௬॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌿𑌰𑌾 "𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌪𑌹𑍂𑌤𑌃 𑌋𑌤𑌂𑌭𑌰𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑌘𑌂 𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌪𑌾𑌪𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌧𑌃 𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍍 [illegible] 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌯𑌾 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௧௭॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 ॥௧௮॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌃 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍇 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 ॥௧௯॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇

நாராயணரை த்யானம் செய்ததால் பாபம் நீங்கப்பெற்ற இந்த்ரன் பிர்ம்ஹ தேவரால் அழைக்கப்பட்டுப் பிறகு ஸ்வர்க்கம் சென்றான். திக்தேவதையினுல் வலுவையிழந்த பிர்மஹத்தியானது விஷ்ணு சக்தியால் ரக்ஷிக்கப்படும் இந்த்ரனை அவமதிக்கவில்லை. 17

பாதவம்சத்தில் உதித்த பரீக்ஷித்து ராஜனே! பிர்ம்ஹரிஷிகள் வந்து, விஷ்ணுவின் பூஜையையுடைய அச்வமேதத்தால் விதிப்படி இந்த்ரனை தீக்ஷை யடையும்படி செய்தார்கள். 18

சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்யும் ஓ ராஜனே! ஸகலதேவமயமான ஸ்வரூப முடையவரும், புருஷருமாகிய பகவானை, பிர்ம்ஹரிஷிகள் அனுஷ்டானம் செய்யும் அச்வமேதத்தில் இந்த்ரன் பூஜிக்கும்பொழுது வ்ருத்ரனைவதைத்ததாலுண் டான மிகுந்த தோஷமானது ஸூர்யன்முன் பனிபோல், பகவானுலேயே சூன்யமாக்கப்பட்டது. 19—20

ஸ வாஜிமேதேன யதோதிதேன
 விதாயமானேன மரீசிமிஶ்ரை: ।
இஷ்ட்வாதியஜ்ஞம் புருஷம் புராணம்
 இந்த்ரோ மஹானாஸ விதூதபாப: ॥ 21

இதம் மஹாக்யானமஶேஷபாப்மனாம்
 ப்ரக்ஷாலனம் தீர்த்தபதானுகீர்த்தனம் ।
பக்த்யுச்ச்ரயம் பக்தஜனானுவர்ணனம்
 மஹேந்த்ரமோக்ஷம் விஜயம் மருத்வத: ॥ 22

படேயுராக்யானமிதம் ஸதா புதா:
 ஶ்ருண்வந்த்யதோ பர்வணி பர்வணீந்த்ரியம் ।
தன்யம் யஶஸ்யம் நிகிலாகமோசனம்
 ரிபுஞ்ஜயம் ஸ்வஸ்த்யயனம் ததாயுஷம் ॥ 23

இதி ஸ்ரீ பாகவதே ஷஷ்டஸ்கந்தே த்ரயோதஶோऽத்யாய:.

தேனைவ ஶுத்த்யா [illegible] ॥ ௨௦ ॥ ஸ இதி । [illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible] இதி । ப்ரக்ஷாலயதீதி ப்ரக்ஷாலனம் தீர்த்தபதஸ்யானுகீர்த்தனம் யஸ்மின் பக்த்யுச்ச்ரயோ யஸ்மின் பக்தஜனானாமனுவர்ணனம் யஸ்மின் மஹேந்த்ரஸ்ய மோக்ஷோ யஸ்மின் மருத்வத இந்த்ரஸ்ய விஶேஷேண ஜயோ யஸ்மின் ॥ ௨௨ ॥ படேயுரிதி । இந்த்ரியம் தத்பாடவகரம் இந்த்ரியஸம்பத்தி வா ஆயுஷம் ஆயுஷ்யம் ॥ ௨௩ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்ரயோதஶோऽத்யாய:.

மரீசி மஹாமுனிவர் முதலிய பெரியோர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதும், சாஸ்திர ஸம்மதமுமான அச்வமேதத்தால் தேவாதிபன் யாகங்களுக்கு அதிகாரியும், புராண புருஷருமாகிய பகவானைப்பூஜித்து பாபம் நீங்கி ச்ரேஷ்டனானன். 21

சிறந்த இந்த உபாக்யானம் பாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்குவது; நாராயண மூர்த்தியின் கீர்த்தன முடையது. இதில் பக்தியின் பெருமையுள்ளது. பக்தஜனங்களின் வர்ணிப்பு இதிலிருக்கிறது. இது இந்த்ரன் விடுபட்டதை விளக்குவது; அவனுடைய விஜயத்தைப் பேசுவது. 22

இந்த்ரியங்களுக்குத் திறமையைக்கொடுப்பதும், பொருளைக்கொடுப்பதும், கீர்த்தியை யுண்டாக்குவதும், பாபங்களைப் போக்குவதும், சத்ருஜயத்தைக் கொடுப்பதும், மங்களங்களுக்கு ஸ்தானமானதும் ஆயுளைத் தருவதுமாகிய இந்த உபாக்யானத்தைப் பெரியோர், ஒவ்வொரு பர்வத்திலும் எப்பொழுதும் பாராயணம் செய்யவும் கேட்கவும் வேண்டும். 23

13-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

‖ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ‖

𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍃𑌢𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌃 ‖ 1

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ‖ 2

𑌰𑌜𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍈𑌰𑌿𑌹 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌨𑍇𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌦𑌯𑌃 ‖ 3

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌹 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 ‖
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍋𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌤𑌿𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖

𑌰𑌜𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ‖ 1 ‖ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ‖ 2 ‖ 𑌰𑌜𑍋𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍈𑌰𑍍𑌰𑌜𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌨 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍀𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ 3 ‖ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯

14-வது அத்தியாயம்

ராஜாகேட்கிறர்.

ஓ ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்ட! ரஜோகுணம், தமோகுணம், இவைகளை ஸ்வ பாவமாக உடையவனும், பாபமுள்ளவனுமாகிய வ்ருத்ராஸுரனுக்குப் பகவானுகிய நாராயணனிடம் அழுத்தமான பக்தி எவ்வித முண்டாயிற்று? 1

சுத்தமான ஸத்வகுண முடைய தேவர்களுக்கும் நிர்மலமான மனமுடைய ரிஷிகளுக்கும் முகுந்தருடைய பாதத்தில் பக்தியானது பெரும்பாலும் உண்டாவதில்லை. 2

ஜீவன்கள் பூமியிலுள்ள தூளிகளுக்குச் சமமான எண்ணிக்கை யுடையவர்கள். இவர்களுக்குள் மானிடர்கள் முதலிய எவர்களேனும் சிலர் தர்மத்தைச் செய்கிறார்கள். 3

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌚𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 4

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 5

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋𑌪𑌤𑌾𑌪𑌨𑌃 ।
𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑍇 ॥ 6

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌯𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌰𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌤𑍋𑌷𑌯𑌤𑍍 ॥ 7

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌥 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 8

𑌇𑌤𑌿। [illegible]
[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌇𑌤𑌿 ॥ 7 ॥ 8 ॥ [illegible]

ஒ வேதியச்ரேஷ்ட! அந்தத் தர்மசீலர்களுக்குள் பெரும்பாலும் சிலரே மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவர்கள். அந்த முமுக்ஷுக்களுக்குள் ஆயிரத்திலொருவனே விடுபடுகிறான்; தத்வமறிகிறான். 4

ஒ மஹாமுனிவரே! முக்திபெற்ற ஸித்தர்களுக்குள் நாராயணரை முக்யமாகச் சரணமடைபவரும் ஒழிவடைந்த மனமுள்ளவருமாயிருப்பவர் கோடியிலும் மிகவும் துர்லபராகவே யிருப்பர். 5

உலகமெல்லாவற்றையும் தபிக்கச் செய்பவனும், பாபியுமாகிய அந்த வ்ருத்ரன் பெரிய யுத்தத்தில் இவ்வாறான க்ருஷ்ணனிடம் எவ்விதம் அழுத்தமான பக்தியுள்ளவனாயினன். 6

ஒ ப்ரபுவே! இவ்விஷயத்தில் எங்களுக்குப் பெரும் ஸந்தேஹமுண்டாகிறது. கேட்பதற்குக் குதூஹல முண்டாகிறது. இந்த வ்ருத்ரன் யுத்தத்தில் பௌருஷத்தால் தேவராஜனைச் சந்தோஷப் படுத்தினான். 7

ஸ்ரீ ஸூத பௌராணிகர் கூறுகிறார்.

பிறகு பகவானாகிய சுகமுனிவர் ச்ரத்தையுடைய பரீக்ஷித்து ராஜன் கேள்வியைக்கேட்டுச் சந்தோஷித்துச் சொல்லுகின்றார். 8

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஶ்ரூயதாமவஹிதோ ராஜந்நிதிஹாஸஸ்ததா யதா ।
ஶ்ருதம் த்வைபாயநமுகாந்நாரதாத்தேவலாதபி ॥ 9

ஆஸீத்ராஜா ஸார்வபௌம: ஶூரஸேநேஷு வை ந்ருப ।
சித்ரகேதுரிதி க்யாதோ யஸ்யாஸீத்காமதுங்மஹீ ॥ 10

தஸ்ய பார்யாஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராணி தஶாபவந் ।
ஸாந்தாநிகஶ்சாபி ந்ருபோ ந லேபே தாஸு ஸந்ததிம் ॥ 11

ரூபௌதார்யவயோஜந்மவித்யைஶ்வர்யஶ்ரியாதிபி: ।
ஸம்பந்நஸ்ய குணை: ஸர்வைஶ்சிந்தா வந்த்யாபதேரபூத் ॥ 12

ந தஸ்ய ஸம்பத: ஸர்வா மஹிஷ்யோ வாமலோசநா: ।
ஸார்வபௌமஸ்ய பூஶ்சேயமபவந் ப்ரீதிஹேதவ: ॥ 13

யதா யதாவச்ச்ருதம் ॥ ௯ ॥ ௧௦ ॥ தஸ்யேதி । பார்யாஸஹஸ்ராணாம் தஶ ஸஹஸ்ராணி கோடிரித்யர்த: ஸாந்தாநிக: ஸ்வயம் ஸந்தாநார்ஹோபி வந்த்யாத்வாதிநா ஸ்த்ரீதோஷேணாபி தாஸு ஸந்ததிம் ந லேபே ஸர்வாஸாம் வந்த்யாத்வாதேவ கோடிரபி ஜீவிதா இதிபாவ: ॥ ௧௧ ॥ ரூபேதி । தஸ்யைவ ஸர்வாஸாம் வந்த்யாநாம் பதேரிதி ॥ ௧௨ ॥ ௧௩ ॥ ததிதி । உபாஸீதஸ்ய தஸ்ய ஸமீபே உபவிஶ்ய

ஸ்ரீ சுகமுனிவர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே ! த்வைபாயனரிடமும் நாரதரிடத்திலும் தேவலரிடத்திலும் எவ்விதம் கேட்டேனே அவ்விதம் இந்த இதிஹாஸத்தைக் கூறுகிறேன். ஸாவதானமாகக் கேட்கவேண்டும். 9

ஓ அரசனே ! சூரஸேன தேசங்களில் சித்ரகேது என்னும் ப்ரஸித்தி வாய்ந்த ஸார்வ பௌமனுகிய அரசன் இருந்தான். அவ்வரசனுக்குப் பூமியானது மனோரதங்களையுண்டு பண்ணிற்று. 10

அந்தச் சித்ரகேது ராஜனுக்குக் கோடி மனைவிகளிருந்தார்கள். அரசன் புத்ரஸந்தான மடையக் கூடியவனுயினும் கோடிமனைவிகளிடத்திலும் புத்ரனை அடையவில்லை. 11

ரூபம், உதாரத்தன்மை, வயது, ஜன்மம், வித்யை, ஐச்வர்யம் ஸ்ரீ முதலியவைகளெல்லாம் நிறைந்தவனுயினும் மலடிகளை மணந்தவனுக இருந்தமையால் அவனுக்கு மிகவும் கவலையுண்டாயிற்று. 12

ஸார்வபௌமனுகிய சித்ரகேதுவுக்கு ஸம்பத்தும், ஸௌந்தரமான நேத்ரம் வாய்ந்த பட்டமஹிஷிகளும், இந்தப் பூமியும், ப்ரீதிக்கு ஹேதுக்களாகவில்லை. 13

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌕𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌨𑌮𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌨𑍁𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ 14

𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌦𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 15

𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍌 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑌮𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 16

॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌨𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 17
𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 18

𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 ॥ 14 ॥ 15 ॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 ॥ 17 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌧𑍀𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹— 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 “𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌕𑍋𑌶𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌮𑌤𑌾𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑌹𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌾 ॥ 18 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌧𑍀𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—

பகவானுகிய அங்கிரஸ் என்ற முனிவர் இந்த உலகங்களில் ஸஞ்சாரம் செய்து ஒரு ஸமயம் தற்செயலாகச் சித்ரகேது ராஜனுடைய அரண்மனை வந்தார். 14

சித்ரகேது அங்கிரஸை எழுந்திருப்பது, உபசரிப்பது முதலியவைகளால் விதிப்படி பூஜித்து ஆதித்தியம் பெற்று ஸுகமாக வீற்றிருக்கும் அம்முனிவரின் அருகில் வணக்கமாக உட்கார்ந்தான். 15

ஓ மஹாராஜ! அங்கிரஸ் முனிவர் பூமியில் வீற்றிருப்பவனும், வணக்கமுள்ளவனுமாகிய சித்ரகேதுவைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறுர். 16

அங்கிரஸ் கூறுகிறுர்.

ஓ ராஜனே! உன் ப்ரகிருதிகளும் நீயும் ஆரோக்யமா யிருக்கிறீர்களா? க்ஷேமமா? ஜீவன், மஹத்தத்வம் முதலியவைகளால் ரக்ஷிக்கப் படுவதுபோல் அரசனும் ஏழு ப்ரகிருதிகளால் ரக்ஷிக்கப்படுகிறுன். அரசன் மனதை ப்ரத்யக்ஷ

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌧𑌯𑌃 ॥ 19

𑌅𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑍋𑌽𑌥 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾 𑌭𑍂𑌪𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 𑌵𑌶𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥ 20

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌶𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑌗𑌾 𑌇𑌮𑍇 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 21

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌽𑌲𑌬𑍍𑌧𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌶𑌬𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ 22

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑍋𑌽𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ 23

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌹𑌿𑌤𑌾𑌧𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌃 𑌯𑌥𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 19॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌯𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑌂𑌘𑌶𑍋𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌨𑌾𑌵𑌣𑌿𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇॥ 20॥ 𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑌂𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌶𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑌗𑌾 𑌇𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿॥ 21॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌶𑌬𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇॥ 22॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿॥ 23॥ 𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌕𑌾𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂

மாக ப்ரகிருதிகளிடம் வைத்து நன்மையை அடைவான். அவ்விதமே அரசனுல் ஏற்பட்ட ஐச்வர்யமுடைய ப்ரகிருதிகளும் நன்மையை அடைவார்கள். 17-19

மனைவிகள், ப்ரஜைகள், மித்ரர்கள், வர்த்தகர்கள், மந்திரிகள், நகரத்தார், தேசவாஸிகள், அரசர்கள், மைந்தர்கள் இவர்கள் யாவரும் ஸ்வாதீனமாக இருக்கின்றார்களா? 20

எவனுக்கு மனம் ஸ்வாதீனமாகிறதோ அவனுக்கு லோகபாலர்களுடன் கூடின ஜனங்கள் யாவரும் ஸ்வாதீனர்களாகி ஸாவதானத்துடன் கப்பங்கொடுக்கிறார்கள். 21

நீ மனதால் ஸந்தோஷிக்கவில்லை; அது உன்னால் ஏற்பட்டதா? பிறராலா? நீ மனோரதங்களை யடையாதவனென்றும் உன்னுடைய முகமும் மேனியும் குறைந்திருப்பதாகவும் தோன்றுகிறது. 22

ஓ ராஜனே ! அறிந்தவராயிருந்தும் அங்கிரஸ் முனிவர் இவ்வாறு கேட்கவே சித்ரகேது வணக்கம் மிகுந்தவனாகிப் புத்ர ஸந்தானத்தில் விருப்பங் கொண்டு அம்முனிவரிடம் கூறுகிறான். 23

॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑍁 ॥ 24

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ॥ 25

𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 ।
𑌨 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌟𑍍𑌕𑌾𑌮𑌮𑌿𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 ॥ 26

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌮𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌰𑍇𑌮 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌨𑌃 ॥ 27

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌮𑌯𑌜𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 28

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௨௪॥௨௫॥ 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௨௬॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍋𑌪𑌾𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌰𑍇𑌮 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 ॥௨௭॥௨௮॥ 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍇𑌷𑌂 ॥௨௯॥ 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑌿,

---

சித்ரகேது கூறுகிறான்.

ஓ பகவானே! தவம், ஞானம், ஸமாதிகளால் பாபங்களொழியப்பெற்ற யோகிகளுக்கு ப்ராணிகளிடம் உள்ளும் வெளியிலு மிருப்பது எது? எது அறியக் கூடாதது? 24

ஓ பிர்மரிஷியே! கேட்கிற நீர் அறிந்தவராயினும் உம்முடைய ஆஞ்ஞை யால் ஏவப்பட்டவனுகி மனதிலுள்ள கவலையைச் சொல்லுகிறேன். 25

லோகபாலர்களால் விரும்பப்படும் ராஜ்யம், ஐச்வர்யம், ஸம்பத் இவைகள் புத்ரனில்லாத என்னைப் பசிதாகங்களால் அன்னபானங்களை விரும்பியவனை மற்றுமுள்ள போக்யவஸ்துக்கள் மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்குவனவாகாவாறு ஸந்தோஷப் படுத்துவனவாகவில்லை. 26

ஓ மஹாபாக்ய சாலியே! ஆகையால் எங்களை ரக்ஷிக்கவேண்டும். முன் னேர்களுடன், அடைந்ததும் தாண்ட முடியாததுமாகிய நரகத்தை எவ்விதம் ப்ரஜையால் தாண்டுவோமோ அவ்விதம் எங்களுக்குச் செய்யவேண்டும். 27

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும், தயையுள்ளவரும், பிர்ம்ஹதேவ ரின் குமாரரும், மஹிமையுள்ளவருமாகிய அங்கிரஸ் முனிவர் த்வஷ்டாவைச் சார்ந்த சருவை ஏற்படுத்தி த்வஷ்டாவைக் குறித்துப் பூஜித்தார். 28

ज्येष्ठा श्रेष्ठा च या राज्ञो महिषीणां च भारत ।
नाम्ना कृतद्युतिस्तस्यै यज्ञोच्छिष्टमदाद्द्विजः ॥ 29

अथाह नृपतिं राजन्भवितैकस्तवात्मजः ।
हर्षशोकप्रदस्तुभ्यमिति ब्रह्मसुतो ययौ ॥ 30

सापि तत्प्राशनादेव चित्रकेतोरधारयत् ।
गर्भं कृतद्युतिर्देवी कृत्तिकाग्नेरिवात्मजम् ॥ 31

तस्या अनुदिनं गर्भः शुक्लपक्ष इवोडुपः ।
ववृधे शूरसेनेशतेजसा शनकैर्नृप ॥ 32

अथ काल उपावृत्ते कुमारः समजायत ।
शृण्वतां शूरसेनानां जनयन्परमां मुदम् ॥ 33

हृष्टो राजा कुमारस्य स्नातः शुचिरलङ्कृतः ।
वाचयित्वाशिषो विप्रैः कारयामास जातकम् ॥ 34

जननाद्धर्षं मरणे च शोकं प्रदास्यतीति तथा इति वक्ष्यमाणाध्याये ॥३०॥३१॥ तस्या इति । शूरसेनानामीशस्य तेजसा वीर्येण योगाद्ववृधे ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ हृष्ट इति । जातकं जातकर्म ॥३४॥ देह इति । अवष्टब्धं ध्वस्तकोटयः वेष्टितकोटिरेवावष्टब्धं । "निय

ப்ரபுவாகிய இம்முனிவர் சித்ரகேது ராஜனுடைய பட்டமஹிஷிகளுக்குள் மூத்தவளும் சிறந்தவளும் க்ருதத்யுதி என்ற பெயருடையவளுமாகிய ஸ்திரீக்கு யாகத்தின் மீதியான சருவைக் கொடுத்தார். 29

பிறகு சித்ரகேதுவிடம் சொல்லுகிறார். ஓ ராஜனே! உமக்கு ஒரு குமாரன் உண்டாவான். அவன் உமக்கு ஸந்தோஷத்தையும் துக்கத்தையும் கொடுப்பவனுவான் என்றுரைத்து அங்கிரஸ் முனிவர் சென்றார். 30

தேவியாகிய க்ருதத்யுதியும் சருவைப் புசித்தவுடன் கிருத்திகை அக்னியிடம் மைந்தனைத் தரித்ததுபோல் சித்ரகேதுவிடம் கர்பத்தைத் தரித்தாள். 31

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! சூரஸேனராஜனுடைய தேஜஸ்ஸால் க்ருதத்யுதியின் கர்ப்பமானது தினந்தோறும் மெதுவாக சுக்லபக்ஷத்தில் சந்திரன்போல் விர்த்தியடைந்தது. 32

பிறகு காலம் வந்தவுடன் சூரஸேனத்தவர்களுக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷம் உண்டாகக் குமாரன் பிறந்தான். 33

சித்ரகேது மஹாராஜன் ஸந்தோஷமடைந்து ஸ்னானம் செய்து பரிசுத்தனாகி அலங்காரம் பெற்று வேதியர்களைக் கொண்டு ஆசீர்வாதங்களைக் கூறும்படி செய்து ஜாதகர்மத்தைச் செய்தான். 34

𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌜𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑍂𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌷𑌟𑍍 ॥ 35
𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 ॥ 36
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌽𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤 ॥ 37
𑌮𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌜𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 38
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍋𑌰𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌤𑌿 ।
𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌞𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌲𑌾𑌲𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 39
𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌯𑌾 ।
𑌆𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌚 ॥ 40

[illegible] ॥ ௩௫ ॥ 𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 । 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑌕𑌰𑌂 𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 ॥ ௩௬ ॥ ௩௭ ॥ 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮 𑌏𑌵 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௩௮ ॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । [illegible] ॥ ௩௯ ॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 [illegible] ॥ ௪௦ ॥ [illegible]

அந்த வேதியர்களுக்கு ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, வஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள், க்ராமங்கள், யானைகள், குதிரைகள், அறுபதுகோடிப்பசுக்கள் இவைகளைக் கொடுத்தான். 35

உயர்ந்த மனமுடைய மஹாராஜன் பொருளைக் கொடுப்பதும் கீர்த்தியைத் தருவதும், ஆயுளை விருத்திசெய்வதுமாகிய ஜாதகர்ம மஹோத்ஸவத்தில் மற்றுமுள்ள மானிடர்களுக்கும் வேண்டியவைகளை யளித்தான். 36

ஏழைக்கு ப்ரயாசையால் கிடைத்த பொருளிடம் போல் ராஜச்ரேஷ்டனும் தகப்பனுமாகிய சித்ரகேதுவுக்கு ப்ரயாசையால் கிடைத்த இந்தப் புத்ரனிடம் தினந்தோறும் அன்பு விர்த்தியடைந்தது. 37

மாதாவாகிய க்ருதத்யுதிக்குப் புத்ரனிடம் மோஹத்தாலுண்டான ஸ்னேஹம் மிகுதியாக ஏற்பட்டது. க்ருதத்யுதியின் சக்களத்திகளுக்குப் புத்ரன் வேண்டுமென்ற விருப்பமாகிய ஜ்வரம் உண்டாயிற்று. 38

சித்ரகேது தினந்தோறும் புத்ரனை லாலனை செய்துகொண்டிருந்தான். இவ்வாசனுக்கு புத்ரனைப் பெற்ற க்ருதத்யுதியிடம் போல் மற்ற மனைவிகளிடம் விச்வாஸம் உண்டாகவில்லை. 39

அந்த ஸ்திரீகள் பிள்ளையில்லாத துக்கத்தாலும் ராஜாவின் ஆதரவில்லாமையாலும், மிகுந்த அஸூயையாலும் தங்களை நிந்தித்துக்கொண்டு மிகுந்த தாபமடைந்தார்கள். 40

𑌧𑌿𑌗𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑍃𑌹𑌸𑌂𑌮𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌸𑍀𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 41

𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌅𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌾𑌃 ॥ 42

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌸𑌂𑌮𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍍 ॥ 43

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌨𑌷𑍍𑌟𑌮𑌤𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌗𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ 44

𑌕𑍃𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌘𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌚𑌰𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 ॥ 45

𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑍀 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌯 𑌮𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍋𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥ 46

𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌮𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪௧॥ 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌦𑌾𑌸𑍀 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪௨॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑌂𑌮𑌤𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌗𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌅𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃॥௪௪॥௪௫॥ 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ॥ ௪௬ ॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿।

புத்ரனில்லாதவளும் பாபம் செய்தவளும் கிருஹத்தில் கணவனுக்கு விருப்பமில்லாதவளும், சிறந்த புத்ரர்களை யடைந்த சக்களத்திகளால் தாஸிபோல் திரஸ்கரிக்கப் படுகிறவளுமாகிய ஸ்திரீயைச் சுடவேண்டும். 41

ப்ரபுவுக்கு பணிவிடைசெய்வதால் தாஸிகளுக்கு என்னஸந்தாபமுண்டாகும்? அடிக்கடி கௌரவம் அடைந்த தாஸிக்குத் தாஸியாகியவள் எவ்விதம் பாக்யக் குறைவுள்ளவளாவளோ அவ்விதம் நாங்கள் பாக்யக்குறைவுள்ளவர்களே. 42

இவ்வாறு சக்களத்தியின் புத்ர பாக்யத்தைப் பொறுமல் மிகவும் தாபமடைந்தவர்களும் ஸம்மதமில்லாத ஜீவனமுள்ளவர்களுமாகிய ஸ்திரீகளுக்கும் ராஜாவுக்கும், த்வேஷம் பலமாக ஏற்பட்டது. 43

த்வேஷத்தால் புத்தியை யிழந்தவர்களும், கடுமையான மனமுள்ளவர்களும், அரசனைப்பற்றிச் சகிக்காதவர்களுமாகிய அந்த ஸ்திரீகள் குமாரனுக்கு விஷங்கொடுத்தார்கள். 44

க்ருதத்யுதி சக்களத்திகளின் பெரிய கெடுதியை அறியாமல் சிறுவன் நித்ரை செய்கிறனென நிச்சயித்து கிருஹத்தில் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள். 45

புத்தியில் சிறந்த க்ருதத்யுதி பாலகன்வெகுநாழிகையாகப்படுத்துக்கொண்டிருக்கிறனென்றெணணிக் தாதியைப் பார்த்து ஓ தாத்ரி! என் சிறுவனை அழைத்துவாவென்று கட்டளையிட்டாள். 46

ஸா ஶயாநமுபவ்ரஜ்ய த்ருஷ்ட்வா சோத்தாரலோசநம் ।
ப்ராணேந்த்ரியாத்மபிஸ்த்யக்தம் ஹதாஸ்மீத்யபதத்புவி ॥ 47

தஸ்யாஸ்ததாகர்ண்ய ப்ருஶாதுரம் ஸ்வரம்
க்நந்த்யா: கராப்யாமுர உச்சகைரபி ।
ப்ரவிஶ்ய ராஜ்ஞீ த்வரயாத்மஜாந்திகம்
ததர்ஶ பாலம் ஸஹஸா ம்ருதம் ஸுதம் ॥ 48

பபாத பூமௌ பரிவ்ருத்தயா ஶுசா
முமோஹ விப்ரஷ்டஶிரோருஹாம்பரா ॥ 49

ததோ ந்ருபாந்த:புரவர்திநோ ஜநா
நராஶ்ச நார்யஶ்ச நிஶம்ய ரோதநம் ।
ஆகத்ய துல்யவ்யஸநா: ஸுது:கிதா
ஸ்தாஶ்ச வ்யலீகம் ருருது: க்ருதாகஸ: ॥ 50

ஶ்ருத்வா ம்ருதம் புத்ரமலக்ஷிதாந்தகம்
விநஷ்டத்ருஷ்டி: ப்ரபதந் ஸ்கலந் பதி ।
ஸ்நேஹாநுபந்தைதிதயா ஶுசா ப்ருஶம்
விமூர்ச்சிதோ(அ)பூத்ப்ரக்ருதிர்த்விஜைர்வ்ருத: ॥ 51

உத்த்ருதே தாரகே நேத்ரே யஸ்ய தம் ॥ ௪௭ ॥ ௪௮ ॥ பபாதேதி । விப்ரஷ்டா: ஶிரோருஹா: அம்பரம் ச யஸ்யா: ஸா ॥ ௪௯ ॥ தத இதி । தாஶ்ச ஸபத்ந்யோ(அ)பி ॥ ௫௦ ॥ ஶ்ருத்வேதி । அலக்ஷித: அஜ்ஞாத: ம்ருத்யுஹேதுர்யஸ்ய தம் அநுகதா: ப்ரக்ருதய: அமாத்யாதயோ யஸ்ய ஸோ(அ)நுப்ரக்ருதி: ॥ ௫௧ ॥ ஸா

அந்த தாத்ரி படுத்திருக்கும் பாலகனருகில் சென்று விழி பிதுங்கியவனுக வும் ப்ராணன் இந்திரியங்கள் மனம் இவைகளை யிழந்தவனுகவுமிருக்கப் பார்த்துக் கெட்டேன், என்று பூமியில் விழுந்தாள். 47

பட்ட மஹிஷியாகிய க்ருதத்யுதி இருகைகளாலும் வலுவாக மார்பில் அடித்துக் கொள்ளும் தாத்ரியின் மிகவும் துன்பமுள்ள அந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டு விரைவாகக் குமாரனருகில் சென்று அவன் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டு பூமியில் விழுந்தாள். அவிழ்ந்த கூந்தலும் வஸ்திரமு முடையவளாகிய க்ருதத்யுதி மிகுந்த துக்கத்தால் மோஹ மடைந்தாள். 48—49

ஓ ராஜனே ! பிறகு அந்தப் புரத்திலிருக்கும் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் அழுகையைக் கேட்டுவந்து ஸமமான வ்யஸன முள்ளவர்களாகையால் மிகவும் துக்கத்துடன் ரோதனம் செய்தார்கள். அபராதம் செய்த சக்களத்திகளும் கபடமாகக் கதறினார்கள். 50

சித்ரகேது ராஜன் தன்குமாரன் மரணமடைந்ததைக் கேட்டு மரணத்திற்குக் காரணம் தெரியாததனுகிக் கண்கள் இருளடைய மார்க்கத்தில் தடுக்கி விழுந்து கொண்டு ஸ்னேஹபாகத்தால் வ்ருத்தியடைந்த துக்கத்தால் மூர்ச்சையடைந்

पपात बालस्य स पादमूले
मृतस्य विस्रस्तशिरोरुहाम्बरः ।
दीर्घं श्वसन् बाष्पकलोपरोधतो
निरुद्धकण्ठो न शशाक भाषितुम् ॥ 52

पतिं निरीक्ष्योरुशुचार्पितं तदा
मृतं च बालं सुतमेकसन्ततिम् ।
जनस्य राज्ञी प्रकृतेश्च हृद्रुजं
सती दधाना विललाप चित्रधा ॥ 53

स्तनद्वयं कुङ्कुमपङ्कमण्डितं
निषिञ्चती साञ्जनबाष्पबिन्दुभिः ।
विकीर्य केशान् विगलत्स्रजः सुतं
शुशोच चित्रं कुररीव सुस्वरम् ॥ 54

॥ कृतद्युतिः ॥

अहो विधातस्त्वमतीव बालिशो
यस्त्वात्मसृष्ट्यप्रतिरूपमीहसे ।
परे नु जीवत्यपरस्य या मृति-
र्विपर्ययश्चेत्त्वमसि ध्रुवः परः ॥ 55

तेति बाष्पकलाभिः अश्रुबिन्दुभिः उपरोधतः संरुद्धकण्ठेन निरुद्धः कण्ठो यस्य ॥५२॥ पतिमिति। उरुशुचार्पितं बहुशोकेन व्याप्तं एकसन्ततिमेवम् ॥ ५३ ॥ स्तनेति। विगलन्त्यः स्रजो येभ्यः तान् केशान् ॥५४॥ अहो इति। आत्मसृष्टेरप्रतिरूपम् अननुरू-

---

தான். அப்பால்எழுந்துதன்னை ப்ரகிருதிகள் தொடர வேதியர்கள் சூழ கூந்தல் நழுவ வஸ்திரம் தளரநடந்துவந்து செத்த சிறுவனுடைய பாதங்களின் அருகே விழுந்தான், பெருமூச்சு விட்டான். கண்ணீர் மிகுதியும்பெருக்கினன். அவனுடைய வாக்குத்தடைபட்டுப் பேசுவதற்குத் திறமையற்றவனாயினன். 51—52

அப்பொழுது க்ருதத்யுதி தன் ஏகபுத்ரன் மரணமடைந்ததையும் பர்த்தாவாகிய சித்ரகேது ராஜன் மிகுந்த துக்கமடைந் திருப்பதையும் பார்த்து ஜனங்களும், ப்ரகிருதிகளும் அரசனும் மனதில் மிகுந்த துன்பத்தையடையப்பலவிதமாகக் கதறினள். 53

அந்த க்ருதத்யுதி குங்குமக்குழம்பின் அலங்காரமுள்ள இரண்டு ஸ்தனங்களும் மைகலந்த கண்ணீரால் நனைய நழுவிய புஷ்பங்களுடைய கேசங்கள் பிரிந்தலைய பெண்குராப் பக்ஷிபோல் இனிமையான குரலுடனும் விசித்ரமாகவும் ப்ரலாபித்தாள். 54

க்ருதத்யுதி கூறுகிறாள்.

ஓ பிர்ம்ஹதேவரே! நீர் மிகவும் தெரியாதவர். உம்முடைய ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரதிகூலமாகச் செய்கிறீர். பெரியவன் உயிருடனிருக்கச் சிறுவன் மரணமடைகிறான். கஷ்டம்! நீர் ப்ரதிகூலரானல் எப்போதும் சத்ருவாகிறீர். 55

𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌿𑌹𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌾𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌸𑌰𑍍𑌗𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌸𑌿 ॥ 56

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌮𑌨𑌾𑌥𑌾𑌂
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌵 𑌶𑍋𑌕𑌤𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌮 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂𑌯
𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍂𑌰𑌮𑍍 ॥ 57

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌾𑌤 𑌤 𑌇𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌶𑌵𑍋 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌪𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 ।

[illegible]

சரீரமுடையவர்களுக்கு மரணத்திற்கும், ஜன்மத்திற்கும் க்ரமமில்லை என்றால் அது அவர்களின் கர்மங்களால் ஏற்படட்டும். உம்முடைய ஸ்ருஷ்டி வ்ருத்தியடைவதற்காக நீர் ஸ்னேஹபாசத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறீர். இதை நீரே கெடுக்கிறீர். 56

ஓ பாலக! உன்னுடைய சோகத்தால் தாபமடைந்த பிதாவைப் பார்த்து தீனையும் நாதனற்றவளுமாகிய என்னை நீ விடுவது தகுதியல்ல. புத்ரனில்லாதவளால் தாண்டமுடியாத இருளை உன்னால் விரைவில் தாண்டுகிறோம். கருணையில்லாத யமனுடன் வெகுதூரம் போகாதே. 57

ஓ வத்ஸ! எழுந்திரு! ஓ ராஜகுமார! உன் தோழர்களாகிய சிறுவர்கள் விளையாடுவதற்கு உன்னை இதோ அழைக்கிறார்கள். நீ வெகு நாழிகையாகப்

सुप्तश्चिरं ह्यशनया च भवान् परीतो
भुङ्क्ष्व स्तनं पिब शुचो हर नः स्वकानाम् ॥ 58
नाहं तनूज ददृशे हतमङ्गला ते
मुग्धस्मितं मुदितवीक्षणमाननाब्जम् ।
किं वा गतोऽस्यपुनरन्वयमन्यलोकं
नीतोऽघृणेन न शृणोमि कला गिरस्ते ॥ 59

॥ श्रीशुकः ॥

विलपन्त्या मृतं पुत्रमिति चित्रविलापनैः ।
चित्रकेतुर्भृशं तप्तो मुक्तकण्ठो रुरोद ह ॥ 60
तयोर्विलपतोः सर्वे दम्पत्योस्तदनुव्रताः ।
रुरुदुः स्म नरा नार्यः सर्वमासीदचेतनम् ॥ 61
एवं कश्मलमापन्नं नष्टसंज्ञमनायकम् ।
ज्ञात्वाङ्गिरा नाम ऋषिराजगाम सनारदः ॥ 62

इति श्रीमद्भागवते षष्ठस्कन्धे चतुर्दशोऽध्यायः.

सह॥५७॥ उत्तिष्ठेति। अशनया क्षुधा ॥५८॥ नेति । हे तनूज हे मातृसहायशून्य कश्च [illegible] हतासती तव मुग्धस्मितं मुखं नादृशेन दृष्टवत्यस्मि इदानीमपि गिरो न शृणोमीति अहो किं अपुनरन्वयं पुनरागमनं यथा न भवति तथा गतोऽसि॥५९॥६२॥

इति भावार्थदीपिकायां चतुर्दशाध्यायव्याख्या.

படுத்திருக்கிறாய்; பசியால் வருத்தப்படுவாய்; போஜனம் செய்; ஸ்தன்யபானம் செய்; உன்னைச் சார்ந்த எங்களுடைய துக்கங்களைப் போக்குவாயாக. 58

ஓ குமார! பாக்யமில்லாதவளாகிய நான் ஸுந்தரமான புன் முறுவலுடையதும் ஸந்தோஷமடைந்த நேத்ரங்களுடையதுமாகிய உன்முககமலத்தைப்பார்க்கவில்லை; உன்னுடைய இனிமையான சொற்களைக் கேட்கவில்லை; கருணையில்லாத காலனால் அழைக்கப்பட்டு மறுபடி வாராத மற்றோர் உலகம் சென்றாயோ? 59

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு க்ருதத்யுதி விசித்ரமான ப்ரலாபங்களால் செத்த சிறுவனைப் பற்றிக்கதறும்பொழுது சித்ரகேது மிகவும் தாபமடைந்து வாய்விட்டலறினான். நாயகனும் நாயகியுமாகிய இவ்விருவரும் ரோதனம் செய்யும்பொழுது இவர்களைச் சார்ந்த புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் யாவரும் ரோதனம்செய்தார்கள். யாவரும் ப்ரஞ்ஞையற்றனர். 61

இவ்விதம் மோஹமடைந்தவனும், ப்ரஞ்ஞை இழந்தவனும், நாதனில்லாதவனுமாகிய சித்ரகேதுவைப்பற்றி மஹர்ஷியாகிய அங்கிரஸ் முனிவர் அறிந்து நாரதமுனிவருடன் வந்தார். 62

14-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃,

|| 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ||

𑌊𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌕𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 |
𑌶𑍋𑌕𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌸𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 || 1

𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌮𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌤𑌿 |
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 || 2

𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍋𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌲𑍁𑌕𑌾𑌃 |
𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 || 3

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍋𑌶𑍍𑌶𑍋𑌕𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑌨𑌮𑍍 |
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑍋𑌯𑍁𑌜𑌾 ||

𑌊𑌚𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 | 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌵𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 ||1|| 𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 [illegible] 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 | 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌯𑍇 [illegible] 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ||2|| 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌯𑌤𑌿 | 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 | 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 ||3|| 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌵 [illegible] 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 | [illegible] 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌣𑌿

15-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

அந்த நாரதரும், அங்கிரஸரும் பிணத்திற்கு அருகில், சவம்போல் விழுந்திருப்பவனும், துக்கத்தால் அவமதிப்பு அடைந்தவனுமாகிய சித்ரகேது ராஜனுக்குச் சிறந்த வசனங்களைக் கூறிப்போதனை செய்கின்றார்கள். 1

ஓ ராஜச்ரேஷ்ட! நீ யாரைப்பற்றி வருத்தமடைகிறாயோ இவன் முன் ஸ்ருஷ்டியிலும், இப்பொழுதும் இனிமேலும் எவனாக இருக்கலாம்? இவனுக்கு நீ எவனாகலாம்? 2

மணல்கள் ப்ரவாஹத்தின் வேகத்தால் பிரிவதும் சேருவதும் போலக் காலத்தால் மானிடர்கள் பிரிவதும் சேருவதும் ஏற்படுகின்றன. 3

𑌯𑌥𑌾 𑌧𑌾𑌨𑌾𑌸𑍁 𑌵𑍈 𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌶𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 4

𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑍇𑌮𑍇 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌨𑍈𑌵𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍋 ॥ 5

𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍 ॥ 6

[illegible]

விதைகளில் விதைகள் உண்டாகின்றன; உண்டாகாமலும் இருக்கின்றன. இவ்விதமே ஈசனுடைய மாயையால் ப்ராணிகளிடம் ப்ராணிகள் உண்டாகின்றன; உண்டாகாமலும் இருக்கின்றன. 4

நாங்களும், நீயும், ஸமமான காலமுள்ள இந்த ஸ்தாவர ஜங்கமங்களும் ஜன்மமடைந்ததற்கு முன் மரணமடைந்த பின்பும் இப்பொழுதும் இவ்விதமே ஆகிறோம். 5

பூதங்களுக்கு ப்ரபுவாகியவரும் பிறப்பில்லாதவருமாகிய ஈசன் அபேக்ஷையில்லாதவராயினும் சிறுவன்போலத் தன்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டனவும், ஸ்வதந்திரத் தன்மையில்லாதனவுமாகிய பூதங்களைக் கொண்டு பூதங்களை (ப்ராணிகள்) ஸ்ருஷ்டிக்கிறார்; பரிபாலிக்கிறார்; ஸம்ஹரிக்கிறார். 6

தெஹெந தெஹிநோ ராஜநு தெஹாதெஹொடஹிஜாயதெ ।
ஸீஜாதெவ யமா ஸீஜம் தெஹூமூ ஐவ மாயூதஃ ॥ 7

தெஹிதெஹவிஹாமொடயஃவிவெககூதஃ வூா ।
ஜாதிவூக்கிவிஹாமொடயம் யமா வஸூநி கவூதஃ ॥ 8

நாநாகவம் ஜநந நாமஸூ க்ஷயொ வூஜிஃ கியா ஹலு ।
ஜஷூஷ ஹாஷூதஜஊா யமாஹொநாவிகியாஃ ॥ 9

த ஐஃ தெஹஸம்யொமாஜாதநூாஹாஷூஸஹாக ।
ஷஹெ யமா தமா நாநூூாயெதுவும் ஹயம் வ யக ॥ 10

ஷூஸாஷஸூநஹம்ஜநாஜ வொமா ஹாதி ஸம்ஸூதிஃ ।
ஜீவதொடவி யமா தஅஜிஜஸூநஹம்கூதெஃ ॥ 11

தெ யமாஸீஜாதெவஸீஜம்ஜாயதெ தெஹீ தஊாஸூதஸவ ஊயெஉாஹஷ்ூா- ஜிய யா தவுக ॥ எ ॥ நநாநஸூாதெஹஷூ தியொமிகாகதெஹூவிநஸாஸூ- தஸூாதூாஹ தஃ தெஹீதி தெஹதெஹிநொாயம் வூஸூாஷூ தியொமி கொவிஹாமஃ வூா ஊநாஜிஃ ஊவிவெககூதஃ ஊஜூாநகவூதஃ ஜாதிஸூா நூம் வூக்கிவிஶெஷிஃ ஜயொவிஹாமொபயாவஸூநி ஹூாதெூகவூதஃவா

ஓ ராஜனே! விதையினின்று விதை உண்டாவதுபோலப் பிதாவின் தேஹத்தால் மாதாவின் தேஹத்தினின்று புத்ரனுடைய தேஹமானது உண்டாகிறது. ஆத்மாவானது பூமி முதலியனபோல் சாச்வதமானது. 7

ஸாமான்ய விசேஷங்களின் பிரிவு வஸ்துவிடம் கற்பிதமானதுபோல ஆத்மாவுக்கும் தேஹத்திற்கும் உள்ள பிரிவு அநாதியாக அஞ்ஞானத்தால் ஏற்பட்டதாம். 8

"தாருவின் (மரம்) விகாரங்கள் அக்னியின் தர்மமில்லாவிடினும் அக்னியிடம் தோன்றுவதுபோல்" பல விதமாக இருத்தல், ஜனனம், மரணம், குறைவு வ்ருத்தி, க்ரியை, பலன் இவைகள் த்ரஷ்டாவாகிய ஆத்மாவிடம் தோன்றுகின்றன. 9

ஸ்வப்னத்தில் தோன்றுவதுபோல இவைகள் அஸத்தாகியதை க்ரஹித்திருப்பதால் தேஹத்தின் சேர்க்கையால் ஆத்மாவிடம் தோன்றுகின்றன. மற்றுமுள்ள பயம் யாவற்றையும் நினைத்தல் கூடாது. 10

நித்திரை செய்பவனுக்கு நான் என்ற எண்ணமில்லாமையால் பயங்கரமான ஸம்ஸாரம் தோன்றவில்லை. அதுபோல முக்தனாகியவன் அஹங்காரம் இல்லாதவனாகையால் ஜீவனுடனிருந்தாலும் ஸம்ஸாரம் அவனுக்குத் தோன்றாது. 11

தஸ்மாத்யநாத்மநோத்ருதம் ஜஹ்யாஹம்ஸதாத்ஸ: ।
வாஸுதேவே பகவதி ஸ்திரோ யோஜ்யாத்மநீஸ்வரே ॥ 12

॥ ஸ்ரீஶுக: ॥

ஏவமாஸ்வாஸிதோ ராஜா சித்ரகேதுர்த்விஜோக்திபி: ।
விம்ருஜ்ய பாணிநா வக்த்ரமாதிம்லாநமபாஷத ॥ 13

॥ சித்ரகேது: ॥

கௌ யுவாம் ஜ்ஞாநஸம்பந்நௌ மஹிஷ்டௌ ச மஹீயஸாம் ।
அவதூதேந வேஷேண கூடாவிஹ ஸமாகதௌ ॥ 14

சரந்தி ஹ்யவநௌ காமம் ப்ராஹ்மணா பகவத்ப்ரியா: ।
மாத்ருஶாம் க்ராம்யபுத்தீநாம் போதாயோந்மத்தலிங்கிந: ॥ 15

குமாரோ நாரத ருபுரங்கிரா தேவலோऽஸித: ।
அபாந்தரதமா வ்யாஸோ மார்கண்டேயோऽத கௌதம: ॥ 16

ஸமாவேசுஷ்ஸங்கேந பரமப்யுக்தார்த்தக ॥ ... ॥ ... ॥ ... ஸ்ரவணதாத்ம ... ॥ ... ॥ ... ॥ சரந்தீதி । உந்மத்தவேஷ்யவாதம் ... தஸ்மாதிதி

ஆகையால் மனோமாத்ரமாகியது மற்றொன்ருகிறது. நான் என்னுடையது என்ற தன்மையாகிய அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவாயாக. பகவானும், ஈச்வரனுமாகிய வாஸுதேவனிடம் மனதைச் செலுத்துவாயாக. 12

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிருர்.

இவ்விதம் வேதியர்களின் சொற்களால் ஸமாதானம் செய்யப்பட்ட சித்ரகேதுராஜன் வருத்தத்தால் வாடியமுகத்தைக் கையினல் துடைத்துக்கொண்டு செல்லுகிருன். 13

சித்ரகேதுராஜன் கூறுகிருன்.

நீங்களிருவரும் யாவர்? நீங்கள் ஞானம் நிறைந்தவர்கள்; பெரியோர்களுக்கும் பெரியோர்கள்; அவதூதவேஷத்தால் மறைந்து இங்கு வந்தீர்கள் போலும்! 14

பகவானுக்கு ப்ரியமுள்ளவர்களாகிய ப்ராம்ஹணர்கள், விஷயங்களில் புத்தியுடைய என்னைப்போன்றவர்களின் அறிவை யுத்தேசித்து உன்மத்தர்களின் வேஷமடைந்து பூமியில் மிகுதியாக ஸஞ்சரிக்கின்ருர்கள். 15

ஸநத்குமாரர், நாரதர், ருபு, அங்கிரஸ், தேவலர், அஸிதர், மற்றொரு அவதாரமான வ்யாஸர், மார்க்கண்டேயர், கௌதமர், வஸிஷ்டர், பரசுராமர்,

வஸிஷ்டோ பகவான் ராம: கபிலோ பாதராயணி: ।
துர்வாஸா யாஜ்ஞவல்க்யஶ்ச ஜாதுகர்ணஸ்ததாருணி: ॥ 17

ரோமஶஶ்ச்யவனோ தத்த ஆஸுரிஸ்ஸபதஞ்ஜலி: ॥
(பாராஶரோऽத மைத்ரேயோ பாரத்வாஜஶ்ச வாருணி:)
ருஷிர்தேவஶிரா தௌம்யோ முனி: பஞ்சஶிகஸ்ததா । 18

ஹிரண்யநாப: கௌஸல்ய: ஶ்ருததேவ ருதத்வஜ: ॥
ஏதே பரே ச ஸித்தேஶாஶ்சரந்தி ஜ்ஞானஹேதவ: ॥ 19

தஸ்மாத்யுவாம் க்ராம்யபஶோர்மம மூடதிய: ப்ரபூ ।
அந்தே தமஸி மக்னஸ்ய ஜ்ஞானதீப உதீர்யதாம் ॥ 20

॥ அங்கிரா: ॥

அஹம் தே புத்ரகாமஸ்ய புத்ரதோऽஸ்ம்யங்கிரா ந்ருப ।
ஏஷ ப்ரஹ்மஸுத: ஸாக்ஷான்னாரதோ பகவான்ருஷி: ॥ 21

இத்தம் த்வாம் புத்ரஶோகேன மஹதா தமஸாவ்ருதம் ।
அதத்ர்ஹமனுஸ்ம்ருத்ய மஹாபுருஷகோசரம் ॥ 22

20 ப்ரபூ இதி ரக்ஷகௌ போதயிதாரௌ வா அதோ யுவாப்யாம் ஜ்ஞானதீப: ப்ரகாஶ்யதாம் உதீர்யதாம் இதி। மஹாபுருஷகோசரம் விஷ்ணுபக்தம்॥ 22॥

கபிலர், பாதராயணி, துர்வாஸஸ், யாஞ்ஞவல்க்யர், ஜாதுகர்ணர், ஆருணி, ரோமசர், ச்யவனர், தத்தர், ஆஸுரி, பதஞ்ஜலி, பாராசரர், மைத்ரேயர் பரத்வாஜர், வாருணி, தேவசிரஸ், பஞ்சசிகர், ஹிரண்யநாபர், கௌஸல்பர், ச்ருததேவர், ருதத்வஜர் இவர்களும் ஞானத்திற்கு ஹேதுக்களாகிய மற்றுமுள்ள ஸித்தேச்வரர்களும் ஸஞ்சரிக்கின்றனர்கள். 16—19

ஆகையால் ப்ரபுக்களாகிய நீங்கள் க்ராம்ய பசுவும், மூடனும் பெரும் அஞ்ஞானத்தில் முழுகியவனுமாகிய எனக்கு ஞானதீபத்தைக் கொடுங்கள். 20

அங்கிரஸ் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! நான் அங்கிரஸ் என்ற முனிவன்; புத்ரனை விரும்பிய உனக்குப் புத்ரனைக் கொடுத்தவன்; இவர் ப்ரம்மாவின் குமாரரும், மஹிமை பொருந்தியவருமாகிய நாரதர் என்ற ரிஷியாகிறார். 21

நீ இவ்வாறு புத்ரசோகத்தால் மிகுந்த அஞ்ஞானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பதையும் நீ விஷ்ணுபக்தனாதலால் இவ்விதம் வருத்தமடையத்தகாதவன் என்பதையும் நினைத்து உனக்கு அநுக்ரஹிப்பதற்காக நாங்களிருவரும் வந்தோம். ஓ ப்ர

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌵𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌵𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 23

𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ 24

𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌪𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾 𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 ॥ 25

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌲𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍀 𑌬𑌲𑌂 𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨𑍇𑌮𑍇 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌃 ॥ 26

௨௪॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌯𑌦𑌾𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌗𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌃॥௨௫॥ 𑌅𑌧𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿॥௨௬॥ 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰 [illegible] 𑌧𑌾𑌯𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌮𑌹𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌹𑍇 𑌶𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨 𑌇𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌧𑌿𑌪𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌗𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌮𑌨𑍋𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌤𑌤𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇

புவே! ப்ராம்ஹண ப்ரியனும், பகவானிடம் பக்தியுள்ளவனுமாகிய ஒருவன் வருத்தமடையக்கூடாது. 22—23

நான் உனக்குப் புத்ரனேயே கொடுக்கிறேன். இவனுடைய அபிநிவேசத்தை அறிந்து உன் கிருஹம் வந்த நான் உனக்கு உயர்வான ஞானத்தைக் கொடுக்கிறேன். 24

புத்ரனையுடையவர்களின் தாபத்தை நீயே இப்பொழுது அநுபவிக்கிறுய்; இவ்விதமே மனைவிகள், வீடுகள், பொருள்கள், பலவிதமான ஐச்வர்யங்கள் ஸம்பத்துக்கள் யாவும் ஆகின்றன. 25

ஓ சூரஸேனராஜனே! ஸப்தம் முதலிய விஷயங்களும், ராஜ்ய ஸம்பத்துக்களும் சஞ்சலந்தருகின்றன. ராஜ்யம், பூமி, ஸேனை, பொக்கிஷம், ப்ருத்யர்கள், மந்திரிகள், ஸுஹ்ருத்துக்கள் இவையாவும் சோகத்தையும் மோஹத்தையும் டுப்பனவாகின்றன. 26

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌾𑌃 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌭𑌵𑌾𑌃 ॥ 27

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍 ॥ 28

𑌅𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ।
𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌕𑍃𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ॥ 29

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍋𑌪𑌶𑌮𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶 ॥ 30

[illegible]

இவைகள் (1) கந்தர்வ நகரம் போன்றவை; ஸ்வப்னம் மாயை, மனோரதம் இவைபோன்றவை; மனதால் மாத்திரம் ஊஹிக்கக்கூடியவை. தத்வமாகக் கவனிக்கப்படுமாயின் இவைகள் காணப்படா. கர்மங்களின் வாஸனைகளால் த்யானிக்கும் புருஷனுடைய மனதினின்று பலவித கர்மங்களுண்டாகின்றன. 27-28

தேஹமே நான் என்று எண்ணிய ஜீவனுக்கு ஆதி பௌதிகமும், ஆதி தைவிகமும், ஆத்யாத்மிகமுமான இந்த தேஹமே பலவிதமான தாபங்களையும் க்லேசங்களையும் கொடுப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. 29

ஆகையால் நிலைபெற்ற மனதுடன் ஆத்ம தத்வத்தை விசாரித்து த்வைதத்தில் இது நிச்சயம் என்ற விச்வாஸத்தை விட்டு ஒழிவை அடைவாயாக. 30

(1). கந்தர்வ நகரம் என்பது அகாரணமாகவருவதும் போவதுமாம்; மேகங்களில் இவ்விதம் அமைந்து மறைந்துபோகுமென்று சிலர் கூறுவர்.

॥ ஶ்ரீநாரத: ॥

ஏதாம் மந்த்ரோபநிஷதம் ப்ரதீச்ச ப்ரயதோ மம ।
யாம் தாரயந் ஸப்தராத்ராத் த்ரஷ்டா ஸங்கர்ஷணம் ப்ரபும் ॥ 31

யத்பாதமூலமுபஸ்ருத்ய நரேந்த்ர பூர்வே
ஶர்வாதயோ ப்ரமமிமம் த்விதயம் விஸ்ருஜ்ய ।
ஸத்யஸ்ததீயமதுலாநதிகம் மஹித்வம்
ப்ராபுர்பவாநபி பரம் ந சிராதுபைதி ॥ 32

இதி ஶ்ரீபாகவதே ஷஷ்டஸ்கந்தே பஞ்சதஶோऽத்யாய:.

வித்யாம் நாரத உபதிஶதி। ஏதாமிதி। உபநிஷண்ணம் பரம் ஶ்ரேயோऽஸ்யாமிதி த்யுபநிஷத் மந்த்ர ஏவோபநிஷத் தாம் ப்ரதீச்ச க்ருஹாண த்ரஷ்டா, த்ரக்ஷ்யஸி பவாந்॥௩௧॥ பலிதி। யத்பாதேதி। அதுலாநதிகம் ஸமாதிகரஹிதம் பரம் மஹிமாநம் ப்ராபு: உபைதி உபைஷ்யஸி॥௩௨॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் பஞ்சதஶாத்யாயவ்யாக்யா.

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! மந்திரமாகிய இந்த உபநிஷத்தை நியமத்துடன் என்முகமாக க்ரஹித்துக்கொள். இதைத்தாரணை செய்து ஏழுநாட்களுக்குள் ப்ரபுவாகிய ஸங்கர்ஷணரைப் பார்ப்பாய். 31

ஓ மஹாராஜ! முன்னோர்களாகிய ருத்ரன் முதலியவர்கள் பகவானுடைய பாதமூலத்தைச் சார்ந்து இந்த த்வைத ப்ரமத்தைவிட்டு பகவானைச் சார்ந்ததும் நிகரற்றதும் இதைவிட மேலானதும் எதுவுமில்லை என வர்ணிக்கப்படுவதுமாகிய சிறந்த மஹிமையை உடனே அடைந்தார்கள். நீயும் விரைவில் அடைவாயாக. 32

15 வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 1

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍇 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 2
𑌕𑌲𑍇𑌬𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ 3

॥ 𑌜𑍀𑌵𑌃 ॥

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑍀 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑍃𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 ॥ 4

𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍 ।
𑌅𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋𑌷𑌣𑍀𑌮𑍍 ॥

[illegible]

16-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு ஓ பரீக்ஷித்துராஜனே! தேவரிஷியாகிய நாரதர் மரணமடைந்த ராஜகுமாரனைப் பற்றி வருத்தமுறும் ஞாதிகளுக்கு இந்தக் குமாரனைக் காட்டிப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்.

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ஜீவாத்மாவே! உனக்கு நன்மையுண்டாகுக. உன்னுடைய தாயையும் தந்தையையும் பார்; உன்னுடைய ஸுஹ்ருத்துக்களும் பந்து ஜனங்களும் உன்னைப்பற்றிய துக்கத்தால் மிகவும் தாபமடைந்திருக்கிறார்கள். 2

இந்தச் சரீரத்தில் ப்ரவேசித்து மீதியான ஆயுள் உள்ள வரையில் ஸுஹ்ருத்துக்கள் சூழப் பிதாவால் கொடுக்கப்பட்ட ஸுகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு ராஜாஸனத்தின்மீது வாஸஞ்செய்வாக. 3

ஜீவன் கூறுகிறான்.

ஓ ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டரே! தேவர்கள், திரியக்குகள், மானிடர்கள் இந்த யோனிகளிடம் கர்மங்களால் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் எனக்கு இவர்கள் எந்த ஜன்மத்தில் தாய்தந்தையராக இருந்தார்கள்? 4

बन्धुज्ञात्यरिमध्यस्थमित्रोदासीनविद्विषः ।
सर्व एव हि सर्वेषां भवन्ति क्रमशो मिथः ॥ 5

यथा वस्तूनि पण्यानि हेमादीनि ततस्ततः ।
पर्यटन्ति नरेष्वेवं जीवो योनिषु कर्तृषु ॥ 6

नित्यस्यार्थस्य सम्बन्धो ह्यनित्यो दृश्यते नृषु ।
यावद्यस्य हि सम्बन्धो ममत्वं तावदेव हि ॥ 7

एवं योनिगतो जीवः स नित्यो निरहङ्कृतः ।
यावद्यत्रोपलभ्येत तावत्स्वत्वं हि तस्य तत् ॥ 8

श्रीरेस्वक्वतिज्ञेयम् ॥ ४ ॥ यदि प्रेते पुत्रे दृष्ट्वा शोकश्चेत्तत्र दृष्ट्वा हर्षः किं न क्रियते इत्याशयेन सम्बन्धस्यानित्यत्वमाह बन्ध्विति । बन्धवो विवाहादिभिः सम्बन्धिनः ज्ञातयः सपिण्डाः अरयो घातकाः मित्राणि रक्षकाः मध्यस्थाः उभयव्यतिरिक्ताः विद्वेषोत्पत्त्यादिनिमित्तेन द्वेषिणः उदासीनास्तद्व्यतिरिक्ता इतरे ॥ ५ ॥ कर्तृभिः प्राणैः कर्तृषु पर्येति । यथा पण्यानि क्रयविक्रयार्हाणि कर्तृषु व्यवहर्तृषु पर्यटन्ति एवं जीवोऽपि योनिषु जनकेषु ॥ ६ ॥ एकस्मिन्नपि जन्मनि सम्बन्धस्यानियतत्वं सदृष्टान्तमाह द्वाभ्याम्—नित्यस्येति । नित्यस्य जीवस्याप्यर्थस्य पश्वादेः अनित्यः अनियतः विक्रयादिना सम्बन्धनिवृत्तेः ॥ ७ ॥ एवमिति । एवं योनिगतः पित्रादिसम्बन्धं प्राप्तोऽपि स जीवो नित्यः देहजन्मादिना तस्य जन्माद्यभावात् अतः स्वतन्त्रो निरहङ्कृतः अहमस्य पुत्र इत्यभिमानशून्यः यत्र पित्रादौ सम्बन्धी यावदर्थमुपलभ्येत गर्भवशेन वर्तेत तावदेव तस्य पित्रादेः तत्स्वत्वं न तु विक्रयाद्यूर्ध्वं तत्र

பந்துக்கள், ஞாதிகள், சத்ருக்கள், மத்யஸ்தர்கள், மித்ரர்கள், உதாஸீனர்கள், த்வேஷிகள், யாவரும் எல்லோருக்கும் க்ரமமாக ஒருவருக்கொருவருண்டாகின்றார்கள். 5

ஸ்வர்ணம் முதலிய வ்யாபாரத்திற்குரிய வஸ்துக்கள் வ்யவஹாரமுள்ள மானிடர்களிடம் அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரிப்பதுபோல ஜீவன் இவ்விதம் தன்னை உண்டுபண்ணும் மானிடர்களிடம் ஸஞ்சரிக்கிறான். 6

நித்யமான அர்த்தத்தின் (பசு முதலியவை) ஸம்பந்தம் மானிடர்களிடம் அனித்யமாகக் (நியமமில்லாததாக) காணப்படுகிறது. பசு முதலியவைகளின் ஸம்பந்தம் இந்த மானிடனுக்குள்ளவரையில் என்னுடையது என்ற தன்மை ஏற்படுகிறது. 7

இவ்விதம் ஜீவன் பிதா முதலிய ஸம்பந்தத்தை அடைந்தவனாயினும் அவன் நித்யன்; அஹங்காரமில்லாதவன்; எதுவரையில் எவனிடம் இருக்கிறானோ அதுவரையில் பிதா முதலியவர்களைச் சார்ந்தவனென்று கூறப்படுகிறான். 8

𑌏𑌷 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮 𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 9

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌏𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌯𑍋𑌃 ॥ 10

𑌨𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌫𑌲𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌵𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌦𑍃𑌗𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 11

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌆𑌧𑍇𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌮𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥ 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌤𑌿 । 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌷 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌮𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 । "𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑍋𑌽𑌯𑌮𑍁𑌪𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥ 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌏𑌕𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌹𑌿𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 ॥ ௧௰ ॥ 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌫𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍

இந்த ஜீவன் நித்யன், அவ்யயன், ஸூக்ஷ்மன், ஏகன், எல்லாவற்றுக்கும் ஆச்ரயமாகியவன், ஸ்வப்ரகாசன். ப்ரபுவாகிய இந்த ஜீவன் தன்மாயையின் குணங்களால் உலகத்தையும் தேஹத்தையும் படைக்கிறான். 9

இந்த ஜீவனுக்கு மிக ப்ரியமுள்ளவனுமில்லை; ப்ரியமில்லாதவனுமில்லை. தன்னைச் சார்ந்தவன் பிறரைச் சார்ந்தவனென்பதுமில்லை. இவன் ஏகனாகியவன், நன்மை தீமைகளைச் செய்பவர்களின் புத்திக்கு ஸாக்ஷியாகியவன். 10

ஆத்மா ஸுகத்தையும் க்ரஹிப்பதில்லை; துக்கத்தையும் அடைவதில்லை; ராஜ்யம் முதலியவற்றையும் அடைவதில்லை; உதாஸீனன் போலிருப்பவன்; காரண கார்யங்களுக்கு ஸாக்ஷியாகியவன்; ஈச்வரன். 11

इत्युदीर्य गतो जीवो ज्ञातयस्तस्य ते तदा ।
विस्मिता मुमुचुः शोकं छित्त्वात्मस्नेहशृङ्खलाम् ॥ 12

निर्हृत्य ज्ञातयो ज्ञातेर्देहं कृत्वोचिताः क्रियाः ।
तत्यजुर्दुस्त्यजं स्नेहं शोकमोहभयार्तिदम् ॥ 13

बालघ्न्यो व्रीडितास्तत्र बालहत्याहतप्रभाः ।
बालहत्याव्रतं चेरुर्ब्राह्मणैर्यन्निरूपितम् ॥
यमुनायां महाराज स्मरन्त्यो द्विजभाषितम् ॥ 14

स इत्थं प्रतिबुद्धात्मा चित्रकेतुर्द्विजोक्तिभिः ।
गृहान्धकूपान्निष्क्रान्तः सरःपङ्कादिव द्विपः ॥ 15

कालिन्द्यां विधिवत् स्नात्वा कृतपुण्यजलक्रियः ।
मौनेन संयतप्राणो ब्रह्मपुत्राववन्दत ॥ 16

हेतोः पापपुण्यस्य कारणस्य कायस्य साक्षी न तु भोक्ता यत ईश्वरः देहादिपारतन्त्र्यशून्यः [illegible] ॥११॥१२॥ बालघ्न्य इति। द्विजभाषितं [illegible] ॥१४॥ [illegible] गृहं विहाय निष्क्रान्तः [illegible] सरःपङ्कादिव द्विपः ॥१५॥ कालिन्द्यामिति। कृताः पुण्याः जलक्रियाः पितृतर्पणाद्या येन संयत

இவ்விதம் ஜீவன் கூறிச் சென்ருன். இவனுடைய பந்துக்கள் அப்பொழுது ஆச்சர்யமடைந்து தங்களிடம் உள்ள ஸ்னேஹ விலங்கைச் சேதித்து சோகத்தை விட்டார்கள். 12

பந்து ஜனங்கள் பந்துவாகிய குமாரனுடைய தேஹத்தை ஸம்ஸ்காரம் செய்து உசிதமான க்ருத்யங்களை நடத்தி சோகம், மோஹம், பயம், துன்பம் இவைகளைக்கொடுப்பதும், தள்ளமுடியாததுமாகிய ஸ்னேஹத்தை விட்டார்கள்.

ஓ மஹாராஜ! சிறுவனைக்கொன்ற ஸ்திரீகள் அங்கிரஸ் கூறியதை நினைத்து வெட்கமடைந்து பாலஹத்தியால் காந்தி ஒடுங்கியவர்களாகி வேதியர்கள் குறிப்பிட்டபடி பாலஹத்யா வ்ருதத்தை யமுனையில் அனுஷ்டானம் செய்தார்கள். 14

அந்தச் சித்ரகேது நாதருடையவும், அங்கிரஸருடையவும் சொற்களால் தெளிவான மனமுடையவனுகி யானை ஸரஸ்ஸின் சேற்றினின்று வெளிப்படுவதுபோல் கிருஹமாகிய பாழுங்கிணற்றினின்று வெளிப்பட்டான். 15

யமுனையில் விதிப்படி ஸ்னானம் செய்து புண்யமான ஜலதர்ப்பணத்தை நடத்தி இந்த்ரியங்களின் அடக்கத்துடன் மௌனமாக பிர்ம்ஹகுமாரர்களாகிய முனிவரிருவரையும் நமஸ்காரம் செய்தான். 16

𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥ 17

𑌓𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑌂𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌚 ॥ 18

𑌨𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇 ॥ 19

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌮𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ 20

𑌵𑌚𑌸𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯 𑌏𑌕𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌅𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ 21

𑌪𑍍𑌰𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥௧௬॥௧௭॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌮𑍋 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌮 𑌨𑌮𑌸𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍॥௧௯॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨॥௨௦॥ 𑌵𑌚𑌸𑍀𑌤𑌿। 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹 𑌵𑌚𑌸𑌿 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌰𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇। 𑌵𑌚𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍॥ ௨௧ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌚𑍍𑌯𑌵𑌤𑍇 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 [illegible]

பிறகு பகவானுகிய நாரதர் பக்தனும் சரணம் புகுந்தவனும், ஜிதேந்த்ரியனுமாகிய சித்ரகேதுவுக்கு அன்புடன் இந்த வித்யையை உபதேசம் செய்தார். 17

பகவானும், வாஸுதேவரும், ப்ரத்யும்னரும், அநிருத்தரும், ஸங்கர்ஷணருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரத்தை த்யானிக்கிறோம். 18

விஞ்ஞானமாத்ரரும், பரமானந்த ஸ்வரூபரும், ஆத்மாராமரும், ஸாந்தரும், அத்வைதத்தில் நிவிர்த்தியான நோக்கமுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 19

ஆத்மானந்தத்தின் அநுபவத்தாலேயே ராகத்வேஷ நிவிர்த்திபெற்ற உமக்கு நமஸ்காரம். ஹ்ருஷீகேசரும் மஹானும் முடிவற்ற சக்தியுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 20

மனதுடன் இந்த்ரியங்கள் சேராமல் ஒழிவடைந்த பின்பு எந்த பகவான் ஒருவராகவே நாமரூபமில்லாமலும், சின்மாத்ரருமாகி ப்ரகாசிக்கிறாரோ கார்யகாரணங்களுக்கும் காரணராகிய அந்த பகவான் நம்மை ரக்ஷிக்கட்டும். 21

यस्मिन्निदं यतश्चेदं तिष्ठत्यप्येति जायते।
मृण्मयेष्विव मृज्जातिस्तस्मै ते ब्रह्मणे नमः॥ 22

यन्न स्पृशन्ति न विदुर्मनोबुद्धीन्द्रियासवः।
अन्तर्बहिश्च विततं व्योमवत्तन्नतोऽस्म्यहम्॥ 23

देहेन्द्रियप्राणमनोधियोऽमी
यदंशविद्धाः प्रचरन्ति कर्मसु।
नैवान्यदा लोहमिवाप्रतप्तं
स्थानेषु तद्द्रष्ट्रपदेशमेति॥ 24

सर्वानुस्यूतं यस्तस्मै॥२२॥ ननु सर्वानुस्यूतं चेन्मृज्जातिवत्प्रतीयेत कथं तन्नावगम्यते तत्राह यदिति। यद्ब्रह्म व्योमवत् विततमपि असवः प्राणाः क्रियाशक्त्या न स्पृशन्ति मनोबुद्धीन्द्रियाणि ज्ञानशक्त्या न विदुः तद्ब्रह्म नतोऽस्मि॥२३॥ तेषां तदज्ञाने हेतुमाह-देहेति। देहेन्द्रियादयः अमी यदंशविद्धाः यच्चैतन्यांशेनाविष्टास्सन्तः कर्मसु स्वस्वविषयेषु प्रचरन्ति जाग्रत्स्वप्नयोः अन्यदा सुषुप्तिमूर्छादौ नैव प्रचरन्ति यथा अप्रतप्तं लोहं न दहति किं तु प्रतप्तमेव अतो यथा लोहमग्निशक्त्याधायकं वस्तु अग्निं विना न दहति एवं ब्रह्मगतज्ञानक्रियाशक्तिभ्यां प्रवर्तकं विना देहादयस्तं न स्पृशन्ति न विदुश्चेति भावः। जीवस्तर्हि द्रष्टृत्वाज्जानात्विति नेत्याह स्थानेषु जाग्रदादिषु द्रष्टृपदेशं द्रष्टृसंज्ञां तदेवैति प्राप्नोति। "नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टा" इत्यादिश्रुतेः। यद्वा द्रष्टृपदेशं द्रष्टृसंज्ञं जीवमपि तदेवैति जानाति न तु जीवः तज्जानातीत्यर्थः। तदुक्तं। हंसगुह्यस्तोत्रे "देहासवोऽक्षा"

எவரிடம் இந்த ப்ரபஞ்சம் உண்டாகிறதோ நிலைபெற்றிருக்கிறதோ நாசமடைகிறதோ மண்பாண்டங்களில் மண் பாத்ரம்போல் ஆகிறதோ ப்ரும்ஹமாகிய அந்த உமக்கு நமஸ்காரம். 22

பிர்ம்ஹம் ஆகாயம்போல் உள்ளும் வெளியும் வ்யாப்தமாயிருந்தாலும் ப்ராணன்கள் இந்த ஈசனைத் தொடுவதில்லை. மனம் புத்தி இந்த்ரியங்கள் இவரை அறிவதில்லை. அந்த ஈசனை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன். 23

தேஹம், இந்த்ரியங்கள், ப்ராணன், மனம், புத்தி இவைகள் பிர்ம்ஹத்தின் அம்சத்தால் ப்ரவேசமாகி தாபமுடைய லோஹம்போல் கர்மங்களில் திறமைபடைகின்றன. மற்றப்படி திறமையடையா (ஜாக்ரத் முதலிய) அவஸ்தைகளில் ஜீவன் த்ரஷ்டா என்ற பெயரை அடைகிறான். 24

𑌮॥ 𑌓𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌢𑌨𑌿𑌕𑌰𑌕𑌰𑌕𑌮𑌲𑌕𑍁𑌡𑍍𑌮𑌲𑍋
𑌪𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲 𑌪𑌰𑌮 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 25

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍈𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ।
𑌯𑌯𑌾𑌵𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 26

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌬𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 27

𑌤𑌤𑌃 𑌸 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌲𑍇𑌭𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪 ॥ 28

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿॥௨௪॥ 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌕𑌲𑌾 𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌢𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌕𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌕𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌮𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌾𑌲𑌿𑌤𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂। 𑌪𑌰𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰॥௨௫॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿। [illegible] 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌹𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥॥௨௬॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸॥௨௭॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥

ஓம் மஹாபுருஷரும், மஹாநுபாவரும் மிகுந்த ஐச்வர்யமுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். வெகு பக்த ச்ரேஷ்டர்களின் கமலங்கள் போன்ற கர முகுளங்களால் லாலனை செய்யப்படும் இண்டு பாதாரவிந்தமுள்ளவரும், உத்க்ருஷ்டரும், ஸர்வேச்வரருமாகிய ஓ ஈச! உமக்கு நமஸ்காரம். 25

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறுர்.

ஓ ப்ரபுவாகிய பரீக்ஷித்து ராஜனே! நாரதமுனிவர், சரணம் புகுந்தவனும், பக்தனுமாகிய சித்ரகேதுவுக்கு இந்த வித்யையை உபதேசித்து அங்கிரஸ் முனி வருடன் பிர்ம்ஹாவைச் சார்ந்த ஸ்தானஞ்சென்றுர். 26

சித்ரகேதுவும் ஏழுநாள்வரையில் ஜலத்தைப்பானம்செய்து ஸாவதானத் துடன் நாரதர் கூறிய வித்யையை விதிப்படி தரித்தான். 27

ஓ ராஜனே! ஏழுநாள் சென்றவுடன் தாரணை செய்த இந்த வித்யையால் தடையில்லாத வித்யாதராபதித் தன்மையையும் அடைந்தான். 28

ततः कतिपयाहोभिर्विद्ययेद्धमनोगतिः ।
जगाम देवदेवस्य शेषस्य चरणान्तिकम् ॥ 29

मृणालगौरं शितिवाससं स्फुर-
त्किरीटकेयूरकटित्रकङ्कणम् ।
प्रसन्नवक्त्रारुणलोचनं वृतं
ददर्श सिद्धेश्वरमण्डलैः प्रभुम् ॥ 30

तद्दर्शनध्वस्तसमस्तकिल्बिषः
स्वच्छामलान्तःकरणोऽभ्ययान्मुनिः ।
प्रवृद्धभक्त्या प्रणयाश्रुलोचनः
प्रहृष्टरोमाऽनमदादिपूरुषम् ॥ 31

स उत्तमश्लोकपदाब्जविष्टरं
प्रेमाश्रुलेशैरुपमेहयन्मुहुः ।

तत इति । कतिपयैरहोभिः विद्यया इद्धेन दीप्तेन मनसा गतिर्यस्य ॥ २९ ॥ मृणालेति । मृणालवद्गौरं शितिवाससं नीलाम्बरं स्फुरन्ति किरीटादीनि यस्य कटित्रं कटिसूत्रं प्रसन्नानि वक्त्राणि यस्य अरुणानि लोचनानि यस्य तम् ॥ ३० ॥ तदिति । दृष्ट्वा मुहुर्मुहुः तमादिपूरुषं कृपयाऽऽनमत् प्रणतः ननामेत्यर्थः । कथम्भूतः । तस्य दर्शनेन ध्वस्तं समस्तं किल्बिषं यस्य स्वच्छमलं करणं यस्य प्रणयेन अश्रूणि लोचने यस्य प्रहृष्टानि रोमाणि यस्य सः ॥ ३१ ॥ स इति । तं प्रसीदितारं स्तोतारं चिरं नैवाशकत् नशशाक तद्वेदातार्त

பிறகு சிலநாட்களில் வித்யையால் ப்ரகாசிக்கும் மனதின் கதியுடைய சித்ரகேது, தேவதேவராகிய சேஷருடைய பாதஸமீபஞ் சென்றான். 29

தாமரைக் கொடிபோல வெண்மை நிறமுள்ளவரும் நீலவர்ணமான வஸ்திரமுடுத்தவரும், ப்ரகாசிக்கும் கிரீடம் கங்கணம் அரைநூல்மாலை தோள்வளை இவைகளுடையவரும், ப்ரஸன்னமான முகத்தையும் சிவந்த கண்களையுமுடையவரும், அநேக ஸித்தேச்வரர்கள் சூழ விளங்குபவரும் ப்ரபுவுமாகிய சேஷரைக் கண்டான். 30

சேஷருடைய தரிசனத்தால் பாபங்களெல்லாமொழியப் பெற்றவனும் பரிசுத்தமும் நிர்மலமுமான மனமுள்ளவனும், மயிர்க்கூச்சலுடையவனும், கண்ணீர் பெருக்குகிறவனுமாகிய சித்ரகேது சிறந்ததும் வ்ருத்தியடைந்ததுமாகிய பக்தியுடன் ஆதியில்லாத அந்தப்புருஷனை அடிக்கடி வணங்கினான். 31

இந்தச் சித்ரகேது ஆனந்தபாஷ்பதாரைகளால் உத்தம ச்லோகராகிய பகவானுடைய பாதாரவிந்தங்களின் ஆஸனத்திற்கு அடிக்கடி அபிஷேகம் செய்

ப்ரேமோபருத்தாகிலவர்ணநிர்கமோ
நைவாசகத்தம் ப்ரஸமீடிதும் சிரம் ॥ 32

ததஸ்ஸமாதாய மநோ மநீஷயா
பபாஷ ஏதத் ப்ரதிலப்தவாகஸௌ ।
நியம்ய ஸர்வேந்த்ரியபாஹ்யவர்தநம்
ஜகத்குரும் ஸாத்வதசாஸ்த்ரவிக்ரஹம் ॥ 33

॥ சித்ரகேது: ॥

அஜித ஜித: ஸமமதிபி: ஸாதுபிர்பவாந் ஜிதாத்மபிர்பவதா ।
விஜிதாஸ்தேபி ச பஜதாமகாமாத்மநாம் ய ஆத்மதோதிகருண: ॥ 34

ச்லோகஸ்ய பதாப்ஜயோர்விஷ்டரமாஸநம் உபமேஹயந் ஸிஞ்சந் ப்ரே-
ம்ணா உபருத்த: அகிலாநாம் வர்ணாநாம் நிர்கம: உச்சாரணம் யஸ்ய ஸ:॥௩௨॥
தத இதி। மநீஷயா புத்த்யா ஸமாதாயைதத்வக்ஷ்யமாணம் பபாஷே ப்ரதி
லப்தவாகஸௌ ஸாத்வதசாஸ்த்ரோக்தோ விக்ரஹோ யஸ்ய தம்॥௩௩॥ ச்ரியசீயோ
தபஞ்சச்லோகா:॥ அந்யாந்ய ப்ரயோஜநநிவ்ருத்தாந் ஸ்வாமிஸேவகாந்॥ அஹிந்த்
ந்ர்த்மாஸ்தத்வமபி:பஞ்சவிம்சம்॥ அஜிதேதி। ஹே அஜித அந்யைரஜிதோபி
பவாந் ஸமமதிபிர்ஜித: ஸ்வாயத்த வசீக்ருத: யதோ பவாநதி கரு
ண: தேபி ச நிஷ்காமா அபி பவதா விஜிதா: யதோ பவாந் அகாமாத்மநாம் ஆத்ம
ப்ரதாதீதி ததா॥௩௪॥ நந்வஹம் பக்தைரஜித இதி கதம் ஸ்வயமேவாநவி
வ்யக்தமாதிமத்யாந்தரஹிதமந்யீஸ்வரோஜயஸம்பவாத் தத்ராஹ—தவேதி।
ஜகதுதயாதிநிமித்தவைபவ: அபிநமாமேதியாவத் ஸ்துதிரூபேண ப்ரவேச

வித்து அன்பால் தடைபடும் வர்ணங்களெல்லாம் வெளிப்புறப்படும் தன்மையைப் பெற்றும் அவ்வீசனை ஸ்தோத்ரம் செய்ய வெகுகாலமாகச் சக்தி பெறவில்லை. 32

பிறகு புத்தியால் மனதை நிலை நிறுத்தி (ஈசனால்) வாக்காகிய அமுதத்தை அடைந்து இந்திரியங்களெல்லாம் வெளியில் நடமாடுவதை யடக்கி பாகவத சாஸ்திரத்தில் கூறிய ஸ்வரூபமுள்ளவரும், லோககுருவுமாகிய பகவானைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு சொல்லுகிறான். 33

சித்ரகேது கூறுகிறான்.

ஒருவராலும் ஜயிக்கப்படாத ஓ பகவானே! ஸமமான புத்தியுள்ளவர்களும் மனதை ஜயித்தவர்களுமாகிய ஸாதுக்களால் நீர் ஜயிக்கப்படுகிறீர். காமனையில்லாதவர்களும் உம்மால் ஜயிக்கப்படுகிறார்கள். மிகுந்த கருணையுள்ள முகுந்த! காமனையில்லாத கருத்துடையோர்களுக்கு ஸ்வரூபத்தைக் கொடுப்பவராகிறீர். 34

तव विभवः खलु भगवन् जगदुदयस्थितिलयादीनि ।
विश्वसृजस्तेंऽशांशास्तत्र मृषा स्पर्धन्ति पृथगभिमत्या ॥
परमाणुपरममहतोस्त्वमाद्यन्तान्तरवर्ती त्रयविधुरः ।
आदावन्तेऽपि च सत्त्वानां यद्ध्रुवं तदेवान्तरालेऽपि ॥ 36

क्षित्यादिभिरेष किलावृतः
सप्तभिर्दशगुणोत्तरैरण्डकोशः ।
यत्र पतत्यणुकल्पः
सहाण्डकोटिकोटिभिस्तदनन्तः ॥ 37

निवर्तीनि विश्वसृजस्तु ब्रह्मादयः नेश्वराः किं तु ते तवांशांशाः पूरुषः तस्यांशाः तत्र मृषा स्पर्धन्ते पृथक् पृथगीश्वरा इत्यभिमानेन पृथगभिमत्येति ॥ ३५ ॥ सर्वमेव सृष्ट्यादिकं त्वय्येव पर्यवस्यति । परमाण्विति । परमाणुः सूक्ष्मं कारणं परममहद्विश्वं कार्यं तयोस्त्वमेवाद्यन्तान्तरवर्ती आदावन्ते मध्ये च वर्तसे स्वयं चैव त्रयविधुरः आद्यन्तमध्यरहितः । ननु त्वमप्युत्पत्तिमान्प्रभवः कथं तदुच्यते न त्वं प्रभव इत्याह — सत्त्वानां सत्तानुगतानां कार्याणामादावन्तेऽपि यद्ध्रुवं अनपायि अनुगतं तदेव ध्रुवं सन्मात्रम् अन्तरालेऽपि ॥ ३६ ॥ एवं ध्रुवस्येव कालतः परिच्छेदाभावमुक्त्वा देशतोऽप्यपरिच्छेदमाह — क्षित्यादिभिरिति । पञ्चाशत्कोटिविस्तीर्णो भूगोलः दशगुणोत्तरैः सप्तभिरावरणैरावृतः यत्र त्वयि अणुकल्पः अणुतुल्यः पतति परिभ्रमति तस्मादनन्तः ॥ ३७ ॥ यस्मादेवं परमेश्वरस्यैव अनन्त्यैश्वर्यविभूतयः अतः स्वां विहाय विषयकामनया अन्याश्रयकाः अतिमूढा इत्याह — विषयेति ।

உலகத்தின் உற்பத்தி, பாலனம், ஸம்ஹாரம் முதலியன உம்முடைய மஹிமையாகின்றன. உலகைப் படைப்பவர்களாகிய மும்மூர்த்திகள் உம்மு டைய அம்சமாகிய புருஷனுடைய அம்சமாகியவர்கள். இவ்விதமிருக்க, அவர் கள் தாங்கள் ஈச்வரர்களென்று வீணுக அஸூயையை யடைகின்ருர்கள். 35

ஸூக்ஷ்மம் முதல் ஸ்தூலம் வரையிலுள்ளவைகளுக்கு ஆதியிலும் அந்தத் திலும், மத்தியிலும் நீர் இருப்பவர்; ஆதி, அந்தம் மத்தி இவைகளில்லாதவர்; கார்யங்களின் ஆதியிலும் அந்தத்திலும் எது நிச்சயமானதோ அதுவே மத்தி யிலும் நிச்சயமானதாம். 36

ஒவ்வொன்றைவிடப் பதின்மடங்கு மேலான பூமி முதலிய ஏழு உலகங்க ளால் இந்த அண்டகோசமானது சூழப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வண்டகோசம் கோடி அண்டங்களுடன் உம்மிடம் அணுவுக்குச் சமமாகிறது. ஆகையால் நீர் அனந்தராகிறீர். 37

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍃𑌷𑍋 𑌨𑌰𑌪𑌶𑌵𑍋
𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷 𑌈𑌶
𑌤𑌦𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ 38

𑌕𑌾𑌮𑌧𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾
𑌨 𑌪𑌰𑌮 𑌰𑍋𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌰𑌮𑍍𑌭𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍇
𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌜𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 ॥ 39

𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍃𑌟𑍍 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍀𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌦𑌨𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌮𑌨𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌨𑌾𑌶𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌭𑍋𑌗𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌫𑌲𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌾𑌮𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌰𑍋𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑌮𑍍𑌭𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌭𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௯ ॥ 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌨𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 [illegible] । [illegible]

ஓ ஈச! விஷய ஸுகங்களில் ஆவலுடைய பசுக்கள் போன்ற மானிடர்கள் உம்முடைய அம்சமாகிய தேவர்களை உபாஸிக்கிறுர்கள். பரம புருஷராகிய உம்மை உபாஸிப்பதில்லை. இவர்களுடைய நன்மைகள் அந்தத் தேவர்களுக்குப் பின்பு (1) ராஜகுலம்போல் நாசமடைகின்றன. 38

ஓ பரமபுருஷ! காமனையுள்ள புத்தியுடையவர்களும், ஞானஸ்வரூபரும் நிர்க்குணருமாகிய உம்மிடம் மனம் வைப்பார்களானுல் நசுங்கியவிதைகள்போல் (2, உண்டாவதில்லை. இந்த ஜீவனுக்கு குணங்களால் ஸுக துக்கங்கள் உண்டாகின்றன. 39

---

(1) ராஜகுலம்போல் என்பது ராஜாநாசமடைந்த பின்பு ஸேவகர்களின் நன்மைகள் நசிப்பதுபோல் தேவர்கள் நசித்தபின்பு அவர்களை உபாஸித்தவர்களின் நன்மைகளும் நசிக்கின்றன.

(2) உண்டாவதில்லை—பிறப்பு முதலியவைகளை அடைவதில்லை.

𑌜𑌿𑌤𑌮𑌜𑌿𑌤 𑌤𑌦𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾 𑌯𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾 𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇𑌽𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯 ॥ 40

𑌵𑌿𑌷𑌮𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌮 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 ।
𑌵𑌿𑌷𑌮𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌬𑌹𑍁𑌲𑌃 ॥ 41

𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌰𑌯𑍋𑌃
𑌕𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 ।
𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌕𑍋𑌪𑌃
𑌪𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 ॥ 42

𑌹𑍇 𑌅𑌜𑌿𑌤 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌂 [illegible] ॥ 40 ॥ 𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 [illegible] 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌨𑌾𑌪𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌸 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌬𑌹𑍁𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 । 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] “[illegible]” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ [illegible] ॥ 𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌾 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌤𑌵 𑌕𑍋𑌪𑌃 𑌪𑍀𑌡𑌾 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 । “𑌕𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 । 𑌮𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍” 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑍀𑌡𑌯𑌾 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯

ஓ அஜித! நீர் சிறந்த பாகவத தர்மத்தைக் கூறினீர், அப்பொழுதே எல்லாவற்றுக்கும் மேலான ஸ்திதியில் விளங்குகிறீர். எதையும்விரும்பாதவர்களும், ஆத்மாராமர்களுமாகிய முனிவர்கள்மோக்ஷத்திற்காகஉம்மை உபாஸிக்கிறார்கள்.

இந்த பாகவத தர்மத்தில் மானிடர்களுக்கு காமனையுள்ளதர்மத்திலுண்டாவதுபோல் நீ நான் உன்னுடையது என்னுடையது என்ற குடிலபுத்தியுண்டாவதில்லை. குடிலபுத்தியால் ஏற்படும் தர்மமானது பரிசுத்தமில்லாதது, நாசமடையக்கூடியது; அதர்மம் மிகுந்தது. 41

தனக்கும் பிறருக்கும் த்ரோஹத்தைச் செய்யும் தர்மத்தால் தனக்கும் பிறருக்கும் க்ஷேமம் எது, ப்ரயோஜனம் எது, தனக்கு த்ரோஹம் செய்வதால் (1) உமக்குக் கோபமுண்டாகிறது? பிறரை உபத்ரவிப்பதால் (2) அதர்மமும் உண்டாகிறது. 42

---

(1) உமக்குக் கோபம்-தனக்குள் அந்தர்யாமியாகிய பகவான் இருப்பதால் கோபமுண்டாகும்; பீடையுமுண்டாகும்.

(2) அதர்மமு முண்டாகும்-பிறரிடத்திலும் அந்தர்யாமியாக பகவான் இருப்பதால் அவருக்கும் கோபமும் பீடையும் உண்டாகும்.

𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌯𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌚𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑍇
𑌷𑍍𑌵𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ 43

𑌨 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌘𑌟𑌿𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌖𑌿𑌲𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌕𑍍𑌕𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 44

𑌅𑌥 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌯𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑌰𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑌯𑌮𑌲𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 45

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌵 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑌨𑍈𑌰𑌿𑌹𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌯𑌦𑌿𑌵 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌖𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑍈𑌃 ॥ 46

𑌹𑌿𑌂𑌸𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 [illegible] ॥ 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿 [illegible] ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌷𑍍𑌵𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥௪௩॥ 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌨 𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥௪௪॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌤𑌿 ॥௪௫॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹–

உம்முடைய பார்வை வீணாவதில்லை; அதனால் பாகவத தர்மம் கூறப்படுகிறது. ஸ்தாவர ஜங்கமப்ராணிகளிடம் ஸமமான புத்தியுள்ள பெரியோர்கள் இந்த பாகவத தர்மத்தை உபாஸிக்கின்றார்கள். 43

ஓ பகவானே! உம்முடைய தர்சனத்தால் மானிடர்களுக்குப் பாபங்களெல்லா வற்றும்நாசமடைகின்றன என்பது தகாததல்ல. உம்முடையநாமத்தை(பெயரை) ஒரு தடவை கேட்டவளவில் புலையனும் ஸம்ஸாரத்தினின்று விடுபடுகிறான். 44

ஓ ஈச! ஆகையால் இப்பொழுது நாங்கள் உம்முடைய தர்சனத்தால் மனதின் மலமொழிந்தவர்களாயினோம் உம்மைச்சார்ந்த நாரதமுனிவர் கூறியது எவ்விதம் தவறும்? 45

ஓ அனந்த! உலகமுழுதும் உம்மால் அறியப்பட்டதே. உம்மைச்சார்ந்த பக்தர்களின் நடத்தையைப்பற்றி மினுமினுப்பூச்சிகளால் ஸூர்யனுக்குப்போலாம். பரமகுருவாகிய உமக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமோ? 46

नमस्तुभ्यं भगवते सकलजगत्स्थितिलयोदयेशाय ।
दुरवसितात्मगतये कुयोगिनां भिदा परमहंसाय ॥ 47

यं वै श्वसन्तमनु विश्वसृजः श्वसन्ति
यं चेकितानमनु चित्तय उच्चकन्ति ।
भूमण्डलं सर्षपायति यस्य मूर्ध्नि
तस्मै नमो भगवतेऽस्तु सहस्रमूर्ध्ने ॥ 48

॥ श्रीशुकः ॥

संस्तुतो भगवानेवमनन्तस्तमभाषत ।
विद्याधरपतिं प्रीतश्चित्रकेतुं कुरूद्वह ॥ 49

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

यन्नारदाङ्गिरोभ्यां ते व्याहृतं मेऽनुशासनम् ।
संसिद्धोऽसि तया राजन् विद्यया दर्शनाच्च मे ॥ 50

विदितमिति। विशेषेण ज्ञातव्यं प्रकाशनीयं कियदिह न किंचिदित्यर्थः। सर्वात्मप्रकाशत्वादेव ते प्रकाशनीयं नास्त्येव ॥४६॥ उक्तलक्षणं भगवन्तं प्रणमति द्वाभ्याम्। नम इति। सकलस्य जगतः स्थित्यादीनामीशाय स्वयं तु दुरवसिता दुर्विज्ञाता स्वात्मगतिर्निजतत्त्वं यस्य तस्मै। केषां कुयोगिनाम्। केन भिदा भेददृष्ट्या ॥४७॥ यमिति। श्वसन्तं चेष्टमानं चेकितानं पश्यन्तमनु चित्तयः ज्ञानेन्द्रियाणि उच्चकन्ति सामर्थ्यं पश्यन्ति ॥४८॥४९॥ यदिति। मेऽनुशासनं मद्विषयउपदेशः तेन च तया विद्यया मद्दर्शनेन च संसिद्धोऽसि ॥५०॥ तदेवायमध्याय

உலகங்களின் உற்பத்தி, இருப்பு, ப்ரளயம் இவைகளுக்கு ப்ரபுவும் குற்சிதயோகிகளுக்கு பேதத்ருஷ்ட்டியால் அறியமுடியாத ஆத்மதத்வமுடையவரும் பரமஹம்ஸரும் பகவானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 47

எந்த பகவான் மூச்சுவிடும்பொழுது ப்ராஜாபதிகள் சேஷ்டிக்கிறார்களோ எந்த ஈசன் பார்க்கும்பொழுது ஞானேந்திரியங்கள் பார்க்கின்றனவோ எவருடைய சிரஸில் பூமியானது கடுகுபோலாகிறதோ வெகு சிரங்களுடைய அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 48

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ குருச்ரேஷ்டனாகிய பரீக்ஷித்துராஜனே! வித்யாதரர்களுக்குப் பதியாகிய சித்ரகேது இவ்விதம் ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய அனந்தராகிய பகவான் அன்புகூர்ந்து அரசனிடம் சொல்லுகிறார். 49

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

நாரதராலும் அங்கிரஸராலும் உனக்கு என் விஷயமான உபதேசம் செய்யப்பட்டது. ஓ ராஜனே! அந்த வித்யையாலும் என் தர்சனத்தாலும் நல்ல ஸித்தியடைந்தாய்? 50

𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌮𑍋𑌭𑍇 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌤𑌨𑍂 ॥ 51
𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌚𑍈𑌵𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 52
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌕𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 53
𑌏𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 54

𑌸𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍁𑌭𑍇 𑌮𑌮𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑍌 ॥ 51 ॥ 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌲𑍋𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵𑍋𑌭𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾 ॥ 52 ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌕𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 53 ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑍇𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯

பூதங்களெல்லாம் நானே ஆகிறேன். பூதங்களுக்கு ஆத்மாவும் நான். பூதங்களை ப்ரகாசிக்கச்செய்பவனும் நான். சப்தபிர்ம்ஹமும் பரபிர்ம்ஹமும் எனக்கு நித்யமான சரீரங்களாகின்றன. 51

உலகில் ஆத்மா வ்யாபித்ததென்றும் ஆத்மாவில் உலகம் வ்யாபித்திருப்பதென்றும் இவ்விரண்டும் என்னால் வ்யாபிக்கப்பட்டதென்றும் இரண்டும் என்னிடம் வ்யாபித்திருக்கின்றனவென்றும் நினைக்கவேண்டும். 52

நித்திரை செய்யும் புருஷன் தன்னிடம் ப்ரபஞ்சத்தைப் பார்த்து ஸ்வப்னத்திலேயே எழுந்து தன்னைச் சயனத்திலிருப்பதாக நினைக்கிறான். அதுபோல ஜீவனுக்கு ஸ்தானங்களாகிய ஜாக்ரத்முதலியவைகளை ஆத்மாவின் மாயா மாத்ரங்களென்றறிந்து இவைகளுக்கு த்ரஷ்டாவும் உயர்வுள்ளவருமாகிய ஈசனை ஸ்மரித்தல்வேண்டும். 53-54

𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 55

𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 56

𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 57

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௪ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑍇𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌸𑍁𑌖𑌯𑍋𑌰𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌹𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௫௫ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌉𑌭𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑌤𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌚 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌜𑌾𑌗𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌘𑌟𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑍇𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥ ௫௬ ॥ 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹—𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௫௭ ॥ 𑌪𑍌𑌨𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍇𑌵𑌿𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌨𑌂𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂

நித்ரை செய்யும் ஜீவன் அப்பொழுது தன்னுடைய நித்ரையையும் மிகுந்த ஸுகத்தையும் அறிகிறான். அந்த ஆத்மா பிர்மம்; அந்த பிர்மம் நான் என்று அறியவேண்டும். 55

நித்ரையையும் விழிப்பையும் அறியும் புருஷனுக்கு நித்ரை செய்யும்பொழுதும் விழிக்கும்பொழுதும் எந்த ஞானம் அநுஸரிக்கிறதோ மேலாகிறதோ அந்த ஞானமே பிர்மம். அந்த பிர்மமாகவே என்னை அறியவேண்டும். 56

ஜீவனுக்கு என் ஸ்வரூபமானது, மறந்தால் மனதினின்றுபேதப்படுகிறது. பிறகு ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரமுண்டாகிறது. (அதாவது) ஜன்மங்களும் மரணங்களுமுண்டாகின்றன. 57

லப்த்வேஹ மாநுஷீம் யோநிம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பவாம் |
ஆத்மாநம் யோ ந புத்த்யேத ந க்வசித்க்ஷேமமாப்நுயாத் ‖ 58

ஸ்ம்ருத்வேஹாயாம் பரிக்லேஶம் தத꞉ பலவிபர்யயம் |
அபயம் சாப்யநீஹாயாம் ஸங்கல்பாத்விரமேத்கவி꞉ ‖ 59

ஸுகாய து꞉கமோக்ஷாய குர்வாதே தம்பதீ க்ரியா꞉ |
ததோ நிவ்ருத்திரப்ராப்திர்து꞉கஸ்ய ச ஸுகஸ்ய ச ‖ 60

ஏவம் விபர்யயம் புத்த்வா ந்ருணாம் விஜ்ஞாபிமாநிநாம் |
ஆத்மநஶ்ச கதிம் ஸூக்ஷ்மாம் ஸ்தாநத்ரயவிலக்ஷணாம் ‖ 61

த்ருஷ்டஶ்ருதாபிர்மாத்ராபிர்நிர்முக்த꞉ ஸ்வேந தேஜஸா |
ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸந்த்ருப்தோ மத்பக்த꞉ புருஷோ பவேத் ‖ 62

ஜ்ஞாநாயாபி தச்சூத்ரேண ப்ரயதிதவ்யமித்யாஹ—லப்த்வேதி| ஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரோத்தம் விஜ்ஞாநமபரோக்ஷம் தயோ꞉ ஸம்பவோ யஸ்யாஸ்தாம் ‖ ரு௮ ‖ வைராக்யாயாபி விவேகமாஹ—ஸ்ம்ருத்வேதி| ஈஹாயாம் ப்ரவ்ருத்தௌ தத ஈஹாத꞉ அநீஹாயாம் நிவ்ருத்தௌ ச அபயம் மோக்ஷோ பவதீதி ஸ்ம்ருத்வா பல ஸங்கல்பாத்விரமேத் பாராத்பரே நோக்தம் பரிக்லேஶ꞉ பலவிபர்யயஶ்ச நாஸ்தீத்யேவம் ஸ்ம்ருத்வா ‖ருகூ‖ ஏதத்விவ்ருணோதி த்ரிபி꞉ ஸுகாயேதி து꞉கஸ்யாநிவ்ருத்தி꞉ ஸுகஸ்யாப்ராப்தி꞉ ‖சூ0‖ ஏவமிதி| விஜ்ஞாநே உத்யதே ப்ரவீணா வயமித்யபிமாநவதாம் ஸ்தாநத்ரயவிலக்ஷணாம் துரீயாம் புத்த்வா ‖ சூக ‖ த்ருஷ்டேதி| த்ருஷ்டஶ்ருதாபிர்மாத்ராபி꞉ ஶப்தாதிகார்த்யைஷ்ஷிகைர்விஷயை꞉

இந்தப் பூமியில் (*) ஞானம், (¶) விஞ்ஞானம் இவைகளுண்டாகக் கூடிய மானிடஜன்மத்தை அடைந்து ஆத்மாவை அறியாதவன் க்ஷேமத்தை அடைய மாட்டான். 58

பண்டிதனானவன் ப்ரவ்ருத்தி மார்க்கத்தில் உள்ள துக்கத்தை நினைத்து அதனால் பலனில்லாமையையும் அறிந்து நிவிர்த்திமார்க்கத்தில் மோக்ஷத்தையும் அறிந்து பலனடையும் ஸங்கற்பத்தினின்று ஒழிவடையவேண்டும். 59

தம்பதிகள்(நாயகநாயகிகள்) ஸுகத்தையும் துக்கமில்லாமையையும்கருதிக் கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள். அதனால் துக்கத்தின் நிவிர்த்தியும் உண்டாவதில்லை; ஸுகமும் உண்டாவதில்லை. 60

என் பக்தனாகிய புருஷன் நாம்அறிவிற்சிறந்தவர்கள் என்றெண்ணிப மானிடர்களுக்குப் பலனில்லாமையையும், மூன்று ஸ்தானங்களுக்கும் விலக்ஷணமானதும் ஸூக்ஷ்மமுமான ஆத்மகதியையும் அறிந்து (1) காணப்பட்டனவும்(2) கேட்கப்பட்டனவுமான விஷயங்களிலிருந்து விடுபட்டுத் தன்னுடைய விவேகத்தால் ஞானவிஞ்ஞானங்களை அடைந்து ஸந்தோஷங் கொண்டவனாகவேண்டும்.

(*) ஞானம்-சாஸ்திரங்களானுண்டாகும் அப்ரத்யக்ஷமான ஞானம்.
(¶) விஞ்ஞானம்-ப்ரத்யக்ஷஞானம்.
(1) காணப்பட்டவை - இவ்வுலக ஸுகம்.
(2) கேட்கப்பட்டவை - பரலோக ஸுகம்.

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 63

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌚𑍋 𑌮𑌮 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍁 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ 64

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 65

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌚 ॥௬௨॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑍋𑌗𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌏𑌕𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵॥௬௩॥௬௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

யோகத்தில் திறமையுள்ள புத்தி யுடையவர்களான பெரியோர்கள் பரமாத்மா ஒருவரே என்ற நோக்கம் எதுவோ அஃதே எந்தவிதத்திலும் தனக்கு ப்ரயோஜனம் என்றறிய வேண்டும் 63

ஓ ராஜனே! நீர் என்னுடைய இந்த வார்த்தையை ஸாவதானமாக ச்ரத்தை யுடன் தாரணை செய்து ஞான விஞ்ஞானங்களை யடைந்து விரைவில் ஸித்தி யடைவாயாக. 64

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

லோக குருவும், ஸர்வஸ்வரூபியும், பகவானுமாகிய விஷ்ணு இவ்வாறு சித்ரகேதுவை ஸமாதானம் செய்து இவ்வரசன் பார்த்திருக்கும் பொழுதே அந்தர்த்தானமாயினர். 65

16 வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸப்ததஶாத்யாயப்ராரம்ப:.

யதஶ்சாந்தர்ஹிதோऽநந்தஸ்தஸ்யை க்ருத்வா திஶே நம: ।
வித்யாதரஶ்சித்ரகேதுஶ்சசார ககநேசர: ॥ 1

ஸ லக்ஷம் வர்ஷலக்ஷாணாமவ்யாஹதபலேந்த்ரிய: ।
ஸ்தூயமாநோ மஹாயோகீ முநிபி: ஸித்தசாரணை: ॥ 2

குலாசலேந்த்ரத்ரோணீஷு நாநாஸங்கல்பஸித்திஷு ।
ரேமே வித்யாதரஸ்த்ரீபிர்காபயந் ஹரிமீஶ்வரம் ॥ 3

ஏகதா ஸ விமாநேந விஷ்ணுதத்தேந பாஸ்வதா ।
கிரிஶம் தத்ருஶே கச்சந் பரீதம் ஸித்தசாரணை: ॥ 4

ஆலிங்க்யாங்கீக்ருதாம் தேவீம் பாஹுநா முநிஸம்ஸதி ।
உவாச தேவ்யா: ஶ்ருண்வந்த்யா ஜஹாஸோச்சைஸ்ததந்திகே ॥ 5

ததஸ்ஸப்ததஶே யோகமஹிமம் ப்ராப்ய வைபவம் ।
விஹஸ்ய கிரிஶம் ஶாபாதாஸுர்யா வ்ருத்ரதாம் கத: ॥
யத இதி । யத: தஸ்யாம் தஸ்யை திஶே நம: நமஸ்காரம் க்ருத்வா ॥ 1 ॥ ஸ இதி । ஸ வித்யாதரஸ்த்ரீபிர்ஹரிம் காபயந் ரேம இதி அந்வய: । அவ்யாஹதம் பலமிந்த்ரியபாடவம் யஸ்ய ॥ 2 ॥ குலேதி । நாநாவிதாஸ்ஸங்கல்பா ஏவ ஸித்தயோ யாஸு தாஸு ॥ 3 ॥ 4 ॥ [illegible] ஶ்லோக: [illegible] ப்ராப்தநந்த: [illegible] தஹாஸ ஸகதேத்யாதிநா ஆலிங்க்யேதி । அங்கீக்ருதாம் உத்ஸங்கே நிவேஶிதாம் தேவீம் பாஹுநாலிங்க்ய ஸ்திதஸ்ஸந் உவாச ஜஹாஸ ச தஸ்யா அந்திகே ஸ்திதஸ்ஸந் ॥ 5 ॥ ஏஷ இதி । [illegible]

17-வது அத்தியாயம்.

வித்யாதரனாகிய சித்ரகேது எந்தத் திசையில் விஷ்ணு அந்தர்த்தான மடைந்தாரோ அந்தத்திசைக்கு நமஸ்காரம் செய்து ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனாக இருந்தான். 1

ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் முனிவர்களாலும் துதிக்கப்பெற்றவனும் தடைபடாத வலுவையும் இந்திரியங்களையும் உடையவனும் மஹாயோகியுமாகிய சித்ரகேது, வித்யாதர ஸ்திரீகள் ஈச்வரராகிய ஹரியைக் குறித்துக் கானம் செய்யப் பலவித ஸங்கற்பங்களின் ஸித்திகளுடைய குலபர்வத ச்ரேஷ்டங்களின் தாழ்வரைகளில் அநேக லக்ஷம் வருஷம்வரையில் ரமித்தான். 2—3

சித்ரகேது ஒரு ஸமயம் விஷ்ணுவால் கொடுக்கப்பட்டதும் ப்ரகாச முள்ளதுமாகிய தன் விமானத்தின் மீது ஏறிக்கொண்டு செல்லும்போது முனிவர்களின் ஸபையில் பரமசிவன் தம் மடிமீது பார்வதியை உட்கார வைத்துக் கையாலணைத்துக்கொண்டு இருப்பதையும் அவரை ஸித்தர்களும் சாரணர்களும் சூழ்ந்துகொண்டிருப்பதையும் பார்த்தான்; அவரருகில் உட்கார்ந்து பெரிதும் நகைத்தான்; அப்பால் தேவி கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது சொல்லுகிறான்.

॥ சித்ரகேது: ॥

ஏஷ லோககு³ரு: ஸாக்ஷாத்³த⁴ர்மம் வக்தா ஶரீரிணாம் ।
ஆஸ்தே முக்²ய: ஸபா⁴யாம் வை மிது²னீபூ⁴ய பா⁴ர்யயா ॥ 6

ஜடாத⁴ரஸ்தீவ்ரதபா ப்³ரஹ்மவாதி³ஸபா⁴பதி: ।
அங்கீக்ருத்ய ஸ்த்ரியம் சாஸ்தே க³தஹ்ரீ: ப்ராக்ருதோ யதா² ॥ 7

ப்ராயஶ: ப்ராக்ருதாஶ்சாபி ஸ்த்ரியம் ரஹஸி பி³ப்⁴ரதி ।
அயம் மஹாவ்ரதத⁴ரோ பி³ப⁴ர்தி ஸத³ஸி ஸ்த்ரியம் ॥ 8

॥ ஸ்ரீ ஶுக: ॥

ப⁴க³வானபி தச்ச்²ருத்வா ப்ரஹஸ்யாகா³த⁴தீ⁴ர்ந்ருப ।
தூஷ்ணீம் ப³பூ⁴வ ஸத³ஸி ஸப்⁴யாஶ்ச தத³னுவ்ரதா: ॥ 9

இத்யதத்³வீர்யவிது³ஷி ப்³ருவாணே ப³ஹ்வஶோப⁴னம் ।
ருஷாஹ தே³வீ த்⁴ருஷ்டாய நிர்ஜிதாத்மாபி⁴மானினே ॥ 10

மிது²னீபூ⁴யாஶ்லிஷ்ய ॥ ௬ ॥ ௭ ॥ ப⁴க³வானிதி । அகா³தா⁴ க³ம்பீ⁴ரா தீ⁴ர்யஸ்ய ஸ: ॥ ௯ ॥ இதீதி । ந தஸ்ய வீர்யம் ப்ரபா⁴வம் வித்³வானதத்³வீர்யவித்³வான் தஸ்மின் நிர்ஜிதாத்மாபி⁴மானினே ஜிதேந்த்³ரியோঽஹமித்யபி⁴மானவதே இதி ருஷா தே³வ்யாஹ ॥ ௧௦ ॥ ஶபதீதி । விப்ரம் ப்ரக்ஷேப்தும் கரோதீதி விப்ரக்ருத் ॥ ௧௧ ॥ நேதி ।

சித்ரகேது கூறுகிறான்.

இந்தச் சங்கரன் ப்ரதியக்ஷமாக உள்ள லோக குரு; தர்மங்களைக் கூறுகிறவர்; சரீரமுடையவர்களுக்குள் முக்யர்; ஸபையில் பத்தினியுடன் சேர்ந்திருக்கிறார். 6

இந்த ஈசன் ஜடைகளைத் தரித்தவர்; தீக்ஷ்ணமான தவமுடையவர்; பிரம்ஹத்தையுரைப்பவர்; ஸாதுக்களுக்குப்பதி. இவர் ப்ராகிருதன்போல் வெட்கத்தை விட்டு ஸ்திரீயை மடியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். 7

ப்ராகிருத ஜனங்களும் பெரும்பாலும் ஸ்திரீயைத் தனிமையில் தரிக்கிறார்கள். சிறந்த வ்ரதங்களைத் தரித்த இந்தப் பரமசிவன் ஸபையில் ஸ்திரீயைத் தரித்திருக்கிறார். 8

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! இவ்வாறு சித்ரகேது கூறியதை மிகுந்த புத்தியுடைய சங்கரன் கேட்டு நகைத்து ஸபையில் மௌனமாக இருந்தார். ஸபையோர்களும் இவரையே சார்ந்திருந்தார்கள். 9

பகவானுடைய மஹிமையை அறியாத சித்ரகேது இவ்விதம் பலவாறாக அமங்களமான சொல்லைச் சொல்லும் பொழுது நான் ஜிதேந்திரியன் என்ற அபிமானமுடைய சித்ரகேதுவிடம் கோபங்கொண்ட கௌரி கூறுகிறாள். 10

𑌅𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 11

𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍
𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌵𑍈 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚
𑌯𑍇 𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌮𑍍 ॥ 12

𑌏𑌷𑌾𑌮𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌪𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍀𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌦𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌃 ॥ 13

𑌨𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 14

𑌅𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌂 𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௧௨॥ 𑌏𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥௧௩॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑍍𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌾𑌹 — 𑌨𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌮𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌨𑌮𑍍𑌰𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌅𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰

இப்பொழுது உலகில் வெட்கமில்லாதவர்களும் துஷ்டர்களுமான எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இந்தச் சித்ரகேதுவோ சிக்ஷிப்பவனும் தண்டிப்பவனும் விரோதத்தை மிகுதியாகச் செய்பவனுமாகிய ப்ரபுவாகிறான்? 11

பிர்ம்ஹ தேவரும் தர்மத்தை அறிவாரில்லை; அவருடைய குமாரர்களாகிய ப்ருகு நாரதர் முதலிய முனிவர்களும் அறியவில்லை. ஸனத்குமாரரும், கபிலரும் அறியவில்லை. இவர்கள் யாவரும் மீறிய ருத்ரரை நிஷேதிக்கவில்லை. 12

இந்த மஹான்கள் த்யானிக்கத்தக்க பாதாரவிந்த முடையவரும் லோக குருவும், மங்களங்களுக்கு மங்களமாகிய வருமாகிய பரமசிவனை க்ஷத்ரியர்களுக்குள் அதமனாகிய இவன் பண்டிதர்களை அவமதித்துச் சிக்ஷிக்கிறான். இவன் தைர்யமுள்ளவன். ஆகையால் தண்டிப்பதற்குரியவனாகிறான். 13

கர்வமுடையவனும், நான் உயர்வுள்ளவன் என்ற புத்தியுள்ளவனுமாகிய இவன் ஸாதுக்களால் உபாஸிக்கப்படும் நாராயணரின் பாதாரவிந்த சமீபம் சேரத்தகுதி யில்லாதவன். 14

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍀𑌯𑌸𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍇 ।
𑌯𑌥𑍇𑌹 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥ 15

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌪𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌵𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌮𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥ 16

॥ 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ॥ 17

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌚 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥ 18

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 19

𑌯𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑌪𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌾𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௫॥ ௧௬॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 ॥ ௧௭॥ 𑌅𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵 𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௮॥ 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ 𑌏𑌵𑌂

ஓ புத்தி கெட்டவனே! அஸுரர்களைச்சார்ந்த பாபயோனியை நீ அடைவாயாக; ஓ புத்ர! இங்குச் செய்ததுபோல் மஹான்களுக்கு அபராதத்தைச் செய்யாதவனாக வேண்டும். 15

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! இவ்விதம் சாபத்தை அடைந்த சித்ரகேது விமானத்தினின்று இறங்கி வணங்கிய சிரஸுடன் ஸதீதேவியை ப்ரஸன்னையாகச் செய்தான். 16

சித்ரகேது கூறுகிறான்.

ஏ அம்பிகே! தங்களுடைய சாபத்தை என் அஞ்சலியால் க்ரஹித்தேன். தேவர்கள் மானிடனுக்குச் சொல்லுவது மானிடனுடைய ப்ராசீன கர்மமாகிறது. 17

இந்த ஸம்ஸார சக்ரத்தில் அஞ்ஞானத்தால் மோஹமடைந்தஜந்துவானது சுழன்று ஸுகதுக்கங்களை எல்லா இடங்களிலும் எப்பொழுதும் அனுபவிக்கிறது. 18

ஸுகதுக்கங்களில் தனக்கும் பிறருக்கும் ஜீவன் கர்த்தாவாக மாட்டான். ப்ராஞ்ஞன் தன்னையும் பிறரையும் கர்த்தாவாக எண்ணுகிறான். 19

𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌶𑍍𑌶𑌾𑌪𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌃 𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥ 20

𑌏𑌕𑌸𑍍𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 ॥ 21

𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑍋
𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌪𑌰𑍋 𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌃 ।
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯
𑌸𑍁𑌖𑍇𑌽𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌕𑍁𑌤 𑌏𑌵 𑌰𑍋𑌷𑌃 । 22

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌏𑌷𑌾𑌂
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌯𑌹𑌿𑌤𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋
𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌯𑍇𑌽𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 23

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑌿𑌕 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌗𑍁𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 ॥ ௨௰ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌡𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹-𑌏𑌕𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃॥௨௧॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 - 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍋𑌷𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯॥௨௨॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

குணங்களின் ப்ரவாஹமாகிய இந்த ஸம்ஸாரத்தில் சாபமேது? அநுக்ரஹமேது? ஸ்வர்க்கமேது? நரகமேது? ஸுகமேது? துக்கமேது? 20

பந்தமில்லாத இந்த பகவான் ஒருவரே தம் மாயையால் ப்ராணிகளை ஸ்ருஷ்டிக்கிறார். இவர்களுக்குப் பந்தம், மோக்ஷம், ஸுகம், துக்கம் இவைகளையும் உண்டுபண்ணுகிறார். 21

எங்கும் ஸமமானவரும், பற்றுதலில்லாதவருமாகிய பகவானுக்கு எவனும் இஷ்டனுமல்ல, விரோதியுமல்ல, ஞாதியுமல்ல, பந்துவுமல்ல, பிறருமல்ல, தன்னைச்சார்ந்தவனுமல்ல. இவ்வீசனுக்கு அனுராகமேது? கோபமேது? 22

அவ்விதமாயினும் இந்தச் சரீரமுடையவர்களுக்குப் பகவானுடைய மாயையால் ஏற்பட்ட கர்மமானது, ஸுகம், துக்கம், நன்மை, தீமை, பந்தம், மோக்ஷம், மரணம், ஜன்மம், ஸம்ஸாரம் இவைகளுக்குத் திறமையுள்ளதாகிறது. 23

अतः प्रसादये न त्वां शापमोक्षाय भामिनि ।
यन्मन्यसे ह्यसाधूक्तं मम तत्क्षम्यतां सति ॥ 24

॥ श्रीबादरायणिः ॥

इति प्रसाद्य गिरिशौ चित्रकेतुररिन्दम ।
जगाम स्वविमानेन पश्यतोः स्मयतोस्तयोः ॥ 25

ततस्तु भगवान् रुद्रो रुद्राणीमिदमब्रवीत् ।
देवर्षिदैत्यसिद्धानां पार्षदानां च शृण्वताम् ॥ 26

॥ श्रीरुद्रः ॥

दृष्टवत्यसि सुश्रोणि हरेरद्भुतकर्मणः ।
माहात्म्यं भृत्यभृत्यानां निःस्पृहाणां महात्मनाम् ॥ 27

नारायणपराः सर्वे न कुतश्चन बिभ्यति ।
स्वर्गापवर्गनरकेष्वपि तुल्यार्थदर्शिनः ॥ 28

कोपनत्वं स्त्रीणां स्वाभाव्यमेव कल्पते सर्वेषामपि ह्यवतियो
क्रोधस्तावत् 'क्रोधः कामोद्भवो रोषः कर्मसंज्ञित' इति ॥२३॥ अत
इति॥ अतः तस्मात् हे भामिनि कोपने त्वां केवलं प्रसादयामि न तु
शापमोक्षाय. तर्हि किं प्रसादनेन अत आह मदुक्तं साध्वपि असा
धु मन्यसे तत्क्षम्यताम् ॥ २४ ॥ इतीति ॥ गिरिशौ भवानीशंकरौ
प्रसाद्य स्मयतोः विस्मयं कुर्वतोस्तयोः॥२५॥२७॥ नारायणेति॥
स्वर्गादावेवार्थ्यमानः प्रयोजनमिति दृष्टं शीलं येषां ते

கோபமுடைய ஒ கௌரி! ஆகையால் சாபவிமோசனத்தைக் கருதி உம்மை ப்ரஸன்னேயாகச் செய்யவில்லே; நான் சொன்னது (உசிதமாயினும்) அனுசிதமென்றெண்ணுகிறீர்; அதை க்ஷமிக்கவேண்டும் என்றான். 24

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

சத்துருக்களை த்வம்ஸம் செய்யும் ராஜனே! சித்ரகேது இவ்விதம் பார்வதி பரமசிவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்திவிட்டு அவ்விருவரும் ஆச்சர்யத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுது தன் விமானத்துடன் சென்றான். 25

பிறகு பகவானுகிய ருத்ரர் தேவர்களும், ரிஷிகளும், அஸுரர்களும், ஸித்தர்களும், பார்ஷதர்களும் கேட்டுக் கொண்டிருக்க ருத்ராணியாகிய தன் பத்தினியிடம் சொல்லுகிறார். 26

ஸ்ரீ ருத்ரர் கூறுகிறார்.

ஸுந்தரமான பின்பாகமுடைய ஒ தேவி! அற்புதமான செய்கையுடைய விஷ்ணுவின் தாஸர்களுக்குத் தாஸர்களும், ஆசையில்லாதவர்களுமாகிய மஹாத்மாக்களின் மஹிமையைப் பார்த்தயா? 27

நாராயணரிடம் பக்தியுள்ளவர்கள் யாவரும் எதிலும் பயமடையமாட்டார்கள்; ஸ்வர்க்கம், மோக்ஷம், நரகம் இவைகளிலும் ஸமமான ப்ரயோஜனமென்னும் நோக்கமுள்ளவர்கள் அவர்கள். 28

देहिनां देहसंयोगाद्द्वन्द्वानीश्वरलीलया ।
सुखं दुःखं मृतिर्जन्म शापोऽनुग्रह एव च ॥ 29

अविवेककृतः पुंसो ह्यर्थभेद इवात्मनि ।
गुणदोषविकल्पश्च भिदेव स्रजिवत्कृतः ॥ 30

वासुदेवे भगवति भक्तिमुद्वहतां नृणाम् ।
ज्ञानवैराग्यवीर्याणां नेह कश्चिद्व्यपाश्रयः ॥ 31

नाहं विरिञ्चो न कुमारनारदौ
　　न ब्रह्मपुत्रा मुनयः सुरेशाः ।
विदाम यस्येहितमंशकांशका
　　न तत्स्वरूपं पृथगीशमानिनः ॥ 32

तया ॥२८॥ तत्र तत्कृतमेव भेदं तदाह — देहिनामिति । देहिनां सुखदुःखमृत्यादि द्वन्द्वानि संसारलीलया मायया भवन्ति ॥२९॥ अविवेकेति । देहादिगुणदोषविकल्पश्चेत्यन्वयः । इष्टानिष्टभेद इव यः पश्यति सः कृतान्यभेदः सुखादिभेदः पुंसः स्वभेदतया अविवेककृत एव भवति स्रजि वस्त्रग्रहणादिभिदा यथा तथैव कृत इत्यर्थः । स्रग्रूपिकीवस्तवेव स्रजिवदित्यर्थः । स्वभेदकल्पितेति वा गर्वम् ॥३०॥ अतो भगवतां निस्पृहत्वमुचितमेवेत्याह — वासुदेव इति । ज्ञानवैराग्ययोर्वीर्यं बलं येषां तेषां व्यपाश्रयः स्पृहाविषयः श्रेयानीयोऽपेक्षणीयोऽन्यो नास्ति ॥३१॥ अतो भगवन्महिमानं तत्स्वभावज्ञानेऽस्त्वित्याह — नाहमिति । यं हि स्वरूपं यथावत् न विद्मः तथा तत्स्वरूपं अंशकांशका अपि सन्तः पृथगीशमानिनो नैव विदुरेव

தேஹமுடையவர்களுக்குத் தேஹஸம்பந்தங்கள் ஸுகதுக்கங்கள் ஜன்ம மரணங்கள் சாபாநுக்ரஹங்கள் என்ற த்வந்த்வங்கள் (இரட்டைகள்) பகவானுடைய மாயையால் ஏற்படுகின்றன. 29

புஷ்பமாலையில் (ஸர்ப்பம் முதலிய) பேதம் தோன்றுவதுபோல ஆத்மாவிடம் ஸுகம் முதலியவைகளின் பேதமும் இவைகளின் குணதோஷங்களின் விகற்பங்களும் புருஷனுக்கு அவிவேகத்தாலேற்பட்டவைகளாகின்றன. 30

பகவானாகிய வாசுதேவரிடம் பக்திபாராட்டுகிறவர்களும், ஞானம், வைராக்யம் இவைகளின் வலிமையுடையோர்களுமாகிய மானிடர்களுக்கு இங்கு ஆச்ரயிக்கத்தக்கது எதுவுமில்லை. 31

பகவானுடைய லீலையை நானும் அறியேன். பிர்ம்ஹதேவரும் அறியார் ஸனத்குமாரரும் நாரதரும் அறியார்கள். பிர்ம்ஹாவின் குமாரர்களும், தேவப்ரபுக்களுமாகிய முனிவர்களும் அறியார்கள். அந்த பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை அம்சத்திலும் அம்சமாக உள்ளவர்களும் நான் ஈச்வரன் என்ற எண்ணமுள்ளவர்களுமாகிய மற்றவர்கள் அறியமாட்டார்கள். 32

नह्यस्यास्ति प्रियः कश्चिन्नाप्रियः स्वः परोऽपि वा ।
आत्मत्वात्सर्वभूतानां सर्वभूतप्रियो हरिः ॥ 33

तस्य चायं महाभागश्चित्रकेतुः प्रियोऽनुगः ।
सर्वत्र समदृक्शान्तो ह्यहं चैवाच्युतप्रियः ॥ 34

तस्मान्न विस्मयः कार्यः पुरुषेषु महात्मसु ।
महापुरुषभक्तेषु शान्तेषु समदर्शिषु ॥ 35

॥ श्रीशुकः ॥

इति श्रुत्वा भगवतः शिवस्योमाभिभाषितम् ।
बभूव शान्तधी राजन्देवी विगतविस्मया ॥ 36

इति भागवतो देव्याः प्रतिशप्तुमलन्तमः ।
मूर्ध्ना स जगृहे शापमेतावत्साधुलक्षणम् ॥ 37

जज्ञे त्वष्टुर्दक्षिणाग्नौ दानवीं योनिमाश्रितः ।
वृत्र इत्यभिविख्यातो ज्ञानविज्ञानसंयुतः ॥ 38

॥३३॥ नहीति॥ कुत एव हरिरेव सर्वेषां भूतानां प्रियः॥३४॥ तस्येति॥ महाभागोऽच्युतस्य प्रियः तस्मान्नास्मिन् कोपो योग्य इति भावः॥३५॥३६॥ इतीति। प्रतिशापदानं कर्तुं समर्थोऽपि॥३७॥३८॥ जज्ञ इति॥ आसुरजातेः आसुरस्वभावेनोत्पत्तेः

இந்த பகவானுக்கு மிகவும் ப்ரியமுள்ளவன் என்பவன் எவனுமில்லை; ப்ரியமில்லாதவனுமில்லை; சார்ந்தவனும் இல்லை; பிறன் என்பவனுமில்லை; இந்தவிஷ்ணு ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாகையால் பூதங்களெல்லாவற்றினிடத்திலும் ப்ரியமுள்ளவர். 33

இந்த மஹாபாக்யம் செய்த சித்ரகேது விஷ்ணுவுக்கு ப்ரியனாகிய பக்தன்; எங்கும் ஸமமான நோக்கமுள்ளவன்; சாந்தன்; நானும் விஷ்ணுவுக்கு ப்ரியன். 34

ஆகையால் நாராயண பக்தர்களும், சாந்தர்களும், ஸமத்ருஷ்டியுள்ளவர்களுமாகிய மஹாத்மாக்களான புருஷர்களிடம் ஆச்சர்யம் வேண்டாம். 35

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! உமாதேவியானவள் பகவானாகிய சிவனிடம் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டு ஆச்சர்யமின்றி அடங்கிய புத்தியுள்ளவளாயினள். 36

பாகவதனாகிய சித்ரகேது தேவிக்கு மறு சாபங்கொடுக்க மிகவும் திறமையுள்ளவனாயினும் தேவியிட்ட சாபத்தைச் சிரஸால் க்ரஹித்தான். இதுதான் ஸாதுக்களின்லக்ஷணம். 37

இந்தச் சித்ரகேது அசுரயோனியைச் சார்ந்து வ்ருத்ரன் என்னும் ப்ரஸித்தியுடன் ஞானம், விஞ்ஞானம் இவைகளுடையவனாகி த்வஷ்டாவின் தக்ஷிணாக்னியில் உண்டானான். 38

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ।
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌜𑌾𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌤𑍇𑌃 ॥ 39

𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 40

𑌯 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 41

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌶𑍀𑌯𑍋𑌪𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌨𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌤𑌃 । 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑌿𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

வ்ருத்ரன் அசுரனானதற்கும், பகவானிடம் பக்தியுண்டானதற்கும் நீர் என்னைக்கேட்டபடி இந்தக் காரணம் யாவற்றையும் கூறினேன். 39

மஹாத்மாவாகிய சித்ரகேதுவின் புண்யமான இந்த இதிஹாஸத்தையும், விஷ்ணுபக்தர்களின் மஹிமையையும் கேட்டுப் புருஷன் பந்தத்தினின்று விடுபடுகிறான். 40

எவன் காலையில் எழுந்து ச்ரத்தையுடனும் மௌனத்துடனும் ஹரியை ஸ்மரித்து இந்த இதிஹாஸத்தைப் பாராயணம் செய்கிறானோ அவன் உத்தம கதியை அடைகிறான். 41

17-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥

𑌪𑍃𑌶𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌖𑌾𑌨𑍍 ॥ 1

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌆𑌶𑌿𑌷𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍂𑌤 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 2

𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌹𑍂𑌃 𑌸𑌿𑌨𑍀𑌵𑌾𑌲𑍀 𑌰𑌾𑌕𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌮𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌮𑌾𑌸𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 3

[illegible] 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 [illegible] ॥

[illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 [illegible] 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 [illegible] ॥ ௧ ॥ ௨ ॥ 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌸𑌾𑌯𑌂 [illegible] 𑌸𑌿𑌨𑍀𑌵𑌾𑌲𑍀 [illegible]

18-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஸவிதாவுக்குப் பத்தினியாகிய ப்ருச்னியானவள், ஸாவித்ரி, மூன்று வ்யாஹ்ருதிகள், அக்னிஹோத்ரம், பசு, ஸோமன், சாதுர்மாஸ்யங்கள் மஹாமகங்கள் இவைகளைப் பெற்றாள். 1

ஓ ராஜனே! பகவானுக்குப் பத்னியாகிய ஸித்தியானவள் மஹிமா, விபு, ப்ரபு, சிறந்த ஜகனமுடையவளும் சோபனமான வ்ரத முடையவளுமாகிய ஆசிஸ் என்ற கன்னிகை இவர்களைப் பெற்றாள். 2

தாதாவுக்குப் பத்தினியாகிய குஹு, ஸினீவாலீ, ராகை, அனுமதி இவர்களுள், குஹு ஸாயங்காலத்தையும், ஸினீவாலீ அமாவாஸ்யையும், ராகை ப்ராதக் காலத்தையும் அனுமதி பூர்ணிமாஸத்தையும் அடைந்தார்கள். 3

[illegible] 4

[illegible]

[illegible] 5

[illegible]

[illegible] 6

[illegible]

[illegible] 7

[illegible]

[illegible] 8

[illegible]

[illegible]

ஸமனந்தரன் க்ரியை என்ற மனைவியிடம் புரீஷ்பர்கள் என்ற அக்னிகளை அடைந்தான். வருணனுக்குச்சர்ஷணி என்பவள் மனைவி. அவளிடம் பிருகு முனிவர் மறுபடி உண்டானர். மஹாயோகியாகிய வால்மீகி முனிவரும் புத்திலிருந் துண்டானர். 4—5

அகஸ்தியரும் வஸிஷ்டரும் மித்ரனிடத்திலும் வருணனிடத்திலும் உண்டானர்கள். அந்த மித்ரனும் வருணனும் ஊர்வசியினிடத்தில் நழுவிய ரேதஸ்ஸைக் கும்பத்தில் விட்டார்கள். 6

மித்ரன் ரேவதியிடம் உத்ஸர்க்கன், அரிஷ்டன், பிப்பலன் இவர்களையடைந்தான். இந்திரன் பௌலோமியிடம் ஜயந்தன், ரிஷபன், வித்வான் என்னும் பெயருடையமூன்றுபுத்ரர்களை அடைந்தான் என்று கேள்விப்படுகிறோம். மாயையால் வாமன ரூபமடைந்த த்ரிவிக்ரமருக்குக்கீர்த்தி என்ற மனைவியிடம் மிகுந்தயசஸ் உள்ள ஸௌபகன் முதலியவர்கள் உண்டானர்கள். மஹாத்மாவாகிய காச்யபரு

𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇𑌽𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌥𑍈𑌵𑌾𑌵𑌤𑌤𑌾𑌰 𑌹 ॥ 9

𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥ 10

𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍌 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍌 ॥ 11

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌯𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍀 ।
𑌜𑌂𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌵𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 12

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌨𑍁𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌿𑌕𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ॥ 13

𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌹𑌰𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌿𑌬𑌤𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌽𑌸𑍂𑌤 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥ 14

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 ॥௯॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌥 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌕𑌥𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௧௦ ॥ 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌵𑍇𑌤𑍌 𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍌 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 ॥௧௧॥௧௨॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍॥௧௩॥ 𑌶𑌿𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌾𑌦𑌸𑍂𑌤॥௧௪॥ 𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 [illegible] 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌂 𑌵𑍇-

---

க்கு அதிதியிடம் வாமனர் அவதாரம் செய்ததையும் அவருடைய கர்மங்களையும் குணங்களையும், வீர்யங்களையும், பின் (8 வது ஸ்கந்தத்தில்) சொல்லுகிறோம்.

பிறகு காச்யபரின் புத்ரர்களாகிய அஸுரர்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். அவ்வஸுர பாம்பரையில் ஸ்ரீ பொருந்திய வரும், பாகவதருமாகிய ப்ரஹலாதர், பலி இவர்களுண்டானர்கள். 10

திதிக்கு இரண்டு புத்ரர்களுண்டானர்கள். அவ்விருவரும் தைத்யர்களாலும், தானவர்களாலும் ஸ்துதிக்கப்பெற்றவர்கள். ஹிரண்யகசிபு, ஹிரண்யாக்ஷன் என்ற பெயருடன் ப்ரஸித்தி பெற்றனர். 11

ஜம்பன் என்ற அஸுரனுடைய பெண்ணும், கயாது என்ற பெயருடைய வளுமாகிய அஸுர ஸ்திரீ ஹிரண்யகசிபுவுக்கு மனைவியாகக் கொடுக்கப் பட்டாள். அவள் ப்ரஹ்லாதன் அனுஹ்லாதன் ஸம்ஹ்லாதன், ஹ்லாதன், என்னும் நான்கு பிள்ளைகளைப்பெற்றாள். இவர்களின் ஸஹோதரி ஸிம்ஹிகை என்பவள். அந்த ஸிம்ஹிகைவிப்ரசித்என்னும் அஸுரனிடம்ராகுஎன்னும்பிள்ளையைப் பெற்றாள். 12—13

நாராயணர் அமுதத்தைப் பானம் செய்யும் ராகுவின் சிரஸ்ஸை சக்ராயுதத்தால் அபஹரித்தார். ஸம்ஹ்லாதனுடைய மனைவியாகிய கதி என்பவள் பஞ்சஜனனைப் பெற்றாள். 14

ஹ்ராதஸ்ய தமநிர் பார்யாஸூத வாதாபிமில்வலம் ।
யோऽகஸ்த்யாய த்வதிதயே பேசே வாதாபிமில்வல: ॥ 15

அநுஹ்ராதஸ்ய ஸூர்யாயாம் பாஷ்கலோ மஹிஷஸ்ததா ।
விரோசநஸ்து ப்ராஹ்ராதிர்தேவ்யாம் தஸ்யாபவத்பலி: ॥ 16

பாணஜ்யேஷ்டம் புத்ரஶதமஶநாயாம் ததோऽபவத் ।
தஸ்யாநுபாவம் ஸுஶ்லோக்ய: பஶ்சாதேவாபிதாஸ்யதே ॥ 17

பாண ஆராத்ய கிரிஶம் லேபே தத்கணமுக்யதாம் ।
யத்பார்ஶ்வே பகவாநாஸ்தே ஹ்யத்யாபி புரபாலக: ॥ 18

மருதஶ்ச திதே: புத்ராஶ்சத்வாரிம்ஶந்நவாதிகா: ।
த ஆஸந்நப்ரஜா: ஸர்வே நீதா இந்த்ரேண ஸாத்மதாம் ॥ 19

॥ ராஜா ॥

கதம் த ஆஸுரம் பாவமபோஹ்யௌத்பத்திகம் குரோ ।
இந்த்ரேண ப்ராபிதா: ஸாத்ம்யம் கிம் தத்ஸாது க்ருதம் ஹி தை: ॥ 20

பேசே இல்வலோ வாதாபிம் ஸம்ஸ்க்ருதவாந் ॥௧௫॥௧௬॥ பாணேதி । ததோ பலேரஶநாயாம் பத்ந்யாம் தஸ்ய பலே: அநுபாவ: ஸுஶ்லோக்ய: பாணஸ்ய கீர்த்யா ஹேது: யத்வா அநுபாவ்யதே ஸத்பி: ஸ்துதிபதமத்யநுபாவம் ஸுஶ்லோக்யம் யஶ இதி ஶேஷ: ॥௧௭॥ பாண இதி । தஸ்ய கணேஷு முக்யதாம் ப்ராதாந்யம் ॥௧௮॥ மருத இதி । ஸாத்மதாம் ஸமாநரூபதாம் ॥௧௯॥ கதமிதி ॥ ஸாத்ம்யம் தேவ

ஹ்லாதனுடைய பத்னியாகிய தமனி வாதாபி இல்வலன் என்னும் இருவரையும் பெற்றாள். இல்வலன் அதிதியாகிய அகஸ்த்ய முனிவருக்கு வாதாபியைப் பாகம் செய்தவன். 15

அனுஹ்லாதனுக்குஸூர்ம்யை என்ற மனைவியிடம் பாஷ்களன், மஹிஷன் என்ற இருவரும் பிறந்தார்கள். விரோசனன் ப்ரஹ்லாதனுடைய குமாரன். விரோசனனுக்கு பலி புத்ரனாகப் பிறந்தான். பலிக்கு அசனையிடம் பாணனை முதல்வனாக உடைய நூறு புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். சிறந்த கீர்த்திக்குரியதான பாணனுடைய மஹிமையைப் பின் வர்ணிக்கிறோம். 16-17

பாணாஸுரன் பரமசிவனைப் பூஜித்து ப்ரமத கணங்களுக்குள் முக்கியத் தன்மையை அடைந்தான். இவனுடைய அருகில் இப்பொழுதும் பகவான் நகர பாலகனாக இருக்கிறார். 18

திதிக்கு மருத்துக்கள் புத்ரர்களாகப் பிறந்தார்கள். அவர்கள் நாற்பத்தொன்பது பேர்கள். அவர்கள் யாவரும் இந்திரனால் தேவத் தன்மையை அடைந்தார்கள். 19

ராஜா கேட்கிறார்.

ஓ குருவே! உற்பத்தியால் ஏற்பட்ட அஸுரத் தன்மையை அவர்கள் விட்டு எவ்விதம் இந்திரனால் தேவத் தன்மையை அடைந்தார்கள்? அவர்கள் செய்த நல்ல செய்கை எது? 20

𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑍃𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 21

॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿
𑌵𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌤𑌮𑌲𑍍𑌪𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍 ।
𑌸𑌭𑌾𑌜𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾
𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥ 22

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ॥

𑌹𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 ।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑍍 ॥ 23

॥ 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌕𑌦𑌾 𑌨𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌮𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ।
𑌅𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌘𑌾𑌤𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ 24

𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃॥௨௦॥௨௧॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌆𑌦𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] 𑌹𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌶𑍌𑌨𑌕॥௨௨॥ 𑌹𑌤𑍇𑌤𑌿॥ 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 [illegible]॥௨௩॥ 𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 [illegible] ॥ 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌂 𑌅𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂॥௨௪॥ [illegible]

ஓ பிர்ம்ஹரிஷியே! இதைத் தெரிந்து கொள்ள இந்த முனிவர்களும் என்னுடன் விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் ஓ பகவானே! வர்ணிக்க வேண்டும்.

ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ சௌனக முனிவரே! எல்லாவற்றையும் அறிந்த சுகமுனிவர் பரீக்ஷித்து ராஜனுடைய ஆதரவுள்ளதும், விரிவில்லாததும், அர்த்தமுடையதுமாகிய சொல்லைக் கேட்டு நிச்சலமான மனதால் ராஜாவைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிறார். 22

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இந்திரன் நிமித்தம் பின்னுதவியாக இருந்த விஷ்ணுவால் புத்ரர்களை இழந்த திதியானவள் சோகத்தால் ஜ்வலிக்கும் கோபம் மிகுந்தவளாகி யோசித்தாள். 23

திதி கூறுகிறாள்.

ப்ராதாவைக் கொன்றவனும், விஷய ஸுகங்களில் பற்றுதலுடையவனும், க்ரூரனும், கடினமான மனமுடையவனும், பாவியுமாகிய இந்திரனை வதைசெய்து எப்பொழுது சுகமாகப் படுப்பேன். 24

कृमिविड्भस्मसंज्ञासीद्यस्येशाभिहितस्य वा ।
भूतध्रुक्तत्कृते स्वार्थं किं वेद निरयो यतः ॥ 25
आशासानस्य तस्येदं ध्रुवमुन्नद्धचेतसः ।
मदशोषक इन्द्रस्य भूयाद्येन सुतो हि मे ॥ 26
इति भावेन सा भर्तुराचचारासकृत्प्रियम् ।
शुश्रूषयानुरागेण प्रश्रयेण दमेन च ॥ 27
भक्त्या परमया राजन्मनोज्ञैर्वल्गुभाषितैः ।
मनो जग्राह भावज्ञा सस्मितापाङ्गवीक्षणैः ॥ 28
एवं स्त्रिया जडीभूतो विद्वानपि मनोज्ञया ।
बाढमित्याह विवशो न तच्चित्रं हि योषिति ॥ 29

षां घातं करोत्येव किं तत्राह — कृमीति । संशः प्रत्येकम् इत्यभिहितस्यापि यस्य भूपेषु राज्ञां देहस्य कृमिभक्षणानन्तरं चितिदाहनावस्थितस्य श्वादिभिः शृगालादिभिर्भक्षितस्य तद्विष्ठेति भूमौ स्थितस्य भस्मेति संज्ञासीत् तत्कृते तस्य देहस्यार्थे भूतानि द्रुह्यतीति भूतध्रुक् स किं स्वार्थं वेद नवेदैव तत्र हेतुः यतः भूतद्रोहान्निरयो भवति ॥२५॥ आशासानस्येति ॥ इदं देहादिकं ध्रुवं नित्यं आशासानस्य मन्यमानस्य अतः उन्नद्धमुल्लङ्घितं चेतो यस्य तस्येन्द्रस्य मदशोषकः पुत्रो भूयात् येन हेतुनाहमपाश्रये ॥ २६ ॥ इतीति । तदुक्तं प्रियाचरणमेवेति भावेन सा भर्तुः प्रियमसकृदाचचार ॥ २७ ॥ २८ ॥ एवमिति । विवशः स्त्रीपरतन्त्रः बाढमङ्गीकारेणायं करिष्यामीत्याह तन्न चित्रम् ॥

ப்ரபு என்று சொல்லப்படும் தேஹத்திற்குக் கடைசியில் க்ருமிகள் விஷ்டை பஸ்மம் என்ற பெயர் ஏற்படுகிறது. அந்த தேஹத்தை யுத்தேசித்து ப்ராணிகளுக்கு த்ரோஹம் செய்பவன் தன்னையுத்தேசித்து என்று அறிகிருனு? அந்த த்ரோஹத்தால் நரகம் ஏற்படுகிறது. 25

இந்த தேஹத்தை நித்யமாக நினைத்தவனும், மர்யாதை மீறிய மனமுள்ளவனுமாகிய அந்த இந்திரனுடைய மதத்தைப் போக்கும் புத்ரன் எனக்கு எதனுல் உண்டாவான். 26

இந்த அபிப்ராயத்துடன் திதி கணவனுக்கு அடிக்கடி பிரியமானதைச் செய்துவந்தாள். சுச்ருஷைசெய்தல், அனுராகம், வணக்கம், இந்த்ரிய நிக்ரஹம் முதலியவைகளால் அன்பு பாராட்டினுள். ஒ ராஜனே! கணவனுடைய கருத்தை அறிந்த திதியானவள் மிகுந்த பக்தியாலும் மனேஜ்ஞமும், இனிமையுமான சொற்களாலும், புன் முறுவலுடன் கூடிய கடாக்ஷ வீக்ஷணத்காலும் பதியின் மனதைக் கவர்ந்தாள். 27—28

கணவனுகிய காச்யபர் வித்வானுபினும் பண்டிதையான ஸ்திரீயால் இவ்வாறு ஜடராகி ஸ்வாதீன மின்றி (அவர் கருத்தை) ஒப்புக்கொண்டு பேசினுர். ஸ்திரீ விஷயத்தில் இது ஆச்சர்யமல்ல. 29

விலோக்யைகாந்தபூ⁴தாநி பூ⁴தாந்யாதௌ³ ப்ரஜாபதி: ।
ஸ்த்ரியம் சக்ரே ஸ்வதே³ஹார்த⁴ம் யயா பும்ஸாம் மதிர்ஹ்ருதா ॥ 30

ஏவம் ஶுஶ்ரூஷிதஸ்தாத ப⁴க³வாந் காஶ்யப: ஸ்த்ரியா ।
ப்ரஹஸ்ய பரமப்ரீதோ தி³திமாஹாபி⁴நந்த்³ய ச ॥ 31

வரம் வரய வாமோரு ப்ரீதஸ்தே(அ)ஹமநிந்தி³தே ।
ஸ்த்ரீணாம் ப⁴ர்தரி ஸுப்ரீதே க: காம இஹ சாக³ம: ॥ 32

பதிரேவ ஹி நாரீணாம் தை³வதம் பரமம் ஸ்ம்ருதம் ।
மாநஸ: ஸர்வபூ⁴தாநாம் வாஸுதே³வ: ஶ்ரிய: பதி: ॥ 33

ஸ ஏவ தே³வதாலிங்கை³ர்நாமரூபவிகல்பிதை: ।
இஜ்யதே ப⁴க³வாந் பும்பி⁴: ஸ்த்ரீபி⁴ஶ்ச பதிரூபத்⁴ருக் ॥ 34

தஸ்மாத் பதிவ்ரதா நார்ய: ஶ்ரேயஸ்காமா: ஸுமத்⁴யமே ।
யஜந்தே(அ)நந்யபா⁴வேந பதிமாத்மாநமீஶ்வரம் ॥ 35

டீ॥ தது³பபத்திமாஹ-விலோக்யேதி । ஏகாந்தபூ⁴தாநி நிஸ்ஸங்கா³நி த்⁴யாநேந ஸ்ருஷ்டிவ்ருத்³த்⁴யர்த²ம் ஸ்வதே³ஹார்த⁴மேவ ஸ்த்ரியம் சக்ரே ॥௩௰॥ ஏவம் ஸ்த்ரியா ஶுஶ்ரூஷிதஸ்து ॥௩௧॥ பரமிதி । இஹ சாமுத்ர ச காம: காம்ய: ॥௩௨॥ நநு பரமேஶ்வரே ஸுப்ரீதே ஸர்வகாமாவாப்திரிதி ப்ரஸித்³த⁴ம் தத்ராஹ-பதிரிதி । மாநஸ: மநஸி ஸ்தி²த: ஶ்ரீவாஸுதே³வ ஏவ லக்ஷ்மீபதி: பரம் தை³வதமிதி ப்ரஸித்³த⁴ம் ஸத்யம் ஸர்வஸ்வாதி⁴காரேணாநுரூபபே⁴தை³: பூஜ்யத இத்யாஹ த்³வாப்⁴யாம் ॥௩௩॥ ஸ ஏவேதி । தே³வதாலிங்கை³: மூர்திபி⁴: உபலக்ஷித: தாமேவ்யாஹ நாமரூபாதி³ரூபம் ஸ்வரூபஸ்தா²தி³

ஆதியில் ப்ரஜாபதியானவர் ப்ராணிகள் பற்றுதலற்றிருப்பதைப் பார்த்து தன் தேஹத்தில் பாதியை ஸ்திரீயாகச் செய்தார் புருஷர்களின் மதியானது அந்த ஸ்திரீயால் கவரப்படுகிறது. 30

ஓ ராஜனே! பத்தினியால் இவ்வாறு சுச்ரூஷைபெற்ற பகவானுகிய காச்யபர் மிகவும் ப்ரீதி யடைந்து மந்தஹாஸம் செய்து திதியைக் கொண்டாடிச் சொல்லுகிருர். 31

சுந்தரமான துடைகளுடையவளும், பூஜிக்கப்பட்டவளுமாகிய ஓ பத்னியே! நான் உன்னிடம் ஸந்தோஷித்தேன்; வரனைக் கேட்டுக்கொள்; கணவன் விச்வாஸம் அடைந்தால் ஸ்திரீகளுக்கு இவ்வுலகிலும், பரலோகத்திலும் அடையக் கூடாதது எது? 32

ஸ்திரீகளுக்குப் பதியே முக்ய தைவமாகிருன். ஸர்வப்ராணிகளின் மனத்தில் லக்ஷ்மீபதியாகிய வாஸுதேவர் வஸிக்கிருர். அந்த பகவானே நாம ரூபங்களின் விகற்பங்களுடைய மூர்த்திகளால் காணப்பட்டு புமான்களால் பூஜிக்கப்படுகிருர். ஸ்திரீகள் பதியின் ரூபமுடைய பகவானைப் பூஜிக்கிருர்கள். 33—34

ஸுந்தரமான இடையுடையவளே! ஆகையால் நன்மையை விரும்பியபதிவ்ருதாஸ்திரீகள் ஈஸ்வரரூப பதியுமாகிய பரமாத்மாவை ஒருமைப்பட்ட மனதுடன் பூஜிக்கிருர்கள். 35

सोऽहं त्वयार्चितो भद्रे ईदृग्भावेन भक्तितः ।
तं ते सम्पादये काममसतीनां सुदुर्लभम् ॥ 36

॥ दितिः ॥

वरदो यदि मे ब्रह्मन् पुत्रमिन्द्रहणं वृणे ।
अमृत्युं मृतपुत्राहं येन मे घातितौ सुतौ ॥ 37

निशम्य तद्वचो विप्रो विमनाः पर्यतप्यत ।
अहो अधर्मः सुमहानद्य मे समुपस्थितः ॥ 38

अहो अर्थेन्द्रियारामो योषिन्मय्येह मायया ।
गृहीतचेताः कृपणः पतिष्ये नरके ध्रुवम् ॥ 39

कोऽतिक्रमोऽनुवर्तन्त्याः स्वभावमिह योषितः ।
धिङ्मां बताबुधं स्वार्थे यदहं त्वजितेन्द्रियः ॥ 40

ताभ्यां विधियं चवृते:॥३४॥३५॥ वरद इति। इन्द्रहणं इन्द्रहन्तारम् अमृत्युं मृत्युशून्यं येन इन्द्रेण विष्णुनासहायेन घातितौ॥३६॥३७॥ अहो इति; स्वभावमनुवर्तमानायाः योषितः कोऽतिक्रमो ऽपराधः॥४०॥ स्वभावमेवाह ताभ्यां. शरदिति। शरत्पद्मोत्सवं...

ஓ கல்யாணி! பக்தியால் இந்த பாவனை யுடன் நீ என்னைப் பூஜித்தாய்; ஆகையால் கெட்ட ஸ்திரீகளுக்குக் கிட்டாத எந்த மனோரதத்தை அடைய விரும்புகிறாய். 36

திதி கூறுகிறாள்.

ஓ ப்ரும்ஹர்ஷியே ! நீர் எனக்கு வரம் கொடுப்பவரானால் பிள்ளைகளை இழந்த நான், இந்திரனைக் கொல்லுகிறவனும் மாணமில்லாதவனுமாகிய மைந்தனைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்திரன் (விஷ்ணுவைக்கொண்டு) இரண்டு புத்ரர்களை வதஞ் செய்தான். 37

காச்யபர், திதியின் சொல்லைக் கேட்டு இப்பொழுது எனக்குப் பெரும் அனர்த்தம் நெருங்கி விட்டது; கஷ்டம் என்று கூறி மனமிழந்தவராகி மிகவும் தாபமடைந்தார். 38

ஆச்சர்யம்! விஷயங்களைச் சார்ந்த இந்திரிய வ்யாபாரங்களில் பற்றுதலுடையவனும் ஸ்திரீமயமான மாயையால் க்ரஹிக்கப்பட்ட மனமுடையவனும், க்ருபணனுமாகிய நான் நரகத்தில் விழப்போகிறேன் நிச்சயம். 39

ஸ்வபாவத்தை அநுஸரிக்கும் ஸ்திரீகளுக்கு இவ்விஷயத்தால் என்ன தவறு நேர்ந்தது? என் விஷயத்தில் அபண்டிதனாகிய என்னைச் சுடவேண்டும். ஏனெனில் நான் இந்திரியங்களின் சலனத்தை யல்லவா அடைந்தேன். 40

𑌶𑌰𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌧𑌾𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍋 𑌵𑍇𑌦 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ‖ 41

𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌘𑌾𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ‖ 42

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌮𑍃𑌷𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌧𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌮𑍁𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ 43

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍 ‖ 44

𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌧𑌾𑌰𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥௪௧॥ 𑌨 𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌨𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌮𑍁𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௪௩॥௪௪॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇𑌹-

---

முகம் சரத்கால தாமரையைப்போல் மலர்ச்சி யுடையது. சொல்லானது செவிகளுக்கு அமுதம் போலாகியது. மனம் கத்தியின் முனைக்குச்சமமாகியது. ஸ்திரீகளின் நடத்தையை எவன் அறிவான்? 41

தங்களுடைய கார்யத்தை யுத்தேசித்து ப்ரியமுள்ளவர்கள்போல்பாசாங்கு பண்ணும் ஸ்திரீகளுக்கு ருஜுவாக யாரும் ப்ரியமுள்ளவனுகான். பதியோ, புத்ரனோ ப்ராதாவோ இவர்களை அவர்கள் பலனை விரும்பி வதைசெய்வார்கள். வதைபுரியவும்செய்விப்பார்கள். 42

கொடுக்கிறேன் என்ற ப்ரதிஞ்ஞையும் பொய்யாகக் கூடாது; இந்திரனும் வதைக்குள்ளாகக் கூடாது; அவ் விஷயத்தில் (1) இது உசிதமென்று நிச்சயிக்கிறேன். 43

ஓ பரிக்ஷித்து ராஜனே! மரீசியின் குமாரராகிய காச்யபர் இவ்விதம் ஆலோசித்து, தன்னை நிந்தனை செய்து கொண்டு சிறிது கோபத்தையும் அடைந்து சொல்லுகிறார். 44

---

1 இது உசிதமென்பதின் கருத்து,விஷ்ணுவைச் சார்ந்த வ்ரதத்தை இவளுக்கு உபதேசிக்கிறேன்; இதனாலேயே இவள் பரிசுத்தமான மனமுடையவளாவாள்; இவளுடைய கோபத்தை இந்திரன் நிவர்த்தி செய்வான்;புத்ரனும் தேவனாகப் பிறப்பான்;நீண்டகால வ்ரதமாகையால் எந்த விதத்திலும் தவறுதலுண்டாகும்;அதனால் இந்திரனுக்கும் வதை ஏற்படாது- என்பதாம்.

॥ काश्यपः ॥

पुत्रस्ते भविता भद्रे इन्द्रहा देवबान्धवः ।
संवत्सरं व्रतमिदं यद्यञ्जो धारयिष्यसि ॥ 45

॥ दितिः ॥

धारयिष्ये व्रतं ब्रह्मन् ब्रूहि कार्याणि यानि मे ।
यानि चेह निषिद्धानि न व्रतं घ्नन्ति यान्युत ॥ 46

॥ काश्यपः ॥

न हिंस्याद्भूतजातानि न शपेन्नानृतं वदेत् ।
न छिन्द्यान्नखरोमाणि न स्पृशेद्यदमङ्गलम् ॥ 47

नाप्सु स्नायान्न कुप्येत न संभाषेत दुर्जनैः ।
न वसीताधौतवासः स्रजं च विधृतां क्वचित् ॥ 48

[illegible]

காச்யபர் கூறுகிறார்.

ஏ கல்யாணி! ஓர் ஸம்வத்ஸரம் வரையில் விதிப்படி இந்த வ்ரதத்தை அனுஷ்டானம் செய்வாயாயின் இந்திரனைக் கொல்லும் குமாரன் உண்டாவான். (இல்லாவிடில்) தேவர்களுக்குப் பந்துவாகிய புத்ரன் பிறப்பான். 45

திதி கூறுகிறாள்.

ஓ ப்ரும்ஹர்ஷியே! நான் வ்ரதத்தைத் தரிக்கிறேன்; நான் செய்ய வேண்டியவை எவை? தள்ளவேண்டியவை எவை? வ்ரதத்தைக் கெடுக்காதன எவை? இவைகளைச் சொல்ல வேண்டும். 46

காச்யபர் கூறுகிறார்.

ப்ராணிகளை ஹிம்ஸிக்கலாகாது; நிந்தை செய்தல் கூடாது; பொய்பேசுதல் கூடாது; நகங்களையும், ரோமங்களையும் நறுக்குவது கூடாது; அமங்களமான வஸ்துவைத் தொடுவது கூடாது; ஜலத்தில் (முழுகி) ஸ்நானம் செய்வது கூடாது; கோபிக்கலாகாது; துஷ்டர்களுடன் பேசலாகாது; கறுத்த வஸ்திரத்தை யுடுத்துவது கூடாது; அணிந்த புஷ்பமாலையை மறுபடி தரிக்கலாகாது; எச்சிலையும் சண்டிகைக்கு நிவேதனம் செய்ததையும், மாம்ஸத்தையும், சூத்ரன் கொண்டு வந்த

नोच्छिष्टं चण्डिकान्नं च नामिषं वृषलाहृतम् ।
भुञ्जीतोदक्यया दृष्टं पिबेन्नाञ्जलिना त्वपः ॥ 49

नोच्छिष्टास्पृष्टसलिला सन्ध्यायां मुक्तमूर्धजा ।
अनर्चितासंयतवाङ्नासंवीता बहिश्चरेत् ॥ 50

नाधौतपादाप्रयता नार्द्रपान्नोदक्शिराः ।
शयीत नापरान्नान्यैर्न नग्ना न च सन्ध्ययोः ॥ 51

धौतवासाः शुचिर्नित्यं सर्वमङ्गलसंयुता ।
पूजयेत्प्रातराशात्प्राग्गोविप्राञ्श्रियमच्युतम् ॥ 52

स्त्रियो वीरवतीश्चार्चेत्स्रग्गन्धबलिमण्डनैः ।
पतिं चार्च्योपतिष्ठेत ध्यायेत्कोष्ठगतं च तम् ॥ 53

सांवत्सरं पुंसवनं व्रतमेतदविप्लुतम् ।
धारयिष्यसि चेत्तुभ्यं शक्रहा भविता सुतः ॥ 54

नोच्छिष्टमिति। चण्डिकान्नं भद्रकाल्यादिनिवेदितं विभीतकादिदूषितं वा अञ्जलिना अपः नपिबेत् ॥ ४९ ॥ गृहाद्बहिर्निर्गमे निषेधमाह—नोच्छिष्टेति । अनर्चिता अलङ्करणहीना असंवीता अप्रावृता ॥ ५० ॥ शयने निषेधमाह — नाधौतपादेति । परान् पश्चिमशिराः ॥ ५१ ॥ कायपूर्वाह्णाहारात् । प्रातरिति । प्रातराशात् प्रातर्भोजनात् ॥ ५२ ॥ स्त्रिय इति । वीरवतीः जीवत्पतिकाः सर्वमङ्गलसंयुक्ता कोष्ठगतं उदरगतं ॥ ५३ ॥ सांवत्सरमिति । पुंसवनं पुत्रो

தையும், பஹிஷ்டா ஸ்திரீயால் பார்வையிடப் பட்டதையும் போஜனம் செய்யலாகாது; அஞ்ஜலியால் ஜலம் குடிக்கலாகாது; பரிசுத்தமாக இல்லாமலும் ஜல ஸம்பந்த மில்லாமலும், ஸந்தியா காலங்களிலும், அவிழ்ந்த கூந்தலுடனும் அலங்கார மில்லாமலும், மௌன வ்ரத மில்லாமலும் (தேஹத்தை வஸ்திரம் முதலிய வற்றால்) மூடிக்கொள்ளாமலும் வெளியிற் போவது கூடாது; பாதங்களை அலம்பாமலும் பரிசுத்த மில்லாமலும், ஈரவஸ்திர முடுத்தும், வடக்கே சிரஸை வைத்தும், மேற்கே சிரஸை வைத்தும், பிறருடனும், வஸ்திர மில்லாமலும், ஸந்தியாகாலங்களிலும் சயனம் செய்வதுகூடாது; வெண்மையான வஸ்திர முடுத்தும் பரிசுத்தமாயும் எப்பொழுதும் சகல மங்களங்களுடன்கூடியவளுமாகி முதற் போஜனம் செய்வதற்கு முன் கோக்களையும், வேதியர்களையும், லக்ஷ்மியையும், நாராயணரையும், பூஜித்தல் வேண்டும்; ஸுமங்கலிகளைப் புஷ்பங்களாலும், சந்தனத்தாலும், பலிகளாலும் அலங்காரங்களாலும் பூஜிக்க வேண்டும்; கணவனையும் பூஜித்து அருகே இருக்கவேண்டும்; புருஷன் உள்ளும் வெளியிலு மிருப்பதாக த்யானம் செய்தல்வேண்டும்; ஒரு ஸம்வத்ஸரம்வரையில் புத்ரனை யுண்டாக்கக் கூடிய இந்த வ்ரதத்தைத் தவறுதலின்றி நீ அனுஷ்டானம் செய்தால், சத்ருவைக் கொல்லும் குமாரன் உனக்கு உண்டாவான். 47—54

॥ ஸ்ரீஶுக: ॥

ஸாऽபி ததேத்யபிப்ரேத்ய திதீ ராஜந் மஹாமநா: ।
காஶ்யபம் கர்பமாதத்த வ்ரதம் சாஞ்ஜோ ததார ஸா ॥ 55

மாத்ருஷ்வஸுரபிப்ராயமிந்த்ர ஆஜ்ஞாய மாநத ।
ஶுஶ்ரூஷணேநாஶ்ரமஸ்தாம் திதிம் பர்யசரத் கவி: ॥ 56

நித்யம் வநாத்ஸுமநஸ: பலமூலஸமித்குஶாந் ।
பத்ராங்குரம்ருதோऽபஶ்ச காலே கால உபாஹரத் ॥ 57

ஏவம் தஸ்யா வ்ரதஸ்தாயா வ்ரதச்சித்ரம் ஹரிர்ந்ருப ।
ப்ரேப்ஸு: பர்யசரஜ்ஜிஹ்மோ ம்ருகஹேவ ம்ருகாக்ருதி: ॥ 58

நாத்யகச்சத்வ்ரதச்சித்ரம் தத்பரோऽத மஹீபதே ।
சிந்தாம் தீவ்ராம் கத: ஶக்ர: கேந மே ஸ்யாச்சிவம் த்விதி ॥ 59

தத்ர க்ருதக்ரமதோ ஹ்யேதத் ॥55॥ ॥56॥ ஏவமிதி ஹரிரிந்த்ர: வ்ரதஸ்யச்சித்ரம் ப்ரேப்ஸு: ப்ராப்துமிச்சு: ஜிஹ்ம: குடில: ஸாதுவேஷ: ம்ருகஹா வ்யாத: யதா ம்ருகவதநாய ம்ருகவேஷோ பவதி தத்வத் ॥58॥ நேதி । கேந மே ஶிவம் ஸ்யாதிதி சிந்தாம் ப்ராப்த: ॥59॥ அதகதேதி । ஸ்வப்நஷ்வாஸிஷ்டாவாவஸாநாம் ப்ருச்சா ॥60॥

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! பிறகு நல்ல மனமுடைய திதி அவ்விதமே செய்கிறேன் என்று ஒப்புக்கொண்டு காச்யபரிடம் கர்ப்பத்தைத் தரித்தாள். ருஜுவாக வ்ரதத்தையும் தரித்தாள். 55

மனதின் உயர்வைக் கொடுக்கும் மஹீபால! பண்டிதனுகிய தேவேந்திரன் சிறியதாயின் அபிப்ராயத்தை அறிந்து ஆச்ரமத்திலிருக்கும் திதியை சுச்ரூஷை யால் ஸேவித்தான். 56

எப்பொழுதும் வனத்தினின்று புஷ்பங்கள், பலங்கள், மூலங்கள், ஸமித்துக்கள், தர்ப்பங்கள், இலைகள், முளைகள், மிருத் (மண்) ஜலம் இவைகளை ஒவ்வொரு காலத்திலும் கொண்டு வந்தான். 57

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! குடிலனுகிய இந்திரன் வ்ரதாநுஷ்டானம் செய்யும் திதியின் வ்ரதத்திற்கு விக்னம் செய்ய விரும்பி ம்ருகாக்ருதியுடைய வேடன் போல் இவ்வாறு சுச்ரூஷை செய்தான். 58

ஓ ராஜனே! இந்திரன் விக்னத்திலேயே நோக்கமுள்ளவனுயினும் வ்ரதத்தின் கெடுதியைப் பார்க்கவில்லை; எனக்கு எதனுல் நன்மை யுண்டாகுமென்று அதிகமான கவலையை அடைந்தான். 59

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌕𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 ।
𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌧𑍌𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌪 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥ 60

𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌉𑌦𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 61

𑌚𑌕𑌰𑍍𑌤 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌨𑌕𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ।
𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑍈𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌮𑌾 𑌰𑍋𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 62

𑌤𑍇 𑌤𑌮𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑌸𑌿 ॥ 63

॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍋 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 64

𑌨 𑌮𑌮𑌾𑌰 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 ।
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌶𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑍍𑌣𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 65

𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥௬௧॥ 𑌚𑌕𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾 𑌰𑍋𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌚𑌕𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥௬௨॥௬௩॥ 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 "𑌸𑌪𑍍𑌤𑌗𑌣𑌾 𑌵𑍈 𑌮𑌰𑍁𑌤" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ ௬௪ ॥

ஒரு ஸமயம் அந்திவேளையில் திதியானவள் எச்சிலுடனும், வ்ரதத்தால் இளைத்தும், ஆசமனம் செய்யாமலும், பாதங்களை அலம்பாமலும் விதியால் மோஹமடைந்து நித்ரை செய்தாள். 60

யோகேச்வரனாகிய தேவேந்திரன் இந்த அவகாசத்தை அடைந்து நித்ரையால் கவரப்பட்ட கருத்துடைய திதியின் வயிற்றிற் ப்ரவேசித்தான். 61

ஸ்வர்ணவர்ணமான கர்ப்பத்தை வஜ்ரத்தால் ஏழு கண்டமாக நறுக்கினான். அந்த கர்ப்பம் ரோதனம் செய்தது. அவைகளொவ்வொன்றையும் "அழாதே" என்று மறுபடி ஏழுகண்டமாகச் சேதித்தான். 62

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! இவ்வாறு துன்பமடையும் சிசுக்கள் யாவரும் கை கூப்பிக்கொண்டு 'ஓ இந்திர! நாங்கள் மருத்துக்கள்; உமக்கு ப்ராதாக்கள்; எங்களை ஏன் வதை செய்ய விரும்புகிறீர்'' என்றார்கள். 63

இந்திரன் கூறுகிறான்.

மற்றவிஷயத்தில்மனம்கொள்ளாதவர்களும், தனக்கு (அல்லது பகவானுக்கு) பார்ஷதர்களுமாகிய மருத்துக்களின் கணங்களைநோக்கி இந்திரன் "ஓ மருத்துக்களா! நீங்கள் என்னுடைய ப்ராதாக்கள், பயமடையாதீர்கள்'' என்றுரைத்தான்.

திதியின் கர்ப்பமானது பலமுறை வஜ்ரத்தால் அடிபட்டாலும் (அச்வத்தாமாவின் அஸ்திரத்தால் உன்னைப் போல) ஸ்ரீனிவாஸருடைய கருணையால் மரணமடையவில்லை. 65

𑌸𑌕𑍃𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍂𑌨𑌂 𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 66

𑌸𑌜𑍂𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 67

𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌨𑌨𑌲𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌨𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥ 68

𑌅𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌤𑌾𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌚𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ 69

𑌏𑌕𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌯 𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌷𑌾 ॥ 70

॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌮𑍍𑌬 𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌽𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌰𑍍𑌥𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 71

𑌶𑍍𑌰𑍀. 𑌶𑍍𑌰𑍀.॥ 𑌸𑌜𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌜𑍂𑌃 𑌸𑌹॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀. 𑌵𑍀.॥ 𑌏𑌯॥ 𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌪𑌟𑌸𑍇𑌵𑌾𑌹-𑌸𑌂𑌪𑍇𑌤𑌿।

புருஷன் பரமபுருஷரை ஒருமுறை தர்சனம் செய்வாஞபின் அவருடைய ஸாரூப்ப மடைகிருன். திதி தேவி ஒரு ஸம்வத்ஸரத்திற்குக் கொஞ்சம் குறைவாக விஷ்ணுவைப் பூஜித்தாள். 66

அந்த மருத்துக்கள் இந்திரனுடன் ஐம்பது தேவர்களானுர்கள். மஹாவிஷ்ணு அந்தத் தேவர்களுக்குள்ள மாதாவின் கெடுதியைப் போக்கி ஸோமபானம் செய்வித்தார். 67

பூஜிக்கப்படுகிறவளும், தேவியுமாகிய திதியானவள் எழுந்து அக்னியின் காந்தி போன்றவர்களும் இந்திரனுடன் கூடியவர்களுமாகிய குமாரர்களைக் கண்டு ஸந்தோஷித்தாள். 68

பிறகு இந்திரனிடம் சொல்லுகிருள்-ஓ வத்ஸ! நான் தேவர்களுக்கு பயத்தை உண்டாக்கும் புத்ரனை விரும்பி மற்றவர்களால் அனுஷ்டானம் செய்ய முடியாத இந்த வ்ரதத்தை அனுஷ்டித்தேன். 69

நான் ஸங்கற்பித்தது ஒரு குமாரனுயிருக்க எழு எழு (நாற்பத்தொன்பது) பிள்ளைகள் எவ்விதம் உண்டாயினர். ஓ புத்ர! உனக்குத் தெரியுமானுல் உண்மையைச்சொல்லு; பொய் பேசாதே. 70

இந்திரன் கூறுகிருன்.

ஓ அம்மா! உம்முடைய அபிப்ராயத்தை அறிந்து நான் அருகில் வந்தேன். அர்த்தத்தில் புத்தியுள்ளவனும், தர்மங்களை அறியாதவனுமாகிய நான் சமயம் பார்த்து நுழைந்து கர்ப்பத்தைச் சேதித்தேன். 71

𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭 𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌕𑍈𑌕𑌶𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌧𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌮𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 ॥ 72

𑌅𑌮𑍍𑌬 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌿𑌣𑍀 ॥ 73

𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌈𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ।
𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 74

𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍍 ॥ 75

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌮 𑌦𑍌𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑌿 ।
𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 76

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 ।
𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 77

[illegible] 𑌯𑍇𑌨 [illegible] ॥73॥ 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌂
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌿॥74॥ 𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍋𑌗𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌕𑍋 𑌵𑍃-

உம்முடைய கர்ப்பத்தை ஏழுகண்டமாகச் செய்தேன். அவ்வேழும் ஏழு குமாரர்களாயின. அவர்களோவ்வொருவரையும் ஏழாகக் கண்டித்தேன். அப்பொழுதும் அவர்கள் மரண மடையவில்லை. 72

அம்ம! மிகுந்த இந்த ஆச்சர்யத்தைப் பார்த்து மஹாபுருஷராகிய நாராயணரின் பூஜா ஸித்தியானது கார்யத்தின் பற்றுதலுடையது என்று நான் நிச்சயித்தேன். 73

பலனில் விருப்பமில்லாமல் பகவானுடைய பூஜையைச் செய்பவர்கள் மோக்ஷத்தையும் விரும்பாம லிருப்பார்களானால் அவர்கள் ஸ்வப்ரயோஜனத்தில் பண்டிதர்களாகின்றார்கள். 74

மனதில் ஸ்தானமுடையவரும், எல்லோருக்கும் ஆத்மாவும், லோகேச்வரருமாகிய பகவானைப் பூஜித்து எந்தப்பண்டிதன் விஷயபோகத்தைவிரும்புவான். ஏனென்னில் விஷய போகமானது நரகத்திலு முண்டாகும். 75

மஹிமை பொருந்திய மாதாவே! அறியாதவனாகிய என்னுடைய துஷ்டத்தனத்தை நீர் பொறுத்தல்வேண்டும்; கர்ப்பமானது மரணமடைந்து பிழைத்தெழுந்தது. ஆனந்தம். 76

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

வ்யாபகனாகிய இந்திரன் ஸந்தோஷ மடைந்தவளாகிய திதி தேவியால் பரிசுத்த பாவனையுடன் உத்தரவு பெற்று மருத்துக்களுடன் அவளை நமஸ்கரித்து ஸ்வர்க்கலோகஞ் சென்றான். 77

ஏதத்தே ஸர்வமாக்யாதம் யந்மாம் த்வம் பரிப்ருஷ்டவாந் ।
மங்களம் மருதாம் ஜந்ம கிம் பூய: கதயாமி தே ॥ 78

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே ஷஷ்டஸ்கந்தே அஷ்டாதஶோऽத்யாய:.

ஏகோநவிம்ஶாத்யாயப்ராரம்ப:.

॥ ராஜா ॥

வ்ரதம் பும்ஸவநம் ப்ரஹ்மந் பவதா யதுதீரிதம் ।
தஸ்ய வேதிதுமிச்சாமி யேந விஷ்ணு: ப்ரஸீததி ॥

॥ ஸ்ரீஶுக: ॥

ஶுக்லே மார்கஶிரே பக்ஷே யோஷித்பர்துரநுஜ்ஞயா ।
ஆரபேத வ்ரதமிதம் ஸார்வகாமிகமாதித: ॥ 2

ஸ்ரீதயத்ருஷ்டாநாமேவ விஷயபோக: ஸ்யாத்॥ ௭௭॥ ஏததிதி। பேடேலேயபிபேடே தேஷாந்தர்யேஷ்வஸ்து உக்தித:॥ ௭௮॥

இதிபாவார்த்ததீபிகாயாம் அஷ்டாதஶாத்யாயவ்யாக்யா.

ஏகோநவிம்ஶேऽத்ர யத்ப்ரோக்தம் கஶ்யபேந நிவேதிதம் ।
ததேவம் விஸ்த்ருதம் லோகஹிதாய ஹரிதோஷணம் ॥

வ்ரதமிதி। தஸ்ய ப்ரகாரமிதிஶேஷ:॥ ௧॥ ஶுக்ல இதி। மார்கஶீர்ஷே மாஸி ஶுக்லபக்ஷே ப்ரதிபதி॥ ௨॥ நிஶம்யேதி। அநந்தரம் ப்ரஷ்டாஶுக்ரா

ஓ ராஜனே! நீர் என்னைக் கேட்டுக்கொண்ட விதம் இவை யாவற்றையும் உமக்கு வர்ணித்தேன். மருத்துக்களின் உற்பத்தியானது மங்களமானது. இன்னும் உமக்குச் சொல்ல வேண்டியது என்ன? 78

18 வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

19-வது அத்தியாயம்.

ராஜா கேட்கிறார்.

ஓ பிர்ம்ஹர்ஷியே! தாங்கள் பும்ஸவனம் என்னும் வ்ரதத்தைக் கூறினீர்கள், அதனால் விஷ்ணு ப்ரஸன்னராகிறார். அதன் மார்க்கத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம். 1

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

மார்கசீர்ஷமாஸத்தில் (மார்கழி) சுக்லபக்ஷத்தில் ப்ரதமையில் ஸ்திரீயானவள் பதியின் அநுஞ்ஞையின் மீது மனோரதங்களனைவற்றையும் கொடுக்கும் இந்த வ்ரதத்தைஆரம்பம் செய்தல் வேண்டும். 2

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌚 ॥
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌦𑌤𑍀 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇 𑌵𑌸𑍀𑌤𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌹 ॥ 3
𑌅𑌲𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ।
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 4

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍌𑌜𑌸𑌾 ।
𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟 𑌈𑌶 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 5
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇𑌥𑌾 𑌮𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌤𑌰𑍍𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ॥ 6

॥ 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥

𑍐 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌹 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌮𑍁𑌪𑌹𑌰𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 ॥ 7

[illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌦𑌤𑍀 [illegible] 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 3 ॥ [illegible] 𑌅𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌲𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 [illegible] 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌹𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ 4 ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌈𑌶 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 5 ॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂

வெண்மையான பற்களுடைய ஸ்திரீ ஸ்நானம் செய்து வெண்மையான வஸ்திரங்களை யுடுத்து அலங்காரம்செய்துகொண்டுப்ராம்ஹணர்களை ஸ்பர்சித்து மருத்துக்களின் உற்பத்தியைக் கேட்டுக்காலையில் போஜனம் செய்வதற்கு முன் பகவானை லக்ஷ்மியுடன் பூஜிக்கல் வேண்டும். 3

பூர்ணகாமராகிய ஓ ஈச! யாவும் உம்மிட மிருக்கின்றன. அபேக்ஷை யில்லாதவரும் லக்ஷ்மீபதியும் ஸித்திகளனைவற்றையும் உடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் கருணையாலும், ஐச்வர்யத்தாலும் தேஜஸ்ஸாலும், திறமையாலும், வீர்யத்தாலும், மற்றும் குணங்களெல்லா வற்றாலும் தத்வமாக நிறைந்தவர். ஓ ஈச ! ஆகையால் நீர் பகவானும் வ்யாபகரு மாகிறீர். 4—5

விஷ்ணுவுக்குப் பத்னியும், மஹாமாயையும், மஹாபுருஷராகிய மாதவனுக்குரிய லக்ஷணங்களுள்ளவளும், ப்ரியமுள்ளவளும், தேஜோ ரூபமுடையவளும், மஹாபக்யம் உள்ளவளும் லோகமாதாவுமாகிய ஓ லக்ஷ்மீ தேவியே! உமக்கு நமஸ்காரம். 6

மந்த்ரம்

ஓம் பகவானும், மஹாபுருஷரும், மஹானுபாவரும், மஹாவிபூதிபதியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். மஹா விபூதிகளுடன் பூஜையைச் செய்கிறேன். 7

அநேநாஹரஹர்மந்த்ரேண விஷ்ணோராவாஹநாஸநார்க்ய
பாத்யாசமநீயஸ்நாநவாஸஉபவீதபூஷணகந்தபுஷ்பதூபதீபோ
பஹாராத்யுபசாராந் ஸுஸமாஹிதோபாஹரேத் ॥ 8

ஹவிஶ்ஶேஷம் ச ஜுஹுயாதநலே த்வாதஶாஹுதீ: ॥ 9

॥ மந்த்ர: ॥

ஓம் நமோ பகவதே மஹாபுருஷாய மஹாவிபூதிபதயே ஸ்வாஹேதி ॥ 10

ஶ்ரியம் விஷ்ணும் ச வரதாவாஶிஷாம் ப்ரபவாவுபௌ ।
பக்த்யா ஸம்பூஜயேந்நித்யம் யதீச்சேத்ஸர்வஸம்பத: ॥ 11

ப்ரணமேத்தண்டவத்பூமௌ பக்திப்ரஹ்வேண சேதஸா ।
தஶவாரம் ஜபேந்மந்த்ரம் தத: ஸ்தோத்ரமுதீரயேத் ॥ 12

யுவாம் ஹி விஶ்வஸ்ய விபூ ஜகத: காரணம் பரம் ।
இயம் ஹி ப்ரக்ருதிஸ்ஸூக்ஷ்மா மாயாஶக்திர்துரத்யயா ॥ 13

போஜநம் ॥௬॥ பூஜாமந்த்ரமாஹ - ஓமித்யாதி ॥௭॥௮॥ ஹவிரிதி । ஹவிஶ்ஶேஷம் உபஹாராவஶிஷ்டம் ॥௯॥ ஹோமமந்த்ரம் தர்ஶயதி ஓமித்யாதி ॥ ௰ ॥ ஶ்ரியமிதி । ப்ரகர்ஷேண பவத்யாப்யாமிதி ப்ரபவௌ ॥௧௧॥௧௨॥ ஸ்தோத்ரமாஹ - யுவாமிதி । உபாயஜ்ஞ

ஸாவதானமுள்ள ஒரு ஸ்திரீ இந்த மந்த்ரத்தால் ஒவ்வொரு தினத்தி லும் விஷ்ணுவுக்கு ஆவாஹனம், அஸனம், அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமனீயம், ஸ்நானம், வஸ்திரம், யஜ்ஞோபவீதம், பூஷணம், கந்தம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்யம் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்தல் வேண்டும். 8

நைவேத்யத்தின் சேஷத்தை அக்நியில் பனிரண்டு ஆஹுதிகளாக ஹோமம் செய்தல் வேண்டும். 9

மந்த்ரம்

ஓம் நமஸ்காரம்! மஹாபுருஷரும், மஹாவிபூதியுமாகிய பகவானுக்கு ஸ்வாஹா என்று ஹோமம் செய்தல் வேண்டும். 10

ஸம்பத்துக்களனைவற்றையும் விரும்புவானுபின் வரங்களைக் கொடுப்பவர்களும் நன்மைகளுக்கு உற்பத்தி காரணர்களுமாகிய லக்ஷ்மீ நாராயணர்களிருவரையும் பக்தியுடன் எப்பொழுதும் பூஜித்தல் வேண்டும். 11

பக்தியில் ஈடுபட்ட மனதுடன் மரம் போல் பூமியில் விழுந்து நமஸ்கரிக்க வேண்டும். பத்துத் தடவை மந்த்ரத்தை ஜபம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸ்தோத்ரம் செய்ய வேண்டும். 12

நீங்களிருவரும் ப்ரபஞ்சத்திற்கு ப்ரபுக்களானவர்கள். உலகத்திற்கு முக்ய காரணமானவர்கள். இந்த லக்ஷ்மீ தேவியோ ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதி. மாயாசக்தி. எவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவள். இந்த தேவிக்குத் தாங்கள் பதியாகியவர்.

तस्या अधीश्वरः साक्षात्त्वमेव पुरुषः परः ।
त्वं सर्वयज्ञ इज्येयं क्रियेयं फलभुग्भवान् ॥ 14

गुणव्यक्तिरियं देवी व्यञ्जको गुणभुग्भवान् ।
त्वं हि सर्वशरीर्यात्मा श्रीः शरीरेन्द्रियाशया ॥
नामरूपे भगवती प्रत्ययस्त्वमपाश्रयः ॥ 15

यथा युवां त्रिलोकस्य वरदौ परमेष्ठिनौ ।
तथा म उत्तमश्लोक सन्तु सत्या महाशिषः ॥ 16

इत्यभिष्टूय वरदं श्रीनिवासं श्रिया सह ।
तन्निःसार्योपहरणं दत्त्वाचमनमर्चयेत् ॥ 17

ततः स्तुवीत स्तोत्रेण भक्तिप्रह्वेण चेतसा ।
यज्ञोच्छिष्टमवघ्राय पुनरभ्यर्चयेद्धरिम् ॥ 18

पतिं च परया भक्त्या महापुरुषचेतसा ।
प्रियैस्तैस्तैरुपनमेत्प्रेमशीलः स्वयं पतिः ॥ 19

प्रवर्तकः पुरुषस्यावरोहावतारस्य क्रियायागादिः ॥१४॥ गुणव्यक्तिरिति । प्रत्ययः नामरूपयोः प्रकाशः उपाश्रयः तयोराधारः ॥१५-१६॥ पतिमिति । महापुरुषचेतसा सर्वपूजया उपनमेत् सेवेत ॥१७-१९॥ विधेयादिति । पतिस्स्वयं प्रेमशीलस्सन् पत्न्याः कार्याणि

ப்ரத்யக்ஷமான பரம புருஷர் நீர்; ஸர்வயாகஸ்வரூபர். இந்தத் தேவி யாகத்தை ப்ரவ்ருத்திக்கச்செய்யும் பாவனை. நீர் பலனைப் பூஜிப்பவர். இவள் க்ரியாரூபிணி. இந்த தேவி குணங்களுக்கு வ்யக்திபாகியவள். நீர் அவைகளை ப்ரகாசப்படுத்துகிறவர். நீர் சரீர முடையவர்களுக்கு ஆத்மாவாகியவர். இந்த லக்ஷ்மீதேவி அவர்களின் இந்திரியங்களைச் சார்ந்தவள். மஹிமை தங்கிய இவள் நாமரூபங்களுக்கு ப்ரகாசமானவள். நீர் இவைகளுக்கு ஆதாரமாகியவர். 13—15

நீங்களிருவரும் மூவுலகுக்கும் வரன் கொடுப்பவர்கள். உயர்ந்த ஸ்தானத்திலிருப்பவர்கள். ஒ உத்தமச்லோக! என்னுடைய இந்த ப்ரார்த்தனைகள் ஸத்யமாகவேண்டும். 16

இவ்வாறு வரதராகிய ஸ்ரீனிவாஸரை லக்ஷ்மியுடன் ஸ்தோத்ரம் செய்து நைவேத்யத்தை அப்புறப் படுத்திவிட்டு ஆசமனம் கொடுத்துப் பூஜித்தல் வேண்டும். 17

பிறகு பக்தியால் வணங்கிய மனதுடன் பலவித ஸ்தோத்திரத்தால் ஹவிஸ்ஸின் மீதியை முகர்ந்து மறுபடி ஹரியைப் பூஜித்தல் வேண்டும். 18

பதியையும் மிகுந்த பக்தியுடன் மஹாபுருஷன் என்ற மனதோடு ப்ரியமுள்ள அந்த அந்த வஸ்துக்களால் பஜித்தல் வேண்டும். கணவனும் அன்பைச்

பி⁴ப்⁴ருயாத் ஸர்வகர்மாணி பத்ந்யா உச்சாவசாநி ச ।
க்ருதமேகதரேணாபி த³ம்பத்யோருப⁴யோரபி ॥ 20

பத்ந்யாம் குர்யாத³நர்ஹாயாம் பதிரேதத் ஸமாஹித: ।
விஷ்ணோர் வ்ரதமித³ம் பி³ப்⁴ரந் ந விஹந்யாத் கத²ஞ்சந ॥ 21

விப்ராந் ஸ்த்ரியோ வீரவதீ: ஸ்ரக்³க³ந்த⁴ப³லிமண்ட³நை: ।
அர்சேத³ஹரஹர்ப⁴க்த்யா தே³வம் நியமமாஸ்தி²த: ॥ 22

உத்³வாஸ்ய தே³வம் ஸ்வே தா⁴ம்நி தந்நிவேதி³தமக்³ரத: ।
அத்³யாதா³த்மவிஶுத்³த்⁴யர்த²ம் ஸர்வகாமர்த்³த⁴யே ததா² ॥ 23

ஏதேந பூஜாவிதி⁴நா மாஸாந் த்³வாத³ஶ ஹாயநம் ।
நீத்வாதோ²பரமேத் ஸாத்⁴வீ கார்த்திகே சரமேऽஹநி ॥ 24

ஶ்வோபூ⁴தேऽப உபஸ்ப்ருஶ்ய க்ருஷ்ணமப்⁴யர்ச்ய பூர்வவத் ।
பய:ஶ்ருதேந ஜுஹுயாச்சருணா ஸஹ ஸர்பிஷா ॥ 25

பாகயஜ்ஞவிதா⁴நேந த்³வாத³ஶைவாஹுதீ: பதி: ।
ப்³ராஹ்மணாம்ஸ்து ஸமஜயேத் [illegible] ॥ 26

[illegible]

சீலமாகக்கொண்டு பத்னிக்காகப் பலவிதமான காரியங்களை யெல்லாம் செய்தல் வேண்டும். தம்பதிக்குள் ஒருவர் செய்தாலும் இருவருக்கும் பலனேற்படுகிறது. 19-20

பத்னி இந்த வ்ரதத்தை அனிஷ்டிக்கத் தகாதவளானல் பதியே ஸாவதானனுகி அனுஷ்டித்தல் வேண்டும். இந்த விஷ்ணு வ்ரதத்தை அனுஷ்டிப்பவன் எந்த விதத்திலும் கெடுதி யடையமாட்டான். 21

ஸுமங்கலிகளாகிய ப்ராம்ஹண ஸ்திரீகளைப் புஷ்பங்களாலும் சந்தனத்தாலும் பலிகளாலும் அலங்காரங்களாலும் ஒவ்வொரு நாளும் பக்தியுடன் இம்மாதிரி நியமத்தை அடைந்து பூஜித்தல் வேண்டும். 22

பதியானவன் மறுநாட்காலையில் ஸ்நானம்செய்து விஷ்ணுவை முன்போல் பூஜித்து, பர்வகாலத்தில் செய்யும் ஸ்திரீபாகவிதிப்படி சருவாலும் ஆஜ்யத்தாலும் பனிரண்டு ஆஹுதிகள் செய்யவேண்டும். அந்தச் சருவானது பாலில் பக்வமாயிருத்தல்வேண்டும் நல்ல மனதுடன் சிறந்த அன்னம் முதலியவற்ருல் பனிரண்டு பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்வித்தல்வேண்டும். 25-26

[illegible] |
[illegible] ‖ 27

[illegible] |
[illegible] ‖ 28

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ‖ 30

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ‖ 31

[illegible]

ஓ ராஜனே! ஜலபாத்ரங்களையும், அன்னங்களையும், திலங்களையும், ப்ராம்ஹணர்களுக்குத் தானம் செய்தல் வேண்டும். அன்புகூர்ந்த வேதியர்கள் கூறிய ஆசிர்வாதங்களைச் சிரசால் ஏற்று அவர்களை வணங்கி, பக்தியுடன் அவர்களுடைய அனுஞ்ஞையால் ஆசிரியரை முன்னிட்டுபந்துஜனங்களுடன் மௌனமாக போஜனம் செய்தல்வேண்டும். சிலாக்யமான ப்ராஜையைக் கொடுப்பதும் சிறந்த பாக்கியமுடையதுமாகிய சருசேஷத்தைப் பத்னிக்குக்கொடுக்கவேண்டும். 27-29

புருஷன் ப்ரபுவின் இந்த வ்ரதத்தை அனுஷ்டானம்செய்து இஷ்டகார்யங்களை அடைகிறான். ஸ்திரீயானவள் இதை அனுஷ்டானம் செய்து பாக்யம், ஸ்ரீ, ப்ரஜைகள், தீர்க்காயுளுடைய கணவன், யசஸ், குணங்கள் இவைகளை அடைவாள்.

கன்னிகை அனுஷ்டானம் செய்தால் லக்ஷணமெல்லாம் வாய்க்கப்பெற்ற பதியை அடைவாள். விதவையாகிய ஸ்திரீ கல்மஷமில்லாத கதியை அடைவாள். ப்ரஜைகளைப் பறிகொடுத்தவள் ஆயுளுடைய பிள்ளைகளை அடைவாள். பொருளுடையவளாயினும் தௌர்ப்பாக்யமுள்ளவளானால் பாக்யமுடையவளாகிறாள். ரூபமில்லாதவள் சிறந்த ரூபமடைகிறாள். ரோகமுடையவன் மிகுந்த

விந்தேத்விரூபா விருஜா விமுச்யதே
  ய ஆமயாவீந்த்ரியகல்யதேஹம் ।
ஏதத்பட²ந்நப்⁴யுத³யே ச கர்மண்ய
  நந்தத்ருப்தி: பித்ருதே³வதாநாம் ॥ 32

துஷ்டா: ப்ரயச்ச²ந்தி ஸமஸ்தகாமாந்
  ஹோமாவஸாநே ஹுதபு⁴க் ஸ்ரீஹரிஸ்² ச ।
ராஜந்மஹந்மருதாம் ஜந்ம புண்யம்
  தி³தேர்வ்ரதஞ்சாபி⁴ஹிதம் மஹத்தே ॥ 33

இதி ஸ்ரீமத்³பா⁴க³வதே மஹாபுராணே
அஷ்டாத³ஸ²ஸாஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம்
வையாஸிக்யாம் ஸ்ரீவையாஸிக்யாம்
ஷஷ்ட²ஸ்கந்தே⁴ ஏகோநவிம்ஸோ²(அ)த்⁴யாய:.
ஷஷ்ட²ஸ்கந்த⁴: ஸமாப்த:.

த்ருப்திஸ்ஸ்யாதி³த்யர்த²: ॥ ௩௨ ॥ துஷ்டா இதி। உபஸம்ஹரதி ராஜந்நிதி மஹத்
புண்யம் ஜந்மேத்யந்வய: ॥ ௩௩ ॥

இதி ஸ்ரீமத்³பா⁴க³வதே ஷஷ்ட²ஸ்கந்த⁴வ்யாக்²யாயாம்
ஸ்ரீத⁴ரஸ்வாமிவிரசிதாயாம் பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம்
ஏகோநவிம்ஸோ²(அ)த்⁴யாய:.

ஷஷ்ட²ஸ்கந்தே⁴ நிக³மஸா²கா²யா: ப⁴வத்⁴வாந்ததீ³பிகா ।
ஸம்பூர்ணாஸ்வவ்யாக்²யேஷா யதிஸ்ரீயாநிரூபிதா ॥
ஓம் தத்ஸத் ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்பணமஸ்து.
ஷஷ்ட²ஸ்கந்த⁴: ஸமாப்த:.

வியாதியினின்று விடுபடுகிறான்; இந்திரியங்களுடன் சிறந்த தேஹத்தையும் அடைகிறான்; மங்களகார்யங்களில் இதைப் படிப்பானாயின், பிதிர்க்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் மிகுந்த திருப்தி யுண்டாகிறது. 31—32

ஹோமத்தின் கடைசியில் அக்நியும் விஷ்ணுவும் பிதிர்க்களும்தேவர்களும் சந்தோஷமடைந்து மனோபீஷ்டங்களெல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறார்கள். ஓ ராஜனே! மருத்துக்களின் ஜன்மம் சிறந்தது; புண்யமானது. திதியின் வ்ரதமும் இவ்வாறேயாம். இதை உமக்குக் கூறினேன். 33

19-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறுவதுஸ்கந்தம்முற்றுப்பெற்றது.

ஶ்ரீ ருக்மிணீஸத்யபாமாஸமேத
ஶ்ரீ க்ருஷ்ண பரப்ரஹ்மணே நம:.

ஶ்ரீ உத்தவக்ருதே ஸர்வார்தஸாரே
ஸப்தமஸ்கந்தாரம்ப:.

॥ ராஜா ॥

ஸம: ப்ரிய: ஸுஹ்ருத் ப்ரஹ்மன் பூதானாம் பகவான் ஸ்வயம் ।
இந்த்ரஸ்யார்தே கதம் தைத்யாநவதீத்விஷமோ யதா ॥ 1

ஸப்தமே வக்ஷ்யதேநந்த ஶிவவஸுவிதாரணம் ।
ந்ருஸிம்ஹஸ்தோத்ரம் வந்த்ய வரோநருவிக்ரஹம் ॥
ஆதி: வர்ணாஶ்ரமாசாரைஸ்ஸாத்த்வஸே வர்ண்யதேயத: ।
ஆதிஸ்வ வாஸநா ப்ரோக்தா தத்தத்ஸங்கானுவாஸினீ ॥
கர்மஹா வ கர்மஹா வேதி கியா ஸா ஹேதுர்ஹேது த: ।
கர்மஹா ஸ்ஹதாம் கொவாப்த்ஹா ஸ்ஹதுநுக்ரஹாஸ ॥
ஹரேஸ்ஸர்வயோயஸ்வத்வேஷ்வேணு வஸ்தொரவி ।
வதம்ஸநாம்ஷா விஷ்ணுத்வேஷாத்ருஶ்ஹவாஸநா ॥
யதா ஹி தைத்யமஹேஶ்வவி ப்ரஹ்லாதஸ்ய ஸத: ஸ்திரா ।
நாரதாநுக்ரஹாதாஸ விஷ்ணு ஸத்கிவாஸநா ॥
ஸப்தகம் தம் ஸதா விஷ்ணுர்ஷஷ்ஷஷ்ஹவி ரக்ஷதி ।
த்ருதீயேஸ்ய ஹவேத்வாஸ்யஷ்வகரோதாத்வஸாத்வந: ॥
கதோ ஶீக்ஷிணா யத்ந: காயேஷ ஶ்ஹதுநுக்ரஹே ।
ஜதேத்யதயஷஶ்ஶதீநாஶ்து ஶக்ஷணஷ்வ்யதே ॥
சதுர்தத ஶஹிதைஷ்த்யதத்வத்ருஶதிஹேது த: ।
ஶ்ஹக்தாவா நுகம்பொத்தவாஸநாஹேது உச்யதே ॥

7-வது ஸ்கந்தம்.

1 - வது அத்தியாயம்.

ராஜா கேட்கிறார்

ஓ சுகபிர்ம்ஹ ரிஷியே! ப்ராணிகளுக்கு ப்ரியமுள்ளவரும் ஸமமாகியவரும், ஸுஹிருத்துமாகிய பகவான் இந்திரனுக்காக தைத்யர்களை ப்ராகிருதன் போல் எவ்வாறு வதை செய்தார்? 1

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 ॥ 2
𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 3

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌹𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 4
𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌮𑍍 ॥ 5

[illegible]

பரமானந்த ஸ்வரூபராகிய இந்த பகவானுக்குத் தேவகணங்களால் பயமில்லை; குணமில்லாத ஈசனுக்கு அஸுரர்களிடம் பயமில்லை; த்வேஷமும் இல்லை. 2

மஹாபாக்ய முள்ள ஓ சுகமுனிவரே! நாராயணருடைய குணங்களைப் பற்றி எங்களுக்கு இந்தப் பெரும் ஸந்தேஹம் உண்டா யிருக்கிறது. இதை நீர் போக்க வேண்டும். 3

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ மஹாபாக்ய சாலியே! ஹரியின் அற்புதமான சரிதத்தைப் பற்றி நன்றாய் வினவினாய்; நாரதர் முதலிய முனிவர்கள், ச்ரேஷ்டமும் புண்யமும் பகவானிடம் பக்தியை வ்ருத்தி செய்வதுமாகிய ப்ரஹ்லாதனுடைய மஹிமையைக் கூறுகிறார்கள்; வியாஸ முனிவருக்கு நமஸ்காரம் செய்து ஹரி கதையைச் சொல்லுகிறேன். 4—5

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌜𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌬𑌾𑌧𑌕𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 6

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌾𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ॥ 7

𑌜𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌰𑌜𑌸𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌮𑌸𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌭𑌜𑌤𑍍 ॥ 8

𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌵𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 9

[illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯𑍇 [illegible] ॥6॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌜𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌾𑌧𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑌬𑌾𑌧𑌕𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 [illegible] ॥6॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌸𑍍𑌯 [illegible]𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹- 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌾𑌸𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥7॥ 𑌜𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌋𑌷𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌭𑌜𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 [illegible]𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌰𑌜𑌸𑍋 𑌜𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥8॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑍇 𑌨 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌃 । 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌲𑌂 𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪 𑌇𑌵 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 [illegible] 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵

பகவான் நிர்க்குணரும் அஜரும் அவ்யக்தரும் ப்ரகிருதிக்கு மேலானவரு மாயினும் தம் மாயாகுணத்தை அடைந்து, * பாத்ய பாதகத் தன்மையை அடைந்தார். (6)

ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் இந்த குணங்கள் ப்ரகிருதியைச் சார்ந்தவைகள். ஆத்மாவைச் சார்ந்தவைகளல்ல. ஓ ராஜாவே! அவைகளுக்கு ஒரே ஸமயத்தில் குறைவு மில்லை; விர்த்தியும் இல்லை; ஸத்வகுணத்தின் ஜய காலத்தில் தேவர்களையும் ரிஷிகளையும், ரஜோகுண ஜயகாலத்தில் அஸுரர்களையும், தமோகுணஜய காலத்தில் யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் அந்தந்தக் காலத்திற் கனுகுணமாக அடைகிறார். 7—8

பகவான் அக்நி முதலியவை போல் பலவாறாக ப்ராகாசிக்கிறார். (தேவர்கள் முதலியவர்களின்) தேஹத்தி னின்று தனியாகத் தோன்றுவதில்லை. கவிகள் ஆலோசித்துப் பரமாத்மாவைத் தங்களிட மிருப்பதாக நிச்சயமாய்த் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். 9

---

* பாத்ய பாதகத்தன்மை-உபத்திரவிக்க வேண்டியவர்களை உபத்திரவித்தல்.

யதா ஸிஸ்ருக்ஷு: புரமாத்மந: பரோ
ரஜ: ஸ்ருஜத்யேஷ ப்ருதக் ஸ்வமாயயா ।
ஸத்த்வம் விசித்ராஸு ரிரம்ஸுரீஶ்வர:
ஶயிஷ்யமாணஸ்தம ஈரயத்யஸௌ ॥ 10

காலம் பரங்கம் ஸ்ருஜதீஶ ஆஶ்ரயம்
ப்ரதாநபும்ப்யாம் நரதேவ ஸத்யக்ருத் ।
ஸ தத்ர தத்ராஹ்வயவிஜிஶாவந்தயா
லிங்கம் ததநோ லிங்ககுணாஶ்ச ஸந்தி ॥ 11

விவேகேந கிம் ந ப்ரதீயதே தத்ராஹ — ஸம்பாதாத் ஸர்காதிஹேதோர்ந விபாவ்யதே ந வ்யக்தம் ப்ரதீயதே தர்ஹி கதாநுபஜ்ஜதீதி கேநோபாயேந ஜ்ஞாயதே தத்ராஹ லிங்கைரிதி புத்தேர்வ்ருத்தய: பரிணாமம் கவயோ நிவர்ணா: ஸ்வசக்த்யா கார்யகாரணயோர்பேதேந விபாவயந்தி அதத: ஸ்வபாவகர்மாதிவாதி நிஷேதேந லிங்கைரிதி வா॥ அஹங்காரத்ருஷ்டு: தத்ரோபாதேர்ஜ்ஞாநநைவ ஸத்ராவிஜ்ஜ்யோதிராதிரிவேதி த்ருஷ்டாந்தம் யதா ஸ்வப்நகாலாதௌ ஸ்வாஹ்நஸ்ய நாஸ்ய ஜ்யோதிர்ஜ்ஞாயதே யதா ச ஸுஷுப்தௌ நாகாத்ம்ராஸீதித்யாதி ததேவம் ஸ்வாபாஸகுணவைபவேந தத்தேஷ்வம் ந ஸ்வாபாவிகமித்யர்த:॥ ௯॥ தர்ஹி குண பாரதந்த்ர்யாத் ஈஶ்வரஸ்யாபி ஸாம்ஸாரிகத்வம் ஸ்யாதிதி। யதா க்ருத்ஸ்நோ ஜீவஸ்ய ஹோ மாயயா: ஶரீராணி புர:புரஶ்வர: ஸிஸ்ருக்ஷுர்பவதி ததாஸாத்ரேந ஸ்ருஷ்டம் ரஜ: ப்ருதக் ஸ்ருஜதி விசித்ராஸு தாஸு புரீஷு ரிரம்ஸு: க்ரீடிதுமிச்சு: ஸத்த்வம் ப்ருதக் ஸ்ருஜதி ஶயிஷ்யமாண: ஸம்ஹரிஷ்யந் தம: ப்ருதக் ஈரயதி ப்ரேரயதி॥ ௰॥ யதா ஸிஸ்ருக்ஷுரித்யாதிநிர்தேஶாத் ப்ரதீதம் கால பாரதந்த்ர்யம் பரிஹரந் ப்ரதாநபுருஷபாரதந்த்ர்யமபி பரிஹரதி। காலமிதி। ஹே நரதேவ ப்ரதாநபும்ப்யாம் ப்ரக்ருதி புருஷாப்யாம் நிமித்த பூதாப்யாம் ஸத்யக்ருத் அமோகஸங்கல்ப: ஸம்ஸார: தயோ: ஸஹகாரிதேநா ஶ்ரயபூதம் பரங்கம் ப்ரவர்தநம் காலம் ஸ்வயமேவ ஸ்ருஜதி ஸ்வவேஷ்டா...

இந்தப் பரமேச்வரன் ஜீவனுக்கு தேஹங்களை ஸ்ருஷ்டி செய்ய விரும்பும் பொழுது தம்மாயையால் தனியாக ரஜோ குணத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறார். இந்த ஈச்வரன் விசித்ரமாகிய தேஹங்களில் விளையாட விரும்பும் பொழுது ஸத்வ குணத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறார். இவைகளை ஸம்ஹரிக்க எண்ணிய பொழுது தமோ குணத்தை ப்ரேரணை செய்கிறார். 10

ஓ நரதேவனாகிய ராஜனே! (பாவற்றையும்) ஸபலமாகச் செய்யும் ஈஸ்வரன் ப்ரக்ருதி புருஷர்களைக்கொண்டு இவைகளுக்கு ஆச்ரயமானதும் நடப்பதுமாகிய காலத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறார். அந்த ஈசன் அந்த அந்தக் காலத்தில் ப்ரகிருதி புருஷர்களின் ஸித்தியை அடைகிறார். லிங்கஸ்வரூபாகிய இவருக்கு அதற்குரிய குணங்களுமிருக்கின்றன. 11

𑌯 𑌏𑌷 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲 𑌈𑌶𑌿𑌤𑌾
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍀𑌕𑌮𑌿𑌵𑍈𑌧𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌾𑌨𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑍁𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ॥ 12

𑌸 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌨𑍁𑌬𑍃𑌂𑌹𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ 31

𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑍋𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍇𑌽𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇 ॥ 41

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌦𑌿𑌭𑍂𑌭𑍁𑌜𑌃 ॥ 15

[illegible]

ஓ பூபதியே இந்தகாலம் ஸத்வ குணத்தை வ்ருத்தி செய்கிறது. இந்தஈச்வரனும் தேவர்களை வ்ருத்தி செய்கிறார். ஜன்மமில்லாதவரும், தேவப்ரியரும், மிகுந்த கீர்த்தியுடைய வருமாகிய பகவான் தேவர்களுக்கு விரோதிகளும், ரஜோகுண தமோகுணமுள்ளவர்களுமாகிய அஸுரர்களை நாசம் செய்கிறார். 12

அந்த விஷ்ணு தம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதின் பரிபாலனத்தையும் இருப்பையும் அநுசரித்து ஸத்வ குணத்தையும் அந்த குணமுள்ள தேவகணங்களையும் அடிக்கடி வ்ருத்தி செய்கிறார். 13

ஓ ராஜனே! இவ்விஷயத்தைப் பற்றித் தர்மபுத்ரர் தம்முடைய சிறந்த யாகத்தில் தேவரிஷியாகிய நாரதரைக் கேட்க அவர் யுதிஷ்டிரருக்கு அன்புடன் புண்ணியமான இதிஹாஸம் கூறினர். 14

பாண்டு மஹாராஜனுடைய குமாரராகிய தர்மபுத்திரர், ராஜஸூயம் என்னும் சிறந்த யாகத்தில், பகவானாகிய வாஸுதேவரிடம் சிசுபாலன் ஸாயுஜ்ய

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 ।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 16

॥ 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ 17

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌵𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾 𑌵𑍇𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 18

𑌦𑌮𑌘𑍋𑌷𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌭𑌾𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ 19

𑌶𑌪𑌤𑍋𑌰𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 20

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌯𑌮𑍀𑌯𑌤𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ॥ 21

𑌸𑍍𑌯 ॥௧௫-௧௬॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿; 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌦𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌿 ॥௧௭॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌮𑌸𑌿 𑌨𑌰𑌕𑍇 ॥௧௮॥ 𑌦𑌮𑌘𑍋𑌷𑌸𑍁𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑌮𑌘𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌃 𑌕𑌲𑌭𑌾𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌕𑌾𑌲𑌕𑌲𑌭𑌾𑌷𑌣𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌪𑌿 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 ॥௧௯॥ 𑌶𑌪𑌤𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌕𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 ॥௨௦॥ 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌲𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑍁𑌃 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌹𑍋 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌃 ॥௨௧॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤

மடைந்த பெரிய ஆச்சர்யத்தைப் பார்த்து, ஆச்சர்யமடைந்த மனதுடன் முனிவர்கள் கேட்டிருக்க அந்த யாகத்தில் வீற்றிருக்கும் தேவ ரிஷியாகிய நாரதரைக் கேட்கிறார். 15—16

யுதிஷ்டிரர் வினவுகிறார்.

சத்ருவாகிய சிசுபாலன் பரவாஸுதேவரிடம் ஸ்வரூப மடைந்ததுஉத்தம பக்தர்களுக்கும் துர்லபமானது. இது மிகவும் ஆச்சர்யம், ஆச்சர்யம்! ஓ முனிவரே! இதை நாங்கள் யாவரும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம். வேனன் பகவானை நிந்தனை செய்ததால் வேதியர்கள் அவனை நரகத்தில் தள்ளினார்கள். தமகோஷராஜன் குமாரனாகிய பாவியான சிசுபாலன்சிறுவயதுமுதல்இப்பொழுதும் விஷ்ணுவிடம் கோபமுடையவன். துர்புத்திபாகியதந்தவக்த்ரனும்இப்படிப்பட்டவனே. பிர்ம்ஹஸ்வரூபத்திற்கு ஸ்தானமாகியவரும், அழிவற்றவருமாகிய விஷ்ணுவை அடிக்கடி சபிக்கும் சிசுபாலனுக்கும், தந்த வக்த்ரனுக்கும் நாவில்வெண் குஷ்டம் உண்டாகவில்லையே, இருள் மிகுந்த நரகத்தையும் அவர்கள் அடையவில்லையே, அடையக் கூடாத ஸ்வரூபமுடைய அந்த பகவானிடம் ஜனங்கள்,

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌤𑌮𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 22

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚 𑌆𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌮𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 ॥ 23

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌨𑍍𑌯𑌕𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 24

𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌰𑍁𑌷𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵 ॥ 25

[illegible] 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 ॥ 22 ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 23 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌕𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌕𑍋𑌽𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 [illegible] 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌕𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 24 ॥ 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 [illegible] 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌪𑍀𑌡𑌾 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 25 ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

யாவரும் பார்க்க இவ்விருவரும் ப்ரத்யக்ஷமாக எவ்வாறு லயமடைந்தார்கள் என்று என் புத்தியானது வாயுவால் தீபஜ்வாலை போல ப்ரமிக்கிறது; இதுமிக வும் ஆச்சர்யமானது; ஓ பகவானே! இவற்றிற்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டும்.

பகவானாகிய நாரத முனிவர் தர்மபுத்ர மஹாராஜா கூறியதைக் கேட்டு ஸந்தோஷித்து அவரை யழைத்து ஸபையோர்கேட்கக் கதைகளைச் சொல்லலுற் றார். 17-23

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! ப்ரக்ருதி புருஷர்களின் அவிவேகத்தால் இந்த தேஹமானது நிந்தை, ஸ்துதி, ஸம்மானம், திரஸ்காரம் இவைகளை யுத்தேசித்து ஏற்பட்டிருக் கிறது. 24

ஓ பூபால! ப்ராணிகளுக்கு அந்தத் தேஹத்தில் அபிமானத்தால் என்னு டையது நான் என்ற வைஷம்யமோ ஹிம்ஸையோ உண்டாகிறது. அடிப்பதி லும் நிந்திப்பதிலும் ஹிம்ஸையும் பீடையும் உண்டாவது போல் உண்டா கிறது. 25

यन्निबद्धोऽभिमानोऽयं तद्वधात् प्राणिनां वधः ।
तथा न यस्य कैवल्यादभिमानोऽखिलात्मनः ॥ 26

परस्य दमकर्तुर्हि हिंसा केनास्य कल्प्यते ॥ 27

तस्माद्वैरानुबन्धेन निर्वैरेण भयेन वा ।
स्नेहात्कामेन वा युञ्ज्यात् कथञ्चिन्नेक्षते पृथक् ॥ 28

यथा वैरानुबन्धेन मर्त्यस्तन्मयतामियात् ।
न तथा भक्तियोगेन इति मे निश्चिता मतिः ॥ 29

कीटः पेशस्कृता रुद्धः कुड्यायां तमनुस्मरन् ।
संरम्भभययोगेन विन्दते तत्स्वरूपताम् ॥ 30

देहस्य वधा अयं यथा तथा यस्याभिमानो नास्ति तस्य परस्येश्वरस्य हिंसा केन हेतुना कल्प्यते न केनापि । अभिमानाभावे हेतुः कैवल्यात् अद्वितीयत्वेनाभिज्ञत्वाभावात् वैषम्याभावे हेतुः अखिलात्मनः सर्वात्मनः ॥२६॥ तर्हि किमिति हन्ति तत्राह — परस्येति । दमकर्तुः हिताय दण्डं कुर्वतः ॥२७॥ यस्मादेवमतो निग्राहकत्वं वैषम्यं नास्ति तस्माद्येन केनाप्युपायेन ततः तेनैव निग्राहकत्वादवश्यापि नाशात्तदायत्तं यत्किञ्चित्याश [illegible] येनापि सम्बन्धः । तस्मादिति । नास्ति वैरं चेन्नापि यस्मिन् तेन भक्तियोगेनेत्यर्थः । युञ्ज्यात् मन इति शेषः । तस्माद्देहेतरादेः पृथक् नेक्षते नेक्षेत ॥२८॥ द्वेषवैरानुबन्धः श्रेष्ठ इत्याह यथेति । न तथा भक्तियोगेनापीति ॥२९॥ अत्र दृष्टान्तः कीट इति । कीटः पेशस्कृता भ्रमरेण संरम्भो द्वेषः भयं च ताभ्यां योगेन ॥३०॥

அபிமானமானது தேஹத்தைக் காரணமாக உடையது. இந்த தேஹத்தின் வதையால் ப்ராணிகளுக்கு வதை ஏற்படுகிறது. ஸர்வஸ்வரூபியாகிய பகவான், அத்விதீய ராகையால் இவருக்கு அவ்விதம் அபிமான மில்லை. பிறருக்குச் சிக்ஷையைச் செய்யும் இந்த ஈசனுக்கு எதனால் ஹிம்ஸையாகும்? 26—27

ஆகையால் விரோதத்தைக் காரணமாகக் கொண்ட பக்தியாலோ நிர்வைரமான பக்தியாலோ பயத்தாலோ நட்பினாலோ காமத்தாலோ மனதை பகவானிடம்சேர்க்கவேண்டும்.எந்த விதத்திலும் பேத புத்தியால் பார்க்கக் கூடாது.28

மானிடன் விரோதத்தின் அனுபந்தத்தாலே தன்மயமடைவது போல் பக்தியோகத்தால் அடைய மாட்டான் என்று என்னுடைய புத்தியானது நிச்சயிக்கிறது. 29

சுவரில் ப்ரமரத்தால் தடைபட்ட பூச்சியானது த்வேஷம் பயம் இவைகளின் ஸம்பந்தத்தால் அந்த ப்ரமரத்தையே எண்ணி அதன்ஸ்வரூபத்தன்மையை அடைகிறது. 30

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌵𑍈𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌪𑍁𑌰𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 ॥ 31

𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌆𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌘𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌵𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ 32

𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌂𑌸𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ।
𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥ 33

𑌕𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑍇𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 34

𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍇𑌯𑍋 𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍌 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍌 ॥ 35

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑍈𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌘𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௩௨ ॥ ௩௩ ॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌃 [illegible] 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 - 𑌕𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌭𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌕𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 [illegible]

இவ்வாறு ஈச்வரனும் மாயாமானிடனுமாகிய கிருஷ்ண பகவானிடம் வைரத்தால் ஏற்படும் சிந்தையால் பாபம் நீங்கப்பெற்று அந்த பகவானை அடைகிறார்கள். 31

பக்தியால் ஈஸ்வரனிடம் மனதைச் செலுத்துவதுபோல காமத்தாலும், த்வேஷத்தாலும் பயத்தாலும் ஸ்னேஹத்தாலும் அநேகர் பகவானிடம் மனதைச் செலுத்தி அந்த (1) பாபத்தைத் தொலைத்து ஈசனுடைய கதியை அடைந்துளர். 32

ஓ ராஜனே! கோபஸ்திரீகள் காமத்தாலும், கம்ஸன் பயத்தாலும், சிசுபாலன் முதலிய ராஜாக்கள் த்வேஷத்தாலும் வ்ருஷ்ணிகள் ஸம்பந்தத்தாலும், நீங்கள் (பாண்டவர்கள்) ஸ்நேஹத்தாலும் நாங்கள் (நாரதர் முதலியவர்கள்) பக்தியாலும் அவருடைய ஸ்வரூப மடைந்தோம். 33

வேனன் பரம புருஷரைப் பற்றி இந்த (2) ஐந்து விஷயங்களுக்குள் ஒன்றிலும் சேராதவனாயினன். ஆகையால் எந்த உபாயத்தாலாவது கிருஷ்ணனிடம் மனதைச் செலுத்த வேண்டும். 34

ஏ பாண்டவ! உங்களுக்குச் சிறிய தாயார் பிள்ளையாகிய சிசுபாலனும், தந்தவக்த்ரனும் விஷ்ணுவின் பார்ஷதர்கள்; சிறந்தவர்கள்; ப்ராம்ஹண சாபத்தால் வைகுண்டத்தினின்று நழுவியவர்கள். 35

(1) பாபமாவது- காமம், த்வேஷம் முதலிய வற்றாலுண்டாகக்கூடியவை.

(2) ஐந்துவிஷயங்களாவன-காமம் த்வேஷம் பயம் ஸ்னேஹம் பக்தி இவைகளாம். இவற்றுள் ஒன்றிலும் சேராமையாலேதான் வேனன் நரகத்தில் விழுந்தான் என்பதுபொருள்.

॥ 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ॥

𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌪𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍇𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌃 ॥ 36

𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 37

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 38

𑌪𑌂𑌚𑌷𑌡𑍍𑌢𑌾𑌯𑌨𑌾𑌰𑍍𑌭𑌾𑌭𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌃 ।
𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌶𑍍𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 । 39

𑌦𑌾𑌸-𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] ॥ ௩௫ ॥ 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑌿𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌰𑌣𑍀𑌯 𑌇𑌵 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌚𑍍 𑌭𑌵𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 ॥ ௩௬ ॥ 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑌸𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௩௭ ॥ ௩௮ ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌾𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌾𑌭𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 𑌦𑌿𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௩௯ ॥ 𑌅𑌶𑌪𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ।

யுதிஷ்டிரர் கேட்கிருர்.

ஹரிதாஸர்களை ஸ்பர்சிக்கக் கூடிய சாபமானது யாருடையது? எப்பேற்பட்டது ? விஷ்ணுவின் முக்ய பக்தர்களின் ஜன்மமானது நம்பத்தகாதது போல் விளங்குகிறது. 36

தேஹம் இந்திரியங்கள் ப்ராணன் இவைகளில்லாதவர்களும் வைகுண்ட வாஸிகளுமாகிய பக்தர்களுக்கு ப்ராக்ருத தேஹத்தின் ஸம்பந்தத்தால் ஸம்பந்தமாகியதைச் சொல்ல வேண்டும். 37

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிருர்.

ஒரு ஸமயம் பிர்ம்ஹ தேவரின் புத்ரர்களாகிய ஸனந்தனர் முதலியவர்கள் மூவுலகிலும் ஸஞ்சரிக்கும் பொழுது தற்செயலாக விஷ்ணுலோகம் சென்ருர்கள். அவர்கள் ஐந்து அல்லது ஆறு வயதுள்ள சிறுவர்களுக்குரிய காந்தியுடையவர்கள். முன்னேர்களாகிய மரீசி முதலியவர்களுக்கும் முன்னுண்டானவர்கள். திகம்பரர்களாகிய அவர்களை த்வாரபாலகர்கள் சிறுவர்களென்றெண்ணித் தடுத்தார்கள். 38—39

𑌅𑌶𑌪𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌹𑌥𑌃 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ।
𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑍌 𑌯𑌾𑌤𑌮𑌾𑌽𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 40

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 41

𑌜𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍌 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍌 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 42

𑌹𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌧𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍇 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌶𑍌𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 ॥ 43

𑌵𑌾𑌸𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌥𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍌
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥௪௦॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌪𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿
𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௪௧॥௪௨॥ 𑌹𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍-
𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌪𑌾𑌤𑍀 𑌹𑌤𑌃 ॥௪௩॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑍍𑌵𑌧𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍂𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌹𑌿𑌰-
𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௪௪ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌂

ஸநந்தனுதிகள் கோபங்கொண்டு பின் வருமாறு சாபங்கொடுத்தார்கள். ரஜோகுண தமோ குணங்களில்லாத பகவானுடைய பாதமூலத்தில் நீங்கள் வாஸம் செய்வதற்கும் தகுதியானவர்களல்லர்; ஆகையால் மூடர்களாகிய நீங்கள் பாபமுடையதும் அஸுரர்களைச் சார்ந்ததுமான ஜன்மத்தை விரைவில் அடைவீர்கள். 40

இவ்வாறு சாபமடைந்த த்வாரபாலர்களிருவரும் அவ்வுலகத்தி னின்று விழுந்தார்கள். ஸனந்தனுதிகள் தயை கூர்ந்து "த்வார பாலர்களே! உங்களுக்கு மூன்று ஜன்மமான வுடன் மறுபடி இவ்வுலகம் வாஸம் செய்யத் தகுதியாகட்டும்" என்று கூறினுர்கள். 41

அவ்விரு த்வாரபாலர்களும் திதிக்குப் புத்ரர்களாகப் பிறந்தார்கள். அவர்கள் தைத்யர்களாலும் தானவர்களாலும் ஸ்துதிக்கப் பெற்றனர். மூத்தவன் ஹிரண்ய கசிபு, அடுத்தவன் ஹிரண்யாக்ஷன் என்ற பெயரடைந்தனர். 42

விஷ்ணு நரஸிம்ஹ ரூபமெடுத்து ஹிரண்யகசிபுவைக் கொன்றூர். பூமியைத் தூக்கும்பொழுது வராஹ ரூபந்தரித்த பகவான், ஹிரண்யாக்ஷனை வதஞ் செய்தார். 43

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑌕𑌰𑍋𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ॥ 44

𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍈𑌃 ॥ 45

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍌 𑌜𑌾𑌤𑍌 𑌕𑍈𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍌 ।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍋𑌪𑌤𑌾𑌪𑌨𑍌 ॥ 46

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌹𑌨𑌚𑍍𑌛𑌾𑌪𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌰𑌾𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 47

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍌 𑌜𑌾𑌤𑍌 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 𑌤𑌵 ।
𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌶𑌾𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌕𑍍𑌰𑌹𑌤𑌾𑌂𑌹𑌸𑍌 ॥ 48

𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾। 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍈𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃॥௪௫॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌤𑍌॥௪௬॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑍍𑌯𑌹𑌨𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌥𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌰𑌾𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥௪௭॥ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌤𑌮𑌂𑌹𑍋 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌶𑍇𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁

ஹிரண்யகசிபு நாராயணரிடம் ப்ரியமுள்ளவனும், புத்ரனுமாகிய ப்ரஹ்லாதனை வதஞ் செய்ய விரும்பி மரணமடைவதற்காக, பலவிதத் துன்பங்களைச் செய்தான். 44

ஸகல பூதங்களுக்கும் ஆத்மாவாகியவரும் பிர்ம்ஹத்தையே பார்ப்பவரும் ப்ரசாந்தரும், பகவானுடைய தேஜஸ்ஸால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்டவருமாகிய ப்ரஹ்லாதரை முயற்சிகளால் வதை செய்ய முடியவில்லை. 45

பிறகு அவ்விரு த்வார பாலகர்களும் கைகஸியிடம் விச்ரவஸுக்குப்பிள்ளைகளாகிய ராக்ஷஸர்களாகப் பிறந்தார்கள். அவர்கள் ராவணன் கும்பகர்ணன் எனப் பெயர் பெற்றனர்; உலகமெல்லாவற்றையும் தபிக்கச் செய்தனர். 46

அப்பொழுதும் பகவான் ரகுவம்சத்திலுதித்தவராகி அவர்களின் சாபவிமோசனத்தைக் கருதி அவர்களை வதஞ் செய்தார். ஒ ப்ரபுவே! நீர் மார்க்கண்டேய முனிவரின் முகமாக ஸ்ரீராமருடைய மஹிமையைக் கேட்கப் போகிறீர்.

அவர்களிருவரும் உம்முடைய சிற்றன்னையின்பிள்ளையாகிய க்ஷத்ரியர்களாகப் பிறந்தார்கள். இப்பொழுது கிருஷ்ணனுடைய சக்ராயுதத்தால் பாபம் நீங்கப்பெற்றுச் சாப விமோசன மடைந்தார்கள். 48

வைராநுபந்த தீவ்ரேண த்யாநேநாச்யுதஸாத்மதாம் ।
நீதௌ புநர்ஹரே: பார்ச்வம் ஜக்மதுர்விஷ்ணுபார்ஷதௌ ॥ 49

॥ யுதிஷ்டிர: ॥

வித்வேஷோ தயிதே புத்ரே கதமாஸீந்மஹாத்மநி ।
ப்ரூஹி மே பகவந் யேந ப்ரஹ்லாதஸ்யாச்யுதாத்மதா ॥ 50

இதி ஸ்ரீ பாகவதே மஹாபுராணே ஸப்தமஸ்கந்தே
ப்ரதமோऽத்யாய:

தாவித்யர்த்த:॥ 49॥ 50॥ வித்வேஷ இதி। யேந காரணேந ப்ரஹ்லாதஸ்யாச்யுதாத்மதா ஸம்யக் சித்தைகாக்ர்யம் தத்வ ப்ரூஹீதி சேஷ:॥ 50॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ப்ரதமோऽத்யாயவ்யாக்யா.

வைராக்கியத்தின் அனுபந்தத்தால் தீவ்ரமான த்யானத்தால் விஷ்ணுவுக்குச் சமமாகிய தன்மையை அடைந்த அவ்விருவரும் மறுபடி விஷ்ணு பார்ஷதர்களாகி விஷ்ணுவின் பக்கம் சென்றார்கள். 49

யுதிஷ்டிரர் கேட்கிறார்.

இஷ்டனும் மஹாத்மாவுமாகிய புத்ரனிடம் எவ்விதம் த்வேஷம் உண்டாயிற்று? ப்ரஹ்லாதனுக்கு விஷ்ணு ஸ்வரூபம் எவ்விதம் கிடைத்தது? ஓ பகவானே! எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 50

1-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ‖

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌹𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍂𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌤𑌪𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌾 ‖ 1

𑌆𑌹 𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌷𑍍𑌟𑌦𑌶𑌨𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃 ।
𑌕𑍋𑌪𑍋𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍‖ 2

𑌕𑌰𑌾𑌲𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋𑌗𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀𑌮𑍁𑌖𑌃 ।
𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ‖ 3

𑌭𑍋 𑌭𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰 ।
𑌶𑌤𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵 𑌨𑌮𑍁𑌚𑍇 𑌪𑌾𑌕 𑌇𑌲𑍍𑌵𑌲 ‖ 4

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍈𑌃 ।
𑌸𑌸𑍁𑌤𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍈𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌷 𑌸𑌮𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌷𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹- 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾॥௧॥ 𑌆𑌹𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌂𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌵𑌕𑍍𑌷𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌨 𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃॥௨॥ 𑌕𑌰𑌾𑌲𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌸𑌃॥௩॥௪॥𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌸𑍇𑌨𑌹𑍁𑌃

2-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே ! வராஹமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு இவ்விதம் ப்ராதாவாகிய ஹிரண்யாக்ஷனை வதஞ் செய்தவுடன் ஹிரண்யகசிபு கோபத்தாலும் துக்கத்தாலும் மிகுதியாகத் தபித்தான். 1

கோபத்தால் சுழன்று உதடுகளை மடித்து, கோபத்தால் மிகுதியாக ஜ்வலிக்கும் நேத்ரங்களால் புகை வர்ணமாகிய ஆகாயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு பின் வருமாறு கூறுகிறான். 2

க்ரூரமான தேகத்தில் பற்களுடன்கூடிய உக்ரமான பார்வையால் பார்க்கக் கூடாத புருவங்களையும் முகத்தையு முடைய ஹிரண்யகசிபு சூலாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு சபையில் தானவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான். 3

ஓ தானவர்களே ! தைத்யர்களே ! த்ரிசிரஸ்ஸே ! மூன்று கண்களுடையவனே ! சம்பர ! சதபாஹுவே ! ஹயக்ரீவ! நமுசியே! பாக! இல்வல! விப்ர

விப்ரசித்தே மம வச: புலோமந் ஶகுநாதய: ।
ஶ்ருணுதாநந்தரம் ஸர்வே க்ரியதாமாஶு மா சிரம் ॥ 5

ஸபத்நைர்காதித: க்ஷுத்ரைர்ப்ராதா மே தயித: ஸுஹ்ருத் ।
பார்ஷ்ணிக்ராஹேண ஹரிணா ஸமேநாப்யுபதாவநை: ॥ 6

தஸ்ய த்யக்தஸ்வபாவஸ்ய க்ருணேர்மாயாவநௌகஸ: ।
பஜந்தம் பஜமாநஸ்ய பாலஸ்யேவாஸ்திராத்மந: ॥ 7

மச்சூலபிந்நக்ரீவஸ்ய பூரிணா ருதிரேண வை ।
அஸ்ருக்ப்ரியம் தர்பயிஷ்யே ப்ராதரம் மே கதவ்யத: ॥ 8

தஸ்மிந் கூடேऽஹிதே நஷ்டே க்ருத்தமூலே வநஸ்பதௌ ।
விடபா இவ ஶுஷ்யந்தி விஷ்ணுப்ராணா திவௌகஸ: ॥ 9

இதரை: நிமித்தபூதை: பார்ஷ்ணிக்ராஹேண ஸதா ॥ ௬ ॥ தஸ்யேதி। ஸ்வபாவம் த்யக்த: ஸ்வபாவ: ஸக்யம் யேந தஸ்ய க்ருணே: ஶுத்ததேஜோமயஸ்யாபி மாயயா வநௌகஸ: வராஹரூபஸ்ய ஸத: அஸ்திராத்மந: அவ்யவஸ்திதசித்தஸ்ய யத: யோ யோ பஜதி தம் தம் பஜமாநஸ்ய। அநுஸரத: ॥ ௭ ॥ மச்சூலேதி। தஸ்ய ருதிரேணாஹம் தர்பயிஷ்யாமி தாவதஸ்ருக்ப்ரியம் ப்ராதரம் யாவதேதி த்ருதீயேநாந்வய: ॥ ௮ ॥ நநு தேவேஷ்வயம் கோபித: கதமேகஸ்ய ஹதே தத்ராஹ தஸ்மிந்நிதி। தஸ்மிந் கூடே கபடே அஹிதே ஶத்ருவக்ஷகூடேஹிதம் யஸ்யேதி வா நஷ்டே க்ருத்தமூலே ஸதி தேவா: ஶுஷ்யந்தி ஸ்வயமேவ நாஶம் யாஸ்யந்தி யத: விஷ்ணுரேவ ப்ராணோ யேஷாம் தே ॥ ௯ ॥ தாவதிதி। தபோயஜ்ஞாதி

சித்தியே! புலோமாவே! சகுனன் முதலியோர்களே! எல்லோரும் என் சொல்லைக் கேளுங்கள்; பிறகு தாமத மின்றிச் செய்யுங்கள். 4—5

எனக்கு ப்ராதாவும் இஷ்டனும் ஸுஹிர்த்துமாகிய ஹிரண்யாக்ஷனை, ஒப்பானவனுடன் நிற்க முடியாமல் ஓடுகிறவர்களாகிய சத்ருக்களான அற்ப தேவர்கள் விஷ்ணுவைப் பின்னுதவியாகக் கொண்டு வதஞ் செய்தார்கள். 6

ஸ்வபாவத்தை விட்டவனும், தோஜோ ரூபியாயினும் மாயாவராஹ வடிவமெடுத்தவனும், தன்னை பஜிப்பவனை அடைகிறவனும், சிறுவனைப் போல் ஸ்திரமில்லாத புத்தியுடையவனும், என்னுடைய சூலாயுதத்தால் பேதமடைந்த கழுத்துள்ளவனுமாகிய விஷ்ணுவின் மிகுதியான ரத்தத்தால் துன்பம் நீங்கப்பெற்ற நான் ரத்தத்தில் ப்ரியமுள்ள என் ப்ராதாவை த்ருப்தி செய்விக்கிறேன். 7-8

கபடனும் சத்ருவுமாகிய விஷ்ணு நாசமடைந்தால், ஹரியை ப்ராணனாக உடைய தேவர்கள், வ்ருக்ஷமான ஜீவேர் அற்றுப் போனவுடன் கிளைகள் போல வாடுவார்கள். 9

𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍇𑌧𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌦𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌦𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ 10

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍂𑌲𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥ 11

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌾𑌤 𑌸𑌂𑌦𑍀𑌪𑌯𑌤 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌤 ॥ 12

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌦𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍁𑌃 𑌕𑌦𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ 13

𑌪𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑍍𑌰𑌜𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌖𑍇𑌟𑌖𑌰𑍍𑌵𑌟𑌘𑍋𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌦𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 14

𑌯𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌦𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤 ॥௧௦॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌮𑍂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌃 ॥௧௧॥ 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹— 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌦𑍀𑌪𑌯𑌤 𑌦𑌹𑌤 𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌤 𑌛𑍇𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௨॥௧௩॥ 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌅𑌟𑍍𑌟𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌆𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌆𑌕𑌰𑍋 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 [illegible]

அதற்குள் நீங்கள் ப்ராம்ஹணர்களாலும் க்ஷத்ரியர்களாலும் வ்ருத்திபடைந்த பூமிக்குச் செல்லுங்கள். தவம் யாகம் அத்யயனம் வ்ரதம், தானம் இவைகளுடையவர்களை நாசம் செய்யுங்கள். 10

நாராயணன் வேதியர்களின் அனுஷ்டானத்தைக் காரணமாக உடையவன், யாகம் தர்மம் இவைகளின் ஸ்வரூபனுகியவன்; தேவர்கள் ரிஷிகள் பிதிர்க்கள் பூதங்கள் தர்மம் இவைகளுக்குச் சிறந்த ஆச்ரயமாகியவன். 11

ப்ராம்ஹணர்களும், பசுக்களும், வேதங்களும், வர்ணுச்ரமங்களின் அனுஷ்டானங்களும் எங்கெங்கு இருக்கின்றனவோ அந்த அந்த தேசம் செல்லுங்கள்; அவற்றைப் பொசுக்குங்கள்; வெட்டுங்கள். 12

துன்ப முண்டாக்குவதில் ப்ரியமுள்ள அஸுரர்கள் ப்ரபுவின் இப்படிப் பட்ட ஆஞ்ஞையைக் கேட்டு சிரஸால் க்ரஹித்து ஆதரவுள்ளவர்களாகி ப்ரஜைகளை நாசம் செய்தார்கள். 13

அவர்கள் புரங்கள், க்ராமங்கள் வ்ரஜங்கள் (இடைச்சேரி) உத்யானங்கள், க்ஷேத்ரங்கள், ஆராமங்கள், (க்ருத்ரிம மில்லாத தோட்டம்) ஆச்ரமங்கள், ஆகரங்கள், (ரத்னங்களுண்டாகும் ஸ்தானம்) கேடங்கள் (பயிரிடுகிறவர்களின் இருப்பிடம்) கர்ப்படங்கள், (மலையடிவாரத்தைச் சார்ந்த க்ராமம்) கோஷங்கள் (சூத்ரர்களின் இருப்பிடம்) பட்டணங்கள் (ராஜதானி) இவைகளைப் பொசுக்கினர்கள். 14

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌖𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑌿𑌭𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌶𑍁𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌹𑌨𑍍 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑍋𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑍈𑌃 ॥ 15

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌚𑍇𑌰𑍁𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 16

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌟𑍋𑌦𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍 ॥ 17

𑌶𑌕𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌭𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮𑌥𑍋𑌤𑍍𑌕𑌚𑌮𑍍 ॥ 18

𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌰𑍁𑌷𑌾𑌭𑌾𑌨𑍁𑌂 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌾 ।
𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 19

𑌕𑍃𑌷𑍀𑌵𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌖𑍇𑌟𑌃 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌖𑌰𑍍𑌵𑌟𑌃 𑌘𑍋𑌷 𑌆𑌭𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑍀 ॥ ௧௪ ॥ 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌖𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌖𑌨𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌆𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿 ॥ ௧௫ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 ॥ ௧௬ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌦𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹- 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌕𑌟𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌟𑍇 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌦𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌕𑌟𑍋𑌦𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌟𑍋𑌦𑌕𑌂 [illegible] ॥ ௧௭ ॥ ௧௮ ॥ [illegible] ॥ ௧௯

சிலர் மண்வெட்டிகளால் அணைகளையும், ப்ராகாரங்களையும் கோபுரங்களையும் பேதித்தார்கள். சிலர் பரசு என்ற ஆயுதத்தைக் கையில் வைத்து ஜீவிப்பதற்குரிய வ்ருக்ஷங்களை வெட்டினார்கள். சிலர் ஜ்வலிக்கும் கொள்ளிக் கட்டைகளால் ப்ரஜைகளின் க்ருஹங்களைப் பொசுக்கினார்கள். 15

இவ்விதம் ஹிரண்யகசிபுவின் பரிவாரங்களாகிய அஸுரர்களால் உலகமானது அடிக்கடி கெடுதியடையும் பொழுது தேவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை விட்டு யாரும் காணாமல் பூமியில் ஸஞ்சரித்தார்கள். 16

ஹிரண்யகசிபுவானவன் துக்கமடைந்து பரலோகஞ்சென்ற ப்ராதாவுக்கு திலோதகம் (எள்ளுந் தண்ணும்) முதலியவைகளைக் கொடுத்து ப்ராதாவாகிய ஹிரண்யாக்ஷனுடைய குமாரர்களை ஸமாதானம் செய்தான். 17

தேச காலங்களை யறிந்தவனும், அஸுரராஜனுமாகிய ஹிரண்யகசிபு தன் ப்ராதாவின் குமாரர்களாகிய சகுனி, சம்பரன், தார்ஷ்டி, பூதஸந்தாபனன், வ்ருகன், காலநாபன், மஹாநாபன், ஹரிச்மச்ரு, மகோத்கசன், இவர்களையும் இவர்களின் தாயாகிய வ்ருஷத்பானுவையும், தன் தாயாகிய திதியையும் ஸுந்தரமான சொல்லால் பின் வருமாறு சொல்லுகிறான். 18—19

॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌃 ॥

𑌅𑌂𑌬𑌾𑌂𑌬 𑌹𑍇 𑌵𑌧𑍂𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌥 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌰𑌿𑌪𑍋𑌰𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌧 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥ 20

𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 ।
𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑍈𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 21

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ।
𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ 22

𑌯𑌥𑌾𑌂𑌭𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌤𑌾 𑌤𑌰𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌲𑌾 𑌇𑌵 ।
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌲𑌤𑍀𑌵 𑌭𑍂𑌃 ॥ 23

𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌧𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍋𑌕 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌨𑍍𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥ ௨௧ ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌶 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌃 । 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌰𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌂𑌬𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌚𑌲𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌇𑌵 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨—𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌏𑌵

ஹிரண்யகசிபு கூறுகிறான்.

ஏ அம்மா! அம்மா! ஓ வதுவே! (தம்பியின் தாரம்) வீரர்களாகிய புத்ரர்களே! நீங்கள் துக்கமடையாதீர்கள்; சத்ருவின் எதிரில் ஏற்படும் வதம் சூரர்களுக்கு ச்லாக்யமானது; விருப்பமானது. 20

சிறந்த வ்ரதமுடைய தாயே! முன் செய்த கர்மத்தால் ஓரிடத்தில் சேர்ந்தவர்களும், அவர்களின் கர்மங்களால் பிரிந்தவர்களுமாகிய ப்ராணிகளுக்கு இங்குத் தண்ணீர்ப் பந்தலிற் போல் வாஸம் ஏற்படுகிறது. 21

ஆத்மா நித்யர்; அழிவில்லாதவர்; சுத்தர்; எல்லாவற்றையு மடைந்தவர்; உயர்ந்தவர். இந்த ஆத்மா தன் மாயையால் குணங்களைப் பலவிதமாகப் படைத்துச் சரீரத்தைத் தரிக்கிறார். 22

கல்யாண குணமுடையவளே! ஜலம் அசையும் பொழுது வ்ருக்ஷங்கள் அசைவது போலும் நேத்ரம் ப்ரமிக்கும் பொழுது பூமி அசைவதாகக் காணப்

𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑌲𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵 ॥ 24

𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 ।
𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 25

𑌸𑌂𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥ 26

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌤 ॥ 27

𑌉𑌶𑍀𑌨𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 ॥ 28

𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌵𑌿𑌕𑌲𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿। 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌏𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 ॥௨௫॥ 𑌸𑌂𑌭𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௬॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍋𑌕𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 ॥௨௭॥ 𑌉𑌶𑍀𑌨𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௨௮॥ 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌕𑌵𑌚𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍃𑌜𑌾𑌽𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨

படுவது போலும் குணங்களால் மனமானது சுழலும் பொழுது ஸம்பூர்ணனும் தேஹமில்லாதவனுமாகிய புருஷன் சரீரமுடையவன் போல் மனதுக்குச் சமமாகிய தன்மையை அடைகிறான். 23—24

தேஹமில்லாததில் தேஹாபிமானமானது ஆத்மாவுக்குள்ள மாறுதலாகிறது. இவ்விதம் ப்ரியத்துடனும் அப்ரியத்துடனும் சேர்க்கை வியோகம், கர்மம் ஸம்ஸாரம், உற்பத்தி, விநாசம், பலவித சோகம், அவிவேகம், சிந்தை, விவேகத்தின் ஸ்மரணமில்லாமை இவைகளேற்படுகின்றன. 25—26

இவ்விஷயத்தில் யமனுக்கும் மரணமடைந்தவனுடைய பந்துக்களுக்கும் ஸம்வாத ரூபமும், முன்னேற்பட்டதுமாகிய இதிஹாஸங் கூறுகிறார்கள். அதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். 27

உசீநர தேசத்தில் ஸுயஜ்ஞன் என்னும் ப்ரஸித்திபெற்ற ராஜா இருந்தான். அவ்வரசனை யுத்தத்தில் சத்ருக்கள் நாசஞ் செய்தனர். அப்பொழுது பந்து ஜனங்கள் அவனருகே சூழ்ந்திருந்தனர். 28

𑌵𑌿𑌶𑍀𑌰𑍍𑌣𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌵𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑍍𑌰𑌜𑌮𑍍 ।
𑌶𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌮𑌸𑍃𑌗𑌾𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍 ॥ 29

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌰𑌭𑌸𑌾 𑌦𑌷𑍍𑌟𑌦𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑍍 ।
𑌰𑌜𑌃𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑍁𑌧𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇 ॥ 30

𑌉𑌶𑍀𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍈𑌰𑍁𑌰𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌂
𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍 ॥ 31

𑌰𑍁𑌦𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌰𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂
𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌚𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍁𑌣𑍈𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂
𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌨𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌲𑍇𑌪𑌿𑌰𑍇 ॥ 32

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍀𑌰॰𑌵𑍍𑌯𑌾॰॥௨௯॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌭𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌦𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃 𑌓𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑍁𑌧𑍌 𑌭𑍁𑌜𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௩௦॥ 𑌉𑌶𑍀𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌆𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌪𑌤𑌨𑍍 ॥௩௧॥௩௨॥ 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂-𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑌰𑍁𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑍋 𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾

அந்த ஸுயஞ்ஞராஜனுடைய ரத்னகவசஞ்சிதறிற்று. அவன் அணிந்திருந்த ஆபரணங்களும் புஷ்பங்களும் நழுவின; பாணங்களால் மனம் பிளவுண்டு சயனித்தவனாயினன். மேனிமுழுதும் ரத்தமயமாய்க் கலைந்த கூந்தலுடனும் அசைவில்லாத நேத்ரங்களுடனும் படபடப்பால் கடித்த உதடுகளுடனும் புழுதிபடிந்த முககமலத்துடனும் சண்டையில் வெட்டுப்பட்ட ஆயுதங்களுடனும் புஜங்களுடனுமிருந்தான். 29—30

தெய்வத்தால் இவ்வாறான உசீனர தேசத்தரசனை அவன் பத்னிகள் பர்த்துப் பரிதாபமடைந்து "ஓ நாத! நாங்கள் கெட்டோம்" என்று மார்பில் கையால் அடிக்கடி அடித்துக்கொண்டு பதியின் பாதங்களில் விழுந்தார்கள். 31

பட்டமஹிஷிகள் பெரிய ரோதனம் செய்துகொண்டு குசங்களில் பூசிய குங்குமங்களால் சிவந்த கண்ணீரால் கணவனுடைய பாத கமலங்களை நனைத்து, அவிழ்ந்த கூந்தலுடனும் நழுவிய ஆபரணங்களுடனும் மானிடர்களுக்குத் துக்கம் உண்டாக ரோதனம் செய்து ப்ரலாபித்தார்கள். 32

𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌽𑌕𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌗𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌮𑍍 ।
𑌉𑌶𑍀𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾
𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌚𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ 33

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌵𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇
𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌵 𑌵𑍀𑌰 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃
𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ 34

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌕𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 ॥ 35

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍇𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌹 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥ 36

𑌶𑍁𑌚𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥33॥ 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌵 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌦𑌿𑌶 𑌦𑍇𑌹𑌿 ॥34॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌯 𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥35॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍇𑌵𑌨𑌂 𑌰𑍋𑌦𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥36॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌮𑍋𑌽𑌨𑌾𑌥- 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿 । 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌿 । 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑌾𑌹 — 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌟𑍀𑌕𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌧𑌾𑌗𑌤𑌃

ஓ ப்ரபுவே! உசீனர தேசத்தார்களுக்கு ஜீவனத்தைக்கொடுக்கும் நீர் கருணையில்லாத எந்த தெய்வத்தால் கண்ணால் பார்க்கமுடியாத அவஸ்தையை நீரோ அந்த தெய்வத்தால் இப்பொழுது துக்கத்தை வ்ருத்தி செய்பவராகிறீர். கஷ்டம். 33

ஓ பூபதியே! மிகுந்த ஸுஹ்ருத்தும், நன்றி யறிதலுடைய வருமாகிய உம்மை யன்றி நாங்கள் எவ்விதம் ஜீவிப்போம். ஓ வீர! உம்முடைய பாதங்களில் பணிவிடை செய்யும் எங்களுக்கு நீர் எந்த இடம் சொல்லுகிறீரோ அந்த இடத்திற்குக் கூட வர உத்தரவிடவேண்டும். 34

இவ்விதம் மாணமடைந்த பதியைத் தழுவிக்கொண்டு ப்ரலாபிப்பவர்களாகிய ஸ்திரீகள் ஸம்ஸ்காரத்தை விரும்பாத பொழுது ஸூர்யன் அஸ்தமனமடைந்தான். 35

யமன் தன் பதியில் இருந்து ப்ரேதனுடைய பந்து ஜனங்களின் அழுகையைக் கேட்டுத் தானே சிறுவனாகத்தோன்றி அந்த பந்து ஜனங்களைப் பார்த்து கூறுகிறான். 36

॥ 𑌯𑌮𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌮𑍀𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂
  𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂
  𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥ 37

𑌅𑌹𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾 𑌯𑌦𑌤𑍍𑌰
  𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌃 ।
𑌅𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌅𑌬𑌲𑌾 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃
  𑌸 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 ॥ 38

𑌯 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑍀𑌦𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋
  𑌯 𑌏𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌯𑌵𑌲𑍁𑌮𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍀𑌶𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍
  𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 39

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍃𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁। “𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤। 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌧𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾” 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌜𑌹𑌾𑌵𑌃॥37॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌸 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥38॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍈𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌚 𑌹𑍇 𑌅𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇

யமன் கூறுகிறான்.

வயது மிகுந்தவர்களும், உலக கதியைப் பல விதமாகப் பார்ப்பவர்களுமாகிய இவர்களுக்குள்ள மோஹமானது ஆச்சர்யம்! இந்த பந்து ஜனங்களும் மரண தர்மமுடையவர்களாக இருந்தும் பிறந்த இடத்தில் செல்லும் ப்ரயோஜனமில்லாத மானிடனைப் பற்றி துக்கமடைகிறார்கள். 37

ஆச்சர்யம்! நாங்கள் க்ருதார்த்தர்கள்; ஏனெனில் தாய்தந்தையரால் விடப்பட்ட நாங்கள் சிறுவரும், வலுவில்லாதவர்களுமாயினும் செந்நாய் முதலியவைகளால் புசிக்கப் படாமல் கவலைபற்றிருக்கிறோம். கர்ப்பத்தில் எவர் காப்பாற்றினாரோ அவர் எல்லாவற்றையும் காப்பாற்றுகிறார். 38

வலுவில்லாதவர்களே ! எந்த ஈசன் விருப்பத்தால் உலகைப் படைக்கிறானே எவன் ரக்ஷிக்கிறானோ அழிவில்லாத எவன் ஸம்ஹாரம் செய்கிறானோ அந்த ஈச்வரனுக்கு ஜங்கம ஸ்தாவரமயமான இந்த ப்ரபஞ்சத்தை விளையாட்டுக் கருவியாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த பகவான் ஸம்ஹரிப்பதிலும் பரிபாலிப்பதிலும் பிரபுவாகியவர். 39

𑌪𑌥𑌿 𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂
　　𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌨𑍇
　　𑌗𑍃𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌤𑍋 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 ॥　　40

𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌯𑍋𑌨𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍
　　𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍
　　𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌹𑌿 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥　　41

𑌇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌹𑌜𑌂
　　𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ।

[illegible] ॥ ३९ ॥ 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌚𑍍𑌛𑍈𑌵 [illegible] 𑌪𑌥𑍀𑌤𑌿 । 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 [illegible] 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 [illegible] ॥ ४० ॥ [illegible] 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 । [illegible] ॥ ४१ ॥ [illegible] 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible]

மார்க்கத்தில் நழுவிய பொருளானது ஈச்வரனால் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது. க்ருஹத்திலிருப்பது அந்த ஈசனால் வீணாய் நாசமடைகிறது. அது போல நாதனற்றவனாயினும் மனத்தில் பகவானால் கடாக்ஷிக்கப்பட்டு ஜீவித்திருக்கிறான். கிருஹத்தில் ரக்ஷிக்கப்படுகிறவனாயினும் பகவானால் கெடுதியடைந்து நாசமடைகிறான்.　　40

தேஹங்களெல்லாம் லிங்க சரீரத்தைக் காரணமாகக்கொண்ட அந்த அந்தக் கர்மங்களால் காலத்தில் உண்டாகின்றன; நாசமடைகின்றன. அப்பொழுது ஈசன் தேஹத்தில் இருப்பவனாயினும் அதன் குணங்களால் பற்றுதலடையாதவன். ஏனெனில் அவ்வீசன் தேஹம் முதலியவைகளுக்கு விலக்ஷணமாகியவன்.　　41

பூதங்களாலமைந்ததும் மோஹத்தா லுண்டானதுமாகிய புருஷனுடைய இந்தச் சரீரமானது கிருஹம்போல் தனியாகக் காணப்படுகிறது. ஜலம், பூமி,

[illegible] 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌤𑍈𑌜𑌸𑍈𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 42

𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑍋 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌷𑍁 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌈𑌯𑌤𑍇
𑌯𑌥𑌾𑌨𑌿𑌲𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌭𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌃 ॥ 43

𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌮𑍂𑌢𑌾 𑌯𑌮𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌥 ।
𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌕𑍍𑌤𑍇𑌹 𑌸 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 44

[illegible]

அக்கி இவைகளைச் சார்ந்தவைகளாலுண்டான குடம் முதலியவை நாசமடைவதுபோல் ஜலம் முதலியவைகளைச் சார்ந்ததாலுண்டான தேஹம் பக்வமடைந்து நாசமடைகிறது. 42

தாருக்களில் உள்ள அக்கியானது பின்னமாகக் காணப்படுவது போலவும் தேஹத்திலுள்ள வாயு தனியாகஇருப்பதுபோலவும் எல்லாவற்றையும் அடைந்த ஆகாயம் பற்றுதலடையாதது போலவும் தேஹம் முதலிய யாவற்றையும் சார்ந்த புருஷன் தனியாகவே யிருக்கிறான். 43

மூடத்தனமுள்ளவர்களே! இவனைப்பற்றி ஏன் துக்கிக்கிறீர்கள். இந்த ஸுயஜ்ஞன் சயனம் செய்துகொண்டா இருக்கிறான்; எவன் கேட்பவனோ பிறகு பதிற்சொல்லுகிறவனோ அவன் எப்போதும் காணப்படுகிறவனல்லன். 44

𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌵𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌸𑍁𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌦𑍇𑌹𑌯𑍋𑌃 ॥ 45

𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌭𑌜𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 46

𑌯𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 47

[illegible]

இந்த தேஹத்தில் முக்யனும் மஹானுமாகிய பிராணன் கேட்பவனுமல்லன். இந்திரியங்களுடைய ஆத்மாவே பார்ப்பவனும் கேட்பவனுமாகிறான். ஆத்மா ப்ராணன் தேஹம் இவைகளுக்கு வேறுபட்டதாகிறது. 45

பூதங்கள் இந்திரியங்கள் மனம் இவைகளால் காணப்படும் பலவித தேஹங்களை அவைகளுக்கு வேறுபட்ட ஆத்மா அடைகிறான்; இந்தத்தேஹத்தையும் தன் விவேகத்தால் விடுகிறான். 46

ஆத்மா லிங்க சரீரத்துடனிருக்கும் வரையில் கர்மமானது பந்தஹேதுவாகிறது. பிறகு மாறுதலும் க்லேசமும் ஏற்படுகின்றன. இவை மாயையின் சேர்க்கையுடையன. 47

𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌚𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌂 𑌮𑍃𑌷𑌾 ॥ 48

𑌅𑌥 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌶𑍋𑌚𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 49

𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 ।
𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌯𑌨𑍍 ॥ 50

𑌕𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌤𑍍𑌸𑌮𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 ।
𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 ॥ 51

𑌸𑌾𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤 𑌸𑌿𑌚𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀 𑌕𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ।
𑌕𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑍃𑌶𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃 ॥ 52

𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌤𑌥𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌅𑌯𑌮𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌵𑌚𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ॥௪௮॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌨 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌶𑍋𑌚𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌾𑌰𑍍𑌢𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௪௯॥ [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌾𑌹 — 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌯𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌭𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌗𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௫௰॥ 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌂 ॥ ௫௧ ॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌿𑌚𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌆𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌪𑌦𑌂 ॥௫௨॥ 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾

ஸூகம் முதலிய வைகளில் உண்மை என்ற நோக்கத்துடன் கூடிய சொல்லானது வீணை அபிநிவேசமுடையதாம். மனக்கோரிக்கை ரூபமான ஸ்வப்னம்போல் இந்திரிய வியாபாரம் யாவும் பொய்யாகின்றன. 48

ஆகையால் ஆத்மாவையோ தேஹத்தையோ பற்றி யறிந்தவர்கள் துக்க மடைபார்கள். துக்கிப்பவர்களின் ஸ்வபாவமானது மாற்றுவதற்கு முடியாதது.

பக்ஷிகளுக்கு யமனுக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ஓர் வேடன் அரண்யத்தில் வலே யைப் பிரித்து அங்கங்கு ஏமாற்றிக்கொண்டு வந்தான். 50

அப்பொழுது ஆணும் பெண்ணுமாக நடமாடும் குளிங்க பக்ஷிகளைக் கண் டான் வேடன். அவ்விரு பக்ஷிகளுக்குள் பெண்பக்ஷியை விரைவாக வலைக்குள் ப்ரவேசிக்கும்படி செய்தான். 51

காலனுக்கு வசமான பெண்பக்ஷியானது வலையின் நூலுக்குள் புகுந்தது. புருஷபக்ஷியானது அவ்விதம் ஆபத்தை யடைந்த பேடையைப் பார்த்து துக்கமடைந்தது. 52

ஸ்நேஹாதுர: க்ருபண: க்ருபணாம் ப்ரத்யதேவயத் ।
அஹோ அகருணோ தேவ: ஸ்த்ரியாகருணயா விபு: ॥ 53

க்ருபணம் மாநுஶோசந்தம் தீநயா கிம் கரிஷ்யதி ।
காமம் நயது மாம் தேவ: கிமர்த்தேநாத்மநோ ஹி மே ॥ 54

தீநேந ஜீவதா து:கம் அநேந விதுராயுஷா ।
கதம் த்வஜாதபக்ஷாம்ஸ்தாந் மாத்ருஹீநாந் பிப்ருயாமஹம் ॥ 55

மந்தபாக்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே நீடே மே மாதரம் ப்ரஜா: ॥ 56

> ஏவம் குலிங்கம் விலபந்தமாராத்
> ப்ரியாவியோகாதுரமஶ்ருகண்டம் ।
> ஸ ஏவ தம் ஶாகுநிக: ஶரேண
> விவ்யாத காலப்ரஹிதோ விலீந: ॥ 57

ஏவம் யூயமபஶ்யந்த்ய ஆத்மாபாயமபுத்தய: ।
நைநம் ப்ராப்ஸ்யத ஶோசந்த்ய: பதிம் வர்ஷஶதைரபி ॥ 58

இதி। அகாருண்யபா ஸம்போதநாகம்பா॥53॥ க்ருபணமிதி। அர்த்தேநாத்மநோ தேஹஸ்யார்த்தேந॥54॥ தீநேநேதி। விதுராயுஷா ஸஹாயரஹிதேந ஜீவிதேந அநேந து:கம் யதா ஸ்யாத்ததா ஜீவதா கிம் மே ப்ரயோஜநம் அதோ(அ)தோ(அ)பி காமம் நயத்விதி ஸம்பந்த: ஸ்வஷ்டுஜாதா: பக்ஷா யேஷாம் தாந் கதம் பிப்ருயாம் போஷயாமி॥55॥ மந்தேதி। மே ப்ரஜா மாதரம் ப்ரதீக்ஷந்தே॥56॥ ஏவமிதி। ஶாகுநிக: பக்ஷிஹந்தா விலீநஸ்து॥57॥ ஏவமிதி। ஆத்மா

தீனமாகிய குளிங்க பக்ஷியானது திறமையற்றதாகித் தீனத்தன்மை யடைந்த பேடையைப்பற்றி ஸ்னேஹத்தால் ரோதனம் செய்தது. கஷ்டம்! தேவனுகிய வேடன் (அல்லது ஈசன்) கருணையில்லாமல் எப்பொழுதும் தயை உள்ளதும் தீனனுகிய என்னைப்பற்றி வருத்தப்படுகிறதும், தீனத்தன்மையுள்ளதுமாகிய என் ஸ்திரீயைப்பற்றி நான் என்ன செய்ப்போகிறேன்; என் தேஹத்தின் பாதியால் செய்யப் போகிறேன். என்னையும் இவன் க்ரஹித்துச்செல்லட்டும். நான்தீனன்; துக்கமாக ஜீவிப்பவன், மந்தன்; மனையாளில்லாத வாழ்வையுடையவன்; நன்ருய் இறக்கையுண்டாகாதனவும், தாயில்லாதனவுமாகிய சிசுக்களை எப்படி போஷிப்பேன்? அற்ப பாக்யமுள்ள என் குஞ்சுகள் கூண்டில் தாயை எதிர் பார்க்கின்றன. 53—56

இவ்விதம் ஆதாவுடன் கதறுவதும், மனைவியின் பிரிவால் துன்பமுறுவதும், கண்ணீரால் தபங்கிய கண்டமுடையதுமாகிய அந்தப் புருஷ பக்ஷியை காலனுல் ஏவப்பட்ட அந்த வேடன் மறைந்து பாணத்தால் அடித்தான். 57

புத்தியில்லாத நீங்கள் உங்களுக்குள்ள இவ்வாறுனமாணத்தைப்பாராதவர்கள். இவனைப்பற்றி நூறுவருடம் வரையில் ரோதனம் செய்தாலும் பர்த்தாவை அடையமாட்டீர்கள். 58

॥ ஹிரண்யகஶிபு: ॥

பால ஏவம் ப்ருவதி ஸர்வே விஸ்மிதசேதஸ: ।
ஜ்ஞாதயோ மேனிரே ஸர்வமநித்யமயதோத்திதம் ॥ 59

யம ஏததுபாக்யாய தத்ரைவாந்தரதீயத ।
ஜ்ஞாதயோ ஹி ஸுயஜ்ஞஸ்ய சக்ருர்யத்ஸாம்பராயிகம் ॥ 60

அத: ஶோசத மா யூயம் பரம் சாத்மானமேவ வா ।
க ஆத்மா க: பரோ வாத்ர ஸ்வீய: பாரக்ய ஏவ வா ।
ஸ்வபராபிநிவேஶேன வினாஜ்ஞாநேன தேஹினாம் ॥ 61

॥ நாரத: ॥

இதி தைத்யபதேர்வாக்யம் திதிராகர்ண்ய ஸஸ்னுஷா ।
புத்ரஶோகம் க்ஷணாத்த்யக்த்வா தத்த்வே சித்தமதாரயத் ॥ 62

இதி ஸ்ரீபாகவதே ஸப்தமஸ்கந்தே த்விதீயோऽத்யாய:

பாயம் ஸ்வப்ரத்யர்தம் ॥ 58 ॥ பால இதி । அயதோத்திதம் மித்யாவிர்பூதம் ॥ 59 ॥ யம இதி । ஸாம்பராயிகம் பாரலௌகிகக்ருத்யம் ॥ 60 ॥ அத இதி । ஆத்மாவதேதி பாடே அபாஹந்நிஷ்டு: ஸ்வ:பர இத்யபிநிவேஶனவாஜ்ஞானம் தேன விநா ॥ 61 ॥ இதீதி । ஸஸ்னுஷா ஸ்னுஷாஸஹிதா ॥ 62 ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்விதீயாத்யாயவ்யாக்யா.

ஹிரண்ய கசிபு கூறுகிறான்.

சிறுவன் இவ்விதம் சொல்லும்போது யாவரும் ஆச்சர்யங் கொண்ட மனமுள்ளவர்களானார்கள். பந்துக்கள் எல்லாவற்றையும் அனித்ய மென்றும் பொய்யாக உண்டான தென்றும் எண்ணினார்கள். 59

யமன் இதைத் தெரிவித்து அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தான மடைந்தான். பந்து ஜனங்கள் ஸுயஜ்ஞனுக்கு பரலோகத்திற்குரிய கர்மங்களைச்செய்தார்கள். 60

ஆகையால் நீங்கள் பிறரைப் பற்றியோ உங்களைப் பற்றியோ வருத்தமடைய வேண்டாம். மானிடர்களுக்குத் தான் பிறன் என்ற அபிமானவேசமுள்ள அஞ்ஞானத்தைத் தவிர ஆத்மா எவன் பிறன் எவன் தன்னைச் சார்ந்தவன் எவன் பிறனைச் சார்ந்தவன் எவன்? 61

நாரதர் கூறுகிறார்.

மருமகளுடன் கூடிய திதியானவள் அஸுர ராஜன் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்டுப் புத்ர சோகத்தை க்ஷணப்பொழுதில் விட்டு தத்வத்தில் மனம் செலுத்தினாள். 62

2-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

तृतीयाध्याय प्रारम्भः

॥ नारदः ॥

हिरण्यकशिपू राजन्नजेयमजरामरम् ।
आत्मानमप्रतिद्वन्द्वमेकराजं व्यधित्सत ॥ 1

स तेपे मन्दरद्रोण्यां तपः परमदारुणम् ।
ऊर्ध्वबाहुर्नभोदृष्टिः पादाङ्गुष्ठाश्रितावनिः ॥ 2

जटादीधितिभी रेजे संवर्तार्क इवांशुभिः ।
तस्मिंस्तपस्तप्यमाने देवाः स्थानानि भेजिरे ॥ 3

तृतीये तस्य तपसा तप्तान् वीक्ष्य जगत्पतिः ।
ब्रह्मा तु विस्मितस्तेन संस्तुतस्तद्वरान् ददौ ॥

तदेवं सायुज्यानां कदनेदानवानादिश्य प्राज्ञानां शोकज्ञ तत्वनिरूपणेनापनीय प्रकृतमाह — हिरण्यकशिपुरित्यादिना । अप्रतिद्वन्द्वं प्रतिपक्षहीनम् एकराजम् एकछत्रं राजानं व्यधित्सत कर्तुमैच्छत् ॥ १ ॥ स इति । ऊर्ध्वौ बाहू यस्य नभसि दृष्टिर्यस्य पादाङ्गुष्ठेनाश्रिता अवनिर्येन ॥ २ ॥ जटेति । जटानां दीधितिभिः कान्तिभिः व्यजयत संवर्तार्कः प्रलयसूर्य इवांशुभिः रेजे दिदीपे । तदा देवाः स्वानि स्थानानि भेजिरे ॥ ३ ॥ तस्येति । विष्वग्

---

௩ - வது அத்தியாயம்.

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ தர்மபுத்ர மஹாராஜாவே! ஹிரண்ய கசிபு தன்னை ஜயிக்கத் தகாதவனும் மூப்பு மரணமில்லாதவனும் சத்ருவற்றவனும், ஏகசக்ராதிபதியாகவும் செய்து கொள்ள விரும்பினன். 1

அவ்வசுரராஜன் கைகளை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்தை நோக்கினவனுய், கால் பெருவிரலால் பூமியைத் தொட்டுக்கொண்டு மந்தரமலையின் தாழ்வரையில் மிகவும் கடுமையான தவம் செய்தான். 2

இவன் ஜடைகளின் காந்திகளால் ப்ரளயகால ஸூர்யன் கிரணங்களினல் பிரகாசிப்பதுபோல் ப்ரகாசித்தான். இவ்வஸுரன் தவம் செய்யும்பொழுது (1) தேவர்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள். 3

---

1 தேவர்கள் ஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள் என்பது இந்த ஹிரண்ய கசிபுவால் துரத்தப்பட்டோடினவர்கள் மறுபடி தம் ஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள் என்பதாம்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌸𑌧𑍂𑌮𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌮𑌯𑌃 ।
𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌧𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌗𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ 4

𑌚𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍁𑌰𑍍𑌨𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌚𑌾𑌲 𑌭𑍂𑌃 ।
𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌜𑌜𑍍𑌵𑌲𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑌶 ॥ 5

𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 6

𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌮𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌪𑌶𑌮𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 ॥ 7
𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌭𑌿𑌭𑍋 ॥ 8

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 9

𑌈𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌃 ॥௪॥ 𑌚𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍈𑌰𑌦𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌶𑍍𑌚𑌚𑌾𑌲 ॥ ௫ ॥ ௭ ॥ 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌬𑌲𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 [illegible] 𑌹𑍇 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 [illegible] 𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥௮॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 [illegible] ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 ॥ ௯ ॥

ஹிரண்யகசிபுவின் சிரஸினின்றுண்டானதும், புகையுடையதும், தபோமயமுமாகிய அக்நியானது திசைகளிலும் உயரத்திலுள்ள லோகங்களிலும் கீழுலகங்களிலும் எங்கும் அடிக்கடி பரவிற்று. 4

நதிகளும் கடல்களும் கலங்கின. மலைகளுடனும் தீவுகளுடனும் கூடிய பூமியானது ஆடிற்று. க்ரஹங்களுடன்கூடிய நக்ஷத்ரங்கள் விழுந்தன. பத்துத் திசைகளும் ஜ்வலித்தன. 5

அந்த அக்நியால் தாபமடைந்த தேவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை விட்டு ப்ரும்ஹலோகம் சென்று நான்முகனிடம் ஓ தேவதேவ! லோகநாயக! ஹிரண்யகசிபுவின் தவத்தால் தாபமுற்ற ஸ்வர்க்கத்தில் இருக்க எங்களுக்குச் சக்தியில்லை. மஹிமையுள்ள ப்ரபுவே! ஸம்மதமானால் இதற்கு நிவ்ருத்திசெய்ய வேண்டும்.

ஓ ஜகன்னாத! உமக்கு பூஜையைச் செய்யும் ஜனங்கள் நாசமடையும் முன்னே உபாயந் தேடவேண்டும்; கடுந்தவம் செய்யும் ஹிரண்ய கசிபுவின் ஸங்கற்பத்தைக் கேட்க வேண்டும்; தங்களுக்குத் தெரியாததல்ல; ஆயினும் சொல்லுகிறோம். 8—9

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 |
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ‖ 10

𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌪𑍋𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 |
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ‖ 11

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌮𑌯𑌥𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾 |
𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ‖ 12

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 |
𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ‖ 13

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌤𑌪𑍋𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ‖ ௰ ‖ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣𑌾𑌯𑍁𑌷𑌾 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑍇𑌤 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 ‖ ௧௧ ‖ 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹 ‖ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ‖ ௧௨ ‖ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ‖ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌾𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 ‖ ௧௩ ‖ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂

பிர்ம்ஹதேவர் தவம், யோகம் இவைகளை அனுஷ்டித்ததால் ஸ்தாவர ஜங்கம ஸ்வரூபமான இந்த ப்ரபஞ்சத்தைப் படைத்து ஸ்தானங்களெல்லா வற்றையும் விடச் சிறந்ததான தம்மைச் சார்ந்த ஸத்யலோகத்தில் வஸிக்கிறார். 10

காலம், ஆத்மா இவ்விரண்டும் நித்யமாகையால் இவ்விதமே நானும் வ்ருத்தியடையும் தவம் யோகம் இவைகளின் நிலையால் எனக்கு ஸாதகம் செய்துகொள்ளுகிறேன். 11

பராக்ரமத்தால் இந்த உலகத்தை (1) முன் போலில்லாமல் வேறுவிதமாகச் செய்கிறேன்; ப்ரளயத்தில் காலத்தால் நாசமடையும் த்ருவபதம் முதலிய மற்றவைகளால் என்ன பயன்? 12

அங்கும் இவ்விதம் நிர்ப்பந்த முள்ளதெனக்கேள்விப்படுகிறோம். இதற்காக இவ்வஸுரன்சிறந்ததவம் செய்கிறான். மூவுலகுக்கும் ப்ரபுவாகிய ஓ நாத! இனிச் செய்யவேண்டுவதில் எது உசிதமோ அதைத் தாங்களே செய்யவேண்டும். 13

(1) முன்போலில்லாமல் என்பது புண்ய பாபங்களின் மாறுதல் முதலியவற்றைக் குறிப்பதாம்.

தவாஸநம் த்விஜவராம் பாரமேஷ்ட்யம் ஜகத்பதே ।
பவாய ஶ்ரேயஸே பூத்யை க்ஷேமாய விஜயாய ச ॥ 14

இதி விஜ்ஞாபிதோ தேவைர்பகவாநாத்மபூர்ந்ருப ।
பரிதோ ப்ருகுதக்ஷாத்யைர்யயௌ தைத்யேஶ்வராஶ்ரமம் ॥ 15

ந ததர்ஶ ப்ரதிச்சந்நம் வல்மீகத்ருணகீசகை: ।
பிபீலிகாபிராசீர்ணம் மேதஸ்த்வங்மாம்ஸஶோணிதம் ॥ 16

தபந்தம் தபஸா லோகாந் யதாப்ராபிஹிதம் ரவிம் ।
விலக்ஷ்ய விஸ்மித: ப்ராஹ ஹம்ஸஸ்தம் ஹம்ஸவாஹந: ॥ 17

॥ ப்ரஹ்மா ॥

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட பத்ரம் தே தப:ஸித்தோஸி காஶ்யப ।
வரதோஹமநுப்ராப்தோ வ்ரியதாமீப்ஸிதோ வர: ॥ 18

ஸ்ர்யாதிதி ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸூத்ர: ॥ தவேதி ॥ தவ பாரமேஷ்ட்யமதிஷ்டாஸநம் த்விஜாநாம் வராணாம்ச பவாய உத்பவாய ஶ்ரேயஸே ஸுகாய பூத்யை ஐஶ்வர்யாய க்ஷேமாய அப்யுதயாய விஜயாய உத்கர்ஷாய ॥14॥15॥ நேதி ॥ வல்மீகாதிபி: ப்ரதிச்சந்நம் ஸ்வயம் நததர்ஶ பஶ்சாத்தயம் விலக்ஷ்ய தம் ப்ராஹேதி த்வயோரந்வய: தீர்ணம் ஸம்தாபக்ஷிதம் மேதஸ்த்வக்மாம்ஸம் ச ஶோணிதம் ச யஸ்ய ॥ 16 ॥ தபந்தமிதி । அப்ரை: பிஹிதம் ச்சந்நம் ரவிமிவ விலக்ஷ்ய ॥17॥18॥ உத்தா

ஓ லோகப்ரபுவே ! உம்முடைய இந்த ஸ்தானமானது உயர்வுள்ளது; வேதியர்களுக்கும், லோகங்களுக்கும் உற்பத்தி, ஸுகம், ஐஸ்வர்யம், க்ஷேமம், பெருமை இவைகளுக்காக ஏற்பட்டது. 14

ஓ ராஜனே ! இவ்வாறு தேவர்கள் தெரிவித்தவுடன் பகவானுகிய பிர்ம்ஹதேவர் ப்ருகு, தக்ஷர் முதலிய ரிஷிகள் சூழ அஸுர ராஜனுடைய ஆச்ரமம் சென்றார். 15

ஹம்ஸவாஹனராகிய நான்முகன், புற்றாலும் த்ருணங்களாலும், மூங்கில்களாலும் மறைக்கப்பட்டு எறும்புகள் நான்கு புறத்திலும் ஊன்நீர், த்வக், மாம்ஸம், ரத்தம் இவைகளையுண்ணத் தவம்புரியும் ஹிரண்யகசிபுவை(முதலில்) பார்க்கவில்லை. பிறகு தவத்தால் உலகங்களைத் தபிக்கச் செய்பவனும், மேகத்தால் மூடிய ஸூர்யன் போன்றவனுமாகிய அஸுரனைப் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்து சொல்லுகிறார். 16—17

பிர்மா கூறுகிறார்.

ஏ காச்யப! எழுந்திரு; எழுந்திரு. உனக்கு நன்மை யுண்டாகும். நீ தவத்தால் ஸித்தி பெற்றாய்; நான் வரங்கொடுக்க வந்திருக்கிறேன். வேண்டுமான வரனைக் கேட்டுக் கொள். 18

𑌅𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌹𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌂𑌶𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌷𑍁 𑌶𑍇𑌰𑌤𑍇 ॥ 19

𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌨𑌿𑌰𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌕𑍋 𑌵𑍈 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌶𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ 21

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤 𑌆𑌶𑌿𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵 ।
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌫𑌲𑌂 𑌮𑌮 ॥ 22

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌦𑌿𑌭𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌲𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌜𑌲𑍇𑌨𑍌𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌮𑍋𑌘𑌰𑌾𑌧𑌸𑌾 ॥ 23

[illegible]

சிறந்ததும், ஆச்சர்ய முள்ளதுமாகிய உன்னுடைய தைர்யத்தை நான்பார்த்தேன். ஈக்களால் புசிக்கப்பட்ட தேஹமுள்ள உன்னுடைய ப்ராணன்கள் அஸ்திகளில் (எலும்புகள்) நிலைபெற்றிருக்கின்றன. 19

இந்தத் தவத்தை முன்னுள்ள ரிஷிகள் செய்தவர்களல்லர். இனியுள்ளவர்களும் செய்யார்கள். எவன் ஜலமின்றித் தேவ வருஷங்களில் நூறுவருஷம் வரையில் ப்ராணன்களைத் தரிப்பான். 20

ஓ திதி குமார! மனவுறுத்தமுள்ளவர்களால் செய்யமுடியாத உன் த்ருடஸங்கற்பத்தாலேயே நான் வசப்பட்டேன். தவத்திலிருக்கும் உனக்கு நான் மிகவும் வசமானேன். 21

ஆகையால் ஓ அஸுரச்ரேஷ்ட! உனக்கு அபீஷ்டங்களையெல்லாம் கொடுக்கிறேன்; மரணமடையக் கூடிய உனக்கு தேவனாகிய என்னுடைய தரிசனம் வீணாகாது. 22

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஆதியில் உண்டான பிர்ம்ஹதேவர் ப்ரயோஜனந்தரும் மஹிமையுடையதும், திவ்யமுமான கமண்டலுவிலுள்ள ஜலத்தால் எறும்புகளால் புசிக்கப்பட்ட அங்கமுடைய ஹிரண்யகசிபுவின் மீது ப்ரோக்ஷணம் செய்தார். 23

ததः கீசகவல்மீகாத் ஸஹௌஜோபலாந்விதः ।
ஸர்வாவயவஸம்பந்நோ வஜ்ரஸம்ஹநநோ யுவா ॥ 24
உத்திதஸ்தப்தஹேமாபோ விபாவஸுரிவைதஸः ।
ஸ நிரீக்ஷ்யாம்பரே தேவம் ஹம்ஸவாஹமுபஸ்திதம் ॥ 25
நநாம ஶிரஸா பூமௌ தத்தர்ஶநமஹோத்ஸவः ।
உத்தாய ப்ராஞ்ஜலிः ப்ரஹ்வः ப்ரேக்ஷமாணோ த்ருஶா விபும் ॥ 26
ஹர்ஷாஶ்ருபுலகோத்பேதோ கிரா கத்கதயா க்ருணாத் ॥ 27

॥ ஹிரண்யகஶிபு: ॥

கல்பாந்தே காலஸ்ருஷ்டேந யோऽந்தேந தமஸாவ்ருதம் ।
அபிவ்யநக் ஜகதிதம் ஸ்வயம் ஜ்யோதிः ஸ்வரோசிஷா ॥ 28
ஆத்மநா த்ரிவ்ருதா சேதம் ஸ்ருஜத்யவதி லும்பதி ।
ரஜஸ்ஸத்த்வதமோதாம்நே பராய மஹதே நமः ॥ 29

இதி ॥ வஜ்ரவத்ஸம்ஹநநம் ஸுத்ருடாங்கம் யஸ்ய ॥ 24 ॥ உத்தித இதி ॥ தப்தஸ்ய ஹேம்ந: ஆபேவ ஆபா யஸ்ய ॥ 25 ॥ நநாமேதி । தஸ்ய தர்ஶநமேவ மஹாநுத்ஸவோ யஸ்ய ॥ 26 ॥ ஹர்ஷேதி ॥ ஹர்ஷேணாஶ்ரூணி புலகோத்பேதஶ்ச யஸ்ய ॥ 27 ॥ கல்பாந்த இதி ॥ அந்தேந நிபிடேந தமஸா ஆவ்ருதம் காலஸ்ருஷ்டேந ப்ரக்ருதிகுணவைஷம்யாதேந தமஸா ஆவ்ருதமிதம் ஜகத் ய: அபிவ்யநக் அபிவ்யக்தமகரோத் ॥ 28 ॥ ஆத்மநேதி ॥ யஶ்சித்குணேநாத்மநா இதம் ஸ்ருஜதி அவதி லும்பதி ச தஸ்மை ரஜஸ்ஸத்த்வதமஸாம் தாம்நே ஆஶ்ரயாய மஹதே பராய பரமேஶ்வராய நம இதி த்வயோரந்வய: ॥ 29 ॥ அத ப்ரபு

பிறகு ஹிரண்யகசிபு, தைர்யம், வீர்யம், வன்மை இவைகளுடையவனுய், அவயவமெல்லாவற்றுடன் வஜ்ரம்போன்ற சரீரம் யௌவனப் பருவம் உருக்கிய ஸ்வர்ணத்திற்குச் சமமான காந்தி இவைகள் அமையப்பெற்று இந்தனத்திலுள்ள அக்னிபோலும் மூங்கிலும் புதருமான ஸ்தானத்திலிருந்து எழுந்தான். அவ்வஸுரன் ஆகாயத்தில் ஹம்ஸவாஹனராக இருக்கும் பிர்ம்ஹாவைப் பார்த்து, பூமியில் சிரந்தோய்த்து வணங்கினுன். நான்முகனைப் பார்த்த மஹோத்ஸவத்தையடைந்தான். எழுந்து கைகூப்பி வணக்கத்துடன் கண்ணைத்திறந்து ப்ரபுவைப் பார்த்து ஆனந்த பாஷ்பத்தையும் ரோமாஞ்சத்தையும் அடைந்து தளர்ச்சியுற்ற வாக்கினுல் சொல்லுகிறுன். 24-27

ஹிரண்ய கசிபு கூறுகிறுன்.

ப்ரளய காலத்தில் காலத்தால் உண்டானதும், நிபிடமுமாகிய இருளால் சூழப்பட்ட இந்த ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி ஸ்வரூபராகிய எந்தபகவான் தமது காந்தியால் ப்ரகாசப் படுத்தினுரோ எவர் மூன்று குணங்களுடனிருந்து தாமே உலகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறுரோ பரிபாலனம் செய்கிறுரோ ஸம்ஹரிக்கிறுரோ அந்த மஹானும், பரருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 28—29

நம ஆத்யாய பீஜாய ஜ்ஞானவிஜ்ஞானமூர்த்தயே ।
ப்ராணேந்த்ரியமனோபுத்திவிகாரைர்வ்யக்திமீயுஷே ॥ 30

த்வமீஶிஷே ஜகதஸ்தஸ்துஷஶ்ச
ப்ராணேன முக்யேன பதி: ப்ரஜானாம் ।
சித்தஸ்ய சித்தைர்மனஇந்த்ரியாணாம்
பதிர்மஹான் பூதகுணாஶயேஶ: ॥ 31

த்வம் ஸப்ததந்தூந் விதனோஷி தன்வா
த்ரய்யா சாதுர்ஹோத்ரகவித்யயா ச ।

காரகத்வம் ஜகத்ப்ரகாஶகத்வம் தத்தாரணத்வம் தத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி கர்த்ருத்வம் மஹத்த்வம் பரமேஶ்வரத்வஞ்சேதி ஷட்விதத்வமுக்தம் ததேவ ப்ரபஞ்சயந் ஸ்தௌதி அஷ்டபி: ॥ நம இதி ॥ பீஜாய காரணாய தத்ர ஹேது: ஆத்யாய ஜ்ஞானம் ஶ்ருதி: விஜ்ஞானம் விஷயாகாரம் ஜ்ஞானம் தே மூர்த்திர்யஸ்ய தஸ்மை அனேன ஸ்வப்ரகாஶகத்வம் ஜகத்ப்ரகாஶகத்வஞ்ச தர்ஶிதம் பீஜாயேதி நிமித்தத்வமுக்தம் உபாதானத்வமாஹ ப்ராணாதயோ யே விகாராஸ்தை: ரபிவ்யக்திம் ஸ்தூலாகாரம் ஈயுஷே ப்ராப்தவதே ॥ ௩௦ ॥ ஸர்வாத்மநா த்ரயீ வேத்யநேனோக்தம் காரணத்வம் ஶ்ரேஷ்ட்யா தர்ஶிதம் மஹத்த்வமீஶ்வரத்வஞ்சாஹ ॥ த்வமிதி ॥ த்வமேவ ஜகதோ ஜங்கமஸ்ய தஸ்துஷ: ஸ்தாவரஸ்ய ச ஈஶிஷே நியந்தா பவஸி கேன முக்யேன ப்ராணேன ஸூத்ராத்மரூபேண கிஞ்ச ப்ரஜானாம் பதி: தாஸாம் சித்தஸ்ய சித்தைஶ்ச தத்வ்ருத்திபேதைஶ்ச சேதனாயா: மனஸஶ்ச தத்ப்ரயோஜனாநாமிந்த்ரியாணாஞ்ச பதி: கிஞ்ச த்வமேவ மஹான் பூதானாமாகாஶாதீனாம் தத்குணானாம் ஶப்தாதி விஷயாணாம் ஆஶயானாம் தத்வாஸனானாம் ஈஶஶ்ச அனேனைவ ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம் தர்ஶிதம் ॥ ௩௧ ॥ இதானீம் யஜ்ஞப்ரவர்த்தகத்வேனாதிஶயேன ச ஜகத்தாரகத்வமாஹ — த்வமிதி ॥ த்வமேவ ஸப்ததந்தூந் கர்மிஷ்டாதியஜ்ஞாந் கர்மிஷ்டா: கர்த்ருமிஷ்டா:

ஆதியில் இருப்பவரும் காரணருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ப்ராணன் இந்திரியங்கள், மனம் புத்தி இவைகளின் விகாரங்களால் ப்ரகாசமடைந்தவரும், விஞ்ஞானஸ்வரூபமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 30

நீர் ஜங்கமஸ்தாவர ப்ரபஞ்சத்திற்கு முக்ய ப்ராணரூபரும் யஜமானருமாகின்றீர்; ப்ரஜைகளின் சித்தத்திற்கும் சேதனைக்கும் மனத்திற்கும் இந்திரியங்களுக்கும் பதியாகிறீர்; ஆகையால் மஹானுமாகிறீர்; பூதங்கள் சப்தம் முதலியன அவைகளின் வாஸனைகள் இவைகளுக்கும் ஈசனுகிறீர். 31

நீர் மூன்று வேதமயமான சரீரத்தாலும் நான்கு ஹோதாக்களைச் சார்ந்த வித்யையாலும் ஸப்ததந்துக்களை (யாகங்கள்) விஸ்தாரப் படுத்துகிறீர்; நீர்

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑌾𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿-
𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ 32

𑌸 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾-
𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌲𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌷𑌿 ।
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌜𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌂-
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌜𑍀𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ 33

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌯𑌨𑍇𑌜-
𑌜𑍍𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 ।

[illegible]

ஒருவரே ப்ராணிகளுக்கு ஆத்மாவும், அநாதியும் (தேசத்தால்) முடிவில்லாதவரும் (காலத்தால்) முடிவில்லாதவரும், ஸர்வஜ்ஞரும், அந்தர்யாமியுமாகிறீர். 32

அநிமிஷரும், காலஸ்வரூபியுமாகிய நீரே லவம் முதலிய அவயவங்களால் ஜனங்களின் ஆயுளைக் குறைக்கிறீர்; நீர் கூடஸ்தர்; ஞானரூபர்; பரமேச்வரர்; ஜன்மமில்லாதவர்; மஹான்; ஜீவலோகத்திற்கு ஜீவனகாரணர்; ஜீவன்களுக்கு ப்ரபுவுமாகியவர். 33

உம்மைத் தவிர காரியமுமில்லை; காரணமுமில்லை; ஜங்கமஸ்தாவர ப்ரபஞ்சமும் உமக்கு வேறுபடாதனவாகின்றன. வித்யைகளும், அவைகளின் அங்கங்க

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌨𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾
　　𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌃 ‖　　34

𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂
　　𑌯𑍇𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 |
𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑍇
　　𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 ‖　　35

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌤𑌤𑌮𑍍 |
𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ‖　　36

𑌯𑌦𑌿 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌰𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 |
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ‖　　37

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌵𑌤𑌃, 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃, 𑌤𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ‖ 34 ‖ 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌭𑍋𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌵 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌏𑌵 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌵 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 ‖ 35 ‖ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ‖ 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌹𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 ‖ 36 ‖ 37 ‖ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌯𑌃 𑌮𑌾

ளான வித்யைகளும் யாவும் உம்முடைய சரீரங்களாகவே ஆகின்றன. நீர் ஹிரண்யகர்ப்பரும், முக்குணவடிவத்திற்கப்பா லிருப்பவருமாகிய பிர்ம்ஹா வாகிறீர்　　34

ஓ விபுவே! இந்த ஸ்தூல சரீரமானது ஸத்யந்தான். மிகுந்த ஐச்வர்யமுள்ள ஸ்தானத்தி லிருக்கும் நீர் இந்தச் சரீரத்தால் இந்திரியங்கள் ப்ராணன் மனம் இவைகளின் குணங்களான விஷயங்களைப் பூஜிக்கிறீர்; நீர் அவ்யக்தர் பரமாத்மா, புராண புருஷர்.　　35

அனந்தமும் அவ்யக்தமுமான ரூபமுடைய நீர் இந்த உலகமெங்கும் வ்யாபித்திருக்கிறீர். வித்யை மாயை இவைகளுடன் கூடிய பகவானாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்　　36

வரம் கொடுப்பவர்களுக்குள் உத்தமராகிய ப்ரபுவே! எனக்கு வேண்டிய தான வரங்களைக் கொடுப்பவரானுல் உம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ராணிகளிடம் எனக்கு மரணம் வேண்டாம்　　37

नान्तर्बहिर्दिवा नक्तमन्यस्मादपि चायुधैः ।
न भूमौ नाम्बरे मृत्युर्न नरैर्न मृगैरपि ॥ 38

व्यसुभिर्वासुमद्भिर्वा सुरासुरमहोरगैः ।
अप्रतिद्वन्द्वतां युद्धे ऐकपत्यं च देहिनाम् ॥ 39

सर्वेषां लोकपालानां महिमानं यथात्मनः ।
तपोयोगप्रभावाणां यन्न रिष्यति कर्हिचित् ॥ 40

इति श्रीभागवते महापुराणे
सप्तमस्कन्धे तृतीयोऽध्यायः.

अन्तरिति अन्यस्मादपि ॥ ३८ ॥ व्यसुभिरिति ॥ व्यसुभिः अप्राणैः असुमद्भिः सप्राणैः यथा युद्धेष्वपि तथाप्रतिद्वन्द्वतादिकं देहीति शेषः ॥ ३९ ॥ सर्वेषामिति ॥ तपसा योगेन च प्रभावो येषां तेषां अणिमाद्यैश्वर्यरूपं यन्न रिष्यति न नश्यति तदैश्वर्यं देहीत्यर्थः ॥ ४० ॥

इति भावार्थदीपिकायां तृतीयाध्यायव्याख्या.

உள்ளும், வெளியும், பகலும், இரவும் ஆயுதங்களாலும் உம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளைத்தவிர மற்றவைகளாலும் மரணம்வேண்டாம் பூமியிலும் மரணம் வேண்டாம், ஆகாயத்திலும் வேண்டாம் மானிடர்களாலும் வேண்டாம், ம்ருகங்களாலும் வேண்டாம். 38

உயிரில்லாதவைகளாலும் உயிருள்ளவைகளாலும் தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும் சிறந்த நாகர்களாலும் மரணம் வேண்டாம்; யுத்தத்தில் நிகரற்ற தன்மையையும், ப்ராணிகளுக்கு ஒரே பதியாக இருக்குந் தன்மையையும் அருளல் வேண்டும். 39

தவத்தாலும் யோகத்தாலும் மஹிமை பொருந்திய லோகபாலர்கள் யாவருக்கும் உள்ள மஹிமை போல் எனக்கும் பெருமையை யளித்தல் வேண்டும். எப்பொழுதும் அந்த மஹிமை நாசமடையாதது. 40

3-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌶𑌤𑌧𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍋𑌰𑌥 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌨𑍍 ॥ 1

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌤𑌾𑌤𑍇𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍇 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌮 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌨𑍍 ॥ 2

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌮𑍋𑌘𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ॥ 3

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑌰𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍇𑌮𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥ 4

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌨𑍍 ।

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌪𑍀𑌡𑌯𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌤𑌧𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥ ௧ ॥ 𑌤𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌇𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌮𑍋𑌘𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௩ ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍁

4-வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு வரிக்கப்பட்ட பிர்ம்ஹதேவர் உடனே ஹிரண்யகசிபுவின் தவத்தில் ஸந்தோஷ மடைந்து அந்த ஹிரண்ய கசிபுவுக்கு துர்லபமான வரங்களை விரைவில் கொடுத்தார். 1

ப்ரம்ஹா கூறுகிறார்.

ஏ வத்ஸ! என்னிடம் நீ கேட்டுக்கொண்ட வரங்கள் மானிடர்களுக்கு துர்லபமானவை. ஆயினும் ஓ ஹிரண்யகசிபுவே! மிகவும் துர்லபமான அவ்வரங்களைக் கொடுக்கிறேன். 2

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு அமோகமான அநுக்ரஹமுள்ளவரும் அஸுரச்ரேஷ்டனாகிய ஹிரண்ய கசிபுவால் பூஜை பெற்றவரும் ப்ரஜாபதிகளால் ஸ்துதிக்கப்பெற்றவருமாகிய பகவான் ப்ரம்ஹதேவர் சென்றார். 3

இவ்விதம் வரம்பெற்ற ஹிரண்யகசிபு ஸ்வர்ணமயமான சரீரமடைந்து ப்ராதாவின் வதத்தை யெண்ணி பகவானாகிய விஷ்ணுவிடம் த்வேஷங்கொண்டான்.

𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥ 5

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌰𑌾𑌨𑍃𑌷𑍀𑌨𑍍𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍂𑌨𑍍 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌪𑌤𑍀𑌨𑌪𑌿 ॥ 6

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌶𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑍍 ।
𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌹 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 7

𑌦𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌮𑍍 ।
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌸𑌾𑌖𑌿𑌲𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌤𑍍 ॥ 8

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌰𑌕𑌤𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍈𑌦𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ 9

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌪𑌯𑌃𑌫𑍇𑌨𑌨𑌿𑌭𑌾𑌃 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 ॥ 10

𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌦𑌤𑍀𑌸𑍍𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ 11

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌹 । 𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥5॥7॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 7 ॥ 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌸 𑌅𑌧𑌿𑌵𑌸𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮 ॥ 8 ॥ 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥9॥ 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 ॥10॥ 𑌕𑍂𑌜𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿॥

மஹாக்ரூரனுகிய ஹிரண்யகசிபு திசைகளெல்லாவற்றையும் மூவுலகையும் ஜயித்து தேவர்கள், அஸுரர்கள், மானிட ச்ரேஷ்டர்கள், கந்தர்வர்கள் கருடர்கள், உரகர்கள், ஸித்தர்கள், சாரணர்கள், வித்யாதரர்கள், ரிஷிகள், பித்ருபதிகள், முனிவர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பிசாசங்கள், ஈசர்கள், ப்ரேதங்கள், பூதபதிகள் ப்ராணிகள் எல்லோருக்கும் பதிகள் யாவரையும் ஜயித்துத் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு லோகபாலர்களின் ஸ்தானங்களை அவர்களின் தேஜஸுடன் அபஹரித்தான். 5—7

உலகத்தை ஜயித்த இவ்வஸுரன் ஸ்ரீபொருந்திய நந்தவனத்தையும் ஸ்வர்கத்தையும் அடைந்தான். விச்வகர்மாவால் ப்ரத்யக்ஷமாக ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்டதும், மூவுலகத்து லக்ஷ்மிக்கு இருப்பிடமும், சகல ஐச்வர்யமு முடையதாகிய இந்திரனுடைய கிருஹத்தில் வாஸம் செய்தான். 8

அங்கே படிக்கட்டுகள் பவளங்கள் பூமிகள் உயர்ந்த மரகதங்கள் சுவர்கள் ஸ்படிக விகாரங்கள் தூண் வரிசைகள் வைடூர்ய மயமான விரிப்புகள் விசித்ரமான ஆஸனங்கள் பத்மராகங்கள் முத்து மாலைகளின் வரிசைகளுடைய படுக்கைகள் இவைகளிருந்தன. தங்கள் பாதச்சிலம்புகள் ஒலிக்க இங்கும் அங்கும் செல்லும் தேவஸ்திரிகள் தமது சுந்தரமான முகத்தை ரத்நஸ்தம்பங்களின் பார்த்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள். 9—11

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍋
𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕 𑌏𑌕𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌰𑍇𑌮𑍇𑌽𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌯𑍁𑌗𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍈𑌰𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌚𑌣𑍍𑌡𑌶𑌾𑌸𑌨𑌃 ॥ 12

𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌨𑍋𑌰𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾
𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌶𑍇𑌷𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌃 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍋𑌪𑌾𑌯𑌨𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌯𑍋𑌗𑌬𑌲𑍌𑌜𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 13

𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌰𑌸𑍍𑌮𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ॥ 14

𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍈𑌃 ।
𑌇𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 15

𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍀𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 ॥௧௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௧௨॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌉𑌰𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌦𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌭𑍂𑌤𑌂 ॥

இப்படிப்பட்ட அந்த தேவேந்திர க்ருகத்தில் மிகுந்த வலுவுள்ளவனும் சிறந்த மனமுடையவனும் உலகங்களை ஜயித்தவனும் ஏகராஜனும் மிகக் கடுமையான ஆஞ்ஞை யுள்ளவனுமாகிய ஹிரண்யகசிபு ப்ரதாபமடைந்த தேவர்கள் முதலியவர்கள் தன் பாதத்தில் வணங்க ரமித்தான். 12

ஓ ராஜனே! உக்ரமான வாஸனையுள்ள மதுவினால் மதங்கொண்டவனும் சுழல்வனவும், சிவந்தனவுமாகிய கண்களுடையவனும், தவம், யோகம் வன்மை தேஜஸ் இவைகளுக்கு இருப்பிடமாக விளங்குபவனுமாகிய ஹிரண்யகசிபுவை மும்மூர்த்திகள் தவிர லோகபாலர்கள் யாவரும் காணிக்கையுடன் உபாஸித்தார்கள். 13

இந்திரனுடைய ஆஸனத்தை வன்மைபால் அடைந்த அஸுர ராஜனைப் பற்றி விஸ்வாவஸுவும், தும்புருவும், நானும் (நாரதர்) கந்தர்வ ஸித்தர்களும் கானம் செய்தோம். ஏ பாண்டவ! ரிஷிகள், வித்யாதரர்கள், அப்ஸரஸ்திரீ களும் அடிக்கடி ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். 14

வர்ணாச்ரமங்களுடைய பெரியோர்கள் மிகுந்த தக்ஷிணையோடு யாகங்களைச் செய்து இந்த ஹிரண்யகசிபுவையே பூஜிக்க, இவ்வஸுரன் தன் தேஜஸ்ஸால் ஹவிர்ப் பாகங்களை க்ரஹித்தான். 15

அகூஷ்டவஷ்யா தவஸ்யாவஸீதவஷீவவதீ ஈஹீ ।
யதா காஈஷுவா ஓஷ்ஸ்ஸு நாநாஸ்யுவூஷம் நஹஃ ॥ 16

ரதாகராஸ்வு ரதளவாம்ஸததுஶெஹா ஈஹிஃ ।
க்ஷாரஸீயுவதக்ஷளஓயிக்ஷீரா தொடிகாஃ ॥ 17

ஶெஹெ ஜொணீஹிராக்ஷம் ஸவதுஹூருணாது ஓஜாது ।
டியாா ஜொகவாராநாஶேக ஊவவ வுஷ்மணாது ॥ 19

ஸ ஜஙும் நிஜிதகஙுவெகராவிஷயாது ஹியாது ।
யதொவஜொஷம் ஹுஜாஜெநா நாதுவூஷஜிதெஜீயஃ ॥ 18

ஊவஶெஶ்வுயுதவஸ்ய ஓஷவஸ்யாஹாவதிஙுநஃ ।
காஜொ ஈஹாது வூதீயாய ஶ்ரு ஹுஸாவஈவெயஷஃ ॥ 20

கூ ॥ உவாஸநா ஷுகாரஙஹ ॥ ஜஈஸிதி ॥ கச ॥ கசு ॥ ரதெ்தி ॥ தவ
தெ்தாநஷ்யஃ ஊஹஃ வஹஜிஷ ரதாகராநெவாஹ க்ஷாரெதி ॥ கள ॥ ஶெஹ
ஜகி ॥ குக்ஷம் க்ஷாஸ்ஹாநம் ஈணாது வஷ்ஷஹராதீநு ஸவஜொகவாரா
நாம் வூஷ்யஜியாது ஈணாது வஷடுஷஹநஶொஷணாதீநெக ஊவஷயாா ॥
கஅ ॥ ஸஜகி ॥ நிஜிதாஃ கஙுஹெயெந யதொவஜொஷம் யதாவஹீதி ॥

இந்த அஸுரராஜனுக்கு ஏழு தீவுகளுடைய பூமியானது நல்ல பலனை யளித்தது. ஸ்வர்க்கமானது நினைத்த வஸ்துக்களைப் பொழிந்தது. ஆகாய மானது பலவித ஆச்சர்யங்களைக் கொடுத்தது. 16

(1) லவண, இக்ஷு, ஸுரா, ஸர்ப்பிஸ், ததி, க்ஷீர, ஜல ஸமுத்ரங்களும் நதி களும் அலைகளால் ரத்னக் குவியல்களை அளித்தன. 17

பர்வதமானது தாழ்வரைகளால் ருதுக்களெல்லாவற்றிலும் பலனையும் புஷ் பங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய வ்ருக்ஷங்களை வஹித்து க்ரீடாஸ்தானத்தை நிறை ந்தன. இந்த ஹிரண்யகசிபு ஒருவனே லோக பாலர்களின் தனித்தனியான குணங்களை யுடையவனுயினன். 18

ஏகராஜனுகிய ஹிரண்யகசிபு இவ்வாறு திசைகளை ஜயித்து வேண்டிய விஷய ஸுகங்களை இஷ்டம் போல் அநுபவித்தும் இந்திரியங்களை ஜயிக்காமை யால் திருப்தியடையவில்லை. 19

ஐஸ்வர்யத்தால் மதங்கொண்டவனும், கர்விஷ்டனும், சாஸ்திரம் மீறிய வனும்,ப்ராம்ஹண சாபத்தை அடைந்தவனுமாகிய ஹிரண்யகசிபு வெகுகாலம் இவ்வாறிருந்தான். 20

1. லவண என்பது முதல் 7 ஸமுத்ரங்கள் உப்பு, கரும்பு, மது, நெய், தயிர், பால், ஜலம் இவைகளாம்.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌗𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌶𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌯𑍁𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 21

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑍈 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑍋𑌽𑌮𑌲𑌾𑌃 ॥ 22

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑍋𑌽𑌮𑌲𑌾𑌃 ।
𑌉𑌪𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ 23

𑍐 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌾𑌯 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌭𑌯𑌮𑍍 ॥ 24

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌅𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌮𑍇𑌘𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾 ।
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌕𑌕𑍁𑌭𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌮𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾 ॥ 25

𑌮𑌾 𑌭𑍈𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌃 ।
𑌮𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ 26

௧௯ ॥ ௨௪ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥௨௫॥ 𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥௨௬॥௨௮॥

இவ்வசுரனுடைய கடுமையான தண்டனையால் வருத்தமுற்றவர்களும், லோகபாலர்களுடன் கூடியவர்களுமாகிய ஜனங்கள் யாவரும் மற்ற இடத்திலெங்கும் காப்பாற்றுவாரில்லாமையால் அச்யுதரைச் சரணமடைந்தார்கள். 21

சாந்தரும், நிர்மலரும், ஸன்யாஸிகளுமாகிய துறவிகள் எந்தத்திசையை அடைந்து திரும்பார்களோ எங்கு ஆத்மாவும் ஈஸ்வரருமாகிய ஹரிவாஸம் செய்கிருரோ அந்தத் திசைக்கு நமஸ்காரம்-(எனக்கூறி) 22

அடங்கிய மனமுள்ளவர்களும், ஸமமாகியவர்களும், சாந்தமான புத்தியுள்ளவர்களும், நிர்மலர்களும், நித்ரையற்றவர்களும், வாயுவைப் புசிப்பவர்களுமாகிய தேவர்கள் ஹ்ருஷீகேசரை ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். 23

வாஸுதேவரும், மஹாத்மாவும் பரிசுத்த ஞானனந்த ப்ரவாஹஸ்வரூபருமாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம்! அவரை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு அபயமுண்டாகிறது. 24

அது (1) ரூபமில்லாததும் மேகம் போன்ற சத்தமுடையதும் திசைகளைச் சத்தமிடும்படி செய்யக் கூடியதும் ஸாதுக்களுக்கு அபயத்தைச் செய்வதுமாகிய ஒரு வாக்கு இவர்களுக்கு உண்டாயிற்று. 25

ஓ தேவ ச்ரேஷ்டர்களே! பயமடையவேண்டாம்; உங்களெல்லோருக்கும் மங்களமுண்டாகும். ப்ராணிகளுக்கு என் தர்சனம் நன்மை யாவற்றையும் தருவதாகும். 26

---

1 ரூபமில்லாதது - சொல்லுகிறவன் இல்லாத வாக்கு .

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌪𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 27

𑌯𑌦𑌾 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍋𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑍍𑌸 𑌵𑌾 𑌆𑌶𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 28

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌯𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 29

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌗𑌤𑍋𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌾 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌹𑌤𑌮𑍍 ॥ 30

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋𑌽𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌕𑌃 ॥ 31

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍀𑌲𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 32

𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍇𑌣𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌤𑌮𑌹𑌂 𑌸𑌹𑍇 𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௨௯ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌚 𑌹𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௩௦॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌮𑌹𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥ ௩௧ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚 ॥௩௨॥ 𑌦𑌾𑌸𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾

அஸுரர்களுக்குள் அதமனுகிய ஹிரண்யகசிபுவின் துஷ்டத் தனத்தை நான் அறிவேன்; அதற்கு நிவ்ருத்தியைச் செய்கிறேன். காலத்தை எதிர் பார்த்திருக்க வேண்டும். 27

வேதங்கள் தேவர்கள், கோக்கள், ப்ராம்ஹணர்கள், ஸாதுக்கள், தர்மம், இவைகளிடத்திலும், என்னிடத்திலும் த்வேஷங் கொண்டால் அவன் விரைவில் நாசமடைகிறுன். 28

வைரமில்லாதவனும், ப்ரசாந்தனும், மஹாத்மாவும், தன் பிள்ளையுமாகிய ப்ரஹ்லாதனுக்கு இவ்விரண்யகசிபு த்ரோகம் செய்யப் போகிறுன். அப்பொழுது வரத்தின் வலுவுள்ளவனுயினும் இவனை வதம் செய்கிறேன். 29

லோககுருவாகிய பகவான் அவ்விதம் சொல்ல, தேவர்கள் அவரை வணங்கி வருத்தம் ஒழிந்து திரும்பினர்கள். ஹிரண்யகசிபுவும் மாண்டதாக எண்ணினுர்கள். 30

இந்த அஸுரராஜனுக்கு மிகவும் அற்புதமான நான்கு புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்குள் ப்ரஹ்லாதன் குணங்களால் பெரியவனு யிருந்தான். இந்த ப்ரஹ்லாதன் பெரியோர்களை உபாஸிப்பவன். 31

இந்த ப்ரஹ்லாதன் ப்ராம்ஹணர்களிடம் ப்ரியமுள்ளவன். சீலம் நிறைந்தவன். ஸத்யஸந்தன், இந்திரியங்களை ஜயித்தவன். பூதங்களெல்லாவற்றுக்கும் ஆத்மாபோல் ப்ரியனும் மிகுந்த ஸுஹ்ருத்துமாகியவன். 32

𑌦𑌾𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌦𑍍𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍𑌸𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌰𑍂𑌪𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌢𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 33

𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌰𑍀𑌰𑌧𑍀𑌃 𑌸𑌦𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ 34

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌨 𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌪𑌿𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ॥ 35

𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌗𑌾𑌥𑌾𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌰𑌿𑌪𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 ॥ 36

𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௩௩॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌸𑍁𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 ॥௩௪॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌨 𑌪𑌿𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥௩௫॥ 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌗𑌾𑌥𑌾𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌕𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 ॥௩௬॥ 𑌗𑍁𑌣𑍈

தாஸனைப்போல் பெரியோர்களின் பாதங்களில் வணங்குபவன். தந்தையைப்போல் தீனர்களிடம் வாத்ஸல்ய முள்ளவன். ப்ராதாவைப்போல் ஸமமாகியவர்களிடம் ஸ்னேஹங்கொள்ளுவன், ஆசிரியர்களிடம் ஈஸ்வர பாவனை யுள்ளவன். வித்யை, பொருள், ஜனங்கள், ரூபம் முதலியவைகளில் பெருமையும் கர்வமுமில்லாதவன். 33

வ்யஸனசமயங்களில் வருத்த மடையாத மனமுள்ளவன். கேட்கப்படுவனவும்பார்க்கப்படுவனவுமாகிய விஷயங்களில் அன்பில்லாதவன், அவைகளில் வஸ்து என்ற நோக்க மில்லாதவன், இந்திரியங்கள், ப்ராணன்கள், சரீரம், புத்தி இவைகளின் அடக்க முள்ளவன். எப்பொழுதும் காமமடங்கியவன். அஸுரனுயினும் அஸுரத் தன்மை யில்லாதவன். 34

ஓ ராஜனே! ப்ரஹ்லாதனிடம் கவிகளால் புகழப்படும் குணங்கள் அடிக்கடி காணப்படுகின்றன. ஈச்வரனுகிய பகவானிடத்தில் விளங்குவதுபோல் அந்த குணங்கள் இன்னும் மறையவில்லை. 35

ஓ மஹாராஜ! சத்ருக்களாயினும் தேவர்கள் ஸாதுக்களின் பேச்சைப் பற்றிய ஸபையில் இந்த ப்ரஹ்லாதனை உவமையாக உதாஹரிக்கிறுர்கள். உம்மைப்போன்ற மற்றுமுள்ளவர்களைப் பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? 36

𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑌲𑌮𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍈𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑍀 𑌰𑌤𑌿𑌃 ॥ 37

𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑌕𑍋 𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌜𑌡𑌵𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌗𑍍𑌰𑌹𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 38

𑌆𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌃 ॥ 39

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑌬𑌲𑌚𑍇𑌤𑌨𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 40

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌹 ।
𑌨𑌦𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌜𑍍𑌜𑍋 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 41

𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍂𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌕𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௩௭॥ 𑌨𑍈𑌸𑌰𑍍𑌗𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 । 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌕𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌯𑍈𑌵 ॥௩௮॥ 𑌆𑌸𑍀𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌸𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥௩௯॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌰𑍁𑌦𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌶𑌬𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௪௦॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌃 𑌔𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௪௧॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌃 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇

நிர்மலமும், கணக்குள்ளவைகளுமாகிய குணங்களால் ப்ரஹ்லாதனுடைய மஹிமையை ஸூசனை செய்தேன். இவனுக்கு பகவானுகிய வாஸுதேவரிடம் ஸ்வபாவமாகவே நிகரற்ற அன்பு உண்டாயிற்று. 37

விளையாட்டை விட்டவனும் நாராயணனுகிய க்ரஹத்தால் கவரப்பட்ட மனமுள்ளவனும், சிறுவனுமாகிய ப்ரஹ்லாதன் பகவானிடம் மனமுள்ளவனுகையால் ஜடன் போல் உலகத்தை இவ்வித மென்று அறியவில்லை. 38

கோவிந்தனுல் அணைப்பட்ட இந்த ப்ரஹ்லாதன் உட்காரும்பொழுதும், திரியும்பொழுதும், புசிக்கும்பொழுதும், படுக்கும்பொழுதும், பானம் செய்யும்பொழுதும், பேசும்பொழுதும் இவைகளை த்யானிக்கவில்லை. 39

இவன் சில சமயம் நாராயண த்யானத்தால் கலங்கிய அறிவுடையவனுகி ரோதனம் செய்வான். சில சமயம் ஹாஸ்யம் செய்வான். சில சமயம் அவருடைய த்யானத்தால் ஸந்தோஷ மடைந்து கானம் செய்வான். 40

சில ஸமயம் அவரைப்பற்றிய பாவனையுள்ளவனுகி, தன்மயனுக இருந்து பகவானுடைய சேஷ்டைகளைச் செய்வான். சில சமயம் வாய்விட்டுக் கூச்சலிடுவான். சில சமயம் வெட்கத்தை விட்டுக் கூத்தாடுவான். 41

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑍁𑌲𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 42

𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌽𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌸𑌙𑍍𑌗𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑌾 ।
𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍁-
𑌰𑍍𑌦𑍁𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌦𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌶𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 43

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌕𑌰𑍋𑌦𑌘𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇 ॥ 44

॥ 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ।
𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌵𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌘𑌮𑍍 ॥ 45

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௪௨॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌶𑌮𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥௪௩॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌘𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍 ॥௪௪॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌵𑌾𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌵𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌤𑌵 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍇𑌽𑌘𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍋𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌤 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 ॥௪௫॥ 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌾𑌲𑌾𑌲𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌵 𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌯𑍇𑌶 𑌤𑍍𑌰𑌵𑌯𑌵 ॥௪௬॥ 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁

சில சமபம் மயிர்க் கூச்சலிட்டு பகவானுடைய பாவனை வந்தால், ஆனந்த மடைந்து அழிவில்லாத அன்பால் பெருகும் ஆனந்த பாஷ்பத்துடன் கூடியன வும் கொஞ்சம் மூடியனவுமாகிய நேத்ரங்களுடையவனுகி மௌனமாக இருப் பான். 42

இந்த ப்ரஹ்லாதன் ஸாதுஸங்கத்தினுல் அடையப்பெற்ற நாராயண பாதாரவிந்த ஸேவையால் மனஸுக்கு மிகுந்த ஆனந்தத்தைச்செய்துகொண்டு துஷ்டர்களின் சேர்க்கையால் தீனத்வமடைந்தவனுடைய மனதையும் சாந்த மாகச்செய்தான். 43

ஓ ராஜனே! மஹாபாகவதனும் மஹாபாக்யம் செய்தவனும் மஹாத்மாவு மாகிய புத்ரனை ப்ரஹ்லாதனிடம் ஹிரண்யகசிபு த்ரோஹம் செய்தான். 44

யுதிஷ்டிரர் வினவுகிறுர்.

சிறந்த வ்ரதமுள்ளவரும், தேவர்ஷியுமாகிய ஓ நாரதரே! பிதாவாகிய ஹிரண்யகசிபு பரிசுத்தனும், ஸாதுவுமாகிய குமாரனுக்கு எப்படி த்ரோகம் செய்தானென்பதை உம்முடைய முகமாகத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம்.

புத்ராந் விப்ரதிகூலாந் ஸ்வாந் பிதர: புத்ரவத்ஸலா: ।
உபாலபந்தே ஶிக்ஷார்த்தம் நைவாகமபரே யதா ॥ 46

கிமுதாநுவஶாந் ஸாதூம்ஸ் தாத்ருஶாந் குருதேவதாந் ।
ஏதத்கௌதூஹலம் ப்ரஹ்மந்நஸ்மாகம் விதம ப்ரபோ ।
பிது: புத்ராய யோ த்வேஷோ மரணாய ப்ரயோஜித: ॥ 47

இதி ஸ்ரீபாகவதே ஸப்தமஸ்கந்தே சதுர்த்தோऽத்யாய:.

ஸாதூந் அநபராதாந் குரூந் விப்ரதேவதா யேஷாம் தாந் ப்ரதி ஶ்ராவம் நகுர்வந்தீதி கிமுவக்தவ்யமித்யர்த்த: புத்ராய புத்ரேஷ்வபி பிதுர்த்வேஷ: விபுத்ராகஸ்த்வேஷ: புத்ரஸ்ய மரணாயாபி ப்ரயோஜித: ப்ரவ்ருத்த இதி யத் ஏதத் கௌதூஹலம் விதம நாஶய புத்ராய யோ த்வேஷ: ஸ: பிதுர்மரணாயாபி ப்ரயோஜித: ஏதத் ஏவ ஏதத் கௌதூஹலம் விதமேத்யர்த்த: ॥ 47 ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஸப்தமஸ்கந்தே சதுர்த்தோऽத்யாய:.

தந்தை தனயர்களிடம் வாத்ஸல்ய மடைந்து, அவர்கள் ப்ரதிகூலர்களா யினும் சிக்ஷிப்பதற்காக அவர்களை நிந்திப்பார்கள்; சத்ருக்கள்போல் த்ரோ ஹம் செய்யமாட்டார்கள். 46

அனுகூலர்களும், ஸாதுக்களும், ஆசிரியர்களைத் தெய்வமாகக் கொண்டவர்க ளும், ப்ரஹ்லாதனைப் போன்றவர்களுக்கு த்ரோஹம் செய்வார்களா? பிர்ம்ஹ ஸ்வரூபமறிந்த ஓ ப்ரபுவே! தகப்பன் தனயனுக்குச் செய்த த்வேஷமானது மரணத்திற்காக ஏற்பட்ட தென்ற விவரத்தை எங்களுக்குச்சொல்லவேண்டும். 47

4-வது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌪𑍌𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌲𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 ।
𑌷𑌣𑍍𑌡𑌾𑌮𑌰𑍍𑌕𑍌 𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ॥ 1

𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌨𑌯𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌠𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌠𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥ 2

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇𑌽𑌨𑍁𑌪𑌪𑌾𑌠 𑌚 ।
𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌾𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 3

𑌏𑌕𑌦𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌙𑍍𑌕𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 4

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 । 𑌪𑍌𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ 1 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌠𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌯𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌾𑌠 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑌪𑌾𑌠 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌨 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌏𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ॥ 3 ॥ 4 ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯 [illegible]

---

5 - வது அத்தியாயம்.

நாரதர் கூறுகிறார்.

அஸுரர்கள் மஹிமை பொருந்திய சுக்ரரைப்புரோஹிதராகஇருக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்த சுக்ருடைய பிள்ளைகளாகிய சண்டன், அமர்க்கன் என்பவர்கள் அஸுர ராஜனாகிய ஹிரண்யகசிபுவின் க்ருஹத்தின் அருகே வஸித்தார்கள். 1

அந்த சண்டாமர்க்கர்களிருவரும், நீதியிற் சிறந்தவனும் ஹிரண்யகசிபுவின் மைந்தனுமாகிய ப்ரஹ்லாதனும், மற்றுமுள்ள அஸுர பாலர்களும் படிக்க வேண்டியவைகளைப் படிக்கும்படி செய்தார்கள். 2

அப்பொழுது ப்ரஹ்லாதன் ஆசிரியன் கூறியதைக் கேட்டுப் பிறகு அவ்விதமே படிப்பான். தான் பிறன் என்ற பொய்யான அபினிவேசத்தைச் சார்ந்த விஷயத்தை மனத்தில் நன்றென்று கருதான். 3

ஓ தர்மநந்தன ! ஒரு ஸமயம் அஸுர ராஜன் புத்ரனை மடியின்மீது வைத்துக் கொண்டு "ஓ பாலக ! நீ எதை நன்றென்றெண்ணுகிருய்; சொல்" என்று கேட்டான். 4

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌧𑌿𑌯𑌾𑌮𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌨𑍍𑌧𑌕𑍂𑌪𑌂
𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤 ॥ 5

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌗𑌿𑌰𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌜𑌹𑌾𑌸 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 6
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 7
𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌮𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌜𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌸𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 8

𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑌾𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌕𑍂𑌪𑌵𑌦𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌹𑌂 ॥5॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌹𑌾𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥6॥𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑍂𑌢𑍈𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌵𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃॥7॥ 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌂 ॥8॥ 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌤𑌿।

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிருன்.

அஸுரச்ரேஷ்டராகிய பிதாவே! நான் என்னுடையது என்ற பொய்யான அபிநிவேசத்தால் எப்பொழுதும் வருத்தமுற்ற மனமுடைய மானிடர்களுக்கு நரகத்தில்விழக் காரணமும், பாழுங்கிணறு போன்றதுமாகிய க்ருஹத்தை விட்டு வனம் சென்று விஷ்ணுவைச் சரண மடைவது என்பதையே நன்று என்று நினைக்கிறேன். 5

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிருர்.

அசுரனுகிய ஹிரண்யகசிபு, தன் சத்ருவாகிய விஷ்ணுவின் பக்ஷத்தில் நிலை பெற்ற புத்ரனது சொற்களைக் கேட்டுப் பிறருடைய புத்தியால் சிறுவர்களின் புத்தியானது பேதமடைகிறது என்று கூறி நகைத்தான். 6

விஷ்ணு பக்ஷத்தைச் சார்ந்தவர்களும் மறைந்தவர்களுமாகிய வேதியர்களால் குருவின் கிருஹத்தில் இவனுடைய புத்தியானது பேத மடையாத விதம் இச்சிறுவனை நன்ருய்க் கவனிக்க வேண்டும் என்ருன். 7

அஸுர ரித்விக்குகள் வீட்டுக்கு அழைத்து வந்த ப்ரஹ்லாதனை யழைத்து மதுரமான வாக்கினல் கொண்டாடி நல்ல வார்த்தைகளால் அவனைக் கேட்கிருர்கள். 8

𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌯 𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌷𑌾 ।
𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑍇𑌷 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 9

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌰𑌕𑍃𑌤 𑌉𑌤𑌾𑌹𑍋 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌭𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ 10

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 ॥

𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 11

𑌸 𑌯𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯 𑌏𑌷 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌗𑌤𑌾𑌸𑌤𑍀 ॥ 12

[illegible]

ஓ சிறுவனுகிய ப்ரஹ்லாத ! உனக்கு மங்கள முண்டாகுக. உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும்; பொய் பேசுவது கூடாது; உனக்குச் சிறுவர்களை மீறிய இந்தப் புத்தி மாறுட்டம் எதனுல் ஏற்பட்டது? 9

குலத்திற்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டாக்கும் குமார ! புத்தி பேதமானது பிறரால் ஏற்பட்டதா? அல்லது தானுகவே உண்டாயிற்ரு? கேட்கவிருப்பமுள்ள ஆசிரியர்களாகிய எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். 10

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிருன்.

புமான்களுக்குப்பிறன் தன்னைச்சார்ந்தவன் என்ற பொய்யான அபிநிவேச மானது பகவானுடைய மாயையால் ஏற்பட்டதாம். அந்த அபிநிவேசம் அந்த மாயையால் மோஹமடைந்த புத்தியுள்ள உங்களுக்குக் காணப்படுகிறது. அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 11

பகவான் எப்பொழுது அனுகூலராகின்ருரோ அப்பொழுது, இவன் பிறன் நான் வேருருவன் என்ற பசு புத்தியானது,ப்ராணிகளுக்கு முன்னல் பேதம் அடைந்திருந்தாலும் மாறுதலடைகிறது. (அதாவது ஆத்மநிஷ்டமாகிறது) 12

ஸ ஏஷ ஆத்மா ஸ்வபரேத்யபுத்திபி:
துரத்யயானுக்ரமணோ நிரூப்யதே ।
முஹ்யந்தி யத்வர்த்மநி வேதவாதினோ
ப்ரஹ்மாதயோ ஹ்யேஷ பினத்தி மே மதிம் ॥ 13

யதா ப்ராம்யத்யயோ ப்ரஹ்மன் ஸ்வயமாகர்ஷஸந்நிதௌ ।
ததா மே பித்யதே சேதஶ்சக்ரபாணேர்யத்ருச்சயா ॥ 14

॥ நாரத: ॥

ஏதாவத்ப்ராஹ்மணாயோக்த்வா விரராம மஹாமதி: ।
தம் ஸந்நிபர்த்ஸ்ய குபிதஸ்ஸுதீனோ ராஜஸேவக: ॥ 15

ஏதாவதி வ கவிவெகிஹினிபுரஉவ்யதெ யாக்ஷம் வெதக யத: யஸ்ய வத்மநி ஜிஜ்ஞாஸாபரம் ப்ரஹ்மாதயோபி முஹ்யந்தி தத்ரஹேது: துரத்யயம் துரவ்புநக்ரமணம் கநாவரிதஜநாவணுநம் வா யஸ்யஸ:॥கக॥ நநாநிவிகார ஸ்ய கயம் மதிஹேதுகஷ்வம் தத்ராஹ—பிஷெதி। கயோயயாஹொஹ: கூகஷு ஸ்யாயஸாஜஸ்ய ஸமீபே ஸ்வயமேவ ஹ்ருதி வெதஸ்ரக்ரபாணே: ஸந்நிபள ஸந்நிதிரெவகாதோ ஜாதஸ்ஸ்ராஹ யத்ருச்சயெதி கஸ்ய தவொநாநாஷே: ஸவ்ஸெதபிதி நஜ்ஞாயதஉத்யகு:॥கச॥ ஏதாவதிதி। ராஜஸேவகஉவாவெதி ஶேஷ:॥கடு॥ ஆநீயதாமிதி। வெத்ரதண்ட உவாயாநாம் மயெ்யவதாயகு:தொஷோ தண்ட: கஸ்ய தாபகுஷெ: உதித:உதண்டாஷெ்யஷாதாபகுஸிகெஹேதா:

ஊஹிக்கவும் முடியாத சரிதத்தை யுடையவரும், ப்ரஸித்தியுள்ள வருமாகிய இந்தப்பரமாத்மாவே புத்தியில்லாதவர்களால் தான், பிறன் என்று நிரூபிக்கப்படுகிறார். இந்த ஈசனை அறிய வேண்டுவதில் வேதமோதும் பிர்மா முதலியவர்கள் மோஹமடைகிறார்கள். இந்தப் பகவான் என்னுடைய புத்தியைப் பேதப்படுத்துகிறார். 13

ஓ குருவே ! காந்தத்தின் அருகே இரும்பு தானே எவ்விதம் ப்ரமிக்கிறதோ, அவ்விதம் சக்ரபாணியின் சமீபம் என் மனம் தற்செயலாகப் பேதமடைகிறது. 14

நாரதர் கூறுகிறார்.

மஹாபுத்தியுடைய ப்ரஹ்லாதன் ப்ராம்ஹணனிடம் இவ்வளவு தூரம் சொல்லி ஒழிவடைந்தான். தீனனாகிப அந்தப் பிராம்ஹணன் கோபங்கொண்டு ப்ரஹ்லாதனைத் தூத்திவிட்டு † ராஜசேவகனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான். 15

† ராஜஸேவகனாகிய வேதியன் என்று பொருள்படும் பாடமும் உண்டு.

𑌆𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌰𑍇 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑌯𑌶𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃 ।
𑌕𑍁𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌮𑌃 ॥ 16

𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌵𑌨𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑍋𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌪𑌰𑌶𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃 ॥ 17

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌭𑍀𑌷𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 18

𑌤𑌤 𑌏𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 19

𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌮𑌾𑌪 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 20

𑌕𑍁𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 ॥ 16 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌹 — 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌵𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑍋𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌯𑌮𑌰𑍍𑌭𑌕 𑌏𑌵 𑌨𑌾𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌲𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌶𑍋𑌃 𑌛𑍇𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌛𑍇𑌦𑌨𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇 𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 17 ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌭𑍀𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥ 18 ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸

அடே கொண்டுவா கொரடாவை; நமக்கு அபகீர்த்தியைச் செய்பவனும், குலத்திற்குத் தணல் போன்றவனும், துர்புத்தியுமாகிய இந்த ப்ரஹ்லாதனுக்கு நான்காவதான சிக்ஷையே (அடிப்பது) சாஸ்திரங்களில் கூறப்படுகிறது. 16

அஸுரர்களாகிய சந்தன வனத்தில் இவன் முள்ளுள்ள வ்ருக்ஷம்போல் உண்டானவன். இந்த அஸுரர்களை வேரோடுகளைவதில் பரசு (கோடரி) ஆகிய விஷ்ணுவுக்கு இந்தச் சிறுவன் கொடி (கோடரி மாட்டுங்கழி) யாக ஏற்பட்டவன். 17

இவ்விதம் தூத்தியதுமன்றி இன்னும் பலவித உபாயங்களால் அந்த ப்ரஹ்லாதனுக்கு பயத்தை உண்டாக்கி, தர்மம் அர்த்தம் காமம் இவைகளைப் பற்றிய சாஸ்திரத்தை உபதேசித்தான். 18

பிறகுகுருவானவர் ப்ரஹ்லாதன் நான்கு உபாயங்களையும் தெரிந்துகொண்டவனுயிருப்பதை அறிந்து அவனுக்கு அவன் அன்னையைக்கொண்டுமங்களஸ்னானமும் அலங்காரமும் செய்வித்து அஸுராஜனிடம் அழைத்துச் சென்றார். 19

ஹிரண்யகசிபு தன் பாதங்களில் பணியும் சிறுவனை ஆசீர்வதித்துக்கொண்டாடி வெகு நேரம் வரையில் அவனைத் தழுவி மிகுந்த ஆனந்த மடைந்தான்.

ஆரோப்யாங்கமவக்ராய மூர்த்ந்யஶ்ருகலாம்புபி: |
ஆஸிஞ்சந் விகஸத்வக்த்ரமிதமாஹ யுதிஷ்டிர || 21

|| ஹிரண்யகஶிபு: ||

ப்ரஹ்லாதாநூச்யதாம் தாத ஸ்வதீதம் கிஞ்சிதுத்தமம் |
காலேநைதாவதாயுஷ்மந் யதஶிக்ஷத்குரோர்பவாந் || 22

|| ப்ரஹ்லாத: ||

ஶ்ரவணம் கீர்த்தநம் விஷ்ணோ: ஸ்மரணம் பாதஸேவநம் |
அர்ச்சநம் வந்தநம் தாஸ்யம் ஸக்யமாத்மநிவேதநம் || 23

இதி பும்ஸார்பிதா விஷ்ணௌ பக்திஶ்சேந்நவலக்ஷணா |
க்ரியேத பகவத்யத்தா தந்மந்யே(அ)தீதமுத்தமம் || 24

ஸ்வதீதம் ||21||22|| ஶ்ரவணமிதி | பாதஸேவநம் பரிசர்யா அர்ச்சநம் பூஜா தாஸ்யம் கர்மார்ப்பணம் ஸக்யம் தத்விஶ்வாஸாதி ஆத்மநிவேதநம் தேஹஸமர்ப்பணம் யதா பலே: தஸ்ய பகவத்ஸ்வாதே: ஸ்மரணவாஜநாதிவிஜ்ஞாநக்ரியதே ததாதேஹம் தஸ்மை ஸமர்ப்ய தத்விஜ்ஞாபநமித்யர்த்த: ||23|| இதீதி | இதி பும்ஸார்ப்பிதா த்வகாரேண நவலக்ஷணாநி யஸ்யாஸ்ஸாஸௌ யேநாதீதேந வேஹ பகவதி விஷ்ணௌ பக்தி: க்ரியேத ஸாஸாக்ஷாதேவ ஸதீ யதிக்ரியதே ந து க்ருதா ஸதீ பஶ்சாதர்ப்யேத தது உத்தமமதீதம் மந்யே ந த்வஸ்த்ரோராதீதம் ஶிக்ஷிதம் வா ததாப்யயம் கிஞ்சித்ஸ்துதிமாஹ ||24||25|| தச்சாஹ ப்ரஹ்மபந்தோ இதி | ஹே

ஓ யுதிஷ்டிர! குமாரனே மடியில் வைத்துக்கொண்டு உச்சிமோந்து ஆனந்த பாஷ்பங்களால் அபிஷேகம் செய்வித்து மலர்ந்த முகத்துடன் பின் வருமாறு கூறுகிறான். 21

ஹிரண்யகசிபு சொல்லுகிறான்.

கருணைக்குரிய ப்ரஹலாத! ஆயுள் உள்ளவனே! நீ இக்காலம் வரையில் குருவிடம் எதை அப்யாஸம் செய்தாயோ அந்த உத்தமமானதும், நன்றாய் அத்யயனம் செய்ததுமான விஷயத்தைச் சிறிது சொல்லவேண்டும். 22

ப்ரஹ்லாதன் சொல்லுகிறான்,

விஷ்ணுவின் ச்ரவணம், கீர்த்தனம், ஸ்மரணம், பாதஸேவை, அர்ச்சித்தல் வந்தனம், ஊழியம் செய்தல், ஸ்னேஹம், ஆத்மநிவேதனம் என்னும் ஒன்பது லக்ஷணங்களுடைய பக்தியானது பகவானாகிய விஷ்ணுவிடம் புருஷனால் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டு அனுஷ்டிக்கப்படின் அதையே உத்தமமான அத்யயனம் என்று ப்ரத்யக்ஷமாக எண்ணுகிறேன். 23—24

॥ नारदः ॥

निशम्येत्थं सुतवचो हिरण्यकशिपुस्तदा ।
गुरुपुत्रमुवाचेदं रुषा प्रस्फुरिताधरः ॥ 25

॥ हिरण्यकशिपुः ॥

ब्रह्मबन्धो किमेतत्ते विपक्षं श्रयताऽसता ।
असारं ग्राहितो बालो मामनादृत्य दुर्मते ॥ 26

सन्ति ह्यसाधवो लोके दुर्मैत्राश्छद्मवेषिणः ।
तेषामुदेत्यघं काले रोगः पातकिनामिव ॥ 27

॥ गुरुपुत्रः ॥

न मत्प्रणीतं न परप्रणीतं
सुतो वदत्येष तवेन्द्रशत्रो ।

ब्रह्मबन्धो ब्राह्मणाधम किमेतत् ते त्वया कृतमिति शेषः । कुतः [illegible] मेतत् त्वया कृतमित्यर्थः । किञ्च यन्मामनादृत्य विपक्षं शत्रुपक्षमाश्रयता [illegible] असता अहितकारिणा त्वया हे दुर्मते असारं ग्राहितो बाल इत्यन्वयः ॥ २६ ॥ [illegible] सन्तीति । दुष्टं मैत्रं [illegible] रोग इवेति । "ब्रह्म[illegible]" इत्यादिस्मृत्युक्तः पातकिनां [illegible] ॥ २७ ॥ नेति । मत्प्रणीतं [illegible]

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஹிரண்யகசிபு தன் குமாரனுடைய சொல்லைக் கேட்டு அப்பொழுது கோபத்தால் துடிக்கும் உதடுகளுடன் குரு புத்ரனைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறான். 25

ஹிரண்யகசிபு கூறுகிறான்.

ஓ ப்ராம்ஹணுதம! ஓ துர்ப்புத்தியே! ஏன் அநுசிதமான இந்தக் கார்யத்தைச் செய்தாய்? நீ என்னை அநாதரவு செய்து சத்ருவாகிய விஷ்ணுவை ஆச்ரயித்து வரும் அஸத்தாகையால் என் பாலகனுக்கு ப்ரயோசன மில்லாததை உபதேசித்தாய். 26

உலகத்தில் கெடுதியான மித்ரத்தன்மை யுள்ளவர்களும் கபடவேஷமுடையவர்களுமாகிய துஷ்டர்கள் இருக்கின்றார்கள். பாதகர்களுக்கு ரோகமுண்டாவது போல் துஷ்டர்களுக்குக் காலத்தில் கெடுதியுண்டாகிறது. 27

குருபுத்ரன் கூறுகிறான்.

ஓ இந்திர சத்ருவே! இந்த உம்முடைய குமாரன் என்னால் போதிக்கப் பட்டதும், பிறரால் போதிக்கப்பட்டதுமான விஷயத்தைச் சொல்லவில்லை, ஓ

नैसर्गिकीयं मतिरस्य राजन्
नियच्छ मन्युं कददाः स्म मा नः ॥ 28

॥ नारदः ॥

गुरुणैवं प्रतिप्रोक्तो भूय आहासुरः सुतम् ।
न चेद्गुरुमुखीयं ते कुतोऽभद्रासती मतिः ॥ 29

॥ प्रह्लादः ॥

मतिर्न कृष्णे परतः स्वतो वा
मिथोऽभिपद्येत गृहव्रतानाम् ।
अदान्तगोभिर्विशतां तमिस्रं
पुनः पुनश्चर्वितचर्वणानाम् ॥ 30

न ते विदुः स्वार्थगतिं हि विष्णुं
दुराशया ये बहिरर्थमानिनः ।

कददाः [illegible] अस्मद्दोषारोपं [illegible] इन्द्रशत्रो इत्यनेन न हि ब्राह्मणेषु तव कोप उचित इति भावः ॥ २८ ॥ गुरुणेति । गुरुमुखी गुरुवाक्यजनिता चेत् कुतः ॥ २९ ॥ कृष्णविषयां मतिं गृहव्रतानां विषयासक्तानां प्राप्तुमशक्यत्वादाह — मतिरिति । परतः गुरोः स्वतो वा मिथोऽन्योन्यतो वा नाभिपद्येत न सम्पद्येत केषां गृहव्रतानां संसक्तः इति कृत्वा विज्ञायेषाम् अत एव अदान्तैरनियन्त्रितैः गोभिरिन्द्रियैस्तमिस्रं संसारं विशतां चर्वितस्यैव चर्वणं येषाम् ॥ ३० ॥ ननु श्रीकृष्णस्य परमपुरुषार्थत्वे विदितेऽपि किं न स्युस्तदभिज्ञा इत्याह — नेति । दुराशयाः विषयवासिता

ராஜனே ! இவனுக்கு இந்த புத்தியானது ஸ்வபாவமாகவே ஏற்பட்டது; கோபத்தை அடக்கிக் கொள்ளவேண்டும்; எங்களிடம் தோஷம் கொள்ளவேண்டாம்.

நாரதர் கூறுகிறார்.

குரு இவ்விதம் பதில் சொல்லக் கேட்ட ஹிரண்யகசிபு குமாரனைப் பார்த்து மறுபடி சொல்லுகிறான். ஓ துஷ்ட! இந்தக் கெட்ட அறிவானது உனக்கு குருமுகமாக ஏற்பட இல்லையாயின் எதனால் உண்டாயிற்று? 29

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிறான்.

க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தி லிருப்பவர்களும், அடக்கமில்லாத இந்த்ரியங்களால் ஸம்ஸாரத்தை அடைகிறவர்களும் அடிக்கடி அநுபவித்ததையே அனுபவிப்பவர்களுமாகிய ஜனங்களுக்குப் பிறராலாவது தங்களாலாவது ஒருவருக்கொருவராலேயாவது க்ருஷ்ணனிடம் புத்தி உண்டாகாது. 30

ஈசனுடைய அநேகமான (ப்ராம்ஹணன் முதலிய) பெயர்களுடைய வேதரூபமான கயிற்றில் கட்டுண்டவர்களும், விஷயங்களில் நோக்கமுள்ளவர்களையே

𑌅𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌧𑍈𑌰𑍁𑌪𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾
 𑌵𑌾𑌚𑍀𑌶𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌰𑍁𑌦𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 ॥ 31

𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂
 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍍𑌯𑌨𑌰𑍍𑌥𑌾𑌪𑌗𑌮𑍋 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌃 ।
𑌮𑌹𑍀𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂
 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 ॥ 32

𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 [illegible] 𑌕𑌿𑌂 𑌚 [illegible] 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ‘𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍂𑌰𑌤𑌃 । 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌨𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍’ ॥ 31 ॥ [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌰𑌜𑌃𑌸𑍁𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 [illegible]

வெகுமானிப்பவர்களும், கெடுதியுள்ள அந்தக்காண முடையவர் களுமாகிய துஷ்டர்கள், தங்களிடமே புருஷார்த்த முடையவர்களடையக் கூடிய விஷ்ணுவை ¶ குருடர்களால் அழைக்கப்படும் குருடர்கள் போல் அறிய மாட்டார்கள்.

விஷயாபிமானம் விட்டவர்களாகிய பெரியோர்களின் பாததூளியின் அபிஷேகத்தை எதுவரையிலும் அடையவில்லையோ, அதுவரையில் இவர்களின் புத்தியானது விஷ்ணுவின் சரணத்தைத் தொடாது. இதன் ப்ரயோஜனமானது ஸம்ஸாரத்தை நிவ்ருத்தி செய்யக்கூடியது. 32

¶ குருடர்களால் அழைக்கப்படும் குருடர்கள் வழியை அறியார்கள்; பின்னும் பள்ளத்தில் விழுவார்கள். அதுபோல் விஷயங்களில் நோக்குள்ளவர்களை குருவாகக்கொண்டு காம்யகர்மங்களில் கட்டுண்டால் விஷ்ணுவை அறியாமல் ஸம்ஸாரத்தில் விழுவார்கள் என்பது கருத்தாம்.

இத்யுக்த்வோபரதம் புத்ரம் ஹிரண்யகஶிபூ ருஷா ।
அந்தீக்ருதாத்மா ஸ்வோத்ஸங்காந்நிரஸ்யத மஹீதலே ॥ 33

ஆஹாமர்ஷருஷாவிஷ்ட: கஷாயீபூதலோசந: ।
வத்யதாமாஶ்வயம் வத்யோ நிஸ்ஸாரயத நைர்ருதா: ॥ 34

அயம் மே ப்ராத்ருஹா ஸோயம் ஹித்வா ஸ்வாந் ஸுஹ்ருதோதம: ।
பித்ருவ்யஹந்து: பாதௌ யோ விஷ்ணோர்தாஸவதர்சதி ॥ 35

விஷ்ணோர்வா ஸாத்வஸௌ கிந்நு கரிஷ்யத்யஸமஞ்ஜஸ: ।
ஸௌஹ்ருதம் துஸ்த்யஜம் பித்ரோரஹாத்ய: பஞ்சஹாயந: ॥ 36

பரோப்யபத்யம் ஹிதக்ருத்யதௌஷதம்
ஸ்வதேஹஜோப்யாமயவத்ஸுதோஹித: ।

ஸ்வோத்ஸங்காந்நிரஸ்யத அத: க்ஷிப்தவாந் ॥33॥ ஆஹேதி அமர்ஷ: க்ஷமாபாவ: தேந ஸஹிதயா ருஷா ஆவிஷ்டோ வ்யாப்த: கஷாயீபூதே ஆரக்தே லோசநே யஸ்ய ஹே நைர்ருதா: ராக்ஷஸா: ॥34॥ வத்யத்வே ஹேதுமாஹ। அயமிதி யதோயம் மே ப்ராத்ருஹா அத: யோ விஷ்ணோ: பாதௌ தாஸவதர்சதி தத்பக்ஷபாதித்வாத் அத: ஸ வதாயோக்ய இத்யந்வய: ॥35॥ அஹோ விஷ்ணோரப்யவிஸ்வஸநீயம் கிமிதி ஸ்வீக்ருதவாநித்யாஹ—விஷ்ணோரிதி। அஸமஞ்ஜஸ: அஸாது: ॥36॥ நநு தவாபத்யம் கதம் வத்யஸ்தத்ராஹ—பர இதி। பரோப்யௌஷதிவத்ஹிதக்ருச்சேத் தர்ஹ்யபத்யமேவ ஜ்ஞேயம் ஸுத: ஸ்வதேஹஜோபி அஹிதஶ்சேத் ஆமயவத்த்யாஜ்ய: ஆஸ்தாம் தாவதஸ்ய கதம் வதஸ்தத்ராஹ—

இவ்விதமுரைத்து ஒழிவடைந்த புத்ரனைக் கோபத்தால் மந்தமாகிய மனமுடைய அந்த ஹிரண்யகசிபு மடியிலிருந்து பூமியில் தள்ளினன். 33

பொறுமையையும், கோபத்தையும் மிகுதியாக உடையவனும் சிவந்த கண்களுடையவனுமாகிய அஸுரன் சொல்லுகிறான். ஓ ராக்ஷஸர்களே! வதஞ் செய்வதற்குரிய இவனை விரைவில் வதஞ் செய்யுங்கள், வெளியே தள்ளுங்கள். 34

அதமனாகிய இவன் தன்னைச் சார்ந்த ஸுஹ்ருத்துக்களைவிட்டு சிறிய தந்தையைக்கொன்ற விஷ்ணுவின் பாதங்களை தாஸன்போல் பூஜிக்கிறான். இவன் † ப்ராதாவைக்கொன்றவன்; நிச்சயம். 35

ஐந்து வயதுள்ள இச்சிறுவன் தாய்தந்தையரிடமிருந்து நீக்கமுடியாத அன்பைவிட்டானல்லவா? இந்த மூடன் விஷ்ணுவுக்கு எந்த நன்மையைச் செய்யப்போகிறான். 36

சத்ருவாயினும் ஔஷதம்போல் நன்மையைச் செய்வானாயின் அவன் புத்ரனாகிறான். புத்ரன் தன் தேஹத்திலுண்டானவனாயினும் சத்ருவானால் வ்யாதிபோல் ஆகிறான். தன்னைச்சார்ந்த சரீரமாயினும் கெடுதியுள்ளதாயின் அதனைச்

---

† ப்ராதாவைக் கொன்றவன்—அவனிடம் பக்ஷபாதமுள்ளவன்.

𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌹𑌿𑌤𑌂
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 31

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑍈𑌃 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌧𑌰𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑍍𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 38

𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍈 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ।
𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌾𑌃 ॥ 39

𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌧𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌆𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌨𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ॥ 40

𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌫𑌲𑌾 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ 41

[illegible] 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌵𑍍𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௩௭॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍋 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 ॥௩௮॥ 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥௩௯॥௪௦॥ 𑌪𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍇𑌨𑍋𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿

சேதித்துவிடவேண்டும். அந்தச் சரீரத்தினின்று (கை, கால் முதலியவைகளில் ஏதேனும் ஒன்று) நாசத்தை யடையினும் தேஹமானது ஸுகமாக ஜீவித்திருக்கிறது. 37

முனிவருக்குத் தோஷமுடைய இந்திரியம்போன்றவனும், ஸுஹ்ருத்து என்ற வேஷம்பூண்டவனும், சத்ருவுமான இந்த புத்ரனை போஜனம், சயனம், ஆஸனம் இந்த உபாயங்களனைவற்றாலும் வதஞ்செய்யவேண்டும். 38

அஸுர ராஜனால் இவ்விதம் கட்டளையிடப்பட்டவர்களும், சூலாயுதத்தைக் கையிலுடையவர்களும், தீக்ஷ்ணமான தெற்றிப்பற்களையும் க்ரூரமான முகங்களையும் உடையவர்களும், தாம்பிரவர்ணமான மீசைகளையும் கூந்தலையுமுடையவர்களும், பயங்கரமான சத்தம் செய்பவர்களும், வெட்டிச் சேதியுங்கள் என்று சொல்லுகிறவர்களுமாகிய அந்த ராக்ஷஸர்கள், வீற்றிருக்கும் ப்ரஹ்லாதனை மர்மஸ்தானத்தில் சூலங்களால் குத்தி ஹிம்ஸித்தார்கள். 39-40

ஸர்வ ஸ்வரூபியும், மிகுந்த ஐச்வர்யமுள்ளவரும், விஷயமாகாதவருமாகிய பரமேச்வரரிடத்தில் நிலைபெற்ற மனமுடைய ப்ரஹ்லாதனிடம் புண்யமில்லாதவனுடைய ஸத்கர்மங்கள்போல், அவர்களின் ஹிம்சைகள் வீணாயின. 41

प्रयासेऽपहते तस्मिन् दैत्येन्द्रः परिशङ्कितः ।
चकार तद्वधोपायान्निर्बन्धेन युधिष्ठिर ॥ 42

दिग्गजैर्दन्दशूकेन्द्रैरभिचारावपातनैः ।
मायाभिः सन्निरोधैश्च गरदानैरभोजनैः ॥ 43

हिमवाय्वग्निसलिलैः पर्वताक्रमणैरपि ।
न शशाक यदा हन्तुमपापमसुरः सुतम् ।
चिन्तां दीर्घतमां प्राप्तस्तत्कर्तुं नाभ्यपद्यत ॥ 44

एष मे बह्वसाध्वुक्तो वधोपायाश्च निर्मिताः ।
तैस्तैर्द्रोहैरसद्धर्मैर्मुक्तः स्वेनैव तेजसा ॥

[illegible] ॥४२॥ दिग्गजैरिति । अभिचाराः कृत्यादयः अवपातनानि गिरिशृङ्गादिभ्यः पातनानि [illegible] सन्निरोधैश्च ॥४३॥ हिमेति । पर्वताक्रमणैः पर्वतानां [illegible] तत्कर्तुं नाभ्यपद्यत [illegible] ॥४४॥ चिन्तामेवाह द्वाभ्याम् — एष इति । [illegible] यथा भवति तथा उक्तः [illegible] ॥४५॥ [illegible]

ஓ யுதிஷ்டிர! ப்ரஹ்லாதன் பொருட்டுச்செய்யப்பட்டப்ரயாஸமானது வீணாகியபொழுது ஹிரண்யகசிபு ஸந்தேஹமடைந்து நிர்ப்பந்தமாக அவன் வதமடைவதற்குரியஉபாயங்களைச் செய்தான். 42

திக்கஜங்களாலும், ஸர்ப்ப ச்ரேஷ்டங்களாலும், ஆபிசாரங்களாலும் (பர்வத சிகரங்களினின்று) கீழே தள்ளுவதாலும், மாயைகளாலும், இந்த்ரிய நிரோதங்களாலும், விஷங் கொடுப்பதாலும், உபவாஸங்களாலும், பனியாலும், வாயுவாலும், அக்னியாலும், ஜலத்தாலும், டாபம் செய்யாத புத்ரனை வதஞ் செய்வதற்கு ஹிரண்யகசிபுவால் முடியவில்லை; அவனைக் கொல்லுவதற்கு வேறுவித உபாயத்தையும் அடையவில்லை; மிகுதியான கவலையை அடைந்தான்.

நான் இந்த ப்ரஹ்லாதனை கடுமையுடன் வெகுவாகப் பேசினேன். வதைப்பதற்குரிய உபாயங்களையும் கற்பித்தேன். இவனிடம் உள்ள தேஜஸ்ஸாலேயே அந்த வினை அபசாரம் முதலியவற்றிற்கும் சூலம் முதலியவற்றின் குத்துக்கும் இவன் தப்பிவிட்டான். 45

𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌵𑍈 𑌬𑌾𑌲𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌜𑌡𑌧𑍀𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 46

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌯𑌮𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌯𑍋𑌽𑌮𑌰𑌃 ।
𑌨𑍂𑌨𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨 𑌵𑌾 ॥ 47

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌶𑌣𑍍𑌡𑌾𑌮𑌰𑍍𑌕𑌾𑌵𑍌𑌶𑌨𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌚𑌤𑍁𑌃 ॥ 48

𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋-
𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌣𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑌪𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌨𑌾𑌥 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌹𑍇
𑌨 𑌵𑍈 𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 49

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌵𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌾𑌨𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௪௬॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪௭॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌔𑌶𑌨𑌸𑍌 𑌉𑌶𑌨𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑍌 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇॥௪௮॥ 𑌜𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌹𑍇 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌨𑌂 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌯𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௯ ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤

இவன் ஸமீபத்திலுள்ளவனுயினும், சிறுவனுயினும், தைர்யமுள்ள மன முடையவன். இந்திரியங்களை ஜயித்தவன் ‡ சுனச்சேபன்போல் என்னுடைய அன்யாயத்தை இவன் நினைக்கவில்லை. 46

இவன் அளவிடமுடியாத மஹிமையுள்ளவன், எங்கும் பயமில்லாதவன். மாணமில்லாதவன், இவனுடைய விரோதத்தால் எனக்கு மரணம் உண்டாகப் போகிறது! நிச்சயம்! (இல்லாவிடில்) எனக்கு மாண மேற்படாது. 47

இவ்வாறு கவலையுற்றவனும், கொஞ்சம் வாடிய அழகுள்ளவனும், கீழ் நோக்கிய முகமுடையவனுமாகிய ஹிரண்யகசிபுவைப் பார்த்து சுக்ரன் புத்ரர் களான சண்டாமர்க்கர்கள் தனித்துப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள். 48

ஏ ப்ரபுவே! புருவநெறிப்பினுலேயே நடுங்கும் லோகபாலர்களனைவரையும் மூவுலகையும் நீர் ஒருவரே ஜயித்தீர். ஓ நாத! அந்த உமக்கு விசாரமேன்? சிறு வர்களின் நடத்தையானது குணதோஷங்களுக்கு விஷயமாகாது. 49

---

‡ சுனச்சேபனை அவர் தந்தையாகிய ரிசீகர் ஹரிச்சந்திரன் அல்லது அம்பரீஷராஜ னுக்கு க்ரயம் செய்ய, சுனச்சேபன் தாய் தந்தையரின் அபகாரத்தை நினையாமல் விச்வா மித்ரரைச்சார்ந்து ஸுகம்பெற்றான்; அதுபோல என்பதாம்.

அல்லது நாயின்வால்போல ஸ்வபாவத்தை விடவில்லை என்றும் பொருள் கொள்ள லாம்.

[illegible] 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂
𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌭𑍀𑌤𑍋 𑌨 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌵𑌯𑌸𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵 𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 50

𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 51

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯𑍋𑌚𑌤𑍂𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌵𑌨𑌤𑌾𑌯 𑌚 ॥ 52

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 53

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 [illegible] ॥ 54

[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍁𑌃 [illegible] । 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌤𑌃 [illegible] 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 [illegible] ॥௫௦॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 ॥௫௧॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯 [illegible] 𑌊𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ ௫௨ ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌿 [illegible] 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌨 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌰𑍁𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌂 ॥௫௩॥௫௪॥ 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 ।

குருவாகிய சுக்ரர் வருகிறவரையில் ப்ரஹ்லாதன் பயந்து ஓடாதவண்ணம் இவனை வருணனுடைய பாசங்களால் கட்டிவைக்கவேண்டும். புருஷனுக்கு வயதாலும், பெரியோர்களின் ஸேவையாலும் புத்தியுண்டாகும். 50

ஹிரண்யகசிபு, குருகுமாரர்கள் கூறியதைக்கேட்டு அவ்விதமே ஒப்புக்கொண்டு இந்த ப்ரஹ்லாதனுக்கு அரசர்களுடையவும், க்ருஹஸ்தர்களுடையவும் தர்மங்களை உபதேசம் செய்யவேண்டும் என்று கூறினான். 51

தர்மபுத்ர மஹாராஜனே! சண்டாமர்க்கர்கள் வினயமுள்ளவனும், வணங்கியவனுமாகிய ப்ரஹ்லாதனுக்கு தர்மம், அர்த்தம், காமம் இவைகளை க்ரமமாகக் கூறினார்கள். 52

ஆசிரியர்களால் தனக்கு தர்மம், அர்த்தம், காமம் இம்மூன்றும் க்ரமமாக அப்யாஸம் செய்விக்கப்பட்டாலும் ராகத்வேஷம் முதலியவற்றில் ப்ரீதியுள்ளவர்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட அந்தச் சிக்ஷையை இந்த ப்ரஹ்லாதன் உசிதமாக எண்ணவில்லை. 53

வ்யவஹாரம் ப்ரஸித்தியடைவதைக் கருதி மானிடர்கள் விகற்பத்தை ஏற்படுத்தினார்கள்; ஆனால் இந்த ப்ரஹ்லாதனுக்கு ஸத்யமான அர்த்தமே க்ரமமாக விளங்குகிறது. 54

𑌯𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑍀𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑍈𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍋𑌪𑌹𑍂𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥ 55

𑌅𑌥 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍂𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ 56

𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 ।
𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌅𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑍇𑌰𑌿𑌤𑍇𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 57

𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌕𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ 58

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌹𑍂𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 '𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌏𑌵𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌣𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍. 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌵𑌸𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥55॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥56॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌾𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑍈𑌰𑍀𑌹𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 ॥57॥ 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌯𑍈𑌃 ॥58॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌟𑍀𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஆசிரியர் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திற்குரிய கார்யங்களில் சென்றபொழுது தனக்குச் சமமான வயதுள்ள சிறுவர்கள் சமயம் நேர்ந்தால் ப்ரஹ்லாதனை அழைப்பார்கள். 55

பிறகு மஹாபண்டிதனாகிய ப்ரஹ்லாதன் இனிமையான வாக்கினால் அவர்களை வரவழைத்துக் கருணையால் அவர்களுக்கு ஜன்ம மரணம் முதலியவற்றின் லக்ஷணங்களை மந்தஹாஸமுடையவன்போலக் கூறுவான். 56

ஓ ராஜச்ரேஷ்ட! அச்சிறுவர்கள் யாவரும் ப்ரஹ்லாதனுடைய சொற்களிற்கொண்ட விருப்பத்தால் விளையாட்டுக் கருவிகளைவிட்டு ராகத்வேஷம் முதலியவைகளில் பற்றுதலுடையவர்களின் சேஷ்டைகளாலும், சொற்களாலும் கெடுதியடையாத புத்தியுடன் அவனிடமே கருத்தையும் கண்களையுமுடையவர்களாகி அவனைச்சூழ வீற்றிருந்தனர்.

தயையுள்ளவனும், ஸ்னேஹமுள்ளவனும், அஸுரனும், மஹாபாகவதனுமாகிய ப்ரஹ்லாதன் அவர்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிறான். 57—58

ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 ॥

𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌭𑌕𑌾 𑌹𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌤 𑌵𑌚𑍋 𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌃 ।
𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 1

𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌗𑍁𑌰𑍂𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌨𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 2

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌯𑌾 ।
𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥ 3

𑌕𑌶𑍍𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌿𑌨𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 ॥ 4

𑌯𑍋 𑌨 𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
[illegible]𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌯𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌂𑌮𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌃 ॥ 5

[illegible]

6-வது அத்யாயம்.

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிறன்.

ஆச்சர்யம்! ஓ சிறுவர்களே! என் சொல்லைக் கேளுங்கள்; உங்களுக்கு எங்கும் மங்களமுண்டாகும்; மரணமடைந்தவர்களாகிய ஸ்னேஹிதர்களைப் பாருங்கள்; விளையாடிக்கொண்டு பிழைசெய்யாதீர்கள். 1

நாம் முன்பு சிறுவர்களல்லர், தமக்கு விருப்பமானதை விரும்பியவர்கள் அனர்த்தத்தில் அர்த்தம் என்ற கற்பனையினால் ஆசிரியர் கூறியதையும் கேட்கக்கூடாது. 2

அஞ்ஞானமாகிய நித்ரையிலாழ்ந்தவன் குரு கூறியதைக்கேட்டு ஞானமடையாவிட்டால், "குருடனை யஜமானனாக அடைந்த குருடன்போல்" அந்த ஆசிரியனுடைய அபிப்ராயத்தை நம்புவது கூடாது. 3

சத்ரு எவன், உதாஸீனன் எவன், மித்ரன் எவன், ஆத்மாவுக்கு ப்ரயோஜனம் எது? உங்களிடம் செய்த அபினயங்களால் ஏற்படுவது யாதாம்? தைவமானது ஸம்பத்தையும், விபத்தையும் கொடுக்கக்கூடியது. 4

தன்னுடையவும், ஜனங்களுடையவும் தர்மத்தையும் காமத்தையும் ஹிம்ஸியாதிருத்தல்வேண்டும். இவைகளுக்கு ஹேதுவும், ஸம்மதமுமான அர்த்தமானது மூவுலகத்தும் துர்லபமாகிறது. 5

𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰 𑌆𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑌿𑌹 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌦𑌮𑍍 ॥ 6

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍇𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 ॥ 7

𑌸𑍁𑌖𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥ 8

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌤 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍 ॥ 9

[illegible]

ப்ராஞ்ஞனாகிய புருஷன் ஸ்திரமில்லாததும், அர்த்தங்களைக் கொடுப்பதும் துர்லபமுமாகிய மானிடஜன்மத்தை யடைந்து சிறு வயதிலேயே பகவானைச் சார்ந்த தர்மங்களை அனுஷ்டானம் செய்தல் வேண்டும். 6

இந்த மானிட ஜன்மத்தில் புருஷனுக்கு விஷ்ணுவின் பாதாரவிந்தமே யடைதற்கு உசிதமானது. ஏனெனில் இந்த விஷ்ணு ப்ராணிகள் யாவருக்கும் ப்ரியமுள்ளவர், ஆத்மாவாகியவர், ஈச்வரர்; ஸுஹ்ருத்தாகியவர். 7

ஓ அஸுரர்களே! ப்ராணிகளுக்கு தேஹ ஸம்பந்தத்தால் இந்த்ரியங்களைச் சார்ந்த ஸுகமானது முன் கர்மத்தாலேயே ஜன்மமெல்லாவற்றிலும் முயற்சியின்றி வீண் துக்கமுண்டாவதுபோல் உண்டாகிறது. 8

ஆகையால் ஸுகங்களுக்காக ப்ரயாஸைப்படுவது கூடாது. இதனால் ஆயுளுக்கு மிகுதியும் அழிவு உண்டாகிறது. இவ்விதம் செய்தால் முகுந்த பாதாரவிந்தத்தை யடுத்தவனுக்குண்டாகும் க்ஷேமம் உண்டாகாது. 9

ततो यतेत कुशलः क्षेमाय भवमाश्रितः ।
शरीरं पौरुषं यावन्न विपद्येत पुष्कलम् ॥ 10

पुंसो वर्षशतं ह्यायुस्तदर्धं चाजितात्मनः ।
निष्फलं यदसौ रात्र्यां शेतेऽन्धं प्रापितस्तमः ॥ 11

मुग्धस्य बाल्ये कैशोरे क्रीडतो याति विंशतिः ।
जरया ग्रस्तदेहस्य यात्यकल्पस्य विंशतिः ॥ 12

दुरापूरेण कामेन मोहेन च बलीयसा ।
शेषं गृहेषु सक्तस्य प्रमत्तस्यापयाति हि ॥ 13

पश्यध्वं गतिवैचित्र्यं ज्ञातीनां नः कुटुम्बिनाम् ।
श्रेयो हित्वा तदायासात्स्मरदारानुसंवृतिम् ॥ 14

नानायोनिषु गर्भादिष्ववस्थासु सदावसन् ।
कायमापदनं प्राप्य किं विन्देच्छ्रेय स्वराडपि ॥ 15

नहि वेत्थ न नश्येदिति वा तावत्पुष्कलं क्षेमाय यतेत ॥१०॥ पुंसो वर्षशतमित्यर्धं
आहत्य हि: पुंसो ... । यद्यस्मात् शेते ॥ ११ ॥ मुग्धस्येति । विंशति
वर्षाणि पुंसो याति ॥ दुरापूरेणेति दुरापूरेण दुःपूरेण

ஆதலால் ஜன்மமடைந்த பண்டிதனுகிய புருஷன், புருஷ சரீரமானது நாசமடையாமல் பூர்ணமாக இருப்பதற்குள் க்ஷேமத்தின் பொருட்டு முயல வேண்டும். 10

புருஷனுக்கு நூறு வருடம் ஆயுள் ஏற்பட்டது. இந்த்ரியங்களை ஜயிக்காதவனுக்கு அந்த ஆயுளில் பாதிவீணுகிறது. ஏனெனில் இவன் இரவில் மிகுந்த நித்ரையை அடைந்து சயனம் செய்கிறுன். 11

சிறு வயதில் மூடனுயிருப்பதனுலும் குமாரனுகிய காலத்தில் விளையாட்டினுலும் இவனுக்கு இருபது வருடங்கள் செல்லுகின்றன. மூப்புவந்து சூழ்ந்த தேஹமுடையவனுக்கும் ஸாமர்த்தியமில்லாதவனுக்கும் இருபது வருடங்கள் வீணே செல்லுகின்றன. 12

எங்கும் துக்கம் நிறைந்ததும் வலுவுள்ளதுமாகிய காமத்தாலும் மோஹத்தாலும் தவறுதலடைந்து கிருஹங்களில் பற்றுதலுடைய புருஷனுக்கு மீதியான காலம் வீணே செல்லுகிறது. 13

நன்மையைக் கெடுப்பதான ஆயாஸத்தால் ஸ்மரணத்தைப் பற்றி சேஷ்டிப்பவர்களும், குடும்பிகளும் ஞாதிகளுமாகிற நம்முடைய புத்தியில்லாத்தன்மையைப் பாருங்கள். 14

வெகு யோனிகளில் கர்ப்பம் முதலிய அவஸ்தைகளில் எப்பொழுதும் ஆபத்துக்களுக்கிருப்பிடமான சரீரத்தை யடைந்த பின் ஸ்வராட்டாயினும் எந்த நன்மையை அடையப் போகிறுன் 15

𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌣𑌃 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑍇𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌶𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ 16

𑌕𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌢𑍈𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 17

𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯 𑌈𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌕𑍋 𑌵𑌣𑌿𑌕𑍍 ॥ 18

𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂
𑌕𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥ 19

[illegible]

குற்ற முள்ள கார்யம் எது? குற்றமற்ற கார்யம் எது? ஏனெனில் காலமானது கிரியையின் ரூபமானது. இந்தக்காலத்தால் க்ஷணப்பொழுது விரும்புவதை புருஷன் நூறு ஜன்மங்களிலும் அடைய மாட்டான். 16

இந்த்ரியங்களை ஜயிக்காத எந்தப் புருஷன் க்ருஹங்களில் பற்றுதலுடையதும், அழுத்தமான ஸ்நேஹ பாசங்களால் கட்டுண்டதுமாகிய மனஸை விடுவிக்கச் சக்திபெறுவான். 17

தஸ்கரன், ஸேவகன், வர்த்தகன் இவர்கள் சிறந்த பிராணனைப் பொருளுக்குக் கிரயப் படுத்துகிறார்கள். பிராணனைவிட மேலான அந்தப் பொருளாசையை எவன் துறப்பான்? 18

கருணைக்குரிய மனைவியின் தனித்த சேர்க்கையையும், மனோக்ஞமான ஆலோசனைகளையும், ஸுஹ்ருத்துக்களின் சேர்க்கையையும், இனிமையான சொற்களுடைய சிறுவர்களின் சேர்க்கையையும் அவர்களிடம் அன்பு பாராட்டும் மனமுடையவனும் அவர்களிடம் ஸ்நேகத்தால் கட்டுப்பட்டவனுமாகிய எந்த மானிடன்றான் விடுவான். 19

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍄𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑍍𑌯𑌾
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍄𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌚 𑌦𑍀𑌨𑍌 ।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑍋𑌰𑍁𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥ 20

𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌕𑍋𑌶𑌸𑍍𑌕𑍃𑌦𑌿𑌵𑍇𑌹𑌮𑌾𑌨𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌃 ।
𑌔𑌪𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌜𑍈𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃
𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑍋𑌹𑌃 ॥ 21

𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌪𑍋𑌷𑌾𑌯𑌵𑌿𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌾𑌯𑍁
𑌨 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌮𑌃 ॥ 22

𑌹𑍃𑌦𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌉𑌰𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃॥20॥ 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑍋𑌶𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌶𑌕𑌾𑌰𑌕𑍀𑌟𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍀𑌹𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌔𑌪𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍈𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌜𑍈𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍॥21॥ 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑍋𑌹𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌉𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿—𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌪𑍋𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌨 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌾

புத்திரர்கள் மனத்திற்குப் பிடித்த (மாமன் வீட்டிலுள்ள) பெண்கள் ப்ராதாக்கள் ஸஹோதரிகள் தீனர்களாகிய தாய் தந்தையர் மனோக்ஞமான வஸ்துக்களுடைய கிருஹங்கள் பரம்பரையாக ஏற்பட்ட வ்ருத்திகள் பசுக்கள் ப்ருத்யர்கள் இவைகளை ஸ்மரிப்பவனும் § பூச்சிபோல் கர்மங்களைச் செய்பவனும், லோபகுணத்தால் திருப்திபற்ற ஆசையுடையவனும், ஸ்திரீ ஸுகத்தையும் நாவின் ஸுகத்தையும் வெகுமானிப்பவனும், முடிவில்லாத மோகமுடையவனுமாகிய புருஷன் புத்திரன் முதலியவர்களை எவ்விதம் விடுவான்? எவ்விதம் வைராக்கிய மடைவான். 20—21

தவறிப்போன, புருஷன் குடும்பத்தைப் போஷிப்பதில் தன்னுயுளும் புருஷார்த்தமும் நாசமடைந்து வீணாவதை அறியமாட்டான்; எல்லாவிடத்திலும் மூன்று தாபங்களால் துக்கமடைந்த மனமுடையவனாகித் தன் குடும்பத்தில் நிகரற்ற அன்பையடைந்து துக்கம் என்ற புத்தியையும் பாராட்டான்.

---

§ பூச்சிபோல் என்பது —பூச்சியானது தானிருக்கக் கிருதத்தைக் கற்பிக்கும்போது தான் அதிலிருந்து வெளிவரத் துவாரத்தையும் மீதிவைக்காமல் செய்துவரும். அது போல் கடைத்தேறவழிதேடாமல் வீண்கர்மங்களையே செய்வதாம்.

वित्तेषु नित्याभिनिविष्टचेता
विद्वांश्च दोषं परवित्तहर्तुः ।
प्रेत्येह वाथाप्यजितेन्द्रियस्त-
दशान्तकामो हरते कुटुम्बी ॥ 23

विद्वानपीत्थं दनुजाः कुटुम्बं
पुष्णन् स्वलोकाय न कल्पते वै ।
यः स्वीयपारक्यविभिन्नभाव-
स्तमः प्रपद्येत यथा विमूढः ॥ 24

यतो न कश्चित्क्व च कुत्रचिद्वा
दीनः स्वमात्मानमलं समर्थः ।

किं न करोति यतः स्वकुटुम्बैकपरायणस्य ॥ २२ ॥ प्रेत्य चानर्थो भवतीत्याह — वित्तेष्विति । नित्याभिनिविष्टं चेतो यस्य सः पर वित्तहर्तुः प्रेत्य नरकलक्षणं इह च दण्डादिरूपं दोषं चाप्यवि विद्वान् कथावश्यं अशान्तकामः अशान्ताभिलाषः तत्परवित्तं हरत्येव तथैव संग्रहेषु वर्तमानो नित्याभिनिविष्टः स्वार्थैकपरत्वाद् इति तम् गृहादिषु प्रवृत्तस्य दौरात्म्यादिसंसारवासनाभवतीति विद्वानपीति स्वलोकाय कृतार्थत्वाय न कल्पते किन्तु विमूढो यथा तथा विद्वानपि तमः संसारमेव प्रपद्यते तत्र हेतुः य आत्मीयमिदं परकीयमिदं इति भिन्नभावनायुक्तः ॥ २४ ॥ दीनाः कुत्रापि स्वरूपभोगावस्था तान् यत्नात् स्वरूपमेवेति स्वहेतुरूपं यतोऽपि यतः कश्चिदपि स्वात्मानं मोचयितुं न समर्थः ततः नारायणस्येव तत्पार णं यान्ति तद्यत्नेन स्वः स्वात्मोपलब्धये तम् संन्यासमेव कुर्युः

பொருளில் எப்பொழுதும் அபிநிவேசமுள்ள மனமுடையவனும், பிறர் பொருளைக் கவர்ந்தவனுடைய தோஷத்தை † இவ்வுலகிலும் ‡ பரலோகத்திலும் அறிந்தவனும் இந்த்ரியங்களை ஜயிக்காதவனுமாகிய புருஷன் ஆசையொழியாமல் பிறர் பொருளை அபஹரிக்கிறான். 23

அஸுரர்களே! வித்வானாயினும் இவ்விதம் குடும்பத்தைப் போஷணை செய்து ஆத்ம விசாரத்தை யுத்தேசித்துத் திறமையடைவதில்லை. இந்த வித்வானும் தன்னுடையது பிறருடையது என்று பேதப்பட்ட பாவனையுடையவனாகி மூடன் போல் தமஸ்ஸையே அடைகிறான். 24

மிகவும் தீனத்தன்மையுள்ள எந்த வித்வானும் எந்த விதத்திலும் தன்னைச் சார்ந்த ஆத்மாவை விடுவிப்பதற்குத் திறமையுள்ளவனல்லன். ஏனென்

---

† இவ்வுலகதோஷம் — ராஜ சிக்ஷையாம். ‡ பரலோகதோஷம் — நரகானுபவமாம்.

𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌡𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ 25

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌷𑍁 ।
𑌉𑌪𑍇𑌤 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌂
𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑌿𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ 26

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌤𑍋 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 27

𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌥 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚 ॥ 28

𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 29

𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍃𑌗𑌃 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌗𑌡𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌖𑌲𑌾𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥௨௫॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌏𑌵 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌇𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥௨௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌜𑌨𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌨 𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑌃 ॥௨௭॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌜𑍀𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥௨௮॥ 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌰𑌃

ருல் இவன் காமக்கண்ணுள்ள ஸ்திரீகளுக்கு விளையட்டு ம்ருகமாகிருன். இந்த ஸ்திரீகளிடம் உலகமானது புத்ராதி ரூபமாக உண்டாகிறது. 25

ஆகையால் ஒ அஸுரர்களே! விஷயங்களில் மனமுடைய அஸுரர்களுடைய சேர்க்கையைப் பரிஹஸித்து ஆதிதேவனுகிய நாராயணனை விரைவில் சரணமடையுங்கள். இந்த பகவானைப் பற்றுதலற்றவர்கள் மோக்ஷ ரூபமாக விரும்புகிருர்கள். 26

ஒ அஸுர குமாரர்களே! பகவான் பூதங்களுக்கெல்லாம் ஆத்மாவாகையாலும் எல்லாவிடத்திலும் ஸித்தராகையாலும் அவரைப் பூஜிப்பவனுக்கு வெகுவித ஆயாஸமுண்டாகாது. 27

ஸ்தாவரம் முதல் பிர்மா வரையிலுமுள்ள உயர்வுள்ளவைகளும், தாழ்வுள்ளவைகளுமாகிய ஜீவன்களிடத்திலும் பூத விகாரங்களாகிய (குடம் முதலிய) வஸ்துக்களிடத்திலும் (ஆகாயம் முதலிய) மஹா பூதங்களிடத்திலும், குணங்களிடத்திலும், பிரதானத்திலும், மஹத்தத்வத்திலும் பரமாத்மா ஒருவரே

ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபேண த்ருச்யரூபேண ச ஸ்வயம் ।
வ்யாப்யவ்யாபகநிர்தேச்யோ ஹ்யநிர்தேச்யோऽவிகல்பித꞉ ॥ 30

கேவலாநுபவாநந்தஸ்வரூப꞉ பரமேச்வர꞉ ।
மாயயாऽந்தர்ஹிதைச்வர்ய ஈயதே குணஸர்கயா ॥ 31

தஸ்மாத்ஸர்வேஷு பூதேஷு தயாம் குருத ஸௌஹ்ருதம் ।
பாவமாஸுரமுன்முச்ய யயா துஷ்யத்யதோக்ஷஜ꞉ ॥ 32

துஷ்டே ச தத்ர கிமலப்யமனந்த ஆத்யே
கிம் தைர்குணவ்யதிகராதிஹ யே ஸ்வஸித்தா꞉ ।
தர்மாதய꞉ கிமகுணேன ச காங்க்ஷிதேன
ஸாரம் ஜுஷாம் சரணயோருபகாயதாம் ந꞉ ॥ 33

ப்ரஹ்மஸ்வரூப꞉॥௨௧॥ கதம் தர்ஹி த்ரஷ்ட்ருத்ருச்யபோக்த்ருபோக்யாதிபேத꞉ மாயயேத்யாஹ ப்ரத்யகிதி। ப்ரத்யகாத்மா த்ரஷ்டா போக்தா தத்ஸ்வரூபேண வ்யாபகதயா நிர்தேச்ய꞉ த்ருச்யம் போக்யம் தேஹாதிரூபேண வ்யாப்யதயா ச நிர்தேச்ய꞉ மாயயா [illegible] ஸ்வதஸ்து ஸ்வயம் [illegible] ஸந் யத்வா அநிர்தேச்யோऽபி ஸந் ஏவம் நிர்தேச்ய꞉ [illegible] விகல்பித [illegible] ॥௨௨॥ கேவலேதி। யத꞉ கேவலாநுபவாநந்தஸ்வரூபம் யஸ்ய [illegible] குணாத்மக꞉ ஸர்கோ யஸ்யாஸ்தயா மாயயா அந்தர்ஹிதைச்வர்ய꞉ [illegible] ॥௨௩॥ தஸ்மாதிதி। [illegible] தஸ்மாத்ஸர்வேஷு பூதேஷு [illegible] தயாம் ஸௌஹ்ருதம் ச [illegible] ॥௨௪॥ தத꞉ கிமித்யத ஆஹ — துஷ்ட இதி । தத்ர [illegible] குணவ்யதிகராத் [illegible] ஸ்வஸித்தா꞉ யத்வா [illegible] தஸ்ய சரணயோ꞉ ஸாரம் ஜுஷாம் [illegible]

ப்ரகாசிக்கிறார். இவர் மஹிமை பொருந்தியவர், ஈச்வரர், அழிவில்லாதவர், பிரத்யகாத்ம (பார்ப்பவன் புஜிப்பவன்) ஸ்வரூபத்தாலும், த்ருச்ய ரூபத்தாலும் வ்பாப்யம், வ்யாபகம் இவைகளாலும் குறிப்பிடத்தக்கவர், உண்மையில் குறிப்பிடத்தகாதவர், விகல்பமில்லாதவர், கேவலாநுபவ ஸ்வரூபமாகிய ஆனந்தத்தை ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவர். குணங்களின் ஸ்ருஷ்டியுடைய மாயையில் மறைந்த ஐச்வர்யமுடையவராகி, இந்த பகவான் இவ்விதம் அடையப்படுகிறார்.

ஆகையால் நீங்கள் அஸுரத்தன்மையை விட்டுப் பூதங்களெல்லாவற்றிலும் அன்பையும் கருணையையும் செய்யுங்கள். இதனால் அதோக்ஷஜர் ஸந்தோஷமடைகிறார். 32

பகவானுடைய பாதபத்மங்களிலுள்ள ஸாரத்தை யடைந்தவர்களும் அவருடைய குணங்களை கானம் செய்பவர்களுமாகிய நமக்கு அநந்தரும், ஆதியிலுண்டானவருமாகிய அந்த ஈசன் ஸந்தோஷமடைவாரானல் குணங்களின் பரிணமத்தால் தானே ஸித்தியான தர்மம் முதலியவைகளால் என்ன பயன்? விரும்பும் மோக்ஷத்தாலே தான் என்ன பயன்? 33

धर्मार्थकाम इति योऽभिहितस्त्रिवर्ग
ईक्षा त्रयी नयदमौ विविधा च वार्ता ।
मन्ये तदेतदखिलं निगमस्य सत्यं
स्वात्मार्पणं स्वसुहृदः परमस्य पुंसः ॥ 34

ज्ञानं तदेतदमलं दुरवापमाह
नारायणो नरसखः किल नारदाय ।
एकान्तिनां भगवतस्तदकिञ्चनानां
पादारविन्दरजसाप्लुतदेहिनां स्यात् ॥ 35

[illegible] ॥ 36

[illegible]

தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்று கூறப்படும் மூன்று வகையும் ஆத்ம வித்யை, கர்மவித்யை, நீதி, தண்டம், பலவித ஜீவிகை, வேதத்தின் அர்த்தமாகிய இவையும் அந்தர்யாமியாகிய பரம புருஷனுக்கு ஸ்வாத்மார்ப்பண ஸாதனமாயின் ஸத்யமாக எண்ணுகிறேன். 34

அடையமுடியாத இந்த ஞானம் யாவற்றையும் * நாருக்கு ஸ்நேகிதராகிய நாராயணர் நாரதருக்கு உபதேசித்தார். ஒரே நிச்சயமுள்ளவர்களும், வேறு பிரயோஜனத்தை விரும்பாதவர்களும் பகவானுடையபாதாரவிந்ததூளியில்மூழ்கிய தேகமுடையவர்களுமாகிய ஸாதுக்களுக்கும் அந்த ஞானமுண்டாகிறது. 35

பரமாத்ம விஷயமான தத்வ ஞானத்தின் உற்பத்தியால் இரண்டற்றவரும் வ்யஸனமில்லாதவரும் சலன மில்லாத இந்த்ரியங்களுடையவரும், உயர்ந்த அவதூத வேஷத்துடன் காணப்படுகிறவருமாகிய பகவான் தாம் ஆத்ம விகற்ப பேதத்தை எழுந்தராகக் கூறினர். 36

* நாருக்கு ஸ்நேஹிதர் நாராயணரென்பவர், பதரிகாச்ரமத்தில் வஸிப்பவர்.

ஶ்ருதமேதந்மயா பூர்வம் ஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநஸம்யுதம்।
தர்மம் பாகவதம் ஶுத்தம் நாரதாத்தேவதர்ஶநாத்॥ 37

॥ தைத்யபுத்ரா ஊசு: ॥

ப்ரஹ்ராத த்வம் வயம் சாபி நர்தேऽந்யம் வித்மஹே குரும்।
ஏதாப்யாம் குருபுத்ராப்யாம் பாலாநாமபி ஹீஶ்வரௌ॥ 38

பாலஸ்யாந்த:புரஸ்தஸ்ய மஹத்ஸங்கோ துரந்வய:।
சிந்தி நஸ்ஸம்ஶயம் ஸௌம்ய ஸ்யாச்சேத்விஶ்ரம்பகாரணம்॥ 39

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே மஹாபுராணே
ஸப்தமஸ்கந்தே ஷஷ்டோऽத்யாய:.

ஸ்த்ரீணாம் பாலாநாம் தேஹிநாம் ஸர்வேஷாமபி தஜ்ஜ்ஞாநம் ஸ்யாத் ந தூத்பத்திகாலாபேக்ஷேதி நியம:॥௩௬॥ ஶ்ருதமிதி। ஏதந்மயாபி நாரதாச்ச்ருதம் விஜ்ஞாநஸம்யுதம் அநுபவபர்யந்தம் தர்மம்ச ஶ்ருதம்॥௩௭॥ தத்ராதிவிஸ்மிதா: ப்ருச்சந்தி தைத்யபுத்ரா:। ப்ரஹ்ராதேதி। ஏதாப்யாமந்யம் குரும் ந வித்ம: ஏதயோராசார்யயோஸ்ஸதா ஸேவாஹம் நாரதஸங்கோ ஜாத இதி சேத் தத்ராஹு: பாலாநாமபி இதி ஶிஶூநாமப்யந்த:புரஸ்தாநாமபீஶ்வரௌ நியந்தாரௌ அதஸ்தயோர்ந வ்ருத்தௌ நஸம்பவதி॥௩௮॥ ஸ சாத்ராகதஶ்சேதபி ந ஸம்பவதீத்யாஹு:—பாலஸ்யேதி। துரந்வய: துர்கட: விஶ்ரம்பகாரணம் விஶ்வாஸஹேது:॥௩௯॥

இதி பாவார்தபோதிகாயாம் ஷஷ்டாத்யாய வ்யாக்யா.

தேவராகிய ப்ரபுவிடம் நோக்கமுடைய நாரதரிடம் விக்ஞானத்துடன் கூடிய ஞானத்தை நான் கேட்டேன். சுத்தமும், பகவானைச் சார்ந்ததுமான தர்மத்தையும் கேட்டேன். 37

தைத்ய புத்திரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ ப்ரஹ்லாத! நீயும் நாங்களும் இந்த குருவின் குமாரர்களாகிய இருவரைத்தவிர மற்றொரு குருவையும் அறியோம். சிறுவர்களுக்கு இந்தச் சண்டாமர்க்கர்கள் யஜமானர்களாகின்றார்கள். 38

அந்தப்புரத்தி லிருப்பவனாகிய சிறுவனுக்கு நாரதருடைய சேர்க்கையானது தகாது. ப்ரஸன்னனாகிய பிரஹல்லாத! நம்பிக்கைக்குக் காரணமானால் எங்களுடைய இந்த ஸந்தேகத்தைப் போக்கவேண்டும். 39

6 - வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

ஸப்தமோऽத்யாய ப்ராரம்ப:.

॥ நாரத: ॥

ஏவம் தைத்யஸுதை: ப்ருஷ்டோ மஹாபாகவதோऽஸுர: ।
உவாச ஸ்மயமாநஸ்தாந் ஸ்மரந் மதநுபாஷிதம் ॥ 1

॥ ப்ரஹ்லாத: ॥

பிதரி ப்ரஸ்திதேऽஸ்மாகம் தபஸே மந்தராசலம் ।
யுத்தோத்யமம் பரம் சக்ருர்விபுதா தாநவாந் ப்ரதி ॥ 2

பிபீலிகைரஹிரிவ திஷ்ட்யா லோகோபதாபந: ।
பாபேந பாபோऽபக்ஷீதி வதந்தோ வாஸவாதய: ॥ 3

தேஷாமதிபலோத்யோகம் நிசம்யாஸுரயூதபா: ।
வத்யமாநாஸ்ஸுரைர்பீதா துத்ருவுஸ்ஸர்வதோ திசம் ॥ 4

களத்ரபுத்ரவித்தாப்தாந் க்ருஹாந் பசுபரிச்சதாந் ।
நாவேக்ஷமாணாஸ்த்வரிதாஸ்ஸர்வே ப்ராணபரீப்ஸவ: ॥ 5

ஸப்தமே மாத்ருகர்ப்பஸ்தே ஸ்வஸ்மிந்நாரதபாஷிதம் ।
ப்ரஹ்லாதோ வர்ணயாமாஸ சிஷ்யேப்யஸ்தத்த்வஸித்தயே ॥

1॥ “அஸ்யாபி நாரதாதேவாநுக்ரஹ உதீரிதம் । தத்ஸ்வாநுபவமாஹ பித்ரோர்தேஷாம் ஸம்ஹிதாயா:” பிதரீதி । அஸ்மாகம் பிதரி ஹிரண்யகசிபௌ ॥
2॥ பிபீலிகைரிதி । ஸ்வக்ருதேநைவ பாபேநைவ பாபோऽஸௌ அபக்ஷி அபக்ஷீத

7-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அஸுரகுமாரர்கள் கேட்க மஹாபாகவதனாகிய பிரஹ்லாதன் மந்தஹாஸம் செய்து என் சொல்லை நினைந்து சொல்லுகிறான். 1

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிறான்.

எங்கள் தகப்பனாகிய ஹ்ரண்யகசிபு தவம் செய்ய மந்தரமலை சென்றபின்பு தேவர்கள் அஸுரர்களின் பொருட்டு யுத்த முயற்சி செய்தார்கள். 2

உலகங்களைத் தவிக்கச் செய்யும் பாவியாகிய இவ்வஸுரன் எறும்புகளால் கடிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம் போல் பாபத்தால் விழுங்கப்பட்டான் என்று இந்த்ரன் முதலியவர்கள் பேசிக்கொண்டார்கள். 3

அஸுர ச்ரேஷ்டர்கள் யாவரும் தேவர்களின் ஸைன்ய முயற்சியைக் கேட்டுத் தேவர்களால் அடிபட்டுப் பயந்து மனைவி, மைந்தர்கள், பொருள், ஆப்தர்கள், கிருஹங்கள், பசுக்கள், பரிவாரங்கள் இவைகளை விரும்பாமல் ப்ராணனை விரும்பி விரைவாகத் திசைகளெங்கும் ஓடினார்கள். 4—5

𑌵𑍍𑌯𑌮𑍃𑌦𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌜𑌯𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌮 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ॥ 6
𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀𑌂 𑌕𑍁𑌰𑌰𑍀𑌮𑌿𑌵 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌪𑌥𑌿 ॥ 7
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌪𑌤𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌨𑌾𑌗𑌸𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥ 8

॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌠𑌰𑍇 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌵𑌿𑌷𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ।
𑌆𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 9

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍋 𑌬𑌲𑍀 ॥ 10

𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌦𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍋𑌧𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௫ ॥ ௬ ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍃𑌦𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌮𑍃𑌦𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௬ ॥ ௭ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌾𑌗𑌸𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌪𑌰𑌾𑌧𑌾𑌮𑍇𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ ௮ ॥ 𑌆𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌂 𑌅𑌤𑌃 𑌏𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵

ஜயத்தினல் விளங்கும் தேவர்கள் ராஜாவின் அரண்மனையை நாசஞ் செய்தார்கள். இந்த்ரனும் ராஜாவின் பட்ட மகிஷியாகிய என் தாயையும் க்ரஹித்தான். 6

அந்த மார்க்கத்தில் தற்செயலாக வந்த தேவர்ஷியாகிய நாரதர் இந்த்ரனால் கொண்டுபோகப்படுகிறவளும் பயத்தால் வருத்தமடைகிறவளும் குராபக்ஷிபோல் கதறுகிறவளுமாகிய என் தாயைப் பார்த்தார். பிறகு இந்த்ரனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். 7

ஓ தேவராஜ! குற்றமில்லாத இந்த ஸ்திரீயை அழைத்துச் செல்வது கூடாது. ஓ மஹாபாக்கிய சாலியே! பிறன் மனைவியும் பதிவ்ரதையுமாகிய இவளை விட்டு விடு என்றார். 8

இந்த்ரன் கூறுகிறான்.

இவளுடைய வயிற்றில் தேவ சத்துருவாகிய ஹிரண்யகசிபுவின் ஸஹிக்க முடியாத வீர்யமிருக்கிறது. ப்ரஸவமாகும்வரை இவளிருக்கட்டும். கார்யத்தின் மார்க்கத்தை யடைந்த பின்பு விட்டுவிடுகிறேன். 9

நாரதர் கூறுகிறார்.

தோஷமில்லாதவனும், மஹாபாகவதனும், மஹானும், விஷ்ணுதாஸனும் வலுவுடையவனும் கர்ப்பத்திலிருப்பவனுமாகிய இச்சிறுவன் உன்னால் மரணமடையமாட்டான். 10

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌚𑌃 |
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌯𑍌 ‖ 11

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍃𑌷𑌿𑌰𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 |
𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹𑍋𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌗𑌮𑌃 ‖ 12

𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌾 |
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 ‖ 13

𑌋𑌷𑌿𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍀 |
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌯𑍇 ‖ 14

𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌦𑍁𑌭𑌯𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 |
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌮𑍍 ‖ 15

𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌨 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌪𑌹𑍇𑌤𑍁𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ‖௰‖ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 | 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌽𑌪𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 ‖௧௧‖ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 | 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ‖௧௨‖ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 | 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 ‖ ௧௩ ‖ 𑌋𑌷𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 | 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌯 ‖ ௧௪ ‖ 𑌋𑌷𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 | 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃

இவ்விதம் சொன்னவுடன் இந்த்ரன் நாரதரின் சொல்லை வெகுமானித்து அஸுரன் மனைவியை விட்டு விட்டு விஷ்ணுவினிடம் பிரியமுள்ள என்னிடம் பக்தியால் அந்த ஸ்திரீயை வலம் வந்து ஸ்வர்க்கம் சென்றான். 11

பிறகு நாரத முனிவர் என் மாதாவைத் தமதாச்ரமத்திற் கழைத்துச் சென்று சமாதானம் செய்து "வத்ஸே! உன் பதி வரும்வரை இந்த ஆச்ரமத்தில் வாஸம் செய்வாயாக" என்றார். 12

அந்த அஸுர பட்டமகிஷியும் அவ்விதமே ஒப்புக்கொண்டு அஸுர ராஜன் பயங்கரமான தவத்தினின்று திரும்பிவரும் வரையில் நாரதரின் ஸமீபத்தில் எங்கும் பயமின்றி வஸித்தாள். 13

கர்ப்பிணியும் பதிவ்ரதையுமாகிய அவள் தன் கர்ப்பம் க்ஷேமமடைவதற்காகவும் ‡ இஷ்டம்போல் பிறப்பதற்கும் மிகுந்த பக்தியுடன் அந்த ரிஷிக்குப் பணிவிடை செய்தாள். 14

திறமையுள்ளவரும் கருணையுடையவருமாகிய அந்த ரிஷி அவளுக்கு என்னையுமுத்தேசித்து நிர்மலமான தர்ம தத்வத்தையும் ஞானத்தையும் கொடுத்தார். 15

---

‡ இஷ்டம் போல் என்பது—தன் கணவன் வந்தபின்பு என்பதாம்.

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌦𑌧𑍇 ।
𑌋𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌜𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 16

𑌭𑌵𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌤𑍇 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌵𑍈𑌶𑌾𑌰𑌦𑍀 𑌧𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥ 17

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌷𑌡𑌿𑌮𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ॥ 18

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌏𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌗𑍍𑌘𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑍋𑌽𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 19

[illegible]

என் மாதா அதனை நீண்டகாலமானதாலும் ஸ்திரீயாகையாலும் மறந்தாள். ரிஷியாகிய நாரதரால் அநுக்ரஹம் பெற்ற என்னை அந்த நினைவு இன்னும் விடவில்லை 16

என் சொல்லானது நம்பிக்கையினால் எனக்கு உண்டாக்கியிருப்பதுபோல் ஸ்திரீகளுக்கும், சிறுவர்களுக்கும், உங்களுக்கும், திறமையுள்ள புத்தியும், ஶ்ரத்தையும் உண்டாக்கட்டும். 17

திறமையுள்ள மூர்த்தியின் காலத்தால் ஜன்மம் முதலிய இந்த † ஆறு விகாரங்களும் வ்ருக்ஷத்தின் பலன்களுக்குப்போல் தேஹத்திற்குக் காணப்படுகின்றன. ஆத்மாவில் காணப்படவில்லை. 18

ஆத்மா நித்யர், அழிவில்லாதவர், சுத்தர், ஏகர், க்ஷேத்ரக்ஞர், ஆச்ரயர், அவிக்கிரியர், ஸ்வத்ருக், ஹேது, வ்யாபகர், அஸங்கர், அநாவ்ருதர், 19

† ஆறு விகாரங்கள்—இருப்பது, உண்டாவது, வ்ருத்தியடைவது, பரிணமமாவது, குறைவுறுவது, நாசமடைவது.

𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍈𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌮𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 20

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍁 𑌹𑍇𑌮𑌕𑌾𑌰𑌃
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍈𑌰𑍍
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤 ॥ 21

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌕𑌃𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 22

𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃' 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 19 ॥ 𑌏𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍌𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍁𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 ॥ 20 ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌜𑌨𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹-𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍁 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌹𑍇𑌮𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍈𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 ॥ 21 ॥ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍇𑌕𑌵𑌚𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍌 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌏𑌵 𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂

வித்வானானவன் ஆத்மாவின் சிறந்த இப்பன்னிரண்டு லக்ஷணங்களால் தேஹம் முதலியவற்றில் மோஹத்தாலுண்டாகும் நான் என்னுடையது என்ற பொய்யான நோக்கத்தை விடவேண்டும். 20

உபாயங்களை யறிந்த தட்டான் ஊதுவது முதலியஉபாயங்களால் க்ஷேத்திரமாகிய கற்களில் ஸ்வர்ணத்தை யடைவதுபோல் அத்யாத்மஸ்வரூபமறிந்தவன் ஆத்மாவை அடையத்தக்க உபாயங்களால் க்ஷேத்திரமான தேகங்களில் பிரமத்தன்மையை அடைகிறான். 21

¶ பிரகிருதிகள் எட்டு என்றும் அவைகளின் § குணங்கள் மூன்றென்றும் ()விகாரங்கள் பதினாறென்றும் ஸாக்ஷித்தன்மையின் சேர்க்கையால் []புருஷன் ஏகனென்றும் (கபிலர் முதலிய) ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். 22

¶ ப்ரகிருதிகள்—மூலப்பிரகிருதி, மஹத்தத்வம், அஹங்காரம், ஐந்துதன்மாத்திரைகள். ஆக எட்டு.

§ குணங்கள்—ஸத்வம்-ரஜஸ், தமஸ்.

() விகாரங்கள்—பதினொரு இந்திரியங்கள் ஐந்துமஹாபூதங்கள் ஆகப் பதினாறு.

[] புருஷன்—ஆத்மா.

𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍 ॥ 23

𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍇𑌨𑍋𑌶𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ॥ 24

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌃 ॥ 25

“𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 । 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷” 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௨௨ ॥ 𑌦𑍇𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌏𑌵 𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 [illegible] — 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍇𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑍋 [illegible] 𑌅𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌯𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌮𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌃 [illegible] 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 [illegible] 𑌤𑍇𑌨 𑌉𑌶𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 “𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌾 [illegible] 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 ॥ ௨௫ ॥ [illegible] 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍈𑌃 [illegible] 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍

தேஹமானது எல்லாவற்றின் ஸமூஹ ரூபமானது; இது ஸ்தாவரம், ஜங்கமம் என்று இரண்டுவிதமாகிறது. இந்த தேகத்திலேயே ஆத்மாவைத் தேட வேண்டும். இல்லையென இல்லையென ஆத்மா இல்லாதவிடத்தை விட்டு வேருகத்தோன்றுகிறுர். 23

அந்வயம் வ்யதிரேகம் இவைகளாலுண்டான விவேகத்தினுல் பரிசுத்தமான புத்தியைக்கொண்டு விசாரிப்பதற்குரியனவும் வ்யாகூலத்தன்மை இல்லாதனவுமாகிய ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளால் ஆத்மாவைத் தேட வேண்டும். 24

ஜாகரணம் ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி என்னும் மூன்றும் புத்தியின் வ்ருத்திகளாகின்றன. அவைகளை அனுபவிப்பவன் ஆத்மா ஸாக்ஷி, மேலானவன் மூன்று குணங்களின் . ஸ்வரூபமுள்ளனவும் கர்மங்களாலுண்டாவனவும்

ஏபிஸ்த்ரிவர்ணை: பர்யஸ்தைர்புத்திபேதை: க்ரியோத்பவை: ।
ஸ்வரூபமாத்மனோ புத்த்யேத்கந்தைர்வாயுமிவான்வயாத் ॥ 26

ஏதத்த்வாரோ ஹி ஸம்ஸாரோ குணகர்மநிபந்தன: ।
அஜ்ஞானமூலோ(அ)பார்த்தோ(அ)பி பும்ஸ: ஸ்வப்ன இவார்ப்யதே ॥ 27

மனோமயத்வாத்புருஷார்த்தா: ஸ்வப்னஜாகரயோஸ்ஸமா: ।
த்ருஷ்டா நஷ்டா அபி த்யாதா: ஶோகமோஹபயப்ரதா: ॥ 28

பரஸ்ய நிர்குணஸ்யாபி குணஸங்காந்நிவர்த்ததி: ।
வ்யக்தம் ஜன்மாத்யயோ வ்யக்த: ஸ்வாபேஷ்வேஹ ந ஸ்வத: ॥ 29

கர்மக்ருதத்வாத்தஸ்யா ஏபிர்பேதைரவஸ்தா: க்ரமாதர்பர்யஸ்தா அன்வயாச்ச தத
வஸ்தாவாநிவர்த்திநத ஆத்மந: ஸ்வரூபம் பர்யேஷணீயமித்யர்த்த:
தத்ருஷ்டாந்த: கந்தைஷு பாஷ்பேஷு தஸ்யாஶ்ரயம் வாயுமிவ ॥ ௨௬ ॥
நநு தர்ஹி யதா கந்தஸம்ஸர்கோ வாயோரௌபாதிகோ விவேகஜ்ஞாநேந
நிவர்த்ததே ஏவமாத்மந: ஸம்ஸாரோ ந நிவர்த்தேத இத்யாஶங்க்யாஹ — ஏத
திதி । ஏதத்த்வார: புத்திபேதத்வாரக: தத்வஸ்தாத்வாரகோ வாஸ்தவ: ஹி யஸ்மாச்ச
பந்த: ஏவ குணா: கர்மாணி ச நிபந்தநமஸ்ய இதி ததா ஸஜ்ஞாந
மூல: அத: அபார்த்தோ(அ)பி ஸ்வப்நவதாரோப்யதே அவித்யாஸ்வப்நஜாகராவஸ்
தாவஸ்த்வஸம்பந்தஸ்ய வாஸ்தவத்வாபிஷேகோ த்ருஷ்டாந்த: ॥ ௨௭ ॥ தஸ்மாதிதி ।
யதேவம் நிவ்ருத்திமபேக்ஷதே தஸ்மாத்புத்திஜ்ஞாநம் । தஸ்ய நிர்ஹரணம் ஸாதநம்
கிம் தத்ர யோக: கர்மஸந்த: த்யாநம் ஜாகராதிரூபவாஸநாபர இதி

தள்ளப்பட்டனவுமாகிய இந்த புத்திபேதங்களால் வாஸனைகளால் வாயுவைப்
ப்போல் புத்தியின் சேர்க்கையால் ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறியவேண்டும். 26

ஸம்ஸாரமானது புத்தியின் த்வாரமாக ஏற்பட்டது; குணங்களையும், கர்
மங்களையும் நிபந்தனையாக உடையது; அஞ்ஞானத்தை மூலமாகக் கொண்டது,
ப்ரயோஜன மில்லாதது. ஆயினும் புருஷனுக்கு ஸ்வப்னம் போல் ஏற்படு
கிறது. 27

புருஷார்த்தங்கள் எல்லாம் மனோமயமாகையால் அவை ஸ்வப்னத்திலும்,
ஜாக்ரத்திலும் ஸமமானவையாம். இவைகளை நினைப்பவனுக்கு இவை பார்க்கப்பட்
டாலும், பார்க்கப்படா விடினும் சோகம், மோஹம், பயம் இவைகளைக்கொடுக்
கின்றன. 28

பரமாத்மா நிர்க்குணராயினும் குணஸம்பந்தத்தால் துக்கம், வ்யக்த
மான ஜன்மம், வ்யக்தமான நாசம் இவை ஏற்படுகின்றன. இவை ஸ்வப்னவஸ்
தையிலுள்ளபோதே யொழிய ஸ்வபாவமாக ஏற்படா. 29

தஸ்மாத்பவத்பி: கர்தவ்யம் கர்மணாம் த்ரிகுணாத்மநாம் ।
பீஜநிர்ஹரணம் யோக: ப்ரவாஹோபரமோ திய: ॥ 30

தத்ரோபாயஸஹஸ்ராணாமயம் பகவதோதித: ।
யதீச்வரே பகவதி யதா யைரஞ்ஜஸா ரதி: ॥ 31

குருசுச்ரூஷயா பக்த்யா ஸர்வலப்தார்பணேந ச ।
ஸங்கேந ஸாதுபக்தாநாமீச்வராராதநேந ச ॥ 32

ச்ரத்தயா தத்கதாயாம் ச கீர்தநைர்குணகர்மணாம் ।
தத்பாதாம்புருஹத்யாநாத்தல்லிங்கேக்ஷார்ஹணாதிபி: ॥ 33

ஹரி: ஸர்வேஷு பூதேஷு பகவாநாஸ்த ஈச்வர: ।
இதி பூதாநி மநஸா காமைஸ்தை: ஸாது மாநயேத் ॥ 34

தஸ்மாத் ॥ ௩௰ ॥ ததேவம் ஜ்ஞாநப்ரகாரமுக்த்வா தத்ஸாதநம் பக்தேஸ்தத்ஸாதநா ந்யப்யாஹ பஹுபி:— தத்ரேதி । யைர்யை: யதாயதாவதநுஷ்டிதை: ரதிர்ப்ரீதிஸ்ஸ்யாத் ஸ ஏவாயமோ பகவதோக்த: ததா ஹி ஸ்ரீகீதாஸு 'யத்கரோஷி யதச்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத் । யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மதர்ப்பணம்' இதி 'பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய அஹமேவம்விதோऽர்ஜுந' இத்யாதி ச ॥ ௩௧ ॥ தமேவோபாயம் ப்ரபஞ்சயந்நாஹ — குர்விதி । குரோ: சுச்ரூஷயா பக்த்யா ச ஸர்வேஷாம் லப்தாநாமர்ப்பணேந ॥ ௩௨ ॥ ச்ரத்தயேதி । தஸ்ய லிங்காநாம் ப்ரதிமாநாம் ஈக்ஷணமர்ஹணமாதிர்யேஷாம் தைர்தர்சநைச்ச ॥ ௩௩ ॥ ௩௪ ॥ ஹரிரிதி । நிஜைஸ்தை: ஷண்ணாம் காமைர்ஜ்ஞாயதோஹமேஸோஹமேவேதி ஸ்வயம்

ஆகையால் முக்குண வடிவமான கர்மங்களுக்கு விதையாகிய அஞ் ஞானத்தைப் பொசுக்குவதும், புத்தியின் ப்ரவாஹமாகிய ஜாக்ரம் முதலி யவற்றை ஒழிப்பதுமான யோகத்தை நீங்கள் செய்தல் வேண்டும். 30

பகவாஞகிய ஈச்வரனிடம் விதிப்படி. அநுஷ்டிக்கும் தர்மங்களால் பக்தி யும், நிகரற்ற அன்பும் உண்டாகின்றன என்பது வெகு உபாயங்களுக்குள் ஒன்றென்று நாரதருரைத்தார். 31

குருசுச்ரூஷை, பக்தி, கிடைத்ததை யெல்லாம் கொடுப்பது, ஸாதுக்க ளுடையவும் பக்தர்களுடையவும் சேர்க்கை, ஈச்வர பூஜை, அவருடைய சரி தத்தில் ச்ரத்தை, அவருடைய குணங்களையும் கர்மங்களையும் உரைத்தல், அவ ருடைய பாதார விந்தத்யானம், அவருடைய மூர்த்திகளைத் தர்சித்தல் பூஜிப் பது முதலியவைகளால் பக்தியுண்டாக வேண்டும். 32—33

பகவானும், ஈச்வரருமாகிய ஹரியானவர் பூதங்களிலெல்லாவற்றிலுமிருக் கிறார் என்றெண்ணி மனஸுடன் ஆசிக்கத்தக்க வஸ்துக்க ளெல்லாவற்றாலும் பூதங்களை நன்கு வெகுமானித்தல் வேண்டும். 34

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 35

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾-
𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌤𑌨𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 ।
𑌯𑌦𑌾𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌷𑍋𑌤𑍍𑌪𑍁𑌲𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌂
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌰𑍌𑌤𑌿 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 36

𑌯𑌦𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸-
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌹𑍁𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑍇
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌤𑍍𑌰𑌪𑌃 ॥ 37

𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨-
𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।

𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍈𑌃 ॥ ௩௫ ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃— 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌕𑌾𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌚 𑌤𑍈𑌃 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌤𑌿 ॥ ௩௬ ॥ ௩௭ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌆𑌶𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍀 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃

---

(1) ஆறு வர்க்கங்களை ஜயித்த இந்தப் புருஷர்கள் ஈச்வரரும் பகவானு மாகிய வாஸுதேவரிடம் பக்தி செய்யவேண்டும். இதனல் பகவான் நிகரற்ற அன்பை அடைகிறார். 35

பகவானுடைய கர்மங்களையும், நிகரற்ற குணங்களையும் லீலா சரீரங்க ளால் ஏற்பட்ட வீர்யங்களையும் கேட்டு மிகுந்த ஸந்தோஷத்தா லுண்டான ரோமாஞ்சத்தாலும் ஆனந்த பாஷ்பத்தாலும் தயங்கும்படி வாய்விட்டு உய ர்வாக கானம் செய்கிறான், சத்தம் செய்கிறான், நர்த்தனம் செய்கிறான். 36

ஆத்மஸ்வரூபத்தில் புத்தியுடையவனும், வெட்கத்தை விட்டவனுமாகிய ஒருவன் க்ரஹக்கோளாருள்ளவன் போல் சில ஸமயம் ஹாஸ்யம் செய்கிறான், கூவுகிறான்; ஆலோசனை செய்கிறான்; ஜனங்களை நமஸ்கரிக்கிறான்; பெரு மூச்சுவிட்டு அடிக்கடி ஓ லோகநாத! ஓ ஹரியே! ஓ நாராயண! என்று சொல்லுகிறான். 37

அப்பொழுது புருஷன் பந்தம் யாவும் நீங்கப்பெற்றுஈசனுடைய சேஷ்டை முதலியவற்றின் பாவனையால் அநுசரிக்கப்பட்ட மனத்தையும் சரீரத்தையும்

---

(1) ஆறுவர்க்கங்கள்— காமம், க்ரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம், இவைகளாம்.

निर्दग्धबीजानुशयो महीयसा
भक्तिप्रयोगेण समेत्यधोक्षजम् ॥ 38

अधोक्षजालम्भमिहाशुभात्मनः
शरीरिणः संसृतिचक्रशातनम् ।
तद्ब्रह्मनिर्वाणसुखं विदुर्बुधा-
स्ततो भजध्वं हृदये हृदीश्वरम् ॥ 39

कोऽतिप्रयासोऽसुरबालका हरे-
रुपासने स्वे हृदि छिद्रवत्सतः ।
स्वस्यात्मनः सख्युरशेषदेहिनां
सामान्यतः किं विषयोपपादनैः ॥ 40

रायः कलत्रं पशवस्सुतादयो
गृहा मही कुञ्जरकोशभूतयः ।

[illegible]

உடையவனுகி அஹங்காரம் வாஸனைகள் ஒழிந்து மிகுந்த பக்திப்ரவாஹத்தால் அதோக்ஷஜரை அடைகிறுன். 38

கெடுதியான மனமுள்ள புருஷனுடைய ஸம்ஸார சக்ரத்தை நாசம் செய்வதும் அதோக்ஷஜருக்கு ஆச்ரயமுமாகியதையே பண்டிதர்கள் பிர்மஸ்வரூபத்தில் லயமடையும் மோக்ஷ ஸுகமென்று கூறுகிறுர்கள். ஆகையால் அந்தர்யாமியாகிய பகவானை ஹிருதயத்தில் பஜியுங்கள். 39

ஓ அஸுரச்சிறுவர்களே ! தன்னைச் சார்ந்த ஹ்ருதயத்தில் ஆகாசம் போலிருப்பவரும் ஸத்திய ஸ்வரூபரும் பிராணிகள் யாவற்றுக்கும் ஸ்நேஹிதருமாகிய ஹரியை உபாஸிப்பதில் என்ன பிரயாஸமிருக்கிறது? ஸாமான்யமாக விஷயங்களைத் தேடுவதால் என்ன பயன்? 40

க்ஷணப் பொழுதில் நாசமடையும் ஆயுளுடைய மானிடனுக்கு ஐச்வர்யங்கள், மனைவி, பசுக்கள், மக்கள் முதலியவர்கள், கிருஹங்கள், பூமி, யானை

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌙𑍍𑌗𑍁𑌰𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚𑌲𑌾𑌃 ॥ 41

𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍀
𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌾𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌦𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌂
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌯𑌾 𑌤𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 42

𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ।
𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ 43

𑌸𑍁𑌖𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌇𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌹𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌨𑍀𑌹𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 44

[illegible]

கள் கோசம் ஸம்பத் சலனமுள்ள இந்த அர்த்த காமங்கள் யாவும் எவ்வளவு ப்ரியத்தைச் செய்யும்? 41

இவ்விதமே யாகங்களால் ஏற்பட்டனவும் நாசமடையக் கூடியனவும், பெருமையுள்ளவைகளும், நிர்மலமுமாகிய (ஸ்வர்க்கம் முதலிய) உலகங்களும் பிரயோஜனமில்லாதன. ஆகையால் ஆத்மஞானமடைவதன்பொருட்டுப் பார்க்க முடியாததும் கேட்கமுடியாததுமான அந்தப் பரமாத்மாவையே ஒரே பக்தியுடன் பஜனம் செய்யுங்கள். 42

வித்வானும், பூஜிப்பதற்குரியவனுமாகிய மானிடன் இங்கு எதை உத்தேசித்துக் கர்மங்களைச் செய்கிறானோ அதற்கு விபரீதமான பலனை அவச்யம் அடைகிறான். 43

இங்கு ஸுகத்திற்கும் துக்கவிமோசனத்திற்கும் கர்மத்தைச் செய்ய ஸங்கற்பமேற்படுகிறது. விருப்பமில்லாமையின் காரணமாக ஸுகமடைந்த புருஷன் விருப்புவதால் துக்கமடைகிறான். 44

कामान् कामयते काम्यैर्यदर्थमिह पूरुषः ।
स वै देहस्तु पारक्यो भङ्गुरो यात्युपैति च ॥
किमु व्यवहितापत्यदारागारधनादयः ।
राज्यं कोशगजामात्यभृत्याप्ता ममतास्पदाः ॥ 46
किमेतैरात्मनस्तुच्छैः सह देहेन नश्वरैः ।
अनर्थैरर्थसङ्काशैर्नित्यानन्दरसोदधेः ॥ 47
निरूप्यतामिह स्वार्थः कियान् देहभृतोऽसुराः ।
निषेकादिष्ववस्थासु क्लिश्यमानस्य कर्मभिः ॥ 48
कर्माण्यारभते देही देहेनात्मानुवर्तिना ।
कर्मभिस्तनुते देहमुभयं त्वविवेकतः ॥ 49

देहस्य॥௪௪॥ किमुतान्यदिति । कामान् भोगान् काम्यैः विषयैः कर्मभिर्वा पारक्यः श्वादिभोग्यः नश्वरः भङ्गुरश्च॥௪௫॥ किमुतेति । किमुतेहात् व्यवहिताः अपत्यादयः एतद्विषयाः पारक्या इति किमु वक्तव्यम्॥௪௬॥ किञ्च स्वयं परमार्थरूपस्य किमेतैरित्याह—किमेतैरिति॥௪௭॥ भोगावसराभावाच्च न कश्चित्स्वार्थ इत्याह—निरूप्यतामिति । प्राक्तनैः कर्मभिः क्लिश्यमानस्य कर्मभिः कियानयमिति वा स्वार्थः॥௪௮॥ ननु कर्मसु संसारदेषु भोगावसरः स्यात्तत्राह—कर्माणीति । नरदेहं कर्म तदुभयं देहादिकं परमार्थतयाऽऽह । उभयं कर्मदेहं च अविवेकतः शुद्धात्मानवधानतः॥௪௯॥ तस्मादिति।

புருஷன் எந்த தேஹத்தை யுத்தேசித்து விஷயங்களால் ஸுகங்களை விரும்புகிறுனே அந்த தேஹமானது (நாய் நரி முதலிய) பிறருக்காக ஏற்பட்டது; நாசமடையக் கூடியது; போவதும் வருவதுமானது. 45

என்னுடையது என்பதற்கு ஸ்தானமாகியவர்களும் (தேகத்திற்கு) வேறுபட்டவர்களுமாகிய மக்கள், மனைவி, வீடு, பொருள், ராஜ்யம், கோசம், ஸேனை மந்திரிகள், ப்ருத்தியர்கள் ஆப்தர்கள் இவர்கள் பிறரைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டுமோ? 46

நித்யானந்த ரஸத்திற்கு ஸமுத்ரமாகிய ஆத்மாவுக்கு அனர்த்தங்களும் அர்த்தம்போல் தோன்றுவனவும் துச்சங்களும் தேஹத்துடன் நசிக்கக்கூடியவைகளுமாகிய (முன் கூறிய) புத்திரன் முதலியவைகளால் என்ன பயன்? 47

ஓ அஸுரர்களே! கர்மங்களால் க்லேசமடையும் மானிடனுக்கு நிஷேகம் (ஸ்திரீயின் சேர்க்கை)முதலிய அவஸ்தைகளில் தனக்குரிய பிரயோஜனம் எவ்வளவு என்பதை நிரூபிக்கலாம். 48

தேஹமுடையவன் ஆத்மாவை அநுஸரிக்கும் தேஹத்தால் கர்மங்களைச் செய்ய யத்தனிக்கிறுன்; கர்மங்களால் தேகத்தை அடைகிறுன்; தேஹத்தையும் கர்மத்தையும் அவிவேகத்தால் அடைகிறுன். 49

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 ।
𑌭𑌜𑌤𑌾𑌨𑍀𑌹𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍀𑌹𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 50

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌭𑍂𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 ॥ 51

𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 52

𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 ॥ 53

𑌨 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌤𑌪𑍋 𑌨𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑍇𑌽𑌮𑌲𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ 54

𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 ॥ 55

𑌯𑌦𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌦𑌧𑍀𑌨𑌾𑌃 ॥50॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀 ॥51॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌜𑍍𑌞𑌤𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 ॥52॥53॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌮𑌲𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌂

ஆகையால் அர்த்தங்களும் காமங்களும் தர்மங்களும் எந்த பகவானைச் சார்ந்தவைகளோ அந்த இச்சை இல்லாதவரும் ஈச்வரரும் ஆத்மாவுமாகிய ஹரியை பஜியுங்கள். 50

தம்மால் (பகவானால்) உண்டான மஹா பூதங்களால் ஏற்பட்ட பூதங்கள் யாவற்றுக்கும் விஷ்ணு ஆத்மாவாகியவர். அந்தர்யாமி, ஈச்வரர், பிரியமுள்ளவர். 51

தேவன் அஸுரன் மானிடன் ராக்ஷஸன் கந்தர்வன் யாவராயினும் ஞானமுடையவனாகி முகுந்தனுடைய பாதங்களைப் பஜனம் செய்வானாயின் நன்மை அடைவான். 52

அஸுரகுமாரர்களே! முகுந்தனுடைய ப்ரீதியை உத்தேசித்து ப்ராமணனாகவும் தேவத்தன்மை ரிஷித்தன்மையுடனும் இருப்பது திறமையுள்ளவைகளல்ல. சரித்திரமும் திறமையாகாது. வெகு விஷயங்களை யறிந்த தன்மையும் திறமையுள்ளதாகாது. தானமும், தவமுமாகா. யாகமும் சௌசமும் வ்ரதங்களுமாகா. விஷ்ணுவானவர் நிர்மல பக்தியால் ப்ரீதியடைகிறார். மற்றவை யாவும் நடனமேயாம். 53—54

ஓ அஸுரர்களே! ஆத்மாவின் உபமானத்தையறிந்து ஸர்வ பூதங்களுக்கும் ஆத்மாவும், ஈச்வரரும், பகவானுமாகிய ஹரியிடம் எப்பொழுதும் பக்தியைச் செய்யுங்கள். 55

𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌖𑌗𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ 56
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 57

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌬𑌹𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌟𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂॥௫௪॥௫௫॥ 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂॥௫௬॥ 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌅𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂. 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑌣𑌂॥௫௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அஸுரர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், ஸ்திரீகள், சூத்ரர், இடையர், பக்ஷிகள், ம்ருகங்கள், பாபமுள்ள ஜீவன்கள் இவர்களும் மோக்ஷமடைகிறார்கள். 56

கோவிந்தரிடம் ஏகாந்த பக்தியும், எங்கும் கோவிந்தருளரென்று வெகுமானிப்பதுமே இவ்வுலகில் புருஷனுக்கு உயர்வுள்ள ப்ரயோஜனம் என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 57

7 - வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

अष्टमाध्याय प्रारम्भः.

॥ नारदः ॥

अथ दैत्यसुताः सर्वे श्रुत्वा तदनुवर्णितम् ।
जगृहुर्निरवद्यत्वान्नैव गुर्वनुशिक्षितम् ॥ 1

अथाचार्यसुतस्तेषां बुद्धिमेकान्तसंस्थिताम् ।
आलक्ष्य भीतस्त्वरितो राज्ञ आवेदयद्यथा ॥ 2

श्रुत्वा तदप्रियं दैत्यो दुःसहं तनयानयम् ।
कोपावेशचलद्गात्रः पुत्रं हन्तुं मनो दधे ॥ 3

क्षिप्त्वा परुषया वाचा प्रह्रादमतदर्हणम् ।
आहेक्षमाणः पापेन तिरश्चीनेन चक्षुषा ॥ 4

प्रश्रयावनतं दान्तं बद्धाञ्जलिमवस्थितम् ।
सर्पः पदाहत इव श्वसन् प्रकृतिदारुणः ॥ 5

अष्टमेऽत्र प्रह्लादं हन्तुं दैत्यो हतः स्वयम् ।
आविर्भूय नृसिंहेन स च ब्रह्मादिभिः स्तुतः ॥

अन्तःकृपारसापूर्णो बहिःक्रोधी नृकेसरी ॥ दैत्यं नृसिंहरूपेण हतवान् स्वयमागतः ॥१॥ अथेति । एकान्तसंस्थिताम् आत्मनिष्ठां यथायथावत् ॥२॥ श्रुत्वेति । स दैत्यः पुत्रं हन्तुं मनो दधे अन्वयः । कोपावेशेन चलद्गात्रं यस्य सः ॥३॥ क्षिप्त्वेति । क्षिप्त्वा तिरस्कृत्य वाचा सरोषेण तिरश्चीनेन वक्रेण ॥४॥५॥ हेडावितीति । हेतुः अप्रिये

8-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்.

ப்ரஹ்லாதன் வர்ணித்ததை அஸுர குமாரர்கள் யாவரும் கேட்டு ச்லாக்ய மெனக் கொண்டு அதை க்ரஹித்தார்கள்; குரு கூறியதை க்ரஹிக்கவில்லை. 1

பிறகு ஆசார்ய குமாரன் இவர்களின் புத்தி அந்தர்முகமாக இருப்பதைக் கவனித்து அஞ்சி விரைவாக அரசனாகிய ஹிரண்யகசிபுவிடம் உண்மையைத் தெரிவித்தான். 2

அஸுர ராஜன், ஆசிரியர் கூறிய தனக்கு விருப்பமில்லாத புத்ரனுடைய அநீதியைக் கேட்டு கோபாவேசத்தினால் அசையும் சரீரமுடையவனாகிப் புத்ரனைக் கொல்ல மனங் கொண்டான். 3

காலால் மிதிபட்ட ஸர்ப்பம் போல் பெருமூச்சு விடுபவனும், ஸ்வபாவமாகவே குரூரனுமாகிய அஸுர ராஜன், விநயத்தோடு வணங்கியவனும், இந்த்ரிய நிக்ரஹமுள்ளவனும், கை கூப்பியவனும், அருகிலிருப்பவனும், கெடுதியடையத் தகாதவனுமாகிய ப்ரஹ்லாதனை வக்ரமும், பாபமுள்ளதுமான கண்ணால் பார்த்து கடோரமான வாக்கினால் நிந்திக்கிறான். 4-5

॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌃 ॥

𑌹𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌲𑌭𑍇𑌦𑌕𑌰𑌾𑌧𑌮 ।
𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥ 6

𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌽𑌭𑍀𑌤𑌵𑌨𑍍𑌮𑍂𑌢 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌬𑌲𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌃 ॥ 7

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 ॥

𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍
𑌸 𑌵𑍈 𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑍇𑌽𑌵𑌰𑍇𑌽𑌮𑍀 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾 𑌯𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌾𑌃 ॥ 8

𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌽𑌸𑌾
𑌵𑍋𑌜𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌶𑌃 ॥ 9

𑌮𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌙𑍍𑌘𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌮𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿॥௬॥𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑍀𑌤𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌬𑌲𑌃॥௭॥௮॥ 𑌵𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃। 𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌰𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌓𑌜𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑌾𑌟𑌵𑌂 𑌸𑌹𑌃 𑌮𑌨𑌃𑌪𑌾𑌟𑌵𑌂 𑌓𑌜 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍 ॥

ஹிரண்யகசிபு கூறுகிறான்.

அடே! துஷ்டா! மந்தபுத்தியே! குலத்திற்கு பேதத்தைச் செய்தவனே! அதம! எனதாஞ்ஞையை மீறிய உன்னை இப்பொழுதே யமலோகம் சேர்க்கின்றேன். 6

நான் கோபங் கொண்டால் லோக பாலர்களுடன் மூவுலகங்களும் நடுங்குகின்றன. அவ்வளவு மஹிமையுள்ள என் உத்தரவை ஏ மூட! நீ எந்தவலுவைக் கொண்டு மீறினாய். 7

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிறான்.

ஓ ராஜனே! எனக்கும் உமக்கும் மாத்திரந்தான் வலுவிருக்கிறதென்பதில்லை. உயர்வுள்ளவைகளும், தாழ்வுள்ளவைகளும்; ஸ்தாவர ஜங்கமங்களும், ப்ரும்ஹா முதலியவர்களும் எவரிடம் ஸ்வாதீனப் படுகிறார்களோ அந்த பகவானே மற்றுமுள்ள வலுவுடையவர்களுக்கும் வல்லமை யுடையவர். 8

மிகுந்த பராக்ரம முள்ள அந்த ஈச்வரனே ப்ரத்யக்ஷ கால ரூபியாகிறார்; ஓஜஸ் (இந்த்ரியங்களின் திறமை) ஸஹஸ், (மனதின் திறமை) தைர்யம், வன்மை, இந்த்ரியங்கள் இவைகளின் ஸ்வரூபமாகிறார். உயர்வுள்ளவரும், முக்குணங்களுக்கு ஈசனுமாகிய அந்த பகவானே தம்சக்திகளால் ப்ரபஞ்சத்தைப் படைக்கிறார். பரிபாலிக்கிறார் ஸம்ஹரிக்கிறார். 9

ஜஹ்யாஸுரம் பா⁴வமிமம் த்வமாத்மந:
  ஸமம் மநோ த⁴த்ஸ்வ ந ஸந்தி வித்³விஷ:।
ருதே(அ)ஜிதாதா³த்மந உத்பதே² ஸ்தி²தாத்
  தத்³தி⁴ ஹ்யநந்தஸ்ய மஹத்ஸமர்ஹணம் ॥ 10

த³ஸ்யூந் புரா ஷண்ண விஜித்ய லும்பதோ
  மந்யந்த ஏகே ஸ்வஜிதா தி³ஸோ² த³ஸ²।
ஜிதாத்மநோ ஜ்ஞஸ்ய ஸமஸ்ய தே³ஹிநாம்
  ஸாதோ⁴: ஸ்வமோஹப்ரப⁴வா: குத: பரே ॥ 11

॥ ஹிரண்யகஸி²பு: ॥

வ்யக்தம் த்வம் மர்துகாமோ(அ)ஸி யோ(அ)திமாத்ரம் விகத்த²ஸே।
முமூர்ஷூணாம் ஹி மந்தா³த்மந் நநு ஸ்யுர்விக்லவா கி³ர: ॥ 12

[illegible]

நீர் உம்முடைய அஸுர ஸ்வபாவத்தை விட்டு விடும். மனதை ஸமமாகச் செய்துகொள்ளும். துர்மார்க்கத்தி லிருப்பதும் ஜயிக்கப்படாததுமாகிய மனதைத் தவிர வேறு சத்ருக்கள் யாருமில்லை. அதுவே மனதை ஸமமாகச்செய்து கொள்வதே அநந்தருக்கு நல்ல பூஜையாகிறது. 10

சிலர் எல்லாவற்றையும் கவரக் கூடிய ஆறு திருடர்களை முதலாவது ஜயிக்காமல் பத்துத் திசைகளையும் ஜயித்ததாக எண்ணுகிறார்கள். ப்ராணிகளிடம் ஸமபுத்தியுடையவனும், மனதை ஜயித்தவனும், பண்டிதனுமாகிய ஸாதுவுக்கு மோஹத்தாலுண்டாகும் சத்ருக்கள் எங்கிருந்தேற்படுவார்கள்? 11

ஹிரண்யகசிபு கூறுகிறான்.

ஓ மூடபுத்தியே! நீ மரணமடைய விருப்பமுள்ளவனாக இருக்கிறாய் நிச்சயம். நீ வெகுவாகப் பிதற்றுகிறாய்; மரணத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு சொற்கள் தவறுகின்றன. 12

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌯𑌦𑌿 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 13

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌤 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥ 14

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑌰𑍍𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌷𑌾
𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌤𑌤𑌾𑌡𑌾𑌤𑌿𑌬𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾 ॥ 15

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑌘𑌟𑍍𑌟𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑌦𑍋𑌽𑌤𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍋
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑌟𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌤𑍍 ।
𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌪𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑌯𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 ॥ 16

𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௧௩॥ 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௧௫॥௧௬॥ 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌵

அற்ப பாக்ய முள்ளவனே! என்னைத் தவிர லோகேச்வரன் இருக்கிறுன் என்று சொன்னுயல்லவா? அவன் எங்கே? ப்ரஹ்லாதன்—இங்கும் எங்கு மிருக்கிறுர். ஹிரண்ய கசிபு—ஏன் இந்தத் தூணிவில்லை? ப்ரஹ்லாதன்—இதோ காணப் படுகிறுர். 13

ஹிரண்யகசிபு அங்கு ஹரியைக் காணுமல் ஓ துர்புத்தியே! வீணுகப் பிதற்றும் உன்னுடைய சிரஸை நான் சரீரத்தினின்று இறக்குகிறேன்; உனக்கு எந்த விஷ்ணு சரணமென்று விரும்பக்கூடியவரோ அவர் உன்னை இப்பொழுது ரக்ஷிக்கட்டும். 14

மிகுந்த வலுவுடையவனும் மஹாஸுரனுமாகிய ஹிரண்யகசிபு மஹாபாகவதனுகிய புத்ரனை இவ்வாறு கோபத்துடன் கெட்ட சொற்களால் அடிக்கடி துன்பப்படுத்தினுன். உடனே கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு சிறந்த ஆஸனத்தினின்று கிளம்பித் தன் முஷ்டியால் தூணைக் குத்தினுன். 15

பகவானுகிய ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ மூர்த்தியின் அவதார கட்டம்.

ஓ ராஜனே! அப்பொழுதே அந்தத் தூணில் மிகவும் பயங்கரமான சத்தமுண்டாயிற்று. இதனுல் அண்டகடாஹமானது வெடித்தது. இந்தத்வனி பிர்மா முதலியர்களுடைய ஸ்தானம்வரை எட்டிற்று. அதைக்கேட்டுத் தங்களுடைய இருப்பிடங்களுக்கு நாசமுண்டாகுமென் றெண்ணினுர்கள். 16

𑌸 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌧𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌰𑍋𑌜𑌸𑌾
𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂
𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌰𑌿𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃 ॥ 17

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌖𑌿𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌨 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥ 18

𑌦𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌾𑌯 ॥௧௭॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌖𑌿𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 । '𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 । 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌘𑌾𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍𑌨𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌯𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌪𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌚𑌰𑌂 𑌚 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌨𑍍 𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 । '𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋' 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 '𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿'𑌰𑌿𑌤𑌿 '𑌨 𑌨𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌮𑍃𑌗𑍈'𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌚 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌨 𑌚 𑌨𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌗𑍋 𑌵𑌾 𑌨 𑌚 𑌸𑌭𑌾𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌣𑌵𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌨𑌾 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 । '[illegible]' 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । '[illegible]' 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂

புத்ரனை வதஞ்செய்வதில் விருப்பமுள்ள ஹிரண்யகசிபு வெகு வலுவாய் யத்தனிக்கும் பொழுது அபூர்வமும், அற்புதமுமாகிய சத்தங்கேட்டது அந்த த்வனிக்கு ஆச்ரயமானது ஸபையின் மத்தியில் புலப்படவில்லை. அந்த ஒலியால் அஸுர யூதபர்கள் நடுங்கினார்கள். 17

தன்னுடைய ப்ருத்யனாகிய ப்ரஹ்லாதன் கூறியதை ஸத்யமாகச் செய்வதற்கும் தான் பூதங்களெல்லாவற்றிலும் வ்யாபித்திருக்கும் தன்மையை ஸத்யமாகச் செய்வதற்கும் ஸபையில் ஸ்தம்பத்தில் ம்ருக, மானிட வடிவமில்லாமல் அதி அற்புதமாகிய ரூபத்துடன் பகவான் தோன்றினார். 18

𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍
𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰-
𑌮𑌹𑍋 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑍃𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥ 19

𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋
𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑌲𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ 20

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑍍𑌤𑌚𑌾𑌮𑍀𑌕𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑍍𑌸𑌟𑌾𑌕𑍇𑌸𑌰𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑌾𑌲𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌲𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲-
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀𑌮𑍁𑌖𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ॥ 21

[illegible] ॥੧੮॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍁 [illegible] 𑌨𑍃𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 [illegible] 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥੧੯॥ 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥੨੦॥ 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑍍𑌤𑌚𑌾𑌮𑍀𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌟𑌾𑌃 𑌜𑌟𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌟𑌾𑌕𑍇𑌸𑌰𑍈𑌰𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌲𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌞𑍍𑌚𑌲𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌕𑍁𑌟𑍀𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌂 ॥੨੧॥ 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌂𑌕𑍁𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍

அந்த அஸுரன் தூணின் மத்தியினின்று வெளிப்படும் ப்ராணியை நான்கு புறமும் பார்த்து இவன் மானிடனுமல்லன், ம்ருகமுமல்லன், இது என்ன விசித்ரம். ஆச்சர்யம்! நரஸிம்ஹ ரூபம் காணப்படுகிறதே! என்றான். 19

அந்த ந்ருஸிம்ஹ ரூபமானது, கண்டவர்களை பயந்து ஓடும்படி செய்வதாயும் உருக்கிய ஸ்வர்ணம் போலவும் க்ரூரமுமான கண்களுடனும் துடிக்கும் சடைகளாலும் பிடரி மயிர்களாலும் ஆடோபமுள்ள முகமுடையதாயும், உயரமான தெற்றிப் பற்களுடன் கத்திபோல் அசைவதும் குறைவாயம்பு முனை போல் தீக்ஷ்ணமுமான நாவுடனும், புருவ நெரிப்புடன் கூடிய முகத்தால் வருத்தியடைவதாயும் அசைவற்றனவும், உயர்வுள்ளனவுமாகிய செவிகளுடனும்

स्तब्धोर्ध्वकर्णं गिरिकन्दराद्भुत
व्यात्तास्यनासं हनुभेदभीषणम् ।
दिविस्पृशत्कायमदीर्घपीवर
ग्रीवोरुवक्षःस्थलमल्पमध्यमम् ॥ 22

चन्द्रांशुगौरैश्छुरितं तनूरुहै
र्विष्वग्भुजानीकशतं नखायुधम् ।
दुरासदं सर्वनिजेतरायुध
प्रवेकविद्रावितदैत्यदानवम् ॥ 23

प्रायेण मेऽयं हरिणोरुमायिना
वधः स्मृतोऽनेन समुद्यतेन किम् ।

गिरिकन्दरवदद्भुतं व्यात्तं [illegible] आस्यं नासा च यस्मिन् हनुभेदो [illegible] विदारणेन भीषणम् । दिविस्पृशन् कायो यस्मिन् अदीर्घा ह्रस्वा पीवरा स्थूला च ग्रीवा यस्मिन् उरु विशालं वक्षःस्थलं यस्मिन् तत् तथा अल्पं कृशं मध्यमुदरं यस्मिन् ॥२२॥ चन्द्रेति । चन्द्रांशुवद्गौरैः तनूरुहैर्लोमभिः छुरितं व्याप्तम् विष्वक् सर्वतः प्रसृतानां भुजानामनीकानि तेषां शतानि यस्मिन् नखा आयुधानि यस्मिन् दुरासदं [illegible] सर्वाणि च निजानि चक्रादीनि इतराणि वज्रादीनि तानि चायुधप्रवेकाः श्रेष्ठानि तैर्विद्राविता दैत्यदानवा येन तत् [illegible] तस्याग्रतः समवस्थितमिति वक्ष्यमाणान्वयः ॥२३॥ तदाविर्भावप्रयोजनं विमृशन् [illegible] तेन सह दैत्यस्य युद्धप्रसङ्गमाह — प्रायेणेति । प्रायेण उरुमायिना हरिणा मे अयं वधः [illegible]

பர்வத குஹைபோல் அற்புதமாய் விரிவான வாயுடனும் நாஸிகையுடனும் மோவாக் கட்டைகளின் பேதத்தால் பயங்கரமானதாயும் ஆகாயத்தைத் தொடும் சரீரமுடையதாயும் சிறுத்ததும் பருத்ததுமான கழுத்துடனும் பருத்த மார்புடனும், அற்பமான வயிறு, சந்த்ரகிரணங்கள் போல் வெண்மையான ரோமம் எங்கும் வ்யாபித்த வெகு கைகள் இவற்றுடனும், நகங்களேயே ஆயுதமாக யுடையதாயும், அடையமுடியாததாயும், தன்னைச் சார்ந்த சக்ரம் முதலியவைகளுடனும்,பிறரைச்சார்ந்தவஜ்ரம் முதலியவைகளாகிற உயர்ந்தஆயுதங்களால் வெருண்டோடும் தைத்யர்களுடனும் தானவர்களுடனும் ஹிரண்யகசிபுவுக்கு முன்னிலையில் தோன்றிற்று. 20—23

மகா மாயையுடைய விஷ்ணுவால் பெரும்பான்மையும் இம்மாதிரியான வதமானது ஏற்படுமென்று எண்ணியதுண்டு. ஆயினும் முயற்சியுள்ள இந்த

ஏவம் ப்ருவம்ஸ்த்வப்யபதத்கதாயுதோ
நதந் ந்ருஸிம்ஹம் ப்ரதி தைத்யகுஞ்ஜர: ॥ 24

அலக்ஷிதோ(அ)க்நௌ பதித: பதங்கமோ
யதா ந்ருஸிம்ஹௌஜஸி ஸோ(அ)ஸுரஸ்ததா ।
ந தத்விசித்ரம் கலு ஸத்வதாமநி
ஸ்வதேஜஸா யோ நு புரா(அ)பிபத்தம: ॥ 25

ததோ(அ)பிபத்யாப்யஹநந்மஹாஸுரோ
ருஷா ந்ருஸிம்ஹம் கதயோருவேகயா ।
தம் விக்ரமந்தம் ஸகதம் கதாதரோ
மஹோரகம் தார்க்ஷ்யஸுதோ யதா(அ)க்ரஹீத் ॥ 26

ப்ரத்யுத ஏதாந்: ஸ்ம்ருத: விஹித: ததாப்யநேந ஸமுத்யதேந கிம் ஸ்யாதி த்யேவம் ப்ருவந்நப்யபததித்யந்வய: ॥ 24 ॥ அலக்ஷித இதி । ததா ஸோ(அ)ஸுர: ந்ருஸிம்ஹஸ்யௌஜஸி தீப்தௌ பதிதஸ்ஸந் அலக்ஷித: அத்ருஶ்யோ(அ)பூத் ஸத்வ ப்ரகாஶே ஹரௌ பதிதஸ்ய தமோ(அ)பஸ்யாத்ருஶ்யத்வம் ந சித்ரம் ந பவதி தத்ர ஹேது: யோ ஹரி: புரா ஸ்ருஷ்ட்யாதௌ ப்ரளயகாலீநம் தம: அபிபத் ॥ 25 ॥ தத இதி । ததஸ்து விக்ரமந்தம் ஸ்வகத: ப்ரஹார க்ரஹம் ॥ 26 ॥ ஸ இதி । ஹஸ்தாதுத்க்ருஷ்ட: நிஸ்ஸ்ருத: ததா அஸுரா: தேவா: ஸவ்யவிஷ்ணவா: லோகபாலாஶ்ச ஸர்வேப்யநந்யஹ்ருதா ப்ரளயகாலீநா நிமேஷா

நரஸிம்மத்தால் என்ன ஏற்படும் என்று ஆலோசித்து கர்ஜனை செய்து கதையை ஆயுதமாகக்கொண்டு இந்த † அஸுர ச்ரேஷ்டன் ‡ நரஸிம்ஹத்தை எதிர்த்தான். 24

அறியாமல் அக்நியில் விழுந்த விளக்குப் பூச்சி போல் இந்த ஹிரண்ய கசிபு ந்ருஸிம்ஹருடைய தேஜஸ்ஸில் விழுந்தான். ஸத்வ குணத்தால் ப்ரகாசிக்கும் ஹரியிடம் இது விசித்ரமல்ல; இந்த பகவான் ஸ்ருஷ்டியின் ஆதியில் ப்ரளய காலத்து இருளைப் பானம் செய்தார் அல்லவா? 25

பிறகு மஹாஸுரனாகிய ஹிரண்யகசிபு மிகுந்த வேகமுடைய கதையுடன் ந்ருஸிம்ஹரை எதிர்த்து வீணாக விழுந்தான். கதாதராகிய விஷ்ணு இங்குமங்கும் ஓடுகிறவனும், கதையுடையவனுமாகிய ஹிரண்யகசிபுவைக் கருடன் ஸர்ப்பத்தைப் போல், க்ரஹித்தார். 26

† அஸுர ச்ரேஷ்டன் - என்ற விடத்தில், அஸுரனாகிய யானை, என்றும், ‡ நரஸிம்ஹம் - என்பதில், சிங்கம் என்றும் பொருள்கொள்க. இதனால் இவ்விருவருக்கும் தாரதம்யம் காண்க.

𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌹𑌿𑌰𑍍𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 ।
𑌅𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌹𑍃𑌤𑍌𑌕𑌸𑍋𑌽𑌮𑌰𑌾
𑌘𑌨𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾 𑌭𑌾𑌰𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌃 ॥ 27

𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌂
𑌯𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑍀
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌗𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌮𑍃𑌧𑍇 ॥ 28

𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌶𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿-
𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌖𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌂
𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌵𑌃 ॥ 29

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌤𑍁𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿-
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌽𑌖𑍁𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌤𑍍𑌵𑌚𑌮𑍍 ।

[illegible] 𑌘𑌨𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 𑌮𑍇𑌘𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥௨௭॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤 𑌅𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௨௮॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌶𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌟𑍍𑌟𑌹𑌾𑌸𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌖𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑌂 𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௨௯॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌗𑌿𑌤𑌿 । 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌆𑌖𑍁𑌂 𑌮𑍂𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣𑍇

கருடனுடைய கையினின்று பாம்பு நழுவுவது போல ஹிரண்யகசிபு அப்பொழுது நரஸிம்ஹத்தினுடைய கையினின்று நழுவினன். ஓ ராஜனே! இவ்வஸுரனால் ஸ்தானங்களை இழந்த லோகபாலர்கள் யாவரும் மேகங்களில் மறைந்திருந்து இதனை நல்லதல்ல என்று எண்ணினர்கள். 27

நரஸிம்ஹருடைய கையினின்று விடுபட்டவனும் தீரமான மனமுள்ளவனுமாகிய ஹிரண்யகசிபு நரஸிம்ஹரைத் தன் வீர்யத்தினும் குறைந்தவரென்றெண்ணி யுத்தத்தில் சிரமம் நீங்கியவனாகி மறுபடி கத்தி கேடயங்களை யெடுத்துக்கொண்டு விரைவாக அவரை அடைந்தான். 28

பருந்து போன்ற வேகமுள்ளவனும், கத்தி கேடயங்களைச் சுழற்றிக்கொண்டு தவறுதலின்றி உயரமாகவும், கீழாகவும் ஸஞ்சரிப்பவனும், மூடிய கண்களுடையவனுமாகிய ஹிரண்யகசிபுவை மிகுந்த வேகமுள்ள ஹரியானவர் க்ரூரமாகவும் பலமாகவும் அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு க்ரஹித்தார். 29

நரஸிம்ஹர் நான்குபுறத்திலும் வெளிப்படுகிறவனும், க்ரஹித்ததால் துன்பமடைகிறவனும், வஜ்ராயுதத்தாலும் புண்ணாகாத த்வக்கை யுடையவனுமாகிய

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑍂𑌰𑍁𑌮𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌰 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾
𑌨𑌖𑍈𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌹𑌿𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥ 30

𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑌰𑌾𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑍋
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌹𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌅𑌸𑍃𑌗𑍍𑌲𑌵𑌾𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑌕𑍇𑌸𑌰𑌾𑌨𑌨𑍋
𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌹𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 31

𑌨𑌖𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌂
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌨𑍁𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌹𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌖𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌯𑍂𑌥𑍋𑌽𑌨𑍁𑌪𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ॥ 32

[illegible]

ஹிரண்ய கசிபுவை ஸர்ப்பமானது எலியைப்போல் க்ரஹித்து வாயிற்படியில் தொடையின் மீது தள்ளி நகங்களால் விளையாட்டாகக் கருடன் மிகுந்த விஷமுடைய ஸர்ப்பத்தைப் போல், பிளந்தார். 30

கோபத்தால் பார்க்க முடியாதனவும் க்ரூரமானவைகளுமாகிய கண்களுடையவரும், விரிவானவாயின் மத்தியில் தன்னுடைய நாவினால் ஸ்பர்சிப்பவரும், இரத்த பிந்துக்களால் நனைந்தனவும், சிவந்தனவுமான பிடரி மயிரையும் முகத்தையுமுடையவரும், நரம்பு மாலை யணிந்தவரும் யானையைக் கொன்றதால் சிங்கம் போன்ற நிலைபெற்றவருமாகிய நரஸிம்ஹர் நகங்களின் நுனியால் பிளக்கப்பட்ட ஹ்ருதய கமலமுடைய அஸுரனைவிட்டு ஆயுதமெடுத்தவர்களான அஸுர ப்ருத்யர்களையும், தண்டம் போன்ற கைகளுடைய அவ்வஸுரர்களைச் சார்ந்தவர்களையும் ஆயிரக்கணக்காக நான்கு புறத்திலும் நகங்களாலும், ஆயுதங்களாலும், கைகளாலும் வதஞ்செய்தார். 31-32

𑌸𑌟𑌾𑌵𑌧𑍂𑌤𑌾 𑌜𑌲𑌦𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌃 ।
𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌹𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍁𑌰𑍍
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌗𑌿𑌭𑌾 𑌵𑌿𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍁𑌶𑍁𑌃 ॥ 33

𑌦𑍍𑌯𑍌𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌟𑍋𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨 𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾 𑌚 𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 ।
𑌶𑍈𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌖𑌂 𑌕𑌕𑍁𑌭𑍋 𑌨 𑌰𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇 ॥ 34

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇
𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌅𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌥𑌮𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌬𑌭𑌾𑌜 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥ 35

[illegible] — 𑌸𑌟𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑌵𑌧𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌦𑌿𑌗𑌿𑌭𑌾 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌜𑌾𑌃॥௩௩॥ 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌪॥௩௪॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌪𑍇𑌨 𑌨 𑌬𑌭𑌾𑌜 𑌨𑌾𑌸𑍇𑌵𑌤 𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌯𑍇𑌨 ॥ ௩௫ ॥ 𑌨𑌿𑌶𑌾

மேகங்கள் நரஸிம்ஹருடைய சடைகளால் சலனமடைந்து சிதறிற்று க்ரஹங்கள் இவருடைய பார்வையால் மழுங்கிய காந்தி யுடையவைகளாயின. கடல்கள் இவருடைய மூச்சுக் காற்றால் அடிபட்டுக் கலங்கின. திக்கஜங்கள் சத்தத்தால் பயந்து பொழிந்தன. 33

ஸ்வர்க்கமானது இவருடைய சடைகளால் நிலைகுலைந்த விமானங்களால் ஸங்குலமாகிய ஸ்தானத்தை விட்டுச் சலித்தது. பூமியானது அவருடைய பாத த்தால் மிகவும் துன்பமடைந்தது. இவருடைய வேகத்தால் மலைகள் கிளம்பின. இவருடைய தேஜஸ்ஸால் ஆகாயமும், திசைகளும் மறைந்தன. 34

பிறகு ஸபையில் உயர்ந்த ராஜாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், தேஜஸ்ஸை ஒடுக்கியவரும், பதில் யுத்தம் செய்யும் வீரனைக் காணுதவரும், மிகக் கோப முள்ளவரும், மிகவும் க்ரூரமான முகமுடையவரும், ப்ரபுவுமாகிய நரஸிம் ஸிம்ஹரை எவனுமடைய வில்லை. 35

𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌜𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌹𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌧𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑍇𑌗𑍋𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 36

𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌭𑌸𑍍𑌤𑌲𑌂
𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌕𑌾 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋𑌽𑌥 𑌜𑌘𑍍𑌨𑌿𑌰𑍇
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 37

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌾𑌃 ॥ 38

𑌮𑌨𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃 ।
𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌵𑍇𑌤𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥ 39

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌾𑌰𑌿𑌷𑌦𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌪𑍁𑌟𑌾 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥ 40

𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌸𑍍𑌤𑌕𑌜𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌸𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌂 𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌃॥ 36 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌟𑌹𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌃॥ 37 ॥ 38 ॥ 𑌮𑌨𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵 𑌮𑌾𑌷𑌂 ॥ 39 ॥ 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮

மூவுலகுக்கும் தலை நோய் போன்றவனும், ஆதி தைத்யனுமாகிய ஹிரண்ய கசிபு விஷ்ணுவால் யுத்தத்தில் ஹதமாகியதை தேவஸ்திரீகள் கண்டு அதிகஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த முகமுடையவர்களாகி நரஸிம்ஹர்மேல் பூமாரி பொழிந்தார்கள். 36

அப்பொழுது இவரைப் பார்க்க விரும்பிய தேவர்களின் விமான வரிசைகளால் ஆகாயப்ரதேசமானது ஸங்குல மாயிற்று. பிறகு தேவர்களின்படஹவாத்யங்களும் துந்துபி வாத்யங்களும் முழங்கின. கந்தர்வ ச்ரேஷ்டர்கள் கானம் செய்தார்கள். ஸ்திரீகள் நர்த்தனம் செய்தார்கள். 37

பிர்ம்ஹா, இந்த்ரன், ருத்ரர் முதலிய தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதிர்க்கள், ஸித்தர்கள், வித்யாதரார்கள், மஹோரகர்கள் மனுக்கள், ப்ராஜாபதிகள், கந்தர்வர்கள் அப்ஸரஸ்திரீகள், சாரணர்கள், யக்ஷர்கள், கிம்புருஷர்கள், பூதங்கள், வேதாளங்கள், கின்னரர்கள், ஸுநந்தரர், குமுதர் முதலிய விஷ்ணு பாரிஷதர்கள் யாவரும் ஆஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், தீக்ஷணமான தேஜஸ் உடையவரும், நரச்ரே

𑌈𑌡𑌿𑌰𑍇 𑌨𑌰𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌦𑍂𑌰𑌚𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ 41

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ 42

॥ 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌕𑍋𑌪𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌤𑍋𑌽𑌯𑌮𑌸𑍁𑌰𑍋𑌽𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌸𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ 43

𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾𑌽𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌬𑍋𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌮𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥ ௪௧ ॥ 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍋𑌧𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 ॥ ௪௨ ॥ 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌵𑌸𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌪𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌕𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌯𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑍋𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௩ ॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰

ஷ்டருமாகிய நரஸிம்ஹரிடம் வந்து அருகிலிருந்து தலைமேல் அஞ்ஜலி செய்து கொண்டு தனித்தனியாக ஸ்தோத்ரம் செய்கிறார்கள். 38—41

ப்ரும்ஹா கூறுகிறார்.

முடிவில்லாத சக்திகளுடைய வரும் விசித்ரமான வீர்யமுள்ள வரும், பரிசுத்தமான செய்கையுடையவரும், தன்னுடைய லீலையால் குணங்களைக் கொண்டு ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளை நன்றாய்ச் செய்பவரும், அழிவில்லாத ஸ்வரூபமுடைய வருமாகிய அனந்தருக்கு நமஸ்காரம் செய்தேன். 42

ருத்ரர் கூறுகிறார்.

ஓ பக்தவத்ஸல! உமக்குக் கோபகாலமானது ப்ரளயமாகிறது. மிகவும் அற்பனாகிய அஸுரன் ஹதமாயினன்; அவனுடைய குமாரனும் அருகிலிருப்பவனும், உம்முடைய பக்தனுமாகிய ப்ரஹ்லாதனைக் காக்கவேண்டும். 43

॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌾
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌕𑌮𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌿 ।
𑌕𑌾𑌲𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌯𑌦𑌿𑌦𑌮𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌥 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌹𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌪𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥ 44

॥ 𑌋𑌷𑌯𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌥 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍇𑌜𑍋
𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑌤𑌂 𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜𑍍𑌥 ।

[illegible] ॥ ௪௪ ॥ [illegible]

இந்த்ரன் கூறுகிறான்.

ஓ உத்க்ருஷ்ட! எங்களை ரக்ஷிக்கும் உம்மால் உம்மைச் சார்ந்த ஹவிர்பாகங்கள் திரும்பக் கொண்டு வரப்பட்டன. ஹிரண்யகசிபுவால் கவரப்பட்டதும் உமக்கு க்ருஹமுமாகிய ஹ்ருதய கமலமானது மலர்ச்சியடைந்தது. ஓநாத! காலத்தால் விழுங்கப்பட்ட இந்த ப்ரபஞ்சம் எம்மாத்ரமானது ஆச்சர்யம். ஓ நரஸிம்ஹாவதார! உமக்கு சுச்ரூஷைசெய்யும் பக்தர்களுக்கு மோக்ஷமும் பெரிதல்ல; மற்றவைகளால் என்ன பயன்? 44

ரிஷிகள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ ஆதிபுருஷ! எந்தத் தவத்தால் உம்மிடமுள்ள இந்த ப்ரபஞ்சத்தை நீர் ஸ்ருஷ்டி செய்தீரோ அந்த உம்முடைய மஹிமாரூபமும் உயர்ந்ததுமாகிய தவத்தை எங்களுக்குபதேசித்தீர். அந்தத் தவமானது இப்பொழுது இவ்வஸுரனால்

तपितुर्न्वाद्य (?) शरण्यपाल
रक्षागृहीतवपुषा पुनरन्वमंस्थाः ॥ 45

॥ पितरः ॥

श्राद्धानि नोऽधिबुभुजे प्रसभं तनूजै-
र्दत्तानि तीर्थसमयेऽप्यपिबत्तिलाम्बु ।
तस्योदरान्नखविदीर्णवपाद्य आर्च्छ-
त्तस्मै नमो नृहरयेऽखिलधर्मगोप्त्रे ॥ 46

॥ सिद्धाः ॥

यो नो गतिं योगसिद्धामसाधु-
रहार्षीद्योगतपोबलेन ।
नानादर्पं तं नखैर्विददार
तस्मै तुभ्यं प्रणताः स्मो नृसिंह ॥ 47

यदिदं गृहीतेन तेन वपुषा पुनरपि तपःकर्तुम्[illegible]ज्ञातवानसि तस्मै ते नमः [illegible] ॥४५॥ पितरस्तु श्राद्धोच्छेदेन तं वध्यमानं प्रणमन्ति श्राद्धानीति । श्राद्धानि श्राद्धपात्राणि पिण्डादीनि नः अस्माकं प्रसभं बलात् बुभुजे तीर्थस्नानसमये दत्तं तिलाम्बु च अपिबत् तानि तस्योदरात् नखैर्विदीर्णात् वपाया[illegible] [illegible] ॥४६॥ यो न इति । योगसिद्धां गतिं [illegible] नानादर्पं बहुविधाहङ्कारं तं [illegible] ॥४७॥ [illegible]

நாசமடைந்தது. சரண்யபால! ரக்ஷிப்பதற்கு க்ரஹித்த இந்த சரீரத்தால் மறுபடி தவம்செய்ய உத்தரவிட்டீர். உமக்கு நமஸ்காரம். 45

பிதிர்க்கள் கூறுகிறார்கள்.

புத்ரர்களால், ச்ரத்தையாகக் கொடுக்கப்பட்ட பிண்டங்களைப் பலாத்காரமாகக் கைப்பற்றி இவ்வஸுரன் புசித்தான்; தீர்த்த ஸ்நான ஸமயத்தில் கொடுத்த திலோதகத்தைப் பானம் செய்தான். அவைகளை நகங்களால் பிளக்கப்பட்ட அவன் வயிற்றினின்று நீர் க்ரஹித்தீர். தர்மங்களனைவற்றையும் ரக்ஷித்த நரஸிம்ஹரே நமஸ்காரம். 46

ஸித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

துஷ்டனாகிய இவ்வஸுரன் யோகம், தவம் இவைகளின் வலிமையால் யோகஸித்திபெற்ற எங்களுடைய கதியைக் கவர்ந்தான். பலவித கர்வமுடைய இவ்வஸுரனை நகங்களால் பிளந்த ஓ நரஸிம்ஹ! உமக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறோம். 47

॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂
𑌨𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌦𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 ।
𑌸 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌶𑍁𑌵𑌦𑍍𑌧𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥ 48

॥ 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃 ॥

𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌾𑌟𑌨𑍇𑌨𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦 𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ॥ 49

॥ 𑌮𑌨𑌵𑌃 ॥

𑌮𑌨𑌵𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋
𑌦𑌿𑌤𑌿𑌜𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌸𑍇𑌤𑌵𑌃 ।
𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌖𑌲𑌃 𑌸 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ 50

𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌫𑌣𑌾𑌸𑍁 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 𑌖𑍍𑌸𑍁𑌦𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌖𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ ೪೯ ॥ 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌨𑌾𑌵𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌙𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌮𑌨𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌮𑌨𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑌵𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌯𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 ॥ ೫೦ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾

வித்யாதரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

பலத்தாலும், வீர்யத்தாலும் கர்வமடைந்தவனும், அறியாதவனுமாகிய இவ்வஸுரன் தாரணையாலடைந்த வித்யையைத் தனித்தனியாகத் தடுத்தான். அவ்வஸுரனே யுத்தத்தில் பசுவைப்போல் உம்மால் வதஞ்செய்யப்பட்டான். அந்த மாயா ந்ருஸிம்ஹரை எப்பொழுதும் நாங்கள் வணங்குகிறோம். 48

நாகர்கள் கூறுகிறார்கள்.

பாவியாகிய அவ்வஸுரன் எங்களுடைய ரத்னங்களையும், உயர்ந்த ஸ்திரீகளையும் அபஹரித்தான். அவனுடைய மார்பைப் பிளந்து இந்த ஸ்திரீகளுக்கு ஆனந்தத்தைக் கொடுத்த ஓ நரஸிம்ஹ! உமக்கு நமஸ்காரம். 49

மனுக்கள் கூறுகிறார்கள்.

நாங்கள் உம்முடைய ஆஜ்ஞைப்படி நடப்பவர்களாகிய மனுக்கள். ஓ தேவ! இவ்வஸுரனால் எங்கள் வர்ணாச்ரமதர்மங்கள் அவமதிப்படைந்தன. உம்மால் அந்தத் துன்பம் யாவும் நீங்கின. ஓ ப்ரபுவே! உமக்கு நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? ஸேவகர்களாகிய எங்களைச் சிக்ஷிக்கவேண்டும். 50

॥ ப்ரஜாபதய: ॥

ப்ரஜேசா வயம் தே பரேசாபிஸ்ருஷ்டா
ந யேந ப்ரஜா வை ஸ்ருஜாமோ நிஷித்தா: ।
ஸ ஏஷ த்வயா பிந்நவக்ஷா நு சேதே
ஜகந்மங்கலம் ஸத்வமூர்தே(அ)வதார: ॥ 51

॥ கந்தர்வா: ॥

வயம் விபோ தே நடநாட்யகாயகா
யேநாத்மஸாத்வீர்யபலௌஜஸா க்ருதா: ।
ஸ ஏஷ நீதோ பவதா தசாமிமாம்
கிமுத்பதஸ்த: குசலாய கல்பதே ॥ 52

॥ சாரணா: ॥

ஹரே தவாங்க்ரிபங்கஜம் பவாபவர்கமாஸ்ரிதா: ।
யதேஷ ஸாதுஹ்ருச்சயஸ்த்வயாஸுர: ஸமாபித: ॥ 53

வதபோவி தடவனொகிதா: வைராவு:। ப்ரஜேசாஇதி। ஹேவரேசதே ...
(Sanskrit commentary in Grantha script; transcription uncertain)

ப்ரஜாபதிகள கூறுகிறார்கள்.

ஓ பரமேஸ்வர! நாங்கள் உம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரஜாபதிகள். இவ்வஸுரனால் தடுக்கப்பட்டு ப்ராஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கவில்லை. அந்த அஸுரனை உம்மால் பிளக்கப்பட்ட மார்புடன் படுத்திருக்கிறான். நிச்சயம்! ஓ ஸத்வமூர்த்தியே! உம்முடைய அவதாரமானது லோகமங்களமாகட்டும்! 51

கந்தர்வர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ ப்ரபுவே! நாங்கள் உம்மைச் சார்ந்தவர்கள், நர்த்தனம் செய்பவர்களும் நர்த்தனத்தில் கானம் செய்பவர்களுமாகிறோம். வீர்யமும், சக்தியும் வாய்ந்த இவ்வஸுரன் எங்களை ஸ்வாதீனம் செய்துகொண்டான். இவன் உம்மால் இந்த அவஸ்தையை அடைந்தான். கெட்ட வழியிலிருப்பவன் நன்மையடையத்தகுதியுள்ளவனாவனோ? 52

சாரணர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இவ்வஸுரன் ஸாதுக்களின் ஹ்ருதயத்தில்(பயந்தருபவனாக)வஸித்தனன். இவன் உம்மால் மரணமடைந்தான். ஓ ஹரியே! ஸம்ஸாரதுக்கத்தைப் போக்கும் உம்முடைய பாதகமலத்தை நாங்கள் சார்ந்திருக்கிறோம். 53

॥ 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌯𑌮𑌨𑍁𑌚𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃
𑌤 𑌇𑌹 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌸𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌹𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌤𑍁 𑌜𑌨𑌪𑌰𑌿𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌤𑍇
𑌨𑌰𑌹𑌰 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶 ॥ 54

॥ 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 ॥

𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌧𑌿𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌾 ॥ 55

॥ 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌭𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌵𑌾𑌮𑌲𑌂 𑌯𑌶𑍋
𑌗𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌲𑌭𑌾𑌮𑌹𑍇 ।

[illegible]

யக்ஷர்கள் கூறுகிறார்கள்.

நாங்கள் மனோஜ்ஞமான தர்மங்களால் உமக்கு முக்யஸேவகர்களாகி றோம். அந்த நாங்கள் இப்பொழுது ஹிரண்யகசிபுவால் வாஹனமாயிருக்க லானோம் (சுமப்பவர்களானோம்) இருபத்துநான்கு தத்வங்களுக்கு நியாமகராகிய ஓ நரஸிம்ஹ! ஜனங்களுக்கு மிகுந்த தாபத்தைக் கொடுக்கும் அஸுரனே அவனுடைய செய்கை யறிந்து மரணமடையும்படி செய்தீர். 54

கிம்புருஷர்கள் கூறுகிறார்கள்.

நாங்கள் கிம்புருஷர்கள் (அற்பபுருஷர்கள்) நீர் ஈச்வராகிய மஹாபுருஷர். ஸாதுக்களால் எப்பொழுதும் திக்கரிக்கப்பட்டவனும், குற்சித புருஷனுமாகிய இவ்வஸுரன் உம்மால் நாசமடைந்தான். 55

வைதாளிகர்கள் கூறுகிறாகள்.

ஸபைகளிலும், யாகங்களிலும், உம்முடைய நிர்மலமான யசஸ்ஸைப்பாடிக் கொண்டு மிகுந்த பூஜையை யடைகிறோம். எங்களை இந்தத் துஷ்டன் வசப்

யஸ்தாமநைஷீத்வஶமேஷ துர்ஜநோ
திஷ்ட்யா ஹதஸ்தே பகவந் யதாமய: ॥ 56

॥ கிந்நரா: ॥

வயமீஶ கிந்நரகணாஸ்தவாநுகா
திதிஜேந விஷ்டிமமுநாநுகாரிதா: ।
பவதா ஹரே ஸ வ்ருஜிநோ(அ)வஸாதிதோ
நரஸிம்ஹ நாத விபவாய நோ பவ ॥ 57

॥ விஷ்ணுபார்ஷதா: ॥

அத்யைதத்தரிநரரூபமத்புதம் தே
த்ருஷ்டம் ந: ஶரணத ஸர்வலோகஶர்ம ।
ஸோ(அ)யம் தே விதிகர ஈஶ விப்ரஶப்த
ஸ்தஸ்யேதம் நிதநமநுக்ரஹாய வித்ம: ॥ 58

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே ஸப்தமஸ்கந்தே
அஷ்டமோ(அ)த்யாய:.

தேஷ்வபாஹத: ஸ தத்திஷ்ட்யா ஹதம் க்ருதம் ॥ ௫௬ ॥ வயமிதி । அமுநா திதிஜேந விஷ்டிம் நிர்மூல்யம் கர்ம அநுகாரிதா: அத: ஸ வ: அஸ்மாகம் விபவாய ஸம்ருத்த்யை பவ ॥ ௫௭ ॥ அத்யேதி । நோ(அ)ஸ்மாகம் பக்தாநாம் ஶரணத ஸர்வேஷாம் லோகாநாம் ஶர்ம ஸுகம் யஸ்ய தத்தரிநரரூபம் அத்புதம் த்ருஷ்டம் ந து பூர்வம் விதிகர: கிங்கர: ॥ ௫௮ ॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் அஷ்டமாத்யாயவ்யாக்யா.

படுத்திக்கொண்டான். ஓ பகவானே! வ்யாதிபோன்ற இவன் உம்மால் மாண்டான்; இது மங்களமேயாம். 56

கின்னரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ ஈச! நாங்கள் கின்னரகணங்கள் உமக்குப் பரிவாரங்கள்; இவ்வஸுரன் எங்களைச் சம்பளமின்றி வேலை வாங்கினன். ஓ நரஸிம்ஹ! ஓஹரியே! பாவியாகிய இவ்வஸுரனை நீர் வதஞ் செய்தது ஓ நாத! எங்களின்பெருமையின் பொருட்டாம். 57

விஷ்ணுபார்ஷதர்கள் கூறுகிறார்கள்.

சரணம் கொடுப்பவராகிய ப்ரபுவே! உலகம் யாவற்றுக்கும் மங்களத்தைக் கொடுப்பதும் அற்புதமுமான நரஸிம்ஹ ரூபத்தை இப்பொழுது கண்டோம். நிச்சயம் ஓ ஈச! இவ்வஸுரன் உம்முடைய கிங்கரன், ப்ராம்ஹணசாபத்தால் இவ்விதமானவன்; இவனுக்கேற்பட்ட இந்த நாசம் அநுக்ரஹத்திற்கென்றறிகிறோம். 58

8-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑌃𑌸𑌰𑌾𑌃 ।
𑌨𑍋𑌪𑍈𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍 ॥ 1

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌨𑍋𑌪𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾 ॥ 2

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ।
𑌤𑌾𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌯𑍋𑌪𑍇𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ 3

𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌭𑌕𑌃 ।
𑌉𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥ 4

[illegible]

9-வது அத்யாயம்.

நாரதர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் ப்ருஹ்மா ருத்ரர் தேவர்கள் முதலிய யாவரும் கோபத்தால் ஆவேச முடையவரும், நெருங்குதற்கரியவருமாகிய நரஸிம்ஹருடைய சமீபத்தில் செல்ல முடியவில்லை. 1

தேவர்களாலனுப்பப்பட்ட லக்ஷ்மியானவள் ப்ரத்யக்ஷமாக வந்து பெரிதும் அற்புதமுமான ரூபமாயிருப்பதைப் பார்த்து முன்காணப்படாமலும் கேட்கப் படாமலும் இருந்ததால் ஸந்தேஹங் கொண்டு அவரருகிற் செல்லவில்லை. 2

ப்ருஹ்மதேவர் ஸமீபத்தி லிருக்கும் ப்ரஹ்லாதனைப் பார்த்து ஓ வத்ஸ ! உன் பிதாவை யுத்தேசித்துக் கோபங்கொண்ட ப்ரபுவாகிய இந்த ஈசனை சமாதானம் செய்தல் வேண்டும் செல் என்று அனுப்பினர். 3

ஓ ராஜனே ! மஹாபாகவதனும், சிறுவனுமாகிய ப்ரஹ்லாதன் அவ்விதமே ஒப்புக்கொண்டு பகவானுடைய அருகில் வந்து கை கூப்பி பூமியில் வணங்கினன். 4

ஸ்வபாதமூலே பதிதம் தமர்பகம்
விலோக்ய தேவ: க்ருபயா பரிப்லுத: ।
உத்தாப்ய தச்சீர்ஷ்ண்யததாத்கராம்புஜம்
காலாஹிவித்ரஸ்ததியாம் க்ருதாபயம் ॥ 5

ஸ தத்கரஸ்பர்சதுதாகிலாசுப:
ஸபத்யபிவ்யக்தபராத்மதர்சந: ।
தத்பாதபத்மம் ஹ்ருதி நிர்வ்ருதோ ததௌ
ஹ்ருஷ்யத்தநு: க்லிந்நஹ்ருதச்ருலோசந: ॥ 6

அஸ்தௌஷீத்தரிமேகாக்ரமநஸா ஸுஸமாஹித: ।
ப்ரேமகத்கதயா வாசா தந்ந்யஸ்தஹ்ருதயேக்ஷண: ॥ 7

॥ ப்ரஹ்லாத: ॥

ப்ரஹ்மாதய: ஸுரகணா முநயோऽத ஸித்தா:
ஸத்த்வைகதாநகதயோ வசஸாம் ப்ரவாஹை: ।

காலரூபாஹிவித்ரஸ்தா தீர்யேஷாம் தேஷாம் க்ருதாபயம் யேந தத்கராம்பு
ஜம்। தத்கரஸ்பர்சேந துதம் நிரஸ்தம் அகிலமசுபம் யஸ்ய ஸ: ஸபதி தத்
க்ஷணமேவ அபிவ்யக்தம் அபரோக்ஷம் ஜாதம் பரம் ப்ரஹ்மதர்சநம் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம்
யஸ்ய நிர்வ்ருதஸ்ஸந் ஹ்ருதி ததௌ ஹ்ருஷ்யந்தீ ரோமாஞ்சிதா தநுர்யஸ்ய
க்லிந்நம் ப்ரேம்ணா ஆர்த்ரம் ஹ்ருத் யஸ்ய அச்ரூணி லோசநயோர்யஸ்ய வா அ
ச்ரூணாம் லோசநே யஸ்ய ஸ: ॥ ௬ ॥ ஸுஸமாஹித
ஆஹ — அஸ்தௌஷீதிதி। தஸ்மிந்நேவ ந்யஸ்தம் ஹ்ருதயமீக்ஷணே ச யேநேதி ॥ ௭ ॥
“ஸத்த்வைகதாநகதய:” தத்ப்ரவாஹைரப்யதோஷயந் ப்ரஹ்லாதஸ்து ஸத்த்வைக்யே

தேவாகிய நரஸிம்ஹர் தம்பாத மூலத்தில் விழுந்த அச்சிறுவனைப் பார்த்துக் கருணை கூர்ந்து அவனை எழுப்பிக் காலமாகிய ஸர்ப்பத்தால் நடுங்கிய புத்தியுடையவர்களுக்கு அபயத்தைச் செய்த கரகமலத்தை அவனுடைய சிரசில் வைத்தார். 5

அந்த பகவானுடைய கைபட்டதால் கெடுதியாவும் நீங்கியவனும், அப்பொழுதே பரமாத்மஞ்ஞானம் உதிக்கப் பெற்றவனும், ஆனந்த மடைந்தவனும், மயிர்க்கூச்சலிடும் சரீர முடையவனும், அன்பால் நனைந்த ஹ்ருதய முடையவனும், கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடையவனுமாகிய ப்ரஹ்லாதன் நாஸிம்ஹருடைய பாதார விந்தத்தை ஹ்ருதயத்தில் த்யானம் செய்தான். 6

மிகவும் ஸாவதானமுள்ளவனும், பகவானிடம் ஹ்ருதயத்தையும் கண்களையுமுடையவனுமாகிய ப்ரஹ்லாதன் அன்பால் தயங்கும் வாக்கினால் ஒருமைப்பட்ட மனதுடன் ஹரியை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறான். 7

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிறான்.

ஸத்வகுணமொன்றிலேயே விஸ்தாரமான புத்தியுடைய ப்ரும்ஹா முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் ஸித்தர்களும் சொற்களின் ப்ரவாஹங்களா

नाराधितुं पुरुगुणैरधुनापि पिप्रुः
किं तोष्टुमर्हति स मे हरिरुग्रजातेः ॥ ८

मन्ये धनाभिजनरूपतपःश्रुतौज-
स्तेजःप्रभावबलपौरुषबुद्धियोगाः ।
नाराधनाय हि भवन्ति परस्य पुंसो
भक्त्या तुतोष भगवान् गजयूथपाय ॥ 9

विप्राद्द्विषड्गुणयुतादरविन्दनाभ-
पादारविन्दविमुखाच्छ्वपचं वरिष्ठं ।

[illegible]

னும், மிகுதியான குணங்களாலும் உம்மைப் பூஜிப்பதற்கு இன்னும் சக்திபெற வில்லை. அந்த ஹரியை உக்ரமான பிறப்பினையுடைய நானோ ஸ்தோத்ரம் செய்யத் தகுதியானவன். 8

பொருள், நல்ல வம்சத்திற் பிறப்பு, ஸௌந்தர்யம், தவம், பண்டிதத்தன்மை, இந்திரியங்களின் திறமை, காந்தி, ப்ரதாபம், வலிமை, பௌருஷம், ப்ராஞ்ஞை, யோகம் இவை பரமபுருஷனுடைய பூஜையின் பொருட்டு ஆகா என்றெண்ணுகிறேன். பகவான் கஜச்ரேஷ்டத்தினிடம் பக்தியால் ஸந்தோஷமடைந்தார். 9

(முற்கூறிய) பனிரண்டு குணங்களுடைய வேதியனுயினும் பத்மநாபருடைய பாதாரவிந்தங்களில் நோக்கமில்லாதவனுயின் அவனைவிட அந்த பத்மநாபரிடம் அர்ப்பணம் செய்த மனம், வாக், செய்கை, அர்த்தம், ப்ராணன்

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑌨𑍇𑌹𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌮𑌾𑌨𑌃 ॥ 10

𑌨𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌲𑌾𑌭𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌦𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌜𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍀𑌤 𑌮𑌾𑌨𑌂
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌖𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥ 11

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌨𑍀𑌷𑌂 ।

𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌸𑍁𑌜𑌾𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 “𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌚 𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌽𑌨𑌸𑍂𑌯𑌾 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯” 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌚𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌭𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑌆𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 [illegible] 𑌵𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌚𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿, 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌅𑌤𑍋 𑌹𑍀𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௧௦॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌜𑌨𑌵𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌜𑌲𑌾𑌭𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍁𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍂𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍀𑌤 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍈𑌵 𑌤𑌿𑌲𑌕𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍॥௧௧॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌹𑌂 𑌨𑍀𑌚𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌃

இவைகளுடைய சண்டாளனைச் சிறந்தவனென்றெண்ணுகிறேன். அந்தச் சண்டாளன் வம்சத்தைப் பரிசுத்தம் செய்கிறான், மிகுந்த கர்வமுடைய வேதியன் பரிசுத்தஞ் செய்யமாட்டான். 10

தன்னுடைய லாபத்தால் பூர்ணாகிய இந்தப்ரபு அறியாத ஜனங்களிடம் தனக்குப் பூஜையை விரும்புவதில்லை. பகவான் கருணையுள்ளவராகையால் அபேக்ஷிக்கிறார்; ஜனங்கள் பகவானுக்கு எந்த எந்த பூஜையைச் செய்கிறார்களோ அது "முகத்தின் அழகானது ப்ரதி பிம்பத்திற்குப்போல" தனக்கே பெருமையாகிறது. 11

ஆகையால் நான் அற்பனாயினும் ஸந்தேஹமின்றி எல்லா முயற்சியாலும் புத்திக்குத் தக்கவிதமாக ஈச்வரனுடைய மஹிமையை ஸ்தோத்ரம் செய்கி

नीचोऽजया गुणविसर्गमनुप्रविष्टः
पूयेत येन हि पुमाननुवर्णितेन ॥ 12

सर्वे ह्यमी विधिकरास्तव सत्त्वधाम्नो
ब्रह्मादयो वयमिवेश न चोद्विजन्तः ।
क्षेमाय भूतय उतात्मसुखाय चास्य
विक्रीडितं भगवतो रुचिरावतारैः ॥ 13

तद्यच्छ मन्युमसुरश्च हतस्त्वयाद्य
मोदेत साधुरपि वृश्चिकसर्पहत्या ।

गताशङ्कस्य ममेश्वरस्य महिमहिमानं सर्वप्रयत्नेन स्वमनीषानुसारेणानुवर्णयामि अजानतोऽपि स्तुतिकरणे हेतुमाह — नीच इति । येनैव महिम्ना अनुवर्णितेन अजया अविद्यया गुणविसर्गं संसारमनुप्रविष्टः पुमान् पूयेत शुद्ध्येत तन्महिम्नः अन्यस्य तथा शोधकत्वाभावादिति भावः ॥१२॥ तवैवात्मनः स्वभावनिष्कारणं परिहृत्य ऋजुत्वात् शीघ्रं कोपोपसंहारं प्रार्थयते द्वाभ्यां सर्व इति । हे ईश अमी उद्विजन्तो बिभ्यतः सर्वे ब्रह्मादयः सत्त्वमूर्तेस्तव विधिकराः किन्तु पामरकारा वयमिव न वयं भेतारः भवशोभावेन भगवतः कस्मिंश्चिदपि भक्तेऽपि तवाविर्भावेन अवतारैर्विक्रीडितं विलयं क्रीडनं अस्य विश्वस्य क्षेमादिप्रयोजनाय न तु भयोत्पादनाय ॥१३॥ तदिति । तत्तस्मादेषां भयपरिहाराय मन्युं यच्छ उपसंहर यद्ययं सत्पुरुषः साधूनां सन्तोषायैव अद्य हतः अतः परं क्रोधेन कार्याभावात्तं नियच्छ ननु अन्येषां वधेन साधवः किं मोदेत तत्राह वृश्चिकादेः वधो परोपद्रवकारिणो जन्तवस्तथा हत्यावधेन तृतीयायोर्थे प्रयोगात् तस्मिन्नपि जातिरिति साधुरपि मोदेतैव तस्मिन् वधे नाम

றேன். அவித்யையால் ஸம்ஸாரத்தை அடைந்த புருஷன் வர்ணித்த மஹிமை யால் பரிசுத்தமடைகிறான். 12

ஓ ஈச! ப்ரும்ஹா முதலிய இந்த தேவர்கள் யாவரும் ஸத்வமூர்த்தியா கிய உமக்குக் கிங்கரர்கள். பயமடையச் செய்யும் எங்களைப் போன்றவர்களல்லர். பகவானுகிய உம்முடைய மனோஜ்ஞமான அவதாரங்களில் பலவித விளையாட் டானது இந்த ப்ரபஞ்சத்திற்கு க்ஷேமம் ஐச்வர்யம் ஆத்மஸுகம் இவைகளின் பொருட்டாகின்றது. 13

ஓ ந்ருஸிம்ஹ! ஆகையால் கோபத்தை அடக்கவேண்டும். இப்பொழுது உம்மால் அஸுரனும் மாண்டான், ஸாதுவாக இருப்பவனும் தேள், ஸர்ப்பம்

लोकाश्च निर्वृतिमिताः प्रतियन्ति सर्वे
रूपं नृसिंह विभयाय जनाः स्मरन्ति ॥ 14

नाहं बिभेम्यजित तेऽतिभयानकास्य-
जिह्वार्कनेत्रभ्रुकुटीरभसोग्रदंष्ट्रात् ।
आन्त्रस्रजः क्षतजकेसरशङ्कुकर्णा-
न्निर्ह्रादभीतदिगिभादरिभिन्नखाग्रात् ॥ 15

त्रस्तोऽस्म्यहं कृपणवत्सल दुःसहोग्र-
संसारचक्रकदनाद्ग्रसतां प्रणीतः ।

साधावहखलादिषु क्रोधं न त्यजसीति चेत्तत्राह लोकाश्च निर्वृतिं इताः प्राप्ताः सन्तः प्रतियन्ति क्रोधोपसंहारं प्रतीक्षन्ते तर्हि जनानां भयनिवृत्त्यै इहैवाय स्थास्यामीति चेत्तत्राह रूपमिति विभयाय भयनिवृत्त्यै स तच्च रूपस्मरणादेव भयनिवृत्तेः न त्वनेनाकारेण कृत्यं इत्यर्थः ॥१४॥ किं चैवं हे (?) तर्हि त्वमपि बिभेषीति चेत्तत्राह — नाहमिति। हे अजित ते तवास्यादहं न बिभेमि कथंभूतात् आस्यं जिह्वा च अर्कसदृशे नेत्रे च भ्रुकुटी च ताभिः रभसोग्राः दंष्ट्राश्च यस्मिन् अतिभयानकानि यस्मिन् तस्मात् आन्त्रस्रजः आन्त्रमाला यस्मिन् तस्मात् क्षतजाक्ताः केसराः यस्मिन् शङ्कुवच्छङ्कुतुल्यौ कर्णौ यस्मिन् तत्तथा तस्मात् निर्ह्रादेन भीताः दिगिभाः यस्मात् अरीन् भिन्दन्तीति अरिभिन्ति नखाग्राणि यस्मिन् एवंभूतात्ते रूपादहं न बिभेमि॥१५॥ कुतस्तर्हि भयं तत्राह — त्रस्तोऽस्मीति। दुःसहमुग्रं संसारचक्रकदनं दुःखं तस्मादहं त्रस्तोऽस्मि ग्रसतां हिं

முதலியவைகள் வதமடைவதில் ஸந்தோஷமடைகிறுன். ஜனங்களுமானந்த மடைந்து கோபமின்மையை எதிர்பார்க்கிறுர்கள். ஜனங்கள் யாவரும் பயமில் லாமையின் பொருட்டு உம்முடைய ரூபத்தை ஸ்மரிக்கிறுர்கள். 14

ஓ அஜித ! மிகவும் பயமடையத்தக்க முகம், நாவு, ஸூர்யன்போன்ற நேத்ரங்கள், புருவங்களின் படபடப்பு, பயங்கரமான தெற்றிப்பல், நரம்பு மாலை, இரத்தந்தோய்ந்த பிடரிமயிர், முளைபோன்ற செவி, திக்கஜங்கள் அஞ் சத்தக்க த்வனி சத்ருக்களைக் கிழிக்கும் நகத்தின் நுனி இவைகளோடு கூடிய உம்முடைய ரூபத்தினிடம் நான் பயமடையவில்லை. 15

ஓ தீனவத்ஸல ! ஸஹிக்க முடியாததும் பயங்கரமுமான ஸம்ஸார மண் டலத்தின் துக்கத்தினின்று நான் பயமடைகிறேன். என் கர்மங்களால் கட்டு ண்டு க்ரூரமான விஷயங்களின் மத்தியில் வீழ்த்தப்பட்டேன். ஓ மனேக்ஞ

𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍁𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌹𑍍𑌵𑌯𑌸𑍇 𑌕𑌦𑌾 𑌨𑍁 ॥ 16

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌜𑌨𑍍𑌮
𑌶𑍋𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑍌𑌷𑌧𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑌾𑌹𑌂
𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌦 𑌮𑍇 𑌤𑌵 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍 ॥ 17

𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌪𑌰𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌕𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌗𑍀𑌤𑌾𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 𑌹𑍇 𑌉𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌕𑌦𑌾 𑌨𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌭𑍂𑌤𑌮𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑍍𑌵𑌯𑌸𑍇 𑌆𑌹𑍍𑌵𑌯𑌸𑌿 ॥ ௧௬ ॥ 𑌅𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌣 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯𑍌𑌷𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌮𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌮𑍇 𑌤𑌵 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌦 ॥ ௧௭ ॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌦𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌹𑍇 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌤𑌵 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌕𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌤𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌹𑌂𑌸𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍋-

---

ஸ்பாவ! நீர் எப்பொழுது அன்புகூர்ந்து மோக்ஷ ரூபமும் ரக்ஷிப்பதுமான உம்முடைய பாதமூலத்திற்கு அழைத்துக்கொள்வீர்? 16

ப்ரிய வஸ்துவின் பிரிவு, அப்ரியவஸ்துவின் சேர்க்கை இவைகளாலுண்டான துக்காக்நியால் நான் மிகவும் தஹிக்கப்படுகிறேன். துக்கத்திற்கு ஔஷதமாக இருப்பதும் துக்கமாகிறது. தேஹம் முதலியவற்றிலுள்ள அபிமானத்தால் நான் ப்ரமிக்கிறேன். மஹிமை தங்கிய ஓ ப்ரபுவே! உமக்குக் கிங்கரனாக இருக்கும் உபாயத்தை எனக்கு உபதேசித்தல் வேண்டும். 17

ஓ நாரஸிம்ஹ! நான் உம்முடைய இரு பாதங்களை வாஸஸ்தானமாக உடைய ஞானிகளின் சேர்க்கையை உடையவனாகி ப்ரிய ஸுஹ்ருத்தும் பா

𑌅𑌞𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌯𑍁𑌗𑌾𑌲𑌯𑌹𑌂𑌸𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥ 18

𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌹 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌗𑌦𑌮𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑍋 𑌨𑍌𑌃 ।
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌹𑌾𑌞𑍍𑌜𑌸𑍇𑌷𑍍𑌟𑌃
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 19

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌗𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ‘𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌹 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍’𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌾𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌤𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌜𑌨𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥18॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌏𑌵 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌇𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌯𑍋𑌽𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑍌 𑌇𑌹 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌗𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌗𑌦𑌮𑍌𑌷𑌧𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍌𑌷𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌨𑍌𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌜𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌥𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌹 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌖𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌦𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌷𑍁 ॥19॥ 𑌨𑌨𑍁 [illegible]

தைவமுமாகிய பிர்மாவால் கூறப்பட்ட லீலா சரித்ரங்களைக் கீர்த்தனம் செய்து குணங்களினின்று விடுபட்டு, ஸங்கடங்களை விரைவில் தாண்டுகிறேன். 18

ஏ நரஸிம்ஹ ! சிறுவனுக்குத் தாய் தந்தைகள் ரக்ஷிப்பவர்களல்லர், ரோக முள்ளவனுக்கு ஔஷதம் ரக்ஷிப்பதல்ல, கடலில் முழுகினவனுக்குக் கப்பல் ரக்ஷிப்பதல்ல, தாபமுடையவனுக்கு அதன் பரிகாரமாக எது ப்ரத்யக்ஷத்தில் இஷ்டமாகக் காணப்படுகிறதோ ப்ரபுவே ! அது உம்மால் உபேக்ஷிக்கப்பட்ட மானிடர்களுக்கு க்ஷணப்பொழுதாகிறது. 19

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍
𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌦𑍁𑌤 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌵𑌾 ।
𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃
𑌸𑌞𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ॥ 20

𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌂 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌃
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 ।
𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌜𑌯𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌰𑌂
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌜 𑌕𑍋𑌽𑌤𑌿𑌤𑌰𑍇𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥ 21

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌯𑍇𑌨
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌞𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑌧𑍇𑌰𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌤𑌮𑌂 𑌯𑌃 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 [illegible] 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿॥
20॥ 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌂
𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — 𑌮𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । [illegible]
[illegible]
𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌸𑍃𑌜𑌤𑌿 [illegible] 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃
[illegible] 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑌂
[illegible] 𑌅𑌜𑌯𑌾 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 [illegible]
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌦𑍇𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂
𑌮𑌨𑌃 [illegible]
[illegible]॥21॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 [illegible]

பிதா முதலிய கர்த்தாவாயினும், பிர்மா முதலிய கர்த்தாவாயினும் வெவ்வேருன ஸ்வபாவமுள்ளவனுக இருந்து எந்த அதிகரணத்தில் எந்த நிமித்தமாக எந்தக்காலத்தில் என்ன காரணத்தால் யாரால் ப்ரேரேபிக்கப்பட்டு எதன் ஸம்பந்தமாக எதற்காக எந்த ப்ரகாரத்தால் விரும்பிய எந்தக் கார்யத்தைச் செய்கிருனே மாறுதலேயும் அடைகிருனே அவையாவும் பகவானுடைய ஸ்வரூபமாகின்றன. 20

புருஷராகிய உம்முடைய அநுக்ரஹத்தால் காலத்தால் ப்ரேரணே யடைந்த மாயை கர்மமயமும் வலுவுள்ளதும் வேதமயமுமான மனஸ்ஸை உண்டு பண்ணுகிறது. ஓ அஜ ! (பிறப்பில்லாதவர்) அந்த மாயையால் கொடுக்கப்பட்ட பதினெரு விகாரங்களுடைய ஸம்ஸார சக்ரரூபமான மனதை உம்மைத் தவிர மற்ருெருவன் கடப்பவனுவனே ? 21

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌃𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾
𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌜𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌰𑍇
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷 𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥ 22

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌨𑌾
𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌵 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑍋𑌽𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌹𑌾𑌸𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍂
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸 𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃 ॥ 23

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌮𑍂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋𑌽𑌜𑍍𑌞
𑌆𑌯𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌮𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌪𑌾𑌹 — 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌸 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌤𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌮𑍀𑌪𑌂 𑌨𑌯 ॥ ௨௨ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌦𑍌 [illegible] 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 — 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌃 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌆𑌯𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌯𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌹𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌶𑌿𑌷𑌃 [illegible] 𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍 [illegible] 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋

அவ்வளவு மஹிமை தங்கிய நீர் சிச்சக்தியால் எப்பொழுதும் ஜயிக்கப்பட்ட புத்தியின் குணங்களுடையவரும் ஸ்வாதீனமான கார்யம் ஸாதனங்களின் சக்தியுடையவரும் காலரூபியுமாகிறீர், ஏ ஈச்வர ! ப்ரபுவே ! மாயையால் பதினறு விகாரங்களுடைய ஸம்ஸார சக்ரத்தில் தள்ளப்பட்டவனும், மிகவும் துன்பமடைந்தவனும் சரணமடைந்தவனுமாகிய என்னை உம்முடைய அருகிலழைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 22

ஒ ப்ரபுவே ! ஸ்வர்க்கத்தில் லோகபாலர்கள் எல்லோருடைய ஆயுள், ஸ்ரீ, பெருமை இவைகளை நான் கண்டேன். அவைகளை இந்த ஜனங்கள் விரும்புகிருர்கள். அந்தப் பெருமைகள் என் பிதாவாகிய ஹிரண்யகசிபுவின் கோபமுள்ள ஹாஸ்யத்தால் வணங்கிய புருவநெறிப்பினல் கலங்கின. அந்த ஹிரண்யகசிபுவை நீர் வதஞ் செய்தீர். 23

ஆகையால் அதைப்பற்றி அறிந்த நான் ப்ரும்ஹா வரையிலுமுள்ள சரீரமுடையவர்களின் ஆயுள், ஸ்ரீகள், பெருமை இந்த போகங்களை விரும்பேன்,

𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌪𑌨𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ 24

𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍁𑌖𑌾 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃
𑌕𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑌶𑍇𑌷𑌰𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌹𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌜𑌨𑍋 𑌯𑌦𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌲𑌵𑍈𑌃 𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑍈𑌃 ॥ 25

𑌕𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵 𑌈𑌶 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌤𑌰𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌕𑍍𑌵 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾 ।
𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑍈 𑌰𑌮𑌾𑌯𑌾
𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 ॥ 26

𑌹𑍇 𑌈𑌶 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌉𑌰𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌪𑌿 ॥ 24 ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌵 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌜𑌾𑌂 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌲𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌲𑌵𑍈𑌃 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌶𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌥𑌾 [illegible] ॥ 25 ॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑌿 [illegible] 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌕𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌰𑌜𑍋𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 [illegible] 𑌕𑍁𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾

மிகுந்த விக்ரமமுடையவரும், காலரூபியுமாகிய உம்மால் த்வம்ஸமடையும் போகங்களையும் (அணிமை முதலியவை) விரும்பேன். என்னை உம்முடைய தாஸர்களின் பக்கம் சேர்க்கவேண்டும். 24

ஸுகங்களும், கானல்போல் பொய்யானவையுமாகிய போகங்களெங்கே? ரோகங்களுக்கெல்லாம் உற்பத்தி ஸ்தானமாகிய இந்தச் சரீரம் எங்கே? ஆயினும் இவ்வாறறிந்த ஜனங்களும் சிரமத்தால் அடையக்கூடிய ஸுகலேசங்களால் காமாக்கியை சமனம் செய்துகொண்டு விரக்திபடைகிறதில்லை. 25

ஓ ஈச! தமோகுணம் மிகுந்த இந்த அஸுரவம்சத்திற் பிறந்தவனும், ரஜோகுணத்தாலேயே உற்பத்தியுடையவனுமாகிய நான் எங்கே? உம்முடைய கருணை எங்கே? என்னுடைய சிரஸில் பத்மம்போன்ற கையானது அநுக்ரஹ ரூபமாக வைக்கப்பட்டதல்லவா? அது ப்ரும்ஹாவுக்குமில்லை, ருத்ரருக்குமில்லை, லக்ஷ்மீதேவிக்குமில்லை, நிச்சயம். 26

नैषा परावरमतिर्भवतो ननु स्या-
ज्जन्तोर्यथात्मसुहृदो जगतस्तथापि ।
संसेवया सुरतरोरिव ते प्रसादः
सेवानुरूपमुदयो न परावरत्वम् ॥ 27

एवं जनं निपतितं प्रभवाहिकूपे
कामाभिकाममनु यः प्रपतन् प्रसङ्गात् ।
कृत्वात्मसात्सुरर्षिणा भगवन् गृहीतः
सोऽहं कथं नु विसृजे तव भृत्यसेवाम् ॥ 28

दीनां शिरस्यपि नैवार्पितः स्वपद्मकोशसंतापहरः करः प्रसादः पापाशयमुखे एव मे शिरस्यर्पित इति यत् यया अनुकम्पयेति वा ॥ २६ ॥ इदानीं पक्षपातोक्तिं विविच्याह — नैषेति । एते ब्रह्मादय उत्तमाः अयमसुरोऽधम इत्येषा परावरमतिः जन्तोः प्राकृतस्य यथा तथा भवतो नैव स्यात् कुतः आत्मनो जगतः सुहृदः सुहृदश्च तर्हि सेवकेषु प्रसादः एकान्तेषु किं न स्यात् तत्राह संसेवया तव प्रसादो भवति तत्र च सेवानुरूपं तत्तद्वाञ्छितफलप्रदानरूप उदयो भवति एवं प्रसादवैचित्र्ये सत्यपि वैषम्याभावे दृष्टान्तः सुरतरोर्यथा सेवकस्य संकल्पानुसारेण फलं ददाति न च विशेषतः न परावरत्वं अत्र कारणमिति शेषः ॥ २७ ॥ एतत् सर्वं त्वत्कृपयैव प्राप्तमिति कृत्वा शेषं न पेयेत्याशयेनाह — एवमिति । यथाकृपानुकम्पितोऽस्मि एवं नारदेन स्वसात्कृत्वा अनुगृहीतः सोऽहं कथं त्वच्च भृत्यसेवां विसृजामि कथं अनुगृहीतोऽस्मि प्रभव एव अहिर्वेष्टितः कूपः तस्मिन् कामेन हितः कामेषु नं जनं पतितं तदनु तत्प्रसङ्गात् प्रपतन्तं मां तदेवं कृत्वात्मसात्कृत्वा श्रीनारदस्यानुग्रहेण कृपाप्रत्यक्षेणानुकम्पितोऽस्मि अयमेव च मम परो नुग्रहः न परं सिद्धतिकल्पं स्वप्राणरक्षणादि ॥ २८ ॥ न केवलं मया

உலகத்திற்கு ஆத்மாவும், ஸுஹ்ருத்துமாகிய உமக்கு ''ப்ராக்ருதனுக்குப் போல்'' உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற இந்தப் புத்தியுண்டாகாது நல்ல ஸேவையின் பொருட்டு உமக்கு அநுக்ரஹமுண்டாகிறது. ஸேவிப்பதற்குத் தகுதியாக ''கற்பக வ்ருக்ஷத்தினிடம்போல்'' (தர்மம் முதலியவை) உண்டாகின்றன. இதில் உயர்வு, தாழ்வு காரணமாகா. 27

இவ்விதம் பிறப்பாகிய பாம்புடன் கூடிய கிணற்றில் போகங்களை நான்கு புறத்திலும் விரும்பி விழும் ஜனங்களை யனுஸரித்து அந்தச் சேர்க்கையால் விழக்கூடிய என்னை தேவரிஷியாகிய நாரதர் தன்னைச் சார்ந்தவனாகக்கொண்டு அநுக்ரஹித்தார். ஓ பகவானே! அந்த நான் உம்முடைய ப்ருத்யஸேவையை எவ்விதம் விடுவேன்? 28

𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑌂 𑌚
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌋𑌷𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌵𑍋𑌚𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌸𑍍
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌮𑌦𑌪𑌰𑍋𑌽𑌵𑌤𑍁 𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌾𑌮𑌿 ॥ 29

𑌏𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌮𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌵𑌸𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 ।
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌾𑌯𑌯𑍇𑌦𑌂
𑌨𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌤𑍈𑌰𑌵𑌸𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ 30

𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 [illegible] 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌋𑌷𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌦𑌪𑌰𑍋 [illegible] 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌵𑌤𑍁 [illegible] 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌹𑌰𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௨௯ ॥ [illegible] 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌹𑌨𑌨𑌂 𑌚 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌏𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌕𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌮𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌵𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 [illegible] 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 [illegible] 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌵 [illegible] 𑌅𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 [illegible] ॥ ௩௰ ॥

ஓ அனந்த! என் ப்ராணன்களை ரக்ஷித்ததையும், என் பிதாவை வதஞ் செய்ததையும் உம்முடைய ப்ருத்யர்களாகிய ஸநகாதி முனிவர்களின் வார்த்தையை ஸத்யமாகச் செய்வதற்கென்றெண்ணுகிறேன். ஏனெனில் கெடுதியைச் செய்யவிரும்பிய என் பிதா கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு "என்னைத் தவிர வான் இருப்பானாயின் உன்னை ரக்ஷிக்கட்டும், உன் சிரஸை வாங்குகிறேன்" என்றல்லவா கூறினார்? 29

இந்த ப்ரபஞ்சமுழுதும் நீர் ஒருவரே ஆகிறீர். இதன் ஆதியிலும், கடைசியிலும் தனியாயிருக்கிறீர். மத்தியிலும் நீரே இருக்கிறீர். குணங்களின் பரிணாமரூபமான இவ்வுலகை உம்முடைய மாயையால் ஸ்ருஷ்டித்து அதில் அனுப்ரவேசம் செய்து அந்த குணங்களால் பலவிதமாகத் தோன்றுகிறீர். 30

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍀𑌶 𑌭𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋
𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚
𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌾𑌲𑌵𑌦𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌰𑍍𑌵𑍋𑌃 ॥ 31

𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇
𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌦𑍃𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌪𑍀𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌃
𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌮𑍋 𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇 ॥

[illegible]

ஓ ஈச! கார்யகாரணாத்மகமான இந்த ப்ரபஞ்சம் யாவும் நீரே! நீர் ப்ரபஞ்சத்திற்கு வேறுபட்டவர். தன்னைச் சார்ந்தவன், பிறரைச் சார்ந்தவன் என்ற வீண் புத்தியானது மாயையாம். விதைக்கும் மரத்திற்கும் பூமி காலம் இவைகள்போல் இவ்வுலகுக்கு உற்பத்தி, ப்ரகாசம், இருப்பு, நாசம் இவைகளாகின்றன. 31

ப்ரளய ஜல மத்தியில் இந்த ப்ரபஞ்சத்தை உம்மிடமே வைத்துக்கொண்டு உம்முடைய ஸுகத்தின் அனுபவரூபராகவும் க்ரியையில்லாதவராகவும் இருந்து சயனம் செய்கிறீர். யோகத்தால் மூடிய கண்களுடையவரும் ஸ்வரூப ப்ரகாசத்தால் மறைந்த நித்ரையுடையவருமாகி (ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற மூன்று அவஸ்தைகளுக்குப் பிறகுள்ள) நான்காவது அவஸ்தையிலிருந்து நித்ரையையும் சேர்ப்பதில்லை விஷயங்களையும் சேர்ப்பதில்லை. 32

तस्यैव ते वपुरिदं निजकालशक्त्या
सञ्चोदितप्रकृतिधर्मण आत्मगूढम् ।
अम्भस्यनन्तशयनाद्विरमत्समाधे-
र्नाभेरभूत्स्वकणिकावटवन्महाब्जम् ॥ 33

तत्सम्भवः कविरतोऽन्यदपश्यमान-
स्त्वां बीजमात्मनि ततं स बहिर्विचिन्त्य ।
नाविन्ददब्दशतमप्सु निमज्जमानो
जातेऽङ्कुरे कथमु होपलभेत बीजम् ॥ 34

[illegible]

அவ்வளவு மஹிமையுள்ள உமக்கே இந்த ப்ரபஞ்சம் சரீரமாகிறது. உம்முடைய காலசக்தியால் ப்ரேரணை யடைந்த ப்ரக்ருதியின் தர்மங்களுடையவரும், சேஷதல்பத்தினின்று ஒழிவடைந்த ஸமாதியுடையவருமாகிய உம்முடைய நாபியினின்று ஜலத்தில் உம்மிடமே மறைந்திருந்த இந்த லோகபத்மமானது "ஆலம்விதையி னின்று ஆலமரம்போல்" உண்டாயிற்று. 33

அந்தப் பத்மத்தில் உண்டானவராகிய ப்ரும்ஹதேவர் அதைத்தவிர மற்றதைப்பாராமல் காரணராகிய உம்மை நீர் உம்மிடமே வ்யாபித்திருப்பவராயினும் ஜலத்தில் மூழ்கி வெளியில் நூறு வருடம வரையில் தேடியும் உம்மை அடையவில்லை. முளையுண்டானபின்பு விதையை எவ்விதம் அடையக்கூடும்? ஆச்சர்யம்! 34

ஸ த்வாத்மயோநிரதிவிஸ்மித ஆஸ்ரிதோऽப்ஜம்
காலேந தீவ்ரதபஸா பரிஸுத்தபாவ: |
த்வாமாத்மநீஸ புவி கந்தமிவாதிஸூக்ஷ்மம்
பூதேந்த்ரியாஸயமயே விததம் ததர்ஸ || 35

ஏவம் ஸஹஸ்ரவதநாங்க்ரிஸிர:கரோரு
நாஸாத்யகர்ணநயநாபரணாயுதாட்யம் |
மாயாமயம் ஸதுபலக்ஷிதஸந்நிவேஸம்
த்ருஷ்ட்வா மஹாபுருஷமாப முதம் விரிஞ்ச: || 36

தஸ்மை பவாந் ஹயஸிரஸ்தநுவம் ச பிப்ரத்
வேதத்ருஹாவதிபலௌ மதுகைடபாக்யௌ |
ஹத்வாऽऽநயச்ச்ருதிகணாம்ஸ்ச ரஜஸ்தமஸ்ச
ஸத்த்வம் தவ ப்ரியதமாம் தநுமாமநந்தி || 37

பராவ்ருத்த்யாஜ்ஞோऽஸி த்வம் து தீவ்ரேண தபஸா பூதேந சேதஸா ஸ்வாத்ம ரூபேணாவஸ்தித ததர்ஸேத்யர்த்த: || ௩௫ || ஏவம் ஸ்வரூபேண த்ருஷ்ட்வா ப்ரீதோऽபூதித்யாஹ || ஏவமிதி || ஏவம் ப்ரகாரேண ஸஹஸ்ர ஸங்க்யாதாநி யாநி வதநாதீநி தைராட்யம் ஸ்வரூபம் மாயாமயம் மாயாப்ரதாநம் ஸதா ப்ரபஞ்சேநோபலக்ஷித: ஸந்நிவேஸ: பாதாதிரவயவோ யஸ்ய || ௩௬ || ததாப || மாம் ஸத்த்வஸ்யோத்க்ருஷ்டம் க்ருதவாநித்யாஹ || தஸ்மா இதி || ஹயக்ரீவ ரூபீ விஷ்ணுஸ்து ரஜஸ்தமோரூபௌ மதுகைடபாவ்ருஷ்ட்வா ஹத்வா தஸ்மை ஸ்ருதிகணாந் ஸமர்ப்பிதவாந் ததோ ஹேதோ: ஸத்த்வமிதி || ௩௭ || ஸத்த்வப்ரசுரே

ஓ ஈச! அந்த ப்ரும்ஹதேவர் மிக ஆச்சர்யமடைந்து பத்மத்திற்கு வந்து வெகுகாலம் வரையில் கடுந்தவம் செய்து பரிசுத்தமான மனமுடையவராகி; பூதங்கள், இந்த்ரியங்கள் மனம் இவைகளின் ரூபமான தம்மிடத்தில் வ்யாபித்திருக்கும் . உம்மை பூமியில் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான கந்தத்தைப்போலப் பார்த்தார். 35

கணக்கற்ற முகம், பாதம், சிரஸ், புஜம், தொடை, நாஸிகை, வாய், செவி, கண், ஆபரணம் இவை யுடையவரும், மாயாமயரும், ப்ரபஞ்சத்தால் காணப்படும் அமைப்புள்ளவருமாகிய மஹாபுருஷரை ப்ரும்ஹதேவர் இவ்வாறு பார்த்து ஸந்தோஷமடைந்தார். 36

நீர் ஹயக்ரீவவடிவமெடுத்து ரஜோகுண தமோகுண ரூபமுடையவர்களும், வேதத்திற்கு த்ரோஹம் செய்தவர்களும், மிகுந்த வலுவுடையவர்களுமாகிய மதுகைடபர்களென்ற அஸுரர்களை வதஞ்செய்து அந்த ப்ரும்ஹாவுக்கு வேதத்தை யுபதேசித்தீர். ஸத்வகுணத்தை உமக்கு மிகவும் ப்ரியமுள்ள சரீரமென்று பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். 37

इत्थं नृतिर्यगृषिदेवझषावतारै-
र्लोकान्विभावयसि हंसि जगत्प्रतीपान् ।
धर्मं महापुरुष पासि युगानुवृत्तं
छन्नः कलौ यदभवस्त्रियुगोऽथ स त्वम् ॥ 38

नैतन्मनस्तव कथासु विकुण्ठनाथ
संप्रीयते दुरितदुष्टमसाधु तीव्रम् ।
कामातुरं हर्षशोकभयैषणार्तं
तस्मिन्कथं तव गतिं विमृशामि दीनः ॥ 39

जिह्वैकतोऽच्युत विकर्षति मावितृप्ता
शिश्नोऽन्यतस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित् ।

[illegible]

ஓ மஹாபுருஷ! இவ்விதம் மானிடன், திர்யக், ரிஷி, தேவன், மத்ஸ்யம், இந்த அவதாரங்களால் உலகங்களைப் பரிபாலனம் செய்கிறீர்; உலகத்திற்கு விரோதிகளாகிய துஷ்டர்களை ஸம்ஹரிக்கிறீர்; யுகத்தை யனுஸரித்த தர்மத்தை ரக்ஷிக்கிறீர்; கலியுகத்தில் நீர் மறைந்துண்டானதால் $ த்ரியுகர் எனப்படுகிறீர். 38

ஓ வைகுண்டநாத! பாபங்களால் கெடுதியடைந்ததும், வெளி நோக்கமுள்ளதும், தீவ்ரமும், காமத்தால் துன்பமடைவதும், ஸந்தோஷம், துக்கம், பயம், மூன்று † ஈஷணை இவைகளால் துன்பமடைந்ததுமாகிய இந்த மனம் உம்முடைய கதைகளில் ப்ரீதி யடைவதில்லை. மனம் இவ்விதமானால் தீனனாகியநான் எவ்விதம் உம்முடைய தத்வத்தை அறிவேன். 39

ஓ அச்யுத! நாவானது த்ருப்தியடையாமல் என்னை ஓரிடத்தில் இழுக்கிறது. சிச்னமானது மற்றவிடத்தில் இழுக்கிறது, த்வக், வயிறு, செவி இவை ஓரிடத்தில் இழுக்கிறது. க்ராணேந்திரியமானது மற்றோரிடத்தில் இழுக்கிறது.

$ மூன்று யுகங்களில் அவதாரம் செய்வதால் த்ரியுகர் என்ற பெயராயிற்று.

† ஈஷணை-ஆசை.

𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑌪𑌲𑌦𑍃𑌕𑍍𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍
𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌗𑍇𑌹𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌲𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 40

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌵𑍈𑌤𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾
𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌭𑍀𑌤𑌭𑍀𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑍈𑌰𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌚𑌰 𑌪𑍀𑌪𑍃𑌹𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌮𑌦𑍍𑌯 ॥ 41

𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌗𑍁𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌣𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑌲𑍋𑌪𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 ।
𑌮𑍂𑌢𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈 𑌮𑌹𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋
𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌜𑌨𑌾𑌨𑌨𑍁𑌸𑍇𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌃 ॥ 42

𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌚𑌪𑌲𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌲𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍋𑌟𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௪௦ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌹𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌵𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌏𑌵 𑌵𑍈𑌤𑌰𑌣𑍀 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌨𑌦𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌮𑍂𑌢𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌚𑌰 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌢𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍀𑌪𑍃𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌤𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯 𑌪𑌾𑌲𑌯 ॥ ௪௧ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌮𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌹 ॥ 𑌕 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌤𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌨 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌸𑌂𑌭𑌵𑌲𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿

சபலத்தன்மையுள்ள நேத்ரமானது எங்கேயோ இழுக்கின்றது. இவ்விதம் கர்மேந்திரியங்கள் சக்களத்திகள் வீட்டு யஜமானனைப்போல் தொந்தரவு செய்கின்றன. 40

இவ்விதம் ஸம்ஸாரமாகிய வைதரணியில் தங்களுடைய கர்மங்களால் விழுந்தவர்களும் பிறப்பு, மரிப்பு, ரோகம் இவைகளால் மிகவும் பயந்தவர்களும் தன்னைச்சார்ந்தவர்களின் தேகத்தில் விரோதமுள்ளவர்களும் பிறரைச் சார்ந்தவர்களின் தேகத்தில் நேசமுள்ளவர்களுமாகிய மூட ஜனங்களைப் பார்த்து ஓ நித்யமுக்த! இப்பொழுது ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

எல்லாவற்றிற்கும் குருவாகிய ஓ பகவானே! இந்த ப்ரபஞ்சத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் ப்ரளயம் இவைகளுக்குக் காரணராகிய உமக்கு ஜனங்கள் யாவரையும் கரையேற்றுவதில் என்ன பிரயாஸமிருக்கிறது? ஓ தீனபந்தோ! மூடர்களிடம் பெரும் அநுக்ரஹம் செய்ய வேண்டுவது நிச்சயம். உம்முடைய ப்ரிய ஜனங்களை ஸேவிப்பவர்களாகிய எங்களுக்கு இவ்விதம் செய்வதால் என்ன பிரயாஸமிருக்கிறது? 42

नैवोद्विजे पर दुरत्ययवैतरण्या-
स्त्वद्वीर्यगायनमहामृतमग्नचित्तः ।
शोचे ततो विमुखचेतस इन्द्रियार्थ-
मायासुखाय भरमुद्वहतो विमूढान् ॥ 43

प्रायेण देव मुनयः स्वविमुक्तिकामा
मौनं चरन्ति विजने न परार्थनिष्ठाः ।
नैतान्विहाय कृपणान्विमुमुक्ष एको
नान्यं त्वदस्य शरणं भ्रमतोऽनुपश्ये ॥ 44

[illegible]

உம்முடைய வீர்யத்தைப் பற்றிய கானமாகிய உயர்ந்த அமிர்தத்தில் மூழ்கிய மனமுடையவனுகி நான், ஸம்ஸாரமாகிய தாண்டமுடியாத வைதரணியின் பொருட்டு பயமடையவேயில்லை. அந்த அமுதத்தில் நோக்கமில்லாத மனமுடையவர்களும் விஷயங்களை யுத்தேசித்த மாயாஸுகத்திற்காகச் சுமைபைவகிப்பவர்களுமாகிய மூடர்களைப்பற்றியே வருத்தமடைகிறேன். 43

ஓ தேவ! அவிமுக்தர்களிடம் விருப்பமுள்ளவர்களும் பரமார்த்த நிஷ்டையுள்ளவர்களுமாகிய முனிவர்கள் பெரும்பான்மையும் தனிமையில் மௌனநியமத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்கள். ஆகையால் தீனர்களாகிய இந்த ஜனங்களை விட்டு நான் ஒருவனுக மோக்ஷமடைய விரும்பவில்லை. பிரமிக்கும் இந்த ஜனங்களுக்கு உம்மைத்தவிர வேறு சரண்ய ஸ்தானத்தை நான் பார்க்கவில்லை.

𑌯𑌨𑍍𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂
𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌰𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍍 ।
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌹 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌾𑌜𑌃
𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌤𑌿𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌿𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌹𑍇𑌤 𑌧𑍀𑌰𑌃 ॥ 45

𑌮𑍌𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌤𑌪𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑌹𑍋𑌜𑌪𑌸𑌮𑌾𑌧𑌯 𑌆𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌨 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 46

𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌇𑌮𑍇 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍀 𑌤𑌵 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇
𑌬𑍀𑌜𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌰𑍂𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 ।

𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌯𑌨𑍇𑌨𑌸𑌂𑌘𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌦𑌨𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍁𑌕𑌾𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌾𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌇𑌹 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌹𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌤𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑌸𑌿𑌜𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌹𑍇𑌤 𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌤𑌿𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௪௫ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌮𑍌𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌮𑍌𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍌𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯 𑌆𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌰𑌹𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌅𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌭𑍋𑌗𑌾𑌯 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௬ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌕𑌾𑌮𑍈𑌃 𑌮𑍌𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵

ஸ்திரீ புமான்களின் சேர்க்கை முதலிய க்ருஹஸ்த ஸுகமானது "கைகளின் அரிப்புநிலைபோல்" மிகவும் துக்கமானது; துச்சமானது. இந்த க்ருஹஸ்த தர்மத்தில் வெகு துக்கங்களை யடைந்த தீனர்கள் திருப்தியடைகிறதில்லை. தீரனாகிய ஒருவன் அரிப்புப்போன்ற காமத்தைப் பொறுக்கிறான். 45

ஓ புருஷ! மௌனம், வ்ருதம், சாஸ்த்ரச்ரவணம், தவம், அத்யயனம், தனக்குரியதர்மம், கீர்த்தனம், ஏகாந்த வாஸம், ஜபம், ஸமாதி இவை மோக்ஷ ஹேதுக்களாகின்றன. இவை பெரும்பாலும் இந்த்ரியங்களை ஜயிக்காதவர்களுக்கு மிகவும் ஜீவனோபாயங்களாகின்றன. இவ்விஷயத்தில் டாம்பீகர்களுக்கு இவை ஜீவனோபாயங்களாக ஒருஸமயம் ஆகாமலிருக்கலாம். 46

வேதத்தால் பார்க்கப்பட்ட இக் கார்ய காரணங்களிரண்டும் "விதைமுளை இவைபோல" உம்முடைய ரூபங்களாகின்றன (ப்ராக்ருத) ரூபமில்லாத

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 47

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑌦𑌮𑍍𑌬𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌚 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 48

𑌨𑍈𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌰𑍁𑌗𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥ 49

𑌶𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑌃 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍁𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌷𑍁 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵𑌾𑌹 𑌮𑌥𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑌵𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌯𑍂𑌤𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௭ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌃 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥ ௪௮ ॥ 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍈𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑌃 𑌜𑌪𑍋𑌪𑌾𑌯𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿

உம்மை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கிருர்கள். கடைவதால் கட்டைகளில் அக்நி உண்டாவதுபோல" யோகத்தால் ஞானமுண்டாகிறது. மற்றவிடத்தில் உண்டாகாது. 47

ஓ மஹிமைவாய்ந்தவரே! வாயு, அக்நி, பூமி, ஆகாயம், ஜலம், தன்மாத்ரைகள், ப்ராணன்கள், இந்திரியங்கள், ஹ்ருதயம், சித்தம், அஹங்காரம் இவை யாவும் நீரே ஆகிறீர். நீர் ஸ்தூலரும் ஸூக்ஷ்மருமாகிறீர். மனதாலும் வாக்கினுலும் அறியப்படும் யாவும் உம்மைத்தவிர வேறில்லை. 48

குணங்களில் அபிமானமுள்ளவைகளும் தேவர்களுடனும் மானுடர்களுடனும் கூடியவைகளுமாகிய மனம் முதலியன, மஹத்தத்வம் முதலியன இவையாவும் ஆதி அந்தமுள்ளவைகள். பெரியோர்களால் கானம் செய்யப்படும் மஹிமையுடைய ப்ரபுவே! இவர்கள் உம்மை அறியார். முனிவர்கள் இவ்விதம் ஆலோசனை செய்து அத்யயனம் முதலியவற்றினின்று ஒழிவடைகிருர்கள். 49

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌨𑌮𑌃𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍂𑌜𑌾𑌃
𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌗𑌤𑍌 𑌲𑌭𑍇𑌤 ॥ 50

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 51

𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌃 𑌏𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌾𑌸𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ ௪௯ ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌨𑌮𑌃𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍂𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌰𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌜𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌲𑌭𑍇𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌨 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫௰ ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌕𑍋𑌪𑌃 ॥ ௫௧ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍇

யோக்யர்களும் ஸாதுக்களுமாகியவர்களுக்குள் உயர்ந்த உத்தம! உமக்கு நமஸ்காரம், ஸ்தோத்திரம், கர்மம், இவைகளை அர்ப்பணம் செய்தல், ஊழியம் செய்தல், பாதாரவிந்தஸ்மரணம் ‡ கதாச்ரவணம் என்ற ஆறு அங்கங்களுடைய ஸேவையின்றி பரமஹம்ஸர்களடையக் கூடிய உம்மிடம் ஜனங்கள் எவ்விதம் பக்தியை அடைவார்கள். 50

நாரதர் கூறுகிறார்.

பக்தனால் இவ்விடம் வர்ணிக்கப்பட்ட குணங்களுடையவரும் நிர்க்குணருமாகிய பகவான் கோபமடங்கி, அன்பு கூர்ந்து வணங்கிய ப்ரஹ்லாதனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். 51

---

‡ ப்ரஹ்லாதன் இவ்விதம் ஸ்தோத்ரம் செய்ததால் பக்தியின்றி மோக்ஷமில்லை; ஸேவையின்றி பக்தியில்லை; ஆகையால் ஸாதுக்களின் ஸேவையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஸ்துதி செய்ததென்பது இந்த ப்ரகரணத்தின் கருத்தாம்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦 𑌭𑌦𑍍𑌰 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍂𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 52

𑌮𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌤 𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥ 53

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌥 𑌮𑌾𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 54

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌨𑍈𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 55

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌯𑌤𑍁𑌃 ॥ ௫௨ ॥ 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌤𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌤𑌃 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌾𑌪𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌂 ॥ ௫௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௫௪ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌭𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

கல்யாணகுணமுடைய ஓ ப்ரஹலாத! உனக்கு மங்களமுண்டாகுக. அஸுரச்ரேஷ்ட! நான் உன்னிடம் அன்பு கூர்ந்தேன். வேண்டுமானவரங்களைக் கேட்டுக்கொள். நான் மானிடர்களுக்கு வேண்டியவைகளைப் பூர்த்திசெய்பவனாகிறேன். 52

சிறந்த ஆயுளுடைய ப்ரஹ்லாத! என்னைத் திருப்தி செய்விக்காதவனுக்கு என் தரிசனம் கிட்டாது. அவன் என்னைப்பார்த்து மறுபடி தாபமடையத்தகுதியுள்ளவனாகமாட்டான். 53

நன்மையை விரும்பியவர்களும் மஹாபாக்யம் செந்தவர்களும், தீரர்களுமாகிய ஸாதுக்கள் மங்கங்களுக்கெல்லாம் பதியாகிய உன்னை எல்லாபாவனையாலும் த்ருப்தி செய்விக்கிறார்கள். 54

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

ஜனங்களை ஏமாற்றும் வரங்களால் இவ்வாறு ஏமாற்றப்பட்டவனாயினும் அஸுர ச்ரேஷ்டனாகிய ப்ரஹ்லாதன் பகவானிடம் உபாதியில்லாத பக்தியுடையவனாகையால் அவைகளை விரும்பவில்லை. 55

9-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

दशमोऽध्यायप्रारम्भः.

॥ नारदः ॥

भक्तियोगस्य तत्सर्वमन्तरायतयार्भकः ।
मन्यमानो हृषीकेशं स्मयमान उवाच ह ॥ 1

॥ प्रह्लादः ॥

मा मां प्रलोभयोत्पत्त्या सक्तं कामेषु तैर्वरैः ।
तत्सङ्गभीतो निर्विण्णो मुमुक्षुस्त्वामुपाश्रितः ॥ 2

भृत्यलक्षणजिज्ञासुर्भक्तं कामेष्वचोदयत् ।
भवान् संसारबीजेषु हृदयग्रन्थिषु प्रभो ॥ 3

नान्यथा तेऽखिलगुरो घटेत करुणात्मनः ।
नष्टदृष्टेस्तमस्यस्य लोकस्यैकः पारदर्शकः ॥ 4

दशमे त्वनुग्रहार्थं भक्तेष्वहिते हरः ।
प्रसादभासिना रुद्रे कृतात्मनुग्रह संस्तुते ॥

भक्तीति ॥ तत्सर्वं वरजातम् ॥ १ ॥ मामिति ॥ उत्पत्त्या स्वभावेनैवासक्तं मामेषां कामानां संपादकैः ॥ २ ॥ ननु किमहं भक्तं प्रलोभयामि नहि किञ्चिद्वरं वृणीष्वेति वदतस्तवाभिप्रायोऽन्य एवेत्याह ॥ भृत्येति ॥ हृदयस्य ग्रन्थिवद्बन्धकेषु ॥ ३ ॥ नेति ॥ अन्यथा अनर्थसाधने प्रवर्तनं न घटेतेत्यर्थः ॥ ४ ॥ कथमेवं भृत्यलक्षण

10. வது அத்யாயம்.

நாரதர் கூறுகிறார்.

சிறுவனாகிய ப்ரஹ்லாதன் பகவான் கூறிய யாவும் பக்தியோகத்திற்கு விக்னமாகையால் கெடுதியுள்ளவை என்றெண்ணிப் புன்முறுவலுடன் ஹ்ருஷீகேசரிடம் சொல்லுகிறான். 1

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிறான்.

பிறப்பாலேயே காமங்களில் விருப்பமுள்ள என்னை முற்கூறிய வரங்களால் ஏமாற்றவேண்டாம். நான் காமங்களின் சேர்க்கையில் பயந்தவன்; வைராக்யமுள்ளவன்; மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவன்; அதற்காகத் தங்களை ஆச்ரயித்தேன். 2

ஓ ப்ரபுவே! ஹ்ருதயத்திற்கு முடிச்சுப்போல் பந்தமுடையவைகளும், ஸம்ஸாரத்திற்கு விதைபோன்றவைகளுமாகிய காமங்களில் ப்ருத்யனுடைய லக்ஷணங்களை அறியவேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் ப்ருத்யனாகிய என்னை ப்ரேரணை செய்கிறீர். 3

எல்லாவற்றுக்கும் குருவாகிய ஓ ஈச! கருணையுள்ள மனமுடைய உமக்கு இது தகாது. பெரும் இருளில் த்ருஷ்டிக் குறைவுடையவனுக்கு நீர் ஒருவரே கரைகாண்பிவிப்பவராகிறீர். 4

[illegible] |
[illegible] ‖ 5
[illegible] |
[illegible] ‖ 6
[illegible] |
[illegible] ‖ 7
[illegible] |
[illegible] ‖ 8
[illegible] |
[illegible] ‖ 9

[illegible]

உம்மிடம் காமங்களை விரும்புகிறவன் ப்ருத்யனல்லன்; அவன் வர்த்தகனு கிறுன்; நிச்சயம்! குணங்களில் ப்ரீதியுடையவர்களும் காமங்களில் ஆசையில்லாதவர்களுமாகியவர்களே யஜமான ப்ருத்யர்களாகிறுர்கள். 5

ப்ரபுவிடம் காமங்களை விரும்பியவன் ப்ருத்யனுகான்; ப்ருத்யனிடம் ப்ரபுத் தன்மையை விரும்பிக் காமங்களைக் கொடுக்கிறவன் யஜமானனல்லன். 6

நானே விருப்பமில்லாதவன், உம்மிடம் பக்தியுள்ளவன், நீர் யஜமானர், விருப்பமில்லாதவர், இல்லாவிடில் நம்மிருவருக்கும் "ராஜாவுக்கும், ஸேவகனுக்கும்போல" ப்ரயோஜனமில்லை. 7

வரம் கொடுப்பவர்களுக்குள் சிறந்த ஓ ஈச! நீர் விரும்பும் வரங்களைக் கொடுப்பீராயின், மனதில் காமங்களின் உற்பத்தியில்லாமையை உம்மிடம் வரமாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 8

இந்த்ரியங்கள், மனம், ப்ராணன்கள், தேகம் தர்மம், தைர்யம், புத்தி, லஜ்ஜை, ஸ்ரீ, தேஜஸ், ஸ்ம்ருதி இவை யாவும் காமத்தின் உற்பத்தியால் நாசமடைகின்றன. 9

விசுஞ்சதி யதா காமாந் மாநவோ மநஸி ஸ்திதாந் |
தர்ஹ்யேவ புண்டரீகாக்ஷ ஹகவத்வாய கல்பதே || 10

ஓம் || நமோ ஹகவதே துஹ்யம் புருஷாய மஹாத்மநே |
ஹரயேऽத்புதஸிம்ஹாய ப்ரஹ்மணே பரமாத்மநே || 11

|| ஸ்ரீ ஹகவாநுவாச ||

நைகாந்திநோ மே மயி ஜாத்வி ஹாஸிஷோ
ஹ்ராஸாஸதே ऽமுத்ர ச யே ஹவத்விதா: |
ததாபி மந்வந்தரமேதத்ர
தைத்யேஸ்வராணாமநுஹுங்க்ஷ்வ ஹோகாந் || 12

கதா மதீயா ஜுஷமாண: ப்ரியாஸ்த்வ
மாவேஸ்ய மாமாத்மநி ஸந்தமேகம் |
ஸர்வேஷு ஹூதேஷ்வதியஜ்ஞமீஸம்
யஜஸ்வ யோகேந ச கர்ம ஹிந்வந் || 13

ஹகவத்த்வாய ஹகவத்ஸாம்யாய கல்பதே யோக்யோ ஹவதி || யதாஸவேऽத்ர ஹூயிஷ்டே காமே ஸ்ப்ருஹா நிஷித்தா: குதஸ்தேஷாம் ஹகவத்த்வம் ப்ரஹ்மஸாம்யமித்யர்த்த: || 10 || நிஷ்காமா: காமாந் நாதிஷ்டந்தே ஹகவத்யேவ ஸுகம் ஹுஞ்ஜதே இதி || 11 || ஸத்யமேகாந்திகாஸ்த்வம் ததாபி மமாஜ்ஞாகரணீயேத்யாஹ || நேதி || மே ஏகாந்திந: கதாசிதபி இஹாமுத்ராஸிஷோ நவாஞ்சந்தி ததாப்யேதந்மந்வந்தரம் ஹோகாந் ஹுங்க்ஷ்வ || 12 || நநு தர்ஹி பந்தஸ்ஸ்யாதித்யத ஆஹ த்வாஹ்யாம் | கதா இதி | ஸர்வேஷு ஹூதேஷு ஸந்தமேகமீஸம் யஜ்ஞாதிஷ்டாதாரம் மாமாத்மந்யாவேஸ்ய யஜஸ்வ தத்ப்ரஹ்மநே

மானிடன் மனதிலிருக்கும் காமங்களை எப்பொழுது விடுகிறுனே ஓ புண்டரீகாக்ஷ! அப்பொழுதே பகவானுகும் தன்மையின் பொருட்டாகிறுன். 10

ஓம்.

பகவானும், புருஷரும், மஹாத்மாவும், ஹரியும், அற்புதஸிம்ஹரும், பரமாத்மாவும். ப்ரும்ஹமுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 11

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறுர்.

உன்னைப்போன்ற என்னுடைய ஏகாந்த பக்தர்கள் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் காமங்களை எப்பொழுதும் விரும்பார். ஆபினும் இந்த மன்வந்தரம் வரையில் இவ்வுலகில் அஸுர ச்ரேஷ்டர்களின் ஸுகங்களை அனுபவிப்பாயாக. 12

நீ, பூதங்களனைவற்றிலும் இருப்பவரும், யாகங்களுக்கு அதிஷ்டாதாவும் ஈசரும், ஒருவருமாகிய என்னை மனத்தில் வைத்து என்னைச்சார்ந்த ப்ரிய கதைகளைக் கேட்டு என்னிடம் அர்ப்பணம் செய்வதால் கர்மத்தை விட்டுப் பூஜையைச் செய்வாயாக. 13

𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌂
𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌜𑌵𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌲𑍋𑌕𑌗𑍀𑌤𑌾𑌂
𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ 14

𑌯 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 15

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 ॥

𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌰𑌯 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌯𑌦𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 16

𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌭𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌦𑌨𑍃𑌣𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌹𑌿𑌨𑍁𑌵𑍃𑌜𑌨𑍁 𑌯𑌜𑌸𑍍𑌵 ॥13॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌯𑍋𑌰𑍇𑌷 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌵𑌿𑌯𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌤𑍍𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌵𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌪𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌪𑌾𑌸𑌾𑌪𑌵𑌿𑌲𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌏𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥14॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑌙𑍍𑌕𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥15॥ 𑌸𑌂𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌵𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌵𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍇 𑌤𑌦𑌪𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 ॥

ஸுகத்தை யனுபவிப்பதால் புண்யத்தை விட்டு, புண்யத்தைச் செய்வதால் பாபத்தைவிட்டுக் காமஸுகாநுபவத்தால் சரீரத்தை விட்டு பந்தம் நீங்கியவனுகி, பரிசுத்தமும் தேவலோகத்தில் கானம் செய்யப்படுவதுமாகிய கீர்த்தியை விஸ்தாரப்படுத்தி என்னை அடைவாயாக. 14

மானிடன் என்னை யுத்தேசித்து உன்னால் கானம் செய்யப்பட்ட சரித்திரத்தையும், உன்னையும் என்னையும் காலத்தில் ஸ்மரணம் செய்து இந்த ஸ்தோத்ரத்தைக் கீர்த்தனம் செய்வானுபின் கர்மபந்தத்தினின்று விடுபடுகிறுன். 15

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிறுன்.

வரம் கொடுப்பவரும், ஈசரும் மஹேச்வாருமாகிய ப்ரபுவே! ஈச்வாரைச் சார்ந்த தேஜஸ்ஸை அறியாத என் தந்தை உம்மை நிந்தித்தாரல்லவா? இதைப் பற்றி உம்மிடம் வரங் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 16

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾𑌶𑌯𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑍇𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌷𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌚𑌾𑌘𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 17

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌪𑍂𑌯𑍇𑌤 𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌘𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ 18

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍂𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌤𑍇𑌽𑌨𑌘 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ 19

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌸𑌾𑌧𑌵𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍀𑌕𑌟𑌾𑌃 ॥ 20

௧௬ ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌆𑌶𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௧௭॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌤𑌃 [illegible] 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௮ ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 [illegible] ॥ ௧௯ ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌕𑍀𑌕𑌟𑌾𑌨𑌪𑌿 [illegible] ॥௨௦॥ [illegible]

என் பிதா உலகங்களனைவற்றுக்கும் குருவாகியவரும், ப்ரபுவுமாகிய உம்மை ப்ராதாவைக்கொன்றவனென்று பொய்யான நோக்கத்துடன் கூட்டுண்ட கோபமுடைய கருத்துள்ளவராகி உம்முடைய பக்தனாகிய என்னிடத்திலும் விரோத புத்தியுள்ளவராயினர். 17

முடிவில்லாததும் தாண்டமுடியாததுமாகிய அந்தப் பாபத்தினின்று என் பிதா பரிசுத்தியடையவேண்டும். ஓ க்ருபணவத்ஸல! உம்முடைய சாந்தத்ருஷ்டியால் பார்க்கப்பட்டு பரிசுத்தியடைந்தார். 18

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

தோஷமற்ற ப்ரஹ்லாத! உன்பிதா இருபத்தொரு பிதிருக்களுடன் பரிசுத்தமடைந்தான். ஓ ஸாதுவே! நீ இவனுடைய வம்சத்தில் குலத்தைப் பரிசுத்தம் செய்பவனாக உண்டானாயல்லவா? 19

எந்த எந்தவிடத்தில் ப்ரசாந்தர்களும், ஸமத்ருஷ்டியுள்ளவர்களும், உத்தமமான ஆசாரமுடையவர்களும், ஸாதுக்களுமாகிய என்பக்தர்களிருக்கிறார்களோ அவர்கள் கெட்ட ப்ரதேசங்களையும் பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள். 20

இருபத்தொரு பிதிருக்கள் ஹிரண்யகசிபுவுக்கில்லை, கச்யபர், மரீசி, ப்ரும்ஹா, என்ற மூவர்தாம். ஆயினும் முன் கற்பங்களில் உள்ள பிதிருக்களை அபிப்ராயப்பட்டுக் கூறியதாம்.

ஸர்வாத்மநா ந ஹிம்ஸந்தி பூ⁴தக்³ராமேஷு கிஞ்சந ।
உச்சாவசேஷு தை³த்யேந்த்³ர மத்³பா⁴வவிக³தஸ்ப்ருஹா: ॥ 21

ப⁴வந்தி புருஷா லோகே மத்³ப⁴க்தாஸ்த்வாமநுவ்ரதா: ।
ப⁴வாந் மே க²லு ப⁴க்தாநாம் ஸர்வேஷாம் ப்ரதிரூபத்⁴ருக் ॥ 22

குரு த்வம் ப்ரேதக்ருத்யாநி பிது: பூதஸ்ய ஸர்வஶ: ।
மத³ங்க³ஸ்பர்ஶநேநாங்க³ லோகாந் யாஸ்யதி ஸுப்ரஜா: ॥ 23

பித்ர்யம் ச ஸ்தா²நமாதிஷ்ட² யதோ²க்தம் ப்³ரஹ்மவாதி³பி⁴: ।
மய்யாவேஸ்ய மநஸ்தாத குரு கர்மாணி மத்பர: ॥ 24

॥ நாரத³: ॥

ப்ரஹ்ராதோ³(அ)பி ததா² சக்ரே பிதுர்யத் ஸாம்பராயிகம் ।
யதா²ஹ ப⁴க³வாந் ராஜந்நபி⁴ஷிக்தோ த்³விஜோத்தமை: ।
ப்ரஸாத³ஸுமுக²ம் த்³ருஷ்ட்வா ப்³ரஹ்மா நரஹரிம் ஹரிம் ॥ 25

நாயம் ப⁴க்திரேதி ந விசித்ரம் மத்³ப⁴க்தாநாம் ஸ்வபா⁴வ ஏவாயமிதி வத³ந்நாஹ ஸர்வாத்மநேதி ॥ மத்³பா⁴வேந ப⁴க்த்யா விக³தா ஸ்ப்ருஹா யேஷாம் ॥ 21 ॥ ப⁴வந்தீதி । த்வாமநுவ்ரதாஸ்தே(அ)பி மத்³ப⁴க்தா ஏவ ப⁴வந்தீத்யர்த²: । யதோ ப⁴வாந் மே ப⁴க்தாநாம் ஸர்வேஷாம் ப்ரதிரூபத்⁴ருக் உபமாநபூ⁴த: ஶ்ரேஷ்ட²: ப்ரதிக்ருதிரூப: ॥ 22 ॥ குர்விதி மத³ங்க³ஸ்பர்ஶநேந ஸர்வஶ: பூதஸ்ய தேபிது: பாபஸம்ப³ந்தோ⁴ நாஸ்தி கேவலம் பித்ருக்ருத்யாநி ப்ரேதகார்யாணி குரு ॥ 23 ॥ பித்ர்யமிதி । வேத³வாதி³பி⁴ருக்தமிதி

ஓ அஸுர ச்ரேஷ்ட! என்னிடம் மனம் செலுத்தியதால் ஆசையொழிந்த பக்தர்கள் பூதங்களை எந்தவிதத்தாலும் சிறிதும் ஹிம்ஸிக்கமாட்டார்கள். 21

உலகத்தில் உன்னைச் சார்ந்த புருஷர்களும் என்பக்தர்களாகின்றார்கள். நீ என் பக்தர்கள் யாவருக்கும் உவமைக் ஸ்தானமாகிறாய். 22

ஓ ப்ரஹ்லாத! என்னுடைய தேஹ ஸ்பர்சத்தால் எல்லாவிதத்தாலும் பரிசுத்த மடைந்த உன் பிதாவுக்குப் பரலோகத்திற்குரிய கார்யங்களைச் செய்வாயாக. நல்ல ப்ரஜைகளை யடைந்தவர்கள் உலகங்களைப் பார்க்கிறார்கள். 23

ஓ வத்ஸ! பிதாவைச் சார்ந்த ஸ்தானத்தை அடைவாயாக! என்னிடம் பற்றுதலுடையவனாகி மனதை என்னிடம் செலுத்தி வேதமோதியவர்கள் கூறியதை மீறாமல் கர்மங்களைச் செய்வாயாக. 24

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! பகவான் கூறியவிதம் ப்ரஹ்லாதனும் பிதாவுக்குப் பரலோக கார்யத்தைச் செய்தான்; ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்டர்களால் அபிஷேகம் செய்விக்கப் பெற்றான். பிறகு மஹாபாகவதனாகிய ப்ரஹ்லாதன் பூமிக்குச் சிறந்த அரசனாக இருந்தான். 25

ப்ரஸாதஸுமுகம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்மா நரஹரிம் ஹரிம் ।
ஸ்துத்வா வாக்பி: பவித்ராபி: ப்ராஹ தேவாதிபிர்வ்ருத: ॥ 26

॥ ப்ரஹ்மா ॥

தேவதேவாகிலாத்யக்ஷ பூதபாவந பூர்வஜ ।
திஷ்ட்யா தே நிஹத: பாபோ லோகஸந்தாபநோऽஸுர: ॥ 27

யோऽஸௌ லப்தவரோ மத்தோ ந வத்யோ மம ஸ்ருஷ்டிபி: ।
தபோயோகபலோந்நத்த: ஸமஸ்தநிகமாநஹந் ॥ 28

திஷ்ட்யாஸ்ய தநய: ஸாதுர்மஹாபாகவதோऽர்பக: ।
த்வயா விமோசிதோ ம்ருத்யோர்திஷ்ட்யா த்வாம் ஸமிதோऽதுநா ॥ 29

ஏதத்வபுஸ்தே பகவந் த்யாயத: ப்ரயதாத்மந: ।
ஸர்வதோ கோப்த்ரு ஸந்த்ராஸாந்ம்ருத்யோரபி ஜிகாம்ஸத: ॥ 30

ஶ்ரீ. அத்ரஸ்து கபாணிகா: ॥ ௨௭ ॥ ௨௮ ॥ யஉதி ॥ அஸ்ருஷ்டிபிரப்யா ஸ்ரு ஷ்டைஸ்ஸ்வஸ்ருஷ்டை: ஸப்தஸ்ந்நிஶதை யதாநித்யபு: ஶஹநு ॥ ௨௮ ॥ திஷ்ட்யேதி ॥ திஷ்ட்யாஸமயோஜாதஜத்வந்தா ந பாரந்த்ர்யம் ॥ ௨௯ ॥ ஏததிதி ॥ ஸர்வத

ப்ரும்ஹதேவர் ந்ருஸிம்ஹராகிய ஹரியைத் தெளிவோடு சிறந்த முகமுடையவராகப் பார்த்துத் தேவர்கள் சூழப் பரிசுத்தமான வாக்குகளால் ஸ்தோத்ரம் செய்து சொல்லுகிறார். 26

ப்ரும்ஹதேவர் கூறுகிறார்.

தேவதேவரும், எல்லாவற்றுக்கும் ப்ரபுவும், பூதங்களைப் பரிபாலிப்பவரும் முன் உண்டானவருமாகிய ஓ ப்ரபுவே! உலகங்களை மிகுதியும் தபிக்கச் செய்யும் பாபியாகிய அஸுரன் உம்மால் மரணமடைந்தான். ஆனந்தமடைந்தோம். 27

இந்த அஸுரன் என்னிடம் வரனையடைந்தவன்; என் ஸ்ருஷ்டிகளால் வதமடையக் கூடாதவன்; தவம், யோகம், வலிமை இவைகளால் மதங்கொண்டவன், தர்மங்களையெல்லாம் கெடுத்தவன். 28

இவனுடைய குமாரனும், மஹாபாகவதனும், சிறுவனுமாகிய ப்ரஹலாதன் ஸாதுவாக ஆயினன்; பயங்கரனும் தகப்பனுமாகிய ம்ருத்யுவிடமிருந்து இவன் விடுபட்டான். ஆனந்தமாயிற்று! 29

ஓ பகவானே! அடக்கமான மனமுடையவனும் த்யானம் செய்பவனுமாகிய புருஷனுக்கு, உம்முடைய இந்தச் சரீரமானது ஸர்வ பயங்களையும் போக்கி வதம் செய்ய விரும்பும் ம்ருத்யுவிடமிருந்தும் ரக்ஷிப்பதாகிறது. 30

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌯𑌂 [illegible] ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑍋𑌮𑌯𑍇 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑌯𑍇 [illegible] ॥ 31

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵 ।
𑌵𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑍀𑌨𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 32

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌅𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌾 ॥ 33

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌃 ॥ 34

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨𑌃 ।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 35

[illegible] ॥ 𑌮𑍈𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑌃
𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 [illegible] ॥

ஆச்சர்யம் ! இந்த ஹிரண்யகசிபு க்ருதார்த்தனானான்; ஸுஹ்ருத்தாயினன். ஸர்வவேதமயரும், ஸர்வயஞ்ஞமயரும், ஸர்வதபோமயரும், ஸர்வதீர்த்த மயமான வடிவுடையவருமாகிய உம்மிடம் இருந்து "அக்னியில் ஸ்வர்ணம் போல்" இவ்வஸுரன் லயமடைந்தான். 31

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ரும்ஹாவே ! க்ரூரமான ஸ்வபாவமுடைய தேவர்களுக்கும் அஸுரர் களுக்கும், "பாம்புகளுக்கு அம்ருதம் கொடுப்பதுபோல" வரனைக் கொடுக்க வேண்டாம். 32

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே ! பகவானாகிய விஷ்ணு இவ்விதமுரைத்துப் பிறகு ப்ரம்ஹா வால் பூஜிக்கப்பட்டு ப்ராணிகள் யாவருக்கும் காணாமல் அந்தர்த்தான மடைந் தார். 33

பிறகு ப்ரஹலாதன், பகவானுடைய அம்சங்களாகிய, கைலாஸ வாஸனான பரமசிவன், பரமேஷ்டியாகிய ப்ரம்ஹதேவர், தேவர்கள் இவர்களை நன்றாய்ப் பூஜித்து வணங்கினான். 34

பிறகு ப்ரும்ஹதேவர் சுக்ரன் முதலியவர்களுடனும், முனிவர்களுடனும், ப்ரஹ்லாதனை தைத்யர்களுக்கும் தானவர்களுக்கும் பதியாகச் செய்தார், 35

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌯𑍂𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 36

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍌 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 ।
𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌵𑍈𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍌 𑌹𑌤𑍌 ॥ 37

𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍌 𑌤𑍌 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌃 ।
𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌦𑌶𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍌 𑌹𑌤𑍌 𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌃 ॥ 38

𑌶𑌯𑌾𑌨𑍌 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑍃𑌦𑌯𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌸𑌾𑌯𑌕𑍈𑌃 ।
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌜𑌹𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 39

𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑍌 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌕𑌰𑍂𑌷𑌜𑍌 ।
𑌹𑌰𑍌 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍀𑌯𑌤𑍁𑌃 ॥ 40

𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌥𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃। 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌪𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 ॥௩௮॥ 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍌 ॥௩௯॥ 𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑌰𑍂𑌷𑌜𑍋 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌹𑌰𑍌 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌯𑌤𑍁𑌃 ॥௪௦॥ 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌂𑌹𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌟𑌃 𑌪𑍇𑌶𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿

ஓ ராஜனே! பிறகு ப்ரும்ஹா முதலிய தேவர்கள் ஆசீர்வாதங் கூறினர் பின்னர் அவர்கள் நன்ருய் பூஜிக்கப்பட்டுத் தத்தம்மிருப்பிடங்களுக்குச் சென்றனர். 36

இவ்விதம் அந்த விஷ்ணு பார்ஷதர்கள் திதிக்குப் புத்ரர்களாகிய தன்மையை அடைந்தார்கள். மனதிலிருக்கும் விஷ்ணுவின் விரோதபாவனையால் அவ்விருவரும் ஹதமாயினர். 37

அவ்விருவரும் ப்ராம்ஹண சாபத்தால் மறுபடி கும்பகர்ணன், தசக்ரீவன் என்ற ராக்ஷஸர்களாகப் பிறந்து ராமருடைய பராக்ரமத்தினுல் ப்ராணனை இழந்தார்கள். 38

அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் ராமபாணங்களால் ஹ்ருதயம் பிளக்கப்பட்டு விஷ்ணுவிடம் மனசைச்செலுத்தி முன் ஜன்மத்தில்விட்டது போல தேஹத்தை விட்டார்கள். 39

அவ்விருவரும் மறுபடி இப்பொழுது சிசுபாலன், தந்தவக்த்ரன் இவ்விருவராகப் பிறந்தார்கள். ஓ ராஜனே! நீர்பார்த்திருக்கும்பொழுது விஷ்ணுவிடம் கொண்ட வைரத்தினுல் ஸாயுஜ்ய படைந்தார்கள். 40

ஏந: பூர்வக்ருதம் யத்தத்ராஜாந: க்ருஷ்ணவைரிண: ।
ஜஹுஸ்தேऽந்தே ததாத்மாந: கீடா: பேஶஸ்க்ருதோ யதா ॥ 41

யதா யதா பகவதோ பக்த்யா பரமயாऽபிதா ।
ந்ருபாஶ்சைத்யாதய: ஸாத்ம்யம் ஹரேஸ்தச்சிந்தயா யயு: ॥ 42

ஆக்யாதம் ஸர்வமேதத்தே யந்மாம் த்வம் பரிப்ருஷ்டவாந் ।
தமகோஷஸுதாதீநாம் ஹரே: ஸாத்ம்யமபி த்விஷாம் ॥ 43

ஏஷா ப்ரஹ்மண்யதேவஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய ச மஹாத்மந: ।
அவதாரகதா புண்யா வதோ யத்ராதிதைத்யயோ: ॥ 44

ப்ரஹ்லாதஸ்யாநுசரிதம் மஹாபாகவதஸ்ய ச ।
பக்திர்ஜ்ஞாநம் விரக்திஶ்ச யாதாத்ம்யம் சாஸ்ய வை ஹரே: ॥ 45

॥ 41 ॥ யதேதி । அபிதா பேதஶூந்யயா ஹரே: ஸாத்ம்யம் ஸாரூப்யம் ॥ 42 ॥ 43 ॥ ப்ரஹ்லாதசரிதாயோபஸம்ஹரதி வசோபி: । ஏஷேதி । அவதார: ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹரூப: தஸ்ய கதா புண்யேதி ஶேஷ: ॥ 44 ॥ ப்ரஹ்லாதஸ்யேதி । ப்ரஹ்லாதஸ்ய சரிதமித்யாதே: ஸப்தாநாமிதி த்ருதீயேநாந்வய: அஸ்யேத்யநேநாந்தம் ॥ 45 ॥ ஸர்கேதி । ஸர்கஸ்தித்யப்யயாநாம் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயாநாமீஶஸ்ய ஹரே: யாதாத்ம்யம் தத்த்வம் ப்ரஹ்லாதேநக்ருதம் ஹரேர்குணகர்மாநுவர்ணநம் தைத்யபு: வராவரேஷாம் தேவதைத்யா

க்ருஷ்ணனுக்கு வைரிகளாகிய அரசர்கள் முன் செய்த (க்ருஷ்ண நிந்தா ரூபமான) பாபத்தை "பூச்சிகள்போல்" அந்த க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வரூபம் பெற்று ஒழித்தனர். 41

பாகவதர்கள், பேதமில்லாததும், சிறந்ததுமாகிய பக்தியால் எந்தெந்த விதமாக விஷ்ணுவின் ஸாரூப்யத்தை அடைகிறார்களோ அந்தந்த விதமே சிசுபாலன் முதலிய அரசர்கள் விஷ்ணுவின் த்யானத்தால் அவர் ஸ்வரூபத்தை யடைந்தார்கள். 42

ஓ தர்மபுத்ர மஹாராஜனே! நீர் என்னை எந்த விஷயத்தைப்பற்றிக் கேட்டீரோ அதையும், சத்ருக்களாயினும் சிசுபாலன் முதலியவர்களுக்கு விஷ்ணுவுக்குச் சமமாகிய தன்மை கிடைத்ததையும் பற்றிக் கூறினேன். 43

ப்ரும்ஹண்ய தேவரும், மஹாத்வாவுமாகிய க்ருஷ்ணனுடைய அவதார சரித்திரமிது; இங்கு ஆதிதைத்யர்களாகிய ஹிரண்யாக்ஷ ஹிரண்யகசிபுக்களின் வதை கூறப்படுகிறது. 44

மஹா பாகவதனுகிய ப்ரஹ்லாதனுடைய சரித்திரம், பத்தி, ஞானம், வைராக்யம், இவனுக்கேற்பட்ட விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபஞானம் முதலியனவும்

𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ 46

𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍇𑌨 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 47

𑌯 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 48

𑌏𑌤𑌦𑍍𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍀𑌲𑌾𑌂
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌯𑍂𑌥𑌪𑌵𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌤 ।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌮𑌕𑍁𑌤𑍋𑌭𑌯𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍 ॥ 49

𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌬𑌤 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾
𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ।

𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 ॥௪௬॥ 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿 ॥ ௪௭ ॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂। 𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌚𑍍 ॥௪௮॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌚𑍍 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍀𑌲𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌧𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁 𑌪𑌠𑍇𑌚𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌇𑌤𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 ॥௪௯॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌨𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌪𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌏𑌷

ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரங்களுக்கு ஈச்வரராகிய பகவானுடையகுணங்களையும் கர்மங்களையும் வர்ணித்தல், தேவாஸுரர்களின் ஸ்தானங்களின் பெரிய மாறுதல், பகவானை அடையக்கூடிய பாகவத தர்மம், அத்யாத்ம விஷயமான ஸ்வரூபம் இவை யாவும் இந்த உபாக்யானத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டன. 46-47

விஷ்ணுவின் வீர்யத்தை ப்ரகாசப்படுத்தும் புண்யமான இந்த உபாக்யானத்தை ச்ரத்தையுடன் கேட்டுக் கீர்த்தனம் செய்பவன் கர்மபாசங்களினின்று விடுபடுகிறான். 48

ஆதிபுருஷருடைய இந்த நரஸிம்ஹலீலையையும், ஹிரண்யகசிபுவின் வதத்தையும், மற்றுமுள்ள அஸுரச்ரேஷ்டர்களின் வதத்தையும், அஸுரகுமாரனும், ஸாதுக்களுக்குள் ச்ரேஷ்டனுமாகிய ப்ரஹ்லாதனுடைய புண்யமான மஹிமையையும் பரிசுத்தன் கேட்டு எங்கும் பயமில்லாத உலகத்தை அடைகிறான். 49

மானிட வுலகில் நீங்கள் மிகுந்த பாக்யமுள்ளவர்கள்! ஆச்சர்யம்! உங்களுடைய க்ருஹங்களில் பரப்ரும்ஹமானது மானிட வடிவத்துடன் மறைந்து (க்ரு

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾-
    𑌦𑍍𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ॥ 50

𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯-
    𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯
    𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑍀𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌚 ॥ 51

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿-
    𑌰𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃
    𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌸 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 25

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௫௦ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌸 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑌨𑍁𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍃𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 ॥ ௫௧ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍂𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑌾 𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌸 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍌𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌨𑍈𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋 𑌨𑍀𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑍁 𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌨 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌶𑍍𑌶𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈𑌵𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௫௨ ॥ 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌷𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰

ஷ்ணன் என்ற பெயருடன்) வஸிக்கிறது என்று உலகத்தைப் பரிசுத்தம் செய்யும் முனிவர்கள் எங்கும் கூறி வருகிறார்கள், 50

எந்த க்ருஷ்ணன் உபாதியில்லாத பரமானந்த ஸுகத்தின் அநுபவ ரூபரும், உங்களுக்கு ப்ரியரும், ஸுஹ்ருத்தும், மாதுலரின் புத்ரரும், ஆத்மாவும் ஹரியும், ஆஜ்ஞையைச் செய்பவரும், குருவுமாக ஆகிறாரோ அந்த இந்த க்ருஷ்ணனே மஹான்களால் தேடத்தக்க ப்ரும்ஹமாகிறார். 51

இந்த பகவானுடைய ரூபத்தை ருத்ரர், ப்ரும்ஹா முதலியவர்கள் புத்தியால் உண்மையாக வர்ணிக்க வில்லை. பக்தர்களுக்குப் பதியாகிய இந்த பகவானை மௌனத்தாலும், பக்தியாலும், ஒழிவாலும் பூஜித்து அநுக்ரஹம் பெற வேண்டும். 52

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌸 𑌏𑌷 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌯𑌶𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾 ॥ 53

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌯𑍋'𑌹𑌨𑍍 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 54

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌾𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ 55
𑌸 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍈𑌮𑍀𑌰𑍌𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 ॥ 56
𑌤𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇'𑌸𑍁𑌰𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑍈𑌰𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 57

𑌹𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌵𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌃 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௫௩ ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌮𑌯𑍋 𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௫௪ ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ ௫௫ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍈𑌮𑍀𑌰𑍌𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍌 𑌅𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍌 𑌗𑌮𑌨𑌾𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 ॥ ௫௬ ॥ 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍁

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! முன் கணக்கற்ற மாயைகளுடைய மயனால் (கெடுதியடைந்த) பரமசிவனுடைய மிகுந்த கீர்த்தியை அந்த பகவான் விஸ்தாரப்படுத்தினார்.

ராஜா கேட்கிறார்.

ஜகதீச்வராகிய சிவனுடைய (கீர்த்தியை) மயன் எந்தக் கார்யத்தில் கெடுத்தான்? க்ருஷ்ணன் எவ்விதம் கீர்த்தியை வ்ருத்தி செய்தார்? அதை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். 54

நாரதர் கூறுகிறார்.

க்ருஷ்ணனால் வ்ருத்தியடைந்த தேவர்களால் யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்ட அஸுரர்கள் மாயையறிந்தவர்களுக்கு முக்ய ஆசிரியனாகிய மயனிடம் சரணமென்றடைந்தார்கள். 55

ப்ரபுவாகிய மயன் ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, இரும்பு இவைகளாலமைக்கப்பட்ட மூன்று நகரங்களை ஸ்ருஷ்டித்து அவைகளை அஸுரர்களுக்குக் கொடுத்தான். அவைகளின் பிரிவையும் சேர்க்கையையும் யாராலும் பார்க்க முடியாது. அவைகளிலுள்ள வஸ்துக்களை யாராலும் காண முடியாது. 56

ராஜனே! அந்த அஸுரஸேனாதிபதிகள் முன் விரோதத்தை நினைந்து மூன்று நகரங்களுடன் யாருங் காணாமல் லோகபாலர்களுடன் கூடிய மூவுலகங்களையும் நாசம் செய்தார்கள். 57

ததஸ்தே ஸேச்வரா லோகா உபாஸாத்யேச்வரம் நம: |
த்ராஹி நஸ்தாவகாந் தேவ விநஷ்டாம்ஸ்த்ரிபுராலயை: || 58

அதாநுக்ருஹ்ய பகவாந் மாபைஷ்டேதி ஸுராந் விபு: |
சரம் தநுஷி ஸந்தாய புரேஷ்வஸ்த்ரம் வ்யமுஞ்சத || 59

ததோऽக்நிவர்ணா இஷவ உத்பேதுஸ்ஸூர்யமண்டலாத் |
யதா மயூகஸந்தோஹா நாத்ருச்யந்த புரோ யத: || 60

தை: ஸ்ப்ருஷ்டா வ்யஸவஸ்ஸர்வே நிபேதுஸ்ஸ்ம புரௌகஸ: |
தாநாநீய மஹாயோகீ மய: கூபரஸேऽக்ஷிபத் || 61

ஸித்தாம்ருதரஸஸ்ப்ருஷ்டா வஜ்ரஸாரா மஹௌஜஸ: |
உத்தஸ்துர்மேகதலநா வைத்யுதா இவ வஹ்நய: || 62

விலோக்ய பக்நஸங்கல்பம் விமநஸ்கம் வ்ருஷத்வஜம் |
ததாऽயம் பகவாந் விஷ்ணுஸ்தத்ரோபாயமகல்பயத் || 63

பாணாநாம் தேஜஸா ந்ரு: தேநாவதய: பச்வாத்தேரம்ஸ்தரம் ஸ்த: || ௫௭ || ௫௮ || மாபைஷ்டேதி | சஸ்த்ரம் ஸந்திம்தி தம் புரேஷு வ்யமுஞ்சத் || ௫௯ || தத இதி | ததச்ச ஸூர்யமண்டலாந்மயூகஸந்தோஹா: ரச்மிஸமூஹா இவ யத: புர்ய: || ௬௦ || தைரிதி ; கூபரஸே நிஷிக்தகூபாந்தே || ௬௧ || ஸித்தேதி | வஜ்ரஸாரா: வஜ்ரவத் த்ருடாங்கா: மஹௌஜஸோ மஹாபலா: மேகதலநா: மேகபேதிந: வித்யுத்ரூபா வஹ்நய இவ || ௬௨ || ௬௩ || பக்நேதி காமேஷ்யாந்தே

பிறகு லோகபாலர்களுடன் கூடிய ஜனங்கள் யாவரும் ப்ரபுவாகிய சிவனிடம் சென்று, ஓ தேவ! மூன்று புரங்களில் வஸிக்கும் அஸுரர்களால் நாசமடைந்தவர்களும், உம்மைச் சார்ந்தவர்களுமாகிய எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்றார்கள். 58

பிறகு ப்ரபுவாகிய சிவன் பயமடைய வேண்டாம் என்று தேவர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்து வில்லில் பாணத்தைப் பூட்டி புரங்களின்மேல் விட்டார்.

பிறகு அக்னிபோன்ற வர்ணமுடைய பாணங்கள் ஸூர்ய மண்டலத்தினின்று கிரண ஸமூகங்கள் போல் கிளம்பின. பின் புரங்கள் காணப்படவில்லை.

இந்த பாணங்களால் ஸ்பர்சிக்கப்பட்ட மூன்றுநகரங்களில் வஸிக்கும் அஸுரர்கள் யாவரும் ப்ராணனை இழந்து விழுந்தார்கள். மஹாயோகியாகிய மயன் அவ்வஸுரர்களை யெடுத்து அம்ருதம் நிறைந்த கிணற்றில் போட்டான். 61

ஸித்தி பெற்ற அம்ருத ரஸத்தில் வீழ்த்தப்பட்ட அஸுரர்கள் வஜ்ரம்போன்ற சரீர முள்ளவர்களும், மிகுந்த பலமுடையவர்களும், மேகங்களை பேதிப்பவர்களும், மின்னல் ரூபமான அக்னிகள் போன்றவர்களுமாகி எழுந்தார்கள்.

அப்பொழுது பகவானாகிய இந்த விஷ்ணு வீண் ஸங்கற்பமுடையவரும், மனமில்லாதவருமாகிய வ்ருஷபத்வஜரைப் பார்த்து அவ் விஷயத்தில் ஒருபாயத்தைக் கற்பித்தார். 63

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌗𑍌𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌰𑌸𑌕𑍂𑌪𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌪𑍌 ॥ 64
𑌤𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌨𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌰𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑍌 ॥ 65
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌵𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌨𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌹 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥ 66
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑍋𑌹𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌥𑌾𑌸𑍌 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 67
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌰𑌥𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌮𑌶𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌤𑍍 ॥ 68
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍁𑌪𑌾𑌦𑌦𑍇 ।
𑌶𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌷𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌜𑌿𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 69
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌶𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃 ॥ 70

॥ 64 ॥ 65 ॥ [illegible] । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 [illegible] 𑌅𑌪𑍋𑌹𑌿𑌤𑍁𑌂 [illegible] 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌨𑌿𑌕𑌂 ॥ 67 ॥ 68 ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌤𑌿 [illegible] ॥ 69 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨

அந்த ஸமயம் ப்ரும்ஹதேவர் கன்ருகவும், இந்த விஷ்ணு தாமே கோ (பசு) வாகவும் ஆயினர்; முப்புரத்திற் பிரவேசித்து மத்யான்ஹத்தில் கிணற்ற முதத்தைப் பானம் செய்தனர். 64

அஸுரர்கள் பார்த்திருப்பவர்க ளாயினும் மோஹமடைந்து தடைசெய்ய வில்லை. யோகியாகிய மயன் இதை யறிந்து அமுதக் காவலாளிகளிடம் சொல் லுகிறுன். 65

அந்த தேவகதியை நினைத்தவனும் ஆச்சர்ய மடைந்தவனும் துக்க மில்லா தவனுமாகிய மயன் துக்கத்தால் துன்ப மடைந்த அஸுரர்களைப் பார்த்து "ஓ அஸுரர்களே! தனக்கோ, பிறருக்கோ, இருவருக்குமோ தைவத்தால் ஸங்கற் பிக்கப் பட்டதைப் போக்குவதற்கு தேவனும் அஸுரனும் மானிடனும் மற்ற எவனும் திறமையுள்ளவனல்லன்" என்று கூறினுன். பிறகு இந்த விஷ்ணு தன்னு டைய சக்திகளால் சிவனுக்கு யுத்தத்திற் குரிய ஸாதனங்களைச் செய்தார்.

தர்மம், ஞானம், வைராக்யம் இவைகளை யபேக்ஷித்த விஷ்ணு, தவம் வித் யை, க்ரியை முதலியவைகளால் தேர், ஸாரதி, வில், குதிரை, த்வஜம், கவ சம், பாணம் முதலியவைகளைக் கொடுத்தார். 68

பகவானுடைய தேஜஸ்ஸால் ரக்ஷிக்கப்பட்டவரும், கவசமணிந்தவருமா கிய ஈச்வரன் ரதத்தின்மீதேறி வில்லையும் பாணத்தையும் எடுத்தார். வில்லில்

𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑌾 𑌜𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍈𑌃 ।
𑌅𑌵𑌾𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍 𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥ 71

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌹𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂𑌧𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 72

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌡𑌂𑌬𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 73

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥௭௰॥௭௨॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌦 𑌸𑍂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌯𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿। 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌵𑌿𑌡𑌂𑌬𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥௭௩॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

பாணத்தைச் சேர்த்து அபிஜித் முகூர்த்தத்தில் (மத்யான்ஹம்) சிவன் முப்புரத்தை எரித்தார். ஆகாயத்தில் துந்துபி வாத்யங்கள் முழங்கின. பரவிய வெகு விமானங்களுடைய தேவர்களும், ரிஷிகளும், பிதிர்க்களும், ஸித்தேசர்களும் ஜயமடைவீராக என்றுரைத்து ஸந்தோஷமடைந்து கானம் செய்தார்கள். அப்ஸரஸ்திரீகள் நர்த்தனம் செய்தார்கள். 69—71

ஓ ராஜனே! பகவானாகிய சங்கரன் இவ்விதம் முப்புரத்தைத் தஹித்து முப்புரத்தை ஹத்தி செய்தவர் என்ற பெயருடன் ப்ரும்ஹா முதலியவர்கள் ஸ்தோத்ரம் செய்யத் தம்மிருப்பிடம் சென்றார். 72

தமது மாயையால் நரஸிம்ஹ ரூபத்தை அநுசரித்தவரும், ஆத்மாவும், லோக குருவுமாகிய இந்த விஷ்ணுவின் பராக்ரமம் ரிஷிகளால் கானம் செய்யப்பட்டது; உலகங்களைப் பரிசுத்தம் செய்யக்கூடியது. மற்றும் அதைப்பற்றின என்ன சொல்லவேண்டும். 73

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

एकादशाध्याय प्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

श्रुत्वेहितं साधुसभासभाजितं
महत्तमाग्रण्य उरुक्रमात्मनः ।
युधिष्ठिरो दैत्यपतेर्मुदा युतः
पप्रच्छ भूयस्तनयं स्वयंभुवः ॥ 1

॥ युधिष्ठिरः ॥

भगवन् श्रोतुमिच्छामि नृणां धर्मं सनातनम् ।
वर्णाश्रमाचारयुतं यत्पुमान् विन्दते परम् ॥ 2

भवान् प्रजापतेस्साक्षादात्मजः परमेष्ठिनः ।
सुतानां सम्मतो ब्रह्मंस्तपोयोगसमाधिभिः ॥ 3

तदेवं धर्मजिज्ञासानन्तरभक्तियोगावसानिका ।
कथा संप्रियमाणैः कथ्यतेऽथ सवर्ण्यते॥
एकादशे नृणां धर्मः साधारण्येन वर्णितः।
विशेषेण च वर्णानामाश्रमाणां च योषिताम् ॥

श्रुत्वेति। दैत्यपतेः प्रह्लादस्य साधूनां सभासु सभाजितं सत्कृतं संहितं चरितं श्रुत्वा पप्रच्छ नारदं स्वयंभुवस्तनयं महत्तमानामग्रण्यस्य मुख्यस्य तस्य हेतुः उरुक्रमे आत्मा मनो यस्य॥१॥भगवन्निति।श्रवणेच्छायां हेतुः यच्च पतेरात्मजः सर्वज्ञानं भक्तिं विन्दते॥२॥३॥ ननु ब्रह्मादिकानेवाः पृच्छ

11-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

சிறந்தவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டனும் பகவானிடம் மனமுள்ளவனும் அஸுர ராஜனுமாகிய ப்ரஹ்லாதனுடைய, ஸாதுக்களின் ஸபைகளில் கொண்டாடப் பட்ட சரிதத்தைத் தர்மபுத்ரர் கேட்டு ஸந்தோஷமுடையவராகி மறுபடியும் ப்ரும்ஹாவின் குமாரராகிய நாரதரைக் கேட்கிறார். 1

தர்மபுத்ரர் வினவுகிறார்.

மஹிமையுள்ள முனிவரே! மானிடர்களின் வர்ணாச்ரம ஆசாரங்களின் ஸநாதன தர்மத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன், அதனால் புருஷன் உயர்வை யடைகிறான். 2

நீர் ப்ரஜைகளுக்குப் பதியாகிய ப்ரும்ஹ தேவருக்கு நிகரான புத்ரராகி நீர்; ஓ ப்ரும்ஹர்ஷியே! தவம் ஞானம் ஸமாதி இவைகளால் ப்ரும்ஹாவின் குமாரர்களுக்குள் ஸம்மதராகியவர். 3

नारायणपरा विप्रा धर्मं गुह्यं यथा विदुः ।
करुणास्साधवश्शान्तास्त्वद्विधा न तथा परे ॥ 4

॥ श्रीनारदः ॥

नत्वा भगवतेऽजाय लोकानां धर्मसेतवे ।
वक्ष्ये सनातनं धर्मं नारायणमुखाच्छ्रुतम् ॥ 5

योऽवतीर्यात्मनोंऽशेन दाक्षायण्यां तु धर्मतः ।
लोकानां स्वस्तयेऽध्यास्ते तपो बदरिकाश्रमे ॥ 6

धर्ममूलं हि भगवान् सर्ववेदमयो हरिः ।
स्मृतं च तद्विदां राजन् येन चात्मा प्रसीदति ॥ 7

सत्यं दया तपश्शौचं तितिक्षेक्षा शमो दमः ।
अहिंसा ब्रह्मचर्यं च त्यागस्स्वाध्याय आर्जवम् ॥ 8

उक्तवत्तत्राह नारायणेति ॥ नत्वेति । अजाय श्रीनारायणाय तस्मै मुखाच्छ्रुतम् ॥५॥ तन्माहात्म्यश्रवणं साफल्याय विशिनष्टि । य इति । धर्मे प्रमाणमाह । धर्मेति । धर्मस्य मूलं प्रमाणं स्मृतं स्मृतिः तद्विदां वेदविदां येन चात्मा प्रसीदति । तुष्यति । तथा च याज्ञवल्क्यः । श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः । सम्यक्सङ्कल्पजः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतमिति । मनुश्च । वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्विदाम् । आचारश्चैव साधूनामात्मनस्तुष्टिरेव चेति ॥७॥ तत्र तावत्सर्वसाधारणधर्मानाह पञ्चभिः । सत्यमिति । तपः कृच्छ्रचान्द्रायणादि । ईक्षा युक्तायुक्तविवेकः शमो मनस्संयमः । दमो बाह्येन्द्रियाणां त्यागः दानं स्वाध्यायो यथोचितजपः ॥८॥ सन्तोषेति । सन्तोषः दैवलब्धेनालम्बुद्धिः समदृशां

விஷ்ணு பக்தர்களும், கருணையுடையவர்களும்; ஸாதுக்களும், சாந்தர்களுமாகிய ப்ராம்ஹணர்கள் ரஹஸ்யமாகிய தர்மத்தை அறிவதுபோல அவர்களைப்போன்ற மற்றவர்கள் அறியார்கள். 4

ஸ்ரீநாரதர் கூறுகிறார்.

பகவானும், ஜன்மமில்லாதவரும், உலகங்களின் தர்மங்களுக்கு எல்லையாயிருப்பவருமாகிய ஈசனுக்கு நமஸ்காரம் செய்து நாராயணன் முகமாகக் கேட்ட ஸநாதன தர்மத்தைச் சொல்லுகிறேன். 5

இந்த நாராயணன் தம்முடைய அம்சத்தால் தர்மருக்கு தக்ஷன் குமாரியான மூர்த்தியிடம் அவதாரம் செய்து உலகங்களின் நன்மைக்காக பதரிகாச்ரமத்தில் தவம் செய்கிறார். 6

அந்த ஹரியாகிய பகவான் தர்மத்தை ப்ரமாணமாக உடையவர்; ஸர்வ வேத ஸ்வரூபர் என்று ஸ்ம்ருதி கூறுகிறது. ஓ ராஜனே! வேதமறிந்தவர்களுக்கு இந்த பகவானால் மனம் தெளிவடைகிறது. 7

ஓ பாண்டவ! ஸத்யம், தயை, தவம், பரிசுத்தம், திதிக்ஷை, பகுத்தறிவு, (உள்) இந்த்ரிய நிக்ரஹம், (வெளி) இந்த்ரிய நிக்ரஹம், ஹிம்ஸை செய்யாமை,

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌸𑍍𑌸𑌮𑌦𑍃𑌕𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌹𑍋𑌪𑌰𑌮𑌶𑍍𑌶𑌨𑍈𑌃 ।
𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇𑌹𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 9
𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ॥ 10
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑍇𑌃 ।
𑌸𑍇𑌵𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥ 11
𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 12
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌜𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌯𑌮𑍍 ॥ 13

𑌸𑌮𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌹𑍋𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇𑌹𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌲𑌾𑌪𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 ॥ ௯ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌵 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 ॥ ௧௧ ॥ 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌅𑌜𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌂 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌸 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌨𑍈𑌵 [illegible] 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 । 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌲𑌭𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 । 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌸𑍃𑌜𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌭𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯

ப்ரும்ஹசர்யம், தானம், ஜபம், ஆர்ஜவம் தன்மை, ஸந்தோஷம், ஸமமான நோக்க முள்ள பெரியோர்களின் ஸேவை, ப்ரவ்ருத்தி கர்மங்களினின்று நிவ்ருத்தியடைதல், நிஷ்பலமான கார்யத்தைப்பற்றிக் கவனியாதிருத்தல், மௌனம் ஆத்ம விசாரம், ப்ராணிகளுக்கு உசிதப்படி அன்னம் முதலியவற்றைப்பிரித்துக்கொடுத்தல், அந்த ப்ராணிகளிடம் ஆத்மா, தேவதை என்ற புத்தி, மானிடர்களிடம் ஆத்மா, தேவதை என்னு அதிகமான புத்தி, மஹான்களுக்கு கதியாகிய இந்த பகவானுடைய, ச்ரவணம், கீர்த்தனம், ஸ்மரணம், ஸேவை, பூஜை, வணக்கம், ஸ்நேஹம், தாஸத்வம், ஆத்மாவை அர்ப்பணம் செய்தல் இவை யாவருக்கும் முக்ய தர்மமாகக் கூறப்படுகின்றன. முப்பது லக்ஷணங்களுடையவன் ஸாதுவாகிறான். ஸர்வஸ்வரூபியான பகவான் இந்த தர்மத்தால் ஸந்தோஷமடைகிறார்.

எவனிடம் (கர்ப்பாதானம் முதலிய) ஸம்ஸ்காரங்கள் பூர்ணமாக இருக்கின்றனவோ ப்ரும்ஹதேவர் எவனைப்பற்றி ஸம்ஸ்காரங்களுடையவன் என்று கூறினாரோ அவன் வேதியனாகிறான். பிறப்பாலும் செய்கையாலும் பரிசுத்தர்

𑌇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 14
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌷𑌡𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑍁𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 ॥ 15
𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌶𑌾𑌲𑍀𑌨𑌯𑌾𑌯𑌾𑌵𑌰𑌶𑌿𑌲𑍋𑌞𑍍𑌛𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 13 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌇𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌵𑌦𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂𑌚 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌭𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 ॥ 14 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍃𑌥𑌗𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃 । 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾 । 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌜𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇𑌵𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌅𑌜𑌾𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌵𑍍𑌯𑌕𑌾𑌦𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌵𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌯𑌿𑌕𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌗𑍋𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌕𑍃𑌷𑌿𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ 15 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍍𑌯𑌤𑌃

களான இருஜன்மமுடைய மூன்று வர்ணத்தவர்களுக்கும் யாகம், அத்யயனம், தானம் இவைகளும், (ப்ரும்ஹசர்யம் முதலிய) ஆச்ரமங்களுக்குரிய க்ரியைகளும் ஏற்பட்டவைகள். 13—14

ப்ராம்ஹணனுக்கு அத்யயனம் செய்வித்தல் முதலியன ஏற்பட்டவைகள். மற்றுமுள்ள க்ஷத்திரியனுக்கு ப்ரதிக்ரஹாதிகள் (வாங்குவது) நீங்கியமற்ற மூன்றும் ஏற்பட்டவைகளாம். ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்கும் ராஜாவுக்கு வேதியனைத் தவிர மற்றவனிடம் கப்பம் முதலியவைகளால் வ்ருத்தி ஏற்படுகிறது. வைச்யன் வர்த்தக வ்ருத்தி யுடையவனாகிறான்; எப்பொழுதும் ப்ரும்ஹ குலத்தைச் சார்ந்தவனுமாகிறான். 15

சூத்ரனுக்கு வேதியனுக்கு சுச்ரூஷை செய்தலும் யஜமானனுக்கு ஊழியம் செய்தலும் வ்ருத்திகளாம். பலவித (பயிரிடுவது யாசியாமல் கிடைத்தது,

விப்ரவ்ருத்திஶ்சதுர்தேயம் ஶ்ரேயஸீ சோத்தரோத்தரா ॥ 16
ஜகந்யோ நோத்தமாம் வ்ருத்திமநாபதி பஜேந்நர: ।
ருதே ராஜந்யமாபத்ஸு ஸர்வேஷாமபி ஸர்வஶ: ॥ 17
ருதாம்ருதாப்யாம் ஜீவேத ம்ருதேந ப்ரம்ருதேந வா ।
ஸத்யாந்ருதேந வா ஜீவேந்ந ஶ்வவ்ருத்த்யா கதஞ்சந ॥ 18
ருதமுஞ்சஶிலம் ப்ரோக்தமம்ருதம் யதயாசிதம் ।
ம்ருதம் து நித்யயாச்ஞா ஸ்யாத்ப்ரம்ருதம் கர்ஷணம் ஸ்ம்ருதம் ॥ 19
ஸத்யாந்ருதம் ச வாணிஜ்யம் ஶ்வவ்ருத்திர்நீசஸேவநம் ।

ஶுஶ்ரூஷா வ்ருத்திஶ்ஶூத்ரஸ்ய விப்ரஸ்யோக்தாநாம் ஹேதுநவ்ருத்த்யந்தரா ண்யாஹ। வார்தேதி। வார்தா விசித்ரா க்ருஷ்யாதிரூபா ஶாலீநம் யாச்ஞாம் விநைவ ப்ராப்தோபஸ்திதம் யாயாவரம் ப்ரத்யஹம் தாந்யயாச்ஞா ஶிலம் ஸ்வாமி க்ஷேத்ராதௌ ஸ்வாமித்யக்தகணிஶாதாநம் உஞ்சநம் ஆபணாதி பதிதக ணாதாநம் ஶிலோஞ்சநயோரேகீக்ருத்ய சதுஷ்ட்வம் ஶ்ரேயஸீ உத்தரோ த்தர: ॥ 16 ॥ வ்ருத்திஷ்வவ்யவஸ்தாம் தர்ஶயந் நீசவ்ருத்தீராஹ ஜகந்ய இதி। ஜக ந்யோ நீச: உத்தமாம் ஶ்ரேயஸீமநாபதி ந பஜேத ராஜந்யம் க்ஷத்ரியம் ருதே ப்ர வ ர்ஜ்ய ஸர்வாந் பஜேத ॥ 17 ॥ ஸர்வாஸ்வபி ஆபத்ஸு ஆஹ்ருதாமபி வ்ருத்தி மிதரேஷாமபி ஸம்பந்நாஹ। ருதாம்ருதாப்யாமிதி। ஸம்ஜ்ஞாமஸ்த்வயம் வ்யாவர்தயந்நாஹ ருதமிதி ॥ 19 ॥ ஸத்யேதி। தயோஸ்தத்வஜாந்நே ஹேது:

தினந்தோறும் தான்யங்களை யாசிப்பது, வயல் முதலியவற்றில் வயலுக் குரியவன் விட்டுப்போன தான்யங்களைப் பொருக்குவது, கடைவீதி முதலிய வைகளில் விழுந்த வஸ்துக்களைப் பொருக்குவது, முதலிய நான்கும் ப்ராம் ஹண விர்த்திகளாம். இவைகளில் ஒன்றைவிட மற்றொன்று மேலானது 16

நீசனுகிய புருஷன் ஆபத்தில்லாத ஸமயத்தில் உயர்ந்த வ்ருத்திவை ஆச ரிக்கக்கூடாது. ஆபத்து ஸமயங்களில் க்ஷத்திரியனைத் தவிர எல்லோருக்கும் எந்த விதத்தாலும் (மாறுதலான) வ்ருத்திகூடாது. 17

ருதம், அம்ருதம், ம்ருதம், ப்ரம்ருதம் இவைகளில் எதனுலாவது ஜீவிக்க வேண்டும். ஸத்யாந்ருதத்தாலாவது ஜீவிக்கவேண்டும். ச்வான வ்ருத்தியால் எவ்விதத்திலும் ஜீவித்தல் கூடாது. 18

ருதம் என்பது‡ உஞ்சசிலமாகிறது. அம்ருதம் என்பது யாசிக்கப்படாதது. ம்ருதம் என்பது எப்பொழுதும் யாசிப்பது. ப்ரம்ருதம் என்பது பயிரிடுவது. ஸத்யாந்ருதம் என்பது வர்த்தகம். ச்வான வ்ருத்தி என்பது நீசர்களை ஸே

---

‡ உஞ்சசிலம் என்பது கடைவீதி முதலியவற்றில் விழுந்த தான்யங்களையும், வயல் முதலியவற்றில் விழுந்த தான்யங்களையும் பொருக்குவதாம்.

[illegible] ‖ 20

[illegible] ‖ 21

[illegible] ‖ 22

[illegible] ‖ 23

[illegible] ‖ 24

[illegible]

விப்பது ப்ராம்ஹணனும், க்ஷத்ரியனும் இந்த நீச வ்ருத்தியை எப்பொழுதும் வர்ஜிக்கவேண்டும். ப்ராம்ஹணன் ஸர்வவேதஸ்வரூபன்; ராஜாவாகியவன் ஸர்வ தேவ ஸ்வரூபன். 19—20

சமம், தமம், தவம், பரிசுத்தமதி, ஸந்தோஷம், பொறுமை, ருஜுவாகிய தன்மை, ஞானம், தயை, விஷ்ணு பக்தனுக இருப்பது, ஸத்யம் இவை ப்ராம்ஹணனுக்குரிய லக்ஷணங்களாகின்றன. 21

சூரத்தன்மை, வீர்யம், தேஜஸ், த்யாகம், மனோஜயம், பொறுமை, ப்ராம்ஹண ப்ரியனுக இருப்பது, அநுக்ரஹம், பரிபாலனம் இவை க்ஷத்ரியனுக்குரிய லக்ஷணங்களாகின்றன. 22

தேவர்கள், ஆசிரியர்கள், பெரியோர்கள், கோக்கள் இவர்களிடம் பக்தி பாராட்டுவது மூன்று வர்ணத்தவர்களையும் ஸந்தோஷப்படுத்துவது ஆஸ்திகத் தன்மை, எப்பொழுதும் முயற்சி, ஸாமர்த்தியம் இவை வைச்யனுக்குரிய லக்ஷணங்களாகின்றன. 23

வணக்கம், பரிசுத்தம், யஜமானனிடம் கபடமில்லாமல் ஸேவிப்பது, மந்திரமில்லாமல் (நமஸ்காரத்தாலேயே) யாகம் செய்தல், திருடாமலிருப்பது, கோக்களையும் வேதியர்களையும் ரக்ஷிப்பது இவை சூத்ரனுக்குரிய லக்ஷணங்களாகின்றன. 24

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌤𑌾 ।
𑌤𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 25
𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍋𑌪𑌲𑍇𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾 ॥ 26
𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌦𑌮𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 28
𑌯𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌜𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾 ।
𑌹𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌵 𑌮𑍋𑌦𑌤𑍇 ॥ 29

𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌤𑌾 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௫॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍋𑌪𑌲𑍇𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌂𑌭𑌜𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌯𑌾 ॥௨௬॥௨௭॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌲𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑍋𑌗𑍇𑌷𑍍𑌵𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌅𑌨𑌲𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌵𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 । 𑌆𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌤𑌕𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௮॥ 𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌸𑌤𑍀 𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 ॥௨௯॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 । 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥

பதியைத் தெய்வமாகக்கொண்ட ஸ்திரீகளுக்கு, அந்தப்பதியைசுச்ரூஷித்தல், அவருக்கு அநுகூலமாக இருப்பது, அவருடைய பந்துஜனங்களை அநுசரித்திருப்பது, எப்பொழுதும் அவருடைய வ்ரதத்தைத் தரிப்பது இவை லக்ஷணங்களாகின்றன. 25

பதிவ்ரதையான ஸ்திரீ, எப்பொழுதும் அலங்காரம் செய்துகொள்ள வேண்டும். வீட்டுக்கருவிகளைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பெருக்குவது மெழுகுவது வீட்டை அலங்காரஞ்செய்வது இவைகளாலும் பலவித காம வஸ்துக்களாலும் வணக்கத்தாலும் இந்த்ரியநிக்ரஹத்தாலும் ஸத்யமும் ப்ரியமுமான சொற்களாலும் அன்பாலும் ஒவ்வொரு காலத்திலும் பதியைப் பஜிக்க வேண்டும். 26-27

ஸந்தோஷமுள்ளவளும் ஆசையில்லாதவளும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவளும் தர்மங்களையறிந்தவளும் ப்ரியமும் ஸத்யமுமான வார்த்தை பேசுகிறவளும் தவறுதலடையாதவளும் பரிசுத்தையும் ஸ்னேஹமுள்ளவளுமாயிருந்து, மஹா பாதகம் செய்யாத பதியை பஜிக்கவேண்டும். 28

ஸ்திரீ, தன் பதியை விஷ்ணுபாவனையால் லக்ஷ்மீதேவிபோல் ஸாவதானமாக பஜிப்பாளாகில் விஷ்ணுரூபனாகிய பதியுடன் விஷ்ணுலோகத்தில் லக்ஷ்மீ தேவிபோல் ஸந்தோஷிக்கிறாள். 29

𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌚𑍌𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 30
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ।
𑌵𑍇𑌦𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌹 𑌚 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 31
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌕𑍃𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 32
𑌉𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌚 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 33

[illegible]

ஸங்கரஜாதியிற் பிறந்தவர்களும் (அவர்களினும்) திருட்டுத்தனமில்லாத வர்களும் பாபமில்லாதவர்களுமாகிய (வண்ணான் முதலிய) கீழ்ஜாதியிற் பிறந்த வர்களுக்கும் சண்டாளன் முதலியவர்களுக்கும் அவரவர்களின் பாரம்பரை வழியே ஏற்பட்டது வ்ருத்தியாகிறது. 30

ஓ ராஜனே! மானிடர்களுக்கு ஒவ்வொரு யுகத்திலும் (ஸத்வம் முதலிய) ப்ரக்ருதியால் ஏற்பட்ட தர்மமானது பெரும்பாலும் சிறந்ததென்று வேதமறிந்தவர்கள் சொல்லுகிருர்கள். இந்த ஸ்வதர்மமானது இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் நன்மையைச் செய்யக்கூடியது. 31

ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்ட வ்ருத்தியால் ஜீவிப்பவனும் தனக்குரிய கர்மங்களைச் செய்பவனுமாகிய புருஷன் ஸ்வபாவமாக உண்டானகர்மத்தை மெதுவாகவிட்டு நிர்குணத்தன்மையை அடைகிருன். 32

அடிக்கடி பயிரிடும் க்ஷேத்ரமானது தானே வீர்யமில்லாமையை அடையும்; மறுபடி பயிரிடுவதற்குத் தகுதியாகாது; விதைத்தவிதையும் நாசமடையும்;

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌤𑌿𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌰𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌦𑍍𑌘𑍃𑌤𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 34
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 35

𑌇𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌟𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌿𑌸𑌲𑌭𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌪𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥34॥ 𑌶𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ராஜனே ! இவ்விதம் காமங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய மனதானது காமங்களை மிகுதியாக ஸேவிப்பதால் நெய்யினால் அக்னிபோல் வைராக்கியமடையாது. 33-34

ஒரு புருஷனுக்குக் கூறப்பட்ட வர்ணத்தை ஸூசனைசெய்யும் லக்ஷணம் வேறு வர்ணத்திலும் காணப்படுமாயின் அதை அந்த லக்ஷணத்தாலேயே குறிப்பிடவேண்டும். 35

11-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌸𑌵𑌨𑍍𑌨𑍀𑌚𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌃 ॥ 1
𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌉𑌭𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌯𑌤𑌵𑌾𑌗𑍍𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 2
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌧𑍀𑌯𑍀𑌤 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌾𑌹𑍂𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌽𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌨𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥ 3
𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌜𑌿𑌨𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌜𑌟𑌾𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍂𑌨𑍍 ।
𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 4

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌥𑌾𑌦𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌰𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌯𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌸𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌉𑌭𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌲𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑍀𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌨𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥ 𑌮𑍇𑌖𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 । 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌜𑌟𑌾𑌯𑌾𑌶

12-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்.

பிர்மசாரியானவன் குருகுலத்தில் வாஸஞ்செய்து இந்த்ரிய நிக்ரஹம் பெற்று குருவுக்கு நன்மையைச்செய்து தாஸன்போல நீசனாக இருந்து குருவிடம் அழுத்தமான ப்ரியமுள்ளவனாகவும் இருக்கவேண்டும். 1

குரு, அக்னி, ஸூர்யன், தேவச்ரேஷ்டர்கள் இவர்களைக் காலையிலும்மாலையிலும் உபாஸிக்கவேண்டும். இரண்டு ஸந்தியைகளிலும் மௌனமாகவும் ஸாவதானமாகவும் இருந்து காயத்ரியை ஜபம் செய்யவேண்டும். 2

குருவால் உபதேசிக்கப்படும் வேதங்களை அத்யயனம் செய்யவேண்டும். ஆரம்பத்திலும் கடைசியிலும் குருவின்பாதங்களைத்தலையால் வணங்கவேண்டும்.

சாஸ்திரப்படி மேகலை, மான்தோல், வஸ்திரம் † சடை, தண்டம், கமண்டலம், உபவீதம் இவைகளைத் தரிக்கவேண்டும். தர்பங்களைக் கையில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். 4

---

† சடை தரிப்பதென்றால் கேசங்களுக்கு அலங்காரம் செய்யாதிருத்தல் என்பதாம்.

𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍋 𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌦𑍁𑌪𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ‖ 5

𑌸𑍁𑌶𑍀𑌲𑍋 𑌮𑌿𑌤𑌭𑍁𑌗𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 ‖ 6

𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌗𑌾𑌥𑌾𑌮𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌯𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌨𑌃 ‖ 7

𑌕𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍁𑌵𑌾 ‖ 8

𑌨𑌨𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌘𑍃𑌤𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌰𑌹𑍋 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑍍 ‖ 9

[illegible] 𑌕𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰 [illegible] ॥௪॥௫॥ 𑌸𑍁𑌶𑍀𑌲 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍇𑌵 ॥௬॥ 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌗𑌾𑌥𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௭॥௮॥ 𑌨𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 । 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌰𑌹𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥௯॥ [illegible]

பகலிலும் இரவிலும் பிக்ஷையெடுக்கவேண்டும். அதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். குரு உத்தரவிட்டால் போஜனம் செய்யவேண்டும்; இல்லாவிடில் உபவாஸமிருக்கவேண்டும். 5

நல்ல சீலமுடையவனும் மிதமாகப் புசிப்பவனும் ஸமர்த்தனும் ச்ரத்தையுடையவனும் ஜிதேந்த்ரியனுமாயிருந்து ஸ்திரீகளிடத்திலும் ஸ்திரீகளால் ஜயிக்கப்பட்டவர்களிடத்திலும் கார்யத்தைமட்டிலும்கருதி வ்யவஹரிக்கவேண்டும்.

பிர்மசர்ய நியமமுடையவர்களும் க்ருஹஸ்தனல்லாதவர்களும் ஸ்திரீ வார்த்தையை வர்ஜிக்கவேண்டும். கலக்கக்கூடிய இந்த்ரியங்கள் அடக்கமுள்ளவனுடைய மனதையும் கவருகின்றன. 7

யௌவனமுடைய புருஷன் தன்னுடைய கேசங்களை வாருவது தேஹத்தைப்பிடிப்பது ஸ்னானம்செய்தல் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்வது முதலியவற்றையௌவனப்பருவமுள்ளகுருஸ்திரீகளைக்கொண்டுசெய்துகொள்வதுகூடாது.

ஸ்திரீ என்பவள் அக்நியாகிறாள். புருஷன் நெய்க்குடமாகிறான். ஆகையால் தன் பெண்ணாயினும் தனிமையாக இருப்பதை வர்ஜிக்கவேண்டும். கேசங்களை வாருவது முதலான ஸமயத்தைத் தவிர்த்தகாலங்களில் உசிதமான கார்யத்தைக் கூறினால் அதைச் செய்யவேண்டும். 9

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌿𑌦𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 10
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍇𑌰𑌪𑌿 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌤𑍁𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 ॥ 11
𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌲𑍇𑌖𑌾𑌮𑌿𑌷𑌂 𑌮𑌧𑍁 ।
𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌲𑍇𑌪𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥ 12
𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌽𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍 ॥ 13

𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌇𑌦𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌆𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌸𑍌 𑌜𑍀𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌤 𑌆𑌹 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௧௧॥ 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌵𑌲𑍇𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌤𑍍𑌵𑍃𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌃 ॥௧௨॥ 𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 ॥ ௧௩ ॥ 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ।

இந்த தேஹம் முதலியவற்றை ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காரத்தால் ஆபாஸமாத்ர மென்று கற்பித்து ஜீவன் ஸ்வதந்திரனுகும் வரையில் நான் புருஷன் இவள் ஸ்திரீ என்ற பேதமானது ஒழிவதில்லை. அதனுல் ஜீவனுக்கு விபர்யாஸ மேற்படுகிறது. 10

இவை யாவும் பிர்மசாரிக்கும் துறவிக்கும் கூறப்பட்டவையாம். ருதுகாலத்தில் ஸ்திரீயை அடையும் க்ருஹஸ்தனுக்கு விகற்பமாக குரு சிட்சை ஏற்படுகிறது. 11

சரீரபோஷணே, சிரஸின் போஷணே, தேஹத்தைப்பிடிப்பது, ஸ்திரீ, சித்ர வேலை, மாம்ஸம், மது, புஷ்பம், சந்தனம் பூசுவது, அலங்காரம் இவைகளை வ்ரதந்தரித்தவர்கள் விட்டுவிடுவார்கள். 12

வேதியன் இவ்விதம் குருகுலத்தில் வாஸஞ்செய்து அங்கங்களுடனும் உபநிஷத்துக்களுடனும்கூடிய வேதத்தை அத்யயனம் செய்து அதன் அர்த்தங்களையும் அறிந்து வன்மையையும் அதிகாரத்தையும் அனுசரித்தும் தான் திறமையுள்ளவனுயின் குருவுக்கு வேண்டிய வரனைக் கொடுத்து அவரிடம்

दत्वा वरमनुज्ञातो गुरोः कामं यदीश्वरः ।
गृहं वनं वा प्रविशेत् प्रव्रजेत्तत्र वा वसेत् ॥ 14
अग्नौ गुरावात्मनि च सर्वभूतेष्वधोक्षजम् ।
भूतैः स्वधामभिः पश्येदप्रविष्टं प्रविष्टवत् ॥ 15
एवंविधो ब्रह्मचारी वानप्रस्थो यतिर्गृही ।
चरन् विदितविज्ञानः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ 16
वानप्रस्थस्य वक्ष्यामि नियमान्मुनिसम्मतान् ।
याना तिष्ठन्मुनिर्गच्छेदृषिलोकमुहाञ्जसा ॥ 17
न कृष्टपच्यमश्नीयादकृष्टं चाप्यकालतः ।
अग्निपक्वमथामं वा अर्कपक्वमुताहरेत् ॥ 18

यदीश्वरः शक्तः तर्हि गुरोः कामं वरं दत्वा यथाधिकारं गृहस्थाश्रमं संन्यासाश्रमं वा स्वीकुर्यात् अकृतदारश्चेत् शुचिर्देशे वोपकुर्वाणः कर्मपञ्चवेद्यर्थं देशजं वेति प्रवृत्तानुरोधात् ॥ ननु वानप्रस्थाश्रमोपकुर्वाणः ब्रह्मचर्यानन्तरं प्रविहितो काले तत्वसिद्धौ हानुपपत्तेः ॥ ब्रह्मचर्यं समाप्य गृही भवेत् गृहाद्वनी भूत्वा प्रव्रजेत् यदि वेतरथा ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेद्गृहाद्वनाद्वेति जाबालश्रुतेः तदुभयविकल्पे नैष्ठिकस्य ह्यधिकृत्य युक्तः ॥१४॥ अग्नाविति ॥ स्वधामभिः स्वाश्रयैः भूतैः जीवैस्सह तदन्य प्रविष्टवत् ॥१५॥ एवंविध इति । चरन् एवं चरन् विदितं विज्ञानं विज्ञेयं येन सः ॥१६॥ वानप्रस्थस्येति ॥ ऋषिलोकं महर्लोकं ॥१७॥ नेति । कृष्टपच्यं शाल्यादिकं अकृष्टं अकृष्टपच्यं अकालतः पाकात्प्रागपि तथा अग्निपक्वमोदनादिकं तथा आमं अपक्वं नाश्नीयात् अर्कपक्वं फलादि उत अपि कालपक्वमाहरेत् अश्नीयात् ॥१८॥ अग्निमिति ॥

உத்தரவுபெற்று க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தையாவது பரிசுத்தமான ப்ரதேசத்தை யாவது அடையவேண்டும். ஸன்யாஸத்தையாவது செய்துகொள்ளவேண்டும். அல்லது நைஷ்டிக பிர்மசாரியாகவாவது ஆகவேண்டும். 13-14

அக்நி, குரு, ஸர்வபூதங்கள்இவர்களிடமும் தன்னிடமும் தன்னேச்சார்ந்த ஜீவன்களுடன் ப்ரவேசிக்காத அதோக்ஷஜரை ப்ரவேசித்தவர்போல் பார்க்க வேண்டும். பிர்மசாரி, வானப்ரஸ்தன் ஸன்யாஸி க்ருஹஸ்தன் இவர்கள் இம்மா திரி நடப்பார்களானுல் அறியவேண்டியதை அறிந்து பரப்பிர்மத்தைஅடைவர்.

வனத்திலிருப்பவருக்கும் முனிவர்களுக்குமுரிய நியமங்களேச் சொல்லுகி ரேம். இவைகளே அனுஷ்டித்த ரிஷி விரைவில் மஹர்லோகமடைகிருன். 17

சம்பாநெல்லு முதலியவற்றைப் புசிக்கக்கூடாது. பக்வமாவதற்கு முன் னுண்டானவைகளேயும் புசிக்கக்கூடாது. அக்நியால் பக்வமானதையும் பச்சை யையும் புசிக்கலாகாது. ஸூர்யனுல் பக்வமானதைப் புசிக்கவேண்டும். 18

[illegible] |
[illegible] ‖ 19

[illegible] |
[illegible] ‖ 20

[illegible] |
[illegible] ‖ 21

[illegible] |
[illegible] ‖ 22

[illegible] |
[illegible] ‖ 23

[illegible]

நித்யமாக ஏற்பட்ட சருக்களேயும் புரோடாசங்களேயும் வனத்திலுண்டான வஸ்துக்களால் முடிக்கவேண்டும். புதிதுபுதிதாக அன்னம் முதலியவை கிடைக்குமானல் முன் கிடைத்த அன்னத்தை த்யாகம் செய்யவேண்டும். 19

பனி, வாயு, அக்நி, மழை, ஸூர்யன், வெயில் இவைகளைப் பொறுத்துக் கொண்டு அக்நியை உத்தேசித்து பர்ணசாலையையாவது பர்வத குஹையையாவது ஆச்ரயிக்கவேண்டும். 20

முனியாகியவன் கேசம், ரோமம், நகம், மீசை, மலம், கமண்டலம், மான்தோல், தண்டம், மரவுரி முதலியவைகளையும் சடைகளையும் அணிந்து தவத்தின் ச்ரமத்தால் புத்திபானது கெடுதியாகாதவரையில் பன்னிரண்டு வருஷம்வரையிலுமாவது எட்டுவருஷம் வரையிலாவது நான்குவருஷமாவது இரண்டுவருஷமாவது ஒருவருஷமாவது வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். 21-22

வ்யாதிகளாலும், மூப்பாலும் கர்மங்களைச் செய்வதிலும், ஞானத்தை அப்யாஸம் செய்வதிலும் திறமையற்றவனாயின் அனசனம் (போஜனமில்லாமை) முதலிய வ்ரதத்தைச் செய்யவேண்டும். 23

ஆத்மந்யக்நீந் ஸமாரோப்ய ஸந்ந்யஸ்யாஹம்மமாத்மதாம் ।
காரணேஷு ந்யஸேத் ஸம்யக் ஸங்காதம் து யதார்ஹத꞉ ॥ 21

கே காநி வாயௌ நிஶ்வாஸாம்ஸ்தேஜஸ்யூஷ்மாணமாத்மவாந் ।
அப்ஸ்வஸ்ருக்ஶ்லேஷ்மபூயாநி க்ஷிதௌ ஶேஷம் யதோத்பவம் ॥ 25

வாசமக்நௌ ஸவக்தவ்யாமிந்த்ரே ஶில்பம் கராவபி ।
பதாநி கத்யா வயஸி ரத்யோபஸ்தம் ப்ரஜாபதௌ ॥ 26

ம்ருத்யௌ பாயும் விஸர்கம் ச யதாஸ்தாநம் விநிர்திஶேத் ।
திக்ஷு ஶ்ரோத்ரம் ஸநாதேந ஸ்பர்ஶேநாத்யாத்மநி த்வசம் ॥ 27

ஷட்பி꞉ பஞ்சபி꞉ க்ருத்யமாஹ யாவதத்யாயபரிஸமாப்தி ஆத்மந்நிதி ॥ யதார்ஹத꞉ யதாயோக்யம் ஸ்வகாரணேஷு காரணேஷ்வாகாஶாதிஷு ஸங்காதம் தேஹம் ந்யஸேத் ப்ரவிலாபயேத் ॥ ௨௪ ॥ ததேவம் விபஜ்ய தர்ஶயதி கே இதி। கே ஆகாஶே காநி தேஹகதச்சித்ராணி ஆத்மவாந் தீமாந் ஶேஷம் அஸ்திமாம்ஸாதிகம் ... ॥ ௨௫ ॥ ஸகலம் ஸூக்ஷ்மஶரீரஸ்ய ஸ்தூலஶரீரே ப்ரவேஶ்யாத்யாத்மாதித்ரயஸ்ய ஸம்ஹார—வாசமிதி ; தத்ர யத்யபி யதோத்பவம் ஸ்வஸ்வகாரணேஷு ராஜஸாஹங்காராதிஷு ப்ரவேஶ்ய꞉ ... [illegible] ... ஸவக்தவ்யாம் ஸஹிதாம் வாசமக்நௌ ந்யஸேத் ... வயஸி விஷ்ணௌ ॥ ௨௬ ॥ ம்ருத்யாவிதி। ஸநாதேந ஶப்தேந ஸஹ ... ஜ்ஞாதவ்யம் ॥ ௨௭ ॥ ...

அக்நியைத் தன்னிடம் ஸமாரோபணம் செய்து நான் என்னுடையது என்ற ஸ்வரூபத் தன்மையை விட்டு தேஹத்தைக் காரணங்களான ஆகாயம் முதலியவைகளில் உசிதப்படி சேர்க்கவேண்டும். 24

புத்தியுடையவன் இந்திரியங்களை ஆகாயத்திலும், மூச்சுக்களை வாயுவிலும், உஷ்ணத்தை தேஜஸ்ஸிலும், ரத்தம், ச்லேஷ்மம் ஊன் நீர் இவைகளை ஜலங்களிலும் மீதியைப் பூமியிலும் உற்பத்தியை மீறாமல் லயப்படுத்தவேண்டும். 25

சொல்வதற்குரிய வாக்கை அக்நியிலும், கைககளையும் சிற்பத்தையும் இந்திரனிடத்திலும், கமனத்துடன் பாதங்களை விஷ்ணுவிடத்திலும் ரதியுடன் உபஸ்தத்தை ப்ரஜாபதியிடத்திலும், விடுவது என்றகுணத்துடன் பாயுவை ம்ருத்யுவிடத்திலும், நாதத்துடன் செவிகளைத் திசைகளிலும், ஸ்பர்சத்துடன் த்வக்கை வாயுவிடத்திலும் ஸ்தாநந்தவறாமல் லயப்படுத்த வேண்டும். 26-27

[illegible] 29

[illegible] 30

[illegible] 31

[illegible]

ஓ ராஜனே! சக்ஷுஸ்ஸுடன் ரூபங்களை ஸூர்யனிடத்தில் அமைக்கவேண்டும். வருணனுடன் ஜிஹ்வையை ஜலங்களிலும் வாஸனைகளால் காணப்படும் க்ராணேந்திரியத்தை அச்வினிதேவர்களுடன் பூமியிலும் லயப்படுத்தவேண்டும்.

மனோரதங்களுடன் மனதைச் சந்திரனிடத்திலும் அறியவேண்டியவைகளுடன் புத்தியை ப்ரும்ஹத்தினிடத்திலும் அஹங்காரத்துடன் கர்மங்களை ருத்ரனிடத்திலும் லயப்படுத்த வேண்டும். இந்த ருத்ரரிடம் நான் என்னுடையது என்னும் க்ரியைகள் உண்டாகின்றன. சேதனையுடன் சித்தத்தைக்ஷேத்ரஞ்ஞனிடத்திலும் குணங்களுடன் (தேவர்கள்) க்ஷேத்ரஞ்ஞனை பரப்ரஹ்மத்தினிடத்திலும் லயப்படுத்தவேண்டும். 29-30

பூமியை ஜலத்திலும், ஜலத்தை அக்நியிலும், அக்நியை வாயுவிலும், வாயுவை ஆகாயத்திலும், ஆகாயத்தை அஹங்காரதத்துவத்திலும், அஹங்காரதத்துவத்தை மஹத்தத்துவத்திலும், மஹத்தத்துவத்தை ப்ரதானத்திலும், ப்ரதானத்தை அக்ஷரமாகிய பரமாத்மாவிடத்திலும் லயப்படுத்தவேண்டும். 31

இத்யக்ஷரதயாத்மாநம் சிந்மாத்ரமவஶேஷிதம் ।
ஜ்ஞாத்வாऽத்³வயோऽத² விரமேத்³ த³க்³த⁴யோநிரிவாநல: ॥ 32

இதி ஸ்ரீபா⁴க³வதே மஹாபுராணே ஸப்தமஸ்கந்தே⁴

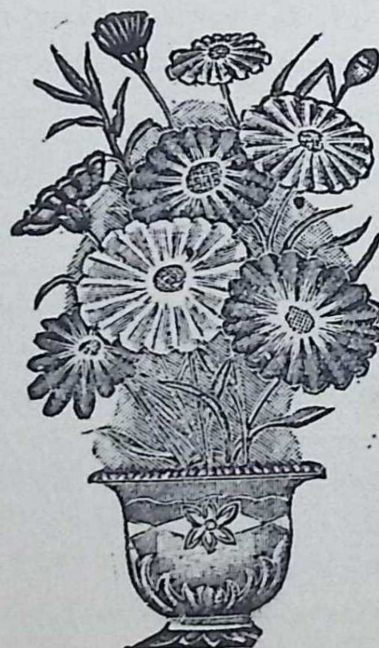
த்³வாத³ஶோऽத்⁴யாய:

ஆத்மாநம் ஶேஷிதம் அக்ஷரதயா ஜ்ஞாத்வா அத்³வயஸ்ஸந் விரமேத் த³க்³த⁴காஷ்டோ²யதா²நல: ॥௩௨॥

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் த்³வாத³ஶாத்⁴யாயவ்யாக்²யா.

இவ்விதம் மீதியானதும் சின்மாத்ரமுமாகிய ஆத்மாவை அக்ஷரம் என்று அறிந்து பிறகு "பொசுங்கிய கட்டையிலுள்ள அக்நிபோல்" இரண்டற்று ஒழிவடைய வேண்டும். 32

12-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

த்ரயோதசாத்யாய ப்ராரம்ப:.

॥ ஶ்ரீ நாரத: ॥

கல்பஸ்த்வேவம் பரிவ்ரஜ்ய தேஹமாத்ராவஶேஷித: ॥ 1
க்ராமைகராத்ரவிதினா நிரபேக்ஷஶ்சரேன்மஹீம் ।
பிப்ருயாத்யத்யஸௌ வாஸ: கௌபீனாச்சாதனம் பரம் ॥ 2
த்யக்தம் ந தண்டலிங்காதேரன்யத்கிஞ்சிதனாபதி ।
ஏக ஏவ சரேத்பிக்ஷுராத்மாராமோऽனபாஶ்ரய: ॥ 3
ஸர்வபூதஸுஹ்ருச்சாந்தோ நாராயணபராயண: ।
பஶ்யேதாத்மன்யதோ விஶ்வம் பரே ஸதஸதோऽவ்யயே
ஆத்மானம் ச பரம் ப்ரஹ்ம ஸர்வத்ர ஸதஸன்மயே ॥ 4

த்ரயோதஶே யதேர்தர்மா: ஸாமான்யேனாத்ர வர்ணிதா: ।
அவதூதேதிஹாஸேன விஶேஷாஶ்ச ப்ரபஞ்சிதா: ॥

கல்ப இதி॥ ஏவம் த்யாத்வா கல்ப: ஸமர்த்த: க்ருத்ஸ்நம் ... கல்பஸ்து ஏவம் த்யாத்வா பரிவ்ரஜேதிதி ஸம்பந்த: கியத்பர்யந்தம் தேஹமாத்ராவஶேஷித இதி ॥1॥ தஸ்ய தர்மானாஹ நவபி:। க்ராமைகராத்ரேதி கௌபீனாச்சாதனயோரந்யதராத் வாஸ: பரம் கேவலம் அந்யதிதி வா ॥2॥ த்யக்தமிதி । த்யக்தம் பரிஶேஷோபாதானாத் ... ॥3॥ ஸர்வஸுஹ்ருதிதி । ஸதஸத: பரே கார்யகாரணவ்யதிரிக்தே ॥4॥ நந்வாத்மா

13-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்.

ஸமர்த்தனானவன் முன்கூறியவாறு த்யானம் செய்து யாவற்றையும் விட்டு தேஹமாத்ரமுடையவனாய் ஸந்யாஸம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அபேக்ஷயின்றி க்ராமத்திற்கு ஒரு நாளாக விதிப்படி பூமியில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். இந்தத் துறவி ஏதேனும் தரிப்பானாயின் மறைக்கும் கௌபீனம் மட்டிலும் தரிக்கவேண்டும். தான்விட்ட வஸ்துவை தண்டம் முதலியவற்றைத் தவிர மற்ற எதையும் ஆபத்தில்லாத ஸமயத்தில் தரிக்கக்கூடாது. ஆத்மா ராமனாய் ஒரே இடத்தில் தான்மாத்ரம் தனியே இருந்து பிக்ஷயால் ஜீவித்து ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். பூதங்களினிடத்தில் அன்பும் சாந்தமும் உடையவனாய் நாராயணரிடம் சரணம் புகுந்து கார்யகாரணங்களுக்கு வேறுபட்டவரும், அழிவற்றவருமாகிய அந்தப் பரமாத்மாவிடம் இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்கவேண்டும். கார்யகாரண ஸ்வரூபமான எல்லாவிடத்திலும் ஆத்மாவையும் பரப்ரஹ்மத்தையும் பார்க்கவேண்டும்.

स्वप्नप्रबोधयोः सन्धावात्मनो गतिमात्मदृक् ।
पश्यन् बन्धं च मोक्षं च मायामात्रं न वस्तुतः ॥ 5

नाभिनन्देद् ध्रुवं मृत्युमध्रुवं वास्य जीवितम् ।
कालं परं प्रतीक्षेत भूतानां प्रभवाप्ययम् ॥ 6

नासच्छास्त्रेषु सज्जेत नोपजीवेत जीविकाम् ।
वादवादांस्त्यजेत्तर्कान् पक्षं कंच न संश्रयेत् ॥ 7

न शिष्याननुबध्नीत ग्रन्थान्नैवाभ्यसेद् बहून् ।
न व्याख्यामुपयुञ्जीत नारम्भानारभेत् क्वचित् ॥ 8

तं परं ब्रह्मेति कथं सामानाधिकरण्यनिर्देशः नहि बद्धमुक्त-
योरैक्यं संभवति तत्राह । स्वप्नेति । स्वप्नप्रबोधयोर्हि तत्सा-
क्षितया व्यतिरिक्तत्वं जाग्रत्स्वप्नयोरस्पृष्टत्वं प्रकाशते सन्धौ तात्पर्यतो
नाभिविक्षेपः अतस्तदा आत्मदृक् आत्मानं वीक्ष्य तद्दृष्टिस्तत्र आत्म-
नो गतिं तत्त्वं पश्यन् अतएव बन्धमोक्षं च मायामात्रं पश्यन्
आत्मानं परं ब्रह्म सम्पद्य ब्रह्मैव भवतीत्यर्थः तदर्थं योगाभ्यासं कुर्यात् ॥
निद्रादौ जागरस्यान्ते यो भाव उपजायते तं भावं भावयन्नित्यं
मुच्यते नात्र संशय इति ॥ ५ ॥ नेति अस्य देहस्य प्रभवाप्ययहेतुं
भूतानां कालम् ॥ ६ ॥ नेति । असच्छास्त्रेषु अनात्मपरेषु जीविकां
नक्षत्रविद्यादिवृत्तिं वादवादान् जल्पवितण्डादिनिष्ठान् कुतर्कानपि पक्षं
निर्बन्धेन न संश्रयेत् ॥ ७ ॥ नेति । नानुबध्नीत बलादिना
न कुर्यात् आरम्भान् मठादिव्यापारान् ॥ ८ ॥ परमहंसस्य विशे

ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம் இவைகளின் ஸந்தியில் ஆத்மாவிடம் நோக்கங் கொண்டு ஆத்மதத்வத்தைப் பார்த்து பந்த மோக்ஷங்கள் மாயாமாத்ரமானவை உண்மையல்லவென்று பார்த்து எங்கும் ப்ரும்ஹமாகப் பார்க்கவேண்டும். 5

தேஹத்திற்கு நிச்சயமாக உள்ள மரணத்தையாவது, நிச்சயமில்லாத ஜீவனத்தையாவது கொண்டாடக் கூடாது. ப்ராணிகளுக்கு உற்பத்தி நாசங்களை யுண்டாக்கும் காலத்தை முக்யமாகக் கவனிக்கவேண்டும். 6

ஆத்மஞானத்தை வெளியிடாத சாஸ்திரங்களில் பற்றுதல் கூடாது. ஜீவனத்திற்கு உபாயமான வ்ருத்தியைச் சார்ந்து ஜீவிக்கக்கூடாது. விதண்டா வாதம் முதலிய தர்க்கங்களை விடவேண்டும். எந்தப் பக்ஷத்தையும் (நிர்ப்பந்தமாக) ஆச்ரயிக்கக் கூடாது. 7

சிஷ்ர்களைக் கவனிக்கக் கூடாது. வெகு கிரந்தங்களை அப்யாஸம் செய்வது கூடாது. வ்யாக்யானத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. (மடம் முதலிய) ஆரம்பங்களைச் செய்யக்கூடாது.

𑌨 𑌯𑌤𑍇𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌦𑍁𑌤 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 9

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌨𑍀𑌷𑍍𑌯𑍁𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌬𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍 ।
𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌕𑌵𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 10

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌾𑌜𑌗𑌰𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌃

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌰𑌾𑌜𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 11

[illegible]

மஹாத்மாவும், சாந்தனும், ஸமமான மனமுடையவனுமாகிய பரமஹம்ஸனுக்கு ஆச்ரமத்திற்குரிய அனுஷ்டானமானது ‡ பெரும்பான்மையும் தர்மத்திற்கு ஹேதுவாகாது. அந்த தர்மங்களைத் தரித்தாலும், தரிக்கலாம், விட்டாலும் விடலாம். 9

வ்யக்தமான ப்ரயோஜனமுடைய துறவி, ப்ரகாசமில்லாத சின்ஹங்களைத் தரித்து புத்தியுடையவனாயினும் பித்தன்போலும், சிறுவன்போலும், பண்டிதனாயினும் ஊமையன் போலும் தன்னை மானிடர்களுக்கு தத்வஞானத்தால் காட்டிக் கொள்ளவேண்டும். 10

ப்ரஹ்லாதனுக்கும் ஆஜகரமுனிவருக்கும் ஸம்வாதம்.

இங்கு ப்ரஹ்லாதனுக்கும் ஆஜகா வ்ரதமுடைய முனிவருக்கும் ஏற்பட்ட ஸம்வாதரூபமும் முன்னுள்ளதுமாகிய இந்த இதிஹாஸத்தைப் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 11

‡ பெரும்பாலும்=ஞானம் உண்டாகும் வரை தரித்தே தீரவேண்டும். ஞானம் உண்டானபின்பு எவ்விதம் செய்தாலும் கெடுதியாகாது.

𑌤𑌂 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌰𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌸𑌾𑌨𑍁𑌨𑌿 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌦𑍇𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌾𑌮𑌲𑌤𑍇𑌜𑌸𑌮𑍍 । 12
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 ।
𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 13
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑌾 𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚 ॥ 14
𑌤𑌂 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌿𑌦𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌃 ॥ 15

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 ॥

𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍀𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑍋 𑌭𑍋𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌤𑌾𑌮𑌿𑌹 ॥ 16
𑌭𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌖𑌲𑍁 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍀𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 17

𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌭𑍂𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌸𑍍𑌸𑌾𑌨𑍌 𑌰𑌜𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌦𑍇𑌶𑍈𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌮𑌮𑌲𑌂 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ॥௧௨॥௧௩॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥௧௪॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௫॥ 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑍀𑌤𑌿 । 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑌭𑍋𑌗𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵 𑌪𑍀𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌭𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍁 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇 𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ ௧௬ ॥ ௧௭ ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌯𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍀𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯𑌂

பகவானிடம் ப்ரியமுள்ளவனாகிய ப்ரஹ்லாதன் சில மந்திரிகளுடன் உலகங்களின் உண்மையை அறியவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் உலகங்களில் ஸஞ்சரிக்கும்பொழுது ஸஹ்யமலையின் தாழ்வரையில் காவிரியின் கரையின் மீதிருக்கும் ஒரு முனிவரைக் கண்டான். அவர் புழுதிபடிந்த தேஹத்தின் அம்சங்களால் நன்றாய் மறைந்த நிர்மலமான தேஜஸ்வாய்ந்தவர், கர்மத்தாலும் ஆக்ருதிகளாலும் வாக்கினாலும் வர்ணாச்ரமம் முதலிய சின்னங்களாலும் இவர் முனிவரோ அல்லவோ என்று இவரை ஜனங்கள் சந்தேகிப்பார்கள். நிச்சயம்.

மஹாபாகவதனும், அஸுரனுமாகிய ப்ரஹ்லாதன் அந்த முனிவரின் பாதங்களில் விதிப்படி சிரஸால் வணங்கித் தெரிந்துகொள்ள விருப்பத்துடன் பின்வருமாறு கேட்கிறான். 15

ப்ரஹ்லாதன் வினவுகிறான்.

ஓ முனிவரே! நீர் முயற்சியுடையவர் போலும் ஸுகமுடையவர்போலும் பருத்த தேகத்தை யுடையவராயிருக்கிறீர். இங்கு முயற்சியுடையவர்களுக்குப் பொருள் ஏற்படுகிறது. பொருளுடையோர்களுக்கு ஸுகமுண்டாகிறது. இது பிரஸித்தமானது. நிச்சயம். ஸுகமுடையவர்களுக்குத் தான் இந்த தேஹமானது பருக்கும். இல்லாவிடில் பருக்காது. 16-17

𑌨 𑌤𑍇 𑌶𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌨𑍁 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌤 𑌏𑌵 𑌭𑍋𑌗𑌃 ॥
𑌅𑌭𑍋𑌗𑌿𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌃
𑌪𑍀𑌵𑌾 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦 𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥ 18

𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌥𑌃 𑌸𑌮𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ 19

॥ 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌗𑌮𑍃𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ 20

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥

𑌵𑍇𑌦𑍇𑌦𑌮𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ।
𑌈𑌹𑍋𑌪𑌰𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ॥ 21

[illegible]

ஓ பிராம்ஹண! முயற்சியில்லாதவரும், படுத்திருப்பவருமாகிய உமக்குப் பொருள் இல்லை என்பது நிச்சயம். பொருளாலே தான் ஸுகங்களுண்டாகின்றன. ஓ வேதியரே! ஸுகமில்லாத உமக்கு இந்த தேஹமானது எப்படிப் பருத்தது? உசிதமானல் அதை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். 18

பண்டிதரும், ஸமர்த்தரும், திறமையுடையவரும், விசித்ரமும் விரும்பத்தக்கதுமான வாலாறுடையவரும் ஜனங்கள் கர்மம் செய்வதைப் பார்ப்பவருமாகிய நீர் உதாஸீனராகச் சயனித்துக்கொண்டிருக்கிறீர். 19

நாரதர் கூறுகிறார்.

அஸுரபதியாகிய ப்ரஹ்லாதன் இவ்விதம் கேட்க, அந்தமகா முனிவர் அவனுடைய சொல்லாகிய அமுதத்திற்கு வசமாகி மந்தஹாஸம் செய்து ப்ரஹலாதனைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். 20

ப்ராம்ஹணர் கூறுகிறார்,

ஓ அஸுரச்ரேஷ்ட! நீ பெரியோர்களுக்குச் சம்மதனுகியவன். தத்வஞ்ஞானத்தால் மானிடர்களின் ப்ரவிருத்தி நிவிருத்திகளின் ஸ்தானத்தை அறியக் கூடியவன். 21

यस्य नारायणो देवो भगवान् हृद्गतस्सदा ।
भक्त्या केवलयाज्ञानं धुनोति ध्वान्तमर्कवत् ॥ 22
अथापि ब्रूमहे प्रश्नांस्तव राजन् यथाश्रुतम् ।
संभाषणीयो हि भवानात्मनश्शुद्धिमिच्छता ॥ 23
तृष्णया भववाहिन्या योग्यैः कामैरपूर्यया ।
कर्माणि कार्यमाणोऽहं नानायोनिषु योजितः ॥ 24
यदृच्छया लोकमिमं प्रापितः कर्मभिर्भ्रमन् ।
स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं तिरश्चां पुनरस्य च ॥ 25
अत्रापि दंपतीनां च सुखायान्यापनुत्तये ।
कर्माणि कुर्वतां दृष्ट्वा निवृत्तोऽस्मि विपर्ययम् ॥ 26

देवो द्योतनात्मकः । यस्येति । हृदि प्रविष्टस्सन् अज्ञानं धुनोति अर्को यथा बहिर्ध्वान्तम् ॥२२॥ अथेति । यथाश्रुतमिति [illegible] लोकः [illegible] किं शेष इति ॥ २३ ॥ [illegible] — तृष्णयेति । भवप्रवाहकारिण्या योग्यैरपि विषयैः [illegible] नाहं [illegible] नानायोनिषु प्रवेशितः ॥२४॥ यदृच्छयेति । तथैव इमं लोकं मनुष्यदेहं यदृच्छया प्रापितः [illegible] स्वर्गस्य द्वारं साधनं [illegible] तिरश्चां [illegible] मनुष्यस्य द्वारं [illegible] ॥२५॥ अत्रापीति । अत्रापि मनुष्यत्वेऽपि सुखायान्यापनुत्तये दुःखनिवृत्तये विपर्ययं दृष्ट्वा निवृत्तोऽस्मि ॥२६॥ प्रवृत्त्या [illegible] स्यादपि निवृत्त्या तु किं स्या

தேவரும் பகவானுமாகிய நாராயணன் உன்னுடைய பக்தியால் ஸந்தோஷமடைந்து உன் ஹ்ருதயத்தில் எப்பொழுதுமிருந்து ஸூர்யன் போல் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறார். 22

அஸுரராஜனே ! ஆயினும் உம்முடைய கேள்விகளைப்பற்றி சாஸ்திரப் பயிற்சியுள்ள வரையில் சொல்லுகிறோம். தனக்குப் பரிசுத்தத்தை விரும்புகிறவன் உம்மிடம் ஸம்பாஷணை செய்யவேண்டுமல்லவா ? 23

உசிதமான காமசுகங்களால் பூர்த்திசெய்யக் கூடாததும் ஜன்மங்களைப் பரம்பரையாக உண்டாக்குவதுமாகிய ஆசையால் கர்மங்களைச் செய்த நான் வெகு யோனிகளிற் பிரவேசித்தேன். 24

கர்மங்களால் சுழலும் நான் ஸ்வர்க்கத்திற்கும், மோக்ஷத்திற்கும், திர்யக் ஜந்துக்களுக்கும் மறுபடி இந்த மானிடத்தன்மைக்கும் ஸாதனமாகிய இந்த மானிடதேகத்தைத் தற்செயலாக அடைந்தேன். 25

இந்த மானிட ஜன்மத்திலும் ஸுகத்தையும், துக்கமில்லாமையையும் கருதி கர்மங்களைச் செய்யும் ஸ்திரீ புமான்களின் துக்கத்தைப்பார்த்து நிவிருத்தியடைந்தேன். 26

𑌸𑍁𑌖𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌹𑍋𑌪𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌃 ।
𑌮𑌨𑌃𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥ 27

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 28

𑌜𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍈𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌜𑌲𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌧𑌾𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍃𑌕𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 29

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍀𑌹𑌤𑌃 ।
𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌘𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥ 30

[illegible]

இந்த ஜீவனுக்கு ஸுகமே ரூபமாகிறது. க்ரியைகளையெல்லாம் விடுவதே ஆக்ருதியாகிறது. போகங்கள் மனோரதமாத்ரத்தால் உண்டானவைகள்-என்னுமிவற்றைப்பார்த்து (ப்ராரப்தங்களை அநுபவித்து) முயற்சியற்றிருக்கிறேன்.

புருஷன் தன்னிடம் உள்ள ஸுக ரூபமான புருஷார்த்தத்தை மறந்து இரண்டென்பதில்லாவிட்டாலும் பயங்கரமும் விசித்ரமுமான ஸம்ஸாரத்தை அடைகிறான். 28

அறியாத புருஷன் நீரில் உண்டான பாசிக்கொத்து முதலியவைகளால் மறைக்கப்பட்ட அந்நீரை விட்டு நீரில் விருப்பத்தால் கானலைப் பற்றி ஓடுவான்; இவ்விதம் தன்னிடம் உள்ள புருஷார்த்தத்தைத்தவிர மற்றவிடத்தில் நோக்கங் கொண்டு ப்ரமிக்கிறான். 29

கர்மாதீனமான தேகம் முதலியவைகளால் ஸுகத்தையும், துக்க விநாசத்தையும் விரும்புகிற பராதீன மாகிய ஜீவனுக்குக் கர்மங்கள் செய்யச் செய்ய வீணாகின்றன. 30

ஆத்யாத்மிகாதிபிர்து:கைரவிமுக்தஸ்ய கர்ஹிசித் ।
மர்த்யஸ்ய க்ருச்ச்ரோபநதைரர்தை: காமை: க்ரியேத கிம் ॥ 31
பஶ்யாமி தநிநாம் க்லேஶம் லுப்தாநாமஜிதாத்மநாம் ।
பயாதலப்தநித்ராணாம் ஸர்வதோऽபிவிஶங்கிநாம் ॥ 32
ராஜதஶ்சௌரத: ஶத்రோ: ஸ்வஜநாத் பஶுபக்ஷித: ।
அர்திப்ய: காலத: ஸ்வஸ்மாந்நித்யம் ப்ராணார்தவத்பயம் ॥ 33
ஶோகமோஹபயக்ரோதராககலைப்யஶ்ரமாதய: ।
யந்மூலா: ஸ்யுர்ந்ருணாம் ஜஹ்யாத் ஸ்ப்ருஹாம் ப்ராணார்தயோர்புத: ॥ 34
மதுகாரமஹாஸர்பௌ லோகேऽஸ்மிந்நோ குரூத்தமௌ ।
வைராக்யம் பரிதோஷம் ச ப்ராப்தா யச்சிக்ஷயா வயம் ॥ 35

க்ரியாணாம் ச ஸம்பந்நஸ்யாபி ஸுகஸ்யாநர்தபர்யவஸாநமாஹ—ஆத்யாத்மிகாதிபிரிதி॥ அவிமுக்தஸ்ய அஶிஷ்யத: க்ருச்ச்ரேண து:கேநோபநதை: ப்ராப்தை:॥௩௧॥ க்ருச்ச்ரம் விவ்ருண்வந் ப்ராப்தஸ்யாப்யர்தஸ்யாநர்தத்வமாஹ—பஶ்யாமீதி॥௩௨॥ பயம் ப்ரபஞ்சயதி। ராஜத இதி। ஸ்வஜநாத் தாயாதே: ஸ்வயம் வித்தநாஶஹேது: பஶோ: விஸ்ரம்பணாதிநா நாஶஸ்யாதிதி ப்ராணவதர்தவத்தாம் ச பயம் நித்யம் ॥ ௩௩ ॥ அதோநர்தமூலத்வாத் ஸ்ப்ருஹாத்யாஜ்யத்வமாஹ—ஶோகேதி ॥௩௪॥ நந்வேவமநர்தாந் பஶ்யந்நபி கோ வா நிவர்ததே ந ச யதா ஸ்வதேந த்ருஷ்யந்தி கிம் த்வம் கதம் வைராக்யாதிகம் ப்ராப்தோஸீத்யத ஆஹ—மதுகாரேதி। மதுக்ருத்ஸர்பயோ: ஶிக்ஷயா வ்ருத்திர்யயோர்வா நயா॥ ௩௫॥ மதுகாராச் சிக்ஷிதமாஹ—விராகமிதி। வித்தம் ஸஞ்சிநுவதோ அந்யோபி

அத்யாத்மிகம் முதலிய துக்கங்களால் விடுபட்டவனும், மரணமடையக் கூடியவனுமாகிய மானிடனுக்கு எப்பொழுதாவது ப்ரயாஸையால் கிடைக்கும் பொருள்களாலும், காமஸுகங்களாலும் செய்யவேண்டுவது யாதாம்? 31

இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவர்களும், லோபகுணமுடையவர்களும், பயத்தால் நித்ரையை அடையாதவர்களும், எங்கும் ஸந்தேக முடையவர்களுமாகிய தனிகர்களின் வருத்தத்தைப் பார்க்கிறேன். 32

அரசன், தஸ்கரன், சத்ரு, தன்னைச் சார்ந்தவர்கள், பசுக்கள், பக்ஷிகள், யாசகர்கள், காலம் இவர்களிடமும் தன்னிடமும் ப்ராணனுள்ளவர்களுக்கும் பொருளுள்ளவர்களுக்கும் பயமானது எப்போதும் ஏற்பட்டது. 33

சோகம், மோஹம், பயம், கோபம், ராகம், சோம்பல், ச்ரமம் முதலியவைகள் மானிடர்களுக்கு ப்ராணன் பொருள் இவை மூலமாக உண்டாகின்றன. ஆகையால் ப்ராணனிலும், பொருளிலும் ஆசையைப் பண்டிதன் விட வேண்டும். 34

இவ்வுலகில் தேனீ, பெரும் ஸர்ப்பம் இவ்விரண்டும் உயர்ந்த குருவாகின்றன. அவ்விரண்டின் உபதேசத்தால் நாங்கள் வைராக்யத்தையும் ஸந்தோஷத்தையும் அடைந்தோம். 35

𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ‖ 36

𑌅𑌨𑍀𑌹𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑍋𑌪𑌨𑌤𑌾𑌦𑌹𑌮𑍍 ।
𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖ 37

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌹𑍀𑌨𑌮𑍁𑌤 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ‖ 38

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ‖ 39

𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌂 𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌮𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌚𑍀𑌰𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌵𑌸𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍁𑌕𑍍 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌧𑍀𑌰𑌹𑌮𑍍 ‖ 40

𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 ‖ ௩௬ ‖ 𑌅𑌜𑌗𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌅𑌨𑍀𑌹 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ‖ ௩௭ ‖ 𑌅𑌨𑍀𑌹𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍। 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ‖ ௩௮ ‖ ௩௯ ‖ 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌚𑍀𑌰𑌂 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌵𑌸𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑍁𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌭𑍋𑌗𑍀 ‖ ௪௦ ‖ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦

தேனீயிடம் நான் ஆசிக்கத்தக்க வஸ்துக்களெல்லாவற்றிலிருந்தும் வைராக்யம் பெற்றேன். அது ப்ரயாஸைசப்பட்டுச் சேர்க்கும் $ மதுவை ஜனங்கள் கௌ்வது போல ஒருவன் பொருளுக்குடைய எஜமானனைக் கொன்று அவன் பொருளை அபஹரிப்பான். 36

பெரும் ஸர்ப்பம் போன்ற தைர்யமுள்ள நான் பிரவிருத்தி யில்லாதவனுகித்தற்செயலாய்க் கிடைத்ததால் ஸந்தோஷித்த மனமுள்ளவனுகிறேன். இல்லாவிடில் வெகுநாள் வரையிலும் சயனித்திருப்பேன். 37

சில ஸமயம் அற்பமான அன்னத்தையும், சில ஸமயம் மிகுதியான அன்னத்தையும், சிலஸமயம் உசிதமான அன்னத்தையும், சிலஸமயம் அநுசிதமானதையும், சிலசமயம் மிகுந்த குணங்கள் வாய்ந்ததையும் சில ஸமயம் குணமில்லாத அன்னத்தையும் புசிப்பேன். 38

சிலஸமயம் ச்ரத்தையுடன் கொண்டுவந்த அன்னத்தையும், சில ஸமயம் நிந்தையை முன்னிட்டு வந்ததையும் புசித்து, பிறகு சில சமயம் இரவில் கிடைத்ததையும், சிலஸமயம் பகலில் கிடைத்ததையும், சில ஸமயம் தற்செயலாகக் கிடைத்ததையும் புசிப்பேன். 39

ப்ராரப்தங்களை அனுபவிக்கும் நான் வெண்பட்டு, மற்றுமுள்ள பட்டாடை மான்தோல், கிழிந்த வஸ்திரத் துண்டு, மரப்பட்டை, மற்றும் கிடைப்பதை உடுப்பேன். ஸந்தோஷமடைந்த புத்தியுடையவனுயிருக்கிறேன். 40

$ ஈயானது தேனை பிரயாஸத்துடன் தேடி ஒன்று சேர்த்தாலும் மற்றெருவன் ஈக்களைக்கொன்று தேனையபகரிக்கிறுன். அதுபோல் பொருளை ப்ரயாஸத்துடன் ஒருவன் தேடினுலும் மற்றெருவன் அவனைக்கொன்று அப்பொருளைக் கைப்பற்றுகிறுன்.

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍃𑌣𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌮𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑍁 ।
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌕𑌶𑌿𑌪𑍌 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ 41

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌰𑌥𑍇𑌭𑌾𑌶𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥ 42

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂 𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌶𑌾𑌸𑍇 𑌉𑌤𑍈𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 43

𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇 ।
𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁 ॥ 44

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌦𑍃𑌙𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 45

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌶𑌿𑌪𑍌 ॥௪௧॥ 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌦𑍍𑌦𑌿𑌗𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌾𑌮𑌿 ॥௪௨॥ 𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 [illegible] 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍌 ॥௪௩॥ [illegible] 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑍇 [illegible] 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 [illegible] ॥௪௪॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥௪௫॥ 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । [illegible]

சிலஸமயம் பூமியில் படுப்பேன். சிலஸமயம் புல்லிலும், இலையிலும், கல்லிலும், சாம்பலிலும் படுப்பேன். சிலஸமயம் பிறருடைய விருப்பத்தால் உப்பரிகையின் மீதுள்ள கட்டிலிலும், அதிலுள்ள படுக்கையிலாவது படுப்பேன்.

ஏ ப்ரபுவே! சிலஸமயம் ஸ்நாநம் செய்து சரீரத்தில் சந்தனம் பூசி உயர்ந்த வஸ்திரமுடுத்து, புஷ்பங்களால் அலங்காரம் செய்து, தேர், யானை, குதிரை இவைகளின் மீதேறி ஸஞ்சரிப்பேன். சிலசமயம் க்ரஹம்போல் திகம்பரனாக இருப்பேன். 42

ஸ்வபாவமாக விரோதமுள்ள ஜனங்களை நான் நிந்திப்பதுமில்லை. ஸ்தோத்ரம் செய்வதுமில்லை. இவர்களுக்கு நன்மையையே விரும்புவேன். தவிர இவர்களுக்கு விஷ்ணுவிடம் ஒரே மனமாக இருக்கும் தன்மையை விரும்புவேன். 43

தத்வத்தில் நோக்கமுள்ள முனிவர் விகற்பத்தைச் சித்தத்தில் லயப்படுத்த வேண்டும். அந்தச் சித்தத்தை புருஷார்த்தம் என்ற ப்ரமத்தை யுண்டாக்கும் மனதிலும், மனதை அஹங்காரத்திலும் லயப்படுத்தி, பிறகு அஹங்காரத்தை மூலப்ரகிருதியிடத்தில் லயப்படுத்தவேண்டும். அவ்விதம் நான் செய்கிறேன். அந்த மூலப்ரகிருதியை ஆத்மாநுபவத்தில் லயப்படுத்தவேண்டும். பிறகு சேஷ்டையற்று பரமாத்மஸ்வரூபத்தில் நிலைபெற்றுஒழிவடையவேண்டும் 44-45

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 46

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤 𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥ 47

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥௪௬॥௪௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

இவ்விதம் உலகம், சாஸ்திரம் இவைகளுக்கு மாறுதலான என்னுடைய ஸ்வபாவ நடத்தையைப்பற்றி மிக ரகஸ்யமாயினும் நான் உமக்கு வர்ணித்தேன். நீர் பகவானுக்கு ப்ரியமுள்ளவர். 46

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்

அஸுர ராஜனாகிய ப்ரஹ்லாதன் பரமஹம்ஸர்களைச் சார்ந்த தர்மத்தை முனிவரிடம் கேட்டுப் பிறகு அவரைப் பூஜித்து அன்புகூர்ந்து அவரிட சொல்லிக்கொண்டு வீடு சென்றான். 47

13 - வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

அதசதுர்தஶோऽத்யாய꞉ ப்ராரப்யதே.

॥ யுதிஷ்டிர உவாச ॥

க்ருஹஸ்த ஏதாம் பதவீம் விதிநா யேந சாஞ்ஜஸா ।
யாயாத்தேவருஷே ப்ரூஹி மாத்ருஶோ க்ருஹமூடதீ꞉ ॥ 1

॥ நாரத உவாச ॥

ஸாது ப்ருஷ்டம் மஹாராஜ லோகாநாமநுக்ருஹ்ணதா ।
தச்சேஹ ததஹம் வக்ஷ்யே நைஷ்கர்ம்யம் யேந கர்மணாம் ॥ 2

க்ருஹேஷ்வவஸ்திதோ ராஜந் க்ரியா꞉ குர்வந் க்ருஹோசிதா꞉ ।
வாஸுதேவார்பணம் ஸாக்ஷாதுபாஸீத மஹாமுநீந் ॥ 3

ஶ்ருண்வந் பகவதோऽபீக்ஷ்ணமவதாரகதாம்ருதம் ।
ஶ்ரத்ததாநோ யதாகாலமுபஶாந்தஜநாவ்ருத꞉ ॥ 4

சதுர்தஶே க்ருஹஸ்தஸ்ய பரோ தர்ம உதீர்யதே ।
தேஶகாலாதிபேதேந ய꞉ ஶ்ரேயோவிஶேஷக்ருத் ॥

க்ருஹஸ்தஸ்யாபவர்கோபாயம் ப்ருத்யுத்தரம் தச்சேவ ப்ருச்சந்நஷ்டயதி யச்சேஷ்விஹிதேஷு க்ருஹஸ்தஸ்ய மோக்ஷோநஸ்யாதிதி ஸம்ஶயவித꞉ ப்ருச்சதி। க்ருஹஸ்த இதி ॥ ௧ ॥ ௨ ॥ தஸ்ய மோக்ஷோபாயமாஹ யாவதத்யாயஸமாப்தி॥ க்ருஹேஷ்விதி। ஸாக்ஷாத்வாஸுதேவார்பணம் யதாபவத்யேவம் குர்வந் உபாஸீத ॥ ௩ ॥ ஶ்ருண்வந்நிதி। உபஶமயந்தீத்யுபஶாந்தாஸ்தைரேஷு விமுக்தைரேஷு யதா

14-வது அத்யாயம்.

தர்மபுத்ரர் வினவுகிறார்.

ஹே தேவரிஷே! க்ருஹங்களில் பற்றுதலடைந்த புத்தியுடைய என்னைப் போன்ற க்ருஹஸ்தன் எந்த விதியை அடைந்து இந்தமார்க்கத்தைஅடைவான்? இதை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். 1

நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ மஹாராஜனே! உலகங்களுக்கு நன்மையை உண்டாக்கும் பொருட்டு நீர் கேட்டது உசிதமானது. எதனாலே கர்மங்களுக்குக் கர்மங்களை யநுசரிக்காத பலனுண்டாகுமோ அதை உண்மையாக உமக்குக் கூறுகிறேன். 2

ஓ ராஜனே! கிருஹஸ்தனாகவே இருப்பவன் கிருஹஸ்தாச்ரமத்திற் குரிய கர்மங்களை வாஸுதேவருக்கு அர்ப்பணமாகும் படி செய்து முனிவர்களை உபாஸிக்கவேண்டும். 3

காலந்தவறாமல் ச்ரத்தையுடன் பகவானுடைய அவதார சரித்திரமாகிய அமுதத்தை அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டு ஒழிவடைந்தவர்கள் சூழ இருக்க வேண்டும். 4

𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 5

𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌚 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ 6

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑍇𑌤 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌃 ॥ 7

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ 8

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ॥௫॥ 𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌕𑌥𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍋𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌬𑌹𑌿𑌃 [illegible] 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇 [illegible] 𑌨𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 [illegible] ॥௬॥ [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥௭॥ 𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌂 [illegible] 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible] 𑌭𑌾𑌮𑌂 [illegible] 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿 [illegible] ॥௮॥ [illegible]

தூங்கி எழுந்தவன் ஸ்வப்னத்தில் கண்டவர்களை ஒழிப்பதுபோல ஸாதுக்களின் சேர்க்கையால், தானே ஒழிந்த தேஹம், பெண்டு, பிள்ளை முதலியவர்களிடம் மெதுவாகச் சேர்க்கையைவிட வேண்டும். 5

பண்டிதன் மோக்ஷம் கிடைக்கும்வரையில் இருந்து சரீரத்திலும், க்ருஹத்திலும் வைராக்யமடைந்து தேஹம் முதலியவற்றில் அன்புள்ளவன்போல ஜனங்களின் மத்தியில் மானிடத்தன்மையை வெளியிட வேண்டும். 6

கர்வம் விட்டவனாகி ஞாதிகள், தாய் தந்தையர், குமாரர் ப்ராதாக்கள் மற்றுமுள்ள ஸுஹ்ருத்துக்கள் இன்னோர் எதைச்சொல்லுகிறார்களோ எதை விரும்புகிறார்களோ அதைக் கொண்டாட வேண்டும். 7

ஆகாயத்தினின்றுண்டானதும், (மழையாலுண்டான தான்யம் முதலியவை) பூமியிலுண்டானதும் (ஸுவர்ணம் முதலியவை) அந்தரிக்ஷத்தினின்றுண்டானதும் (அகாரணமாகக் கிடைத்தது) ஸ்வபாவமாக விஷ்ணுவால் உண்டாக்கப்பட்டதுமான பொருள் யாவற்றையும் உபயோகித்துத் தர்மத்தைச் செய்யவேண்டும். 8

யாவத்³ ப்⁴ரியேத ஜட²ரம் தாவத் ஸ்வத்வம் ஹி தே³ஹிநாம் |
அதி⁴கம் யோ(அ)பி⁴மந்யேத ஸ ஸ்தேநோ த³ண்ட³மர்ஹதி || 9

ம்ருகோ³ஷ்ட்ரக²ரமர்காகு²ஸரீஸ்ருப்க²க³மக்ஷிகா: |
ஆத்மந: புத்ரவத் பஶ்யேத்தைரேஷாமந்தரம் கியத் || 10

த்ரிவர்க³ம் நாதிக்ருச்ச்²ரேண ப⁴ஜேத க்³ருஹமேத்⁴யபி |
யதா²தே³ஶம் யதா²காலம் யாவத்³தை³வோபபாதி³தம் || 11

ஆஶ்வாந்தேவஸாயிப்⁴ய: காமாந் ஸம்விப⁴ஜேத்³யதா² |
அப்யேகாமாத்மநோ தா³ராம் ந்ருணாம் ஸ்வத்வக்³ரஹோ யத: || 12

ப்⁴ரியேத வர்த்³தே⁴த ||௯|| அத ஏவ மக்ஷிகாதி³ ஸ்வக்³ருஹம் க்ஷேத்ரம் வா ப்ரவிஶ்ய ப⁴க்ஷயந்தம் ந நிவாரயேதி³த்யாஹ — ம்ருகே³தி | க²ரோ க³ர்த³ப⁴: ஸரீஸ்ருப: ஸர்ப: விஹகா: மக்ஷிகாஶ்சைதை: புத்ரை: ஏஷாம் ம்ருகா³தீ³நாம் ||௰|| த்ரிவர்க³மிதி | அதிக்ருச்ச்²ரேணாஸாத்⁴யம் ந ப⁴ஜேத கிந்து யாவத்³தை³வ ப்ராபித தாவதே³வ ஸம்ப⁴ஜேத ||௧௧|| ஆஶ்வேதி | ஶ்வாநஶ்ச பாபாஶ்ச பதிதா: அந்த்யாவஸாயிந: நாபிதப்ரப்⁴ருதய: தாநபி வ்யாப்ய யதா²ர்ஹம் காமாந் ஸம்விப⁴ஜேத் ஸ்வகீ³யாநு விப⁴ஜ்ய த³த்³யாத் யத்³யப்யேகைவாத்மநோ தா³ரா: ஸா யதா² தஸ்யாதிதி²ஶுஶ்ரூஷணே நியோக்தவ்யா ஸ்வஶுஶ்ரூஷா ஹீயேத யத: யஸ்யாம் ச ந்ருணாம் ஸ்வத்வக்³ரஹ: அஹமேவேத்யாக்³ரஹ: தாமேகாமபி ஸம்விப⁴ஜேத் அதிதி²ஶுஶ்ரூஷணே நியுஞ்ஜீதேத்யர்த²: ந த்வந்யபோ⁴க்³யாம் யதா²ர்ஹம் ஸம்விப⁴ஜேதி³த்யர்த²: ||௧௨|| ஏவமுத்³தே³ஶேந ஸர்வோபஸம்ஹ்ருதஸ்யாதி⁴த்யாஹ

தேஹம் படைத்தவர்கள் வயிறு நிரம்பும்வரையில் வேண்டுமானதைக் கொள்ள வேண்டும். அதிகமாக க்கொள்ள நினைப்பானுயின், அவன் தஸ்கரனுகிறான்; சிக்ஷைக் குரியவனுமாகிறான். 9.

மிருகம், ஒட்டகம், கழுதை, குரங்கு, எலி, ஸர்ப்பம், ஈ இவைகளைத் தன்னைப்போலும் புத்ரனைப்போலும் பார்க்கவேண்டும். புத்ரர்களுக்கும் மிருகம் முதலியவைகளுக்கும் எவ்வளவு பேதமிருக்கிறது? 10.

க்ருஹஸ்தனுயினும் தேசம் தவறாமலும், காலந்தவறாமலும் தவத்தால் கிடைக்கப்பெற்ற தர்மம், அர்த்தம், காமம் இவைகளை மிகுதியான ப்ரயாஸையின்றி அடைய வேண்டும் 11.

நாய், பதிதன், நாவிதன் முதலியவர்களுக்கும் உசிதப்படி போகத்திற்குரிய வஸ்துக்களைப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். மானிடர்களுக்குத் தன்னைச் சார்ந்தவள் என்ற அபிமானமானது எந்த மனைவியிடம் உண்டாகிறதோ[1] அந்த மனைவி ஒருத்தியாயினும் அவளையும் அதிதியின்பொருட்டு உபயோகிக்க வேண்டும். 12.

(1) தன்னுடைய சுச்ருஷைக்கு மனைவி ஒருத்தியோ இருந்தாலும் அவளையும் அதிதிக்குச் சுச்ருஷை செய்யக் கட்டளையிட வேண்டுமென்பது கருத்து.

𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 13

𑌕𑍃𑌮𑌿𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌵 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌭𑌶𑍍𑌛𑌦𑌿𑌃 ॥ 14

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 15

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ 16

𑌯𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌃 ।
𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 17

𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌜𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௧௩॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌮𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌵𑌿𑌡𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌲𑍇𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌯 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌨𑌭𑍋𑌵𑌤𑍍 𑌛𑌾𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥௧௪॥ 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍇𑌷𑍈𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 ॥௧௫॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤 ॥௧௬॥௧௭॥ 𑌨𑌵𑌮𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹— 𑌨𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰

எந்த ஸ்திரீயின் நிமித்தமாகத்தன்னைச்சார்ந்த ப்ராணன்களையும் பிதாவையும், குருவையும் ஹிம்ஸிக்கின்றனே, அந்த ஸ்திரீயிடம் தன்னைச்சார்ந்தவள் என்ற எண்ணத்தைவிடவேண்டும். எவன் ஸ்திரீயால் ஜயிக்கப்படாதவனே அவனால் ஈஸ்வரன் ஜயிக்கப்படுகிறான். 13.

முடிவில் க்ரிமிகளாகவும், விஷ்டைகளாகவும், சாம்பலாகவும் ஆகக்கூடிய இந்தத் தன்னுடைய தேஹம் எங்கே? இந்த தேஹத்தைச் சார்ந்த ப்ரீதியுடைய மனைவி எங்கே? ஆகாயத்தை மறைக்கும் ஆத்மா எங்கே? 14.

ஐந்து யாகங்கள்செய்து மிஞ்சியவைகளாலும் ஸித்தமான பொருள்களாலும் தன்னுடைய விருத்தியைக் கற்பிக்கவேண்டும். ப்ராஞ்ஞனுகிய புருஷன் மீதியான பொருளில் தன்னைச் சார்ந்ததென்ற தன்மையை ஒழித்துவிடுவானுயின் மஹான்களின் வழியை அடைவான். 15

தேவர்கள், ரிஷிகள், மானிடர்கள், பூதங்கள், பிதிர்க்கள் இவர்களையும், தன்னையும், அந்தர்யாமியாகிய புருஷனையும், தனக்குரிய வ்ருத்தியிற்கிடைத்த பொருளால் தினந்தோறும் பூஜிக்கவேண்டும். 16.

தனக்குரிய அதிகாரத்தால் கிடைத்தவை யாவும் யாகத்திற்குரிய ஸம்பத்துக்களாகின்றன. இந்தப் பொருளைக்கொண்டு யாகவிதிப்படி அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றால் பூஜிக்கவேண்டும். 17.

ந ஹ்யக்நிமுகதோ(அ)யம் வை பகவாந் ஸர்வயஜ்ஞபுக் |
இஜ்யேத ஹவிஷா ராஜந் யதா விப்ரமுகே ஹுதை: || 18

தஸ்மாத் ப்ராஹ்மணதேவேஷு மர்த்யாதிஷு யதார்ஹத: |
தைஸ்தை: காமைர்யஜஸ்வைநம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் ப்ராஹ்மணாநநு || 19

குர்யாதபரபக்ஷீயம் மாஸி ப்ரௌஷ்டபதே த்விஜ: |
ச்ராத்தம் பித்ரோர்யதாவித்தம் தத்பந்தூநாம் ச வித்தவாந் || 20

அயநே விஷுவே குர்யாத் வ்யதீபாதே திநக்ஷயே |
சந்த்ராதித்யோபராகே ச த்வாதச்யாம் ச்ரவணேஷு ச || 21

த்ருதீயாயாம் சுக்லபக்ஷே நவம்யாமத கார்த்திகே |
சதஸ்ருஷ்வப்யஷ்டகாஸு ஹேமந்தே சிசிரே ததா || 22

ஸர்வேப்யோ(அ)க்ந்யாதிப்யோ யதா இஜ்யத்வம் இஜ்யதே ந ததா அக்நிமுகதோ ஹவிஷா இஜ்யேத ||18|| தஸ்மாதிதி | ப்ராஹ்மணேஷு தேவேஷு ஸம்பஜ்ய தேவதா ஸ்தாநீயேஷு அந்யேஷ்வபி நரேஷு பச்வாதிஷு ச க்ஷேத்ரஜ்ஞமந்தர்யாமிணம் ப்ராஹ்மணாநநு மர்த்யாதியஜநே ப்ராஹ்மணயஜநாநந்தரமந்யேஷு யஜஸ்வ வா [illegible] ப்ராஹ்மணா அநநம் யஸ்ய தம் ||19|| குர்யாதிதி | ப்ரௌஷ்டபதே பாத்ரபதே ||20|| அயந இதி | விஷுவத்ரயேந விஷுவதிஷ்வபி தீநார்வ லக்ஷணம் || த்ருதீயாயாமிதி | சுக்லபக்ஷஸ்ய த்ருதீயாயாமித்யந்வய: | ஹேமந்தே சிசிரே ச மார்கசீர்ஷாதிமாஸசதுஷ்டயே யா அஷ்டகாஸ்தாஸு ||22||

ஓ ராஜனே! யாகங்கள் எல்லாம் பூஜிக்கும் இந்த பகவான், ப்ராம்ஹணன் முகத்தில் கொடுக்கும் அன்னம் முதலியவைகளால் பூஜை பெறுவதுபோல் அக்நியின் முகமாக ஹவிஸினால் பூஜையைப் பெற்றுக்கொள்ளார். 18

ஆகையால், ப்ராம்ஹணர், தேவர், மானிடர் ஆகிய யாவரிடமும் உசிதப்படி அந்தக் காமவஸ்துக்களால் க்ஷேத்ரஞ்ஞரைப் பூஜிப்பாயாக. மானிடர் முதலியோரைப் பூஜிப்பாயானால், ப்ராப்ஹணர்களுக்குப் பூஜை செய்த பின்பு பூஜிக்கவேண்டும். 19

பாத்ரபத மாஸத்தில் ப்ராம்ஹணன், தன் பொருளுக்குத்தக்கவாறு க்ருஷ்ணபக்ஷத்தைச் சார்ந்த ச்ராத்தத்தைத் தாய்தந்தையருக்குச் செய்யவேண்டும். பொருளுடையவனுயின் தாய் தந்தையரின் பந்து ஜனங்களுக்கு ச்ரார்த்தம் செய்ய வேண்டும். 20

அயனம், விஷுவம், வ்யதீபாதம், தினக்ஷயம், சந்த்ரக்ரஹணம், ஸூர்யக்ரஹணம், த்வாதசி, ச்ரவணம், சுக்ல பக்ஷத்ருதீயை, கார்த்திகை, சுக்ல நவமி, ஹேமந்தருது சிசிருது இவற்றில், உள்ள நான்கு அஷ்டகைகள், மாகமாஸ சுக்ல ஸப்தமி, மகாநக்ஷத்ரமும் பூர்ணிமையும் சேரும் ஸமயம், பூர்ணசந்திரனுடைய பூர்ணிமை, பூர்ணனுகாத சந்திரனுடைய பூர்ணிமை இவைகளுடன்

𑌮𑌾𑌘𑍇 𑌚 𑌸𑌿𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌘𑌾𑌰𑌾𑌕𑌾𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇 ।
𑌰𑌾𑌕𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥ 23
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌰𑌾𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑍀 𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍 ॥ 24
𑌤 𑌏𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 ॥ 25
𑌏𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌪𑍋 𑌹𑍋𑌮𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌨𑍃𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 26
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥ 21

𑌮𑌾𑌘 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀 𑌰𑌾𑌕𑌾 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀 𑌪𑍌𑌷𑍀𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾 । 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍌𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑍀 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑍀 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥௨௩॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌰𑌾𑌧𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑍀 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌷𑌾𑌢𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌾𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑍀 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌯𑍋𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌾𑌧𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — 𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌸𑌾𑌫𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௫॥௨௬॥ 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿

மாஸங்களைக் குறிப்பிடும் நக்ஷத்ரங்கள் சேரும் ஸமயம், த்வாதசியில் அனுஷம். ச்ரவணம், உத்திரம், உத்திராடம் உத்திரட்டாதி இவைசேரும் காலம், உத்திரம் உத்திராடம் உத்திரட்டாதி இவைகளில் ஏகாதசி சேரும் காலம், அந்த ஸமயம் ஜன்மநக்ஷத்ரமாவது, ச்ரவண நக்ஷத்ரமாவது சேர்ந்தநாள் இவைகளில் ச்ராத்தம் செய்யவேண்டும். இவை நன்மையான காலங்கள்; மானிடர்களுக்கு நன்மையை வ்ருத்தி செய்யக்கூடியவைகள். எந்த விதத்தாலும் இவைகளில் ச்ரார்த்தம் செய்வது நலமாகும். ஆயுளும் ப்ரயோஜனமுள்ளதாகும். 21-25

இவைகளில்செய்யும் ஸ்னானம், ஜபம், ஹோமம், தவம், தேவர்களையும் ப்ராம்ஹ்ணர்களையும் பூஜித்தல், பிதிர்க்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் மானிடர்களுக்கும் பூதங்களுக்கும் செய்யும் தானம் இவைகள் அழிவில்லாதனவாகின்றன. 26

ஓ ராஜனே! ஸ்திரீயின் (பும்ஸவனம் முதலிய) ஸம்ஸ்காரகாலம், புத்ரனுடைய (ஜாதகர்மம முதலிய) காலம், தன்னுடைய (யாகதீக்ஷை முதலிய) காலம், ப்ரேததஹன காலம், ஸம்வத்ஸரச்ராத்த காலம் மற்றுமுள்ள சுபகர்மங்களை யனுஷ்டிக்கும் காலம் இவைகளில் தர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். 27.

𑌅𑌥 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌆𑌵𑌹𑌾𑌨𑍍 |
𑌸 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ‖ 28

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌰𑍍𑌚𑌾 𑌸 𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ‖ 29

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌃 |
𑌸𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤 ‖ 30

𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌯𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 |
𑌨𑍈𑌮𑌿𑌶𑌂 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌂 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌸𑍋𑌽𑌥 𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌥𑌲𑍀 ‖ 31

𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀 𑌮𑌧𑍁𑌪𑍁𑌰𑍀 𑌪𑌂𑌪𑌾 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 |
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌰𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 ‖ 32

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌲𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 |
𑌏𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌤𑌮𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌰𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ‖ 33

𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌸𑌾𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃
𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 ॥२७॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯
𑌤𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌃 ॥२८॥२९॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌤 𑌚
॥३०॥३१॥ 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥३२॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿
𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃
॥३३॥ 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰

பிறகு தர்மம் முதலிய நன்மைகளைக்கொடுக்கும் தேசங்களைக்கூறுகிறேன்· எந்த பகவானிடம் ஜங்கமஸ்தாவரரூபமான இந்த ப்ரபஞ்சம் இருக்கிறதோ அந்த பகவானுடைய ரூபமான ஸத்பாத்ரம் எங்கே கிடைக்கிறதோ அந்தத் தேசமானது மிகவும் புண்யமானது. 28.

தவம், வித்யை, தயை இவைகளுடன் கூடிய ப்ராம்ஹணர்களிருக்குமிடம் ஹரியின் பூஜை நடக்கும் ஸ்தானம் இவை தர்மங்களுக்கு ஸ்தானமாகின்றன.

புராணங்களில் பிரஸித்திபெற்ற கங்கை முதலிய நதிகள், புஷ்கரம் முதலிய ஸரஸ்கள் பெரியோர்களிருக்கும் க்ஷேத்ரங்கள் இவைகளும் தர்மஸ்தானங்களாகின்றன. 30.

ஓ ராஜனே! குருக்ஷேத்ரம், ஹயசிரஸ், ப்ரயாகம், புலஹாச்ரமம், நைமிஸம், பல்குனம், ஸேது, ப்ரபாஸம், குசஸ்தலி, ஸ்ரீகாசி, மதுபுரி, பம்பை, பிந்துஸரஸ், நாராயணாச்ரமம், நந்தை என்ற நதி, ஸீதைராமன் இவர்களின் ஆச்ரமம் முதலியவைகள், மஹேந்திரம் மலயம்முதலிய வெகு குலபர்வதங்கள், விஷ்ணுவின் ப்ரதிமையைச் சார்ந்த தேசங்கள் இவை வெகு புண்யமானவைகளாகும். 31—33.

𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌫𑌲𑍋𑌦𑌯𑌃 ॥ 34

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌕𑌵𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌰𑍇𑌵𑍈𑌕 𑌉𑌰𑍍𑌵𑍀𑌶 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥ 35

𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌵𑍈 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌗𑍍𑌰𑌪𑍂𑌜𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ 36

𑌜𑍀𑌵𑌰𑌾𑌶𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌶𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥ 37

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌨𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍃𑌷𑌿𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥ 38

[illegible]

நன்மை விரும்பியவன் அடிக்கடி இந்தத் தேசங்களை அடையவேண்டும். இவைகளில் செய்த தர்மமானது மானிடர்களுக்கு ஆயிரம் மடங்கு அதிகமான பலனை உண்டாக்கக் கூடியது. 34.

ஓ பூபதியே! பாத்ரமறிந்தவர்களுக்குள் உயர்ந்த கவிகள், பூஜிக்கும் விஷயத்தில் விஷ்ணுவே பாத்ரமென்று நிச்சயிக்கிறார்கள். ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடன் கூடிய ப்ரபஞ்சம் யாவும் இந்த விஷ்ணுமயமாகின்றன. 35.

ஓ ராஜனே! உம்முடைய ராஜஸூய யாகத்தில் தேவர்கள், ரிஷிகள், பெரியோர்கள், ப்ராம்ஹணர்கள், ஸநகாதிகள் இவர்கள் இருக்கும்பொழுது அச்யுதராகிய க்ருஷ்ணனே அக்ரபூஜையில் பாத்ரமாக நிச்சயிக்கப்பட்டார். 36

பெரிய அண்டகோசமாகிய வ்ருக்ஷமானது ஜீவராசிகளால் நிறையப்பெற்றது. இந்த அண்டகோசத்திற்கு விஷ்ணுவே மூலமாகியவர். ஆகையால் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பது ஜீவர்கள் எல்லோருக்கும் தனக்கும் த்ருப்தியைக் கொடுப்பதாகிறது. 37.

இந்த பகவான் மானிடர்கள், திர்யக்குகள், ரிஷிகள், தேவர்கள் இந்த ரூபமான தேஹங்களைப் படைத்தார். இந்த தேஹங்களில் ஜீவரூபமான தேஹத்துடன் சயனித்திருக்கிறார். அதனால் இவர் புருஷரெனப்படுகிறார். 38.

தேஷ்வேவ பகவாந்ராஜந் தாரதம்யேந வர்ததே ।
தஸ்மாத் பாத்ரம் ஹி புருஷோ யாவாநாத்மா யதேயதே ॥ 39

த்ருஷ்ட்வா தேஷாம் மிதோ ந்ருணாமவஜ்ஞாநாத்மதாம் ந்ருப ।
த்ரேதாதிஷு ஹரேரர்சா க்ரியாயை கவிபி: க்ருதா ॥ 40

ததோऽர்சாயாம் ஹரிம் கேசித்ஸம்ஶ்ரத்தாய ஸபர்யயா ।
உபாஸத உபாஸ்தாபி நார்த்ததா புருஷத்விஷாம் ॥ 14

புருஷேஷ்வபி ராஜேந்த்ர ஸுபாத்ரம் ப்ராஹ்மணம் விது: ।
தபஸா வித்யயா துஷ்ட்யா தத்தே வேதம் ஹரேஸ்தநும் ॥ 42

நந்வஸ்ய ப்ராஹ்மணா ராஜந் க்ருஷ்ணஸ்ய ஜகதாத்மந: ।
புநந்த: பாதரஜஸா த்ரிலோகீம் தைவதம் மஹத் ॥ 43

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே ஸப்தமஸ்கந்தே சதுர்தஶோऽத்யாய:.

யத்ர யத்ர ப்ரதீயதே ததா ததாऽஸௌ பாத்ரமித்யர்த்த: ததா ச ஶ்ருதி: 'புருஷே த்வேவாவிஸ்தராமாத்மே'த்யாதி ॥௩௯॥ தர்ஹி ப்ரதிமாதௌ ஹரே: பூஜாதிகம் குர்வந்தி தத்ராஹ த்வாப்யாம் — த்ருஷ்ட்வேதி । மிதோऽவஜ்ஞாநமவஜ்ஞாநஸ்தத்த்வமாத்மா ஸ்வபாவோ யேஷாம் தேஷாம் பாவம் த்ருஷ்ட்வா க்ரியாயை பூஜாயை ॥௪௦॥ தத இதி । ஹரிமர்சாயாமுபாஸதே உபாஸிதாப்யர்சா புருஷத்வேஷிணாமர்த்ததா ந பவதி புருஷேஷு த்வேஷம் ஹித்வா ஸர்வபூதாவஸ்தாயிநாம் புருஷாய ப்ரதாபயத்வேவேத்யர்த்த: ॥ ௪௧ ॥ புருஷேஷ்வபி ஜாத்யா தப ஆதிபிஶ்ச பாத்ரவிஶேஷமாஹ — புருஷேஷ்விதி । யோ தத்தே தம் ஸுபாத்ரம் விது: ॥ ௪௨ ॥ ஏதத்தேவதேவத்வமித்யாஹ யேந த்ருஶ்யதி நந்வஸ்யேதி ॥ ௪௩ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் சதுர்தஶோऽத்யாயவ்யாக்யா.

ஓ ராஜனே! முன்கூறிய தேஹங்களில் ஈசனுகிய பகவான் தாரதம்மியத்துடனிருக்கிருர். ஞானம் இருப்பதற்கனுகுணமாக புருஷன் ப்ரகாசிக்கிருன். ஆகையால் இந்த பகவான் பாத்ரமாகிருர். 39

ஒ யுதிஷ்டிர ராஜனே! ஒருவருக்கொருவர் அவமதிப்புக்கொள்ளும் மனமுடைய அந்த மானிடர்களின் அபிப்ராயத்தை முன்னோர்கள் கண்டு த்ரேதை முதலிய யுகங்களில் பூஜையைக்கருதி விஷ்ணுவின் ப்ரதிமையை ஏற்படுத்தினர்கள். 40.

ஆகையால் சிலர் ச்ரத்தையுடன் ப்ரதிமையில் ஹரியைப்பூஜிப்பதால் உபாஸனை செய்கிருர்கள். அந்த உபாஸ்தியும் விஷ்ணு த்வேஷிகளுக்கு ப்ரயோஜனத்தைக் கொடுப்பதாகாது. 41.

ஓ! ராஜச்ரேஷ்ட! மானிடர்களினும் தவம், வித்யை, ஸந்தோஷம் இவைகளுடைய வேதியனையே நல்ல பாத்ரமென்று அறிகிருர்கள். இந்த அந்தணன் விஷ்ணுவின் சரீரமாகிய வேதத்தைத் தரிக்கிருன். 42.

ஓ அரசனே! லோகஸ்வரூபரும் பாததூளியால் மூவுலகையும் பரிசுத்தம்செய்பவருமாகிய இந்த க்ருஷ்ணனுக்கு ப்ராம்ஹணர்களே உயர்ந்ததைவமாகின்ருர்கள்.

14-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ‖

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 ‖ 1

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 ।
𑌦𑍈𑌵𑍇 𑌚 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 ‖ 2

𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌦𑍈𑌵𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍇𑌕𑍈𑌕𑌮𑍁𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾 ।
𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ‖ 3

𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑍋𑌚𑌿𑌤𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌤𑍍 ‖ 4

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ‖

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑌾𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑌾𑌹—𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃॥௧॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨॥௨॥௩॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌦𑍇𑌶𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪॥ 𑌦𑍇𑌶𑍇𑌤𑌿

15-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ நாரதர் கூறுகிறார்.

ஓ தர்மபுத்ர மஹாராஜனே! சில பிராஹ்மணர்கள் கர்மங்களில் நிலைபெற்றவர்கள்; மற்றும் சிலர் தவத்தில் நிலைபெற்றவர்கள்; வேறு சிலர் அத்யயனம், ப்ரவசனம், ஞானம், யோகம் இவைகளில் நிலைபெற்றவர்கள். 1

மிகுந்த பலனை விரும்பியவன் பிதிர்க்கார்யத்தில் கவ்யங்களை ஞானிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தைவகார்யத்தில் ஹவ்யங்களை ஞானிக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஞானி கிடைக்காவிட்டால் உசிதப்படி மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 2

தைவகார்யத்தில் இருவருக்கும், பிதிர்க்கார்யத்தில் மூவருக்கும், அல்லது இருகாரியத்திலும் ஒவ்வொருவருக்கேனும் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். மிகவும் பொருளுடையவனாயினும் ச்ராத்தத்தில் விரிவைக் காட்டக்கூடாது. 3

தேசகாலங்களுக்குத் தகுந்த ச்ரத்தை, த்ரவ்யம், பாத்ரம், பூஜை இவைகள் விரிவாகத் தம்மைச் சார்ந்தவர்களிடம் கொடுபடின் நல்ல பலனைக் கொடுக்கமாட்டா. 4

देशकाले च संप्राप्ते मुन्यन्नं हरिदैवतम् ।
श्रद्धया विधिवत् पात्रे न्यस्तं कामधुगक्षयम् ॥ 5

देवर्षिपितृभूतेभ्य आत्मने स्वजनाय च ।
अन्नं संविभजन् पश्येत् सर्वं तत् पुरुषात्मकम् ॥ 6

न दद्यादामिषं श्राद्धे न चाद्याद्धर्मतत्त्ववित् ।
मुन्यन्नैः स्यात् परा प्रीतिर्यथा न पशुहिंसया ॥ 7

नैतादृशः परो धर्मो नृणां सद्धर्ममिच्छताम् ।
न्यासो दण्डस्य भूतेषु मनोवाक्कायजस्य यः ॥ 8

एके कर्ममयान् यज्ञान् ज्ञानिनो यज्ञवित्तमाः ।
आत्मसंयमनेऽनीहा जुह्वति ज्ञानदीपिते ॥ 9

मुन्यन्नं श्राद्धं व्रीह्यादिहविः दैवतं यस्य हरये निवेदितमित्य-र्थः ॥५॥ देवेति । सर्वं पुरुषात्मकं भगवद्रूपं ॥६॥७॥ नेति दण्डस्य न्यासः हिंसापरित्यागः यः स एतादृशो धर्मो नान्योऽस्ति ॥८॥ एक एवोत्तमाधिकारिणो बाह्यानि कर्माणि त्यक्त्वा संन्यसन्तीत्याह - एक इति । अनीहाः निष्कामाः ज्ञानदीपिते आत्मसंयमेऽग्नाविति आत्मसंयमने जुह्वति मनो नियम्य तद्द्वारा तत्तत्कर्म त्यजन्तीत्यर्थः । तदुक्तं सर्वज्ञस्मृतौ । "आत्मन्यग्नीन् स्मृतिप्रोक्तान् स्मृतिः स्वानुष्ठानविधानकम् । संन्यस्य सर्वं त्यजेत्कर्म त्यजन्तु विद्वान् सोऽन्यये" इति ॥ ९ ॥ [illegible]

தேசமும் காலமும் வந்தவுடன், விஷ்ணுவுக்கு நிவேதநம் செய்ததும் முனிவர்கள் புசிக்கக்கூடியதுமாகிய அன்னத்தை ச்ரத்தையுடன் விதிப்படி பாத்ரத்தில் கொடுத்தால் அது, வேண்டிய மனோரதங்களை யுண்டுபண்ணுவதும் அழிவில்லாததுமாகும். 5

தேவர்கள், ரிஷிகள், பிதிர்க்கள், பூதங்கள், தான், தன்னைச்சார்ந்த ஜனங்கள் இவர்களுக்கு அன்னத்தைப் பிரித்துக்கொடுத்து எல்லாவற்றையும் ஈச்வர ஸ்வரூபமாகப் பார்க்கவேண்டும். 6

தர்மங்களின் உண்மையறிந்தவன், ச்ராத்தத்தில் மாம்ஸத்தைக்கொடுக்கக் கூடாது; புசிக்கவும் கூடாது. ரிஷிகள் புசிக்கும் அன்னம் கிடைத்தால் மிகுந்த ப்ரீதியுண்டாகும். பசுக்களை ஹிம்ஸிப்பதால் அவ்வளவு ப்ரீதியுண்டாகாது. 7

மனம், வாக்கு, காயம் இவைகளாலுண்டாகும் சிறந்த தர்மத்தைவிரும்பும் மானிடர்களுக்கு பூதங்களுக்கு ஹிம்ஸை செய்யாமையே உயர்ந்த தர்மமாகும். இதைப்போல் எதுவும் சிறந்ததாகாது. 8

யாகமறிந்தவர்களுள் சிறந்த சில ஞானிகள் கர்மமயமான யாகங்களை விருப்பமின்றி ஞானத்தால் ப்ரகாசிக்கும் மனோநிக்ரஹத்தினால் ஹோமம் செய்கின்றார்கள். 9

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌏𑌷 𑌮𑌾𑌽𑌕𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑍃𑌪𑍍 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍈𑌵𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌹𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ 11

𑌵𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌭𑌾𑌸 𑌉𑌪𑌮𑌾 𑌛𑌲𑌃 ।
𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌮𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 12

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌬𑌾𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌖𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌵𑌾 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌭𑌿𑌚𑍍𑌛𑌲𑌃 ॥ 13

[illegible]

த்ரவ்யயாகங்களால் பூஜிப்பவர்களைப் பூதகணங்கள் பார்த்து "இவன் கருணையில்லாதவன், ப்ராணன்களை த்ருப்திசெய்துகொள்ளுகிறவன்; ஆத்மதத்வமறியாதவன், என்னை நிச்சயமாகக் கொல்லுவான்" என்று பயமடைகின்றன.

ஆகையால், தர்மங்களை யறிந்தவன், தைவத்தால் அடைந்த தான்யம் முதலியவற்றாலும் ஸந்தோஷமடைந்து தினந்தோறும் நித்யகர்மங்களையும் நைமித்திக கர்மங்களையும் செய்யவேண்டும். 11

விதர்மம், பரதர்மம், ஆபாஸம், உபதர்மம், சலம் இவ்வைந்தும் அதர்மத்திற்குக் கிளைகளாகின்றன. தர்மங்களை யறிந்தவன் இவைகளை அதர்மம்போல் விடவேண்டும். 12

தனக்குரிய தர்மத்திற்கு விரோதமானது விதர்மமெனப்படும். பிறருக்காக ஏற்பட்ட தர்மமானது பரதர்மமெனப்படும். வேதவிரோதமான பாஷண்ட தர்மமானது உபதர்மமெனப்படும். தர்மம்போலத் தோன்றும் தர்மமானது தம்பம் என்ற பெயருடையது. சலம் என்ற தர்மமானது சப்தத்தால் பேத

யஸ்த்விச்சயா க்ருத: பும்பிராபாஸோ ஹ்யாஶ்ரம: ப்ருதக் |
ஸ்வபாவவிஹிதோ தர்ம: கஸ்ய நேஷ்ட: ப்ரஶாந்தயே |
தர்மார்தமபி நேஹேத யாத்ரார்தம் வாऽதநோ தநம் || 14

அநீஹாநீஹமாநஸ்ய மஹாஹேரிவ வ்ருத்திதா || 15

ஸந்துஷ்டஸ்ய நிரீஹஸ்ய ஸ்வாத்மாராமஸ்ய யத்ஸுகம் |
குதஸ்தத்காமலோபேந தாவதோऽர்தேஹயா திஶ: || 16

ஸதா ஸந்துஷ்டமநஸ: ஸர்வா: ஶிவமயா திஶ: |
ஶர்கராகண்டகாதிப்யோ யதோபாநத்பத: ஶிவம் || 17

ஸந்துஷ்ட: கேந வா ராஜந் ந வர்தேதாபி வாரிணா |
ஔபஸ்த்யஜைஹ்வ்யகார்பண்யாத்க்ருஹபாலாயதே ஜந: || 18

அஸந்துஷ்டஸ்ய விப்ரஸ்ய தேஜோ வித்யா தபோ யஶ: |
ஸ்ரவந்தீந்த்ரியலௌல்யேந ஜ்ஞாநம் சைவாவகீர்யதே || 19

தர்மஸ்யாபேக்ஷா | தர்மமபி பரோபகாராநநுஷ்டேய: அநுபயோகாதித்யாஹ ஸார்தேநேதி | கிஞ்ச அதநோ தர்மார்தம் தநம் நேஹேத நாபேக்ஷேத | தநார்தம் ந வ்யாப்ரியேதேதி ||14|| தைவோபலப்தேநைவ ஸந்துஷ்யேத் ஸ்வதர்மவிரோதாத் யாத்ரார்தமபி நேஹேதேத்யத்ர உபபத்திம் ஆஹ அநீஹேத்யாதி ஸார்தைஷ்ஷட்பி: ||15||16|| ஸதேதி | உபாநஹௌ பாதயோர்யஸ்ய ஸ உபாநத்பத் தஸ்ய ||17|| ஸந்துஷ்ட இதி | க்ருஹபால: ஶ்வா தத்வதாசரதி ||18||19||

மடையக்கூடியது. மானிடர்கள் இஷ்டம்போல் செய்யும்தர்மமானது ஆபாஸ தர்மமெனப்படும். ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்ட தர்மமானது மற்றவைகளின் உப சாந்தியின் பொருட்டாகும். பொருளில்லாதவன் தர்மத்தை உத்தேசித்தும் யாத்ரையை உத்தேசித்தும் பொருளை அபேக்ஷிக்கக்கூடாது. 13-14

விருப்பமில்லாதவனுக்கு அந்த விருப்பமில்லாமையானது பெரும்ஸர்ப்பத் திற்குப்போல் வ்ருத்தியைக் கொடுப்பதாகிறது. ஸந்தோஷமடைந்தவனும் அபேக்ஷையில்லாதவனும் தன் மனதிலேயே ரமிப்பவனுமாகிய புருஷனுக் குள்ள ஸுகமானது காமஸுகங்களிற்கொண்ட பேராசையாலும் பொருள்விரு ப்பத்தாலும் திசைகளைக் குறித்தோடுகிறவனுக்கு எவ்வாறுண்டாகும்? 15-16

கால்களில் பாதரக்ஷை யணிந்தவனுக்குக் கல் முள் முதலியவற்றினல் ஹிம் ஸையுண்டாவதில்லை. அதுபோல் எப்பொழுதும் ஷந்தோஷமுள்ள மனமுடை யவனுக்குத் திசைகள் யாவும் மங்களமயமாகின்றன. 17

ஓ ராஜனே! ஜலத்தினல் ஸந்தோஷமடைகிறவனும் ஜீவிக்கவில்லையா? ஜன ங்கள் காமஸுகத்திலும் நாவின் ஸுகத்திலும் கார்ப்பண்யத்தால் நாய்போலா கிறார்கள். 18

ஸந்தோஷமடையாத வேதியனுக்கு இந்த்ரியங்கள் சஞ்சலமாவதால் தேஜஸ், வித்யை, தவம், யசஸ் இவை நழுவுகின்றன. ஞானமும் சிதறும். 19

காமஸ்யாந்தம் ஹி க்ஷுத்த்ருட்ப்யாம் க்ரோதஸ்யைதத் பலோதயாத் ।
ஜநோ யாதி ந லோபஸ்ய ஜித்வா புக்த்வா திஶோ புவ: ॥　　20

பண்டிதா பஹவோ ராஜந் பஹுஜ்ஞா: ஸம்ஶயச்சித: ।
ஸதஸஸ்பதயோऽப்யேகே அஸந்தோஷாத் பதந்த்யத: ॥　　21

அஸங்கல்பாஜ்ஜயேத் காமம் க்ரோதம் காமவிவர்ஜநாத் ।
அர்தாநர்தேக்ஷயா லோபம் பயம் தத்த்வாவமர்ஶநாத் ॥　　22

ஆந்வீக்ஷிக்யா ஶோகமோஹௌ தம்பம் மஹதுபாஸயா ।
யோகாந்தராயாந் மௌநேந ஹிம்ஸாம் காமாத்யநீஹயா ॥　　23

காமஸ்யேதி க்ஷுத்த்ருஷாவாஞ்ஜந: காமஸ்யாந்தம் யாதி அந்நோதகாதிஸித்தௌ காமோபரமாத் க்ரோதஸ்ய சாந்தம் யாதி ஹதஸ்ய க்ரோதஸ்ய யத்பலம் ஹிம்ஸா தஸ்யா உதயாந்நிஷ்பத்தே: திஶோ ஜித்வா புக்த்வாபி லோபஸ்ய நைவாந்தம் யாதீத்யர்த: ॥ 20 ॥ 21 ॥ இதாநீம் காமாதிஜயோபாயாநாஹ ஸப்தபி:- அஸங்கல்பாதிதி । ஜயேதிதி ஸர்வத்ராந்வய: அர்தே அநர்தத்ருஷ்ட்யா அர்தாநர்தேக்ஷயா தத்த்வாவமர்ஶநாத் அத்வைதாநுஸந்தாநேந ॥ 22 ॥ ஆந்வீக்ஷிக்யேதி । ஆந்வீக்ஷிக்யா ஆத்மாநாத்மவிவேகேந மஹதாம் ஸாத்விகாநாம் ஸேவயா யோகாந்தராயாந் யோகபாதகாந் ॥ 23 ॥ க்ருபயேதி । யேப்யோ பூதேப்யோ து:கம் ஜாயதே தத்தேஷ்வேவ க்ருபயா ஹிதாசரணேந தைவம் தைவோபஸர்கநிமித்தம் வ்யாதிந: பீடாதி து:கம் யாஜ்ஞவல்க்யேந விதாநாவிஷ்காரஸம்ஸ்ம்ருத்ய

ஜனங்கள் பசியாலும் தாகத்தாலும் காமத்தின் முடிவையும் கோபத்தின் முடிவையும் அடைகிறார்கள். கோபத்தின் பயனாகிய ஹிம்ஸை உண்டாவதால் திசைகளை ஜயித்துப் பூமியிலுண்டானவற்றைப் புசித்தும் லோபத்தின் முடிவை அடைகிறதில்லை.　　20

ஓ ராஜனே! அறிந்தவர்களும் ஸந்தேஹத்தைப் போக்குகிறவர்களும், ஸபைக்குத் தலைவர்களும், முக்யர்களுமாகிய வெகு பண்டிதர்கள் ஸந்தோஷமில்லாமையால் நரகத்தில் விழுகிறார்கள்.　　21

ஸங்கற்பத்தை யொழிப்பதனால் காமத்தை ஜயிக்கவேண்டும். காமத்தை வர்ஜிப்பதால் கோபத்தை ஜயிக்கவேண்டும். பொருளில் அநர்த்தம் என்ற நோக்கத்தால் லோபத்தை ஜயிக்கவேண்டும். தத்வ விசாரணையால் பயத்தை ஜயிக்கவேண்டும்.　　22

ஆத்மானாத்மவிவேகத்தால் சோகமோஹங்களை ஜயிக்கவேண்டும். பெரியோர்களை ஆச்ரயிப்பதால் டம்பத்தையும், மௌனத்தால் யோகவிக்னங்களையும் சரீரம் முதலியவற்றில் விருப்பமில்லாமையால்ஹிம்ஸையையும்ஜயிக்கவேண்டும்.

𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌜𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ 24

𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍋𑌪𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌚 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 25

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍌 ।
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑍍𑌧𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌶𑍌𑌚𑌵𑌤𑍍 ॥ 26

𑌏𑌷 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌮𑍍 ॥ 27

𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌜𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥௨௪॥௨௫॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌵𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑍍𑌧𑍀𑌃 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥௨௬॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌷 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] ॥௨௭॥ [illegible]

பூதங்களாலுண்டாகும் துக்கத்தைக் கருணையாலும் வீணான மனத்தொந்தரவு முதலியவற்றை ஸமாதியாலும் தேஹத்திலுண்டாகும் துன்பத்தையும் யோகவலிமையாலும் ஸாத்விக வஸ்துக்களை உபயோகிப்பதால் நித்ரையையும் ஜயிக்கவேண்டும். 24

ஸத்வகுணத்தால் ரஜோகுண தமோகுணங்களையும், ஒழிவினால் ஸத்வகுணத்தையும் புருஷன் குருபக்தியால் விரைவில் ஜயிக்கவேண்டும். 25

ஞானமாகிய தீபத்தைக்கொடுப்பவரும் ப்ரத்யக்ஷ பகவானுமாகிய குருவிடம் எவனுக்கு மானிடன் என்ற துர்புத்தியானது உண்டாகிறதோ அவனுடைய சாஸ்திரம் படிப்பு யாவும் கஜஸ்நானம்போல் வீணாகும். 26

குருவே ப்ரத்யக்ஷபகவானாகின்றார்; ப்ரக்ருதி புருஷர்களுக்கு ஈசன். யோகேச்வரர்களால் தேடத்தக்க பாதங்களுடையவர். இந்தக்குருவை இவ்வுலகம் மானிடனென்றெண்ணுகிறது. 27

ஷட்வர்கஸம்யமைகாந்தாஸ்ஸர்வா நியமசோதநா: ।
ததந்தா யதி நோ யோகாநாவஹேயுஶ்ஶ்ரமாவஹா: ॥ 28

யதா வார்த்தாதயோ ஹ்யர்த்தா யோகஸ்யார்த்தம் ந பிப்ரதி ।
அநர்த்தாய பவேயுஸ்ஸ்ம பூர்த்தமிஷ்டம் ததாஸத: ॥ 29

யஶ்சித்தவிஜயே யத்த: ஸ்யாந்நிஸ்ஸங்கோऽபரிக்ரஹ: ।
ஏகோ விவிக்தஶரணோ பிக்ஷுர்பைக்ஷ்யமிதாஶந: ॥ 30

தேஶே ஶுசௌ ஸமே ராஜந் ஸம்ஸ்தாப்யாஸநமாத்மந: ।
ஸ்திரம் ஸுகம் ஸமம் தஸ்மிந்நாஸீதர்ஜ்வங்க ஓமிதி ॥ 31

[illegible]

வ்ரதங்களின் விதிகள் யாவும் அறுவகைப்படும். அவை இந்த்ரியங்களின் அடக்கம் என்ற ஒரே விஷயத்தில் முடிவுபெற்றவை. அவ்விதம் முடிவுபெற்ருலும் யோகங்களை ஸாதகம் செய்யாவிடில் சிரமத்தின் பொருட்டாகின்றன. 28

பயிரிடுவது முதலியவைகளும் அதன்பலன்களும் யோகத்தின் பயனுகிய மோக்ஷத்தைத் தரிக்கா; ஸம்ஸாரபந்தத்தின் பொருட்டே ஆகும். அதுபோல் தத்வஞ்ஞானமில்லாதவனுக்கு † இஷ்டம் ‡ பூர்த்தம் என்ற தர்மங்கள் ஆகின்றன. 29

மனத்தை ஜயிப்பதில் முயற்சியுடன் பற்றுதலின்றி ஒன்றையும் க்ரஹிக்காமல் ஏகனுகத் தனியே இருப்பவனுகிய துறவி பிக்ஷையில் கிடைத்த அன்னத்தை மிதமாகப் புசிக்கவேண்டும். 30

ஓ ராஜனே! பரிசுத்தமும் மேடுபள்ளமில்லாததுமான ப்ரதேசத்தில் ஸ்திரமும் ஸுகமும் ஸமமுமான ஆஸனத்தைத் தனக்கு ஏற்படுத்திக்கொண்டு ருஜுவான அவயமுடையவனுகி "ஓம்" என்று உச்சரித்து அந்த ஆஸனத்தில் அமரவேண்டும். 31

---

† இஷ்டம்—யாக முதலியதர்மமாம். ‡ பூர்த்தம்—அன்னதான முதலியவைகளாம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑍌 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍇𑌚𑌕𑍈𑌃।
𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 32

𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌃𑌸𑌰𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌨𑍈𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ 33

𑌏𑌵𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌾 𑌯𑌤𑍇𑌃।
𑌅𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌨𑍍𑌧𑌨𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥ 34

𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑍈𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 35

𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌵𑌪𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑌃 ॥ 36

𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥௩௨।௩௩॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿; 𑌏𑌵𑌮𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 ॥௩௪॥ 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 ॥௩௫॥ 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌗𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 । 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌪𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌵𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀 𑌵𑌮𑌿𑌤𑌭𑍋𑌜𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑌜𑍍𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌃 ॥௩௬॥ 𑌨𑌚𑍇𑌦𑍇𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿।

தன்னுடைய மூக்கின் நுனியைப்பார்ப்பதனால், மனமானது காமங்களை விடும் வரையில் பூரகம், கும்பகம், ரேசகம் இவைகளால் ப்ராணனையும் அபானனையும் தடைசெய்யவேண்டும். 32

பண்டிதன் காமத்தால் அடிபடுவதும் ப்ரமிப்பதுமாகிய மனம் எந்தெந்த விடத்தில் நழுவுகிறதோ அந்த அந்த இடத்தினின்று திருப்பி மெதுவாக ஹ்ருதயத்தில் நிலை நிறுத்தவேண்டும். 33

இவ்விதம் எப்பொழுதும் அப்யாஸஞ் செய்கிற அந்தத்துறவியின் சித்தமானது சிறிதுகாலத்தில் இந்தனமில்லாத அக்நிபோல் ஒழிவடையும். 34

காமம் முதலியவைகளால் கலங்காததும் அடங்கிய வ்ருத்திகளனைவற்றையுமுடையதும் ப்ரும்ஹஸுகத்தால் தொடப்பட்டதுமாகிய சித்தமானது எப்பொழுதும் மாறுதலடையாது. 35

தர்மம், அதர்மம், காமம் இம்மூன்றுக்கும் விதைபோன்ற க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தினின்று முதலில் துறவடைந்து, மறுபடி அப்படித்துறவு பூண்டவன் அந்தத் தர்ம முதலியவைகளை ஸேவிப்பானாயின், அவன் வாயிலெடுத்ததைப் புசிப்பவனாகின்றான்; வெட்கங்கெட்டவனுமாகின்றான். 36

𑌯𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌟𑍍𑌕𑍃𑌮𑌿𑌭𑌸𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤 𑌏𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ‖ 37
𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌟𑍋𑌰𑌪𑌿 ।
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌲𑍋𑌲𑌤𑌾 ‖ 38
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌖𑌲𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌾𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾 ‖ 39
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌧𑍁𑌤𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟𑌃 ‖ 40

𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌰𑌥𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿
𑌹𑌯𑌾𑌨𑌭𑍀𑌷𑍂𑌨𑍍 𑌮𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌶𑌮𑍍 ।

𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌤 𑌏𑌵𑍈𑌨𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿‖௩௭‖ 𑌯𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ‖௩௮‖௩௯‖ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌲𑍌𑌲𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹- 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌧𑍁𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌶𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃। "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃। 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌨𑍁𑌸𑌂𑌜𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ‖௪௦‖ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌰𑌕𑌵𑌾𑌤𑌾𑌵𑌦𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌮𑌾𑌹 । "𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌥𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌰𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌰𑌥𑌰𑍂𑌪𑌕𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃। 𑌆𑌹𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌶𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌭𑍀𑌷𑍂𑌨𑍍 𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍

எவர்கள் முதலில் தம் தேஹத்தை அநாத்மா, மரிக்கக்கூடியது, விஷ்டை கிருமி, சாம்பல் இவைகளுடன் கூடியது என்று நினைக்கிறார்களோ, அவர்களே மிகுந்த அஸத்துக்களாகி இந்தத் தேஹத்தை தன்னுடைய தென்றெண்ணிப் புகழுகிறார்கள். 37

க்ருஹஸ்தன் க்ரியைகளை விடுவது, ப்ர்ம்ஹசாரி தன் வ்ரதத்தை விடுவது, தபஸ்வி க்ராமங்களை ஸேவிப்பது, துறவி இந்த்ரிய சலனத்துடனிருப்பது இவை கூடா. இவர்கள் ஆச்ரமிகளுக்குள் அதமர்கள்; ஆச்ரமங்களைப் பரிஹாசம் செய்பவர்கள். தேவமாயையால்மூடர்களாகிய அவர்களைக் கருணையால்உபேக்ஷை செய்யவேண்டும். 38.39

ஞானத்தினால் வாஸனை யொழியப்பெற்றவன் தன்னைப் பரப்ரும்ஹமாக அறிவானாயின், எந்த ஹேதுவைக்கொண்டு எதை விரும்பித் திறமையுடன் தேஹத்தை வ்ருத்திசெய்வான்? 40

சரீரம் ரதமென்றும் இந்த்ரியங்கள் குதிரைகளென்றும் இந்த்ரியங்களுக்கு ராஜாவாகிய மனம் கடிவாளமென்றும் சப்தம் முதலியவை செல்லவேண்டிய

𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌤𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌮𑍀𑌶𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥ 41

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑌶𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍌
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌽𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌥𑌿𑌨𑌂 𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌮𑍍 ।
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌶𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 42

𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑍌 𑌭𑌯𑌂 𑌮𑌦𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌵𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌸𑍂𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 ॥ 43

𑌰𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 44

𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍇𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌈𑌶𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌕𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௪௧॥ 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌗𑌃 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌕𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌰𑌥𑌿𑌨𑌂 𑌶𑌰𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ ௪௨॥ 𑌰𑌾𑌗𑌇𑌤𑌿। 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌜𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌃𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌭𑌯𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 ॥ ௪௩ ॥ 𑌰𑌜𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌜𑍋𑌽𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃॥௪௪॥ 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑍃𑌕𑌾𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌦𑍍𑌯𑌵𑌶𑍇 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌇𑌤𑌿

ப்ரதேசங்களென்றும் புத்தி ஸாரதி என்றும் சித்தம் ஈசனுல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட பெரும்பந்த (கட்டு) மென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. 41

‡ ப்ராணன் முதலிய பத்தும் அச்சுக்கால்களாகின்றன. அதர்மம், தர்மம் இவ்விரண்டும் சகடங்களாகின்றன. அஹங்காரஜீவன் தேருக்குடையவன், அவனுக்கு ப்ரணவம் வில்லாகிறது; சுத்தஜீவன் பாணமாகிறது; பரப்ரும்ஹமே லக்ஷ்யமாகிறது—என்று பெரியோர் படிக்கின்றனர். 42

ராகம், த்வேஷம், லோபம், சோகம், மோஹம், பயம், மதம், மானம், அவமானம், அஸூயை, மாயை, ஹிம்ஸை, மாத்ஸர்யம், † ரஜஸ், ப்ரமாதம் (தவறுதல்) பசி, நித்ரை முதலியவை சத்ருக்களாகின்றன. இவைகளில் சில ரஜோகுண தமோகுண ப்ரகிருதிகள் சத்ருக்களாகின்றன. சில ஸத்வகுண ப்ரகிருதிகள் சத்ருக்களாகின்றன. 43-44

---

‡ ப்ராணன், அபானன், வ்யானன், உதானன், ஸமானன், நாகன், கூர்மன், க்ருகன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன்.

† ரஜஸ் என்பது அபினிவேசம் என்பதாம்.

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑍃𑌕𑌾𑌯𑌰𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌶𑍋𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂
𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌰𑌿𑌷𑍍𑌠𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌬𑌲𑍋 𑌦𑌧𑌦𑌸𑍍𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟 𑌉𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 45

𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌜𑌿𑌸𑍂𑌤𑌾
𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌤𑍇 𑌦𑌸𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌸𑌹𑌯𑌸𑍂𑌤𑌮𑌮𑍁𑌂 𑌤𑌮𑍋ऽ𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌕𑍂𑌪 𑌉𑌰𑍁𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 46

𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇ऽ𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 47

[illegible]

தன் ஸ்வாதீனத்தி லமைக்கப்பட்ட மானிடதேஹரூபமான ரதத்தைத் தரித்திருக்கும்போதே குருமார்களின் பாதபூஜையால் தீக்ஷ்ணமான ஞானமாகியகத்தியை யடைந்து விஷ்ணுவைச்சார்ந்தவனாகிச் சத்ருக்களைத்தூரத்தி ஆத்மானந்தத்தால் ஸந்தோஷமடைந்து, உபசாந்தனாகி மேலேகூறிய ரதம் முதலியவற்றை உபேக்ஷிக்கவேண்டும். 45

இவ்விதமில்லாவிடில் தவறுதலடைந்தவனை வெளிநோக்கமுள்ள இந்த்ரியங்களாகிய குதிரைகளும் ஸாரதியும், ப்ரவ்ருத்தியாகிய கெட்டவழியில் இழுத்து விஷயங்களாகிய தஸ்கரர்களிடம் சேர்க்கின்றன. அந்தத் திருடர்கள் குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனும் கூடிய இந்த ரதிகனை இருள் நிறைந்ததும், மிகுதியான யமபயமுடையதுமாகிய ஸம்ஸாரக் கிணற்றில் தள்ளுகிறார்கள். 46

வேதத்தைச்சார்ந்த கர்மமானது ப்ரவ்ருத்தம் நிவ்ருத்தம் என்று இரண்டு விதமாகிறது. ப்ரவ்ருத்த கர்மத்தால் திரும்புகிறான். நிவ்ருத்தகர்மத்தால் மோக்ஷமடைகிறான். 47

𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 48
𑌏𑌤𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍁𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌲𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌕𑍂𑌪𑌾𑌜𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 49
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑌾𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌅𑌯𑌨𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌓𑌷𑌧𑌿𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌃 ॥ 50

[illegible]

க்ரூரமும் த்ரவ்யமயமும்மிகுந்த ஆசையைக்கொடுப்பதுமாகிய அக்னிஹோத்ரம் முதலிய கர்மமானது காம்யமென்ற பெயருடையதாகிறது. தர்சம், பூர்ணமாஸம், சாதுர்மாஸ்யம், பசுயாகம், ஸோமயாகம், வைச்வதேவம், பலிஹரணம் இவை இஷ்டம் ப்ரவ்ருத்தம் என்னும் பெயருடையவைகளாம். தேவாலயம், உத்யானம், கிணறு, மடு முதலிய லக்ஷணங்களுடைய தர்மமானது பூர்த்தம் என்ற பெயருடையது. 48-49

புரோடாசம் முதலியவற்றின் பரிணமம், தூமம், ராத்ரி, க்ருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணயனம், சந்திரலோகம், தர்சம், (அமாவாஸ்ஸை) ஓஷதி, கொடி, அன்னம், ரேதஸ் என்று பிதிர்யானமானது (ப்ரவ்ருத்த தர்மமார்க்கம்) மறுபடி

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑍇𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍇𑌶 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌃 ।
𑌏𑌕𑍈𑌕𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑍇𑌹 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 51
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 52
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌮𑍌 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌨𑌃 ॥ 53
𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑍇 𑌤𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍌 𑌨𑌾𑌦𑍇 𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌮𑍍 ॥ 54
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑌶𑍍𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 55

𑌭𑌵𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌇𑌹 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇॥ 51॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹-𑌨𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 52॥ 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹-𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿 𑌊𑌰𑍍𑌮𑍌 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌤𑍀 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌵𑍈𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌵𑌾𑌚𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 53॥ 𑌵𑌾𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍂𑌹𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍌 𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌦𑍇 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿॥ 54॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌹𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑌃 𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑍋𑌰𑌾𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌤𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹-𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮-

---

பிறக்கக்கூடியதாம். ஓ பதியே! ஒவ்வொன்றையும் க்ரமமாக அடைந்து பின் பூமியில் உண்டாகிறான். கர்ப்பாதானம் முதல் மயானம் வரையிலுமுள்ள ஸம்ஸ்காரங்களையடைந்த வேதியனும் இவ்விதமடைகிறான். 50-52

ஞானத்தால் ப்ரகாசிக்கும் இந்த்ரியங்களில் தம் கர்மங்களையும் இந்த்ரியங்களை ஸங்கற்பத்திற்கு மூலமான மனதிலும் வைகாரிகமான மனதை வாக்கிலும் வாக்கை வர்ணங்களின் ஸமூஹத்திலும் வர்ணஸமூஹத்தை ஸ்வரூபமான ஓங்காரத்திலும் ஓங்காரத்தை பிந்து நாதத்திலும் பிந்து நாதத்தை ப்ரும்ஹத்திலும் லயப்படுத்துகிறார்கள். 53—54

அக்நி, ஸூர்யன், அஹஸ், அஹஸ்ஸின் கடைசியானபாகம், சுக்லபக்ஷம், சுக்லபக்ஷத்தின் கடைசியானபாகம், உத்தராயணம், ப்ரும்ஹா, விச்வன், தைஜ

𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑍁𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 56
𑌯 𑌏𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌯𑌨𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 ।
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌵𑍇𑌦 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 57
𑌆𑌦𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌚𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌮𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 58
𑌆𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌘𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 59

𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌞𑍍𑌚 𑌸 𑌚 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌪𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௫௫॥ 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௫௬॥ 𑌅𑌯𑌨𑍇 𑌇𑌤𑌿। 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌧𑍂𑌮𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾। 𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌚। 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿॥௫௭॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹—𑌆𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌵𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌨𑍀𑌚𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫௮ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌆𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌸 𑌏𑌵 𑌬𑌾𑌧𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌭𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌘𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥௫௯॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂

ஸன், பிராஞ்ஞன், துர்யன், (பிறகு சுத்தமான ஆத்மா என்னுமிவற்றைத்தேவயானம்(நிவ்ருத்திகர்மமார்க்கம்)என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றவன் கிரமமாக உண்டாகி உண்டாகித் திரும்புவதுபோல ஆத்மாவைப் பூஜித்தவனும் ஒழிவடைந்த மனமுள்ளவனும் ஆத்மஸ்வரூபத்தி லிருப்பவனும் திரும்பமாட்டான். 56

பிதிர்க்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இவ்விரண்டு மார்க்கங்களும் வேதங்களால் ஏற்பட்டவைகளாம். இவைகளை சாஸ்திரரூபமான நேத்ரத்தால் அறிகிறவன் தேஹத்தை அடைந்தவனுயினும் மோஹத்தை அடையமாட்டான். 57

தேஹம் முதலியவைகளுக்கு ஆதியிலும் கடைசியிலும்இருப்பதும் வெளியில் புஜிக்கத்தக்கதும் உள்ளே புஜிப்பதும் உயர்வுள்ளதும் தாழ்வுள்ளதும் ஞானமும் அறியத்தக்கதும் பேச்சும் பேசத்தக்கதும் இருளும் ப்ரகாசமும் யாவும் இந்த ஞானியே ஆகிறுன். 58

ப்ரதிபிம்பம் முதலியயாவும் எங்கும் பாதிக்கப்பட்டாலும் வஸ்துவென்றேற்படுவதுபோல அஸாத்யமாகையால் இந்த்ரியங்களைச்சார்ந்தயாவும் அர்த்தமாக ஏற்பட்டன. 59

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌨 𑌕𑌤𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌨 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌷𑌾 ॥ 60
𑌧𑌾𑌤𑌵𑍋𑌽𑌵𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌨 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌯𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 61
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 ।
𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍌 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌤𑌾 ॥ 62

[illegible]

பூமி முதலிய பூதங்களின் சேர்க்கையாகிய தேஹம் முதலியவை கூட்டமுமல்ல; விகாரமுமல்ல; வேறுபட்டவையுமல்ல. அவைகளுடன் கூடியவையுமல்ல எதுவுமல்ல. ஆகையால் பொய்யாகின்றன. 60

மஹாபூதங்கள் அவயவங்களுடையவைகளாகையால், தன் மாத்ரமான அவயவங்களின்றி இரா. அவயவமுடையவன் இல்லாவிட்டால் கடைசியில் அவயவம் இல்லை என்றாகிறது. 61

பரமாத்மாவுக்குப் பேதமில்லாவிடில் உண்டாகும் (முன்ரூபத்திற்கு) ஸமமாகிய பிர்ம்ஹமானது அவித்யை நிவ்ருத்தியாகும் வரையிலேதான். ஸ்வப்னத்தில் ஜாக்ரத் ஸ்வப்னம்என்ற அவஸ்தைகள்போல (சாஸ்திரத்தின்) விதிநிஷேதங்களாகின்றன. 62

பாவாத்வைதம் க்ரியாத்வைதம் த்ரவ்யாத்வைதம் ததாத்மந: ।
வர்தயந் ஸ்வாநுபூத்யேஹ த்ரீந் ஸ்வப்நாந் துநுதே முநி: ॥ 63

கார்யகாரணவஸ்த்வைக்யதர்ஶநம் படதந்துவத் ।
அவஸ்துத்வாத்விகல்பஸ்ய பாவாத்வைதம் ததுச்யதே ॥ 64

யத்ப்ரஹ்மணி பரே ஸாக்ஷாத்ஸர்வகர்மஸமர்பணம் ।
மநோவாக்தநுபி: பார்த க்ரியாத்வைதம் ததுச்யதே ॥ 65

யதாக்ரமம் தத்ராஹ — ஸ்வப்நைர்யைர்ஜாக்ரத் ஸ்வாபவ்யவஸ்தாயமேதி ॥ ௬௨ ॥ ஜ்ஞா நீர்த்தஶேஷாத்வைதம் பாவநாத்ரயமேவைகேந த்ரயீகரோதி வர்தயந்நிதி பாவாத்வைதமிதி । வர்தயந்நாத்மநஸ்ஸ்வாநுபூத்யா ப்ரத்யக்ஸ்வாநுபவேந த்ரீந் ஸ்வப்நாந் ஜாக்ரதாதீந் ॥ த்ரய ப்ரபஞ்சாத்மக: ஸ்வப்ந இதி ஶ்ருதே: ॥ யத்வா வஸ்துநிஷேதபாதிரேக: ஸ்வப்ந: தத்தத்விஷயிகாரணேந கல்பநேத பாதிரேக: ததஸ்தத்கல்பாயிதவேதத்வம் ஸ்வப்நமாஹ்யதி த்ரீந் தாந் துநுதே நிவர்தயதி ॥ ௬௩ ॥ பாவாத்வைதமாஹ — கார்யேதி । தந்தூநாம் படஸ்ய தத்ஸம்பந்தாபேக்ஷயேவ விகல்பஸ்ய அவஸ்துத்வாத் கார்யகாரணயோர்வஸ்த்வைக்யஸ்ய தர்ஶநம் த்ருஷ்டாந்தம் பாவாத்வைதமுச்யதே ॥ ௬௪ ॥ க்ரியாத்வைதமாஹ — யதிதி ॥ மநோவாக்தநுபி: க்ருதாநாம் ஸர்வேஷாம் கர்மணாம் யத்பரே ப்ரஹ்மணி ஸமர்பணம் ப்ரத: ஸமர்பணமிதி வா அத்வைதஸ்ய ஸம்ஹோஷ்ஹிகியாஸேதஹேத: ஸம்ப்ராயணே வ க்ரியாணாம் ததா வாஸ் ப்ரஹ்மதஜ்ஞாநம் க்ரியாஶ்த்பவஸ்கர்மாணி காரயதீத்யர்வதம் க்ரியாத்வைதமுச்யதே ॥ ௬௫ ॥ த்ரவ்யாத்வைதமாஹ — ஆத்மேதி ॥ ஆத்மந: ஸ்வஸ்ய ஜாயாதீநாம் ச ஸர்வஸ்ய அபரஸ்ய காமஸ்ய ததாநேஷாதீநாம் வஸ்துந: ஆத்மாகுதஸ்தோமநாயகம் காமனாயாம் ஐக்யதர்ஶநம் த்ரவ்யா

முனிவன் ஆத்மாவின் பாவாத்வைதம் க்ரியாத்வைதம் த்ரவ்யாத்வைதம் இவைகளை ஆலோசனைசெய்து ஆத்மதத்வானுபவத்தால் † மூன்று ஸ்வப்னங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்துகொள்ளுகிறுன். 63

விகற்பமானது பொய்யாகையால் "வஸ்திரத்திலுள்ள நூல்களுக்குப் போல்" கார்யம் காரணம் வஸ்து இவைகளை ஒன்ருகப் பார்ப்பது பாவாத்வைதம் எனப்படுகிறது. 64

ஓ குந்திகுமார! மனம், வாக், சரீரம் இவைகளால் செய்யப்படும் கர்மங்களையெல்லாம் ப்ரத்யக்ஷமாக பரப்ருஹ்மத்தினிடம் அர்ப்பணம் செய்வது க்ரியாத்வைதம் எனப்படும். 65

---

† மூன்று ஸ்வப்னங்கள்-ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌯𑍋𑌰𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 66

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌸 𑌤𑍇𑌨𑍇𑌹𑍇𑌤 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌨𑌾𑌪𑌦𑌿 ॥ 67

𑌏𑌤𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑍇𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌙𑍍𑌨𑌰𑌃 ॥ 68

𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾-
𑌦𑌾𑌪𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑍇𑌰𑍁𑌹𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌾-
𑌨𑌹𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌦𑌿𑌗𑍍𑌗𑌜𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍂𑌨𑍍 ॥ 69

𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௬௬ ॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍
𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬௭ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 ॥
𑌏𑌤𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ௬௮ ॥ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁-
𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌦𑍇𑌵 𑌨𑍃𑌪𑍈𑌃
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ॥
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑌸𑍍𑌮 [illegible] 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 [illegible]
[illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 [illegible] 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 [illegible]
[illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌚 [illegible]
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 [illegible]
௬௯ ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 [illegible]

தனக்கும் தாரத்திற்கும் தனயன் முதலியவர்களுக்கும் மற்றும் உள்ள மானிடர்களுக்கும் தன் பொருளுக்கும் காமத்திற்கும் ஒரே தன்மையைப் பார்ப்பது த்ரவ்யாத்வைதம் எனப்படும். 66

ஓ ராஜனே! எந்த உபாயத்தால் எங்கிருந்து எந்த இடத்தில் எவனுக்கு எந்த நிஷேதமில்லாத வஸ்து கிடைக்கிறதோ அதனுல் மானிடன் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். ஆபத்தில்லாத ஸமயத்தில் மற்றவைளால் செய்யக்கூடாது.

ஓ பூபதியே! வேதத்தில் கூறிய இந்தக் கர்மங்களையும் வேறு கர்மங்களையும் அனுஷ்டித்திருப்பவனும் க்ருஷ்ணபகவானிடம் பக்தியுடையவனுமாகிய புருஷன் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலும் பகவானுடைய கதியை அடைகிறான்.

அரசர்களாலும் தேவர்களாலும் விடுவிக்கமுடியாத வெகு ஆபத்துக்களினின்று பரமாத்மாவும் ப்ரபுவுமான க்ருஷ்ணனுல் நீங்கள் கரை ஏற்றப்பட்டீர்கள். அந்த பகவானுடைய பாதபத்மத்தை ஸேவித்ததால் நீர் திசைகளில் கஜங்களை ஜயித்து யாகங்களைச் செய்தீர். 69

𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌭𑌵𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵 𑌉𑌪𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥ 70

𑌰𑍂𑌪𑌪𑍇𑌶𑌲𑌮𑌾𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍌𑌗𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌰𑌲𑌮𑍍𑌪𑌟𑌃 ॥ 71

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌸𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌉𑌪𑌹𑍂𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌗𑌾𑌥𑍋𑌪𑌗𑌾𑌯𑌨𑍇 ॥ 72

𑌅𑌹𑌂 𑌚 𑌗𑌾𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌹𑍇𑌲𑌨𑌂 𑌶𑍇𑌪𑍁𑌰𑍋𑌜𑌸𑌾 ॥ 73

𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌹𑍇𑌲𑌨𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 74

𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑌙𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑍀𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥
𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 75

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 [illegible] 𑌆𑌹 — 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃॥ 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌉𑌪𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃 ॥ ௭௦ ॥ 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍇𑌶𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 [illegible] ॥ ௭௧ ॥ ௭௨ ॥ [illegible] 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯

முந்திய மஹாகல்பத்தில் நான் உபபர்ஹணன் என்ற பெயருடைய ஓர் கந்தர்வனாக இருந்தேன். நான் கந்தர்வர்களுக்கு மிகவும் வேண்டியவன். ரூபம் மனோஜ்ஞமான மாதுர்யம் ஸௌகந்தமாக இருப்பது இவைகளால் பிரியப்படுவதற்குரிய பார்வையுடையவன். ஸ்திரீகளுக்கு மிகவும் ப்ரியனாகியவன்; எப்பொழுதும் மதமுடையவன். மிகவும் ஸமர்த்தன். 70-71.

ஒரு ஸமயம் தேவயாகத்தில், உலகங்களைப்படைத்த ப்ரஜாபதிகளால் விஷ்ணு சரிதத்தை கானம்செய்வதன்பொருட்டு அழைக்கப்பட்ட கந்தர்வாப்ஸரோ கணங்கள் கூட்டமாகச் சென்றார்கள். 72

அதை நான் அறிந்து ஸ்திரீகள் சூழச்சென்றேன்; கானம் செய்தேன். ப்ரஜாபதிகள் இந்த அவமதிப்பை யறிந்து என்னைக்குறித்து நீ ஸ்ரீயை இழந்தவனாகவேண்டும்; அவமதித்ததால் விரைவில் சூத்ரனாகப் பிறக்கவேண்டும்— என்று தவத்தின் வலிமையால் சாபங்கொடுத்தார்கள். பிறகு நான் தாஸியிடம் பிறந்தேன்; அப்பொழுதும் வேதமோதுகிறவர்களுக்குச் செய்தபணிவிடையாலும் ஸம்பந்தத்தாலும் ப்ரும்ஹதேவருக்குப் புத்ரனாகுந் தன்மையை அடைந்தேன்; உனக்கு க்ருஹஸ்த தர்மத்தைக்கூறினேன். இது பாபங்களைப்போக்குவது. இதனால் கிருஹஸ்தன் ஸந்யாஸிகளின்மார்க்கத்தை விரைவில் அடைகிறான்.

𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌬𑌤 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾
𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍
𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 ॥ 76

𑌸 𑌵𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯
𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑍀𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍃𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌚 ॥ 77

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑍌𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌸 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 78

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ॥ 79
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑍁𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ 80

𑌏𑌵 𑌪𑌾𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌂𑌕𑍍𑌤𑌿॥ [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕

உலகத்தைப் பரிசுத்தஞ் செய்யும் முனிவர்கள், உங்களுடைய கிருஹங்களில் காணமுடியாத பரப்ரஹ்மமானது மானிடவேடத்துடன் வஸிக்கிறதென்று கருதி இங்குவருகிறார்கள். ஆகையால் நீங்கள் மானிட லோகத்தில் மிகுந்த பாக்யம் செய்தவர்கள். 76

அந்த இந்த கிருஷ்ணபகவானே பரப்ரம்ஹம்; பெரியோர்களால் தேடத்தக்கவர்; சுத்தமோக்ஷ சுகாநுபவ ரூபர்; உங்களுக்கு ப்ரியர்; ஸுஹ்ருத்தாகியவர்; அம்மானுடைய குமாரர்; ஆத்மாவாகியவர்; பூஜிப்பதற்குரியவர்; விதிகர்த்தா; குரு. 77

அந்தக் கிருஷ்ணனுடைய ரூபத்தை ருத்ரர், பிரம்ஹாமுதலியவர்கள் புத்தியின் வன்மையால் உண்மையாக வர்ணிக்கச் சக்தி பெறவில்லை. பக்தர்களுக்குப் பதியும், பகவானுமாகிய கிருஷ்ணன் மௌனத்தாலும் பக்தியாலும் ஒழிவாலும் பூஜிக்கப்படவேண்டும்; பின்னர் அநுக்ரஹம் பெறவேண்டும். 78

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பரதச்ரேஷ்டராகிய தர்மபுத்ரர் தேவரிஷியாகிய நாரதர் சொல்லைக் கேட்டு மிகுந்த ப்ரீதியடைந்து அன்பால் தளர்ந்து நாரதரையும் கிருஷ்ணனையும் பூஜித்தார். 79

நாரத முனிவர் கிருஷ்ண பகவானிடத்திலும், தர்மபுத்ரரிடத்திலும் சொல்லிக்கொண்டு அவர்களுடைய பூஜையையடைந்து சென்றார். யுதிஷ்டிரர் கிருஷ்ணனைப்பரப்ரம்ஹமென்று கேட்டு மிகுந்த ஆச்சர்யமடைந்தார். 80

இதி தாக்ஷாயணீனாம் தே ப்ருதக்வம்ஶா: ப்ரகீர்திதா: ।
தேவாஸுரமனுஷ்யாத்யா லோகா யத்ர சராசரா: ॥ 81

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே மஹாபுராணே
பாரமஹம்ஸ்யாம் ஸம்ஹிதாயாம்,
ஸப்தமஸ்கந்தே பஞ்சதஶோऽத்யாய:.

ஸப்தமஸ்கந்த: ஸமாப்த:.

ஸ்ரீ சுகவ்யாஸயோ: ஸ்வஷ்டதரவணவேதியீடாநைவவ்யாவ்யாதம் ॥௭ஸ்க॥அ-௧௫॥

இதிஸ்ரீமத்பாகவதே ஸப்தமஸ்கந்தவ்யாக்யாயாம்

ஸ்ரீதரஸ்வாமிவிரசிதாயாம் பாவார்த்ததீபிகாயாம்

பஞ்சதஶோऽத்யாயவ்யாக்யா.

ஓம் தத்ஸத் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்பணமஸ்து.

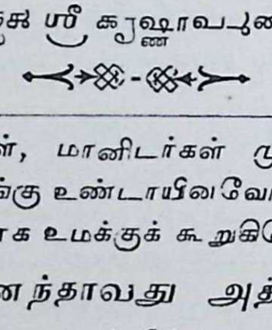
தேவர்கள், அஸுரர்கள், மானிடர்கள் முதலியவர்களும் ஸ்தாவர ஜங்கமங்களும் உலகங்களும் எங்கு உண்டாயினவோ அந்த தக்ஷன் குமாரிகளின் வம்சங்களைப் பற்றித் தனியாக உமக்குக் கூறுகிறேன். 81

பதினைந்தாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

7-வது ஸ்கந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

‖ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑌃 ‖

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌮𑌨𑍂𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌃 ‖ 1

𑌵𑍍𑌯𑌾— 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌰𑍁𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
[illegible] ‖ ௧
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 [illegible]
[illegible] ‖ ௨
𑌕𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌰𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ‖ ௩
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌮𑍍 ‖ ௪
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑍇 [illegible] ।
[illegible] 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ‖ ௫

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌜𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 [illegible] । 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌯𑌤𑍍𑌰

8-வது ஸ்கந்தம்.

1-வது அத்யாயம்.

விஷ்ணுராதன் (பரீக்ஷித்து) வினவுகிறார்.

ஓ ப்ரும்ஹ ரிஷியே ! குருவாகிய ஸ்வாயம்புவமனுவின் பரம்பரையை விரிவாகக் கேட்டோம்; நான்கு வர்ணத்தவர்களைச் சார்ந்தவைகளும் மங்களமுமாகிய பல வித தர்மங்களையும் ப்ரஜாபதிகளின் ஸ்ருஷ்டியையும் மற்றுமுள்ள மனுக்களைப் பற்றியும் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். பண்டிதர்கள் ச்ரேஷ்

யத்ர யத்ர ஹரேர்ஜந்ம கர்மாணி ச மஹீயஸ: ।
க்ருணந்தி கவயோ ப்ரஹ்மம்ஸ்தாநி நோ வத ஶ்ருண்வதாம் ॥ 2

யத்யஸ்மிந்நந்தரே ப்ரஹ்மந் பகவாந் விஶ்வபாவந: ।
க்ருதவாந் குருதே கர்தா ஹ்யதீதேऽநாகதேऽத்ய வா ॥ 3

॥ ப்ரஹ்மராத: ॥

மநவோऽஸ்மிந் வ்யதீதா: ஷட் கல்பே ஸ்வாயம்புவாதய: ।
ஆத்யஸ்தே கதிதோ யத்ர தேவாதீநாம் ச ஸம்பவ: ॥ 4

ஆகூத்யாம் தேவஹூத்யாம் ச துஹித்ரோஸ்தஸ்ய வை மநோ: ।
தர்மஜ்ஞாநோபதேஶார்தம் பகவாந் புத்ரதாம் கத: ॥ 5

க்ருதம் புரா பகவத: கபிலஸ்யாநுவர்ணிதம் ।
ஆக்யாஸ்யே பகவாந் யஜ்ஞோ யச்சகார குரூத்வஹ ॥ 6

விரக்த: காமபோகேஷு ஶதரூபாபதி: ப்ரபு: ।
விஸ்ருஜ்ய ராஜ்யம் தபஸே ஸபார்யோ வநமாவிஶத் ॥ 7

மஹீயஸ: மஹாநுபாவஸ்யாபி விவிதவாம் மேதாநாம்ஸாநிராக்ருதா: ॥ ௨ ॥ ஸமேதி ॥ யஸ்மிந் அதீதே அந்தரே க்ருதவாந் யஸ்மிந்நநாகதே யத்கரிஷ்யதி அத்ய வா வர்தமாநே யத்கரோதி தத்ஸர்வம் ப்ரூஹீத்யந்வய: ॥ ௩ ॥ மநவ இதி ॥ அஸ்மிந் கல்பே ஷண்மநவோ வ்யதீதா: ॥ ௪ ॥ ஆகூத்யாமிதி ॥ தஸ்ய மநோர்துஹித்ரோ: கபிலயஜ்ஞமூர்திப்யாம் புத்ரதாம் ப்ராப்த: ॥ ௫ ॥ ௭ ॥ ஸுநந்தாயாமிதி ॥

டாகிய விஷ்ணுவின் ஜன்மத்தையும் கர்மங்களையும் கூறுகிறார்கள். அவை களைக்கேட்கும் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். ஓ ரிஷியே! உலகங்களைப் படைத்த பகவான் சென்ற மங்வந்தரங்களில் எதைச் செய்தார்? வரப்போ கிற மங்வந்தரங்களில் எதைச் செய்யப் போகிறார்? இந்த மங்வந்தரத்தில் எதைச் செய்கிறார்? இவற்றை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். 1–3

பிரம்ஹராதர் (சுகர்) கூறுகிறார்.

இந்தக் கற்பத்தில் ஸ்வாயம்புவர் முதலிய ஆறு மநுக்கள் சென்றார்கள். முதலில் ஏற்பட்ட மநுவைப்பற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த மங்வந்த ரத்தில் தேவர்கள் முதலியவர்களின் உற்பத்தி ஏற்பட்டது. 4

ஸ்வாயம்புவ மநுவின் குமாரிகளாகிய ஆஹூதி, தேவஹூதிகளிடம் பகவான், தர்மத்தையும், ஞானத்தையும் உபதேசிக்க (கபிலர், யஞ்ஞர் என் னும் பெயருடன்) புத்ரர்களின் தன்மையை அடைந்தனர். 5

ஓ குருச்ரேஷ்டனாகிய பரீக்ஷித்து ராஜனே! கபிலபகவானைப் பற்றி முன் வர்ணித்தேன். பகவானாகிய யஞ்ஞர் செய்ததைக் கூறுகிறேன். 6

சத ரூபைக்குப் பதியும், ப்ரபுவுமாகிய மநு காமபோகங்களில் வைராக்ய மடைந்து ராஜ்யத்தை விட்டுப் பத்னியுடன் தவம் செய்ய வனம் சென்றார். 7

𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 ।
𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌘𑍋𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

॥ 𑌮𑌨𑍁𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑌸𑌤𑍇 [illegible] ।
𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌯𑌮𑍍 ॥ 9
𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌗𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌯𑌾𑌨𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌃 ॥ 10
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌥𑌾 𑌮𑌾 𑌗𑍃𑌧𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 11

[illegible] ॥ 8 ॥ [illegible] ॥ 9 ॥ ... ॥ 10 ॥ ... ॥ 11 ॥

பாதவம்சத்தி லுதித்த ஓ பரீக்ஷித்தே! ஸுநந்தை என்ற நதியில் நூறு வருடம் வரையில் ஒரு பாதத்தைப் பூமியில் வைத்துக் கொண்டு கோரமான தவம் செய்தார்; பின் வருமாறு கூறுகிறார். 8

மநு கூறுகிறார்.

ஏகாக்ரமான த்ருஷ்டியுடைய வாஸுதேவர் தேகங்களிலெல்லாம் வஸிக்கிறார். இந்த வாஸுதேவரால் ப்ரபஞ்சமானது சேதனையுள்ளதாகிறது. விச்வமானது வாஸுதேவரைச் சேதனமாகச் செய்யாது. இந்தப் பிரபஞ்சம் சயனித்திருக்கும் பொழுது வாஸுதேவர் விழித்திருக்கிறார். ஜனங்கள் அவரை அறியார்கள். அவர் ஜனங்களை அறிவார். 9–10

உலகத்தில் பிராணிகளிலெல்லாம் ஈச்வரன் வ்யாபித்திருக்கிறார். அந்த ஈசனால் கொடுக்கப்பட்ட போகங்களை அனுபவிக்கவேண்டும். எவனுடைய பொருளையும் விரும்பக் கூடாது. 11

𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌵𑌤 ॥ 12

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌨𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ॥ 13

𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌹𑍂𑌤 𑌈𑌶𑌃
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌜𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 ।

𑌨𑌨𑍍𑌵𑌯𑌮𑍀𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 । 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌘𑌟𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌲𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌉𑌪𑌧𑌾𑌵𑌤 𑌭𑌜𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ ೧೨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌮𑍂𑌨𑌿 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ॥ ೧೩ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌗𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌰𑌂𑌶𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿

பார்க்கிற பரமாத்மாவை சக்ஷுஸ்ஸானது பார்க்காது. அவர் பார்க்கும் பொழுது ஞானமானது நாசமடையாது. பூதங்களிடம் வாஸம் செய்பவரும், அழகிய வர்ணமுடைபவரும், தேவருமாகிய பகவானைச் சரணமடையுங்கள். 12

அந்த ஈசனுக்கு ஆதி, மத்தி, அந்தம் இவைகளில்லை. தன்னைச் சார்ந்தவன் பிறரைச் சார்ந்தவன் என்பதில்லை. உள்ளுமில்லை, வெளியுமில்லை. ப்ரபஞ்சத்திற்கு ஆதி, மத்தி, அந்தம் முதலியவை இந்த பகவானிடமிருந்துண்டாகின்றன. ப்ரபஞ்சமும் அந்த ஈசஸ்வரூபமாக உள்ளது. அது ஸத்யம் பூர்ணம், பிர்ம்ஹம் எனப்படுகிறது. 13

அந்த பகவான் ப்ரபஞ்சத்தைச் சரீரமாக உடையவர்; வெகு பெயர்களுடையவர்; பிரபு; எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிப்பவர்; மூப்பில்லாதவர்; புராண புருஷர், அவ்விதமாயினும் தன் சக்தியாகிய மாயையால் இந்தப் பிரபஞ்சத்தின்

𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌹 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 14

𑌅𑌥𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍀𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌕𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌈𑌹𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌽𑌨𑍀𑌹𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 15

𑌈𑌹𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍀𑌶𑍋 𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁 𑌤𑌮𑍍 ॥ 16

𑌤𑌮𑍀𑌹𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌧𑌂
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑌿𑌷𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

[illegible]

ஜன்மம் முதலியவற்றைத் தரிக்கிறூர். அந்த மாயையை வித்யையால் வெளிப் படுத்திக் கிரியைகளற்றிருக்கிறூர். 14

ஆகையால் முன் ரிஷிகள் மோக்ஷத்திற்காகக் கர்மங்களைச் செய்கிறூர் கள். புருஷன் கர்மங்களைச் செய்பவனுபினும் பெரும்பாலும் மோக்ஷமடை கிறுன். 15

ஈசனுகிய பகவான் க்ரியைகளைச் செய்கிறூர். அவைகளில் பற்றுதலடை கிறதில்லை. ஆத்மலாபத்தால் பூர்ணமான பிரயோசன முடையவர்களும் அவ் வீசனை அனுசரித்தவர்களுமாகிய ஜனங்கள் துன்பமடையார்கள். 16

(அவதாரத்திற்கு ஒத்ததான) தன்னைச் சார்ந்த மார்க்கத்திலிருப்பவரும், கிரியைகளைச் செய்பவரும், அகங்காரமில்லாதவரும், வித்வானும், ஆசிஸ் இல் லாதவரும், பூர்ணரும், மற்றவர்களால் ப்ரேரணை செய்யப் படாதவரும்,

ந௄ந் ஶிக்ஷயந்தம் நிஜவர்த்மஸம்ஸ்தி2தம்
ப்ரபு4ம் ப்ரபத்3யே(அ)கி2லத4ர்மபா4வநம் ॥ 17

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

இதி மந்த்ரோபநிஷத3ம் வ்யாஹரந்தம் ஸமாஹிதம் ।
த்3ருஷ்ட்வா(அ)ஸுரா யாதுதா4நா ஜக்3த்4துமப்4யத்3ரவந் க்ஷுதா4 ॥ 18

தாம்ஸ்ததா2(அ)வஸிதாந் வீக்ஷ்ய யஜ்ஞ: ஸர்வக3தோ ஹரி: ।
யாமை: பரிவ்ருதோ தே3வைர்ஹத்வா(அ)ஶாஸத் த்ரிவிஷ்டபம் ॥ 19

ஸ்வாரோசிஷோ த்3விதீயஸ்து மநுரக்3நே: ஸுதோ(அ)ப4வத் ।
த்3யுமத்ஸுஷேணரோசிஷ்மத்ப்ரமுகா2ஸ்தஸ்ய சாத்மஜா: ॥ 20

ததோ2க்தம் ॥ ௧௭ ॥ இதீதி ॥ [illegible]

மானிடர்களைச் சிக்ஷிப்பவரும், ப்ரபுவும், தர்மங்களை யெல்லாம் ப்ரவிருத்திக்கச் செய்தவருமாகிய பகவானைச் சரணமடைகிறேன். 17

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் மந்திர ரூபமான உபநிஷத்தைச் சொல்லுகிறவரும், ஸாவதானருமாகிய மநுவை அஸுரர்களும், ராக்ஷஸர்களும் பார்த்துப் பசியடைந்து புசிப்பதற்கு ஓடினார்கள். 18

அவ்விதம் நிச்சயித்த அஸுர ராக்ஷஸர்களை, எல்லாவற்றையு மடைந்த விஷ்ணுவாகிய யஜ்ஞர் பார்த்து, யாமர் என்ற தேவர் சூழ அவர்களை எதிர்த்து வதஞ் செய்து ஸ்வர்க்கத்தைப் பரிபாலித்தார். 19

இரண்டாவது மநு ஸ்வாரோசிஷர் என்ற பெயருடன், அக்நிக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தார். த்யுமான், ஸுஷேணர், ரோசிஷ்மான் இவர்கள் ஸ்வாரோசிஷ மநுவின் குமாரர்கள். 20

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌰𑍋𑌚𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥ 21
𑌋𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌿𑌰𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ 22
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌯𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ 23
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃 ।
𑌪𑌵𑌨𑌸𑍍𑌸𑍃𑌞𑍍𑌜𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥ 24
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌨𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌚𑍍𑌚 ॥ 25
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌨𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥ 26
𑌸𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌦𑍁𑌶𑍍𑌶𑍀𑌲𑌾𑌨𑌸𑌤𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑍍𑌸𑌖𑌃 ॥ 27

𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍 [illegible] ॥௨௰॥௨௨॥ 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿॥௨௩॥௨௪॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌖𑌾𑌸𑌖𑌾॥௨௭॥

அந்த ஸ்வாரோசிஷமந்வந்தரத்தில் ரோசனர், இந்திரனாக இருந்தார். துஷிதர் முதலியவர்கள் தேவர்களாயினர். ஊர்ஜர் ஸ்தம்பர் முதலிய பிரும்ஹவாதிகள் ஸப்த ரிஷிகளாயினர். 21

வேத சிரஸ் என்ற ரிஷிக்குத் துஷிதை என்ற பத்னி இருந்தாள். அந்தத் துஷிதையிடம் பகவான் விபு என்று பிரஸித்தி பெற்றுப் பிறந்தார். 22

குமார ! வயதுள்ள பிரம்ஹசாரியாகிய விபுவுக்கு வ்ரதத்தைத் தரித்த எண்பத்தெண்ணுயிரம் முனிவர்கள் வ்ரதத்தைக் கற்பித்தார்கள். 23

ஓ ராஜனே ! மூன்றாவது மநு உத்தமர் என்ற பெயரை யடைந்து பிரியவ்ரதரென்பவருக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தார். பாவனன், ஸ்ருஞ்ஜயன், யஞ்ஞன், ஹோதா முதலியவகள் உத்தம மநுவின் மைந்தர்கள். 24

வஸிஷ்டரின் குமாரர்களான பிரமதன் முதலியவர்கள், ஸப்த ரிஷிகள். ஸத்யர்கள், தேவச்ருதர்கள், பத்ரர்கள், இன்னோர் தேவர்களாக இருந்தார்கள்; ஸத்யஜித் என்பவர் இந்திரனாக இருந்தார். 25

தர்மருக்கு ஸூந்ருதையிடம் புருஷோத்தமாகிய பகவான் ஸத்யஸேனர் என்ற பெயருடன் ஸத்யவ்ரதர்களுடன் பிறந்தார். 26

அந்த ஸத்யஸேனர் ஸத்யஜித்துக்கு ஸ்நேகிதராக இருந்து பொய்யை வ்ரதமாகக் கொண்டவர்களும், கெட்ட சீலமுடையவர்களும், அஸத்துக்களுமாகிய யக்ஷர்களையும், ராக்ஷஸர்களையும் பூதங்களுக்கு த்ரோஹம் செய்யும் பூதகணங்களையும் வதைத்தார். 27

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌚 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌃 ।
𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌶 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 28
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾 𑌹𑌰𑌯𑍋 𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥ 29
𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌧𑍃𑌤𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 30
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ 31

॥ 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍 ॥

𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌜𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌮𑍂𑌮𑍁𑌚𑌤𑍍 ॥ 32
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌸𑍁 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 33

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 ॥ ௨௭ ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥ ௨௯ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌾𑌹— 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌧𑍃𑌤𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௦ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௧ ॥ 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍁𑌕𑌮𑍍 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௩௨ ॥

பிறகு நான்காவது மநு தாமஸர் என்ற பெயருடையவர். இவர் உத்தம மநுவுக்கு ப்ராதா. வ்ருஷா, கியாதி, நான், கேது முதலிய பத்துப்பேரும் தாமஸ மநுவின் குமாரர். 28

ஸத்யகர்கள், ஹரிகள், வீரர்கள் இன்னோர் தேவர்களாக இருந்தார்கள். திரிசிகன் இந்திரனாக இருந்தான். தாமஸ மங்வந்திரத்தில் ஜ்யோதிஸ், வ்யோமா முதலியவர்கள் ஸப்த ரிஷிகள். 29

ஓ ராஜனே! வித்ருதிக்குப் புத்ரர்களான த்ருதிகள் என்பவர்களும் தேவர்களாக இருந்தார்கள். காலத்தால் நஷ்டமான வேதங்களை த்ருதிகள் தங்களைச் சார்ந்த தேஜஸ்ஸால் நிலை நிறுத்தினார்கள். 30

அந்தத் தாமஸ மங்வந்தரத்திலும் பகவான் ஹரிமேதஸ் என்பவருக்குப் பத்னியான ஹரிணியிடம் ஹரி என்ற பெயருடன் அவதரித்தார். இந்த ஹரியே கஜேந்திரத்தை (யானை சிரேஷ்டம்) முதலையினிடமிருந்து விடுவித்தார். 31

பரீக்ஷித்து வினவுகிறார்.

ஓ பாதராயணியாகிய சுகமுனிவரே! முதலை பிடித்துக்கொண்ட கஜேந்திரனை ஹரி எவ்விதம் விடுவித்தார்? இதை உம்முடைய முகமாக நாங்கள் கேட்க விரும்புகிறோம். 32

அந்தச் சரிதங்களில் மிகுந்த புண்ணியமும், க்ருதார்த்தமு முண்டாம். இது மங்களங்களுக்கு இருப்பிடம்; நன்மையுள்ளது. அங்கங்கு உத்தம ச்லோகரும் பகவானுமாகிய ஹரியானவர் கானம் செய்யப்படுகிறார். 33

॥ ஸ்ரீஸூதஃ ॥

வரீக்ஷிதைவம் ஸ து பாதராயணிஃ
　　ப்ராயோவவிஷ்டேந கதாஸு சோதிதஃ ।
உவாச விப்ராஃ ப்ரதிநந்த்ய பார்திவம்
　　முதா முநீநாம் ஸதஸி ஸ்ம ஶ்ருண்வதாம் ॥　　34

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே அஷ்டமஸ்கந்தே
ப்ரதமோऽத்யாயஃ.

தநிதி॥ ஶ்ருண்வதாம் ஹைதுஃ தததாஸு.தாஸுகதாஸுஸாகமேவ வா ஸுஹேதுர்ணம் வர்ணவிஶேஷணாநுவ்ருத்திஃ॥ஈஈ॥ஈச॥

இதி ஸாராயபூர்திவிகாயாம் ப்ரதமோऽத்யாயவ்யாக்யா

ஸ்ரீ ஸூத பௌராணிகர் கூறுகிறார்.

ஓ பிராம்ஹணர்களே! ப்ராயோபவேசம் செய்த பரீக்ஷித்து மஹாராஜன் இவ்விதம் கதைகளைச் சொல்லவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்ட பொழுது சுகமுனிவர் பரீக்ஷித்தைக் கொண்டாடி ஸபையில் முனிவர்கள் கேட்க ஸந்தோஷத்துடன் சொல்லுகிறார்.　　34

1-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍂𑌟 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑍁𑌤𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ 1

𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌪𑌯𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ।
𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌖𑌂 𑌰𑍋𑌚𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍌𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍈𑌃 ॥ 2

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌕𑍁𑌭𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 3

𑌤𑌾𑌮𑌸𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑍋𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌜𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋 𑌜𑌲𑍇 ।
𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌆𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ ௧ ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 [illegible] ॥ ௨ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌝𑌰𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌕𑍁𑌭𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍋𑌚𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍈𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌸𑌚𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌯𑌸

2-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! திரிகூடம் என்னும் பெயர்பெற்ற சிறந்த பர்வதமிருக்கிறது. அது பாற்கடல் சூழ விளங்குவது; அழகானது; பதி னாயிரம் யோஜனை உயரமுள்ளது. 1

நான்கு புறத்திலும் பதினாயிரம் யோஜனை விஸ்தீரணமுடையது; வெள்ளி இரும்பு ஸ்வர்ண மயமான மூன்று சிகரங்களால் ஸமுத்திரத்தையும் திசை களையும் விளங்கச் செய்வது. 2

ரத்னங்களும் தாதுக்களும் நிறைந்து விசித்ரமாயிருப்பது; பலவித விரு க்ஷங்களும், கொடிகளும் லதாக்ருஹங்களும் அவற்றின் சிகரங்களுமுடை யது; அருவி ஜலத்தின் ஒலியால் திசைகளை யெல்லாம் பிரகாசிக்கும்படி செய்வது. 3

𑌸𑍁𑌤𑌾𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌯𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌨𑍍𑌮𑌰𑌕𑌤𑌾𑌶𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 4

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑍈𑌃 ।
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍈𑌰𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 ॥ 5

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌗𑍀𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨𑌦𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑌮𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌅𑌭𑌿𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌰𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌶𑌂𑌕𑌯𑌾 ॥ 6

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌪𑌶𑍁𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑍁𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌵𑌿𑌹𑌂𑌗𑌮𑌃 ॥ 7

𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌰𑌚𑍍𑌛𑍋𑌦𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑍈𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌮𑍋𑌦𑌸𑍌𑌰𑌭𑌾𑌮𑍍𑌬𑍍𑌵𑌨𑌿𑌲𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ 8

𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌮𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 ॥௪॥௫॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍀𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌹𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌗𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌰𑌯𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌃 𑌅𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌅𑌸𑌹𑌨𑍇𑌨 ॥௬॥ 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌯𑍇 𑌆𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌕𑍁𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌹𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥௭॥ 𑌸𑌰𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌚𑍍𑌛𑍋𑌦𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 𑌮𑌣𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌾 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌯 𑌆𑌮𑍋𑌦𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍌𑌰𑌭𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌿 𑌅𑌨𑌿𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥௮॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂

பாலலைகள் படிந்து எப்பொழுதும் அதன்நான்கு பக்கங்களும் நனைந்திருக்கும். பலாசநிறம் போன்ற மரகதக்கற்களால் அது பூமியை ச்யாமள வர்ணமாகச் செய்யக்கூடியது. 4

ஸித்தர், சாரணர், கந்தர்வர், வித்யாதரர், மஹோரகர், கின்னரர், விளையாடும் அப்ஸரஸ்திரீகள் இவர்கள் வஸிக்கும் குஹைகளுடையது. 5

அவ்விடத்தில் உண்டாகும் சப்தங்களைக் கேட்டுச் சிறந்த ஸிம்ஹங்கள் சத்ருக்கள் என்ற ஸந்தேகத்தால் பொறுக்காமல் குஹைகளை நோக்கிக் கர்ஜிக்கும். 6

ஆரண்யத்திலுள்ள பலவிதமான பசுக் கூட்டம் நிறைந்த தாழ்வரைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றது. தேவோத்யானங்களிலுள்ள விசித்திர வ்ருக்ஷங்களுடையது. இனிமையான குரலுடைய பக்ஷிகளுடையது. 7

நிர்மலமான ஜலமுடைய நதிகளும், ஸரஸ்களும், மணிமயமான மணல்களுடைய மணற் குன்றுகளும் அங்குண்டு. தேவஸ்திரீகள் ஸ்னானம் செய்வதனால் வாஸனை பொருந்திய நீர் நிலைகளுடன் கூடியது அம்மலை. நல்ல வாசனையோடு காற்று அங்கு வீசிக்கொண்டிருக்கும். 8

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍃𑌤𑍁𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌆𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 9
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌫𑌲𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 ॥ 10
𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌟𑌲𑌾𑌶𑍋𑌕𑌚𑌮𑍍𑌪𑌕𑍈𑌃 ।
𑌚𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌨𑌸𑍈𑌰𑌾𑌮𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌤𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ 11
𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌖𑌰𑍍𑌜𑍂𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑍀𑌜𑌪𑍂𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌮𑌧𑍁𑌕𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌲𑌤𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌮𑌾𑌲𑍈𑌰𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍈𑌃 ॥ 12
𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌡𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌪𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌟𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌶𑍁𑌕𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍈𑌃 ।
𑌪𑌿𑌚𑍁𑌮𑌨𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌰𑌲𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌦𑌾𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 13
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑌯𑌾𑌮𑌲𑍈𑌃 ।
𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌜𑌮𑍍𑌬𑍀𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌭𑌲𑍍𑌲𑌾𑌤𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 14
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌲𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌕𑌹𑍍𑌲𑌾𑌰𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 15

𑌵𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹 ॥௯॥ [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥௧௫॥ [illegible]

இவ்வளவு மஹிமை தங்கிய திரிகூடபர்வதத்தின் தாழ்வரையில் மஹாத்மாவும் பகவானுமாகிய வருணனுக்கு ருதுமத் என்னும் பெயருடைய உத்யானவனம் ஒன்றிருக்கிறது. அது தேவஸ்திரீகளுக்கு விளையாட்டு ஸ்தானமாக உள்ளது. தேவர்களுக் குரியனவும் எப்பொழுதும் புஷ்பங்களையும் பலங்களையும் கொடுப்பனவுமாகிய வ்ருக்ஷங்கள் அங்கே எங்கும் நிறைந்திருக்கும். 9—10

அந்தத் திரிகூட பர்வதமானது மந்தாரம், பாரிஜாதம், பாடலம், அசோகம், சண்பகம், சூதம், பிரியாளம், பனஸம், ஆம்ரம், ஆம்ராதகம், கிரமுகம், நாரிகேளம், கர்ஜூரம், பீஜபூரம், மதூகம், தாலம், ஸாலம், தமாலம், அஸனம், அர்ஜுனம், அரிஷ்டம், உதும்பதம், ப்லக்ஷம், வடம், கிம்சுகம், சந்தனம், பிசுமந்தம், கோவிதாரம், ஸரளம், தேவதாரு, த்ராக்ஷை, இக்ஷு, கதலி, ஜம்பூ, பதரி, அக்ஷம், அபயம், அமலம், பில்வம், கபித்தம், ஜம்பீரம், பல்லாதம் முதலிய பல விருக்ஷங்கள் சூழப்பெற்றது. 11–14

அந்தப் பர்வதத்தில் ஒரு ஸரஸ் இருக்கிறது. அது மிகவும் விஸ்தாரமானது; ஸ்வர்ணத்தாமரைகளுடையது; ஆம்பல், கருநெய்தல், கல்ஹாரம், தாமரை முதலிய புஷ்பங்களின் சோபையுடன் கூடியது; மதங்கொண்ட வண்

𑌮𑌤𑍍𑌤𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 ।
𑌹𑌂𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌸𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ 16
𑌜𑌲𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌕𑍋𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑌕𑍁𑌲𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌚𑌲𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌜𑌃𑌪𑌯𑌃 ॥ 17
𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌵𑍇𑌤𑌸𑌨𑌲𑌨𑍀𑌪𑌵𑌞𑍍𑌜𑍁𑌲𑌕𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌰𑌬𑌕𑌾𑌶𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍀𑌷𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌟𑌜𑍇𑌙𑍍𑌗𑍁𑌦𑍈𑌃 ॥ 18
𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑍂𑌥𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌗𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌶𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌜𑌾𑌲𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 19
𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍀𑌰𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 ॥ 20

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃
　　𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌣𑌯𑍂𑌥𑌪𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 ।
𑌸𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌕𑍀𑌚𑌕𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍
　　𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍁𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 ॥ 21

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌸𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥ 16 ॥ 𑌜𑌲𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌲𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥ 17 ॥ 18 ॥ 19 ॥ 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌦𑌨𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑌜𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌃 𑌅𑌲𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 ॥ 20 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌰𑌣𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌤𑍃𑌷𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍂𑌥𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍋𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌮𑌾𑌗𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌕𑍀𑌚𑌕𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌂 𑌲𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍁𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍 ॥ 21 ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌟𑌂𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃𑌪𑌶𑍍𑌯

டின் நாதமுடையது; பக்ஷிகளின் இனிமையான நாதமுடையது; ஹம்ஸங்கள், நீர்க்காக்கைகள், சக்ரவாகங்கள், ஸாரஸபக்ஷிகள் இவைகள் நிறைந்தது நீர்க்கோழி, கோயஷ்டி, தாத்யூஹம் இவைகளின் இனிமையான சத்தமுடையது; மீன், ஆமை இவைகள் நடமாடுவதால் அசையும் பத்மபராகம் நிறைந்தது. கதம்பம், நீர்நொச்சி, நீலவிருக்ஷம், நீபம், வஞ்சூலகம் இவைகளால் சூழப்பெற்றது, குந்தம், குரவகம், அசோகம், சிரீஷம், குடஜம்; இங்குதம்; குப்ஜகம், ஸ்வர்ணயூதி, நாகம், புன்னாகம், ஜாதி, மல்லிகை, சதபத்ரம், மாதவி, ஜாலகம் முதலிய விருக்ஷங்களால் சோபிப்பது. எப்பொழுதும் ருதுக்களின் பெருமையுடைய பல்வேறு விருக்ஷங்கள் நிறையப்பெற்றது. 15—20

அந்த மலையில் ஒவ்வொரு ஸமயம் அந்தப் பர்வதத்தையும் வனத்தையும் சார்ந்த ஒரு சிறந்த யானை, பெண்யானைகளுடன் முட்களும் த்வாரங்களுமுடைய மூங்கில்களையும் (ஸதாரண) மூங்கில்களையும், பிரம்புகளையும் விஸ்தாரமான கொடி முதலியன அடர்ந்த புதர்களையும் வ்ருக்ஷங்களையும் மிதித்துக்கொண்டு நடமாடும். 21

𑌯𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑌯𑍋 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌮𑍃𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌖𑌡𑍍𑌗𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌸𑌗𑍌𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚𑌮𑌰𑍍𑌯𑌃 ॥ 22

𑌵𑍃𑌕𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌷𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌶𑌲𑍍𑌯𑌾
𑌗𑍋𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌸𑌾𑌲𑌾𑌵𑍃𑌕𑌮𑌰𑍍𑌕𑌟𑌾𑌶𑍍𑌚 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌶𑍍𑌶𑌶𑌾𑌦𑌯
𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 ॥ 23

𑌸 𑌘𑌰𑍍𑌮𑌤𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌮𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌲𑌭𑍈𑌰𑌨𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌗𑌰𑌿𑌮𑍍𑌣𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍
𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌲𑌿𑌕𑍁𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌶𑌨𑍈𑌃 ॥ 24

𑌸𑌰𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑌂 𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌰𑍇𑌣𑍁𑌰𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂
𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌨𑍍𑌮𑌦𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍂𑌥𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌷𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍
𑌸𑌰𑍋𑌵𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑌮𑌥𑌾𑌗𑌮𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 25

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌰𑌯𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌃 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇॥௨௨॥ 𑌵𑍃𑌕𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿॥௨௩॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। [illegible] 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌘𑌰𑍍𑌮𑌤𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌦𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍀𑌮𑌦𑌶𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 [illegible]॥௨௪॥௨௫॥ [illegible] । 𑌨𑌿𑌜𑍇𑌨𑌵𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌰𑌾

இந்த யானை வாடை பட்டவளவில் ஸிம்ஹம் சிறந்த யானை புலி முதலிய துஷ்ட ம்ருகங்கள், கட்கம்ருகம், பெரும்ஸர்ப்பம், கௌரம்ருகம், க்ருஷ்ணம்ருகம், சரபம், சமரி இவைகள் பயந்து ஓடும். 22

செந்நாய் பன்றி எருமை கரடி சல்யம்ருகம் கோபுச்சம்ருகங்கள் நாய் குரங்கு அற்பமான மான் முயல் முதலியன இந்த யானையின் நோக்கமில்லாதவிடத்தில் அதன் அநுக்ரஹத்தால் பயமன்றி ஸஞ்சரிக்கும். 23

வெயிலால் தாபமடைந்த அந்தயானை ஒருசமயம் ஆண் யானைகளும், பெண் யானைகளும் சூழ மதஜலத்தைப்பெருக்கும் முப்பது வயதுள்ள யானைகள் அனுஸரிக்க, மதத்தைப் பானம் செய்யும் வண்டுக்கூட்டங்கள் ஸேவிக்க, பெருந்தன்மையினால் அந்தப் பர்வதம் நான்கு புறத்திலும் அசைய நடமாடிற்று. 24

மதத்தால் தளர்ச்சியடைந்த நேத்ரமுடைய அந்த யானை தாமரையின் மகரந்தங்கலந்த ஸரஸின் வாசனையை உணர்ந்து தாகத்தினால் துன்பமடைந்த தன் கூட்டத்துடன் சிறந்த அந்த ஸரஸின் ஸமீபத்திற்கு விரைவாக வந்தது. 25

𑌵𑌿𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂
𑌹𑍇𑌮𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌰𑍇𑌣𑍁𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌪𑍌 𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌗𑌤𑌕𑍍𑌲𑌮𑌃 ॥ 26

𑌸 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌶𑍀𑌕𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌨𑌿𑌪𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌨𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀 ।
𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍂𑌃 𑌕𑌲𑌭𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑍋
𑌨𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍋𑌽𑌜𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 27

𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 𑌦𑍈𑌵𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌰𑍁𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌗𑌜𑍋
𑌯𑌥𑌾𑌬𑌲𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌤𑌿𑌬𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ॥ 28

𑌤𑌥𑌾𑌤𑍁𑌰𑌂 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍇𑌣𑌵𑍋
𑌵𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ।
𑌵𑌿𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍁𑌶𑍁𑌰𑍍𑌦𑍀𑌨𑌧𑌿𑌯𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 𑌗𑌜𑌾𑌃
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌚𑌾𑌶𑌕𑌨𑍍 ॥ 29

𑌰𑍇𑌣𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌗𑌤𑌕𑍍𑌲𑌮𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌪𑍌 ॥௨௭॥௨௮॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍀𑌨𑌧𑌿𑌯𑌃

பின் ஸரஸில் ப்ரவேசித்தது. ஜலத்தில் மூழ்கிற்று. ச்ரமந்தீர்ந்த அந்த யானை நிர்மலமும் ஸ்வர்ணத்தாமரை கருநெய்தல் இவைகளின் வாஸனையுள்ளதுமாகிய நீரைத் தன் துதிக்கையின் நுனியால் எடுத்து அமுதம்போன்ற அதைப் பானம் செய்தது. 26

விஷ்ணு மாயையால் க்ருபணத்தன்மையுடனிருக்கும் அந்தக் கரியானது தன் துதிக்கையின் நுனியால் மொண்ட ஜலத்திவிலைகளால் 'க்ருஹஸ்தன்போல்' பெண் யானைகளையும் கெட்ட மதமுடைய யானைகளையும் ஸ்னானம்செய்வித்தது; பானம் செய்வித்தது; பிறகு அவைகளை மோந்து பார்த்தது. 27

ஓ ராஜனே ! அப்பொழுது தெய்வத்தின் ப்ரேரணையால், வலுவான ஒரு முதலையானது யானையின் பாதங்களைக் கோபத்துடன் க்ரஹித்தது. தற்செயலாக இந்த விபத்தை அடைந்ததும், மிகுந்த வலுவுள்ளதுமான கஜமானது தன் வலுவுள்ள வரையில் இழுத்துத் தப்ப முயன்றது. 28

வலுவுள்ள முதலை வன்மையாக இழுப்பதனல் மிகுந்த துன்பமுறும் தங்கள் குல முதலைப்பற்றி பெண் யானைகள் தீனமான குரலுடன் கதறிற்று. பக்கத்தில் ரக்ஷிப்பதற்காக வந்த மற்றுமுள்ள யானைகள் இதனை அதனின்று மீட்கச் சக்தி பெறவில்லை. 29

𑌨𑌿𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍋𑌰𑍇𑌵𑌮𑌿𑌭𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌨𑌕𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌗𑌮𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇
𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌮𑌂𑌸𑌤𑌾𑌮𑌰𑌾𑌃 ॥ 30

𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌬𑌲𑍌𑌜𑌸𑌾𑌂
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌲𑍇𑌽𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑍋
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌜𑌲𑍌𑌕𑌸𑌃 ॥ 31

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸 𑌯𑌦𑌾𑌪 𑌸𑌂𑌕𑌟𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌵𑌿𑌵𑌶𑍋 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ।
𑌅𑌪𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌚𑌿𑌰𑌂
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌥𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 32

𑌨 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌮𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯 𑌆𑌤𑍁𑌰𑌂 𑌗𑌜𑌾𑌃
𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।

𑌕𑌰𑍇𑌣𑌵𑌃 𑌤𑌂𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍁𑌶𑍁𑌃॥௨௯॥௩௦॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌬𑌲𑌂𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌓𑌜𑌃𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂𑌬𑌲𑌮𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂𑌜𑌲𑍌𑌕𑌸𑍋𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 ॥ ௩௧ ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌮𑌾𑌪 𑌤𑌦𑌾𑌦𑍇𑌹𑍀 ॥ ௩௨ ॥ 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌨𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌂𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰

ஓ பூபால! யானேயும் முதலேயும் இவ்வாறு சண்டை செய்துகொண்டு உள்ளும் வெளியிலும் ஒன்றுக்கொன்று இழுப்பதில் ஆயிரம் வருடம் சென்றன. இவ்விரண்டும் வலுவுள்ளவைகளாயிருப்பதைக் கண்ட தேவர்கள்விசித்ரமென்றெண்ணினர்கள். 30

பிறகு ஜலத்தில் இழுக்கப்படுவதனல் துன்பமடையும் கஜச்ரேஷ்டத்திற்கு வெகுகாலமான பின்பு உத்ஸாஹம், சரீரவன்மை இந்திரியவலு இவை மிகவும் குறைந்தன. ஜலத்தில் வஸிக்கும் முதலேக்கு மாறுதலாக யாவும் உண்டாயின. 31

அந்த கஜேந்திரமானது இவ்வாறு ப்ராணஸங்கடத்தை அடைந்தது. ப்ராணி பரதந்திரமாகையால் தன்னே விடுவித்துக்கொள்ள சக்தி இல்லாமல் வெகுகாலம் ஆலோசனேசெய்து பிறகு தற்செயலாக இந்த புத்தியை அடைந்தது. 32

துன்பமடைந்த என்னேப் பந்துக்களாகிய இந்த கஜங்களும் விடுவிக்கச் சக்தி பெறவில்லே. பெண் யானேகள் எவ்விதம் சக்திபெறக்கூடும்? என்னே முதலேரூபமான தெய்வபாசம் சூழ்ந்திருப்பதனல் நான் சக்தியற்றவனுயிருக்கி

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋
𑌽𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌚 𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥ 33

𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍇𑌶𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌰𑌗𑌾𑌤𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌚𑌣𑍍𑌡𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑌭𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌭𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌮𑍀𑌮𑌹𑌿 ॥ 34

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥௩௩॥ 𑌕𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕 𑌏𑌵𑍋𑌰𑌗𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 । "𑌭𑍀𑌷𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌵𑌤𑍇 𑌭𑍀𑌷𑍋𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌭𑍀𑌷𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃" 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

றேன். உயர்வுள்ள தேவர்களுக்கு ஆச்ரயனாகிய அந்தப் பரமபுருஷனைச் சரணமடைகிறேன். 33

வலுவுள்ளதும், கடோரமான வேகமுள்ளதும், எங்கும் ஓடுவதுமான யமனாகிய ஸர்ப்பத்தினிடமிருந்து மிகவும் பயந்து சரணம் புகுந்தவனை எந்த ஈசன் ரக்ஷிக்கிறானோ எவனிடம் பயந்து ம்ருத்யு ஓடுகிறானோ அந்த ஈசனைச் சரணமடைகிறேன். 34

2 - வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

‖ 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ‖

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 ।
𑌜𑌜𑌾𑌪 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ‖ 1

𑌓𑌂 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑌤 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌾𑌯𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 ‖ 2

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍
𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌮𑍍 ‖ 3

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌸 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌶𑌾𑌪𑌤𑌃 ‖

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿‖ 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿‖1‖ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌨𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌮 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍇𑌰𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌚𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂‖ ‘𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯 𑌨𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍌 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿‖2‖ 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌯𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌿‖3‖ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌹 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂

3-வது அத்யாயம்.

பாதராயணி (சுகர்) கூறுகிறார்.

இவ்விதம் புத்தியால் நிச்சயம் செய்துகொண்ட கஜமானது மனத்தை ஏகாக்ரப்படுத்திக்கொண்டு முன் ஜன்மத்தில் அப்யாஸம் செய்த ச்ரேஷ்டமான ஸ்தோத்ரத்தை ஹ்ருதயத்தில் ஜபம் செய்தது. 1

"ஓம்" எந்த பகவானல் இந்த தேஹம் முதலியவை சேதனமாகின்றனவோ அந்த ப்ரக்ருதி புருஷரூபனும், ஹ்ருதய குஹையில் சயனித்திருப்பவனும், பரமேச்வரனுமாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 2

எந்த அதிஷ்டானத்தில் இந்த ப்ரபஞ்சம் உண்டாகிறதோ, எந்த உபாதானத்தினின்று இது உண்டாகிறதோ, எவனல் இந்த ப்ரபஞ்சம் உண்டாக்கப்படுகிறதோ, எவன் இந்த ப்ரபஞ்சமாகவே இருக்கிறனே எவன் கார்யத்திற்கும் காரணத்திற்கும் பரமாகியவனே தானே உண்டான அந்த பகவானைச் சரணமடைகிறேன். 3

𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌦𑍃𑌕𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇
𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌲𑍋𑌽𑌵𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ 4

𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌶𑍋
𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑌹𑌨𑌂 𑌗𑌭𑍀𑌰𑌂
𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍇𑌽𑌭𑌿𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 5

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍
𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌤𑍋
𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌃 𑌸 𑌮𑌾𑌽𑌵𑌤𑍁 ॥ 6

𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 । 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌚𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍀𑌨𑌂 𑌸𑌚𑍍 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑌨𑍍 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌅𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । ''𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾'' 𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ 4 ॥ 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 - 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌹𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑌾𑌹𑌂 𑌗𑌂𑌭𑍀𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌿𑌡𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌃 ''𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍'' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ 5 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌈𑌰𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌗𑌮𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌮𑌾𑌮𑌵𑌤𑍁 ॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌹𑌿 । ''𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇

எந்த பகவான் தன் மாயையால் தன் ஆத்மாவில் கொடுக்கப்பட்டதும், சில ஸமயம் மறைவுள்ளதுமான இந்தக் கார்யகாரண ப்ரபஞ்சத்தை ஸாக்ஷியாகப் பார்க்கிறாரோ குறைவில்லாத த்ருஷ்டியுடையவனும், ஸ்வப்ரகாசனும், †பராத்பரனுமாகிய அந்த ஈசன் என்னைக் காக்கட்டும். 4

ஸகல உலகங்களுக்கும், எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான லோகபாலர்களும், காலத்தால் மரணமடைந்த பின் ப்ரவேசிக்க முடியாததும், முடிவற்றதுமான இருள் உண்டாயிற்று. அந்த இருளுக்குக் கடைசியில் எந்த ப்ரபு விளங்குகிறாரோ "ஆக்ருதிகளால் சேஷ்டிக்கும் நடனுடைய ஸ்வரூபம்போல்" எவருடைய ஸ்வரூபத்தைத் தேவர்களும் ரிஷிகளும் அறியார்களோ, அவருடைய ஸ்வரூபத்தை எந்த ப்ராணிதான் அறியவும் சொல்லவும் தகுதியுடையதாகும். அறிய முடியாத சரிதமுடைய அந்த பகவான் என்னை ரக்ஷிக்கட்டும். 5—6

---

† பராத்பரர்—ப்ரகாசமான சக்ஷுஸ் முதலியவற்றுக்கும் ப்ரகாசத்தைச் செய்பவர்.

𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 ।
𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌵𑍍𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍇
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸 𑌮𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥ 7

𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌾
𑌨 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷 𑌏𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌯
𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑌾𑌲𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ 8

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌅𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑍋𑌰𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌨𑌮 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 ॥ 9
𑌨𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 ॥ 10

[illegible]

எந்த பகவானுடைய மங்களஸ்வரூபத்தைப் பார்க்க விருப்பமுள்ள சிறந்த ஸாதுக்களாகிய முனிவர்கள் பற்றுதலைவிட்டு ப்ராணிகளிடம் ஆத்மா என்ற நோக்கங் கொள்ளும் சிறந்த மனமுள்ளவர்ளாகித் தவறுதலில்லாத ப்ரும்ஹசர்யவ்ரதம் முதலியவற்றை வனத்தில் அனுஷ்டிக்கிறார்களோ அந்த ஸ்வரூபனான பகவான் எனக்குக் கதியாகட்டும். 7

எந்த பகவானுக்கு ஜன்மமும், கர்மமும், நாமாவும், (பெயர்) ரூபமும், குணமும், தோஷமும் இல்லையோ ஆயினும் உலகங்களின் ப்ரளயம் உற்பத்தி இவைகளுக்காகத் தன் மாயையால் ஜன்மம் கர்மம் முதலியவைகளைக் காலத்திற்குத் தகுதியாக எவன் அடைகிறானோ அந்த ப்ரும்ஹரூபனும், பரமேச்வரனும், முடிவற்ற சக்தியுடையவனும், ரூபமில்லாதவனும், அநேக ரூபங்களுடையவனும், ஆச்சர்யமான செய்கை யுடையவனுமாகிய ஈசனுக்கு நமஸ்காரம்.

ஸ்வயம்பிரகாசனும், ஸாக்ஷியும், பரமாத்மாவுமாகிய வனுக்கு நமஸ்காரம். வாக்குகளுக்கும், மனதுக்கும், சித்தவிருத்திகளுக்கும், வெகுதூரத்திலிருப்பவனாகிய வாஸுதேவனுக்கு நமஸ்காரம். 10

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 ।
𑌨𑌮𑌃 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍁𑌖𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍇 ॥ 11

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌯 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍇 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌘𑌨𑌾𑌯 𑌚 ॥ 12

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍂𑌲𑌾𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 13

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌅𑌸𑌤𑌾 𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 14

𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 ‘𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌭𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍁𑌖𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇 ॥௧௧॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌘𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 ॥௧௨॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌿 𑌶𑍇𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 । “𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௧௩॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌹𑍇𑌤𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌅𑌸𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨 𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌸𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌂𑌬𑍇𑌨 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌸𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 “𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑍇” 𑌯𑌥𑌾𑌜𑌲𑍇𑌷𑍁𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑍇 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௪॥ 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌖𑌿𑌲𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣-

---

ஸமர்த்தனல் சுத்தமான ஸன்யாஸத்தால் அடையத்தக்க வரும், கைவல்ய நாதரும், மோக்ஷானந்தாநுபவ ரூபியுமாகிய முகுந்தருக்கு நமஸ்காரம். 11

சாந்தரும், கோரரும், மறைந்திருப்பவரும், (ஸத்வம் முதலிய) குணங்களின் தர்மங்களை அநுஸரிப்பவருமாகிய அச்யுதருக்கு நமஸ்காரம். விசேஷமில்லாதவரும், ஸமமாக உள்ளவரும், ஞானகனருமாகியவருக்கு நமஸ்காரம்.

க்ஷேத்ரஞ்ஞரும், எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரபுவும், ஸாக்ஷியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பூர்ணரும், க்ஷேத்ரஞ்ஞர்களுக்கு மூலமாகியவரும், ப்ரதானத்திற்கும், உற்பத்திகாரணருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 13

இந்திரியங்களெல்லாவற்றினுடைய விஷயங்களுக்கு த்ரஷ்டாவும், இந்திரிய விருத்திகளனைவற்றிற்கும் ஹேதுவாகியவரும், (அஹங்காரம் முதலிய) ப்ரபஞ்ச மாயையால் ஸூசனை செய்யப்பட்டவரும், (விஷயங்களில்) ஸத்ரூபமானதோற்றமுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 14

नमो नमस्तेऽखिलकारणाय
निष्कारणायाद्भुतकारणाय ।
सर्वागमाम्नायमहार्णवाय
नमोऽपवर्गाय परायणाय ॥ 15

गुणारणिच्छन्नचिदूष्मपाय
तत्क्षोभविस्फूर्जितमानसाय ।
नैष्कर्म्यभावेन विवर्जितागम-
स्वयंप्रकाशाय नमस्करोमि ॥ 16

मादृक्प्रपन्नपशुपाशविमोक्षणाय
मुक्ताय भूरिकरुणाय नमोऽलयाय ।

वाय अतश्च स्वयं निष्कारणाय कारणमेव पृथिव्यादिवद्विकारं वारयति अद्भुतकारणायेति सर्वं प्रत्येव प्रमाणमाह — सर्वेति । आगमाः पाञ्चरात्रादयः आम्नायाश्च वेदाः तेषां महार्णवाय स्रोतसामिव सर्वस्यावसानस्थानाय अपवर्गाय मोक्षरूपाय अतः परायणाय उत्तमाश्रयाय ॥ १५ ॥ गुणेति । गुणा एवारणयस्तैश्छन्नश्चिदूष्मा ज्ञानाग्निर्यस्य तस्मै तेषां गुणानां क्षोभकायैव विस्फूर्जितं बहिर्वृत्तिकं मानसं यस्य "सोऽकामयत बहु स्यां प्रजायेये"ति श्रुतेः । नैष्कर्म्यमात्मतत्त्वं तस्य भावेन भावनया निवर्तिता विवर्जिता आगमा विधिनिषेधलक्षणा यैस्तेषु स्वयमेव प्रकाशो यस्य तस्मै ॥ १६ ॥ मादृगिति । मादृक् मद्विधः यश्चासौ प्रपन्नपशुः तस्य पाशः अविद्या तस्य विशेषेण मोक्षणं येन तस्मै योग्यतामाह मुक्तायमोचनैपुण्ये हेतुः भूरिः करुणा यस्य अतस्तत्र अलयाय अनलसाय स्वांशेन सर्वजीवान्तर्यामिरूपेण सर्वेषां देहिनां मनसि प्रतीताय प्रत्यगात्मतया प्रत्यक्प्रत्यक् तस्मै तथावस्थितिः । पञ्चमि

எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாகியவரும், நிஷ்காரணரும், அற்புதகாரணரு மாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ஆகமங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் பெரிய ஸமுத்திரமாகியவரும், மோக்ஷரூபரும், உயர்வுள்ளவர்களுக்கு ஆச்ரயருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 15

குணமாகிய அரணிக்கட்டையில் மறைந்துள்ள ஞானமாகிய அக்னியை யுடையவரும், குணங்களின் கலக்க ஸமயத்தில் வெளி வ்ருத்தியுள்ள மன முடையவரும், ஆத்மதத்வத்தின் பாவனையால் தள்ளுபடியான விதிநிஷேத லக்ஷணங்களுடைய வர்களிடம் ஸ்வம்ப்ரகாசருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 16

சரணம் புகுந்த என்னைப்போன்ற பசுவின் அவித்யையை விசேஷமாக விடுவிப்பவரும், முக்தரும், மிகுந்த கருணையுள்ளவரும், சோம்பலில்லாத

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 17

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌪𑍍𑌤𑌗𑍃𑌹𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 ॥ 18

𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌾
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂
𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌽𑌦𑌭𑍍𑌰𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 19

𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 ।

[illegible]

வருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். தன்னம்சத்தால் பிராணிகளெல்லோருடைய மனத்தில் பிரஸித்தியுள்ள ப்ரத்யக் த்ருஷ்டியுள்ளவரும், மகானுமாகிய பகவானுக்கு நமஸ்காரம். 17

தேஹம், தனயன், ஆப்தர்கள், கிருஹம், பொருள், ஜனங்கள், இவைகளிடம் பற்றுடையவர்களால் அடையமுடியாதவரும், குணங்களின் பற்றற்றவரும், தேஹம் முதலியவற்றில் பற்றற்றவர்களால் ஹ்ருதயத்தில் த்யானம் செய்யப்படுகிறவரும் ஞானஸ்வரூபரும், பகவானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் இவைகளை விரும்புகிறவர்கள் எந்த பகவானை பஜித்து வேண்டுவதான பலனை அடைகிறார்களோ, எவர் மற்றுமுள்ள நன்மைகளையும் அழிவில்லாத தேஹத்தையும் கொடுக்கிறாரோ மிகுந்த கருணையுடைய அந்த ஈசன் எனக்கு விமோசனத்தைச் செய்யட்டும். 19

மிகவும் அற்புதமும், மிகவும் மங்களமுமான ஈசன் சரித்திரத்தைக் கானம் செய்பவர்களும், ஆழ்ந்தக் கடலில் முழுகியவர்களும், முக்தர்களை

அத்யத்புதம் தச்சரிதம் ஸுமங்களம்
காயந்த ஆநந்தஸமுத்ரமக்நாஃ ॥ 20

தமக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரம் பரேஶம்
அவ்யக்தமாத்யாத்மிகயோககம்யம் ।
அதீந்த்ரியம் ஸூக்ஷ்மமிவாதிதூரம்
அநந்தமாத்யம் பரிபூர்ணமீடே ॥ 21

யஸ்ய ப்ரஹ்மாதயோ தேவா வேதா லோகாஶ்சராசராஃ ।
நாமரூபவிபேதேந பல்க்வ்யா ச கலயா க்ருதாஃ ॥ 22

யதார்சிஷோऽக்நேஃ ஸவிதுர்கபஸ்தயோ
நிர்யாந்தி ஸம்யாந்த்யஸக்ருத் ஸ்வரோசிஷஃ ।
ததா யதோऽயம் குணஸம்ப்ரவாஹோ
புத்திர்மநஃ காநி ஶரீரஸர்காஃ ॥ 23

ஏகம் ஸாம்ஹதிகம் பரமேஶ்வரைகஸேவைகஶீலத்வமுத்தரேணாந்வயஃ தேஷாம் நிஷ்காமத்வமாஹ தாஃ யே வை பகவதஃ ஸகாஶாந்ந கஞ்சனார்த்தம் ப்ரபந்நாஃ ஸேவிதவந்தஃ ॥ ௨௦ ॥ தமிதி । அத்யத்புதகஸம்ஜ்ஞகப்ரபஞ்சமாயயா க்ஷரகார்யவிஶேஷணாநி ॥ ௨௧ ॥ பரிபூர்ணத்வம் ப்ரபஞ்சரூபேணாபி ஸ்திதிஃ—யஸ்யேதி । பல்க்வ்யா ஸ்வல்பயா கலயா அம்ஶேந க்ருதாஃ ஸ்ருஷ்டா இதி த்ருதீயேநாந்வயஃ ॥ ௨௨ ॥ கதம் க்ருதா இத்யபேக்ஷாயாம் த்ருஷ்டாந்தமாஹ—யதேதி । யதார்சிஷோऽக்நேரிதி । ப்ரவாஹோ த்ருஷ்டாந்தஃ ஸவிதுர்கபஸ்தய இத்யாதிநா நிர்யாந்தி உத்பத்யந்தே ஸம்யாந்தி லீயந்தே குணஸம்ப்ரவாஹ ஏவ ஹ புத்திர்மநஃ காநீதி கரணாநி ஶரீரஸர்காஃ காயாஃ தே ஹ ப்ரவாஹா அபி யதோ பவந்தி ஸஃ ॥ ௨௩ ॥

ஸேவித்தவர்களுமாகிய பரமாத்ம பக்தர்கள் எந்தப்பிரயோஜனத்தையும் விரும்புகிறதில்லை, அக்ஷரரும், ப்ரம்ஹரூபியும், பரமேசரும், அவ்யக்தரும், ஆத்யாத்மிகயோகத்தால் அடையத்தக்கவரும், இந்திரியங்களை அதிக்ரமித்திருப்பவரும், ஸூக்ஷ்மம் போல வெகு தூரத்திலிருப்பவரும்; ஸ்துதிக்கத்தக்கவருமாகிய அந்த அநந்தரை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறேன். 20-21

ப்ரும்ஹா முதலிய தேவர்களும், வேதங்களும், சாஸ்திரங்களும் ஸ்தாவர ஜங்கமங்களும் நாமரூபங்களின் பிரிவால் பகவானுடைய ஸ்வல்ப கலையால் ஏற்பட்டவைகள். 22

அக்னியினிடமிருந்து ஜ்வாலைகளும், ஸூர்யனிடமிருந்து கிரணங்களும் உண்டாகி லயமடைவதுபோல், பகவானுடைய தேஜஸினின்று குணங்களின் ப்ரவாகமான புத்தி, மனம், இந்திரியங்கள், சரீரஸ்ருஷ்டி இவை அடிக்கடி உண்டாகின்றன; லயத்தையும் அடைகின்றன, 23

ஸ வை ந தேவாஸுரமர்த்யதிர்யங்
 ந ஸ்த்ரீ ந ஷண்டோ ந புமாந் ந ஜந்து: ।
நாயம் குண: கர்ம ந ஸந் ந சாஸந்
 நிஷேதஶேஷோ ஜயதாதஶேஷ: ॥ 24

ஜிஜீவிஷே நாஹமிஹாமுயா கி-
 மந்தர்பஹிஶ்சாவ்ருதயேபயோந்யா ।
இச்சாமி காலேந ந யஸ்ய விப்லவ-
 ஸ்தஸ்யாத்மலோகாவரணஸ்ய மோக்ஷம் ॥ 25

ஸோஹம் விஶ்வஸ்ருஜம் விஶ்வமவிஶ்வம் விஶ்வவேதஸம் ।
விஶ்வாத்மாநமஜம் ப்ரஹ்ம ப்ரணதோஸ்மி பரம் பதம் ॥ 26

கிந்தத்தேவாதீநாம் அந்யதமோ நாபி தத்வ்யதிரிக்த இத்யாஹ — ஸ வை இதி ! ந ஜந்து: ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகவ்யதிரிக்த: ப்ராணிமாத்ரோபி ந கிம் து ஸர்வஸ்ய நிஷேதே க்ருதே யச்சிஷ்யத இதி நிஷேதஶேஷ: ஸர்வதா ஸ அஶேஷாத்மகஶ்ச ஜயதாத் ஆவிர்மோக்ஷணாய ஸ்புரத்வித்யர்த்த: ॥ 24 ॥ நக்ராஹாத்முக்தஸ்ய மோக்ஷேணாஹம் ஜீவிதுமிச்சாமி தத்ராஹ — அந்தர்பஹிஶ்சாவிவேகவ்யாப்தயா அநயா இபயோந்யா கிம் ப்ரயோஜநம் ஆத்மலோகஸ்ய ஆத்மப்ரகாஶஸ்யாவரணரூபாத் அஜ்ஞாநாத் தஸ்மாத் மோக்ஷமிச்சாமி யஸ்ய மோக்ஷஸ்ய காலேந நாஶோ நாஸ்தி யத்வா தேஹஸ்ய பரிணாமேந நாஶோ நஸ்த்யேவ கிம் தந்மோக்ஷப்ரயாஸேந ஆத்மலோகாவரணஸ்ய து காலேந விப்லவோ நாஸ்தீத்யதோ மோக்ஷணமிச்சாமீத்யர்த்த: ॥ 25 ॥ ஸோஹமித்யாதி ! விஶ்வம் விஶ்வரூபம் அவிஶ்வம் விஶ்வவ்யதிரிக்தம் விஶ்வம் வேதயதீதி விஶ்வவேதஸம் உபகரணம் யஸ்ய தம் விஶ்வஸ்யாத்மாநம் கேவலம் ப்ரணதோஸ்மி ந த்வந்யம் ஜாநாமி ॥ 26 ॥

அவ்வீசன் தேவனுமல்ல; மானிடனுமல்ல; திர்யக்குமல்ல; ஸ்திரீயுமல்ல புருஷனுமல்ல; நபும்ஸகனுமல்ல; பிராணியுமல்ல; குணமுமல்ல; கர்மாவுமல்ல ஸத்துமல்ல; அஸத்துமல்ல; யாவற்றையும் நிஷேதிக்க மீதியாக உள்ளவரும்; ஸர்வஸ்வரூபருமாகிய அந்த ஈச்வரன் தோன்றவேண்டும். 24

நான் ஜீவித்திருக்க விரும்பவில்லை. உள்ளும், வெளியிலும், அவிவேகம் சூழ்ந்த இந்த கஜ ஜன்மத்தால் என்ன பயன் ? ஆத்மப்ரகாசத்திற்கு ஆபாண மான அஞ்ஞானத்தின் விமோசனத்தை விரும்புகிறேன். அந்த மோக்ஷத் திற்குக் காலத்தால் நாசமில்லை. 25

மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ள நான் உலகங்களைப் படைத்தவரும், உலக ரூபியும், உலகத்திற்கு வேறுபட்டவரும், உலகத்தையே பொருளாக உடை யவரும், உலகத்திற்கு ஆத்மாவும், ஜன்மமில்லாதவரும் மிகவும் அடையத் தக்கவரும், பிரஹ்மமுமாகிய ஈசனை நமஸகரிக்கிறேன். 26

யோக³ரந்தி⁴தகர்மாணோ ஹ்ருதி³ யோக³விபா⁴விதே ।
யோகி³நோ யம் ப்ரபஶ்யந்தி யோகே³ஶம் தம் நதோऽஸ்ம்யஹம் ॥ 27

நமோ நமஸ்துப்⁴யமஸஹ்யவேக³
ஶக்தித்ரயாயாகி²லதீ⁴கு³ணாய ।
ப்ரபந்நபாலாய து³ரந்தஶக்தயே
கதி³ந்த்³ரியாணாமநவாப்யவர்த்மநே ॥ 28

நாயம் வேத³ ஸ்வமாத்மாநம் யச்ச²க்த்யாஹந்தி⁴யா ஹதம் ।
தம் து³ரத்யயமாஹாத்ம்யம் ப⁴க³வந்தமிதோऽஸ்ம்யஹம் ॥ 29

॥ ஶ்ரீ ஶுக꞉ ॥

ஏவம் க³ஜேந்த்³ரமுபவர்ணிதநிர்விஶேஷம்
ப்³ரஹ்மாத³யோ விவித⁴லிங்க³பி⁴தா³பி⁴மாநா꞉ ।

யோக³ம் விநா து³ர்ஜ்ஞாநத்வமாஹ—யோகே³தி । யோகே³ந ப⁴க³வத்³ப⁴க்தியோகே³ந ரந்தி⁴தாநி த³க்³தா⁴நி கர்மாணி யேஷாம் தே யம் ப்ரபஶ்யந்தி ॥ 27 ॥ கிஞ்ச ஸர்வைரபி யோகி³பி⁴ரேவ கிம் நாதி⁴க³த꞉ தத்ராஹ—நம இதி । ஸத்த்வாதி³லக்ஷணாயஸ்ய ... ஶக்தித்ரயம் யஸ்ய தஸ்மை அகி²லதீ⁴கு³ணாய ஸர்வேந்த்³ரியாணாம் ... கதி³ந்த்³ரியாணாம் குத்ஸிதாநி இந்த்³ரியாணி யேஷாம் தேஷாம் அநவாப்யம் வர்த்ம யஸ்ய ॥ 28 ॥ நேதி । யச்ச²க்த்யா யந்மாயயா அஹந்தி⁴யா ஹத꞉ ... அயம் ஜீவ꞉ ஸ்வமாத்மாநம் ந வேத³ தம் ... ஆஶ்ரிதோऽஸ்மி ॥ 29 ॥ ஏவமிதி । உபவர்ணிதம் நிர்விஶேஷம் ... விநா ... யேந தம் விவிதா⁴ ... லிங்க³பி⁴தா³ ... தஸ்யா ...

யோகத்தால் சுருங்கிய கர்மங்களையுடைய யோகிகள் யோகத்தால் த்யானிக்கப்பட்ட மனத்தில் எவரைப் பார்க்கிருர்களோ யோகேச்வரராகிய அந்தப் பரமாத்மாவை நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 27

மிகுந்த வேகமுள்ள மூன்று சக்திகளுடையவரும் இந்திரியங்களனைவற்றிற்கும் விஷயமாகியவரும் சரணம் புகுந்தவர்களை ரக்ஷிப்பவரும் கணக்கற்ற சக்தியுடையவரும் கெட்ட இந்திரியங்களை யுடையவர்களால் அடையப்படாத மார்க்கத்தையுடையவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 28

ஈசனுடைய சக்தியாகிய நபன் என்னும் வுத்தியால் சூழப்பெற்ற இந்தப் பிராணி தன்னை ஆத்மாவென்று அறியாதபடி அப்படிப்பட்ட நான் அழிவில்லாத மஹிமையுள்ள அந்த பகவானைச் சரணமடைகிறேன். 29

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிருர்.

பலவிதமான மூர்த்தி பேதத்தில் அபிமானமுள்ள பிருமஹா முதலிய தேவர்கள் இவ்விதம் பரதத்வத்தைப் பற்றி வர்ணித்த கஜேந்திரத்தினிடம்

नैते यदोपससृपुर्निखिलात्मकत्वा-
त्तत्राखिलामरमयो हरिराविरासीत् ॥ 30

तं तद्वदार्तमुपलभ्य जगन्निवासः
स्तोत्रं निशम्य दिविजैः सह संस्तुवद्भिः ।
छन्दोमयेन गरुडेन समुह्यमान-
श्चक्रायुधोऽभ्यगमदाशु यतो गजेन्द्रः ॥ 31

सोऽन्तस्सरस्युरुबलेन गृहीत आर्तो
दृष्ट्वा गरुत्मति हरिं ख उपात्तचक्रम् ।
उत्क्षिप्य साम्बुजकरं गिरमाह कृच्छ्रा-
न्नारायणाखिलगुरो भगवन्नमस्ते ॥ 32

तं वीक्ष्य पीडितमजः सहसावतीर्य
सग्राहमाशु सरसः कृपयोज्जहार ।
ग्राहाद्विपाटितमुखादरिणा गजेन्द्रं
संपश्यतां हरिरमूमुचदुस्रियाणाम् ॥ 33

इति श्रीभागवते अष्टमस्कन्धे तृतीयोऽध्यायः.

दानोपेक्षां कृतवत्सु ते यदा नोपजग्मुः तत्र तदा अखिलामरमयः सर्वदेवमयो हरिः ॥ ३० ॥ तमिति । दिविजैर्देवैः सह संस्तुवद्भिः उपेत्य स्तुतिं श्रुत्वोपागात् ॥ ३१ ॥ स इति । दृष्ट्वा उपात्तम् उद्यतं चक्रं येन ॥ ३२ ॥ तमिति । ग्राहाद्विपाटितमिति ततः सहसा अवतीर्य अरिणा चक्रेण विपाटितं मुखं यस्य उस्रियाणां देवानाम् ॥ ३३ ॥

इति भावार्थदीपिकायां तृतीयाध्याय व्याख्या.

வாவில்லை. அப்பொழுது ஸர்வஸ்வரூபியாகையால் ஸர்வதேவஸ்வரூபராகிய விஷ்ணுவே தோன்றினர். 30

லோகநிவாஸனாகிய ஈசன் முற்கூறிய விதம் துன்பமடைந்த கஜத்தை யடைந்து அது ஸ்துதி செய்வதையுங் கேட்டு ரக்ஷிக்க வேதமயமான கருடனால் வகிக்கப்பெற்று சக்ரத்தை ஆயுதமாகக் கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் தேவர்களுடன் கஜேந்திரமிருக்குமிடம் விரைவாக வந்தார். 31

ஸரஸுக்குள் மிகுந்த வலுவுடைய முதலையால் க்ரஹிக்கப்பட்ட கஜமானது துன்பமடைந்து ஆகாயத்தில் கருடன் மீதிருந்து சக்ராயுதமெடுத்த ஹரியைப்பார்த்து, தாமரை மலருடன் கூடியகையை உயரவெடுத்து ப்ரயாஸையுடன் ஓ நாராயண! உமக்கு நமஸ்காரம்! என்னும் சொற்களை யுரைத்தது. 32

அஜராகிய அச்யுதன் துன்படைந்த கஜத்தைப் பார்த்து விரைவில் (கருடனை விட்டு இறங்கி) ஸரஸினின்று முதலையுடன் கஜத்தை விரைவில் கருணையுடன் உயரத்தூக்கினர். விஷ்ணுவானவர் தேவர்கள் பார்த்திருக்க சக்ரத்தால் பிளவுண்ட வாயையுடைய முதலையினிடமிருந்து கஜேந்திரத்தை விடுவித்தார். 33

3-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑍋𑌗𑌮𑌾𑌃 ।
𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌃 ‖ 1

𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑍁𑌃 ।
𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ‖ 2

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌸 𑌵𑍈 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌶𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌹𑍂𑌹𑍂𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ‖ 3

𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌪𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌗𑌜𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ‖

‖1-2‖ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍂𑌹𑍂𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌕𑌯𑌾 𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑌕𑌰𑍍𑌷 𑌸 𑌚 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌶𑌾𑌪 𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌚𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ‖3‖ 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍋𑌽𑌯𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌂

4-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

அப்பொழுது ப்ரும்ஹா, ருத்ரர் இவர்களை முன்னிட்ட தேவர்களும், ரிஷி களும், கந்தர்வர்களும் விஷ்ணுவின் அந்தச் செய்கையைக் கொண்டாடி புஷ்ப மாரி பொழிந்தார்கள். 1

துந்துபி வாத்தியங்கள் முழங்கின. திவ்ய கந்தர்வர்கள் நர்த்தனம் செய் தார்கள். பாடினார்கள், ரிஷிகள், சாரணர்கள், ஸித்தர்கள், முதலியவர்கள் புருஷோத்தமரை ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். 2

ஹூஹூ என்கிற பெயருள்ள கந்தர்வச்ரேஷ்டன் ‡ தேவலமுனிவரின் சாபத்தால் முதலை வடிவமாகி இருந்தான். இந்த முதலை உடனே ஆச்சர்ய மான ரூபத்தைத் தரித்து சாபவிமோசனமடைந்து உத்தம ச்லோகரும், அழி வில்லாதவரும், ஈச்வரரும் யசஸுக்கு இருப்பிடமாகியவரும் கீர்த்தனம் செய்

‡ தேவலமுனிவர் ஸரஸில் ஸ்நாநம் செய்வதற்கு இறங்கினர். அப்பொழுது அங்கு ஸ்திரீகளுடன் ஜலக்கிரீடை செய்துகொண்டிருந்த ஹூஹூ என்னும் கந்தர்வன் தேவ லமுனிவரது பாதங்களைப் பிடித்திழுத்தான். அந்த முனிவர் கோபமடைந்து அந்த கந்தர் வனை முதலையாகக் கடவதென்று சபித்தார். உடனே இவன் அநுக்கிரஹிக்கவேண்டு மெனக்கேட்டுக் கொண்டான். பிறகு முனிவர் ஏ கந்தர்வ! நீ இவ்விதமே கஜேந்திரனைப் பிடித்துக்கொள்; அப்பொழுது கஜத்தைக்காக்க வரும் வாசுதேவன் உன்னையும் இச் சாபத்தினின்றும் விடுவிப்பார் என்றார். இந்த வரலாறு இதிஹாஸம் கூறுவதாம்.

प्रणम्य शिरसाधीशमुत्तमश्लोकमव्ययम्।
अगायत यशोधाम कीर्तन्यगुणसत्कथम्॥ 4

सोऽनुकम्पित ईशेन परिक्रम्य प्रणम्य तम्।
लोकस्य पश्यतो लोकं स्वमगान्मुक्तकिल्बिषः॥ 5

गजेन्द्रो भगवत्स्पर्शाद्विमुक्तोऽज्ञानबन्धनात्।
प्राप्तो भगवतो रूपं पीतवासाश्चतुर्भुजः॥ 6

स वै पूर्वमभूद्राजा पाण्ड्यो द्रविडसत्तमः।
इन्द्रद्युम्न इति ख्यातो विष्णुव्रतपरायणः॥ 7

स एकदाराधनकाल आत्मवान्
गृहीतमौनव्रत ईश्वरं हरिम्।
जटाधरस्तापस आप्लुतोऽच्युतं
समर्चयामास कुलाचलाश्रमः॥ 8

यदृच्छया तत्र महायशा मुनिः
समागमच्छिष्यगणैः परिश्रितः।

अतः कीर्तन्याः कीर्तनीयाः गुणाः सत्कथाश्च यस्य तम्॥४॥ स इति। स्वं लोकं गन्धर्वलोकम्॥५॥७॥ स इति। कुलाचले मलयाख्ये आश्रमो यस्य॥

வதற்குரியதும் சிறந்ததுமான சரிதமுடைய பகவானைச் சிரஸால் வணங்கிக் கானம் செய்தான், 3-4

ஈசனால் கருணை செய்யப்பட்ட கந்தர்வன் பாபங்கள் நீங்கியவனாகி ஹரியை வலம் வந்து வணங்கி ஜனங்கள் பார்த்திருக்கத் தனது கந்தர்வலோகஞ் சென்றான். 5

கஜேந்திரமானது பகவான் தொட்டதால் அஞ்ஞான பந்தத்தினின்று விடுபட்டு மஞ்சள் பட்டாடை யுடுத்ததாய் நான்கு புஜங்களைப் பெற்று பகவானுடைய ரூபத்தை அடைந்தது. 6

இந்த கஜமானது முன் பாண்டியராஜாவாக இருந்தது. அவ்வரசன் தமிழ் நாட்டில் ச்ரேஷ்டனாகியவன்; இந்திரத்யும்னன் என்று பிரஸித்திபெற்றவன்; விஷ்ணுவைச்சார்ந்த விரதங்களை முக்கியமாகக்கொண்டவன். 7

ஒரு ஸமயம் இந்த இந்திரத்யும்னராஜன், மலயபர்வதத்தில் ஆச்ரமமமைத்துப் பகவானைப் பூஜிக்கத் தொடங்கினான். தைர்யமுடையவனும், மௌன வ்ரதமுள்ளவனும், ஜடைகளைத் தரித்தவனும், தாபஸனும், ஸ்நானம் செய்தவனுமாகி ஈச்வரரும் அச்சுதருமாகிய ஹரியைப் பூஜிக்கலுற்றான். 8

உயர்ந்த கீர்த்திவாய்ந்தவரும், அநேக சிஷ்யர்கள் சூழப்பெற்றவருமாகிய அகஸ்திய முனிவர் தற்செயலாக அவ்விடம் வந்தார். அம்முனிவர் மௌன

தம் வீக்ஷ்ய தூஷ்ணீமக்ருதார்ஹணாதிகம்
ரஹஸ்யுபாஸீநம்ருஷிஶ்சுகோப ஹ ॥ 9

தஸ்மா இமம் ஶாபமதாதஸாது:
ரயம் து³ராத்மா(அ)க்ருதபுத்திரத்ய ।
விப்ராவமந்தா விஶதாம் தமிஸ்ரம்
யதா² கஜ: ஸ்தப்தமதி: ஸ ஏவ ॥ 10

॥ ஶ்ரீ ஶுக: ॥

ஏவம் ஶப்த்வா கதோ(அ)கஸ்த்யோ பகவாந் ந்ருப ஸாநுக: ।
இந்த்ரத்யும்நோ(அ)பி ராஜர்ஷிர்திஷ்டம் ததுபதாரயந் ॥ 11

ஆபந்ந: கௌஞ்ஜரீம் யோநிமாத்மஸ்ம்ருதிவிநாஶிநீம் ।
ஹர்யர்சநாநுபாவேந யத்கஜத்வே(அ)ப்யநுஸ்ம்ருதி: ॥ 12

ஏவம் விமோக்ஷ்ய கஜயூதபமப்ஜநாப:
தேநாபி பார்ஷதகதிம் கமிதேந யுக்த: ।

ஶ்ரீ॥ யத்ருச்சயேதி। தூஷ்ணீம் ரஹஸி உபாஸீநம் வீக்ஷ்ய॥ ௯॥ ஶாபமேவாஹ— தஸ்மா இதி । அஸாதுரித்யாதி அக்ருதா அஶிக்ஷிதா புத்திர்யஸ்ய கஜேநேவ ஸ்தப்தமதிஸ்ஸ ஏவாயம் அந்த: ஸ்வயமேவ கஜயோநிம் விஶத்விதி ஶேஷ: ॥ ௰ ॥ ஏவமிதி। திஷ்டம் தைவம் ப்ராப்தம் ததுபதாரயந் ஆலோசயந்॥ ௧௧॥ ஆபந்ந இதி। கௌஞ்ஜரீம் யோநிமாபந்ந: தஸ்யாம் அபி ஆத்மஸ்ம்ருதிர்ஜாதேத்யத்ராஹ—ஹர்யர்சநாநு

மாகத் தனிமையில் இருப்பவனும் தனக்கு பூஜை முதலியவற்றைச் செய்யாத வனுமாகிய அவ்வரசனைப் பார்த்துக் கோபமடைந்தார். 9

இந்த இந்திரத்யும்ன ராஜன்; துஷ்டன், துராத்மா, சிக்ஷிக்கப்படாத புத்தியுள்ளவன், வேதியர்களை அவமதித்தவன், யானைபோன்றவன் அசைவற்ற அறிவுள்ளவன். ஆகையால் இவன் துக்கத்தை யடைந்து கஜமாகவே ஆகக் கடவன் என்று சாபத்தை இவ்வரசனுக்குக் கொடுத்தார். 10

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! பகவானாகிய அகஸ்திய முனிவர் இவ்விதம் சாபங்கொடுத்துப் பரிவாரங்களுடன் சென்றார். இந்திரத்யும்ன ராஜரிஷியும் இது தைவத்தால் வந்ததென்று கவனித்துத் தன்னுடைய ஸ்மரணத்தைப் போக்கும் கஜஜன்மத்தை அடைந்தான். விஷ்ணுபூசை செய்த மஹிமையால் கஜமாக இருக்கும் பொழுதும் ஸ்மரணம் உண்டாயிற்று. 11-12

கருடவாஹனராகிய பத்மநாபர், கஜச்ரேஷ்டத்தை மேற்கூறிய விதம் சாபத்தினின்றும் விடுவித்து பார்ஷதத் தன்மையை அடைந்த யானையுடன்

गन्धर्वसिद्धविबुधैरुपगीयमान
　　कर्माद्भुतं स्वभवनं गरुडासनोऽगात् ॥ 13
एवं महाराज तवेरितो मया
　　कृष्णानुभावो गजराजमोक्षणम् ।
स्वर्ग्यं यशस्यं कलिकल्मषापहं
　　दुःस्वप्ननाशं कुरुवर्य शृण्वताम् ॥ 14
यथानुकीर्तयन्त्येतच्छ्रेयस्कामा द्विजातयः ।
शुचयः प्रातरुत्थाय दुःस्वप्नाद्युपशान्तये ॥ 15
इदमाह हरिः प्रीतो गजेन्द्रं कुरुसत्तम ।
शृण्वतां सर्वभूतानां सर्वभूतमयो विभुः ॥ 16

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

ये मां त्वां च सरश्चेदं गिरिकन्दरकाननम् ।
वेत्रकीचकवेणूनां गुल्मानि सुरपादपान् ॥ 17

नानुभावेनेति ॥१२॥ कर्माद्भुतं स्वभवनं अगात् ॥१३॥ एवमिति । [illegible] गजराजमोक्षं [illegible] स्वर्ग्यमित्यादि दुःस्वप्नं नाशयतीति तथा ॥१४॥ यदिति । शुचयः श्रेयस्कामाः [illegible] ॥१५॥ [illegible] ॥१६॥ [illegible]

கந்தர்வர்களாலும், ஸித்தர்களாலும், தேவர்களாலும் கானம் செய்யப்படும் செய்கையை யுடையவராகி அற்புதமான தம்முலகம் சென்றார். 13

ஓ மஹாராஜ! இவ்விதம் கஜேந்திர மோக்ஷம் என்னும் ஹரிமஹிமையை உமக்குக் கூறினேன்! இந்த கஜேந்திர மோக்ஷமானது ஸ்வர்க்கத்திற் குரியது. யசஸைக் கொடுப்பது. கலியின் கல்மஷத்தைப் போக்குவது. துஸ்வப்ன தோஷத்தைப் போக்குவது. குருச்ரேஷ்ட! கேட்பவர்களுக்கு இந்தப்பலனேற் படுகிறது. 14

ச்ரேயஸ்ஸை விரும்பியவர்களும், பரிசுத்தர்களுமான ப்ராம்ஹணர்கள் காலையில் எழுந்து துஸ்வப்னம் முதலிய தோஷம் நீங்குவதற்காக இந்தச் சரித்திரத்தை விதிப்படி கீர்த்தனம் செய்கிறார்கள். 15

ஓ ச்ரேஷ்டனாகிய பரீக்ஷித்து ராஜனே! ஸர்வபூதஸ்வரூபரும் பிரபுவுமான ஹரியானவர் அன்புகூர்ந்து ஸர்வபூதங்களும் கேட்க கஜேந்திரத்தைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார். 16

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ கஜேந்திரனே! என்னையும் உன்னையும் இந்த ஸரஸ், மலை, குஹை, வனம், பிரம்பு, (துவாரமுடைய மூங்கில்) (துவாரமில்லாத) மூங்கில், லதாக்ரு

𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌣𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌮𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 18

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌂 𑌕𑍌𑌮𑍋𑌦𑌕𑍀𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌤𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 19

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌚 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 20

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 21

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 ॥ 22

𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌂 𑌸𑌿𑌤𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 23

𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌪𑌰𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌮 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌽𑌂𑌹𑌸𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ 24

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௭॥௨௧॥ 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌰𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍀𑌃 ॥௨௨॥ 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌿𑌤𑌵𑌾𑌰𑌣𑌮𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂 ॥௨௩॥ 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵

ஹங்கள், தேவ விருக்ஷங்கள் ஆகிய இவைகளையும் என்னுடையவும், பிரம்ஹாவினுடையவும், சிவனுடையவும் ஸ்தானமாகிய இந்த சிகரங்களையும் எனக்குப் பிரியமுள்ள இருப்பிடமான பாற்கடல், ப்ரகாசமுள்ள ச்வேதத்வீபம் ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம், வனமாலை, கதை, கௌமோதகி, சங்கு, சக்ரம், பக்ஷிராஜனுகிய கருடன், எனது ஸூக்ஷ்மாம்சமான ஆதிசேஷன், என்னைச் சார்ந்த லக்ஷ்மீதேவி, பிரம்ஹா, நாரதர், ருத்ரர், ப்ரஹ்லாதன், என்னுடைய மத்ஸ்ய, கூர்ம, வராஹம் முதலிய அவதாரங்களால் ஏற்பட்டவைகள் மிகுந்த புண்யமான செய்கைகள் ஆகிய இவற்றையும், ஸூர்யன், சந்திரன், அக்நி, ப்ரணவம், ஸத்யம், மாயை, கோ, வேதியர்கள், அழிவில்லாத தர்மம், தர்மருக்கும் சந்திரனுக்கும், கச்யபருக்கும், பத்னிகளாகிய தக்ஷன் குமாரிகள், கங்கை, ஸரஸ்வதி, நர்மதை, யமுனை, ஐராவதம், த்ருவன்; ஏழு ப்ரும்ஹரிஷிகள், புண்ய கீர்த்தியுள்ள மானிடர்கள் என்னுடைய அம்சமுள்ளவைகள் ஆகிய இவர்களையும் எவர்கள் விடியற்காலையில் எழுந்து பரிசுத்தர்களும் ஏகாக்ர மனமுடையவர்களுமாகி ஸ்மரிக்கின்றார்களோ அவர்கள் தோஷமெல்லாவற்றினின்றும் விடுபடுகிறார்கள். 17—24

யே மாம் ஸ்துவந்த்யநேநாங்க ப்ரபுத்ய நிஶாத்யயே ।
தேஷாம் ப்ராணாத்யயே சாஹம் ததாமி விபுலாம் மதிம் ॥ 25

॥ ஶ்ரீ ஶுகः ॥

இத்யாதிஶ்ய ஹ்ருஷீகேஶः ப்ராத்மாய ஜலஜோத்தமம் ।
ஹர்ஷயந்விபுதாநீகமாருரோஹ கககாதிபம் ॥ 26

இதி ஶ்ரீ பாகவதே அஷ்டமஸ்கந்தே
சதுர்தோத்யாயः.

ஆஹிதாः ஸகாமாः ... ॥ ஜலஜோத்தமம் ஶங்கவரம் ப்ராத்மாய வாதயித்வா ॥

இதி ஶ்ரீதரஸ்வாமிவிரசிதாயாம் ... சதுர்தோத்யாயவ்யாக்யா.

ஓ கஜச்ரேஷ்டனே! எவர்கள் விடியற்காலையில் விழித்து இந்த ஸ்துதியால் என்னை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குப் பிராணவினாச ஸமயத்திலும் நான் மிகுந்த அறிவைக்கொடுக்கிறேன், 25

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஹ்ருஷீகேசன் இவ்வாறு கட்டளையிட்டு உயர்ந்த சங்கத்வனி செய்து தேவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்திக் கருடன் மீதேறினார். 26

4 - வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌘𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 1

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋 𑌰𑍈𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌸𑍋𑌦𑌰𑌃 ।
𑌬𑌲𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌹𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌃 ॥ 2

𑌵𑌿𑌭𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌰𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌿𑌰𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ 3

𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ।
𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌲𑌯𑌾 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 4

[illegible] ।
[illegible] ॥
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌹 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 [illegible] ।
[illegible] ॥
1 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌃 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 ॥

5-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! கஜேந்திரத்தைச் சாபத்தினின்றும் விடுவித்ததும் புண்யமும் பாபங்களைப் போக்குவதுமான விஷ்ணுவின் இந்தச் சரிதத்தை உமக்குக் கூறினேன். இனி ரைவதமன்வந்தரத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். கேட்பீராக. 1

தாமஸமநுவின் பிராதாவாகிய ரைவதன் என்ற மநு ஐந்தாவதாக ஏற்பட்டவன். இந்த ரைவத மநுவுக்கு அர்ஜுனனை முன்னிட்டவர்களும் ப்ரதி விந்த்யனை முதன்மையாக உடையவர்களுமாகியவர்கள் புத்ரர்கள். 2

ஓ பூபதியே! விபு என்பவன் இந்திரன். பூதரயன் முதலியவர்கள் தேவ கணங்கள். ஹிரண்ய ரோமா வேதசிரஸ் ஊர்த்வபாகு முதலியவர்கள் வேதியர்கள். 3

சுப்ரன் என்பவனுக்கு விகுண்டை என்பவள் மனைவி. அவ்விருவரிடத்திலும் பகவான் தாமே வைகுண்டர் என்ற பெயருடன் தமதம்சத்தால் வைகுண்டர்கள் என்கிற தேவச்ரேஷ்டர்களுடன் உண்டானார்.

𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ 5

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌯𑌾𑌃 ।
𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌰𑍇𑌣𑍂𑌨𑍍 𑌸 𑌵𑌿𑌮𑌮𑍇 𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑍇𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍈 𑌮𑌨𑍁𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ॥ 7

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 8

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌅𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 9

𑌪𑌯𑍋𑌧𑌿𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌾 ।
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 ॥ 10

𑌟𑍀॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌶𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌧𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃

லக்ஷ்மீதேவியால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட விஷ்ணு அவளுடைய பிரியத்தை விரும்பி உலகங்களால் நமஸ்கரிக்கப்படும் வைகுண்டம் என்னும் உலகத்தைக் கற்பித்தார். 5

அவருடைய மஹிமைகளையும் மிகுந்த ஐச்வர்யமுள்ள குணங்களையும் கூறியிருக்கிறேன். எவன் விஷ்ணுவின் குணங்களை வர்ணிப்பவனே அவன் பூமியிலுள்ள தூளிகளை எண்ணும் சக்தியுள்ளவனாவான். 6

சக்ஷுஸ் என்பவனுக்கு சாக்ஷுஷன் என்பவன் புத்ரன். அவன் ஆறாவது மநுவாக ஏற்பட்டவன். இந்தச் சாக்ஷுஷ மநுவுக்கு புரூ, புருஷன், ஸுத்யும்னன் முதலியோர் புத்ரர். 7

இந்திரத்யும்னன் என்பவன் இந்திரன். அவனுக்கு ஆப்யன் முதலிய கணங்கள் தேவர்கள். பூபால! அப்பொழுது ஹவிஷ்மான் வீரகர் முதலியோர் முனிவர்கள். 8

அப்பொழுதும் வைராஜருக்கு ஸம்பூதியிடம் லோகநாதரும், பகவானுமாகிய தேவர் அஜிதர் என்கிற பெயருடன் புத்ரனாக உண்டானார். 9

அந்த அஜிதர் பாற்கடலைக் கடந்து தேவர்களுக்கு அமுதத்தைக் கூட்டிவைத்தார். ஜலத்தில் சுழலும் மந்தர மலையைக் கூர்ம (ஆமை) ரூபத்தால் தாங்கினார். 10

॥ ராஜா ॥

யதா பகவதா ப்ரஹ்மன் மதித: க்ஷீரஸாகர: ।
யதர்தம் வா யதஸ்சாத்ரிம் ததாராம்புசராத்மனா ॥ 11

யதாம்ருதம் ஸுரை: ப்ராப்தம் கிம் சான்யதபவத்தத: ।
ஏதத்பகவத: கர்ம வதஸ்வ மஹதத்புதம் ॥ 12

த்வயா ஸங்கத்யமானேன மஹிம்னா ஸாத்வதாம் பதே: ।
நாதித்ருப்யதி மே சித்தம் ஸுசிரம் தாபதாபிதம் ॥ 13

॥ ஸூத: ॥

விஷ்ணுராதேன ஸம்ப்ருஷ்டோ பகவான் பாதராயணி: ।
அபிநந்த்ய ஹரேர்வீர்யமப்யாசஷ்டும் ப்ரசக்ரமே ॥ 14

॥ ஸ்ரீ ஸுக: ॥

யதா யுத்தேऽஸுரைர்தேவா பத்யமானா: ஸிதாயுதை: ।
கதாஸவோ நிபதிதா நோத்திஷ்டேரன் ஸ்ம பூரிஸ: ॥ 15

த்ருதீயஸ்கந்தாதிஷு ॥ ௯ ॥ ௰ ॥ யதேதி । யதர்தாய ஹேதோ: அம்புசராத்மனா கூர்மரூபேண ஸுராணாம் ஸாதிதாஸ்மத்ப்ரயோஜனாய அன்யதபி ஸூசி தம் அத: ப்ருச்சதி கிம் சான்யதிதி ॥ ௧௨ ॥ ௧௩ ॥ யதேதி । நோத்திஷ்டேரன் ந புன ஜீவந்தி ஸ்ம ॥ ௧௫ ॥ ...

ராஜா கேட்கிறார்.

ஓ ப்ரம்ஹ ரிஷியே ! பகவான் எப்படிப் பாற்கடலைக் கடைந்தார் ? எத ற்காக கூர்மரூபத்துடன் மந்தரமலையைத் தாங்கினர் ? தேவர்கள் அமுதத்தை எவ்விதம் அடைந்தார்கள் ? பிறகு என்ன நடந்தது ? பகவானுடைய மிகுந்த அற்புதமான இந்தச் சரித்திரத்தை எனக்குச் சொல்லவேண்டும். உம்மால் கீர்த்தனம் செய்யப்படும் பக்தர்களுக்குப் பதியான பத்மனபருடைய மஹிமை யைக் கேட்டும் வெகுகாலமாகத் தாபமடைந்த என் மனமானது மிகவும் திரு ப்திபடையவில்லை. 11–13

ஸூத பௌராணிகர் கூறுகிறார்.

விஷ்ணுராதனுகிய பரீக்ஷித்துராஜனுல் கேட்கப்பட்ட பாதராயண(வியாஸ) முனிவரின் குமாரராகிய மஹிமையுள்ள சுகமுனிவர் ராஜாவைக் கொண்டாடி ஹரியின் பெருமையைச் சொல்லலுற்றார். 14

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

யுத்தத்தில் தீக்ஷ்ணமான ஆயுதமுடைய அஸுரர்களால் ஹிம்ஸை யடை ந்த தேவர்கள் ப்ராணனையிழந்து விழுந்தார்கள். மறுபடியும் பிழைக்கவில்லை.

யதா து³ர்வாஸஸஶ்ஶாபாத்ஸேந்த்³ரா லோகாஸ்த்ரயோ ந்ருப ।
நி:ஶ்ரீகாஶ்சாப⁴வம்ஸ்தத்ர நேஶுரிஜ்யாத³ய: க்ரியா: ॥ 16

நிஶாம்யைதத்ஸுரக³ணா மஹேந்த்³ரவருணாத³ய: ।
நாத்⁴யக³ச்ச²ந் ஸ்வயம் மந்த்ரைர்மந்த்ரயந்தோ விநிஶ்சயம் ॥ 17

ததோ ப்³ரஹ்மஸபா⁴ம் ஜக்³முர்மேரோர்மூர்த⁴நி ஸர்வஶ: ।
ஸர்வம் விஜ்ஞாபயாஞ்சக்ரு: ப்ரணதா: பரமேஷ்டி²நே ॥ 18

ஸ விலோக்யேந்த்³ரவாய்வாதீ³ந்நிஸ்ஸத்த்வாந் விக³தப்ரபா⁴ந் ।
லோகாநமங்க³லப்ராயாநஸுராநயதா² விபு⁴: ॥ 19

ஸமாஹிதேந மநஸா ஸம்ஸ்மரந் புருஷம் பரம் ।
உவாசோத்பு²ல்லவத³நோ தே³வாந் ஸ ப⁴க³வாந் பர: ॥ 20

ஸ்வகுணஸ்யாமோ தஸ்யோத்தாதேந ச ஶ்ரீ: ஶ்ரேந ஸநாத்யேக்ராவ தஸ்ய
ஸம்ஹிபோஸா நிஷ்க்ராந்தாஸஸுரேஜோத்த: ஸத்யாஞ்சாமோமோஷுஶ்ரீரூபகாரத:
ஸவிதோது³ர்வாஸஸம்ஶாபத்ரிஶ்ரேய: ஸைக: ஸஹ நிஶ்ரீ கோஸ்வேதி
தத் தத்ராஹ — யதா³ து³ர்வாஸஸஶ்ஶாபாதி³தி। இஜ்யாத³ய: யாகா³த்³யா: ॥ 16 ॥ 17 ॥
ஸஜதி। ஸஸ்வாந் ஸப்ரதே³வைவைஷ்ணேந்த்³ரவைர்தேஷம் ஸூர்யாதிபக்ஷாந்
விலோக்ய க்ருபயா ॥ 19 ॥ ஸமாஹிதேநேதி। ஹரிம் ஶரணத்வேநாஸ்மரந் யதா
வத்ஸவம் ஸர்வம் ப்ராஸ்த்ய ஹித ஹரேர்ணோத்பு²ல்லம் விகஸிதம் வத³நம் யஸ்ய ॥
20 ॥ ஸஹதிதி। ஸந்நஷ்யாத³ய: ஜராயுஜாண்ட³ஜோத்³பி⁴ஜ்ஜஸ்வேத³ஜா: யஸ்யாவதார:

அரசனே! துர்வாஸமஹரிஷியின் சாபத்தினால் இந்த்ரனுடைய மூவுல கத்துச் செல்வம் எப்பொழுது நசித்தனவோ அப்பொழுதே யாகாதி க்ரியை களும் லோபித்தன. 16

மஹேந்திரன் வருணன் முதலிய தேவகணங்கள் இதைக்கேட்டு மந்த்ரா லோசனை செய்தும் ஒரு முடிவை யடையாதவர்களாயினர். 17

பிறகு மேருமலையின் சிகரத்தில் உள்ள ப்ரும்ஹ ஸபைக்கு எல்லோரும் சென்றார்கள். ப்ரும்ஹாவுக்கு நமஸ்காரம் செய்து யாவற்றையும் தெரிவித் தார்கள். 18

நான்முகன் இந்த்ரன் வாயு முதலியவர்கள் வலியில்லாதவர்களும், ப்ர பையை யிழந்தவர்களும், பெரும்பான்மையும் அமங்களமானவர்களுமாயிருக்க வும் அஸுரர்கள் வன்மை முதலியவைக ளுடையவர்களா யிருக்கவும் பார்த் தார்கள். 19

ப்ரபுவும், உயர்ந்தவரும், பகவானுமாகிய அந்த ப்ரும்ஹதேவர் ஒருமைப் பட்ட மனத்தால் பரமபுருஷரை எண்ணி மலர்ந்த முகமுடையவராகித் தேவர் களைக் குறித்துக் கூறுகிறார் 20

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌅𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍋 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌥𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌘𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑌲𑌾𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ 21

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑍋
𑌨𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾𑌦𑌰𑌣𑍀𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌮𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 ॥ 22

𑌅𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌕𑍍𑌷𑌣
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍁𑌷𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸 𑌨𑍋 𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 23

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌆𑌰𑌾𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑍌 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤𑍀 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹—𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ ௨௨ ॥ 𑌅𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௨௩ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇𑌵 𑌤𑌥𑌸𑌃

ப்ரும்ஹதேவர் கூறுகிறார்.

நான், ருத்ரர், நீங்கள், இன்னும் அஸுரர் முதலியவர்கள், மானிடர்கள், திர்யக்குகள், வ்ருக்ஷங்கள், வேர்வையா லுண்டாகக்கூடியவைகள் ஆகிய யாவரும் எந்தப்பரமாத்மாவின் அவதாரமான புருஷனுடைய அம்சமாகிய ப்ரும்ஹாவின் கலைகளான மரீசி முதலியவர்களால் உண்டானவர்களாகின்றோமோ, அந்த அழிவில்லாத அச்யுதரை எல்லோரும் சரணமடைவோம். 21

இந்த ஈசன் வதைக்குரியவனுமில்லை. ரக்ஷிப்பதற்குரியவனுமில்லை. உபேக்ஷிப்பதற் குரியவனுமில்லை. ஆதரவு செய்வதற்குரியவனுமில்லை. ஆயினும் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் இவைகளுக்காக ரஜஸ், ஸத்வம், தமஸ் இந்த குணங்களை உரிய காலத்தில் தரிக்கிறார். 22

ப்ராணிகளின் நன்மைகளுக்காக, ஸத்வகுணத்தை அடைந்த அந்த அனந்தருக்கு இந்தக்காலம், இருப்பதைப் பரிபாலனஞ்செய்யும் காலமாம். ஆகையால் அந்த லோககுருவைச் சரணமடைவோம். அவர் தேவர்களிடம் ப்ரியமுள்ளவராகி அவரைச்சார்ந்த நமக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பார். 23

॥ श्रीशुकः ॥

इत्याभाष्य सुरान् वेधाः सह देवैररिन्दम ।
अजितस्य पदं साक्षाज्जगाम तमसः परम् ॥ 24

तत्रादृष्टस्वरूपाय श्रुतपूर्वाय वै प्रभुः ।
स्तुतिमब्रूत दैवीभिर्गीर्भिस्त्ववहितेन्द्रियः ॥ 25

अविक्रियं सत्यमनन्तमाद्यं
गुहाशयं निष्कलमप्रतर्क्यम् ।
मनोऽग्रयानं वचसानिरुक्तं
नमामहे देववरं वरेण्यम् ॥ 26

परं स्थानं यथा भवति लोकालोकादूर्ध्वं परतो यत् तमसः परं स्थानं जगाम ॥२४॥ तत्रेति । दैवीभिः लोके प्रसिद्धाभिः वैदिकीभिर्गीर्भिः स्तुतिमकरोत् ॥ २५ ॥ अविक्रियमिति । देववरं त्वां नमामहे देव वरं त्वां नमामह इति वा परमार्थतः सत्यं अतः अविक्रियं अतः अनन्तं आद्यं च अनादिं [illegible] किञ्च गुहाशयं सर्वान्तरं अतः निष्कलं निरवयवं अतः अप्रतर्क्यं अतः मनोऽग्रयानं मनसोऽपि जविष्ठं प्राप्तव्यस्थाने ततः प्रागेव विद्यमानत्वात् । तथा च श्रुतिः 'अनेजदेकं मनसो जवीयो नैनद्देवा आप्नुवन् पूर्वमर्षत्' इत्यादि अत एव च अनिरुक्तं अविषयत्वात् । 'यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह' इत्यादि श्रुतेः । [illegible] ॥२६॥ [illegible]

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

சத்ருக்களை யடக்கும் ராஜனே! ப்ரும்ஹதேவர் தேவர்களிடம் இவ்வாறு ஸம்பாஷணை செய்து தேவர்களுடன் தமஸுக்கு அப்பாலிருக்கும் அஜிதருடைய ஸ்தானத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக அடைந்தார். 24

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! நிலைபெற்ற இந்த்ரியங்களுடைய ப்ரும்ஹதேவர் அந்த இடத்தில் ஸ்வரூபத்தைக் காணுதவரும் முன் கேட்கப்பட்டவருமாகிய அஜிதரின் பொருட்டு வேதவாக்கியங்களால் ஸ்துதி செய்கிறார். 25

ஓ தேவ! ஸத்யரும், விகாரமில்லாதவரும், அனந்தரும், ஆதியிலிருப்பவரும், ஹ்ருதய குஹையிலிருப்பவரும், உபாதியில்லாதவரும், ஊஹிக்கமுடியாதவரும், மனத்துக்கு முன் செல்லுகிறவரும், வாக்கினால் வர்ணிக்கமுடியாதவரும், ச்ரேஷ்டருமாகிய உம்மை நமஸ்கரிக்கிறோம். 26

[illegible] 27

[illegible] 28

[illegible]

ப்ராணன், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் இவைகளை அறிந்தவரும், அர்த்த ரூபத்தாலும் இந்த்ரிய ரூபத்தாலும் தோன்றுகிறவரும், அஞ்ஞானமில்லாதவரும், தேஹமில்லாதவரும், அக்ஷரரும், ஆகாயம்போல வ்யாபித்தவரும், மூன்று யுகங்களில் ஆவிர்ப்பவருமாகிய உம்மைச் சரணமடைந்தோம். ஜீவனைச் சார்ந்த அவித்யை, வித்யை இவ்விரண்டும் உம்மிடம் ஏற்படாதவைகள். 27

மனத்தை ப்ரதானமாக உடையதும், † பதினைந்து அரங்களுள்ளதும் வேகமுள்ளதும், நாபிபோல் மூன்று குணங்களுடையதும், மின்னல்போல் அசைவதும், ‡ எட்டு நேமிகளுடையதும், மாயையால் ப்ரேரணை செய்யப்பெற்றதுமாகிய ஜீவ சக்ரமானது அஜிதனை அதிஷ்டானமாகக் கொண்டதென்று கூறுகிறார்கள். ஸத்வரூபமான அந்த ப்ரபுவைச் சரணமடைகிறேன். 28

† ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, ப்ராணன்கள் ஐந்து, ஆகப் பதினைந்தும் அரங்களாம். ‡ ப்ரக்ருதி, மஹத்தத்வம், அஹங்காரம், ப்ருதிவி முதலிய ஐந்து பூதங்கள் ஆக எட்டும் நேமிகளாம்.

𑌯𑌦𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍
𑌅𑌲𑍋𑌕𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌸𑌾𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌨𑌂
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌃 ॥ 29

𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑌿𑌤𑌿𑌤𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌯𑌯𑌾 𑌜𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ।
𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌂
𑌨𑌮𑌾𑌮 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 30

𑌇𑌮𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌵𑌿𑌃 ।

𑌣𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌕𑍇𑌣 𑌆𑌸𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇। 𑌉𑌪𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌪𑌸 𑌯𑍁𑌜𑌾 𑌸𑌖𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃। 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌕𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾 𑌆𑌜𑍀𑌵𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌯𑌦𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌆𑌲𑍋𑌕𑌮𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌅𑌹𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௨௯ ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌕𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌮𑌹—𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌤𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿 𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍋 𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 ॥ ௩௦ ॥ 𑌅𑌯𑌮𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹—𑌇𑌮𑍇 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌇𑌮𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾

ஞான ஸ்வரூபமும், ப்ராக்ருதிக்குப் பரமும், காணமுடியாததும், விகற்பமற்றதும், காலதேசங்களால் பரிச்சேதமில்லாததுமான வஸ்துவானது கருடன் மீதிருக்கிறது. இந்த பகவானை தீரர்கள் யோகமாகிய ரதத்தால் அடைகிறார்கள். 29

இந்த ஈச்வரனுடைய மாயையை எவனும் வெல்லமுடியாது. மாயையால் ஜனங்கள் மோஹமடைகிறார்கள். ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிவதில்லை. அந்த மாயையும் மாயையின் குணங்களையும் ஜயித்தவரும், பூதங்களிடம் ஸமமாக இருப்பவருமாகிய பரமேச்வரரை நமஸ்கரிக்கிறேன். 30

இந்த தேவர்களும், நானும், ரிஷிகளும் ஈசனுக்கு ப்ரிய சரீரமான ஸத்வ குணத்தாலேயே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டோம். நாம் யாவரும் உள்ளும் வெளியும்

𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌮𑍃𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌹𑍇
𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 ‖ 31

𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍈𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 ।

𑌸 𑌵𑍈 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ‖ 32

𑌅𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ।

𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌥𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ‖ 33

𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑍇𑌵𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌂 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌃 ‖31‖ 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌜𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑍂𑌤𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌾 𑌮𑌹𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌃 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌵𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ‖ 32 ‖ 𑌅𑌮𑍍𑌭 𑌇𑌤𑌿। 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌸 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑍁 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ‖33‖ 𑌸𑍋𑌮 𑌇𑌤𑌿

ப்ரகாசமான நிருபாதி ஸ்வரூபத்தை அறியோமென்றால் ரஜோகுண தமோகுணங்களை முக்யமாகக் கொண்ட அஸுரர் முதலியவர்கள் எவ்விதமறிவார்கள், 31

எந்த பூமியில் ¶ நான்குவித பூத ஸ்ருஷ்டிகளும் இருக்கின்றனவோ அந்த பூமியானது பகவானாலேயே ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டது. அந்த பூமி இவ்வீசனுக்குப் பாதங்களாகின்றது, ஸ்வாதீனரும், அழிவில்லாத ஸ்வரூபமுடையவரும், மிகுந்த ஐச்வர்யமுடையவரும், மஹா புருஷருமாகிய அந்த அச்யுதர் எனக்கு ப்ரஸன்னராக வேண்டும். 32

கம்பீரமான வீர்யமுடைய ஜலமானது பகவானுக்கு ரேதஸ்ஸாகிறது. இதனால் மூவுலகங்களும் லோகபாலகர்கள் யாவரும் உண்டாகிறார்கள்; ஜீவிக்கிறார்கள்; வ்ருத்தியடைகிறார்கள். அந்த மேலான ஐச்வர்யமுடைய பகவான் நமக்கு அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும். 33

¶ ஜராயுஜம், அண்டஜம், உத்பிஜம், ஸ்வேதஜம் இவையே நான்குவித பூத ஸ்ருஷ்டிகளாம்.

𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌮𑌨𑍍𑌧 𑌆𑌯𑍁𑌃 ।
𑌈𑌶𑍋 𑌨𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥ 34

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾
𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌽𑌨𑍁𑌪𑌚𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑍂𑌨𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥ 35

𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌰𑌣𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌏𑌷 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥ 36

𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌬𑌲𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑍇𑌣 𑌜𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌃 𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑍁 ॥௩௪॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌯𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌉𑌦𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌕𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌡𑌵𑌾𑌨𑌲𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌉𑌦𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌚𑌨𑍍 ॥௩௫॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌷 𑌤𑌰𑌣𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌯𑌃। ‘𑌏𑌷𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌪𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂। 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁 𑌭𑍋𑌗𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌤𑌰𑌣𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃॥ ௩௬॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌓𑌜𑌃𑌸𑌹𑍋𑌬𑌲𑌾𑌨𑌿

தேவர்களுக்கு அன்னமாகியவனும், வன்மை ஆயுள் இவைகளாகியவனும், வ்ரதங்களுக்கு ஈச்வரனும், ப்ரஜைகளை உண்டுபண்ணுகிறவனுமாகிய சந்திரன் எந்த வாஸுதேவருக்கு மனமாகிருனே அந்தமேலான ஐச்வர்யமுடையவரும் ப்ரும்ஹ ஸ்வரூபியுமாகிய பரமபுருஷன் ப்ரஸன்னராக வேண்டும். 34

தர்மகாண்டத்தில் கூறிய கர்மங்களின் நிமித்தமாக ஜன்மத்தை அடைந்த வரும் பொருளை உண்டுபண்ணியவரும், வயிற்றின் மத்தியில் அன்னங்களைப் பாகம் செய்பவருமாகிய அக்னி எந்த அனந்தருக்கு முகமாக உண்டானரோ, அந்த ச்ரேஷ்டமான ஐச்வர்யமுடைய முகுந்தன் நமக்கு ப்ரஸன்னராக வேண்டும். 35

அர்ச்சிராதி மார்க்கத்திற்கு தேவனும், வேதமயனும், ப்ரும்ஹத்திற்கு வாசஸ்தானமாகியவனும், முக்திக்கு த்வாரமாகியவனும், அம்ருதனும், ம்ருத்யுவுமாகிய ஸூர்யன் எந்த அஜிதருக்கு சக்ஷுஸ்ஸாக இருக்கின்றனே. அந்த அஜிதர் நமக்கு ப்ரஸன்னராக வேண்டும். 36

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌭𑍂𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑌹𑍋 𑌬𑌲𑌮𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌿𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾 𑌵𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥ 37

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌖𑌾𑌨𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 𑌖𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑍇𑌤𑌨𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥ 38

𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾
𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌿𑌰𑍀𑌶𑍋 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌃 ।
𑌖𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌕𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥ 39

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌸𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌬𑌲𑌂 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌵 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮 𑌅𑌨𑍁𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃 ॥௩௭॥ 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌸𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌤𑌨𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌖𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 ॥௩௮॥ 𑌬𑌲𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌹𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌚𑍇

வாயு, ஜங்கம ஸ்தாவரங்களுக்கு ப்ராணன்கள், மனோதிடம், தேஹத்தின் வலிமை, இந்திரியங்களின் வலி இவைகளைக் கொடுப்பவனாகிறான். அந்த வாயுவை நாம் ஸம்ராட்டைப்போல, அநுஸரிக்கிறோம். அந்த வாயு எந்த மாதவனுடைய ப்ராணனிடமிருந்துண்டானானோ அந்த ஸ்ரீதரன் பிரஸன்னராக வேண்டும். 37

பகவானுடைய ச்ரோத்ரத்திலிருந்து திசைகளுண்டாயின; ஹ்ருதயத்தினின்று தேஹத்திலுள்ள த்வாரங்களுண்டாயின; பரமபுருஷருடைய நாபியினின்று ப்ராண வ்ருத்தி, இந்த்ரியங்கள், மனம், (நாகம், கூர்மம் முதலிய) ப்ராணன்கள், சரீரம் இவைகளுக்கு ஆச்ரயமான ஆகாயமானது உண்டாயிற்று. அந்த மேலான ஐச்வர்யமுள்ள அனந்தர் நமக்குப் ப்ரஸன்னராக வேண்டும். 38

பரமபுருஷருடைய சக்தியினின்று மஹேந்திரன் உண்டாயினன். ப்ரஸாதத்தினின்று பரமசிவனும் புருஷனிடமிருந்து ப்ரும்ஹாவும், இந்திரியங்களினின்று சந்தஸ்களும், ரிஷிகளும், மேட்ரத்தினின்று (ஆண்குறி) ப்ரஜாபதியும் உண்டானார்கள். இந்த சிலாக்கியமான ஐச்வர்யமுள்ள அந்த முகுந்தர் ப்ரஸன்னராக வேண்டும். 39

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌶𑍍𑌛𑌾𑌯𑌯𑌾𑌽𑌽𑌸𑌨𑍍
　　𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍
　　𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥　　40

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂
　　𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯 𑌆𑌸𑍀𑌦𑍍𑌭𑍁𑌜𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌚 ।
𑌊𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌡𑍋𑌜𑍋𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑌵𑍇𑌦𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍌
　　𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ॥　　41

𑌲𑍋𑌭𑍋𑌽𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌭𑍂𑌦𑍍𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿
　　𑌰𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌶𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌕𑌾𑌮𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌃
　　𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 ।　　42

𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥௩௯॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌰𑌃 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 ॥௪௦॥ 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌟𑍍 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌓𑌜𑌃 𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌜𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌵𑍇𑌦𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌅𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 ॥௪௧॥ 𑌲𑍋𑌭 𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌰𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌤𑌃 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍂𑌤𑍍 ॥௪௨॥ 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌤𑌾𑌦𑌿

ஈசனுடைய மார்பினின்று ஸ்ரீதேவியும், அவருடைய சாயை (நிழல்)யினின்று பிதிர்க்களும் உண்டானார்கள். ஸ்தனத்தினின்று தர்மமும், பின்பக்கத்தினின்று அதர்மமும் உண்டாயின. சிரஸினின்று ஆகாயமும் சிரிப்பினின்று அப்ஸரஸ்களும் உண்டானார்கள். இந்த விசேஷமான ஐச்வர்யமுடைய அந்த அச்யுதர் ப்ரஸன்னராக வேண்டும்.　　40

ஈச்வரனுடைய முகத்தினின்று ப்ராம்ஹணனும், ரஹஸ்யமானவேதமும், புஜங்களினின்று க்ஷத்ரியனும், வன்மையும், தொடைகளினின்று வைச்யனும் அவன் வ்ருத்தியும், பாதங்களினின்று சூத்ரனும் அவன் வ்ருத்தியாகிய சுச்ருஷையும் உண்டாயினர். இந்த மேலான ஐச்வர்யமுள்ள அந்த ப்ரபு ப்ரஸன்னராக வேண்டும்.　　41

கேசவனுடைய கீழ் உதட்டினின்று லோபமும், மேல் உதட்டினின்று ப்ரீதியும், நாஸிகையினின்று காந்தியும், ஸ்பர்சத்திலிருந்து பசுக்களுக்கு ஹிதமான காமமும், புருவங்களினின்று யமனும் உண்டானார்கள். காலன் இவைகளினின்றுண்டானான். இந்த மேலான ஐச்வர்யமுள்ள அந்த பகவான் ப்ரஸன்னராக வேண்டும்.　　42

द्रव्यं वयः कर्म गुणान्विशेषं
यद्योगमायाविहितान्वदन्ति ।
यद्दुर्विभाव्यं प्रबुधापबाधं
प्रसीदतां नस्स महाविभूतिः ॥ 43

नमोऽस्तु तस्मा उपशान्तशक्तये
स्वाराज्यलाभप्रतिपूरितात्मने ।
गुणेषु मायारचितेषु वृत्तिभि
र्न सज्जमानाय नभस्वदूतये ॥ 44

स त्वं नो दर्शयात्मानमस्मत्करणगोचरम् ।
प्रपन्नानां दिदृक्षूणां सस्मितं ते मुखाम्बुजम् ॥ 45

तैस्तैः स्वेच्छाभूतै रूपैः काले काले स्वयं विभो ।
कर्म दुर्विषहं यन्नो भगवांस्तत्करोति हि ॥ 46

वयः कालः विशेषं भौतिकप्रपञ्चः यद् [?] दुर्विभाव्यं कुतः प्रबुधापबाधं विद्वद्भिर्बोध्यमानं [?] प्रबुधानां बाधापेक्षयैव [?] यस्मिन्नित्यशुद्धः ॥४३॥ तदेवाह स्वाराज्यलाभप्रतिपूरितात्मने [?] प्रणमति ॥ नम इति ॥ वृत्तिभिः [?] नभस्वान्वायुः तस्येव ऊतिः लीला यस्य तस्मै ॥४४॥ स त्विति ॥ ते सस्मितं मुखाम्बुजं दिदृक्षूणां नः अस्मत्करणगोचरं यथा भवत्येवमात्मानं दर्शय ॥४५॥ [?] तव बहुशो दृष्टैस्तैस्तै [?] यन्नो दुर्विषहं कर्म तत्स्वयमेव करोति हि ॥४६॥ न च बहिर्मुखानामिवास्माकं [?]

ஸஹிக்க முடியாததும், வித்வான்களால் போக்குவதற்குரியதுமான பூதங்கள், காலம், கர்மம், குணங்கள், ப்ரபஞ்சம் இவைகளைப் பகவானுடைய மாயையால் ஏற்பட்டவைகளென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ச்ரேஷ்டமான ஐச்வர்யமுடைய அந்த பத்மநாபர் ப்ரஸன்னராக வேண்டும். 43

அடங்கிய சக்திகளுடையவரும், ஸ்வராட் என்கிற தன்மையின் லாபத்தால் நிறைந்த ஸ்வரூபமுள்ளவரும், மாயையால் ஏற்பட்ட குணங்களின் வ்ருத்திகளால் பற்றடையாதவரும், வாயுவின் லீலைபோன்ற லீலை யுடையவருமாகிய அந்த லோகநாதனுக்கு நமஸ்காரம். 44

இவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த நீர் உம்முடைய புன்முறுவலுடன் கூடிய முகாரவிந்தத்தைப் பார்க்க விருப்பமுள்ளவர்களும் சரணமடைந்தவர்களுமாகிய எங்களுக்கு எங்களுடைய நேத்ரம் முதலியவைகளுக்கு விஷயமாகும்படி ஸ்வரூபத்தைக் காட்டவேண்டும். 45

ஓ ப்ரபுவே! செய்வதற்கு முடியாத எங்களுடைய கார்யங்களை ஒவ்வொரு காலத்திலும் நீரே உமதிஷ்டப்படி எடுத்துக்கொண்ட அந்த அந்த ரூபங்களால் உண்டாக்குகிறீர். 46

क्लेशभूर्यल्पसाराणि कर्माणि विफलानि वा ।
देहिनां विषयार्तानां न तथैवार्पितं त्वयि ॥ 47
नावमः कर्मकल्पोऽपि विफलायेश्वरार्पितः ।
कल्पते पुरुषस्यैव स ह्यात्मा दयितो हितः ॥ 48
यथा हि स्कन्धशाखानां तरोर्मूलावसेचनम् ।
एवमाराधनं विष्णोः सर्वेषामात्मनश्च हि ॥ 49
नमस्तुभ्यमनन्ताय दुर्वितर्क्यात्मकर्मणे ।
निर्गुणाय गुणेशाय सत्त्वस्थाय च साम्प्रतम् ॥ 50

इति श्रीमद्भागवते अष्टमस्कन्धे
पञ्चमोऽध्यायः.

क्तानां स्वल्पकं स्वप्रवर्तितानि बहुवर्ण्यानि विपरीत फलानि भवि
तव्यं तीत्याह क्लेशेति। क्लेशो भूरिर्येषु अल्पं सारं
फलं येषु यद्वा विफलान्येव सकामानां कर्माणि त्वय्यर्पितं तु
नैव तथा ॥४७॥ तत्र हेतुमाह नावम इति॥ अवमः अल्पोऽपि
कर्मकल्पः कर्माभासः ईश्वरार्पितो विफलाय न कल्पते हि
यस्मात् एष ईश्वरः पुरुषस्यात्मा अतएव दयितो हितश्च न
ह्यात्मनि दयिते हिते चार्पितं निष्फलं स्यात् ॥४८॥ अनेकफलकमाह॥
यथेति॥ यथा हि तरोर्मूलावसेचनं स्कन्धानां शाखानां भवति ॥४९॥
एवं सत्यपि दुर्वितर्क्याणां सर्वज्ञानामप्यज्ञेयं [illegible] दुर्व
चितं तस्मै नमस्करोतीत्याह नम इति॥ दुर्वितर्क्याण्यात्मकर्माणि
स्वभावचेष्टितानि यस्य तस्मै ॥५०॥

इति भावार्थदीपिकायां पञ्चमाध्याय व्याख्या,

விஷயங்களை ப்ரயோஜனமாகக் கொண்ட மானிடர்களின் க்லேசம் மிகுந்த தானஅற்ப பலனுடைய கர்மங்கள் ப்ரயோஜன மற்றவைகளே. அவையாவும் உமக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்படின் ப்ரயோஜன மற்றவையாகா. 47

கர்மாபாஸமானது அற்பமாயினும் ஈச்வரருக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டால் அது வீணாகாது. ஏனெனில் ஈச்வரன் புருஷனுக்கு ஹிதன், ஆத்மா இஷ்டன். 48

வ்ருக்ஷத்தின் அடியில் ஜலம்விடுவது அதன் கொம்புகளுக்கும் கிளைகளுக்கும் விட்டதுபோலாகும். இவ்விதமே விஷ்ணுவின் பூஜையானது எல்லோருக்கும் ஆத்மாவிற்கும் பயனாகிறது. 49

அனந்தரும், ஊஹிக்க முடியாத செய்கைகளுடையவரும், குணமில்லாதவரும், குணங்களுக்கு ஈசரும் இப்பொழுது ஸத்வகுணத்தி லிருப்பவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 50

5-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑌭𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑍋𑌦𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥ 1

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 ।
𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌖𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌣𑍀𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ 2

𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹 𑌶𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌂 𑌮𑌰𑌕𑌤𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌞𑍍𑌜𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍁𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 3

𑌤𑌪𑍍𑌤𑌹𑍇𑌮𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌲𑌸𑌤𑍍𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌚𑌾𑌰𑍁𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥ 4

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 ।
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌧𑌾𑌯𑌾𑌮𑌥𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 ॥
𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌦𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௧ ॥
𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥ ௨ ॥
𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿
𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 । 𑌕𑌞𑍍𑌜𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌦𑌰𑍁𑌣𑍇 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥
𑌤𑌪𑍍𑌤𑌹𑍇𑌮𑌵𑌦𑌵𑌦𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌲𑌸𑌤𑍍𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿
𑌚𑌾𑌰𑍂𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇
𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌣𑍀𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌣𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌰𑍀

---

6 - வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ! ராஜனே! இவ்விதம் தேவகணங்களால் ஸ்துதிக்கப் பெற்றவரும், பகவானும், ஈச்வரரும், ஆயிரம் ஸூர்யர்களின் உதய காலத்திலுண்டாகும் காந்தியை யுடையவருமாகிய ஹரியானவர் அந்த தேவர்களுக்குத் தோன்றினார்.

அந்த தேஜஸ்ஸாலேயே தேவர்கள் யாவரும் தடை பட்ட நேத்ரமுடையவர்களாகி ஆகாயம், பூமி, திசைகள், ஆத்மா, அவைகளையே பார்க்க முடியாதவர்களானார்கள். ஆகையால் ப்ரபுவை எவ்விதம் பார்ப்பார்கள்? 2

பகவானாகிய ப்ரும்ஹா எல்லாவற்றுடனும் ஈசனுடைய அந்த தேஹத்தைப் பார்த்தார். தேஹமானது நிர்மலமானது; மரகதம்போல ச்யாமளவர்ணமுள்ளது; தாமரை யிதழ்போல் சிவந்த நேத்ரங்களுடையது; உருக்கிய ஸ்வர்ணம்போல் ப்ரகாசிக்கும் மஞ்சள் நிறமான பட்டாடை யுடையது; ப்ரஸன்னமும் மனோஞ்ஞ

महामणिकिरीटेन केयूराभ्यां च भूषितम् ।
कर्णाभरणनिर्भातकपोलश्रीमुखाम्बुजम् ॥ 5

काञ्चीकलापवलयहारनूपुरशोभितम् ।
कौस्तुभाभरणं लक्ष्मीं बिभ्रतं वनमालिनम् ॥ 6

सुदर्शनादिभिः स्वास्त्रैर्मूर्तिमद्भिरुपासितम् ।
तुष्टाव देवप्रवरः सशर्वः पुरुषं परम् ।
सर्वामरगणैः साकं सर्वाङ्गैरवनीं गतैः ॥ 7

॥ ब्रह्मा ॥

अजातजन्मस्थितिसंयमाया-
गुणाय निर्वाणसुखार्णवाय ।

टेन कर्णाभरणे कुण्डले ताभ्याम् ॥ निर्भातौ यौ कपोलौ ताभ्यां श्रीर्यस्य तन्मुखाम्बुजं यस्य ॥५॥ काञ्चीति ॥ कौस्तुभ आभरणं कण्ठे यस्याः लक्ष्मीं वक्षसि बिभ्रतम् ॥६॥ सुदर्शनेति ॥ देवप्रवरो ब्रह्मा सशर्वः शर्वेण सहितः सर्वाङ्गैरवनीं गतैः साष्टाङ्गप्रणतैः ॥ [illegible] नारसिंहतारसिंहितिः [illegible] स्तवः । ब्रह्मा हि [illegible] [illegible] श्रीपरिभाषयं श्लोकः ॥८॥ [illegible] [illegible] ॥ अजातेति ॥ न जाता जन्मस्थितिसंयमा यस्य तस्मै अगुणाय ततः निर्वाणसुखस्यार्णवाय [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

முமான அழகியமுகமுள்ளது ஸுந்தரமானபுருவங்களுடையது; உயர்ந்தரத்னங்களிழைக்கப்பெற்ற கிரீடத்தாலும் கேயூரங்களாலும் அலங்காரிக்கப் பெற்றது; குண்டலங்களிலகும் கன்னங்களால் அழகு வாய்ந்த முகாரவிந்த முடையது; அரைஞாண் என்கிற ஆபரணம், கங்கணம், ஹாரம், தண்டை இவைகளால் சோபை பெற்றது; கௌஸ்துபத்தை ஆபரணமாகக் கொண்டது; லக்ஷ்மியைத் தரித்திருப்பது; வனமாலை யுடையது; மூர்த்தீகரித்த சக்ரம் முதலிய தன்னுயுதங்களால் உபாஸிக்கப் பெற்றது. இவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த தேஹத்தை தேவச்ரேஷ்டராகிய ப்ரும்ஹா பார்த்து ருத்ரருடனும், தேவ கணங்களனைவருடனும் சரீர முழுதும் பூமியிற்படிய விழுந்து நமஸ்கரித்து பரம புருஷரை ஸ்துதி செய்கிறுர். 5—7

ப்ரும்ஹா கூறுகிறுர்.

பிறத்தல், இருத்தல், இறத்தல் இவைகளில்லாதவரும், குணங்களில்லாதவரும், மோக்ஷ ஸுகத்திற்கு ஸ்முத்ரமாகியவரும், அணுவுக்கு அணுவும்,

𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑌿𑌮𑍍𑌨𑍇𑌪𑌰𑌿𑌗𑌣𑍍𑌯𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 8

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑍇𑌜𑍍𑌯𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇𑌣 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌧𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌹 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁 𑌹 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍌 ॥ 9

𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯 𑌆𑌸𑍀-
𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌸𑍀𑌦𑌿𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍋𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂
𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 10

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮 [illegible] 𑌯𑌤𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௮ ॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌹𑍇 𑌧𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍋𑌷𑌕 𑌤𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍇𑌣 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌇𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌨𑌨𑍁 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌨𑍁 [illegible] 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 [illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍀𑌤𑌿 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌆𑌦𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂

இவ்வளவென்று அளவிடமுடியாத ஸ்வரூபமுடையவரும், மஹத்தான மஹிமையுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! நமஸ்காரம்! 8

ஓ புருஷோத்தம! போஷிக்கும் ப்ரபுவே! ச்ரேயஸ்ஸை விரும்பியவர்கள் வேதத்தைச் சார்ந்ததும் தந்திரத்தைச் சார்ந்ததுமான உபாயத்தால் உம்முடைய இந்த ரூபத்தை பூஜிக்கிறார்கள். விச்வஸ்வரூபராகிய உம்மிடத்தில் எங்களையும் மூவுலகையும் கூடப் பார்க்கிறேன். ஆச்சர்யம்! 9

ஸ்வாதீனமுடைய ஸர்வேச்வரா! இந்த ப்ரபஞ்சமானது ஆதியில் உம்மிடமிருந்தது; மத்தியில் உம்மிடமிருந்தது; கடைசியில் உம்மிடமிருந்தது. குடத்திற்கு மண்போல் இந்த ஜகத்துக்கு நீர் ஆதியும் மத்தியும் அந்தமுமாகிறீர். நீர் ப்ரதானத்திற்கும் பரமாகியவர். 10

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍇𑌦𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑍋
𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 11

𑌯𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍇𑌧𑌸𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌷𑍁
𑌭𑍁𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌮𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍍𑌯𑌮𑌨𑍇 𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌯𑍋𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌧𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂
𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌵𑌯𑍋 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 12

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌥 𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌰𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿𑌚𑌿𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌗𑌜𑌾 𑌦𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌵 𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥ 13

𑌘𑌟𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌯𑌾 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 ॥११॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 ॥ 𑌯𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌏𑌧𑌸𑌿 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌮𑌥𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌷𑍁 𑌦𑍋𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍂𑌦𑍍𑌯𑌮𑌨𑍇𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍁 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌗𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌖𑌨𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌵𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ १२ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑍇 𑌨𑌾𑌥 𑌸𑌰𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭 𑌅𑌤𑌿𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ १३ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ।

உம்மைச் சார்ந்த உம்முடைய மாயையால் இந்த உலகத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்து அதற்குள் ப்ரவேசித்திருக்கிறீர். யோகமுள்ளவர்களும், விவேகிகளும், சாஸ்திரமறிந்தவர்களுமாகிய பெரியோர்கள் குணங்களின் பரிணாமத்திலும் உம்மை குணமில்லாதவரென்று மனதால் பார்க்கிறார்கள். 11

மானிடர்கள் காஷ்டத்தில் அக்னியையும், கோக்களில் நெய்யையும், பூமியில் அன்னத்தையும், ஜலத்தையும், முயற்சியால் வ்ருத்தியையும், உபாயங்களால் அடைகின்றார்கள். அதுபோல கவிகள் புத்தியைக்கொண்டு குணங்களால் உம்மை அறிகிறார்கள்; அடையவும் அடைகிறார்கள். 12

ஓ நாத! ஓ பத்மநாப! வெகுகாலமாக விரும்பவேண்டிய ப்ரயோஜனமுடையவரும், ப்ரஸித்தருமாகிய நீர் இன்று ப்ரத்யக்ஷமாகிவர, நாங்கள் யாவரும் “காட்டுத்தீயால் துன்பமடைந்த கஜங்கள் கங்காஜலத்தைப் பார்த்தது போல” உம்மைப் பார்த்து இப்பொழுது ஆனந்த மடைந்தோம். 13

ஸ த்வம் விதத்ஸ்வாகிலலோகபாலா
வயம் யதர்தாஸ்தவ பாதமூலம் ।
ஸமாகதாஸ்தே பஹிரந்தராத்மந்
கிம் வாந்யவிஜ்ஞாப்யமஶேஷஸாக்ஷிண: ॥ 14

அஹம் கிரித்ரஶ்ச ஸுராதயோ யே
தக்ஷாதயோऽக்நேரிவ கேதவஸ்தே ।
கிம் வா விதாமேஶ ப்ருதக்விபாதா
விதத்ஸ்வ ஶம் நோ த்விஜதேவமந்த்ரம் ॥ 15

॥ ஸ்ரீ ஶுக: ॥

ஏவம் விரிஞ்சாதிபிரீடிதஸ்தத்
விஜ்ஞாய தேஷாம் ஹ்ருதயம் யதைவ ।
ஜகாத ஜீமூதகபீரயா கிரா
பத்தாஞ்ஜலீந் ஸம்வ்ருதஸர்வகாரகாந் ॥ 16

ஸ இதி । ஹே அந்தராத்மந் அஶேஷஸாக்ஷிணஸ்தே பஹி: கிம்வாந்யத்விஜ்ஞாப்யமஸ்தி ॥ ௧௪ ॥ யத்யப்யேவம் கிஞ்சித்ப்ரூம இதி வேதத்ராஹ । அஹமிதி । அக்நே: கேதவோ விஸ்புலிங்கா இவ தே தவ த்வத்த: வயம் ப்ருதக்விபாதாஸ்ஸந்த: ஶ்ரேயஸ: கிம் வா விது: அதஸ்த்வமேவ த்விஜாநாம் தேவாநாம் ச ஶம் மந்த்ரம் விதத்ஸ்வ இதம் கார்யமேதத்ப்ராப்யோபாயமித்யர்த: ॥ ௧௫ ॥ ஏவமிதி । ஹ்ருதயம் மந்த்ரம் உபதேஷ்டவ்யமித்யபிப்ரேதம் யதா ததைவ விஜ்ஞாய ஜகாத ஸம்வ்ருதாநி நியமிதாநி ஸர்வாணி காரகாணி கரணாநீந்த்ரியாணி யைஸ்தாந் ॥ ௧௬ ॥

லோகபாலர்களனைவரும், நாங்களும் எந்தக் கார்யத்தைக் கருதி உம்முடைய பாதங்களின் ஸமீபம் வந்தோமோ அதை நீர் செய்தருள வேண்டும். ஓ அந்தராத்மாவே! ஸர்வஸாக்ஷியாகிய உமக்கு பகிரங்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டுவது இப்பொழுது எது? 14

நான் ருத்ரர், தேவர்கள், முதலியவர்கள், தக்ஷன் முதலியவர்கள், யாவரும் அக்னிக்குத் தணல்போல உம்மைச்சார்ந்தவர்கள். தனியாகப் பிரகாசித்து எந்த நன்மையை அறிவோம். ஈச! ப்ராம்ஹணர்களுக்கும், தேவர்களுக்கும், எங்களுக்கும் ஆலோசனையை உபதேசியுங்கள். 15

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு நான்முகன் முதலியவர்களால் ஸ்துதிக்கப்பெற்ற ஈசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை உள்ளபடி அறிந்து இந்திரியங்களடங்கப்பெற்றவர்களும் அஞ்சலி செய்துகொண்டிருப்பவர்களுமாகிய தேவர்களைப் பார்த்து மேகம் போல் கம்பீரமான வாக்கினால் சொல்லுகிறார். 16

स एक एवेश्वरस्तस्मिन् सुरकार्ये सुरेश्वरः ।
विहर्तुकामस्तानाह समुद्रोन्मथनादिभिः ॥ 17

॥ श्रीभगवानुवाच ॥

हन्त ब्रह्मन्नहो शम्भो हे देवा मम भाषितम् ।
शृणुतावहिताः सर्वे श्रेयो वः स्याद्यथा सुराः ॥ 18

यात दानवदैतेयैस्तावत्सन्धिर्विधीयताम् ।
कालेनानुगृहीतैस्तैर्यावद्वो भव आत्मनः ॥ 19

अरयोऽपि हि सन्धेयाः सति कार्यार्थगौरवे ।
अहिमूषिकवद्देवा ह्यर्थस्य पदवीं गतैः ॥ 20

सामर्थ्यस्यापि तमेवाविर्भूतमित्याह ॥ स एक इति । स एकश्वरः समर्थोऽपि ॥१७॥ हन्तेति । हे शम्भो । देवाः अन्ये च सम्बोधनादयः ॥१८॥ यातेति ॥ वः आत्मनः स्वीतापावहो वृद्धिर्भवति ॥१९॥ अरय इति । अर्थस्य प्रयोजनस्य पदवीं सिद्धिं प्राप्तैः पश्चात् अहिमूषिकवदपि यथा तत्कालं सन्धिं कर्तव्यमिति शेषः यथा पेटिकायां निरुद्धः अहिः यथा निर्गमद्वारसिद्ध्यर्थं प्रथमं मूषकेण सन्धिं विधत्ते पश्चात्तमेव भक्षयति तद्वद्यागमप्राप्त्यर्थैः प्रथमं सन्धेया इत्यर्थः ॥२०॥ तदेवाह यथा तथाह । अस्येति ।

ஓ ராஜச்ரேஷ்ட! அந்த தேவகார்யத்தில் இவரொருவரே ஸமர்த்தர். ஸமுத்ரத்தைக் கடைவது முதலிய கார்யங்களில் விளையாட விருப்பமுள்ள வாஸுதேவர் அவர்களிடம் சொல்லுகிறார். 17

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ரம்ஹ! ஓ சிவ! ஓ தேவர்களே! ஆச்சர்யம்! ஆச்சர்யம்!! உங்களுக்கு நன்மையுண்டாகுமாறு நான் சொல்வதைச் சாவதானமாகக்கேளுங்கள்.

நீங்கள் செல்லுங்கள்; காலத்தால் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட அந்தத் தானவர்களுடனும் தைத்யர்களுடனும் உங்களுக்கு ஸ்வபாவமாகப் பெருமை ஏற்படும் வரையில் ஸந்தி செய்து கொள்ளுங்கள். 19

கார்யத்தின் ப்ரயோஜனம் மிகுதியாக இருக்குமாயின் சத்ருக்களாயினும் ஸந்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு கார்யஸித்தியடைந்தவர்கள் (சத்ருக்களுடன்) † ஸர்ப்பமும் எலியும்போல இருக்கவேண்டும் 20

---

† ஸர்ப்பமானது பெட்டியில் அடைபட்டிருக்கும்பொழுது தான் வெளியே போக த்வாரம் வேண்டியதின் நிமித்தம் முதலில் எலியினிடம் ஸந்தி செய்துகொள்ளும். பிறகு ஒரு ஸமயம் அந்த எலியையே விழுங்கிவிடும்.

𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌮𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌽𑌮𑌰𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ‖ 21
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑌧𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌣𑌲𑌤𑍌𑌷𑌧𑍀𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌮𑍍 ‖ 22
𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌥𑌧𑍍𑌵𑌮𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌾𑌜𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 ‖ 23
𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾 ‖ 24
𑌨 𑌭𑍇𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍂𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌜𑍍𑌜𑌲𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌲𑍋𑌭𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌰𑍋𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ‖ 25

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌧𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌗𑌤𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ‖ 26

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌤𑌃 ‖ ௨௧ ‖ 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌂 ‖ ௨௨ ‖ 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑌵𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌾𑌜 𑌇𑌤𑌿 ‖ ௨௩ ‖ 𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌸𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌵𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌆𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 ‖ 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ‖ 𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌂𑌭𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌾𑌸𑌾𑌮𑍋𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ‖ ௨௪ ‖ 𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 ‖ ௨௫ ‖ ௨௬ ‖ 𑌅𑌮𑍇𑌤𑌿 ‖

அமுதத்தை யுண்டுபண்ணுவதில் விரைவாக முயலுங்கள். அதைப்பானம் செய்தால் ம்ருத்யுவினிடம் அகப்பட்டவன் மரணமற்றவனுவான். 21

தேவர்களே! பாற்கடலில் வீருத், த்ருணம், கொடி, ஓஷதி இவைபாவற்றையும் போட்டு மந்தரமலையை மத்தாகவும் வாஸுகியைக் கயிறுகவுங் கொண்டு என்னுடைய உதவி பெற்றுச் சோம்பலின்றிக் கடையுங்கள். அஸுரர்கள் ச்ரமத்தை யடையப் போகிறார்கள்; நீங்கள் பலனை அடையப் போகிறீர்கள். 22–23

ஓ ஸுரர்களே! அஸுரர்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ அதை நீங்கள் அனுசரித்துக் கொண்டாடவேண்டும். கார்யங்களெல்லாம் நல்வார்த்தையால் கைகூடுவதுபோல கோபத்தால் கை கூடா. 24

ஸமுத்திரத்திலிருந் துண்டான காளகூட விஷத்தினின்றும் பயமடைய வேண்டாம். (அதிலிருந்துண்டான) வஸ்துக்களில் எப்பொழுதும் லோபத்தையும், கோபத்தையும், காமத்தையும் கொள்ளக்கூடாது. 25

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! புருஷோத்தமாகிய பகவான் தேவர்களுக்கு இவ்விதம் கட்டளையிட்டு, விட்டு அவர்கள் பார்த்திருக்கும் போதே தம்மிஷ்டம்போல் செல்லுமவர் மறைந்தார். 26

𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ।
𑌭𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌮𑍋𑌪𑍇𑌯𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ 27

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌰𑍀𑌨𑌪𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌦𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑌾𑌟𑍍𑌛𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌧𑌿𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 28

𑌤𑍇 𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑌿𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍁𑌰𑌯𑍂𑌥𑌪𑍈𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍 ॥ 29

𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ 30

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍋𑌚𑌤 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌃 ।
𑌶𑌂𑌬𑌰𑍋𑌽𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑍇𑌮𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ 31

𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌃 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑌮𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ॥ 32

𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌪𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 ॥ 27 ॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑌂𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 28 ॥ 𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑌿𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 ॥ 29 ॥ 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿 ॥ 30 ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌃 𑌬𑌾𑌣𑌨𑌮𑍁𑌚𑌿𑌕𑌾𑌲𑌨𑍇𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌶𑌂𑌬𑌰𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌤 ॥ 31 ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌂 ॥ 32 ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 ।

பிறகு ப்ரம்ஹாவும், ருத்ரரும் அந்த பகவானுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்து தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம் சென்றார்கள். தேவர்கள் பலியிடம் சென்றார்கள்.

அஸுர ராஜனும், கீர்த்திக்குரியவனும், ஸந்தி, கலஹம், இவைகளின் காலமறிந்தவனுமாகிய பலி என்ற அஸுரன் சத்ருக்களாகிய தேவர்கள் முயற்சியில்லாமலும், கலக்கமடைந்தவர்களாகவும் இருப்பதைப் பார்த்துத் தன்னுடைய படர்களைத் தகைந்தான். 28

வீற்றிருப்பவனும், அஸுர ச்ரேஷ்டர்களால் ரக்ஷிக்கப்படுகிறவனும், மிகுந்த ஸ்ரீ வாய்ந்தவனும், மூவுலகையும் ஜெயித்தவனும், விரோசனன் குமாரனுமாகிய பலியிடம் தேவர்கள் வந்தார்கள். 29

மஹா புத்திபுள்ள மஹேந்திரன் இனிமையான சொல்லால் ஸமாதானம் செய்து புருஷோத்தமர் கற்பித்தவை யாவற்றையும் கூறினான். 30

இந்த வரலாறு பலி, சம்பரன், அரிஷ்டநேமி, திரிபுரத்தில் வஸிப்பவர்கள், அங்குள்ள வேறு அஸுரச்ரேஷ்டர்கள் எல்லோருக்கும் திருப்தியாக இருந்தது. 31

பிறகு தேவாஸுரர்கள் ஸ்நேஹத்துடன் ஒருவருக்கொருவர் ஸங்கேதம் செய்து கொண்டு அம்ருதத்திற்காக மிகுந்த முயற்சி செய்தார்கள். 32

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑍋𑌜𑌸𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌟𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌃 ।
𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌦𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌘𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 ॥ 33

𑌦𑍂𑌰𑌭𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌹𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌅𑌪𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌶𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌥𑌿 ॥ 34

𑌨𑌿𑌪𑌤𑌨𑍍𑌸 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌮𑌰𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌨𑌕𑌾𑌚𑌲𑌃 ॥ 35

𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌭𑌗𑍍𑌨𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑍁𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥ 36

𑌗𑌿𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌜𑍀𑌵𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 37

𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ।
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑌾𑌵𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 38

𑌪𑌰𑌿𑌘𑌾 𑌇𑌵 𑌬𑌾𑌹𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥ ௩௩ ॥ ௩௪ ॥ 𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑌿𑌃 ॥ 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑌜𑌾𑌤𑌃

பரிகம் போன்றபாகுவுடையவர்களும், திறமையுள்ளவர்களும் மிகுந்த மதமுடையவர்களுமாகிய தேவாஸுரர்கள் வன்மையோடு மந்தர மலையைப் பிடுங்கி கர்ஜனையுடன் ஸமுத்ரம் கொண்டுவந்தார்கள். 33

வெகுதூரம் பாரத்தைச் சுமந்து வந்ததால் களைப்படைந்த இந்திரன், பலி முதலியவர்கள் அதை வஹிக்கச் சக்திபற்றுப் பாரதீனர்களாகி வழியில் மலையைப் போட்டுவிட்டார்கள். 34

அந்தப் பர்வதம் அங்கு விழுந்ததால் அநேக அமரர்களும் அஸுரர்களும் பொடிப் பொடியாயினர். 35

கை, தொடை, கழுத்துகளை யிழந்தவர்களும், அவ்விதமே மனமும் முறிந்தவர்களாகிய தேவர்களின் நிலைமையை அறிந்து பகவானுகிய கருடத்வஜர் அவ்விடம் வந்தார். 36

மலைவிழுந்ததால் ஹிம்ஸை யடைந்த அமரர்களையும் அஸுரர்களையும் பார்த்து அவர்களுக்குண்டான புண்ணும் மனத்தளர்ச்சியும் நீங்குமாறு கடாக்ஷித்து அவர்களை ஜீவிக்கச் செய்தார். 37

ஒரு கைபால் விளையாட்டாகக் கருடன்மீது மலையையும் ஏற்றிவைத்துக் கொண்டு தேவகணங்களும், அஸுரகணங்களும் சூழச் சமுத்திரத்தை யடைந்தார். 38

अवरोप्य गिरिं स्कन्धात् सुपर्णः पततां वरः ।
ययौ जलान्त उत्सृज्य हरिणा स विसर्जितः ॥ 39

इति श्रीभागवते अष्टमस्कन्धे
षष्ठोऽध्यायः.

प्रस्थापितः सुपर्णो न तत्रस्थितो वासुकेर्गरुडनागयोर्विरोधादिति भावः ॥३९॥

इति भावार्थदीपिकायां षष्ठाध्याय व्याख्या.

பக்ஷிகளுக்குள் ச்ரேஷ்டராகிய கருடன் தன் தோளினின்று மலையை இறக்கி ஸேனையின் கடைசியில் வைத்துவிட்டு விஷ்ணுவுடன் ப்ரயாணப் பட்டுச் சென்றார். 39

ஆறுவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

ஸப்தமாத்யாய ப்ராரம்ப:.

॥ ஸ்ரீ சுக: ॥

தே நாகராஜமாமந்த்ர்ய பலபாகேந வாஸுகிம் ।
பரிவீய கிரௌ தஸ்மிந் நேத்ரமப்திம் முதாந்விதா: ॥ 1

ஆரேபிரே ஸுரா யத்தா அம்ருதார்தே குரூத்வஹ ।
ஹரி: புரஸ்தாஜ்ஜக்ருஹே பூர்வம் தேவாஸ்ததோ(அ)பவந் ॥ 2

தந்நைச்சந் தைத்யபதயோ மஹாபுருஷசேஷ்டிதம் ।
ந க்ருஹ்ணீமோ வயம் புச்சமஹேரங்கமமங்கலம் ॥ 3

ஸ்வாத்யாயச்ருதஸம்பந்நா: ப்ரக்யாதா ஜந்மகர்மபி: ।
இதி தூஷ்ணீம் ஸ்திதாந் தைத்யாந் விலோக்ய புருஷோத்தம: ॥ 4

ஸ்மயமாநோ விஸ்ருஜ்யாக்ரம் புச்சம் ஜக்ராஹ ஸாமர: ।
க்ருதஸ்தாநவிபாகாஸ்த ஏவம் கச்யபநந்தநா: ॥ 5

ஸப்தமே மத்யமாநோத்தாத் விஷாத்பீத்யாகிலைர்ஜநை: ।
ஸ்துதஸ்து க்ருபயா ருத்ர: பபௌ விஷ்வக்ப்ரதீபிதம் ॥

த இதி ॥ பலபாகேந தவாப்யம்ருதே பாகோ பவிஷ்யதீதி ஸம்பாஷ்ய வாஸுகிம் நேத்ரம் கிரௌ பரிவீய ஸம்வேஷ்ட்ய அப்திம் ॥ 1 ॥ ஆரேபிர இதி ॥ உத்யுக்தாஸ்ஸாரேபிரே வாஸுகேர்முகம் தீவ்ரம் தைத்யாந் க்ராஹயிதுமேவ பூர்வம் ஹரி: புரஸ்தாந்முகம் ஜக்ருஹே ததோ(அ)பவந் முகம் ஜக்ருஹு: ॥2॥3॥ ஸ்மயமாந இதி । க்ருதோ யாரணே ஸ்தாந விபாகோ யை: ॥ 5 ॥

7-வது அத்யாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்

அந்த தேவர்கள் நாகராஜனாகிய வாஸுகியை அம்ருதத்தில் பாகங்கொடுப்பதாகக் கூறி யழைத்துவந்து மந்தரமலையில் அதைக் கயிறாகச் சுற்றி ஊக்கத்துடனும் ஸந்தோஷத்துடனும் ஸமுத்திரத்தைக் கடைய யத்தனித்தார்கள். விஷ்ணு முதலில் வாஸுகியின் முகத்தைக் கிரஹித்தார். பிறகு அமுதத்தை விரும்பிய தேவர்களும் அதன் முகத்தையே கிரஹித்தார்கள். 1-2

அஸுரச்ரேஷ்டர்கள் ஹரியின் இந்த நடத்தையை விரும்பவில்லை. ஸர்ப்பத்தின் அசுத்தமான அங்கமாகிய வாலை நாங்கள் க்ரஹிக்கமாட்டோம்; நாங்கள் வேதாத்யயனம், சாஸ்திரப்படிப்பு இவைகளால் நிறைந்தவர்கள்; ஜன்மத்தாலும் கர்மங்களாலும் பிரஸித்தி பெற்றவர்கள் என்று கூறி மௌனமாக இருந்தனர். அவ்வாறிருக்கும் தைத்யர்களைப் புருஷோத்தமன் பார்த்து மந்தஹாஸஞ்செய்து தேவர்களுடன் முகபாகத்தை விட்டு வாலைக்கிரஹித்தார். இவ்விதம் ஸ்தானங்களின் பிரிவை ஏற்படுத்திக்கொண்ட கச்யப குமாரர்கள்

𑌉𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌯𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ।
𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌨𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑍋𑌽𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ।
𑌧𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ 6

𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌮𑍁𑌖𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌆𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ॥ 7

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋
𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑌿𑌤𑌥𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌚𑍍𑌛𑌪𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑌹𑌾𑌰 ॥ 8

𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌸 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌜𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ 9

𑌤𑍇𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ; 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑌤𑌿 ॥௭॥ 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌥𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௮॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌜𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 ॥௯॥ 𑌸𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌯𑌨𑌂

மிகுந்த முயற்சியுடன் அமுதத்திற்காக ஸமுத்திரத்தைக் கடைந்தார்கள். கடையும் ஸமுத்திரத்தில் அந்த மலேயானது ஆதாரமில்லாமல் பரிக்ஷித்துராஜாவே! வலிமையுள்ள தேவாஸுரர்களால் தரிக்கப்பட்டாலும் அது பெரிதாகையால் ஜலத்திற்குள் மூழ்கிற்று. 3—6

மிகவும் வன்மையுள்ள தெய்வத்தால் தங்களுடைய பௌருஷம் நஷ்டமானது கண்டு தேவாஸுரர்கள் வருத்தங்கொண்ட மனமுடையவர்களும் வாடிய முகசோபையுள்ளவர்களுமானார்கள். 7

முடிவற்ற வீர்யமுடையவரும், ஸத்ய ஸங்கல்பரும் ஈச்வரருமாகிய பரம புருஷர், விக்னேச்வரர் செய்த விக்னத்தைத் பார்த்து அற்புதமும், ஆமை ரூபமுமான பெரும் சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஜலத்திற் பிரவேசித்து மந்தர மலேயை உயரத் தூக்கினர். 8

மற்றொரு பெரிதான த்வீபம் போன்றிருக்கும் பகவான் லக்ஷம்யோஜனை விஸ்தீரணமுள்ள முதுகுப் புறத்தால் மலேயைத் தாங்கினர். குலபர்வதமாகிய மந்தரம் மேலெழுந்ததைப் பார்த்து தேவாஸுரர்கள் மறுபடியும் கடைவதற்கு முயன்றார்கள். 9

𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑍇𑌪𑌿𑌤𑌂
𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑌙𑍍𑌗 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 ।
𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑍋
𑌮𑍇𑌨𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌕𑌣𑍍𑌡𑍂𑌯𑌨𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌃 ॥ 10

𑌤𑌥𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌣
𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍀𑌰𑌯𑌨𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑌯𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍
𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌬𑍋𑌧𑌰𑍂𑌪𑌃 ॥ 11

𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯
𑌆𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍈-
𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ 12

𑌉𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃
𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾 𑌸𑌮𑍇𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑍁𑌰𑌬𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌕𑌟𑌾
𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌤𑌨𑌕𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ 13

𑌮𑍇𑌨𑍇 ॥ ௧௦ ॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥௧௧॥௧௨॥ 𑌉𑌪𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍 ॥ ௧௩ ॥ 𑌅𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ।

ஓ அரசனே! தேவச்ரேஷ்டர்களுடையவும் அஸுரச்ரேஷ்டர்களுடையவும் கைவன்மைபால் அசைவையுடையதும், நான்கு புறத்திலும் சுற்றுவதுமாகிய மலையைப் பின் புறத்தில் தாங்கும் அப்ரமேயரும் ஆதி கூர்மரூபியுமான அஜிதர் அந்தச் சுழற்சியைச் சரீரத்தின் அரிப்பைப் போக்குவதென்றெண்ணினர். 10

அறிய முடியாத ரூபமுடைய அதோக்ஷஜர் அப்பொழுது அஸுரர்களுக்கு வன்மையையும் வீர்யத்தையும் விருத்திசெய்து அஸுர ரூபங்கொண்டு அஸுரர்களிடம் பிரவேசித்தார். தேவரூபங்கொண்டு தேவகணங்களையும் வாஸுகியையும் ஜ்வலிக்கச் செய்து அவர்களிடம் பிரவேசித்தார். 11

அநேக புஜங்களுடைய புருஷோத்தமர் மற்றொரு மலைபோலத் தோன்றி மந்தரமலையின்மீது கையால் ஆக்ரமித்து இருந்தார். ஆகாயத்தில் ப்ரம்ஹா, ருத்ரன், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அவரை ஸ்துதித்துப் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். 12

உயரத்திலும், கீழிலும், பர்வதத்திலும், வாஸுகியிடத்திலும் பிரவேசித்த பரமபுருஷனால் விருத்திபடைந்தவர்களும், மதத்தால் வன்மையுள்ளவர்களுமாகிய தேவாஸுரர்கள் பெரும் பர்வதத்தால் கலங்கப்பெற்ற முதலைகளுடைய ஸமுத்திரத்தைப் பலமாகக் கடைந்தார்கள். 13

𑌅𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌠𑍋𑌰𑌦𑍃𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖
𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌧𑍂𑌮𑌾𑌹𑌤𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑍌𑌲𑍋𑌮𑌕𑌾𑌲𑍇𑌯𑌬𑌲𑍀𑌲𑍍𑌵𑌲𑌾𑌦𑌯𑍋
𑌦𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌲𑌾 𑌇𑌵𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍 ॥ 14

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌶𑌿𑌖𑌾𑌹𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌨𑍍
𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌰𑌕𑌂𑌚𑍁𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌶𑌾 𑌘𑌨𑌾
𑌵𑌵𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑍂𑌢𑌵𑌾𑌯𑌵𑌃 ॥ 15

𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌰𑍂𑌥𑌪𑍈𑌃 ।
𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌾 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑍇𑌤 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 16

𑌮𑍇𑌘𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌨𑌕𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁
𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑍁𑌲𑌿𑌤𑌕𑌚𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌧𑌰𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃 ।

𑌦𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌠𑍋𑌰𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌗𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌹𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌧𑍂𑌮𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌰𑌾𑌹𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌚𑌃 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑌲𑌾𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 ॥௧௪॥ 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌶𑌾 𑌘𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌪𑌗𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌯𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌾𑌃 𑌵𑌵𑍁𑌃 𑌵𑌾𑌂𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌶𑌿𑌖𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥ ௧௫ ॥ ௧௬ ॥ 𑌮𑍇𑌘𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌰𑍁𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸 𑌉𑌰𑍁𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌕𑌨𑌕𑌪𑌰𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸

பலி, பௌலோமன், காலேபன், இல்வலன் முதலான அஸுரர்கள் வாஸுகியின் கணக்கற்ற கடோரமான நேத்ரங்கள், வாய்கள், சுவாஸங்கள் இவைகளினின்று வெளிப்பட்ட அக்னியாலும் புகையாலும், கெடுதியடைந்த காந்தியுடையவர்களாகிக் காட்டுத் தீயால் தகிக்கப்பட்ட ஸரள விருக்ஷம் போலானார்கள். 14

வாஸுகியின் ச்வாஸ ஜ்வாலாக்னியால் கெடுதியடைந்த காந்தியுடையவர்களும், புகையடைந்த வஸ்திரம் புஷ்பமாலை முகம் இவைகளை யுடையவர்களுமாகிய தேவர்களின்மீது பகவானுக்கு வசமாகிய மேகங்கள் மழைபொழிந்தன. ஸமுத்திரத்தின் அலைகளால் மறைந்த வாயுவும் வீசத்தொடங்கிற்று. 15

தேவச்ரேஷ்டர்களும், அஸுரச்ரேஷ்டர்களும் அவ்விதம் ஸமுத்ரத்தைக் கடையும்போது அமிர்தம் உண்டாகாவண்ணம், அஜிதர் தாமே கடைந்தார்.

பர்வதத்தை எடுத்தவரும், மேகம்போன்ற ச்யாமளவர்ணரும், பீதாம்பர மணிந்தவரும், செவிகளில் அதி சோபிதமான குண்டலமணிந்தவரும், சிரஸில் சுருண்ட ப்ரகாசமான கேசங்களுடையவரும், வனமாலையணிந்தவரும், சிவந்த

𑌜𑍈𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑌭𑌯𑌦𑍈𑌰𑍍𑌦𑌨𑍍𑌦𑌶𑍂𑌕𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌮𑌥𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌮𑌥𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌶𑍋𑌭𑌤𑌾𑌥𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌃 ॥ 17

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍁𑌦𑌧𑍇𑌰𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌂
𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌕𑌟𑌂 𑌹𑌾𑌲𑌹𑌲𑌾𑌹𑍍𑌵𑌮𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌾𑌹𑌿𑌕𑌚𑍍𑌛𑌪𑌾𑌤𑍍
𑌤𑌿𑌮𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌤𑌿𑌮𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ 18

𑌤𑌦𑍁𑌗𑍍𑌰𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑍋
𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑌸𑌹𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌭𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗 𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾
𑌅𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ 19

[illegible]

கழுத்துடையவருமாகிய பரமபுருஷர், ஜயமடைவதையே சீலமாகக்கொண்டு உலகங்களுக்கு அபயங் கொடுக்கும் கைகளால் வாஸுகியைக் கிரஹித்து மத்தாகிய மலையால் சமுத்திரத்தைக் கடைந்துகொண்டு மற்றொரு மலைபோல் விளங்கினர். 17

கடையப்படுவதும், பரபரப்புள்ள மீன்கள், உயரக்கிளம்பிய மகரங்கள், ஸர்ப்பங்கள், ஆமைகள் இவைகளையுடையதும், ‡ திமிகள், யானைகள், முதலைகள், § திமிங்கிலங்கள் இவைகளால் கலக்கப்படுவதுமாகிய ஸமுத்திரத்தினின்று முதலில் மிகவும் குரூரமான "ஹாலஹாலம்" என்னும் விஷமானது உண்டாயிற்று. 18

ஓ ராஜனே! உக்ரமான வேகமுடையதும், ஒவ்வொரு திசையிலும் கீழும் மேலும் பரவுவதும் அதிகமாவதும், ஸஹிக்கமுடியாததும் நிகரற்றதுமாகிய விஷத்தைப் பார்த்து ப்ரபுக்களுடன் கூடிய ப்ரஜைகள் யாவரும் யாவராலும் ரக்ஷிக்கப்படாதவர்களாய் சதாசிவனைச் சரணமடைந்தார்கள். 19

---

‡ திமி—நூறுயோஜனை நீளமான மீன்.

§ திமிங்கிலம்—திமியை ஆஹாரமாகக்கொள்ளும் ஒருவகை மீன்.

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾
𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

𑌆𑌸𑍀𑌨𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌹𑍇𑌤𑍋
𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌜𑍁𑌷𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍇𑌮𑍁𑌃 ॥ 20

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨 ।
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿 𑌨𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌤𑍍 ॥ 21

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑌤 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌰𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥ 22

𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌧𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌮𑍍 ॥ 23

𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑍇 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌮𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌤𑌪𑍋 𑌜𑍁𑌷𑌾𑌣𑌂 ॥20॥ '𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌰𑌾𑌕𑍃𑌦𑍇𑌶𑌃 । 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑌰𑌤𑌯𑍋𑌃'॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥21॥22॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌧𑌤𑍍𑌸𑍇 𑌤𑌦𑌾 𑌹𑍇 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌧𑌤𑍍𑌸𑍇 ॥23॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃

மூவுலகின் நன்மைக்காகக் கைலாஸபர்வதத்தில் உமையுடன் வீற்றிருப்பவரும், (அவர்களின்) மோக்ஷத்தைக் கருதித் தவம் செய்பவரும், தேவச்ரேஷ்டருமாகிய பார்வதீ பதியைப் பார்த்து ஸ்துதிகளால் வணங்குகிறார்கள். 20

ப்ரஜாபதிகள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ தேவ! தேவ! மஹாதேவ! பூதஸ்வரூபியே! பூதங்களைப் பரிபாலிப்பவரே! சரணமடைந்த எங்களை மூவுலகையும் தகிக்கும் விஷத்தினின்று காக்கவேண்டும். 21

நீர் ஒருவரே எல்லா உலகங்களின் பந்தத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் ப்ரபுவாகியவர். பண்டிதர்கள் சரணமடைந்தவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கும் குருவாகிய உம்மைப் பூஜிக்கிறார்கள். 22

வ்யாபகரும் ப்ரபுவுமாகிய சிவ! ஸ்வபாவ ஸித்தமான ஞானமுள்ள நீர் குணமயமான உம்முடைய சக்தியால் இந்தப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, பிரளயங்களைத் தரிக்கும்போது ப்ரும்ஹா, விஷ்ணு, சிவன் என்னும் பெயரைத் தரிக்கிறீர். 23

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌭𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 24

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 25

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌭𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋
𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌰𑌸𑌨𑌂 𑌜𑌲𑍇𑌶𑌮𑍍 ॥ 26

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 [illegible] ॥ 24 ॥ [illegible] ॥ 25 ॥ [illegible] ॥ 26 ॥ [illegible]

சிறந்ததும் ரஹஸ்யமானதும், தேவ திர்யக் முதலான ரூபங்களை ப்ரகாசப்படுத்துவதுமான ப்ரும்ஹ ஸ்வரூபி நீரே யாகின்றீர். நீர் ஆத்மாவாகியவர்; லோகப்ரபு; பலவித சக்திகளால் தோன்றுகிறவர். 24

நீர் வேதத்திற்குக் காரணமாகியவர். உலகங்களுக்கு ஆதியாகியவர், ஆத்மாவாகியவர். ப்ராணன்கள், இந்திரியங்கள், திரவியம் இவைகளுக்குக் காரணமான குணங்களுடையவர்; ஸ்வபாவமுள்ளவர், காலம், க்ரது, ஸத்யம், ருதம் என்ற தர்மம் நீரே. உம்மிடம் மூன்று வர்ணங்களுடைய ப்ரணவம் ப்ரகாசமாக இருக்கிறது என்று பெரியோர்கள் அறிகிறார்கள். 25

ஸர்வதேவதா ஸ்வரூபியான ஓ சங்கர! ஸர்வதேவஸ்வரூபியான அக்னி உமக்கு முகமாகிறான். உலகி லவதரிக்கும் ப்ரபுவே! உமக்குப் பூமியைப் பாதாரவிந்தமென்றும், காலத்தைக் கதியென்றும் திசைகளைச் செவிகளென்றும், வருணனை நாவென்றும் அறிகிறார்கள். 26

नाभिर्नभस्ते श्वसनं नभस्वान्
सूर्यश्च चक्षूंषि जलं स्म रेतः ।
परावरात्माश्रयणं तवात्मा
सोमो मनो द्यौर्भगवञ्छिरस्ते ॥ 27

कुक्षिः समुद्रा गिरयोऽस्थिसङ्घा
रोमाणि सर्वौषधिवीरुधस्ते ।
छन्दांसि साक्षात्तव सप्त धातव-
स्त्रयीमयात्मन् हृदयं सर्वधर्मः ॥ 28

मुखानि पञ्चोपनिषदस्तवेश
यैस्त्रिंशदष्टोत्तरमन्त्रवर्गः ।
यत्तच्छिवाख्यं परमात्मतत्त्वं
देव स्वयंज्योतिरवस्थितिस्ते ॥ 29

छाया त्वधर्मोर्मिषु यैर्विसर्गो
नेत्रत्रयं सत्त्वरजस्तमांसि ।

[illegible]

ஓ பகவானே ! உமக்கு அந்தரிக்ஷமானது நாபி யென்றும் வாயு மூச்சுக் காற்றென்றும், ஸூர்யன் நேத்ரமென்றும், ஜலமானது ரேதஸ் என்றும், சிறந்தவையும் தாழ்ந்தவையுமான ஜீவன்களைச் சார்ந்திருத்தலானது அஹங்காரமென்றும், சந்திரன் மனமென்றும் ஆகாயம் சிரஸென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

மூன்று வேத ஸ்வரூபராகிய மஹாதேவ ! உமக்கு ஸமுத்ரங்கள் வயிறு மலைகள் எலும்புக்கூட்டமாகின்றன, ஓஷதிகளும் கொடிகளும் ரோமங்களாகின்றன. சந்தஸ்கள் உமக்கு ஏழு தாதுக்களாகின்றன. சிறந்த தர்மமானது ஹ்ருதயமாகின்றது. 28

ஓ ஈச ! † ஐந்து மந்திரங்கள் முகங்களாகின்றன. அந்த முகங்களால் முப்பத்தெட்டு மந்திரங்களின் வகை ஏற்படுகிறது. ஓ தேவ ! உயர்ந்த ஆத்மதத்வமே சித் என்னும் பெயருடையதாகிறது. ஸ்வயம் ஜ்யோதியே உமக்கு ஒழிவு ரூபமான அவஸ்தையாகிறது. 29

ஓ தேவ ! அதர்மத்திற்கு அலைபோன்ற டம்பம் முதலியவைகளில் அவைகளால் ஏற்படும் ஸம்ஹாரமானது உமக்குச் சாயையாகிறது. ஸத்வம், ரஜஸ்,

† தத்புருஷம், அகோரம், ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், ஈசானம் என்னும் ஐந்தும் மந்திரங்களாம்.

𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌃 ॥ 30

𑌨 𑌤𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲
𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 ।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚
𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌮𑍍 ॥ 31

𑌕𑌾𑌮𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌕𑌾𑌲𑌗𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕
𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑍇 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌭𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 ॥ 32

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍀𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌮𑌯𑌃 𑌋𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌸 𑌤𑍇 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌨𑍁𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍂𑌚𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌃॥ 𑌩𑌦॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌜𑌆𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮॥𑌩𑌧॥ 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍇𑌕𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑍇 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌰𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑍇 𑌅𑌲𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌿𑌖𑌯𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌭𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍀𑌰𑌿𑌵॥𑌩𑌨॥

தமஸ் என்னும் இந்த குணங்கள் மூன்றும் கண்களாகின்றன. சாஸ்திரங்களைச் செய்த உமக்குச் சந்தஸ் ஸ்வரூபமும், ப்ராசீனமும், மந்திரங்களைக் காண்பிப்பதுமாகிய வேதமானது பார்வையாகிறது. 30

ஏ கைலாஸபதியே! உம்முடைய பரம்ஜோதியானது லோகபாலர்களை வருக்கும் பிரம்ஹாவுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும் இந்திரனுக்கும் அடையக் கூடியதாகாது. அந்தப் பரம்ஜோதியில் ரஜஸ் தமஸ் ஸத்வம் இவைகளில்லை. அந்த பரம்ஜோதிதான் பேதம் நீங்கிய ப்ரம்ஹமாகிறது. 31

மன்மதன் (தக்ஷ) யாகம், திரிபுரம், காலன், ¶ விஷம் இவை முதற் பலவான ஜீவஹிம்ஸை செய்பவர்களை ஸம்ஹாரம் செய்த உமக்கு அந்தச் செய்கை அற்பமாதலின் அது உமது ஸ்தோத்திரத்திற்குப் பாத்ரமாகாது. ஏனெனில் ப்ரளயகாலத்தில் உம்முடைய நேத்ராக்நியின் ஜ்வாலையால் இந்த உலகம் சாம்பலாயிற்று. அது உம்மால் செய்யப்பட்டது. அதை நீர் ஒரு செயலாக நினைக்கவில்லை. 32

¶ விஷத்தை இனி ஸம்ஹரிக்கப்போகிறவராயினும், ஸம்ஹரிப்பது நிச்சயமாகையால் ஸம்ஹாரம் செய்ததாகவே வர்ணித்ததென்றறிக.

ये त्वात्मरामगुरुभिर्हृदि चिन्तिताङ्घ्रि-
द्वन्द्वं चरन्तमुमया तपसाभितप्तम् ।
कत्थन्त उग्रपरुषं निरतं श्मशाने
ते नूनमूतिमविदंस्तव हातलज्जाः ॥ 33

तत्तस्य ते सदसतोः परतः परस्य
नाञ्जः स्वरूपगमने प्रभवन्ति भूम्नः ।
ब्रह्मादयः किमुत संस्तवने वयं तु
तत्सर्गसर्गविषया अपि शक्तिमात्रम् ॥ 34

[illegible]

ஆத்மாராமர்களாகிய ஆசிரியர்களால் ஹ்ருதயத்தில் த்யானிக்கப்படும் இருபாதங்களுடையவரும், தவத்தை மிகுதியாகச் செய்பவருமாகிய உம்மை உமையுடன் ஸஞ்சரிப்பவர், அவளிடம் மிகப்பற்றுடையவர், மயானத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர், உக்ரர், கடோரர் என்று எவர்கள் பேசுகிறார்களோ வெட்கங்கெட்ட அவர்கள் உம்முடைய லீலையை அறிவார்களா? (அறியார்கள்!) 33

ஸத், அஸத், இவைகளுக்குப் பரமாகியவரும், ச்ரேஷ்டரும், வ்யாபகரும், ப்ரஸித்தருமாகிய உம்முடைய ஸ்வரூபத்தை அறிவதில் பிர்மா முதலியவர்களே உண்மையாகச் சக்தியற்றவர்கள். அவர்கள் எவ்விதம் ஸ்துதி செய்யத் தகுதியாவார்கள். நாங்களோ ‡ ப்ரம்ஹாவின் ஸ்ருஷ்டியின் ஸ்ருஷ்டிக்கு விஷயமானவர்கள். ஆகையால் நாங்கள் எவ்விதம் சக்தியுள்ளவர்களாவோம்? ஆயினும் இந்த ஸ்துதியானது எங்களுடைய சக்திமாத்ரமாகிறது. 34

‡ ப்ரம்ஹாவின் ஸ்ருஷ்டியின் ஸ்ருஷ்டி—கீழ்ப்பட்ட ஸ்ருஷ்டி.

𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌮𑍃𑌡𑌨𑌾𑌯 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ॥ 35

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ 36

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑍋𑌦𑌮𑌥𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍂𑌟𑌾𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 37
𑌆𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑌮𑌭𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇 ।
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌰𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍀𑌨𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 38
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌙𑍍𑌗𑍁𑌰𑍈𑌃 ।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 39

𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌮𑍃𑌡𑌨𑌾𑌯 𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥௩௫॥௩௬॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌨𑌾 𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 ॥௩௭॥ 𑌆𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌚𑍍𑌛𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 ॥௩௮॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌸𑌤𑍍𑌸𑍁 ॥௩௯॥ 𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌜𑌤𑌿

மஹேச்வர! உம்முடைய இந்த ரூபத்தை மாத்ரம் பார்க்கிறோம். (அபரிமிதமான) மற்றுமுள்ள ரூபத்தைப் பார்க்கவில்லை. அவ்யக்தமான செய்கையையுடைய உம்முடைய ஸ்வரூபமானது ஜனங்களை ஸந்தோஷப்படுத்துவதன்பொருட்டாகிறது. 35

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ப்ரஜைகளின் இந்த வ்யஸனத்தைப் பார்த்து க்ருபையால் மிகவும் துன்பமடைந்தவரும் ஸர்வபூத ஸுஹ்ருத்தும் தேவருமாகிய சங்கரர் பிரியையான ஸதியை நோக்கிச் சொல்லுகிறார். 36

ஸ்ரீருத்ரர் கூறுகிறார்.

ஏ பவானி! ஆச்சர்யம்! பாற்கடலைக் கடைவதாலுண்டான காளகூடத்தினால் ப்ராணிகளுக் குண்டான கெடுதியைப்பார் கஷ்டம். 37

ப்ராணனை விரும்பும் இந்தப் பிரஜைகளுக்கு நாம் அபயத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். தீனர்களைக் காப்பாற்றுவதென்பதே ப்ரபுவுக்கேற்பட்ட கடமையாகிறது. 38

என்னுடைய மாயையால் மோஹமடைந்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் விரோதங் கொள்வார்களானால் ஸாதுக்கள் க்ஷணப்பொழுதில் நாசமடையக்கூடிய தம்மைச்சார்ந்த ப்ராணன்களால் ரக்ஷித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். 39

𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌹𑌰𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌃 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌗𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍇 ॥ 40

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌧𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌮𑍋𑌦𑌤 ॥ 41

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌤𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌹𑌾𑌲𑌾𑌹𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ॥ 42

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌲𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌃 ।
𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌗𑌲𑍇 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 43

𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌤𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 44

𑌕𑍃𑌪𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 ॥40॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌗𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 ॥41॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑌤𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌰𑌤𑌲𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥42॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌜𑌲𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 𑌜𑌲𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌲𑍇 𑌨𑍀𑌲𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌸𑌾𑌧𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌲𑍋𑌃 ॥43॥44॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤

ஓ சுந்தரி! கருணை புரியும் புருஷனிடம் ஸர்வஸ்வரூபியான ஹரியானவர் ப்ரீதி யடைகிறார். பகவான் ப்ரீதியடைந்தால் நான் ஸ்தாவர ஜங்கமத்தைப் பற்றி ப்ரீதியடைகிறேன். ஆகையால் இந்த விஷத்தைப் புசிக்கிறேன். என் மூலமாக ப்ராஜைகளுக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். 40

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

எல்லாரையும் பரிபாலிக்கும் பகவான் இவ்விதம் பவானியிடம் தெரிவித்து அந்த விஷத்தைப் புசிக்க யத்தனித்தார். பார்வதியும் சிவனைக் கொண்டாடினாள். 41

பூதங்களைப் பரிபாலிக்கும் மஹாதேவர் பிறகு வ்யாபித்திருக்கும் ஹால ஹால விஷத்தை உள்ளங்கையிலடங்கும்படிசெய்து கருணையுடன் புஜித்தார்.

தன்னுடைய வீர்யத்தைப் பார்வதிக்குக் காட்டினார். விஷமானது கழுத்தில் நீலநிறமாக அமர்ந்தது. அதுவும் ஸாதுவாகிய இவருக்குப் பூஷணமாயிற்று 43

ஸாதுக்களாகிற ஜனங்கள் உலகந்தாபமடையும்படி பெரும்பான்மையும் தவம் செய்யட்டும். ஈசன் செய்த விஷபானமாகிய இதுவே ஸர்வஸ்வரூபியான விஷ்ணுவின் சிறந்த பூஜையாகிறது. 44

நிஶம்ய கர்ம தச்சம்போர்தேவதேவஸ்ய மீடுஷ: ।
ப்ரஜா தாக்ஷாயணீ ப்ரஹ்மா வைகுண்ட²ஶ்ச ஶஶம்ஸிரே ॥ 45

ப்ரஸ்கந்நம் பிபத: பாணேர்யத்கிஞ்சிஜ்ஜக்ருஹு: ஸ்ம தத் ।
வ்ருஶ்சிகாஹிவிஷௌஷத்⁴யோ த³ந்த³ஶூகாஶ்ச யே(அ)பரே ॥ 46

இதி ஶ்ரீபாகவதே அஷ்டமஸ்கந்தே⁴ ஸப்தமோ(அ)த்⁴யாய:

ஶ்ரீ: ப்ரஸ்கந்நம் ஸ்கலிதம் உபரேவபேஷவிஷா: । தேவிஜக்ருஹு: அநேந விஷஸ்ய தீவ்ரதோக்தா ॥ ௪௬ ॥

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் ஸப்தமோ(அ)த்⁴யாயவ்யாக்²யா

தேவதேவரும் ஸுகங்கொடுப்பவருமான சம்புவின் இந்தச்செய்கையைக் கேட்டு ப்ரஜைகள் தாக்ஷாயணி ப்ரம்ஹா, நாராயணன் இவர்கள் யாவரும் கொண்டாடினர்கள். 45

விஷத்தைப் பானம் செய்யும் பொழுது கையினின்று நழுவிய சில துளிகளைத் தேள், ஸர்ப்பம், விஷக்கொடி மற்றுமுள்ள விஷஜந்துக்கள் யாவும் கிரஹித்துக் கொண்டன. 46

ஏழாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌪𑍀𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌮𑌮𑌨𑍍𑌥𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑍀 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 1

𑌤𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥ 2

𑌤𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌹𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 3

𑌤𑌤 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌦𑌨𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌰𑍍𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍 ॥ 4

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌬𑍍𑌧𑍌 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍌 𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇 ॥

𑌪𑍀𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑍀 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍇 𑌹𑌵𑌿𑌷𑍇 ॥ ௨ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌯𑌾 ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌷-

---

8-வது அத்யாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

வ்ருஷபத்வஜர் விஷத்தைப் பானம் செய்த பின்பு அந்தத் தேவர்களும், தானவர்களும் அன்புகூர்ந்து பராக்ரமத்துடன் கடலைக் கடைந்தார்கள். அதினின்று காமதேனு உண்டாயிற்று. 1

ஓ ராஜனே! அக்னிஹோத்ரத்திற்கு உபயோகப்படும் காமதேனுவை வேதபாராயணம் செய்யும் ரிஷிகள் பிரம்ஹலோகத்தைக் கொடுக்கும் யாகத்தின் ஸம்பந்தமான ஹவிஸ்ஸை உத்தேசித்து க்ரஹித்தார்கள். 2

பிறகு சந்திரன் போல வெண்மை நிறமான உச்சைச்ரவஸ் என்னும் குதிரை உண்டாயிற்று. அதை யடைய பலி என்கிற அஸுரன் ஈச்வரனுடைய சிக்ஷையால் ஆசைகொள்ளவில்லை. அதனால் அதை இந்திரன் அடைந்தான். 3

பிறகு ஐராவதம் என்னும் சிறந்த யானையானது வெளிப்பட்டது. அது நான்கு கொம்புகளுடன் கூடி, சிகரங்களையுடைய கைலாஸபர்வதம்போல் கம்பீரமாக விளங்கிற்று. 4

ततश्चाभवत्पारिजातस्सुरलोकविभूषणः ।
पूरयत्यर्थिनो योऽर्थैश्शश्वद्भुवि यथा भवान् ॥ 5

ततश्चाप्सरसो जाता निष्ककण्ठ्यस्सुवाससः ।
रमण्यः स्वर्गिणां वल्गुगतिलीलावलोकनैः ॥ 6

ततश्चाविरभूत्साक्षाच्छ्री रमा भगवत्परा ।
रञ्जयन्ती दिशः कान्त्या विद्युत्सौदामनी यथा ॥ 7

तस्यां चक्रुः स्पृहां सर्वे ससुरासुरमानवाः ।
रूपौदार्यवयोवर्णमहिमाक्षिप्तचेतसः ॥ 8

तस्या आसनमानिन्ये महेन्द्रो महदद्भुतम् ।
मूर्तिमत्यस्सरिच्छ्रेष्ठा हेमकुम्भैर्जलं शुचि ॥ 9

टी॥ ६॥ ततश्चेति। वल्गुभिः गत्यादिभिः स्वर्गिणां रमण्यः रतिकर्त्र्यः॥ ७॥ तत इति। सुदामो पर्वतः तत्र भवा सौदामनीत्यादि ... सौदामनी ... विस्फुरन्ती विद्युदिव कान्त्या दिशो रञ्जयन्ती श्रीः सम्पत् साक्षान्नित्यानपायिनी सती देवस्य भगवतः परा रमा आविरभूदिति योज्यम्॥ ८॥ तस्यामिति। तस्यां रूपादिभिराक्षिप्तं चेतो येषाम्॥ ९॥ भगवद्वक्षसि स्थितया श्रिया विलोकितानां देवानां यथावद्वैभवसम्प्राप्तिं असुराणां च तद्विपर्ययं वक्तुं तस्या अभिषेकादिमहोत्सववैभवं विस्तरेण भगवत्प्राप्तिप्रकारं चाह तस्या आसनमित्यादि षड्भिः॥ आभिषेचनिका इति। आभिषेचनिकाः अभिषेकोचिताः

பிறகு தேவலோகத்திற்கு பூஷணம் போன்ற பாரிஜாதம் உண்டாயிற்று. அந்த வ்ருக்ஷமானது "உம்மைப்போல்" அடிக்கடி யாசகர்களைப் பொருள்களால் திருப்தி செய்விக்கக் கூடியது. 5

பிறகு அப்ஸரஸ்திரீகள் உண்டானர்கள். அவர்கள் கழுத்தில் ஸ்வர்ண ஹாரமும் சிவந்த வஸ்திரமும் தரித்திருந்தனர்; அவர்கள் ஸுந்தரமான நடை, விலாஸம் பார்வை இவைகளால் ஸ்வர்க்கத்திலுள்ளவர்களுக்கு நிகரற்ற அன்பை உண்டாக்குகிறவர்கள். 6

பிறகு லக்ஷ்மீதேவி ஸ்வரூபத்துடனுண்டானுள். அவள் பகவானைச் சார்ந்த ரமாதேவி. ஸுதாமா என்னும் பர்வதத்திலிருந்துண்டான மின்னலைப்போல திசைகளைக் காந்தியால் ப்ரகாசப்படுத்தினுள். 7

ஸ்ரீதேவியின ரூபம், உதாரத்தன்மை, வபது, வர்ணம், மஹிமை இவைகளால் கவரப்பட்ட மனமுடைய தேவர்கள், அஸுரர்கள், மானிடர்கள் ஆகிய யாவரும் அந்த லக்ஷ்மீதேவியிடம் ஆவல் கொண்டார்கள். 8

அந்த ஸ்ரீதேவிக்கு மஹேந்திரன் உயர்ந்ததும் அற்புதமுமான ஆஸனம் கொண்டுவந்தான்; சிறந்த நதிகள் ஸ்வரூபமெடுத்துக்கொண்டு ஸ்வர்ண கும்பங்களில் பரிசுத்தமான ஜலங்கொண்டுவந்தன, 9

𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌿𑌕𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑍌𑌷𑌧𑍀𑌃 ।
𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌧𑌵𑍌 ॥ 10

𑌋𑌷𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।
𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌟𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌗𑍁𑌃 ॥ 11

𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌪𑌣𑌵𑌮𑍁𑌰𑌜𑌾𑌨𑌕𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑍀𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍 ॥ 12

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌷𑌿𑌚𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌦𑌿𑌗𑌿𑌭𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌲𑌶𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌰𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 13

𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌕𑍌𑌶𑍇𑌯𑌵𑌾𑌸𑌸𑍀 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 ।
𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑍈𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌷𑌟𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍 ॥ 14

𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌜𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 ॥ 15

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌧𑌵𑍌 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌶𑌾𑌖𑍌 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌫𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾 । 𑌅𑌂𑌶𑍇𑌚𑍈𑌕𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌸𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥௧௦॥ 𑌋𑌷𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌟𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥௧௧॥ 𑌮𑍇𑌘𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑍇𑌣𑍁𑌵𑍀𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿

பூமி தேவி அபிஷேகத்திற்குரிய ஓஷதிகளனைவற்றையும் கொண்டுவந்தாள். கோக்கள் பஞ்சகவியங்களைக் கொண்டுவந்தன. வஸந்தன் சைத்ர மாதத்திலும் வைசாக மாதத்திலும் கிடைக்கக் கூடியவைகளைக் கிரஹித்து வந்தான். 10

ரிஷிகள் விதிப்படி அபிஷேகம் செய்தார்கள். கந்தர்வர்கள் மங்களங்களைப் பாடினார்கள். நடனமாதர்கள் நர்த்தனமும் கானமும் செய்தார்கள்.

மேகங்கள், நிபிடமான சத்தமுடைய மிருதங்கம், மத்தளம், முரஜம், ஆனகம், கோமுகம் முதலிய வாத்யங்களும் சங்கு, வீணை, வேணு இவைகளும் கானம் செய்தன. 12

திக்கஜங்கள், பிறகு ப்ராம்ஹணர்கள் கூறிய நல்ல சொற்களுடன் பூர்ண கலசங்களைக் கொண்டு பத்மத்தைக் கையிலுடையவளும் பதிவ்ரதையுமாகிய லக்ஷ்மீ தேவிக்கு அபிஷேகம் செய்தன. 13

ஸமுத்ரராஜன் இரண்டு மஞ்சள் பட்டாடைகளைக் கொடுத்தான். வருணன் மதுவால் மதங்கொண்ட வண்டுகள் பொருந்திய வைஜயந்தி என்னும் மாலையைக் கொடுத்தான். 14

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌸𑍍𑌰𑌜𑌂
𑌨𑌦𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇𑌫𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ।
𑌚𑌚𑌾𑌲 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌕𑌪𑍋𑌲𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌦𑌧𑌤𑍀 𑌸𑍁𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 ॥ 16

𑌸𑍍𑌤𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌶𑍋𑌦𑌰𑍀 𑌸𑌮𑌂
𑌨𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌶𑌿𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑍈-
𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌪𑌤𑍀 𑌹𑍇𑌮𑌲𑌤𑍇𑌵 𑌸𑌾 𑌬𑌭𑍌 ॥ 17

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃
𑌪𑌦𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍇𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤 ॥ 18

𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌤𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑍋
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥௧௫॥ 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥௧௬॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃— 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ।

விச்வகர்மா விசித்ரமான ஆபரணங்களைக் கொடுத்தான். அஜராகிய ப்ரம்ஹ தேவர் ஹாரத்தைக் கொடுத்தார். ஸரஸ்வதி பத்மத்தைக் கொடுத்தாள். நாகங்கள் குண்டலங்களைக் கொடுத்தன. 15

பிறகு மங்களங்களை அடைந்த மஹாலக்ஷ்மி சத்தமிடும் வண்டுகளையுடைய கருநெய்தல் மாலையைக்கையில் எடுத்துக்கொண்டு மிகவும் மங்களமான கானத்துடன் கூடிய ஹாஸ்யத்துடன் அழகிய கன்னங்களையும், குண்டலங்களையுமுடைய முகத்தை அசைத்தாள், 16

அற்பமான வயிற்றையுடைய லக்ஷ்மீதேவியின் குங்கும சந்தனம் பூசப்பட்டு ஸமமாய் இடைவெளியின்றி இலகும் ஸ்தனங்களிரண்டும் சலித்தன. தண்டைகளின் மனோஹரமான சத்தங்களுடன் இங்குமங்கும் நடமாடுகிற தேவியானவள் ஸ்வர்ணக் கொடிபோல விளங்கினாள். 17

இவ்வாறு ப்ரத்யக்ஷமான லக்ஷ்மீதேவி கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், தேவர்கள், ஸித்தர்கள், சாரணர்கள், ஸ்வர்க்கவாசிகள் முதலிய எல்லோரிலும் நித்யமாக ஆச்ரயிக்கத்தக்கவனும் பூஜ்யனும் நித்யமான நற்குணங்களையுடையவனுமாகிய எவனையும் அடையவில்லை. 18

எவனுக்கு (தூர்வாஸர்முதலியவர்கள்) தவம் இருக்கிறதோ அவனுக்குக் கோபத்தை ஜயிக்கும் குணமில்லை என்பது நிச்சயம். எவனுக்கு (குரு சுக்ரன்

𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯
𑌸 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌤𑍋𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 19

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌂
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌵𑍇𑌗𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂
𑌨 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 20

𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍀𑌲𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 ।

𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌗
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂, 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌯𑌃 𑌪𑌰
𑌤𑍋𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑌕𑌿𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥19॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿। 𑌭𑍂𑌤
𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌶𑌿𑌬𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌜𑌵𑍇𑌗𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌵𑍇𑌗𑌾𑌤𑍍
[illegible]

முதலியவர்கள்) ஞானமிருக்கிறதோ அவனிடம் பற்றற்ற ஞானமில்லை, எவன் (ப்ரம்ஹா சந்திரன் முதலியவர்கள்) உயர்வுள்ளவனோ அவனிடம் காமஜய மில்லை. பிறரையபேக்ஷிப்பவன் (இந்திரன் முதலியவர்) ப்ரபுவாவானு? 19

சிலரிடம் (பரசுராமர் முதலியவர்) தர்மமிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஜீவன் களிடம் அன்பில்லை. சிலருக்கு (சிபி முதலியவர்கள்) த்யாகம் இருக்கிறது. அது அவர்களுக்கு முக்திகாரணமாகாது. சில புருஷருக்கு (கார்த்தவீர்யார் ஜுனன் முதலியவர்கள்) வீர்யமிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அது காலவேகத்தி னின்றும் தப்புவதற்காது. குணங்களின் பற்றற்றவர்கள்(ஸநகாதிகள்)எனக்குப் பரமாகியவர்கள். 20

சிலரிடம் (மார்க்கண்டேயாதிகள்) நீண்ட ஆயுள் இருக்கிறது. அவர்களி டம் சீலமும், மங்களமும் இல்லை. சிலரிடம் (ஹிரண்யகசிபு முதலியவர்கள்) நீண்ட ஆயுளிருக்கிறது. அந்த ஆயுளானது ஸ்திரமென்று அறியத்தக்கதாக இல்லை. சிலரிடம் (ஸ்ரீருத்ரர்) சீலமும் ஆயுளின் நிச்சயமுமிருக்கிறது. அவ

யத்ரோபயம் குத்ர ச ஸோऽப்யமங்கல:
ஸுமங்கல: கஶ்ச ந காங்க்ஷதே ஹி மாம் ॥ 21

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஏவம் விம்ருஶ்யாவ்யபிசாரிஸத்குணை:
வரம் நிஜைகாஶ்ரயதயாகுணாஶ்ரயம் ।
வவ்ரே வரம் ஸர்வகுணைரபேக்ஷிதம்
ரமா முகுந்தம் நிரபேக்ஷமீப்ஸிதம் ॥ 22

தஸ்யாம்ஸதேஶ உஶதீம் நவகஞ்ஜமாலாம்
மாத்யந்மதுவ்ரதவரூதகிரோபகுஷ்டாம் ।

தயாபி ஸோऽப்யமங்கல: ஶ்மஶாநவாஸாத்யமங்கலவேஷ்டித: ஶ்ரீமுகுந்தம் லக்ஷ்ய க்ருத்வாஹ கஶ்சேதி கஶ்சித் ஸுமங்கல: நிரபேக்ஷத்வாத் ஸ து மாம் ந ஹி காங்க்ஷதே, க்ருதார்தத்வாதித்யர்த: ॥21॥ ஏவமிதி । ஏவம் விம்ருஶ்ய ரமா நிரபேக்ஷமபி முகுந்தமேவ வரம் வவ்ரே தத்ர ஹேதும் அவ்யபிசாரிபி: ஸத்பி: ஸஹஜை: அநாதிபிர்குணை: நிஜைகாஶ்ரயதயா அநந்யாபேக்ஷ்யத்வேந வரம் ஸர்வோத்தமம் தத்ர ஹேது: அகுணாஶ்ரயம் ப்ராக்ருதகுணாதீதம் ப்ராகுக்தேப்யோ வைலக்ஷண்யமாஹ ஸுதராம் வாஞ்சனீயம் கிஞ்ச ஸர்வை: குணைரணிமாதிபிரபேக்ஷிதம் வ்ருதம் ஸ்வயம் ஹ்ருத: யத்யபி ஸ்வமாதாராமத்வேந ந நிரபேக்ஷ: ததாப்யாஶ்ரிதா: ஸர்வமங்களவிகல்யா நாபேக்ஷதே ததாபி நாபேக்ஷதே தாவதேவ தந்த்வபாஹம் க்ருதார்தாஸ்யாம் கிமந்யை: ப்ராக்ருதைரிதி ததேவ வ்ருதவதீ ॥22॥ ததேவாஹ தஸ்யேதி । தஸ்யாம்ஸதேஶே கமநீயாம் நவகஞ்ஜமாலாம் நிபாத்ய நாதஸ்ஸ்வம் ப்ரதீக்ஷமாணா தஸ்ய நிகடே தஸ்தௌ ஸ்வயம் மாலாம் மாத்யத்பிர்மதுவ்ரதாநாம் வரூதஸ்ய ஸமூஹஸ்ய கிரா உபகு

ரும் மயானத்தில் வஸிப்பது முதலான அமங்களமான செய்கையையுடைய வர். மிகுந்த மங்களஸ்வரூபராகிய ஒருவர் (விஷ்ணு) இருக்கிறார். அவர் என்னை விரும்பவில்லை. 21

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் லக்ஷ்மீதேவி விசாரித்துச் சிறந்த குணங்களால் ச்ரேஷ்டரும், தனக்கு முக்யமான ஆச்ரயமாகையால் சிறந்தவரும், ப்ரகிருதியின் குணங்களுக்கு அதீதரும் (அணிமை முதலிய) குணங்களனைவற்றாலும் வரிக்கப்பட்டவரும் சிறந்தவரும், தனக்கு இஷ்டமானவருமாகிய முகுந்தரை, அவர் தன்னிடம் அபேக்ஷை இல்லாதவராயினும், வரித்தாள். 22

ஸ்ரீதேவி மதங்கொண்ட வண்டுக் கூட்டத்தின் த்வனியுடைய புதிய பத்மமாலையை பத்மநாபருடைய கழுத்தில் போட்டு தனக்கிருப்பிடமாகிய

तस्थौ निधाय निकटे तदुरः स्वधाम
　　सव्रीडहासविकसन्नयनेन याता ॥ 23

तस्याः श्रियस्त्रिजगतो जनको जनन्या
　　वक्षो निवासमकरोत्परमं विभूतेः ।
श्रीः स्वाः प्रजाः सकरुणेन निरीक्षणेन
　　यत्र स्थितैधयत साधिपतींस्त्रिलोकान् ॥ 24

शङ्खतूर्यमृदङ्गानां वादित्राणां पृथुः स्वनः ।
देवानुगानां सस्त्रीणां नृत्यतां गायतामभूत् ॥ 25

ब्रह्मरुद्राङ्गिरोमुख्याः सर्वे विश्वसृजो विभुम् ।
ईडिरेऽवितथैर्मन्त्रैस्तल्लिङ्गैः पुष्पवर्षिणः ॥ 26

श्रिया विलोकिता देवास्सप्रजापतयः प्रजाः ।
शीलादिगुणसम्पन्ना लेभिरे निर्वृतिं पराम् ॥ 27

षां नाथितां कथम्भूता श्रीः सव्रीडहासेन विकसन्नयनेन तस्योरः स्वपादयातास्थितवती स्वाः प्रतीक्षमाणा तस्थावित्यर्थः ॥ 23 ॥ भगवानपि त्रैलोक्याहितप्रदायै स्ववक्षस्स्थलस्य स्थानत्वेनाविदधात् तस्या इति । विशिष्टसौभाग्यवत्याः तस्याः त्रिजगज्जनन्याः श्रियः परमैश्वर्यं ... ॥ 24 ॥ 25 ॥ ब्रह्मेति । तल्लिङ्गैः

பீடமாகிய அவருடைய மார்பை அடைய விரும்பி வெட்கத்துடனும் மந்த ஹாஸத்துடனும், மலர்ந்த நேத்ரத்துடனும் அவருடைய ஸமீபத்தில் நின்றாள்.

எல்லோருக்கும் பிதாவாகிய புருஷோத்தமன் மூவுலகிற்கும் தாயும், உயர்ந்த ஐச்வர்யமுடையவளுமாகிய அந்த ஸ்ரீதேவிக்குத் தமது மார்பைச்சிறந்த வாஸஸ்தானமாக ஏற்படுத்தினர். அந்த லக்ஷ்மீதேவி அந்த மார்பிலிருந்து கருணையுள்ள பார்வையால் தன்னைச் சார்ந்த ப்ரஜைகளையும் அதிபதிகளோடு கூடிய மூவுலகையும் வ்ருத்தி செய்தாள். 24

ஸ்திரீகளுடன் கூடிய தேவப்ருத்யர்கள் நர்த்தனம், கானம் இவைகளைச் செய்யும்போது சங்கு, தூர்யம், ம்ருதங்கம் மற்றுமுள்ள வாத்யங்கள் இவைகள் முழங்கின. 25

பிரம்ஹா, ருத்ரர், அங்கிரஸ், முதலான ப்ரஜாபதிகள் யாவரும் புஷ்ப மாரி பொழிந்து விஷ்ணு நாமத்தை விளக்கக் கூடியவைகளும், ஸத்யமான வைகளுமான மந்திரங்களால் ப்ரபுவை ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். 26

ப்ராஜாபதிகளும், ப்ரஜைகளும், தேவர்களும், ஸ்ரீதேவியின் கடாக்ஷமடைந்து சீலம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்தவர்களாகி மிகுந்த ஆனந்தமடைந்தார்கள். 27

𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌹𑌤𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ।
𑌯𑌦𑌾 𑌚𑍋𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ॥ 28
𑌅𑌥𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾 ।
𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑍁𑌮𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇 ॥ 29
𑌅𑌥𑍋𑌦𑌧𑍇𑌰𑍍𑌮𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍈𑌰𑌮𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌉𑌦𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌃 ॥ 30
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌪𑍀𑌵𑌰𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌽𑌰𑍁𑌣𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌸𑍍𑌤𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 31
𑌪𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌮𑌹𑍋𑌰𑌸𑍍𑌕𑌃 𑌸𑍁𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌣𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍁𑌭𑌗𑌃 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥ 32
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌲𑌯𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸 𑌵𑍈 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ॥
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌦𑍃𑌗𑌿𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌕𑍍 ॥ 33

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑍈𑌃 ॥ ௨௬ ॥ ௨௭ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍀 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ௨௯ ॥ ௩௰ ॥ 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍌 𑌪𑍀𑌵𑌰𑍌 𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇𑌖𑌾𑌸𑍁𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௩௧ ॥ 𑌪𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௩௨ ॥ 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌕𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 ॥ ௩௩ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂

ஓ ராஜனே! தைத்யர்களும்; தானவர்களும் தேவியால் உபேக்ஷிக்கப்பட்டு வன்மையும் முயற்சியும் காந்தியும் இழந்தனர்; பேராசையை யடைந்தனர். 28

பிறகு பத்மம்போன்ற நேத்ரமுடையவளும், வருணனைச் சார்ந்தவளுமாகிய தேவியான ஸுரை என்னும் கன்னிகை உண்டானள். அந்த ஸுரையை விஷ்ணுவின் சம்மதப்படி அஸுரர்கள் கிரஹிக்கவில்லை. 29

ஏ மஹாராஜ! அமுதத்தை விரும்பிய கச்யபகுமாரர்கள் ஸமுத்ரத்தைக் கடையும் பொழுது அதி அற்புத புருஷன் தோன்றினன். 30

அந்தப் புருஷன் நீண்டு பருத்த கைகளும் சங்குபோன்ற கழுத்தும், சிவந்த நேத்ரமுமுடையவனாக இருந்தான். ச்யாமளவர்ணமுள்ள அவன், தாருண்யம் என்னும் வயதின் அவஸ்தையிலிருந்தான். புஷ்பமாலை யணிந்தவனாய், ஆபரணங்களும், மஞ்சள் பட்டாடையும் தரித்திருந்தான். சிறந்த மார்புடையவனாகவும், மிகவும் நிர்மலமான ரத்னகுண்டலமணிந்தவனாகவும் ப்ரியப்படுவதற்குரிய சுருண்ட கேசங்களை யுடையவனாகவுமிருந்தான். புன்முறுவலுடன் ஸிம்ஹம்போன்ற விக்ரமமுள்ளவனாகவும் விளங்கினன். அமிருதம் நிறைந்த கலசத்தை ஏந்திக்கொண்டிருந்தான். கங்கணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற அவன் பகவானாகிய ப்ரத்யக்ஷ விஷ்ணுவின் அம்சத்திலும் அம்சமாக உண்டானவன். ஆயுர்வேதமறிந்தவன், யாகத்தில் பாகமடைந்தவன், "தந்வந்த்ரி" என்று ப்ரஸித்தி பெற்றவன். 31–33

தமாலோக்யாஸுராஸ்ஸர்வே கலசம் சாம்ருதாப்ருதம் ।
லிப்ஸந்தஸ்ஸர்வவஸ்தூநி கலசம் தரஸாஹரந் ॥ 34
நீயமாநேஸுரைஸ்தஸ்மிந் கலசேம்ருதபாஜநே ।
விஷண்ணமநஸோ தேவா ஹரிம் சரணமாயயு: ॥ 35
இதி தத்தைந்யமாலோக்ய பகவாந் ப்ருத்யகாமக்ருத் ।
மாகித்யத மிதோர்த்தம் வ: ஸாதயிஷ்யே ஸ்வமாயயா ॥
இத்யுக்த்வா ஸாந்த்வயந் தேவாந்ஸ்தத்ரைவாந்தர்தீயத ஹரி: ॥ 36
மித: கலிரபூத்தேஷாம் ததர்த்தே தர்ஷசேதஸாம் ।
அஹம் பூர்வமஹம் பூர்வம் ந த்வம் ந த்வமிதி ப்ரபோ ॥ 37
தேவா: ஸ்வம் பாகமர்ஹந்தி யே துல்யாயாஸஹேதவ: ।
ஸத்ரயாக இவைதஸ்மிந்நேஷ தர்ம: ஸநாதந: ॥ 38

பரிவேஷணம் சக்ரு:॥ இதீதி। தைத்யாநாம் பரஸ்பரம் கலஹோத்பாத-நேந மாயயா மோஹிந்யா வ: அர்த்தம் ஸாதயிஷ்யாமீத்யேதாவதேதி ச்லோகவிசேஷ: ॥ ௩௬ ॥ ததேவாஹ-மித இதி । தர்ஷ: காம: தத்யுக்தாநி சேதாம்ஸி யேஷாம் இத்யேவம் ஸர்வேஷாம் கலிரபூத் ॥ ௩௭ ॥ துல்யாயாஸாநாம் ஸ்வாதந்த்ர்யாகாரோஹணாஸ்த்யாம்—தேவா இதி। யே தேவா: துல்ய ஆயாஸே ஹேதவ: ஸாயகா: துல்ய ஆயாஸோ ஹேதுஸ்ஸ்வபாகாதியேஷாமிதி வா ஸத்ரயாகே யதா ஸர்வேஷாம் ஸமம் பலம் தத்வத் । ததா ச ச்ருதி: "ஸஜிகாராஸ்ஸத்ரமாஸீரந்" இதி "யஜமாநாஸ்த ருத்விஜ" இதி

அஸுரர்கள் தன்வந்த்ரியையும் அமுதம் நிறைந்த கலசத்தையும் பார்த்து வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும் விடக் கலசத்தின்மேல் ஆவல் கொண்டு பலவந்தமாக அதைக் கிரஹித்தார்கள். 34

அமிர்த பாத்ரமாகிய கலசத்தை அஸுரர்கள் கொண்டுபோகும்போது தேவர்கள் துக்கங்கொண்ட மனமுடையவர்களாகி விஷ்ணுவைச் சரணமடைந்தார்கள். 35

தாஸர்களின் மனோரதத்தைப் பூர்த்திசெய்யும் பகவானாகிய விஷ்ணு தேவர்களின் தீனத்தன்மையைப் பார்த்து "ஓ தேவர்களே! அமுதத்தையுத்தேசித்து வருத்தமடையாதீர்கள்; என் மாயையால் உங்களுக்குப் பலனை ஸாதகப்படுத்துகிறேன்" என்று தேவர்களுக்கு ஸமாதானம் கூறி அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தானமடைந்தார். 36

ஓ ப்ரபுவே! அமிர்தத்திற்காக ஆவல்கொண்ட மனமுடைய அஸுரர்கள் இவ்விஷயமாய் "நான் முன்னே நான் முன்னே நீ இரு நீ இரு" என்று ஒருவருக்கொருவர் சம்பாஷித்துக்கொண்டு கலஹம் செய்துகொண்டனர். 37

ஓ ராஜனே! வன்மையில்லாத அஸுரர்கள் வன்மையுள்ளவர்களும் அமிர்தகலசத்தைக் கிரஹித்தவர்களும், தம் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களுமாகிய

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌃 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌕𑌲𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ 39

𑌏𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌯𑌵𑌿𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 40

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌕𑌪𑍋𑌲𑍋𑌨𑍍𑌨𑌸𑌾𑌨𑌨𑌮𑍍 ॥ 41

𑌨𑌵𑌯𑍌𑌵𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌭𑌾𑌰𑌕𑍃𑌶𑍋𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍋𑌦𑌾𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌲𑌿𑌝𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ 42

𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌶𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌮𑌲𑍍𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌭𑍁𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 43

---

௯ ॥ ௩௮ ॥ ௪௦ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌲𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌕𑌪𑍋𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂 𑌉𑌨𑍍𑌨𑌤𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌨𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌵𑌯𑍌𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍃𑌶𑌮𑍁𑌦𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌦𑌃 𑌸𑍌𑌰𑌭𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌲𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌝𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௪௨ ॥ 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌷𑍍𑌠𑍁 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌆𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌭𑍁𑌜𑌯𑍋𑌰𑌙𑍍𑌗𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 ॥ ௪௩ ॥ 𑌵𑌿𑌰𑌜𑍇𑌤𑌿 ।

அஸுரர்களிடம் மாத்ஸர்யமடைந்து ஓ அஸுரர்களே! ‡ "ஸத்ர யாகத்தைப் போல்" இந்த அமுதத்திலும் ஸமமாகிய ஆபாஸத்தில் ஸாதகர்களான தேவர்களும் தங்களுக்குரிய ஸமபாகத்தையடையத் தகுதியாவார்கள். இது ஸநாதன தர்மம் என்று கூறி அடிக்கடி தடைசெய்தார்கள். 38-39

இச்சமயத்தில் உபாயங்களனைவற்றையும் அறிந்த பகவானான விஷ்ணு சொல்லுவதற்கரிய மேலான அழகுவாய்ந்த ஸ்திரீ ரூபத்தைத் தரித்தார். 40

அந்த ஸ்திரீ ரூபமானது பார்ப்பதற்குரிய கருநெய்தல் போன்ற ச்யாமள வர்ணமுடையதாயிருந்தது; அதன் அவயவங்களெல்லாம் ஸுந்தரமாயிருந்தன; ஸமமான செவிகளில் ஆபரணங்களுடையதாயிருந்தது; அழகிய கன்னங்களையும், நாஸிகையையும் முகத்திலுடையது. புதிய யௌவனத்தால் பருத்த ஸ்தனங்களின் பாரத்தால் வளைந்த இடையுடையதாயும், முகத்தின் வாஸனையில் ஆவல் கொண்ட வண்டுகளின் ஹ்ரீங்கார சப்தத்தால் மிரண்ட கண்களையுடையதாயும் தன்னுடைய மிகுதியான கூந்தலில் மலர்ந்த மல்லிகை மலர்களைத் தரித்திருப்பதாயும் அழகிய கழுத்தில் ஆபரணமணியப் பெற்ற

---

‡ ஸத்ரம் என்னும் யாகத்தின் பலன் எல்லோருக்கும் ஸமம் என்று வேதம் கூறுகிறது.

𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌂𑌬𑌰𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌨𑌿𑌤𑌂𑌬𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌶𑍋𑌭𑌯𑌾 ।
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑌸𑌦𑍍𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌚𑌲𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 44
𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑍈𑌃 ।
𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌯𑍂𑌥𑌪𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑌯𑌨𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ 45

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌂𑌬𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑌂𑌬𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌦𑍍𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌚𑌲𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑌾 ॥ ௪௪ ॥ 𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑍀𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥ ௪௫ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑍀𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

தாயும் அழகிய கைகளில் தோள்வளைகளால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதாயு மிருந்தது; தோஷமில்லாத வஸ்திரமணிந்த நிதம்ப (இடையின் பின்புறம்)மாகிய தீவில் ப்ரகாசிக்கும் அறைநூல் மாலை விளங்கவும் ஸுந்தரமான பாதங்களில் அசையும் தண்டைகள் ஒலிக்கவும் விளங்கிற்று. 41-44

வெட்கத்துடன் கூடிய மந்தஹாஸத்தாலும் அசையும் புருவத்தாலும் விலாஸம்பொருந்திய பார்வையாலும் அஸுரச்ரேஷ்டர்களின் மனத்தில் அடிக்கடி ஆசை பெருகும்படி செய்யும் ஸ்திரீ ரூபத்துடன் பகவான் விளங்கினர். 45

எட்டாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣 𑌆𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 1

𑌅𑌹𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌹𑍋 𑌧𑌾𑌮 𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌵𑌂 𑌵𑌯𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌹𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌃 ॥ 2

𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌞𑍍𑌜𑌪𑌲𑌾𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌸𑌿 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌵𑌦 𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁 𑌮𑌥𑍍𑌨𑌤𑍀𑌵 𑌮𑌨𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑌃 ॥ 3

𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌜𑌨𑍇 ।
𑌤𑌦𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌅𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌕𑍇𑌷𑍁
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌘𑌾𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿

𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥
𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌨 𑌪𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 1 ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑍁𑌃 ॥ 2 ॥ 𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌥𑍍𑌨𑌤𑍀𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌵 ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑍋𑌢𑌾𑌽𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂

---

9 - வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

அமிர்தபாத்திரத்தைத் திருட்டுத்தனமாய் அபஹரித்தவர்களும், மித்ரத் துரோகிகளும், ஒருவருக்கொருவர் நிந்தித்துக் கொள்பவர்களுமாகிய அஸுரர்கள் தங்கள் முன்வரும் ஸ்திரீயைக் கண்டார்கள். 1

இவளுடைய ரூபமும், ஆச்சர்யப்படத்தக்க காந்தியும், பார்ப்பதற்குரிய புதிய யௌவனமும் ஆச்சர்யப்படத்தக்கது என்று பேசிக்கொண்டு அஸுரர்கள் விரகதாப மடைந்தவர்களாகி அந்த ஸ்திரீயைக் கெஞ்சிக் கேட்கிறார்கள்.

பத்ம தளம்போன்ற நயனமுடையவளே ! நீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாய்? என்ன செய்ய விரும்புகிறாய் ? யாரைச் சார்ந்தவள் ? ஸுந்தரமான தொடையுடையவளே ! எங்களுடைய மனத்தைக் கலக்குகிறவள்போலக் காணப்படுகிறாயே. சொல்லவேண்டும், 3

𑌨 𑌵𑌯𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌚𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 ॥ 4
𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌘𑍃𑌣𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥ 5
𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌿 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ 6
𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 7
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 8

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌷𑍁 𑌨 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ 9

𑌅𑌮𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮 𑌏𑌵॥௪॥ [illegible] [illegible] 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌶𑍋𑌭𑌾𑌃। 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌨𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌘𑍃𑌣𑍇𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌨𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௫॥௬॥ 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑌿। 𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾 ॥௭॥௮॥ 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾

தைத்யர்கள், அமரர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், சாரணர்கள், யோகீச்வரர்கள் ஆகிய இவர்கள் உன்னை இதுவரையில் தொடவில்லை என்பதை நாங்கள் அறியாதவர்களல்ல. அப்படியிருக்க மானிடர்கள் தொட்டிருப்பார்களா?

விதியானவர் கருணையுடன் சரீரம் படைத்தவர்களின் இந்திரியங்களை வற்றிற்கும் மனத்துக்கும் ப்ரீதியைச் செய்வதற்காக உன்னை யனுப்பினரோ? அல்லது தற்செயலாக வந்தனையோ? அழகிய புருவமுடையவளே! விதி யனுப்பினுரென்பது நிச்சயம். 5

உயர்ந்த மனமுடையவளும், அழகிய இடையுள்ளவளுமாகிய ஸ்திரீ ரத்னமே! இவ்வளவு மஹிமைவாய்ந்த நீ ஒரே வஸ்துவில் பேராவல் கொண்டவர்களும், விரோதங்கொண்டவர்களும் ஞாதிகளுமாகிய எங்களுக்கு ஸம்விதானம் செய்யவேண்டும். 6

நாங்கள் கச்யபரின் குமாரர்கள்; சகோதரர்கள்; பௌருஷம் நிறைந்தவர்கள்; அமிர்தத்தை நீதிதவறுமலும் கலஹம் உண்டாகாவண்ணமும் எங்களுக்குப் பாகித்துக்கொடுக்கவேண்டும் என்று அஸுரர்கள் கேட்டுக் கொள்ளும் பொழுது கபடமாய் ஸ்திரீவேடம்பூண்ட விஷ்ணு மந்தஹாஸம் செய்து மனோஞ்ஞமான கடைக்கண் பார்வையால் நோக்கிப் பின் வருமாறு சொல்லுகிறுர்.

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறுர்.

ஏ கச்யப குமாரர்களே! நீங்கள் பும்ச்சலி (வ்யபசாரி) யாகிய என்னிடம் என் அனுஸரணையை யடைகிறீர்கள்? பண்டிதர்கள் ஸ்திரீகளிடம் ஒருபொழுதும் விச்வாஸம் கொள்ளமாட்டார்களல்லவா? 9

𑌸𑌾𑌲𑌾𑌵𑍃𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ।
𑌸𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌨𑍂𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌨𑍂𑌤𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌲𑌿𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌜𑌹𑌸𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ 11

𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌭𑌾𑌜𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍
𑌬𑌭𑌾𑌷 𑌈𑌷𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌶𑍋𑌭𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑌾
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 12

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌮𑌂𑌸𑌤 ॥ 13

𑌅𑌥𑍋𑌪𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾𑌨𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 ॥ 14

𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ௯ ॥ 𑌸𑌾𑌲𑌾𑌵𑍃𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 ॥ ௰ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌜𑌹𑌸𑍁𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌈𑌷𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍋𑌭𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌅𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑍇𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇 ॥ ௧௨ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 ॥ ௧௩ ॥ ௧௪ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑍋𑌪𑍋𑌷𑌮𑍍

ஏ தேவ சத்ருக்களே ! புதிது புதிதாகத் தேடும் செந்நாய்களுடையவும், தன்னிஷ்டம் போல் நடக்கும் ஸ்திரீகளுடையவும் ஸ்நேஹம் அநித்ய மென்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 10

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அந்த ஸ்திரீயின் கர்வமான சொற்களால் ஸமாதான மடைந்த மனமுடைய அவ்வஸுரர்கள் ஏதோ அபிப்ராயத்தால் கம்பீரமாக நகைத்தார்கள்; அமிர்தபாத்திரத்தையும் கொடுத்தார்கள். 11

பிறகு விஷ்ணு அமிர்த பாத்திரத்தை வாங்கிக்கொண்டு, மந்தஹாஸத்தோடு ப்ரகாசிக்கும் வாக்கினல் "ஓ அஸுரர்களே ! நான் செய்வது நல்லதோ கெட்டதோ எதையும் நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வதானல் உங்களுக்கு இந்த அமிர்தத்தைப் பங்கிடுகிறேன்" என்ருர். 12

இவ்வாறு அந்த மோஹினி கூறியதை அஸுரச்ரேஷ்டர்கள் கேட்டு இன்னது செய்வதென் றறியாமல் அந்த ஸ்திரீயினிடம் நீ சொன்னவிதமே செய்கிறோமென் றொப்புக்கொண்டார்கள். 13

பிறகு அஸுரர்கள் யாவரும் ஸ்நானம் செய்து உபவாஸ மிருந்து அக்நியில் ஹவிஸ்ஸினல் ஹோமம் செய்து கோக்களுக்கும், வேதியர்களுக்கும்,

யதோபஜோஷம் வாஸாம்ஸி பரிதாயாஹதாநி தே |
குஶேஷு ப்ராவிஶந் ஸர்வே ப்ராகக்ரேஷ்வபிபூஷிதா: ॥ 15

ப்ராங்முகேஷூபவிஷ்டேஷு ஸுரேஷு திதிஜேஷு ச |
தூபாமோதிதஶாலாயாம் ஜுஷ்டாயாம் மால்யதீபகை: ॥ 16

தஸ்யாம் நரேந்த்ர கரபோருருஶத்துகூல
ஶ்ரோணீதடாலஸகதிர்மதவிஹ்வலாக்ஷீ |
ஸா கூஜதீ கநகநூபுரஶிஞ்ஜிதேந
கும்பஸ்தநீ கலஶபாணிரதாவிவேஶ ॥ 17

தாம் ஶ்ரீஸகீம் கநககுண்டலசாருகர்ண
நாஸாகபோலவதநாம் பரதேவதாக்யாம் |

யதோபேதி அஹதஸ்ய லக்ஷணம் " அஹதம் யந்த்ரநிர்முக்தம் வாஸ: ஸ்வயம் புவா। ஶஸ்தம் தந்மாங்களிக்யேஷு தாவந்நாஜீர்ணஸம்யுதா" ப்ராகக்ரேஷு குஶேஷு விவிஶு: ॥ ௧௫ ॥ ப்ராங்முகேஷ்விதி । தூபேநாமோதிதாயாம் ஸுரபீக்ருதாயாம் ஶாலாயாம் ॥ ௧௬ ॥ தஸ்யாமிதி । ஹே நரேந்த்ர ஸா கலஶபாணிராவிவேஶ கதம்பூதா 'மணிபந்தாதாகநிஷ்டம் கரஸ்ய கரபோ பஹி:' இத்யுக்த: கரபவதூரு யஸ்யா: உஶத் ஶோபமாநம் துகூலம் யஸ்மிந் தேந ஶ்ரோணீதடேந விஶாலயா ஶ்ரோண்யா அலஸா மந்தா கதிர்யஸ்யா: ஸ்யாஸாவாஸ்ஸோகரபோரு: யதோருத்வேஷாலஸ உஶத் துகூலம் யஸ்யா: ஸா சாஸௌ ஶ்ரோணீ தடாலஸகதிஶ்ச மதேந விஹ்வலே சக்ஷுஷீ யஸ்யா: ॥ ௧௭ ॥ தாமிதி । தாம் ஶ்ரிய: ஸகீம் ஸம்வீக்ஷ்ய தேவா: ஸஸுராஶ்ச ஸம்மோஹம் ...

பூதங்களுக்கும் தானம் செய்து ப்ராம்ஹணர்களால் மங்களாசீர்வாதம் பெற்று † அஹதமான வஸ்திரத்தை புடுத்து அலங்காரம் செய்துகொண்டு தரையில் கிழக்கு நுனியான தர்ப்பைகளில் அன்புட னுட்கார்ந்தார்கள். 14-15

நெய்த் தீபங்கள் நிறைந்ததும் தூப வாஸனை பொருந்தியதுமான சாலையில் தேவர்களும் தைத்யர்களும் கிழக்குமுகமாக உட்கார்ந்தார்கள். 16

ஓ ராஜனே! பிறகு ‡ கரபம் போன்ற தொடைகளையுடையவளும் மனோஜ்ஞமான பட்டாடை யணிந்துகொண்டிருப்பவளும், பின் பிரதேசத்தால் மந்தமான நடையுடையவளும் மதத்தால் தளர்ந்த நேத்ர முடையவளும், சப்திக்கும் ஸ்வர்ணத் தண்டை பூண்டவளும், ஸ்வர்ண கும்பம் போன்ற ஸ்தனங்களுடையவளுமாகிய அந்த மோஹினி அம்ருத கலசத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு அந்தச் சாலையிற் பிரவேசித்தாள். 17

ஸ்ரீதேவிக்கு ஸகியும் ஸ்வர்ணமயமான குண்டலங்களணிந்தவளும் மனோஜ்ஞமான செவி, நாஸிகை, கன்னம், முகம் இவைகளுடையவளும், பரதே

---

† அஹதம்—தறியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட வஸ்திரம்.

‡ கரபம்—கையில் மணிக்கட்டுமுதல் சுண்டுவிரல் வரையிலுமுள்ள பாகம்; அது போன்ற வர்த்துளம் என்றபடி.

𑌸𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌲𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 18

𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌣𑌯𑌮𑍍 ।
𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ 19

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍀𑌰𑍁𑌭𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌵𑍇𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌷𑍁 ॥ 20

𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌕𑌲𑌶𑍋 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑍈𑌃 ।
𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌪𑌾𑌯𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌹𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑍍 ॥ 21

[illegible] 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌕𑌲𑌶𑌯𑍋[illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥௧௮॥ [illegible] 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌦𑌾𑌨𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌣𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥௧௯॥ 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍀𑌃 [illegible] 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥௨௦॥ 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑍈𑌃 [illegible]

வதை என்ற பெயருடையவளும் ஸ்தனங்களின் மீதுள்ள வஸ்திரம் நழுவப் பெற்றவளுமான அந்த மோஹினியைத் தேவாஸுரர்கள் பார்த்து புன்முறுவலிட்டபார்வையால் மிகவும் மோஹமடைந்தார்கள். 18

* ஜாதியில் க்ரூரான அஸுரர்களுக்கு அம்ருதம் கொடுப்பது "ஸர்ப்பங்களுக்குப் பால் கொடுப்பது போல" அநியாயமென்றெண்ணி அச்யுதர் அந்த அமிர்தத்தை அவர்களுக்குப் பங்கிடவில்லை. 19

லோகநாதன் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் தனித் தனி பாகப் பங்திகளை ஏற்படுத்தி அவரவர் ஜாதிக்குத் தக்கபடி பந்திகளில் அவர்களை உட்கார வைத்தார். 20

கலசத்தைக் கையிற் கொண்ட கமலநாதன் ப்ரியமான சொற்களால் அஸுரர்களை மோசஞ் செய்து வெகு தூரத்திலிருக்கும் தேவர்களுக்கு மூப்பு மரணங்களைப் போக்கும் அமிர்தத்தைப் பானம் செய்வித்தார். 21

* விஷ்ணு அஸுரர்களுக்கு அம்ருதம் கொடாதது மோசமல்லவா என்னும் கேள்விக்கு ஸமாதானம்—அவ்வஸுரர்கள் மோஹினியினிடம் அம்ருத கலசத்தைக் கொடுக்கும்போதே 'நீதிதவறாமல் இதைப் பாகித்துக்கொடுக்கவேண்டும்' என்றார்கள். துஷ்டர்களுக்கு அம்ருதபானம் செய்விப்பது அநீதி என்று கருதி அவர்களின் சொற்படியே பகவான் செய்தார்.

𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌯𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌯𑌾 ॥ 22
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌪𑌾𑌯𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃 ।
𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌨𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 23
𑌦𑍇𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌮𑌪𑌿𑌬𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 24
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌧𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾𑌽𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌤𑌤𑍍 ॥ 25
𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌮𑌜𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌚𑍀𑌕𑍢𑌪𑌤𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌾𑌵𑌭𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌰𑌧𑍀𑌃 ॥ 26

𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌪𑌾॥௨௧॥ 𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌯𑌾 ॥ ௨௨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍈𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌚 𑌆𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨𑍋𑌚𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑌨𑍍॥௨௩॥ 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍॥௨௪॥ 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾𑌽𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃॥௨௫॥ 𑌶𑌿𑌰 𑌇𑌤𑌿। 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿

ஓ ராஜனே! மோஹினியால் அன்பு பாராட்டப்பட்ட அந்த அஸுரர்கள் மோஹினி செய்த ஸமயத்தைப் பரிபாலித்து ஸ்திரீயுடன் விவாதம் செய்வதில் ஜுகுப்ஸை கொண்டு மௌனமாக இருந்தார்கள். 22

அஸுரர்கள் மோஹினியிடம் மிகுந்த அன்பு பாராட்டினர்; அன்பு அழியுமோ என்று பயந்தனர்; வெகுமானத்தால் கட்டுண்டு சிறிதேனும் அப்ரியமான சொல்லைச் சொல்லாமலிருந்தனர். 23

ராஹு என்பவன் தேவ வேடம் பூண்டு தேவர்களின் பந்தியில் ப்ரவேசித்து அமிர்தத்தைப் பானம் செய்தான். இதனைச் சந்திரனும் ஸூர்யனும் ஸூசனை செய்தார்கள். 24

விஷ்ணு, அமிர்தத்தைப் பானம் செய்யும் ராஹுவின் சிரஸை தீக்ஷ்ண்யமான முனையுடைய சக்ராயுதத்தால் அபஹரித்தார். கபந்தமானது அமிர்தஸ்பர்சமில்லாமல் விழுந்தது. 25

சிரஸ்ஸானது தேவத்தன்மையை அடைந்தது. ப்ரம்ஹா அவனை க்ரஹமாகச் செய்தார். அவன் வைர புத்தியுடையவனாகிப் பர்வகாலத்தில் சந்திர ஸூர்யர்களை இன்னும் எதிர்க்கிறான். 26

𑌪𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 27

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲
𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌤𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌫𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌫𑌲𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾𑌽𑌽𑌪𑍁𑌰𑍍
𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌰𑌜𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ 28

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍁𑌵𑌸𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍋𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌸𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ।

𑌣𑌂॥௨௬॥௨௭॥ 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌵𑌞𑍍𑌚𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌫𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌰𑌜𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌪𑍁𑌃 𑌸 𑌏𑌵𑌭𑍇𑌦𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌾𑌪𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿॥௨௮॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌵𑌸𑍁 𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌨𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌨𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾

தேவர்கள் பெரும்பான்மையும் அமிர்தத்தைப் பானம் செய்த பிறகு உலகங்களை நிலைபெறச் செய்யும் ப்ரபுவாகிய பகவான் அஸுரச்ரேஷ்டர்கள் பார்த்திருக்கும்போதே ஸ்வரூபமடைந்தார். 27

இவ்விதம் தேவகணங்களும், அஸுரகணங்களும் தேசம், காலம், ஹேது அர்த்தம், கர்மம், அறிவு இவைகளில் ஸமமானவர்களாயினும் பலனில் விகற்ப மடைந்தார்கள். பகவானுடைய பாதாரவிந்த தூளியை ஆச்ரயித்ததால் தேவ கணங்கள் விரைவில் அமிர்தத்தைப் பலனாக அடைந்தார்கள். ஆனால், அஸுரர்கள் அடையவில்லை. 28

மானிடர்கள், ப்ராணன், பொருள், கர்மம், மனம், வாக்கு இவைகளால் தேஹம், புத்ரன் முதலியவர்களை யுத்தேசித்து எதைச் செய்கிறார்களோ அது பேதமாகையால் (மரத்தின் கிளைகளை நனைப்பது போல்) வ்யர்த்தமாகிறது.

𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌲𑌨𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍 ॥ 29

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

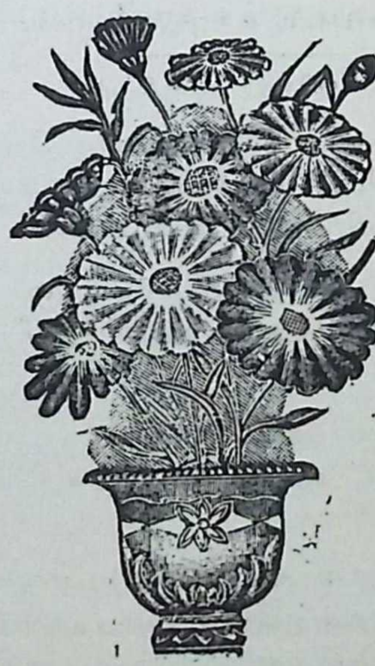
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌸𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 ॥29॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அந்த ப்ராணன் முதலியவைகளால் (ஈச்வரனை யுத்தேசித்து) செய்யப்படுவது பேதமில்லாமையால் (பரத்தின்) வேரை நனைப்பது (கிளை முதலிய) யாவற்றுக்கும் ஆவதுபோல மிகுந்த பயனுடையதாகிறது. 29

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌦𑍈𑌤𑍇𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 ॥ 1

𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌯𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃 ॥ 2

𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌃 ।
𑌅𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃 ॥ 3

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌧𑌯𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌯𑍈𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍁𑌶𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 ॥ 4

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible]

10-வது அத்யாயம்

தேவாஸுர யுத்தாரம்பம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து மஹாராஜனே! செய்கையில் யோக்யர்களும் கர்வங்கொண்டவர்களும் வாஸுதேவரிடம் நோக்கமில்லாதவர்களுமாகிய தானவர்களும், தைத்யர்களும் இவ்விதம் அமிர்தத்தை அடையவில்லை. 1

ஓ ராஜனே! தன்னைச் சார்ந்த தேவர்களுக்குப் பகவான் அமிர்தத்தை ஸாதகம் செய்து பானம் செய்வித்து ஸர்வபூதங்களும் பார்த்திருக்கக் கருடன் மீதேறிச் சென்றார். 2

திதியின் குமாரர்களாகிய அஸுரர்கள் தம் சத்ருக்கள் உயர்வான ஸித்தியடைந்ததைப் பொறுக்காமல் ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு தேவர்களை எதிர்த்தார்கள். 3

பிறகு ஸுரையை (அல்லது அமிர்தத்தை) பானம் செய்ததால் வ்ருத்தியடைந்தவர்களும் விஷ்ணுவைக் கதியாக அடைந்தவர்களுமாகிய தேவகணங்கள் யாவரும் ஆயுதங்களையெடுத்துக் கொண்டு யுத்தம் செய்தார்கள். 4

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌃 ।
𑌰𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 5
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌰𑌣𑍇 ।
𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥ 6
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌰𑍀𑌡𑌮𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌰𑌥𑌪𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 7
𑌰𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌰𑌥𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 ।
𑌹𑌯𑌾 𑌹𑌯𑍈𑌰𑌿𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌭𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ 8
𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌿𑌭𑍈𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌪𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍁𑌃 𑌖𑌰𑍈𑌃 ।
𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍌𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍃𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌟𑌾𑌃 ॥ 9
𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌙𑍍𑌕𑍈𑌰𑍍𑌬𑌕𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨𑌭𑌾𑌸𑍈𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌲𑍈𑌃 ।
𑌶𑌰𑌭𑍈𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌷𑍈𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌗𑍋𑌵𑍃𑌷𑍈𑌰𑍍𑌗𑌵𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌖𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌕𑌲𑌾𑌸𑍈𑌶𑍍𑌶𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑍈𑌃 ।
𑌬𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌹𑌂𑌸𑍈𑌰𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑍂𑌕𑌰𑍈𑌃 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌥𑌲𑌖𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌃 ।
𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 12

𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌃 ॥ ॥

ஓ ராஜனே! அப்பொழுது ஸமுத்திரக்கரையில் நிபிடமும் மயிர்க்கூச்சலுண்டாக்கக் கூடியதும் மிகவும் க்ரூரமும் தேவாஸுரம் என்னும் பெயருடையதுமான யுத்தம் உண்டாயிற்று. 5

பலவாறான ஆயுதமுடையவர்களும், படபடப்பையும் வேகத்தையும் அடைந்தவர்களுமாகிய அந்தச் சத்துருக்கள் ஒருவருக்கொருவர் கலந்து சண்டையில் கத்திகளையும் பாணங்களையும் பிரயோகித்தார்கள். 6

சங்கு, தூர்யம், மிருதங்கம், பேரீ, டமரு, யானை, குதிரை, தேர், பதாதி இவைகள் சத்தம் செய்யும்பொழுது பெரிய த்வனி உண்டாயிற்று. 7

யுத்தத்தில் ரதங்கள் ரதங்களுடனும், பதாதிகள் பதாதிகளுடனும், குதிரைகள் குதிரைகளுடனும், யானைகள் யானைகளுடனும், சேர்ந்தன. 8

ஓ ராஜனே! சிலர் ஒட்டகைகளிலும், சிலர் யானைகளிலும், சிலர் கழுதைகளிலும் ஏறிக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள். சிலர் கௌரமிருகங்களிலும், கரடி, சிறுத்தை, ஸிம்ஹம், கழுகு, பருந்து, செந்நாய், ச்யேனம், கொக்கு, திமிங்கிலம், சரபம், எருமை, கட்கமிருகம், எருது, கவயம், நரி, எலி, ஓணான், நாய், மானிடர்கள், ஆடு, க்ருஷ்ணஸாரம், ஹம்ஸம், பன்றி, ஜலத்தில் ஸஞ்சரிக்கும்பக்ஷி, நிலத்தில் வசிக்கும் பக்ஷி, விகாரமான தேஹமுடைய ப்ராணி இவைகளிலேறிக்கொண்டு இருபக்கத்து ஸேனைகளிலும், முன்னுக்குப் பிரவேசித்தார்கள். 9–12

𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌢𑍍𑌯𑍈𑌰𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑌲𑍈𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌧𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑌚𑌾𑌮𑌰𑍈𑌃 ॥ 13

𑌵𑌾𑌤𑍋𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍈𑌰𑌰𑍍𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌮𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌦𑍈𑌶𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 14

𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌰𑍇𑌜𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍌 ॥ 15

𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌮𑍂𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈𑌹𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌾𑌮𑌗𑌂 𑌮𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 16

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ 17

𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑌾𑌧𑌿𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌬𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵𑍋𑌦𑌯𑍇 ॥ 18

𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌪𑌟𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃॥௧௩॥௧௪॥ 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌤𑌿।𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌵𑍀𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑍍𑌯𑍌 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵 𑌰𑍇𑌜𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌯𑌾𑌦𑍋𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌸𑌿𑌤𑍇𑌤𑌰𑍈𑌰𑌮𑌲𑍈𑌰𑌾𑌤𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌤𑍋𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑍈𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑍈𑌰𑍁𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃॥௧௫॥ 𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚𑌮𑍂𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍈𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃॥௧௬॥௧௭॥ 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌇𑌤𑌿। 𑌉𑌦𑌯𑍇 𑌉𑌦𑌯𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌰𑍇𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃॥

பாண்டு வம்சத்திலுதித்த ஓ ராஜனே! விசித்ரமான த்வஜங்களாலும், வெண்மை நிறமும் நிர்மலமுமான குடைகளாலும், விலையுயர்ந்த வைரப்பிடியுள்ள விசிறிகளாலும் மயில் தோகைச் சாமரங்களாலும், காற்றினால் அசையும் உத்தரீயங்களாலும் தலைப்பாகைகளினாலும், ப்ரகாசமுள்ள வைரமயமான ஆபரணங்களாலும், ஸூர்யன் போல் காந்தியுள்ளவைகளும், ப்ரகாசமுள்ளவைகளுமாகிய பலவித ஆயுதங்களாலும், வீரர்களின் வரிசையாலும், தேவாஸுர வீரர்களின் ஸேனைகள், ஜலஜந்துக்களின் வரிசையால் ஸமுத்திரம்போல விளங்கின. 13—15

ப்ரபுவாகிய ராஜனே! அஸுர சேனைக்குப் பதியும், விரோசனன் குமாரனுமாகிய பலியானவன் ஸேனாதிபதிகளெல்லோரும் சூழ ஆகாயத்திற் செல்வதும் இஷ்டம்போல் செல்வதும், மயனால் செய்யப்பட்டதும் யுத்தத்திற்குரிய வஸ்துக்களுடன் கூடியதும் ஊஹிக்க முடியாததும், அளவிடக் கூடாததும், பார்ப்பதற்குரியதும், ரூபமில்லாததும், ஆச்சர்யமுமான உயர்ந்த விமானத்தின் மீதேறிக்கொண்டு வாலவ்யஜனம், குடை முதலியவைகளால் உதயமலையின் சிகரத்தில் சந்திரன்போல யுத்தத்தில் விளங்கினான். 16-18

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌯𑍂𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌯𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌨𑌮𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋 𑌬𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌯𑍋𑌮𑍁𑌖𑌃 ॥ 19
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌨𑌾𑌭𑍋𑌽𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑌿𑌰𑌿𑌲𑍍𑌵𑌲𑌃 ।
𑌶𑌕𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ 20
𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌮𑍇𑌘𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑌾𑌰𑌕𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌦𑍃𑌕𑍍𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌜𑌮𑍍𑌭 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌲𑌃 ॥ 21
𑌅𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑍇𑌮𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍌𑌲𑍋𑌮𑌕𑌾𑌲𑍇𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑌕𑌵𑌚𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 22
𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌤𑍇 𑌰𑌣𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌮𑌰𑌾𑌃 ॥ 23
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌧𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌭𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 24
𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑍁𑌦𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌮𑌹𑌰𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 25
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌹𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌹 𑌗𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ 26

௧௮॥௨௪॥ 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌯॥௨௫॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂॥௨௬॥ 𑌤𑌜𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌷𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰

இந்த பலியைச் சூழ நான்குபக்கத்திலும் சேனாதிபதிகளாகிய அசுரர்கள் வாஹனங்களுடன் நின்றார்கள். நமுசி, சம்பரன், பாணன், விப்ரசித்தி, அயோமுகன், த்விமூர்த்தா, காலநாபன், ப்ரஹேதி, ஹேதி, இல்வலன், சகுனி, பூதஸந்த்ராஸன், வஜ்ரதம்ஷ்டிரன், விரோசனன், ஹயக்ரீவன், சங்குசிரஸ், கபிலன், மேகதுந்துபி, தாரகன், உக்ரத்ருக், சும்பன், நிசும்பன், ஜம்பன், உத்கலன், அரிஷ்டன், அரிஷ்டநேமி, மயன், த்ரிபுராதிபன், மற்றுமுள்ள பௌலோமர்கள், காலகேயர்கள், நிவாதகவசன் முதலியவர்கள் யாவரும் அம்ருதத்தில் பாகம்பெறாதவர்கள்; முக்யமாக ச்ரமமடைந்தவர்கள்; பலமுறை தேவர்களை ஜயித்தவர்கள்; இவர்கள் யாவரும் யுத்தமுனையில் ஸிம்ஹநாதங்களைச் செய்தார்கள்; மிகுந்த நாதமுடைய சங்குகளை ஊதினார்கள். வலாஸுரனைப் பேதித்த இந்திரன் கர்வங்கொண்ட சத்ருக்களைப் பார்த்து மிகவும் கோபங்கொண்டு ஆகாயத்தில் ஐராவதம் என்ற திக்கஜத்தின்மீதேறி ஸ்வராட்டாக நின்றான்; பெருகும் அருவிகளுடைய உதயபர்வதத்தின் மீது ஏறிய ஸூர்யன்போலத் தோன்றினான். 19—25

இந்திரனுக்கு நான்கு புறத்திலும் பலவிதமான வாஹனங்கள், த்வஜங்கள், ஆயுதங்களுடன் கூடிய வாயு, அக்னி, வருணன் முதலிய லோகபாலர்களும், கணங்களுடன் தேவர்களும் நின்றார்கள். 26

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌭𑌿𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌃 ।
𑌆𑌹𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌧𑌿𑌨𑌃 ॥ 27

𑌯𑍁𑌯𑍋𑌧 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌰𑌕𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌹𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌤 ।
𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌹𑍇𑌤𑌿𑌨𑌾𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑌿𑌨𑌾 ॥ 28

𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌨𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌵𑍈 ।
𑌶𑌂𑌬𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ 29

𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌮𑍁𑌚𑌿𑌰𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌵𑍃𑌷𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌾 ।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌸𑍁𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌬𑌾𑌣𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌶𑌤𑍇𑌨 𑌚 ॥

𑌰𑌾𑌹𑍁𑌣𑌾 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌲𑍋𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍇𑌽𑌨𑌿𑌲𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌲𑍀 𑌤𑌰𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀 ॥ 31

𑌵𑍃𑌷𑌾𑌕𑌪𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌃 ।
𑌇𑌲𑍍𑌵𑌲𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌵𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮 ॥ 32

𑌕𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌲𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍋𑌶𑌨𑌸𑌾 𑌨𑌰𑌕𑍇𑌣 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌃 ॥ 33

𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌧𑌿𑌨𑍋 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑍁𑌃॥௨௭॥ 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌯𑍁𑌯𑍋𑌧𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃॥
௨௮॥௨௯॥𑌅𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿।[illegible]𑌃
𑌬𑌾𑌣𑍋𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌤𑍈𑌃॥௩௰॥𑌰𑌾𑌹𑍁𑌣𑍇𑌤𑌿।𑌨𑌿𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌶𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂

அந்த தேவாஸுரர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சேர்ந்து பெயர்களைக் கூறி நிந்தனை செய்து அஸ்த்ரயைபடைந்து த்வந்த்வ யுத்தம் செய்பவர்களாகி முன் புகுந்து யுத்தம் செய்தார்கள். 27

ஒ ராஜனே! இந்த்ரனுடன் பலியும், தாரகனுடன் குஹனும், ஹேதியுடன் வருணனும், ப்ரஹேதியுடன் மித்ரனும் யுத்தம் செய்தார்கள். 28

யமன் காலநாபனுடனும், விச்வகர்மாமயனுடனும், சம்பரன் த்வஷ்டாவுடனும், விரோசனன் ஸவிதாவுடனும், நமுசி பராஜிதனுடனும், அச்வினீ தேவர்கள் வ்ருஷபர்வாவுடனும், ஸூர்யதேவன் பலியின் புத்ரர்களான பாணன் முதலிய நூறு பேர்களுடனும் யுத்தம் செய்தார்கள். 29—30

ராஹுவுடன் ஸோமனும், புலோமாவுடன் வாயுவும், நிசும்பனுடனும் சும்பனுடனும் வன்மையுடைய தேவியான பத்ரகாளியும், யுத்தம் செய்தார்கள். 31

ஒ ராஜனே! வ்ருஷாகபி, ஜம்பனுடனும், விபாவஸு, மஹிஷனுடனும், இல்வலவாதாபிகள் ப்ருஹ்ம குமாரர்களுடனும் சண்டை செய்தார்கள். 32

காமதேவனுடன் துர்மர்ஷனும், மாதாக்களுடன் உத்கலனும், சுக்ரனுடன் ப்ருஹஸ்பதியும், நரகனுடன் சனைச்சரனும் சண்டை செய்தார்கள். 33

𑌮𑌰𑍁𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑌕𑌵𑌚𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑌵𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍌𑌲𑍋𑌮𑍈𑌰𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌶𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥ 34

𑌤 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌜𑌾𑌵𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌚 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑍋𑌜𑌸𑌾
𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌵𑌸𑍍𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌰𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋𑌮𑌰𑍈𑌃 ॥ 35

𑌭𑍁𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌶𑍈𑌃
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌲𑍍𑌮𑍁𑌕𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌧𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌭𑌲𑍍𑌲𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌘𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑍈𑌃
𑌸𑌭𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌪𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 36

𑌗𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌥𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌤𑌯𑌃
𑌸𑌾𑌰𑍋𑌹𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍂𑌰𑍁𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌯
𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑍍𑌵𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌤𑌨𑍁𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌃 ॥ 37

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌘𑌾𑌤𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾
𑌦𑌾𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌦𑍁𑌲𑍍𑌬𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।

[illegible] ॥ 36 ॥ 𑌗𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿। [illegible] 𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍋𑌹𑌵𑌾𑌹𑌾𑌃 [illegible] 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 [illegible] ॥ 37 ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌘𑌾𑌤𑍈𑌃 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌦𑌾𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌚𑍍

நிவாத கவசர்களுடன் மருத்துக்களும் அமரர்களாகிய வஸுக்கள் காலகேயர்களுடனும், பௌலோமர்களுடன் விச்வே தேவர்களும், க்ரோத வசர்க்ளுடன் ருத்ரர்களும் யுத்தம் செய்தார்கள். 34

அந்தத் தேவ ச்ரேஷ்டர்கள் அஸுரர்களுடன் இவ்விதம் த்வந்த்வமாகக் கலந்து யுத்தம் செய்து ஜயமடைய விரும்பியவர்களாகி தீக்ஷ்ணமான பாணம் கத்தி, தோமரம் இவைகளால் ஒருவருக்கொருவர் பலமாக அடித்துக் கொண்டார்கள். 35

முசுண்டி, சக்ரம், கதை, யஷ்டி, பட்டயம், சக்தி, கொள்ளிக்கட்டை, ப்ராஸம், பரச்வதம், கத்தி, பல்லம், பரிகம், முத்காம், பிண்டிபாலம் இவைகளாலும் தலைகளைச் சேதித்துக்கொண்டார்கள். 36

யானைகள், குதிரைகள், ரதங்களுடையவர்கள், பதாதிகள், யானைக்காரர்களுடன் கூடிய யானைகள் ஆகிய இவையாவும் கண்டங்கண்டமாகச் செய்யப்பட்டன. கை தொடை கழுத்து பாதம் இவை நறுக்கப்பட்டவர்களும், த்வஜம் நாண், கத்தி, கவசம், பூஷணம் இவை சேதிக்கப்பட்டவர்களுமானார்கள். 37

அவர்களின் பாதங்களின் அடிகளாலும், சக்ரங்களாலும் பொடியாகியதும், ரக்த ப்ரவாஹத்தால் நனைக்கப்பட்டதுமான யுத்த பூமியினின்று அப்

𑌰𑍇𑌣𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌖𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌚 𑌛𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍
𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑌾𑌸𑍃𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 ॥ 38

𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍈𑌃
𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌷𑍍𑌟𑌦𑌚𑍍𑌛𑌦𑍈𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌭𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈𑌃
𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌃 𑌕𑌰𑌭𑍋𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌭𑍌 ॥ 39

𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑌾𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌧𑍇 ॥ 40

𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌶𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍈𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂 𑌶𑌰𑍈𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍇𑌕𑍇𑌨𑌾𑌰𑍋𑌹𑌮𑌾𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛𑌯𑌤𑍍 ॥ 41

𑌰𑌣𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌃 𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌖𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌛𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 । 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍃𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑍍𑌷𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍇𑌗𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌧𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 ॥௩௮॥ 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑍁𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑌭𑌵𑌦𑍂𑌰𑍁𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾 𑌰𑌣𑌭𑍂𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌬𑌭𑍌 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌰𑌮𑍍𑌭𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌦𑌚𑍍𑌛𑌦𑌾𑌃 𑌓𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 ॥௩௯॥ 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௪௰॥ 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌪𑌾𑌦𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌃 𑌆𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌗𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌶-

---

பொழுது உண்டானதும் வ்ருத்தியடைந்ததுமான தூளியானது திசைகளையும் ஆகாயத்தையும், ஸூர்யனையும் மறைத்து மீண்டது. 38

திருப்பப்பட்ட கிரீடங்களையும் குண்டலங்களையும் படபடப்புடன் கூடிய கண்களையும் கடித்துக்கொண்டிருக்கும் உதடுகளையுமுடைய தலைகளாலும், ஆபரணங்களும் ஆயுதங்களுமுடைய பருத்த புஜங்களாலும், நாண்களாலும், கரபம்போன்ற தொடைகளாலும் அந்த யுத்த பூமியானது விளங்கிற்று. 39

கீழே விழுந்த சிரங்களில் உள்ள நேத்ரங்கள் பார்க்க அங்கு கபந்தங்கள் கிளம்பின. யுத்தத்தில் ஆயுதங்களைக் கையிற்கொண்ட படர்கள் ஓடினார்கள். 40

பலியானவன் இந்திரனைப் பத்துபாணங்களாலும், ஐராவதத்தை மூன்று பாணங்களாலும், அந்த ஐராவதத்தின் பாதங்களை ரக்ஷிக்கும் நான்கு பேர்களை நான்கு பாணங்களாலும் மாவுத்தனை ஒரு பாணத்தாலும் அடித்தான். 41

स तानापततः शक्रस्तावद्भिर्दुर्विभावनैः ।
चिच्छेद निशितैर्भल्लैरसम्प्राप्तान् हसन्निव ॥ 42
तस्य कर्मोत्तमं वीक्ष्य दुर्मर्षः शक्तिमाददे ।
तां ज्वलन्तीं महोल्काभां हस्तस्थामच्छिनद्धरिः ॥ 43
ततः शूलं ततः प्रासं ततस्तोमरमृष्टयः ।
यद्यच्छस्त्रं समादद्यात् सर्वं तदच्छिनद्विभुः ॥ 44
ससर्जाथासुरीं मायामन्तर्धानगतोऽसुरः ।
ततः प्रादुरभूच्छैलः सुरानीकोपरि प्रभो ॥ 45
ततो निपेतुस्तरवो दह्यमाना दवाग्निना ।
शिलाः सटङ्कशिखराश्चूर्णयन्त्यो द्विषद्बलम् ॥ 46
महोरगाः समुत्पेतुर्दन्दशूकाः सवृश्चिकाः ।
सिंहव्याघ्रवराहाश्च मर्दयन्तो महागजाः ॥ 47
यातुधान्यश्च शतशः शूलहस्ता विवाससः ।
छिन्धि भिन्धीति वादिन्यस्तथा रक्षोगणाः प्रभो ॥ 48

यश्च विप्राप्य ॥४२॥ तस्येति; दुर्मर्षः असहमानोऽभवत् ॥४३॥४४॥ तत इति । टङ्कवत्तीक्ष्णाग्रैः शिखरैः सहिताः ॥४५॥४६॥ तत इति । स्तन

வேகமான விக்ரமமும் தீக்ஷ்ணமும் கணக்குமுள்ள பாணங்களை பலி ப்ரயோகித்தான். இந்திரன் எதிரியாகிய பலி ப்ரயோகித்தபாணங்கள் தன்னிடம் வாராமலே மந்தஹாஸம் செய்துகொண்டு சேதித்தான். 42

பலி இந்திரனுடைய உயர்வான செய்கையைப் பார்த்துப் பொறுக்காமல் சக்தியை எடுத்தான். பெறும் கொள்ளிக்கட்டை போன்றதும், ஜ்வலிப்பதும், கையிலிருப்பதுமாகிய சக்தியை இந்திரன் நருக்கினன். 43

பலி பிறகு சூலத்தையும், பிறகு ப்ராஸத்தையும் பிறகு தோமரத்தையும் பிறகு நிஷ்டிகளையும் கோபங்கொண்டு எதெதை எடுத்தானே அவை யாவற்றையும் இந்திரன் சேதித்தான். 44

பிறகு அந்தர்த்தான மடைந்த பலி அஸுரர்களைச் சார்ந்த மாயையை ஸ்ருஷ்டித்தான். ப்ரபுவாகிய ராஜனே! பிறகு தேவஸைன்யத்தின்மீது பர்வதமானது தோன்றிற்று. 45

அந்த மலையினின்று காட்டுத் தீயால் தஹிக்கப்படும் விருக்ஷங்கள் விழுந்தன. உளிபோல் தீக்ஷ்ணமான சிகரங்களுடைய சிலைகள் சத்ருஸேனையைப் பொடியாகச் செய்தன. 46

ஓ ப்ரபுவே! பெரும் ஸர்ப்பங்களும், விஷ ஜந்துக்களும், தேள்களும், ஸிம்ஹங்களும், புலிகளும், பன்றிகளும், த்வம்ஸம் செய்யும் பெரும் யானைகளும் விழுந்தன. சூலாயுதத்தைக் கையிலுடையவர்களும், வஸ்திரமில்லாதவர்களும், 'வெட்டு, இரண்டாகச் செய்,' என்று பேசுகிறவர்களுமாகிய ராக்ஷஸ ஸ்திரீகளும், ராக்ஷஸர்களும் விழுந்தார்கள். 47—48

ததோ மஹாகநா வ்யோம்நி கம்பீரபருஷஸ்வநா: ।
அங்காராந் முமுசுர்வாதைராஹதா: ஸ்தநயித்நவ: ॥ 49
ஸ்ருஷ்டோ தைத்யேந ஸுமஹாந் வஹ்நி: ஶ்வஸநஸாரதி: ।
ஸாம்வர்தக இவாத்யுக்ரோ விபுதத்வஜிநீமதாக் ॥ 50
தத: ஸமுத்ர உத்வேல: ஸர்வத: ப்ரத்யத்ருஶ்யத ।
ப்ரசண்டவாதைருத்தூததரங்காவர்தபீஷண: ॥ 51
ஏவம் தைத்யைர்மஹாமாயைரலக்ஷ்யகதிபீ ரணே ।
ஸ்ருஜ்யமாநாஸு மாயாஸு விஷேதுஸ்ஸுரஸைநிகா: ॥ 52
ந தத்ப்ரதிவிதிம் யத்ர விதுரிந்த்ராதயோ ந்ருப ।
த்யாத: ப்ராதுரபூத்தத்ர பகவாந் விஶ்வபாவந: ॥ 53

தத: ஸுபர்ணாம்ஸக்ருதாங்க்ரிபல்லவ:
பிஶங்கவாஸா நவகஞ்ஜலோசந: ॥

யித்நவஸ்ய அங்காராந் முமுசுரித்யந்வய: ॥௪௯॥ ஸ்ருஷ்ட இதி । அதாக் அதாக்ஷீத் ॥௫௦॥ தத இதி । உத்வேலத்வே ஹேதும் ஆஹ ப்ரசண்டவாதைருத்தூதைஸ்தரங்கைராவர்தைஶ்ச பீஷண: ॥௫௧॥ ஏவமிதி । ஏவம் தைத்யைஸ்ஸ்ருஜ்யமாநாஸு ॥௫௨॥ நேதி । யத்ர யதா தத்ர ததா த்யாதஸ்ஸந் ॥௫௩॥ தத இதி । அஷ்டௌ ஆயுதாநி யேஷு பாஹுஷு தே யஸ்ய ஶ்ரீஶ்ச கௌஸ்துபஶ்ச அநர்க்யம் கிரீடம் குண்டலே ச உல்லஸந்தி ஶ்ரீகௌஸ்துபாதீநி யஸ்மிந் ॥௫௪॥ தஸ்மிந்நிதி । அஸுராணாம் கூடம் கபடம் மாயா ப்ரபாவ: தஸ்மாஜ்ஜாதா: மஹிமாஹீந

பிறகு ஆகாயத்தில் பெரும் மேகங்கள் கம்பீரமும் கடோரமுமான சத்தமுடையவைகளாகி, காற்றுல் மோதுண்டு தணல்களைப் பொழிந்தன. இடிகளும் தணல்களைப் பொழிந்தன. 49

பலியால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும், வாயுவை உதவியாகக் கொண்டதுமான அக்னியானது ப்ரளய காலாக்னிபோல, வெகுகடுமையாய்த் தேவஸைன்யத்தைப் பொசுக்கிற்று. 50

இதனுல் ஸமுத்ரமானது எங்கும் கரைமீறியதாகவும், ப்ரசண்டமாருதங்களால் கிளம்பும் பெரும் அலைகளையும் சுழல்களையும் உடையதாய்ப்பயங்கரமாகவும் காணப்பட்டது. 51

காணமுடியாத கதியால் அதிபயங்கரர்களாகிய மற்றுமுள்ள அஸுரர்கள் இவ்விதம் மாயைகளைப் படைத்தபொழுது தேவஸைன்யங்கள் வருத்தமடைந்தன. 52

ஓ ராஜனே! இந்திரன் முதலியதேவர்களால் இம்மாயைக்கு ப்ரதிசிகித்ஸை செய்ய முடியவில்லை. அப்பொழுது இவர்களால் த்யானம் செய்யப்பட்டவரும் பூதங்களைப் படைத்தவரும், பகவானுமாகிய ஹரியானவர் தோன்றினர். 53

பிறகு பத்மநாபர் கருடனுடைய தோளில் தளிர்போன்ற பாதபத்மத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவரும், பீதாம்பரதாரும், புதிதான பத்மம் போன்றநேத்ர

अदृश्यताष्टायुधबाहुरुल्लस-
च्छ्रीकौस्तुभानर्घ्यकिरीटकुण्डलः ॥ 54

तस्मिन् प्रविष्टेऽसुरकूटकर्मजा
माया विनेशुर्महिना महीयसः ।
स्वप्नो यथा हि प्रतिबोध आगते
हरिस्मृतिः सर्वविपद्विमोक्षणम् ॥ 55

दृष्ट्वा मृधे गरुडवाहमिभारिवाह
आविध्य शूलमहिनोदथ कालनेमिः ।
तल्लीलया गरुडमूर्ध्नि पतद्गृहीत्वा
तेनाहनन्नृप सवाहमरिं त्र्यधीशः ॥ 56

माली सुमाल्यतिबलौ युधि पेततुर्य-
च्चक्रेण कृत्तशिरसावथ माल्यवांस्तम् ।

हरेः स्मृतिरेव सर्वासां विपदां विमोक्षणमेव किमुत हरेः प्रवेश इति भावः ॥ ५५ ॥ दृष्ट्वेति । इभारिवाहः सिंहवाहः अहिनोत् विक्षेपणीयमिति तद्गृहीत्वा अहनत् हे नृप ॥ ५६ ॥ मालीति । यस्य चक्रेण कृत्तशिरसौ पेततुः तं यान्तं गदया ... क्रुद्धः ...

ங்களுடையவரும், ஆயுதங்களேந்திய எட்டுக் கைகளுடையவரும், விளங்கும் ஸ்ரீதேவி, கௌஸ்துபம், விலையுயர்ந்த கிரீடம் குண்டலம் இவைகளுடைய வருமாகிக் காணப்பட்டார். 54

பகவான் ப்ரவேசித்தவுடன் சிறந்த மஹிமையால் அஸுரர்களின் கெடுதி யான கர்மத்தினின்றுண்டான மாயைகள் "விழிப்பு வந்தவுடன் ஸ்வப்னம் நசிப்பதுபோல" நாசமடைந்தன. விஷ்ணு ஸ்மரணமானது விபத்துக்களின் விமோசனரூபமாம். 55

ஸிம்ஹவாஹனமுடைய காலநேமி யுத்தத்தில் கருடவாஹனரைப் பார்த்துச் சூலத்தைச் சுழற்றி ப்ரயோகித்தான். ஓ ராஜனே! பிறகு முக்குணங்களுக்கு ஈசனாகிய முகுந்தன் கருடனுடைய சிரஸில் விழும் சூலத்தை விளையாட்டாக க்ரஹித்து அதனால் வாஹனத்துடன் கூடிய காலநேமியை ஹிம்ஸித்தார். 56

மாலி, ஸுமாலி யாகிய பராக்ரமசாலிக ளிருவரும் சக்ராயுதத்தால் சிரஸ் அறுக்கப்பட்டு விழுந்தார்கள். பிறகு மால்யவான் தீக்ஷ்ணமான கதையால்

ஆஹத்ய திக்மகதயாஹநதண்டஜேந்த்ரம்
தாவச்சிரோऽச்சிநதரேர்நததோऽரிணாத்ய: ‖ 57

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே அஷ்டமஸ்கந்தே தசமோऽத்யாய:

[illegible]

இதி ஸ்ரீபாவார்த்ததீபிகாயாம் தசமோऽத்யாயவ்யாக்யா.

கருடனிடம் வந்து ஹிம்ஸிக்க முயன்றான். அப்பொழுதே ஆதிபுருஷன் சக்ர த்தால், கர்ஜிக்கும் சத்ருவாகிய மால்யவானுடைய சிரஸைச் சேதித்தார். 57

10-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

एकादशाध्यायप्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

अथो सुराः प्रत्युपलब्धचेतसः
परस्य पुंसः परयानुकम्पया ।
जघ्नुर्भृशं शक्रसमीरणादय-
स्तांस्तान् रणे यैरभिसंहताः पुरा ॥ 1

वैरोचनाय संरब्धो भगवान् पाकशासनः ।
उदयच्छद्यदा वज्रं प्रजा हाहेति चुक्रुशुः ॥ 2

वज्रपाणिस्तमाहेदं तिरस्कृत्य मनस्विनम् ।
सुधन्वानं सुसंरब्धं विचरन्तं महामृधे ॥ 3

॥ इन्द्रः ॥

नटवन्मूढ मायाभिर्मायेशान्नो जिगीषसि ।
जित्वा बालान्निबद्धाक्षान्नटो हरति तद्धनम् ॥ 4

एकादशे तु भगवत्कृपयाप्तिबलोद्धतैः ।
सुरैर्देवासुरे दैत्या बहुधा प्रहृत्य ते जिताः ॥

क॥ वैरोचनायेति। उदयच्छत् उद्येमे ॥२॥३॥ नटवदिति। निबद्धान्यक्षीणि येषां तान् बालान् जित्वा नटः कपटवृत्त्या तेषां धनं हरति तथा मायेशानस्मान् जेतुमिच्छसि ॥ ४ ॥ सुधन्वानम्

11-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பரமபுருஷருடைய பெருங்கருணையால் நிலைபெற்ற மனமுடைய இந்திரன் வாயு முதலிய அந்த தேவர்கள் யுத்தத்தில் முன் எவர்களுடன் சேர்ந்து சண்டை செய்தார்களோ அவர்களை அடித்தார்கள். 1

படபடப்புள்ளவனும் வீர்யமுள்ளவனும் பாகனென்ற அஸுரனைச்சிக்ஷித்தவனுமாகிய இந்திரன் பலியிடம் மிகுந்த கோபமடைந்து வஜ்ராயுதத்தை உயர்த்தினன். ப்ரஜைகள் ஹா! ஹா! என்று கதறினர்கள். 2

வஜ்ரபாணியாகிய இந்திரன் பெரும் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிப்பவனும் மிகவும் வேகமுள்ளவனும் சிறந்த மனமுடையவனும் முன் நிற்பவனுமாகிய பலியைத் திரஸ்காரம் செய்துவிட்டுப் பின் வருமாறு கூறுகிறான். 3

இந்திரன் கூறுகிறான்.

ஓ மூட! மாயைக்கு ஈசர்களாகிய எங்களை நடன்போல்மாயைகளால்ஜயிக்க விரும்புகிறாய்; நடன் கட்டுண்ட கண்ணுடைய சிறுவர்களை ஜயித்து அவர்களின் பொருளைக் கவர்கிறான். 4

ஆருருக்ஷந்தி மாயாபி⁴ருத்ஸிஸ்ருப்ஸந்தி யே தி³வம் ।
தாந் த³ஸ்யூந் விது⁴நோம்யஜ்ஞாந் பூர்வஸ்மாச்ச பதா³த³த⁴: ॥ 5

ஸோ(அ)ஹம் து³ர்மாயிநஸ்தே(அ)த்³ய வஜ்ரேண ஶதபர்வணா ।
ஶிரோ ஹரிஷ்யே மந்தா³த்மந் க⁴டஸ்வ ஜ்ஞாதிபி⁴: ஸஹ ॥ 6

॥ ப³லி: ॥

ஸங்க்³ராமே வர்தமாநாநாம் காலசோதி³தகர்மணாம் ।
கீர்திர்ஜயோ(அ)ஜயோ ம்ருத்யு: ஸர்வேஷாம் ஸ்யுரநுக்ரமாத் ॥ 7

ததி³த³ம் காலரஶநம் ஜக³த் பஶ்யந்தி ஸூரய: ।
ந ஹ்ருஷ்யந்தி ந ஶோசந்தி தத்ர யூயமபண்டி³தா: ॥ 8

ந வயம் மந்யமாநாநாமாத்மாநம் தத்ர ஸாத⁴நம் ।
கி³ரோ வ: ஸாது⁴ஶோச்யாநாம் க்³ருஹ்ணீமோ மர்மதாட³நா: ॥ 9

ஶ்ரீத⁴ர: — ஆருருக்ஷந்தீதி । ஆருருக்ஷந்தி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஓ அறியாதவனே! எவர்கள் மாயையால் ஸ்வர்க்கத்தையோ அல்லது மோக்ஷத்தையோ யடைய விரும்புகிறார்களோ அந்தத் திருடர்களை ஸ்வர்க்கத்தினின்றும் மோக்ஷமடைவதினின்றும் கீழே தள்ளுவேன். 5

அவ்வளவு வல்லமைகொண்ட நூறு கணுக்களுடைய வஜ்ராயுதத்தால் கெட்ட மாயைகளுடைய உன் சிரஸை இப்பொழுது நான் தள்ளப்போகிறேன். ஓ மந்தபுத்தியுடையவனே! பந்துக்களுடன் முயலுவாயாக. 6

பலி கூறுகிறான்.

யுத்தத்திலிருப்பவர்களும், காலத்தால் ப்ரேரணை யடைந்த செய்கை யுடையவர்களுமாகிய எல்லோருக்கும் கீர்த்தி, ஜயம், அபஜயம், மரணம் இவை க்ரமமாக உண்டாகின்றன. 7

பண்டிதர்கள் இந்த ஜனங்களைக் காலத்தால் கட்டுண்டவர்களென்று அறிகிறார்கள். இவர்களைப்பற்றிப் பண்டிதர்கள் ஸந்தோஷமடைவதுமில்லை. துக்கமடைவதுமில்லை. இதைப் பகுத்தறிவதில் நீங்கள் பண்டிதர்களல்ல. 8

இவ்விஷயத்தில் தேஹத்தை ஸாதனமாக எண்ணியவர்களும் துக்கிப்பதற்குரியவர்களுமாகிய உங்களுடைய மர்மங்களைப் பிளக்கும் சொற்களை நாங்கள் நன்றாய் க்ரஹிக்க மாட்டோம். 9

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑍈𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌆𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌰𑌹𑌨𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍈𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 10

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌤𑌥𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ।
𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌂 𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌤 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌃 ॥ 11

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑌿𑌶𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌸𑌯𑌾𑌨𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌤𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌵𑌾𑌚𑌲𑌃 ॥ 12

𑌸𑌖𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌸𑌖𑌃 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌖𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 ॥ 13

𑌸 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌵𑌾𑌹 𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌦𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌂𑌹𑌸𑌾 ।
𑌜𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑌾𑌡𑌯𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌜𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ॥ 14

𑌗𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌜𑌃 ।
𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌰𑌣𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ 15

[illegible] ॥ ௯ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । [illegible] ॥ ௰ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]
[illegible] ॥ ௧௧ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌸𑌯𑌾𑌨𑌃 [illegible]

ஓ வீர! மனத்துக்கு மேன்மையைக் கொடுக்கும் வீரனுகிய பலி இவ்விதம் அவமதித்துப் பேசினுன். அவமதிக்கப்பட்ட ப்ரபுவாகிய இந்திரனை மறுபடியும் பலி வில்லேக் காதுவரை பூர்ணமாய் இழுத்து நாராசபாணங்களால் அடித்தான். 10

உண்மையை யுரைத்த சத்ருவாகிய பலியால் இவ்விதம் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட இந்திரன் அங்குசத்தினுல் அடிபட்ட யானேபோலானுன்; இந்த அவமதிப்பை பொறுக்க முடியாதவனுகவுமானுன். 11

அமோகமும், சத்ருக்களே த்வம்ஸம் செய்யக்கூடியதுமான வஜ்ராயுதத்தை யெடுத்துப் பலியை யுத்தேசித்து ப்ரயோகித்தான். இறக்கை இழந்த பர்வதம் போல் வாஹனத்துடன் பலி பூமியில் விழுந்தான். 12

பலிக்கு ஸ்னேகிதனுகிய ஜம்பன் என்ற அஸுரன் தன் நண்பன் விழுந்ததைப்பார்த்து அடிபட்டவனுயினும் ஸ்னேஹிதனுடைய நேசத்தை எண்ணி எதிர்த்தான். 13

மஹாபலசாலியாகிய ஜம்பாஸுரன் ஸிம்ஹவாஹனத்துடன் வந்து கதையை எடுத்துக்கொண்டு வேகத்துடன் இந்திரனே புஜங்களின் ஸந்தியில் அடித்தான்; யானேயையும் அடித்தான். 14

கதையினுலடிபட்டுத் துன்பமடைந்த கஜமானது மிகவும் தளர்ச்சியுற்று முழங்கால்களே மடக்கிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்து மூர்ச்சை யடைந்தது. 15

ததா ரதோ மாதலிநா ஹரிபிர்தஶஶதைர்வ்ருத: |
ஆநீதோ த்விபமுத்ஸ்ருஜ்ய ரதமாருருஹே விபு: ‖ 16

தஸ்ய தத் பூஜயந் கர்ம யந்துர்தாநவஸத்தம: |
ஶூலேந ஜ்வலதா தம் து ஸ்மயமாநோऽஹநந்ம்ருதே ‖ 17

ஸேஹே ருஜம் ஸுது:ஸஹாம் ஸத்த்வமாலம்ப்ய மாதலி: |
இந்த்ரோ ஜம்பஸ்ய ஸங்க்ருத்தோ வஜ்ரேணாபாஹரச்சிர: ‖ 18

ஜம்பம் ஶ்ருத்வா ஹதம் தஸ்ய ஜ்ஞாதயோ நாரதாத்ருஷே: |
நமுசிஶ்ச பல: பாகஸ்தத்ராபேதுஸ்த்வராந்விதா: ‖ 19

வசோபி: பருஷைரிந்த்ரமர்தயந்தோऽஸ்ய மர்மஸு |
ஶரைரவாகிரந்மேகா தாராபிரிவ பர்வதம் ‖ 20

ஹரீந் தஶஶதாந்யாஜௌ ஹர்யஶ்வஸ்ய பல: ஶரை: |
தாவத்பிரர்தயாமாஸ யுகபல்லகுஹஸ்தவாந் ‖ 21

த்விபம் ஹஸ்திநமைராவதம் ||௧௬|| தஸ்யேதி | யந்து: மாதலே: தஸ்யேத்யந்வய: |
நயநம் கர்ம பூஜயந் ஜம்ப: தம் ஶூலேநாஹதவாந் ||௧௭||௧௮|| ஜம்பமிதி
நமுசிர் பல: பாகஶ்சேதி த்ரயோऽஸுரா: ||௧௯||௨௦|| த்ரயாணாம் வாக்யஶ்ரவணாத்
ஶராநாஹ த்ரிபிரிதி | ஹரீநிதி | ஹர்யஶ்வஸ்ய இந்த்ரஸ்ய தாவத்பி: தஶஶதைஶ்ஶரை: ||

பிறகு மாதலி ஆயிரம் குதிரைகளுடன்கூடிய ரதத்தைக் கொண்டுவந்தான். இந்திரன் யானையைவிட்டு அந்த ரதத்திமேலேறினன். 16

அஸுரச்ரேஷ்டனுகிய ஜம்பன் ஸாரதியாகிய மாதலியின் செய்கையைப் புகழ்ந்தான்; பின் கர்வமடைந்து ஜ்வலிக்கும் சூலத்தால் மாதலியை அடித்தான். 17

மாதலி தைர்யமடைந்து பொறுக்கமுடியாத வேதனையைப் பொறுத்தான். இந்திரன் மிகக் கோபங்கொண்டு வஜ்ரத்தால் ஜம்பனுடைய சிரஸைச் சேதித்தான். 18

ஜம்பனுடைய ஞாதிகளாகிய நமுசி, வலன், பாகன் என்ற அஸுரர்கள் நாரதமுனிவரிடம் ஜம்பன் மரணமடைந்ததைக் கேட்டு விரைவாக அவ்விடம் வந்தார்கள். 19

மூன்று அஸுரர்களும் சூரர்களுக்குரிய சொற்களை இந்திரனுடைய மர்மஸ்தானங்களில் தைக்கும்படி பேசினர்கள்; 'மேகங்கள் தாரைகளால் பர்வதத்தைபோல்' பாணங்களை இந்திரன்மீது பொழிந்தார்கள். 20

வேகமுள்ள கைகளுடைய வலன் யுத்தத்தில் இந்திரனுடைய ஆயிரம் குதிரைகளையும் ஆயிரம் பாணங்களால் ஒரே ஸமயத்தில் ஹிம்ஸித்தான். 21

ஶதாப்⁴யாம் மாதலிம் பாகோ ரத²ம் ஸாவயவம் ப்ருʼத²க் ।
ஸக்ருʼத்ஸந்தா⁴நமோக்ஷேண தத³த்³பு⁴தமபூ⁴த்³ரணே ॥ 22

நமுசி: பஞ்சத³ஶபி⁴: ஸ்வர்ணபுங்கை²ர்மஹேஷுபி⁴: ।
ஆஹத்ய வ்யநத³த்ஸங்க்²யே ஸதோய இவ தோயத³: ॥ 23

ஸர்வத: ஶரகூடேந ஶக்ரம் ஸரத²ஸாரதி²ம் ।
சா²த³யாமாஸுரஸுரா: ப்ராவ்ருʼட்ஸூர்யமிவாம்பு³தா³: ॥ 24

அலக்ஷயந்தஸ்தமதீவ விஹ்வலா
விசுக்ருஶுர்தே³வக³ணா: ஸஹாநுகா³: ।
அநாயகா: ஶத்ருப³லேந நிர்ஜிதா
வணிக்பதா² பி⁴ந்நநவோ யதா²ர்ணவே ॥ 25

ததஸ்துராஷாடி³ஷுப³த்³த⁴பஞ்ஜரா
த்³விநிர்க³த: ஸாஶ்வரத²த்⁴வஜாக்³ரணீ: ।
ப³பௌ⁴ தி³ஶ: க²ம் ப்ருʼதி²வீம் ச ரோசயந்
ஸ்வதேஜஸா ஸூர்ய இவ க்ஷபாத்யயே ॥ 26

௨௧॥௨௨॥ நமுசிரிதி । ஆஹத்ய ஹத்வா ॥௨௩॥ ஸர்வத இதி । ப்ராவ்ருட்காலீநம் ஸூர்யம் ॥௨௪॥ அலக்ஷயந்த இதி । வணிக்பதா²: வணிஜ: பி⁴ந்நா நௌர்யேஷாம் தே அத்ருஶ்யமாநாவகூஷ்ட்வா: பி⁴ந்நாவ இத்யர்த²: ॥௨௫॥ தத இதி । துராஷா

பாகன் இருநூறு பாணங்களை ஒரே தடவையில் சேர்த்துவிட்டு மாதலியை அடித்தான். ரதத்தையும் வெவ்வேறுகவும் பொடியாகவும் செய்தான். அது ஆச்சர்யமாயிற்று. 22

நமுசி யுத்தத்தில் ஸ்வர்ணக்கணுக்களுடைய பதினைந்து சிறந்த பாணங்களால் இந்திரனை அடித்து ஜலத்துடன் கூடிய மேகம்போல் கர்ஜித்தான். 23

அஸுரர்கள் ரதங்களுடனும் ஸாரதிகளுடனும் கூடிய சத்ருவைச் சூழ பாணக்கூடுகளால் மேகங்கள் வர்ஷாகால ஸூர்யனைப்போல மறைத்தார்கள். 24

சத்ருஸேனைகளால் த்வம்ஸம் செய்யப்பட்டவர்களும் நாதனில்லாதவர்களும், பரிவாரங்களுடன் கூடியவர்களுமாகிய தேவகணங்கள் இந்திரனைக் காணமல் மிகவும் தளர்ச்சியடைந்து ஸமுத்ரத்தில் தம் கப்பலுடையக்காணும் வர்த்தகர்கள்போலக் கதறினர்கள். 25

பிறகு, குதிரை, ரதம், த்வஜம், ஸாரதி இவைகளுடன் பாணக்கூட்டினின்று இந்திரன் வெளிப்பட்டான். தன்னுடைய தேஜஸ்ஸால் திசைகளையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் விளங்கச் செய்துகொண்டு உதயகால ஸூர்யன் போல் விளங்கினன். 26

𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑌰𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌣𑍇 ।
𑌉𑌦𑌯𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌧𑌰𑍋 𑌰𑍁𑌷𑌾 ‖ 27

𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌤𑌧𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍀 𑌬𑌲𑌪𑌾𑌕𑌯𑍋𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌯𑌮𑍍 ‖ 28

𑌨𑌮𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌧𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌿𑌘𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑍇 𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌮𑍍 ‖ 29

𑌅𑌶𑍍𑌮𑌸𑌾𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑍇𑌮𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌹𑌤𑍋𑌽𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍 ‖
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌨𑌦𑌨𑍍𑌮𑍃𑌗𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 ‖ 30

𑌤𑌦𑌾𑌪𑌤𑌦𑍍𑌗𑌗𑌨𑌤𑌲𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌵𑌂
𑌵𑌿𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌧𑌾 ।
𑌤𑌮𑌾𑌹𑌨𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌶𑍇𑌨 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑍇
𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌨𑍍 ‖ 31

𑌷𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥௨௭॥௨௮॥ 𑌨𑌮𑍁𑌚𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥௨௯॥ 𑌅𑌶𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍॥

வஜ்ரபாணியாகிய இந்திரன் யுத்தத்தில் சத்ருக்களால் துன்பமடைந்த ஸேனையைப்பார்த்துக் கோபத்துடன் சத்ருவைக் கொல்லுவதற்கு வஜ்ராயுதத்தை எடுத்தான். 27

ஓ ராஜனே! பார்த்திருக்கும் ஞாதிகளுக்கு தீக்ஷ்ணமான முனையுடைய வஜ்ரத்தாலேயே மிகுந்த பயத்தை உண்டு பண்ணினான்; வலாஸுரன் பகாஸுரன் இவர்களின் சிரங்களை அபஹரித்தான். 28

ஓ பூபால! நமுசி இவர்கள் வதமடைந்ததைப்பார்த்து சோகம், பொறாமை கோபம் இவைகளுடையவனாகி இந்திரனைக் கொல்லவிருப்பி மிகுந்த முயற்சி செய்தான். 29

கற்களின் ரஸம்பொருந்திய மணிகளுடையதும் ஸ்வர்ணாலங்காரமுடையதுமாகிய சூலத்தை எடுத்துக்கொண்டு கோபமடைந்து "ஓ இந்திர! நீ மாண்டாய்" என்று கூறித் தூரத்தியடித்து எதிர்த்து வந்தான்; ஸிம்ஹம்போல கர்ஜனைசெய்து சூலத்தைத்தேவராஜன்மீது ப்ரயோகம் செய்தான். 30

தேவர்களுக்குப் பதியாகிய இந்திரன் ஆகாயத்தில்வரும் சூலத்தைப்பாணங்களால் ஆயிரங்கண்டமாகச் சேதித்தான். ஓ ராஜனே! வருகிற நமுசியைக் கழுத்தில் வஜ்ராயுதத்தால் மிகு பலமாய் அடித்துச் சிரஸைக் கவர்ந்தான். 31

𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍋
𑌬𑌿𑌭𑍇𑌦 𑌯𑌸𑍍𑌸𑍁𑌰𑌪𑌤𑌿𑌨𑍌𑌜𑌸𑍇𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌤𑌿𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌭𑌿𑌤𑍍
𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌨𑌮𑍁𑌚𑌿𑌶𑌿𑌰𑍋𑌧𑌰𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 ॥ 32

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑍍 ॥ 33

𑌯𑍇𑌨 𑌮𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 ।
𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ 34

𑌤𑌪𑌃𑌸𑌾𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌲𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌤𑍍𑌵𑌚𑌃 ॥ 35

𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑍇𑌽𑌲𑍍𑌪𑌕𑍇 ।
𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌦𑌦𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 36

॥௩௦॥௩௧॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌿𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌿𑌨𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾॥௩௨॥௩௩॥ 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃॥௩௪॥ 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑌾𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑌃॥௩௫॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿। 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 [illegible]

தேவராஜனால் பலமாய் விடப்பட்ட வலுவான வஜ்ராயுதமானது நமுசியின் த்வக்கையும் பேதிக்கவில்லை. மிகுந்த வீர்யமுடைய வ்ருத்ராஸுரனைப் பேதித்த இந்திரன், நமுசியின் சிரஸின் கீழான த்வக்கால் திரஸ்கரிக்கப்பட்டானென்பது மிகுந்த ஆச்சர்யமாயிற்று. 32

வஜ்ரமானது வீணானமையால் இந்திரன் அந்தச் சத்ருவிடம் பயமடைய வேண்டும்! என்ன இது! இந்த பூதஸமூஹமானது தெய்வயோகத்தால் மோஹமடைந்தது. 33

இறக்கைகளால் இறங்குவனவும் பாரத்தால் பூமியிலிருப்பனவுமாகிய பெரும் பர்வதங்ளால் ப்ரஜைகள் நாசமடைந்தபோது அப்பர்வதங்களின் இறக்கைகளை முன் இந்த வஜ்ரம் சேதித்தது. 34

வீர்ய அதிகமாகவுமுடையதும் த்வஷ்டாவைச் சார்ந்ததுமாகிய வ்ருத்ராஸுரனை இந்த வஜ்ரம் பிளந்தது. அஸ்திரங்கள் எதனாலும் புண்ணாகாத த்வக்குடையவர்களும் மிகுந்த வன்மையுள்ளவர்களுமாகிய மற்ற அஸுரர்களையும் வதைத்தது. 35

மிகவும் அற்பனாகிய இந்த அஸுரனிடம் நான் ப்ரயோகித்த அவ்வளவு மஹிமைவாய்ந்த இந்த வஜ்ரம் வீணாயிற்றே! இந்தத் தடியை நான் க்ரஹிக்கவில்லை. ததீசிமுனிவரின் ஸாமர்த்தியமும் காரணமற்றதாயிற்று. 36

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑍀 ।
𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑍈𑌰𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌧𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌃 ॥ 37

𑌮𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌘𑌵𑌨𑍍 𑌰𑌿𑌪𑍋𑌃 ॥ 38

𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌮𑌘𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌫𑍇𑌨𑌮𑌥𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍁𑌪𑌾𑌯𑌮𑍁𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥ 39

𑌨 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌨 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌨𑌮𑍁𑌚𑍇𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌗𑌣𑌾 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌾𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥ 40

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍌 𑌜𑌗𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌵𑌸𑍁𑌪𑌰𑌾𑌵𑌸𑍂 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌰𑍍𑌤𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ 41

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌸𑍂𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌸𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 42

𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑍇 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥௩௩॥௩௪॥௩௫॥ 𑌇𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑌿॥௩௬।௩௭॥ 𑌉𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌫𑍇𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌨 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇𑌣 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌫𑍇𑌨𑍇𑌨। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 "𑌅𑌪𑌾𑌂 𑌫𑍇𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌮𑍁𑌚𑍇𑌃 𑌶𑌿𑌰 𑌉𑌦𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯

இவ்விதம் வருத்தமடையும்போது "இந்த அசுரன் ஈரமான வஸ்துக்களாலும் உலர்ந்த வஸ்துக்களாலும் வதமடையமாட்டான்" என்று அசரீரவாக்குண்டாயிற்று. 37

ஓ இந்திர! என் வரத்தின்படி இவனுக்கு ஈரமானதும் உலர்ந்ததுமான வஸ்துக்களால் நிச்சயமாக மரணமில்லை. ஆகையால் சத்ருவுக்கு வேறு உபாயத்தைத் தேடுவாயாக. 38

தேவராஜன் அந்த அசரீரவாக்கைக் கேட்டு ஸாவதானமாய் ஆலோசனை செய்து ஈரமில்லாததும் உலர்ந்ததுமான நுரை அதற்கேற்றதென்று தெரிந்துகொண்டான். 39

உலராததும் ஈரமில்லாததுமான நுரையால் நமுசியின் சிரஸைச் சேதித்தான். ப்ரபுவாகிய இந்திரனை ரிஷிகள் ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள்; புஷ்பவருஷமும் பொழிந்தார்கள். 40

விச்வாவஸு, பராவஸு என்ற இரண்டு கந்தர்வச்ரேஷ்டர்களும் கானம் செய்தார்கள். தேவதுந்துபி முதலிய வாத்யங்கள் முழங்கின. நடர்கள் ஸந்தோஷத்துடன் நர்த்தனம் செய்தார்கள். 41

மற்றுமுள்ள வாயு, அக்னி, வருணன் முதலியவர்களும் இவ்விதமே அஸ்திரங்களால் ஸிம்ஹங்கள் மிருகங்களைப்போல எதிரிகளை ஹிம்ஸித்தார்கள். 42

ப்ரஹ்மணா ப்ரேஷிதோ தேவாந் தேவர்ஷிர் நாரதோ ந்ருப।
வாரயாமாஸ விபுதாந் த்ருஷ்ட்வா தாநவஸங்க்ஷயம்॥ 43

॥ நாரத:॥

பவத்பிரம்ருதம் ப்ராப்தம் நாராயணபுஜாஶ்ரயை:।
ஶ்ரியா ஸமேதிதாஸ்ஸர்வ உபாரமத விக்ரஹாத்॥ 44

॥ ஶ்ரீ ஶுக:॥

ஸம்யம்ய மந்யுஸம்ரம்பம் மாநயந்தோ முநேர்வச:।
உபகீயமாநாநுசரைர்யயுஸ்ஸர்வே த்ரிவிஷ்டபம்॥ 45

யேऽவஶிஷ்டா ரணே தஸ்மிந் நாரதாநுமதேந தே।
பலிம் விபந்நமாதாய அஸ்தங்கிரிமுபாகமந்॥ 46

தத்ராவிநஷ்டாவயவாந் வித்யமாநஶிரோதராந்।
உஶநா ஜீவயாமாஸ ஸம்ஜீவந்யா ஸ்வவித்யயா॥ 47

[illegible]

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! பிம்மதேவர் அஸுரர் நாசமடைந்ததைப்பார்த்து தேவரிஷியும் தேவருமாகிய நாரதரை அனுப்பினர். நாரதமுனிவர் தேவர்களைத் தடுத்தார். 43

நாரதர் கூறுகிறார்.

நாராயணருடைய புஜத்தைச் சார்ந்த நீங்கள் அம்ருதத்தை அடைந்தீர்கள்; ஸ்ரீபால் வ்ருத்திபடைந்தீர்கள். யாவரும் யுத்தத்தினின்று ஒழிவை அடையுங்கள். 44

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

யாவரும் கோபாவேசத்தை யடக்கிக்கொண்டு முனிவரின் சொல்லைக் கொண்டாடிக் கானம் செய்யும் ப்ருத்யர்களுடன் ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். 45

அந்த யுத்தத்தில் மீந்த அஸுரர்கள் நாரதருடைய அபிப்ராயப்படி விபத்தை யடைந்த பலியை எடுத்துக்கொண்டு அஸ்தமனபர்வத மடைந்தார்கள். 46

அப்பொழுது நாசமடைந்த சரீரமுடையவர்களும், பேதமடைந்த கழுத்துடையவர்களுமாகிய அஸுரர்களைச் சுக்ராசாரியார் ஸஞ்சீவினி என்னும் தம் வித்தையால் ஜீவிக்கச் செய்தார். 47

பலிஶ்சோஶநஸா ஸ்ப்ருஷ்ட: ப்ரத்யாபந்நேந்த்ரியஸ்ம்ருதி: ।
பராஜிதோऽபி நாகித்யல்லோகதத்த்வவிசக்ஷண: ॥ 48

இதி ஶ்ரீபாகவதே அஷ்டமஸ்கந்தே ஏகாதஶோऽத்யாய:.

ஸந்நா: ஸந்ந: ப்ராப்தாநீந்த்ரியாணி ஸ்ம்ருதிஶ்சேதி ஶேஷ: ॥ 48 ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஏகாதஶோऽத்யாயவ்யாக்யா.

பலியும் சுக்ரரால் ஸ்பர்சிக்கப் பெற்று மறுபடி இந்திரியங்களையும் நினைவையுமடைந்தான்; அவமதிப்புற்றானாயினும் உலகங்களின் தத்வமறிந்த பண்டிதனானகையால் வருத்தமடையவில்லை. 48

11-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

अथ द्वादशाध्याय प्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

वृषध्वजो निशम्येदं योषिद्रूपेण दानवान् ।
मोहयित्वा सुरगणान् हरिः सोममपाययत् ॥ 1

वृषमारुह्य गिरिशः सर्वभूतगणैर्वृतः ।
सह देव्या ययौ द्रष्टुं यत्रास्ते मधुसूदनः ॥ 2

सभाजितो भगवता सादरं सोमया भवः ।
सूपविष्ट उवाचेदं प्रतिपूज्य स्मयन् हरिम् ॥ 3

॥ श्रीशिवः ॥

देवदेव जगद्व्यापिन् जगदीश जगन्मय ।
सर्वेषामपि भावानां त्वमात्मा हेतुरीश्वरः ॥ 4

आद्ये मोहिनीरूपविभ्रमालोकनोत्सुकः ।
भवं संमोहयामास हरिः पाण्डवरक्षकः ॥
स्मरहृन्नस्मरो विष्णुमायया न तदद्भुतम् ।
इति वक्तुं महादेवमोहोऽयं संप्रवर्ण्यते ॥

वृषध्वज इति । हरिः सोममपाययदितीदं निशम्य यत्रास्ते तत्र द्रष्टुं ययावित्यन्वयः ॥ १।२ ॥ सभाजित इति । सोमया उमया सह ॥ ३ ॥ "त्वयि किंचिन्न वाच्यं वयं त्वाश्रयिणो नराः । इति वक्ष्यन् महादेवस्तावत्स्तौति षड्भिः" श्रीधरीयोऽयं श्लोकः । त्वयि महामायाविनि वक्तव्ये न हि किमपि किंचिदपि तथैव प्रपञ्चवैचित्र्यं तत्र हेतुर्दृष्टान्तश्चेति बहुधा संबोधयन्नाह । देवदेवेति हे देवदेव कर्तो हि देवानां देवत्वकृत् हे जगद्व्यापिन् तत्कर्तृतः हे जगन्मय तस्मिन् किं व्याप्यानां न हे जगदीश त्वत्कर्तृतः तत्राह

12-வது அத்யாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

விஷ்ணு ஸ்திரீரூபத்தால் அஸுரர்களை மோஹிக்கச் செய்து தேவகணங்களுக்கு அம்ருதபானம் செய்வித்தாரென்பதை கைலாஸ வாஸியாகிய வ்ருஷபத்வஜர் கேட்டுப் பார்வதியுடன் விருஷபத்தின் மீதேறிப் பூதகணங்கள் சூழ விஷ்ணுவைப் பார்ப்பதற்கு அவர் இருக்குமிடம் வந்தார். 1—2

பகவான் உமையுடன் ருத்ரரை ஆதரவோடு கொண்டாடினர். சிவன் விஷ்ணுவைப் பூஜித்து ஆஸனத்திலமர்ந்து பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 3

ஸ்ரீருத்ரர் கூறுகிறார்.

ஓ தேவதேவ! உலகவியாபியே! ஜகதீச! ஜகன்மய! வஸ்துக்கள் யாவற்றுக்கும் நீர் ஆத்மா, ஹேது, ஈச்வரர். 4

आद्यन्तावस्य यन्मध्यमिदमन्यदहं बहिः ।
यतोऽव्ययस्य नैतानि तत्सत्यं ब्रह्म चिद्भवान् ॥ 5

तवैव चरणाम्भोजं श्रेयस्कामा निराशिषः ।
विसृज्योभयतस्सङ्गं मुनयस्समुपासते ॥ 6

त्वं ब्रह्म पूर्णममृतं विगुणं विशोक-
मानन्दमात्रमविकारमनन्यदन्यत् ।

सर्वेषामपि त्वं हेतुः अत ईश्वरः शुद्धश्चाव्य [illegible]
इत्यर्थः॥४॥ ननु जगदुपादानस्य जगदुत्पत्त्यादिना सत्यत्वेन च
ज्ञातव्यत्वेऽपि किं तथा त्वं ब्रह्मेति नेत्याह — आद्यन्ताविति।
आद्यन्तौ मध्यं चास्य जगतः यतः ब्रह्मणो भवन्ति यस्य च अव्ययस्य
एतानि आद्यन्तमध्यानि न सन्ति यच्च ब्रह्म इदं कार्यावस्थं दृश्यं अहं
कारणावस्थं द्रष्टृ [illegible] अन्यत् [illegible] विलक्ष-
णं ब्रह्म भवान् अतो न तव विकारादिशङ्केत्यर्थः॥५॥ तवैवं
[illegible] श्रेयस्कामाः [illegible] इत्याह — तवैवेति। उभयतः
इहामुत्र च सङ्गं त्यक्त्वा॥६॥ ननु ब्रह्मैव वेदाहं तदुपासनै
[illegible] त्वच्चरणाम्भोजोपासनया किं तेषां तत्राह — त्वमिति
ब्रह्मैव त्वं नात्यन्तोदासीनः किं तु विश्वस्य भवनस्थे[illegible]
[illegible] हेतुः तदुपायीभूतानां जीवानामीश्वरश्च तत्स्वरूपता
तर्हि किं राजादिवत्कार्यापेक्षया सेव्यः सेवाहेतु[illegible]दिना हि
अनपेक्ष[illegible] तर्हि कीदृशस्त्वं तत्राह [illegible] तत्त्व
दानायु[illegible] तदपेक्षः तस्या[illegible]पेक्षतया अनपे-
क्षत्वमेव उपायित्वं तद्रूपं ब्रह्मत्वं विशिनष्टि पूर्णमित्यादि अमृतं
[illegible] विषय[illegible] अविकारं नित्यं आनन्द-
मात्रत्वे हेतुः विशोकं तत्र हेतुः विगुणं किञ्च अनन्यत् न विद्यते
अन्यद्यस्मात् तस्मात् [illegible] अपेक्षितुमर्ह[illegible]त्यर्थः तर्हि

இவ்வுலகின் ஆதியும், அந்தமும், நடுவும் உம்மிடம் உண்டாகின்றன. இந்தப் ப்ரபஞ்சமும், மற்றதும், நானும், போக்யமானதும் அழிவில்லாத உமக்கில்லை; நீர் ஸத்யமும், சித்ரூபமும், ப்ரம்ஹமுமாகிறீர். 5

ச்ரேயஸ்ஸை விரும்பியவர்களும், காமனையில்லாதவர்களுமாகிய முனிவர்கள் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் பற்றுதலைவிட்டு உம்முடைய சரணாரவிந்தத்தையே நன்றாய் உபாஸிக்கிறார்கள். 6

நீர் பூர்ணமும் அம்ருதமும், குணமில்லாததும், சோகமற்றதும் ஆனந்தமாத்ரமும், விகாரமில்லாததும், மற்றதில்லாததும் (எல்லாவற்றுக்கும்) வேறு

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍁𑌦𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 ‖ 7

𑌏𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵𑍇𑌹 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍇𑌦𑌃 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 ‖ 8

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇𑌕𑍇
𑌏𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌮𑍍 ।

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌦𑍋𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋
𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௭॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌕
𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 । 𑌏𑌕
𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌕𑌃
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌥𑍈𑌕
𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍇𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿
𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌵 𑌗𑍁𑌣𑍈
𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑌰𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 ॥௮॥ 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 — 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃
𑌅𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌕𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌕𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃
𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌤𑌥𑍈𑌵

பட்டதுமான ப்ரம்ஹமாகிறீர். ஜீவன்களால் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறவராகையால் உலகத்தின் உற்பத்தி பரிபாலனம் ப்ரளயம் இவைகளுக்கு ஹேதுவாகிறீர். ஜீவன்களுக்கு ஈச்வரராகிறீர். அபேக்ஷயில்லாதவருமாகிறீர். 7

“செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததுமான ஸ்வர்ணம்போல்” கார்யமும் காரணமும், கார்யகாரணமும் நீர் ஒருவரே யாகிறீர். உண்மையில் உம்மிடம் பேதமில்லை. ஜனங்கள் உம்மிடம் அஞ்ஞானத்தால் விகற்பத்தை ஏற்படுத்து கிறார்கள். ஏனெனில் உபாதியில்லாத உமக்கு குணங்களால் பேதமுண்டா கிறது. 8

(வேதாந்திகளாகிய) சிலர் உம்மை ப்ரம்ஹமென்று அறிகிறார்கள். (மீமாம்ஸகர்களாகிய) சிலர் தர்மமென்று எண்ணுகிறார்கள். ஓ பரமேச! ஸாங்கியர்களாகிய சிலர் ஸத், அஸத், இவைகளுக்குப் பரராகிய பரமபுருஷரென்று அறிகிறார்கள். (பாஞ்சராத்ரர்களாகிய) சிலர் உம்மை ‡ ஒன்பது சக்திகளு

---

‡ ஒன்பது சக்திகள்—விமலை, உத்கர்ஷணீ, ஞானை, க்ரியை, யோகை, ப்ரஞ்ஞை, ஸத்யை, ஈசானை, அநுக்கிரஹை.

அந்யே வதந்தி நவஶக்தியுதம் பரம் த்வாம்
கேசிந்மஹாபுருஷமவ்யயமாத்மதந்த்ரம் ॥ 9

நாஹம் பராயுர்ருஷயோ ந மரீசிமுக்யா
ஜாநந்தி யத்விரசிதம் கலு ஸத்த்வஸர்கா: ।
யந்மாயயா முஷிதசேதஸ ஈஶ தைத்ய
மர்த்யாதய: கிமுத ஶஶ்வதபத்ரவ்ருத்தா: ॥ 10

ஸ த்வம் ஸமீஹிதமத: ஸ்திதிஜந்மநாஶம்
பூதேஹிதம் ச ஜகதோ பவபந்தமோக்ஷௌ ।
வாயுர்யதா விஶதி கம் ச சராசராக்யம்
ஸர்வம் ததாத்மகதயாऽவகமோऽவருந்த்ஸே ॥ 11

வ்யா॰। ஸாங்க்யாஸ்த்வாத்மயேஶா நாநுக்ரஹா நவஶக்த்யுபேதமித்யேவம் நவஶக்தியுதம் பரம் பாஞ்சராத்ரா: மஹாபுருஷம் பாதஞ்ஜலா: ॥ ௯ ॥ நேதி। பராயு: ப்ரஹ்மா ஸத்த்வஸர்கா: ஸத்த்வகுணேந ஸ்ருஷ்டா ருஷயோ யேந த்வயா விரசிதம் விஶ்வமபி பரமார்த்ததோ ந ஜாநந்தி கிம் வக்தவ்யம் தைத்யாதய: அபத்ரா: ராஜஸதாமஸவ்ருத்தம் உத்தமவ்ருத்திஸ்வபேக்ஷாந்து ந ஜாநந்தீதி கிமு வக்தவ்யம் ॥ ௰ ॥ கிம் து த்வம் ஸர்வஜ்ஞாநாஸீத்யாஹ — ஸத்வமிதி। ஸ ச ஸர்வம் அபரோக்ஷதயா ஜாநாஸி கிம் தத்ஸர்வம் ஸமீஹிதம் ஸ்வக்ருதம் அத: ஸ்திதிஜந்மநாஶம் அஸ்ய ஜகதோ ஜந்மாதி பூதாநாமீஹிதஞ்ச ஜகதோ பவபந்தமோக்ஷஞ்ச ப்ராக்ருதாநாம் த்ருஷ்டாந்த: சராசராக்யம் தேஹஜாதம் கஞ்ச யதா வாயு: ப்ரவிஶதி ததா த்வம் ஸர்வம் ததாத்மகதயா தஸ்ய ஸர்வஸ்யாத்மதயேத்யர்த்த:। அத ஏவாவகம: ஜ்ஞாநரூபஶ்சாஸீதி ॥ ௧௧ ॥ ஏவம் ஸ்துத்வா ப்ரஸ்துதம்

டைய ஈசனென்று பேசுகிருர்கள். (பாதஞ்சலர்களாகிய) சிலர் உம்மை அழி வற்றவரும் ஆத்மதத்வரூபியுமான மஹாபுருஷனென்று சொல்லுகிருர்கள். 9

ஓ ஈச! ஸத்வகுணத்தால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட நான், ப்ரம்ஹா, மரீசி முதலிய ரிஷிகள் யாவரும் உம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ப்ரபஞ்சத்தையும் உம்முடைய மாயையால் மோஹமடைந்த மனமுடையவர்களாகி அறிவதில்லை. (ரஜோகுண தமோகுணங்களால்) அமங்களமான சரிதமுடைய அஸுரர், மானிடர் முதலியவர்கள் அறியார்களென்பதைப்பற்றிக் கேட்கவும் வேண்டுமா? 10

ஞானரூபராகிய நீர் உம்மால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட உலக உற்பத்தி, பாலனம், விநாசம் இவைகளையும் பூதங்களின் நடத்தையையும் உலகின் ஸம்ஸார பந்த விமோசனங்களையும், எல்லாவற்றின் ஸ்வரூபமுடையவராகையால் வாயு ஜங்கம ஸ்தாவர ரூபமானதையும் ஆகாயத்தையும் எல்லாவற்றையும் வ்யாபித்திருப்பதுபோல வ்யாபித்திருக்கிறீர். 11

𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ।
𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 12

𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌵 𑌆𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌃 ॥ 13

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌗𑌂𑌭𑍀𑌰𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 14

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥

𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌾𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌗𑌤𑍇 𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌭𑌾𑌜𑌨𑍇 ॥ 15

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ 16

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥12॥13॥ 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍁𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌂𑌹𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌚𑍇𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌯𑍇𑌣 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌿𑌤𑌂 । 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌨𑌾𑌡𑍀𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌿𑌤𑌿 ॥15॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪

குணங்களால் ரமிக்கிற உம்முடைய அவதாரங்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நீர் தரித்த ஸ்திரீ வடிவத்தை நான் பார்க்க விரும்புகிறேன். 12

இந்த ஸ்திரீ ரூபத்தால் அஸுரர்கள் மோஹமடைந்தார்கள். தேவர்கள் அம்ருதபானம் செய்தார்கள். அந்த ரூபத்தைப் பார்க்க விரும்பி வந்தோம். எங்களுக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷம். 13

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் சூலபாணியாகிய சங்கரனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட பகவானாகிய விஷ்ணு மந்தஹாஸம் செய்து கம்பீரமான அபிப்ராயத்தோடு ருத்ரரிடம் சொல்லுகிறார். 14

ஸ்ரீஹரி கூறுகிறார்.

அம்ருதபாத்ரமானது போனவுடன் தேவகார்யங்களைக் கவனித்த நான் அஸுரர்களை ஸந்தோஷப்படுத்துவதற்காக ஸ்திரீவேஷமெடுத்தேன். ஓ தேவச்ரேஷ்ட! காமிகள் வெகுமானிக்கத்தக்கதும், காமத்தின் உற்பத்தியுடையதுமான அந்த ரூபத்தைப் பார்க்க விரும்பிய உமக்கு நான் காண்பிக்கிறேன். 15-16

॥ श्रीशुकः ॥

इति ब्रुवाणो भगवांस्तत्रैवान्तरधीयत ।
सर्वतश्चारयंश्चक्षुर्भव आस्ते सहोमया ॥ 17

तनो ददर्शोपवने वरस्त्रियं
विचित्रपुष्पारुणपल्लवद्रुमे ।
विक्रीडतीं कन्दुकलीलया लस-
द्दुकूलपर्यस्तनितम्बमेखलाम् ॥ 18

आवर्तनोद्वर्तनकम्पितस्तन-
प्रकृष्टहारोरुभरैः पदे पदे ।
प्रभज्यमानामिव मध्यतश्चल-
त्पदप्रवालं नयतीं ततस्ततः ॥ 19

प्राभवः कामः तस्योद्भवप्रकारमाह ॥ १६ ॥ १७ ॥ ततइति । विचित्राणि पुष्पाणि अरुणाः पल्लवाश्च येषां तैर्द्रुमैरुपलक्षिते उपवने । लसद्दुकूलेन पर्यस्ता परिवेष्टिता नितम्बे मेखला यस्याः ताम् ॥ १८ ॥ आवर्तनेति । उद्वर्तनमूर्ध्वगमनमावर्तनमवनमनम् आवर्तनोद्वर्तनाभ्यां कम्पितयोः स्तनयोः प्रकृष्टहाराणाञ्च उरुभरैर्भरैः प्रतिपदं मध्यतः प्रभज्यमानामिव चलत्पदमेव प्रवालं पल्लवं तत्तत्स्थानं नयन्तीम् ॥ १९ ॥ दिक्ष्विति । दिक्षु भ्रमतः कन्दुकस्य चापलैश्चाञ्चल्यैः लोलं

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் கூறிய பகவான் அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தானமாயினர். சங்கரன் எங்கும் பார்த்துக்கொண்டு உமையுடன் இருந்தார். 17

பிறகு விசித்ரமான புஷ்பங்களையும் சிவந்த தளிர்களையும் உடைய வ்ருக்ஷங்கள் நிறைந்த உபவனத்தில் ஓர் உத்தமமான ஸ்திரீயைச் சங்கரர் கண்டார், அந்த ஸ்திரீ பந்தாடிக் கொண்டிருக்கிறாள். பட்டாடை யுடுத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். நிதம்பத்தில் அரைநூல்மாலை யணிந்து கொண்டிருக்கிறாள். குனியும் போதும் நிமிரும்போதும் அசையும் ஸ்தனங்கள் உயர்ந்த ஹாரங்கள் இவற்றின் மிகுந்த பாரத்தால் ஒவ்வொரு அடி வைக்க வைக்க அவளுடைய இடை ஒடிந்துவிடும் போலிருக்கிறது. தளிர் போல் அசையும் பாதத்தை அடிக்கடி எடுத்துவைத்துச் செல்கிறாள். திசைகளில் ப்ரமிக்கும்படி பந்து அங்குமிங்கும் செல்வதால் மிரளும் கருவிழிகளுடையவளாயிருக்கிறாள். செவிகளில் விளங்கும் குண்டல காந்தியால் ப்ரகாசிக்கும் கபோலமும் நீலவர்ணமான கூந்தலும் அலங்காரமாக இலகப்பெற்ற முகமுமுடையவளாயிருக்கிறாள். நழுவிய பட்டு வஸ்திரத்தையும் அவிழ்ந்த கூந்தலையும் ஸுந்தரமான

𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌚𑌾𑌪𑌲𑍈𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌂
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌤𑌲𑍋𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌂 ।
𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌤𑍍
𑌕𑌪𑍋𑌲𑌨𑍀𑌲𑌾𑌲𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌨𑌨𑌾𑌂 ॥ 20
𑌶𑍍𑌲𑌥𑌦𑍍𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌕𑌬𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌂
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌾 ।
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌘𑍍𑌨𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌂
𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 21
𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌲𑍀𑌲𑌯𑍇𑌷𑌦𑍍
𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕 𑌉𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌦 ॥ 22
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌤𑍁 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑍋 𑌯𑌦𑌾
𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌤𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌚𑌪𑌲𑍇 𑌆𑌯𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌚𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌲𑍍𑌲𑌸𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌪𑍋𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌲𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃॥𑍨𑍦॥ 𑌶𑍍𑌲𑌥𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯𑌤𑍀𑌂 𑌬𑌧𑍍𑌨𑌤𑍀𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂॥𑍨𑍧॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌮𑍁𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌵𑍇𑌦 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌈𑌷𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌵𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌯𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯॥𑍨𑍨॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌮𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍॥ 𑍨𑍩॥𑌵𑌵𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂

இடது கையால் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறாள். மற்றொரு கையால் பந்தை அடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். தன் மாயையால் உலகத்தை மோஹப் படுத்துகிறாள்.

இம்மாதிரியான பந்து விளையாட்டினால் ஏற்பட்ட வெட்கத்தால் ப்ரகாசங் குறைந்த மந்தஹாஸத்துடன் கூடிய பார்வையால் வஞ்சிக்கப்பட்டவரும் அந்த ஸ்திரீ தம்மைப் பார்ப்பதாலும் தாம் அவளைப் பார்ப்பதாலும் மனத்தளர்ச்சி யடைந்தவருமாகிய சங்கரர் அந்த ஸ்திரீயைப் பார்த்ததும் தம்மையும் தம் ஸமீபத்திலிருக்கும் உமையையும் தம் கணங்களையும் அறியவில்லை. 22

இந்த ஸ்திரீயின் கையிலிருந்த பந்தானது சிறிது தூரஞ் சென்றது. அதைத் தொடர்ந்து இவள் செல்லும்பொழுது இவளுடைய ஸூக்ஷ்மமான

𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌘𑍁 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑍋𑌽𑌹𑌰𑌦𑍍
𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌲𑌾𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ 23

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌾𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌲 ॥ 24

𑌤𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌮𑌰𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 ।
𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌤𑌹𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌯𑍌 ॥ 25

𑌸𑌾 𑌤𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌲𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 ॥ 26

𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌶𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍇𑌣𑍁𑌮𑌿𑌵 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌃 ॥ 27

𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌉𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇 ॥ 28

𑌸𑍋𑌪𑌗𑍂𑌢𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌶𑌿𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌾 ॥ 29

॥ ௨௪ ॥ 𑌤𑌯𑍇𑌤𑌿। [illegible] ॥௨௫॥௨௬॥ [illegible]

வஸ்திரத்தை அரைநூல் மாலையுடன் மஹாதேவர் பார்த்திருக்க வாயு அபஹரித்தான். 23

இவ்விதம் மனோஜ்ஞமான கடாக்ஷமுடையவளும், பார்ப்பதற்குரியவளும், மனத்திற்குப் பிடித்தவளுமாகிய அந்த ஸ்திரீயை ருத்ரர் பார்த்து அவள் தம்மைப் பார்க்கும்பொழுது அவளிடம் மனத்தைச் செலுத்தினர். 24

அந்த ஸ்திரீயால் அறிவை யிழந்தவரும், அவளால் ஏற்பட்ட மன்மத விகாரத்தினால் தளர்ச்சியடைந்தவருமாகிய சிவன் உமை பார்த்திருக்கும் பொழுதே வெட்கத்தை விட்டு அந்த ஸ்திரீயின் ஸமீபம் சென்றார். 25

அந்த மோஹினி சிவன் வருவதைப் பார்த்து வஸ்திரமில்லாதவளாகையால் மிகவும் வெட்கமடைந்து மந்தஹாஸம் செய்து வ்ருக்ஷங்களினிடையே மறைந்து நிலைபெறாதிருந்தனள். 26

பகவானாகிய ருத்ரர் இந்த்ரியமிழந்து காமனுடைய ஸ்வாதீனத்திற்குட்பட்டவராகி "யானை பெண்யானையைப்போல்" மோஹினியைத் தொடர்ந்தார்.

பரமசிவன் வெகு விரைவாகச் சென்று விருப்பமில்லாத அந்த ஸ்திரீயின் கூந்தலை க்ரஹித்து இழுத்துக் கைகளால் அணைத்துக்கொண்டார். 28

"யானையால் பெண்யானை போல்" மஹேச்வரரால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்ட மோஹினி இங்குமங்கும் ஓடமாடி விரிந்த கூந்தலுடையவளாயினள்.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌚𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥ 30

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌰𑌿𑌣𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 31

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌧𑌾𑌵𑌤𑍋𑌰𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑍋𑌘𑌰𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌶𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌣𑍋 𑌯𑍂𑌥𑌪𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌧𑌾𑌵𑌤𑌃 ॥ 32

𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌮𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ॥ 33

𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃𑌸𑍁𑌶𑍈𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌨𑍇𑌷𑍂𑌪𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵 𑌚𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑍃𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌃 ॥ 34

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌰𑍇𑌤𑌸𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌜𑌡𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ 35

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍॥௩௰॥௩௧॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌗𑌜𑍀𑌂॥௩௨॥௩௩॥ 𑌸𑌰𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌨𑍁𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃𑌸𑍁𑌶𑍈𑌲𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵॥௩௪॥ 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑌶𑍍𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌡𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌤𑌮𑍍𑌵𑌾

ஓ ராஜனே! பருத்த நிதம்பமுடையவளும் விஷ்ணுவால் ஏற்பட்டவளுமாகிய அந்த மாயை தேவச்ரேஷ்டராகிய உமாபதியின் கைமத்தியினின்று தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு ஓடினாள். 30

இந்த ருத்ரர் "விரோதியாகிய காமனால் ஜயிக்கப்பட்டவர் போல்" அற்புதமான செய்கையுடைய அந்த விஷ்ணுவின் மார்க்கத்தை அடைந்தார். 31

"பெண் யானையை அநுஸரிக்கும் மதங்கொண்ட யானைகளுக்குப்போல" அமோகமான வீர்யமுடைய இந்த ருத்ரருக்கு அவர் ஓடும்பொழுது வீர்யமானது நழுவிற்று. 32

ஓ ராஜனே! மஹாத்மாவாகிய மஹாதேவருடைய வீர்யமானது எந்த எந்த மார்க்கத்தில் விழுந்ததோ அந்த இடங்கள் ஸவர்ணத்திற்கும் வெள்ளிக்கும் இருப்பிடமாயின. 33

நதிகள், ஸரஸ்கள், மலைகள், வனங்கள், உபவனங்கள், ரிஷிகளிருக்கும் பர்ணசாலைகள் இவைகளில் ருத்ரர் ஓடி ஓடித் தோன்றினர். 34

ஓ ராஜச்ரேஷ்ட! வீர்யமானது நழுவியபின் ருத்ரர் விஷ்ணு மாயையால் ப்ரமையடைந்த தம்மைப் பார்த்தார். மோஹத்தினின்று விடுபட்டார். 35

அதாவகதமாஹாத்ம்ய ஆத்மனோ ஜகதாத்மன: ।
அபரிஜ்ஞேயவீர்யஸ்ய ந மேனே தது ஹாத்புதம் ॥ 36

தமவிக்லவமவ்ரீடமாலக்ஷ்ய மதுஸூதன: ।
உவாச பரமப்ரீதோ பிப்ரத்ஸ்வாம் பௌருஷீம் தனும் ॥ 37

॥ ஸ்ரீபகவானுவாச ॥

திஷ்ட்யா த்வம் விபுதஶ்ரேஷ்ட ஸ்வாம் நிஷ்டாமாத்மனா ஸ்தித: ।
யன்மே ஸ்த்ரீரூபயா ஸ்வைரம் மோஹிதோऽப்யங்க மாயயா ॥ 38

கோ நு மேऽதிதரேன்மாயாம் விஷக்தஸ்த்வத்ருதே புமான் ।
தாம்ஸ்தான் விஸ்ருஜதீம் பாவான் துஸ்தராமக்ருதாத்மபி: ॥ 39

ஸேயம் குணமயீ மாயா ந த்வாமபிபவிஷ்யதி ।
மயா ஸமேதா காலேன காலரூபேண பாகஶ: ॥ 40

॥ ஸ்ரீஶுக: ॥

ஏவம் பகவதா ராஜன் ஸ்ரீவத்ஸாங்கேன ஸத்க்ருத: ।
ஆமந்த்ர்ய தம் பரிக்ரம்ய ஸகண: ஸ்வாலயம் யயௌ ॥ 41

அதபூர்வ்ய விசாரஶூன்யதயாக்ருதம்॥ ௩௬॥ ௩௭॥ திஷ்ட்யேதி ஸ்வாம் நிஷ்டாம் ப்ராக்ருதிம்॥ ௩௮॥ ௩௯॥ ஸேதி। காலேன ஸ்ருஷ்ட்யாதிநிமித்தேன காலரூபேண

பிறகு விஷ்ணுவின் மஹிமையை அறிந்த சிவன் லோகஸ்வரூபரும் அறிய முடியாத வீர்யமுடையவருமாகிய பரமாத்மாவுக்கு இதனை அற்புதமாக நினைக்கவில்லை. 36

பயமில்லாதவரும், வெட்கமில்லாதவருமாகிய சங்கரரை மதுஸூதனர் பார்த்து மிகுந்த ப்ரீதியடைந்து தம்மைச் சார்ந்த புருஷ சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டு சொல்லுகிறார். 37

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ தேவ ச்ரேஷ்ட! ஸ்வபாவமாகவே உம்முடைய ப்ரகிருதியை நீர் அடைந்தீர். ஆனந்தம்! ஓ ருத்ர! என்னுடைய ஸ்திரீ ரூபமான மாயையால் இஷ்டம் போல் மோஹமடைந்தீர். 38

ஆழ்ந்த புத்தியில்லாதவர்களாலும் தாண்டமுடியாததும் அந்தந்தச் சேஷ்டைகளை யுண்டாக்குவதுமாகிய என் மாயையை உம்மைத்தவிர பற்றுதலுடைய வேறு எந்தப் புருஷன் தாண்டுவான்? 39

ஸ்ருஷ்டி முதலியவைகளுக்கு நிமித்தமாகியவனும் காலரூபியுமாகிய என்னுடன் ரஜஸ் முதலிய பிரிவை யுடையவளும் குணமயமாகியவளுமாகிய இந்த மாயை உம்மை அவமதியாள். 40

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! ஸ்ரீவத்ஸத்தை அடையாளமாகக் கொண்ட பகவானால் கொண்டாடப்பட்ட பரமசிவன் அவரை வலம் வந்து அவரிடம் விடைபெற்றுத் தம் கூட்டத்தாருடன் தமதிருப்பிடம் சென்றார். 41

ஸ்வாத்மாநுபூ⁴தாம் தாம் மாயாம் ப⁴வாநீம் ப⁴க³வாந் ப⁴வ꞉ ।
ஶ்ருண்வதாம்ருஷிமுக்²யாநாம் ப்ரீத்யாசஷ்டாத² பா⁴ரத ॥ 42

॥ ஶ்ரீருத்³ர꞉ ॥

அயி வ்யபஶ்யஸ்த்வமஜஸ்ய மாயாம்
பரஸ்ய பும்ஸ꞉ பரதே³வதாயா꞉ ।
அஹம் கலாநாம்ருஷபோ⁴ऽபி முஹ்யே
யயாऽவஶோऽந்யே கிமுதாஸ்வதந்த்ரா꞉ ॥ 43

யம் மாமப்ருச்ச²ஸ்த்வமுபேத்ய யோகா³த்
ஸமாஸஹஸ்ராந்த உபாரதம் வை ।
ஸ ஏஷ ஸாக்ஷாத்புருஷ꞉ புராணோ
ந யத்ர காலோ விஶதே ந வேத³꞉ ॥ 44

॥ ஶ்ரீஶுக꞉ ॥

இதி தேऽபி⁴ஹிதஸ்தாத விக்ரம꞉ ஶார்ங்க³த⁴ந்வந꞉ ।
ஸிந்தோ⁴ர்நிர்மத²நே யேந த்⁴ருத꞉ ப்ருஷ்டே² மஹாசல꞉ ॥ 45

ப⁴க³வதோऽஜஸ்யாம்ஶேந ஸமேதாந்யந்யாநாவதீ॥௪௦॥௪௨॥ அயீதி । அயி ஹே
பார்வதி கலாநாம் அம்ஶாவிஷ்டாநாம் அவஶ꞉ அஸ்வாதீந꞉ அவஶ்யா꞉ ப்ருஷ்ட-
வத்யஸி॥௪௩॥௪௪॥ இதீதி । ஸிந்தோ⁴ர்நிர்மத²நம் இதீதி॥௪௫॥ ஸப்த

ஹே பாரத ! பகவானாகிய ருத்ரர் பிறகு ரிஷிச்ரேஷ்டர்கள் கேட்க உமையைப் பார்த்து தம் மனத்தால் அநுபவிக்கப்பட்ட அந்த மாயையைப் பற்றி அன்புடன் சொல்லுகிறார். 42

ஸ்ரீருத்ரர் கூறுகிறார்.

ஓ பார்வதி ! பரதைவமும் ஜன்மமில்லாதவருமாகிய பரம புருஷனுடைய மாயையை நீ பார்த்தாயா ? அந்த மாயையால் உயர்ந்த ஸித்தியுடைய நான் ஸ்வாதீன மிழந்து மோஹமடைந்தேனல்லவா? ஸ்வாதீனமில்லாத மற்றவர்களைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டுமோ ? 43

ஆயிரம் வருஷத்தின் கடைசியில் யோகத்தினின்று ஒழிவுபெற்ற என்னை நீ அடைந்து எதைப்பற்றிக் கேட்டாயோ அவரே ப்ரத்யக்ஷமான புராண புருஷர்; அவரிடம் காலமானது ப்ரவேசிக்காது; அவரையும் அறியாது. 44

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஏ பரீக்ஷித்து ராஜனே ! சார்ங்கத்தை வில்லாக அடைந்த பரமபுருஷருடைய மஹிமையை உமக்கு இவ்வாறு கூறினேன். ஸமுத்ரத்தைக்கடையும் பொழுது இந்தப் பகவான் முதுகில் பெரும் பர்வதத்தைத் தாங்கினார். 45

ஏதந்முஹு: கீர்தயதோऽநுஶ்ருண்வதோ
ந ரிஷ்யதே ஜாது ஸமுத்₃யம: க்வசித் ।
யது₃த்தமஶ்லோககு₃ணாநுவர்ணநம்
ஸமஸ்தஸம்ஸாரபரிஶ்ரமாபஹம் ॥ 46

அஸத₃விஷயமங்க்₄ரிம் பா₄வக₃ம்யம் ப்ரபந்நா
நம்ருதமமரவர்யாநாஶயத்ஸிந்து₄மத்₂யம் ।
கபடயுவதிவேஷோ மோஹயந்ய: ஸுராரீம்
ஸ்தமஹமுபஸ்ருதாநாம் காமபூரம் நதோऽஸ்மி ॥ 47

இதி ஶ்ரீமத்₃பா₄க₃வதே அஷ்டமஸ்கந்தே₄
த்₃வாத₃ஶோऽத்₄யாய:.

த₃ர்ஶநாதே₃: ப₂லமாஹ — ஏததி³தி ॥ ௪௬ ॥ ப₄க₃வதாக்ருதம் ப₄க்தவத்ஸலதாம் ஸ்மாரயந்நமஸ்கரோதி । அஸதி³தி । அஸதாமவிஷயம் பா₄வேந ப₄ஜநேந க₃ம்யமங்க்₄ரிம் ப்ரபந்நாந் ஸிந்து₄மத்₂யம் ஸிந்தோ₄ர்மத₂நேந ஜாதமம்ருதம் । ய: கபடயுவதிவேஷ: ॥ ௪௭ ॥

இதி பா₄வார்த₂தீ₃பிகாயாம் த்₃வாத₃ஶாத்₄யாயவ்யாக்₂யா.

இந்தச் சரித்திரத்தை அடிக்கடி கீர்த்தனம் செய்பவனும் கேட்பவனுமாகிய புருஷனுடைய முயற்சியானது எப்பொழுதும் வீணுகாது. உத்தமச்லோகருடைய குணங்களை வர்ணித்தலானது ஸம்ஸார ச்ரமமனைத்தையும் போக்கக் கூடியது. 46

அஸத்துக்களுக்கு விஷயமாகாததும் பஜிப்பதால் அடையக்கூடியதுமான பாதகமலத்தைச் சரணமடைந்த தேவச்ரேஷ்டர்களுக்குக் கபடமாக ஸ்திரீ வேடமெடுத்த ஸ்ரீகாந்தன் அஸுரர்களை மோகப்படுத்தி ஸமுத்திரத்தைக் கடைந்ததாலுண்டான அம்ருதத்தைப் பானம் செய்வித்தார். தம்மை யடைந்தவர்களுடைய இஷ்டங்களை யெல்லாம் அளிக்கவல்ல அந்த ஈசனை நான் வணங்கினேன். 47

12-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ‖

𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 ‖ 1

𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌰𑍍𑌨𑌭𑌗𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌨𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ 2

𑌕𑌰𑍂𑌷𑌕𑌃 𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌶𑌮𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌮𑌨𑍋𑌰𑍍𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇 𑌦𑌶 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ‖ 3

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌸𑌵𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌵𑍃𑌭𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 ‖ 4

𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌥 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 ।
𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ‖ 5

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥ ௨ ॥ 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௪ ॥ ௫ ॥ [illegible] ।

13-வது அத்யாயம்

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இப்பொழுது இருப்பவராகிய ஏழாவது மநு ச்ராத்த தேவர் என்று ப்ரஸித்தியுள்ளவர். இவர் விவஸ்வானுக்குப் புத்ரர். இவருடைய பிள்ளைகளைப் பற்றி என் முகமாகக் கேட்கலாம். 1

ஓ ராஜனே! இக்ஷ்வாகு, நபகர், த்ருஷ்டர், சர்யாதி, நரிஷ்யந்தர், நாபாகர் திஷ்டர், கரூசகர், ப்ருஷத்ரர், வஸுமான் இந்தப்பத்துப் பேரும் வைவஸ்வத மநுவின் குமாரர்கள். 2-3

ஓ ராஜனே! ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், ருத்ரர்கள், விச்வேதேவர்கள், மருத்துக்கள் அச்வினீதேவர்கள் இவர்கள் தேவர்களாக இருந்தார்கள். இவர்களுக்குப் புரந்தரன் சிறந்த இந்திரனாக இருந்தான். 4

கச்யபர், அத்ரி, வஸிஷ்டர், விச்வாமித்ரர், கௌதமர், ஜமதக்னி, பரத்வாஜர் இவர்கள் ரிஷிகளாகின்றார்கள். 5

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌰𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ 6

𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋 𑌮𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 7

𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌉𑌭𑍇 ।
𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌵 ॥ 8

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌡𑌵𑌾𑌮𑍇𑌕𑍇 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌯𑌮𑍋 𑌯𑌮𑍀 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ 9

𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑌤𑍀 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾 ।
𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌵𑌡𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 ॥ 10

𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌰𑌜𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥ ௭ ॥ 𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑍇 𑌵𑌡𑌵𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍈𑌵 𑌵𑌡𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 ॥ "𑌸𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌵𑌡𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌵𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌮𑍀 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥

இந்த மன்வந்தரத்திலும் அதிதிக்குக் கச்யபரிடம் பகவானுடைய அவதாரம் ஏற்பட்டது. பகவான் ஆதித்யர்களுக்குக் கடைசியில் பிறப்பை யடைந்து வாமனரூபத்தைத் தரித்தார். 6

நான் இந்த ஏழு மன்வந்தரங்களையும் உமக்குச் சுருக்கமாகக் கூறினேன். விஷ்ணுவின் சக்திகளுடன் கூடிய இனி ஏற்படும் மன்வந்தரங்களையும் சொல்லுகிறேன். 7

ஓ ராஜச்ரேஷ்ட! விவஸ்வானுக்கு இரண்டு மனைவிகள்; அவ்விருவரும் விச்வகர்மாவின் குமாரிகள்; ஸம்ஞ்ஞை சாயை என்ற பெயரடைந்தவர்கள். இவர்களைப்பற்றி உமக்கு முன்பே கூறியிருக்கிறேன். 8

சிலர் விவஸ்வானுக்கு படபையை மூன்றாவது மனைவி என்று பேசுகிறார்கள். இந்த மனைவிகளுக்குள் ‡ ஸம்ஞ்ஞைக்கு யமன், யமுனை, ச்ராத்ததேவர் என்றபெயருடைய மூவர் புத்ரர்கள். சாயையின் தனயர்களைப்பற்றிக் கேட்க வேண்டும். ஸாவர்ணி தபதீ என்னும் பெண்களும் சனைச்சரனும் ஆகிய மூவருமாவர். இவர்களில் தபதீ ஸம்வரனுக்கு • மனைவி; படபையின் குமாரர்கள் அச்வினீதேவர்களாவர். 9-10

‡ ஸம்ஞ்ஞை என்ற மனைவியே படபையின் வடிவமெடுத்து அச்வினீதேவர்களைப் பெற்றாள் என்று ஆறாவது ஸ்கந்தம் கூறியவாறே சுகமுனிவரும் அபிப்ராயப்படுகிறார்.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌆𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑌵𑌿𑌰𑌜𑌸𑍍𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥ 11

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌪𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌚𑌨𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 12

𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌯𑌃 𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 13

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌤𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌧𑍁𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 ॥ 14

𑌗𑌾𑌲𑌵𑍋 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌋𑌷𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ 15

𑌇𑌮𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ।
𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 ॥ 16

𑌦𑍇𑌵𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌲𑌯𑍇 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 17

𑌮𑍂 ॥ 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥௧௦॥ ௧௨॥ 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௧௩ ॥ ௧௪ ॥ 𑌗𑌾𑌲𑌵𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾॥

எட்டாவது மந்வந்தரம் வந்தவுடன் ஸாவர்ணி மநுவாகப்போகிறார். நிர்மோஹன், விரஜஸ்கன் முதலிய அரசர்கள் ஸாவர்ணியின் குமாரர்கள். 11

அப்பொழுது ஸுதபஸ்கள் விரஜர்கள் அம்ருதப்ரபர்கள் தேவர்களாகப் போகிறார்கள். இவர்களுக்கு விரோசனன் குமாரனாகிய பலி இந்த்ரனாகப் போகிறான். 12

இந்த பலி (ஏழாவது மந்வந்தரத்தில்) மூன்று அடிகளை யாசிக்கும் விஷ்ணுவுக்கு இந்தப் பூமியைக்கொடுத்து பின் கிடைக்கும் இந்திரபதவியை யனுபவித்துப் பிறகு ஸித்தியடையப் போகிறான். 13

பகவானிடம் கட்டுண்ட பலி அவராலேயே அன்புடன் ஸ்வர்க்கத்தைவிட மேலான ஸுதலலோகத்தை யடைந்து இப்பொழுது இந்த்ரன்போல் இருக்கிறான். 14

காலவர், தீப்திமான், பரசுராமர், அச்வத்தாமா, க்ருபர், ரிச்யசிருங்கர் எங்களுக்குத் தகப்பனும், பகவானுமாகிய வ்யாஸர் இவ்வேழுபேரும் அந்த ஸாவர்ணிக மந்வந்தரத்தில் ரிஷிகளாகப் போகிறார்கள். ஓ ராஜனே! அவர்கள் தத்தம் ஆச்ரமங்களில் யோகத்தில் இருக்கிறார்கள். 15—16

வேதகுஹ்யையான ஸரஸ்வதியிடம் ஸார்வபௌமர் என்று ப்ரஸித்தியுள்ள ப்ரபுவாகிய ஈச்வரர் உண்டாகிப் புரந்த்ரரிடமிருந்து ஸ்தானத்தை யபஹரித்துப் பலியிடம் கொடுக்கப் போகிறார். 17

நவமோ தக்ஷஸாவர்ணிர்மநுர்வருணஸம்பவ: |
பூதகேதுர்தீப்தகேதுரித்யாத்யாஸ்தத்ஸுதா ந்ருபா: || 18

பாரா மரீசிகர்பாத்யா தேவா இந்த்ரோத்புத: ஸ்ம்ருத: |
த்யுதிமத்ப்ரமுகாஸ்தத்ர பவிஷ்யந்த்ய்ருஷயஸ்தத: || 19

ஆயுஷ்மதோம்புதாராயாம்ருஷபோ பகவத்கலா |
பவிதா யேந ஸம்ராத்தாம் த்ரிலோகீம் போக்ஷ்யதேத்புத: || 20

தஶமோ ப்ரஹ்மஸாவர்ணிருபஶ்லோகஸுதோ மஹாந் |
தத்ஸுதா பூரிஷேணாத்யா ஹவிஷ்மத்ப்ரமுகா த்விஜா: || 21

தத்ராபி ஜந்ம பவிதா ஹரேர்விஶ்வஸ்ருஜோ க்ருஹே |
அமூர்த்திரிதி விக்யாதோ யேநாப்யாயேத வை ஜகத் || 22

ஹவிஷ்மாந் ஸுக்ருதி: ஸத்யோ ஜயோ மூர்த்திஸ்ததா த்விஜா: |
ஸுத்ராமாணோ விபுத்தாத்யா தேவா: ஶம்பு: ஸுரேஶ்வர: || 23

விஷ்வக்ஸேநோ விஷூச்யாம் து ஶம்போ: ஸக்யம் கரிஷ்யதி |
ஜாத: ஸ்வாம்ஶேந பகவாந் க்ருஹே விஶ்வஸ்ருஜோ விபு: || 24

௧௯॥ அத்புத இதி। அதாநீம் து ஸ்வயோகதரூபேண॥௧௯॥௨௦॥ ஹவிஷ்மத்ப்ரமுகா இத்யுக்தாநாமேவ கேஷாஞ்சித் விஶேஷநாமாநி — ஹவிஷ்மாநிதி॥௨௩॥ விஷ்வக்ஸேந இதி। விஷூச்யாம் ஜாதஸ்ஸந்॥௨௪॥ ஶம்போரிதி। ஸகாஶாத்ஸகாஶத்வாதிராஷ்ட்ர:॥

ஒன்பதாவது மநு தக்ஷஸாவர்ணி என்ற பெயருடையவர்; அவர் வருணனிட முண்டானவர். த்ருஷ்டகேது தீப்தகேது முதலிய அரசர்கள் தக்ஷஸாவர்ணியின் குமாரர்கள். 18

பார், மரீசி, கர்க்கர் முதலியவர்கள் தேவர்கள். அத்புதன் என்பவன் இந்த்ரன்; த்யுதிமான் முதலியவர்கள் அப்பொழுது ரிஷிகளாகப் போகிறார்கள். 19

ஆயுஷ்மானுக்கு அம்புதாரையிடம் பகவானுடைய அம்சமாகிய ரிஷபர் உண்டாகப் போகிறார். அவரால் கிடைக்கப் பெற்ற மூவுலகையும் அத்புதர் அநுபவிக்கப்போகிறார். 20

பத்தாவது மங்வந்தரத்தில் உபச்லோகருடைய குமாரராகிய ப்ரம்ஹ ஸாவர்ணி என்பவர் மநுவாகப் போகிறார். பூரிஷேணன் முதலியவர்கள் ப்ரம்ஹ ஸார்வணியின் குமாரர்கள்; ஹவிஷ்மான் முதலியவர்கள் ரிஷிகள். 21

அந்த மங்வந்தரத்திலும் விச்வஸ்ருட்டின் க்ருஹத்திலும் விஷ்ணுவின் அவதாரம் ஏற்படப்போகிறது. அந்த பகவான் அமூர்த்தி என ப்ரஸித்தியுள்ளவர்; இவரால் உலகம் த்ருப்தி யடையும். 22

ஹவிஷ்மான், ஸுக்ருதி, ஸத்யர், ஜடாமூர்த்தி முதலானவர்கள் அப்பொழுது ரிஷிகள்; ஸுத்ராமாக்களும் விபுத்தாதிகளும் தேவர்கள்; சம்பு என்பவர் தேவராஜன். 23

விச்வஸ்ருட்டின் கிருகத்தில் வ்யாபகரும், பகவானுமாகிய விஷ்ணு அம்சத்துடன் விஷூசியிடம் உண்டாகி, சம்புவுக்குச் சக்தியாகப் போகிறார். 24

ஏகாதஶே மநுர்பாவ்யோ தர்மஸாவர்ணிராத்மவாந் ।
அநாகதாஸ்தத்ஸுதாஶ்ச ஸத்யதர்மாதயோ தஶ ॥ 25

விஹங்கமா: காமகமா நிர்வாணா ருசயஸ்ஸுரா: ।
இந்த்ரஶ்ச வைத்ருதஸ்தேஷாம்ருஷயஶ்சாருணாதய: ॥ 26

ஆர்யகஸ்ய ஸுதஸ்தத்ர தர்மஸேதுரிதி ஸ்ம்ருத: ।
வைத்ருதோ யோ ஹரேரம்ஶஸ்த்ரிலோகீம் தாரயிஷ்யதி ॥ 27

பவிதா பத்ரஸாவர்ணீ ராஜந் த்வாதஶமோ மநு: ।
தேவவாநுபதேவஶ்ச தேவஜ்யேஷ்டாதய: ஸுதா: ॥ 28

ருததாமா ச தத்ரேந்த்ரோ தேவாஶ்ச ஹரிதாதய: ।
ருஷயஶ்ச தபோமூர்த்திஸ்தபஸ்வ்யாக்நீத்ரகாதய: ॥ 29

ஸ்வதாமாக்யோ ஹரேரம்ஶஸ்ஸாதயிஷ்யதி தந்மநோ: ।
அந்தரம் ஸத்யஸஹஸஸ்ஸூந்ருதாயாஸ்ஸுதோ விபு: ॥ 30

மநுஸ்த்ரயோதஶோ பாவ்யோ தேவஸாவர்ணிராத்மவாந் ।
சித்ரஸேநவிசித்ராத்யா தேவஸாவர்ணிதேஹஜா: ॥ 31

௨௫ ॥ ௨௯ ॥ ஸ்வதாமேதி । தஸ்ய மநோரந்தரம் ஸாதயிஷ்யதி ஸத்யஸஹஸ:

பதினோராவது மந்வந்தரத்தில் தர்மஸாவர்ணி என்பவர் மநுவாகப்போகிறார்; அவர் தைர்யமுள்ளவர்; ஸத்யன், தர்மன் முதலிய பதின்மர் தர்மஸாவர்ணியின் தனயர்கள். 25

விஹங்கமர்கள், காமகமர்கள், நிர்வாணர்கள், ருசிகள் இவர்கள் தேவர்களாகப் போகிறார்கள். வைத்ருதன் என்பவன் இவர்களுக்கு இந்திரன்; அருணன் முதலியவர்கள் ரிஷிகளாவர். 26

ஸூர்யகருக்குப் புத்ரரும், விஷ்ணுவின் அம்சமுமாகிய தர்மஸேது என்பவர் அந்த மந்வந்தரத்தில் வைத்ருதரைச் சார்ந்தவராயிருந்து மூவுலகையும் பாலனம் செய்யப்போகிறார். 27

ஓ ராஜனே! பன்னிரண்டாவது மநு பத்ரஸாவர்ணி என்ற பெயருடன் ஏற்படப்போகிறார். தேவவான், உபதேவன், தேவ ஜ்யேஷ்டன் முதலியோர் புத்ரராவார். 28

அப்பொழுது ருததாமா என்பவன் இந்திரன்; ஹரிதன் முதலியவர்கள் தேவர்கள்; தபோமூர்த்தி, தபஸ், ஆக்னீத்ரகன் முதலியவர்கள் ரிஷிகள். 29

ஸூன்ருதைக்கும், ஸத்யதபஸுக்கும், புத்ரரும் வ்யாபகரும் விஷ்ணுவின் அம்சமுமாகிய ஸ்வதாமா என்பவர் அந்தப் புத்ரஸாவர்ணி மந்வந்தரத்தைப் பரிபாலிக்கப் போகிறார். 30

தைர்யமுடைய தேவஸாவர்ணி என்பவர் பதின்மூன்றுவது மநுவாகப் போகிறார். சித்ரஸேனன் விசித்ரன் முதலியவர்கள் தேவஸாவர்ணியின் குமாரர்கள். 31

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ 32

𑌦𑍇𑌵𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌯 𑌉𑌪𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌂𑌶𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 33

𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌮 𑌏𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌉𑌰𑍁𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌬𑍁𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌜𑌾𑌃 ॥ 34

𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌾𑌗𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥ 35

𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌭𑌾𑌨𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾 ॥ 36

𑌰𑌾𑌜𑌂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑍁𑌗𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 37

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌸𑍂𑌨𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍁 ॥௩௧॥௩௨॥ 𑌦𑍇𑌵𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌉𑌪𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌕𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௩௩॥௩௫॥ 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍀𑌃 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௩௬॥ 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑍁𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஸுகர்மா, ஸுத்ராமா என்ற பெயருடையவர்கள் தேவர்கள். திவஸ்பதி என்பவர் இந்த்ரன். அப்பொழுது நிர்மோஹர் தத்வதர்சர் முதலியவர்கள் ரிஷிகளாவர். 32

தேவஹோத்ருக்கு ப்ரஹதியிடம் புத்ரனாக ஜனித்தவரும் விஷ்ணுவின் அம்சமாகியவருமான யோகேச்வரர் திவஸ்பதிக்கு உபகாரியாக ஏற்படப் போகிறார். 33

பதினான்காவது மந்வந்தரத்தில் இந்திரஸாவர்ணி மநுவாகப் போகிறார். உரு, கம்பீரர், வஸு முதலியவர்கள் இந்திரஸாவர்ணியின் குமாரர்கள். 34

பவித்ரர்கள் சாக்ஷுஷர்கள், தேவர்கள் அசி என்பவர் இந்திரனாகப் போகிறார்கள்; அக்னி, பாகு, சுசி, சுக்ரர், மாகதர் முதலியவர்கள் ரிஷிகளாவர். 35

ஓ மஹாராஜ! ஸத்ராயணருக்குப் புத்ராராகிய ப்ருஹத்பாநு என்ற பெயருடன் விஷ்ணு அவதாரஞ்செய்து (கர்மங்களின்) விரிவைக் கருதி க்ரியைகளை விஸ்தாரப்படுத்தப் போகிறார். 36

ஓ ராஜனே! மூன்று காலங்களை யநுஸரித்த இந்தப்பதினான்கு மந்வந்தரங்களைப்பற்றி உமக்குக் கூறினேன். இவைகளில் ஆயிரம் யுகங்கொண்ட காலமானது கற்பமெனப்படுகிறது. 37

13-வது அத்யாயம் முற்றிற்று.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑌃 ॥

𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌯𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌵 𑌮𑍇 ॥ 1

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑌾𑌤𑌃 ॥

𑌮𑌨𑌵𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 ॥ .

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌵𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 3

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ॥ 4

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌯𑌥𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

௧॥ 𑌮𑌨𑌵 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾॥௨॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹—𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿॥ ௩॥ 𑌋𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃—𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑌃 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌗𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃॥

14-வது அத்யாயம்.

பரீக்ஷித்துக் கேட்கிறார்.

மஹிமையுள்ள முனிவரே! இந்த மநு முதலியவர்கள் மந்வந்தரங்களில் எந்தக் காரியத்தில் யாரால் உபயோகிக்கப்பட்டார்கள்? அதை எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும். 1

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! மநுக்கள் மநுபுத்ரர்கள், முனிவர்கள், இந்திரர்கள், தேவ கணங்கள் யாவரும் ஈசனுடைய கட்டளையை மேற்கொண்டவர்கள். 2

ஓ பூபால! முன் கூறப்பட்ட யஞ்ஞர் முதலியவர்கள் ஈசனுக்குத் தேஹ மாகிறார்கள். இந்த யஞ்ஞர் முதலியவர்களால் ப்ரேரேபிக்கப்பட்ட மநுமுதலிய வர்கள் லோக யாத்ரையை நடத்துகிறார்கள். 3

சதுர்யுகம் முடிவான பின்பு காலத்தால் விழுங்கப்பட்ட வேதகணங்களை ரிஷிகள் தவத்தால் பார்க்கிறார்கள். அந்த வேதங்களினின்று ஸநாதன தர்ம முண்டாகிறது. 4

𑌤𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌮𑌨𑌵𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌨𑍃𑌪 ॥ 5

𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌭𑍁𑌜𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌃 ॥ 6

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ 7

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌋𑌷𑌿𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ॥ 8

𑌶𑍍𑌰𑍀॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌉𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌅𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥5॥ 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌶𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌭𑍁𑌜𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹॥6॥7॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍—𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇॥8॥ 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣

ஓ ராஜனே ! ஹரியால் தெரிவிக்கப்பட்ட மநுக்கள் நியமத்துடன் அந்த அந்தக் காலத்தில் நான்கு பாதங்களுடைய தர்மத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பூமியில் பரவும்படி செய்கிறார்கள். 5

மநு புத்ரர்கள் மந்வந்தரம் முடிவாகும்வரையில் (புத்ர பௌத்ராதி) க்ரமமாக யாகத்தில் யாகங்களைப் புசிக்கும் தேவர்களுடனும் மற்றும் கூறப் பட்டுள்ளவைகளுடனும் பரிபாலனம் செய்கிறார்கள். 6

இந்திரன் பகவானால் கொடுக்கப்பட்ட மற்ற மூவுலக ஸம்பத்தையும் அநுபவித்துக்கொண்டு மூவுலகையும் ரக்ஷிக்கிறான். உலகில் மிகுதியாக மழையைப் பொழிகிறான். 7

விஷ்ணு யுகந்தோறும் † ஸித்தேச்வர ரூபத்தைத் தரித்து ஞானத்தையும், ‡ ரிஷி ரூபத்தைத் தரித்து கர்மத்தையும், ¶ யோகேச்வர ரூபத்தைத் தரித்து யோகத்தையும் கூறுகிறார். 8

---

† ஸித்தேச்வரர்கள்—ஸநகாதிகள்.

‡ ரிஷிகள்—யாஞ்ஞவல்க்யாதிகள்.

¶ யோகேச்வரர்கள்—தத்தாத்ரேயாதிகள்.

𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌦𑌸𑍍𑌯𑍂𑌨𑍍 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃।
𑌕𑌾𑌲𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 ॥ 9

𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌜𑌨𑍈𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 10

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥ 11

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌡𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯॥௯॥ 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍇𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃॥௧௦॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯॥௧௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

---

* ப்ரஜாபதிகளின் ரூபத்தால் ஸ்ருஷ்டியைச் செய்கிறார். ராஜரூபியாகத் திருடர்களை வதைக்கிறார். வெவ்வேறான குணங்களுடைய பகவான் காலரூபத்துடன் எல்லாவற்றின் நாசத்தின் பொருட்டாகிறார். 9

நாமரூப ஸ்வரூபமுடைய மாயையால் மோஹமடைந்த இந்த ஜனங்களால் சாஸ்திரங்கள் பலவாறாக ஸ்துதிக்கும் பகவான் காணப்படுகிறாரில்லை. 10

அவாந்தர காலத்தின் ப்ரமாணத்தைக் கூறினேன். பெரியோர்கள் இதில் பதினான்கு மந்வந்தரங்கள் கூறுகிறார்கள். 11

பதினான்காவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

---

* ப்ரஜாபதிகள்—மரீசி முதலியவர்கள்.

अथ पञ्चदशोऽध्याय प्रारम्भः.

वामनावतार कथा प्रारम्भः

॥ विष्णुरातः ॥

बलेः पदत्रयं भूमेः कस्माद्धरिरयाचत ।
भूतेश्वरः कृपणवल्लब्धार्थोऽपि बबन्ध तम् ॥ 1
एतद्वेदितुमिच्छामो महत्कौतूहलं हि नः ।
यज्ञेश्वरस्य पूर्णस्य बन्धनं चाप्यनागसः ॥ 2

॥ श्रीशुकः ॥

पराजितश्रीरसुभिश्च हापितो
हीन्द्रेण राजन् भृगुभिः स जीवितः ।

[illegible]

बलेरिति। भूतेश्वरः स्वयं कृपणवत् [illegible]

15-வது அத்யாயம்.

வாமனுவதார கதாரம்ப கட்டம்.

பரீக்ஷித்து கேட்கிறுர்.

பூதேச்வரராகிய விஷ்ணு பலியிடமிருந்து பூமியின் மூன்று அடியை எதற்காகக் கிருபணரைப்போல் யாசித்தார்? ப்ரயோஜனம் கிடைத்தபின்பும் அவனை ஏன் கட்டினுர்? 1

யாகங்களுக்கு ஈசனும் பூர்ணமுமாகிய புருஷோத்தமன் யாசித்ததையும் அபராதமில்லாதவனைக் கட்டியதையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறோம். எங்களுக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷமுண்டாகிறது. 2

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறுர்.

ஓ ராஜனே! இந்திரனுல் ஸ்ரீயை இழந்தவனும் ப்ராணன்களானும் விடுபட்டவனும், ப்ருகுவம்சத்தவர்களால்பிழைத்தவனும், மஹாத்மாவும், மாணவ

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌭𑌜𑌦𑍍𑌭𑍃𑌗𑍂𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌿𑌃
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇𑌨 ॥ 3

𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑍃𑌗𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾
𑌅𑌯𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌕𑌮𑍍 ।
𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯
𑌮𑌹𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 ॥ 4

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌥𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌪𑌟𑍍𑌟𑌨𑌦𑍍𑌧𑍋
𑌹𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 ।
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋
𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌦𑌾𑌸 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 ॥ 5

𑌧𑌨𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌟𑍋𑌪𑌨𑌦𑍍𑌧𑌂
𑌤𑍂𑌣𑌾𑌵𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌵𑌚𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑍍
𑌅𑌮𑍍𑌲𑌾𑌨𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌜𑌂 𑌚 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃 ॥ 6

𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌅𑌯𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 ॥ ௪ ॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇 𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 ॥ ௫ ॥ 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌟𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍂𑌣𑍌 𑌇𑌷𑍁𑌧𑍀 𑌅𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑌶𑌰𑍌 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 𑌜𑌲𑌜𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 ॥ ௬ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 [illegible]

வனும் வன்மையுள்ளவனுமாகிய பலி பொருளை அர்ப்பணம் செய்துவிட்டமையால், சுக்ரன் முதலியவர்களை எவ்விதத்திலும் கதியென் றடைந்தான். 3

மகா மஹிமையுள்ளவர்களும், ப்ரீதியடைந்தவர்களும், ப்ராம்ஹணர்களுமாகிய சுக்ரன் முதலியவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை ஜயிக்க விரும்பிய பலிக்கு விதிப்படி மஹாபிஷேகம் (இந்திரனைச் சார்ந்தது) செய்வித்து விச்வஜித் என்னும் யாகத்தையும் செய்வித்தார்கள். 4

பிறகு ஹவிஸ்களால் ஹோமம் செய்யப்பட்ட அக்னியிடமிருந்து ஸ்வர்ணப் பட்டங்கள் கட்டிய ரதமும், இந்திரனுடைய குதிரை போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளும், ஸிம்ஹத்வஜமும் உண்டாயின. 5

ஸ்வர்ணக் கட்டுகளுடையதும், தேவார்ஹமுமான தநுஸும் குறைவில்லாத பாணங்களுடைய இரண்டு அம்புறாத் தூணிகளும், திவ்யமான கவசமும் அக்னியிடமிருந்து உண்டாயின. பிதாமஹராகிய ப்ரஹ்லாதன் வாடாத பத்ம மாலையைக் கொடுத்தான். சுக்ரன் சங்கைக் கொடுத்தான். 6

𑌏𑌵𑌂 𑌸 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍
𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌮𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ 7

𑌅𑌥𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌰𑌥𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ।
𑌸𑍁𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌧𑌰𑍋𑌽𑌥 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍍𑌯 𑌧𑌨𑍍𑌵𑍀 𑌖𑌡𑍍𑌗𑍀 𑌧𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁𑌧𑌿𑌃 ॥ 8

𑌹𑍇𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌲𑌸𑌦𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌃 ।
𑌰𑌰𑌾𑌜 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌵 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌟𑍍 ॥ 9

𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌬𑌲𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍂𑌥𑍈𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌯𑍂𑌥𑌪𑍈𑌃 ।
𑌪𑌿𑌬𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌖𑌂 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑍀𑌨𑌿𑌵 ॥ 10

𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍀𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ।
𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 ॥ 11

𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂 𑌆𑌶𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 ॥ ௭ ॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌰𑌰𑌾𑌜𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌧𑌰𑌃 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾𑌧𑌰𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌥 𑌆𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௯ ॥ 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑍂𑌥𑍈𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌯𑍂𑌥𑌪𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌧𑍀𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌶𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌧𑍍𑌵𑌜𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍 ॥ ௧௧ ॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞

இவ்விதம் வேதியர்களால் கொடுக்கப்பட்ட யுத்தக் கருவிகளுடைய பலி அந்த அந்தணர்களிடம் மங்களாசீர்வாதம் பெற்று, அவர்களை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து நமஸ்கரித்து ப்ரஹ்லாதனிடம் சொல்லிக்கொண்டு அவனையும் நமஸ்கரித்தான். 7

பிறகு மஹாரதனும், அழகிய மாலையைத் தரித்தவனும், வில்லையேந்திய வனும், வேகமுள்ளவனும், கத்தி, அம்பறாத்தூணிகளைத் தரித்தவனும், ஸ்வர்ணமயமான தோள்வளைகள் பூண்ட கைகளுடையவனும், ப்ரகாசிக்கும் மகர குண்டல மணிந்தவனுமாகிய பலி, சுக்ரர் முதலியவர்கள் கொடுத்த திவ்ய ரதத்தின் மீதேறிக்கொண்டு “க்ருஹத்தில் ஜ்வலிக்கும் அக்நிபோல்” விளங்கினன். 8-9

ப்ரபுவாகிய பலி (தனக்கு) ஸமமான ஐச்வர்யம், பலம், ஸ்ரீ இவைகளுடையவர்களும், ரதங்களை யடைந்தவர்களும் கண்களால் ஆகாயத்தைப் பானம் செய்பவர்கள்போன்றிருப்பவர்களும், திசைகளைக் கவர்கின்றவர்கள் போன்றிருப்பவர்களுமாகிய அஸுர ச்ரேஷ்டர்கள் சூழப் பெரிய அஸுர சேனையை அழைத்துக் கொண்டு ஆகாயமும், பூமியும் நடுங்க, ஐச்வர்யம் நிறைந்த அமராவதி சென்றான். 10-11

रम्यामुपवनोद्यानैः श्रीमद्भिर्नन्दनादिभिः ।
कूजद्विहङ्गमिथुनैर्गायन्मत्तमधुव्रतैः ॥ 12

प्रवालफलपुष्पोरुभारशाखामरद्रुमैः ।
हंससारसचक्राह्वकारण्डवकुलाकुलाः ॥ 13

नलिन्यो यत्र क्रीडन्ति प्रमदाः सुरसेविताः ।
आकाशगङ्गया देव्या वृतां परिखभूतया ॥ 14

प्राकारेणाग्निवर्णेन साट्टालेनोन्नतेन च ।
रुक्मपट्टकपाटैश्च द्वारैः स्फटिकगोपुरैः ॥ 15

सर्वं तथाविधां वर्ष्मं एकश्लोकेनैव परित्यज्येन्द्रादयः पलायिता इति वैराग्यायेन्द्रपुरीं वर्णयति सार्धैरेकादशभिः— रम्यामिति। उपवनानि स्वल्पानि निकटानि च उद्यानानि बहुवृक्षाणि क्रीडास्थानानि च तैः रम्यां कूजन्ति विहगमिथुनानि येषु गायन्तो मत्ता मधुव्रता येषु ॥ १२ ॥ प्रवालेति । प्रवालादीनामुरुभारो यासु ताः शाखा येषां ते अमरद्रुमा येषु ॥ १३ ॥ नलिन्य इति। यत्र सुरसेविताः प्रमदाः क्रीडन्ति ताः हंसादिकुलैराकुलाः व्याप्ताः नलिन्यः सरांसि यत्र तेषु सन्ति तैरुपवनोद्यानैः रम्यामिति पूर्वेणान्वयः। परिखभूतया आकाशगङ्गया वृताम्॥१४॥ प्राकारेणेति। प्राकारेण सौवर्णेनावृतां अट्टालाः प्राकारोपरि विहितानि युद्धस्थानानि तत्सहितेन रुक्मपट्टानि कपाटानि येषु तैर्द्वारैश्च स्फटिकगोपुरै र्द्वारैश्च॥१५॥ जुष्टामिति। जुष्टां संवृतां विभक्ताः

அந்த அமராவதியானது நந்தவனம் முதலிய உபவனங்களாலும், உத்யானங்களாலும் அழகு பெற்றது. அவ்வுபவனம் முதலியவைகள் மிகவும் காந்தியுடையவைகள். சத்தமிடும் ஆண் பெண் பக்ஷிகள் அங்கு மிகுதியுண்டு. கானம் செய்யும் மதங்கொண்ட வண்டுகள் ஏராளமாக அங்குண்டு. தளிர், பலன், புஷ்பம் இவைகளால் மிகுந்த பாரத்தைவகிக்கும் கிளைகளுடன் கூடிய வ்ருக்ஷங்கள் அங்கு அடர்ந்திருக்கும். அந்த உத்யானங்களில் தாமரை ஓடைகளுண்டு. அவைகளில் ஹம்ஸம், ஸாரஸம், சக்ரவாகம், காண்டவம் இவைகள் நிறைந்திருக்கும். அவை தேவர்கள் ஸேவிக்கத்தக்க தன்மையன. அங்கு ஸ்திரீகள் விலாஸமாக இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த உத்யானங்களால் அழகு பெற்ற அந்நகரம் ஆகாச கங்காதேவி அகிழாகச் சூழப்பெற்றது; யுத்தம் செய்வதற்காக ஏற்பட்ட உயர்ந்த ஸ்தானங்களுடையது; உந்நதமும், அக்நிபோன்ற நிறமுள்ளதுமான ப்ராகாரத்தால் விளங்குவது; ஸ்வர்ணப் பட்டங்களுள்ள கதவுக

[illegible] 16

[illegible] 17

[illegible] 18

[illegible] 19

[illegible]

ளுடைய வாயில்களாலும் ஸ்படிக மயமான நகர வாயில்களாலும் விளங்குவது; விச்வகர்மாவால் அமைக்கப்பட்டது; ஸபை, அங்கணம் தேரோடும் மார்க்கம் இவை நிறையப்பெற்றது; பத்துக்கோடி விமானங்களுடையது; வஜ்ரமயமும், பவளமயமுமான வேதிகைகளுடையது; ரத்னமயமான நாற்சந்திகளுடையது. அந்நகரத்தில் அழிவில்லாத ரூபத்தையும், வயதையும் அடைந்தவர்களும், யௌவன பருவத்தை யடைந்தவர்களும், கல்மஷ மில்லாத வஸ்திர மணிந்தவர்களுமாகிய ஸுந்தர ஸ்திரீகள் ''ஜ்வாலைகளால் அக்நிகள் போல்'' விளங்குகிறார்கள். தேவ ஸ்திரீகளின் கூந்தலினின்று நழுவிய புதிய நல்ல வாஸனையை வாயு க்ரஹித்து மார்க்கத்தில் வீசுகிறான். அகில் கட்டையின் வாஸனையுடையதும், ஸ்வர்ண மயமான பலகணிகளினின்று வெளிப்படுவதும், வெண்மை நிறமுடையதுமாகிய தூபம் சூழ்ந்த ராஜ வீதியில் தேவஸ்திரீகள் ஸஞ்சரிப்பார்கள். முத்துமயமான விரிப்புகளாலும், ரத்னமயமும் ஸ்வர்ணமயமுமான த்வஜங்களாலும், பலவிதமான பதாகைகளுடைய கொடுங்கைகளாலும், சூழப்பெற்றது அந்நகரம். மயில், மாடப்புரு, வண்டு இவைகளின் சத்தமுடையது,

முக்தாவிதாநைர்மணிஹேமகேதுபி-
ர்நாநாபதாகாவலபீபிராவ்ருதாம் ।
ஶிகண்டிபாராவதப்ருங்கநாதிதாம்
வைமாநிகஸ்த்ரீகலகீதமங்கலாம் ॥ 20

ம்ருதங்கஶங்காநகதுந்துபிஸ்வநை:
ஸதாலவீணாமுரஜேஷ்டவேணுபி: ।
ந்ருத்யைஸ்ஸவாத்யைருபதேவகீதகை-
ர்மநோரமாம் ஸ்வப்ரபயா ஜிதப்ரபாம் ॥ 21

யாம் ந வ்ரஜந்த்யதர்மிஷ்டா: கலா பூதத்ருஹ: ஶடா: ।
மாநிந: காமிநோ லுப்தா ஏபிர்ஹீநா வ்ரஜந்தி யத் ॥ 22

தாம் தேவதாநீம் ஸ வரூதிநீபதி-
ர்பஹிஸ்ஸமந்தாத்ருருதே ப்ருதந்யயா ।
ஆசார்யதத்தம் ஜலஜம் மஹாஸ்வநம்
தத்மௌ ப்ரயுஞ்ஜந் பயமிந்த்ரயோஷிதாம் ॥ 23

விமானங்களிலுள்ள ஸ்திரீகளின் இனிமையான கானங்களால் மங்களமமைந்துள்ளது; ம்ருதங்கம், சங்கு, ஆனகம், துந்துபி, இந்த த்வனிகளாலும், தாளம், வீணை, முரஜம் இவைகளாலும் வேணுவாலும், வாத்யங்களுடன் கூடிய நர்த்தனங்களாலும், கந்தர்வர்களின் கானங்களாலும், மனத்தை ரமிக்கச் செய்வது. தன்னிடம் உள்ள காந்தியால் ப்ரபையைத் திரஸ்கரித்திலகுவது. அதர்மமுள்ளவர்களும், ப்ராணிகளுக்கும் தர்மத்திற்கும் த்ரோஹம் செய்வர்களும், வஞ்சகர்களும், கர்வமுடையவர்களும், காமிகளும், லோபகுணமுடையவர்களும் அந்த நகரத்திற்குச் செல்ல முடியாது. (காமம் முதலிய) ஆறு குணங்களில்லாதவர்கள் அவ்விடம் செல்லலாம். அஸுர ஸேனைக்குப் பதியாகிய பலி தன் ஸேனையுடன் (முன்வர்ணித்தவாறு) மஹிமை வாய்ந்த அமராவதியை உள்ளும் வெளியில் நான்கு புறத்திலும் முற்றுகை செய்தான். இந்திரனுடைய ஸ்திரீகளுக்குப் பயமுண்டாகும்படி, ஆசிரியரால் கொடுக்கப்பட்டதும் பெரிய சத்தம்செய்வதுமாகிய சங்கை ஊதினன். 21—23

मघवांस्तदभिप्रेत्य बलेः परममुद्यमम्।
सर्वदेवगणोपेतो गुरुमेतदुवाच ह॥ 24

भगवन्नुद्यमो भूयान् बलेर्नः पूर्ववैरिणः।
अविषह्यमिमं मन्ये केनासीत्तेजसोर्जितः॥ 25

नैनं कश्चित्कुतो वापि प्रतिरोद्धुमधीश्वरः।
पिबन्निव मुखेनेदं लिहन्निव दिशो दश॥ 26

दहन्निव दिशो दृग्भिः संवर्ताग्निरिवोत्थितः।
ब्रूहि कारणमेतस्य दुर्धर्षत्वस्य मद्रिपोः॥
ओजः सहो बलं तेजो यत एतत्समुद्यमः॥ 27

॥ गुरुरुवाच ॥

जानामि मघवञ्छत्रोरुन्नतेरस्य कारणम्।
शिष्यायोपभृतं तेजो भृगुभिर्ब्रह्मवादिभिः॥ 28

ऊर्जितः॥२५॥ नेति॥ प्रतिरोद्धुं निवारयितुम्॥२६॥ दहन्निति॥ यस्य यस्मात् कारणात् एतस्य ओजःप्रभृति यत ओजः प्रभृतेः एतस्य समुद्यमः॥२७॥ जानामीति॥ उपभृतं संभृतम्॥२८॥२९॥ तच्छ्रावितमाह— तस्मादिति॥

இந்திரன் தேவகணங்களுடன், இந்த பலி செய்யும் மிகுந்த முயற்சியை அறிந்தான். குருவாகிய ப்ருஹஸ்பதியிடம் சொல்லுகிறுன். 24

ஏ பகவானே! வைரியாகிய பலிக்கு மறுபடி முயற்சியுண்டா யிருக்கின்ற மையின் இவனை வெல்லமுடியா தென்று நினைக்கிறேன்; இவன் எதனுல் தேஜஸுடையவனுயினன். 25

இவனை எவனும் எந்த விதத்திலும் தூரத்துவதற்குச் சக்தியடையமாட்டான். இவன் வாக்கினுல் இந்த நகரத்தைப் பானம் செய்பவன் போலவும், பத்துத் திசைகளையும் நாவினுல் தொடுகிறவன்போலவும் ப்ரளயகாலாக்னிபோல் கண்களாலே தஹிப்பவன் போலவும் கிளம்புகிறுன். சத்ருவாகிய இவன் யாராலும் அணுகமுடியாத வல்லமையை அடையக்காரணத்தைச் சொல்லவேண்டும். ஓஜஸ், தேஜஸ், வன்மை, மனத்தின் திறமை இவை எதனுல் உண்டாயின? இவைளால் இவனுக்கு முயற்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. 26-27

குரு கூறுகிருர்.

ஓ இந்திர! சத்ருவுக்கு உண்டான இந்தச் சிறப்பின் காரணத்தை நான் அறிவேன். வேதமறிந்த ஆசிரியர்கள் சிஷ்யனுக்குத் தேஜஸைத் தேடு கிருர்கள். 28

நைவாஸ்யாத்ய க்ஷணமபி ஸ்தாதும் ஶக்நோதி கஶ்சந ।
பவத்விதோ பவாந்வாபி வர்ஜயித்வேஶ்வரம் ஹரிம் ॥ 29

தஸ்மாந்நிலயமுத்ஸ்ருஜ்ய யூயம் ஸர்வே த்ரிவிஷ்டபம் ।
யாத காலம் ப்ரதீக்ஷந்தோ யத: ஶத்ரோர்விபர்யய: ॥ 30

ஏஷ விப்ரபலோதர்க: ஸம்ப்ரத்யூர்ஜிதவிக்ரம: ।
தேஷாமேவாபமாநேந ஸாநுபந்தோ விநங்க்ஷ்யதி ॥ 31

ஏவம் ஸுமந்த்ரிதார்தாஸ்தே குருணார்தாநுதர்ஶிநா ।
ஹித்வா த்ரிவிஷ்டபம் ஜக்முர்கீர்வாணா: காமரூபிண: ॥ 32

தேவேஷ்வத நிலீநேஷு பலிர்வைரோசந: புரீம் ।
தேவதாநீமதிஷ்டாய வஶம் நிந்யே ஜகத்த்ரயம் ॥ 33

தம் விஶ்வஜயிநம் ஶிஷ்யம் ப்ருகவ: ஶிஷ்யவத்ஸலா: ।
ஶதேந ஹயமேதாநாமநுவ்ரதமயாஜயந் ॥ 34

தஸ்மாதித்யர்தம் த்ரிவிஷ்டபமுத்ஸ்ருஜ்ய நிலய: பலாயநம் யாதயத: காலாத:॥௩௰॥ கேநாஸ்ய விபர்யயஸ்ஸ்யாதித்யத ஆஹ—ஏஷ இதி ॥ விப்ராணாம் பலேந உதர்க: உத்தரோத்தராதிக்யம் பலம்யஸ்ய ஸ: ॥ ௩௧ ॥ ஏவமிதி ॥ ஸுமந்த்ரித: அர்த: கார்யம் யேஷாம் தே நிலீநா:॥௩௨॥௩௩॥ தமிதி ॥ ஏவம் ப்ராப்த

இவனுக்கெதிரில் அப்பொழுது ஈச்வரனுகிய ஹரியைத் தவிர நீயும், உன்னைப்போன்றவனும் க்ஷணப்பொழுதுகூட நிற்க முடியாது. 29

ஆகையால் நீங்கள் யாவரும் சத்ருவுக்கு விபரீத முண்டாகும் வரையில் வாஸஸ்தானமாகிய ஸ்வர்க்கத்தை விட்டுக் காலத்தை எதிர்பார்த்துச் செல்லுங்கள். 30

இவன் வேதியர்களின் பலத்தால் மென்மேலும் விருத்தியடைந்த பராக்ரமமுடையவன்; அவர்களை அவமதிப்பதாலேயே கூட்டத்தாருடன் நாசமடையப் போகிறுன். 31

கார்யத்தில் கவனமுடைய குருவால் இவ்வாறு நன்ருய் ஆலோசிக்கப்பட்டுப் பயன்பெற்ற தேவர்கள் இஷ்டப்படி ரூபமெடுத்துக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்தை விட்டுச் சென்ருர்கள். 32

தேவர்கள் மறைந்த பின்பு விரோசனன் குமாரனுகிய பலி தேவர்கள் வஸிக்கும் அமராவதியிலிருந்து மூவுலகையும் வசப்படுத்தினுன். 33

சிஷ்யர்களிடம் வாத்ஸல்யமுள்ள சுக்ரன் முதலியவர்கள் உலகங்களை ஜயித்தவனும், தம்மை யநுஸரித்தவனுமாகிய சிஷ்யனுக்கு நூறு அச்வமேத யாகங்களைச் செய்வித்தார்கள். 34

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸 𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌉𑌡𑍁𑌰𑌾𑌡𑌿𑌵 ॥ 35

𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌲𑌂𑌭𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 ॥ 36

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌂 ॥ ௩௪ ॥ ௩௫ ॥
𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌂𑌭𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂॥௩௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

பிறகு அந்த வேதியர்களின் மஹிமையால் மூவுலகிலும் கீர்த்தி பரவப் பெற்று அது திசைகளில் விஸ்தாரமாகப் பெருகும்படி அந்தப் பலி "சந்திரன் போல்" விளங்கினன். 35

சிறந்த மனமுடைய பலி தன்னை க்ருதார்த்தன் என்று எண்ணி ப்ராம்ஹணர்களால் கிடைக்கப்பெற்று மிகுந்த பெருமையுடைய ஸ்ரீயை அநுபவித்தான். 36

15-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

षोडशाध्याय प्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

एवं पुत्रेषु नष्टेषु देवमातादितिस्तदा ।
हृते त्रिविष्टपे दैत्यैः पर्यतप्यदनाथवत् ॥ 1
एकदा कश्यपस्तस्या आश्रमं भगवानगात् ।
निरुत्सवं निरानन्दं समाधेर्विरमाच्चिरात् ॥ 2
स पत्नीं दीनवदनां कृतासनपरिग्रहः ।
सभाजितो यथान्यायमिदमाह कुरूद्वह ॥ 3
अप्यभद्रं न विप्राणां भद्रे लोकेऽधुनागतम् ।
न धर्मस्य न लोकस्य मृत्योश्छन्दानुवर्तिनः ॥ 4

[illegible]

[illegible]

16-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

தேவர்களுக்கு மாதாவாகிய அதிதியானவள் இவ்வாறு குமாரர்கள் மறைந்த பின்பு அஸுரர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை யபஹரித்ததைப் பார்த்து விட்டு நாதனற்றவள் போலத் தாபமடைந்தாள். 1

ஒரு ஸமயம் மஹிமைபொருந்திய காச்யபர் வெகு காலமாக ஸமாதியிலிருந்து பின் ஒழிவடைந்து உற்சவமில்லாததும் ஆனந்தமில்லாததுமாகிய அதிதியின் ஆச்ரமம் வந்தார். 2

ஓ ராஜனே! நீதிப்படி மனைவியால் பூஜிக்கப்பட்ட காச்யபர், ஆஸனத்திலமர்ந்து தீன முகமுடைய மனைவியை நோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 3

ஏ கல்யாணி! உலகத்தில் இப்பொழுது வேதியர்களுக்கும் கோக்களுக்கும் கெடுதியில்லாமலிருக்கிறதா? தர்மத்திற்குக் குறைவில்லாமலிருக்கிறதா? மிருத்யுவின் இச்சையை அநுஸரிக்கும் ஜனங்களுக்குக் கெடுதியில்லாமலிருக்கிறதா? 4

𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌿 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 5

𑌅𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌿𑌥𑌯𑍋 𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 6

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇 𑌷𑍍𑌵𑌤𑌿𑌥𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌫𑍇𑌰𑍁𑌰𑌾𑌜𑌗𑍃𑌹𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃 ॥ 7

𑌅𑌪𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌹𑍁𑌤𑌾 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌸𑌤𑌿 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 8

𑌯𑌤𑍍𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌦𑍁𑌘𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌗𑍃𑌹𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ 9

𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌕𑍁𑌶𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌕𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ५ ॥ 𑌅𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 ॥ ६ ॥ 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌃 𑌫𑍇𑌰𑍁𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌸𑍃𑌗𑌾𑌲𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥ ७ ॥ 𑌅𑌪𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌨 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 ॥ ८ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍂𑌤𑌾𑌨𑌂 [illegible]

க்ருஹஸ்தாச்ரம தர்மமுடையவளே! க்ருஹங்களில் தர்மத்திற்கும், அர்த்தத்திற்கும், காமத்திற்கும் குறைவில்லாம விருக்கிறதா? இந்த க்ருஹங்களில் யோகிகளின்றி மற்றவர்கட்கும் (ஸ்வதர்மத்தை யனுஷ்டிப்பவர்களுக்கும்) யோகமானது ஸித்தியாகிறது. 5

குடும்பத்தில் பற்றுதலுடைய நீ, வந்த அதிதிகளை எதிர்கொண்டழைக்காமலும் பூஜியாமலு மிருந்து அவர்கள் கிருஹத்தினின்று சென்றூர்களா? 6

கிருஹங்களில் அதிதிகளை ஜலங்கொடுத்தாவது உபசரியாமலிருந்து அவர்கள் வெளியிற் செல்லுவார்களானல் அந்த கிருஹங்கள் நரிப்பள்ளத்திற்குச் சமமானவைகளேயாம். நிச்சயம். 7

ஏ பதிவ்ரதே! ஏ கல்யாணி! நான் யாத்ரை சென்றிருந்த ஸமயம் நீ, வருத்தத்தினல் ஹோமம்செய்ய வேண்டிய வேளையில் ஹவிஸ்ஸால் அக்நிகளைப் பூஜியாமலிருந்தாயா? 8

க்ருஹஸ்தன் வேதியர்களையும் அக்நியையும் பூஜிப்பதால் மனோபீஷ்டங்களைக் கொடுக்கும் உலகங்களை அடைகிறுன். ஸர்வதேவஸ்வரூபியான விஷ்ணுவுக்கு ப்ராம்ஹணனும் அக்நியும் முகமாகிறுர்கள். 9

𑌅𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑌹𑌮𑍍 ॥ 10

॥ 𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌾 𑌇𑌮𑍇 ॥ 11

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍋𑌽𑌤𑌿𑌥𑌯𑍋 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌵𑍋 𑌯𑍇 𑌚 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌸𑌵𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 12

𑌕𑍋 𑌨𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌏𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 ॥ 13

𑌤𑌵𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚 𑌮𑌨𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑌜𑌾
𑌇𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌜𑍁𑌷𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌰𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥ ௰ ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂—𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌇𑌮𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃॥௧௧॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑌇𑌤𑌿॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௨ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹-𑌕𑍋𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿॥௧௩॥ 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌾𑌹 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿॥

உயர்வான மனமுடையவனே! உன்னுடைய புத்ரர்கள் யாவரும் க்ஷேமத்துடனிருக்கிறார்களா? உன் மனோஸ்வபாவம் மாறியிருப்பதாக உன் லக்ஷணங்களினால் நான் அறிகிறேன். 10

அதிதி கூறுகிறாள்.

ஓ ப்ருஹ்மரிஷியே! வேதியர்கள், பசுக்கள், ஜனங்கள் யாவரும் சுகமாக இருக்கிறார்கள். தர்மத்திற்கும், குறைவில்லை. க்ருஹஸ்தராகிய ப்ரபுவே! இந்த க்ருஹங்கள் தர்மத்திற்கும், அர்த்தத்திற்கும், காமத்திற்கும் சிறந்த இருப்பிடமாக இருக்கின்றன. 11

ஓ ப்ருஹ்மரிஷியே! அக்னிகள், அதிதிகள், ப்ருத்யர்கள் துறவிகள் விருப்பமுள்ள மற்றவர்கள் யாவரும் மகிமை பொருந்திய உம்முடைய த்யானத்தால் குறைவில்லாமலிருக்கிறார்கள். 12

ஓ பகவானே! எனக்கு மனத்திலுள்ள அபிப்ராயம் எதுதான் நிறைவேறாது? ப்ரஜைகளுக்குப் பதியாகிய நீர் எனக்கு இவ்வாறு தர்மங்களைச் சொல்லுகிறீர். 13

ஓ தேவ! ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் இவைகளையடைந்த இந்த ப்ரஜைகள் உம்முடைய மனத்திலும் தேஹத்திலும் உண்டானவர்கள். ஓ ப்ரபுவே! இந்த

𑌸𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 14

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌶 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 ।
𑌹𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌹𑍃𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌹𑌿 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 15

𑌪𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 ।
𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌮 ॥ 16

𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ 17

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥ 18

॥ 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌬𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ।

𑌟𑍀 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 ॥௧௫॥௧௭॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣

தேவர் முதலியவரிடம் நீர் ஸமமாக இருப்பவர் ; ஆயினும் ஈச்வரன் பக்தனைக் கவனிக்கிறார். 14

ஓ ஈச! சிறந்த வ்ரதங்களுடையவரே! ஆகையால் பஜிக்கும் எனக்கு நன்மையைக் கவனிக்க வேண்டும். சத்ருக்களால் ஸ்ரீயையும் ஸ்தானங்களையுமிழந்தவர்களாகிய நம்முடைய ப்ரஜைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும். 15

நான் சத்ருக்களால் துரத்தப்பட்டேன். வ்யஸனக்கடலில் முழுகினேன். மிகுந்த பலமுடைய சத்ருக்களால் என்னுடைய ஐச்வர்யம், ஸ்ரீ, யசஸ் இருப்பிடம் இவை அபஹரிக்கப்பட்டன. 16

மங்களங்களைச் செய்பவர்களுக்குள் சிறந்த ஸாதுவே! என் புத்ரர்கள் அவைகளை மறுபடி அடையும்படி மங்களமான தமது புத்தியைக்கொண்டு செய்ய வேண்டும். 17

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு அதிதி கேட்டுக் கொண்டதும் காச்யபர் மந்தஹாஸம் செய்து அதிதியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். 18

காச்யபர் கூறுகிறார்.

விஷ்ணுவின் மாயா பலமானது ஆச்சர்யமானது. அதனால் இந்த ப்ரபஞ்சமானது கட்டுண்டிருக்கிறது. பூத ஸம்பந்தமான தேஹம் எங்கே? இந்த தேஹமானது ஆத்மாவில்லாதது. ப்ரகிருதிக்குப் பரமாகிய ஆத்மா எங்கே?

𑌕𑍍𑌵 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑍋𑌽𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑍍𑌵 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌃 ॥
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌹 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ 19

𑌉𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌗𑍁𑌹𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥ 20

𑌸 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌨𑌃 ।
𑌅𑌮𑍋𑌘𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌨𑍇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮 ॥ 21

॥ 𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌕𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑍍 ॥ 22

𑌆𑌦𑌿𑌶 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌧𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌆𑌶𑍁 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑍈𑌃 ॥ 23

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍 ॥ 𑌕𑍍𑌵 𑌦𑍇𑌹 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௮ ॥ ௧௯ ॥ 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 — 𑌉𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௦ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨 𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑍈𑌯𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌅𑌮𑍋𑌘𑍇𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ 𑌕𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௨ ॥ 𑌆𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌮𑍇 𑌆𑌶𑍁 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶 ॥ ௨௩ ॥ 𑌮𑌨𑌸𑍀𑌤𑌿 । 𑌮𑍇 𑌮𑌯𑌾

எவனுக்கு எவர்கள் பதி, புத்ரன் முதலியவர்களாகிறார்கள்? மோஹமே காரணமாகிறது. 19

பகவானும், ஜனார்த்தனரும், புருஷரும், ஸகல பூதங்களின் ஹ்ருதயத்தில் வஸிப்பவரும், லோக குருவுமாகிய வாஸுதேவரைப் பஜிக்க வேண்டும். 20

தீனர்களிடம் தயைபுரியும் அந்த விஷ்ணுவானவர் உமக்கு மனோரதங்களைச் செய்யப்போகிறார். பகவானுடைய ஸேவை அமோகமானது. மற்றது அவ்வாறாகாதென்பது என்னுடைய நிச்சயம் 21

அதிதி கூறுகிறாள்.

ஓ ப்ரும்ஹர்ஷியே! நான் எந்த விதிப்படி லோக குருவை உபாஸிப்பேன். ஸத்யமான ஸங்கற்பமுடைய அந்தபகவான் எவ்விதம் எனக்கு மனோரதத்தை நிறைவேற்றுவார்? 22

ஓ ப்ராம்ஹண ச்ரேஷ்ட! ஓ தேவ! புத்ரர்களுடன் வருத்தமடையும் என்னிடம் பகவான் விரைவில் எவ்விதம் ஸந்தோஷமடைவார்? அந்த விதியை நீர் கட்டளையிட வேண்டும். 23

॥ 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌤𑍋𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 24

𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌪𑌯𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌯𑍇𑌦𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 25

𑌸𑌿𑌨𑍀𑌵𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌦𑌾𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌵𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾 ।
𑌯𑌦𑌿 𑌲𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 26

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 ।
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌯 ॥ 27

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌰𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌲𑍇 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍌 𑌗𑍁𑌰𑌾𑌵𑌪𑌿 ॥ 28

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌹 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௨௪॥ 𑌫𑌾𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌮𑌲𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇 ॥௨௫॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌿𑌨𑍀𑌵𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ... 𑌸𑌿𑌨𑍀𑌵𑌾𑌲𑍀 ... 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌡𑌵𑌿𑌦𑍀𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾 ... 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌿 ... ॥௨௬॥ 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹। 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌯𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌸𑌿॥௨௭॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌨॥௨௮॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌹

காச்யபர் கூறுகிறார்.

புத்ரனை அடைய விருப்பமுள்ள நான் பகவானாகிய ப்ரும்ஹாவைக் கேட்க அவர் எனக்குக் கூறினார். விஷ்ணுவின் ஸந்தோஷத்திற்குக் காரணமான அந்த வ்ரதத்தை உனக்குச் சொல்லுகிறேன். 24

பல்குனி மாஸம் சுக்ல பக்ஷத்தில் பன்னிரண்டு நாள்வரையில் பயோவ்ரதத்தை அனுஷ்டித்து மிகுந்த பக்தியுடன் அரவிந்தாக்ஷனைப் பூஜித்தல் வேண்டும். 25

சந்திரகலையுடன் கூடிய அமாவாஸ்யையில் காட்டுப் பன்றியால் பேர்க்கப்பட்ட மண் கிடைக்குமானால் அதைப் பூசிக்கொண்டு ப்ரவாஹத்தில் ஸ்னானம் செய்ய வேண்டும். இந்த மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். 26

ஓ தேவி! ஸ்தானத்தை விரும்பிய ஆதிவராஹத்தினால் நீ பாதாளத்தினின்று உயரெடுக்கப் பட்டாய், உனக்கு நமஸ்காரம். என் பாபத்தைப் போக்க வேண்டும் — என மந்திரத்தை ஜபம் செய்ய வேண்டும். 27

தன்னுடைய நியமத்தை முடித்துக்கொண்டு ஸாவதானனாகி, பூமியிலாவது, ஸூர்யன் ஜலம், அக்னி, குரு இவர்களிடத்திலாவது பகவானைப் பூஜித்தல் வேண்டும். 28

நமஸ்துப்⁴யம் ப⁴க³வதே புருஷாய மஹீயஸே ।
ஸர்வபூ⁴தநிவாஸாய வாஸுதே³வாய ஸாக்ஷிணே ॥ 29

நமோऽவ்யக்தாய ஸூக்ஷ்மாய ப்ரதா⁴நபுருஷாய ச ।
சதுர்விம்ஶத்³கு³ணஜ்ஞாய கு³ணஸங்க்²யாநஹேதவே ॥ 30

நமோ த்³விஶீர்ஷ்ணே த்ரிபதே³ சதுஶ்ஶ்ருங்கா³ய தந்தவே ।
ஸப்தஹஸ்தாய யஜ்ஞாய த்ரயீவித்³யாத்மநே நம: ॥ 31

ஸாதௌ³ மந்த்ராநாஹ-நமஸ்துப்⁴யமிதி। பாத்³யாதௌ³ விஶேஷஸ்து ஆத்³யாக்ஷரம் வக்ஷ்யதி ॥ ௨௯ ॥ நம இதி। சதுர்விம்ஶதி கு³ணாஸ்தத்த்வாநி தாநி ஜாநாதீதி ததா² தஸ்மை கு³ணஸங்க்²யாநஹேதவே ஸாங்க்²யப்ரவர்தகாய ॥ ௩௦ ॥ ஏவம் ஸர்வாத்மதாநிர்கு³ணதாவதாரப்ரவ்ருத்திபி⁴: ஸ்துத்வா இதா³நீம் யஜ்ஞரூபேண விஷ்ணோ: ப்ரணாம: ॥ நம இதி ॥ த்³வே ஶீர்ஷே யஸ்ய த்ரய: பாதா³: யஸ்ய தந்தவே யஜ்ஞவிஸ்தாரகாய த்ரய்யாம் வித்³யாயாமாத்மா யஸ்யேதி த்ரியாபாதி³த்ரயஸ்யாயமுக்த: ததா²பரம் ஶ்ருதி: 'சத்வாரி ஶ்ருங்கா³ த்ரயோ அஸ்ய பாதா³ த்³வே ஶீர்ஷே ஸப்த ஹஸ்தாஸோ அஸ்ய த்ரிதா⁴ ப³த்³தோ⁴ வ்ருஷபோ⁴ ரோரவீதி மஹோ தே³வோ மர்த்யாம் ஆவிவேஶ' இதி। 'நாமாக்²யாதோபஸர்க³நிபாதாஶ்சத்வாரி ஶ்ருங்கா³ணி ... விஷ்ணுஸ்ஸ யஜ்ஞரூபேண ஸம்பதே தேந தத்வத:॥' சத்வாரி ஶ்ருங்கா³ணி விஷ்ணோரிதி ... தத்ர ஸாமேவ ... ப்ரயதே வா தே³ஹோ ஹஸ்தா: தே வித்³யைவைஷ தே³ஹவந்த: ... ஸப்த ஸாக்ஷாத்ஸ்வதந்த்ரய: நிவ்ருத்தி ... ப்ரவ்ருத்தி ... ஸ்வரூபாவஸ்தே வித்³யைவைஷ ஸ்வரூபம் ... வ்யயதே வா ஸ்வதந்த்ரய: ... க்ஷிப்ரம் ... ஸகாரிஶ்ய

புருஷரும், பகவானும், சிறந்தவரும், ஸர்வ பூதஙுங்களுக்கும் வாஸஸ்தானமாகியவரும் வாஸுதேவரும், ஸாக்ஷியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 29

அவ்யக்தரும், ஸூக்ஷமரும், ப்ரதான புருஷரும், இருபத்து நான்கு தத்வங்களை அறிந்தவரும், ஸாங்கியத்தை வெளியிட்டவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 30

இரண்டு சிரமுடையவரும், மூன்று பாதமுடையவரும், நான்கு கொம்புடையவரும், (பலனை) விஸ்தாரப் படுத்துகிறவரும், ஏழு கரமுடையவரும், வேத வித்யையில் ஆத்மாவுடையவரும், யஞ்ஞ ரூபியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 31

நமஶ்ஶிவாய ருத்ராய நமஶ்ஶக்த்திதராய ச ।
ஸர்வவித்யாதிபதயே பூதாநாம் பதயே நம: ॥ 32

நமோ ஹிரண்யகர்ப்பாய ப்ராணாய ஜகதாத்மநே ।
யோகைஶ்வர்யஶரீராய நமஸ்தே யோகஹேதவே ॥ 33

நமஸ்தே ஹ்யாதிதேவாய தேவதேவாய தே நம: ।
நாராயணாய ருஷயே நராய ஹரயே நம: ॥ 34

நமோ மரகதஶ்யாமவபுஷேऽதிகதஶ்ரியே ।
கேஶவாய நமஸ்துப்யம் நமஸ்தே பீதவாஸஸே ॥ 35

ஶ்லாக்ய: ஸர்வவரத: பும்ஸாம் வரேண்ய வரதர்ஷப ।
அதஸ்தே ஶ்ரேயஸே தீரா: பாதரேணுமுபாஸதே ॥ 36

ஹோத்ரு இதி வேதாநாம் உக்த்தா: த்ரயோஸ்யவாதாஜ இதி ஸர்வநாநி தீர்த்தாணி தேஹிநோ ப்ராயணீயோதயநீயே ஸர்வஹஸாஸ: ஸர்வஹாநாம்ஸி க்ரியாவிஶேஷம் த்ரு ப்ராஹ்மணகல்ப்பை: வ்ருஷ்ணோர்ணாவீதி ரோமவணம் அஸ்யஸவநக்ரமேண பிஷ்டை: புரோடாஶை: ஸோமை: யதோ நக்தம் ஹிரண்யம் ஸந்தி புரோடாஶை உபயுஜ்யந்தி ஸோமை: ஸ்தவந்தீதி॥௩௧॥௩௨॥ நம இதி॥ ப்ராணாய ஸூத்ராத்மநே யோகைஶ்வர்யம் ஶரீரம் யஸ்ய॥௩௩॥௩௪॥ நம இதி॥ அதிகதா ப்ராப்தா ஶ்ரீ: யேந தஸ்மை॥௩௫॥ ௩௬॥ அநுவர்த்தநேதி । யத்ராதவர்க்க: க்ரோதம் ஸ்யாஹயந்த தேவாஶ்

சிவமும், ருத்ரருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! சக்திதராகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! வித்யைக ளெல்லாவற்றுக்கும் பதியும் பூத பதியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 32

ஹிரண்யகர்ப்பரும், ப்ராணரூபியும்; லோகஸ்வரூபியும், யோகைச்வர்யத்தைச் சரீரமாக அடைந்தவரும், யோகங்களுக்கு ஹேதுவுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 33

ஆதி தேவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம்! தேவதேவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். நாராயணரும், ரிஷியும் நரரும், ஹரியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 34

மாகதம்போல் ச்யாமளமான சரீரமுடையவரும், லக்ஷ்மீ தேவியை அடைந்தவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். கேசவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பீதாம்பரதாராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 35

வரம் கொடுப்பவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரும், ச்லாக்யருமாகிய ஓ ஈச! புமான்களுக்கு நீர் வரங்களை யெல்லாம் கொடுப்பவர்; ஆகையால் தீரர்கள் நன்மை யடைய உம்முடைய பாத தூளியை உபாஸிக்கிறார்கள். 36

[illegible] |
[illegible] ‖ 37
[illegible] |
[illegible] ‖ 38
[illegible] |
[illegible] ‖ 39
[illegible] |
[illegible] ‖ 40
[illegible] |
[illegible] ‖ 41
[illegible] |
[illegible] ‖ 42

[illegible]
[illegible]
[illegible]

தேவர்களும் லக்ஷ்மீதேவியும், எந்த பகவானுடைய பாத பத்மங்களின் வாஸனையை விரும்பியவர்கள் போல் அவரைச் சார்ந்திருக்கிறார்களோ அந்த முகுந்தன் எனக்கு ப்ரஸன்னராகவேண்டும். 37

ஆவாஹனம் செய்ததால் ஸான்னித்ய மடைந்த ஹ்ருஷீகேசரை ச்ரத்தையுடன் பாத்யம், ஸ்நானம் முதலியவைகள் கொடுத்து இந்த மந்திரங்களால் பூஜித்தல் வேண்டும். 38

சந்தனத்தாலும் புஷ்பங்களாலும் பூஜித்து ப்ரபுவை பயஸ்ஸால் (பால்) ஸ்நானம் செய்விக்கவேண்டும். பிறகு வஸ்திரம், உபவீதம், ஆபரணம், பாத்யம், ஆசமனம் இவைகளைக் கொடுக்கவேண்டும். 39

த்வாதசாக்ஷா மந்திரத்தால் சந்தன புஷ்பங்களைக் கொண்டு பூஜித்தல்வேண்டும். ஐச்வர்யமிருந்தால் பாலில் பக்வமான சால்யான்னத்தை(சம்பா)நைவேத்யம் செய்தல்வேண்டும். 40

நெய்யுடனும், வெல்லத்துடனும் கூடிய அன்னத்தை த்வாதசாக்ஷரத்தாலேயே ஹோமம் செய்தல்வேண்டும். நைவேத்யம் செய்ததை பக்தனுக்குக்கொடுக்க வேண்டும். அல்லது தான் புசிக்க வேண்டும். 41

ஆசமனம் கொடுத்துப் பூஜித்து தாம்பூலத்தையும் நைவேத்யம் செய்ய வேண்டும்; முன் கூறிய ஸ்தோத்ரங்களால் ப்ரபுவை ஸ்தோத்ரம் செய்து நூற்றெட்டுத் தடவை ஜபம் செய்தல்வேண்டும். 42

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍇𑌦𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 43

𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌯𑌸𑍇𑌨 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌤𑍈𑌰𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍇𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 44

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌥 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 45

𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑌯𑍋𑌭𑌕𑍍𑌷𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃 ॥ 46

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌜𑍍𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌰𑌹𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌪𑌯𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 47

[illegible] ॥42॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 ॥43॥ 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌵𑌰𑍌 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥44॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌵𑍋𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾

ப்ரதக்ஷிணம் செய்து பூமியில் ஸந்தோஷத்துடன் "தடிக்கம்புபோல் விழுந்து" வணங்கவேண்டும். பகவானுடைய நிர்மால்யத்தைச் சிரஸில் வைத்துப் பிறகு பகவானை உத்வாஸனம் செய்ய வேண்டும். 43

உசிதம் போல் இரண்டுபேருக்குக்குறையாமல் பாயஸத்தால் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். ஸ்தோத்ரங்களைப் பெற்ற அந்த வேதியர்களின் உத்தரவைப் பெற்று மிஞ்சியதைப் பந்துஜனங்களுடனிருந்து போஜனம் செய்யவேண்டும். 44

‡ அன்றிரவு பூமியில் சயனித்துக்கொண்டிருந்து, மறுநாள் விடிந்தவுடன் பகலில் முன் பாகத்தில் (அல்லது முதல் நாளில்) ஸ்நானம் செய்து பரிசுத்தனாகி மிகவும் ஸாவதானத்துடன் வ்ரதம் முடிவாகும் வரையில் பாலினால் ஸ்நானம் செய்வித்துப் பூஜிக்க வேண்டும். விஷ்ணுவின் பூஜையைச் செய்வதில் ஆதரவுடையவனாகிப் பாலை பருகும் இந்த வ்ரதத்தை அனுஷ்டானம் செய்தல் வேண்டும். 45—46

முன்போல் அக்நியில் ஹோமம் செய்தல்வேண்டும். ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும். இவ்விதம் பன்னிரண்டு நாள் வரையில் ஒவ்வொரு தினத்திலும் பயோவ்ரதத்தைச் செய்யவேண்டும். 47

---

‡ (முதல் நாளில் ஸ்நானம் செய்து என்று 45-வது ச்லோகத்தில் கூறியதால் 44-வது ச்லோகம் முடிய வர்ணித்தது இந்தப்பயோவ்ரதம் தொடங்கும்நாளுக்கு முதல்நாளில் செய்ய வேண்டிய விதிகள் என்றறிக).

हरेराराधनं होममर्हणं द्विजतर्पणम् ।
प्रतिपद्दिनमारभ्य यावच्छुक्लत्रयोदशी ॥ 48

ब्रह्मचर्यमथ स्वप्नं स्नानं त्रिषवणं चरेत् ।
वर्जयेदसदालापं भोगानुच्चावचांस्तथा ॥ 49

अहिंस्रः सर्वभूतानां वासुदेवपरायणः ।
त्रयोदश्यामथो विष्णोः स्नपनं पञ्चकैर्विभोः ॥ 50

कारयेच्छास्त्रदृष्टेन विधिना विधिकोविदैः ।
पूजां च महतीं कुर्याद्वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ 51

चरुं निरूप्य पयसि शिपिविष्टाय विष्णवे ।
सूक्तेन तेन पुरुषं यजेत सुसमाहितः ॥ 52

नैवेद्यं चातिगुणवद्दद्यात्पुरुषतुष्टिदम् ।
आचार्यं ज्ञानसम्पन्नं वस्त्राभरणधेनुभिः ॥ 53

तेनेति ॥ ५२ ॥ [illegible] ॥ ५३ ॥ [illegible]

சுக்ல பக்ஷம் ப்ரதமை முதல் த்ரயோதசி வரையில் விஷ்ணுவின் பூஜை, ஹோமம், பூஜை, ப்ராம்ஹணர்களுக்கு த்ருப்தி செய்வித்தல் இவைகளைச் செய்யவேண்டும். 48

ஸ்திரீஸம்போகத்தை யொழித்தல், பூமியில் சயனித்தல், மூன்று காலங்களிலும் ஸ்னனம் செய்தல் இவைகளை யனுஷ்டிக்க வேண்டும். கெட்ட ஸம்பாஷணையையும், பலவித போகங்களையும் ஒழிக்க வேண்டும். 49

வாஸுதேவரையே முக்ய கதியாக அடைந்து ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் நல்லவனாக இருக்க வேண்டும். பிறகு த்ரயோதசியில் சாஸ்திரத்தில் கண்ட விதிப்படி விதிகளை யறிவதில் பண்டிதர்களாகிய பெரியோர்களுடன் ப்ரபுவாகிய விஷ்ணுவுக்குப் பஞ்சாம்ருத ஸ்னனம் செய்விக்க வேண்டும். பொருளில் வஞ்சனையின்றிச் சிறந்த பூஜை செய்ய வேண்டும். 50—51

கிரணங்களால் வ்யாபித்த விஷ்ணுவுக்குப் பாலில் சருவைக் கற்பித்து மிகவும் ஸாவதானத்துடன் அந்த ஸூக்தத்தால் விஷ்ணுவைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

மிகுந்த குணங்களுடையதும், புருஷோத்தமருக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதுமாகிய நைவேத்யத்தையும் செய்யவேண்டும். ஞானம் நிறைந்த ஆசிரியனையும், ரித்விக்குகளையும் வஸ்திரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும், பசுக்களாலும் ஸந்தோஷப் படுத்த வேண்டும். அதுவே விஷ்ணுவின் பூஜையாம்.

𑌤𑍋𑌷𑌯𑍇𑌦𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 ॥ 54

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌞𑍍 𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 ॥ 55

𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑍃𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ 56

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌸𑌹 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍀𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌕𑍈𑌃 ॥ 57

𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌪𑌯𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 58

𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌮𑍍 ॥ 59

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌜𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌅𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌖𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 60

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀॥𑌭𑌾॥𑌮॥𑌅॥ 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑌯𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 ॥ 16 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀

பரிசுத்தமான புன்முறுவலுடைய பத்னியே! சிறந்த குணங்களுடைய அன்னம் முதலியவற்றால் வேதியர்களுக்கு போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். 53-54

அங்கு வந்திருக்கும் மற்றுமுள்ள போக்யர்களான ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் போஜனம் செய்விக்க வேண்டும். குருவுக்கும் ரித்விக்குகளுக்கும் உசிதப்படி தக்ஷிணை கொடுக்கவேண்டும். 55

வந்தவர்களில் புலையன் வரையில் எல்லோரையும் அன்னம் முதலியவற்றால் ப்ரீதி செய்விக்கவேண்டும். தீனர்கள், குருடர்கள், க்ருபணர்கள் முதலிய யாவரும் போஜனம் செய்தபின்பு வித்வானாகியவன் தன்பந்து ஜனங்களுடன் போஜனம் செய்யவேண்டும். இதுவே விஷ்ணுவுக்கு ப்ரீதியைச் செய்யக் கூடியது. நர்த்தனங்களாலும், கானங்களாலும், வாத்யங்களாலும், ஸ்தோத்ரங்களாலும், ஸ்வஸ்திவாசகங்களாலும், பகவானுடைய சரிதங்களாலும், தினந்தோறும் பகவானுக்குப் பூஜையைச் செய்யவேண்டும். இதுதான் பயோவ்ரதம் என்ற பெயருடையதும் ஈசனைப் பூஜிப்பதற்குரியதுமாம். 56—58

ஓ மஹா பாக்யசாலியே! ப்ரும்ஹதேவர் கூறியதை நான் உனக்குக் கூறினேன். இதனால் நீயும் கேசவரை நன்றாய்ப் பூஜிப்பாயாக. 59

அடக்கமும் பரிசுத்தபாவனையுமுள்ள மனத்தால் அழிவற்ற பரம புருஷனை பஜிப்பாயாக. இதனை ஸர்வயஜ்ஞம் என்ற பெயருடைய யாகம் என்றும், ஸர்வ வ்ரதம் என்ற பெயருடைய வ்ரதமென்றும் பெரியோர் கூறுகின்றனர்; நிச்சயம்.

தவஸாரமிதம் ஹத்ரே தாநம் சேஸ்வர தர்பணம் ।
த ஏவ நியமாஸ்ஸாக்ஷாத் த ஏவ ச க்ரதூத்தமா: ॥ 61

தஸ்மாதேதத் வ்ரதம் பத்ரே ப்ரயதா ஸ்ரத்தயா சர ।
பகவாந் பரிதுஷ்டஸ்தே வராநாஸு விதாஸ்யதி ॥ 62

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே மஹாபுராணே அஷ்டமஸ்கந்தே
ஷோடசோத்யாய:.

நேதி। ஸர்வயஜ்ஞாத்மகம் யஜ்ஞ: ஸர்வ த்ருப்தி ரஸ்ய தஸ்மாதேதத் வ்ரதம் ॥ ௬௨ ॥

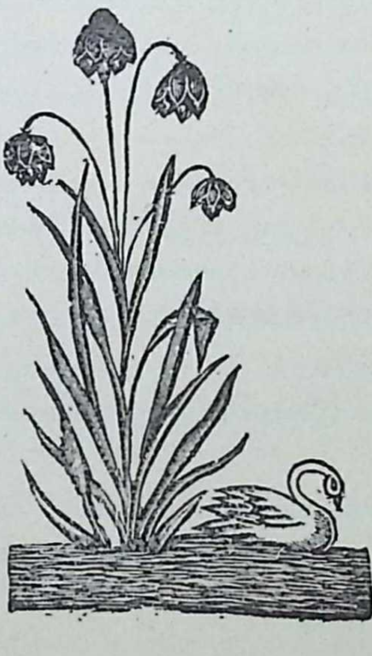
இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே ஸ்ரீதரஸ்வாமிவிரசிதாயாம் ஷோடசோத்யாயவ்யாக்யா.

ஏ கல்யாணி! இதுதான் தவங்களின் ஸாரம், இதுதான் தானம், இதுவே ஈச்வரனுக்கு த்ருப்தியைச் செய்யக்கூடியது. இவைகளே நியமங்கள். இவைகளே ப்ரத்யக்ஷமான உயர்ந்த யாகங்கள். 61

ஏ மங்களகரமானவளே! ஆகையால் நீ பரிசுத்தத்துடனும் ச்ரத்தையுடனும் இந்த வ்ரதத்தை அனுஷ்டானம் செய். பகவான் நன்ருய் ஸந்தோஷமடைந்து உனக்கு விரைவில் வரனைக் கொடுப்பார். 62

பதிஞருவது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍇𑌨 𑌵𑍈 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 ॥ 1

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃 ॥ 2

𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌹 𑌪𑌯𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 3

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ।
𑌪𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌗𑌦𑌾𑌧𑌰𑌃 ॥ 4

𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌗𑍋𑌚𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌨𑌾𑌮 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾 ॥ 5

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
[illegible] ॥
𑌕𑌾॥ 𑌸𑍈𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌂 [illegible]

17-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! தன் கணவனுகிய காச்யபர் சொல்லைக் கேட்ட அந்த அதிதி யானவள் தவறுதலின்றிப் பன்னிரண்டு நாள்வரையிலும் இந்த வ்ரதத்தை அனுஷ்டித்தாள். 1

புத்தியை ஸாரதியாகக் கொண்டு மனத்தால், இந்திரியங்களாகிய கெட்ட குதிரைகளை யடக்கினுள். ஒரு புத்தியால் ஈச்வரனுகிய மஹா புருஷரை எண்ணி ஏகாக்ரமான புத்தியால் ஸர்வஸ்வரூபியும், பகவானுமாகிய வாஸு தேவரிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்திப் பயோவ்ரதத்தை அனுஷ்டித்தாள். 2–3

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! பீதாம்பரதாரியும், நான்கு புஜங்களுடையவரும், சங்கு, சக்ரம், கதை இவைகளைத் தரித்தவருமாகிய பகவான் அதிதிக்கு முன்னே தோன்றினர். 4

நேத்ரங்களுக்கு விஷயமாகிய பகவானைப் பார்த்து, ஆதரவுடன் விரைவில் எழுந்து அன்பால் தளர்ந்து சரீரந்தோய மரம்போல் தரையில் விழுந்து வணங்கினுள். 5

𑌸𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾
𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌹 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌜𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 ।
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌲𑌕𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ॥ 6

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌂
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌸𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌦𑍍𑌵𑌹 ।
𑌉𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀 𑌸𑌾 𑌪𑌿𑌬𑌤𑍀𑌵 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾
𑌰𑌮𑌾𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 । 7

॥ 𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦
𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯 ।

[illegible]

அந்த அதிதி எழுந்து நின்று ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்குச் சக்தி பெற வில்லை. ஆனந்தபாஷ்பத்தால் வ்யாகூலமடைந்த கண்களுடனும் ரோமாஞ்சங்களால் வ்யாகூலமடைந்த ஆகிருதியுடனும் பகவானைப் பார்த்தாள். அதனாலுண்டான மிகுந்த ஸந்தோஷத்தினால் சரீரத்தில் நடுக்கமுடையவளாகி மௌனமாயிருந்தாள். 6

ஹே குருச்ரேஷ்ட! அந்த அதிதி தேவியானவள் லக்ஷ்மீபதியும் யாகங்களுக்குப் பதியும் லோகபதியுமாகிய ஈசனை நேத்ரத்தால் பானம் செய்பவள் போல் பார்த்து ப்ரீதியினால் தயங்கும் வாக்கினால் மெதுவாக ஹரியை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறாள். 7

அதிதி கூறுகிறாள்.

ஓ யக்ஞேச! யக்ஞ புருஷ! அச்யுத! பரிசுத்தபாத! பரிசுத்தமான கீர்த்தியுடையவரே! கேட்பதாலேயே மங்களத்தைத் தரும் பெயருடைய ப்ரபுவே! சரணம் புகுந்தவர்களின் பாபங்களைப் போக்கும் அவதாரமுடைய

𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌲𑍋𑌕𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑍋𑌪𑌶𑌮𑍋𑌦𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯
𑌶𑌂 𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌧𑍀𑌶 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌸𑌿 𑌦𑍀𑌨𑌨𑌾𑌥𑌃 ॥ 8

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌯
𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑌰𑍁𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌯 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌬𑍋𑌧
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌮𑌸𑍇 𑌹𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 ॥ 9

𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌰𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀
𑌦𑍍𑌯𑍋𑌭𑍂𑌰𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌯𑍋𑌗𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾-
𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌜𑌯𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌶𑍀𑌃 ॥ 10

𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌉𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ 8 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌯 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍁𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑌮𑍋𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 ॥ 9 ॥ [illegible] 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍈𑌮𑍁𑌤𑌿𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 — 𑌆𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌭𑍂𑌰𑌸𑌾𑌃 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌰𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 [illegible] 𑌸𑌕𑌲𑌯𑍋𑌗𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌅𑌣𑌿

வரே ! ஆதிபுருஷ ! ஓ ஈச ! பகவானே ! எங்களுக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்ய வேண்டும். நீர் தீனநாதராகிறீர். 8

லோகஸ்வரூபியும் உலகங்களின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்காக இஷ்டப்படி யடைந்த மாயையின் குணங்களுடையவரும், மஹானும், அழிவில்லாத ஸ்வரூபமுடையவரும் எப்பொழுதும் நிறைந்த பூர்ணஞ்ஞானத்தால் மாயை யொழியப்பெற்ற ஸ்வரூபமுடையவரும், ஹரியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 9

உயர்ந்த ஆயுள் இஷ்டமான தேஹம் நிகரற்ற ஐச்வர்யம், ஆகாயம் பூமி பாதாளம், (அணிமை முதலிய) யோககுணங்கள், தர்மம், அர்த்தம், காமம் முக்யமான ஞானம் இவைகள் நீர் ஸந்தோஷமடைவீராயின் மானிடர்களுக்கு உம்மிடமுண்டாகின்றன. ஓ அனந்த ! சத்ருஜயம் முதலிய நன்மையைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டுமோ ? 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥ 11

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ 12
𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌰𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌨𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌜𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 13
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 14
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌯𑌶𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌨𑌾𑌕𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥ 15

𑌆𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ ௧௦ ॥ 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀 ॥ ௧௧ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌤𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿 - 𑌯𑌤𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 ॥ ௧௨ ॥ 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌹 - 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥ ௧௩ ॥ ௧௪ ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌶𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌾𑌰

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! ஓ பாரத! இவ்விதம் அதிதியால் ஸ்துதிக்கப்பெற்ற பகவானும், புண்டரீகாக்ஷரும், ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியுமாகிய ஈசன் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 11

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ தேவமாதாவே! சத்ருக்களால் ஸ்ரீயை இழந்தவர்களும் தங்களுடைய ஸ்தானங்களினின்று நழுவியவர்களுமாகிய புத்ரர்களைப் பற்றி நீ வெகு காலமாக விரும்புவதை நான் அறிந்தேன். 12

கெட்ட கர்வமுடைய அஸுர ச்ரேஷ்டர்களை யுத்தத்தில் ஜயித்து ஜயலக்ஷ்மியை அடைந்த புத்ரர்களுடனிருக்க விரும்புகிறாய். 13

இந்திரன் முதலிய உம்முடைய குமாரர்களால் யுத்தத்தில் வதஞ் செய்யப்பட்ட சத்ருக்களின் மனைவிமார்கள் துக்கத்துடன் ரோதனம் செய்யும்பொழுது அவர்களை அடைந்து பார்ப்பதற்கு விரும்புகிறாய். 14

மிகுந்த ஐச்வர்யமுள்ளவர்களும், கீர்த்தியையும் ஸ்ரீயையும் அடைந்தவர்களுமாகிய உன் குமாரர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் இருந்து விளையாடுவதைப் பார்க்க விரும்புகிறாய். 15

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍋𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌯𑍂𑌥𑌨𑌾𑌥𑌾
𑌅𑌪𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾
𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 ‖ 16

𑌅𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌮𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌚𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌤𑍇 ।
𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ‖ 17

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌮𑌪𑌤𑍍𑌯𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇
𑌪𑌯𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍
𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ‖ 18

𑌉𑌪𑌧𑌾𑌵 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑍀 𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍇𑌵𑌂𑌰𑍂𑌪𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ‖ 19

𑌣𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑍈𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ‖ ௧௬ ‖ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌮𑌮𑍋𑌪𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌫𑌲𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ‖ ௧௭ ‖ 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ‖ ௧௮ ‖ 𑌉𑌪𑌧𑌾𑌵𑍇𑌤𑌿 ‖ 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍁𑌪𑌧𑌾𑌵 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵 ‖ ௧௯ ‖ 𑌨𑍈𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂

ஓ தேவி! அஸுரச்ரேஷ்டர்களை இப்பொழுது பெரும்பாலும் தடைசெய்ய முடியாதென்பது நிச்சயம். ஏனெனில் அவர்கள் ஈச்வரனுடைய அனுகூலத்தன்மை யடைந்த வேதியர்களால் ரக்ஷிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களிடம் பராக்ரமமானது ஸுகத்தைக் கொடாது. 16

ஓ தேவி! ஆயினும் உனது வ்ரதானுஷ்டானத்தால் ஸந்தோஷமடைந்த என்னுடைய உபாயத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். என்னைப் பூஜிப்பது இச்சித்தபடி பயனடைவதற்குக் காரணமாகையால், அது வேறுவிதமாக ஆகாது. 17

புத்ரர்களை ரக்ஷிப்பதற்காகப் பயோவ்ரதத்தைச்செய்து நீ என்னைப் பூஜித்திருக்கிறாய். குணங்களைச் சார்ந்து ப்ரேரணை யடைந்த நான் காச்யபரின் தவத்தில் நிலைபெற்று என்னுடைய அம்சத்துடன் உனக்குப் புத்ரனாகி உன் குமாரர்களை ரக்ஷிக்கிறேன். 18

ஏ கல்யாணி! பதி, தேவரூபத்துடனிருப்பதாக என்னைபாவித்து கல்மஷமில்லாத காச்யப ப்ரஜாபதியாகிய பதியை அனுஸரித்திரு. 19

𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑍀𑌯𑌤 ।
𑌅𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ॥ 21

𑌉𑌪𑌾𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌵𑍈 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌤𑌦𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 22

𑌸𑍋𑌽𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌚𑌿𑌰𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌿𑌲𑌃 ॥ 23

𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍁𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀 ॥௨௦॥ 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 ॥௨௧॥ 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌵𑌿𑌤𑌥𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌅𑌮𑍋𑌘𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 ॥௨௨॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑌿𑌲𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌘𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌾𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௩॥ 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌧𑌿𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌸𑍀𑌵𑍇

தேவரஹஸ்யமான இவ்விஷயத்தை எந்த விதத்திலும் யாருக்கும் சொல்லக்கூடாது. ஏ தேவி தேவரஹஸ்யமானது நன்ருய் ரக்ஷிக்கப்படுமானுல் எல்லாம் ஸித்தியாம். 20

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிருர்.

பகவான் இவ்விதமுரைத்து அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தானமடைந்தார். ஓ ப்ரபுவாகிய ராஜனே! அதிதியானவள், துர்லபமான விஷ்ணுவின் ஜன்மத்தைத் தன்னிடமடைந்து, மிகுந்த பக்தியுடன் க்ருதார்த்தையானவள் போலப் பதியை அடைந்தாள். வீணுகாத ஞானமுடைய அந்தக் காச்யபர் தம்மிடம் விஷ்ணுவின் அம்சம் ப்ரவேசித்த வரலாற்றைத் தவத்தின் உபாயத்தால் அறிந்தார். 21—22

ஓ ராஜனே! வாயு தாருவில் (கட்டை) அக்னியை உண்டு பண்ணுவது போல் கச்யபர் ஸாவதான மனதுடன் தவத்தால் வெகுகாலமாகத்தேடிய வீர்யத்தை அதிதியிடம் உபயோகித்தார். 23

வாயுஎங்கும் ஸமமாயினும் அதனுல் மரம் ஒன்றிேனுடொன்றுராயும்போது வனத்தைப் பொசுக்கும் அக்னியை உண்டாக்குவதுபோல், கச்யபர் புத்ரர்களிடம் பேதமில்லாதவராயினும் அஸுரர்களை அடக்க வீர்யத்தை வைத்தார் என்பதாம்.

அதித்யாதிஷ்டிதம் கர்பம் பகவந்தம் ஸநாதநம் ।
ஹிரண்யகர்போ விஜ்ஞாய ஸமீடே ப்ரஹ்மநாமபி: ॥ 24

॥ ப்ரஹ்மா ॥

ஜயோருகாய பகவந்நுருக்ரம நமோ(அ)ஸ்து தே ।
நமஸ்தே ப்ருஶ்நிகர்பாய வேதகர்பாய வேதஸே ॥
த்ரிணாபாய த்ரிப்ருஷ்டாய ஶிபிவிஷ்டாய விஷ்ணவே ॥ 25

த்வமாதிரந்தோ புவநஸ்ய மத்யம்
அநந்தஶக்திம் புருஷம் யமாஹு: ।
காலோ பவாநாக்ஷிபதீஶ விஶ்வம்
ஸ்ரோதோ யதாந்த: பதிதம் கபீரம் ॥ 26

துஷ்டாவ ॥ 24 ॥ ஜயேதி ॥ ஆதாவேவ பூர்வஸ்மிந் ஜந்மநி ப்ருஶ்நிரிதி நாமகஸ்யா: கர்பாய ஸகர்பாய வேதா கர்பே யஸ்ய யத்வா வேதாநாம் கர்பாய வேதஸே ப்ரகாஶநாயேத்யர்த: । த்ரயோ லோகா நாபௌ யஸ்ய ஸ: த்ரிணாப: தத்வத்த்ரயாணாம் லோகாநாம் ப்ருஷ்டே உபரிஸ்திதாய ஶிபி ஶப்தேந பஶவோ ஜீவா: தேஷ்வந்தர்யாமிதயா ப்ரவிஷ்டாய "யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு: பஶவஶ்ஶிபிர்யஜ்ஞ ஏவ பஶுஷு ப்ரதிதிஷ்டதி" இதி ஶ்ருதே: யத்வா ஶிபயோ ரஶ்மயஸ்தேஷ்வாவிஷ்டாயேத்யர்த:। ததாபி விஷ்ணவே வ்யாபிநே॥ 25॥ த்வமிதி॥ அந்த: பதிதம் த்ருணாதி யதா கம்பீரம் ஸ்ரோத: ஆக்ஷிபதி ஆகர்ஷதி ததா காலாத்மா பவாந் விஶ்வமாக்ஷிபதி ॥ 26 ॥ த்வமிதி ॥ ப்ரஜாநாம்

அதிதியின் கர்ப்பத்தை அடைந்த ஸநாதனராகிய பகவானை அறிந்து ப்ரும்ஹதேவர், ப்ரும்ஹத்தை விளக்கும் பெயர்களால் ஸ்தோத்ரம் செய்கிறார். 24

ப்ரம்ஹா துதிக்கிறார்.

பெரியோர்களால் கானம் செய்யப்படும் ஓ பகவானே! ஜயமடையவேண்டும். ஓ உருக்ரம! உமக்கு நமஸ்காரம் (முன் அவதாரத்தில்) ப்ருச்னி என்ற ஸ்திரீக்குப் பிறந்தவரும், வேதங்களில் ப்ரகாசிப்பவரும், வேதஸ்ஸும், மூவுலகையும் நாபியிலுடையவரும், மூவுலகுக்கு மேலிருப்பவரும், ஜீவன்களிடம் ப்ரவேசித்தவரும், வ்யாபகருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 25

ஓ ஈச! நீர் உலகத்திற்கு ஆதியும், மத்தியும் அந்தமுமாகிறீர். உம்மை வெகு சக்திகளுடைய புருஷரெனக் கூறுகிறார்கள். "ஆழமான ப்ரவாஹமானது தன்னிடம் விழுந்ததை இழுப்பதுபோல்" காலரூபியாகிய நீர் உலகத்தை இழுக்கிறீர். 26

த்வம் தேவ ப்ரஜாநாம் ஸ்தாவரஜங்கமாநாம்
ப்ரஜாபதீநாமபி ஸம்பவிஷ்ணு: ।
திவௌகஸாம் தேவ திவஶ்ச்யுதாநாம்
பராயணம் நௌரிவ மஜ்ஜதோऽப்ஸு ॥ 27

இதி ஶ்ரீமத்பாகவதே அஷ்டமஸ்கந்தே
ஸப்ததஶோऽத்யாய:.

ப்ரஜாபதீநாம் ச த்வமேவ ஸம்பவிஷ்ணு: உத்பாதநஶீலோऽஸி அயம்பாவ: நகேவலம் மத்புத்ரஸ்ய தவஜந்மாதிஸம்பவ: கிம் து தேவாநாம் பராஶ்ரய ஏவ ந தத்ராபி ஸாபத்நாயாநாம் அதஸ்தாந் ஸமுத்பூதாந் பாநஃ ஸமுத்ஸ்தாபயேதி॥ ௨௭॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் ஸப்ததஶாத்யாயவ்யாக்யா.

ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்கும், ப்ரஜைகளுக்கும், ப்ராஜாபதிகளுக்கும் நீர்தாம் உற்பத்தி காரணமாகிறீர். ஓ தேவ! ஜலத்தில் ஆழ்பவனுக்கு ஓடம்போல ஸ்வர்க்கத்தினின்று நழுவியதேவர்களை முக்யமாக ரக்ஷிக்கவேண்டும். 27

17-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌭𑍂𑌰𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌗𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌚𑌕𑍍𑌰𑌃
𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌨𑌲𑌿𑌨𑌾𑌯𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥ 1

𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑍋 𑌝𑌷𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲
𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌵𑌲𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸
𑌤𑍍𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌗𑍁𑌣𑌚𑌾𑌰𑍁𑌨𑍂𑌪𑍁𑌰𑌃 ॥ 2

𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑌵𑌿𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 𑌬𑌲𑍇𑌃 ।
𑌮𑌖𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌣𑍁 𑌵𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌭𑍂𑌵𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌭𑍂𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌗𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 [illegible] 𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃॥௧॥ 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌝𑌷𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌮𑌕𑌰𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌉𑌲𑍍𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌲𑌯𑍈𑌰𑌙𑍍𑌗𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑍋𑌲𑍍𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨ ॥ 𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌤𑌿॥

18-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு ப்ரும்ஹாவால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட செய்கையையும் வீர்யத்தையு முடைய பகவான் அதிதியிடம் உண்டானார். அந்த ஈசன் மரணமும், ஜன்மமு மில்லாதவர்; நான்கு புஜங்களுடையவர்; சங்கு, கதை, பத்மம், சக்ரம் இவைகளுடையவர்; பீதாம்பரர்; பத்மம்போல அகன்ற நேத்ரங்களுடையவர்; ச்யாமள வர்ணர்; நிர்மலர்; மகரகுண்டலங்களின் காந்தியால் ப்ரகாசிக்கும் ஸ்ரீ பொருந்திய முகாரவிந்தமுடையவர்; ஸ்ரீவத்ஸத்தை மார்பிலுடையவர்; கங்கணங்களாலும், தோள்வளைகளாலும் விளங்கும் கிரீடம் அரைநூல்மாலை, ஹாரம், தண்டை இவைகளுடையவர்; வண்டுக் கூட்டங்களின் சப்தமுடையதும் நிர்மலமுமான வனமாலை தரிக்கப்பெற்றவர்; தம்மிடமுள்ள காந்தியால்

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌤𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌾
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌃 ॥ 3

𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌶𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌋𑌤𑌵𑍋 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾
𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌜𑌹𑍃𑌷𑍁𑌰𑍍𑌨𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 ॥ 4

𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑌿𑌜𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ 5

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌗𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ 6

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌨𑌮𑌾𑌲𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌗𑌤𑌂 𑌤𑌮𑌃 ॥3॥ 𑌦𑌿𑌶 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥4॥ 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑌮𑌯𑌮𑌾𑌹 — 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌦𑍍𑌰𑌪𑌦𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 "𑌅𑌭𑌿𑌜𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌷𑌾𑌢𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌯𑌾" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 । 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌹𑌦𑍋𑌷𑌾𑌪𑌹𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥5॥ 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂𑌦𑌿𑌨𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍 𑌸𑌾 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥6॥ 𑌶𑌂𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 ।

கச்யபரின் கிருஹத்தில் உள்ள இருளைப்போக்குகிறவர்; கழுத்தில் கௌஸ்துபமுடையவர்; புருஷர்; விஷ்ணு. 1—3

அப்பொழுது திசைகளும் ஸரஸ்களும், நிர்மலமாயின. ப்ரஜைகள் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். ருதுக்கள் குணங்களுடையவைகளாயின. ஸ்வர்க்கம், அந்தரிக்ஷம், பூமி, தேவர்கள், கோக்கள், வேதியர்கள், பர்வதங்கள் இவர்கள் நன்றாய் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். 4

பாத்ரபத மாஸத்தில், ச்ரவணத்வாதசியில் அபிஜித் முகூர்த்தத்தில் பகவான் தோன்றினர். நக்ஷத்ரங்கள் க்ரஹங்கள் முதலிய யாவும் இவருடைய ஜன்மத்தை உதாரமாகச் செய்தன. 5

அந்த த்வாதசியில் பகலில் ஸூர்யன் ப்ரகாசித்தான். விஷ்ணு அவதாரமான த்வாதசியானது விஜயை என்று சொல்லப்படுகிறது. 6

𑌶𑌂𑌖𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌦𑌂𑌗𑌪𑌣𑌵𑌾𑌨𑌕𑌾𑌃 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 7

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍋𑌽𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾 𑌜𑌗𑍁𑌃 ।
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌨𑌵𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯𑌃 ॥ 8

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌭𑍁𑌜𑌗𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ 9

𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌃 ।
𑌅𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍 ॥ 10

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂
𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌮𑌾𑌪 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹 𑌜𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ 11

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌯𑍁𑌧𑍈
𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑌾𑌰𑌯𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃 ।

𑌶𑌂𑌖𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 [illegible] 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ௭ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌨𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌵𑌾𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௮ ॥ ௧௧ ॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌮𑌨𑍋 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 [illegible]

சங்கும், துந்துபியும் முழங்கின. ம்ருதங்கம், பணவம், ஆனகம் இவைகளும் முழங்கின. விசித்ரமான வாத்யங்களின் சப்தமும் நன்ருய் உண்டாயிற்று. அப்ஸரஸ்திரீகள் ப்ரீதியுடன் நர்த்தனம் செய்தார்கள். கந்தர்வ ச்ரேஷ்டர்கள் கானம் செய்தார்கள். முனிவர்கள் ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள். மனுக்கள், பித்ருக்கள், அக்நிகள், ஸித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், கிம்புருஷர்கள், கின்னரர்கள், சாரணர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், கருடர்கள், நாகச்ரேஷ்டர்கள், தேவ பரிவாரங்கள் யாவரும் கானம் செய்தும், கொண்டாடியும் நர்த்தனம் செய்தும் அதிதியின் ஆச்ரமத்தில் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். 7—10

அதிதிதேவியானவள், தன் கர்ப்பத்தில் உதித்தவரும் தன் யோக மாயையால் தேஹத்தை க்ரஹித்தவருமாகிய அந்தப் பரமபுருஷரைப் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்து ஸந்தோஷங்கொண்டாள். காச்யபரும் ஆச்சர்யமடைந்து ஜயிக்கவேண்டுமென்று கூறினர். 11

அவ்யக்தசித்ரூபரும், அற்புதமான நடத்தையுடையவருமாகிய ஹரியானவர் காந்தி, ஆபரணம், ஆயுதங்கள் இவைகளுடையவராய் எந்த தேஹத்

𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸 𑌵𑌾𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌟𑍁𑌃
𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌟𑌃 ॥ 12

𑌤𑌂 𑌵𑌟𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌦𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 13

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑍋 𑌽𑌦𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥ 14

𑌦𑌦𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌕𑍌𑌪𑍀𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌶𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥ 15

𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌨𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍁𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 16

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌯 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌟𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍 ।
𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍁𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌤𑍀 ॥ 17

𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌟𑍁𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌸𑌂𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍋𑌚𑌤 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷𑌃 ॥ 18

[illegible] 𑌕𑌯𑍋𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌚 [illegible] 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥௧௨॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 ॥௧௩॥௧௪॥ 𑌦𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌃 ॥௧௫॥௧௬॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 ॥௧௭॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌟𑍁𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌸𑌂𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾

தைத் தரித்தாரோ அந்த தேஹத்துடன் தாய்தந்தையர் பார்த்திருக்க "நடன் போல்" வாமன வடிவத்துடன் (ப்ரும்ஹசாரி)யாக ஆயினர். 12

இந்த வாமன பிர்ம்ஹசாரியைப் பார்த்து மஹரிஷிகள் ஸந்தோஷமடைந்து கச்யப ப்ரஜாபதி முன்னிலையில் (ஜாதகர்மம் முதலிய) கர்மங்களைச் செய்தார்கள். 13

உபனயனம் செய்யப்பெற்ற வாமனருக்கு, ஸூர்யன் ஸாவித்திரியை உபதேசம் செய்தார். ப்ருஹஸ்பதி ப்ரும்ஹ ஸூத்ரத்தைக் கொடுத்தார். கச்யபர் மேகலையைக்கொடுத்தார். பூமி க்ருஷ்ணாஜினத்தைக் கொடுத்தாள். வனங்களுக்குப் பதியாகிய ஸோமன் தண்டங்கொடுத்தார். தாய் கௌபீனத்தையும், வஸ்திரத்தையும் கொடுத்தாள். லோகனாதனுக்கு ஆகாயம் குடை கொடுத்தது. ப்ரும்ஹா கமண்டலுவைக் கொடுத்தார். ஸப்தரிஷிகள் தர்ப்பங்களைக் கொடுத்தார்கள். ஓ மஹாராஜ! அழிவற்ற ஸ்வரூபமுடைய அச்யுதருக்கு ஸரஸ்வதி அக்ஷமாலை கொடுத்தாள். குபேரன் உபனயனம் செய்துகொண்ட அந்த பகவானுக்கு பிக்ஷாபாத்ரம் கொடுத்தான். அம்பிகையும், ஸதியும், பகவதியுமாகிய உமை பிக்ஷை கொடுத்தாள். இவ்விதம் வெகுமானிக்கப்பட்டவரும், ச்ரேஷ்டருமாகிய வாமன பிர்மஹசாரியானவர் ப்ரும்ஹதேஜஸ்ஸால் ப்ரும்ஹர்ஷிகள் நிறைந்த ஸபையை மிகவும் ப்ரகாசிக்கச் செய்தார். 14—18

ஸமித்தமாஹிதம் வஹ்நிம் க்ருத்வா பரிஸமூஹநம் ।
பரிஸ்தீர்ய ஸமப்யர்ச்ய ஸமித்பிரஜுஹோத் த்விஜ: ॥ 19

ஶ்ருத்வாஶ்வமேதைர்யஜமாநமூர்ஜிதம்
பலிம் ப்ருகூணாமுபகல்பிதைஸ்தத: ।
ஜகாம தத்ராகிலஸாரஸம்ப்ருதோ
பாரேண காம் ஸந்நமயந் பதே பதே ॥ 20

தம் நர்மதாயாஸ்தட உத்தரே பலே-
ர்ய ருத்விஜஸ்தே ப்ருகுகச்சஸம்ஜ்ஞகே ।
ப்ரவர்தயந்தோ ப்ருகவ: க்ரதூத்தமம்
வ்யசக்ஷதாராதுதிதம் யதா ரவிம் ॥ 21

த ருத்விஜோ யஜமாந: ஸதஸ்யா
ஹதத்விஷோ வாமநதேஜஸா ந்ருப ।
ஸூர்ய: கிலாயாத்யுத வா விபாவஸு:
ஸநத்குமாரோ(அ)த திதருக்ஷயா க்ரதோ: ॥ 22

[illegible] ॥ १८ ॥ [illegible] ஶ்ருத்வேதி। யஜமாநம் யஜந்தம் ப்ருகூணாம் ப்ருகுபி: உபகல்பிதை: ப்ரவர்திதை: அகிலேந ஸாரேண பலேந ஸம்ப்ருத: ஸம்பூர்ண: ॥ २० ॥ தமிதி । நர்மதாயா உத்தரதடே ப்ருகுகச்சஸம்ஜ்ஞகே க்ஷேத்ரே க்ரதூத்தமம் ப்ரவர்தயந்த: யே பலேர்ருத்விஜோ ப்ருகவ: தம் வ்யசக்ஷத அபஶ்யந் । ஆராத் ஸமீபே உதிதம் ரவிமிவ ॥ २१ ॥ த இதி । [illegible] ॥ २२ ॥ [illegible]

ப்ரபுவாகிய வாமனர் அக்நியை ப்ரதிஷ்டை செய்து ஜ்வாலையுண்டுபண்ணி பரிஸ்தரணம்போட்டு பூஜித்து ஸமித்துக்களால் ஹோமம் செய்தார். 19

ப்ருகு வம்சத்தவர்களால் நடைபெறும் அச்வமேதங்களால் யஜமானனுகிய பலி பெருமையுடன் பூஜிப்பதைக் கேட்டு மேன்மை முதலிய யாவும் நிறைந்த வாமனர் ஒவ்வொரு அடி வைக்குந்தோறும் பாரத்தால் பூமி வளைய யாகசாலை வந்தார். 20

அப்பொழுது நர்மதா நதியின் வடகரையில் ப்ருகுவத்ஸம் என்ற க்ஷேத்ரத்தில் பலிக்குச் சிறந்த யாகத்தை நடத்திவைக்கும் ரித்விக்குகளாகிய ப்ருகுக்கள் "ஸமீபத்தில் உதயமான ஸூர்யனைப்போல்" வாமனரைப் பார்த்தார்கள் 21

ஓ ராஜனே! ரித்விக்குகள், யஜமானன், ஸபையோர்கள் யாவரும் வாமனருடைய தேஜஸ்ஸால் ஒளிமழுங்கி யாகத்தைப் பார்க்க விருப்பத்தால் ஸூர்யன் வருகிறானே அல்லது அக்நியோ, அல்லது ஸநத்குமாரர் வருகிறாரோ என்றையுற்றனர். 22

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌷𑍍𑌵𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾
𑌵𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌃 ।
𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌜𑌲𑌂 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌂
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌮𑍇𑌧𑌵𑌾𑌟𑌮𑍍 ॥ 23

𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇𑌖𑌲𑌯𑌾 𑌵𑍀𑌤𑌮𑍁𑌪𑌵𑍀𑌤𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌜𑌟𑌿𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌣𑌵𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ 24

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌭𑍃𑌗𑌵𑌃 𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌹𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 25

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌯𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌸𑌨𑌮𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 ॥ 26

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌃 ।
𑌅𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 27

𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑌵𑌾𑌟𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌮𑍌𑌞𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌾𑌜𑌿𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌵𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑌜𑌿𑌨
𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ॥
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌹𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿

இவ்விதம் சிஷ்யர்களுடன் ப்ரபுக்கள் பலவிதமாக ஊகிக்கும்பொழுது பகவானாகிய வாமனர், தண்டத்துடன் கூடிய குடையையும், ஜலத்துடன் கூடிய கமண்டலுவையும் தரித்து அச்வமேத யாகசாலையிற் ப்ரவேசித்தார். 23

முஞ்சம் என்ற த்ருணங்களால் ஏற்பட்ட மேகலை யணிந்தவரும், உப வீதம் போல் மான்தோலையே உத்தரீயமாக அடைந்தவரும், ஜடைகளைத் தரித்தவரும், வாமனரும், மாயாவியும் வேதியருமாகிய விஷ்ணு ப்ரவேசிக்கும் பொழுது ப்ருகுக்கள் சிஷ்யர்களுடனும், அக்னிகளுடனும் பார்த்தார்கள். அவருடைய தேஜஸ்ஸால் தமதொளி மங்கியவர்களாகி எழுந்து (பூஜிப்பதற்காக) வரவேற்றார்கள். 24-25

யஜமானகிய பலி பார்ப்பதற்குரியவரும், மனத்துக்கு த்ருப்தியையுண்டாக்குகிறவரும், ரூபத்திற்குத் தகுதியான அவயவங்களுடைய வருமாகிய வாமனரைப் பார்த்து மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து அவருக்கு ஆஸனம் கொடுத்தான். 26

பலியானவன் பிறகு நல்வரவை விசாரித்துக் கொண்டாடி பகவானுடைய பாதங்களை அலம்பிப் பற்றெழிந்து மனத்துக்கு த்ருப்தியாகும்படி பூஜித்தான். 27

தத்பாதசௌசம் கலிகல்மஷாபஹம்
ஸ தர்மவின் மூர்த்ன்யததாத் ஸுமங்கலம் ।
யத்தேவதேவோ கிரிஶஶ்சந்த்ரமௌலிர்
ததார மூர்த்னா பரயா ச பக்த்யா ॥ 28

॥ பலி: ॥

ஸ்வாகதம் தே நமஸ்துப்யம் ப்ரஹ்மன் கிம் கரவாம தே ।
ப்ரஹ்மர்ஷீணாம் தப: ஸாக்ஷான் மன்யே த்வார்ய வபுர்தரம் ॥ 29

அத்ய ந: பிதரஸ்த்ருப்தா அத்ய ந: பாவிதம் குலம் ।
அத்ய ஸ்விஷ்ட: க்ரதுரயம் யத்பவானாகதோ க்ருஹான் ॥ 30

அத்யாக்னயோ மே ஸுஹுதா யதாவிதி
த்விஜாத்மஜ த்வச்சரணாவநேஜனை: ।
ஹதாம்ஹஸோ வார்பிரியம் ச பூரஹோ
ததா புனீதா தனுபி: பதைஸ்தவ ॥ 31

பாதசௌசம் பவித்ரமஸ்யாதி ॥ 28 ॥ ஸ்வாகதமிதி । ஹே ஆர்ய த்வாம் ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மர்ஷீணாம் தபஏவ வபுர்தரம் மன்யே ॥ 29 ॥ அத்யேதி । ஹே த்விஜாத்மஜ த்வச்சரணாவநேஜனைர்வாரிபிர்ஹதாம்ஹஸோ யஸ்யாஸ்தஸ்யா மே பூர்புனீதா பவித்ரீக்ருதா ॥ 31 ॥

தனக்குரிய தர்மங்களை யறிந்த பலி கலியின் கல்மஷத்தைப் போக்குவதும், மிகவும் மங்களமுமாகிய பகவானுடைய பாத ஜலத்தைச் சிரஸில் தரித்தான். இந்த பாதஜலத்தைக் கைலாஸவாஸியும், தேவதேவரும், சந்திரசேகருமாகிய பரமசிவனும் மிகுந்த பக்தியுடன் சிரஸால் தாங்கினர். 28

பலி கூறுகிறான்.

ஓ ப்ராம்ஹண! உமது வரவு நல்வரவாகுக. உமக்குச் செய்ய வேண்டியது என்ன ? உமக்கு நமஸ்காரம்! ஓ மஹானே! ப்ரும்ஹர்ஷிகளுடைய தவமே சரீரத்துடன் வந்திருப்பதாக உம்மை நினைக்கிறேன். 29

இப்பொழுது நீர் எங்களுடைய க்ருஹம் வந்தமையால் எங்களுடைய பிதிர்க்கள் இப்பொழுது த்ருப்தி யடைந்தார்கள். இப்பொழுது எங்களுடைய வம்சமானது பரிசுத்தமாயிற்று. இப்பொழுது இந்த யாகமானது நன்றாய் பூஜிக்கப்பட்டதாயிற்று. 30

ஓ ப்ராம்ஹண குமார! உம்முடைய பாதங்களை, அலம்பிய தீர்த்தத்தால் கல்மஷம் நீங்கிய என் அக்னிகள் இப்பொழுது விதிப்படி நன்றாய் பூஜிக்கப்பட்டன. உம்முடைய ஸூக்ஷ்மமான அடிகளால் இந்த பூமியானது அவ்விதமே பரிசுத்தமாயிற்று. 31

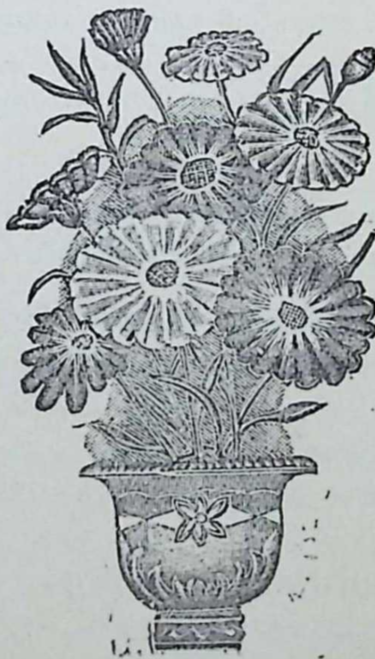
யஜ்ஞவாநு வாஂஹதி தஜ வ்ருதீஜ்ஜெ
　　கவாடயி-ழநம் விவுவஸாதா நாதகஃயெ ।
மாம் காஂவ நம் மாணவஆயம யாஉ
　　உூஷ்டஂ தயாஷஉயம வா விவு கநூ ।
ஜாஉாநு வஸூஜாஂவஸமாநு மஜாநா
　　ரயொதஉாநஹழதஉ வுதீஜ்ஜெ ॥　　　32

ஐதி ஸ்ரீஉஹாமவதெ கஷஉஸ்கந்யெ
கஷ்டாஜமொஉயூாயஃ.

யஜ்ஞூதி। ஒஉதஃ வுதீஜ்ஜுறாணமொ ஜஹுதவெ-ஹஜ்யதஉ ॥௩௨॥
ஐதி ஹாவாயநீவிகாயாம் கஷ்டாஜஸாயூாயவூாவூா.

ஓ ப்ராம்ஹண குமார! எதெதை நீர் விரும்புகிறீரோ அவைகளை என்னிடம் க்ரஹித்துக் கொள்ளலாம். உம்மை அபேக்ஷயுடையவர் என்றெண்ணுகிறேன். மிகவும் பூஜிக்கத்தக்க ஓ வேதியரே! கோ, (பசு) ஸ்வர்ணம், குணங்களுடைய இருப்பிடம், ருசியுள்ள அன்னம், அல்லது கன்னிகை, உயர்வான க்ராமங்கள், குதிரைகள், யானைகள், உயர்ந்த ரதங்கள் இவைகளை என்னிடம் க்ரஹித்துக் கொள்வீராக.　　　32

18-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

अथैकोनविंशाध्याय प्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

इति वैरोचनेर्वाक्यं धर्मयुक्तं स सूनृतम्।
निशम्य भगवान् प्रीतः प्रतिनन्द्येदमब्रवीत्॥ 1

॥ श्रीभगवान् ॥

वचस्तवैतज्जनदेव सूनृतं
कुलोचितं धर्मयुतं यशस्करम्।
यस्य प्रमाणं भृगवः साम्पराये
पितामहः कुलवृद्धः प्रशान्तः॥ 2

न ह्येतस्मिन् कुले कश्चिन्निःसत्त्वः कृपणः पुमान्।
प्रत्याख्याता प्रतिश्रुत्य यो वादाता द्विजातये॥ 3

एकोनविंशे तु हरिणा याचिते च पदत्रये।
प्रतिश्रुते च बलिना जातं शुक्रनिवारणम्॥
यथा, [illegible] भगवता स बलिस्त्रिपदीं ददौ।
बाधनायोनविंशे [illegible] शुक्रेण वर्ण्यते॥
दातारः [illegible] स्वयं [illegible] प्रस्तोतावितम्।
[illegible] भिक्षुरिंशं भिक्षयणाह वामनः॥

तत्र वचस्त्वारभ्य [illegible] श्लोकैः। वचस्तवेति। हे जनदेव साम्पराये परलोकविषये [illegible] प्रमाणं प्रह्लादः प्रशान्तः [illegible] [illegible]॥३॥ नहीति। निःसत्त्वस्य लक्षणं यो द्विजातये यावकाय प्रत्याख्यातेत्यादि [illegible] कृपणस्य लक्षणं प्रयत्नं

---

19 - வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு மஹாபலி கூறியதும், தர்மமுடையதும், இனிமையுடையதுமாகிய வார்த்தையை பகவான் கேட்டு அன்புகூர்ந்து பின் வருமாறு சொல்லுகிறார். 1

ஸ்ரீ பகவான் கூறுகிறார்.

ஓ மஹாராஜா ! உம்முடைய இந்தச் சொல்லானது இனிமையாக இருக்கிறது. குலத்திற்குத் தக்க தர்மமுடையது, கீர்த்தியை உண்டாக்குவது, பரலோகத்திற் குரிய தர்மத்தில் உனக்கு ப்ருகுவம்சத்தார்களும், உன் வம்சத்தில் பெரியவரும், ஒழிவடைந்தவரும் பிதாமஹருமாகிய ப்ரஹ்லாதரும், த்ருஷ்டாந்தமாகிறார்கள். 2

இந்த வம்சத்தில் வேதியனைத் திரஸ்கரிக்கும் ஸத்வகுணமில்லாத புருஷனுமில்லை. ப்ரதிஞ்ஞை செய்து கொடாதவனாகிய கிருபண புருஷனு மில்லை. 3

𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌶𑌸𑌾𑌽𑌮𑌲𑍇𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌥𑍋𑌡𑍁𑌪𑌃 𑌖𑍇 ॥ 4

𑌯𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌗𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌃 ॥ 5

𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰 𑌆𑌗𑌤𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥ 6

𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌧𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌹𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ 7

𑌤𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 ।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑌾𑌲𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ॥ 8

𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍌 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵 ।
𑌅𑌤𑍋𑌽𑌹𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑌃 ॥ 9

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 ॥௪॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍁
𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑍁𑌲𑍇॥௪॥௫॥ 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑍇॥௯॥௮॥ 𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿।
𑌪𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌃॥௯॥ 𑌸𑌮𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌇𑌮𑌂 𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾

ஓ ராஜனே ! உங்களுடைய வம்சத்தில் யாசகனல் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டுத் தானம் செய்யவேண்டிய ஸமயத்தில் அதைச்செய்ய மனமில்லாதவர்களுமில்லை. யுத்தத்தில் பின்னடைகிறவர்களு மில்லை. ப்ரஹ்லாதன் நிர்மலமான யசஸ்ஸால் ஆகாயத்தில் சந்திரன்போல் ப்ரகாசிக்கிறான். 4

இந்த வம்சத்திற் பிறந்த ஹிரண்யாக்ஷன் கதாயுதமெடுத்துக் கொண்டு இந்த பூமியில் தனியே ஸஞ்சரித்து, ஒவ்வொரு வீரர்களிடத்திலும் திக்விஜய மடையவில்லையா ? 5

பூமியை உயர எடுப்பதற்கு வந்த விஷ்ணு ஹிரண்யாக்ஷனை வெகு ப்ரயா ஸப்பட்டு ஜயித்ததனல் அவனுடைய மிகுந்த வீர்யத்தை எண்ணி, தான் ஜய மடைந்ததாக நினைக்க வில்லையா? 6

ஹிரண்யாக்ஷனுடைய ப்ராதாவாகிய ஹிரண்யகசிபுவானவன் ஹிரண்யா க்ஷன் வதமடைந்ததைக் கேட்டுக் கோபமடைந்து ப்ராதாவை வதைத்தவனைக் கொல்லுவதற்காக விஷ்ணுவினிடம் சென்றான். 7

காலமறிந்தவரும், மாயாவிகளுக்குள் சிறந்தவருமாகிய விஷ்ணு யமனைப் போல் சூலாயுதத்துடன் வரும் ஹிரண்யகசிபுவைப் பார்த்து ஆலோசிக்கிறார்.

நான் எங்கெங்கு செல்லுகிறேனே அங்கெல்லாம் "ப்ராணிகளுக்கு ம்ரு த்யு போல" இவ்வஸுரன் வருகிறான். ஆகையால் வெளிநோக்க முடைய ஹிர ண்யகசிபுவின் மனத்தை அடைகிறேன். 9

ஏவம் ஸ நிஶ்சித்ய ரிபோ: ஶரீர-
மாதாவதோ நிர்விவிஶேऽஸுரேந்த்ர: ।
ஶ்வாஸாநிலாந்தர்ஹிதஸூக்ஷ்மதேஹ-
ஸ்தத்ப்ராணரந்த்ரேண விவிக்நசேதா: ॥ 10

ஸ தந்நிகேதம் பரிம்ருஶ்ய ஶூந்ய-
மபஶ்யமாந: குபிதோ நநாத ।
க்ஷ்மாம் த்யாம் திஶ: கம் விவராந் ஸமுத்ராந்
விஷ்ணும் விசிந்வந் ந ததர்ஶ வீர: ॥ 11

அபஶ்யந்நிதி ஹோவாச மயாந்விஷ்டமிதம் ஜகத் ।
ப்ராத்ருஹா மே கதோ நூநம் யதோ நாவர்ததே புமாந் ॥ 12
வைராநுபந்த ஏதாவாநாம்ருத்யோரிஹ தேஹிநாம் ।
அஜ்ஞாநப்ரபவோ மந்யுரஹம்மாநோபப்ருஂஹித: ॥ 13

ஶ்வாஸேதி । ஏவம் ஸ நிஶ்சித்ய ஶ்வாஸாநிலே அந்தர்ஹித: ஸூக்ஷ்மோ தேஹோ யஸ்ய விவிக்நசித்தம் கம்பிதம் சேதோ யஸ்ய அந்தர்ஹிதத்வாதிதி வா ஸம்பந்த: ॥ ௰ ॥ ஸ இதி । நந்வந்த: ப்ரவிஷ்டவாந் ॥ ௧௧ ॥ அபஶ்யந்நிதி । புமாந் யத: ஸம்ஸாராந்நாவர்ததே தத்தாமைவ நூநம் கத: நித்யம்ருத்யுர்க்காதிதி பாவ: ॥ ௧௨ ॥ ஏவம் ப்ராத்ருவதஜந்யம் விஷ்ணௌ வைரம் [illegible] தஸ்யாப்யுத்பத்தௌ [illegible] நுபந்தஸ்ய அஸ்ய அயம் [illegible] வைராநுபந்த இதி । வைரா

இவ்விதம் முகுந்தன் நிச்சயம் செய்துகொண்டு எங்கும் சென்று கொண்டிருக்கும் சத்ருவின் சரீரத்தில அவனுடைய மூச்சுக் காற்றில் மறைந்து ஸூக்ஷ்ம தேஹத்துடன் நாஸிகையின் த்வாரத்திற் புகுந்து மிகவும் நடுங்கிய மனமுடையவராயினர். 10

வீரனாகிய ஹிரண்யகசிபு, வைகுண்டம் சென்று சூன்யமான அந்த இடத்தில் பகவானைப் பாராமல் கோபங்கொண்டு கர்ஜித்தான். பூமி, ஸ்வர்க்கம், திசைகள், ஆகாயம், பாதாளங்கள், ஸமுத்ரங்கள் இவைகளில் தேடியும் விஷ்ணுவைப் பார்க்கவில்லை. 11

பாராததனால் பின் வருமாறு சொல்லுகிறான். நான் இவ்வுலக முழுதும் தேடினேன்; என் ப்ராதாவை வதஞ் செய்த சத்ரு எவ்விடம் சென்றால் புருஷன் திரும்பானோ அங்குச்சென்றுள்ளான் நிச்சயம். 12

தேஹமுடையவர்களுக்கு மரண மடையும் வரையில் இவ்வளவு விரோத ஸம்பந்தமானது ஏற்படுகிறது. நான் என்ற கர்வத்தால், வ்ருத்தி யடைந்ததும், அஞ்ஞானத்தா லுண்டானதுமாகிய கோபமு முண்டாகிறது. 13

पिता प्रह्रादपुत्रस्ते तद्विद्वान् द्विजवत्सलः ।
स्वमायुर्द्विजलिङ्गेभ्यो देवेभ्योऽदात् स याचितः ॥ 14

भवानाचरितान् धर्मानास्थितो गृहमेधिभिः ।
ब्राह्मणैः पूर्वजैः शूरैरन्यैश्चोद्दामकीर्तिभिः ॥ 15

तस्मात्त्वत्तो महीमीषद्वृणेऽहं वरदर्षभात् ।
पदानि त्रीणि दैत्येन्द्र संमितानि पदा मम ॥ 16

नान्यत्ते कामये राजन् वदान्याज्जगदीश्वरात् ।
नैव प्राप्नोति वै विद्वान् यावदर्थप्रतिग्रहः ।
अधिकं योऽभिकाङ्क्षेत स स्तेनो दण्डमर्हति ॥ 17

ननु बहवः दातारः [illegible] देहिनां देहनिमित्तानि [illegible] यतः अज्ञानप्रभवः अज्ञाननिवृत्तः प्राक् [illegible] ॥१३॥ पितेति। [illegible] द्विजवेषधारिणो देवा एते इति जानन्नपि याचितः सन् स्वीयमायुर्देवेभ्योऽदात् ॥१४॥१५॥ तस्मादिति। मम पदा संमितानि त्रीणि [illegible] ॥१६॥ नान्यदिति। यावदर्थमेव प्रतिग्रहो यस्य सः ॥१७॥ [illegible] —इति। तथा च

ப்ரஹ்லாதனுக்குப் புத்ரனும், உனக்குப் பிதாவும், விஷ்ணுபக்தனுமாகிய விரோசனன் தன்னை யாசித்தவர்களும் வேதிய வேஷங்கொண்டவர்களுமாகிய தேவர்களுக்கு, அவர்களைத் தேவர்களென்று அறிந்திருந்தும் தன்னுயுளைக் கொடுத்தான். 14

நீயும் க்ருஹஸ்தர்களாகிய ப்ராம்ஹணர்களாலும், முன்னுண்டானவர்களும் உயர்ந்த கீர்த்திவாய்ந்தவர்களுமாகிய மற்றுமுள்ள சூரர்களாலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட தர்மங்களை அனுஷ்டிக்கிறாய். 15

ஆகையால் ஒ அஸுர ச்ரேஷ்ட! வரம் கொடுப்பவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டனாகிய உன்னிடம் நான் சிறிது பூமியைக் கேட்கிறேன். என் பாதத்தினால் மூன்று அடி பூமியைக் கொடுக்க வேண்டும். 16

ஒ ராஜனே! கொடையாளியும், லோகப்ரபுவுமாகிய உன்னிடம் வேறு எதையும் நான் விரும்பவில்லை. வேண்டிய பொருளை க்ரஹிக்கும் வித்வான் அதிகமாக அடையமாட்டான். அதிகமாக விரும்புகிறவன் திருடனாகிறான். அவன் சிக்ஷைக் குரியவனே யாவன். 17

॥ 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌧𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 18

𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌪𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌦𑌾𑌶𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥ 19

𑌨 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌂 𑌵𑌟𑍋 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌮𑍇 ॥ 20

𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌮𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨𑍃𑌪 । 21

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌥 𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌾𑌲 𑌏𑌵 𑌅𑌬𑌾𑌲𑌿𑌶𑌮𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௮॥ 𑌅𑌬𑍁𑌧𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌶𑍁𑌷𑌂 𑌦𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌅𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑌦𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 ॥௧௯॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥௨௰॥ 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 ॥௨௧॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌨𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪

பலி கூறுகிறுன்.

ஓ ப்ராம்ஹண குமார! ஆச்சர்யம்; உமது சொற்கள் பெரியோர்களுக்கு ஸம்மதமானவைகளே யாம். நீர் சிறுவர்; வாலிபர்; சிறுவர்களின் புத்தி யுடையவராகிறீர். ஆகையால் உம்முடைய ப்ரயோஜனத்தை யுத்தேசித்து அபண்டிதராகிறீர். 18

உலகங்களுக்கு ஒரே ப்ரபுவும், தீவைக்கொடுப்பவனுமாகிய என்னைச்சொற்களால் கொண்டாடிப் புத்தி யில்லாமல் மூன்று அடி பூமியைக் கேட்கிறீர். 19

ஓ ப்ரம்ஹசாரியே! என்னை யடைந்த புருஷன் மறுபடி வேறிடம் யாசகம் செய்தல் கூடாது. ஆகையால் வ்ருத்திக்கு உபயோகமான பூமியை என்னிடம் நிச்சயமாக க்ரஹித்துக் கொள்ளும். 20

(பகவான் வாமனர் கூறுவது) ஓ ராஜனே! மூவுலகிலும் சிறந்த விஷயங்கள் எவ்வளவானாலும் அவையாவும் இந்திரிய ஜயமில்லாதவனைத் திருப்தி செய்விக்க முடியாதவைகளாகின்றன. 21

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌨𑌵𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌵𑌰𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ 22

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾 𑌵𑍈𑌣𑍍𑌯𑌗𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 23

𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍋𑌪𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 24

𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑍇𑌰𑍍𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌯𑍋𑌃 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 25

𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑌾𑌭𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌾𑌦𑌮𑍍𑌭𑌸𑍇𑌵𑌾𑌶𑍁𑌶𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌃 ॥ 26

𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ ௨௨ ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌗𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥ 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௪ ॥ ௨௫ ॥ 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌶𑍁𑌶𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 ॥ ௨௬ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 [illegible] 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌧𑍁

மூன்று அடி பூமியால் ஸந்தோஷமடையாதவன் ஏழுதீவுகளிலும்கொண்ட விருப்பத்தால் ஒன்பது வர்ஷங்களுடைய (ஒரு) தீவைக்கொடுத்தாலும் த்ருப்தியடையமாட்டான். 22

ஏழுதீவுகளுக்கும் அதிபதிகளாகிய வைன்யன், ந்ருகன் முதலிய அரசர்கள், பொருள்களாலும், காமங்களாலும் ஆசையின் முடிவை அடையவில்லை என்று நாம் கேள்விப்படுகிறோம். 23

தற்செயலாகக் கிடைத்ததைக் கொண்டு ஸந்தோஷமடைகிறவன் ஸுகமடைகிறான். மனத்தை ஜயிக்காதவனும், ஸந்தோஷ மில்லாதவனும் மூவுலகமும் கிடைக்கப்பெறினும் ஸுகமடையான். 24

பொருளிலும், காமத்திலும் ஸந்தோஷமடையாம லிருப்பதென்பது புருஷனுக்கு ஸம்ஸார ஹேதுவாகிறது. தற்செயலாகக் கிடைத்ததைக்கொண்டு ஸந்தோஷ மடைவது மோக்ஷமடைய ஹேதுவாகிறது. 25

தற்செயலாகக் கிடைத்ததைப் பெற்றுக் கொண்டு ஸந்தோஷடைகிற வேதியனுக்கு தேஜஸ்ஸானது வ்ருத்தியடைகிறது. ஸந்தோஷமடையாதபோது, ஜலத்தால் அக்கி அழிவதுபோல தேஜஸ்ஸானது அழிந்து விடுகிறது. 26

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑍃𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑌦𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌤𑍍 ।
𑌏𑌤𑌾𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ 27

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌜𑌲𑌭𑌾𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ 28

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌶𑌨𑌾 𑌅𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌜𑌾𑌨𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ॥ 29

॥ 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌏𑌷 𑌵𑍈𑌰𑍋𑌚𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ।
𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 ॥ 30

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌯𑌦𑌨𑌰𑍍𑌥𑌮𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 ।
𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌪𑌗𑌤𑍋𑌽𑌨𑌯𑌃 ॥ 31

𑌅𑌯𑌿 𑌭𑌵𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌵𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥27॥28॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃॥ 31 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌏𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥ 30 ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿

வரங்கொடுப்பவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டனுகிய ஓ ராஜனே ! ஆகையால் உம்மை மூன்று அடி மட்டிலுமே கேட்கிறேன். அதனுலேயே நான் ஸித்திபெற்றவனுவேன். பொருளானது ப்ரயோஜனமுள்ள வரையில் ஸுகமாகிறது. 27

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிருர்.

இவ்விதம் சொன்னவுடன் மஹாபலி புன்முறுவல் செய்து "வேண்டுமானதை க்ரஹிக்கலாம்" என்ருன். வாமனருக்குப் பூமியைக் கொடுப்பதற்காக ஜலபாத்ரத்தை எடுத்தான். 28

அறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவராகிய சுக்ரன் விஷ்ணுவின் விருப்பத்தையறிந்து அந்த விஷ்ணுவுக்குப் பூமியைக் கொடுக்கப் போகிறவனும், அஸுரச்ரேஷ்டனும், சிஷ்யனுமாகிய பலியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருர். 29

சுக்ரர் கூறுகிருர்.

ஓ விரோசன குமார ! இவர் பிரத்யக்ஷரும், பகவானும் அழிவற்றவருமாகிய விஷ்ணுவாகிருர்; கச்யபருக்கு அதிதியிடம் உண்டானவர்; தேவ கார்யத்துக்குச் சகாயம் செய்பவர். 30

நீ அனர்த்தத்தை அறியாமல் இவருக்கு ப்ரதிஜ்ஞை செய்தாய். அதை நான் உசிதமாக நினைக்கவில்லை. அஸுரர்களுக்குப் பெரும் அபாயம் ஏற்பட்டது. 31

ஏஷ தே ஸ்தா²நமைஶ்வர்யம் ஶ்ரியம் தேஜோ யஶ: ஶ்ருதம்।
தா³ஸ்யத்யாச்சி²த்³ய ஶக்ராய மாயாமாணவகோ ஹரி: ॥ 32

த்ரிபி⁴: க்ரமைரிமாம்ல்லோகாந் விஶ்வகாய: க்ரமிஷ்யதி।
ஸர்வஸ்வம் விஷ்ணவே த³த்த்வா மூட⁴ வர்திஷ்யஸே கத²ம் ॥ 33

க்ரமதோ கா³ம் பதை³கேந த்³விதீயேந தி³வம் விபோ⁴:।
க²ம் ச காயேந மஹதா தார்தீயஸ்ய குதோ க³தி: ॥ 34

நிஷ்டா²ம் தே நரகே மந்யே ஹ்யப்ரதா³து: ப்ரதிஶ்ருதம்।
ப்ரதிஶ்ருதஸ்ய யோऽநீஶ: ப்ரதிபாத³யிதும் ப⁴வாந் ॥ 35

ந தத்³தா³நம் ப்ரஶம்ஸந்தி யேந வ்ருத்திர்விபத்³யதே।
தா³நம் யஜ்ஞஸ்தப: கர்ம லோகே வ்ருத்திமதோ யத: ॥ 36

ஶ்ருதம் நாயிகம் தத்ராஹ — த்ரிபி⁴ரிதி। க்ரமதாமிதி சேத்தத்ராஹ ஸர்வ ஸ்வமிதி ॥33॥ ததா²பி ப்ரதிஶ்ருதம் ஸம்பாத³நீயமிதி சேத்தத்ராஹ த்³வாப்⁴யாம் க்ரமத இதி। ஏகேந பதே³ந ஹ்யேகம் க்ரமமாணஸ்ய த்ரயம்। தார்தீயஸ்ய த்ருதீயபத³ந்யாஸஸ்ய ॥34॥35॥ ததா²பி ஸர்வஸ்வதா³நாத் கீர்திர்ப⁴விஷ்யதீதி சேத்தத்ராஹ — ந தத்³தா³நமிதி। தபஶ்சைதைகாக்³ர்யம் கர்ம யஜ்ஞாதி³ ததஶ்ச தர்ஹி ப்ரதிஶ்ருத்யேதி கத²மந்ருதம் வாச்யம் தத்ராஹ த்³வாப்⁴யாம் ஸார்தை⁴: ஷட்³பி⁴: ॥36॥37॥ ஸ்த்ராவீதி। ஸ்த்ராவி ஸத்யாந்ருதவ்யவஸ்தா²யாம்

மாயாவிபாகிய இவர் உன்னுடைய ஸ்தானம், ஐச்வர்யம், ஸ்ரீ, தேஜஸ், பிரசித்தமான யசஸ் இவைகளை பலாத்காரமாக க்ரஹித்து இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப் போகிறார். 32

பிரபஞ்சத்தையே சரீரமாகக் கொண்ட இந்த பகவான் மூன்று அடிபால் இவ்வுலகங்களை அளக்கப் போகிறார். ஓ மூட! எல்லாவற்றையும் விஷ்ணுவிடம் கொடுத்து எவ்வாறு வஸிக்கப் போகிறாய்? 33

ஒரு பாதத்தினால் பூமியை அளப்பவரும், இரண்டாவதனால் ஸ்வர்க்கத்தை அளப்பவரும், பெரிய சரீரத்தால் ஆகாசமுழுதும் வ்யாபிப்பவருமாகிய ப்ரபுவுக்கு மூன்றாவது அடியைப்பதற்கு எவ்வாறு கதியேற்படும்? 34

ப்ரதிஜ்ஞை செய்ததைக் கொடாதவன் மரணமடைந்த பின்பு நரகத்தை யடைவான் என்று எண்ணுகிறேன். ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்ற உன்னால் முடியாது. 35

எந்த தானத்தால் வ்ருத்தியானது கெடுகிறதோ அதைத் தானமென்று பெரியோர்கள் புகழமாட்டார்கள். உலகத்தில் வ்ருத்தி யடைந்தவனுக்குத் தானம், யாகம், தவம், கர்மம் இவை யுண்டாகின்றன. 36

धर्माय यशसेऽर्थाय कामाय स्वजनाय च ।
पञ्चधा विभजन् वित्तमिहामुत्र च मोदते ॥ 37

अत्रापि बह्वृचैर्गीतं शृणु मेऽसुरसत्तम ।
सत्यमोमिति यत्प्रोक्तं यन्नेत्याहानृतं हि तत् ॥ 38

सत्यं पुष्पफलं विद्यादात्मवृक्षस्य गीयते ।
वृक्षेऽजीवति तन्न स्यादनृतं मूलमात्मनः ॥ 39

बह्वृचश्रुत्याह । अयमर्थः "ओमिति सत्यं नेत्यनृतम्" इत्यादिना सत्यानृतयोर्लक्षणपूर्वकं स्तुतिनिन्दाभ्यां सत्यं विहितम् अनृतञ्च निषिद्धम् [illegible] ॥ ३८ ॥ [illegible] सत्यमिति । सत्यं पुष्पफलं विद्यात् आत्मवृक्षस्य देहरूपस्य वृक्षस्य गीयते श्रुत्या [illegible] ॥ ३९ ॥ [illegible]

தர்மம், யசஸ், பொருள், காமம் இவைகளுக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்குமாகப் பொருளை ஐந்து பாகமாகப் பிரிப்பவன் இவ்வுலகிலும் பரலோகத்திலும் ஸந்தோஷமடைகிறான். 37

ஓ அஸுரச்ரேஷ்ட! (பொய் மெய்) என்ற இவ்விஷயத்தில் பஹ்வ்ருசங்கள் பின் வருமாறு கூறுகின்றன. அவைகளை என் முகமாகக்கேள். ஓம் என்று ஒப்புக் கொண்டு சொல்லப்பட்டது ஸத்யம். இல்லை என்று சொல்லுவது பொய்யாம். 38

தேஹமாகிய வ்ருக்ஷத்திற்கு ஸத்யத்தைப் புஷ்பமாகவும் பலனாகவும் அறியவேண்டும் என்று வேதம் கூறுகிறது. தேஹமானது இல்லையேல் புஷ்பமும், பலனும் உண்டாகா. தேஹத்திற்குப் பொய்யே மூலம். 39

𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷 𑌉𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌶𑍍𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍋𑌽𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ‖ 40

𑌪𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ‖ 41

𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌂𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ।
𑌅𑌥𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃 ‖ 42

𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍋𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌚 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 '𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸 𑌹𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌹𑌿 𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑌤𑍍𑌯𑌥𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌯𑌦𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷 𑌆𑌵𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌃 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌉𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑌦𑍇𑌦𑍍𑌦𑌯𑍇𑌤 𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿' 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ‖ 40 ‖ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌹𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌦𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ‖ 41 ‖ 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌵𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍀𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 '𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌦𑍋𑌮𑌿'𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍋𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍋𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃

வ்ருக்ஷமானது, 'வேரற்றுப் போனால் வாடி விரைவில் விழும். இவ்விதமே பொய்யை இழந்த தேஹமானது உடனே வாடும். ஸந்தேஹமில்லை. 40

ஓம் என்று கூறும் ஸத்யமானது அக்ஷரம் ப்ரயோஜனத்தை தாமதத்தில் க்ரகித்தடையக் கூடியது. ரிக்தமானது அபூர்ணம். ஆகையால் ஏதேனும் ஸத்யத்தைச் சொல்லுவானாயின் அந்தப் புருஷன் சூன்யனாக மாட்டான். 41

யாசகனுக்கு எல்லாவற்றையும் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டவன் தன்னுடைய காம ஸுகங்களுக்குத் தகுதியாக மாட்டான். இல்லை. என்ற பொய்யாகிய சொல்லானது பூர்ணமானது. பிறரின் பொருளைக் கவரக் கூடியது. 42

सर्वं नेत्यनृतं ब्रूयात्स दुष्कीर्तिः श्वसन्मृतः ।
स्त्रीषु नर्मविवाहे च वृत्त्यर्थे प्राणसङ्कटे ॥
गोब्राह्मणार्थे हिंसायां नानृतं स्याज्जुगुप्सितम् ॥ 43

इति श्रीमद्भागवते अष्टमस्कन्धे
एकोनविंशोऽध्यायः.

प्रोत्साहनमस्यादिति नेति यदनृतं वचः तत्तु पूर्णं अपूर्णत्वापादकम् अपात्रत्वमेतीति पकारस्यार्थः सूत्रेणोक्तमिति वदन्त्यस्यापूर्णत्वे अकृतित्वात् यो हि नित्यं दद्यात् किंचिदपि नास्तीति न किंचिद्दास्यामीति ब्रूते स हि तेनानृतेन परेषामपि नाकृतीति भावः ॥४२॥ ननु तर्हि अनृतसत्यत्वेऽपि सर्वथा वैयर्थ्यं स्यादित्याह-सर्वमिति। तथा च श्रुतिः 'अथैतत्पूर्णमभ्यात्मं यदोमिति सत्यं अनृतं नेति प्रतिपूर्वं वाचिकायाः कीर्तिर्जायते येनैनं श्रुत्वा हन्यादि'ति ॥ अतो वृत्ति सङ्कटादिषु अनृतं न दोषायेत्याह सार्धं श्लोकमाह-स्त्रीष्विति। स्त्रीषु प्रोत्साहनेन वशीकारेण नर्मणि परिहासे विवाहे च वराधि स्तुतौ गवां ब्राह्मणानां च हितार्थं हिंसायां च कस्यचित् प्राणत्राणायां तथा च याज्ञवल्क्यः। "वर्णिनां हि वधो यत्र तत्र साक्ष्यनृतं वदेदि"ति ॥ तथा च श्रुतिः ॥ "तस्मात्तामसमदद्यात्तामेन दद्यात्तत्त्वानृतेऽपि न करोती"ति॥४३॥

इति भावार्थदीपिकायां एकोनविंशोऽध्यायव्याख्या.

அதிதியை நோக்கி ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லுகிறவன் கெட்ட கீர்த்தி யடைவன்; உயிர்ப் பிணமாவன். ஸ்திரீகள், பரிஹாஸம், விவாஹம், வ்ருத்திரூபமான பயன், ப்ராணஸங்கடம், கோக்கள், ப்ராம்ஹணர்கள், ஹிம்ஸை இவைகளின் விஷயத்தில் ஏற்படும் பொய்யானது இகழ்ச்சியாகாது. 43

19-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌬𑌲𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥ 1

॥ 𑌬𑌲𑌿𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌯𑌶𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌬𑌾𑌧𑍇𑌤 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 2

𑌸 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌤𑌵𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 3

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋𑌽𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌮𑌲𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌋𑌤𑍇𑌽𑌲𑍀𑌕𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌰𑌮𑍍 ॥ 4

𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍁𑌲𑍍𑌲𑌙𑍍𑌘𑍍𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑌾𑌸 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇॥
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍀𑌤𑍋𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌵𑌚𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑍀𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑌾𑌽𑌵𑌦𑍍𑌧𑌤𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍॥

𑌟𑍀॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨 𑌬𑌾𑌧𑍇𑌤 𑌸 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿॥௨॥ 𑌸 𑌚𑍇𑌤𑌿॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 ॥௩॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—

20-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! குல குருவாகிய சுக்ரரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட யஜமானனுகிய பலி, ஒரு க்ஷணப்பொழுது மௌனமாக இருந்து ஸாவதானத்துடன் குருவிடம் சொல்லுகிறான். 1

பலி கூறுகிறான்.

எந்த தர்மமானது பொருள், காமம், யசஸ், வ்ருத்தி இவைகளை எப்பொழுதும் பாதியாதோ அதுதான் கிருஹஸ்தர்களின் தர்மம் என்று மஹிமையுள்ள நீர் சொன்னது ஸத்யமேயாம். 2

ப்ரஹ்லாதன் பரம்பரையினுதித்த நான் ப்ராம்ஹணனை யுத்தேசித்துக் கொடுக்கிறேனென்று ப்ரதிஞ்ஞை செய்ததைப் பொருளில் லோபங்கொண்டு 'வஞ்சகன் போல்" எவ்விதம் நிராகரிப்பேன்? 3

ஸத்யத்தைவிட வேறு தர்மம் எதுவுமில்லை என்று இந்த பூமி கூறுகிறது. பொய்யில் ஆவலுடைய மானிடனைத் தவிர வேறு எல்லாவற்றையும் வஹிக்க நான் எண்ணுகின்றேன். 4

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 5

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥ 6

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌸𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌦𑌧𑍍𑌯𑌙𑍍𑌶𑌿𑌬𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌧𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ 7

𑌯𑍈𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌧𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ 8

𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 ॥ ௫ ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ ௬ ॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌨 𑌦𑍇𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍈𑌰𑌸𑍁𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌕𑍋𑌽𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌯𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌇𑌯𑌂 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 𑌉𑌪𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌹𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌲𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤

வேதியனை ஏமாற்றுவதினின்று நான் பயமடைவதுபோல நரகத்தினின்றும் நான் பயமடையவில்லை. தரித்திரத்தன்மையினின்றும் பயமடையவில்லை. கஷ்டத்திற்குக் கடலாகிய ஸ்தானத்தில் விழுவதற்தும் நான் பயமடையவில்லை. மரணத்திற்கும் பயப்படவில்லை. 5

பூமி முதலிய சகல வஸ்துவும் இவ்வுலகில், பரலோகமடைந்தவனைவிட்டு விடுகிறது. ‡ வேதியன் அந்தப் பொருளால் ஸந்தோஷமடையாவிட்டால் அதைக் கொடுப்பதில் என்ன பலனேற்படும்? 6

தத்யங் முனிவர், சிபிச்சக்ரவர்த்தி முதலிய ஸாதுக்கள் ப்ராணிகள் விட முடியாத ப்ராணன்களாலும் நன்மையைச் செய்திருக்கிறார்கள். பூமி முதலியவைகளைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டியது எது? 7

யுத்தத்தில் திரும்பாதவர்களாகிய எந்த அஸுரச்ரேஷ்டர்களால் இந்த பூமியானது அனுபவிக்கப்பட்டதோ அவர்களின் இவ்வுலகங்களையும் பரலோகங்களையும் காலமானது விழுங்கிற்று. ஆனால் பூமியில் உண்டான கீர்த்தியை விழுங்கவில்லை. 8

‡ வேதியன் கேட்டதும் யாவற்றையும் கொடுக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.

𑌸𑍁𑌲𑌭𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑍁𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 ।
𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 𑌆𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑍇 𑌧𑌨𑌤𑍍𑌯𑌜𑌃 ॥ 9

𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂
𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌨𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌃 ।
𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌟𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 10

𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌮𑍍𑌨𑌾𑌯𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌾𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍋
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌷𑍍𑌮𑍈 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ॥ 11

[illegible]

ஓ ப்ரும்ஹர்ஷியே! யுத்தத்தில் தொடர்ந்து உயிர் விடுகிறவர்கள் ஸுலபமாகக் கிடைக்கக்கூடும். நல்ல பாத்ரம் கிடைத்தபொழுது சிரத்தையுடன் பொருளைக் கொடுப்பவர்கள் கிடைப்பதரிது. 9

சிறந்த மனமுள்ளவனும் கருணையுடையவனுமாகிய புருஷனுக்கு யாசகர்களின் மனோரதத்தை நிறைவேற்றுவதால் தீனத்தன்மை யுண்டாவது நன்மையேயாகும். உம்மைப் போன்ற ப்ரும்ஹஞ்ஞானிகளுக்கு அது நன்மை என்பது பற்றிக் கேட்கவேண்டுமோ? ஆகையால் இந்த வாலிபருக்கு இஷ்டமானதைக் கொடுக்கின்றேன். 10

வேதவிதியில் பண்டிதர்களாகிய நீங்கள் ஆதரவுடன் க்ரதுக்களாலும், யாகங்களாலும் எந்த விஷ்ணு பகவானைப் பூஜிக்கிறீர்களோ அந்த இந்த விஷ்ணு வரம் கொடுப்பவரானாலும் சத்ருவானாலும் ஆகட்டும். ஓ முனிவரே! இந்த வாமனர் விரும்பும் பூமியைக் கொடுக்கின்றேன். 11

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌸𑌾𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌧𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌨𑌾𑌗𑌸𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌨 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍀𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌮𑍍 ॥ 12

𑌏𑌷 𑌵𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌨 𑌜𑌿𑌹𑌾𑌸𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 ।
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍈𑌨𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌶𑌯𑍀𑌤 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌿 ॥ 13

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌮𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌨𑌾𑌦𑍇𑌶𑌕𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌶𑌶𑌾𑌪 𑌦𑍈𑌵𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ 14

॥ 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌃 ॥

𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑍋𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌦𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌚𑌿𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌶𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 15

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌚𑌲𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌯 𑌦𑌦𑌾𑌵𑍇𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑌕𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ 16

𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌯𑍀𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌯𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௩॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌂 ॥௧௪॥௧௫॥

இந்த விஷ்ணு அபராதமில்லாத என்னை அதர்மமாகக் கட்டினுலும் ப்ராம் ஹண வடிவமெடுத்த இந்த ஹரியை நான் ஹிம்ஸிக்கப் போவதில்லை. 12

இவர் உத்தமச்லோகராயும் கீர்த்தியைவிட விருப்பமில்லாதவராயு மிருப் பரேல், யுத்தத்தில் என்னை வதைத்துப் பூமியை அபஹரிப்பார். † அடிபட்டு என்னருகில் படுத்தாலும் படுப்பார். 13

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறுர்.

இவ்வாறு ச்ரத்தை கொள்ளாதவனும், ஆஞ்ஞையைக் கேளாதவனும், ஸத்யஸந்தனும், மனஸ்வியும் சிஷ்யனுமாகிய பலியைப் பார்த்துத் தெய்வத்தின் பிரேரணையால் குருவாகிய சுக்ரர் சாபங்கொடுக்கிறுர். 14

சுக்ரர் கூறுகிறுர்.

ஓ சிஷ்ய! உன்னை மிகவும் கெட்டிக்காரனென்றெண்ணியவன் நீ. அறி யாதவன், கர்விஷ்டன், என்னுத்தரவை மீறியவன். எங்களை உபேக்ஷித்தால் நீ விரைவில் ஐச்வர்யத்தை இழக்கக் கடவாய். 15

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறுர்.

இவ்விதம் தன் குருவிடம் சாபமடைந்தவனும், ஸத்யத்தை விட்டு வில காதவனும், மஹானுமாகிய பலியானவன் வாமனருக்கு ஜலம் கொடுத்துப் பூஜித்து இந்த பூமியைக் கொடுத்தான். 16

---

† என்னல் அறியப்பட்டு என் மனத்தில் வஸிப்பார் என்பது உண்மையான பொருள்.

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀 ।
𑌆𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌮𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌂 𑌭𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 17

𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌅𑌵𑌨𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌵𑌹𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌤𑌦𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌃 ॥ 18

𑌤𑌦𑌾𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌗𑌣𑌾
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌨𑌵𑌰𑍍𑌷𑍈𑌰𑍍𑌵𑌵𑍃𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 19

𑌨𑍇𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍋
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌂𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾 𑌜𑌗𑍁𑌃 ।
𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌪𑌵𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥ 20

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂
𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।

𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌰𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑍀𑌨𑌾
𑌮𑌪𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍॥௧௭॥௧௯॥௨௦॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌤 '𑌯𑌸𑍍𑌯...
𑌤𑌸𑍍𑌯 ... [illegible] 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯

பலியின் பத்னியும் முத்துமாலை யணிந்தவளுமாகிய விந்தியாவளி அப்போது பாதத்தை அலம்புவதற்குரிய ஜலம் நிறைந்த ஸ்வர்ணகலசத்தைக் கொண்டு வந்தாள். 17

எஜமானகிய பலி அப்பொழுது வாமனரின் அழகுபொருந்திய இரு பாதங்களையும் தானே அலம்பி எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தஞ் செய்யும் பாததீர்த்தத்தைச் சிரஸில் வகித்தான். 18

அந்தச் சமயம் ஆகாயத்தில் தேவர்களும், கந்தர்வர்களும் வித்யாதரர்களும், சித்தர்களும், சாரணர்களும், ஸந்தோஷத்துடன் அஸுரச்ரேஷ்டனகிய பலியையும், இவன் செய்கையையும் கொண்டாடி ஸ்தோத்ரஞ்செய்து புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். 19

(விஷ்ணுவை) சத்ருவென் றறிந்தவனயினும் அவருக்கு மூவுலகையும் இந்த பலி கொடுத்தானல்லவா? உயர்வுள்ள மனமுடைய இவன் செய்தது யாவராலும் செய்யமுடியாதது. இதைப்பற்றி ஆயிரக்கணக்காகக் கந்தர்வர்களும் கிம்புருஷர்களும், கின்னரர்களும் கானம் செய்தார்கள். அடிக்கடி துந்துபி வாத்யங்கள் முழங்கின. 20

அனந்தராகிய ஹரியின் முக்குண வடிவமானதும், அற்புதமுமாகிய வாமன ரூபமானது வ்ருத்தியடைந்தது. அந்த ரூபத்தில் பூமி ஆகாயம், திசைகள்,

𑌭𑍂𑌃 𑌖𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌯𑍋𑌧𑌯
𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑍃𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌾𑌸𑌤 ॥ 21

𑌕𑌾𑌯𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇
𑌸𑌹𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌤𑍍 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇
𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑌯𑌜𑍀𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 22

𑌰𑌸𑌾𑌮𑌚𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌤𑌲𑍇𑌽𑌥 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍
𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌧𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌯𑍋𑌃 ।
𑌪𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍
𑌊𑌰𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌗𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌃 ॥ 23

𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌐𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌜𑌘𑌨𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌭𑌃 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍
𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑌸𑌿 𑌚𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥ 24

[illegible]

ஸ்வர்க்கம் பாதாளம், ஸமுத்திரம், திர்யக் ஜந்துக்கள், மானிடர்கள், தேவர்கள், முனிவர்கள் யாவரும் இருந்தார்கள். 21

ரித்விக்குகளுடனும், ஆசார்யர்களுடனும், ஸபையோர்களுடனும் கூடிய பலியானவன் மிகுந்த ஐச்வர்யமுள்ள பகவானுடைய குணஸ்வரூபமான தேஹத்தில் மூன்று குணங்களுடையதும், பூதங்கள், இந்திரியங்கள், அர்த்தம், அந்தக்கரணம், ஜீவன் இவைகளுடையதுமாகிய இந்த ப்ரபஞ்சத்தைப் பார்த்தான். 22

விச்வமூர்த்தியாகிய புருஷனுடைய உள்ளங்காலில் பாதாளத்தையும், பாதங்களில் பூமியையும் கணுக்கால்களில் பர்வதங்களையும், முழங்காலில் பக்ஷிகளையும் தொடைகளில் வாயுகணத்தையும் இந்திரனுடைய ஸைன்யம் போன்ற ஸைன்யமுடைய பலியானவன் பார்த்தான். 23

உருக்ரமராகிய பகவானுடைய வஸ்திரத்தில் ஸந்த்யையும் ரஹஸ்யஸ்தானத்தில் ப்ரஜாபதிகளையும், ஜகனப் பிரதேசத்தில் தன்னையும் (பலி) மற்றுமுள்ள அஸுரர்களையும், நாபியில் ஆகாயத்தையும் வயிற்றில் ஏழு கடல்களையும், மார்பில் நக்ஷத்ர மாலையையும் பார்த்தான். 24

ஹ்ருத்யங்க தர்மம் ஸ்தநயோர்முராரே:
ருதம் ச ஸத்யம் ச மநஸ்யதேந்தும் ।
ஶ்ரியம் ச வக்ஷஸ்யரவிந்தஹஸ்தாம்
கண்டே ச ஸாமாநி ஸமஸ்தரேபாந் ॥ 25

இந்த்ரப்ரதாநாநமராந் புஜேஷு
தத்கர்ணயோ: ககுபோ த்யௌஶ்ச மூர்த்நி ।
கேஶேஷு மேகாஞ்ச்வஸநம் நாஸிகாயா
மக்ஷ்ணோஶ்ச ஸூர்யம் வதநே ச வஹ்நிம் ॥ 26

வாண்யாம் ச சந்தாம்ஸி ரஸே ஜலேஶம்
ப்ருவோர்நிஷேதம் ச விதிம் ச பக்ஷ்மஸு ।
அஹஶ்ச ராத்ரிம் ச பரஸ்ய பும்ஸோ
மந்யும் லலாடேऽதர ஏவ லோபம் ॥ 27

ஸ்பர்ஶே ச காமம் ந்ருப ரேதஸாம்ப:
ப்ருஷ்டே த்வதர்மம் க்ரமணேஷு யஜ்ஞம் ।
சாயாஸு ம்ருத்யும் ஹஸிதே ச மாயாம்
தநூருஹேஷ்வோஷதிஜாதயஶ்ச ॥ 28

நதீஶ்ச நாடீஷு ஶிலா நகேஷு
புத்தாவஜம் தேவகணாந்ருஷீம்ஶ்ச ।

ஸமஸ்தரேபாந் வேதாந் ஸர்வாந் ॥ 25 ॥ இந்த்ரேதி । த்யௌஶ்ச த்யாம் ॥ வாண்யாமிதி । ரஸே ரஸநே ॥ 27 ॥ ஸ்பர்ஶ இதி । ரேதஸா ரேதஸி । க்ரமேஷு பாதந்யாஸேஷு ஓஷதிஜாதய: ஓஷதிஜாதீஶ்ச ॥ 28 ॥ நதீரிதி । ப்ராணேஷு இந்த்ரியேஷு ॥ 29 ॥

ஓ ராஜனே! விஷ்ணுவின் ஹ்ருதயத்தில் தர்மத்தையும், ஸ்தனங்களில் ருதம் (ப்ரியவாக்கு) ஸத்யம் இரண்டையும் மனத்தில் சந்திரனையும், மார்பில் பத்மத்தைக் கையிலுடைய லக்ஷ்மியையும், கழுத்தில் ஸாமம் முதலிய வேதங்களையும் பார்த்தான். 25

புஜங்களில் இந்திரன் முதலிய தேவர்களையும் செவிகளில் திசைகளையும் சிரஸில் ஸ்வர்க்கத்தையும், கேசங்களில் மேகங்களையும். நாஸிகையில் வாயுவையும் நேத்ரங்களில் ஸூர்யனையும், முகத்தில் அக்னியையும் பார்த்தான்.

பரம புருஷனுடைய வாக்கில் சந்தஸ்களையும், நாவில் வருணனையும், புருவங்களில் நிஷேதம், விதி இவ்விரண்டையும், இமைகளில் பகலிரவுகளையும் நெற்றியில் கோபத்தையும், உதட்டில் லோபத்தையும் பார்த்தான். 27

ராஜனே! ஸ்பர்சத்தில் காமனையும், ரேதஸ்ஸில் ஜலத்தையும், முதுகில் அதர்மத்தையும், அடிவைப்பில் யாகத்தையும், சாயைகளில் ம்ருத்யுவையும், சிரிப்பில் மாயையையும், ரோமங்களில் ஓஷதி ஜாதிகளையும் பார்த்தான். 28

அநந்தராகிய ஹரியின் நாடிகளில் நதிகளையும், நகங்களில் சிலைகளையும் புத்தியில் பிரம்ஹாவையும், ப்ராணன்களில் தேவரிஷிகணங்களையும்,

ப்ராணேஷு காத்ரே ஸ்திரஜங்கமாநி
ஸர்வாணி பூதாநி ददர्श வீர: ॥ 29

ஸர்வாத்மநீதம் புவநம் நிரீக்ஷ்ய
ஸர்வேऽஸுரா: கச்மலமாபுரங்க ॥ 30

ஸுதர்சநம் சக்ரமஸஹ்யதேஜோ
தநுச்ச சார்ங்கம் ஸ்தநயித்நுகோஷம் ।
பர்ஜந்யகோஷோ ஜலஜ: பாஞ்சஜந்ய:
கௌமோதகீ விஷ்ணுகதா தரஸ்விநீ ॥ 31

வித்யாதரோऽஸி: சதசந்த்ரயுக்த:
தூணோத்தமாவக்ஷயஸாயகௌ ச ।
ஸுநந்தமுக்யா உபதஸ்துரீசம்
பார்ஷதமுக்யா: ஸஹ லோகபாலை: ॥ 32

ஸ்புரத்கிரீடாங்கதமீநகுண்டல:
ஸ்ரீவத்ஸரத்நோத்தமமேகலாம்பரை: ।
மதுவ்ரதஸ்ரக்வநமாலயா வ்ருதோ
ரராஜ ராஜந் பகவாநுருக்ரம: ॥ 33

ஸர்வேதி ॥ ஸர்வாத்மநீத்யாதி வாக்யார்த்தம் ॥30॥ ஸுதர்சநமிதி । ஸுதர்சநமித்யாதீநாம் உபஸ்துரேவ தஸ்யுரித்யுத்தரேணாந்வய: ॥31॥ வித்யாதர இதி । வித்யாதரஸம்ஜ்ஞோऽஸி: சதசந்த்ரம் சர்மதேந யுக்த: ஸுநந்தமுக்யா: ஸுநந்தாதய: பார்ஷதமுக்யா: ॥32॥ ஸ்புரதிதி । மீநாகாரே மகரகுண்டலே ஸ்புரந்தி கிரீடாதீநி யஸ்ய ஸ: மதுவ்ரதாநாம் ஸ்ரஜோ யஸ்யாம் தயா வநமாலயா ஸ்ரீவத்ஸாதிபிச்ச வ்ருதோ வ்யாப்த: ॥33॥ உருக்ரமஸ்யைவோபஹ-க்ஷீதி

சரீரத்தில் பலவிதமான ஸ்தாவர ஜங்கமங்களையும் பார்த்தான். 29

ஓ ராஜனே! ஸர்வஸ்வரூபியாகிய பகவானிடம் இவ்வுலகத்தைப் பார்த்துத் தேவர்கள் யாவரும் மோஹமடைந்தார்கள். 30

ஸஹிக்கமுடியாத தேஜஸ் வாய்ந்த ஸுதர்சனம் என்ற பெயருடைய சக்ரமும் மேகம்போன்ற சத்தமுடைய சார்ங்கம் என்ற வில்லும் மேக த்வனிபோன்ற பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கும், வன்மையுள்ள கௌமோதகி என்ற விஷ்ணுகதையும், கேடயத்துடன் கூடிய வித்யாதரம் என்ற கத்தியும், அழிவில்லாத பாணங்களுடைய இரு அம்புறைகளும் ஸேவித்தன. லோக பாலர்களுடன் பார்ஷத ச்ரேஷ்டர்களாகிய ஸுநந்தர் முதலியவர்களும் ஈசனாகிய விஷ்ணுவை ஸேவித்தனர். 31-32

ப்ரகாசிக்கும் கிரீடம், தோள்வளை மகரகுண்டலங்கள் இவற்றையுடைய வரும் ஸ்ரீவத்ஸம், கௌஸ்துபம், உயர்ந்த அரைநூல் மாலை, வஸ்திரம், வண்டுகள் வரிசையாக மொய்க்கும் வனமாலை இவற்றைத் தரித்தவருமாகிய பகவான் ‘மின்னலுடன் கூடிய பெரும் மேகம்போல’ விளங்கினர். 33

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌦𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌬𑌲𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇
𑌨𑌭𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑌦𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌂
𑌨 𑌵𑍈 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌮𑌣𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌰𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌥𑍋
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 34

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿। 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌦𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌤 𑌇𑌤𑌿॥௩௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

பகவான் ஒரு பாதத்தால் பலியின் பூமியிலும், சரீரத்தால் ஆகாயத்திலும், கைகளால் திசைகளிலும் வியாபித்து நின்றார். இரண்டாவது அடிவைக்கும்பொழுது ஸ்வர்க்கமானது சிறியதாயிற்று. மூன்றாவது அடிவைக்க அவனைச் சார்ந்தது அணுவேனுமில்லாமற் போயிற்று. உருக்ரமருடைய பாதமானது கீழிருந்து மேன்மேலும் செல்லும்போது மஹர்லோகம், ஜனேலோகம், தபோலோகம் இவைகளுக் கப்பாலுள்ள ஸத்யலோகமும் கடந்து சென்றது. 34

20-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌜𑌭𑌵𑍋 𑌨𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌹𑌤𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾
𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ 1

𑌵𑍇𑌦𑍋𑌪𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑍀𑌰𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌃 ॥ 2

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌟𑍋𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌬𑌲𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥

𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌤𑌪𑌸𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹-𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌜𑌭𑌵𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌜𑌭𑌵𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌰𑍍𑌨𑌖𑌾 𑌏𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑌵𑌃 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌆𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌹𑍇 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 ॥ ௧ ॥ 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌮𑍀𑌰𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥ 𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇

---

21 - வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! ப்ரம்ஹதேவர் ஸத்யலோகம் சென்றுள்ள பகவானுடைய பாதத்தைப் பார்த்தார். அதன் நகங்களாகிய சந்திரன்களால் தம்முடைய இருப்பிடம் காந்தி யிழந்ததையும் கண்டார். பிறகு அவைகளால் தமது தேஜஸும் மறைந்தவராயினர். அவர் அங்கு வந்தார். மரீசி முதலிய முனிவர்களும் உயர்ந்த வ்ரதமுடைய ஸநந்தனர் முதலிய யோகிகளும் அவ்விடம் வந்தார்கள். 1

வேதங்களும் உபவேதங்களும் நீதியுடன் கூடிய நியமங்களும் தர்க்கம் இதிஹாஸம், அங்கங்கள், புராணங்கள், ஸம்ஹிதைகள், யோகமாகிய வாயுவால் ஜ்வலிக்கும் ஞானமாகிய அக்னியால் கர்மதோஷங்களை எரித்த மகான்கள் இவர்களும் வந்தார்கள். 2

𑌵𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌗𑌤𑌾 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋
𑌰𑍁𑌪𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌭𑌵𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌣𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥ 3

𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌗𑍃𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌚𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾
𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑍇𑌰𑍁𑌹𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 4

𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌜𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌨𑍇𑌜𑌨𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑍁𑌨𑍍𑌯𑌭𑍂𑌨𑍍𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌸𑌾 𑌪𑌤𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿
𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ 5

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌨𑌾𑌥𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍇 ॥ 6
𑌤𑍋𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑍈𑌃 ।
𑌧𑍂𑌪𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌪𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑌾𑌜𑌾𑌕𑍍𑌷𑌤𑌫𑌲𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑍈𑌃 ॥ 7

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ ௩ ॥ 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑌙𑍍𑌕𑍇𑌰𑍁𑌹𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 ॥ ௪ ॥ 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌤𑌿 ॥ ௫ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃

அவர்கள், எந்தப் பாத ஸ்மரண மஹிமையால் கர்மங்களால் அடையமுடியாத ப்ரம்ஹஸ்தானத்தை அடைந்தார்களோ அந்தத் திருவடியை நமஸ்கரித்தார்கள். பிறகு ப்ரும்ஹதேவர் உயரச் சென்ற விஷ்ணுவின் பாத பூஜைக்குரிய தீர்த்தத்தைக் கொண்டு வந்தார். பரிசுத்தமான யசஸுடைய ப்ரும்ஹா தாம் எவருடைய நாபிக் கமலத்தில் உண்டானாரோ அந்த விஷ்ணுவின் பாதத்தைப் பூஜித்து பக்தியுடன் ஸ்தோத்ரம் செய்தார். 3—4

ஓ ராஜனே! ப்ரும்ஹாவின் கமண்டலுவின் தீர்த்தமானது விஷ்ணுவின் பாதங்களை அலம்பியதனால் பரிசுத்த மடைந்து ஆகாயத்தில் ஆகாயகங்கையாக ஆயிற்று. இப்பொழுது அது பகவானுடைய நிர்மலமான கீர்த்திபோல் மூவுலகையும் பரிசுத்தம் செய்கிறது. 5

பரிவாரங்களுடன் கூடிய ப்ரும்ஹா முதலிய லோகநாதர்கள் ஆதரவுடன் தங்களுடைய நாதரும், குறுக்கிக்கொண்ட தமதைச்வர்யமுடைய வருமாகிய வாமனருக்குப் பூஜையைச் செய்தார்கள். 6

ஜலம் பூஜைக்குரிய த்ரவ்யம், புஷ்பமாலை திவ்ய வாஸனை யுள்ள சந்தனம், வாஸனையுடைய தூபம், தீபம், பொரி, அக்ஷதை, உயர்ந்த பலன், ஸ்தோ

𑌸𑍍𑌤𑌵𑌨𑍈𑌰𑍍𑌜𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑍈𑌃 ।
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌗𑍀𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌂𑌖𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 ॥ 8
𑌜𑌾𑌂𑌬𑌵𑌾𑌨𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑍇𑌰𑍀𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌃 ।
𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌮𑌘𑍋𑌷𑌯𑌤𑍍 ॥ 9
𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 10

॥ 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥

𑌨 𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ 11
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌚𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌵𑌟𑍁𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍋 𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌿 ॥ 12
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌾𑌵𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌨𑌃 ॥ 13

𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌪𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌟𑍁𑌵𑌪𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃॥8॥9॥ 𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥10॥ 𑌕𑌿𑌮𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃। 𑌨𑍇𑌤𑌿॥

த்ரம், பகவானுடைய வீர்யத்தையும் மஹிமையையும் அடையாளமாகக்கொண்ட ஜயத்வனிகள், நர்த்தனம், வாத்யம், கானம், சங்கு, துந்துபித்வனி இவைகளால் பூஜித்தார்கள். 7—8

கரடிகளுக்குப் பதியாகிய ஜாம்பவான் மனத்தின் வேகத்தினால் பேரீவாத்யத்தை முழக்கி எல்லாத் திசைகளிலும் மஹோத்ஸவமான விஜயத்தை வெளியிட்டார். 9

மூன்று அடிகளையாசிப்பதென்ற வ்யாஜத்தால் பூமியாவும் அபஹரிக்கப்பட்டதைப் பார்த்து அஸுரர்கள் மிகுந்த கோபமடைந்து தீக்ஷையுடைய தங்கள் யஜமானராகிய பலியிடம் சொல்லுகிறார்கள். 10

அஸுரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இவர் அதமனாகிய ப்ராம்ஹணருமல்ல; மாயாவிகளுக்குள் சிறந்த விஷ்ணுவே, ப்ராம்ஹண ரூபத்துடன் மறைந்து தேவகார்யத்தைச் செய்ய விரும்புகிறார். 11

பிர்மஹசாரியின் வடிவங்கொண்ட சத்ருவாகிய இவர், யாகத்தில் தண்டிப்பதைவிட்ட நம் யஜமானனுடைய பொருள் யாவற்றையும் யாசித்து கைக்கொண்டார்.

எப்பொழுதும் ஸத்யத்தை வ்ரதமாக உடையவனும், விசேஷ தீக்ஷையை அடைந்தவனும், ப்ராம்ஹணனும், தயையுள்ளவனுமாகிய பலி பொய் பேசுவது கிடையாது. ஆகையால் இந்த வேதியனை வதஞ்செய்வது தர்மமாகும். நம்முடைய யஜமானருக்குச் சிச்ருஷையுமாகும். 13

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑌲𑍍𑌯𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌶𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ॥ 14

𑌅𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌲𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌞𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌤𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌕𑌪𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 15

𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑍋𑌽𑌥 𑌜𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑍋𑌽𑌬𑌲𑌃 ॥ 16

𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌃 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 ।
𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ 17

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌯𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑌮𑍂𑌂 𑌤𑍇 𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌃 ॥ 18
𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌂𑌰𑌬𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌶𑌾𑌪𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥ 19

॥ 𑌬𑌲𑌿𑌃 ॥

𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌹𑍇 𑌨𑍇𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋𑌽𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 20

௧௪॥௧௫॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚॥௧௬-௧௯॥ 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌃 ॥ ௨௰ ॥ 𑌇𑌤𑌿। 𑌬𑌲𑍌 𑌰𑍋𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பலியைச் சார்ந்த அஸுரர்கள் யாவரும் இவ்விதங்கூறி ஆயுதமெடுத்தார்கள். அவர்கள் யாவரும் கோபங்கொண்டு சூலங்களையும், பட்டஸங்களையும் கைக்கொண்டு வாமனரை வதைப்பதற்குப்பலியின் ஆஜ்ஞையை எதிர் பாராமல் ஓடினார்கள். ஓ ராஜனே! எதிர்த்தோடும் அஸுர ச்ரேஷ்டர்களை விஷ்ணுதாஸர்கள் பார்த்து நகைத்து ஆயுதமெடுத்துத் தடுத்தார்கள். அவர்கள் நந்தன், ஸுநந்தன், ஜயன், விஜயன், ப்ரபலன், உக்பலன், குமுதன், குமுதாக்ஷன், விஷ்வக்ஸேனர், கருடன், ஜயந்தன், ச்ருததேவன், புஷ்பதந்தன், ஸாத்வதன், இப்பெயர் கொண்டவர்கள். அந்த விஷ்ணு தாஸர்கள் யாவரும் பதினாயிரம் யானை பலமுடையவர்கள். அவர்கள் அஸுரஸேனைகளை ஹிம்ஸித்தார்கள். பலியானவன் விஷ்ணுதாஸர்களால் அடிபடும் தன்னைச் சார்ந்தவர்களாகிய படபடப்புள்ள அஸுரர்களைப் பார்த்து, சுக்ரனுடைய சாபத்தை எண்ணித் தடுத்தான். 14—19

பலி கூறுகிறான்.

ஓ விப்ரசித்தியே! ஓ ராகுவே! ஓ ஹேதியே! சொல்லைக் கேளுங்கள். நீங்கள் யுத்தம் செய்யாதேயுங்கள், திரும்புங்கள், இது நமக்குப் பலனடையும் காலமல்ல. 20

𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍈𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 21
𑌯𑍋 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌸𑍀𑌦𑌭𑌵𑌾𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥ 22
𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌚𑌿𑌵𑍈𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌜𑌨𑌃 ॥ 23
𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋𑌽𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃 ।
𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨𑌰𑍍𑌦𑍍𑌧𑍈𑌸𑍍𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌃 ॥ 24
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 25

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑌵𑌯𑍂𑌥𑌪𑌾𑌃 ।
𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍂𑌰𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 26

𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿॥௨௧॥௨௨॥ 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌨𑍁𑌚𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌦𑍈𑌵𑍇𑌨 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃॥௨௪॥ 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯॥௨௫॥௨௬॥ 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍

ஓ அஸுரர்களே! பூதங்கட்கெல்லாம் ஸுகதுக்கங்களை யளிக்க வல்லதாகிய காலத்தை அதிக்ரமிக்க முயற்சிகளால் புருஷன் திறமை யடையமாட்டான்.

எந்தப் பகவான் முன் நம்முடைய நன்மைக்கும் தேவர்களின் தீமைக்கும் கர்த்தாவாக இருந்தாரோ, அந்த ஈச்வரன் இப்பொழுது அதற்குமாறாக இருக்கிறார். 22

வன்மை, மந்திரிகளின் புத்தி, கோட்டை, மந்திரம், ஔஷதம், ஸாமோபாயம் முதலியவைகளால் ஜனங்கள் காலத்தை அதிக்ரமிக்க மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். 23

தெய்வத்தன்மையுள்ள நீங்கள் இந்தவிஷ்ணுதாஸர்களைப் பலதடவை ஜயித்திருக்கிறீர்கள். அவர்களே இப்பொழுது யுத்தத்தில் நம்மை ஜயித்து கர்ஜிக்கிறார்கள். 24

தெய்வமானது ப்ரஸன்னமாகுமாயின் நாம் இவர்களை ஜயிப்போம்; ஆகையால் நமக்கு அநுகூலத் தன்மையைக் கொடுக்கும் காலத்தை எதிர் பாருங்கள்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! ராஜாவாகிய பலி இவ்வாறு சொல்லக் கேட்டு விஷ்ணு தாஸர்களால் துன்பமடைந்த தைத்ய ச்ரேஷ்டர்களும் அஸுரச்ரேஷ்டர்களும் பாதாளஞ் சென்றார்கள். 26

𑌅𑌥 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 ॥
𑌹𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌸𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑌪𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 ॥ 28
𑌤𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌃 ।
𑌨𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌮𑍁𑌦𑌾𑌰𑌯𑌶𑌸𑌂 𑌨𑍃𑌪 ॥ 29
𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑍍𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌮𑍁𑌪𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯 ॥ 30
𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌹𑍋𑌡𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌵 ॥ 31

𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌧𑍀𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌾𑌯 𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌂 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌭𑌿𑌷𑌵𑌦𑌿𑌨𑍇 ॥ ௨௭ ॥ 𑌹𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌃॥ ௨௮॥௩௦॥ 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௩௧ ॥ 𑌪𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌯𑌃

---

† பிறகு கருடன் பக்ஷியின் மீது ப்ரகாசிக்கும் பகவானுடைய விருப்பத்தை யறிந்து யாகத்தில் ஸுத்யாஹஸ்தினத்தில் வருண பாசங்களால் பலியைக் கட்டினர். 27

ப்ரபுவாகிய விஷ்ணு அஸுரராஜனை நிக்ரஹிக்கும்பொழுது ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் திசைகளெங்கும் ஹாஹாகாரமான து மிகுதியாக உண்டாயிற்று. 28

ஓ ராஜனே! உதாரணமான கீர்த்தியுள்ளவனும் ப்ராஜ்ஞனும், பொருளை இழந்தவனும், ஸ்திரத்தன்மையுடையவனும் வருணபாசங்களால் கட்டுண்டவனுமாகிய அந்தப் பலியை நோக்கி, பகவானுகிய வாமனர் சொல்லுகிறர். 29

ஓ அஸுர! நீ எனக்குப் பூமியில் மூன்று அடியைக் கொடுத்தாய். இரண்டு அடிகளால் பூமியாவும் ஆக்ரமிக்கப்பட்டது. மூன்ருவது அடியையும் கொடுப்பாயாக. 30

இந்த ஸூர்யன் கிரணங்களுடன் தபிக்கும் வரையிலும் சந்திரன் நக்ஷத்ரங்களுடன் ப்ரகாசிக்கும் வரையிலும் அக்நி மேகத்துடன் ஜ்வலிக்கும்வரையிலுமுள்ள இந்தப் பூமியானது உன்னைச் சார்ந்தது. 31

---

† ப்ரபுவின் கருத்தாவது பலியின் பொருள்களையெல்லாம் பகவான் கவர்ந்தமையால் அவனுக்கு என்னுடையது என்ற அபிமானம் விலகிற்று. இப்பொழுது பகவான் இவன் தேஹத்தை க்ரஹித்து அஹங்காரத்தையும் ஒழித்து அநுக்ரஹம் செய்ய விரும்பியதேனெனில், இவனுக்குச் சமனாகிய ஸத்யஸந்தனும் தீரனும் வேறு யாருமில்லை என்ற கீர்த்தியை வெளியிடவேண்டும் என்று கருதியேயாம்.

पादैकेन मयाक्रान्तो भूर्लोकः खं दिशस्तनोः ।
स्वर्लोकस्ते द्वितीयेन पश्यतस्ते स्वमात्मना ॥ 32

प्रतिश्रुतमदातुस्ते निरये वास इष्यते ।
विश त्वं निरयं तस्माद्गुरुणा चानुमोदितः ॥ 33

वृथा मनोरथस्तस्य दूरः स्वर्गः पतत्यधः ।
योऽर्थिनं प्रतिश्रुत्य नादत्त विप्रलम्भते ॥ 34

विप्रलब्धो ददामीति त्वयाहं चाढ्यमानिना ।
तद्व्यलीकफलं भुङ्क्ष्व निरये कतिचित्समाः ॥ 35

इति श्रीमद्भागवते महापुराणे वामनचरिते
एकविंशोऽध्यायः.

व्यापिनेत्यर्थः पश्यतस्तु तनोः तन्वाते स्वं स्वीयं स्वर्लोकम्॥ ३२॥ प्रतिश्रुतमिति। गुरुणा शुक्रेणानुमोदितस्त्वम् ॥ ३३ ॥ सत्येऽपि निरयपरिहाराय स्वर्गसंसिद्धये च मनोरथं कार्पण्यं प्रत्याह—वृथेति। यः प्रतिश्रुत्य प्रदानेन याचकं विप्रलम्भते तस्य मनोरथो व्यर्थ एव स्वर्गश्च तस्य दूरतरम्। समायाः पततीत्यर्थः॥ ३४॥ विप्रलब्ध इति त्वयाहं विप्रलब्धः तद्व्यलीकफलं निरयेऽनुभोक्तव्यमित्यर्थः॥ ३५॥

इति भावार्थदीपिकायां एकविंशाध्यायव्याख्या.

நான் நீ பார்த்திருக்க உன்னைச் சார்ந்த பூலோகத்தை ஒரு பாதத்தால் ஆக்ரமித்தேன். சரீரத்தால் ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் ஆக்ரமித்தேன். இரண்டாவது பாதத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை ஆக்ரமித்தேன். 32

ப்ரதிஞ்ஞை செய்ததைக் கொடாதவனாகிய உனக்கு நரகமானது வாஸஸ்தானமாகிறது. ஆகையால் குருவால் கொண்டாடப்பட்டு நீ நரகம் செல்வாயாக. 33

எவன் யாசகனுக்கு விஷயத்தை ப்ரதிஞ்ஞைசெய்து அதைப் பூர்த்தி செய்வதில் திறமைபற்றவனாகிறனோ அவனுடைய மனோரதம் வீணாகிறது. அவனுக்கு ஸ்வர்க்கம் வெகு தூரத்திலாகிறது. அவன் நரகத்தில் விழுகிறான். 34

ப்ரபு வென்ற எண்ணங்கொண்ட நீ கொடுக்கிறேன் என்று கூறி என்னை ஏமாற்றினாய். ஆகையால் பொய்யான அந்தப் பலனை சிலவருஷம் வரையில் நரகத்தில் அனுபவிப்பாயாக. 35

21-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌂𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌽𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥ 1

॥ 𑌬𑌲𑌿𑌃 ॥

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮𑍇𑌰𑌿𑌤𑌂
𑌵𑌚𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌲𑍀𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍋𑌮𑍍𑌯𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌂
𑌪𑌦𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌜𑌮𑍍 ॥ 2

[illegible]

22-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! பகவானால் இவ்வாறு வஞ்சிக்கப்பட்ட அஸுரனாகிய பலி பேதம் செய்யப்பட்டவனாயினும் பேதமடையாமல் தீரமாகச் சொல்லுகிறான்.

பலி கூறுகிறான்.

உத்தம ச்லோகரும், தேவச்ரேஷ்டருமாகிய ஓ பகவானே! என்னுடைய ப்ரதிஜ்ஞை ரூபமான சொல்லானது பொய்யாகாது. நீர் பொய்யென்று எண்ணுவீரானால் அதை ஸத்யமாகச் செய்கிறேன். அது ஏமாற்றுதலாகவேண்டாம். மூன்றாவது அடியாக என்சிரஸில் உம்முடைய பாதத்தை வைக்கலாம்.

𑌬𑌿𑌭𑍇𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌦𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍋
𑌨 𑌪𑌾𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾—
𑌦𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥ 3

𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌂 𑌨 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ 4

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍂𑌨𑌮𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌨𑍋𑌽𑌨𑍇𑌕𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ 5

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑍇𑌤𑌰𑌾𑌃 ।
𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌲𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑌾𑌮𑍁 𑌹𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 ॥ 6

𑌨𑌨𑍁 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌮𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌮𑌿 ॥3॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑍍 [illegible] 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 [illegible] 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌣𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥4॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑍀 𑌨𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥5॥ 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 [illegible] — 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌉 [illegible]

நான் அபகீர்த்தியின் பொருட்டுப் பயப்படுவதுபோல் பதவியை விட்டு நழுவி நரகமடைவதற்கும் பயப்படவில்லை. பாசங்களால் ஏற்பட்ட பந்தத்தின் பொருட்டும் பயப்படவில்லை. அர்த்தப்பிரயாஸையின் பொருட்டும் பயப்படவில்லை. உம்மால் ஏற்படும் சிக்ஷையின் பொருட்டும் பயப்படவில்லை. 3

மிகவும் சிறந்த புருஷனல் ஏற்பட்ட சிக்ஷையை நான் ச்லாக்யமென்று எண்ணுகின்றேன். .இந்தச் சிக்ஷையை தாயும், தந்தையும், உடன்பிறந்தவரும், ஸுஹ்ருத்துக்களும் கொடுக்கமாட்டார்களல்லவா ? 4

ஓ ஈச! அஸுரர்களாகிய எங்களுக்கு, நீர் சத்ருவென்ற வ்யாஜத்தால் ஏற்பட்ட பரமாசார்யராகிறீர். அநேக வித மதத்தால் குருடர்களாகிய எங்களுக்கு அந்த மதத்தை இழக்கும்படியான நேத்ரத்தை கொடுக்கிறீரல்லவா ?

வெகு அஸுரர்கள் உம்மிடம் நிலையாகக் கொண்ட விரோதத்தால் பெரிய யோகிகளடையும் ஸித்தியை அடைகிறார்கள் என்பது ப்ரஸித்தம்! ஆச்சர்யம்!

𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌶𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇 𑌨 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌥𑍇 ॥ 7
𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑌿𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 ॥ 8

𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦 𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑌃 ।
𑌭𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 ॥ 9
𑌕𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃
𑌕𑌿𑌂 𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌖𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌯𑌾
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍇𑌹𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌹𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 10

𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌾 ॥௭॥௮॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 [illegible] 𑌨𑌾𑌹 — 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌶𑌿𑌪𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌶𑌸𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌸𑌾𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍇𑌦𑍇 । 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌨𑍀𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 ॥௯॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌆𑌯𑍁𑌷𑍋𑌽𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍇𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌯 𑌏𑌵 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌰𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥௧௦॥ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌕𑍁𑌲𑌂

மிகுதியான செய்கையுடைய குருவாகிய உம்மால் நான் சிக்ஷிக்கப்பட்டேன். வருணபாசங்களாலும் கட்டுண்டேன். இதனால் நான் வெட்கமடையவுமில்லை. துக்கமடையவுமில்லை. 7

ஓ ப்ரபுவே! தாங்கள் என் கண்களுக்கு விஷயமாகி நான் ஈடேற என்னைக் கட்டினீர்களல்லவா ? இதனை எனக்கு மிகவும் ச்லாக்யமென்றும் மிகவும் மங்களமென்றும் எண்ணுகிறேன். 8

என்னுடைய பிதாமஹராகிய ப்ரஹ்லாதர் உம்மைச் சார்ந்தவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்; யோக்யர் என்ற பேரை யடைந்தவர்; உம்மையே முக்யமான ஆச்ரயமாக அடைந்தவர்; உமக்குச் சத்ருவும், அவருக்குப் பிதாவுமாகிய ஹிரண்யகசிபுவால் பலவித ஹிம்ஸையை அடைந்தவர். 9

மானிடனுக்கு ஆயுளின் முடிவில் விடக்கூடிய ஆத்மாவால் என்ன பயன்? தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற பெயர்பெற்ற திருடர்களாகிய பிள்ளைகளால் என்ன பயன் ? பிறப்பு மரிப்புக்குக் காரணமான ஸ்திரீயால் க்ருஹங்களில் என்ன பயன் ? க்ருஹங்களால் என்ன பயன் ? ஆயுளுக்கு நாசமேதவிர வேறில்லை. 10

इत्थं स निश्चित्य पितामहो महा—
न् अगाधबोधो भवतः पादाम्बुजम् ।
ध्रुवं प्रपेदे ह्यकुतोभयं जना—
द्भीतः स्वपक्षक्षपणस्य सत्तमः ॥ 11

अथाहमप्यात्मरिपोस्तवान्तिकं
दैवेन नीतः प्रसभं त्याजितश्रीः ।
इदं कृतान्तान्तिकवर्ति जीवितं
ययाऽध्रुवं स्तब्धमतिर्न बुध्यते ॥ 12

॥ श्रीशुकः ॥

तस्येत्थं भाषमाणस्य प्रह्रादो भगवत्प्रियः ।
आजगाम कुरुश्रेष्ठ राकापतिरिवोत्थितः ॥ 13

तमिन्द्रसेनः स्वपितामहं श्रिया
विराजमानं नलिनायतेक्षणम् ।
प्रांशुं पिशङ्गाम्बरमञ्जनत्विषं
प्रलम्बबाहुं सुभगं समैक्षत ॥ 14

क्षपयतीति तथा तस्यावि॥ ११॥ अथेति । अथ तस्मादहमपि दैवेन त्वयैव हारेण तवान्तिकं नीतः प्रसभं बलात् त्याजिता श्रीर्यस्य यया श्रिया स्तब्धमतिः स [illegible] इदं जीवितमध्रुवं न बुध्यते कथं हतं कृतान्तस्यान्तिकवर्ति मृत्योः सन्निहितम् ॥ १२ ॥ तस्येति राकापतिः। पूर्णेन्दुः॥१३॥ तमिति। अञ्जनत्विषं श्यामम् ॥ १४ ॥ तस्या

பரமச்ரேஷ்டரும், பேரறிவுடையவருமாகிய பிதாமஹரான ப்ரஹ்லாதர் இவ்விதம் நிச்சயித்து தம்மைச் சார்ந்தவர்களிடம் பயந்து அஸுர குலத்தை நசிக்கச் செய்வதும் பயத்தை நிவர்த்திக்கக் கூடியதும் நித்யமுமான உம்முடைய பாதாரவிந்தத்தைச் சரணமடைந்தார். 11

பொருளால் கர்வங்கொண்ட புருஷன், யமனுக்கருகே இருக்கும் இந்த உயிரை அநித்யமென்று அறியாதவனாகிறான். எனக்குச் சத்ருவாகிய உமக்கருகே ப்ரஹலாதருடைய பாக்யவசத்தால் அழைக்கப்பட்ட நானும் அந்த ஸ்ரீயை வலிதில் இழந்தேன். 12

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

குருவம்சத்தவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டனாகிய ஓ ராஜனே! மஹாபலி இவ்விதம் பேசும்போது பகவானிடம் பிரியமுள்ள ப்ரஹ்லாதர் உதயமான பூர்ண சந்திரன்போல் வந்தார். 13

மஹாபலியானவன் தன் பிதாமஹரும், ஸ்ரீபோல் விளங்குகிறவரும், பத்மம் போல் நீண்ட கண்களுடையவரும், உந்நதரும், பீதாம்பர மணிந்தவரும், ச்யாமளவர்ணரும், நீண்ட கைகளுடையவரும், ஸௌபாக்ய முடையவருமாகிய ப்ரஹ்லாதரைப் பார்த்தான். 14

तस्मै बलिर्वारुणपाशयन्त्रितः
　समर्हणं नोपजहार पूर्ववत् ।
ननाम मूर्ध्नाश्रुविलोललोचनः
　सव्रीडनीचीनमुखो बभूव ह ॥ 15

स तत्र हासीनमुदीक्ष्य सत्पतिं
　सुनन्दनन्दाद्यनुगैरुपासितम् ।
उपेत्य भूमौ शिरसा महामनाः
　ननाम मूर्ध्ना पुलकाश्रुविक्लवः ॥ 16

॥ प्रह्लादः ॥

त्वयैव दत्तं पदमैन्द्रमूर्जितं
　हृतं तदेवाद्य तथैव शोभनम् ।
मन्ये महानस्य कृतो ह्यनुग्रहो
　विभ्रंशितो यच्छ्रिय आत्ममोहनात् ॥ 17

इति । स्वकृताहङ्कारादिदोषावधारणेन सव्रीडं नीचीनमधोमुखं यस्य सः ॥ १५ ॥ स इति । शिरसा नमनेनैव उपेत्य पुलकाश्रु ननाम [illegible] हं दृष्ट्वा [illegible] विक्लवः विह्वलः ॥ १६ ॥ त्वयेति । नन्विन्द्रपदं तदीयदुर्भावहृतं किं [illegible] स्वीकृतं तच्च शोभनमेव कृतं तत्र हेतुः मन्य इति यच्छ्रियः ऐश्वर्यादात्ममोहनाद्विभ्रंशितः ॥ १७ ॥ विमोहनत्वमेवाह—

வருணபாசங்களால் கட்டுண்ட மஹாபலியானவன் இந்த ப்ரஹ்லாதருக்கு முன்போல் பூஜையைச் செய்யாமல் நீர் நிறைந்த நேத்ரங்களுடன் சிரஸால் வணங்கினான். வெட்கிக் கீழ்நோக்கிய முகமுள்ளவனாக இருந்தான். 15

சிறந்த மனமுடைய ப்ரஹ்லாதன் அங்கு வீற்றிருப்பவரும், ஸாதுக்களுக்குப் பதியும் ஸுநந்தர் முதலிய பாரிஷதர்களால் உபாசிக்கப்பட்டவருமாகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து ரோமாஞ்சங்களாலும் ஆனந்தபாஷ்பங்களாலும் தளர்ச்சியடைந்து சிரங்குனிந்து வணங்கி அருகில் வந்து பூமியில் விழுந்து (மறுபடி) நமஸ்கரித்தான். 16

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிறான்.

பகவானே! இந்த பலிக்கு நீரே இந்த்ரனைச் சார்ந்ததும், அழிவற்றதுமான பதத்தைக் கொடுத்தீர். அவ்விதமே இந்தப் பதத்தை யபஹரித்தீர். இதுவே நன்மை; மனதை மோஹிக்கச்செய்யும் பொருளினின்று இவன் பிரிக்கப்பட்டானல்லவா? இது இவனுக்குப்பெரும் அநுக்ரஹமென்றெண்ணுகிறேன்.

𑌯𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤—
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ 18

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑍇𑌃 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 19

॥ 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ॥

𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌭𑌯𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇𑌽𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀 𑌨𑍃𑌪 ॥ 20

𑌯𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯 ॥ 18 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 19 ॥ 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌰𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 । 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 20 ॥ 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃

கட்டுப்பட்ட இந்த்ரியங்களுடைய வித்வானும் இந்த ஸ்ரீயால் மோஹமடைகிறுன். அந்த ஸ்ரீயை ஆத்மதத்வமாக எவன் பார்ப்பான்? லோகநாதரும் ஸர்வகர்மஸாக்ஷியும் நாராயணரும் ப்ரஸித்தியுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 18

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறுர்.

ஓ ராஜனே! அந்த ப்ரஹ்லாதன் அஞ்சலிசெய்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது பகவானுகிய ப்ரம்ஹதேவர் மதுஸூதனரைப் பார்த்துச் சொல்லலுற்றுர். 19

† விந்தியாவளி கூறுகிறுள்.

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! பதிவ்ரதையும் பலியின் பத்னியுமாகிய விந்தியாவளியானவள் கட்டுண்ட கணவனைப் பார்த்து பயத்தால் தளர்ச்சியடைந்து கண்ணீர் பெருகும் முகத்துடன் வணங்கிக்கை கூப்பிக்கொண்டு உபேந்த்ரனிடம் சொல்லுகிறுள். 20

---

† ப்ரும்ஹா சொல்ல யத்தனித்ததையே விந்தியாவளி சொல்ல யத்தனித்தாள். ப்ரும்ஹாவும் அவளை வெகுமானித்து மௌனமாக இருந்தார். அதனுல் விந்தியாவளி கூறுவதாம்.

க்ரீடார்த்தம் ஆத்மன இதம் த்ரிஜகத் க்ருதம் தே
ஸ்வாம்யம் து தத்ர குதியோ(அ)பர ஈஶ குர்யு: ।
கர்த்து: ப்ரபோஸ் தவ கிமஸ்யத ஆவஹந்தி
த்யக்தஹ்ரியஸ் த்வதவரோபிதகர்த்ருவாதா: ॥ 21

॥ ப்ரஹ்மா ॥

பூதபாவன பூதேஶ தேவதேவ ஜகன்மய ।
முஞ்சைனம் ஹ்ருதஸர்வஸ்வம் நாயமர்ஹதி நிக்ரஹம் ॥ 22

க்ருத்ஸ்னா தே(அ)னேன தத்தா பூர் லோகா: கர்மார்ஜிதாஶ்ச யே ।
நிவேதிதம் ச ஸர்வஸ்வமாத்மா(அ)விக்லவயா தியா ॥ 23

ப்ரபோ: பாலகஸ்ய கர்த்து: ஸம்ஹர்த்துஶ்ச ஸர்வஸ்ய தவாந்யே கிமேவ
ஹரந்தி கிம் ஸமர்ப்பயந்தி த்வதவரோபித: கர்த்ருவாத: கர்த்தார: ஸ்வதந்த்ரா
வயமிதி வாதோ ஜல்போ யேஷாம் தே அபம்ஹாய: லோகத்ரயம் ஸமர்ப்பிதம் த்ருதீய
பாதாய தேஹம் ஸமர்ப்ய ப்ரதிஶ்ருதம் பூரிதவானிதி தேஹாபிமான
ஸ்வாத்ம்யாவிக்ஷாரேண ப்ராப்தம் கர்மாதிநிர்ம்முக்தஸ்ய தஸ்ஸ்வைவ ஸர்வஸ்வாபி
ஸ்வாமீ அதோ ஈத்ருஶமேனம் கேவலம் க்ருபயா விமோசயேதி ॥ ௨௧ ॥
ததேவம் ப்ரஹ்லாதஸ்ய விந்த்யாவல்யாஶ்ச வசனமாகர்ண்ய ப்ரஸன்னோ ஹரி:
ப்ரஹ்மாணமேவ மோக்ஷயிதும் ப்ரேர்ய விஜ்ஞாபயதி த்ரிபி: பூதபாவனேதி ॥ ௨௨ ॥
நிக்ரஹானர்ஹத்வே ஹேது: க்ருத்ஸ்னேதி । ஸர்வஸ்வமேவாஹ ஆத்மேதி ॥
௨௩ । ததேவமேகேனாபி ஸந்த்யாயேனாஹம்யதி தஸ்ய தவ பாதயோ: ஸலில

ஈச! நீர் விளையாட்டாக மூவுலகையும் ஸ்ருஷ்டித்தீர். இதில் ஸ்ருஷ்டிப்பவரும், பரிபாலிப்பவரும், ஸம்ஹரிப்பவருமாகிய உமக்குக் கெட்டபுத்தியுள்ளவர்களும் வெட்கத்தை விட்டவர்களும் உம்மால் உண்டாக்கப்பட்டு 'நான் கர்த்தா' (செய்கிறவன்) என்ற பேரை மாத்ரம் உடையவர்களுமாகிய மற்றவர்கள் எதைச் செய்வார்கள்? எதைக் கொடுப்பார்கள்? 21

ப்ரும்ஹா கூறுகிறார்.

ஓ பூதபாவன! ஓ பூதேச்வர! ஓ தேவதேவ! ஓ லோகஸ்வரூப! பொருள் முழுவதையும் கொடுத்த இவனை விட்டுவிடவேண்டும். இவன் சிக்ஷைக்குத் தகுதியாகான். 22

இந்த மஹாபலி பூமி முழுவதையும் கொடுத்தான்; கர்மங்களால் தேடிய உலகங்களையும் கொடுத்தான்; பொருள் யாவற்றையும் தெரிவித்தான்; தேஹத்தை தீரமான புத்தியுடன் கொடுத்தான். 23

𑌯𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑌶𑌠𑌧𑍀𑌸𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯
𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂𑌕𑍁𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌸𑍌 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍀𑌂
𑌦𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 ॥ 24

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌮𑌨𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑌮𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌨𑍋𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌯𑌨𑍍𑌮𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌵𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 25
𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌜𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑍀𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 26
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌯𑍋𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 27

[illegible]

ஸ்திரமான புத்தியுடையவர்கள் அறுகின்முனைகளாலும் உம்முடையபாதங்களில் அர்க்கியம் கொடுத்துச் சிறந்த பூஜையைச் செய்து உயர்வான கதியை அடைகிறார்கள். இந்த மஹாபலி தீரமான மனதுடன் மூவுலகையும் கொடுத்தான். இவன் எவ்வாறு துன்பமடையக்கூடும்? 24

ஸ்ரீவாமனர் கூறுகிறார்.

ஓ பிர்மதேவரே! நான் எவனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வேனோ அவனுடைய பொருளைப் போக்குவேன். பொருள் மதமுள்ள அந்தப் புருஷன், கர்வமடைந்து ஜனங்களையும் என்னையும் அவமதிக்கிறான். 25

ஸ்வதந்தரத்தன்மையில்லாத இந்த ஜீவாத்மா, தன்னுடைய கர்மங்களால் பலவிதயோனிகளில் பிறந்து மரணங்களை யடைந்து எப்பொழுதாவது புருஷ கதியை அடைகிறான். 26

இந்த ஜீவனுக்கு அந்தப் புருஷகதி யடைந்ததில் ஜன்மம், கர்மம், வயது, ரூபம், வித்யை, ஐச்வர்யம், பொருள் முதலியவைகளால் கர்வமேற்படாவிட்டால் இதுவே என் அநுக்ரஹமாகிறது. 27

𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ॥ 28

𑌏𑌷 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌅𑌜𑍈𑌷𑍀𑌦𑌜𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 29

𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌰𑌿𑌕𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌮𑌨𑍁𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ 30

𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌹𑍌 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ।
𑌛𑌲𑍈𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍 ॥ 31

𑌏𑌤𑌦𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌚 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿
𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇 𑌹𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑍋
𑌵𑌿𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌹𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥௨௮॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 𑌅𑌜𑍈𑌷𑍀
𑌦𑌜𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌹𑍀𑌨𑌃—𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌤𑌿 । “𑌨𑌹𑌿
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌛𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌯𑌾
𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍 ॥௨௯॥ ௩௧ ॥
𑌏𑌷𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌 ॥ ௩௨ ॥
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍 — 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿

என்னைச் சார்ந்த பக்தன் அஹங்காரம் கர்வம் இவைகளுக்குக் காரணமும் நான்குபுறத்திலும் நன்மை யாவற்றுக்கும் விரோதமுமுள்ளவைகளாகிய ஜன்மம் முதலிவைகளின் ஸம்பந்தமாக மோஹமடையமாட்டான். ஆச்சர்யம். 28

ஓ பிர்மாவே! இவன் தானவர்களுக்கும் தைத்தியர்களுக்கும் முக்ய கீர்த்தியை வ்ருத்திசெய்யக் கூடியவன். மாயையை ஜயித்தவன். இவன் வருத்தப் படுகிறவனாயினும் மோஹமடையவில்லை. 29

இந்த பலி ஐச்வர்யமிழந்தவன்; ஸ்தானத்தைவிட்டு நழுவியவன்; பாசங்களால் கட்டுண்டவன், பந்துஜனங்களைவிட்டு நீங்கியவன், துன்பத்தை யடைந்தவன், குருவால் தூரத்தப்பட்டவன், சாபத்தையும் அடைந்தவன், சிறந்த வ்ரதமுள்ளவன், இவன் ஸத்யத்தை விடவில்லை. நான் இவனுக்கு வ்யாஜமாகத் தர்மத்தைக் கூறினேன். இவன் நன்மார்க்கத்தை விடவில்லை. 30–31

𑌏𑌷 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌮𑌮𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌸𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 32

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌲𑌮𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 ।
𑌨𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 33

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌭𑍋 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ।
𑌸𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ 34

𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌭𑌿𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌪𑌰𑍇 ।
𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑌿𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍂𑌦𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 35

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌂 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌦𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 36

𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌵𑌸𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌲𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌮𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ 33 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌵𑌶𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌃 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 34 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 35 ॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿

இவன் தேவர்களாலும் அடைதற்கரிய என் ஸ்தானத்தை யடைந்தான். என்னை ஆச்ரயித்த இவன் ஸாவர்ணி மங்வந்தரத்திற்கு இந்த்ரனுகப்போகிறுன்.

அந்த ஸாவர்ணிகமங்வந்த்ரம் வரையில் விச்வகர்மாவால் ஏற்பட்ட ஸுதல லோகத்தில் இவன் வஸிக்கட்டும். அந்த ஸ்தானத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஆதிகள் வியாதிகள், ச்ரமம், சோம்பல், அவமானம், துன்பம் இவைகள் என் பார்வை யால் உண்டாகா. 33

இந்த்ரஸேன மஹாராஜனுகிய பலியே! ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கும் தேவர்கள் விரும்பக்கூடிய ஸுதலலோகத்திற்கு உன்பந்து ஜனங்களுடன் செல்லலாம். உனக்கு மங்களமுண்டாகும். 34

லோகபாலர்களும் உன்னை அவமதியார். மற்றவர்களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? உன் ஆக்ஞையை மீறிச்செல்லும் அஸுரர்களை என் சக்ரமானது ஹிம்ஸிக்கும். 35

பரிவாரங்களுடனும் உபகரணங்களுடனும் கூடிய உன்னை நான் எல்லா இடத்திலும் ரக்ஷிக்கின்றேன். அவ்விடத்தில் எப்பொழுதும் ஸாந்நித்யமடைந்தவனும், வீரனுமாகிய என்னை நீ பார்ப்பாயாக. 36

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 37

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌭𑌗𑌵𑌦𑍀𑌯𑍋 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿॥௩௬॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌦𑍍॥
𑌯 𑌆𑌸𑍁𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥௩௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

அவ்விடத்தில் தானவர்களுடையவும் தைத்யர்களுடையவும் சேர்க்கையால் உனக்குண்டாகும் அஸுர சேஷ்டையானது என்னுடைய மஹிமையால் உடனே வீணாகி நாசமடையப்போகிறது. 37

22-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌂
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌕𑌲𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑌲𑍋 𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 1

॥ 𑌬𑌲𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌽𑌮𑌰𑍈-
𑌰𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌸𑌦𑍇𑌽𑌸𑍁𑌰𑍇𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ 2

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌬𑌲𑍌 𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇 ।
𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌤 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌲𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌃 ॥ 1 ॥ 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑍋 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑍌 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌯𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌰𑌮𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌅𑌪𑌸𑌦𑍇 𑌨𑍀𑌚𑍇 𑌅𑌸𑍁𑌰𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 । 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌹𑍋 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾

23-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

மிகுந்த மஹிமையுடையவனும், ஸாதுக்களனைவருக்கும் ஸம்மதனும், ஆனந்த பாஷ்ப பிந்துக்கள் ததும்பும் கண்களுடையவனும், பக்தியால் தளர்ந்த கண்டமுடையவனுமாகிய பலி இவ்வாறு கூறிய புராண புருஷரைப் பார்த்து தயங்கித் தயங்கிக் கூறுகிறான். 1

பலி கூறுகிறான்.

ஆச்சர்யம்! நமஸ்காரம் செய்ய முயற்சி செய்தேன். அது சரணம் புகுந்தவர்களின் பலனைச் சேர்ப்பதில் ஸாவதானமாயிற்று. இந்த முயற்சியாலேயே லோகபாலர்களாகிய தேவர்களால் முன் அடைய முடியாத உங்களுடைய அநுக்ரஹமானது நீசனும், அஸுரனுமாகிய என்னிடம் ஏற்பட்டது. 2

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌭𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 ॥ 3

𑌏𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌶𑌾𑌸𑌤𑍍𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ 4

𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌧𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦 𑌇𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 5

॥ 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌰𑌾𑌦𑌃 ॥

𑌨𑍇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂
𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌨 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌯𑍇 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌪𑌾𑌲𑍋
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 ॥ 6

[illegible]

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

விடுபட்ட பலியானவன் இவ்வாறு உரைத்து விஷ்ணுவையும், ப்ரும்ஹாவையும், ருத்ரனையும் வணங்கி மெய்யன்புடையவனாய்த் தன் பரிவாரங்களுடன் ஸுதலலோகஞ் சென்றான். 3

இவ்வாறு பகவான் இந்திரனுக்கு ஸ்வர்க்கத்தை ஸ்வாதீனஞ்செய்து அதிதியின் மனோரதத்தை நிறைவேற்றி (உபேந்திரராகி) உலகமெல்லாவற்றையும் பரிபாலித்தார். 4

அநுக்ரஹமடைந்தவனும், விடுபட்டவனும், புத்ரனுக்குப் புத்ரனும், வம்சத்தைத் தரிப்பவனுமாகிய பலியை ப்ரஹ்லாதன் பார்த்து பக்தியால் வணங்கியவனாகிப் பின் வருமாறு சொல்லுகின்றான். 5

ப்ரஹ்லாதன் கூறுகிறான்.

இந்த அநுக்ரஹத்தை ப்ரம்ஹாவும் அடையவில்லை; லக்ஷ்மீ தேவியும் அடையவில்லை; ருத்ரனுமடையவில்லை; மற்றவர்கள் எவ்விதமடைதல் கூடும்? ஏனெனில் ஓ பகவானே! எல்லோராலும் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்த பெரியோர்களால் நமஸ்கரிக்கப்படும் பாதங்களுடைய நீர் அஸுரர்களாகிய எங்களுக்கும் துர்க்கபாலராகிறீரல்லவா? 6

யத்பாதபத்மமகரந்தநிஷேவணேன
ப்ரஹ்மாதயஶ்ஶரணதாஶ்னுவதே விபூதீ: ।
கஸ்மாத்வயம் குஸ்ருதய: கலயோனயஸ்தே
தாக்ஷிண்யத்ருஷ்டிபதவீம் பவத: ப்ரணீதா: ॥ 7

சித்ரம் தவேஹிதமஹோऽமிதயோகமாயா
லீலாவிஸ்ருஷ்டபுவனஸ்ய விஶாரதஸ்ய ।
ஸர்வாத்மன: ஸமத்ருஶோ விஷம: ஸ்வபாவோ
பக்தப்ரியோ யதஸி கல்பதருஸ்வபாவ: ॥ 8

॥ ஶ்ரீபகவானுவாச ॥

வத்ஸ ப்ரஹ்லாத பத்ரம் தே ப்ரயாஹி ஸுதலாலயம் ।
மோதமான: ஸ்வபௌத்ரேண ஜ்ஞாதீனாம் ஸுகமாவஹ ॥ 9

தத்³ருஷ்டிபதாம் ப்ராபிதா: ॥7॥ பக்தப்ரியத்வமாஹ சித்ரமிதி தவேஹிதம் சேஷ்டிதம் சித்ரம் கிம் தத் ஸர்வாத்மன: ஸமத்ருஶஶ்ச ஸ்வபாவோऽவிஷம இதி யத் ஸர்வாத்மகத்வே சித்ரவச்சித்ரத்வே ச ஹேது: அமிதாऽசிந்த்யா யோகமாயா தயா லீலயா விஸ்ருஷ்டானி விரசிதானி யேன தஸ்ய அமிதயோகமாயேதி த்ருதீயாஸமாஸ:। ஸர்வஜ்ஞத்வே ஹேது: விஶாரதஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்ய கதம் பக்தப்ரியத்வேऽபி தவ வைஷம்யம் நாஸ்தீத்யத ஆஹ யத: கல்பதருஸ்வபாவஸ்த்வம் பக்தப்ரியோऽஸி நஹி கல்பதரோராஶ்ரிதானேவ காமாம்ஶ்ச ப்ரயச்சன்னபி விஷமோ பவதீத்யர்த²: ॥8॥ [illegible] உதர்கேண பௌத்ரேண நாஹ்லாத: தேந ஸஹ

ஆச்சர்யம்! கொடுப்பவராகிய அச்யுத! ப்ரம்ஹா முதலிய தேவர்கள் உம்முடைய பாதாரவிந்த மகரந்தத்தை ஸேவிப்பதால் பெருமையை அடைகிறார்கள். கெட்ட நடத்தையுள்ளவர்களும், உக்ரமான ஜாதியிற் பிறந்தவர்களுமாகிய நாங்கள் உம்முடைய தாக்ஷிண்யத்தால் எற்படும் த்ருஷ்டிக்கு விஷயமாகிய தன்மையை எதனால் அடைந்தோம்? 7

நினைக்கவும் முடியாத யோகமாயையால் விளையாட்டாக உண்டாக்கப்பட்ட உலகமெல்லாவற்றையு முடையவரும், ஸர்வஞ்ஞரும், ஸமமான த்ருஷ்டியுள்ளவரும், ஸர்வஸ்வரூபியுமாகிய உம்முடைய ஸ்வபாவம் விரோத முள்ளது, என்பதானது விசித்ரமேயாம். ஆச்சர்யம்! ஆனாலும் பக்தர்களுக்கு ப்ரியராக இருந்தும் கற்பக விருக்ஷத்தின் ஸ்வபாவமுடையவராகிறீர். 8

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஒ வத்ஸ! ப்ரஹ்லாத! உனக்கு நன்மையுண்டாகட்டும். நீ ஸுதலமென்னும் உலகம் செல்லு. உன்னுடைய பௌத்ரனாகிய பலியுடன் ஸந்தோஷித்து பந்து ஜனங்களுக்கு ஸுகத்தை யுண்டாக்குவாயாக. 9

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌦𑌾𑌪𑌾𑌣𑌿𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌹𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ 10

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑍋 𑌬𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌲𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥ 11

𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌚𑌮𑍂𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌿𑌲𑌮𑍍 ॥ 12

𑌅𑌥𑌾𑌹𑍋𑌶𑌨𑌸𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ।
𑌆𑌸𑍀𑌨𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 13

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌨𑍁 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 14

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௰॥௧௩॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯 𑌸𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௪॥ 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿 । 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍

அவ்விடத்தில் கதாபாணியாக இருக்கும் என்னை எப்பொழுதும் பார்ப்பாயாக. என் தர்சனத்தால் மிகுந்த ஆனந்தமடைந்து அதனல் அஞ்ஞானம் விலகியவனுவாய். 10

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிருர்.

ஓ ராஜனே! அஸுர ஸேனைகளுக்குப் பதியும் நிர்மலமான அறிவுடையவனுமாகிய ப்ரஹ்லாதன் பகவானுடைய ஆஞ்ஞையை அஞ்சலி செய்து நல்லதெனச் சிரஸாலேற்று ஆதி புருஷராகிய ஈசனை வலம் வந்து நமஸ்கரித்து அவரிடம் உத்தரவு பெற்றுப் பலியுடன் ஸுதலம் சென்ருன். 11–12

ஓ பரீக்ஷித்தே! பிறகு ஹரியாகிய நாராயணர் ப்ரும்ஹ ஸ்வரூபமறிந்த ரித்விக்குகளின் மத்தியில் சபையில் வீற்றிருக்கும் சுக்ரரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருர். 13

பகவான் கூறுகிருர்.

ஓ ப்ராம்ஹணராகிய சுக்ரரே! கர்மத்தைச் செய்யும் சிஷ்யனுகிய பலிக்கு இந்தச் செய்கை குறைவு பெற்றது. அதை நீர் விஸ்தாரமாகச் செய்யவேண்டும். கர்மங்களில் உண்டாகும் விரோதமானது ப்ராம்ஹணர்களால் பார்க்கப் படுமாயின் ஸமமாகிவிடும். 14

॥ ஶ்ரீஶுக்ர: ॥

குதஸ்தத்கர்மவைஷம்யம் யஸ்ய கர்மேஶ்வரோ பவாந் ।
யஜ்ஞேஶோ யஜ்ஞபுருஷ: ஸர்வபாவேந பூஜித: ॥ 15

மந்த்ரதஸ்தந்த்ரதஶ்சித்ரம் தேஶகாலார்ஹவஸ்துத: ।
ஸர்வம் கரோதி நிஶ்சித்ரமநுஸங்கீர்தநம் தவ ॥ 16

ததாபி வததோ பூமந் கரிஷ்யாம்யநுஶாஸநம் ।
ஏதச்ச்ரேய: பரம் பும்ஸாம் யத்தவாஜ்ஞாநுபாலநம் ॥ 17

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ப்ரதிநந்த்ய ஹரேராஜ்ஞாமுஶநா பகவாநிதி ।
யஜ்ஞச்சித்ரம் ஸமாதத்த பலேர்விப்ரர்ஷிபி: ஸஹ ॥ 18

யஸ்ய ஸர்வேணாபி பாவேந வஸ்துஸாரேண பூஜித: தஸ்ய கர்மஸாகல்ய தோ வைஷம்யம் குதம் பூத: கர்மணாமீஶ்வர: ப்ரவர்தக: யஜ்ஞேஶ: பலஸ்ய தாதா: யஜ்ஞஶ்ச ஸ்வரூபேண ஏவ இதி । யஸ்மாத் ந்யூநத: ஸ்வராதிப்ரம்ஶேந மந்த்ரத: வ்யுத்க்ரமாதிநா தேஶத: காலதஶ்ச அஹர்த: பாத்ரத: வஸ்துதோ தக்ஷிணாதிநா யச்சித்ரம் ந்யூநத்வம் தவாநுகீர்தநமேவ நிஶ்சித்ரம் கரோதி ॥ ௧௫ ॥ ௧௬ ॥ ப்ரதிநந்த்யேதி । இதி ஹரேராஜ்ஞாம் ப்ரதிநந்த்ய பலேர்யஜ்ஞச்சித்ரம் ஸமாதத்த ஸமாதாயேத்யர்த: யஸ்யாஜ்ஞாம் ஸம்பாதிதவாநிதிஶேஷ: ॥ ௧௭ ॥ ௧௮ ॥ ப்ரஜாபதிர்பதிரிதி ।

சுக்ரர் கூறுகிறார்.

ஓ ஹரியே! கர்மங்களை வெளியாக்கியவரும், யஞ்ஞங்களுக்கு ப்ரபுவும், யஞ்ஞ புருஷருமாகிய உம்மை இந்த பலி ஸர்வ வஸ்துக்களாலும் பூஜித்தான் இவனுக்குக் கர்மத்தில் கெடுதி எவ்விதம் ஏற்படும். 15

மந்திரம், தந்திரம், தேசம், காலம், பாத்ரம், திரவ்யம் இவைகளால் குறைவு ஏற்படுமானல் அவையாவற்றையும் உம்முடைய நாம கீர்த்தனமானது பூர்ணமாகச் செய்கிறது. 16

ஓ ப்ரபுவே! ஆயினும் உம்முடைய ஆஞ்ஞையைச் செய்கிறேன. உம்முடைய உத்தரவைப் பரிபாலிப்பதே மானிடர்களுக்கு மிகுந்த ச்ரேயஸ்ஸாகிறது. 17

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

பகவானுகிய சுக்ரர் இவ்விதம் ஹரியின் ஆக்ஞையைக் கொண்டாடி ப்ரம்ஹரிஷிகளுடன் யாகத்தின் குறைவை யகற்றி நன்ருகச் செய்தார். 18

एवं बलेर्महीं राजन् भिक्षित्वा वामनो हरिः ।
ददौ भ्रात्रे महेन्द्राय त्रिदिवं यत्परैर्हृतम् ॥ 19

प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा देवर्षिपितृभूमिपैः ।
दक्षभृग्वङ्गिरोमुख्यैः कुमारेण भवेन च ॥ 20

कश्यपस्यादितेः प्रीत्यै सर्वभूतभवाय च ।
लोकानां लोकपालानामकरोद्वामनं पतिम् ॥ 21

वेदानां सर्वदेवानां धर्मस्य यशसः श्रियः ।
मङ्गलानां व्रतानां च कल्पं स्वर्गापवर्गयोः ॥ 22

उपेन्द्रं कल्पयांचक्र इति सर्वविभूतये ।
तदा सर्वाणि भूतानि भृशं मुमुदिरे नृप ॥ 23

ततस्त्विन्द्रः पुरस्कृत्य देवयानेन वामनम् ।
लोकपालैर्दिवं निन्ये ब्रह्मणा चानुमोदितः ॥ 24

देवाश्च ऋषयश्च पितरश्च भूमिपाश्च तैस्सहितः॥௨௰॥௨௧॥ लोकानां लोका दीनां पतिमिन्द्रस्याप्युपसत्त्वं कथापि। देवानामिति। देवादीनां कल्पं पालनदक्षम्॥௨௨॥ उपेन्द्रमिति। वामनमुपेन्द्रं कल्पयांचक्रे॥௨௩॥

ஓ ராஜனே! ஹரியாகிய வாமனர் பலியிடம் இவ்விடம் பூமியை யாசித்து சத்ருக்களால் கவரப்பட்ட ஸ்வர்க்கத்தை ப்ராதாவாகிய இந்த்ரனிடம் கொடுத்தார். 19

தேவர்கள், ரிஷிகள், மனுக்கள், க்ஷத்ரியர்கள், தக்ஷர், ப்ருகு, அங்கிரஸ் முதலியவர்கள், குமாரர் ருத்ரர், இவர்களுடன் ப்ரஜாபதிகளுக்குப் பதியாகிய ப்ரம்ஹதேவர் கச்யபர், அதிதி இவர்களின் ப்ரீதிக்காகவும், ஸகல ப்ராணிகளின் ஸுகத்திற்காகவும் வாமனரை உலகங்களுக்கும் லோகபாலர்களுக்கும் பதியாகச் செய்தார். 20—21

ஓ ராஜனே! தேவர்கள், ஸகல வேதங்கள், தர்மம், தபஸ், ஸ்ரீ, மங்களங்கள், வ்ரதங்கள், ஸ்வர்க்கம், மோக்ஷம் இவைகளைப் பரிபாலனம் செய்வதில் இந்த வாமனர் ஸமர்த்தர் என்று எல்லோருடைய பெருமையை உத்தேசித்து உபேந்திரரைப் பதியாகச் செய்தாரென்று ஸர்வபூதங்களும் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்தன. 22—23

பிறகு ப்ரம்ஹாவால் கொண்டாடப்பட்ட இந்திரன் வாமனரை விமானத்தின் மீதேற்றிப் பூஜித்து லோகபாலர்களுடன் ஸ்வர்க்க மழைத்துச் சென்றான். 24

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑍁𑌜𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌯𑌾 𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌦𑍇 𑌗𑌤𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌸𑌃 ॥ 25

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑍈𑌮𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ॥ 26

𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌶𑌶𑌂𑌸𑌿𑌰𑍇 ॥ 27

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌘𑌮𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ 28

𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨 𑌉𑌰𑍁 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌣𑌾𑌨𑍋
𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌮𑍇 𑌸 𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ।

[illegible]𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥௨௬॥௨௭॥ 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌹 — 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌰𑍁 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌣𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌮𑍇 𑌗𑌣𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌗𑌣𑌨𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌨𑌮𑌪𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 "𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑍁 𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌮𑍇 𑌰𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌕𑌭𑌾𑌯𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌧𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑍋𑌰𑍁𑌗𑌾𑌯𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 — 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍁𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌹 — 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌵𑌾

இந்திரன் உபேந்திருடைய புஜத்தால் பரிபாலிக்கப்பட்ட மூவுலகையும் அடைந்து உயர்வான ஸ்ரீயுடையவனுகி பயத்தை விட்டு ஸந்தோஷமடைந்தான். 25

ஓ ராஜனே! ப்ரும்ஹா, ருத்ரர், குமாரர், ப்ருகு, முதலான முனிவர்கள் பிதிர்க்கள், ஸர்வ ப்ராணிகள், ஸித்தர்கள், விமானத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்கள். யாவரும் விஷ்ணுவின் மிகவும் அற்புதமான உயர்வுள்ள இச் செய்கையைக் கொண்டாடித் தங்களிருப்பிடஞ் சென்ருர்கள். அவர்கள் அதிதியையும் கொண்டாடினர்கள். 26—27

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! கேட்பவர்களின் பாபங்களைப் போக்குவதான விஷ்ணுவின் இச்சரிதம் யாவற்றையும் உமக்குக் கூறினேன். 28

குறைவற வ்யாபித்த விஷ்ணுவின் மஹிமையுடைய முடிவை எவன் கூறுகிருனே அந்த மானிடன் பூமியில் உள்ள தூளிகளை எண்ணுவான். பூர்ண

किं जायमान उत जात उपैति मर्त्य
इत्याह मन्त्रदृगृषिः पुरुषस्य यस्य ॥ 29

य इदं देवदेवस्य हरेरद्भुतकर्मणः ।
अवतारानुचरितं शृण्वन् याति परां गतिम् ॥ 30

क्रियमाणे कर्मणीदं दैवे पित्र्येऽथ मानुषे ।
यत्र यत्रानुकीर्त्येत तत्तेषां सुकृतं विदुः ॥ 31

इति श्रीभागवते अष्टमस्कन्धे
त्रयोविंशोऽध्यायः.

उपैति न कोऽपीति वदन्महिम्नोऽनन्त्यमाह त्र्यृचः । तथा च मन्त्रः
न ते विष्णो जायमानो न जात इति॥२९॥ य इति। य इदं शृण्वन् श्रावयन्
वा परां गतिं याति ॥३०॥ क्रियमाण इति। सुकृतं यथावत्कृतं
विदुः॥३१॥

इति भावार्थदीपिकायां त्रयोविंशाध्यायव्याख्या.

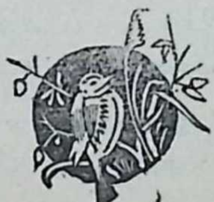
ராகிய இவ்வீசனுடைய மஹிமையின் முடிவை இனி உண்டாகப்போகிற மானிடனாவது, அல்லது உண்டாகிய மானிடனாவது அடைவானு என்று மந்திரங்களை யறிந்த வசிஷ்ட முனிவர் கூறினர். (பகவான் அனந்தர் என்பது பொருள்). 29

அற்புதமான செய்கையுடையவரும் தேவதேவருமாகிய ஹரியின் இந்த அவதார சரிதத்தைக் கேட்பவன் உயர்வான கதியை அடைகிறுன். 30

தேவர்களைச் சார்ந்ததும், பிதிர்க்களைச் சார்ந்ததும், மானிடர்களைச் சார்ந்ததுமான கர்மங்கள் எதெதைச் செய்தாலும் அப்பொழுது இந்த சரிதத்தைப் பாராயணம் செய்தால் அந்தக்கர்மங்கள் நன்று செய்யப்பட்டதாகுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறுர்கள். 31

23-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭 𑌘𑌟𑍍𑌟𑌃.

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌞𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌕𑌥𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌮𑍍 ॥ 1

𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌦𑌧𑌾𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌮𑌃𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤 𑌇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 2

𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 3

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 ॥
𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌨𑌿𑌜𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌡𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍁𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌕𑍁॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍—𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌸𑌹𑌮𑍍 ॥ 2 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌨𑍍𑌨𑌹𑌾𑌯 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹

24-வது அத்யாயம்.

மத்ஸ்யாவதார கதாரம்ப கட்டம்.

ராஜா கேட்கிறார்.

பகவானாகிய ஓ முனிவரே! ஆதியில் உண்டானதும் மாயாமத்ஸ்யத்தை அநுசரித்ததுமாகிய அற்புதமான செய்கையுடைய ஹரியின் அவதார கதையைக் கேட்க விரும்புகிறோம். 1

ஈச்வரனாகிய பகவான் ஜனங்களால் இகழத்தக்கதும் தமோகுணத்தை ப்ரக்ருதியாக உடையதும், ஸஹிக்க முடியாததுமாகிய மத்ஸ்யரூபத்தைக் கர்மத்தால் கட்டுண்டவர்போல் எதற்காகத் தரித்தார்? 2

மஹிமையுள்ள முனிவரே! ஜனங்களனைவருக்கும் ஸுகத்தை உண்டாக்கக் கூடிய உத்தமச்லோகருடைய சரிதமான இதையும் எங்களுக்கு உள்ளபடி சொல்லவேண்டும். 3

॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌿𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 4

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌰𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌂𑌸𑍍𑌤𑌨𑍂𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿 ॥ 5

𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌨𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 6

𑌆𑌸𑍀𑌦𑌤𑍀𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍋 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋 𑌲𑌯𑌃 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌭𑍂𑌰𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪 ॥ 7

𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌗𑌤𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌶𑌯𑌿𑌷𑍋𑌰𑍍𑌬𑌲𑍀 ।
𑌮𑍁𑌖𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇𑌽𑌹𑌰𑌤𑍍 ॥ 8

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑌃 ॥௪॥ 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌹 — 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥௫॥ 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌹𑌤𑌿 । 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌨𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌤𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௬॥ 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 — 𑌆𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌃 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌉𑌪𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 ॥௭॥ 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃

ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிறார்.

விஷ்ணுராதனாகிய பரீக்ஷித்துராஜா இவ்வாறு சொல்லிய பின்பு மஹிமையுள்ள சுகமுனிவர் மத்ஸ்யரூபத்துடன் விஷ்ணு செய்த சரித்திரத்தைச்சொல்லுகின்றார். 4

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

கோக்கள், வேதியர்கள், தேவர்கள், ஸாதுக்கள், வேதங்கள், தர்மம், அர்த்தம் இவைகளை ரக்ஷிக்க விரும்பிய ஈச்வரன் தேஹங்களை அடைகிறார். 5

ஈச்வரன் புத்தியின் குணங்களால் உயர்வான பூதங்களில் வாயுபோல் சஞ்சரிப்பவராயினும் தான் நிர்குணராகையால் உயர்வான தன்மையை அடையமாட்டார். 6

ஓ ராஜனே! சென்ற கல்பத்தின் கடைசியில் நைமித்திகமான ப்ரும்ஹ ப்ரளயம் உண்டாயிற்று. அப்பொழுது பூமி முதலிய உலகங்கள் ஸமுத்ரத்தில் முழுகிப்போயின. 7

காலத்தால் நித்ரையை அடைந்தவரும் ஜலத்தில் சயனம்செய்ய விரும்பியவருமாகிய ப்ரம்ஹாவின் வாக்கினின்று நழுவிய வேதங்களை ஹயக்ரீவன் என்ற அஸுரன் அபஹரித்தான். 8

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌶𑌫𑌰𑍀𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ 9

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌪𑌰𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌪𑌃 𑌸 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ 10

𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌤𑌨𑌯𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ 11

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌲𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑍇 𑌕𑌾𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌫𑌰𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 12

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋𑌽𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌤𑍋𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌨𑌦𑍀𑌤𑍋𑌯𑍇 𑌶𑌫𑌰𑍀𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌡𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥
𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌤𑌿𑌕𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍 ॥ 13

॥ 𑌶𑌫𑌰𑍀 ॥

𑌯𑌾𑌦𑍋𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌘𑌾𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌸𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌰𑌿𑌜𑍍𑌜𑌲𑍇 ॥ 14

𑌤𑌾𑌨𑍁॥𑌅॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑌫𑌰𑍀𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌂 ॥ ௯ ॥ [illegible] 𑌤𑌪𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 [illegible] ॥ ௰ ॥ 𑌯𑌇𑌤𑌿। 𑌸 𑌮𑌨𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ ௧௨ ॥

பகவானும் ஈச்வரருமாகிய ஹரியானவர், அஸுரச்ரேஷ்டனுகிய ஹயக்ரீவனுடைய செய்கையை அறிந்து மத்ஸ்யரூபமெடுத்தார். 9

அப்பொழுது நாராயணரிடம் பற்றுதலுடையவனும் மஹானும் ஸத்யவ்ரதன் என்ற பெயரடைந்தவனுமாகிய ஓர் ராஜரிஷியானவன் தவம் செய்தான். அவ்வரசன் ஜலத்தைப் புசித்து வந்தான். 10

அந்த ஸத்யவ்ரதனே இந்த மஹாகல்பத்தில் ஸூர்யனுக்குக் குமாரனும் ச்ராத்ததேவன் என்ற ப்ரஸித்தியுள்ளவனும், ஹரியால் மனுவாக அமைக்கப் பட்டவனுமாகியவன். 11

இந்த ஸத்யவ்ரதன் ஒருஸமயம் க்ருதமாலாநதியில் ஜலத்தால் தர்ப்பணம் செய்யும்பொழுது அவருடைய அஞ்சலிஜலத்தால் சிறந்ததான ஒருமீன்இருந்தது.

பரதவம்சத்திலுதித்த பரீக்ஷித்தே! தமிழ் நாட்டரசனுகிய ஸத்யவ்ரதன் அஞ்சலியில் இருக்கும் மீனை ஜலத்துடன் நதி ஜலத்தில் விட்டான். ஓ ராஜனே! அந்த மீனுனது மிகவும் கருணையுடைய ஸத்யவ்ரதனைக் குறித்துத் தீனமாகக் கூறுகிறது. 13

சபரீ(மீன்)கூறுகிறது.

தீனவத்ஸலராகிய ஓ ராஜனே! பந்துக்களை வதைக்கு ஞாதிகளிடம் பயந்ததும் தைன்யமுடையதுமாகிய என்னை இந்த நதியின் ஜலத்தில் ஏன் விடுகிறீர்.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌶𑌫𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍇 ॥ 15

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌸 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌕𑌲𑌶𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌲𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 16

𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍌 ।
𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌸𑌾 𑌇𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 17

॥ 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 ।
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍌𑌕𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ॥ 18

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸 𑌏𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤 𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌧𑌾𑌦𑍌𑌦𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋𑌦𑌕𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤 ॥ 19

॥ 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌦𑍋𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯 ॥ ௧௮ ॥

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஸத்யவ்ரதராஜன் தனக்கு அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக ப்ரீதியுடன் மாதவன் மீன் வடிவமெடுத்தார் என்பது அறியாமல் இவன் சபரியை (மீனை) ரக்ஷிப்பதற்காக மனம் செலுத்தினான். 15

இந்த ஸத்யவ்ரதராஜன் மீனுடைய மிகவும் தீனமான சொல்லைக்கேட்டு தயைகூர்ந்து அம்மீனைக் கமண்டலுவில் வைத்துக்கொண்டு ஆச்ரமங்கொண்டு போனான். 16

மீனானது கமண்டலுவில் ஒரு நாளில் வ்ருத்தியடைந்தது. தனக்கு அவகாசம் கிடைக்கப்பெறாமல் அரசனிடம் இந்த மீன் சொல்லுகிறது. 17

மத்ஸ்யம் கூறுகிறது.

இந்த கமண்டலுவில் நான் ப்ரயாஸையுடன் வஸிப்பதற்கு முடியவில்லை. நான் ஸுகமாக வஸிக்கத்தக்க மிக விஸ்தாரமான ஸ்தானத்தைக் கற்பிக்கவேண்டும். 18

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பிறகு ஸத்யவ்ரதன் மீனை எடுத்துச் சால் ஜலத்தில் போட்டான். அங்கு போடப்பட்ட மத்ஸ்யமானது ஒரு க்ஷணத்தில் (அல்லது இரண்டு நாழிகையில்) மூன்று கையளவு வ்ருத்தியடைந்தது. 19

𑌨 𑌮𑌾 𑌏𑌤𑌦𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌦𑌞𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌪𑍃𑌥𑍁 𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌪𑌦𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌤𑌾 ॥ 20

𑌤𑌤 𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍋𑌵𑌰𑍇 ।
𑌤𑌦𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍀𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤 ॥ 21

𑌨𑍈𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍌𑌕𑌸𑌃 ।
𑌨𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌮𑌾𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿 ॥ 22

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌨𑌯𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑌾𑌸𑌿𑌨𑌿 ।
𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇𑌽𑌸𑌂𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌜𑍍𑌝𑌷𑌮𑍍 ॥ 23

𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍇𑌦𑌮𑌿𑌹 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌕𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌅𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌬𑌲𑌾 𑌵𑍀𑌰 𑌨 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 24

[illegible]

ஓ ராஜனே! இந்தச் சாலானது எனக்கு ஸுகமாக வஸிப்பதற்குப் போதாது. நான் உம்மைச் சரணமடைந்தேன். எனக்குப் பெரிய ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டும். 20

ஓ பரிக்ஷித்து ராஜனே! ஸத்யவ்ரதன் பிறகு மீனை எடுத்து சிறந்த ஸரஸ்ஸில் போட்டான். பெரிய மத்ஸ்யமானது தேஹத்தால் ஸரஸ் முழுவதையும் சுற்றிக்கொண்டு வ்ருத்தியடைந்தது. 21

ஓ ராஜனே! ஜலத்தில் வஸிக்கும் எனக்கு இந்த ஜலமானது க்ஷேமத்தின் பொருட்டாகாது. என்னைக் காக்கும் உபாயத்தால் குறைவற்ற மடுவில் போட வேண்டும். 22

இவ்வாறு கூறப்பட்ட ஸத்யவ்ருதராஜன் மத்ஸ்யத்தை அங்கங்குள்ள ஸரஸ்கள் தோறும் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தான். ஒவ்வொரு ஸரஸ்ஸும் குறைவான ஜலமுடையதாக இல்லை. அவைகளிலும் இந்த மீன் வளர்ந்தது. பிறகு ஸரஸ்க்கு ஸரியான தேஹமுடைய மத்ஸ்யத்தை ஸமுத்ரத்தில் சேர்த்தான். 23

அங்குப்போடப்பட்ட மத்ஸ்யமானது ஸத்யவ்ரதனைக் குறித்துச் சொல்லுகிறது. ஓ வீர! இங்கு என்னை மிகுந்த வலிமையுள்ள மகரம் முதலிய ஜந்துக்கள் புசிக்கும்; என்னை இங்கு விடக்கூடாது என்றது. 24

॥ श्रीशुकः ॥

एवं विमोहितस्तेन वदता वल्गु भारतीम् ।
तमाह को भवानस्मान्मत्स्यरूपेण मोहयन् ॥ 25

नैवं वीर्यो जलचरो दृष्टोऽस्माभिः श्रुतोऽपि वा ।
यो भवान्योजनशतमह्नाभिव्यानशे सरः ॥ 26

नूनं त्वं भगवान्साक्षाद्धरिर्नारायणोऽव्ययः ।
अनुग्रहाय भूतानां धत्से रूपं जलौकसाम् ॥ 27

नमस्ते पुरुषश्रेष्ठ स्थित्युत्पत्त्यप्ययेश्वर ।
भक्तानां नः प्रपन्नानां मुख्यो ह्यात्मा गतिर्विभो ॥ 28

सर्वे लीलावतारास्ते भूतानां भूतिहेतवः ।
ज्ञातुमिच्छाम्यदो रूपं यदर्थं भवता धृतम् ॥ 29

न तेऽरविन्दाक्ष पदोपसर्पणं
मृषा भवेत्सर्वसुहृत्प्रियात्मनः ।

---

२६ ॥ २७ ॥ [illegible] ॥ २८ ॥ २९ ॥ नेति । हे अरविन्दाक्ष अप्रमत्तानां देहाद्यभिमानिनां सतामितरेषां पदोपसर्पणं यथा मृषा भवेत् तथा सर्व सुहृत्प्रि

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு அழகிய சொல்லைப் பேசும் மத்ஸ்யத்தினிடம் மிகவும் மோஹமடைந்த ஸத்யவ்ரதன் மீனைக்குறித்துச் சொல்லுகிறான். எங்களை மத்ஸ்யரூபத்துடன் மோஹிக்கச்செய்யும் நீர் யார்? 25

இவ்வளவு வீர்யமுள்ள மத்ஸ்யத்தை நாங்கள் பார்த்ததுமில்லை கேட்டதுமில்லை. தேவராகிய நீர் நூறுயோஜனையளவு எங்கும் வியாபித்தீர் ஆச்சர்யம்!

நீர் ப்ரத்யக்ஷஹரியும் நாராயணரும், அழிவற்றவருமாகிய பகவானாகிறீர். நிச்சயம். ப்ராணிகளை அநுக்ரஹிப்பதற்காக மத்ஸ்யங்களின் ரூபத்தைத் தரிக்கிறீர். 27

ஸ்ருஷ்டி, பரிபாலனம், ப்ரளயம், இவைகளுக்கு ஈசனாகிய ஓ புருஷ ச்ரேஷ்ட! உமக்கு நமஸ்காரம்! ஓ ப்ரபுவே! சரணமடைந்த பக்தர்களாகிய எங்களுக்கு நீர் முக்யரும், ஆத்மாவும், கதியுமாகிறீர். 28

லீலையால் எடுத்துக்கொண்ட உம்முடைய அவதாரங்களெல்லாம் ப்ராணிகளின் பெருமைக்குக் காரணமானவையாம். நீர் இந்த ரூபத்தை எதற்காகத் தரித்தீர் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 29

ஓ அரவிந்தாக்ஷ! தேஹம் முதலிய வற்றால் அபிமானமுடைய மற்ற "ஸத்துக்களின் ஸமீபம் செல்லுவது வீணாவது போல்" எல்லோருக்கும்

யதேதரேஷாம் ப்ருதகாத்மனாம் ஸதாம்
அதீத்ருஶோ யத்வபுரத்புதம் ஹி ந: || 30

|| ஶ்ரீஶுக: ||

இதி ப்ருவாணம் ந்ருபதிம் ஜகத்பதி:
ஸத்யவ்ரதம் மத்ஸ்யவபுர்யுகக்ஷயே |
விஹர்துகாம: ப்ரலயார்ணவேऽப்ரவீத்
சிகீர்ஷுரேகாந்தஜனப்ரிய: ப்ரியம் || 31

|| ஶ்ரீபகவான் ||

ஸப்தமேऽத்யதனாதூர்த்வமஹன்யேதததரிந்தம |
நிமங்க்ஷ்யத்யப்யயாம்போதௌ த்ரைலோக்யம் பூர்புவாதிகம் || 32
த்ரிலோக்யாம் லீயமானாயாம் ஸம்வர்தாம்பஸி வை ததா |
உபஸ்தாஸ்யதி நௌ: காசித் விஶாலா த்வாம் மயேரிதா || 33

யாத்ரு நஸ்வபதோபஸர்பணம் ம்ருஷா ந பவேத் யத்ஸ்மாத் நோஸ்மாகமத்புதம் வபுரதீத்ருஶ: த்ருஶிதவானஸி ப்ருதகாத்மனாமஸதாமிதி வாஶப்தோऽவ்யய ப்ருதகாத்மனோ தேஹதர்ஶின: பரம்ஸ: ஸதாம் பரிச்சின்னானாம் பதோபஸர்பணம் யதா ம்ருஷேத்யர்த: || 30 || இதீதி | ஏகாந்தஜனா: பக்தா: தேஷாம் ப்ரிய: ப்ரியமேவ சிகீர்ஷு: காமீ || 31 || ஸப்தம இதி | அப்யயாம்போதௌ ப்ரலயார்ணவே ஹ–பூர்புவாதிகமித்யர்த: || 32 || த்ரைலோக்யாமிதி | ஸம்வர்தாம்பஸி ப்ரலயோதகே காசித் நௌருபஸ்தாஸ்யதி ப்ராப்ஸ்யதி || 33 || த்வமிதி | ஓஷதீ:

ஸௌஹ்ருத்தும், ப்ரியமான ஸ்வரூபமுள்ளவருமாகிய உம்முடைய பாதங்களின் ஸமீபமடைவது வீணுகாது; ஏனெனில் அற்புதமான இந்தத்தேஹத்தைக் காண்பித்தீரல்லவா ? 30

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறூர்.

பக்த ஜனங்களுக்கு ப்ரியத்தை விரும்புகிறவரும், ப்ரபுவும், லோகநாதரும், மத்ஸ்ய சரீர மடைந்தவருமாகிய மாதவர் இவ்விதம் பேசிய ஸத்யவ்ருத மஹாராஜாவிடம் யுகப்ரளயத்தில் ப்ரளய ஸமுத்திரத்தில் விளையாட விருப்பங்கொண்டு சொல்லுகிறூர். 31

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறூர்.

சத்ருக்களை யடக்கும் ஓ ஸத்ய வ்ரத ராஜனே! இன்றையதினத்திலிருந்து ஏழுநாளுக்குப் பிறகு பூமி, புவர் லோகம் முதலிய மூவுலகும் ப்ரளய ஸமுத்திரத்தில் முழுகப்போகிறது. 32

மூவுலகும் ப்ரளய ஜலத்தில் மறைந்தபொழுது பெரிய ஓர் ஓடமானது என்னுல் அனுப்பப்பட்டு உன்னிடம் வந்து சேரப்போகிறது. 33

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍋𑌷𑌧𑍀𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 34

𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌲𑌵𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌾 ॥ 35

𑌦𑍋𑌧𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ।
𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌿𑌨𑌾 ॥ 36

𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌸𑌹𑌨𑌾𑌵𑌮𑍁𑌦𑌨𑍍𑌵𑌤𑌿 ।
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌨𑌿𑌶𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 37

𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 38

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌧𑍀𑌯𑌤 ।
𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌵𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌯𑌂 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶 𑌆𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ 39

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌕𑍂𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑌃 ।
𑌨𑌿𑌷𑌸𑌾𑌦 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥ 40

𑌆𑌰𑍋𑌪𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ ௩௫ ॥ 𑌦𑍋𑌧𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌨𑌾 ॥ ௩௬ ॥ ௩௭ ॥ 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾

அப்பொழுது நீ ஓஷதிகளெல்லா வற்றையும், பலவித பீஜங்களையும், க்ரஹித்துக் கொண்டு ஸப்தரிஷிகள் சூழ ப்ராணிகளெல்லாவற்றையும் ப்ரகாசப் படுத்திவிட்டு ப்ரகாசமில்லாத ஒரே கடலில் ரிஷிகளின் தேஜஸ்ஸால் பெரிய ஓடத்தி லேறிக்கொண்டு பயமின்றி ஸஞ்சரிக்கப் போகிறாய். 34–35

அந்த ஸமயம் அருகில் இருக்கும் என்னுடைய கொம்பில் வலுவான காற்றால் அசையும் அந்த ஓடத்தை வாஸுகியால் கட்டவேண்டும். 36

ஓ ப்ரபுவே! நான் ஓடத்துடன் கூடிய உன்னை ரிஷிகளுடன் இழுத்துக்கொண்டு ப்ரம்ஹாவைச் சார்ந்த இரவு வரையில் கடலில் ஸஞ்சரிக்கிறேன்.

நீ கேட்ட கேள்விகளால் ப்ரகாசமுடையதும், என்னால் அநுக்ரஹிக்கப் பட்டதும் பரப்ரும்ஹம் என்ற சத்த முடையதும் என்னைச் சார்ந்ததுமாகிய மஹிமையை மனதில் அறிவாய். 38

அரசனிடம் ஹரியானவர் இவ்விதம் கட்டளையிட்டு அந்தர்த்தானமடைந்தார். அந்த ஸத்ய வ்ரத ராஜனும் ஹிருஷீகேசன் கட்டளையிட்ட காலத்தை எதிர் பார்த்தவனானான். 39

ராஜ ரிஷியாகிய ஸத்யவ்ரதன் கரையில் கிழக்கு நுனியான தர்ப்பைகளைப் பரப்பி ஈசான திசையை நோக்கி மத்ஸ்ய ரூபியான மஹா விஷ்ணுவின் பாதங்களை நினைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தான். 40

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍇𑌲𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍇𑌘𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ 41

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌤𑌾𑌮𑌾𑌰𑍁𑌰𑍋𑌹 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯𑍌𑌷𑌧𑌿𑌵𑍀𑌰𑍁𑌧𑌃 ॥ 42

𑌤𑌮𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌵𑍈 𑌨𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 43

𑌸𑍋𑌽𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇 ।
𑌏𑌕𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌧𑌰𑍋 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍈𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌃 ॥ 44

[illegible]

பிறகு ஸமுத்ரமானது ஜலத்தைப் பொழியும் பெரிதான மேகங்களால் வ்ருத்தியடைந்தது. அதனல்; பூமி எங்கும் வ்யாபித்துக் கரை புரளக் காணப்பட்டது. 41

ஸத்ய வ்ரதராஜன் பகவானுடைய பாதங்களை த்யானிக்க அச்சமயம் ஒரு ஓடத்தைக் கண்டான். ஓஷதிகளையும் பீஜங்களையும் க்ரஹித்துக் கொண்டு ரிஷிகளுடன் அதன் மீதேறினன். 42

ரிஷிகள் ப்ரீதியுடன் ஸத்யவ்ரதனிடம் சொல்லுகிறார்கள். ஓ ராஜனே! கேசவரைத் தியானம் செய்யும். அவர் இந்த ஸங்கடத்தினின்று நம்மை ரக்ஷிப்பார், மங்களத்தைச் செய்வார், நிச்சயம். 43

பிறகு இவ்வரசனல் த்யானம் செய்யப்பட்ட பகவான் ஒற்றைக் கொம்புடன் ஸ்வர்ணமயமாய் லக்ஷம் யோஜனை யளவுடைய மத்ஸ்யமாகப் பெரிய ஸமுத்திரத்தில் தோன்றினர். 44

𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌵𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 ।
𑌵𑌰𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵 𑌮𑌧𑍁𑌸𑌊𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 45

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌹𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦
𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍇𑌹𑍋𑌪𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌃
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 46

[illegible]

விஷ்ணு முனி சொன்னபடியே மத்ஸ்யத்தின் கொம்பில் கயருகிய வாஸுகியால் ஓடத்தைக் கட்டி ஸந்தோஷமடைந்து மதுஸூதனரை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறான். 45

ஸத்யவ்ரதராஜன் கூறுகிறான்.

அநாதியாகிய அவித்யையால் கெடுதி யடைந்த ஆத்மஜ்ஞான முடையவர்களும், அந்த அவித்யையை மூலமாகக் கொண்ட ஸம்ஸார ச்ரமங்களால் துன்ப மடைந்தவர்களுமாகிய ப்ராணிகள் தற்செயலாக இந்த ஸம்ஸாரத்தில் உம்மை ஆச்ரயித்து உம்மையே அடைகிறார்கள். மோக்ஷம் கொடுப்பவரும் ச்ரேஷ்டருமாகிய நீர் எங்களுக்குக் குருவாகிறீர். 46

ஜநோऽபுதோऽயம் நிஜகர்மபந்தந:
ஸுகேச்சயா கர்ம ஸமீஹதேऽஸுகம் ।
யத்ஸேவயா தாம் விதுநோத்யஸந்மதிம்
க்ரந்திம் விபிந்த்யாத்ஹ்ருதயே ஸ நோ குரு: ॥ 47

யத்ஸேவயாऽக்நேரிவ ருத்ரரோதநம்
புமாந்விஜஹ்யாந்மலமாத்மநஸ்தம: ।
பஜேத வர்ணம் நிஜமேஷ ஸோऽவ்யயோ
பூயாத்ஸ ஈஶ: பரமோ குரோர்குரு: ॥ 48

ந யத்ப்ரஸாதாயுதபாகலேஶம்
அந்யே ச தேவா குரவோ ஜநா: ஸ்வயம் ।
கர்தும் ஸமேதா: ப்ரபவந்தி பும்ஸ:
தமீஶ்வரம் த்வாம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ॥ 49

ஸுகேச்சாம் விதுநோதி நோ ஹ்ருதயரூபம் க்ரந்திம் ஸ விபிந்த்யாத் யத: ஸ பவாந் பரோ குரு: ॥ ४७ ॥ நநு யஜ்ஞாதிபி: ஸத்த்வஶுத்திம் விநா கதம் க்ரந்திபேத: ஸ்யாத்தத்ராஹ — யதிதி । யஸ்ய ஸேவயைவ புமாந் ருத்ரந: புநஸ: புநர்மலமாத்மநோ விஜஹ்யாத் தம: ஹீநபுத்தி: நிஜம் வர்ணம் ஸத்த்வஸ்வரூபம் பஜேத ஸம்ஸாரமோசநோ குருர்பூயாத் யத: ஸ ஈஶ்வர: பரமோ குரு: பரமஹம்ஸ ஏவ ச தஸ்மாத் ஸத்த்வம் ருத்ரரோதநம் ரஜதம் "யதரோதீத்தத்ருத்ரஸ்ய ருத்ரத்வம் யதஶ்ரு அஶீயத தத்ரஜதம் ஹிரண்யமபவத்" இதி ஶ்ருதே: தச்ச யதாக்நே: ஸம்பர்காந்மலம் ஜஹாதி ஸ்வர்ணம் பஜதே ந து க்ஷாராதிபி: ததா ந யஜ்ஞாதிபிர்மலத்யாக: கிம் து குருஸேவயைவேதி தத்ர ஸேவா புருஷஸேவேதி பாவ: ॥ ४८ ॥ பரமேஶ்வரத்வம் பரமகுருத்வம் ப்ரபஞ்சயந்நாஹ நேதி । யத்ப்ரஸாதஸ்யாயுதபாகஸ்ய லேஶமாத்ரமப்யந்யே தேவாதய:

ஞானமில்லாத இந்த ஜனங்கள் கர்மபந்தமுடையவராகி ஸுகத்தில் விருப்பங்கொண்டு கஷ்டமான கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள். அந்தக் கெட்ட புத்தியை உமது ஸேவையால் போக்கிக்கொள்கின்றார்கள். எங்களுக்குக் குருவாகிய நீர் ஹிருதயத்திலுள்ள பந்தத்தைப் பேதிக்கவேண்டும். 47

"வெள்ளியானது அக்னியின் ,ஸேவையால் தன் மலத்தைப் போக்கிக்கொண்டு தன் வர்ணத்தை அடைவதுபோல்" புருஷன் உம்முடைய ஸேவையால் மனத்தின் மல ரூபமான கெடுதியை விடுகிறான்; தன்னைச் சார்ந்த ஸத்வ ஸ்வரூபத்தை அடைகிறான். அழிவற்றவரும், ஈசரும், உயர்வுள்ளவருமாகிய நீர் குருவுக்கும் குருவாகவேண்டும். 48

மற்றுமுள்ள தேவர்களும், குரு ஜனங்களும் சேர்ந்து நீர் செய்யும் அநுக்ரஹத்தில் பதினாயிரத்தி லோரம்சத்தின் லேசத்தையும் செய்யத் தாங்கள் சக்தி பெறுகிறார்களில்லை. நீர் ஸமர்த்தராகிறீர். உம்மைச் சரணமடைகிறேன்.

அசக்ஷுரந்தஸ்ய யதாக்ரணீ: க்ருத:
 ததா ஜனஸ்யாவிதுஷோ அபுதோ குரு: ।
த்வமர்கத்ருக் ஸர்வத்ருசாம் ஸமீக்ஷணோ
 வ்ருதோ குருர்ந: ஸ்வகதிம் புபுத்ஸதாம் ॥ 50

ஜனோ ஜனஸ்யாதிசதே அஸதீம் கதிம்
 யயா ப்ரபத்யேத துரத்யயம் தம: ।
த்வம் த்வவ்யயம் ஜ்ஞானமமோகமஞ்ஜஸா
 ப்ரபத்யதே யேன ஜனோ நிஜம் பதம் ॥ 51

த்வம் ஸர்வலோகஸ்ய ஸுஹ்ருத் ப்ரியேச்வரோ
 ஹ்யாத்மா குருர்ஜ்ஞானமபீஷ்டஸித்தி: ।
ததாபி லோகோ ந பவந்தமந்ததீர்
 ஜானாதி ஸந்தம் ஹ்ருதி பத்தகாம: ॥ 52

ஸர்வதாபி ஸ்வப்ரதந்த்ரவேக்ஷாத்ஸ்வ: ந கர்த்தும் ப்ரபவந்தி ॥ ४९ ॥ ததேவ த்ருஷ்டாந்தேன ஸ்பஷ்டயன்னாஹ — அசக்ஷுரிதி । அவிதுஷோ ஜனஸ்ய அபுதோ விஜ்ஞான குரு: தத்யைவ அர்கவத் ப்ரகாசக ஸ்வதந்த்ரா த்ருக் ஜ்ஞானம் யஸ்ய ஸ: அர்கத்ருக் அத: ஸர்வத்ருசாம் ஸர்வேஷாமிந்த்ரியாணாம் ஸமீக்ஷண: ப்ரகாசக: அத ஏவ ஸ்வகதிம் போத்துமிச்சத்பி: நோஸ்மாபிர்வ்ருதோஸி ॥ ५० ॥ கிஞ்ச ப்ராக்ருதாத் குரோர்னயமேவ தவாதிசய இத்யாஹ ஜனோ ஜனேதி । ஆதிசதே உபதிசதி அஸதீம் கதிம் அர்த்தகாமாதிகதிம் தத: ஸம்ஸாரம் ॥ ५१ ॥ நனு தர்ஹி ஸர்வேபி லோகாஸ்த்வாமேவ கிம் நாவஸ்யந்தி அஜ்ஞானாதித்யாஹ த்வமிதி । ப்ரிய ஆத்மா ஈச்வரஸ்ச ॥ ५२ ॥ அஹங்காரோதேவஸ்ரணம் யாசீத்யாஹ ததிதி ப்ர

“குருடனுக்குக் கண்ணுடையவன் முக்யனுவதுபோல்” அறிவில்லாதவர்களுக்குப் பண்டிதன் குருவாகிறுன் நீர் “ஸூர்யன்போல்” ஸ்வபாவமாகவே ஞானமுள்ளவர். இந்திரியங்களையெல்லாம் ப்ரகாசப் படுத்தும் தன்மையுள்ளவர்; சிறந்த கதியை விரும்பும் நாங்கள் உம்மை குருவாக வரித்தோம். 50

ஜனங்கள் ஜனங்களுக்குக் கெட்ட மார்க்கத்தை உபதேசிக்கிறுர்கள். அதனுல் தாண்டமுடியாத ஸம்ஸாரத்தை அடைகிறுர்கள்; நீர் வீணுகாததும் அழிவற்றதுமான ஞானத்தை விரைவில் கொடுக்கிறீர் அதனுல் ஜனங்கள் உம்முடைய ஸ்தானத்தை யடைகிறுர்கள். 51

நீர் ஜனங்களெல்லோருக்கும் ஸுஹ்ருத்தும், ப்ரியரும், ஈச்வரரும், ஆத்மாவும், குருவும், ஞானரூபியும், அபீஷ்டங்களின் ஸித்தியைக் கொடுப்பவருமாகிறீர். ஆயினும் மற்றவைகளில் புத்தியுடையவர்களும், கட்டுண்ட காமத்தையுடையவர்களுமான ஜனங்கள் ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் உம்மை அறிவதில்லை. 52

𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯 𑌈𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌯 ।
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑍈𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍀𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍋𑌕𑌃 ॥ 53

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌃 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑍌 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ 54

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 55

𑌅𑌶𑍍𑌰𑍌𑌷𑍀𑌦𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥ 56

𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌯 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑍈𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍋𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯 ॥ ௫௩ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥ ௫௪ ॥ 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௫௫ ॥ ௫௬ ॥ 𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 ।

இவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்தவரும், தேவச்ரேஷ்டரும், ச்லாக்யரும், ஈச வருமாகிய உம்மை உபதேசிப்பதற்காகச் சரணமடைகிறேன். ஓ பகவானே ! பரமார்த்தங்களை ப்ரகாசப் படுத்தும் சொற்களால் ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் அஹங்காரம் முதலியவைகளைப் போக்க வேண்டும். ஸ்வரூபத்தை ப்ரகாசப்படுத்த வேண்டும். 53

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு கூறும் ஸத்யவ்ரத ராஜனைக் குறித்து ஆதிபுருஷரும், மத்ஸ்ய ரூபியுமாகிய பகவான் பெரிய ஸமுத்ரத்தில் விளையாடிக்கொண்டு தத்வத்தைக் கூறினர். 54

ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் ரஹஸ்யமும், ஸாங்க்யம், யோகம், க்ரியை இவை களுடையதும், திவ்யமுமான புராண ஸம்ஹிதையை ஸத்யவ்ரத ராஜ ரிஷிக்குப் பூர்ணமாக உபதேசித்தார். 55

ஸத்யவ்ரதராஜன் ஓடத்திலிருந்துகொண்டு ரிஷிகளுடன் பகவான் கூறியதும், ஆத்மதத்வமும், நித்யமுமான ப்ரும்ஹத்தை ச்ரவணம் செய்தான். 56

அதீதப்ரளயாபாய உத்திதாய ஸ வேதஸே ।
ஹத்வாஸுரம் ஹயக்ரீவம் வேதாந் ப்ரத்யாஹரத்தரி: ॥ 57

ஸ து ஸத்யவ்ரதோ ராஜா ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்யுத: ।
விஷ்ணோ: ப்ரஸாதாத்கல்பேஸ்மிந்நாஸீத்வைவஸ்வதோ மநு: ॥ 58

ஸத்யவ்ரதஸ்ய ராஜர்ஷேர்மாயாமத்ஸ்யஸ்ய ஶார்ங்கிண: ।
ஸம்வாதம் மஹதாக்யாநம் ஶ்ருத்வா முச்யேத கில்பிஷாத் ॥ 59

அவதாரம் ஹரேர்யோயம் கீர்த்தயேதந்வஹம் நர: ।
ஸங்கல்பாஸ்தஸ்ய ஸித்யந்தி ஸ யாதி பரமாங்கதிம் ॥ 60

ப்ரளயபயஸி தாதுஸ்ஸுப்தஶக்தேர்முகேப்ய:
ஶ்ருதிகணமபநீதம் ப்ரத்யுபாதத்த ஹத்வா ।

அதீத: பூர்வோய: ப்ரளய: தஸ்யாபாயே அவஸாநே ॥ ... ॥ அவதா ரமிதி । யோயம் ஹரேரவதார: தம்ய: கீர்த்தயேத் ॥ ... ॥ ப்ரளயேதி । ஸத்ய வ்ரதாநாம் ஸத்யவ்ரதஸ்ய ருஷீணாஞ்ச ஹ்ருதயே ... ப்ரத்யோதயேத் ...

சென்ற ப்ரளயத்தின் முடிவில் எழுந்த ப்ரம்ஹாவுக்கு விஷ்ணு ஹயக்ரீ வாஸுரனை வதைத்து வேதங்களைத் திரும்பக் கொடுத்தார். 57

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! அந்த ஸத்யவ்ரத ராஜனும் ஞானத்துடனும், விஞ் ஞானத்துடனும் கூடியவனுகி விஷ்ணுவின் அநுக்ரஹத்தால் இந்தக் கல்பத் தில் வைவஸ்வத மநுவாகப் பிறந்தான். 58

ஸத்யவ்ரத ராஜரிஷிக்கும் மாயா மத்ஸ்ய ரூபியாகிய விஷ்ணுவுக்கும் நட ந்த ஸம்வாத ரூபமான இந்தப் பெரும் உபாக்யானத்தைக் கேட்பவன் பாபத்தி னின்று விடுபடுகிருன். 59

ஹரியின் ப்ரஸித்தமான இந்த அவதார சரித்திரத்தைத் தினந்தோறும் எவன் கீர்த்தனம் செய்கிருனே அவனுடைய ஸங்கற்பங்கள் ஸித்தியாகின் றன. அவன் உயர்வான கதியை யடைகின்ருன். 60

ப்ரளயஜலத்தில் நித்திரை புரிந்த சக்தியுடைய ப்ரம்ஹாவின் வாக்குகளி னின்று அஸுரனல் அபஹரிக்கப்பட்ட வேதங்களைப் பகவான் அவ்வஸுர னைக் கொன்று ப்ரம்ஹாவிடம் திரும்பிக் கொடுத்தார். ஸ்த்ய வ்ரத ராஜனுக் கும் ரிஷிகளுக்கும் ப்ரம்ஹஸ்வரூபத்தை யுபதேசித்தார். எல்லாவற்றுக்கும்

𑌦𑌿𑌤𑌿𑌜𑌮𑌕𑌥𑌯𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌤𑌮𑌹𑌮𑌖𑌿𑌲𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌮𑍀𑌨𑌂 𑌨𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ 61।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.

𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌮𑍀𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌂॥௨௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.

காரணமாகியவரும், மாயாமத்ஸ்ய ரூபியுமாகிய அந்த ஈசனை நான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன். 61

24-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

8-வது ஸ்கந்தம்

முற்றிற்று.

श्रीलक्ष्मीनृसिंहसमेत

श्रीकृष्णपरब्रह्मणे नमः.

श्रीमद्भागवते महापुराणे

नवमस्कन्धप्रारम्भः.

प्रथमाध्यायप्रारम्भः.

॥ विष्णुरातः ॥

मन्वन्तराणि सर्वाणि त्वयोक्तानि श्रुतानि मे ।
वीर्याण्यनन्तवीर्यस्य हरेस्तत्र कृतानि च ॥ 1

नवमस्कन्धव्याख्याप्रारम्भः.

गुणा यं गुणतीर्वाप्त्यै वृणुते करुणानिधिम् ।
तमहं शरणं यामि परमानन्दमाधवम् ॥

त्रिगुणाढ्यहिरण्यादिदैत्यदैत्यर्वस्वतस्सुतान्वयः ।
नवमे कृष्णसत्कीर्तिप्रसङ्गाय वितन्यते ॥

वैवस्वतोऽष्टमस्तस्य सूर्यवंशप्रवर्तकः ।
कथ्यते वाक्यसंक्षेपात् नवीनं निरवद्यणैः ॥

स्वयंभुवाद्याः सप्तानां मन्वन्तराणां प्रसङ्गतया ।
सर्वे सोमान्वयावाप्ताः नामनामा सञ्जातोऽस्यते ॥

तृतीयेऽत्र हिरण्याक्षैः सर्वेषां वंशोऽनुवर्ण्यते ।
वक्ष्ये हिरण्यक्षैः वैवस्वतवंशस्थः वरैः ॥

तत्र तु प्रथमेऽध्याये वैवस्वतस्य नन्दये ।
सोमवंशप्रवेशोऽस्य सम्यग् व्यक्तिः कथ्यते ॥

उक्तानन्वर्थपर्यायं वैवस्वतमनोर्वंशं वक्ति मन्वन्तरा

9-வது ஸ்கந்தம்.

1-வது அத்யாயம்.

விஷ்ணுராதன் (பரீக்ஷித்து) வினவுகிறான்.

ஓ முனிவரே! மன்வந்தரங்களனைவற்றையும், அவைகளில் கணக்கற்ற வீர்ய முடைய விஷ்ணு செய்த வீர்யங்களையும் நீங்கள் சொல்ல நான் கேட்டேன். 1

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌡𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌤𑍀𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ॥ 2

𑌸 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ॥ 3

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌃 ॥ 4

𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌦 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 5

॥ 𑌸𑍂𑌤𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 6

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ।
𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ 7

[illegible] ॥௧॥எ॥ [illegible]

தமிழ் நாட்டரசனுகிய ஸத்யவ்ருதன் என்ற ராஜரிஷி சென்ற கல்பத்தின் கடைசியில் நாராயணஸேவையால் ஞானமடைந்தான். அந்த ஸத்யவ்ருதன் விவஸ்வானுக்குப் புத்ரனுகிய மனுவாயினன் என்று கேட்டோம். பிறகு அந்த வைவஸ்வதமனுவின் புத்ரர்கள் இக்ஷ்வாகு முதலிய அரசர்களென்று கூறப்பட்டார்கள். ஓ ப்ரும்ஹரிஷியே! அவர்களின் வெவ்வேருன வம்சத்தையும், வம்சத்தின் சரிதங்களையும் எப்பொழுதும் கேட்க விரும்புகிற எங்களுக்கு வர்ணிக்க வேண்டும். ஓ மஹாபாக்யசாலியே! முன்னிருந்தவர்களும், இனி உண்டாகப் போகிறவர்களும், இப்பொழுதுள்ளவர்களும் புண்யமான யசஸ் உள்ளவர்களுமாகிய முன்னேர்களின் வீர்யங்களை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். 2-5

ஸூதபௌராணிகர் கூறுகிருர்.

இவ்விதம் பரீக்ஷித்து ராஜன் வேதமறிந்தவர்களின் ஸபையில் கேட்க உயர்ந்த தர்மங்களையறிந்த பகவானுகிய சுகர் சொல்லுகிருர். 6

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிருர்.

சத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்யும் ராஜாவே! மநுவைச்சார்ந்த வம்சத்தைப் பற்றிக் கேட்கலாம். இந்த வம்சத்தை விரிவாக வர்ணிப்பதற்கு நூறு வருடங்களாலும் முடியாது. 7

𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥ 8

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌃 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍𑌭𑍂𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾𑌨𑌨𑌃 ॥ 9

𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 ।
𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 10

𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑌶 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 11

𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑍃𑌗𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍂𑌷𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌭𑌗𑌂 𑌚 𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 12

[illegible]

ப்ரளயகாலத்தில் உயர்வுள்ளவைகளும் தாழ்வுள்ளவைகளுமாகிய பூதங்களுக்கு ஆத்மாவும், ப்ரகிருதிக்குப் பரருமாகிய அந்தம் பகவான் ஒருவரே இருந்தார். இவ்வுலகும் மற்ற எதுவும் இல்லை. 8

அவருடைய நாபியினின்று ஸ்வர்ணமயமான பத்மகோசமுண்டாயிற்று. ஓ மஹாராஜ! அந்தப் பத்மகோசத்தில் பூதங்களை உண்டுபண்ணும் ப்ரும்ஹா உண்டானர். 9

ப்ரும்ஹாவின் மனதினின்று மரீசி யுண்டானர். மரீசிக்குக் கச்யபர் பிறந்தார். கச்யபருக்கு தக்ஷன் குமாரியாகிய அதிதியிடம் விவஸ்வானுண்டானர். 10

விவஸ்வானுக்கு ஸம்ஞ்ஞையிடம் ச்ராத்ததேவன் என்ற மனு பிறந்தார். ஓ பரதவம்சத்திலுதித்த பரீக்ஷித்தே! தைர்யமுடைய மனு ச்ரத்தையிடம் பத்துப் புத்ரர்களைப் பிறப்பித்தார். 11

வ்யாபகனாகிய இக்ஷ்வாகு, ந்ருகன், சர்யாதி, திஷ்டன், த்ருஷ்டன், கருசகன், நரிஷ்யந்தன், ப்ருஷத்ரன், நபகன், கவி, இந்தப் பெயருடையவர்கள் மனுவின் மைந்தர்கள். 12

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍁𑌣𑌯𑍋𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 13

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 ।
𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌯𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 ॥ 14

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌣𑌾 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌿 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 15

𑌹𑍋𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌨𑍍𑌯𑍇𑌲𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 ॥ 16

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑌹𑍋 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ॥ 17

𑌸𑍋𑌮𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 ॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌲𑌾𑌭𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍋𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌯𑌾𑌚𑌤 𑌪𑌯𑍋𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 ॥ ௧௪ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌣𑌾 𑌹𑍇 𑌹𑍋𑌤𑌃 𑌯𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑍍 𑌅𑌯𑌜𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌹𑍋𑌤𑌰𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌵𑌷𑌡𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌯𑌜𑌤𑍍 ॥ ௧௫ ॥ ௧௬ ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮

இந்த வைவஸ்வதமனு ஆதியில் புத்ரனில்லாதபொழுது வ்யாபகராகிய வஸிஷ்டமுனிவர் ப்ரஜையை உத்தேசித்து மித்ரனுக்கும் வருணனுக்கும் இஷ்டியைச் செய்தார். 13

அந்த ஸமயம் இந்த மனுவின் பத்னியும் பாலே ஆஹாரம் செய்பவளுமாகிய ச்ரத்தையானவள் ஹோதாவிடம் வந்து நமஸ்காரம் செய்து பெண்ணைக் கருதிக் கேட்டுக்கொண்டாள். 14

அத்வர்யுவால உத்தரவடைந்த ஹோதாவானவர் அத்வர்யு ஹவிஸ்ஸை க்ரஹித்தவுடன் ஹோதாவாகிய ப்ராம்ஹணர் ச்ரத்தை கூறியதை நினைந்து வஷட்காரத்தைச் சொல்லி ஹோமம் செய்வித்தார். 15

ஹோதாவின் இந்தத்தவத்தால் இளை என்ற கன்னிகையுண்டானள். மனு கன்னியைப்பார்த்து அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மனதுடன் குருவிடம் சொல்லுகிறார். 16

ஓ பகவானே! வேதமறிந்தவர்களாகிய உங்களுடைய இந்தச் செய்கையானது ஏன் விபரீதமாயிற்று. ஆச்சர்யம்! கஷ்டம் மந்திரம் இவ்விதம் தவறுதலடையக் கூடாது. 17

यूयं मन्त्रविदो युक्तास्तपसा दग्धकिल्बिषाः ।
कुतः सङ्कल्पवैषम्यमनृतं विबुधेष्वपि ॥ 18

तन्निशम्य वचस्तस्य भगवान् प्रपितामहः ।
होतुर्व्यतिक्रमं ज्ञात्वा बभाषे रविनन्दनम् ॥ 19

एतत्सङ्कल्पवैषम्यं होतुस्ते व्यभिचारतः ।
तथापि साधयिष्ये ते सुप्रजास्त्वं स्वतेजसा ॥ 20

एवं व्यवसितो राजन् भगवान् स महायशाः ।
अस्तौषीदादिपुरुषमिळायाः पुंस्त्वकाम्यया ॥ 21

तस्मै कामवरं तुष्टो भगवान् हरिरीश्वरः ।
ददाविळाभवत्तेन सुद्युम्नः पुरुषर्षभः ॥ 22

स एकदा महाराज विचरन् मृगयां वने ।
वृतः कतिपयामात्यैरश्वमारुह्य सैन्धवम् ॥ 23

विक्रिया मन्त्रान्यथात्वम् ॥१७॥१८॥ तदिति । प्रपितामहो वसिष्ठः ॥१९॥ एतदिति । व्यभिचारतः मन्त्रव्यतिक्रमेणास्मात् सुप्रजास्त्वं सुपुत्रत्वम् ॥२०॥ एवमिति । आदिपुरुषं श्रीहरिं स भगवान् वसिष्ठः अस्तौषीत् तत्तन्त्राणां योग्योपाश्चित्ताद्यनुष्ठानेन यथा विप्रानुष्ठित

நீங்கள் மந்திரங்களை யறிந்தவர்கள். யோக்யர்கள். தவத்தால் பொசுங்கிய கல்மஷமுடையவர்கள். ஸங்கற்பமானது விரோதமாகவும் தேவர்களிடம் அஸத்யமும் எவ்விதம் ஏற்படும். 18

பகவானுகிய வஸிஷ்டர் மனுவின் இந்தச் சொல்லைக்கேட்டு ஹோதாவின் தவறுதலை யறிந்து ஸூர்யகுமாரனுகிய மனுவிடம் சொல்லுகிறுர். 19

ஓ ராஜனே! உன்னுடைய ஸங்கற்பத்திற்கு ஏற்பட்ட இந்தவிரோதமானது ஹோதாவின் தவறுதலால் ஏற்பட்டது. ஆயினும் நான் என்னுடைய தேஜஸ்ஸால் சிறந்த ப்ரஜையாகும் விதத்தை ஸாதிக்கிறேன். 20

ஓ பகவானுகிய பரீக்ஷித்தே! மிகுந்த கீர்த்திவாய்ந்த மஹிமையுள்ள வசிஷ்டமுனிவர் இவ்வாறு நிச்சயஞ்செய்து இளை புருஷனுகவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் ஆதிபுருஷனை ஸ்துதிசெய்தார். 21

பகவானும் ஈச்வரருமாகிய விஷ்ணு ஸந்தோஷமடைந்து வஸிஷ்டருக்கு வேண்டுமானவரனைக் கொடுத்தார். அதனுல் இளை புருஷச்ரேஷ்டனுகிய ஸுத்யும்னன் என்ற பெயருடையவனுயினன். 22

ஓ மஹாராஜ! ஒரு ஸமயம் ஸுத்யும்னன் சில மந்திரிகள் சூழ்ந்தவனுகி ஸிந்துதேசத்திலுண்டான குதிரையின் மீதேறி கவசமணிந்து மனேஞ்ஞமான

𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌰𑌂𑌚𑌾𑌪𑌂 𑌶𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑌂𑌶𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑍍 ॥ 24

𑌸 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌰𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌸𑌹𑍋𑌮𑌯𑌾 ॥ 25

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌾 ।
𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌶𑍍𑌵𑌂𑌚 𑌬𑌡𑌬𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪 ॥ 26

𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌗𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌭𑍂𑌵𑌨𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 27

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌕𑌥𑌮𑍇𑌵𑌂𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌃 ॥ 28

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑍃𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍 ॥ 29

𑌕𑌠𑍁𑌣𑌾𑌶𑌿𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌪𑍁𑌪𑌾𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌯𑌪𑍁𑌃 ॥२२॥२४॥ 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌶𑌃

வில்லையும் அற்புதமான பாணங்களையும் கிரஹித்து வனத்தில் வேட்டையை உத்தேசித்து ஸஞ்சாரம் செய்யும்பொழுது மிருகங்கள்தோறும் குறிப்புடன் வீர்யமுடையவனாகி வடதிசை சென்றான். 22-24

மேருபர்வதத்திற்குக் கீழான பாகத்தில் குமாரவனம் சென்றான். அங்கு சிவன் உமையுடன் ரமித்துக்கொண் டிருக்கிறார். 25

சத்ருவீரர்களை வெல்லும் இந்த ஸுத்யும்னராஜன் குமாரவனத்திற் ப்ரவேசித்தவுடன் தன்னை ஸ்திரீயாகவும் குதிரையைப் பெண்குதிரையாகவும் பார்த்தான். 26

ஓ ராஜாவே! அப்பொழுது ஸுத்யும்னனைச் சார்ந்தவர்கள் யாவரும் தங்களுக்குள்ள புருஷசின்னம் மாறியதைப்பார்த்து ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக்கொண்டு மனமற்றார்கள். 27

பரீக்ஷித்து ராஜா கேட்கிறார்.

ஓ பகவானே! எவ்விதம் இந்தத் தேசம் ஏற்பட்டது? யாரால் ஏற்பட்டது? இந்தக் கேள்வியைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டும். எங்களுக்கு மிகுந்த ஸந்தோஷமுண்டாகிறது. 28

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஒருஸமயத்தில் அந்தக் குமாரவனத்தில் சிறந்த வ்ருதமுடையவர்களும் காந்தியால் திசைகளை இருளற்றனவாகச் செய்பவர்களுமாகிய ரிஷிகள் பரமசிவனைப் பார்க்கவந்தார்கள். 29

𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌕𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌨𑍀𑌵𑍀𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌥 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ 30

𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌯𑍋𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 31

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸 𑌵𑍈 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥
𑌤𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ 32

𑌸𑌾 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌵𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌶𑍇 𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 33

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌕𑌮𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ।
𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌂 𑌚𑌕𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 34

𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌵𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ 35

𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌗𑍁𑌣𑌃 ॥30॥ 𑌋𑌷𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗
[illegible]
𑌨𑌰𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥31॥32॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑌨𑍁
𑌸𑌰𑌤𑌿 । 𑌸𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 । [illegible]

வஸ்திரமில்லாத அம்பிகாதேவி ரிஷிகளைப்பார்த்து வெட்கமடைந்து கணவனுடைய மடியினின்று எழுந்து விரைவில் இக்குமுடிச்சைக் கட்டிக்கொண்டாள்.

ரிஷிகளும் ரமிக்கும் இவ்விருவருடைய ப்ரஸக்தியைப்பார்த்துத் திரும்பி அங்கிருந்து நாராயணாச்ரமம் சென்றூர்கள். 31

அப்பொழுது ப்ரியையாகிய பத்னிக்கி ப்ரியத்தைச் செய்பவரும் வ்யாபகருமாகிய பகவான் பின் வருமாறு கூறுகிறூர். எவன் இந்தவிடத்தில் ப்ரவேசிக்கிறூனே அவன் ஸ்திரீயாவான் என்றூர். அதன் பிறகு புருஷர்கள் இந்த வனத்தைத் தள்ளிவிட்டார்கள். 32

இளையும் பரிவாரங்களுடன் வனந்தோறும் ஸஞ்சரித்தாள். பிறகு பகவானுகிய புதன் ஆச்ரமத்தின் அருகில் ஸஞ்சரிப்பவளும், ஸ்திரீகளுள் உத்தமியும், ஸ்திரீகளுடன் சூழ்ந்தவளுமாகிய இளையை விரும்பினுன். சிறந்த புருவங்களுடைய இளையும் ஸோமராஜன் (சந்திரன்) குமாரனுகிய புதனைப் பதியாக விரும்பினுள். 33-34

புதன் இளையிடம் புரூரவஸ் என்ற புத்ரனைப்பெற்றூள். இவ்வாறு மனுவின் பரம்பரையிலுதித்த ஸுத்யும்ன ராஜன் ஸ்திரீத் தன்மையை அடைந்தான். 35

ஸஸ்மார ஸ குலாசார்யம் வஸிஷ்டமிதி ஶுஶ்ரும: ।
ஸ தஸ்ய தாம் தஶாம் த்ருஷ்ட்வா க்ருபயா ப்ருஶபீடித: ॥ 36

ஸுத்யும்நஸ்யாஶயந் பும்ஸ்த்வமுபாதாவத ஶங்கரம் ।
துஷ்டஸ்தஸ்மை ஸ பகவாந் ருஷயே ப்ரியமாவஹந் ॥ 37

ஸ்வாம் ச வாசம்ருதாம் குர்வந்நிதமாஹ விஶாம்பதே ॥ 38

மாஸம் புமாந் ஸ பவிதா மாஸம் ஸ்த்ரீ தவ கோத்ரஜ: ।
இத்தம் வ்யவஸ்தயா காமம் ஸுத்யும்நோ(அ)வது மேதிநீம் ॥ 39

॥ ஸ்ரீஶுக: ॥

ஆசார்யாநுக்ரஹாத்காமம் லப்த்வா பும்ஸ்த்வம் வ்யவஸ்தயா ।
பாலயாமாஸ ஜகதீம் நாப்யநந்தந் ஸ்ம தம் ப்ரஜா: ॥ 40

தஸ்யோத்கலோ கயோ ராஜந் விமலஶ்ச ஸுதாஸ்த்ரய: ।
உத்தராபதராஜாநோ பபூவுர்தர்மவத்ஸலா: ॥ 41

பாடஸ்து நிஷ்டுஶ:॥கக॥கக॥ ஆசார்யேதி । நாப்யநந்தந் ஸ்ரீகேவ தஸ்ய

இந்த இளை தன் குலத்திற்கு ஆசிரியராகிய வஸிஷ்டரை நினைத்தாளென்று கேள்விப்படுகிறோம். வஸிஷ்டமுனிவர் ஸுத்யும்னனுடைய இந்த அவஸ்தையைப் பார்த்துக் கருணையால் மிகவும் துன்பமுற்றார். 36

ஓ ராஜனே! ஸுத்யும்னன் புருஷனாகவேண்டியதை விரும்பி சங்கரன் ஸமீபமடைந்தார். பகவானாகிய சிவன் வஸிஷ்டரிடம் ஸந்தோஷமடைந்து அன்புபாராட்டி தன் சொல்லையும் ஸத்யமாகச் செய்வதற்குப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 37–38

ஓ வஸிஷ்டமுனிவரே! உம்முடைய தபஸ்ஸால் ஒருமாதம்வரை புருஷனாகட்டும். ஒருமாதம் ஸ்திரீயாக இருக்கட்டும். இந்த வ்யவஸ்தையால் ஸுத்யும்னன் பூமியை மிகவும் ரக்ஷிக்கட்டும். 39

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஸுத்யும்னராஜன் குருவின் அநுக்ரஹத்தால் வ்யவஸ்தையாகப் புருஷத்தன்மையை மனோரதமாக அடைந்து பூமியைப் பரிபாலித்தான். இவனைப்பற்றி ப்ரஜைகள் ஸந்தோஷிக்கவில்லை. 40

இந்த ஸுத்யும்ன ராஜனுக்கு உத்கலன், கயன், விமலன், என்ற மூன்று புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். இம்மூவரும் தர்மத்தில் வாத்ஸல்யமுள்ளவர்கள். வடமார்க்கத்திற்கு அரசர்களானார்கள். 41

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥ 42

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍॥௪௦॥௪௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

பிறகு காலம்சென்ற ஸமயம் ப்ரதிஷ்டான நகருக்குப்பதியாகியஸுத்யும்ன ராஜன் புரூரவஸ்க்குப் பூமியைவிட்டு வனம் சென்றுன். 42

1-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌗𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍇 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌃 ॥ 1

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌮𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 ।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌶 ॥ 2

𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌗𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 3

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌦𑍍𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌶𑌯𑌾𑌨𑌾 𑌗𑌾𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌮𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇 ॥ 4

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑍂𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌂𑌶𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌵𑍈𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍇𑌵𑌃॥1॥ 𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍॥2॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌮𑌾𑌹-𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾। 𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌗𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥3॥ 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿। 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑍋

2-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

வைவஸ்வதமனுவானர் புத்ரனுகிய ஸுத்யும்னன் இவ்வாறு சென்றபின்பு புத்ரர்களை விரும்பி யமுனையில் நூறுவருஷம் வரையில் தவம் செய்தார். 1

மனு பிறகு புத்ரர்களைக்கருதி தேவரும், ப்ரபுவுமாகிய ஹரியைப் பூஜித்தார். தனக்குச் சமமானவர்களும், இக்ஷ்வாகு முதலியவர்களுமாகிய பத்துப் பிள்ளைகளை அடைந்தார். 2

மனுவின் மைந்தனுகிய ப்ருஷத்ரன் என்பவன் குருவுடன்கூடி பசுக்களைக் காப்பவனுகி இரவில் வீராஸனத்தை வ்ருதமாக அடைந்து ஸாவதானமாகக் கோவை ரக்ஷித்தான். 3

இரவில் ஒருஸமயம் மழை பொழியும்பொழுது புலியானது கோசாலையில் ப்ரவேசித்தது; சயனித்திருக்கும் கோக்கள் எழுந்து பயந்து கோசாலையில் சுற்றின. 4

𑌏𑌕𑌾𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾 𑌚𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑌿𑌸𑌸𑌾𑌰 𑌹 ॥ 5

𑌖𑌡𑍍𑌗𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑍋𑌡𑍁𑌗𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌶𑌿 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌚𑌿𑌨𑍋𑌦𑍍𑌬𑌭𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲𑌶𑌙𑍍𑌕𑌯𑌾 ॥ 6

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌭𑍀𑌤𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌥𑌿 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 ॥ 7

𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌾 ।
𑌅𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌃 ॥ 8

𑌤𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌪 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌮𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾𑌮𑍁𑌨𑌾 ॥ 9

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ।
𑌅𑌧𑌾𑌰𑌯𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌰 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 10

𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌉𑌡𑍁𑌗𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌬𑌭𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾 𑌗𑍋𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑌤𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌃 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌂 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥

வலிமையுடைய புலி ஒருகோவைப் பிடிக்க அது மிகவும் துன்பத்துடன் கதறிற்று. ப்ருஷத்ரன் அதன் அழுகையைக்கேட்டு ஓடினன். 5

மறைந்த நக்ஷத்ரங்களுடைய இரவில் விரைவாகக் கத்தியை க்ரஹித்துக் கோவின் சிரஸைப் புலி என்ற ஸந்தேஹத்தால் அறியாமல் வெட்டினன். 6

கத்தியை வீசும்பொழுது நறுக்கப்பட்ட செவிகளுடைய புலியும் மிகுதியாகப்பயந்து வழியில் ரத்தத்தைப் பெருக்கிக் கோசலையினின்று வெளியில் சென்றது. 7

சத்ருக்களாகிய வீரர்களை வதைசெய்யும் அந்த ப்ருஷத்ரன் புலியை வதைத்ததாக எண்ணியிருந்தான். இரவு சென்றபின்பு கோமரணமடைந்ததைப் பார்த்துத் துக்கமடைந்தான். 8

குலாசார்யர் அறியாமல் அபராதம் செய்த ப்ருஷத்ரனைச் சபித்தார். இந்தச் செய்கையால் நீ க்ஷத்ரியனல்ல சூத்ரனுகிவிட்டாய். 9

இவ்விதம் தன் குருசாபமிட்டவுடன் அதைக் கைகூப்பி க்ரஹித்தான். வீரனுகிய ப்ருஷத்ரன் இந்திரியங்களை ஜயித்து முனிவர்களுக்கு ப்ரியமான வ்ருதத்தை மேற்கொண்டான். 10

𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍇𑌽𑌮𑌲𑍇 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌮𑌃 ॥ 11

𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 12

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌡𑌾𑌨𑍍𑌧𑌬𑌧𑌿𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 13

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨𑍋𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 14

𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑍋
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌹 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌂
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌕𑍈𑌶𑍋𑌰𑌵𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 15

𑌕𑌰𑍂𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍂𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌪𑌥𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌃 ॥ 16

௧௧॥ 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑌣𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌃 ॥௧௪॥ 𑌕𑌵𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹-𑌕𑌵𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 ॥௧௫॥௧௬॥ 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ।

ஸர்வபூதங்களிடத்தும் ஸுஹ்ருத்தும், ஸமனுமாகிய ப்ருஷத்ரன் பகவானும், ஸர்வஸ்வரூபியும் நிர்மலமும் உயர்ந்தவருமாகிய வாஸுதேவரிடம் பக்தியால் ஏகாந்தனுகிய தன்மையை அடைந்தான். 11

பற்றுதல்விட்டவனும் சாந்தமான மனமுள்ளவனும் அடங்கிய இந்திரியங்களுடையவனும் எதையும் க்ரஹிக்காதவனும் (களத்ரமில்லாதவனும்) தற்செயலாகக் கிடைத்ததால் தன் வ்ருத்தியைக் கல்பித்தவனும், பரமாத்மாவிடம் மனதைச் செலுத்தி ஞானத்தால் த்ருப்தியடைந்தவனும், ஸாவதானனும், ஜடன், குருடன், செவிடன், இவர்களின் ஆக்ருதியை யுடையவனுமாகி இந்தப் பூமியில் ஸஞ்சரித்தான். 12-13

இம்மாதிரி நடவடிக்கையுள்ளவனுகி வனம் சென்று காட்டுத்தீ கிளம்பியதைப் பார்த்து முனிவராகிய ப்ருஷத்ரன் அந்த அக்னியில் சரீரத்தை யுபயோகித்து பரப்ரும்ஹத்தை யடைந்தான். 14

இளையவனுகிய கவி என்பவன் விஷயங்களில் அன்பில்லாமல் பந்து ஜனங்களுடன் க்ருஹங்களையும் ராஜ்யத்தையும்விட்டு ஸ்வப்ரகாசனுகிய பரமபுருஷனை மனதில் அமர்த்தி பாலவயதுடையவனுகவே பரகதியை யடைந்தான். 15

மனுவின் மைந்தனுகிய கருசனிடம் காருசர்கள் என்ற க்ஷத்ரியர்கள் உண்டானுர்கள். தர்மத்தில் வாத்ஸல்யமுடையவர்கள். 16

த்ருஷ்டாத்தார்ஷ்டமபூத்க்ஷத்ரம் ப்ரஹ்மபூயம் கதம் க்ஷிதௌ ।
ந்ருகஸ்ய வம்ஶஸ்ஸுமதிர்பூதஜ்யோதிஸ்ததோ வஸு: ॥ 17

வஸோ: ப்ரதீகஸ்தத்புத்ர ஓகவானோகவத்பிதா ।
கந்யா சௌகவதீ நாம ஸுதர்ஶன உவாஹ தாம் ॥ 18

சித்ரஸேநோ நரிஷ்யந்தாத்தக்ஷஸ்தஸ்ய ஸுதோऽபவத் ।
தஸ்ய மீட்வாம்ஸ்தத: பூர்ண இந்த்ரஸேநஸ்து தத்ஸுத: ॥ 19

வீதிஹோத்ரஸ்த்விந்த்ரஸேநாத்தஸ்ய ஸத்யஶ்ரவா அபூத் ।
உருஶ்ரவா: ஸுதஸ்தஸ்ய தேவதத்தஸ்ததோऽபவத் ॥ 20

தேவதத்தஸ்ய பகவாநக்நிவேஶஸ்ததோऽபவத் ।
காநீந இதி விக்யாதோ ஜாதூகர்ண்யோ மஹாந்ருஷி: ॥ 21

ப்ரஹ்மபூயம் ப்ராஹ்மணத்வம் ந்ருகஸ்ய வம்ஶ்ய: புத்ர: ஸுமதி: ததோ பூதஜ்யோதி: ததோ வஸு: ॥17॥ வஸோரிதி । ஓகவத: பிதா ஓகவத்பிதா ஓகவாநேவேத்யர்த்த: ॥18॥ ததேவம் த்ரிபி: ஶ்லோகை: காரூஶத்ருஷ்ட ந்ருபாணாம் வம்ஶா உக்தா: நரிஷ்யந்தஸ்ய வம்ஶமாஹ சித்ரஸேந இத்யாதி ஸார்த்தைஸ்த்ரிபி: ॥ தத இத்யாதேரர்த்தாதிக்யம் ஸ்யாத் தத்ராநந்தரோக்தத இத்யாதிவத் வ்யாக்யேயம் யத்ர யத்ர து ந்யூநத்வம் தத்ர பூர்வோக்தஸ்ய பரஸ்ய வா அநுஷங்காதிபி: வ்யாக்யேயம் ॥19॥20॥ தேவதத்தஸ்யேதி । அக்நி

த்ருஷ்டனிடம் தார்ஷ்டர்கள் என்ற க்ஷத்ரியர்கள் உண்டானார்கள். அவர்கள் ப்ராஹ்மணத்தன்மையை அடைந்தார்கள். ந்ருகனுடைய வம்ஸத்திலுண்டானவன் ஸுமதி, ஸுமதியிடம் பூதஜ்யோதி, பூதஜ்யோதியிடம் வஸு என்றுண்டானார்கள். 17

வஸுவுக்கு ப்ரதீகன் பிறந்தான். ப்ரதீகனுடைய புத்ரன் ஓகவான். ஓகவானுக்குப் புத்ரன், அதே ஓகவான் என்ற பெயருடையவன். ஓகவதி என்ற ஓர் கன்னியும் உண்டானாள். அந்த ஓகவதியை ஸுதர்சனன் மணம் புரிந்தான். 18

நரிஷ்யந்தனிடம் சித்ரஸேனன் பிறந்தான். சித்ரஸேனனுக்கு தக்ஷன் குமாரன். தக்ஷனுக்கு மீட்வான் மைந்தன். மீட்வானுக்கு சர்வன். சர்வனுடைய குமாரன் இந்திரஸேனன். 19

இந்ரஸேனனிடம் வீதிஹோத்ரன் பிறந்தான். வீதிஹோத்ரனுக்கு ஸத்யச்ரவஸ் புத்ரன். ஸத்யச்ரவஸ்ஸுக்கு உருச்ரவஸ் புத்ரன். உருச்ரவஸிடம் தேவதத்தன் பிறந்தான். 20

தேவதத்தனுக்குப் பகவானாகிய அக்னிவேசன் ஜனித்தான். இந்த அக்நிவேசனே கானீனன் (கன்னிகையாகியவளிடம் பிறந்தவன்) என்றும் ஜாதுகர்ணன் என்றும் மஹானாகிய ரிஷியாயினர். 21

ததோ ப்ரஹ்மகுலம் ஜாதமாக்நிவேஶ்யாயநம் ந்ருப ।
நரிஷ்யந்தாந்வய: ப்ரோக்தோ திஷ்டவம்ஶமத: ஶ்ருணு ॥ 22

நாபாகோ திஷ்டபுத்ரோ(அ)ந்ய: கர்மணா வைஶ்யதாம் கத: ।
பலந்தந: ஸுதஸ்தஸ்ய வத்ஸப்ரீதிர்பலந்தநாத் ॥ 23

வத்ஸப்ரீதே: ஸுத: ப்ராம்ஶுஸ்தத்ஸுத: ப்ரமிதிர்விபு: ।
ஸுமித்ர: ப்ரமிதேஸ்தஸ்மாச்சாக்ஷுஷோ(அ)த விவிம்ஶதி: ॥ 24

விவிம்ஶதே: ஸுதோ ரம்ப: கநிநேத்ரோ(அ)ஸ்ய தார்மிக: ।
கரந்தமோ மஹாராஜஸ்தஸ்யாஸீதாத்மஜோ ந்ருப ॥ 25

தஸ்யாவிக்ஷித்ஸுதோ யஸ்ய மருத்தஶ்சக்ரவர்த்யபூத் ।
ஸம்வர்த்தோ(அ)யாஜயத்யம் வை மஹாயோக்யங்கிரஸ்ஸுத: ॥ 26

மருத்தஸ்ய யதா யஜ்ஞோ ந ததாந்யோ(அ)ஸ்தி கஶ்சந ।
ஸர்வம் ஹிரண்மயம் த்வாஸீத்யத்கிஞ்சிச்சாஸ்ய ஶோபநம் ॥ 27

வைஶ்யவர்ணகாநீநஜதி ஜாதமர்கணமஜதி ச வ்யாக்யாத: ॥ 21 ॥ 22 ॥ நாபாக இதி
திஷ்டஸ்ய புத்ரோ நாபாக: கர்மணா நாபாகாந்ந்யூந இதி ப்ராகுக்த்யர்த்தாஸா
யமநோர்பார்யாத்ரும் ॥ 23 ॥ 24 ॥ 25 ॥ தஸ்யேதி । அங்கிரஸ: ஸுதோ மஹாயோகீ ஸம்
வர்த்த: யமயாஜயத் ஸ மருத்த: ॥ 26 ॥ மருத்தஸ்யேதி । யஸ்ய யத்கிஞ்சித் பாத்ராதிக
மாஸீத் தத்ஸர்வம் ஹிரண்மயம் ஶோபநமேவச ॥ 27 ॥ ஸுமேத்யாதிதி । ஸுமேத்யஶ்

ஓ ராஜனே! இந்த அக்னிவேசரிடம் ஆக்னிவேச்பாயனம் என்று ப்ராஹ்மணகுலம் உண்டாயிற்று. நரிஷ்யந்தனுடைய வம்சத்தைத் தெரிவித்தேன். இனி திஷ்டனுடைய வம்சத்தைக் கேட்கவேண்டும். 22

திஷ்டனுடைய புத்ரன் நாபாகன் என்ற பெயருடையவன். இந்த நாபாகன் (மனுவின் மைந்தனாகிய) நாபாகனைத்தவிர மற்றொருவன். இவன் செய்கையால் வைச்யத்தன்மையை அடைந்தான். இந்த நாபாகனுக்கு ஹலந்தனன் குமாரன். ஹலந்தனிடம் வத்ஸப்ரீதி பிறந்தான். 23

வத்ஸப்ரீதிக்கு ப்ராசு என்பவன் புத்ரன். ஓ ப்ரபுவே! ப்ராம்சுவின் குமாரன் ப்ரமிதி. ப்ரமிதிக்குச் சுமித்ரன். சுமித்ரனிடம் சாக்ஷுஷன். சாக்ஷுஷனுக்கு விவிம்சதி பிறந்தான். 24

ஓ ராஜனே! விவிம்சதியின் புத்ரன் ரம்பன் என்பவன். இந்த ரம்பனுக்கு கனிநேத்ரன் குமாரன். கனிநேத்ரனுக்கு கனந்தனமஹாராஜன் பிறந்தான். 25

இந்தக் கரந்தனமஹாராஜனுக்கு மருத்தன் பிறந்தான். இந்த மருத்தன் சக்ரவர்த்தியாயினன். இந்த மருத்த சக்ரவர்த்திக்கு மஹாயோகியாகிய அங்கிரஸ்ஸின் குமாரரான ஸம்வர்த்தமுனிவர் யாகம் செய்வித்தார். 26

மருத்த சக்ரவர்த்தியின் யாகம்போல் மற்றும் எந்த யாகமும் நடந்ததில்லை. இந்த ராஜாவின் பாத்ரம் முதலிய யாவும் ஸ்வர்ணமயமாகவே ஆயிற்று. 27

𑌮𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌮𑌰𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌭𑌾𑌸𑌦𑌃 ॥ 28

𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌸𑍁𑌧𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑍌𑌧𑍃𑌤𑍇𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 29

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍃𑌣𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 30

𑌤𑌂 𑌭𑍇𑌜𑍇𑌽𑌲𑌮𑍍𑌬𑍁𑌷𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌭𑌜𑌨𑍀𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌾 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌚𑍇𑌲𑌬𑌿𑌲𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 31

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾 𑌧𑌨𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌮𑍃𑌷𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ॥ 32

𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌃 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍋 𑌵𑌂𑌶𑌕𑍃𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌲𑍀𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ 33

[illegible]

ஸோமத்தால் இந்த்ரன் மதமடைந்தான். தக்ஷிணைகளால் வேதியர்கள் மதங்கொண்டார்கள். மருத்துக்கள் பரிவேஷ்டாக்கள் விச்வேதேவர்கள் ஸபையில் இருப்பவர்கள். 28

மருத்தருக்கு தமன் தனயனாகப்பிறந்தான். தமனுக்கு ராஜவர்த்தனன் ஜனித்தான். ராஜவர்த்தனனுக்கு ஸூத்ருதி பிறந்தான். ஸூத்ருதிக்குப் புத்ரன் நரன் என்பவன். 29

நரனுக்குக் கேவலன் குமாரன். கேவலனிடம் பந்துமான் பிறந்தான். பந்துமானிடம் வேகவான் பிறந்தான். வேகவானுக்கு பந்து என்பவன் புத்ரன். பந்துவுக்கு த்ருணபிந்து மஹாராஜன் பிறந்தான். 30

பஜிப்பதற்குரிய குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய த்ருணபிந்துராஜனைச் சிறந்த அப்ஸரஸ்திரீயாகிய அலம்புஷை என்பவள் பதியாக அடைந்தாள். அலம்புஷையிடம் த்ருணபிந்துவுக்கு புத்ரர்களும் இலபிலை என்ற கன்னிகையும் பிறந்தார்கள். 31

இலபிலையிடம் விச்ரவஸ் குபேரனைப் புத்ரனாக அடைந்தார். அந்த வைச்ரவணன் யோகேச்வரராகிய பிதாவிடம் உயர்வான வித்யையை அடைந்தான்.

இந்த வைச்ரவணனுக்கு விசாலன், சூன்யபந்து, தூம்ரகேது என்பவர்கள் புத்ரர்கள். வம்சத்தை வ்ருத்திசெய்த விசாலராஜன் வைசாலி என்ற நகரத்தைக் கற்பித்தான். 33

254

ஹேமசந்த்³ரஸ்ஸுதஸ்தஸ்ய தூ⁴ம்ராக்ஷஸ்தஸ்ய சாத்மஜ: |
தத்புத்ரஸ்ஸஹதே³வஸ்து க்ருஶாஶ்வஸ்தஸ்ய சாத்மஜ: || 34

க்ருஶாஶ்வாத்ஸோமத³த்தோऽபூ⁴த்³யோऽஶ்வமேதை⁴ரிட³ஸ்பதிம் |
இஷ்ட்வா புருஷமாபாக்³ர்யாம் க³திம் யோகே³ஶ்வராஶ்ரிதாம் || 35

ஸௌமத³த்திஸ்து ஸுமதிஸ்தத்புத்ரோ ஜனமேஜய: |
ஏதே வைஶாலபூ⁴பாலாஸ்த்ருணபி³ந்தோ³ர்யஶோத⁴ரா: || 36

இதி ஶ்ரீபா⁴க³வதே நவமஸ்கந்தே⁴
த்³விதீயோऽத்⁴யாய:.

அயுதஸ்துதஸம்ப⁴வ: ||௩௪||௩௫|| ஸௌமத³த்தி: | வைஶாலபூ⁴பாலா: விஶாலவம்ஶ்யா ந்ருபஜாதா: ||௩௬||

இதி பா⁴வார்த²தீ³பிகாயாம் த்³விதீயாத்⁴யாயவ்யாக்²யா.

விசாலனுக்கு ஹேமசந்திரன் குமாரன். ஹேமசந்திரனுக்கு தூம்ராக்ஷன் தனயன். தூம்ராக்ஷனுக்குப் புத்ரன் ஸஹதேவன். ஸஹதேவனுக்குக் குமாரன் க்ருசாச்வன் என்ற பெயரடைந்தான். 34

க்ருசாச்வரிடம் ஸோமதத்தன் பிறந்தான். ஸோமதத்தன் அச்வமேத யாகங்களால் ஈசனுகிய விஷ்ணுவைப் பூஜித்து யோகீச்வரர்களால் ஆதரவு செய்யத்தக்க உயர்வானகதியை அடைந்தார். 35

ஸோமதத்தராஜனிடம் ஸுமதிராஜன் உண்டாயினன். ஸுமதிராஜனிடம் ஜனமேஜயன் பிறந்தான். இவர்கள் விசாலராஜனுடைய வம்சத்திலுண்டான வர்களாகிய ராஜாக்கள். த்ருணபிந்துவுக்குக் கீர்த்தியை நிலைக்கச் செய்தவர்கள்.

2-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

த்ருதீயாத்⁴யாய ப்ராரம்ப⁴:.

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஶர்யாதிர்மாநவோ ராஜா ப்³ரஹ்மிஷ்ட²: ஸம்ப³பூ⁴வ ஹ ।
யோ வா அங்கி³ரஸாம் ஸத்ரே த்³விதீயமஹரூசிவாந் ॥ 1

ஸுகந்யா நாம தஸ்யாஸீத்கந்யா கமலலோசநா ।
தயா ஸார்த⁴ம் வநக³தோ ஹ்யக³மச்ச்யவநாஶ்ரமம் ॥ 2

ஸா ஸகீ²பி⁴: பரிவ்ருதா விசிந்வந்த்யங்க்⁴ரிபாந்வநே ।
வல்மீகரந்த்⁴ரே த³த்³ருஶே க²த்³யோதே இவ ஜ்யோதிஷீ ॥ 3

தே தை³வசோதி³தா பா³லா ஜ்யோதிஷீ கண்டகேந வை ।
அவித்⁴யந்முக்³த⁴பா⁴வேந ஸுஸ்ராவாஸ்ருக்ததோ ப³ஹி: ॥ 4

த்ருதீயே மாநவஸ்யாஸ்ய ஶர்யாதே: கீர்த்யதேऽந்வய: ॥
யத்ர ஸுகந்யாவ்யாஜேந ரைவதம் ச மஹாத்³பு⁴தம் ॥

ஶர்யாதிரிதி ॥ ப்³ரஹ்மிஷ்ட²: வேதா³ர்த²தத்த்வஜ்ஞ: ததே³வாஹ யோ வா இதி த்³விதீயமஹ: த்³விதீயேஹ்நி க்ரியமாணம் கர்மோசிவாந் உவாச ॥ க ॥ தஸ்யாம்ஶம் உத்தாநப³ர்ஹிராநர்தபூ⁴ரிஷேணேதி வக்ஷ்யதி ஶ்ருதாவத் தத்கந்யாவ்ருத்தாந்த

3-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

மனுவின் மைந்தனுகிய சர்யாதிராஜன் வேதமறிந்தவனுயினன். இவ்வரசன் அங்கிரஸ்களின் யாகத்தில் இரண்டாவது தினத்தில் செய்யவேண்டிய கார்யத்தைக் கூறினுன். 1

சர்யாதிராஜனுக்கு தாமரைத் தளம்போன்ற கண்களுடைய ஸுகன்யை என்ற ஒரு கன்னிகை இருந்தாள். அந்த ஸுகன்னியையுடன் அவ்வரசன் வனம் சென்று ச்யவனமுனிவரின் ஆச்ரமம் அடைந்தான். 2

ஸுகன்யை ஸகிகள் சூழ வனத்தில் உலாவி விருக்ஷங்களைத் தேடிவந்தாள். அப்பொழுது புத்தின் த்வாரத்தில் இரண்டு ஸூர்யன்போன்ற இரண்டு ஜ்யோதிஸ்களைக் கண்டாள். 3

தேவ ப்ரேரணையை யடைந்த சிறுமியாகிய ஸுகன்யை அவ்விருஜ்யோதிகளையும் அறியாமையால் முள்ளால் குத்தினுள். அவைகளினின்று இரத்தம் அதிகமாகப் பெருகிற்று. 4

शकृन्मूत्रनिरोधोऽभूत्सैनिकानां च तत्क्षणात् ।
राजर्षिस्तदुपालक्ष्य पुरुषान् विस्मितोऽब्रवीत् ॥ 5
अप्यभद्रं न युष्माभिर्भार्गवस्य विचेष्टितम् ।
व्यक्तं केनापि नस्तस्य कृतमाश्रमदूषणम् ॥ 6
सुकन्या प्राह पितरं भीता किञ्चित्कृतं मया ।
द्वे ज्योतिषी अजानन्त्या निर्भिन्ने कण्टकेन वै ॥ 7
दुहितुस्तद्वचः श्रुत्वा शर्यातिर्जातसाध्वसः ।
मुनिं प्रसादयामास वल्मीकान्तर्हितं शनैः ॥ 8
तदभिप्रायमाज्ञाय प्रादाद्दुहितरं मुनेः ।
कृच्छ्रान्मुक्तस्तमामन्त्र्य पुरं प्रायात्समाहितः ॥ 9
सुकन्या च्यवनं प्राप्य पतिं परमकोपनम् ।
प्रीणयामास चित्तज्ञा अप्रमत्तानुवृत्तिभिः ॥ 10

तदाह — सुकन्या नामेत्यादिना ॥ [illegible]

அந்த க்ஷணத்தில் ஸேனைகளுக்கு மலமூத்ரங்கள் தடைபட்டன. ராஜரிஷியாகிய சர்யாதி அந்தப் புருஷர்களைப்பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்து சொல்லுகிறான். 5

நீங்கள் ச்யவனமுனிவருக்கு அபராதத்தைச் செய்யவில்லையா? நம்மில் யாரோ அவருடைய ஆச்ரமத்திற்குக் கெடுதி செய்திருக்கவேண்டும்; இது நிச்சயம். 6

ஸுகன்யை சிறிது பயந்து பிதாவிடம் சொல்லுகிறாள். நான் சிறிது அபராதம் செய்தேன். இரண்டு ஜோதிஸ்களையும் அறியாமல் முள்ளால் பேதித்து விட்டேன் என்றாள். 7

சர்யாதிராஜன், பெண்ணின் இந்தச் சொல்லைக்கேட்டு பயமடைந்து புத்துக்குள்ளிருக்கும் ச்யவனமுனிவரை மெதுவாக ஸமாதானப்படுத்தினான். 8

ச்யவனமுனிவரின் அபிப்ராயத்தை அறிந்து அந்த முனிவருக்கே பெண்ணைக் கொடுத்தான். "இவள் அறியாதவள்" என்று ப்ரயாசையின்மீது சொல்லிவிட்டுப் பரிவாரங்களுடன் நகரம் சென்றான். 6

மிகுந்த கோபமுள்ள ச்யவனரைப் பதியாக அடைந்து ஸுகன்யை அவருடைய மனமறிந்து தவறின்றி அநுஸரணைகளால் ஸந்தோஷப்படுத்தினாள். 10

𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑍌 ।
𑌸 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ॥ 11

𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑍋𑌮𑌪𑍋𑌃 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌯𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 12

𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌮𑍌 ।
𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 ॥ 13

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌰𑌯𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌧𑌮𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌹𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌲𑍀𑌪𑌲𑌿𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 14

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑌪𑍀𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌨𑌿𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌸𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 ॥ 15

𑌣𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌮𑍍॥௧௧॥ 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌸𑍋𑌮𑌪𑍋𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌨𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌾𑌂 [illegible] 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑍇 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ [illegible] ॥௧௨॥ 𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌬𑌾𑌢𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍂𑌚𑌤𑍁𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 ; 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌃 [illegible] ॥௧௪॥௧௫॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । [illegible]

சிலகாலஞ் சென்றபின்பு அச்வினீதேவர்கள் ச்யவனமுனிவரின் ஆச்ரமம் வந்தார்கள். இந்த முனிவர் அவர்களைப் பூஜித்து ஸமர்த்தர்களே! எனக்கு வயதைக்கொடுங்கள் என்று சொல்லிப் பின் கூறுகிறார். 11

யாகத்தில் ஸோமபானமில்லாத உங்களுக்கு ஸோமக்ரஹத்தைக் கொடுக்கிறேன். ஸ்திரீகள் விரும்பத்தக்கவயதையும் ரூபத்தையும் எனக்குக் கொடுங்கள் என்றார். 12

வைத்யச்ரேஷ்டர்களாகிய அச்வினீதேவர்கள் ச்யவனரைக் கொண்டாடி அவ்விதமே செய்கிறோம் என்று ஒப்புக்கொண்டு ஸித்தர்களால் அமைக்கப்பட்ட இந்த மடுவில் நீர் ஸ்நானம் செய்யும் என்றார்கள். 13

இவ்வாறு சொன்னவுடன் தொங்கும்படி சதைப்புகளால் விகாரமடைந்தவரும், மூப்பு நிறைந்த தேஹமுடையவருமாகிய முனிச்ரேஷ்டரை அச்வினீ தேவர்கள் மடுவில் முழுகும்படி செய்தார்கள். 14

அந்த மடுவினின்று மூன்று புருஷர்கள் கிளம்பினார்கள். மூவரும் ஸுந்தர வடிவமுள்ளவர்கள். ஸ்திரீகளுக்கு ப்ரியத்தைக் கொடுப்பவர்கள். பத்பமாலையும் குண்டலமுமணிந்தவர்கள். துல்யமான ரூபமுடையவர்கள். சிறந்த வஸ்திரந் தரித்தவர்கள். 15

तान्निरीक्ष्य वरारोहा सरूपान् सूर्यवर्चसः ।
अजानती पतिं साध्वी ह्यश्विनौ शरणं ययौ ॥ 16

दर्शयित्वा पतिं तस्यै पातिव्रत्येन तोषितौ ।
ऋषिमामन्त्र्य ययतुः विमानेन त्रिविष्टपम् ॥ 17

यक्ष्यमाणोऽथ शर्यातिश्च्यवनस्याश्रमं गतः ।
ददर्श दुहितुः पार्श्वे पुरुषं सूर्यवर्चसम् ॥ 18

राजा दुहितरं प्राह कृतपादाभिवन्दनाम् ।
आशिषश्चाप्रयुञ्जानो नातिप्रीतिमना इव ॥ 19

॥ शर्यातिः ॥

चिकीर्षितं ते किमिदं पतिस्त्वया
प्रलम्भितो लोकनमस्कृतो मुनिः ।

दर्शयित्वा पतिं दर्शयतीति प्राय [illegible] ॥ १६ ॥ १७ ॥
चिकीर्षितमिति । प्रलम्भितो वञ्चितः हे असति असंवृतं अनभीष्टम् ॥ २० ॥

சிறந்த ஜகனப்ரதேசமுடைய ஸுகன்யை, ஸமான ரூபமுள்ளவர்களும், ஸூர்யன்போன்ற காந்தியுள்ளவர்களுமாகிய மூவரையும் பார்த்து, பதியை அறியாதவர்களாகிய பதிவ்ரதையான ஸுகன்யை அச்வினீதேவர்களை சரணமடைந்தாள். 16

அச்வினீதேவர்கள் ஸுகன்யைக்குப் பதியைக்காட்டினார்கள். அவளுடைய பாதிவ்ரத்யத்திற்கு ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பிறகுச் சயவனரிஷியிடம் சொல்லிக்கொண்டு அவரால் ஸ்தோத்தரிக்கப்பட்டு ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். 17

சர்யாதிமஹாராஜன் யாகம்செய்ய விரும்பி ச்யவனருடைய ஆச்ரமம் வந்தான். பெண்ணாகிய ஸுகன்யையின் பக்கத்தில் ஸூர்யன்போன்ற காந்தியுள்ள புருஷனைப் பார்த்தான். 18

அரசன் தன் பாதங்களில் வந்தனம்செய்த பெண்ணைப்பார்த்தும் ஆசீர்வாதம் செய்யாமல், ஸந்தோஷமடையாத மனமுடையவன்போலிருந்து சொல்லுகிறான். 19

சர்யாதி கூறுகிறார்.

பெண்ணே! உன்னுடைய விரும்பும்கார்யம் என்ன இது? ஜனங்களால் நமஸ்கரிக்கப்படுகிற முனிவரை நீ ஏமாற்றிவிட்டாய். ஓ துஷ்டே! மூப்புள்ளவனும்

𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌂
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 𑌜𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌸𑍇𑌽𑌮𑍁𑌮𑌧𑍍𑌵𑌗𑌮𑍍 ॥ 20

𑌕𑌥𑌂 𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌵𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌾𑌂
𑌕𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌷𑌿 𑌜𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌪𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾 𑌕𑍁𑌲𑌂
𑌪𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯𑌧𑌸𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 21

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌾𑌤 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌵𑍈𑌷 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ 22

𑌶𑌶𑌂𑌸 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌯𑍋𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑌿𑌲𑌮𑍍𑌭𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇 ॥ 23

𑌸𑍋𑌮𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌜𑌯𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ।
𑌅𑌸𑍋𑌮𑌪𑍋𑌰𑌪𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ॥ 24

𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌾 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌗𑌤𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑌸𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥௨௧॥௨௨॥ 𑌸𑍋𑌮𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑍀𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍋𑌮

வேண்டாதவனுமாகிய பதியைவிட்டு வழிப்போக்கனுகிய இந்த ஜாரபுருஷனை அடைந்திருக்கிறுய். 20

ஸாதுக்களின் வம்சத்திற் பிறந்தவளே! உன் புத்தியானது ஏன் வேறுவிதமாயிற்று. இது குலத்தைத் தூஷிக்கத்தக்க கார்யமல்லவா? வெட்கமன்றி ஜாரபுருஷனை அடைந்திருக்கிறுய். பிதாவின் வம்சத்தையும் பதியின் வம்சத்தையும் நரகத்தில் தள்ளுகிறுய். 21

இவ்வாறு கூறும் பிதாவைப்பார்த்து பரிசுத்தமான மந்தஹாஸமுடைய ஸுகன்யை புன்முறுவல்செய்து சொல்லுகிறுள். ஓ பிதாவே! இவர் உம்முடைய மாப்பிள்ளையாகிய ச்யவனமுனிவரேதான். 22

வயது ரூபம் இவை கிடைத்தவரலாறு யாவற்றையும் பிதாவிடம் கூறினுள். சர்யாதிகேட்டு ஆச்சர்யமடைந்து மிகுந்த அன்புடன் பெண்ணை யணைத்தான்.

ச்யவனமுனிவர் வீரனுகிய சர்யாதிக்கு ஸோமயாகம் செய்வித்தார். தம்முடைய தேஜஸ்ஸால் ஸோமபானமில்லாத அச்வினீதேவர்களுக்கும் ஸோமக்ரஹங்கொடுத்தார். 24

𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌮𑌾𑌦𑌦𑍇 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑍁𑌜𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥ 25

𑌅𑌨𑍍𑌵𑌜𑌾𑌨𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍋𑌃 ।
𑌭𑌿𑌷𑌜𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌 ॥ 26

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌾𑌨𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌷𑍇𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌰𑍇𑌵𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 27

𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌥𑌲𑍀𑌮𑍍 ।
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃 ॥ 28

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌮𑌿𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌰𑍈𑌵𑌤𑍋 𑌰𑍇𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 29

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌲𑌬𑍍𑌧𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 30

𑌸𑍍𑌵𑌤𑌪𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌣 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍॥௨௬॥௨௭॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌨𑌰𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑍍॥௨௮॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌮𑍀 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍॥௨௯॥ 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌅𑌵𑌸𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌨

இந்த்ரன் கோபங்கொண்டு ச்யவனரை (அல்லது சர்யாதியை) வதைக்க வஜ்ராயுதமெடுத்தான். ச்யவனர் வஜ்ராயுதத்துடன்கூடிய இந்த்ரனுடைய புஜத்தை அசைவற்றிருக்கும்படி செய்தார். 25

இந்த அச்விநீதேவர்கள் வைத்யர்களென்று முன் ஸோமாஹுதியில் விடுபட்டவர்கள். பிறகு எல்லோரும் அச்விநீதேவர்களுக்காக ஸோமக்ரஹத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். 26

உத்தானபர்ஹிஸ், ஆனர்த்தன், பூரிஷேணன் என்று மூன்று புத்திரர்கள் சர்யாதிராஜனுக்கு உண்டானார்கள். ஆனர்த்தனிடம் ரைவதன் பிறந்தான். 27

அந்த ரைவதன் ஸமுத்ரத்தின் மத்தியில் குசஸ்தலி என்ற நகரத்தை ஏற்படுத்திச் சத்ருக்களை யடக்குகிறவனாகி அந்த நகரத்தி லிருந்துகொண்டு ஆனர்த்தம் முதலிய தேசங்களை அனுபவித்தான். 28

இந்த ரைவத ராஜரிஷிக்கு ககுத்மி முதலிய சிறந்த நூறுபிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். ரைவதராஜன் ரேவதி என்ற கன்னிகையை க்ரஹித்துக்கொண்டு ப்ரும்ஹாவிடம் சென்றான். 29

பெண்ணுக்குப் புருஷனைக் கேட்பதற்காகத் தடையில்லாததான ப்ரம்ஹலோகஞ்சென்றான். அப்போது கானம் நடந்தமையால் ஸமயம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் ஒருக்ஷணப்பொழுது காத்துக்கொண்டிருந்தான். 30

தத³ந்தே ஆத்³யமாநம்ய ஸ்வாபி⁴ப்ராயம் ந்யவேத³யத்।
தச்ச்²ருத்வா ப⁴க³வாந் ப்³ரஹ்மா ப்ரஹஸ்ய தமுவாச ஹ ॥ 31

அஹோ ராஜந்நிருத்³தா⁴ஸ்தே காலேந ஹ்ருதி³ யே க்ருதா: ।
தத்புத்ரபௌத்ரநப்த்ரூணாம் கோ³த்ராணி ச ந ஶ்ருண்மஹே ॥ 32

காலோऽபி⁴யாதஸ்த்ரிணவசதுர்யுக³விகல்பித: ।
தத்³க³ச்ச² தே³வதே³வாம்ஶோ ப³லதே³வோ மஹாப³ல: ॥ 33

கந்யாரத்நமித³ம் ராஜந்நரரத்நாய தே³ஹி போ⁴ ।
பு⁴வோ பா⁴ராவதாராய ப⁴க³வாந் பூ⁴தபா⁴வந: ॥ 34

அவதீர்ணோ நிஜாம்ஶேந புண்யஶ்ரவணகீர்தந: ।
இத்யாதி³ஷ்டோऽபி⁴வந்த்³யாஜம் ந்ருப: ஸ்வபுரமாக³த: ॥ 35

ஸ:॥௩௰॥ தத³ந்த இதி। ஆத்³யம் ப்³ரஹ்மாணம்॥௩௧॥ அஹோ இதி॥ தே த்வயா ஹ்ருதி³ யே க்ருதாஸ்தே ஸர்வே காலேந நிருத்³தா⁴: ஸம்ஹ்ருதா:॥௩௨॥ கால இதி। த்ரிணவ: ஸப்தவிம்ஶதி சதுர்யுகா³நி தை: விகல்பிதோ விஹத: பூர்வதே³வஸ்யாம்ஶோ ஹி॥௩௩॥ கந்யேதி. தஸ்மை நரரத்நாய தே³ஹி. தத்³தே³வோ ஹரிரித்யாஹ ப⁴க³வாநிதி॥௩௪॥௩௫

காநத்தின் கடைசியில் ப்ரும்ஹாவைப் பூஜித்துத் தன்னபிப்ராயத்தைத் தெரிவித்தான். ப்ரும்ஹதேவர் இதைக்கேட்டு மந்தஹாஸம் செய்து சொல்லுகிறார். 31

ஓ ராஜனே! உன் மனதில் உள்ளவைகள் காலத்தால் சுருக்கப்பட்டவைகளாயின. ஆச்சர்யம்! அவர்களின் புத்ரர்களுடையவும், பௌத்ரர்களுடையவும், நப்தாக்க (கொள்பேரன்க) ளுடையவும், கோத்ரங்களையும் நாம் கேட்கவில்லை.

இருபத்தேழு சதுர்யுகங்களடங்கியகாலம் சென்றது. ஆகையால் செல்லலாம். தேவதேவராகிய விஷ்ணுவின் அம்சமானவரும் மிகுந்த வன்மையுள்ளவருமாகிய பலதேவர் இருக்கிறார். ஓ ரைவதராஜனே! இந்த ரத்னமாகிய கன்னிகையை ரத்னமான அந்தப் புருஷனுக்குக் கொடுப்பாயாக. பூமியின் பாரத்தை இறக்குவதற்காக பூதபாவனரும் புண்யமான ச்ரவண கீர்த்தனங்களுடையவருமாகிய பகவான் தம தம்சத்துடன் அவதாரம் செய்திருக்கிறாரென்று ஆக்ஞைசெய்தார். ரைவதராஜன் ப்ரும்ஹதேவரை வணங்கிவிட்டுத் தன்னகரம் வந்தான். 33-35

த்யக்த்வா புண்யஜநத்ராஸாத் ப்ராத்ருபிர்திக்ஷ்வவஸ்திதை: ।
ஸுதாம் தத்த்வாநவத்யாங்கீம் பலாய பலஶாலிநே ॥
பதர்யாக்யம் கதோ ராஜா தப்தும் நாராயணாஶ்ரமம் ॥ 36

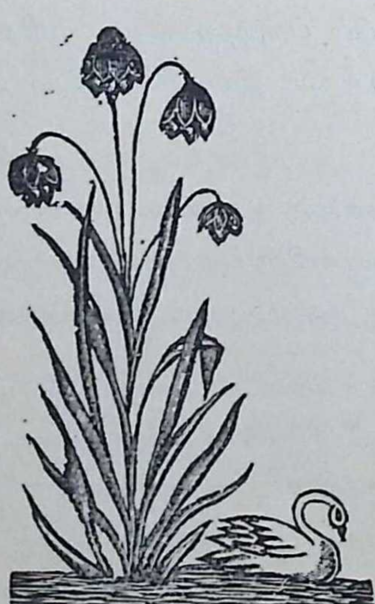
இதி ஶ்ரீபாகவதே நவமஸ்கந்தே
த்ருதீயோऽத்யாய:.

த்யக்த்வேதி। புண்யஜநத்ராஸாத் யக்ஷபயாத் பூர்வமேவ ஸ்வம் ப்ராத்ருபி
ஸ்த்யக்தாம் திக்ஷ்வவஸ்திதை: ஸ்வர்கம் கதை:॥36॥

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் த்ருதீயாத்யாயவ்யாக்யா.

அந்த நகரத்திலுள்ள தன்னுடைய ப்ராதாக்கள் யக்ஷர்களிடம் பயத்தால் முன்பே நரகத்தைவிட்டு ஸ்வர்க்கம் சென்றூர்கள். இந்த ரைவதராஜன் வலிமையுடைய பலதேவருக்கு ஸௌந்தரியாகிய கன்னிகையைத் தானம் செய்து தவம் செய்யப் பதரி என்ற பெயருள்ள நாராயணாச்ரமம் வந்தான். 36

3-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌨𑌭𑌗𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌤𑌤𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌮𑍍 ।
𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ 1

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍋𑌽𑌭𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌕𑌿𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌜𑌾𑌮 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌵 ।
𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ 2

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌾𑌭𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕 𑌤𑌦𑌾𑌦𑍃𑌥𑌾𑌃 ॥ 3

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌨𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌃 ॥

𑌨𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌮𑌾𑌹 — 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌭𑌗𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌪𑌟𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌨𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑌦𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑍇𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌗𑌮𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧ ॥ 𑌸 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌃 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌭𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌤 𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥ 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌚 𑌤𑌵 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌜𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌭𑌜𑌾𑌮𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌸 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 — 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌮𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌭𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌮𑌦𑍀𑌯𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑌰𑍇 𑌹𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌮 𑌅𑌭𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌭𑌜𑌾𑌮 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌹 𑌹𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌦𑍃𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌃 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑌾𑌯 𑌉𑌪𑌭𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌨

4-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

நபகருடைய குமாரன் நாபாகன் என்பவன். இந்த நாபாகனுடைய ப்ராதாக்கள் பாகம் செய்துகொள்ளும்பொழுது வித்வானும் இளையவனும் ப்ரம்ஹசாரியும்(குருகுலத்தில் வெகுகாலமிருந்து)வந்தவனுமாகிய நாபாகனுக்குப் பிதாவைப் பாகமாகப் பிரித்துக்கொடுத்தார்கள். வந்தவனாகிய நாபாகன் எனக்கு எதைப் பிரித்தீர்கள்? என்று கேட்டான்; அதைக்கேட்ட ப்ராதாக்கள் நாபாக! உனக்குத் தந்தையைப் பிரித்தோம் என்றார்கள். நாபாகன் பிதாவிடம் சென்று ஓ பிதா

𑌇𑌮𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌸𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 ।
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌃 𑌕𑌵𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥ 4
𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 5
𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌤𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑍍𑌛 𑌤𑌥𑌾 𑌸 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 ॥ 6

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 7
𑌤𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌮𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌵𑌸𑍁 ॥ 8

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌃 ॥3॥ 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌮 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂𑌷𑌷𑍍𑌠𑌮𑌹𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌵𑍇 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 ॥4॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 "𑌇𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌥𑌾 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 । '𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌯𑍇'𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌂𑌸𑌯 𑌪𑌾𑌠𑌯 ॥5॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌧𑌨𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍁𑌕𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥6॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥7॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍂𑌮𑌿𑌗𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍁 𑌧𑌨𑌂 𑌮𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 ॥8॥

வே! மூத்தோர்கள் எனக்கு உம்மை பாகமாகப் பிரித்திருக்கிருர்கள் என்ருன். தகப்பன் ப்ரும்ஹசாரியாகிய புத்திரனைப்பார்த்து ஓ குமார! இந்த வார்த்தையை நீ. ஆதரவுசெய்யாதே. மஹாபுத்திசாலிகளாகிய இந்த அங்கிரஸ்கள் இப்பொழுது ஸத்ரயாகம் செய்கிருர்கள். ஓ பண்டிதனுகியபுத்ர! ஆருவதுநாள் வந்தவுடன் கர்மானுஷ்டானத்தில் மோஹமடைகிருர்கள். மஹாத்மாக்களாகிய அங்கிரஸ்களுக்கு விச்வேதேவர்களைச் சார்ந்த இரண்டு ஸூக்தங்களையும் பாடம் செய்து வைப்பாயாக. அங்கிரஸ்கள் ஸ்வர்க்கம் செல்லும்பொழுது யாகத்தில் மீதியான அவர்களின் பொருளை உனக்குக் கொடுப்பார்கள். ஆகையால் நீ அவர்களிடம் செல்லலாம் என்று கூறினர். நாபாகன் அவ்விதமே செய்தான். 1-6

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிருர்.

அங்கிரஸ்கள் யாகத்தில் மீந்ததை நாபாகனுக்குக் கொடுத்து ஸ்வர்க்கம் சென்ருர்கள். நாபாகன் இந்தப்பொருளை அடையும்பொழுது கருத்தமேனியுள்ள ஒரு புருஷன் (ருத்ரர்) மத்தியில்வந்து யாகசாலையில் உள்ள இந்தப்பொருள் என்னைச் சார்ந்தது என்ருர். மனுவம்சத்திலுதித்த நாபாகன் .இது அங்கிரஸ்க

ममेदमृषिभिर्दत्तमिति तर्हि स्म मानवः ।
स्यान्नौ ते पितरि प्रश्नः पृष्टवान् पितरं तथा ॥ 9

यज्ञवास्तुगतं सर्वमुच्छिष्टमृषयः क्वचित् ।
चक्रुर्हि भागं रुद्राय स देवः सर्वमर्हति ॥ 10

नाभागस्तं प्रणम्याह तवेश किल वास्तुकम् ।
इत्याह मे पिता ब्रह्मञ्छिरसा त्वां प्रसादये ॥ 11

॥ श्रीरुद्रः ॥

यत्ते पितावदद्धर्मं त्वं च सत्यं प्रभाषसे ।
ददामि ते मन्त्रदृशो ज्ञानं ब्रह्म सनातनम् ॥ 12

तस्मादसत्यं न ब्रूयादापत्स्वपि क्वचित् ।
सत्येन परिसन्तुष्टो भवानिष्टश्च मे भवेत् ॥ 13

[illegible]

ளால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது; என்னைச் சார்ந்தது என்றான். ருத்ரர் ஆனால் உம்முடைய பிதாவிடம் இதைப்பற்றிக் கேட்போம் என்றார். நாபாகன் அவ் விதமே பிதாவையடைந்து கேட்டான். யாகசாலையில் உள்ள எல்லாவற்றையும் சிலவிடத்தில் உச்சிஷ்டத்தையும் ரிஷிகள் ருத்ராருக்குப் பாகம் பிரித்தார்கள். தேவராகிய ருத்ரர் எல்லாவற்றையும் அடையத்தகுதியானவர் என்று பிதா கூறினார். நாபாகன் ருத்ரரைவணங்கிச் சொல்லுகிறான். ஓ ஈச! யாகசாலையில் உள்ளயாவும் உம்மைச் சார்ந்தது என்று என் பிதா கூறினார். ஓ ப்ரும்ஹஸ்வ ரூபியே! உம்மை நான் சிரஸ்ஸால் ப்ரஸன்னராகும்படி செய்கிறேன் என்றான்.

ஸ்ரீ ருத்ரர் கூறுகிறார்.

நாபாக! உன் பிதா தர்மத்தைச் சொன்னார். நீயும் ஸத்யத்தைப் பேசினாய்; மந்திரஞானமுள்ள உனக்கு நித்யமான ப்ரும்ஹஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கிறேன். ஆகையால் பெரிய ஆபத்து வந்தபோதும் அஸத்யம் பேசுவதுகூடாது. நான் ஸத்யத்தால் ஸந்தோஷமடைபவன். ஸத்யமுள்ளவன் எனக்கு வேண்டியவனாகிறான். யாகத்தில் மீதியானதும் நீ கொடுத்ததுமான பொருளை என்னிடம் க்ர

𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃 ॥ 14

𑌯 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 15

𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑍋𑌽𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍀 ।
𑌨𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌾𑌪𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌂𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 16

॥ 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌾𑌤𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌞𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌭𑍂𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥ 17

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ 18

[illegible]

ஹித்துக் கொள்ளலாம் என்று ஸத்யத்தில் வாத்ஸல்யமுள்ள பகவானுகிய ருத்ரர் உரைத்து அந்தர்த்யான மடைந்தார். 13-14

இந்தச் சரிதத்தை ஸாவதானமாகக் காலையிலும் மாலையிலும் ஸ்மரிப்பவன் வித்வானும் மந்திரங்களை யறிந்தவனுமாகிருன். அவ்விதமே ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் அடைகிருன். 15

நாபாகரிடம் அம்பரீஷன் பிறந்தான். இவ்வம்பரீஷராஜன் மஹாபாகவதன், புண்யசாலி, எங்கும் தடைபடாத ப்ராம்ஹணசாபமும் இவனை அடையவில்லை. 16

விஷ்ணுராதன்(பரீக்ஷித்து) வினவுகிருன்.

பகவானுகிய முனிவரே! புத்திசாலியாகிய அம்பரீஷராஜரிஷியின் சரிதத்தைக்கேட்க விரும்புகிறேன். வீணுகாத ப்ரும்ஹசாபமானது அவ்வரசரிடம் உபயோகிக்கப்பட்டபோது திறமையற்றதாயிற்ருே? 17

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிருர்.

மஹாபாக்கியசாலியாகிய அம்பரீஷராஜரிஷி எழு தீவுகளுடைய பூமியையும் அழிவில்லாத ஸ்ரீயையும் நிகரற்றபெருமையையும் அடைந்து வ்பாபகனுகிய அவ்வரசன் மானிடர்களுக்கு மிகவும் துர்லபமான அவைபாவற்றையும் ஸ்வப்

𑌮𑍇𑌨𑍇𑌽𑌤𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 19

𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌸 𑌵𑍈 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍
𑌵𑌚𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇 ।
𑌕𑌰𑍌 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑌤𑍍𑌕𑌥𑍋𑌦𑌯𑍇 ॥ 21

𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌲𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍌
𑌤𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ।

𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌮𑍋𑌹𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑌿 ॥19॥ 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌭𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌣𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌹 — 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌤𑍍𑌤𑌧𑍁𑌂𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂 ॥ 20 ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌰𑍍𑌪𑌕𑌕𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 — 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌚𑌕𑌾𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ 21 ॥ 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍌 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌆𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑌰𑍋𑌜𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌵𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌜𑌸𑍌𑌰𑌭𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍

னம்போல் நிரூபிக்கப்பட்டதாக எண்ணுகிறுன். ஏனென்னில் பொருளுக்கு நாசத்தை இவனறிந்தவன். இதனுல் மானிடன் மோஹத்தில் மூழ்குகிறுன். 18-19

பகவானுகிய வாஸுதேவரிடமும் பகவானுடைய பக்தர்களாகிய ஸாதுக்களிடமும் மிகுந்த பக்தியை அடைந்தான். இதனுல் இந்த ப்ரபஞ்சமானது மண் கட்டிக்குச்சமமாக நிரூபிக்கப்படுகிறது. 20

அம்பரீஷமஹாராஜன் கிருஷ்ணராகிய நாராயணரின் பாதாரவிந்தங்களில் மனதையும், விஷ்ணுவின் குணங்களை வர்ணிப்பதில் சொற்களையும், விஷ்ணுவின் ஆலயத்தைச் சுத்திசெய்வது முதலியவைகளில் கைகளையும், விஷ்ணுவின் சிறந்த சரிதங்களை ச்ரவணம் செய்வதில் செவிகளையும் உபயோகப்படுத்தினுன். 21

நாராயணரின் மூர்த்திகள் இருக்கும் ஆலயங்களைத் தர்சிப்பதில் கண்களையும், விஷ்ணுபக்தர்களின் சரீரத்தை ஸ்பர்சிப்பதில் அங்கஸம்பந்தத்தையும், விஷ்

𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌸𑌰𑍋𑌜𑌸𑍌𑌰𑌭𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌸𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 ॥ 22
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑌾𑌨𑍁𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑍇
𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌪𑌦𑌾𑌭𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 ।
𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾
𑌯𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌜𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌰𑌤𑌿𑌃 ॥ 23
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌲𑌾𑌪𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃
𑌪𑌰𑍇𑌽𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌹 ॥ 24
𑌈𑌜𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍈𑌰𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍈𑌃 ।

𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍌 ॥ ௨௨ ॥ 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌕𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌜𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾 𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑍃𑌤𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌦𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 । 𑌈𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍈𑌰𑍀𑌜𑍇

ணுவின் பாதாரவிந்தத்தில் ஸ்ரீபொருந்திய துளஸியின் வாஸனையையும், பகவானுக்கு நிவேதனம் செய்த அன்னம் முதலியவற்றில் நாவையும் உபயோகப்படுத்தினன். 22

விஷ்ணுவின் க்ஷேத்ரமாகிய ஸ்தானங்கள் செல்லுவதில் பாதங்களையும் முகுந்த பாதங்களை வந்தனம் செய்வதில் சிரஸையும் விஷயஸுகங்களை விரும்பாமல் ஹரிக்கு ஊழியம் செய்வதற்காக (புஷ்பம் சந்தனம் முதலிய) காமவஸ்துக்களையும் விஷ்ணு பக்தர்களைச்சார்ந்த நிகரற்ற அன்பு தனக்கு உண்டாகும்படி உபயோகப்படுத்தினன். 23

இவ்விதம் யஞ்ஞரூபியும் உத்க்ருஷ்டரும் பகவானுமாகிய அதோக்ஷஜரிடம் எங்கும் ஆத்மா உள்ளது என்ற பாவனையுடையவனுய்த்தான் செய்யும்கர்மங்களை எப்பொழுதும் அர்ப்பணஞ் செய்து விஷ்ணுபக்தர்களாகிய ப்ராம்ஹணர்களிடம் உபதேசம்பெற்று இந்தப் பூமியைப் பரிபாலித்தான். 24

இந்த அம்பரீஷமஹாராஜன் ஸரஸ்வதீநதிக்கு எதிரில் ஜலமில்லாத விடத்தில் வஸிஷ்டர், அஸிதர், கௌதமர் இவர்கள் முதலான முனிவர்களைக்கொண்டு

𑌤𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌸𑌿𑌤𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑌸𑍌 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ 25

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌗𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 ॥ 26

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍈𑌰𑌮𑌰𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌗𑌾𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 27

𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ 28

𑌈𑌜𑍇 𑌅𑌯𑌜𑌤 । 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑍋𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌤𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑌕𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌭𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௫॥ 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌗𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌸 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑍋𑌪𑌰𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥௨௬॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍀𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍋 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 ॥௨௭॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌨𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾

பெரும் ஐச்வர்யத்தால் வ்ருத்தியடைந்த அங்கங்களையும் தக்ஷிணைகளையும் உடைய விரிவான அச்வமேதயாகங்களால் யஞ்ஞங்களுக்கு அதிஷ்டாதாவாகிய மஹாபுருஷரைப் பூஜித்தான். 25

இந்த அம்பரீஷனுடைய யாகங்களில் ஸபையோர்கள் ரித்விக்குகள் யாவரும் சிறந்த வஸ்திரமுடையவர்களாகவும் தேவர்களுக்குச் சமமானரூபமுடையவர்களாகவும் † இமைகொட்டுதலில்லாதவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள். 26

உத்தமச்லோகருடைய சரிதத்தைக் கேட்பவர்களும் கானம் செய்பவர்களுமாகிய இவ்வம்பரீஷராஜனைச்சார்ந்த மானிடர்கள் தேவர்களுக்கு ப்ரியமான ஸ்வர்க்கத்தை விரும்புவதில்லை. 27

ஸ்வரூபஸுகத்தால் பெருமையடைந்த விஷயங்கள் ஸித்தர்களுக்கும் துர்லபமாயினும் இவைகள் முகுந்தனை மனதில் நோக்குகிறவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்துவதில்லை. 28

---

† தேவர்களுக்கு ஸ்வபாவமாக இமை கொட்டுதலில்லை. இங்கு யாகசம்பந்தமுள்ள ரித்விக்குகள் முதலியோருக்கு, ஆச்சர்யங்களைப் பார்க்கும் உத்ஸாகத்தினுல் இமை கொட்டுதல் உண்டாகவில்லை.

𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌪𑍋𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍍𑌜𑌹𑍌 ॥ 29

𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑌵𑌾𑌜𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌾𑌦𑌿
𑌷𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍍𑌵𑌕𑌰𑍋𑌦𑌸𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 30

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 31

𑌆𑌰𑌿𑌰𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌯𑌾 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌦𑌧𑌾𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ 32

𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌨𑍇𑌽𑌰𑍍𑌚𑌯𑌤𑍍 ॥ 33

𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵𑌤𑍀𑌤𑍀 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ 28 ॥ 𑌸 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 ॥ 29 ॥ 30 ॥ 𑌨𑌨𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 ॥ 31 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌭𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍀𑌵𑍍𑌰𑌤𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 𑌆𑌰𑌿𑌰𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 ॥ 32 ॥ 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥

அந்த அம்பரீஷராஜன் இவ்விதம் தவமுடையதும் தர்மமுள்ளதுமான பக்தி யோகத்தால் விஷ்ணுவை ஸந்தோஷப்படுத்திக்கொண்டு பற்றுக்களையெல்லாம் மெதுவாக விட்டான். 29

க்ருஹங்கள், தாரங்கள், புத்ரர்கள், பந்துஜனங்கள், யானைகள், உயர்ந்த ரதங்கள், குதிரைகள், அழிவில்லாதவஸ்திரங்கள், ஆபரணங்கள், ஆயுத முதலிய வைகள் கணக்கற்றகோசங்கள் இவைகளில் பொய்யென்ற புத்தியை வைத்தான்.

இவ்வரசனுடைய முக்யமான பக்தியோகத்தால் ப்ரீதியடைந்த விஷ்ணுவானவர் சத்ருக்களுக்குப் பயத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதும் பயந்தவர்களை ரக்ஷிக்கக் கூடியதுமான சக்ரத்தை இவ்வம்பரீஷராஜாவுக்குக் கொடுத்தார். 31

விஷ்ணுவை ஆராதனம் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பமுள்ள அம்பரீஷன் தனக்குச் சமமான சீலமுடைய மனைவியுடன் ஸாவதானனாகவும் தீரனாகவும் இருந்து ஒருவருஷம் வரையில் த்வாதசீ வ்ருதமிருந்தான். 32

கார்த்திகைமாஸத்தில் வ்ருதத்தின் முடிவில் மூன்றுநாள்வரை உபவாஸ மிருந்து யமுனையில் ஸ்நானம்செய்து மதுவனத்தில் மாதவரைப் பூஜித்தான். 33

𑌮𑌹𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾 ।
𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂𑌬𑌰𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑍈𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 34
𑌤𑌦𑍍𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 35
𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑌯𑌃𑌶𑍀𑌲𑌵𑌯𑍋𑌰𑍂𑌪𑌵𑌤𑍍𑌸𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍 ॥ 36
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌷𑌟𑍍 ।
𑌭𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 37
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯𑍋𑌪𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌰𑍍𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍍 ॥ 38
𑌤𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌚𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌂 𑌭𑍂𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌣𑍈𑌃 ।
𑌯𑌯𑌾𑌚𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥ 39

𑌆𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌆𑌭𑌰𑌣𑌵𑍇𑌷𑍌 ॥௩௩॥௩௪॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌪𑌿 ॥௩௫॥ 𑌗𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌖𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌯𑌃𑌶𑍀𑌲𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥௩௬॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌬𑍁𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌷𑌟𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑍋𑌟𑍀𑌃 ॥௩௭॥ 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸 ॥௩௮॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌆𑌨𑌰𑍍𑌚 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 ॥௩௯॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿

மஹாபிஷேகத்தின் விதியுடனும் உபகரணங்க ளனைவற்றின் பெருமை யுடனும் அபிஷேகம் செய்து, விஷ்ணுவை அடைந்த மனோபாவனையுடன் வஸ்திரங்களாலும், ஆபரணங்களாலும், சந்தனங்களாலும், புஷ்பங்களாலும், மற்றுமுள்ள த்ரவ்யங்களாலும் கேசவரைப் பூஜித்தான். மஹாபாக்யசாலிகளாகிய ப்ராம்ஹணர்களையும் அவர்கள் அபேக்ஷையில்லாதவர்களாயினும் பக்தியுடன் பூஜித்தான். 34-35

ஸ்வர்ணமயமான கொம்பு, வெள்ளிமயமான குளம்பு இவைகளையும், பால், சீலம், வயது, ரூபம், கன்று, மற்றுமுள்ள உபகரணங்கள், ஸம்பத், சிறந்த வஸ்திரம் இவைகளையுமுடைய ஆறுகோடி கோக்களை ஸாதுக்களாகிய ப்ராம்ஹணர்களின் பொருட்டு அவர்களுடைய க்ருஹங்களுக்கு அனுப்பினன். நல்லசுவையுள்ள மதுரமான அன்னத்தை ப்ராம்ஹணர்களுக்கு முதல் போஜனம் செய்வித்துப் பின்பு மனோரதங்களையடைந்த வேதியர்கள் உத்தரவிட பாரணை செய்ய யத்தனித்தான். அப்பொழுது பகவானுகிய துர்வாஸமுனிவர் தற்செயலாக ப்ரத்யக்ஷமாகினர். 36-38

அம்பரீஷராஜன் அந்த அதிதியாகிய முனிவரை ப்ரத்யுதானம் (எழுந்திருந்து) ஆஸனம் பூஜை இவைகளால் நன்ருய் பூஜித்தான்; பாதங்களின் ஸமீபம் வந்து போஜனத்திற்கு ப்ரார்த்தித்தான். 39

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌨𑌿𑌮𑌮𑌜𑍍𑌜 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥ 40

𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇 ॥ 41

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌪𑌾𑌰𑌣𑍇 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌦𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌾 𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 42

𑌅𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨𑌾𑌥 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌪𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑌬𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 ॥ 43

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌗𑌮𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌃 ॥ 44

𑌆𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌨𑍈𑌤𑍍𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ॥௪௰॥ ௪௧॥ 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 — 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌵𑍈𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍇 ॥௪௨॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍋𑌤𑌿। 𑌅𑌮𑍍𑌭𑌸𑍇𑌤𑌿 — 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌶𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌶𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 "𑌅𑌪𑍋𑌽𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌵𑌾𑌨𑌶𑌿𑌤𑌂" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ ௪௩ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 ॥ ௪௪ ॥ ௪௫ ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌤𑍍𑌕𑌂𑌪

அரசனுடைய ப்ரார்த்தனையை துர்வாஸமுனிவர் கொண்டாடி மாத்யான்ஹிக க்ரியை செய்யச்சென்றார். பரிசுத்தமான யமுனாநதி ஜலத்தில் ப்ரும்ஹஸ்வ ரூபத்தை த்யானஞ்செய்து மூழ்கினர். 40

தர்மங்களையறிந்த அம்பரீஷராஜன் அரைமுகூர்த்தம் மீதியாயுள்ள த்வாதசியில் பாரணையைப்பற்றித் தர்மஸங்கடமான விஷயத்தை ப்ராமணர்களுடன் யோசித்தான். 41

ப்ராம்ஹணர்களை மீறுவதில் தோஷமுண்டாகும். த்வாதசியில் பாரணை செய்யாவிடினும் தோஷமுண்டாகும். எதை நான் செய்தால் எனக்கு நன்மை யுண்டாகும்? அதர்மமானது என்னைத் தொடாமலிருக்கவேண்டும். 42

முக்யமான தீர்த்தத்தால் மட்டிலும் வ்ரதபாரணையைச் செய்கிறேன். ப்ராம் ஹணர்கள் தீர்த்தத்தைப் பானம்செய்வது, புசித்ததும் புசிக்காததுமாகும். 43

குருவம்சச்ரேஷ்டராகிய பரீக்ஷித்தே! இவ்விதம் ஆலோசித்து மனதால் அச்யுதரை நினைத்து ஜலத்தைப்புசித்து அந்த அம்பரீஷராஜரிஷி வேதியராகிய துர்வாஸமுனிவரின் வரவையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். 44

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌕𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕 𑌆𑌗𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌬𑍁𑌧𑍇 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌧𑌿𑌯𑌾 ॥ 45

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌕𑍁𑌟𑍀𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌾𑌨𑌨𑌃 ।
𑌬𑍁𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥ 46

॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍃𑌶𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ 47

𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌤𑌿𑌥𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍇 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ 48

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌜𑌟𑌾𑌂 𑌰𑍋𑌷𑌵𑌿𑌦𑍀𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌯𑌾 𑌸 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑌲𑍋𑌪𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 49

𑌚𑌲𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌕𑍁𑌟𑍀𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌲𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ [illegible]

துர்வாஸமுனிவர் அனுஷ்டானத்தை முடித்து யமுனாநதிக் கரையினின்று வந்தார். அம்பரீஷராஜன் அந்த ரிஷியை அனுமோதித்தான். துர்வாஸமுனிவர் அரசனுடைய வரலாற்றைப் புத்தியால் அறிந்தார். 45

கோபத்தால் அசையும் சரீரமுடையவரும், புருவங்களால் குடிலமான முகமுடையவரும், மிகவும் பசியுள்ளவருமாகிய முனிவர் கைகூப்பிய அம்பரீஷனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். 46

துர்வாஸமுனிவர் கூறுகிறார்.

ஆச்சர்யம்! க்ரூரனும் ஸ்ரீயால் மதங்கொண்டவனும் விஷ்ணுவிடம் பக்தியில்லாதவனும் ராஜா என்ற கர்வமுடையவனுமாகிய இந்த அம்பரீஷனுடைய தர்மம் தவறியதைப் பாருங்கள். 47

இவன் வந்த அதிதியாகிய என்னை ஆதித்யம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு போஜனம் கொடாமல் தான் புஜித்தான். அந்த இவனுக்கு உடனே பலனைக்காட்டுகிறேன். 48

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

முனிவர் இவ்விதம் உரைத்து கோபம் ஜ்வலிக்க நோக்கி, ஜடையை நருக்கி அதனால் அம்பரீஷனுக்கு ப்ரளயகாலாக்னிக்குச் சமமான க்ருத்யை உண்டாக்கினார். 49

𑌤𑌾𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌤𑍀𑌮𑌸𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨 𑌚𑌚𑌾𑌲 𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ 50

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 ॥ 51

𑌤𑌦𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇 𑌭𑍀𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑌯𑌾 ॥ 52

𑌤𑌮𑌨𑍍𑌵𑌧𑌾𑌵𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂
𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍂𑌤𑌶𑌿𑌖𑍋 𑌯𑌥𑌾𑌹𑌿 ।
𑌤𑌥𑌾𑌨𑍁𑌷𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑍋
𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌸𑌾𑌰 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌃 ॥ 53

𑌦𑌿𑌶𑍋 𑌨𑌭𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌸𑌪𑌾𑌲𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑌃 ।
𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍋 𑌧𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 ॥ 54

𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑌿𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍋 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 ॥ ௫௧ ॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌫𑌲𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 ॥ ௫௨ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍁𑌷𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑍁𑌹𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌯𑌯𑍌 ॥ ௫௩ ॥ ௫௪ ॥ 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑌣𑌮𑍇𑌷𑌾𑌣𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌅𑌜𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 𑌹𑌰𑍇

அம்பரீஷராஜன் தன்னை எதிர்த்துவருவதும் ஜ்வலிப்பதும் கத்தியைக் கையிலுடையதும்,பாதத்தால் பூமியை நடுங்கும்படிச் செய்வதுமாகிய க்ருத்யைப் பார்த்து இருந்தவிடத்தினின்று அசையாமலிருந்தான். 50

தாஸனை ரக்ஷிப்பதற்காக மஹாத்மாவாகிய மாதவனால் கொடுக்கப்பட்ட (அம்பரீஷனுடைய) சக்ரமான காட்டுத்தீயானது "கோபங்கொண்ட ஸர்ப்பத்தைப்போல்" அந்த க்ருத்யைப் பொசுக்கிற்று. 51

தூர்வாஸமுனிவர் தம்மை எதிர்த்தோடிவரும் சக்ரத்தையும், தம் ப்ரயாஸை வீணாகியதையும் பார்த்து ப்ராணனை ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் பயந்து திசைகளில் ஓடினர். 52

ஜ்வாலைகளுடன் "உண்டாகிய காட்டுத்தீப்போல்" பகவானுடைய சக்ரமானது துர்வாஸமுனிவரை விரட்டிற்று. அப்படிக் கூடத்தொடரும் சக்ரத்தை முனிவர் பார்த்து மேருவின் குகைக்குள் செல்ல விருப்பத்துடன் ஓடினர். 53

திசைகள், ஆகாயம், பூமி, பாதாளங்கள், ஸமுத்ரங்கள், லோகபாலர்களுடைய உலகங்கள் ஸ்வர்க்கம் இவைகளை அடைந்தார். இவர் எங்கெங்கு ஓடுகிறாரோ அங்கங்கு பொறுக்கமுடியாத சக்ரத்தைக் கண்டார். 54

𑌅𑌲𑌬𑍍𑌧𑌨𑌾𑌥𑌃 𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌶𑌰𑌣𑌮𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌸𑌮𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌃
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌯𑍋𑌨𑍇𑌽𑌜𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 55

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌸𑌹𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑍇 ।
𑌭𑍍𑌰𑍂𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌧𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 56

𑌅𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌭𑍃𑌗𑍁𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌭𑍂𑌤𑍇𑌶𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌹𑌾𑌮𑌃 ॥ 57

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌃 ॥ ௫௫ ॥ 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌦𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌾𑌲𑍇॥௫௬॥ 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌹𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂

எந்தவிடத்திலும் நாதனை அடையாமல் நடுங்கிய மனதுடன் ரக்ஷிப்பவனைத் தேடித் தேவனாகிய ப்ரும்ஹாவை அடைந்தார். "ஓ நான் முகனே! ஓ ஸ்வயம்புவே! விஷ்ணுவின் தேஜோரூபமான சக்ரத்தினின்று என்னைக் காக்கவேண்டும்" என்றார். 55

ப்ரும்ஹா கூறுகிறார்.

ஓ முனிவரே! காலரூபியும் தஹிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமுள்ளவருமாகிய பகவான் புருவநெறித்த வளவில் என்னைச் சார்ந்த ஸ்தானமும் இந்த ப்ரபஞ்சமும் க்ரீடையின் கடைசியில் இரண்டு பரார்த்தம் வரையிலுள்ள காலத்தில் ப்ரளயமாகப்போகிறது. நான், ருத்ரர், தக்ஷன், ப்ருகு முதலியவர்கள், ப்ரஜாபதிகள், பூதேச்வரர்கள், தேவச்ரேஷ்டர்கள் இந்த நாங்கள் யாவரும் அவருடைய ஆக்ஞையைச் சிரஸில் அடைந்து உலகத்திற்கு நன்மையுண்டாகும்படி வஹிக்கிறோம். (ஆகையால் அவருடைய பக்தனுக்குத் துரோஹம்செய்த உம்மை ரக்ஷிக்க நான் திறமையற்றவனென்றார்). 56-57

ப்ரத்யாக்யாதோ விரிஞ்சேந விஷ்ணுசக்ரோபதாபித: ।
துர்வாஸா: ஶரணம் யாத: ஶர்வம் கைலாஸவாஸிநம் ॥ 58

॥ ஶங்கர: ॥

வயம் ந தாத ப்ரபவாம பூம்நி
யஸ்மிந் பரேऽந்யேऽப்யஜஜீவகோஶா: ।
பவந்தி காலே ந பவந்தி ஹீத்ருஶா:
ஸஹஸ்ரஶோ யத்ர வயம் ப்ரமாம: ॥ 59

அஹம் ஸநத்குமாரஶ்ச நாரதோ பகவாநஜ: ।
கபிலோऽபாந்தரதமோ தேவலோ தர்ம ஆஸுரி: ॥ 60

மரீசிப்ரமுகாஶ்சாந்யே ஸித்தேஶா: பாரதர்ஶநா: ।
விதாம ந வயம் ஸர்வே யந்மாயாம் மாயயாவ்ருதா: ॥ 61

தஸ்ய விஶ்வேஶ்வரஸ்யேதம் ஶஸ்த்ரம் துர்விஷஹம் ஹி ந: ।
தமேவ ஶரணம் யாஹி ஹரிஸ்தே ஶம் விதாஸ்யதி ॥ 62

ஸ்வாமீ ॥ ௫௭ ॥ ௫௮ ॥ ஶ்ரீருத்ரோऽபி ப்ரத்யாசஷ்ட இத்யாஹ-சதுர்பி: । வயமிதி ஹே தாத பூம்நி பூமாநம் ப்ரபவாம யஸ்மிந் பரே பரமேஶ்வரே அஜா: ப்ரஹ்மாண: தத்ஸஜீவா: தேஷாம் கோஶா: உபாதயோ ப்ரஹ்மாண்டவிக்ரஹா: ஸஹஸ்ரஶ: ஈத்ருஶா: ந ப்ரஹ்மாண்டப்ராணா: காலேऽபி பவந்தி ஜாயந்தே ந பவந்தி நஶ்யந்தி ச பரேஷு த்வேஷு ப்ரஹ்மாண்டேஷு ஏகைகஸ்மிந் நிலோநாவயம் ப்ரமாம: ॥ ௫௯ ॥ ந நவமஜ்ஞஸ்ய தஸ்ய ப்ரமாம: கதஸ்தத்ராஹ—அஹமிதி ॥ ௬௦ ॥

ப்ரும்ஹாவால் திரஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் விஷ்ணு சக்ரத்தால் தாபமடைந்தவருமாகிய துர்வாஸமுனிவர் கைலாஸவாஸியாகிய சிவனிடம் சரணமடைந்தார்.

சங்கரர் கூறுகிறர்.

ஓ முனியே! வ்யாபகராகிய பரமபுருஷனிடம் ப்ரும்ஹாண்ட சரீரங்களும் இவைபோன்ற வெகு ப்ரும்ஹாண்டங்களும் உண்டாகின்றன. காலத்தில் நாசமடைகின்றன. இவைகளில் நாங்கள் ப்ரமிக்கிறோம். ஆகையால் இத்துன்பத்தைப்போக்க நாங்கள் சக்திபெறமாட்டோம். நான், ஸநத்குமாரர், நாரதர், பகவானுகிய நான்முகன், கபிலர், அவாந்தரதமர், கேவலர், தர்மர், ஆஸுரி, கரைகண்ட மற்றுமுள்ள மரீசி முதலிய ஸித்தேச்வரர்கள் இந்த நாங்கள் யாவரும் மாயைக்குள்ளானவர்கள். ஆகையால் பகவானுடைய மாயையை அறியோம். ஸர்வேச்வரராகிய அவருடைய இந்த ஆயுதமானது எங்களால் பொறுக்க முடியாதது. அந்த விஷ்ணுவையே சரணமடைவாயாக. அவர் உனக்கு மங்களத்தைச் செய்வார். 59-62

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌯𑌯𑍌 ।
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌹 ॥ 63

𑌸 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌜𑌿𑌤𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾
𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌵𑍇𑌪𑌥𑍁𑌃 ।
𑌆𑌹𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌦𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑌂 𑌮𑌾𑌵𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨 ॥ 64

𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌘𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌃
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 ॥ 65

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌅𑌹𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 66

𑌸𑍇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌦𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌪𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ ௬௩ ॥ ௬௪ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌦𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌵𑌾𑌹𑌿 ॥ ௬௪ ॥ 𑌅𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌤𑍇 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌘𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌅𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 ॥ ௬௫ ॥ ௬௬ ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌵𑍇𑌨𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥ ௬௭ ॥ 𑌅𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿

பிறகு தூர்வாஸமுனிவர் ஆசையற்று ஸ்ரீநிவாஸன் லக்ஷ்மீதேவியுடன்வஸிக்கும் வைகுண்டம் என்று பெயருள்ள பகவானுடைய ஸ்தானத்தை யடைந்தார்.

விஷ்ணுசக்ரத்தின் அக்னியால் தஹிக்கப்படும் தூர்வாஸமுனிவர் பகவானுடைய பாதங்களினருகில் விழுந்து நடுக்கத்துடன் சொல்லுகிறார். ஓ அச்யுத! ஓ அனந்த! ஓ ப்ரபுவே! உலகங்களை யுண்டாக்கிய உத்தம! ஸாதுக்களுக்கு வேண்டியவனாகிய என்னைக் காக்கவேண்டும். 64

ஓ புருஷோத்தம! உம்முடைய மஹிமையை நான் அறியாமல் உம்முடைய பக்தர்களுக்குக் கெடுதிசெய்து விட்டேன். அதற்கு ப்ராயச்சித்தத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். உம்முடைய பெயரைச் சொன்னவளவில் நரகத்திலிருப்பவன் விடுபடுகிறான். 65

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

ஓ ப்ராம்ஹண! நான் பக்தர்களுக்கு அடிமையாவன். ஸ்வதந்த்ரத்தன்மையில்லாதவன் போன்றவன். பக்தஜனங்களிடம் ப்ரியமுள்ளவன். பக்தர்களாகிய ஸாதுக்களால் கவரப்பட்ட ஹ்ருதயமுள்ளவன். 66

𑌨𑌾𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌶𑌾𑌸𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌾 ॥ 67

𑌯𑍇 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌗𑌾𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 ॥ 68

𑌮𑌯𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌵𑌸𑍍𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌶𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 69

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑍇𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 70

𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑌦𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑌾𑌗𑌪𑌿 ॥ 71

𑌅𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌵𑍈 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌽𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ 72

𑌇𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௬௮॥௬௯॥ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 ॥௭௦॥௭௧॥
௭௨॥ [illegible] 𑌤𑌮𑍇𑌵 [illegible] 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍

என்பக்தர்களான ஸாதுக்களின்றி என்னையும் முக்யையாகிய லக்ஷ்மியையும் நான் விரும்பமாட்டேன். ஓ ப்ருமஹரிஷியே! அவர்களுக்கு நான் முக்ய கதியாகியவன். 67

மனைவி, வீடு, புத்ரர்கள், ஆப்தர்கள், ப்ராணன்கள், பொருள், இவ்வுலகம் பரலோகம் இவைகளைவிட்டு என்னைச் சரணமடைந்தவர்களை நான் எவ்விதம் விடமுடியும். 68

என்னிடம் நிலைபெறச்செய்த மனமுள்ளவர்களும் ஸமமான த்ருஷ்டியுள்ளவர்களுமாகிய ஸாதுக்கள் பக்தியால் என்னை "சிறந்த ஸ்திரீகள் சிறந்த பதியைப்போல" ஸ்வாதீனப்படுத்துகிறார்கள். 69

என்னை ஸேவித்ததால் கிடைத்த † ஸாலோக்ய முதலிய நான்கையும் ஸேவையாற் பூர்ணர்களாகிய பெரியோர்கள் விரும்புவதில்லை. காலத்தால் நாசமடையக்கூடிய மற்ற எதை அவர்கள் விரும்புவார்கள்? 70

ஸாதுக்கள் எனக்கு ஹ்ருதயமாகியவர்கள். ஸாதுக்களுக்கு நான் ஹ்ருதயமாகியவன். அவர்கள் என்னைத்தவிர மற்றதை அறியார்கள். நான் அவர்களைவிட மற்றதைச் சிறிதேனும் அறியேன். 71

ஆகையால் உமக்கு யாரால் ஹிம்ஸையுண்டாயிற்றோ அவரையே நீர் சரணமடைவீராக ஸாதுக்களிடம் அமைந்த தேஜஸானது ஹிம்ஸிப்பவனுக்குக் கெடுதியைச் செய்யும். 72

---

† ஸாலோக்யம், ஸாமீப்யம், ஸாரூப்யம், ஸாயுஜ்யம் என்று நான்கு பதவியுண்டு. ஸாலோக்யமாவது பகவானுடைய உலகத்தில் வஸிப்பது. ஸாமீப்யமாவது அவருடைய ஸமீபத்தில் இருப்பது. ஸாரூப்யமாவது அவருடைய ரூபத்தை அடைவது. ஸாயுஜ்யமாவது அவரிடம் லயமடைவது.

𑌤𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑍇 𑌉𑌭𑍇 ।
𑌤𑍇 𑌏𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 73

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌗𑌤𑌨𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 74

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

[illegible] ॥௭௨॥ 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 [illegible] — 𑌤𑌪 𑌇𑌤𑌿॥௭௩॥௭௪॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

தபஸ், வித்யை, இவ்விரண்டும் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு நன்மையைச்செய்யக் கூடியவைகள். அவ்விரண்டும் வணக்கமில்லாதவனாகிய கர்த்தாவுக்குக் கெடுதியாகின்றன. 73

ஓ ப்ரும்ஹரிஷியே! நாபாகரின் குமாரனாகிய அம்பரீஷராஜனிடம் நீர் செல்லும். உமக்கு மங்களமுண்டாகும். ஓ மஹாபாக்யசாலியே! அவரை மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளும். பிறகு மங்களமுண்டாகும். 74

4-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌮𑍁𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ॥ 1

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌮𑌾𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌲𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥ 2

॥ 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 ॥ 3

𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌘𑌾𑌤𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌾 𑌇𑌡𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥ 4

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌤𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

1॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌹𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃॥ 2॥ 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌂𑌕𑌾𑌰𑌯𑍁𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍁𑌙𑍍𑌕𑍀𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃॥ 4॥ 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌅𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃

5-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இவ்வாறு பகவான் கட்டளையிட்டவுடன் சக்ரத்தால் தாபமடைந்த தூர்வாஸ முனிவர் அம்பரீஷனிடம் வந்து துக்கத்துடன் அவருடைய பாதங்களைப் பிடித்துக் கொண்டார். 1

பாதங்களைத் தொட்டதால் வெட்கமடைந்த அம்பரீஷன் தூர்வாஸமுனிவரின் முயற்சியைப்பார்த்து மிகவும் கருணைகூர்ந்து அந்த விஷ்ணுசக்ரத்தை ஸ்தோத்திரம் செய்தான். 2

அம்பரீஷன் கூறுகிறான்.

சக்ரமே! நீ அக்நி, நீ பகவானாகிய ஸூர்யன், நீ நக்ஷத்ரங்களுக்குப் பதியாகிய ஸோமன், நீ ஜலங்கள், நீ பூமி, நீ ஆகாயம், வாயு, தன்மாத்ரைகள், இந்திரியங்கள். 3

ஓ ஸுதர்சன! உனக்கு நமஸ்காரம். ஸஹஸ்ராார! நமஸ்காரம். விஷ்ணுப்ரிய! அஸ்திரங்களையெல்லாம் ஹிம்ஸிக்கும் தன்மையுள்ளதும், பூமிக்குப் பதியுமாகிய சக்ரமே! ப்ராம்ஹணனுக்கு நன்மையைக் கொடுக்கவேண்டும். 4

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑍁𑌕𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 5

𑌨𑌮𑌃 𑌸𑍁𑌨𑌾𑌭𑌾𑌖𑌿𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍇𑌤𑌵𑍇
𑌹𑍍𑌯𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍀𑌲𑌾𑌸𑍁𑌰𑌧𑍂𑌮𑌕𑍇𑌤𑌵𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇
𑌮𑌨𑍋𑌜𑌵𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌗𑍃𑌣𑍇 ॥ 6

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌂
𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍇
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 7

[illegible]

நீ தர்மம், நீ தைர்யம், நீ ஸத்யம், நீ யாகம், உனக்கு யாகங்களனைவற்றையும் புஜிக்கவன்மையுண்டு. நீ லோகபாலர்கள், நீ ஸர்வஸ்வரூபி, நீ விஷ்ணுவின் உயர்ந்த தேஜஸ். 5

ஓ சக்ரமே! தர்மங்களனைவற்றுக்கும் ஹேதுவாகியவரும், அதர்மத்தைச் சீலமாகக்கொண்ட அஸுரர்களுக்கு † தூமகேதுவும், மூவுலகையும் ரக்ஷிப்பதும், பரிசுத்தமான தேஜஸ் உடையதும், மனம்போன்ற வேகமுடையதும், அத்புதமான செய்கையுள்ளதுமாகிய உனக்கு நமஸ்காரம். 6

தர்மமயமான உன் தேஜஸால் இருள் நீங்குகிறது; மஹாத்மாக்களுக்கு நேத்ரப்ரகாசமுண்டாகிறது; வாக்குகளுக்குப்பதியாகிய சக்ரமே! உன்மஹிமை அறியமுடியாதது. பராத்பரமாகிய இந்த ஸத்தும் அஸத்தும் உம்மால் ப்ரகாசிக்கின்றன. 7

---

† (தூமகேது-வால்நீண்ட நக்ஷத்ரம்— அல்லது உத்பாதக்ரஹணம்.)

यदा विसृष्टस्त्वमनञ्जनेन वै
बलं प्रविष्टोऽजित दैत्यदानवम् ।
बाहूदरोर्वङ्घ्रिशिरोधराणि
वृक्णन्नजस्रं प्रधने विराजसे ॥ 8

स त्वं जगत्त्राण खलप्रहाणये
निरूपितः सर्वसहो गदाभृता ।
विप्रस्य चास्मत्कुलदैवहेतवे
विधेहि भद्रं तदनुग्रहो हि नः ॥ 9

यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा स्वधर्मो वा स्वनुष्ठितः ।
कुलं नो विप्रदैवं चेद्द्विजो भवतु विज्वरः ॥ 10

यदि नो भगवान् प्रीत एकः सर्वगुणाश्रयः ।
सर्वभूतात्मभावेन द्विजो भवतु विज्वरः ॥ 11

यदा विसृष्टः त्वं तदा दैत्यदानवानां बलं प्रविश्य तेषां बाहूदीन् छिन्दन् विराजसे प्रविष्टोऽजितेति पाठे तु अजिता दैत्यदानवा यस्मिन् तद्बलं प्रविष्टस्त्वमित्यर्थः [illegible] ॥८॥ किञ्च [illegible] [illegible] । हे जगत्त्राण स सर्वसहः त्वं खलानामेव प्रहाणये प्रहरणाय निरूपितः नियुक्तः अतोऽस्मत्कुलस्य दैवहेतवे [illegible] विप्रस्य भद्रं विधेहि तदेव नोऽनुग्रहः ॥९॥ सर्वभूता

ஓசக்ரமே! யுத்தத்தில் விஷ்ணுவால் ப்ரயோகிக்கப்பட்ட நீ தைத்யஸேனை யையும், தானவஸேனையையும், அடைந்து கை, வயிறு, தொடை, கால், கழுத்து இவைகளைப்பேதித்து எப்பொழுதும் விளங்கிக்கொண் டிருக்கிறாய். 8

உலகமெல்லாவற்றையும் ரக்ஷிக்கும் சக்ரமே! இவ்வளவு மஹிமைதங்கிய தும் எல்லாவற்றையும் பொறுக்கக்கூடியதுமாகிய உன்னைநாராயணர் துஷ்டர்களை நாசம் செய்வதற்காக ப்ரேரணை பண்ணுகிறார். எங்களுடைய வம்சமானது பாக்யம் பெறுவதற்காக ப்ராம்ஹணருக்கு மங்களத்தைச் செய்யவேண்டும். அது எங்களுக்கு அனுக்ரஹமாகிறது. 9

நான் தானங்களைச்செய்து யாகங்களை அனுஷ்டித்ததும், எங்களுக்குரிய தர் மத்தை நன்றாய் அனுஷ்டித்ததும், எங்களுடைய வம்சமானது ப்ராம்ஹணர் களைக் குலதெய்வமாகக்கொண்டிருப்பதும், உண்மையானால் இந்த வேதியர் தாப மற்றவராகவேண்டும். 10

முக்யரும், குணங்களனைவற்றுக்கும் ஆச்ரயமாகியவருமான பகவான் ஸர்வ ப்ராணிகளிடமும் ஆத்மா என்ற பாவனைசெய்யும் எங்களிடம் ப்ரீதியடைந்திருந் தால், ப்ராம்ஹணர் தாபமற்றவராகவேண்டும். 11

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌹𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌯𑌾 ॥ 12

𑌸 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌤𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌶𑌶𑌂𑌸 𑌤𑌮𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌶𑌂 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃 ॥ 13

॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌹𑍋 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍇 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑍀𑌹𑌸𑍇 ॥ 14

𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ॥ 15

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌦𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 16

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 — 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌃॥௧௧॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌯𑌾॥௧௨॥௧௩॥

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இவ்விதம் அம்பரீஷராஜன் ஸ்துதிசெய்யும்பொழுது விஷ்ணு சக்ரமான ஸுதர்சனமானது எல்லாவிடத்திலும் சமனமடைந்தது.ராஜாவின் பிரார்த்தனைப் படி; வேதியரைத் தஹிக்கவில்லை. 12

சக்ரத்தினின்று விழும் அக்னியினின்று விடுபட்ட தூர்வாஸமுனிவர் மங்கள முடையவராகி அம்பரீஷராஜனுக்குச் சிறந்த ஆசீர்வாதங்களைச்செய்து அவ்வா சனைக் கொண்டாடுகிறார். 13

தூர்வாஸமுனிவர் கூறுகிறார்.

ஆச்சர்யம்! விஷ்ணுதாஸர்களின் மஹிமையை நான் இப்பொழுது கண் டேன். ஓ ராஜனே! நான் குற்றம் செய்தவனாயினும் எனக்கு மங்களங்களைச் செய்தாய். 14

ஸாதுக்களுக்குச் செய்யக்கூடாதது எது? மஹாத்மாக்களுக்கு விடக்கூடா தது எது? பக்தர்களுக்கு ப்ரபுவாகிய விஷ்ணுவை அந்த மஹாத்மாக்கள் ஸ்வா தீனப் படுத்துகிறார்கள். 15

எந்தப் பகவானுடைய நாமச்ரவணம் செய்தவளவில் புருஷன் மலமற்றவ னாகிறானோ பரிசுததமான பாதங்களுடைய அந்த பகவானுக்கும் தாஸர்களுக் கும் எது பேதமாகிறது? 16

𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑌿𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌮𑌦𑌘𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍇𑌽𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 17

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 ।
𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑍁𑌪𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌭𑍋𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥ 18
𑌸𑍋𑌽𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌦𑍃𑌤𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌮𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 19

॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌲𑌾𑌪𑍈𑌰𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍇𑌧𑌸𑌾 ॥ 20
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌦𑌾𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌃𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ 21

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯𑌸𑌾𑌽𑌽𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥ 22

𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 ॥ ௨௰ ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌜𑌨𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௧ ॥ ௨௨ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌭𑌾𑌵 — 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

ஓ ராஜனே! மிகுந்த கருணைகூர்ந்த மனமுள்ள நீர் எனக்கு அநுக்ரஹம் செய்தீர். என் தோஷத்தைக் கவனியாமல் என் ப்ராணனைக் காப்பாற்றினீர். 17

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

முனிவர் திரும்பிவருவதை எதிர்பார்த்து ஆஹாரம் செய்யாமலிருந்த அம்பரீஷராஜன், இப்போது அவருடைய பாதங்களைப் பிடித்துப்பார்த்து ப்ரஸன்னராகச்செய்து போஜனம் செய்வித்தான். 18

முனிவர் அரசனால் விரைவில் கொண்டுவரப்பட்டதும், மனோரதங்களையெல்லாம் உடையதுமாகிய ஆதித்யத்தைப் புசித்து த்ருப்தியடைந்த மனதுடன் அரசனைப்பார்த்துப் புசிக்கலாம் புசிக்கலாம் என்றார். 19

துர்வாஸமுனிவர் கூறுகிறார்.

ஓ அம்பரீஷ! பாகவதனாகிய உன்னுடைய தர்சனம், ஸ்பர்சனம், ஸம்பாஷணம், ஆத்மஸ்வரூபத்தில் புத்தியைத்தரும் ஆதித்யம் இவைகளால் ப்ரீதியடைந்தேன். அநுக்ரஹம் பெற்றேன். 20

பரிசுத்தமான உன்னுடைய இந்தச் செய்கையைப்பற்றி ஸ்வர்க்கத்தில் ஸ்திரீகள் அடிக்கடி கானஞ்செய்தார்கள். இந்தப் பூமியானது மிகவும் புண்யமான கீர்த்தியைப் புகழப்போகிறது. 21

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

துர்வாசமுனிவர் அரசனிடம் இவ்விதம் தெரிவித்து ஸந்தோஷமடைந்து இவரிடம் சொல்லிக்கொண்டு பலனில்விருப்பமில்லாமையால் கிடைக்கும் ப்ரம்ஹலோகம் சென்றார். 22

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌬𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹 ॥ 23

𑌗𑌤𑍇𑌽𑌥 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑍋
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌪𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑌿𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 ।
𑌋𑌷𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 ॥ 24

𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌕𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌲𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌵𑌾𑌹 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌯𑌯𑌾𑌽𑌽𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥ 25

𑌅𑌥𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌶𑍀𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌰𑌃 ।
𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇
𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 ॥ 26

[illegible]

(அம்பரீஷனிடம் கோபங்கொண்டு) சென்ற முனிவர் திரும்பிவருதற்கிடையே ஒருவருஷகாலம் சென்றது. அதுவரையில் அம்பரீஷராஜன் ஜலத்தைப் புசித்துவந்தான். 23

தூர்வாஸமுனிவர் சென்றபிறகு அம்பரீஷமஹாராஜன் முனிவர் புசித்ததால் மிகவும் பரிசுத்தமான அன்னத்தைப் புசித்தான். ரிஷிக்கு உண்டாகிய விபத்தையும், அதன் விமோசனத்தையும், தன்னுடைய வீர்யத்தையும் அறிந்த அம்பரீஷன் எல்லாம் பரமபுருஷனுடைய மஹிமை என்று உணர்ந்து மகிழ்ந்தான். 24

இம்மாதிரியான வெகு குணங்களுடைய அவ்வரசன் பரமாத்மாவும், ப்ரம்ஹஸ்வரூபியுமாகிய வாஸுதேவரிடம் கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பதுடன் பக்தியைச் செலுத்தினன். இதனல் ப்ரம்ஹபதம் முதலிய ஸுகங்களை நரகங்களாக நினைத்தான். 25

பிறகு தீரனகிய அம்பரீஷன் தனக்கு ஸமமான சீலமுடைய புத்ரர்களிடம் ராஜ்யத்தை ஒப்புவித்து வனம் புகுந்தான். ஸம்ஸாரபந்தம் நீங்கியவனகிப் பரமாத்மாவாகிய வாஸுதேவரிடம் மனம் செலுத்தினன். 26

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌸𑌂𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 27

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

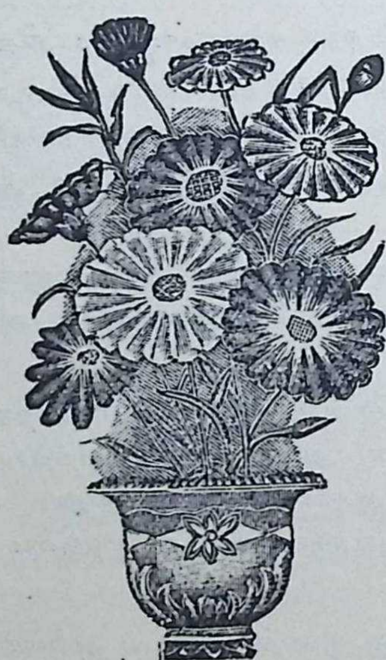
𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌵𑌭𑍃𑌤𑌿𑌦𑍃𑌶𑌿𑌃॥௨௫॥௨௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

இவ்வாறு இந்த அம்பரீஷராஜனுடைய புண்யமான சரிதத்தைக்கீர்த்தனம் செய்பவன், த்யானம் செய்பவன், பக்தனும் பாகவதனுமாகிறான். 27

5-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌰𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑌦𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌥𑍀𑌤𑌰𑌃 ॥ 1

𑌰𑌥𑍀𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 2

𑌏𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌰𑌥𑍀𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ॥ 3

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌶𑌶𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍌𑌭𑌰𑍇𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍃𑌤𑌨𑌯𑌾𑌵𑌧𑍇𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪 𑌇𑌤𑍀 ॥ 1 ॥ 𑌰𑌥𑍀𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌯 ॥ 2 ॥ 𑌏𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌯𑍇 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌜𑌨𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌏𑌤𑍇 𑌰𑌥𑍀𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑌥𑍀𑌤𑌰𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌪𑌿 𑌰𑌥𑍀𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 3 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌸𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌷𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌵𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌂𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍂𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋

6-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

விரூபன், கேதுமான், சம்பு இம்மூவரும் அம்பரீஷனுடைய குமாரர்கள். விரூபனிடம் ப்ருஷதச்வன் பிறந்தான். ப்ருஷதச்வனிடம் ரதீதரன் உண்டானான். 1

புத்ரனில்லாத ரதீதரனுடைய மனைவியிடம் புத்ரனையுத்தேசித்து அங்கிரஸ் என்ற மஹரிஷி ப்ரும்ஹதேஜஸ் வாய்ந்த புத்ரர்களை உண்டு பண்ணினார். 2

(ரதீதரனுடைய) க்ஷேத்ரத்தில் உண்டானவர்கள் ஆங்கிரஸர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறார்கள். மறுபடி ரதீதர பரம்பரையில் ஜனித்தவர்களை முக்யமானவர்கள். க்ஷேத்ரத்துடன் கூடியவர்கள் வேதியர்கள். 3

क्षुवतस्तु मनोर्जज्ञे इक्ष्वाकुर्घ्राणतस्सुतः ।
तस्य पुत्रशतज्येष्ठा विकुक्षिनिमिदण्डकाः ॥ 4

तेषां पुरस्तादभवन्नार्यावर्ते नृपा नृप ।
पञ्चविंशतिः पश्चाच्च त्रयो मध्येऽपरेऽन्यतः ॥ 5

स एकदाष्टकाश्राद्धे इक्ष्वाकुः सुतमादिशत् ।
मांसमानीयतां मेध्यं विकुक्षे गच्छ मा चिरम् ॥ 6

तथेति स वनं गत्वा मृगान् हत्वा क्रियार्हणान् ।
श्रान्तो बुभुक्षितो वीरः शशं चाददपस्मृतिः ॥ 7

वंशमाह क्षुवतस्त्वित्यादिना यावदध्याय[illegible] । क्षुवत इति। क्षुतं कुर्वतो मनोर्घ्राणतो जज्ञे [illegible] जनयामास [illegible] बाहुज्याहि[illegible] ज्यैष्ठ्यं पुत्राणां शतज्येष्ठाः॥४॥ तेषामिति। [illegible] विन्ध्यहिमवतोर्मध्ये [illegible] पञ्चविंशतिः [illegible] पञ्चविंशतिः मध्ये ज्येष्ठास्त्रयः [illegible] ॥५॥ विकुक्षे [illegible] ॥६॥ तथेति। क्रियार्हणान् श्राद्धार्हान् [illegible] ॥७॥ शेषमिति। [illegible]

மனு தும்பும்போது அவருடைய க்ராணேந்திரியத்தினின்று இக்ஷ்வாகு என்ற புத்ரன் பிறந்தான். இக்ஷ்வாகுவுக்கு விகுக்ஷி, நிமி, தண்டகன் என மூன்று குமாரர்களும், மற்றும் நூறு மைந்தர்களும் உண்டானர்கள். 4

ஓ ராஜனே ! ‡ ஆர்யாவர்த்தத்தில் கீழ்த்திசையில் இந்தப் புத்ரர்களுக்குள் இருபத்தைந்துபேரும் மேற்றிசையில் இருபத்தைந்துபேரும் தெற்கு வடக்குப் பாகங்களில் மற்றும் ஐம்பதுபேரும், மத்தியில் விகுக்ஷி முதலிய மூவரும் அரசாண்டார்கள். 5

அந்த இக்ஷ்வாகு ஒரு ஸமயம் அஷ்டகாச்ராத்தத்தில் புத்ரனைப் பார்த்து “ஓ புத்ரனுகிய விகுக்ஷியே ! பரிசுத்தமான மாம்ஸம் கொண்டுவா; விரைவில் போ ? ” என்று கட்டளையிட்டார். 6

வீரனுகிய விகுக்ஷி “அவ்விதமே செய்கிறேன்” என்று வனம் சென்று ச்ராத்த கர்மாவுக்குத் தகுதியான மிருகங்களைக் கொன்றுன். அதனுல் களைப்புற்றுப் பசியடைந்து நினைவை இழந்து முயலைப் புசித்தான். 7

---

‡ ஆர்யாவர்த்தம்—விந்தியமலைக்கும் இமயமலைக்கும் மத்தியிலுள்ள ப்ரதேசம். இது புண்ய பூமி எனப்படுகிறது.

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌤𑌦𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ॥ 8

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌃𑌸𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌰𑍁𑌷𑌾 ॥ 9

𑌸 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍇𑌬𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌸 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌵𑌾𑌪 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 10

𑌪𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ।
𑌶𑌾𑌸𑌦𑍀𑌜𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌶𑌶𑌾𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ 11

𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹 𑌇𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 12

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍋𑌚𑌿𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 ॥8॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥9॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌤𑍁 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍋𑌹𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌯𑍋𑌶𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌲𑍇𑌬𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌵𑌾𑌪 ॥10॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌶𑌾𑌸𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍀𑌜𑍇 ॥11॥ 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌚 ॥12॥ 𑌶𑌶𑌾𑌦𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌹𑌸𑍈𑌦𑍍𑌹𑌿𑌃 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜 𑌇𑌤𑌿॥

மீந்த மாம்ஸத்தைப் பிதாவிடம் கொடுத்து அறிவித்தான். பிதா குருவாகிய வஸிஷ்டரைப் பார்த்து; அந்த மாம்ஸத்தை ஸம்ஸ்காரம் செய்ய ப்ரேரணை செய்தான். வஸிஷ்டர் "ஓ ராஜனே! இது தோஷமுடையது. கர்மாவுக்குத் தகாதது" என்றார். 8

ஓ ராஜனே! ஆசிரியர் கூறியபிறகு இக்ஷ்வாகு தன் குமாரனுடைய அச்செய்கையை அறிந்து நல்ல ஆசாரத்தை விட்ட அவனிடம் கோபங்கொண்டு அவனைத் தேசத்தைவிட்டுத் துரத்தினான். 9

இக்ஷ்வாகு ராஜன் ஜபம் செய்யும் வஸிஷ்டருடன் ஸம்வாதம் செய்து யோகியாகிப் பின் தேஹத்தை விட்டு அதனால் பரதத்வத்தை யடைந்தான்.

விகுக்ஷியானவன் தந்தை காலஞ்சென்ற பின்பு தேசத்திற்குள் வந்து சசாதன் என்று ப்ரஸித்தியடைந்து, இந்தப் பூமியைப் பரிபாலித்து யாகங்களால் விஷ்ணுவைப் பூஜித்தான். 11

சசாத ராஜனுடைய குமாரன் புரஞ்சயன் என்பவன்; இவனே இந்திரவாஹன், ககுத்ஸ்தன் என்றும் கூறப்படுகிறான். இவனுக்கு இவனுடைய செய்கைகளால் ஏற்பட்ட பெயர்களைக் கேள், கூறுகிறேன். 12

𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌮𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍈𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍈𑌃

𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ।
𑌵𑌾𑌹𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍃𑌷𑌃 ॥ 14

𑌸 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌖𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌃 𑌕𑌕𑍁𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ 15

𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌰𑍁𑌣𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 16

𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌨𑌂 𑌤𑍁𑌮𑍁𑌲𑌂 𑌲𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌯𑌮𑌾𑌯 𑌭𑌲𑍍𑌲𑍈𑌰𑌨𑌯𑌦𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌧𑍇 ॥ 17

𑌕𑍃𑌤𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌃 ॥ ௧௩ ॥ 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌦𑌿𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇𑌨𑌵𑌾𑌹𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌲𑌜𑍍𑌜𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌨𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍃𑌷𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௪॥௧௫॥ 𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌸𑌂𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌭𑌲𑍍𑌲𑍈𑌰𑌨𑌯𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥௧௭॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥

தேவர்களுக்கு அஸுரர்களுடன் உலகமழியக் கூடிய யுத்தமுண்டாயிற்று. அஸுரர்களால் அவமதிப்படைந்த தேவர்கள் வீரனுகிய புரஞ்சயனைப் பின்னுதவிக்கு வேண்டினர். 13

புரஞ்சயராஜன் இந்திரனைத் தனக்கு வாஹனமாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டான். தேவேந்திரன், தேவதேவரும், ஸர்வஸ்வரூபியும், ப்ரபுவுமாகிய விஷ்ணுவின் சொற்படி பெரும் வ்ருஷபமாயினன். 14

கவசமணிந்த புரஞ்சயராஜன் திவ்யவில்லையும், தீக்ஷ்ணமான பாணங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு எல்லோரும் ஸ்துதிக்க அந்த விருஷபத்தின் மீதேறி யுத்தம் செய்யும் விருப்பத்துடன் அதன் திமிழிலிருந்தான். 15

மஹாத்மாவும், புருஷருமாகிய விஷ்ணுவின் தேஜஸ் நிறைந்த இந்தப் புரஞ்சயராஜன் மேற்றிசையில் தேவர்களுடன் தைத்யர்களுடைய நகரத்தை முற்றுகை செய்தான். 16

இவ்வரசனுக்கும் அவ்வஸுரர்களுக்கும் மயிர்க்கூச்சலுண்டாக்குவதும், நிபிடமுமாகிய யுத்தமுண்டாயிற்று. யுத்தத்தில் தன்னை எதிர்த்துச் சண்டை செய்த அஸுரர்களைப் பல்லம் என்ற ஆயுதங்களால் யமனிட மனுப்பினன். 17

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁𑌪𑌾𑌤𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌵𑍋𑌲𑍍𑌬𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥ 18

𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌯𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌰𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ॥ 19

𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑌨𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 20

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀 ।
𑌬𑍃𑌹𑌦𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌵𑌲𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌕𑌃 ॥ 21

𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌤𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍁𑌨𑍍𑌧𑍁𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌬𑌲𑍀 ।
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑌹𑌨𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 22

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌂॥𑍧𑍮॥ 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 𑌆𑌹𑍂𑌤𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌆𑌹𑍂𑌤𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥𑍧𑍯॥𑍨𑍦॥ 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌇𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌵𑌲𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌕 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌕𑌇𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌤𑌃॥𑍨𑍧॥ 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌧𑍁𑌨𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌹𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍॥

ப்ரளயகாலாக்னி வ்ருத்தியடைவதுபோல விருத்தியாகும் புரஞ்சயனுடைய பாணங்கள் விழும் நோக்கத்தைப் பார்த்து, மற்றுமுள்ள அஸுரர்கள் தம்மிருப்பிடமான பாதாளம் சென்றார்கள். 18

ராஜரிஷியாகிய இந்தப் புரஞ்சயன் அஸுரர்களின் புரத்தையும், பொருளையும் யாவற்றையும் ஜயித்து இந்திரனிடம் கொடுத்தான். இதனால் இந்தப் † பெயர்கள் இவனுக்குண்டாயின. 19

புரஞ்சயனுக்கு அனேனஸ் என்பவன் புத்ரன். அனேனஸ்ஸுக்கு ப்ருது புத்ரன். ப்ருதுவுக்கு விச்வகந்தன் குமாரன், விச்வகந்தனுக்குச் சந்திரன் மைந்தன். சந்திரனுக்கு யுவனாச்வன் புத்ரன். 20

யுவனாச்வனுக்கு சவஸ்தன் குமாரன். இந்த சவஸ்தராஜன் சாவஸ்தி என்ற நகரியைக் கற்பித்தான். சவஸ்தனுக்கு ப்ருஹதச்வன் புத்ரன், பிருஹதச்வனுக்குக் குவலயாச்வகன் குமாரன். 21

வலிமையுடைய குவலயாச்வகன் உதங்கமுனிவருடைய ப்ரியத்தை யுத்தேசித்து இருபத்தோராயிரம் புத்ரர்கள் சூழ எதிர்த்துத் துந்து என்னும் பெயருள்ள அஸுரனைக் கொன்றான். 22

---

† புரத்தை ஜயித்தமையால் புரஞ்சயனென்றும், இந்திரனை வாகனமாக அடைந்தமையால் இந்திரவாகனென்றும், திமிழில் இருந்தமையால் ககுத்ஸ்தனென்றும் பெயர் ஏற்பட்டது.

धुन्धुमार इति ख्यातस्तत्सुतास्ते च जज्वलुः।
धुन्धोर्मुखाग्निना सर्वे त्रय एवावशेषिताः॥ 23

दृढाश्वः कपिलाश्वश्च भद्राश्व इति भारत।
दृढाश्वपुत्रो हर्यश्वो निकुम्भस्तस्य चात्मजः॥ 24

बर्हिणाश्वो निकुम्भस्य कृशाश्वोऽथास्य सेनजित्।
युवनाश्वोऽभवत्तस्य सोऽनपत्यो वनं गतः॥ 25

भार्याशतेन निर्विण्ण ऋषयोऽस्य कृपालवः।
इष्टिं स्म वर्तयाञ्चक्रुरैन्द्रीं ते सुसमाहिताः॥ 26

राजा तद्यज्ञसदनं प्रविष्टो निशि तर्षितः।
दृष्ट्वा शयानान्विप्रांस्तान्पपौ मन्त्रजलं स्वयम्॥ 27

उत्थितास्ते निशम्याथ व्युदकं कलशं प्रभो।
पप्रच्छुः कस्य कर्मेदं पीतं पुंसवनं जलम्॥ 28

२३॥२४॥ बर्हिणाश्व इति। अथ तस्मान्निकुम्भात् कृशाश्वः॥२५॥ भार्येति भार्याणां शतेन सह निर्विण्णस्य [illegible] ऐन्द्रीमिन्द्रदेवत्यामिष्टिं प्रवर्तयामासुः [illegible]॥२६॥ तदेवाह [illegible]। राजेति। तर्षितस्तृट्[illegible] प्रविष्टः [illegible] तं जलं [illegible] स्वयं पपौ॥२७॥ उत्थिता इति। व्युदकं निरुदकं कलशं पुंसवनं पुत्रोत्पत्तिकारणम्॥

இதனால் இந்தக் குவலயாச்வகராஜன் துந்துமாரன் என்று ப்ரஸித்தியடைந்தான். அவனுடைய குமாரர்கள் துந்துவின் வாயினின்று வெளிப்பட்ட அக்னியால் எரிந்துபோனார்கள்; மூன்று குமாரர்கள் மாத்திரம் மீதியாக இருந்தார்கள். 23

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே ! இம்மூவரும் த்ருடாச்வன், கபிலாச்வன், பத்ராச்வன் என்ற பெயருடையவர்கள். த்ருடாச்வனுக்கு ஹர்யச்வன் புத்ரன். ஹர்யச்வனுக்கு நிகும்பன் குமாரன். 24

நிகும்பனுக்கு பர்ஹிணச்வன் புத்ரன், பர்ஹிணச்வனுக்கு க்ருதாச்வன் குமாரன். க்ருதாச்வனுக்கு ஸேனஜித் புத்ரன். ஸேனஜித்துக்கு யுவனச்வன் புத்ரன். இந்த யுவனச்வன் புத்ரனில்லாமல் வருத்தமடைந்து நூறு மனைவிகளுடன் வனம் சென்றான். கருணையுள்ள ரிஷிகள் ஸாவதானர்களாகி இந்த யுவனச்வ ராஜனுக்கு இந்திரனைச் சார்ந்த இஷ்டியைச் செய்தார்கள். 25-26

யுவனச்வராஜன் இரவில் தாகமடைந்து அந்த யாகசாலையில் பிரவேசித்துச் சயனித்திருக்கும் வேதியர்களைப் பார்த்துக்கொண்டே மந்திர வலுவுள்ள ஜலத்தைப் பானம் செய்தான். 27

ஓ ப்ரபுவே ! பிறகு ப்ராம்ஹணர்கள் எழுந்து பாத்ரத்தில் ஜலமில்லாததைப் பார்த்து "புத்ரனைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய இந்த ஜலத்தை எவன் குடித்தவன் ? யாருடைய செய்கை இது ?" என்று வினவினர்கள். 28

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇 ।
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑌹𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌲𑌮𑍍 ॥ 29

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲 𑌉𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌯𑍁𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌜𑌜𑌾𑌨 𑌹 ॥ 30

𑌕𑌂 𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑍋𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌾 𑌰𑍋𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍 ॥ 31

𑌨 𑌮𑌮𑌾𑌰 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌤𑌃 ।
𑌯𑍁𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ 32

---

29 ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌹𑍋 𑌦𑍈𑌵𑌬𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌬𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 ॥ 29 ॥ 30 ॥ 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌾 𑌰𑍋𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌮𑌦𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 31 ॥ 𑌨 𑌮𑌮𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌮𑌮𑌾𑌰 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ 32 ॥ [illegible]

ஈச்வரனுடைய ப்ரேரணையடைந்த யுவனாச்வராஜன் ஜலத்தைப் பானம் செய்ததாக அறிந்து "ஆச்சர்யம்! தெய்வபலமே வலுவுள்ளது" என்று கூறி ஈச்வரனுக்கு நமஸ்காரம் செய்தார்கள். 29

பிறகு சிலகாலஞ் சென்றவுடன் யுவனாச்வனுடைய வலது வயிற்றைப் பிளந்துகொண்டு சக்ரவர்த்தித் தன்மை வாய்ந்த புத்ரன் பிறந்தான். 30

இந்தக் குமாரன் பால் குடிப்பதற்காகக் கதறுகிறான். 'இவன் யாரை ரக்ஷிக்கப் போகிறான்'' என்று வேதியர்கள் சொன்னார்கள். இந்திரன் 'இவன் என்னைக் காக்கப் போகிறான்' என்றுரைத்து 'ஒ வத்ஸ! அழாதே'' என்று தர்ஜனியைக் (ஆள்காட்டிவிரல்) கொடுத்தான். 31

இந்தக் குமாரனுக்குப் பிதாவாகிய யுவனாச்வனும், தேவர்களுடையவும், ப்ராம்ஹணர்களுடையவும் அநுக்ரஹத்தால் மரணமடையவில்லை. சிலகாலஞ் சென்ற பின்பு தவத்தினால் ஸித்தியடைந்தான். 32

𑌤𑍍𑌰𑌸𑌦𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗 𑌵𑌿𑌦𑌧𑍇 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌦𑌸𑍍𑌯𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃 ‖ 33

𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌵𑌤𑍀𑌮𑍇𑌕𑌃 𑌶𑌶𑌾𑌸𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ‖ 34

𑌈𑌜𑍇 𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍈𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ‖ 35

𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ‖ 36

𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ‖ 37

𑌶𑌶𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋𑌰𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑌧𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌮𑍁𑌚𑍁𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌮𑍍 ‖
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌸𑍌𑌭𑌰𑌿𑌂 𑌵𑌵𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ‖ 38

𑌸𑌾॥ 35॥ 𑌈𑌜 𑌇𑌤𑌿। 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑍍 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨॥ 36॥ 37॥ 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥ 38 ॥ 𑌶𑌶𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍌𑌭𑌰𑌿𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹—𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! இந்திரன் இந்தக் குமாரனுக்கு த்ரஸதஸ்யு என்று பெயரிட்டான். ஏனெனில் ராவணன் முதலிய சத்ருக்கள் இவ்வரசனிடம் நடுங்கி அஞ்சுகிறார்கள். 33

பிறகு ப்ரபுவும் யுவனாச்வன் குமாரனும், சக்ரவர்த்தியுமாகிய மாந்தாதா ஏழு தீவுகளுடைய பூமியை விஷ்ணு தேஜஸ்ஸால் தான் ஒருவனாகவே பரிபாலித்தான். 34

ஆத்மஞானியாகிய மாந்தாதா ஸர்வவேத ஸ்வரூபியும், ஸர்வ ஸ்வரூபியும் இந்திரியங்களை மீறி யிருப்பவரும், தேவரும் யஞ்ஞ ரூபியுமாகிய பகவானை மிகுந்த தக்ஷிணைகளுடைய பாகங்களால் பூஜித்தான். 35

த்ரவ்யம், மந்திரம், ஓஷதி, யாகம், யஜமானன், ரித்விக்குகள், தர்மம், தேசம், காலம் இவையாவும் பகவானுடைய ஸ்வரூபமாகின்றன. (ஆகையால் யாகங்களால் மாந்தாதா விஷ்ணுவைப் பூஜித்தான்.) 36

ஸூர்யன் உதயமாவதிலிருந்து அஸ்தமனம் ஆகும் வரையிலுமுள்ள ப்ரதேசமெல்லாம் யுவனாச்வ குமாரனாகிய மாந்தாதாவின் க்ஷேத்ரமென்று கூறப்படுகிறது. 37

இந்த மாந்தாதா சதபிந்துவின் பெண்ணாகிய பிந்துமதியிடம் புருகுத்ஸன், அம்பரீஷன், யோகியாகிய முசுகுந்தன் இவர்களைப் புத்ரர்களாக அடைந்தான். இவர்களின் ஸஹோதரிகளாகிய ஐம்பது கன்னிகைகளும் ஸௌபரியைப் பதியாக அடைந்தார்கள். 38

𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍀𑌨𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 ॥ 39

𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 ।
𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑍇 ॥ 40

𑌸 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌰𑌠𑍋𑌽𑌯𑌮𑌸𑌂𑌮𑌤𑌃 ।
𑌵𑌲𑍀𑌪𑌲𑌿𑌤 𑌏𑌜𑌤𑍍𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ॥ 41

𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 42

𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥௩௮॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌸𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌪𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌜𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌜𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌯𑌮𑍁𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 ॥௩௯॥ 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌨𑍃𑌪𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸 𑌇𑌤𑌿 ॥௪௦॥ 𑌸 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍇𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌜𑌰𑌠𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌵𑌲𑍀𑌪𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌏𑌜𑌤𑍍𑌕𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌮𑌾𑌨𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌪𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌸𑌂𑌮𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௪௧॥ 𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥௪௨॥ 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌹 [illegible]

காமம் முதலிய சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவரும், யமுனையின் ஜலத்திற்குள் தவம் செய்பவருமாகிய ஸௌபரிமுனிவர் ஆணும் பெண்ணுமாக இருக்கும் சிறந்த மீன்களின் ஆனந்தத்தைப் பார்த்து ஆவல் கொண்டு மாந்தாத்ரு ராஜாவைப்பார்த்து கன்னிகையை யாசித்தார். அவ்வரசன் "ஓ ப்ரும்ஹ ரிஷியே! ஸ்வயம்வரத்தில் கன்னிகைகளை இஷ்டம்போல் க்ரஹித்துக்கொள்ளலாம்" என்றான். 39-40

ஸௌபரிமுனிவர் இதைக் கேட்டு "இவன் மூப்படைந்தவன்; வேண்டாதவன்; சுருங்கிய சதையுடையவன்; நரையுள்ளவன்; ஆடும் சிரஸுள்ளவன் ஆகையால் ஸ்திரீகள் விரும்பார்கள்" என்று என்னை நினைத்து இவ்வரசன் இவ்விதம் பதில் கூறினான்போலும்; ஆகையால் தேவஸ்திரீகளும் விரும்பக் கூடிய தேகத்தை ஸாதகம் செய்துகொள்ளுகிறேன். அப்போது மானிடச்ரேஷ்டர்கள் ஆசிப்பதைப் பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா? என்று ப்ரபுவாகிய ஸௌபரி முனிவர் நிச்சயம் செய்து கொண்டார். 41-42

முநி: ப்ரவேசித: க்ஷத்ரா கந்யாந்த:புரம்ருத்திமத் ।
வ்ருதஸ்ஸ ராஜகந்யாபிரேக: பஞ்சாசதா வர: ॥ 43

தாஸாம் கலிரபூத்பூயாம்ஸ்தத³ர்தே²(அ)போஹ்ய ஸௌஹ்ருதம் ।
மமாநுரூபோ நாயம் வ இதி தத்கதசேதஸாம் ॥ 44

ஸ பஹ்வ்ருசஸ்தாபிரபாரணீய
தப:ச்ரியாநர்க்யபரிச்சதேஷு ।
க்ருஹேஷு நாநோபவநாமலாம்ப:
ஸரஸ்ஸு ஸௌகந்திககாநநேஷு ॥ 45

மஹார்ஹசய்யாஸநவஸ்த்ரபூஷண
ஸ்நாநாநுலேபாப்யவஹாரமால்யகை: ।
ஸ்வலங்க்ருதஸ்த்ரீபுருஷேஷு நித்யதா
ரேமே(அ)நுகாயத்³த்³விஜப்⁴ருங்க³வந்திஷு ॥ 46

ப்ரதிஹாரேண பஞ்சாசதாபி ராஜகந்யாபி: ஸ ஏக ஏவ வ்ருத:॥ ௪௩॥௪௪॥ தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வர்ணயதி ஸ இதி த்³வாப்⁴யாம் । பஹ்வ்ருச: ... ஸாமர்த்²யாத் ... தாபி: ஸஹ ரேமே இதி த்ருதீயேநாந்வய: । அபாரணீய துஷ்பாரம் யத்தப: தஸ்ய ச்ரியா ஸம்பதா அநர்க்யா: பரிச்சதா யேஷு க்ருஹேஷு ததா நாநாவிதேஷு உபவநேஷு ச அமலாந்யம்பாம்ஸி யேஷு ஸரஸ்ஸு ஸுகந்தயுக்தேஷு ஸௌகந்திகாநாம் கஹ்லாராணாம் காநநாநி யேஷு தேஷு ॥௪௫॥ மஹார்ஹேதி । க்ருஹாதிஷு ஸ்வலங்க்ருதா: ஸ்த்ரிய: புருஷாச்ச யேஷு அநுகாயந்தோ த்³விஜாச்ச பக்ஷிண: ப்⁴ருங்கா³ச்ச

த்வாரபாலகன் இந்த முனிவரைப் பெருமை பொருந்திய கன்னிகா மாடத்திற் பிரவேசிக்கச் செய்தான். ஐம்பது ராஜகுமாரிகளும் சிறந்த இவரையே பதியாக வரித்தார்கள். 43

அந்தக் கன்னிகைகள் இந்தப் பதியின் நிமித்தமாகத் தம்முடைய இயற்கை அன்பையுமறந்து இந்தப் பதியினிடம் பற்றுதலடைந்த மனமுள்ள அந்த ஸ்திரீகளுக்குள் இவர் எனக்குத் தகுதியானவர், உங்களுக்குத் தகுதியானவரல்ல என்பதுபற்றி மிகுந்த விரோதமுண்டாயிற்று. 44

பல மந்திரங்களை யறிந்த ஸௌபரிமுனிவர் தடை செய்ய முடியாத தவத்தின் பெருமையால், விலையுயர்ந்த வஸ்துக்களுடையவைகளும் நன்றாய் அலங்காரம் செய்துகொண்ட ஸ்திரீ புமான்களுடையவைகளும், கானம் செய்யும் பக்ஷிகளையும் வண்டுகளையும் வந்திகளையும் உடையவைகளுமான க்ருஹங்களிலும், செங்கழனி முதலிய மலர் நிறைந்த பலவித உபவனங்களிலும் நிர்மலமான தீர்த்தம் நிறைந்த ஸரஸ்களிலும், சிறந்த சயனம், ஆஸனம், வஸ்திரம், ஆபரணம், ஸ்னானம், சந்தனம், போஜனம், புஷ்பம் இவைகளை யடைந்து அந்த ஸ்திரீகளுடன் எப்பொழுதும் ரமித்துக்கொண்டிருந்தார். 45-46

𑌯𑌦𑍍𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌵𑌤𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌮𑌜𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 47

𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑍈𑌃 ।
𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕𑍈𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑌲𑌃 ॥ 48

𑌸 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌹𑍍𑌨𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍀𑌨𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 49

𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂
𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑍇 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌚𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚𑌿𑌰𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 ॥ 50

𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤 𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍇𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 ।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஏழு தீவுகளுடைய பூமிக்குப் பதியும், ஸார்வபௌமர்களின் ஸ்ரீயுடன் கூடியவருமாகிய மாந்தாதா ஸௌபரியின் க்ருஹஸ்த ஸுகத்தைப் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்து கர்வத்தை விட்டான். 47

இவ்வாறு பலவித ஸுகங்களால் விஷயங்களை அடைந்தும் க்ருஹங்களில் பற்றுக்கொண்டு நெய்த்திவிலைகளால் அக்நிபோல் அம்முனிவர் ஸந்தோஷ மடையவில்லை. 48

பஹ்வ்ருசர்களுக்கு ஆசிரியராகிய அந்த முனிவர் ஒரு சமயம் தாம் வீற்றிருக்கும்பொழுது மனத்தின் நிமித்தமாக மீன்களின் சேர்க்கையாலுண்டான தன் வஞ்சனையைக் கவனித்தார். 49

ஸாதுவும் வ்ரதங்களையனுஷ்டித்தவனும் தவமுடையவனுமாகிய எனக்குண்டான இந்தக் கெடுதியைப் பாருங்கள்! ஆச்சர்யம்! ஜலமத்தியில் ஏற்பட்ட மீன்களின் சேர்க்கையால் வெகுகாலமாகத் தேடிய என் தவமானது குறைவடைந்தது. 50

மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவன் ஸ்திரி புமான்களின் சேர்க்கையுள்ளவர்களின் உறவையே விட்டுவிடவேண்டும். எந்தவிதத்திலும் இந்த்ரியங்களை

ஏகஶ்சரந் ரஹஸி சித்தமநந்த ஈஶே
யுஞ்ஜீத தத்வ்ரதிஷு ஸாதுஷு சேத் ப்ரஸங்க: ॥ 51

ஏகஸ்தபஸ்வ்யஹமதாம்பஸி மத்ஸ்யஸங்காத்
பஞ்சாஶதாஸமுத பஞ்சஸஹஸ்ரஸர்க: ।
நாந்தம் வ்ரஜாம்யுபயக்ருத்யமநோரதாநாம்
மாயாகுணைர்ஹ்ருதமதிர்விஷயேऽர்தபாவ: ॥ 52

ஏவம் வஸந் க்ருஹே காலம் விரக்தோ ந்யாஸமாஸ்தித: ।
வநம் ஜகாமாநுயயுஸ்தத்பத்ந்ய: பதிதேவதா: ॥ 53

தத்ர தப்த்வா தபஸ்தீக்ஷ்ணமாத்மதர்ஶநமாத்மவாந் ।
ஸஹைவாக்நிபிராத்மாநம் யுயோஜ பரமாத்மநி ॥ 54

திஷு ஸர்வாத்மநா ப்ரஸங்க: கார்ய இதி ஶேஷ: ॥ ௫௧ ॥ ஸ்வதுர்ஜாதம் தோஷம் ப்ரபஞ்சயதி। ஏகஇதி। பஞ்சாஶதாஸமிதி: ஸம்பந்நோऽஸ்மி பஞ்சாஶத்ஸ்த்ரீகோऽபவமித்யர்த்த: பஞ்சஸஹஸ்ரஸர்க: புத்ராஸ்ஸர்கா: ஸ்ருஷ்டயோ யஸ்ய ஸ: உபயக்ருத்யாநாமைஹிகாமுத்ரிகாணாம் தத்விஷயாணாம் மநோரதாநாம் மாயாகுணை: பஞ்சவிஷயைர்ஹ்ருதமதி: ॥௫௨॥ ஏவமிதி। ந்யாஸமாஸ்தித இத்யநேந வாநப்ரஸ்தாஶ்ரம இத்யர்த்த:॥

வெளியில் விடக்கூடாது. ஒருவனுகத் தனியே ஸஞ்சரித்து ஈசனுகிய அனந்த ரிடம் மனத்தைச் செலுத்தவேண்டும். சேர்க்கை வேண்டுமானுல் விரதமுள்ள வர்களாகிய ஸாதுக்களிடம் கொள்ளவேண்டும் 51

நான் ஒருவனுகித் தவம் செய்துகொண்டிருந்தவன்; ஆயினும் ஜலத்தில் மீனின் சேர்க்கையைக் கண்டதால் ஐம்பது ஸ்திரீகளுடன் சேர்ந்தேன். பிறகு † ஐயாயிரம் புத்ரர்களுடையவனுயினேன். மாயையின் குணங்களால் கவரப் பட்ட அறிவுடையவனும், விஷயங்களில் புருஷார்த்தம் என்ற பாவனையுடைய வனுமாகிய நான் இவ்வுலகுக் குரியவைகளும் பரலோகத்திற் குரியவைகளு மாகிய மனோரதங்களுக்கு முடிவைக் காணவில்லை. 52

இவ்விதம் எண்ணிய அம்முனிவர் சிலகாலம் க்ருஹத்தில் வஸித்துப் பின் வைராக்யமடைந்து பற்றுதலை ஒழித்து வனம் சென்ருர். பதியைத் தெய்வ மாகக் கொண்ட இவருடைய மனைவிகளும் அவர் கூடச் சென்ருர்கள். 53

ஆத்மஸ்வரூபமறிந்த இம்முனிவர் தேஹம் மெலிவுறும்படி செய்வதும், தீக்ஷ்ணமுமான தவத்தை வனத்தில் செய்து, அக்னிகளுடன் தம்மைப் பரமாத்

† ஒரு ஸ்திரீக்கு நூறு பிள்ளை வீதம் ஐம்பது ஸ்திரீகளுக்கும் ஐயாயிரம் பிள்ளைக ளாயினர்.

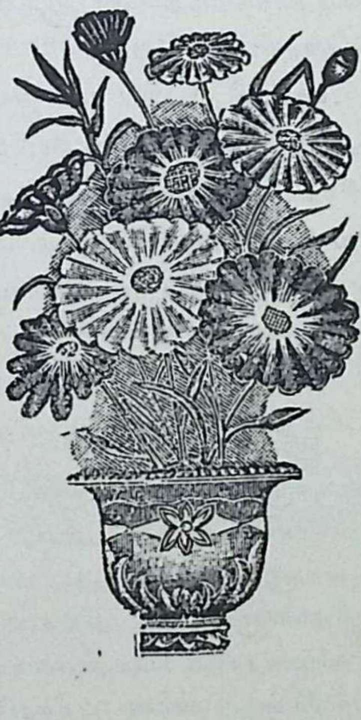
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌣 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌃 ॥ 55

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

௫௪॥௫௫॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿। 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌲𑌯𑌂॥௫௫॥
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

மாவிடம் லயப்படுத்தினர். ஓ மஹாராஜ! மனைவிகளும் பதி ப்ரும்ஹத்தில் லயமடைந்ததைப் பார்த்து அவருடைய மஹிமையால் அடங்கிய அக்னியை ஜ்வாலைகள் தொடர்வதுபோலத் தொடர்ந்தார்கள். 54-55

௬-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

ஸப்தமோऽத்யாய ப்ராரம்ப:

॥ ஸ்ரீ ஶுக: ॥

மாந்தாத்ருபுத்ரப்ரவரோ யோऽம்பரீஷ: ப்ரகீர்த்தித: ।
பிதாமஹேந ப்ரவ்ருதோ யௌவநாஶ்வஸ்து தத்ஸுத: ॥ 1

ஹாரீதஸ்தஸ்ய புத்ரோऽபூந்மாந்தாத்ருப்ரவரா இமே ।
நர்மதா ப்ராத்ருபிர்தத்தா புருகுத்ஸாய யோரகை: ॥ 2

தயா ரஸாதலம் நீதோ புஜகேந்த்ரப்ரயுக்தயா ।
கந்தர்வாநவதீத்தத்ர வத்யாந் வை விஷ்ணுஶக்தித்ருக் ॥ 3

மாந்தாத்ரந்வய: ப்ரோக்த: ஸப்தமே யத்ர தீர்யதே ।
புருகுத்ஸஸ்ய பாதாலம் ஹரிஶ்சந்த்ரஸ்ய சோத்கடம் ॥

மாந்தாத்ருபுத்ரேஷு மத்யே ப்ரவர: புத்ரஶ்ரேஷ்ட: ஸ பிதாமஹேந யுவநாஶ்வேந ப்ரவ்ருத: புத்ரத்வேந ஸ்வீக்ருத: ததஸ்தஸ்யைவ மாந்தாத்ருப்ரவரத்வம் நபுருகுத்ஸஸ்யாபீதி பாவ: தத்ஸுத: அம்பரீஷஸ்ய ஸுத: ॥ 1 ॥ ஹாரீத இதி । இமே யுவநாஶ்வாம்பரீஷஹாரீதா: மாந்தாத்ருகோத்ரஸ்ய ப்ரவரா: ருஷிவிஶேஷஸ்ய ப்ரவர்த்தகா: யதா ப்ரவ்ருத இதி யௌவநாஶ்வவிஶேஷணம் । பிதாமஹேந மாந்தாத்ருபித்ரா புத்ரத்வேந ப்ரவ்ருத: மாந்தாத்ருப்ரவரோ ஏஷாம் இமே அம்பரீஷயௌவநாஶ்வஹாரீதா: ॥ யதாஹாஶ்வலாயந: “ஹாரீதபுருகுத்ஸவிஶ்வஜித்ஸு மாந்தாத்ரம்பரீஷயௌவநாஶ்வேதி மாந்தாத்ருகோத்ரேஷு அம்பரீஷயௌவநாஶ்வேதி” । புருகுத்ஸஸ்ய வம்ஶம் கத்ய யிஷ்யந் ததவஸ்ய விவாஹம் ப்ராஹ நர்மதேதி உரகை: ப்ராத்ருபிர்நர்மதா ॥ 2 ॥ தயேதி । வத்யாந் வை ॥ 3 ॥ விஷ்ணுஶக்தித்ருக்

7-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

மாந்தாதாவின் புத்ரர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டனாகிய அம்பரீஷனைப் பிதாமஹ ராகிய யுவனாச்வர் புத்ரனாக ஸ்வீகரித்தார், அம்பரீஷனுக்கு யௌவனாச்வன் என்பவன் பிறந்தான். யௌவனாச்வனுக்கு ஹாரீதன் பிறந்தான். இந்த யுவ னாச்வன், அம்பரீஷன் ஹாரீதன் மூவரும் மாந்தாதாவின் பரம்பரையிற் சிறந் தவர்கள். புருகுத்ஸருக்கு நர்மதையின் ப்ராதாக்களாகிய ஸர்ப்பங்கள் நர்மதை, யைக் கொடுத்தன. ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களின் ப்ரேரணையை யடைந்த நர்மதை பதியாகிய புருகுத்ஸரைப் பாதாளமழைத்துச் சென்றாள். விஷ்ணுவின் சக்தி யைத் தரித்த இந்தப் புருகுத்ஸர் வதஞ் செய்யத்தக்க கந்தர்வர்களை அங்கு வதம் செய்தார். நர்மதை புருகுத்ஸரைப் பாதாளமழைத்துச் சென்றது முத

𑌨𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌭𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌾𑌮𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌸𑌦𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌨𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 4

𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌰𑍁𑌣𑍋𑌽𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ 5

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ।
𑌸𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋 𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 6

𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑍋𑌽𑌵𑌾𑌕𑍍𑌛𑌿𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑌙𑍍𑌕𑌵𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌃 ।

[illegible]

விய இந்த வரலாற்றை ஸ்மரிப்பவர்களுக்கு ஸர்ப்பத்தினிடம் பயம் ஏற்படாது. நாகராஜனுல் இவ்வரம் கொடுக்கப்பட்டது. புருகுத்ஸருடைய குமாரன் த்ரஸதஸ்யு என்பவன். த்ரஸதஸ்யுவின் குமாரன் அனரண்யன் என்பவன். 14.

அனரண்யனுடைய குமாரன் ஹர்யச்வன்; ஹர்யச்வனுடைய புத்ரன் அருணன். அருணனுடைய குமாரன் த்ரிபந்தனன். த்ரிபந்தனனுக்கு ஸத்யவிரதன் என்பவன் குமாரன். இந்த ஸத்யவ்ரதனே த்ரிசங்கு என்று ப்ரஸித்தி பெற்றவன். 5

இந்தத் திரிசங்கு குருவின் சாபத்தால் சண்டாளத்தன்மையை அடைந்தான். கௌசிக முனிவரின் தேஜஸ்ஸால் சரீரத்துடன் ஸ்வர்க்கம் சென்ருன். இப்பொழுதும் ஸ்வர்க்கத்தில் காணப்படுகிருன். 6

இந்தத் திரிசங்குவைத் தேவர்கள் தலை கீழாகப் பூமியில் தள்ளினர்கள். கௌசிகமுனிவர் தமது வலிமையால் திரிசங்குவை அங்கேயே நிற்கும்படி செய்தார். த்ரிசங்குவின் குமாரன் ஹரிச்சந்திரன்; இந்த ஹரிச்சந்திரனின்

𑌯𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑍂𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ 7

𑌸𑍋𑌽𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌤𑌃 ।
𑌵𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ 8

𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍇 𑌇𑌤𑌿 ।
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ 9

𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌹𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌥 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 10

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇 𑌚 𑌸 𑌆𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌶𑍋𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍𑌨𑌥 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 11

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 "𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌵𑍈𑌵𑍇𑌧𑌸 𑌐𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌸" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 ॥ 7 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑍋𑌽𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 8 ॥ 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑍇 𑌜𑌾𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍇 𑌯𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃 ॥ 9 ॥ 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌦𑌶𑌾𑌹𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌾

பொருட்டு விச்வாமித்ரரும், வஸிஷ்டரும் பக்ஷிகளாகி வெகு வருஷம் வரையில் சண்டை செய்தார்கள். 7

புத்ரனில்லாத ஹரிச்சந்திரன் வருத்தமுற்ற மனமுடையவனுகி நாரதருடைய உபதேசத்தால் வருணனைச் சரணமடைந்து 'ஓ ப்ரபுவாகிய வருண! எனக்குப் புத்ரன் உண்டாகவேண்டும்; ஓ வருணமகாராஜ! வீரனுகிய குமாரன் உண்டாவானுயின் அந்தக் குமாரனையே பசுவாகச்செய்து உம்மைப் பூஜிக்கிறேன்' என்று கேட்டுக்கொண்டான். வருணன் அவ்விதமே ஒப்புக்கொண்டான். ஹரிச்சந்திரனுக்கு ரோஹிதன் என்ற குமாரன் பிறந்தான். 8-9

வருணன் உடனே ஹரிச்சந்திரனிடம் வந்து "ஓ ஹரிச்சந்திர! குமாரன் பிறந்தான்; இவனுல் என்னைப் பூஜிப்பாயாக" என்று கூறினுன். ஹரிச்சந்திரன் "ஓ வருண! இந்தப் பசு பத்துதினம் சென்ற பின்பு பரிசுத்தமாகும்" என்று பதிலுரைத்தான். 10

பத்து நாள் சென்ற பின்பு வருணன் வந்து யாகம் செய்யென்றுன். ஹரிச்சந்திரன் 'ஓ வருண! பசுவுக்குப் பற்கள் முளைக்கட்டும்; பிறகு பரிசுத்தமாகும்' என்று விடைகொடுத்தான். 11

जाता दन्ता यजस्वेति स प्रत्याहाथ सोऽब्रवीत् ।
यदा पतन्त्यस्य दन्ता अथ मेध्यो भवेदिति ॥ 12

पशोर्निपतिता दन्ता यजस्वेत्याह सोऽब्रवीत् ।
यदा पशोः पुनर्दन्ता जायन्तेऽथ पशुः शुचिः ॥ 13

पुनर्जाता यजस्वेति स प्रत्याहाथ सोऽब्रवीत् ।
सान्नाहिको यदा राजन् राजन्योऽथ पशुः शुचिः ॥ 14

इति पुत्रानुरागेण स्नेहयन्त्रितचेतसा ।
कालं वञ्चयता तं तमुक्तो देवस्तमैक्षत ॥ 15

रोहितस्तदभिज्ञाय पितुः कर्म चिकीर्षितम् ।
प्राणप्रेप्सुर्धनुष्पाणिररण्यं प्रत्यपद्यत ॥ 16

ब्रवीति प्रविष्टः ॥ १२ ॥ पुनरिति । राजन्यो हे वरुण राजन्यः पशुः यदा सान्नाहिकः कवचधारणार्हः सन्नाहयोग्यः स्यात् तदा शुचिः ॥ १४ ॥ इतीति । इत्येवं तं तं कालं वञ्चयता राज्ञा उक्तः प्रत्युक्तो देवो वरुणः तं तं कालं प्रत्यैक्षत प्रत्यपश्यत् ॥ १५ ॥ रोहित इति चिकीर्षितं पुत्रेण पशुना वरुणयजनं ॥ १६ ॥ पितरमिति । ततश्चापि तेन

பற்கள் முளைத்த பிறகு வருணன் வந்து 'பற்கள் முளைத்தன; யாகம் செய்' என்முன். ஹரிச்சந்திரன் 'வருண! பசுவுக்குப் பற்கள் விழட்டும், பிறகு பரிசுத்தமாகும்' என்முன். 12

வருணன் அவ்வாறே வந்து "என் பசுவுக்குப் பற்கள் விழுந்தன; யாகம் செய்" என்முர். ஹரிச்சந்திரன் "ஓ வருண! பசுவுக்குப் பற்கள் மறுபடி முளைத்தால் பசு பரிசுத்தமாகும்" என்முன். 13

அவ்வாறே வருணன் வந்து "பசுவுக்கு மறுபடி பற்கள் முளைத்தன; யாகம் செய்" என்முர். ஹரிச்சந்திரன் "வருண! க்ஷத்திரியனுகிய அந்தப் பசு கவசமணியக்கூடிய பருவமடைந்த பிறகே பரிசுத்தமாகும்" என்முன். 14

ஸ்நேஹத்தில் கட்டுண்ட மனமுடையவனும், காலத்தை வஞ்சிப்பவனுமாகிய ஹரிச்சந்திரன் புத்ரனிடம் அன்பால் இவ்வாறு கேட்டுக் கொள்ள வருணனும் அதற்கிணங்கி அந்தக் காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். 15

ரோஹிதன் தகப்பன் செய்ய விரும்பிய காரியத்தை யறிந்து ப்ராணன்களை ரக்ஷித்துக் கொள்ள விருப்பத்துடன் வில்லைக் கையில் கொண்டு அரண்யம் சென்முன். 16

𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌹𑍋𑌦𑌰𑌮𑍍 ।
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑍇𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌤 ॥ 17

𑌭𑍂𑌮𑍇𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌟𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑌣𑍈𑌃 ।
𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌽𑌵𑌸𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 18

𑌏𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌰𑌹𑌾 ॥ 19

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌨𑌜𑍀𑌗𑌰𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 20

𑌶𑍁𑌨𑌃𑌶𑍇𑌫𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌸𑌮𑌵𑌨𑍍𑌦𑌤 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌧𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥ 21

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌦𑌰𑍋𑌽𑌯𑌜𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌕𑌥𑌃 ॥ 22

𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌹𑍋𑌦𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥௧௭॥ 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍 ॥௧௮॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇𑌷𑍁 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌤 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌷𑍇𑌧𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௯॥௨௧॥ 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌦𑌰𑌂 [illegible] 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௨௨॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾

பிறகு பிதாவாகிய ஹரிச்சந்திரன் வருணனுல் பீடிக்கப்பட்டு மஹோதர வியாதியை அடைந்தான். ரோஹிதன் இதைக் கேட்டதும் நகரம் வந்தான். இந்திரன் ரோஹிதனைத் தடைசெய்தான். 17

தேவேந்திரன் புண்ய பூமியில் ஸஞ்சரிக்கவும் தீர்த்தங்களுக்கும் க்ஷேத்ரங்களுக்கும் செல்லவும் ரோஹிதனுக்குக் கட்டளையிட்டான். அப்பால் ரோஹிதன் அரண்யத்தில் ஒரு வருஷம் வரையில் வஸித்தான். 18

பின்னர் இந்திரன் இரண்டாவது வருஷத்திலும், மூன்ருவது நான்காவது ஐந்தாவது வருஷத்திலும் கிழவேதியனுக வந்து ரோஹிதனைத் தடுத்தான். 19

ஆருவது வருஷத்திலும் அரண்யத்தில் ரோஹிதன் தவம் செய்துகொண்டிருந்து பிறகு நகரத்திற்கு வந்தான். அப்பொழுது அவன் ரிசீக முனிவரிடம் இரண்டாவது புத்ரனை க்ரயத்திற்கு வாங்கினுன். 20

ரோஹிதன் சுனச்சேபன் என்ற பசுவைப் பிதாவிடம் கொடுத்து நமஸ்கரித்தான். மஹான்களிடம் ஸம்பாஷணை செய்துள்ளவனும் மிகுந்த கீர்த்தியடைந்தவனுமாகிய ஹரிச்சந்திரன் பிறகு மஹோதர வ்யாதியினின்று விடுபட்டுப் புருஷமேதத்தால் வருணன் முதலிய தேவர்களைப் பூஜித்தான். 21-22

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑍋𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌭𑍂𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌃 ॥ 23

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌾𑌤𑌕𑍌𑌮𑍍𑌭𑌮𑌯𑌂 𑌰𑌥𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌨𑌃𑌶𑍇𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 24

𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌭𑍂𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑌦𑌾𑌵𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 25

𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌪𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌖𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑍌 𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ 26

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑍍 ।
𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍁𑌖𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾 ॥ 27

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃 [illegible] 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑌾 [illegible] ॥௨௩॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇 ॥௨௪॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 ॥௨௫॥ 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 — 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 [illegible] 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 [illegible] 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑍇𑌨 [illegible] 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌤𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 ॥௨௬॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌲𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌂 [illegible] 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾

அந்த யாகத்தில் விச்வாமித்ரர் ஹோதாவாகவும் ஆத்மஞானமுடைய ஜமதக்னி அத்வர்யுவாகவு மிருந்தார். வஸிஷ்டர் ப்ரம்ஹாவாகவும் ஆயாஸ்ய முனிவர் உத்காதாவாகவு மிருந்தார். 23

இந்திரன் ஸந்தோஷமடைந்து ஹரிச்சந்திரனுக்கு ஸ்வர்ணமயமான ரதத்தைக் கொடுத்தான். சுனச்சேபனுடைய மஹிமையை மேலே சொல்லுகிறேன்.

மனைவியுடன் கூடிய இவ்வரசன் ஸத்யத்தையே ஸாரமாகக் கொண்டிருக்கும் தைர்யத்தைப் பார்த்து விச்வாமித்ரர் அவனிடம் அன்பு கூர்ந்தார். பிறகு அவன் தடைபடாத ஞானத்தை அடைந்தான். 25

பிறகு அரசன் மனத்தைப் பூமியிலும் பூமியை ஜலங்களிலும் ஜலங்களைத் தேஜஸ்ஸிலும் தேஜஸ்ஸை வாயுவிலும், வாயுவை ஆகாயத்திலும், ஆகாயத்தை அஹங்காரத்திலும் அஹங்காரத்தை மஹத்தத்வத்திலும் மஹத்தத்வத்தை ஞானகலையிலும் நிலைக்கச் செய்து அந்த ஞானகலையால் அஞ்ஞானத்

𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ 28

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌤𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌥𑌃 ॥27॥ 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 ॥28॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

தைப் பொசுக்கி மோக்ஷஸாக்ஷ்ஞானத்தால் ஞான கலையையும் விட்டுப் பந்தம் நீங்கி நிர்த்தேசிக்க முடியாததும் ஊஹிக்க முடியாததுமான ஸ்வரூபத்துட னிருந்தான். 26-28

7-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

அஷ்டமாத்யாய ப்ராரம்பஃ

|| ஶ்ரீ ஶுகஃ ||

ஹரிதோ ரோஹிதஸுதஶ்சம்பஸ்தஸ்மாத்விநிர்மிதா |
சம்பா புரீ ஸுதேவோऽதோ விஜயோ யஸ்ய சாத்மஜஃ || 1

பருகஸ்தத்ஸுதஸ்தஸ்மாத்வ்ருகஸ்தஸ்யாபி பாஹுகஃ |
ஸோऽரிபிர்ஹ்ருதபூ ராஜா ஸபார்யோ வநமாவிஶத் || 2

வ்ருத்தம் தம் பஞ்சதாம் ப்ராப்தம் மஹிஷ்யநுமரிஷ்யதீ |
ஔர்வேண ஜாநதாத்மாநம் ப்ரஜாவந்தம் நிவாரிதா || 3

ஆஜ்ஞாயாஸ்யை ஸபத்நீபிர்கரோ தத்தோऽந்தஸா ஸஹ |
ஸஹ தேநைவ ஸஞ்ஜாதஸ்ஸகராக்யோ மஹாயஶாஃ || 4

அஷ்டமே ரோஹிதஸ்யாத்ர வம்ஶோ யத்ராபவந்ந்ருப |
ஸகரஃ கபிலாக்ஷேபாந்நிர்தக்தா யஸ்ய ஸூநவஃ ||

ஹரித இதி || சம்பஸ்தஸ்மாச்சம்பாபுரீ விநிர்மிதா அத
ச்சம்பாத்ஸுதேவஃ ||1|| பருக இதி | ஹ்ருதா பூர்யஸ்ய ||2|| ஔர்வேண
ருஷிணா ஆத்மாநம் கர்பம் ப்ரஜாவந்தம் ஜாநதா ||3|| ஆஜ்ஞாயேதி | கரோ

8-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ரோஹிதனுடைய குமாரன் ஹரிதன்; ஹரிதனுடைய புத்ரன் சம்பன். இந்தச் சம்பனால் அமைக்கப்பட்ட நகரமானது சம்பை என்று ப்ரஸித்தி பெற்றது. சம்பனுடைய புத்ரன் ஸுதேவன், ஸுதேவனுடைய குமாரன் விஜயன். 1

விஜயனுடைய குமாரன் ருருகன். ருருகனுக்குப் புத்ரன் வ்ருகன். வ்ருகனுக்குக் குமாரன் பாகுகன், அந்த பாகுகனுடைய பூமியைச் சத்துருக்கள் அபஹரித்துக் கொண்டார்கள். பிறகு அவன் தன் மனைவிகளுடன் வனம் சென்றான். 2

மூப்படைந்த இந்த பாகுராஜன் மரணமடைந்தான். உடனே இவ்வரசனுடைய பட்டமஹிஷி உடன்கட்டையேற எண்ணினாள். ஔர்வர் என்ற முனிவர் இந்த ராஜஸ்திரீ கர்ப்பமாக இருப்பதை யறிந்து தடுத்தார். 3

சக்களத்திகள் இதை யறிந்து கர்ப்பிணியாகிய இந்த ஸ்திரீக்கு ஜலத்துடன் விஷங் கலந்து கொடுத்தார்கள். இந்த விஷத்துடன் மிகுந்த கீர்த்தி வாய்ந்தவனாகிய ஸகரன் பிறந்தான். 4

𑌸𑌗𑌰𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑌾𑌗𑌰𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌲𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍈𑌹𑌯𑌬𑌰𑍍𑌬𑌰𑌾𑌨𑍍 ॥ 5

𑌨𑌾𑌵𑌧𑍀𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌵𑍇𑌷𑌿𑌣𑌃 ।
𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 6

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍋𑌽𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍋𑌽𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑍈𑌰𑌯𑌜𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍁𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ 7

𑌔𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌹𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌜𑌹𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 ॥ 8

𑌸𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌹𑌯𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌮𑌾𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌖𑌨𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ॥ 9

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌿 𑌹𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ।
𑌏𑌷 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌹𑌰𑌶𑍍𑌚𑍌𑌰 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍀𑌲𑌿𑌤𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥ 10

𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌜𑌾𑌤𑌃 ॥௪॥௫॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌔𑌰𑍍𑌵𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌹𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌵𑍇𑌷𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑌰𑍍𑌧𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 ॥௬॥௭॥ 𑌔𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌔𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 ॥௮॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 ॥௯॥௰॥ 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌷 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌹𑌰𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌉𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌃 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿

பின் இந்த ஸகரன் சக்ரவர்த்தியாயினன். இவனுடைய குமாரர்களால் ஸாகரமேற்பட்டது. இந்த ஸகரமகாராஜன் குருவாகிய ஔர்வருடைய சொற்படி தாளஜங்கர்கள், யவனர்கள், சகரர்கள், ஹைஹயர்கள், பர்பரர்கள், இவர்களை வதஞ்செய்யாமல் சிலரை விகாரமான வேஷமுடையவர்களாகவும், சிலரை முண்டர்களாகவும், சிலரை மீசை யுள்ளவர்களாகவும், சிலரை அவிழ்ந்த கேசமுள்ளவர்களாகவும், சிலரை அரை மொட்டைத் தலையர்களாகவும், சிலரை இடையில் வஸ்திரமில்லாதவர்களாகவும், சிலரை மேல் வஸ்திரமில்லாதவர்களாகவும் செய்தான். இந்த ஸகரமகாராஜன் ஔர்வ முனிவர் கூறிய உபாயப்படி தேவச்ரேஷ்டரும், ஸர்வதேவ ஸ்வரூபியும், ஆத்மாவும், ஈச்வரருமாகிய ஹரியை அச்வமேதங்களால் பூஜித்தான். யாகத்தில் விடப்பட்ட இவ்வரசனுடைய பசுவாகிய குதிரையை இந்திரன் அபஹரித்தான். 5-8

† ஸுமதியின் குமாரர்கள் பிதாவின் ஆஞ்ஞையை மேற்கொண்டவர்களாகிக் கர்வத்துடன் குதிரையைத் தேடிக்கொண்டு நான்கு புறத்திலும் பூமியைப் பறித்தார்கள். 9

வடகிழக்கான ஈசான திசையில் கபில முனிவரின் அருகில் குதிரையைக் கண்டார்கள். "இவன் குதிரையை அபஹரித்த திருடன்; கண்களை முடிக்

---

† ஸகாருக்கு கேசினி, ஸுமதி என்று இரண்டு மனைவிகள்; ஸுமதிக்கு அறுபதினாயிரம் குமாரர்கள்.

𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪 𑌇𑌤𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌉𑌦𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌯𑌯𑍁𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑌿𑌮𑍇𑌷 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 11

𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌮𑌹𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌦𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 12

𑌨 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌕𑍋𑌪𑌭𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾
𑌨𑍃𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 ।
𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌮𑍋 𑌰𑍋𑌷𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌖𑍇 𑌰𑌜𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌃 ॥ 13

𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌮𑌯𑍀 𑌦𑍃𑌢𑍇𑌹 𑌨𑍌𑌰𑍍
𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥ 14

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌿𑌮𑍇𑌷 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌨𑍍𑌮𑍀𑌲𑌨𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 ॥௧௧॥௧௨॥ 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌪𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿। 𑌨𑍇𑌤𑌿। 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌵𑌾𑌦𑌤𑍍𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍌 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌰𑌜𑌃 𑌖𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ ௧௩ ॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑍀 𑌨𑍌𑌰𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌙𑍍𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍇𑌦𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌂

கொண்டிருக்கிறுன். பாவியாகிய இவனைக் கொல்லுங்கள் கொல்லுங்கள்'' என்று அறுபதினுயிரம் குமாரர்களும் ஆயுதமெடுத்துக் கொண்டெதிர்த்தோடினர்கள். அப்பொழுது கபிலர் கண் விழித்தார்.　10-11

இந்திரனுல் கவரப்பட்ட மனமுடையவர்களும், மஹானுக்குத் தீங்கு செய்ததால் கெடுதியடைந்தவர்களுமாகிய அறுபதினுயிரம் பேர்களும் ஒரு க்ஷணப் பொழுதில் கபிலரின் சரீரத்தில் உண்டான அக்னியால் சாம்பலாயினர்.　12

ராஜ குமாரர்களாகிய அறுபதினுயிரம் பேர்களும் கபிலமுனிவரின் கோபத்தால் நாசமடைந்தார்கள் என்ற பேச்சானது நன்றன்று; உலகத்தில் பரிசுத்தமான ஆத்மாவுடையவரும் ஸத்வகுணத்திற்கு இருப்பிடமாகியவருமான கபிலரிடம் "பூமியின் தூளியானது ஆகாயத்திற்போல்'' கோபமயமான தமோ குணமானது எவ்வாறு தகுதியுடையதாகும்?　13

ஸாங்கிய ஸ்வரூபமுள்ள அழுத்தமான ஒடமானது இவ்வுலகில் இந்தக் கபிலரால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டது. இந்த ஒடத்தால் மோஹத்தில் விருப்பமுள்ளவன் மரணபயமுள்ளதும் தாண்டமுடியாததுமாகிய ஸம்ஸாரக்கடலைத் தாண்டுகிறுன். பரமாத்ம ஸ்வரூபரும். ஸர்வஞ்ஞருமாகிய இந்தக் கபிலருக்கு பேத புத்தியானது எவ்விதமுண்டாகும்?　14

𑌯𑍋𑌽𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌃 ॥ 15

𑌅𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌨𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌮𑍍 ।
𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑌿𑌤𑌃 ॥ 16

𑌆𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌦𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌜𑌨𑌮𑍍 ॥ 17

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌮𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌯𑍌 ॥ 18

𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌸𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌤𑌪𑍍𑌯𑌤 ॥ 19

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌤𑌃 𑌵𑌿[illegible] 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌆𑌹 — 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲 [illegible] 𑌅𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸 𑌏𑌵 𑌸 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 [illegible] 𑌨𑍃𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 [illegible] 𑌜𑌾𑌤𑌃 ॥௧௫॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] — 𑌅𑌸𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌲𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥ ௧௬ ॥ 𑌆𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌗𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌵𑍇𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑌯𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌪𑍋𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥௧௭॥ 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 ॥௧௮॥௧௯॥ 𑌸𑌂𑌶

ஸகாருக்கு ஸுகேசினியிடம் பிறந்தவன் அஸமஞ்ஜஸன் என்பவன். இவன் பிரஸித்தி பெற்றவன். இந்த அஸமஞ்ஜஸனுக்கு அம்சுமான் என்பவன் புத்ரன். இந்த அம்சுமான் பிதாமஹராகிய ஸகாருக்கு நன்மை செய்வதில் பற்றுதலுடையவனுனன். 15

இந்த அஸமஞ்ஜஸன் முன் ஜன்மத்தில் யோகியாக இருந்தான். அப்பொழுது சேர்க்கைகாரணமாக அவன் யோகமானது பேதமடைந்தது. அதனுல் அந்த முன் ஜன்மத்தை எண்ணித் தான் அஸமஞ்ஜஸன் என்பதை எல்லோருக்கும் காண்பித்தான்; உலகில் எல்லோராலும் நிந்திக்கப்பட்டான்; ஞாதிகளுக்கு ப்ரியமில்லாத கார்யத்தைச் செய்துகொண்டு ஜனங்களை வருத்தப்படுத்தினன்; விளையாடும் சிறுவர்களை ஸரயுவில் போட்டான். 16-17

இம்மாதிரியான நடத்தையுள்ள அஸமஞ்ஜஸனிடம் அவன் பிதாவாகிய ஸகார் ஸ்நேஹத்தை விட்டுத் துரத்தினர். அஸமஞ்ஜஸன் யோகத்தின் பெருமைபால் அந்தச் சிறுவர்களைக் காண்பித்துவிட்டுச் சென்றுன். 18

அயோத்தியிலுள்ள ஜனங்கள் யாவரும் மீண்டு வந்த சிறுவர்களைப் பார்த்து ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! ஸகரமஹாராஜனும் தாபமடைந்தான். 19

𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌤𑍁𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑍇 𑌯𑌯𑍌 ।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌖𑌾𑌤𑌾𑌨𑍁𑌪𑌥𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌹𑌯𑌮𑍍 ॥ 20

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌪𑌿𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑌧𑍋𑌕𑍍𑌷𑌜𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥ 21

𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌽𑌜𑌨𑍋
𑌨 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑌧𑍀-
𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌃 ॥ 22

𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚 ।

𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌖𑌾𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌥𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌤𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 “𑌜𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌜𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌷𑍍𑌟𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵𑌾𑌶𑌪𑌃” ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥ 20 ॥ 21 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑌨𑌃 𑌅𑌜𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌕𑍇𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌂 𑌨 𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌨𑍇𑌕𑍇𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌚 𑌧𑍀𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍀 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌯𑌂 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 22 ॥ 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹—𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌽𑌭𑌿𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌉𑌤 𑌵𑌾 𑌨 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂

குதிரையைத் தேடுவதற்காக ஸகரரால் உத்தரவுபெற்ற அம்சுமான் தன் சிறிய தந்தையர் சென்ற மார்க்கமாகச் சென்ருன். சாம்பலுக்கு ஸமீபத்தில் குதிரையைக் கண்டான். 20

அங்கிருக்கும் கபிலர் என்ற பெயருள்ள முனிவராகிய விஷ்ணுவைப் பார்த்து ஸாவதானமான மனதுடன் அஞ்ஜலிசெய்து வணங்கி மஹானுகிய இந்த அம்சுமான் ஸ்துதி செய்கிருன். 21

ப்ரும்ஹதேவர் தம்மைவிடப் பரமாகிய உம்மை ஸமாதியாலும், யுக்திகளாலும் இன்னும் பார்க்கவில்லை. அறியவுமில்லை. இந்த ப்ரும்ஹாவின் மனம் சரீரம், புத்தி இவைகளால் ஏற்பட்ட பலவித ஸ்ருஷ்டிகளில் உண்டான மற்ற வர்களும், அஞ்ஞானிகளாகிய நாங்களும் எவ்விதம் பார்ப்போம்? எவ்விதம் அறிவோம் ? 22

மூன்று குணங்களை முக்யமாகக் கொண்ட தேஹமுடையவர்கள். குணங் களையும் பார்ப்பதில்லை. தமஸ்ஸை மட்டிலும் பார்க்கிருர்கள். உம்முடைய

यन्मायया मोहितचेतसस्त्वां
विदुः स्वसंस्थं न बहिःप्रकाशाः ॥ 23

तं त्वामहं ज्ञानघनं स्वभाव-
प्रध्वस्तमायागुणभेदमोहैः ।
सनन्दनाद्यैर्मुनिभिर्विभाव्यं
कथं विमूढः परिभावयामि ॥ 24

प्रशान्तमायागुणकर्मलिङ्ग-
मनामरूपं सदसद्विमुक्तम् ।
ज्ञानोपदेशाय गृहीतदेहं
नमामहे त्वां पुरुषं पुराणम् ॥ 25

तत्र तवैव पश्यन्ति यतस्त्रिगुणाः बुद्धिरेव प्रधानं येषां अतो बहिरेव प्रकाशो ज्ञानं येषां बुद्धिवादिनां तथा जाग्रत्स्वप्नयोर्विषयानुपश्यन्ति सुषुप्तौ तु तवैव केवलं न तु निर्गुणं त्वां स्वरूपस्थं हेतुः यस्मात् यस्य तव मायया चेति वा मोहितं चेतो येषां ते ॥२३॥ तथाप्यहं विचारेण ज्ञास्यामीति चेत्तत्राह तमिति । तं त्वामहं विमूढः कथं परिभावयामि विचारयामि कथम्भूतं ज्ञानघनं शुद्धज्ञानमूर्तिं स्वभावतस्तैश्च प्रध्वस्ता मायागुणनिमित्ता भेदमोहा येषां तैः विभाव्यं विविच्यं सम्भावः ज्ञानघनत्वान् तावज्ज्ञानविषयत्वं विचारविषयत्वेऽपि मायागुणैर्विमूढत्वादहं न विचारे समर्थ इति ॥ २४ ॥ प्रशान्तेति । तत्रापि हे प्रशान्त त्वां पुराणं पुरुषं केवलं नमामहे तत्र पूर्वः पुराणपुरुष एव हेतुः मायाया गुणाः कर्माणि च विश्वसृष्ट्यादीनि लिङ्गानि ब्रह्मादि रूपाणि यस्य तं प्रशान्तमेव हेतुः सदसद्भ्यां कार्यकारणाभ्यां पञ्चभूतकार्याभ्यां वा विमुक्तं अतः अनामरूपं तत्कृतनाम

மாயையால் மோஹமடைந்த மனமுடையவர்களும், வெளிவிஷயமான ஞான முடையோர்களுமாகிய அவர்கள் தங்களிடத்திலுள்ள உம்மை அறிவதில்லை. 23

மாயையின் குணங்களான பேத மோஹங்களை இயல்பாகவே போக்கியவர்களான ஸனந்தனர் முதலிய முனிவர்களால் விசாரிப்பதற்குரியவரும், ஞான ஸ்வரூபருமாகிய அவ்வளவு மஹிமை வாய்ந்த உம்மை மிகவும் மூடனாகிய நான் எவ்விதம் விசாரிப்பேன்? 24

பரம சாந்தராகிய ஓ ஈச! மாயையின் குணங்களையும், கர்மங்களையும், (பிரும்ஹா முதலிய) ரூபங்களையும், உடையவரும் நாமரூபமில்லாதவரும் கார்ய காரணங்களால் விடுபட்டவரும், ஞானோபதேசத்திற்காகத் தேஹமெடுத்தவரும் புராணபுருஷருமாகிய உம்மை நமஸ்கரிக்கிறோம். 25

𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑌚𑌿𑌤𑌲𑍋𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌲𑍋𑌭𑍇𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥ 26

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌯𑌃 ।
𑌮𑍋𑌹𑌪𑌾𑌶𑍋 𑌦𑍃𑌢𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 27

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌪𑌿𑌲𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚𑍇𑌦𑌮𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌪 ॥ 28

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌅𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌪𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑌵 ।
𑌇𑌮𑍇 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌤𑍍 ॥ 29

[illegible]

உம்முடைய மாயையால் ஏற்பட்ட உலகத்தில் க்ருஹம் முதலியவைகளில் வஸ்து என்ற புத்தியால் காமம், லோபம், பொறாமை, மோஹம், இவை களால் ப்ரமங்கொண்ட மனமுள்ளவர்களாகி யாவரும் ப்ரமிக்கிறார்கள். 26

ஸர்வபூதஸ்வரூபியான பகவானே! காமம் கர்மம், இந்திரியங்கள் இவை களுக்கிருப்பிடமானதும் அழுத்தமுமான எங்களுடைய மோஹ பாசமானது இப்பொழுது உம்முடைய தர்சனத்தால் விலகிற்று. 37

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே! இவ்விதம் கானம் செய்யப்பட்ட மஹிமையுடைய பகவானாகிய கபில முனிவர் அம்சுமானை மனதால் அநுக்ரஹித்துப் பின்வருமாறு சொல்லுகிறார். 28

ஸ்ரீபகவான் கூறுகிறார்.

“ஓ வத்ஸ! இதோ இருக்கிறது; உன் பிதாமஹருடைய பசுவாகிய குதிரையை ஓட்டிக்கொண்டு செல்லலாம். இவர்கள் உன்னுடைய பிதிர்க்கள். கங்கையின் ஜலத்திற்குத் தகுதியானவர்களே ஒழிய மற்ற ஜலத்திற்குத் தகுதி யானவர்களல்ல” என்றார். 29

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌹𑌯𑌮𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍 ।
𑌸𑌗𑌰𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑌶𑍁𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑌤𑍍 ॥ 30

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌂𑌶𑍁𑌮𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌔𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 31

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌕𑍍𑌰𑌤𑌾𑌵𑍇𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌃 ॥ ௨௭ ॥ ௨௮ ॥ 𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿॥௨௯॥௩௧॥

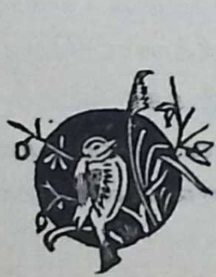
𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

அம்சுமான் கபிலரை வலம் வந்து வணங்கி ப்ரஸன்னராகச் செய்து குதிரையை அழைத்துச் சென்றான். ஸகரமகாராஜன் அந்தப் பசுவால் தன் யாகத்தை முடித்துக்கொண்டான். 30

பின்பு ஸகரர் ராஜ்யத்தை அம்சுமானிடம் கொடுத்து ஆசையை விட்டுப் பந்தம் நீங்கியவராகி ஔர்வ முனிவர் உபதேசித்த மார்க்கமாக உயர்மான கதியை அடைந்தார். 31

8-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

नवमाध्याय प्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

अंशुमांश्च तपस्तेपे गङ्गानयनकाम्यया ।
कालं महान्तं नाशक्नोत्ततः कालेन संस्थितः ॥ 1

दिलीपस्तत्सुतस्तद्वदशक्तः कालमेयिवान् ।
भगीरथस्तस्य सुतस्तेपे स सुमहत्तपः ॥ 2

दर्शयामास तं देवी प्रसन्ना वरदास्मि ते ।
इत्युक्तः स्वमभिप्रायं शशंसावनतो नृपः ॥ 3

॥ गङ्गा ॥

कोऽपि धारयिता वेगं पतन्त्या मे महीतले ।
अन्यथा भूतलं भित्त्वा नृप यास्ये रसातलम् ॥ 4

नवमेंऽशुमतो वंशः भगीरथादि वर्ण्यते ।
गङ्गां समानिनाय यस्य वंश्यो भगीरथः ॥

अंशुमानिति । यथा सगरः पौत्राय राज्यं दत्त्वा तपस्तेपे तथा अंशुमानपि स्वपुत्राय राज्यं दत्त्वा महान्तं कालं तपस्तेप इति चकारस्यार्थः । नाशक्नोद्गङ्गामानेतुमिति शेषः संस्थितः ॥ १ ॥ दिलीप इति कालं मृत्युं एयिवान् प्राप्तः ॥ २ ॥ दर्शयामासेति । तं प्रत्यात्मानं दर्शयामास तदा [illegible] गङ्गया [illegible] स्वमभिप्रायं [illegible] शशंसेत्यन्वयः ॥ ३ ॥ क इति । कोऽपि गङ्गानां पतन्त्या मे वेगं धारयिता धारयिष्यति ॥ ४ ॥ किञ्चेति । किञ्च [illegible] यिष्यन्ति तदेतदपि [illegible]

௯-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

அம்சுமானும் கங்கையை வரவழைக்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் வெகு காலம் வரையில் தவம் செய்தான். அதற்குச் சக்திபெறவில்லை. பிறகு காலத்தால் மரணமடைந்தான். 1

அம்சுமானுடைய குமாரனாகிய திலீபனும் அம்சுமானைப்போல் சக்தி பெறாமல் காலஞ் சென்றான். திலீபனுடைய புத்ரனாகிய பகீரதன் பெருந் தவம் செய்தான். 2

தேவியாகிய கங்கை பகீரதனுக்குத் தரிசனம் கொடுத்தாள். "ஓ பகீரத! நான் ப்ரஸன்னமாயினேன். உனக்கு வரம் கொடுப்பவளாகிறேன்" என்றான். பகீரத ராஜன் வணங்கித் தனதபிப்ராயத்தைக் கூறினான். 3

கங்கை கூறுகிறாள்.

ஓ ராஜனே! பூமியில் விழும் என்னுடைய வேகத்தை எவனும் தரிக்க மாட்டான். தரிக்காவிடில் பூமியையும் பிளந்துகொண்டு பாதாளம் செல்லுவேன்.

𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌭𑍁𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌘𑌮𑍍 ।
𑌮𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌦𑌘𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 5

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌸𑌾𑌧𑌵𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌃 ।
𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌘𑌂 𑌤𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌘𑌭𑌿𑌦𑍍𑌧𑌰𑌿𑌃 ॥ 6

𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌾𑌟𑍀𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥ 7

𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌮𑌮𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥ 8

𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸 𑌨𑍃𑌪𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌤𑍋𑌷𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌲𑍍𑌪𑍀𑌯𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌸𑍍𑌸𑌮𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤 ॥ 9

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥5॥ 𑌸𑌾𑌧𑌵 𑌇𑌤𑌿 । 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌿 𑌵𑌸𑌤𑌿 ॥6॥ 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌓𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌟𑍀𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌶𑌾𑌟𑍀𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌵 𑌕𑌸𑍍𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥7॥8॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯

மேலும் நான் பூமியில் செல்லமாட்டேன். மானிடர்கள் என்னிடம் பாபத்தைப் போக்குவார்கள். ஓ ராஜனே! அந்தத் தோஷத்தை நான் எங்கே போக்குவேன்? இதற்கு உபாயத்தைத் தேடவேண்டும் என்றாள். 5

பகீரதராஜன் கூறுகிறான்.

ஓ தேவி! ஸாதுக்களும், சாந்தர்களும், உலகத்தைப் பரிசுத்தம் செய்பவர்களும், தர்மிஷ்டர்களுமாகிய ஸந்யாஸிகள் தங்களுடைய சரீரத்தின் சேர்க்கையால் உன் பாபத்தைப் போக்குவார்கள். தோஷங்களைப் போக்கும் விஷ்ணு அவர்களிடமிருக்கிறார். 6

தேஹமுடையோர்களுக்கு ஆத்மாவாகிய ருத்ரர் உன்னுடைய வேகத்தைத்தரிப்பார். அவரிடம் இந்த ப்ரபஞ்சமானது 'நூல்களில் வஸ்திரம் போல்' கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. 7

இப்படிப்பட்ட பகீரதனுடைய சொல்லைக்கேட்டுக் கங்கை மறுபடியும் சொல்லுகிறாள். ஓ ராஜனே! என்னைத் தரிப்பதற்காகப் பரமசிவனை ப்ரஸன்னராகும்படி செய்வாயாக. 8

அந்தப் பகீரதராஜன் கேட்டுத் தேவனாகிய சிவனைத் தவத்தால் பூஜித்தான். ஓ பரீக்ஷித்தே! பின் சிலகாலத்தில் சிவன் பகீரதனிடம் ஸந்தோஷங் கொண்டார். 9

𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃 ।
𑌦𑌧𑌾𑌰𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍂𑌤𑌜𑌲𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌃 ॥ 10

𑌭𑌗𑍀𑌰𑌥𑌸𑍍𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮 𑌶𑍇𑌰𑌤𑍇 ॥ 11

𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌧𑌾𑌵𑌤𑍀 ।
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌗𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 ॥ 12

𑌯𑌜𑍍𑌜𑌲𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌹𑌤𑌾 𑌅𑌪𑌿 ।
𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌸𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥ 13

𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌭𑍂𑌤𑌾𑌂𑌗𑌸𑌂𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌗𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌯𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌧𑍃𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥ 14

𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑍁𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿𑌹𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌚𑌰𑌣𑌾𑌂𑌭𑍋𑌜𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑌃 ॥ 15

𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌦𑌧𑌾𑌰 ॥ ௰ ॥ ௧௧ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃—𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌜𑌲𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌭𑌸𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌤𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 । 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌭𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀

பகீரதனால் துதிக்கப்பட்டவரும், எல்லாவுலகுக்கும் நன்மையைச் செய்பவருமாகிய சிவன் அவ்விதமே ஒப்புக்கொண்டு ஸாவதானமனஸுடன் விஷ்ணுவின் பாதங்களால் பரிசுத்தமான தீர்த்தமுடைய கங்கையைத் தாங்கினார். 10

பிறகு பகீரத ராஜரிஷி உலகங்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்யும் கங்கையைத் தன் பிதிர்க்களின் தேஹங்கள் சாம்பலாயிருக்கு மிடம் அழைத்துச் சென்றான். 11

கங்கையானவள், வாயுவேகமுடைய ரதத்தில் செல்லும் பகீரதனைத் தொடர்ந்து பொசுங்கிய தேஹங்களைப் பரிசுத்தம் செய்யுந் தன்மை யுடையவளாய் ஸகரகுமாரர்களை நனைத்தாள். 12

ஸகரருடைய குமாரர்கள் ப்ராம்ஹணருக்குத் தாம் செய்த குற்றத்தால் வதமடைந்தவர்களாயிருந்தும் கங்கையின் தீர்த்த ஸ்பர்சமாத்ரத்தில் தேஹத்தில் உள்ள பஸ்ம (சாம்பல்) ங்களால் ப்ரத்யக்ஷமாக ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். 13

ஸகரருடைய புத்ரர்கள் சாம்பலாகிய சரீரச் சேர்க்கையினால் ஸ்வர்க்கம் சென்றார்கள். விரதங்களைத் தரித்து ச்ரத்தையுடன் கங்கையை ஸேவிப்பவர்களைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா ? 14

பத்மநாபருடைய பாதாரவிந்தத்தினின் றுதித்தவளும், ஸம்ஸாரத்தைப் போக்குகிறவளுமாகிய ஆகாயகங்கையைப்பற்றி இங்குக் கூறியது பெரும் ஆச்சர்யமல்ல. 15

ஸந்நிவேஶ்ய மநோ யஸ்மிந் ஶ்ரத்தயா முநயோऽமலா: ।
த்ரைகுண்யம் துஸ்த்யஜம் ஹித்வா ஸத்யோ யாதாஸ்ததாத்மதாம் ॥ 16

ஶ்ருதோ பகீரதாஜ்ஜஜ்ஞே தஸ்ய நாபோऽபரோऽபவத் ।
ஸிந்துத்வீபஸ்ததஸ்தஸ்மாதயுதாயுஸ்ததோऽபவத் ॥ 17

ருதுபர்ணோ நளஸகோ யோऽஶ்வவித்யாமயாந்நளாத் ।
தத்த்வாக்ஷஹ்ருதயம் சாஸ்மை ஸர்வகாமஸ்து தத்ஸுத: ॥ 18

தத: ஸுதாஸஸ்தத்தநயோ தமயந்தீபதிர்ந்ருப ।
ஆஹுர்மித்ரஸஹம் யம் வை கல்மாஷாங்க்ரிமுத க்வசித் ।
வஸிஷ்டஶாபாத்ரக்ஷோऽபூதநபத்ய: ஸ்வகர்மணா ॥ 19

॥ ராஜோவாச ॥

கிந்நிமித்தோ குரோ: ஶாபஸ்ஸௌதாஸஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஏததேதிதுமிச்சாம: கத்யதாம் ந ரஹோ யதி ॥ 20

ஸந்ததநார்ஜுநயஸ்ஸூநு: ஶ்ருத ॥14॥15॥ ஸந்நிவேஶ்யேதி । யஸ்மிந் மநோ த்ரைகுண்யம் தேஹபந்தநம் ॥16॥17॥ ருதுபர்ண இதி । நளஸ்ய ஸகா அக்ஷஹ்ருதய: தத்ஸுத: ருதுபர்ணஸ்ய ஸுத ॥18॥ தத இதி । தத்ஸுத: ஸௌதாஸ: ॥19॥ யதீதி । ந ரஹ: ந ரஹஸ்யம் ॥20॥ ஸௌதாஸ இதி । ப்ரேமயா...

நிர்மலராகிய முனிவர்கள் ச்ரத்தையுடன் ஸ்ரீதரரிடம் மனத்தைச்செலுத்தி விடமுடியாத தேஹபந்தத்தை உடனே விட்டுப் பகவானுடைய ஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்கள். 16

பகீரதனிடம் ச்ருதன் பிறந்தான். ச்ருதனுக்கு நாபாவரன் குமாரன். நாபாவரனிடம் ஸிந்துத்வீபன் குமாரனாக ஜனித்தான். ஸிந்துத்வீபனுக்கு அயுதாயுஸ் பிறந்தான். 17

அயுதாயுஸ்ஸிடம் ருதுபர்ணன் பிறந்தான். இந்த ருதுபர்ணன் நளனுக்கு ஸ்நேஹிதன். நளனுக்கு அக்ஷஹ்ருதயத்தைக் கொடுத்து அவனிடம் அச்வவித்தையை உபதேசம் பெற்றான். ருதுபர்ணனுடைய குமாரன் ஸர்வகாமன். 18

ஓ பரீக்ஷித்து மகாராஜனே! ஸர்வகாமனிடம் ஸுதாஸன் பிறந்தான். ஸுதாஸனுக்குப் புத்திரன் ஸௌதாஸன் என்பவன். இந்த ஸௌதாஸன் மதயந்திக்குப் பதியானான். இவனே மித்ரஸஹன் என்றும் சொல்லுவார்கள். ஒரு ஸமயம் இவன் கல்மாஷபாதனாக ஆயினன். தன் செய்கையால் புத்ரனில்லாதவனாகவும் வஸிஷ்டருடைய சாபத்தால் ராக்ஷஸனாகவுமாயினான். 19

பரீக்ஷித்து வினவுகிறார்.

ஓ முனிவரே! மஹாத்மாவாகிய ஸௌதாஸருக்கு குருவின் சாபமுண்டாவதற்குக் காரணமென்ன? ரஹஸ்யமில்லாவிடில் இதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். சொல்லவேண்டும் என்றார். 20

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑍌𑌦𑌾𑌸𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌹 ।
𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 ॥ 21

𑌸 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌘𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍂𑌦𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇 ।
𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌮𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥ 22

𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑌶𑌪𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ 23

𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑍋𑌽𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌰𑍁𑌶𑌤𑍀𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌹𑍌 ॥ 24

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌜𑌘𑌾𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌚 𑌸 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 [illegible] 𑌗𑌤𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌘𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍂𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌚𑌕𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌨𑌰𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾[illegible] 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍇𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 ॥ ௨௩ ॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑍁𑌶𑌤𑍀𑌃 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌜𑌹𑍌 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 ॥ ௨௪ ॥ [illegible]

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஸௌதாஸராஜன் வேட்டையாடும்பொழுது ஓர் ராக்ஷஸனை வதஞ் செய்தான். அவ்வரக்கனுடைய ப்ராதா தன் சஹோதரனைப் பற்றித் துக்கித்து அதற்குப் பதில் செய்யவேண்டுமென்ற விருப்பங்கொண்டு சென்றான். 21

இந்த ராக்ஷஸன் ஸௌதாஸனுடைய கெட்ட செய்கையை நினைத்து அவ்வரசனுடைய க்ருஹத்தில் பாசக (சமையற்காரன்) னாகவமர்ந்து போஜனம் செய்ய விருப்பமுள்ள குருவாகிய வஸிஷ்டருக்கு மனுஷ்ய மாம்ஸத்தைச் சமையல் செய்துகொண்டு வந்தான். 22

பகவானாகிய வஸிஷ்டர் தமக்குப் பரிமாறிய மாம்ஸத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டு ஸௌதாஸ ராஜனை நோக்கி "ஓ ராஜனே! நீ இவ்விதமே ராக்ஷஸனாக வேண்டியது" என்று சாபங்கொடுத்தார். இது ராக்ஷஸனால் செய்யப்பட்டதென் றறிந்தபிறகு அந்தச் சாபம் பன்னிரண்டு வருஷம் வரையிலு மிருக்குமெனக் கூறினார். 23

ஸௌதாஸராஜனும் இரண்டு கரங்களிலும் ஜலத்தை யெடுத்துக் குருவைச் சபிப்பதற்கு முயன்றான். மனைவியாகிய மதயந்தி தடுத்தாள். அரசன் திசைகளையும், ஆகாயத்தையும், பூமியையும் எல்லாவற்றையும் ஜீவமயமாகப்

𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌖𑌮𑌵𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ 25

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌾𑌂 𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍌 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍 ॥ 26

𑌨 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ।
𑌮𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰 𑌨𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ 27

𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌖𑌿𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌃 ॥ 28

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍋 𑌵𑍀𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌧 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌷 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌪𑌃𑌶𑍀𑌲𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 29

𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑍇𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌾𑌷𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿-
𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯
𑌕𑌾𑌲𑌂 [illegible] । 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌨𑍇 𑌓𑌕𑍋 𑌨𑌿-
𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌨𑍌𑌕𑌸𑍌 𑌤𑍌 𑌚 𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍀 𑌚 𑌵𑌨𑍌𑌕𑍌𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍀 𑌇𑌤𑌿 [illegible]
[illegible] 𑌅𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍 𑌦𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍 ॥௨௬॥௨௭॥ 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑍃-
𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 [illegible] ॥௨௮॥௨௯॥ [illegible] । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥 [illegible]
[illegible] । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥 [illegible]

பார்த்துக் கடுமையான அந்த ஜலத்தைத் தன் பாதங்களில் விட்டுக்கொண்டான். அதனுல் அரசன் தன் பாதத்தில் கல்மாஷவர்ணத்தை யடைந்தான்; ராக்ஷஸத் தன்மையையும் அடைந்தான். 24—25

ராக்ஷஸனுகிய ஸௌதாஸன் பசி யடைந்து வனத்தில் வாசம் செய்யும் வேதிய ஸ்திரீ புருஷர்களைக் கலவி செய்யும் ஸமயத்தில் கண்டான். வேதியனை க்ரஹித்தான். அவ்வேதியனுடைய மனைவி தீனத்தன்மை யடைந்து சொல்லுகிறுள். 26

நீ ராக்ஷஸனல்ல. இக்ஷ்வாகு வம்சத்தவர்களுக்குள் மஹாரதன், மதயந்திக்குப் பதி; ஓ வீர! அதர்மத்தைச் செய்யவேண்டாம். 27

புத்ரனை விரும்பிய எனக்கு, கலவியில் முடிவுபெருத கணவனுகிய இவ்வேதியனைக் கொடுக்கவேண்டும். ராஜனே! இந்த மானிட தேஹமானது புருஷனுக்கு எல்லாப்பயனையும் கொடுக்கக்கூடியது. 28

ஓ வீர! ஆகையால் இவரை வதஞ் செய்வது புருஷார்த்தங்களையெல்லாம் வதஞ்செய்வதற் கொப்பாகும். இவர் பிராம்மணர், வித்வான், தவம், சீலம், குணங்கள் இவைகளுடையவர். 29

ஆரிராதயிஷுர்ப்ரஹ்ம மஹாபுருஷஸம்ஜ்ஞிதம் |
ஸர்வபூதாத்மபாவேந பூதேஷ்வந்தர்ஹிதம் குணை: ‖ 30

ஸோऽயம் ப்ரஹ்மர்ஷிவர்யஸ்தே ராஜர்ஷிப்ரவராத்விபோ |
கதமர்ஹதி தர்மஜ்ஞ வதம் பிதுரிவாத்மஜ: ‖ 31

தஸ்ய ஸாதோரபாபஸ்ய ப்ரூணஸ்ய ப்ரஹ்மவாதிந: |
கதம் வதம் யதா பப்ரோர்மந்யதே ஸந்மதோ பவாந் ‖ 32

யத்யயம் க்ரியதே பக்ஷஸ்தர்ஹி மாம் காத பூர்வத: |
ந ஜீவிஷ்யே விநா யேந க்ஷணம் ச ம்ருதகம் யதா ‖ 33

ஏவம் கருணபாஷிண்யா விலபந்த்யா அநாதவத் |
வ்யாக்ர: பஶுமிவாகாதத்ஸௌதாஸ: ஶாபமோஹித: ‖ 34

[illegible]

குணங்களால் பூதங்களிடம் மறைந்ததும், மஹாபுருஷன் என்ற பெயருடையதுமாகிய ப்ரம்ஹத்தைப் பூஜிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பங்கொண்டவர். ஸர்வபூதங்களிடத்திலும் ஆத்மா என்ற பாவனையுடனிருப்பவர். 30

தர்மமறிந்தவரே ! ப்ரும்ஹரிஷிகளுக்குள் ச்ரேஷ்டராகிய இவ்வேதியர் ராஜரிஷிச்ரேஷ்டரும், ப்ரபுவுமாகிய உம்மிடம் ‘புத்ரன் பிதாவிடத்திற்போல’ எவ்விதம் வதமடையக்கூடும் ? 31

ஸாதுவும் பாபமில்லாதவரும் வேதாத்யயனம் செய்தவரும் ப்ரும்ஹஸ்வரூபமறிந்தவருமாகிய இவருடைய வதம் கோவதையைப்போலன்ரூ ? ஸாது ஸம்மதராகிய நீர் இதை உசிதமென்று எவ்வாறு நினைக்கிறீர்? 32

இவரை உணவாகக்கொள்வதானல் சவம் போன்ற என்னை முதலிற் பக்ஷித்துவிடும்: இவரன்றி நான் ஒரு க்ஷணப்பொழுதும் ஜீவித்திருக்க மாட்டேன். 33

இவ்வாறு அநாதைபோல் தீனமாகச் சோல்லி இவள் கதறும்பொழுது சாபத்தால் மோஹமடைந்த ஸௌதாஸன் ‘புலி பசுவைப்போல்’ வேதியனைப் பக்ஷித்தான். 34

ब्राह्मणी वीक्ष्य दिधिषुं पुरुषादेन भक्षितम् ।
शोचन्त्यात्मानमुर्वीशमशपत्कुपिता सती ॥ 35

यस्मान्मे भक्षितः पाप कामार्तायाः पतिस्त्वया ।
तवापि मृत्युराधानादकृतप्रज्ञ दर्शितः ॥ 36

एवं मित्रसहं शप्त्वा पतिलोकपरायणा ।
तदस्थीनि समिद्धेऽग्नौ प्रास्य भर्तुर्गतिं गता ॥ 37

विशापो द्वादशाब्दान्ते मैथुनाय समुद्यतः ।
विज्ञाप्य ब्राह्मणीशापं महिष्या स निवारितः ॥ 38

अत ऊर्ध्वं स तत्याज स्त्रीसुखं कर्मणाप्रजाः ।
वसिष्ठस्तदनुज्ञातो मदयन्त्यां प्रजामधात् ॥ 39

सा वै सप्त समा गर्भमबिभ्रन्न व्यजायत ।
जघ्नेऽश्मनोदरं तस्याः सोऽश्मकस्तेन कथ्यते ॥ 40

ब्राह्मणीति । दिधिषुं गर्भाधानकर्तारम् ॥ ३५ ॥ यस्मादिति । कृताधानाय मैथुनाय हेतुकृतप्रज्ञ मृत्युरुपादर्शितः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तत इति । तदेव कर्मणा अप्रजाः ॥ ३९ ॥ सेति । अबिभ्रद्धारयामास न व्यजायत न प्रासूत । ततो वसिष्ठ एव तस्या उदरमश्मना जघान स उत्पन्नः सोऽश्मकः ॥ ४० ॥ अश्मकादिति । स्त्रीभिः संवेष्ट्य परशुरामाद्रक्षितः

பதிவ்ரதையாகிய ப்ராம்ஹணஸ்திரி தன்னிடம் கர்ப்பத்தைத் தரிக்கச் செப்யும் கணவனை ராக்ஷஸன் பக்ஷிக்கப்பார்த்துத் தன்னைப்பற்றித் துக்கித்துக் கோபமடைந்து அரசனுக்குச் சாபம் கொடுக்கிருள். 35

சீர்கெட்ட புத்தியுடையவனே! காமத்தால் துன்பமுற்ற பாபமற்ற என்னுடையபதியை நீ பக்ஷித்தமையால் உனக்கும் ஸ்திரீஸம்மந்தத்தால் மரண முண்டாக்கக்கடவது என்று சாபங்கொடுத்தாள். 36

இவ்விதம் மித்ரசகனுக்குச் சாபங்கொடுத்துப் பதியின் உலகத்தை முக்ய மாக அடைய வேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் விருத்தியடையும் அக்னியை யுடைய கணவன் எலும்பில் சேர்ந்து பதிலோஹமடைந்தாள். 37

இந்த ஸௌதாஸராஜன் பன்னிரண்டு வருஷஞ் சென்ற பின்பு சாபம் விலகி ஸ்திரியுடன் சேர்க்கையை எண்ணி முயன்ருன். மதயந்தி ப்ராம்ஹண ஸ்திரீ யின் சாபத்தைத் தெரிவித்துத் தடுத்தாள். 38

தன் செய்கையால் ஸந்ததியற்றவனை ஸௌதாஸன் அதன் பிறகு ஸ்திரீ ஸுகத்தையே விட்டான். இவனுடைய உத்தரவால் வஸிஷ்டர் மதயந்தியிடம் கர்ப்பாதானம் செய்தார். 39

மதயந்தி ஏழுவருஷம் வரையில் கர்ப்பத்தைத் தரித்தும் ப்ரஸவிக்கவில்லை. பிறகு வஸிஷ்டர் அவளுடைய வயிற்றைக் கல்லால் அடித்தார். அப்பொழுது அச்மகன் என்பவன் பிறந்தான். 40

𑌅𑌶𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌕𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌨𑌾𑌰𑍀𑌕𑌵𑌚 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍂𑌲𑌕𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 41

𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌹𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌵𑌧𑍀𑌦𑍍𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌃 ॥ 42
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑍈𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌦𑌧𑍇 𑌮𑌨𑌃 ॥ 43

𑌨 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨 𑌮𑌹𑍀 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌦𑌾𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑌿𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌃 ॥ 44

𑌨 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑍍𑌯𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌪𑌶𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌨 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ॥ 45

𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌕𑌵𑌚 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌤𑍋 𑌮𑍂𑌲𑌕 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥௪௧॥௪௨॥ 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌦𑌧𑍇 ॥௪௩॥ 𑌸𑌂𑌤𑌤𑌦𑍇𑌵𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑍁𑌸𑌂𑌧𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌃 । 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍁𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌲𑍍𑌲𑌭𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥௪௪॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮 ॥௪௫॥ 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑌿𑌤

அச்மகனிடம் மூலகன் பிறந்தான். இந்த மூலகன் ஸ்திரீகளால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு நாரீகவசன் என்று பிரஸித்தி யடைந்தான். க்ஷத்ரியர்களில்லாத பொழுது க்ஷத்ரிய பரம்பரைக்கு மூலமாக இருந்தமையால் மூலகன் என்ற பெயரை அடைந்தான். 41

இந்த மூலகராஜனுக்கு விச்வஸஹன் பிறந்தான். அவ்வரசன் கட்வாங்கன் என்று பெயருடன் சக்ரவர்த்தியாயினன். இந்தக் கட்வாங்கன் யுத்தத்தில் ஜயிக்க முடியாதவன். இவன் தேவர்கள் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி அஸுரர்களை வதஞ்செய்தான். தேவர்களிடம், தனதாயுள் ஒரு முகூர்த்தம் வரையிலுள்ளது என்றறிந்து தன்னுடைய நகரம் வந்து மனஸை பகவானிடம் சேர்த்தான். 42-43

குலதெய்வமாகிய ப்ராம்ஹணர்களைவிட எனக்குப் பிராணன் பெரிதல்ல; புத்ரர்களும் பெரிதல்ல; ஸம்பத்துக்களும் சிறந்ததல்ல; பூமியும் புகழுள்ளதல்ல, ராஜ்யமும் பிரியமானதல்ல; தாரங்களும் மிக அன்புள்ளவர்களல்ல. 44

சிறுவயதிலும் என் புத்தியானது ஸாமான்யர்களுடன் எப்பொழுதும் ரமிக்கவில்லை. நான் உத்தம ச்லோகரைத் தவிர மற்ற எந்த வஸ்துவையும் பார்க்கவில்லை. 45

தைவை: காமவரோ தத்தோ மஹ்யம் த்ரிபுவநேஸ்வரை: ।
ந வ்ருணே தமஹம் காமம் பூதபாவநபாவந: ॥ 46
யே விக்ஷிப்தேந்த்ரியதியோ தேவாஸ்தே ஸ்வஹ்ருதி ஸ்திதம் ।
ந விந்தந்தி ப்ரியம் ஸஸ்வதாத்மாநம் கிமுதாபரே ॥ 47

அதேஸமாயா ரசிதேஷு ஸங்கம்
குணேஷு கந்தர்வபுரோபமேஷு ।
ரூடம் ப்ரக்ருத்யாத்மநி விஸ்வகர்த்து:
பாவேந ஹித்வா தமஹம் ப்ரபத்யே ॥ 48

இதி வ்யவஸிதோ புத்த்யா நாராயணக்ருஹீதயா ।
ஹித்வாந்யபாவமஜ்ஞாநம் தத: ஸ்வம் பாவமாஸ்ரித: ॥ 49
யத்தத்ப்ரஹ்ம பரம் ஸூக்ஷ்மமஸூந்யம் ஸூந்யகல்பிதம் ।
பகவாந் வாஸுதேவேதி யம் க்ருணந்தி ஹி ஸாத்வதா: ॥ 50

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதே நவமஸ்கந்தே நவமோऽத்யாய:

பாவிநாஹமிதி: கல்பிதேஷ்வ பாவநாபேக்ஷ்ய ஸோஹஞ்சம் காமம் நவ்ருணே ॥ ௪௬ ॥ தத்ர ஹேது:। ய இதி। விக்ஷிப்தாநீந்த்ரியாணி தியஸ்ச யேஷாம் தே தேவா அபி ॥ ௪௭ ॥ அதேதி। அத ஈஸமாயா ரசிதேஷு ப்ரக்ருத்யாஸ்வபாவேந ஆத்மநி ரூடம் குணேஷு ஸங்கம் விஸ்வகர்த்து: பாவேந ஹித்வா தமேவாஹம் ப்ரபத்யே ॥ ௪௮ ॥ இதீதி। அந்யபாவம் தேஹாத்யபிமாநரூபம் அஜ்ஞாநம் ஹித்வா ॥ ௪௯ ॥ ஸ்வம் பாவமேவாஹ — யத்ததிதி। ஸூந்யவத்கல்பிதம் வாங்மநஸாவிஷயத்வாத் வாஸுதேவ இதி யம் க்ருணந்தி ப்ரஹ்ம தத்பரம் ஸர்வகாரணம் ஸூக்ஷ்மம் ஸாத்வதா: வாஸுதேவத்வாத் ॥ ௫௦ ॥
இதி ஸ்ரீபாவார்த்ததீபிகாயாம் நவமோऽத்யாயவ்யாக்யா.

மூவுலகுக்கும் பிரபுக்களாகிய தேவர்கள் எனக்கு இஷ்டமான வரனைக் கொடுத்தார்கள். விஷ்ணுவிடம் பாவனையுள்ள நான் அந்த வரனைக் கேட்கவில்லை.

கலங்கிய இந்திரியங்களையும் புத்தியையும் உடைய தேவர்களும் தத்தம் மனத்திலிருக்கும் ப்ரியனாகிய ஆத்மாவை அறிவதில்லை. மற்றவர்களைப் பற்றிக் கேட்கவேண்டுமா ? 47

ஆகையால் ஈசனுடைய மாயையால் ஏற்பட்டவைகளும் கந்தர்வ நகரத்திற்குச் சமமானவைகளுமாகிய குணங்களில் ஸ்வபாவமாக ஆத்மாவிடம் பற்றிய பற்றுதலை விஷ்ணுபாவனையால் விட்டு நான் அந்த பகவானைச்சரணமடைகிறேன்

கட்வாங்கன் நாராயணரைப்பற்றிய புத்தியால் இவ்விதம் நிச்சயித்துவேறு பாவனையுள்ள அஞ்ஞானத்தைவிட்டுப் பிறகு ஸ்வரூபத்தை ஆச்ரயித்தான். 49

சூன்யம்போலக் கற்பிக்கப்பட்டதும், அசூன்யமும்; ஸூக்ஷ்மமுமாகிய பரப்ரும்ஹம் எதுவோ பக்தர்கள் பகவான் வாஸுதேவரென்று யாரைக் கூறுகின்றார்களோ அவரை இந்தக் கட்வாங்கன் அடைந்தான். 50

௯-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌘𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ।
𑌅𑌜𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 1

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌮𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌅𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌰𑍈𑌃 ॥ 2

𑌰𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌭𑌰𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍂𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 ॥ 3

𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌲𑌙𑍍𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥
𑌯𑌥𑌾 । 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑍍 ।
𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥

𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ 1 ॥ 2 ॥ 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 । 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ 3 ॥ “𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌕𑍋𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 । 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍃𑌕𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿” 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌗𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑍁𑌜𑌤𑌿 । 𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌕𑌯𑌂

10-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

கட்வாங்கருக்கு தீர்க்கபாகு என்பவன் புத்ரன். தீர்க்கபாகுவிடம் மிகுந்த கீர்த்திவாய்ந்த ரகு பிறந்தார். ஓ மஹாராஜ! ரகுவிடம் அஜன் பிறந்தான். அஜனிடம் தசரதர் உண்டானர். 1

ப்ரும்ஹஸ்வரூபியும் பகவானுமாகிய விஷ்ணு தேவர்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டு அம்சத்தின் அம்சத்தினல் நான்குபிரிவாகி, ராமன், லக்ஷ்மணன், பரதன், சத்ருக்னன் என்ற பெயருடன் இந்தத் தசரதருக்குப் புத்ரராகுந் தன்மையை அடைந்தார். ஓ ராஜனே! தத்வமறிந்த ரிஷிகள் அந்த பகவானுடைய சரிதத்தை வர்ணித்திருக்கிறர்கள். ஸீதாபதியாகிய அவருடைய வரலாற்றை நீ அடிக்கடி மிகுதியாகக் கேட்டிருக்கிறய். 2—3

𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌚𑌰𑌦𑌨𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃
𑌪𑌾𑌣𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌜𑌿𑌤𑌪𑌥𑌰𑍁𑌜𑍋 𑌯𑍋 𑌹𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑍈𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌰𑍍𑌪𑌣𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌰𑌹𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭
𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌖𑌲𑌦𑌵𑌦𑌹𑌨𑌃 𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌰𑍀𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌤𑌾 𑌨𑍈𑌰𑍃𑌤𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ॥ 5

[illegible]

குருவாகிய பிதாவின் நிமித்தமாக ராஜ்யத்தைவிட்டவரும், ஹனுமானும் லக்ஷ்மணனும் வழிநடந்த ச்ரமந்தீரப்பெற்றவருமாகிய பகவான் ப்ரீதியுள்ள ஸீதையின் கைபடவும் பொறுக்காத பத்மம்போன்ற பாதங்களால் வனந்தோறும் ஸஞ்சரித்தார். சூர்பணகியை விரூபப்படுத்தியதால் ப்ரியமான மனைவியின் வியோகமடைந்தார். அதனால் புருவங்களை நெறித்துக்கொண்டு பெருங்கோபங் கொண்டு ஸமுத்திரத்தை நடுங்கும்படி செய்தார். அதில் ஸேதுபந்தஞ்செய்து துஷ்டர்களான ராவணன் முதலியவர்களாகிய வனத்திற்கு அக்னியாக விளங்கினார். இப்படிப்பட்ட மகிமையைவாய்ந்த கோஸலச்ரேஷ்டராகிய ஸ்ரீராமர் நம்மைக் காப்பாற்றவேண்டும். 4

இரவில் ஸஞ்சரிப்பவர்களான மாரீசன் முதலிய ராக்ஷஸ ச்ரேஷ்டர்களை விச்வாமித்ருடைய யாகத்தில் லக்ஷ்மணர் பார்த்திருக்கும்பொழுது வதஞ் செய்தார். 5

𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌵𑍀𑌰𑌸𑌮𑌿𑌤𑍌 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌐𑌶𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌂
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌤𑍋𑌪𑌨𑍀𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌬𑌾𑌲𑌗𑌜𑌲𑍀𑌲 𑌇𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂
𑌸𑌜𑍍𑌜𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯 𑌬𑌭𑌞𑍍𑌜 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 । 6

𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌗𑍁𑌣𑌶𑍀𑌲𑌵𑌯𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌭𑌿𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌨𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌰𑍂𑌢𑌂
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌮𑌕𑍃𑌤 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌰𑌾𑌜𑌬𑍀𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ 7

𑌯𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌾𑌶𑌪𑌰𑌿𑌵𑍀𑌤𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌂
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 ।

[illegible]

ஓ பரீக்ஷித்து மஹாராஜாவே! பாலகஜம்போன்ற லீலையுடைய இந்த ஸ்ரீராமர் ஸீதையின் ஸ்வயம்வர மண்டபத்தில் உலகிலுள்ள வீரர்கள் நிறைந்த ஸபையில் முந்நூறு பேரால் கொண்டுவரப்பட்டதும், நாணேற்றப்பட்டதும், கடினமும், சிவனைச் சார்ந்ததுமான வில்லைக் கருப்பங் கழியைப்போல் எடுத்து மத்தியில் முறித்தார். 6

தனக்குத் தகுதியான குணம், சீலம், வயது, தேஹம், ரூபம் இவைகளுடையவளும், (முந்தி) மார்பில் அபிமானம் வைத்தவளும், ஸீதை என்ற பெயருடையவளுமாகிய லக்ஷ்மியை ஜயித்துச் செல்லும்பொழுது மார்க்கத்தில் பூமியை இருபத்தோரு தடவை க்ஷத்ரியப் பூண்டற்றுப்போகும்படி செய்த ப்ருகுவம்சச்ரேஷ்டராகிய பரசுராமருடைய கர்வத்தைப் போக்கினர். 7

ஸத்ய பாசத்தால் கட்டுண்ட தமது பிதா தசரதர் ஸ்திரீலோலரேயாயினும் அவருடைய ஆக்ஞையை இவ்விராமர் சிரஸால் க்ரஹித்தார். மனைவியுடன்

ராஜ்யம் ஶ்ரியம் ப்ரணயிந: ஸுஹ்ருதோ நிவாஸம்
த்யக்த்வா யயௌ வநமஸூநிவ முக்தஸங்க: ॥ 8

ரக்ஷ:ஸ்வஸுர்வ்யக்ருத ரூபமஶுத்தபுத்தே-
ஸ்தஸ்யா: கரத்ரிஶிரதூஷணமுக்யபந்தூந் ।
ஜக்நே சதுர்தஶஸஹஸ்ரமபாரணீய-
கோதண்டபாணிரடமாந உவாஸ க்ருச்ச்ரம் ॥ 9

ஸீதாகதாஶ்ரவணதீபிதஹ்ருச்சயேந
ஸ்ருஷ்டம் விலோக்ய ந்ருபதே தஶகந்தரேண ।
ஜக்நேऽத்புதைணவபுஷாऽऽஶ்ரமதோऽபக்ருஷ்டோ
மாரீசமாஶு விஶிகேந யதா கமுக்ர: ॥ 10

த்ரிகம் த்யக்த்வா ஸஹாயேந வநம் யயௌ துஸ்த்யஜஸ்யாபி ஸர்வஸ்ய த்யாகே த்ருஷ்டாந்த: முக்தஸங்கோ யோகீ அஸூந் ப்ராணாநிவேதி ॥ 8 ॥ ரக்ஷ இதி । ரக்ஷஸோ ராவணஸ்ய ஸ்வஸு: ஶூர்பணக்யா: அஶுத்தபுத்தே: ஸீதாஞ்ஜிக்ருக்ஷோ: காமாதுராயா இதி வா ரூபம் வ்யக்ருத விகாரமநயத் தஸ்யா: கரத்ரிஶிரதூஷணமுக்யா: அநுகதபூதா பாந்தவாஸ்தேஷாம் சதுர்தஶஸஹஸ்ரம் அபாரணீயம் அஸஹ்யம் ஜகாந கோதண்டம் பாணௌ யஸ்ய ॥ 9 ॥ ஸீதேதி ஸீதாயா: கதாஶ்ரவணேந தீபிதோ ஹ்ருச்சயோ யஸ்ய தேந ஸீதாம் ஹரிஷ்யதா ஸஞ்ஜாதேந ஸ்வஸ்யாஶ்ரமாதபகர்ஷணாய ஸ்ருஷ்டம் விஸ்ருஷ்டம் மாரீசம் விலோக்ய ஜகாந கதம்பூதம் அத்புதைணவபுஷா ஸ்வர்ணம்ருகரூபிணா ஹேதுநா ஆஶ்ரமாதபக்ருஷ்டம் ஆஶு ப்ரஹாரேண ஶீக்ரம் ருத்ர: தேநாபக்ருஷ்டஸ்ஸந் கம் தக்ஷப்ரஜாபதிம் யதா உக்ர: ஶ்ரீருத்ர: ॥ 10 ॥ ரக்ஷோதமேநேதி । ததஶ்ச

கூடிய பகவான் ராஜ்ய லக்ஷ்மியையும், அன்புள்ள ஸுஹ்ருத்துக்களேயும், வாஸஸ்தானத்தையும் "யோகியாகியவன் ப்ராணன்களைப்போல்" விட்டு வனம் சென்றார். 8

கோதண்டபாணியாகிய ஸ்ரீராமசந்திரர் கெடுதியான புத்தியுடைய சூர்ப்பணகியின் ரூபத்தை விகாரம் செய்தார். அந்தச் சூர்ப்பணகியைச் சார்ந்தவர்களும், கரன், த்ரிசிரஸ் தூஷ்ணன் இவர்கள் முதலானவர்களைப் பந்துக்களாக உடையவர்களும், தடைசெய்ய முடியாதவர்களுமாகிய பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களை வதஞ்செய்தார். வனத்தில் ஸஞ்சரித்து ப்ரயாஸையுடன் வஸித்தார். 9

ஓ ராஜனே! ஸீதையின் சரிதங்களைக் கேட்டதால் காமவ்ருத்தியடைந்து மன்மதன் வசத்தனாகிய ராவணனால் விடப்பட்டவனும், அற்புதமான மான்ரூபத்துடன் கூடியவனுமாகிய மாரீசனால் ஆச்ரமத்தினின்று இழுக்கப்பட்ட இராகவர் "ஸ்ரீ ருத்ரர், தக்ஷப்ரஜாபதியைப்போல்" பாணத்தால் விரைவில் மாரீசனை வதஞ்செய்தார். 10

𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌧𑌮𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌕𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇𑌽𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌰𑌾𑌜𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑌪𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌯𑌂𑌶𑍍𑌚𑌚𑌾𑌰 ॥ 11

𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌹𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌮𑌹𑌨𑍍 𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂
𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌪𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍈𑌃 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌿 𑌹𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍
𑌵𑍇𑌲𑌾𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍋𑌽𑌜𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌃 ॥ 12

𑌯𑌦𑍍𑌰𑍋𑌷𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌤
𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌕𑍍𑌰𑌮𑌕𑌰𑍋 𑌭𑌯𑌗𑍀𑌰𑍍𑌣𑌘𑍋𑌷𑌃 ।

𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌧𑌮𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌅𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾𑌽𑌜𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌵𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌨𑌜𑌨𑌿𑌤𑌖𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍋𑌦𑌰𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌨𑍍 ॥௧௧॥ 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌯𑍁𑌷𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌹𑌣𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌅𑌹𑌨𑍍 𑌅𑌥 𑌵𑌾𑌲𑌿𑌨𑌿 𑌹𑌤𑍇 𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌪𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌜𑌭𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌵𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌃 𑌵𑍇𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌤𑍀𑌰𑌂 𑌅𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥ 𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌯𑌦𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍋𑌷𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌰𑌾𑌃

ராக்ஷஸாதமனாகிய ராவணன் வனத்தில் யாருமில்லாத ஸமயத்தில் செந்நாய்போல் வைதேஹியை எடுத்துச் சென்ற பிறகு ப்ரியநாயகியைப் பிரிந்த பரம புருஷன் தீனன்போல் ப்ராதாவுடன் வனத்தில் ஸஞ்சரித்தார். இதனால் ஸ்திரீகளிடம் பற்றுதலுடையோர்களுக்குண்டாகும் கதியைப் பிரசுரப்படுத்தினார். 11

ப்ரும்ஹாவாலும், ருத்ராலும் பூஜிக்கப்பட்ட பாதங்களுடையவரும், மநுவம்சத்திற் பிறந்தவருமாகிய ஸீதாகாந்தன், தமக்காக ராவணனிடம் சண்டை செய்து மரணமடைந்து அதனால் (தஹனம் முதலிய) கர்மங்களுக்குரியவரான ஜடாயுவைத் தஹனம் செய்து கபந்தனை வதைத்தார். பிறகு வானரங்களுடன் ஸ்நேஹம் செய்து அவர்களைக் கொண்டு ஸீதையின் நிலைமையை அறிந்து வாலியை வதைத்துப் பின்பு வானரஸேனைகளுடன் கடற்கரை சென்றார். 12

இந்தத் தாசரதியின் கோபப் படபடப்பால் சுழன்ற கடைக்கண் வீழ்ந்தது கண்டு பரபரப்புற்ற மத்ஸ்யங்களையும் முதலைகளையும் உடையவனும், பயத்தால்

ஸிந்ஃஃஸ்ஸிரஸ்யஹணம் வரிகுஹ்யரூவீ
வாதாரவிநுஉவகஸ்ய பஹாஷ ஸாதக் ॥ 13

தஂவாம் விஹொ ஜஃயியொ ந விதாமஹூமநு
கூடஸ்ஸமாதிவுருஷம் ஜகதாமயீஸம் ।
யத்ஸவதஸ்ஸுரகணா ரஜஸஃ ப்ரஜெஸா
மந்யொஸ்டு ஹூதவதயஸ்ஸ ஹவாநு குணெஸஃ ॥ 14

காமம் ப்ரயாஹி ஜஹி விஸ்ரவஸொமவமெஹம்
த்ரைலொக்யராவணமவாப்நுஹி வீர வத்நீம் ।
பஷீஹி ஸெதுமிஹ தெ யஸஸொ விததைத்ய
காயந்தி திக்விஜயிநொ யமுவெத்ய ஹூவாஃ ॥ 15

மகராஸ்து யஸ்மிநு ஹமெபநரீணஃ க்ராஹஃ ஸ்ஸம்ஹிஷொவொஷொவெநஸஃஸிந்துஃ ஸாதஅக்ஷ்யோமணம் பஹாஷெ அர்ஹணமெவப்ராஹிகம் த்ருஹநெதாஹஜ்ருக்ஷஃ ரஃவீமூதிஃமாநு॥௧௩॥ ஹாஷணமெவா ஹஅாஹ்யாம்-தத்தி। ஸாதாவத்யஃஸம் ஸர்வநிஸ்ருதம் த்வாம் ந விதாமநஜாநீமஜத்யஃஃஜதாநீஜ் ஜ்ஞாதொஸீத்யாஹ யதிதி வ்யயக்வதம்பஸெஹ்யத்யஃஃ யத்ஹெஹ்யஃ ஸத்வாதிஹ்யஃ ஸுரகணா தயொஹவந்தி ஸஹவாநிதி॥௧௪॥ காமமிதி। காமம்யதெஷ்டம்ஜமாக த்ராவிப்ரயாஹி அவமெஹம் வுரீஷப்ராயத்ரைலொக்யம் ராவயதி க்ருநுயதீதி தயா தம் ஜஹிஹெவீரபத்நீவி தவஜமம் ப்ரதிபாலகம்நஹவதி தயாவீஹஸெதும் பஷீஹி தஹிஃ கியெஃஃ தெயஸஸொவிஸ்தாராய தத்ரைவாஹ யம்ஸெதும் உவெத்யதிக்ஷ்காம்காராவெக்ஷ்யவத்யஸொகாயந்திஹூவாஸம்॥௧௫॥ தஅாக்ய

ஒலியடங்கியவனுமாகிய ஸமுத்ரராஜன் உருவத்துடன் சிரஸில் பூஜைக்குரிய வஸ்துவை எடுத்துக்கொண்டு ராமபாதாரவிந்த ஸமீபம் வந்து பின்வருமாறு சொல்லுகிறுன். 13

மஹிமையுள்ளவரும், ப்ரபுவுமாகிய "ஓ பத்மநாப! உலகங்களுக்கு ஈசரும், ஆதிபுருஷரும், கூடஸ்தரும், ப்ரஸித்தியுள்ளவருமாகிய உம்மை மூடபுத்தியுடையவர்களாகிய நாங்களறியோம். உம்முடைய ஸத்வகுணத்தினின்று தேவ கணங்களும், ரஜோகுணத்தினின்று ப்ரஜாபதிகளும் தமோகுணத்தினின்று பூதபதிகளும் உண்டாகின்றுர்கள். குணங்களுக்கு ஈசனுகியவர் நீர். 14

இஷ்டம்போல் செல்லும், விச்ரவஸ்ஸின் மலம்போன்றவனும், மூவுலகையும் கதறச் செய்பவனுமாகிய ராவணனை வதஞ்செய்யும் ஓ வீர! உம்முடைய பத்னியை அடையும்; உம்முடைய கீர்த்தி பரவுவதற்காக என்னிடம் ஸேது வைக்கட்டும்; திசைகளை ஜயித்த அரசர்கள் இந்த ஸேதுவை அடைந்து உம்முடைய யசஸ்ஸைக் கானம் செய்வார்கள். 15

[illegible] 16

[illegible] 17

[illegible]

[illegible]

ரகுபதியானவர் கபிகளின் சரங்களால் அசைக்கப்பட்ட வ்ருக்ஷங்களு டைய பலவித மலைகளின் சிகரங்களால் ஸமுத்ரத்தில் ஸேதுவைக்கட்டி ஸுக் ரீவன், நீலன், ஹனுமான் இவர்கள் முதலிய ஸேனைகளுடன் (முன் அனுமானால்) கொளுத்தப்பட்ட லங்கையில் விபீஷணனுடைய புத்தியால் ப்ரவேசித்தார். 16

வானர ச்ரேஷ்டர்களின் ஸேனையால் தகையப்பட்ட, லதாக்ரஹம், நெற்களஞ்சியம் முதலியவை, கோசம், க்ருஹம் முதலியவைகளின் த்வாரம், நகரத்வாரம், ஸபை, கொடுங்கை, கொடுங்கையில் பக்ஷிகளிருக்குமிடம், இவைக ளுடையதும், இடிக்கப்பட்ட வேதிகை, த்வஜம், ஸ்வர்ணகும்பம், நாற்சந்தி இவைகளுடையதுமான லங்கையானது யானைகளின் சத்தங்களால் நதிபோல் அசைவுற்றது. 17

ராக்ஷஸராஜனாகிய ராவணன் வானரஸைன்யத்தைப் பார்த்து நிகும்பன், கும்பன், தூம்ராக்ஷன், துர்முகன், தேவாந்தகன், நராந்தகன் முதலியவர்களை

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌹𑌿𑌨𑍋𑌦𑌥 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥ 18

𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌮𑌸𑌿𑌶𑍂𑌲𑌚𑌾𑌪-
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑌰𑌤𑍋𑌮𑌰𑌖𑌡𑍍𑌗𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌦-
𑌨𑍀𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌪𑌨𑌸𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍋𑌽𑌗𑌾𑌤𑍍 ॥ 19

𑌤𑍇𑌽𑌨𑍀𑌕𑌪𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑌭𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍂𑌥𑌮𑌿𑌭𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌥𑌾𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌧𑍈𑌃 ।
𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑍈𑌰𑍍𑌗𑌿𑌰𑌿𑌗𑌦𑍇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌹𑌤𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 ॥ 20

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌬𑌲𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟
𑌆𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌨𑌕𑌮𑌥𑌾𑌭𑌿𑌸𑌸𑌾𑌰 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍 ।

𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌹𑌿𑌨𑍋𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤 ॥𑍧𑍮॥ 𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑌿𑌶𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑌪𑍃𑌤𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌋𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥𑍧𑍯॥ 𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌪𑌤𑍇𑌰𑌨𑍀𑌕𑌪𑌾𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌭𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀𑌭𑍂𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌘𑍍𑌨𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑍇𑌨 𑌹𑌤𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌃 𑌈𑌶𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥𑍨𑍦॥ 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃

யும், புத்ரனுகிய மேகநாதனையும், ப்ரஹஸ்தன், அதிகாயன், அகம்பனன் முதலியவர்கள், மற்றும் பரிவாரங்கள் இவர்களையும், பிறகு கும்பகர்ணனையும் அனுப்பினன். 18

கத்தி, சூலம், வில், ப்ராஸம், ரிஷ்டி (ஆயுதவிசேஷம்) சத்தி, பாணம், தோமரம், பட்டாக்கத்தி இவைகளால் யாவராலும் அணுகமுடியாத அந்தராக்ஷஸ ஸேனையை, ஸுக்ரீவன், லக்ஷ்மணன், ஹனுமார், கந்தமாதனன், நீலன், அங்கதன், ஜாம்பவான், பனஸன் முதலியவர்களுடன் கூடியிருந்து ஸ்ரீராமர் எதிர்த்தார். 19

ஸ்ரீரகுவீரனுடைய ஸேனுதிபதிகளாகிய அங்கதன் முதலியவர்கள் யாவரும், (ராவணனுடைய) யானை, காலாள், ரதம், குதிரை, படர் இவர்களுடன் கூட ஸைன்யத்தை எதிர்த்துத்தொந்த யுத்தம் செய்து ஸீதையை ஸ்பரிசித்ததால் தன் மங்களத்திற்குக் கெடுதி தேடிக்கொண்ட ராவணனை ப்ரபுவாகக் கொண்ட ராக்ஷஸர்களனைவரையும் மலைகளாலும், கதைகளாலும் பாணங்களாலும் வதஞ் செய்தார்கள். 20

ராக்ஷஸாதிபனுகிய ராவணன் தனது ஸேனை நாசமடைந்ததைப் பார்த்துக் கோபங்கொண்டு ரதத்தின்மீதேறித் தசரத குமாரரை எதிர்த்தான். மாதலி

ஸ்வஸ்யந்தநே த்யுமதி மாதலிநோபநீதே
விப்ராஜமாநமஹநந்நிஶிதை: க்ஷுரப்ரை: ॥ 21

ராமஸ்தமாஹ புருஷாதபுரீஷ யந்ந:
காந்தாஸமக்ஷமஸதாऽபஹ்ருதா ஶ்வவத்தே ।
த்யக்தத்ரபஸ்ய பலமத்ய ஜுகுப்ஸிதஸ்ய
யச்சாமி கால இவ கர்துரலங்க்யவீர்ய: ॥ 22

ஏவம் க்ஷிபந்தநுஷி ஸந்திதமுத்ஸஸர்ஜ
பாணம் ஸ வஜ்ரமிவ தத்த்ருதயம் பிபேத ।
ஸோऽஸ்ருக்வமந்தஶமுகைர்ந்யபதத்விமாநா
த்தாஹேதி ஜல்பதி ஜநே ஸுக்ருதீவ ரிக்த: ॥ 23

பதிரிதி। ஸ்வஸைந்யஸ்ய நஷ்டிம் நாஶமவேக்ஷ்யாமர்ஷ: க்ரோத: ஸந்நத்தம் யாநகம் புஷ்பக விமாநம் ரதம் வா ஆருஹ்ய ஶ்ரீராமமபிஸஸார ஜகாம ஸ்வஸ்யந்தநே ஸ்வரதே த்யுமதி ப்ரகாஶமாநே மாதலிநா ஸாரதிநோபநீதே ப்ராபிதே ஸ்திதம் விப்ராஜமாநமஹநத் அஹந்॥ ௨௧॥ ராமஇதி। ஹே புருஷாதபுரீஷ ராக்ஷஸ புரீஷவத்த்யாஜ்ய யந்ந: அஸ்மாகம் காந்தா ஶ்வவச் ஶூந்யமஸமக்ஷம் க்ருஹம் ப்ரவிஶ்ய அஸதா அபஹ்ருதா தஸ்ய த்யக்தத்ரபஸ்ய ஜுகுப்ஸிதஸ்ய கர்மண: கர்து: தே கர்மபலம் அலங்க்யவீர்யோऽஹம் யச்சாமி ஸம்பாதயாமி கர்து: பாபஸ்ய கால இவ யதா யச்சதீதி வா॥ ௨௨॥ ஏவமிதி। ரிக்த: க்ஷீணபுண்ய: ஸுக்ருதீவ விமாநாதிவ விமாநாத் ந்யபததிதி வா॥ ௨௩॥ ராக்ஷஸஸ்த்ரீணாம் விலாபமாஹ த்வாப்யாம்–

யால் கொண்டுவரப்பட்டதும், ப்ரகாசமுள்ளதுமாகிய ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கும் இந்திரனுடைய ரதத்தில் விளங்கும் வீர! ராமரை தீக்ஷ்ணமான க்ஷுரப்ரங்கள் என்ற ஆயுதங்களால் அடித்தான். 21

ஸ்ரீராமர் தசக்ரீவனிடம் சொல்லுகிறார். ராக்ஷஸர்களுக்குள் மலம் போன்ற துஷ்ட! என் மனைவியை நாய்போல், யாருமில்லாத ஸமயத்தில் அஸத்தாகிய நீ அபஹரித்தாய்; இழிவான கார்யத்தைச் செய்தவனும், வெட்கத்தை விட்டவனுமாகிய உனக்கு, காலன்போல் மீறமுடியாத வீர்யமுள்ள நான் இப்பொழுது பலனைக்கொடுக்கின்றேன். 22

இவ்விதம் இராமர் கூறிவிட்டு வில்லில் பூட்டிப் பாணத்தை விட்டார். அந்த பாணமானது வஜ்ரம்போன்ற ராவணனுடைய ஹ்ருதயத்தைப் பிளந்தது. தசக்ரீவன் பத்துவாய்களாலும் ரத்தத்தைக் கக்கினன். ஜனங்கள் ஹா, ஹா, என்று கூவினர். புண்யம் குறைந்த ஸுக்ருதசாலி விமானத்தினின்று விழுவதுபோல், ராவணன் விழுந்தான். 23

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌲𑌂𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 ।
𑌮𑌂𑌦𑍋𑌦𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍁𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍 ॥ 24

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌰𑍁𑌰𑍁𑌦𑍁𑌃𑌸𑍁𑌸𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌾 𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥ 25

𑌹𑌾 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌥 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌵𑌣 𑌰𑌾𑌵𑌣 ।
𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌰𑌣𑌂 𑌲𑌂𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾 ॥ 26

𑌨 𑌵𑍈 𑌵𑍇𑌦 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌵𑌶𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥ 27

𑌕𑍃𑌤𑍈𑌷𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾 𑌲𑌂𑌕𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌰𑌕𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 ॥ 28

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑍇𑌧𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ 29

𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌪𑌾𑌰𑌾𑌵𑌣𑌹𑌾𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌹 ॥ ௨௪ ॥ ௨௫ ॥ 𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾॥௨௬॥௨௭॥ 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌰𑌕𑌹𑍇𑌤𑌵𑍇 𑌨𑌰𑌕𑌹𑍋𑌮𑌾𑌯॥௨௮॥𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌸𑌾𑌂𑌪𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑍌𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌕𑌮𑍍॥

பிறகு ராக்ஷஸ ஸ்திரீகள் மந்தோதரியுடன் ஆயிரக்கணக்காக லங்கையினின்று வெளிப்புறப்பட்டு ரோதனம் செய்துகொண்டு ராவணனிடம் ஓடிவந்தார்கள். 24

தீனேகளாகிய ராக்ஷஸ ஸ்திரீகள் லக்ஷ்மணருடைய பாணங்களால் துன்பமுற்ற அந்த அந்த பந்துஜனங்களே அணைத்துத் தாங்களே தங்கள் சரீரத்தை அடித்துக்கொண்டு இனிமையான குரலுடன் கதறினர்கள். 25

உலகங்களைக் கதற அடித்த ஓ நாத! ஓ ராவண! ஆ நாங்கள் கெட்டோம்! சத்ருக்களால் துன்பமடைந்த இந்த லங்கை உம்மையன்றி யாரைச் சரணமடையும்? 26

ஓ மஹாபாக்யசாலியே! நீர் மன்மதனுடைய ஸ்வாதீனமடைந்து ஸீதையின் தேஜஸ்ஸின் மஹிமையை அறியாதவராக விருக்கிறீர். இது நிச்சயம். அதனல் இந்த அவஸ்தையை அடைந்தீர். 27

வம்சத்தைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யும் ப்ராணநாத! இந்த லங்கையும் கணவனற்றதாயிற்று. நாங்களும் நாதனற்றவர்களானேம். உம்முடைய தேஹமானது கழுகுகளுக்கு ஆஹாரமாயிற்று. உம்முடைய ஆத்மாவானது நரகத்தின் பொருட்டாயிற்று. 28

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறர்.

கோஸல ச்ரேஷ்டராகிய ராமரால் கொண்டாடப்பட்ட விபீஷணன் பித்ருமேத விதிப்படி பரலோகத்திற்குரிய கர்மங்களை தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்குச் செய்தான். 29

𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ।
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌰𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌂 𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌮𑍂𑌲𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 30

𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍𑌪𑌤 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌵𑌿𑌕𑌸𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ 31

𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌰𑍁𑌰𑍁𑌹𑍇 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌗𑌣𑍇𑌶𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 32

𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌚𑍀𑌰𑍍𑌣𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑍈𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌥𑌿 ॥ 33

𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌚𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌤𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ।
𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍 ॥ 34

𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑍋𑌽𑌤𑌪𑍍𑌯𑌜𑍍𑌜𑌟𑌿𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍇𑌶𑌯𑌮𑍍 ।
𑌭𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 35

௨௯ ॥ ௩௰ ॥ 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌆𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌸𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 ॥ ௩௧ ॥ 𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ ௩௨ ॥ 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌦𑌕𑌾 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌯𑌯𑍌 ॥ ௩௩ ॥ 𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌗𑍋𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌕𑍍𑌵𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌂 ॥ ௩௪ ॥ 𑌭𑌰𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁

பிறகு ஸ்ரீபகவானுகிய ராகவன் அசோகவனத்தில் சிம்சுபா வ்ருக்ஷத்தின் மூலத்தைச் சார்ந்திருந்தவளும், இளைத்தவளும், ஸ்ரீராமனைவிட்டுப் பிரிந்த விரஹத்தை வ்யாதியாகக்கொண்டவளுமாகிய ஜானகியைக் கண்டார். 30

தசரதகுமாரர், தீனையும், மிகவும் ப்ரியமுள்ளவளும், பதியைக்கண்ட ஆனந்தத்தால் மலர்ந்த முகாரவிந்த முடையவளுமாகிய மனைவியைப் பார்த்துத் தயை புரிந்தார். 31

மகிமை பொருந்திய ராமச்சந்திரன் ஸீதையைப் புஷ்பகவிமானத்தி லேற்றி வைத்து லக்ஷ்மண னுடனும், ஸுக்ரீவனுடனும் ஹனுமாருடனும் அந்த விமானத்தில் தாமும் ஏறினர். விபீஷணனுக்கு ராக்ஷஸராஜத் தன்மையையும், லங்கையையும், ப்ரளயம் வரையில் ஆயுளையும் கொடுத்து வ்ரதம் நிறைவேறியவராகி அயோத்தி வந்தார். வழியில் லோகபாலர் புஷ்பமாரிகள் பொழிந்தனர். ப்ரும்ஹா முதலியதேவர்கள் ஸந்தோஷத்துடன் ராமருடைய சரிதத்தைக்கானம் செய்தார்கள். ப்ராதாவாகிய பரதன் கோமூத்ரத்தால் பக்வமானவைகளைப்புசிப்பவனுகவும்,மரவுரியை யுடுத்து சடையணிந்து பூமியில் படுப்பவனுகவுமிருப்பது கேட்டு மிகுந்த கருணையுடைய ராமர் தபித்தார். பரதன் தமையனுகிய ராமர் வந்தார் என்பதைக்கேட்டு பாதுகைகளைச் சிரஸில் வைத்துத் தன் வாஸஸ்தான

வாஞ்மீகெ ஶிரஸி ந்யஸ்ய பாஉஂ ஷாதுகெதொழமூஜ்வஜ |
நிந்திஃராஸ் ஷஸிமிராஷீதவாதிதூ நிவஸமெசு: ‖ 36

ஷ஼ஷவொஷெண வ ஶூஹஸூ: வஂஜிஸுஶஹவாதிஹி: |
ஷணாுகக்ஷாவதாகாஹிஹெஹவெஷ்ஜிதூயுமெஜூஸயெ: ‖ 37

ஷஷமெஜாஹஸஹாஶெஹஹமெட: வாஹடிவஶுஹி: |
ஜெனீஹிவாஹஶூவஹாஹிஹ௮ூரமெதெஹுாவாயமொஷவெஹெ: ‖38

வாமஶெஷாந்யாவாஷாய வணாந்யாந்யாஷவவா நி வ |
வாஷயொரவதஸ் ஷெஶா ஷூஜீஹஹாஷயெக்ஷண: ‖ 39

வாஷாகெ ந்யஸ்ய வாஹத: ஷாஜுலிவாஷஹெொவந: |
தஶாஸ்ஜிஷு ஶூஜூஂ ஜொஹாஂ ஷவயஹெதூமெஜஜமெஜு: ‖ 40

ராமொ முக்ஷணவஸீதாஹ்யாம் விஷெஹாஹஹாஜஹாுதஶாஸு யெ |
தெஹாஃ ஷயம் நஶஸுகெ ஷூஜாஹிஸு நஶக்ஸுரத: ‖ 41

கொராமஂ ஷாதுகெ஦: கஹிஶுஹவஂபயள ‖௩௬‖ ஷஷவொஷெணெதி ஷஷ வொஷெண ஷஹதாவொஷெண வஂஜி: ஷஷிவாவகிகாஷிகஂ வஷ஼ி: ஷணா௺ஸாக்ஷா: கக்ஷ்யா: ஷாஹா: யாஸாஹாஹி: வதாகாஹி: ஜெஹஜெ சிதாஷி வகஹாஸிரயவிஶெஷணாநி ‖ ௩௭ ‖ ௩௮ ‖ வாமஶெஷாணீதி. வாமஶெஷாநி ராஜாஹாுணி ஶதுவாஶாதீநி ஷெஶாஷூஜீநஂ ஹுஷயம் ஶஂகுஷெணவநெமெதூயஸ் ‖ ௩௯ ‖ வாஷாகெஜகி | நெதுமெஜெ: ஜமெஜெ: தஂஹாதஂ ஷவயஹாஸ்ஜிஷு ‖ ௪௦ ‖ ராஜெதி | யெ கஹாுதஶா: கூஷ

மாகிய நந்திக்ராமத்தினின்று நகரத்தார்கள், மந்திரிகள், புரோஹிதர்களுடனும், கீதம், வாத்யமுழக்கத்துடனும் எதிர்கொண்டு வந்தான். 32—36

வேத பாராயணம் செய்பவர்கள் பெரியத்வனியுடன் அடிக்கடி வேதம் கூறினார்கள். ஸ்வர்ணரஸத்தால் நனைந்த விளும்புகளுடைய பதாகைகள் கட்டப்பட்டன. ஸ்வர்ணமயமும், விசித்ரமுமான த்வஜங்களும், சிறந்த குதிரைகளும், ஸ்வர்ணமயமான உபகரணங்களுமுடைய ரதங்கள் வந்தன. ஸ்வர்ண கவசமணிந்த படர்கள் வந்தார்கள். வீதிகளில் முக்யர்கள், சிறந்த வேசிகள், காணிக்கைகளைக் கொண்ட ப்ருத்யர்கள் இவர்களும் வந்தார்கள். 37—38

பரதன் ராஜாக்களுக்குரிய வெகு விதமான வஸ்துக்களை க்ரஹித்துக் கொண்டு, மனமும் கண்களும் அன்பால் உருக ஸ்ரீராமருக்கு முன்னால் பாதுகைகளை வைத்துக் கண்ணீர் நிறைந்த கண்களுடன் கைகூப்பி ராமருடைய பாதங்களில் விழுந்தான். ஸ்ரீராமச்சந்திரர் பரதனைக் கைகளால் கெட்டியாக அணைத்துக் கண்களிலுண்டான நீரால் ஸ்னானம் செய்வித்தார். லக்ஷ்மணரும், ஸீதையும் அவ்விதமே பரதனிடம் அன்பு பாராட்டினார்கள். ஸ்ரீராகவர் வேதியர்களுக்கும் யோக்யர்களுக்கும் நமஸ்காரம் செய்தார். ப்ரஜைகள் ராமரை வணங்கினார்கள். 39—41

𑌧𑍁𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍋𑌸𑌲𑌾 𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌕𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ॥ 42

𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇 𑌭𑌰𑌤𑍋𑌽𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌮𑌰𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 ।
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 43

𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑌾𑌞𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌮𑍍 ।
𑌅𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑌙𑍍𑌗𑌦𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌣𑍍𑌨𑍃𑌪 ॥ 44

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌨𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 45

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌥 𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 46

𑌗𑍁𑌰𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ।
𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌤𑍁𑌃 ॥ 47

[illegible]

உத்தரகோஸல வம்சத்தார்கள் வெகுகாலம் சென்ற பின்பு வந்த பதியாகிய ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து ஸந்தோஷத்தால் உத்தரீயத்தை உதறிக்கொண்டு புஷ்பமாரி பொழிந்து நர்த்தனம் செய்தார்கள். 42

பரதன் பாதுகைகளை க்ரஹித்தான்; விபீஷணன் சாமரமெடுத்தான். ஸுக்ரீவன் வ்யஜனம் க்ரஹித்தான். ஹனுமார் குடை பிடித்தார்; சத்ருக்னன் வில்லையும், அம்புறைகளையும் க்ரஹித்தான். ஸீதை தீர்த்த கமண்டலுவை க்ரஹித்தாள். ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! அங்கதன் கத்தியை க்ரஹித்தான். ஜாம்பவான் ஸ்வர்ணமயமான கேடயத்தை எடுத்தார். ஓ ராஜனே! மஹிமை பொருந்திய ஸ்ரீராமர் புஷ்பகத்திலிருந்து ஸ்திரீகள் சூழ்ந்திருக்க வந்திகள் ஸ்தோத்ரம் செய்ய உதயமான சந்திரன் க்ரஹங்களின் நடுவே விளங்குவது போல, விளங்கினர். 43—45

ப்ராதாக்களால் கொண்டாடப்பட்ட ரகுவீரன் உற்சவங் கொண்டாடப் படும் நகரத்திற்குச் சென்றார்; ராஜாவின் அரண்மனை சென்று கைகேயி முதலியவர்களையும், தமது மாதாவையும், ஆசிரியர்களையும், ஸ்னேஹிதர்களையும் ப்ருத்யர்களையும் பூஜித்தார். அவர்களும் ராமனைக்கொண்டாடினார்கள். ஸீதையும், லக்ஷ்மணரும் விதிப்படி பெரியோர்களை உபசரிப்பாராயினர். 46—47

புத்ராந் ஸ்வமாதரஸ்தாஸ்து ப்ராணாந் தேஹா இவோத்திதா: ।
ஆரோப்யாங்கே(அ)பிஷிஞ்சந்த்யோ பாஷ்பௌகைர்விஜஹு: ஶுச: ॥ 48

ஜடா நிர்முச்ய விதிவத் குலவ்ருத்தை: ஸமம் குரு: ।
அப்யஷிஞ்சத் யதைவேந்த்ரம் சது:ஸிந்துஜலாதிபி: ॥ 49

ஏவம் க்ருதஶிர:ஸ்நாந: ஸுவாஸா: ஸ்ரக்வ்யலங்க்ருத: ।
ஸ்வலங்க்ருதை: ஸுவாஸோபிர்ப்ராத்ருபிர்பார்யயா பபௌ ॥ 50

அக்ரஹீதாஸநம் ப்ராத்ரா ப்ரணிபத்ய ப்ரஸாதித: ।
ப்ரஜா: ஸ்வதர்மநிரதா வர்ணாஶ்ரமகுணாந்விதா: ॥ 51

ஜுகோப பித்ருவத்ராமோ மேநிரே பிதரம் ச தம் ।
த்ரேதாயாம் வர்த்தமாநாயாம் கால: க்ருதஸமோ(அ)பவத் ॥ 52

ராமே ராஜநி தர்மஜ்ஞே ஸர்வபூதஸுகாவஹே ।
வநாநி நத்யோ கிரயோ வர்ஷாணி த்வீபஸிந்தவ: ॥ 53

தேஹங்கள் ப்ராணன்களைப்போல், தாய்மார் தம் பிள்ளைகளை அடைந்து அவர்களை மடியில் வைத்துக்கொண்டு கண்ணீரால் ஸ்னானம் செய்வித்துத் துக்கங்களை விட்டார்கள். 48

குலகுருவாகிய வஸிஷ்டர் பெரியோர்களுடன் ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து சடையைக் களையும்படிகூறி நான்கு ஸமுத்ரஜலம் முதலியவற்றால் விதிப்படி இந்திரனுக்குப்போல் பட்டாபிஷேகம் செய்தார். 49

இவ்விதம் ஸ்னானம் செய்தவரும், சிறந்த வஸ்திரமுடுத்தவரும், நன்றாய் அலங்காரம் செய்துகொண்டவருமாகிய தசரதகுமாரர் செவ்வையாய் அலங்கரித்துக்கொண்டவர்களும், உயர்ந்த வஸ்திரமுடுத்தவர்களுமாகிய ப்ராதாக்களுடனும் பத்னியுடனும் விளங்கினர். 50

பரதனால் நமஸ்காரம் செய்து ப்ரஸன்னராகச் செய்யப்பட்ட ரகுநந்தனர் ஆஸனத்தமர்ந்தார். அவரவர்களுக்குரிய தர்மங்களில் பற்றுதலுடையவர்களும், வர்ணாச்ரமத்திற்குத் தகுதியான குணங்களுடையவர்களுமாகிய ப்ரஜைகளை ராமர் தந்தைபோல், ரக்ஷித்தார். ப்ரஜைகளும் ராகவரைப் பிதாவைப்போல், எண்ணினர்கள். த்ரேதாயுகம் நடக்கும்பொழுது காலமானது க்ருதயுகம்போலாயிற்று. 51—52

ப்ராணிகளுக்கெல்லாம் ஸுகத்தைக் கொடுப்பவரும், தர்மங்களை யறிந்தவருமாகிய ஸ்ரீராமர் ராஜாவான பொழுது வனங்கள், நதிகள், மலைகள், வர்ஷங்கள், த்வீபங்கள், கடல்கள் இவையாவும் ப்ரஜைகளுக்கு மனோரதங்களைப் பொழிவனவாயின. ஓ பரதச்ரேஷ்ட! ஆதி, வ்யாதி, மூப்பு, பசி, தாகம்,

ஸர்வே காமது₄கா₄ ஆஸந் ப்ரஜாநாம் ப₄ரதர்ஷப₄ ।
நாதி₄வ்யாதி₄ஜராக்₃லாநிது₃:க₂ஶோகப₄யக்லமா: ॥ 54

ம்ருத்யுஶ்சாநிச்ச₂தாம் நாஸீத்₃ராமே ராஜந்யதோ₄க்ஷஜே ।
ஏகபத்நீவ்ரதத₄ரோ ராஜர்ஷிசரிதஶுசி: ॥ 55

ஸ்வத₄ர்மம் க்₃ருஹமேதீ₄யம் ஶிக்ஷயந் ஸ்வயமாசரத் ।
ப்ரேம்ணாநுவ்ருத்த்யா ஶீலேந ப்ரஶ்ரயாவநதா ஸதீ ।
பி₄யா ஹ்ரியா ச பா₄வஜ்ஞா ப₄ர்து: ஸீதாஹரந்மந: ॥ 56

இதி ஶ்ரீமத்₃பா₄க₃வதே நவமஸ்கந்தே₄
த₃ஶமோ(அ)த்₄யாய:.

வைரஹிதேப்₄ய: ஸர்வ: ஶோகாந் விஜஹ்ரு: ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம் ॥ ௫௩ ॥ ௫௬ ॥

இதி பா₄வார்த₂தீ₃பிகாயாம் த₃ஶமாத்₄யாயவ்யாக்₂யா.

துக்கம், சோகம், பயம், வாட்டம் இவைகளுண்டாகவில்லை. அதோக்ஷஜராகிய ரகுவீரர் ராஜாவானபொழுது விரும்பாதவர்களுக்கு மரணமுமுண்டாகவில்லை. (1) ஏகபத்னீவிரதந் தரித்தவரும், ராஜர்ஷிகளின் சரிதமுடையவரும், பரிசுத்தருமாகிய ஸ்ரீராமர் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திற்குரிய ஸ்வதர்மங்களைச் சிக்ஷித்து வீரதத்தை அனுஷ்டித்தார். வினயத்தால் வணங்கியவளும், பதிவ்ரதையுமாகிய ஸீதை கணவனுடைய கருத்தறிந்து அன்பு, அநுஸரணை, சீலம், பயம், வெட்கம் இவைகளால் காந்தனாகிய காகுஸ்தனுடைய கருத்தைக் கவர்ந்தாள். 53—56

10-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

---

(1) ஏகபத்னீ வ்ரதமாவது - ஒரு ஸ்திரீயையே பத்னியாக அடைந்திருத்தல்.

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌜 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌖𑍈𑌃 ॥ 1

𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌦𑍌 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌵𑌾 𑌉𑌦𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌾𑌯𑌿𑌨𑍇 ॥ 2

𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌭𑍂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 ।
𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ॥ 3

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌾𑌸𑍋𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌸𑍌𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥ 4

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑍇𑌶𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌯𑌥𑌾, 𑌰𑌾𑌮 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍀𑌜𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌕𑍈𑌃 ।
𑌕𑌾𑌶𑍀𑌨𑍍𑌦𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌭𑍂𑌃 𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌏𑌵𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌅𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿

11-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பகவானாகிய ராமர்! ஆசிரியரை அடைந்து உயர்ந்த க்ரமங்களுடைய யாகங்களால் ஸர்வ தேவஸ்வரூபியும், தேவருமாகிய தம்மைத்தாமே பூஜித்தார். 1

ப்ரபுவாகிய ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் கீழ்திசையை ஹோதாவுக்கும் ப்ரும்ஹாவுக்குத் தென்றிசையையும், அத்வர்யுவுக்கு மேற்றிசையையும், உத்காதாவுக்கு வடதிசையையும் கொடுத்தார். 2

அதன் மத்தியிலுள்ள பூமி யாவற்றையும் ஆசிரியருக்குக் கொடுத்தார். எல்லாவற்றையும் ப்ராம்ஹணன் அடையத் தகுதியானவன் என்றெண்ணி ஆசையில்லாத ரகுகுமாரர் சிறந்த அலங்காரம், வஸ்திரம் இவைகளால் வேதியர்களெல்லோரையும் உபசரித்தார். ராஜகுமாரியாகிய வைதேஹியும் மங்களத்திற்குரிய ஆபரணங்களை மட்டிலும் மீதியாகக் கொண்டாள். 3—1

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌧𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌬𑌭𑌾𑌷𑌿𑌰𑍇 ॥ 5

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌮𑍋 𑌹𑌂𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌚𑌿𑌷𑌾 ॥ 6

𑌨𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑍇𑌧𑌸𑍇 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ 7

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌗𑍂𑌢𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑌰𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌚𑍋𑌽𑌶𑍃𑌣𑍋𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 8

𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌮𑌸𑌤𑍀𑌂 𑌪𑌰𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌗𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑍋 𑌹𑌿 𑌬𑌿𑌭𑍃𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌜𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 9

𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ 10

𑌸𑌦𑌯𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥5॥ 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 ॥6॥ 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥7॥8॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥9॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋

அப்பொழுது ப்ரீதியடைந்த ஸாதுஜனங்கள் ப்ராம்ஹணர்களைத் தெய்வமாகக் கொண்ட ஸ்ரீ ராமருடைய வாத்ஸல்யத்தைப் பார்த்து, கருணை கூர்ந்த புத்தியுடையவர்களாகி அந்த ராகவரிடம் அவைகளைத் திரும்பக் கொடுத்துக் கூறுகிறார்கள். 5

ஓ லோகநாதா! ஓ பகவானே! நீங்கள் எங்களுக்குக் கொடுக்காதது எது? எங்களுடைய ஹ்ருதயத்திற்குள் ப்ரவேசித்து உம்முடைய காந்தியால் அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறீர். 6

ப்ராம்ஹணர்களைத்தெய்வமாக அடைந்தவரும், தீக்ஷ்ணமான புத்தியுடையவரும், உத்தமச்லோகர்களுக்குள் முதன்மையாகியவரும், முனிவர்கள் மனஸில் நிலைபெற்ற பாதங்களுடையவருமாகிய ஸ்ரீராமருக்கு நமஸ்காரம். 7

ஒரு ஸமயம் ஸ்ரீரகுவீரன் ஜனங்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள விருப்பங்கொண்டு மறைந்து யாருமறியாமல் இரவில் ஸஞ்சரித்தார். அப்பொழுது ஒருவன் தன் மனைவியைப் பற்றிப் பேசுவதைக் கேட்டார். 8

(அதாவது) துஷ்டையும், கெட்டவளும், பிறர் வீட்டை அடைந்தவளுமாகிய உன்னை நான் பரிக்கமாட்டேன். ஸ்திரீயிடம் வசப்பட்ட ராமனல்லவா ஸீதையை ஒப்புக்கொண்டான். நான் அவ்விதம் உன்னை க்ரஹிக்கமாட்டேன் - என்று கூறினான். இவ்வாறு பேசுகிறவர்களும், ஆராதிக்க முடியாதவர்களும், அறியாதவர்களுமாகிய ஜனங்களிடம் பயந்த ராமர் கர்ப்பிணியாகிய ஸீதையை

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌯𑌮𑍌 𑌸𑌾 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌤𑍌 ।
𑌕𑍁𑌶𑍋 𑌲𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 11

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌦𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌵𑍁𑌭𑍌 ।
𑌤𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 ॥ 12

𑌸𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍇𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌤𑍁𑌃 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍋 𑌜𑌘𑍍𑌨𑍇 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍 ॥ 13

𑌤𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌧𑌨𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍 ।
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌧𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌲𑌵𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌮𑍍 ॥ 14

𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌨𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌥𑍁𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌮𑍁𑌨𑍌 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌯𑍌 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 ॥ 15

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 ।
𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌃 ॥ 16

𑌸𑍍𑌮𑌰𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗 𑌏𑌤𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑌾𑌵𑌹𑌃 ॥ 17

𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀 𑌸𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥௯॥௧௦॥௧௧॥ 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 । [illegible] 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌦𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 [illegible] 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌮𑌾𑌵𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௧௭ ॥ [illegible]

த்யாகம் செய்தார். அந்த ஸீதை வால்மீகி முனிவரின் ஆச்ரமம் வந்தாள். ப்ரஸவ காலம் வந்தவுடன் குசன், லவன் என்னும் ப்ரஸித்தமான இரண்டு புத்ரர்களைப் பெற்றாள். வால்மீகி முனிவர் அவ்விருவருக்கும் ஜாதகர்மம் முதலியவைகளைச் செய்தார். 9—11

அங்கதன், சந்திரகேது இவ்விருவரும் லக்ஷ்மணனுடைய குமாரர்கள்; தக்ஷன், புஷ்கலன் இவ்விருவரும் பூமிக்குப் பதியாகிய பரதனுடையகுமாரர்கள். ஸுபாகு, ச்ருதஸேனன் இருவரும் சத்ருக்னனுடைய மைந்தர்கள். பரதன் திக் விஜயம் செய்யும்பொழுது கோடிக்கணக்காக கந்தர்வர்களை வதஞ் செய்தான்; அந்த கந்தர்வர்களைச் சார்ந்த பொருளை க்ரஹித்தான்; எல்லாவற்றையும் ராஜாவாகிய ராமரிடம் தெரிவித்தான். சத்ருக்னனும் மதுவனத்தில் மதுவின் மைந்தனாகிய லவணன் என்ற ராக்ஷஸனைக்கொன்று மதுரை என்னும்ஒருநகரத்தை ஏற்படுத்தினான். கணவனால் துரத்தப்பட்ட ஸீதை குமாரரிருவரையும் வான்மீகிமுனிவரிடம் ஒப்புவித்து ஸ்ரீராம பாதஸ்மரணை செய்துகொண்டு பாதாளம் சென்றாள். இதைக்கேட்ட ஸ்ரீராமமூர்த்தி தம் புத்தியால் துக்கங்களைத் தடுத்தார். ஸீதையின் அந்த அந்த குணங்களை நினைந்து தாம் ஸமர்த்தராயினும் தடுக்க முடியாமல் வருத்தமுற்றார். ஸ்திரீ புமான்களின் சேர்க்கையானது ஸமர்த்தர்களுக்கும்

𑌅𑌪𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌤𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌨𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 18

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌬𑍍𑌦𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑍈𑌃 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌪𑌾𑌦𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑌗𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 19

𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌰𑌘𑍁𑌪𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤
𑌲𑍀𑌲𑌾𑌤𑌨𑍋𑌰𑌧𑌿𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌧𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 ।
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌵𑌧𑍋 𑌜𑌲𑌧𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌗𑍈𑌃
𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑌨𑌨𑍇 𑌕𑌪𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾𑌃 ॥ 20

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌸𑌦𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾𑌪𑌿
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌘𑌘𑍍𑌨𑌮𑍃𑌷𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌗𑌿𑌭𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑌟𑍍𑌟𑌮𑍍 ।

𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍 𑌜𑍁𑌹𑌾𑌵 ॥௧௮॥ 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌜𑌧𑌾𑌮 ॥ 𑌨𑍇𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑌲𑌧𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌗𑍈𑌰𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌵𑌧𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌖𑌿𑌵 𑌵𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌪𑌯𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌯𑌂 𑌯𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌚𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥௨௦॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍀𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌦𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌶𑌃 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌸𑍁 𑌋𑌷𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌗𑌿𑌭𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌟𑌵𑌦𑌾𑌭𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌮𑌵𑌤𑌂𑌸𑌂

நடுக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. க்ருஹஸ்தனும், விஷயங்களில் ஈடுபட்டவனு மாகிய புருஷனுக்குக் கேட்கவேண்டுமா? அதன் பிறகு ப்ரபுவாகிய தசரத நந்தனர் ப்ரும்ஹசர்ய நியமத்தை அடைந்து பதின்மூவாயிரம் வருஷம் வரையில் தடைபடாத அக்னிஹோத்ரத்தைச் செய்தார். ஸ்மரிப்பவர்களுடைய மனத்தில் ஸ்ரீராமர் தமது தளிர்போன்ற பாதத்தை வைத்தார். பிறகு ஹிம்ஸையையும், சத்ருக்களையும் விட்டொழிந்த ஜனங்களுடன் தமதிருப்பிடம் சென்றார். 12-19

தேவர்களின் வெண்டுகோளுக்கிரங்கி விளையாட்டுக்காக தேஹமடைந்தவரும், மிகுதியாலும், ஸமமாகிய தன்மையாலும் விடுபட்ட மஹிமையுடையவரு மாகிய ரகுநாதருக்கு ஸமுத்ரத்தில் ஸேது பந்தம் செய்ததும் வெகு பாணங்களால் ராக்ஷஸவதஞ் செய்ததும் பெருமையாகுமா? இவர் சத்ருக்களை வதஞ்செய்ததில் வானரங்கள் ஸஹாயஞ்செய்தனவா? (யாவும் லீலையே). 20

திக்கஜங்கள் இருக்குமிடம் வரையில் வ்யாபித்ததும், பாபங்களைப் போக்குவதும் நிர்மலமுமாகிய இந்த ஸ்ரீராமச்சந்திருடைய கீர்த்தியை அரசர்

तं नाकपालवसुपालकिरीटजुष्ट-
पादाम्बुजं रघुपतिं शरणं प्रपद्ये ॥ 21

स यैः स्पृष्टोऽभिदृष्टो वा संविष्टोऽनुगतोऽपि वा ।
कोसलास्ते ययुः स्थानं यत्र गच्छन्ति योगिनः ॥ 22

पुरुषो रामचरितं श्रवणैरुपधारयन् ।
आनृशंस्यपरो राजन् कर्मबन्धैर्विमुच्यते ॥ 23

॥ परीक्षित् ॥

कथं स भगवान् रामो भ्रातॄन् वा स्वयमात्मनः ।
तस्मिन् वा तेऽन्ववर्तन्त प्रजाः पौराश्च ईश्वरे ॥ 24

व्याख्यातप्रायः नाकपाला देवाः वसुपालाश्च वसुधापालाश्च तेषां किरीटैः जुष्टं पादाम्बुजं यस्य तं रघुपतिं पादाब्जे तत्तस्य रघुपतेर्जुष्टं पादाम्बुजं प्रपद्य इत्यन्वयः॥२१॥ स इति। स्पृष्टः संविष्टः उपविष्टः अनुगतो वा यैः ते कोसलदेशवासिनः सर्वेऽपि यत्र योगिनो गच्छन्ति तत्स्थानं ययुः ॥ २२ ॥ पुरुष इति। आनृशंस्यपरः उपशमनिष्ठः सन् विमुच्यते॥२३॥ कथमिति। स रामः स्वयं कथमवर्तत भ्रातॄन् प्रति वा कथमवर्तत कथं भ्रातरश्च तं प्रति तस्मिन् वा रामे भ्रात्रादयः अनुजनाश्च कथमवर्त-न्तेति प्रश्नत्रयम् ॥ २४ ॥ ततः श्रीरामस्य भ्रात्रादिषु वृत्तिप्रकार-भेदं — कथयति। कनिष्ठेनैव भ्रातृणामपि तदाज्ञानुसारितया वृत्ति

களின் ஸபைகளில் ரிஷிகள் இன்னும் கானம் செய்கிறார்கள். தேவர்களுடைய வும், ராஜாக்களுடையவும் கிரீடங்களால் ஸேவிக்கப்பெற்ற ராம பாதாரவிந்தத் தைச் சரணமடைகிறேன். 21

ஸ்ரீராமனை ஸ்பரிசித்தவர்களும், தரிசித்தவர்களும், ஸ்ரீராமருடன்வீற்றிருந்த வர்களும், அவரை யநுஸரித் திருந்தவர்களுமாகிய கோஸலதேச வாஸிகள் யோகிகள் செல்லுமிடம் சென்றார்கள். 22

ஓ ராஜனே! ஸ்ரீராம சரிதத்தை ச்ரவணம் செய்து தாரணை செய்யும் புரு ஷன் ஒழிவடைந்து கர்ம பந்தங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான். 23

பரீக்ஷித்து ராஜா கேட்கிறார்.

பிறகு அந்த பகவானாகிய ராமர் எவ்வாறிருந்தார்? தமதம்சமுடையவர் களும் தம்மைச் சார்ந்தவர்களுமாகிய ப்ராதாக்களிடம் எவ்வித மிருந்தார்? இந்த ப்ராதாக்களும் நகரிலுள்ள ப்ரஜைகளும் ஈச்வரனாகிய ராமரிடம் எவ்வித மிருந்தார்கள்? 24

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌦𑌿𑌶𑌦𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌃 ॥ 25

𑌆𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌶𑍀𑌕𑌰𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥ 26

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌸𑌭𑌾𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌹𑍇𑌮𑌕𑌲𑌶𑍈𑌃 𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 27

𑌪𑍂𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌵𑍃𑌨𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌾𑌸𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑌰𑍍𑌶𑍈𑌰𑌂𑌶𑍁𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 28

𑌤𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌣𑌪𑌾𑌣𑌯𑌃 ।
𑌆𑌶𑌿𑌷𑍋 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌜𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌹𑍀𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 29

[illegible] ॥ 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑍈𑌃 [illegible] 𑌆𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌵
[illegible]
[illegible] ॥௨௬॥௨௮॥ 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌪𑌾𑌣𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । [illegible]
[illegible] 𑌪𑌾𑌹𑍀𑌤𑌿 ॥௨௯॥ [illegible]

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

மூவுலகுக்கும் நாதராகிய ரகுவீரன் ஸிம்ஹாஸனமேறிய பின்பு திக்விஜயம் செய்ய ப்ராத்க்களுக்குக் கட்டளை யிட்டார். தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்குத் தம்மைக் காட்டிக்கொண்டு பரிவாரங்களுடன் நகரத்தைப் பார்த்தார். 25

அந்த அயோத்தி வாசனை நீரினாலும், யானைகளின் மதஜலத் திவலைகளாலும் நனைக்கப்பட்ட மார்க்கங்களுடையதாயிருந்தது. ராஜா வந்ததை நோக்கி மிகவும் மதங்கொண்டது போலிருந்தது. ப்ராஸாதங்கள், கோபுரங்கள், ஸபை, சைத்ய மண்டபங்கள், தேவாலயங்கள் இவைகளில் அமைக்கப்பட்ட ஸ்வர்ண கலசங்களாலும், பதாகைகளாலும் அலங்காரம் பெற்றறிருந்தது. அரும்புடன் கூடிய பாக்குக் குலைகள் வாழை இவைகளால் நல்ல வாஸனையுடையதாயும் கண்ணாடிகள், வஸ்திரங்கள், புஷ்பமாலைகள் இவைகளாலான தோரணமுடையதாயு மிருந்தது. 26—28

அங்கங்கு நகரத்திலுள்ளவர்கள் பூஜாத்ருவ்யங்களை க்ரஹித்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமரிடம் வந்தார்கள்; ஆசீர்வாதங் கூறினார்கள். ஒ தேவ! உம்மால், முன் தூக்கி யெடுக்கப்பட்ட பூமியைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்றார்கள். 29

ततः प्रजा वीक्ष्य पतिं चिरागतं
दिदृक्षयोत्सृष्टगृहाः स्त्रियो नराः ।
आरुह्य हर्म्याण्यरविन्दलोचनम्
अतृप्तनेत्राः कुसुमैरवाकिरन् ॥ 30

अथ प्रविष्टः स्वगृहं जुष्टं स्वैः पूर्वराजभिः ।
अनन्ताखिलकोशाढ्यमनर्घ्योरुपरिच्छदम् ॥ 31

विद्रुमोदुम्बरद्वारैर्वैदूर्यस्तम्भपङ्क्तिभिः ।
स्थलैर्मारकतैः स्वच्छैर्भ्राजत्स्फटिकभित्तिभिः ॥ 32

चित्रस्रग्भिः पट्टिकाभिर्वासोमणिगणांशुकैः ।
मुक्ताफलैश्चिदुल्लासैः कान्तकामोपपत्तिभिः ॥ 33

[illegible] तत इति ॥ ३० ॥ [illegible] अथेति । स्वगृहं प्रविष्टः [illegible] ॥ ३१ ॥ विद्रुमेति । [illegible] ॥ ३२ ॥ चित्रेति । [illegible] ॥ ३३ ॥ यस्मिन्निति । [illegible]

பிறகு ப்ரஜைகள், ஸ்திரீகள், புருஷர்கள் எல்லோரும் வெகு காலஞ்சென்ற பின்பு வந்த ராஜாவைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் வீடுகளைவிட்டு உப்பரிகைகளின் மீதேறிப் பார்த்து அரவிந்தாக்ஷன்மீது, த்ருப்தியடையாத கண்களுடன் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். 30

பிறகு ஸ்ரீராமச்சந்திரன் தமதரண்மனையில் ப்ரவேசித்தார். அதில் முன்னோர்களாகிய அரசர்கள் வஸித்து வந்தமையால், அது கணக்கற்ற கோசங்கள் நிறையப்பெற்றதாயும், விலையுயர்ந்த வெகு ஸாமக்ரியைகளுடையதாயுமிருந்தது. பவளமயமான திண்ணைகளுடைய த்வாரங்களாலும், வைடூர்யமயமான ஸ்தம்ப வரிசைகளாலும் மரகதம்போல் நிர்மலமான ப்ரதேசங்களாலும், தந்தமயமும், ஸ்படிகமயமுமான சுவர்களாலும், சித்ரமான புஷ்பமாலைகளாலும், பதாகைகளாலும், திரங்களுடையவும் மணிக்கும்பல்களுடையவும் காந்திகளாலும், சைதன்யம் போல் விளங்கும் முத்துக்களாலும் ஆசிக்கத்தக்க போகக்கருவிகளாலும், வாஸ

யூவெவெஷீ௶வெவஸ்ஸாஹிஹிஉுண்ணிதம் வாஷஉணுவெடிஃ |
ஷ்ரூவாஂஹிஸ்ஸா ஸஜாவெஸெஜுஷ்டிஂ ஹஷிணஹஷிணெஃ|| 34

தஸிநு ஸ ஹயவா ந்ராஉஸிஜுயா ஹியவெஷ்டியா |
ரெமெஉஹிராஜொ யீராணாஉஷஹஸ்ஸிதயா கிநு || 35

ஙாஹாஜெ வ யதாகாமும் காஉநு யஉுஉவீஉயநு |
வஷிஉவஷீமாநு ஙஹஸஞ்றாணாஉஹியூாதாஜிவஜூவஃ || 36

ஐதி ஸ்ரீஉஹாமவதெ நவஉஸ்கெஂ
ணகாஉஶொஉயாயஃ.

||கூ௬||கூ௬|| ஙாஹாஜஐதி| நூணாஂ உபெஹ்யஆநூஹிஉஸியூாதஉஂவூவஜூவஂ
யஷெூதி||கூ௬||

ஐதி ஹாவாயஉுதீவிகாயாம் ணகாஉஶாயூாயவூாவூா.

ளேயுள்ள தூபங்களாலும், தீபங்களாலும், புஷ்பாலங்காரங்களாலும், அலங்காரம் பெற்றது. ஆபரணங்களுக்கு ஆபரணமாகியவர்களும், தேவர்களுக்கு நிகராகியவர்களுமான ஸ்த்ரீபுமான்கள் நிறைந்திருந்தனர் அங்கே. இவ்வளவு மஹிமையுள்ள அந்த க்ருஹத்தில் தீரர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டரும், மனோஜ்ஞரும், பயமுடையவருமாகிய ஸ்ரீராமர் ப்ரியப்படுவதற்குரிய செய்கையுடையவளும், ஸ்னேஹமுள்ள வளுமாகிய ஸீதையுடனிருந்து ரமித்தார். மானிடர்களால் த்யானிக்கப்பட்ட தளிர்போன்ற பாதமுடைய ஸ்ரீராமர் தர்மத்திற்கு விரோதமின்றி வெகு வருஷம் வரையில் காலந்தவறுமல் காமஸுகங்களை அநுபவித்தார்.

11-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

द्वादशाध्याय प्रारम्भः.

॥ श्रीशुकः ॥

कुशस्य चातिथिस्तस्मान्निषधस्तत्सुतो नभः ।
पुण्डरीकोऽथ तत्पुत्रः क्षेमधन्वाभवत्ततः ॥ 1

देवानीकस्ततोऽनीहः पारियात्रोऽथ तत्सुतः ।
ततो बलस्थलस्तस्माद्वज्रनाभोऽर्कसम्भवः ॥ 2

शङ्खणस्तत्सुतस्तस्माद्विधृतिश्चाभवत्सुतः ।
ततो हिरण्यनाभोऽभूद्योगाचार्यस्तु जैमिनेः ॥ 3

शिष्यः कौसल्य आध्यात्मं याज्ञवल्क्योऽध्यगाद्यतः ।
योगं महोदयमृषिर्हृदयग्रन्थिभेदकम् ॥ 4

द्वादशे रामपुत्रस्य कुशस्यान्वय उच्यते ।
सहेक्ष्वाकुपुत्रस्य शशादस्यापि सोऽन्वयः ॥
यथा, सूर्योक्ता कुशं सम्प्राप्यैक्ष्वाकान् द्वादशे गतान् ।
भविष्यतस्त्वतीतांश्च बृहद्बलान्तान्वदत् ॥
कुशस्येति कुशस्य श्रीरामपुत्रस्य अतिथिः सुतोऽभवत् ॥ १ ॥ देवानीक इति । अर्कसम्भवः अर्कस्यांशात्सम्भूतः ॥ २ ॥ शङ्खण इति । जैमिनेः शिष्याद्योगाचार्यात् ॥ ३ ॥ तदाह हिरण्यनाभस्य योगाचार्यत्वम् । शिष्य इति । यतस्तस्मात्कौसल्यो याज्ञवल्क्यऋषिः आध्यात्मं

12-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

குசனுக்குக் குமாரன் அதிதி, அதிதியிடம் நிஷதன் பிறந்தான். நிஷதனுக்குப் புத்ரன் நபன்; நபனுக்குக் குமாரன் புண்டரீகன்; புண்டரீகனிடம் க்ஷேமதன்வாபிறந்தான். 1

க்ஷேமதன்வாவிடம் தேவானீகன் பிறந்தான்; தேவானீகனிடம் அஹீனன் உண்டானான்; அஹீனனுடைய குமாரன் பாரியாத்ரன்; பாரியாத்ரனுக்குக் குமாரன் பலன், பலனுக்குப் புத்ரன் சலன், சலனுக்கு ஸூர்யனுடைய அம்சத்தால் உண்டான வஜ்ரநாபன் குமாரன். 2

வஜ்ரநாபனுடைய குமாரன் சங்கணன்; சங்கணனிடம் வித்ருதி பிறந்தான். வித்ருதிக்கு ஹிரண்யநாபன் குமாரன்; இந்த ஹிரண்யநாபன் ஜைமினிக்கு யோகாசார்யன்; கோஸலதேசத்திலிருப்பவராகிய யாஞ்ஞவல்க்யர், சிஷ்யராகிய இந்த ஹிரண்யநாபரிடம் மிகுதியான ஸித்திகளுடையதும், ஹ்ருதயத்தில் உள்ள அஹங்காரத்தைப் பேதிப்பதுமாகிய ஆத்யாத்மிக யோகத்தை அடைந்தார். 3—4

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍋𑌽𑌥𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 5

𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌲𑌾𑌪𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌲𑍇𑌰𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ 6

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌮𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌵𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥ 7

𑌤𑌤𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑌲𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍇 𑌹𑌤𑌃 ।
𑌏𑌤𑍇 𑌹𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲𑌾 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 8

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌣𑌃 ।
𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 9

[illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] । 𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ [illegible] ॥ [illegible] । [illegible]

ஹிரண்ய நாபனுக்குப் புஷ்யன் புத்ரன், புஷ்யனுக்கு த்ருவஸந்தி குமாரன்; த்ருவஸந்திக்கு ஸுதர்சனன் புத்ரன், ஸுதர்சனனுக்கு அக்னிவர்ணன் குமாரன்; அக்னி வர்ணனுக்கு சீக்ரன் புத்ரன், சீக்ரனுக்கு மரு என்பவன் குமாரனுனன். 5

இந்த மருவானவர் யோகஸித்தி பெற்றுக் கலாபக்ராமத்தைச் சார்ந்து கலியின் முடிவில் நஷ்டமான ஸூர்ய வம்சத்தை மறுபடி உண்டாக்கப் போகிருர். 6

அந்த மருவிடம் ப்ரசுச்ருகர் பிறந்தார். ப்ரசுச்ருகருக்கு ஸந்தி பிறந்தான். ஸந்திக்கு அமர்ஷணன் மைந்தன்; அமர்ஷணனுக்கு மஹஸ்வான் மைந்தன், மஹஸ்வானிடம் விச்வஸாஹ்யன் பிறந்தான். 7

விச்வஸாஹ்யனுக்கு ப்ருஹத்பலன் குமாரன்; அந்த ப்ருஹத்பலனை உன் பிதாவாகிய அபிமன்யு வதஞ் செய்தான். இவர்கள் இறந்துபோன இக்ஷ்வாகு வம்சத்தவர்கள். இனி யுண்டாகப் போகிறவர்களைக் கேள். 8

ப்ருஹத்பலனுக்கு ப்ரஹத்ரணன் என்ற பெயருடன் புத்ரனுண்டாகப் போகிருன். ப்ருஹத்ரணனுக்கு, உருக்ஷதன் குமாரனுகப் போகிருன், உருக்ஷதனுக்கு வத்ஸப்ரீதன் மைந்தனுகப் போகிருன். 9

வத்ஸ ப்ரீதனிடம் ப்ரதிவ்யோமன் உண்டாகப் போகிருன், ப்ரதிவ்யோமனுக்குப் பாநுபுத்ரன், இவன் ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்பவன்; வாஹினிக்குப் பதி

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑌶𑍍𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 10

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌸𑍁𑌤𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌥 𑌋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌃 ॥ 11

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑍍 ।
𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ॥ 12

𑌰𑌣𑌞𑍍𑌜𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑍃𑌞𑍍𑌜𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌥 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋𑌦𑍋 𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 13

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌜𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌰𑌣𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 14

𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑌦𑍍𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌃 ।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍂𑌣𑌾𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 15

𑌵𑌿॥ 14॥ 15॥ 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹

யாகியவன். பாநுவுக்கு ஸஹதேவன் புத்ரன், ஸஹதேவனுக்கு வீரனாகிய ப்ருஹதச்வன் குமாரன்; ப்ருஹதச்வனுக்கு பாநுமான் புத்ரனாகப் போகிறான்.

பாநுமானுக்கு ப்ரதீகாச்வன் குமாரன்; ப்ரதீகாச்வனுக்கு ஸுப்ரதீகன் மைந்தன்; ஸுப்ரதீகனுக்கு மேருதேவன் மைந்தன்; மேருதேவனுக்கு ஸுதக்ஷத்ரன் குமாரன்; ஸுதக்ஷத்ரனுக்கு ரிக்ஷகன் குமாரன். 11

ரிக்ஷகனிடம் அந்தரிக்ஷன் குமாரனாகப் போகிறான். அந்தரிக்ஷனுடைய மைந்தன் ஸுதபஸ்; ஸுதபஸுக்கு அமித்ரஜித் குமாரன்; அமித்ரஜித்துக்கு ப்ருஹத்வாஜி புத்ரன்; ப்ருஹத்வாஜிக்கு பர்ஹிஸ் புத்ரன்; பர்ஹிஸ்ஸிடம் தனஞ்ஜயன் பிறக்கப்போகிறான். 12

தனஞ்ஜயனுக்கு ரணஞ்ஜயன் குமாரன்; ரணஞ்ஜயனுக்கு ஸ்ருஞ்ஜயன் புத்ரன்; ஸ்ருஞ்ஜயனுக்கு சாக்யன் மைந்தன்; சாக்யனுக்கு சுத்தாதன் புத்ரன்; சுத்தாதனுக்கு லாங்கலன் குமாரனாகப் போகிறான். 13

லாங்கலனுக்கு ப்ரஸேனஜித் புத்ரன், ப்ரஸேனஜித்துக்கு க்ஷுத்ரகன், மைந்தன், க்ஷுத்ரகனுக்கு ருணகன் குமாரன், ருணகனுக்கு ஸுரதன் மைந்தனாகப் போகிறான். 14

ஸுரதனுக்கு ஸுமித்ரன் ஸுதனாகப்போகிறான். இந்த ஸுமித்ரன் வம்சன் திழ் இருப்புக்குக் கடைசியிலுள்ளவன், இவர்கள் ப்ருஹத் பலனைச் சார்ந்த

யதஸ்தம் ப்ராப்ய ராஜாநம் ஸம்ஸ்தாம் ப்ராப்ஸ்யதி வை கலௌ ॥ 16

இதி ஸ்ரீபாகவதே நவமஸ்கந்தே
த்வாதஸோऽத்யாய:.

இக்ஷ்வாகூணாமிதி ॥ ௧௫ ॥ ௧௬ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்வாதஸாத்யாயவ்யாக்யா

அரசர்கள். இக்ஷ்வாகுக்களின் இந்த வம்சமானது ஸுமித்ரனுடன் முடிவாகப்போகிறது. கலியில் இந்த ஸுமித்ரராஜனை அடைந்து யாவும் நிலைபெறப் போகின்றன. 15—16

12-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌤𑌨𑌯𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌵𑍃𑌤𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌶𑌕𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑍋𑌃 ॥ 1

𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯 ।
𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋𑌨𑍍𑌮𑌖𑌮𑍍 ॥ 2

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑌭𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑌪𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌗𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ 3

𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌅𑌶𑌪𑌤𑍍𑌪𑌤𑌤𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 ॥ 4

𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 ।
𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇 [illegible] ।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑌥𑌿𑌤𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

[illegible] । 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌅𑌵𑍃𑌤 [illegible] ॥१॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌃 ॥२॥ 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥३॥ 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌗𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 [illegible] 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌪𑌤𑌤𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿

13- அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

இக்ஷ்வாகுவின் குமாரனாகிய நிமி ஸத்ரயாகத்திற்கு யத்தனம் செய்து வஸிஷ்டரை ரித்விக்காகவரித்தான். அந்த வஸிஷ்ட முனிவர் ஓ நிமிராஜர்ஷியே! நான் முன் இந்திரனால் வரிக்கப்பட்டேன். அந்த இந்திரனுடைய யாகத்தை முடித்து வருகிறேன்; அதுவரை என்னை எதிர் பார்ப்பாயாக என்றார். யஜமானனாகிய நிமிகேட்டு மௌனமாக இருந்தான். வஸிஷ்டரும் இந்திரனுக்கு யாகத்தைச் செய்வித்தார். 1—2

நல்ல ஸ்வபாவமுடைய நிமி இந்த ஜீவிதத்தை சலமென்று அறிந்து வேறு ரித்விக்குகளுடன் யாகம் செய்ய யத்தனித்தான். அது வரையில் குரு வரவில்லை.

பிறகு வஸிஷ்ட முனிவர் இந்திரனுடைய யாகத்தை முடித்துவிட்டுவந்தார். சிஷ்யனாகிய நிமியின் அநீதியைப் பார்த்து, “தன்னைப்பண்டிதன் என்றெண்ணிய நிமியின் தேஹமானது விழட்டும்” என்று சாபங்கொடுத்தார். 4

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌦𑍌 𑌶𑌾𑌪𑌂 𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇𑌽𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍇 ।
𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌤𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌲𑍋𑌭𑌾𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥ 5

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌸𑌰𑍍𑌜 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌃 ।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍁𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ॥ 6

𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ 7

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌿 ।
𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 8

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌭𑌯𑌕𑌾𑌤𑌰𑌾𑌃 ।
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍇𑌧𑌸𑌃 ॥ 9

𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌰𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌕𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥ 10

𑌶𑌪𑌤 ॥ ௫ ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍁𑌣𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 "𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌷𑌿𑌚𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௬ ॥ ௭ ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௯ ॥ 𑌦𑍇𑌹

நிமிராஜரிஷியும் அதர்மத்தை யனுஷ்டித்த குருவுக்குப் பிரதி சாபங் கொடுத்தார் "லோபகுணத்தால் தர்மத்தை அறியாத உமக்கும் தேஹமானது விழட்டும்" என்முன். 5

அத்யாத்மஞ்ஞானமுடைய நிமி இவ்வாறுரைத்துத் தன் தேஹத்தை விட்டான். வஸிஷ்டர் மித்ராவருணர்களுக்கு ஊர்வசியிடம் பிறந்தார். 6

ரிஷிச்ரேஷ்டர்கள் கந்த வஸ்துக்களில் நிமியின் தேஹத்தை வைத்துக் காப்பாற்றி ஸத்ரயாகத்தை முடித்தார்கள். பிறகு வந்த தேவர்களிடம் சொல்லுகிறூர்கள். 7

ஒ தேவர்களே ! ப்ரஸன்னர்களாகிய நீங்கள் ஸமர்த்தர்களானல் ராஜாவின் இந்த தேஹமானது ஜீவனுடையதாகட்டும் என்றூர்கள். இவ்விதம் முனிவர்கள் சொன்னவுடன் நிமிசொல்லுகிருன். எனக்கு தேஹபந்தம் வேண்டாம். விஷ்ணுவிடம் புத்தியைச் செலுத்திய முனிவர்கள் (தேஹம்) பிரிவதிற் கொண்ட பயத்தால் நடுங்கியவர்களாகி, தேஹபந்தத்தை விரும்புவதில்லை. பகவானுடைய பாதகமலத்தை விரும்புகிறூர்கள். துக்கம், மோஹம், பயம் இவைகளைச் சார்ந்த இந்த தேஹத்தை அடைய நான் விரும்பவில்லை 'ஜலத்தில் மீன்களுக்குப் போல், இந்தத் தேஹத்திற்கு எந்த விதத்திலும் மரணமுண்டாகிறது என்றுன். 8—10

॥ தேவா: ॥

விதேஹ உஷ்யதாம் காமம் லோசநேஷு ஶரீரிணாம் ।
உந்மேஷணநிமேஷாப்யாம் லக்ஷிதோऽத்யாத்மஸம்ஸ்தித: ॥ 11

அராஜகபயம் ந்ருணாம் மந்யமாநா மஹர்ஷய: ।
தேஹம் மமந்து: ஸ்ம நிமே: குமார: ஸமஜாயத ॥ 12

ஜந்மநா ஜநக: ஸோऽபூத்வைதேஹஸ்து விதேஹஜ: ।
மிதிலோ மதநாஜ்ஜாதோ மிதிலா யேந நிர்மிதா ॥ 13

தஸ்மாதுதாவஸுஸ்தஸ்ய புத்ரோऽபூந்நந்திவர்த்தந: ।
ததஸ்ஸுகேதுஸ்தஸ்யாபி தேவராதோ மஹீபதே ॥ 14

தஸ்மாத் ப்ருஹத்ரதஸ்தஸ்ய மஹாவீர்யஸ்ஸுத்ருத்பிதா ।
ஸுத்ருதேர்த்ருஷ்டகேதுர்வை ஹர்யஶ்வோऽத மருஸ்தத: ॥ 15

இதி । நிமிர்விதேஹஸ்ஸந் உஷ்யதாம் வஸது காமம் யதேஷ்டம் ஸர்வம் ஸதி பாஷாபி: ப்ராயிதம் ஜீவிதமஸ்யாபவிஷ்யதி ந ச தேஹஸம்பந்த இத்யாஹ: ஸர்வப்ராண்யாத்மஸம்ஸ்தித: லோசநயோ: ஸ்திதஸ்து உந்மேஷணநிமேஷாப்யாம் தத்ப்ரவர்த்தகத்வேந லக்ஷிதோ வர்த்தத இதி ஶேஷ: ॥௧௧॥ தமேவம் ப்ரேதாத்வி நிமேர்தேஹாத் வம்ஶப்ரவ்ருத்திமாஹ அராஜகேதி ॥௧௨॥ தஸ்யாந்வர்த்தாநி த்ரீணி நாமாந்யாஹ — ஜந்மநேதி । ஜந்மநா அஸாதாரணேந ஜநநவஜநக: அவைதேஹ: அராஜநகத்வாத் நிர்ஜநகோऽபி த்வநய: மிதிலாயேந நிர்மிதே த்யேந உத்தத்யநகரம் ஸாமீப்யாத் ॥௧௩॥௧௪॥ தஸ்மாதிதி । ஸுத்ருத

தேவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ஓ முனிவர்களே! இந்த நிமி தேஹமில்லாதவனுகவே இஷ்டம்போல் வஸிக்கட்டும் என்றார்கள். அத்யாத்ம ஸ்வரூபத்தில் நிலைபெற்ற நிமி மானிடர் களின் நேத்ரங்களின் இமையில் மூடுவதும் திறப்பதுமாகக் காணப்படுகிறான். 11

மஹா முனிவர்கள், மானிடர்களுக்கு அரசனில்லாமையால் பயமுண்டாகு மென்றெண்ணி, நிமியின் தேஹத்தைக் கடைந்தார்கள். அதினின்று குமாரன் உண்டானன். 12

ஜன்மத்தால் ஜனகன் என்றும், தேஹமில்லாமல் பிறந்ததால் வைதேஹன் என்றும், கடையப்பட்டமையால் மிதிலன் என்றும் பெயர்களை அடைந்தான். இவ்வரசன் மிதிலையை உண்டாக்கினன். 13

மிதிலனிடம் உதாவஸு பிறந்தான். உதாவஸுவுக்கு நந்தி வர்த்தனன் குமாரன். ஓ ராஜனே! நந்திவர்த்தனனுக்கு ஸுகேது மைந்தன். ஸுகேது வுக்கு தேவராதன் தனயன். 14

தேவராதனிடம் ப்ருஹத்ரதன் பிறந்தான். ப்ருஹத்ரதனுக்கு மஹாவீர் யன் மைந்தன், மஹாவீர்யனுக்கு ஸுத்ருதி குமாரன், ஸுக்ருதிக்கு த்ருஷ்ட கேது மைந்தன். த்ருஷ்டகேதுவுக்கு ஹர்யச்வன் குமாரன். ஹர்யச்வனுக்கு

𑌮𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌨𑍍𑌧𑌕𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌰𑌥𑍋 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌮𑍀𑌢𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍋𑌽𑌥 𑌮𑌹𑌾𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 16

𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ॥ 17

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍀𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌸𑍀𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍀𑌰𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 18

𑌕𑍁𑌶𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌕𑍃𑌤𑌧𑍍𑌵𑌜𑌮𑌿𑌤𑌧𑍍𑌵𑌜𑍌 ॥ 19

𑌕𑍃𑌤𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 𑌖𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌿𑌤𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍 ।
𑌕𑍃𑌤𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥ 20

𑌖𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌭𑍀𑌤𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ।
𑌭𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌚𑍍𑌛𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 21

𑌸𑌂𑌯𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿𑌤𑌾 ॥௧௫॥௨௰॥ 𑌖𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌧𑍍𑌵𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍

மரு மைந்தன். மருவுக்கு ப்ரதிந்தகன் மைந்தன். ப்ரதிந்தகனிடம் க்ருதரயன் பிறந்தான்; க்ருதரயனுக்குத் தேவமீடன் தனயன், தேவமீடனுக்கு வித்தென் புத்ரன், வித்தெனுக்கு மஹாத்ருதி மைந்தன். 15—16

மஹாத்ருதிக்கு, கீர்த்திராதன் குமாரன், கீர்த்திராதனுக்கு மஹாரோமா மைந்தன், மஹாரோமாவுக்கு ஸ்வர்ணரோமா தனயன், ஸ்வர்ணரோமாவுக்கு ஹ்ரஸ்வரோமா பிறந்தான். 17

ஹ்ரஸ்வரோமாவுக்கு ஸீரத்வஜன் பிறந்தான். இந்த ஸீரத்வஜன் யாகத்தையுத்தேசித்துப் பூமியை உழும்போது ஸீரத்தின் (கலப்பை) நுனியினின்று ஸீதை உண்டானுள், அதனுல் இவ்வரசன் ஸீரத்வஜன் எனப்படுகிருன். 18

ஸீரத்வஜனுக்குக் குசத்வஜன் குமாரன், குசத்வஜனுக்கு தர்மத்வஜன் தனயன், தர்மத்வஜனுக்கு க்ருதத்வஜன் மிதத்வஜன் என்று இரண்டு புத்ரர்கள். 19

க்ருதத்வஜனுக்கு கேசித்வஜன் குமாரன், மிதத்வஜனுக்கு காண்டிக்யன் புத்ரன், ஓ பரிக்ஷித்து ராஜனே! க்ருதத்வஜன் குமாரனுகிய கேசித்வஜன் ஆத்ம வித்யையில் பண்டிதன். 20

மிதத்வஜன் குமாரனுகிய காண்டிக்யன் கர்ம தந்திரங்களை யறிந்தவன். இந்த கேசித்வஜனுக்கு பயந்த சுபாவமுடைய பானுமான் புத்ரனுன், பானுமானுக்கு சதத்யும்னன் குமாரன். 21

ஶுசிஸ்தத்தநயஸ்தஸ்மாத் ஸநத்வாஜஸ்ததோ(அ)பவத்।
ஊர்த்வகேதுஸ்ஸநத்வாஜாதஜோ(அ)த குருஜித்ஸுத:॥ 22

அரிஷ்டநேமிஸ்தஸ்யாபி ஶ்ருதாயுஸ்தஸ்ய பார்ச்வக:।
ததஶ்சித்ரரதஸ்தஸ்ய க்ஷேமாபிர்மிதிலாதிப:॥ 23

தஸ்மாத்ஹேமரதஸ்தஸ்ய ஸுத: ஸத்யரதஸ்தத:।
ஆஸீதுபகுருஸ்தஸ்மாதுபகுர்வோ(அ)க்நிஸம்பவ:॥ 24

ஸாவநோ(அ)த தத: ஸுவர்ச்சாஸ்ததோ ஸுபூஷண:।
ஶ்ருதஸ்ததோ ஜயஸ்தஸ்மாத்விஜயோ(அ)ஸ்மாத்ருதஸ்ஸுத:॥ 25

அநகஸ்தத்ஸுதோ ஜஜ்ஞே வீதிஹவ்யோ த்ருதிஸ்தத:।
பஹுளாச்வோ த்ருதேஸ்தஸ்ய க்ருதிஸ்தஸ்ய மஹாவஶீ॥ 26

டீகா॥ ௨௨॥ ௨௩॥ தஸ்மாதிதி। அக்நிஸம்பவ: அக்நேரம்ஶாத்ஸம்பூத:॥ ௨௪॥ ஸாவந இதி। ஸுபூஷணஸ்ஸுபூஷண:॥ ௨௫॥ ௨௬॥ அநக இதி। பஹுளாச்வ: ...

சதத்யும்னனுக்கு சுசி குமாரன். சுசிக்கு ஸனத்வாஜன் தனயன். ஸனத்வா ஜனுக்கு ஊர்த்வகேது குமாரன். ஊர்த்வகேதுவுக்கு அஜன் புத்ரன். அஜனுக்கு குருஜித்குமாரன். 22

குருஜித்துக்கு அரிஷ்டநேமி மைந்தன், அரிஷ்டநேமிக்கு ச்ருதாயுஸ், குமாரன், ச்ருதாயுஸ்க்கு பார்ச்வகன் புத்ரன், பார்ச்வகனுக்கு சித்ரரதன் மைந்தன், சித்ரரதனுக்கு மிதிலைக்குப் பதியாகிய க்ஷேமாபி குமாரன். 23

க்ஷேமாபிக்கு ஹேமரதன் மைந்தன், ஹேமரதனுக்கு ஸத்யரதன் குமாரன், ஸத்யரதனுக்கு உபகுரு மைந்தன், உபகுருவுக்கு அக்னியின் அம்சத்தாலுண்டான உபகுர்வன் புத்ரன். 24

உபகுர்வனுக்கு ஸாவனன் தனயன், ஸாவனனுக்கு ஸுவர்ச்சஸ் குமாரன், ஸுவர்ச்சஸுக்கு ஸுபூஷணன் புத்ரன், ஸுபூஷணனுக்கு ச்ருதன் மைந்தன், ச்ருதனுக்கு ஜயன்புத்திரன், ஜயனுக்கு விஜயன் குமாரன், விஜயனுக்கு த்ருதன் தனயன். 25

த்ருதனுக்கு அநகன் பிறந்தான், அநகனுக்கு வீதிஹவ்யன் புத்ரன், வீதிஹவ்யனுக்கு த்ருதி தனயன், த்ருதிக்கு பகுளாச்வன் புத்ரன், பகுளாச்வனுக்கு க்ருதி குமாரன், க்ருதிக்கு மஹாவசி மைந்தன். 26

𑌏𑌤𑍇 𑌵𑍈 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌾𑌃 ।
𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ॥ 27

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 ॥𑍨𑍭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌟𑍀𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! இவ்வரசர் மிதிலபரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள்; ஆத்ம வித்யையில் பண்டிதர்கள்; யோகேச்வரர்களாகிய யாஞ்ஞவல்க்யர் முதலியவர்களின் அநுக்ரஹத்தால் க்ருஹங்களிலிருந்தும் த்வந்த்வங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவர்கள். 27

13-வது அத்யாயம்.

முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌂𑌶𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍈𑌳𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌪𑌾𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ 1

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑍍𑌰𑌦𑌸𑌰𑍋𑌰𑍁𑌹𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌮𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥ 2

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍋𑌮𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍌𑌷𑌧𑍍𑌯𑍁𑌡𑍁𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 3

𑌸𑍋𑌽𑌯𑌜𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌸𑍂𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌹𑌰𑌦𑍍𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ॥ 4

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

14 - வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜாவே! இனிச் சந்திரனுடைய பரிசுத்தமான வம்சத்தைப் பற்றிக் கேட்கலாம். அந்த வம்சத்தில் புண்யமான கீர்த்தியுள்ள ஐளன் முதலிய அரசர்கள் வ்யவஹரிக்கப் படுகிறார்கள், 1

வெகு சிரஸுள்ள பரமபுருஷனுடைய நாபியாகிய மடுவில் உள்ள பத்மத்தினின்று உண்டான ப்ரும்ஹதேவருக்கு அத்ரி புத்ரனாகப் பிறந்தார். அந்த அத்ரி முனிவர் குணங்களால் பிதாவுக்குச் சமமானவர். 2

அத்ரி முனிவரிடம் அவருடைய ஆனந்த பாஷ்பங்களினின்று அம்ருதமயனாகிய ஸோமன் புத்ரனாகப் பிறந்தான். ப்ரும்ஹதேவர் ஸோமனை வேதியர்களுக்கும், ஓஷதிகளுக்கும், நக்ஷத்ரங்களுக்கும் பதியாகச் செய்தார். 3

அந்த ஸோமன் மூவுலகையும் ஜயித்து ராஜஸூய யாகஞ்செய்தான். கர்வத்தால் ப்ருஹஸ்பதியின் மனைவியாகிய தாரையை பலாத்காரமாக க்ரஹித்தான். 4

𑌸 𑌯𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑍋 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌦𑌾𑌨𑌵𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 5

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍𑌸𑌾𑌸𑍁𑌰𑍋𑌡𑍁𑌪𑌮𑍍 ।
𑌹𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 6

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌨𑍍𑌵𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑌮𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌮𑌯𑌃 ॥ 7

𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑌵𑍈𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥ 8

𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌶𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑍈𑌃 ।
𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑍇𑌽𑌸𑌤𑌿 ॥ 9

𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃॥௪॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿; 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂॥௫॥𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌰𑌣𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍 — 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍁𑌰𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌉𑌡𑍁𑌪𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 [illegible] 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌸𑍍𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌹𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌾𑌰𑍈𑌵 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌮𑌯𑌃॥௭॥𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍃𑌡𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌵𑍈𑌤𑍍 𑌅𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤॥௮॥𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑌾𑌹 — 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑌿। 𑌪𑌰𑍈𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 [illegible]

தேவகுருவாகிய ப்ருஹஸ்பதி அடிக்கடி (என் மனைவியை என்னிடம் கொடு என்று) யாசித்தும் ஸோமன் மதத்தால் கொடுக்கவில்லை. இது காரணமாகத் தேவர்களுக்கும் தானவர்களுக்கும் யுத்தம் உண்டாயிற்று. 5

சுக்ராசாரியார் ப்ருஹஸ்பதியிடம் த்வேஷத்தால் அஸுரர்களுடன் சந்திரனை க்ரஹித்தார். ருத்ரர் பூதகணங்களெல்லாம் சூழ ஸ்னேஹத்தால் (1) தம் குருவின் குமாரனாகிய ப்ருஹஸ்பதியை க்ரஹித்தார். 6

இந்திரன் தேவகணங்களுடன் குருவாகிய ப்ருஹஸ்பதியை அடைந்தான். தாரையின் காரணமாக ஏற்பட்டதும், தேவாஸுரர்களுக்கு நாசத்தை யுண்டாக்குவதுமாகிய யுத்தமானது நடைபெற்றது. 7

பிறகு அங்கிரஸ்ஸால் தெரிவிக்கப்பட்ட ப்ரும்ஹதேவர் ஸோமனைத் தூரத்தித் தாரையை அவள் கணவனாகிய ப்ரஹஸ்பதியிடம் கொடுத்தார். பதியாகிய ப்ருஹஸ்பதி தம் மனைவி கர்ப்பமாயிருக்கின்றாள் என்றறிந்தார். 8

புத்திகெட்டவளும், கெட்டவளுமாகிய தாரே! என் க்ஷேத்ரமாகிய உன்னிடம் பிறரால் வைக்கப்பட்ட கர்ப்பத்தை விரைவில் விட்டுவிடு; புத்ரனை விரும்பிய நான் ஸ்திரீயாகிய உன்னைச் சாம்பலாகச் செய்யவில்லை. 9

---

(1) ருத்ரர்—அங்கிரஸ்விடம் வித்யைகளை அடைந்தார் என்பது உலகப்ரஸித்தியாம். அதனால் ப்ருஹஸ்பதி ருத்ரருக்கு குரு குமாரராகிறார்.

தத்யாஜ வ்ரீடிதா தாரா குமாரம் கநகப்ரபம்।
ஸ்ப்ருஹாமாங்கிரஸஸ்சக்ரே குமாரே ஸோம ஏவ ச॥ 10

மமாயம் ந தவேத்யுச்சைஸ்தஸ்மிந் விவதமாநயோ:।
பப்ரச்சுர்ருஷயோ தேவா நைவோவாச ஹ்ரீடிதா து ஸா॥ 11

குமாரோ மாதரம் ப்ராஹ குபிதோऽலீகலஜ்ஜயா।
கிம் ந வசஸ்யஸத்வ்ருத்தே ஆத்மாவத்யம் வதாஸு மே॥ 12

ப்ரஹ்மா தாம் ரஹ ஆஹூய ஸமப்ராக்ஷீச்ச ஸாந்த்வயந்।
ஸோமஸ்யேத்யாஹ ஸநகைஸ்ஸோமஸ்தம் தாவதக்ரஹீத்॥ 13

தஸ்யாத்மயோநிரக்ருத புத இத்யபிதாம் ந்ருப।
புத்த்யா கம்பீரயா யேந புத்ரேணாபோடுராண்முதம்॥ 14

தத: புரூரவா ஜஜ்ஞே இளாயாம் ய உதாஹ்ருத:।
தஸ்ய ரூபகுணௌதார்யஶீலத்ரவிணவிக்ரமாந்॥ 15

ஷ்ருதிதிதிவிஹ்யதீம்ப்ரகத்யாஹநாஹிதிஸாஹா நிக: ஸஹாநாயீரூஸாஹநிகே
உதிவாமெ ஹேஸத்வநிரூதயரூ:॥கூ॥கஉ॥ ப்ரஹேதிரஹ: ஏகாகெ॥
கங॥ கச॥ ததஉதி। புரூரவஸஉளவருஸ்யாம் ரூபா: ப்ரௌவாஷ்ட

தாரை வெட்கமடைந்து, ஸ்வர்ணம் போன்ற காந்தியுள்ள குமாரனைப் பெற்ருள். பிறந்த குமாரனிடம் ப்ருஹஸ்பதியும், ஸோமனும் ஆவல் கொண்டார்கள். 10

இந்தப் புத்ரன் விஷயத்தில் இவன் என்னைச் சார்ந்தவன், உன்னைச் சார்ந்தவனல்ல என்று இருவரும் விவாதம் செய்து கொண்டிருக்கும்பொழுது ரிஷிகளும், தேவர்களும் (தாரையை) க் கேட்டார்கள். தாரை வெட்கமடைந்து பேசவில்லை. 11

பிறந்த குமாரன் தாயைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருன் - வீண் வெட்கத்தால் கோபங்கொண்டு கெட்ட நடத்தையுள்ளவளே! நீ செய்த என் விஷயமான பிழையை ஏன் சொல்லவில்லை? விரைவில் சொல்லு" என்ருன். 12

பிறகு ப்ரம்ஹதேவர் தாரையைத் தனியே யழைத்து நல்லவார்த்தைசொல்லிக் கேட்டார். தாரை மெதுவாக "ஸோமனுக்குத் தான்" என்ருள். ஸோமன் அந்தப் புத்ரனை க்ரஹித்தான். 13

ஓ பரீக்ஷித்தே! இந்தப் புத்ரனுடைய மிகுந்த புத்தியைக்கண்ட ப்ரும்ஹதேவர் புதன் என்று பெயரிட்டார். அந்தப் புத்ரனல் சந்திரன் ஸந்தோஷமடைந்தான். 14

இந்தப் புதனுக்கு இளையிடம் புரூரவஸ் பிறந்தான். இந்திர சபையில் தேவரிஷியாகிய நாரத முனிவர் புரூரவஸினுடைய ரூபம், குணம், உதாரத் தவம்,

ஶ்ருத்வோர்வஶீந்த்ரபவநே கீயமாநாந் ஸுரர்ஷிணா ।
தத³ந்திகமுபேயாய தே³வீ ஸ்மரஶரார்தி³தா ॥ 16

மித்ராவருணயோ꞉ ஶாபாதா³பந்நா நரலோகதாம் ।
நிஶம்ய புருஷஶ்ரேஷ்ட²ம் கந்த³ர்பமிவ ரூபிணம் ॥ 17

த்⁴ருதிம் விஷ்டப்⁴ய லலநா உபதஸ்தே² தத³ந்திகே ।
ஸ தாம் விலோக்ய ந்ருபதிர்ஹர்ஷேணோத்பு²ல்லலோசந꞉ ॥ 18

உவாச ஶ்லக்ஷ்ணயா வாசா தே³வீம் ஹ்ருஷ்டதநூருஹ꞉ ।

॥ ராஜோவாச ॥

ஸ்வாக³தம் தே வராரோஹே ஆஸ்யதாம் கரவாம கிம் ॥ 19

ஸம்ரமஸ்வ மயா ஸாகம் ரதிர்நௌ ஶாஶ்வதீ꞉ ஸமா꞉ ॥ 20

॥ ஊர்வஶ்யுவாச ॥

கஸ்யாஸ்த்வயி ந ஸஜ்ஜேத மநோ த்³ருஷ்டிஶ்ச ஸுந்த³ர ।
யத³ங்கா³ந்தரமாஸாத்³ய ச்யவதே ஹ ரிரம்ஸயா ॥ 21

ரூபாதா³நாதி³ வக்த்ரம் ... தஸ்யேத்யாதி³நா யாவத்³ ... ॥ 15 ॥ 16 ॥ ... ந்ருபஸ்யாந்திகம் உபதஸ்தே² ... மித்ராவருணயோ꞉ ஶாபாச்ச நரலோகதாம் ... ॥ 17 ॥ 18 ॥ ஸம்ரமஸ்வேதி । நௌ ஆவயோ꞉ ரதிரஸ்த்விதி ॥ 20 ॥ கஸ்யா இதி । யஸ்ய தவ அங்கா³ந்தரம் வக்ஷ꞉ ஆஸாத்³ய ரிரம்ஸயா ... ந ச்யவதே நாபயாதி யத்³வா ... ஸ்வாதி³தி வா ॥ 21 ॥ ஶாபாவஸாநே ... ஹரிஷேண ... ஸ்யா ...

சீலம், பொருள், வீர்யம் இவைகளைக் கானம் செய்ய இதை அப்ஸரஸ்ஸாகிய ஊர்வசி கேட்டு மன்மத பாணத்தால் துன்பமடைந்து, புரூரவஸ்ஸின் அருகே வந்தாள்; மித்ராவருணர்களின் சாபத்தால் மானிடத் தன்மையை அடைந்தாள். உருவங்கொண்ட மன்மதன் போன்றவராகிய புரூரவஸை நேரில் பார்த்து இந்த ஊர்வசி தைர்யத்தை யடக்கிக்கொண்டு அவ்வரசன் ஸமீபம் வந்தாள். புரூரவஸ் மஹாராஜன் இந்த ஊர்வசியைப் பார்த்து ஸந்தோஷத்தால் மலர்ந்த கண்களுடன் மயிர்க்கூச்சலடைந்தவனுகி மனோஞ்ஞமான வாக்கினுல் சொல்லுகிறுன்.

புரூரவஸ் கூறுகிறுன்.

“சிறந்த ஜகனப்ரதேச முடையவளே! உன் வரவு நல்வரவாகுக; உட்காரு; செய்பவேண்டியது யாது? என்னுடன் ரமிக்கலாம். நம்மிருவருக்கும் வெகு வருஷம் வரையில் நிகரற்ற அன்பு ஏற்படட்டும்” என்றுன். 15-20

ஊர்வசி கூறுகிறுள்,

ஒ ஸுந்தர! உம்மிடம் எந்த ஸ்திரீயின் மனதும் பார்வையுந்தாம் பற்றுதலடையா? ரமிக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால். உம்முடைய மார்பை அடைபவர்கள் யாவரும் பிறகு பிரியமாட்டார்கள். இது நிச்சயம். 21

𑌏𑌤𑌾𑌵𑍁𑌰𑌣𑌕𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌾𑌨𑌦 ।
𑌸𑌂𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 22

𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌨𑌾𑌃 ॥ 23

𑌅𑌹𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌹𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌨𑌮𑍍 ।
𑌕𑍋 𑌨 𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 24

𑌤𑌯𑌾 𑌸 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃 ।
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ 25

𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌗𑌨𑍍𑌧𑌯𑌾 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍋𑌦𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌦𑍇𑌽𑌹𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 ॥ 26

𑌮𑌾𑌨𑌦 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌮𑌾𑌨𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌉𑌰𑌣𑌕𑍌 𑌮𑍇𑌷𑍌 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍌 𑌰𑌕𑍍𑌷 𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍍𑌯𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥௨௨॥ 𑌘𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌵𑍀𑌰 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 "𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍॥௨௩॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿॥௨௫॥ 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑌿𑌞𑍍𑌜𑌲𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌵 𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌮𑍋𑌦𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 ॥ ௨௬ ॥ 𑌕𑍂𑌰𑍇 𑌨𑌤𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌦𑌦॥

மனஸின் மேன்மையைக் கொடுக்கும் ஓ ராஜனே! இந்த இரண்டு அஜங்களை (ஆடு) அடைக்கலமாக வைத்திருக்கிறேன். இவைகளை ரக்ஷிக்கவேண்டும். நான் உம்முடன் ரமிக்கிறேன்; எவன் சிறந்தவனோ அவனே ஸ்திரீகளுக்கு ச்ரேஷ்டனாகிறான். 22

ஓ வீர! எனக்கு நெய் ஆஹாரமாகவேண்டும். கலவி செய்யும் காலந் தவிர மற்ற ஸமயத்தில் வஸ்திரமில்லாத உம்மைப் பார்க்கமாட்டேன் என்றாள். உயர்வான மனமுடைய புரூரவஸ்ராஜன் அவ்விதமே ஒப்புக்கொண்டான். மானிடவுலகை மோஹிக்கச் செய்யும் ரூபமும் ஆச்சர்யம்! உன் அபிப்ராயமும் ஆச்சர்யம்! தேவஸ்திரீயாகிய நீ தானே வந்திருக்க உன்னை எந்த மானிடன்றான் அடையமாட்டான்? என்றான். 23—24

புருஷ ச்ரேஷ்டனாகிய புரூரவஸ் ஊர்வசியுடன் சைத்ராதம் முதலிய தேவோத்யானங்களில் உசிதப்படி ரமித்தான். 25

தாமரைப்பூவின் கிஞ்சறகத்தின் வாஸனையுடைய ஊர்வசியுடன் எப்பொழுதும் ரமித்தான். அவளுடைய முகவாஸனையால் மோசம்போய் வெகு வருஷம் வரையில் ஸந்தோஷித்தான். 26

அபஶ்யந்நுர்வஶீமிந்த்ரோ கந்தர்வாந் ஸமசோதயத்।
உர்வஶீரஹிதம் மஹ்யமாஸ்தாநம் நாதிஶோபதே॥ 27

த உபேத்ய மஹாராத்ரே தமஸி ப்ரத்யுபஸ்திதே।
உர்வஶ்யா உரணௌ ஜஹ்ருர்ந்யஸ்தௌ ராஜநி ஜாயயா॥ 28

நிஶம்யாக்ரந்திதம் தேவீ புத்ரயோர்நீயமாநயோ:।
ஹதாஸ்ம்யஹம் குநாதேந நபும்ஸா வீரமாநிநா॥ 29

யத்விஸ்ரம்பாதஹம் நஷ்டா ஹ்ருதாபத்யா ச தஸ்யுபி:।
யஶ்ஶேதே நிஶி ஸந்த்ரஸ்தோ யதா நாரீ ததா புமாந்॥ 30

ஊஞ்ச ஊஞ்சார்த்ரஸ்த்வவஸர பாஷஹம் ஜஹாத்ருவேஷ்டித:।
ஈதீவ காதரோ ஹா த்வம் ஜாயயா யோऽத்ய நிர்ஜித:॥ 31

॥ ஸ்ரீஶுக: ॥

இதி வாக்ஸாயகைர்விக்த: ப்ரதோத்ரைரிவ குஞ்ஜர:।
நிஶி நிஸ்த்ரிம்ஶமாதாய விவஸ்த்ரோऽப்யத்ரவத்ருஷா॥ 32

௨௭॥ தம இதி। மஹாராத்ரே "மஹாநிஶா த்வே கடிகே ராத்ரேர்மத்யமயாமயோ:" இதி ஸ்ம்ருதே:॥ ௨௮॥ நிஶம்யேதி। ஜிஹீர்ஷோ: தஸ்யா: புத்ரயோர்நீயமாநயோ: ஹதாஸ்மீதி ஸாபேக்ஷேண ந புமாந் நபும்ஸகேந॥ ௨௯॥ யதிதி। யதா நாரீ ததா ஸந்த்ரஸ்த: ஶேதே॥ ௩௰॥ ௩௧॥ தம இதி। வித்த: விஶிஷ்டப்ரதீதை:

இந்திரன் கந்தர்வர்களை யழைத்து ஓ கந்தர்வர்களே! ஸபையானது ஊர்வசியன்றிச் சோபிக்கவில்லை; ஆகையால் அழைத்து வாருங்கள் என்று ஊர்வசியை அழைத்துவரக் கட்டளை யிட்டான். 27

கந்தர்வர்கள் (1) மஹாராத்ரியில் இருள் மிகுதியாக இருக்கும்பொழுது வந்து புரூரவஸ் ராஜனிடம் உள்ள ஊர்வசியின் ஆடுகளை மாயையால் அபஹரித்தார்கள். 28

புத்ரர்களாகிய அஜங்கள் கந்தர்வர்களால் அபஹரிக்கப் படும்பொழுது கதறின. அதை ஊர்வசி கேட்டு, "ஆ நான் நபும்ஸகனும், தன்னை வீரனென்றெண்ணியவனுமாகிய இவ்வரசனால் கெட்டேன். இவ்வரசனிடம் நம்பிக்கை கொண்டு நாசமானேன்; திருடர்களால் புத்ரர்களையும் இழந்தேன்; புருஷனாகிய புரூவரஸ் இரவில் நடுக்கத்துடன் ஸ்திரீபோல் படுத்திருக்கிறான். ஓ ராஜனே! என்தேஹத்தில் போட்ட உன்னிருகைகளையும் விடு; விடு விரைவில்; எட்டிப்போ; நீ மிகவும் பயந்தவன். ஆ! கபடமாக மிகத்திறமை யுள்ளவன் போனிருக்கின்றாய்" என்றாள். 29—31

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

"அங்குசங்களால் அடிபட்ட யானை போல்" இவ்விதம் சொற்களாகிய பாணங்களால் அடிபட்ட புரூரவஸ்ராஜன் வஸ்திர மின்றி இரவில் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு கோபத்துட னோடினான். 32

(1) இரவில் நடுயாமத்தில் இரண்டு நாழிகை மஹாராத்ரி எனப்படும்.

𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌣𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌷𑌾𑌵𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌸𑌾 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 33

𑌐𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌯𑌨𑍇 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌮𑌨𑌾 𑌇𑌵 ।
𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌹𑍍𑌵𑌲𑌃 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍 𑌬𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ॥ 34

𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌖𑍀𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌾𑌃 ॥ 35

𑌅𑌹𑍋 𑌜𑌾𑌯𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑍃𑌣𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈 ॥ 36

𑌸𑍁𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 ।
𑌖𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌕𑌾 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥ 37

𑌵𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌡𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑍇𑌷𑍌 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌜𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌃 ॥௩௩॥௩௪॥ 𑌸𑌜𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌖𑍀𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌅𑌹𑍋 𑌜𑌾𑌯𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥௩௫॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌤𑌿 — 𑌅𑌹𑍋 𑌇𑌤𑌿। 𑌹𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌵𑌚𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑍃𑌣𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌵𑌹𑍈 ॥ ௩௬ ॥ 𑌸𑍁𑌦𑍇𑌹 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍁𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌃 ॥௩௭॥ 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌸𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿

கந்தர்வர்கள் ஆடுகளை விட்டு விட்டு விசேஷமான ப்ரகாசங்கொண்டு வெளிச்சங் காட்டினார்கள். அப்பொழுது ஊர்வசியானவள் அஜங்களை க்ரஹித்து வரும் வஸ்திரமில்லாத பதியைக் கண்டாள். 33

ஐளனாகிய புரூரவஸ்ஸும் சயனத்தில் ஸ்திரீயைப் பாராமல் மனமகிழ்ந்த வன்போல் ஊர்வசியிடம் மனம் செலுத்தி தைர்யமின்றித் துக்கமடைந்து பித்தன்போலவும் பூமியில் ஸஞ்சரித்தான். 34

இந்தப் புரூரவஸ் ராஜன் குருக்ஷேத்ரத்தில் தனிமையில் ஊர்வசியைக் கண்டு, அவளுடைய ஐந்து ஸகிகளையும் பார்த்து ஸந்தோஷமடைந்த முகமுள்ளவனாய் இனிமையாகச் சொல்லுகிறான். 35

ஓ ஸ்திரீயே! நில்லு, நில்லு, ஆச்சர்யம்! இன்னும் மந்திராலோசனையை முடித்துக்கொள்ளாமல் பயங்கரமான இடத்தில் என்னை விடக்கூடாது. நாமிருவரும் சில சொற்களைப் பேசுவோம். 36

ஏ தேவி! உன்னால் வெகுதூரம் வரையில் இழுக்கப்பட்டதும், மனோஞ்ஞமுமான இந்த தேஹமானது இப்பொழுது சிதறுகிறது. இந்தச் சரீரமானது உன்னுடைய அநுக்ரஹத்திற்குக் காரணமாகாவிடில் இதை நாய்களும், கழுகுகளும் புசிக்கும். 37

॥ 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀 ॥

𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌕𑌾 𑌇𑌮𑍇 ।
𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 38

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌾𑌹𑌸𑌾𑌃 ।
𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥ 39

𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌾𑌲𑍀𑌕𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌮𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌾𑌃 ।
𑌨𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌶𑍍𑌚𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌃 ॥ 40

𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍋𑌃 ॥ 41

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑍁𑌪𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍 ।
𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥ 42

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍁𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀 𑌆𑌹 । 𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌥𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾 𑌮𑍃𑌥𑌾𑌃 𑌮𑌾 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌤𑍋 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌵 𑌇𑌮𑍇 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌾 𑌅𑌦𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌨 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌶𑍋 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 38॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌇𑌤𑌿। 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌹𑌸𑌂 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 ॥ 39 ॥ 40 ॥ 𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿॥ 41॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿

ஊர்வசி கூறுகிறாள்.

ஓ ராஜனே! நீ மரணமடைய வேண்டாம், நீ புருஷனல்லவா? உன்னை இந்தச் செந்நாய்கள் புசிக்கவேண்டாம் ''செந்நாய்களுக்கு அவற்றின் ஹ்ருதயம் போல்'' ஸ்திரீகளுக்கு யாரிடத்திலும் ஸ்னேஹமில்லை. 38

ஸ்திரீகள் கருணையில்லாதவர்கள், க்ரூரமான ஸ்வபாவமுள்ளவர்கள். பொறுமையுடையவர்கள்; ப்ரியமானதை யுத்தேசித்து ஸாஹஸஞ் செய்பவர்கள்: அற்பவிஷயத்தை யுத்தேசித்தும் விச்வாஸமுள்ள பதியையோ, ப்ராதாவையோ, வதஞ்செய்வார்கள். 39

வ்யபிசாரிணிகளான ஸ்திரீகள் தாம் அறியாதவர்களிடமும் கபடமான விச்வாஸம் வைக்கிறார்கள். புதிது புதிதாகப் புருஷனைத் தேடி இஷ்டம்போல் தொழிலைச் செய்வார்கள். 40

ப்ரபுவாகிய ராஜாவே! நீர் வருஷக்கடைசியில் ஓரிரவு என்னுடன் இருப்பீர்; ஓ நாத! மற்றும் * புத்ரர்களும் பிறப்பார்கள். 41

புரூரவஸ் ராஜன் ஊர்வசி கர்ப்பிணி என்பதையறிந்து நகரம் சென்றான். வருஷக் கடைசியில் மறுபடியும் அவ்விடம் (குருக்ஷேத்ரம்) வந்து வீரனுக்குத்

* ஊர்வசி அப்பொழுது கர்ப்பத்துடனிருப்பதாகக் கொள்ளவும்.

உபலப்ய முதா யுக்த: ஸமுவாஸ தயா நிஶாம் ।
அதைநமுர்வஶீ ப்ராஹ க்ருபணம் விரஹாதுரம் ॥ 43

கந்தர்வாநுபதாவேமாம்ஸ்துப்யம் தாஸ்யந்தி மாமிதி ।
தஸ்ய ஸம்ஸ்துவதஸ்துஷ்டா அக்நிஸ்தாலீம் ததுர்ந்ருப ॥ 44

உர்வஶீம் மந்யமாநஸ்தாம் ஸோ(அ)புத்யத சரந்வநே ।
ஸ்தாலீம் ந்யஸ்ய வநே கத்வா க்ருஹாநாத்யாயதோ நிஶி ॥ 45

த்ரேதாயாம் ஸம்ப்ரவ்ருத்தாயாம் மநஸி த்ரய்யவர்தத ।
ஸ்தாலீஸ்தாநம் கதோ(அ)ஶ்வத்தம் ஶமீகர்பம் விலக்ஷ்ய ஸ: ॥ 46

தேந த்வே அரணீ க்ருத்வா உர்வஶீலோககாம்யயா ॥ 47

உபலப்யேதி ஶீக்ரமேவாகத்ய உக்தா ॥ 42 ॥ 43 ॥ கந்தர்வாநிதி । அக்நேரக்நிஸாத்ய க்ருத்வா த்வம் உர்வஶீம் ப்ராப்ஸ்யஸீதி ஹ்ருதாஶயேந அக்நிஸ்தாலீம் தது: ॥ 44 ॥ உர்வஶீதி । ஸ தாம் ஸ்தாலீமேவோர்வஶீம் மந்யமாந: தயா ஸஹ சரந்வநே விசரந்நேஷோர்வஶீ கிம் அக்நிஸ்தாலீ த்வியமித்யபுத்யத । தத: தாம் ஸ்தாலீம் வநே ஸ்தாபயித்வா க்ருஹாந் கத்வா நிஶி நித்யம் தாமேவாத்யாயத: ॥ 45 ॥ த்ரேதாயாமிதி । தஸ்ய மநஸி த்ரேதாயாம் ப்ரவ்ருத்தாயாம் கர்மபோதகம் வேதத்ரயம் ப்ராதுரபூத் தத: ஸ்தாலீஸ்தாநம் கதஸ்ஸந் தத்ர ஶமீகர்பே ஜாதமஶ்வத்தம் விலக்ஷ்ய அக்நிகாமஸ்ய ஶமீகர்பஸ்ய அக்நிரஸ்தீதி விஶேஷேண லக்ஷயித்வா ॥ 46 ॥ தேநேதி । தேநாஶ்வத்தேந த்வே அரணீ க்ருத்வா அக்நிம் நிர்மமந்தேதி ஶேஷ: ॥ ஶமீகர்பாதக்நிம் மந்த

தாயாகிய ஊர்வசியைக் கண்டு அவளுடன் கூடி ஸந்தோஷமாக இரவில் வஸித்தான்; பிறகு ஊர்வசி தன் பிரிவால் துன்பமுறுபவனும், க்ருபணனுமாகிய ராஜாவைப் பார்த்துச் சொல்லுகிருள். 42—43

ஓ நாத! கந்தர்வர்களைச் சரணமடையவேண்டும் அவர்கள் உமக்கு என்னைக் கொடுப்பார்கள் என்ருள். ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! புரூரவஸ்ராஜன் கந்தர்வர்களை ஸ்தோத்ரம் செய்தான்; அவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்து(1) அக்நிபொருந்திய ஒரு பாத்ரம் கொடுத்தார்கள். 44

அந்த அக்னிஸ்தாலியையே ஊர்வசியாக எண்ணி வனத்தில் ஸஞ்சரித்து வந்தான். பிறகு ஒருநாள் அதை ஸ்தாலி என்றறிந்து, வனத்தில் வைத்து விட்டு க்ருஹம் வந்தான். இரவில் ஊர்வசியை த்யானித்துக் கொண்டிருந்தான். த்ரேதாயுகம் ஆரம்பமானவுடன் இவன் மனதில் வேதமானது தோன்றிற்று. தான் ஏற்கனவே வனத்தில் அக்நி ஸ்தாலியை வைத்தவிடம் சென்று அங்கு வன்னி மரத்தின் மத்தியில் ஓர் அரசமரத்தைப் பார்த்தான். அந்த அரசால் இரண்டு இரணிக்கட்டைகளைக் கற்பித்து ஊர்வசியின் உலகம்போய்ச் சேரவிரும்பி அக்நியைக் கடைந்தான். 45—47

---

(1) இந்த அக்நியால் கர்மங்களைச் செய்து ஊர்வசியை அடையட்டும் என்ற கருத்துடன் அக்நி நிறைந்த பாத்ரம் கொடுக்கப்பட்டதென்றறிக.

ऊर्वशीं मन्त्रतो ध्यायन्नधरारणिमुत्तराम् ।
आत्मानमुभयोर्मध्ये यत्तत्प्रजननं प्रभुः ॥ 48

तस्य निर्मन्थनाज्जातो जातवेदा विभावसुः ।
त्रय्या स विद्यया राज्ञा पुत्रत्वे कल्पितस्त्रिवृत् ॥ 49

तेनायजत यज्ञेशं भगवन्तमधोक्षजम् ।
ऊर्वशीलोकमन्विच्छन् सर्वदेवमयं हरिम् ॥ 50

एक एव पुरा वेदः प्रणवः सर्ववाङ्मयः ।
देवो नारायणो नान्य एकोऽग्निर्वर्ण एव च ॥ 51

श्रीधरीयम्। ततश्च मन्त्रेणोर्वशीमिति। अधरारणिमूर्वशीं ध्यायन्नुत्तरारणिमात्मानं ध्यायन् उभयोर्मध्ये यत्काष्ठं तत्प्रजननं पुत्रं ध्यायन् तममन्थदिति शेषः "ऊर्वश्यसि पुरूरवा असि" इति मन्त्रलिङ्गात्। तस्येति। तस्य तेन कृतान्निर्मन्थनाद्विभावसुरग्निर्जातः कथंभूतः जातं वेदो यस्मात् सः त्रय्या विद्यया विहितेनाधानसंस्कारेण त्रिवृत् आहवनीयादिरूपेण त्रिवृत्सन् राज्ञा पुरूरवसा पुत्रत्वे कल्पितः पुत्रस्य लोकप्रापकत्वात्। ५१। तथाह— तेनेति। ५०। ननु नानावेददेवताप्रवर्तितो ब्राह्मणादीनां वर्णानामेव तद्यजनेन सर्वदेवावाप्तिर्हेतवः कर्मकाण्डः कथं स्यादिति वर्ण्यते तत्राह द्वाभ्याम्— एक इति। पुरा कृतयुगे सर्ववाङ्मयः सर्वासां वाचां बीजभूतः प्रणवः एक एव वेदः देवश्च

கீழிருக்கும் அரணியை மந்திரத்தால் ஊர்வசியாகவும், மேலிருக்கும் அரணியைத் தானுகவும், மத்தியிலுள்ள கட்டையைப் புத்ரனுகவும் த்யானித்துக் கடைந்தான். இவ்விதமே பெரியோர்கள் அறிகிறுர்கள். 48

அதைக் கடைந்தமையால் பொருளை யுண்டாக்கும் அக்னியுண்டாயிற்று. அந்த அக்னியானது மூன்று வேத வித்யையால்(1) மூன்று ரூபமுள்ளதாயிற்று. புரூரவஸ்ராஜன் அந்த அக்னியை (2)ப் புத்ரனுகச் செய்து கொண்டான். 49

அந்த அக்னியால் யக்ஞேச்வரரும், பகவானும், அதோக்ஷஜரும், ஸர்வதேவஸ்வரூபியுமாகிய ஹரியை இந்தப் புரூரவஸ்ராஜன் ஊர்வசியின் உலகத்தை விரும்பிப் பூஜித்தான். 50

க்ருதயுகத்தில் வாக்குகளுக்கெல்லாம் பீஜமாகிய ப்ரணவம் ஒன்று தான் வேதம், நாராயணர் ஒருவரே தெய்வம், மற்றும் யாருமில்லை, அக்னியும் ஒன்று தான். வர்ணம் (ஹம்ஸர்கள்) ஒன்றுதான்.) 51

---

(1) ஆஹவனீயம், தக்ஷிணம், கார்ஹபத்யம் என மூன்று ரூபமாம்.

(2) புத்ரன் புண்யலோக மடையச் செய்வது போல இந்த அக்னியும் பரலோகமடையச் செய்கிறதாம்.

𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 52

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕 𑌏𑌵 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌃 । 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕 𑌏𑌵 𑌹𑌂𑌸𑍋 𑌨𑌾𑌮 ॥௫௧॥ 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌸𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 । 𑌏𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌰𑌜𑌃𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍇𑌤𑌿 ॥௫௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

ஓ பரீக்ஷித்து ராஜனே! த்ரேதாயுகத்தின் ஆதியில்வேதம்மூன்றுவிதமாகப் புரூரவஸ்ஸின் மூலமாக ஏற்பட்டது. அந்தப் புரூரவஸ்ராஜன் அக்நி என்ற ப்ரஜையால் கந்தர்வலோகஞ் சென்றான், 52

14 - வது அத்யாயம்.

முற்றிற்று.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌐𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌵𑌶𑍀𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍𑌷𑌡𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌆𑌯𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌃𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌰𑌯𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍋 𑌜𑌯𑌃 ॥ 1

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ।
𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤 𑌏𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌨𑌯𑍋𑌽𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥ 2

𑌭𑍀𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌹𑍍𑌨𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌂 𑌗𑌣𑍍𑌡𑍂𑌷𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿𑌬𑌤𑍍 ॥ 3

𑌜𑌹𑍍𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑌕𑍋 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌃 ।
𑌕𑍁𑌶𑌨𑌾𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌃 ॥ 4

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌰𑍈𑌲𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇𑌽𑌜𑌨𑌿 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌨𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾 ॥
𑌯𑌥𑌾, 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍋𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

௧ ॥ [illegible]𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑌾𑌹 — 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌏𑌕𑌃 𑌏𑌕𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌅𑌮𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 ॥ ௨ ॥ ௩ ॥ 𑌜𑌹𑍍𑌨𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌜𑌹𑍍𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌜𑌕𑌃 ॥ ௪ ॥ 𑌗𑌾𑌧𑍇𑌃

15-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பரீக்ஷித்துமகாராஜாவே ! ஐளனாகிய புரூரவஸ்ராஜனுக்கு ஊர்வசியின் கர்ப்பத்தினின்று, ஆறு குமாரர்கள் உண்டானார்கள். அவர்கள் ஆயுஸ், ச்ருதாயுஸ், ஸத்யாயுஸ், ரயன், விஜயன், ஜயன் எனப் பெயருடையவர்கள். 1

ச்ருதாயுஸ்க்கு வஸுமான் புத்ரன், ஸத்யாயுஸ்க்கு ச்ருதஞ்ஜயன் குமாரன், ரயனுக்கு ஏகன் மைந்தன், ஜயனுக்கு அமிதன் குமாரன், விஜயனுக்கு பீமன் மைந்தன். பீமனுக்குக் காஞ்சனன் குமாரன், காஞ்சனனுக்கு ஹோத்ரகன் புத்ரன், ஹோத்ரகனுக்கு ஜன்ஹு புத்ரன், இந்த ஜன்ஹுவானவர் கங்கையை வாய்கொப்புளிக்கும் ஜலமாகச் செய்து பானம் செய்தார். 2—3

ஜன்ஹுவுக்கு பூரு புத்ரன், பூருவுக்கு பாலகன் புத்ரன், பாலகனுக்கு அஜகன் மைந்தன், அஜகனுக்குக் குசன் குமாரன், குசனுக்குக்குச் சாம்பன், தூர்த்தரயன், வஸு, குசநாபன் என நான்கு புத்ரர்கள். குசாம்பனிடம் காதி பிறந்தான். 4

தஸ்ய ஸத்யவதீம் கந்யாம் ருசீகோ(அ)யாசத த்விஜ: ।
வரம் விஸத்ருஶம் மத்வா காதிர் பார்கவமப்ரவீத் ॥ 5

ஏகத: ஶ்யாமகர்ணாநாம் ஹயாநாம் சந்த்ரவர்சஸாம் ।
ஸஹஸ்ரம் தீயதாம் ஶுல்கம் கந்யாயா: குஶிகா வயம் ॥ 6

இத்யுக்தஸ்தததபிப்ராயம் ஜ்ஞாத்வா கத்வா ஸ வாருணம் ।
ஆநீய தத்வா தாநஶ்வாநுபயேமே வராநநாம் ॥ 7

ஸ ருஷி: ப்ரார்த்தித: பத்ந்யா ஶ்வஶ்ர்வா சாபத்யகாம்யயா ।
ஶ்ரபயித்வோபயைர்மந்த்ரைஶ்சருவம் ஸ்நாதும் கதோ முநி: ॥ 8

மாத்ராவிஶ்வாமித்ரே ப்ரஹ்மக்ஷத்ரபலப்ராப்திக்ருத்ப்ராயேணாஸ்தே வக்ஷ்யதி
காதேர்வம்ஶஸம்பந்நஹாஸ்தேஜோஜமதக்ந்யாதிநா தத்ர தாவத்பார்கவேண ஸ்வஶ
வம்ஶஸம்பவஸ்ய ருசீகஸ்யோத்பத்திம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தம் வம்ஶாநுவர்ணநம்
வஸிஷ்டாதிகம்ஞாஹ — தஸ்யேதி। விஸத்ருஶம் அநநுரூபம் பார்க்கவம் ருசீகம்॥
5॥ ஏகத இதி। ஏகஸ்மிந்பார்ஶ்வே ஶ்யாமா: கர்ணா யேஷாம் ஸர்வ
ஶிஷ்டம் சந்த்ரவர்ச்சஸ்வம் வர்ச்சோ யேஷாம் நசேதுபிஶிபர்மாத்ருக்தஸ்துலகந்யா
யா: குஶிகா: கௌஶிகாந்வயா: வயம் ॥ 6 ॥ 7 ॥ ஸ இதி। உபயை: மந்த்ரை
ப்ராஹ்மக்ஷத்ரமந்த்ரை: ஶ்ரபயித்வா பக்வம் க்ருத்வா மந்த்ரைரித்யர்த:॥8॥ தா:
இதி। யாவத் ஸ்நாதும் நிர்கத: தாவத் மாதுர்யாயாம் மத்யபுத்ரேஹாயி

காதிராஜனுடைய குமாரியாகிய ஸத்யவதியை ரிசீகர் என்ற ப்ராம்ஹணர் யாசித்தார். காதி மஹாராஜன் மாப்பிள்ளை ப்ராம்ஹணராகி யிருப்பதைப் பார்த்து ப்ருகு வம்சத்திலுண்டான ரிசீகரிடம் சொல்லுகிருர். 5

ஓ முனிவரே! (இரண்டு செவிகளில்) ஒரு செவி ச்யாமளவர்ணமுடையதாயும் மேனியெல்லாம் சந்திரன்போன்ற வெண்மை நிறமுடையதாயுமுள்ள ஆயிரம் குதிரைகளைக் கன்னிகையின் சுல்கமாகக் கொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் குசிகவம்சத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ருன். 6

இதைக் கேட்ட ரிசீகமுனிவர் காதியின் கருத்தை யறிந்து வருணனருகில் சென்ருர்; அவனிடம் யாசித்துக்குதிரைகளை யடைந்து இவ்வரசனிடம்கொடுத்து சிறந்த முகமுடைய ஸத்யவதியை விவாஹம் செய்துகொண்டார். 7

மனைவியாகிய ஸத்யவதியும், மாமியும், புத்ரனை விரும்பி ரிசீகமுனிவரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். முனிவர் * இருவகையான மந்திரங்களால் சருவை ச்ரவணம் செய்து பின்பு ஸ்நானம் செய்யச் சென்ருர். 8

* மனைவிக்கு ப்ரும்ஹதேஜஸ் உள்ள புத்ரனுண்டாகும் மந்திரங்கள்; மாமிக்கு க்ஷத்ரியதேஜஸ் உள்ள புத்ரனுண்டாகும் மந்திரங்கள் என இருவகையாம்.

𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 ।
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌯𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌦𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 9

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌮𑌕𑌾𑌰𑌷𑍀𑌃 ।
𑌘𑍋𑌰𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌧𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 10

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍈𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃 ।
𑌅𑌥 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 11

𑌸𑌾 𑌚𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌵𑌨𑍀 ।
𑌰𑍇𑌣𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌕𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌵𑌾𑌹 𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥ 12

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌋𑌷𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌮𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌯𑌵𑍀𑌯𑌾𑌞𑍍𑌜𑌜𑍍𑌞 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃 ॥ 13

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌦𑌤𑍍 𑌅𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑍍 ॥ ௯ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌘𑍋𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௰ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵 𑌆𑌹 𑌅𑌥 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌘𑍋𑌰𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௧ ॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍀 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨ ॥

மாமியானவள் தன் பெண்ணுகிய ஸத்யவதியை அவளுடைய சரு,ச்ரேஷ்ட மென்றெண்ணி அதைத் தான் புசிக்கக் கேட்டாள். ஸத்யவதி தன் சருவை தாய்க்குக் கொடுத்தாள். தாயின் சருவைத்தான் புசித்தாள். 9

ரிசீகமுனிவர் இதை அறிந்து மனைவியிடம் சொல்லுகிருர். ஓ ஸத்யவதி! நீ கெடுதி செய்தாய், என் புத்ரன் பயங்கரனும், சிக்ஷிப்பவனுமாகப் போகிறுன். உன் ப்ராதா ப்ரும்ஹ ஸ்வரூபமறிந்தவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டனுகப் போகிறுன் 10

ஸத்யவதி இதைக் கேட்டதும் இவ்வாறுண்டாகாம லிருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டாள். ரிசிகர் ஆனுல் புத்ரனுடைய புத்ரன் பயங்கரனுகவும், சிக்ஷிப்பவனுகவுமாகட்டும் என்ருர். அதனுல் ஜமதக்னி பிறந்தார். 11

அந்த ஸத்யவதியும் மிகுந்த புண்யமுள்ளதும், உலகங்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்வதுமாகிய கௌசிக என்னும் நதியாக ஆயினள். ஜமதக்னி முனிவர் ரேணுவின் பெண்ணுகிய ரேணுகையை விவாஹம் செய்துகொண்டார். 12

ரேணுகையிடம் ஜமதக்னிக்கு வஸுமனன் முதலியவர்கள் புத்ரர்களாகப் பிறந்தார்கள். இந்தக் குமாரர்களுக்கு இளையவன் ராமன் என்று ப்ரஸித்தி பெற்றவன். 13

𑌯𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑍈𑌹𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋 𑌯 𑌇𑌮𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑍀𑌂 ॥ 14

𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌭𑌾𑌰𑌮𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌮𑌨𑍀𑌨𑌶𑌤𑍍 ।
𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌵𑍃𑌤𑌮𑌹𑌨𑍍 𑌫𑌲𑍍𑌗𑍁𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌂𑌹𑌸𑌿 ॥ 15

॥ 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌂𑌹𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌭𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌶𑌃 ॥ 16

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌹𑍈𑌹𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 ॥ 17

𑌬𑌾𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌦𑌶𑌶𑌤𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁 ।
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍌𑌜𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌯𑌶𑍋𑌬𑌲𑌮𑍍 ॥ 18

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌃 ॥௧௩॥௧௪॥ 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍀𑌨𑌶𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥ ௧௫ ॥ ௧௬ ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍈𑌹𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌸𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌾𑌹 𑌹𑍈𑌹𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 ॥ ௧௭ ॥ 𑌬𑌾𑌹𑍂𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌲𑍇𑌭𑍇 ॥ ௧௮ ॥ 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋

இந்த ராமன் வாஸுதேவருடைய அம்சமுள்ளவன். ஹேஹய வம்சத்தார்களுக்குக் காலன் என்று கூறுகிறார்கள். இவன் இருபத்தோரு தடவை பூமியில் க்ஷத்ரியர்களற்றுப் போகும்படி செய்தான். 14

பூமிக்குப் பாரமாகியவர்களும், கர்வமுடையவர்களும், ப்ராம்ஹண விச்வாஸமில்லாதவர்களும், ரஜோகுண தமோகுணமயமான நடத்தையுள்ளவர்களுமாகிய க்ஷத்ரியர்கள் செய்த கெடுதி அற்பமாயினும் அவர்களை இந்த ராமன் ஹிம்ஸித்து நாசஞ் செய்தான். 15

பரீக்ஷித்து ராஜா கேட்கிறார்.

மனதை யடக்காத க்ஷத்ரியர்கள் பகவானாகிய ஜமதக்னி ராமனுக்கு என்ன கெடுதி செய்தார்கள்? அடிக்கடி க்ஷத்ரியர்களின் குலமானது ஏன் நஷ்டமாயிற்று? 16

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஹைஹய தேசங்களுக்கு அதிபதியும், க்ஷத்ரிய ச்ரேஷ்டனுமாகிய அர்ஜுனன் விஷ்ணுவின் அம்சாம்சராகிய தத்தாத்ரேயருக்குப் பணிவிடை செய்து பூஜித்து, ஆயிரம் புஜங்கள், சத்ருக்கள் தன்னிடம் அணுகமுடியாத

𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 ।
𑌚𑌚𑌾𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌵𑌨𑍋 𑌯𑌥𑌾 ॥ 19

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌐𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍 𑌰𑍇𑌵𑌾𑌂𑌭𑌸𑌿 𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌕𑌟𑌃 ।
𑌵𑌐𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌰𑍋𑌧 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌜𑌐𑌃 ॥ 20

𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌃𑌸𑌰𑌿𑌜𑍍𑌜𑌲𑌐𑌃 ।
𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌨𑌃 ॥ 21

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 ।
𑌮𑌾𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌪𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ 22

𑌸 𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌨𑍇 ।
𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍁𑌪𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍 ॥ 23

𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃॥௧௯॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌨𑌐𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌰𑍇𑌵𑌾𑌂𑌭𑌸𑌿 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌜𑌲𑍇 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌂॥ ௨௰॥ 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑌿𑌤𑍋𑌜𑌲𑌐𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌿𑌬𑌿𑌰𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌸𑍇𑌹𑍇॥௨௧॥𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍃𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑍋𑌭𑌿𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌰𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌯𑍇𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ ௨௨ ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌵𑌐𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌕𑌦𑍇

தன்மை, கெடுதி யடையாத இந்திரியங்கள், புஷ்டி, ஸ்ரீ, தேஜஸ், வீர்யம், கீர்த்தி வன்மை, யோகேச்ரனுக்குந் தன்மை, அணிமைமுதலிய குணங்களுடைய ஐச்வர்யம் இவைகளை யடைந்தான் (வாயுபோல்) உலகங்களில் தடைபடாத கதி யுடையவனாகி ஸஞ்சரித்தான். 17—19

மதம் மிகுந்தவனும், வைஜயந்தீமாலையை யணிந்தவனுமாகிய கார்த்தவீர்யன் ஸ்திரீரத்னங்களுடன் கூடியவனாகி நர்மதா நதியின் ஜலத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது கைகளால் நதியை அடைத்தான். 20

மேற்கு முகமாகப்ரவஹிக்கும் நதியின் ஜலமானது * ராவணனுடைய வாஸஸ்தானம் மிதக்கும்படி எதிர்த்தது. அதை ராவணன் பார்த்து அவனுடைய அந்த வீர்யத்தைப் பொறுக்கவில்லை. 21

ஸ்திரீகளுக்கு ஸமீபத்தில் விளையாட்டாக ராவணனைக் கார்த்தவீர்யன் க்ரஹித்து, தீய செய்கை செய்து வருபவனாகையால் இவனைக் குரங்குபோல், மாஹிஷ்மதீ நகரில் பிடித்து ஹிம்ஸித்துப் பிறகு விட்டான். 22

இந்த ஹேஹயாதிபதி ஒரு ஸமயம் ஜனங்களில்லாத வனத்தில் வேட்டையாடும்பொழுது தற்செயலாக ஜமதக்னி முனிவரின் ஆச்ரமம் சென்றான். 23

---

* ராவணன் திக்விஜயம் செய்யும்பொழுது மாஹீஷ்மதீநகருக்கு அருகில் நர்மதா நதியில் சிவபூஜை செய்துகொண்டிருந்தான். அந்த ஸமயம் கார்த்தவீர்யனுடைய ஜலக்ரீடை நடந்ததென்றறிக.

தஸ்மை ஸ நரதேவாய முநிரர்ஹணமாஹரத் ।
ஸஸைந்யாமாத்யவாஹாய ஹவிஷ்மத்யா தபோதந: ॥ 24

ஸ வீரஸ்தத்ர தம் த்ருஷ்ட்வா ஆத்மைஶ்வர்யாதிஶாயநம் ।
தந்நாத்ரியதாக்நிஹோத்ர்யாம் ஸாபிலாஷஸ்ஸஹைஹய: ॥ 25

ஹவிர்தாநீம்ருஷேர்தர்பாந்நராந் ஹர்துமசோதயத் ।
தே ச மாஹிஷ்மதீம் நிந்யுஸ்ஸவத்ஸாம் க்ரந்ததீம் பலாத் ॥ 26

அத ராஜநி நிர்யாதே ராம ஆஶ்ரம ஆகத: ।
ஶ்ருத்வா தத்தஸ்ய தௌராத்ம்யம் சுக்ரோதாஹிரிவாஹத: ॥ 27

கோரமாதாய பரஶும் ஸதூணம் வர்ம கார்முகம் ।
அந்வதாவத துர்மர்ஷோ ம்ருகேந்த்ர இவ யூதபம் ॥ 28

த்ருஷ்டிநா ॥ ௨௩ ॥ தஸ்மா இதி । அர்ஹணம் பூஜாத்ரவ்யாதி ஹவிஷ்மத்யா காமதேந்வா ॥ ௨௪ ॥ ஸ இதி । தத் அர்ஹணம் நாத்ரியத தஸ்மிந் ஆத்மைஶ்வர்யம் யதோ அக்நிஹோத்ர்யாம் ஹோமதேந்வாம் ஸாபிலாஷ: ஸஹைஹய: ஹைஹயைஸ்ஸஹ வர்த்தமாந: ॥ ௨௫ ॥ ஹவிர்தாநீமிதி । தர்பாத் அஹங்காராத் ருஷேர்ஹவிர்தாநீம் அக்நிஹோத்ரதேநும் ஹர்த்தும் நராநசோதயத் ॥ ௨௬ ॥ ௨௭ ॥ கோரமிதி । ஸதூணம் கார்முகம் வர்ம சாதாய ॥ ௨௮ ॥ தத இதி । வேணீயவர்த்ய க்ருஷ்ணாஜிநம் கம்பளம்

தவத்தைப் பொருளாகக் கொண்ட ஜமதக்னி முனிவர் ஸேனை, மந்திரிகள் வாஹனம் இவைகளுடைய இந்தக் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்குக்காமதேனுவைக் கொண்டு ஆதித்யம் செய்தார். 24

வீரனாகிய கார்த்தவீர்யன் அப்பொழுது தன்னுடைய ஐச்வர்யத்தை மீறிய ஜமதக்னி முனிவரைப் பார்த்து அக்னி ஹோத்திரத்திற்குபயோகமாகும் காமதேனுவிடம் விருப்பங்கொண்டு ஹைஹயர்களுடன் இந்த முனிவர் செய்த ஆதித்யத்தை ஆதரவு செய்யவில்லை. 25

ரிஷியின் தேனுவை அபஹரிப்பதற்குக் கர்வத்தோடு தன் ப்ருத்யர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். அந்த ப்ருத்யர்கள் கதறுவதும், கன்றுடன் கூடியதுமாகிய தேனுவை மாஹிஷ்மதீ நகருக்கு பலாத்காரமாக க்ரஹித்துச் சென்றார்கள்.

கார்த்தவீர்யன் வெளிப்புறப்பட்ட பின்பு பரசுராமர் தமதாச்ரமம் வந்தார். ஹேஹயாதிபதியின் கெட்ட செய்கையைக் கேட்டு அடிபட்ட ஸர்ப்பம் போல், கோபித்தார். 27

யாவராலும் அணுகமுடியாத பரசுராமர் பயங்கரமான பரசுவையும், அம்புறையுடன் கூடிய தநுஸ்ஸையும், கவசத்தையும், கையிற்கொண்டு ஸிம்ஹமானது யானையைப்போல் பின்றொடர்ந்தார். 28

𑌤𑌮𑌾𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍋𑌜𑌸𑌾
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌧𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌣𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌧𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍 ।
𑌐𑌣𑍇𑌯𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑌰𑍍𑌕𑌧𑌾𑌮𑌭𑌿-
𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌜𑌟𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍 ॥ 29

𑌅𑌚𑍋𑌦𑌯𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌥𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿-
𑌰𑍍𑌗𑌦𑌾𑌸𑌿𑌬𑌾𑌣𑌰𑍍𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑌤𑌘𑍍𑌨𑌿𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌤𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌾-
𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌏𑌕𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑌸𑍂𑌦𑌯𑌤𑍍 ॥ 30

𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌤𑍍𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌧𑍋
𑌮𑌨𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑍌𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌭𑍁𑌜𑍋𑌰𑍁𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾
𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌤𑌸𑍂𑌤𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌃 ॥ 31

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍁𑌧𑌿𑌰𑍌𑌘𑌕𑌰𑍍𑌦𑌮𑍇
𑌰𑌣𑌾𑌜𑌿𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍁𑌠𑌾𑌰𑌸𑌾𑌯𑌕𑍈𑌃 ।

𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ २९ ॥ 𑌅𑌚𑍋𑌦𑌯𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑌥𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌾𑌃 ॥ ३० ॥ 𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌵𑌧𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑌿𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵𑍌𑌜𑍋 𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌊𑌰𑌵𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌹𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑍀𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌪𑍇𑌤𑍁𑌃 ॥

நகரத்தில் ப்ரவேசிக்கும் கார்த்த வீர்யன் தன்னை யுத்தேசித்து வருகிறவரும் ப்ருகுச்ரேஷ்டரும் வில்லையடைந்தவரும், பாணங்களையும் பரசுவையும் ஆயுதங்களையு முடையவரும், மான் தோலையுடுத்தவரும், ஸூர்யன்போன்ற தேஜஸ்வாய்ந்த ஜடைகளுடையவருமாகிய பரசுராமரைப் பார்த்தான். 29

யானை ரதம் குதிரை பதாதி இவைகளாலும் கதை, கத்தி, பாணம், ரிஷ்டி சதக்னி, சக்தி இவைகளாலும் மிகப்பயங்கரமான பதினேழு அக்ஷௌஹிணி ஸேனையை அவ்வரசன் அனுப்பினன். அவைகளை பகவானுகிய பரசுராமர் ஒருவரே வதஞ்செய்தார். 30

ஹிம்ஸையைச் செய்யும் பரசுவையுடையவரும், மனம், வாயு இவைகளைப் போன்ற வேகமுடையவரும், சத்ரு ஸேனையை நாசம் செய்பவருமாகிய இந்தப் பரசுராமர் எந்தந்தவிடத்தில் செல்லுகிறுரோ அங்கங்கு வீரர்கள் வெட்டப்பட்ட கைகளுடனும், தொடைகளுடனும், கழுத்துகளுடனும், அடிபட்ட ஸாரதிகளுடனும், வாஹனங்களுடனும் பூமியில் விழுந்தார்கள். 31

ஹைஹயராஜன் பரசுராமருடைய கண்டரகோடரியாலும் பாணங்களாலும் முறிந்துபோன கவசம் த்வஜம் வில் இவைகளையும் காயமடைந்த தேஹத்

𑌵𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌵𑌜𑌚𑌾𑌪𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂
𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍈𑌹𑌯 𑌆𑌪𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾 ॥ 32

𑌅𑌥𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑌿
𑌰𑍍𑌧𑌨𑍁𑌃𑌷𑍁 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍𑌸 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍇 ।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑌧𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ 33

𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑌚𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌧𑍇𑌽𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾
𑌨𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑌭𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿 ।
𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌠𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌠𑍋𑌰𑌨𑍇𑌮𑌿𑌨𑌾
𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌫𑌣𑌾𑌨𑌿𑌵 ॥ 34

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍋𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌿𑌰𑍇𑌃 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌵𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 ।
𑌹𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ 35

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑍁𑌪𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌵𑍀𑌰𑌹𑌾 ।
𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍 ॥ 36

32॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥33॥ 𑌅𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌧𑌨𑍁𑌃𑌷𑍁 𑌸𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍇 [illegible] 𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃 [illegible] 𑌏𑌕𑍈𑌕𑍇𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌤𑍍 ॥ 34 ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌮𑍃𑌧𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌅𑌚𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦 𑌅𑌹𑍇𑌃 𑌫𑌣𑌾𑌨𑌿𑌵॥ 35॥ 36॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑍍

தையு முடையவர்களாய் ரத்தப்ரவாஹத்தால் சேருகிய யுத்த பூமியில் படுத்துக் கிடக்கும் தன் வீரர்களைப் பார்த்துக் கோபத்துட னெதிர்த்தான். 32

பிறகு கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் ஐந்நூறு விற்களில் ஐந்நூறு கைகளால் ஐந்நூறு பாணங்களை ஒரே ஸமயத்தில் பரசுராமருக்காக அனுஸந்தானம் செய்தான் வில்லேந்தியவர்களுக்குள் சிறந்த பரசுராமர் ஒரே வில்லுடனிருந்து அவ்வளவு பாணங்களையும் ஒரே ஸமயத்தில் பாணங்களால் சேதித்தார். 33

பிறகு கார்த்தவீர்யன் யுத்தத்திற் குபயோகப்படும் மலைகளையும் வ்ருக்ஷங்களையும் தன் கைகளால் க்ரஹித்து மறுபடியும் பரபரப்புடன் எதிர்த்தான். பரசுராமர் தீக்ஷ்ணமான விளிம்புடைய பரசுவால் அவனுடைய பெரிய புஜங்களை யுத்தத்தில் சேதித்தார். 34

வெட்டப்பட்ட கைகளுடைய கார்த்தவீர்யனது. சிரஸை மலையின் சிகரத்தைப்போல் இறக்கினர். அவனுடைய பதினாயிரம் புத்ரர்களும் பிதா மரணமடைந்தவுடன் பயத்தால் ஓடினார்கள். 35

பின்பு பரசுராமர் கன்றுடன் காமதேனுவைத் திருப்பினர். வீரர்களாகிய பகைவர்களை வென்ற பரசுராமர் ஆச்ரமம் வந்து, ச்ரமமடைந்த தேனுவைப் பிதாவிடம் கொடுத்தார். 36

ஸ்வக்ருதம் தத்க்ருதம் ராம: பித்ரே ப்ராத்ருப்ய ஏவ ச |
வர்ணயாமாஸ தச்ச்ருத்வா ஜமதக்நிரபாஷத || 37

ராம ராம மஹாபாஹோ பவாந் பாபமகாரஷீத் |
அவதீந்நரதேவம் யத்ஸர்வதேவமயம் வ்ருதா || 38

வயம் ஹி ப்ராஹ்மணாஸ்தாத க்ஷமயார்ஹணதாம் கதா: |
யயா லோககுருர்தேவ: பாரமேஷ்ட்யமகாத்பதம் || 39

க்ஷமயா ரோசதே லக்ஷ்மீர்ப்ராஹ்மீ ஸௌரீ யதா ப்ரபா |
க்ஷமிணாமாஶு பகவாம்ஸ்துஷ்யதே ஹரிரீஶ்வர: || 40

ராஜ்ஞோ மூர்தாபிஷிக்தஸ்ய வதோ ப்ரஹ்மவதாத்குரு: |
தீர்த்தஸம்ஸேவயா சாம்ஹோ ஜஹ்யங்காச்யுதசேதந: || 41

இதி ஸ்ரீபாகவதே நவமஸ்கந்தே
பஞ்சதஶோத்யாய:.

ஸ்வேதி பித்ரே ப்ராத்ருப்யஶ்ச॥ ௩௭-௩௮॥ வயமிதி। அர்ஹணதாம் பூஜ்யதாம் கதா: ஆகாஸ்ம॥ ௩௯॥ க்ஷமயேதி। ஸௌரீ ஸூர்யஸ்ய ப்ரபேவ ॥ ௪௦ ॥ ராஜ்ஞ இதி। தீர்த்தஸம்ஸேவயா அங்க ஹே அங்க அச்யுதே சேதநா வித்தம் யஸ்ய ஸ: ॥ ௪௧ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் பஞ்சதஶாத்யாயவ்யாக்யா.

பரசுராமர் தாம் செய்ததையும், கார்த்தவீர்யன் செய்ததையும் பிதாவிடத்திலும், ப்ராதாக்களிடத்திலும் வர்ணித்தார். அதைக் கேட்ட ஜமதக்னி சொல்லுகிறார். 37

ஓ ராம! ராம! ஓ மஹா பாகுவே! நீ பாபத்தைச் செய்தாய். ஸர்வ தேவஸ்வரூபியான ராஜாவைக் கோபத்துடன் வதஞ்செய்தாய். 38

நாம் ப்ராம்ஹணர்கள், ஓ வத்ஸ! பொறுமையால் பெருமையடைந்தவர்கள்; பொறுமையால் லோககுருவும், தேவனுமாகி ஈசனைச்சார்ந்த ஸ்தானமடையலாம்.

பொறுமையால் லக்ஷ்மி விளங்குகிருள். ஸூர்யப்ரபைபோல் பொறுமை ப்ராம்ஹணர்களைச் சார்ந்ததாகிறது. ஈச்வரரும் பகவானுமாகிய விஷ்ணு பொறுமையுள்ளோரிடம் விரைவில் ஸந்தோஷமடைகிருர். 40

பட்டாபிஷேகம் பெற்ற அரசனுடைய வதம் ப்ரும்மஹத்தியைவிட மேலானது. ஏ குமார! இந்தப் பாபத்தை நீ விஷ்ணுவிடம் கருத்தைச் செலுத்தித் தீர்த்தங்களை அடைவதாலும் யம நியமங்களாலும் போக்கிக்கொள்வாயாக. 41

15-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍 ॥ 1

𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣𑍁𑌕𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌭𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤 ॥ 2

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌦𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌾 ।
𑌹𑍋𑌮𑌵𑍇𑌲𑌾𑌂 𑌨 𑌸𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 ॥ 3

𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌶𑌾𑌪𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾 ।
𑌆𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 ॥ 4

𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 [illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍇 [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍀𑌷𑌤𑍍 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑍇 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃
[illegible] ॥ 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 [illegible] ॥

16-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ ராஜனே ! பிதாவாகிய ஜமதக்னி முனிவரின் ஆஜ்ஞையைப் பெற்ற பரசுராமர் அவ்வாறே ஒப்புக்கொண்டு ஒரு ஸம்வத்ஸரம் தீர்த்த யாத்ரை செய்துவிட்டு ஆச்ரமம் வந்தார். 1

ஒரு சமயம் ரேணுகை கங்கைக்குச் சென்றாள். அங்கு பத்மமாலை யணிந்த கந்தர்வ ராஜன் ஒருவன் அப்ஸரஸ்திரீகளுடன் விளையாடுவதைப் பார்த்தாள்.

ஜலத்திற்காக நதிக்குச் சென்ற இந்த ரேணுகை விளையாடுகிற கந்தர்வராஜனைப் பார்த்து அந்தச் சித்ரரதனிடம் கொஞ்சம் ஆவல் கொண்டு ஹோமம் செய்யும் ஸமயத்தை மறந்தாள். 3

காலஞ்சென்றதைக் கவனித்து முனிவர் சபிப்பாரோவென்னும் சந்தேகத்துடன் வந்து ஜலபாத்ரத்தை முன்னே வைத்துக் கைகூப்பிக் கொண்டு நின்றாள். 4

𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌘𑍍𑌨𑌤𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌰𑍇 ॥ 5

𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌵𑌧𑍀𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑌮𑌾𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌃 ॥ 6

𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌧𑍇 ॥ 7

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌾𑌯 𑌇𑌵𑌾𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ।
𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌪𑍋𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑌧𑌮𑍍 ॥ 8

𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌧𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌲𑍇𑌭𑌿𑌰𑍇 𑌶𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 9

𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ 5 ॥ 𑌰𑌾𑌮 𑌇𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌧𑍇 𑌸𑌂𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍁 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚। 𑌨𑌵𑌿𑌜𑍀𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 6 ॥ 7 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥ 8 ॥ 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌧𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁

ஜமதக்னி முனிவர் மனைவியின் பிழையை யறிந்து மிகக் கோபங்கொண்டு, "குமாரர்களே! பாவியாகிய இவளைக் கொல்லுங்கள்" என்றார். குமாரர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை. 5

தந்தையாகிய ஜமதக்னி பாசுராமரைப் பார்த்து ப்ராதாக்களுடன் தம் பத்னியைக் கொல்லும்படி ஆஜ்ஞை செய்தார். முனிவரின் தவத்தினுடையவும், சமாதியினுடையவும் மஹிமையை நன்றாய் அறிந்த பரசுராமர் தாயையும் ப்ராதாக்களையும் வதஞ்செய்தார். 6

ஸத்யவதியின் குமாரராகிய ரிஷியானவர் அன்பு கூர்ந்து "வேண்டிய வரனைக் கேட்டுக்கொள்" என்று பரசுராமருக்குச் சொன்னார். பரசுராமர் மரணமடைந்தவர்கள் ப்ராணனை யடைய வேண்டு மென்றும் வதமடைந்த விவரம் அவர்களுக்கு நினைவில்லாமலிருக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

மரணமடைந்தவர்கள் க்ஷேமத்துடன் நித்திரை தெளிந்த பின்பு எழுந்திருப்பதுபோல் விரைவாக எழுந்தார்கள். பரசுராமர் பிதாவின் தவத்தின் வீர்யத்தை அறிந்தவர். அதனால் ஸுஹ்ருத்துக்களை வதஞ்செய்தார். 8

ஓ ராஜனே! கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுடைய குமாரர்கள் தங்களுடைய பிதா வதமடைந்ததை யெண்ணிப் பரசுராமருடைய வீர்யத்தால் அவமதிப் படைந்து எவ்விடத்திலும் நன்மையடைய வில்லை. 9

एकदाश्रमतो रामे सभ्रातरि वनं गते ।
वैरं सिषाधयिषवो लब्धच्छिद्रा उपागमन् ॥ 10

दृष्ट्वाग्न्यागार आसीनमावेशितधियं मुनिम् ।
भगवत्युत्तमश्लोके जघ्नुस्ते पापनिश्चयाः ॥ 11

याच्यमानाः कृपणया राममात्रातिदारुणाः ।
प्रसह्य शिर उत्कृत्य निन्युस्ते क्षत्रबन्धवः ॥ 12

रेणुका दुःखशोकार्ता निघ्नन्त्यात्मानमात्मना ।
राम रामेति तातेति विचुक्रोशोच्चकैः सती ॥ 13

तदुपश्रुत्य दूरस्था हा रामेत्यार्तवत्स्वनम् ।
त्वरयाश्रममासाद्य ददृशुः पितरं हतम् ॥ 14

ते दुःखरोषामर्षार्तिशोकवेगविमोहिताः ।
हा तात साधो धर्मिष्ठ त्यक्त्वास्मान्स्वर्गतो भवान् ॥ 15

आह येऽर्जुनस्य सुता इत्यादिना ॥ ९ ॥ दृष्ट्वेति । भगवत्यावेशिता धीर्येन तम् ॥ ११ ॥ १४ ॥ तदिति । दुःखादीनां वेगेन विमोहिताः ॥ १५ ॥

ஒருசமயம் சகோதரர்களுடன் பரசுராமர் ஆச்ரமத்தினின்று வனம் சென்றார். அப்பொழுது விரோதத்தை சாதித்துக்கொள்ள விரும்பிய ஹைஹய குமாரர்கள் ஆச்ரமம் வந்தார்கள். 10

கெட்ட தீர்மானங்கொண்ட கார்த்தவீர்யனுடைய குமாரர்கள் அக்நி ஹோத்ரசாலையில் இருப்பவரும் உத்தமச்லோகராகிய பகவானிடம் மனம்செலுத்தியவருமாகிய ஜமதக்னி முனிவரைப் பார்த்து அவரை ஹிம்ஸித்தார்கள். 11

தீனையும் பரசுராமர் மாதாவுமாகிய ரேணுகை இவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டாள். அதமர்களாகிய அந்த க்ஷத்திரியர்கள் அப்படியுங் கேளாமல் முனிவரின் சிரஸை வலிதில் அறுத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். 12

பதிவ்ரதையாகிய ரேணுகை துக்கத்தாலும், சோகத்தாலும் துன்பமடைந்து தானே தன் தேஹத்தில் அடித்துக்கொண்டு "ஆ ராம ! ராம ! வத்ஸ ! விரைவில்வா" என்று பெருங்குரலுடன் கதறினாள். 13

ஆ ராம ! என்ற தீனமான குரலை வெகு தூரத்திலிருந்த அவர்கள் கேட்டு விரைவில் ஆச்ரமம் வந்து மரணமடைந்த பிதாவைக் கண்டார்கள். 14

அவர்கள் துக்கம், கோபம், பொறுமை மிகுந்த சோகம் இவைகளின் வேகத்தால் மயக்கமடைந்து 'ஆபிதாவே ! ஸாதுவே ! தர்மிஷ்ட ! எங்களை விட்டு நீர் ஸ்வர்க்கம் சென்றீரே' என்று கதறினர்கள், 15

𑌵𑌿𑌲𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌮𑌨𑍋 𑌦𑌧𑍇 । 16

𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍍𑌨𑌵𑌿𑌹𑌤𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌭𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌗𑌿𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ 17

𑌤𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌮𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾𑌮𑍍 ।
𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 ॥ 18

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌃𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑍋𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌵 ॥ 19

𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌰 𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌯𑌜𑌨𑍍𑌮𑌖𑍈𑌃 ॥ 20

𑌦𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌂 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ।
𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍀𑌂 𑌵𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ 21

𑌟𑍀॥ 𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌘𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌸 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌹𑌿𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 ॥௧௭॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌂 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇। [illegible] 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌧𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥௧௮॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌃 𑌰𑍇𑌣𑍁𑌕𑌯𑌾 𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌵𑌾𑌰𑌮𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌡𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 [illegible]

பரசுராமர் இவ்வாறு ப்ரலாபித்துப் பிதாவின் தேஹத்தை ப்ராதாக்களிடம் ஒப்புவித்துவிட்டுப் பரசு என்ற ஆயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு க்ஷத்ரியர்களை அழிக்க மனம் செலுத்தினர். 16

ஓ ராஜனே! பரசுராமர் ப்ரம்மஹத்தி செய்தவர்களால் ஸ்ரீயை இழந்த மாஹிஷ்பதீ நகரம் சென்று அதன் நடுவே, அவர்களின் சிரஸ்களை வெட்டிப் பெரும் பர்வதம் போலக் குவித்தார். 17

அவர்களின் ரத்தத்தால் ப்ராம்ஹண பக்தியில்லாதவர்களுக்கு பயத்தைக் கொடுக்கும் பயங்கரமான நதியையும் ஏற்படுத்தினர். ப்ரபுவாகிய பரசுராமர், பிதுர்வதத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு க்ஷத்ரியர்கள் கெடுதிசெய்தமையால் இருபத்தோரு தடவை பூமியில் க்ஷத்திரியர்களற்றுப்போகும்படி செய்து ஸ்யமந்தபஞ்சகத்தில் ரத்த ஜலம் நிறைந்த ஒன்பது மடுக்களை ஏற்படுத்தினர். 20

யாகத்தில் பிதாவின் சிரஸை எடுத்துச் சரீரத்துடன் சேர்த்து ஸர்வ தேவ ஸ்வரூபியும், மகாத்மாவுமாகிய பகவானை யாகங்களால் பூஜித்தார். 20

ஹோதாவுக்குக் கீழ் திசையையும், ப்ரும்ஹாவுக்குத் தென்றிசையையும், அத்வர்யுவுக்கு மேற்றிசையையும், உத்காதாவுக்கு வடதிசையையும் கொடுத்தார்.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾𑌯 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌦𑌸𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 22

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌭𑍃𑌥𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑍂𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃 ।
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑍇𑌜𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ 23

𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 24

𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌆𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍 ॥ 25

𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌧𑍀𑌃 ।
𑌉𑌪𑌗𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌚𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌚𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 ॥ 26

𑌏𑌵𑌂 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌵𑍋𑌽𑌹𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥ 27

𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௧ ॥ ௨௨ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑌭𑍂𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௫ ॥ ௨௬ ॥

மற்றுமுள்ள ரித்விக்குகளுக்கு (அக்னி திக் முதலிய) அவாந்தர திசைகளையும், கச்யபருக்கு மத்திம தேசத்தையும், உபத்ரஷ்டாவுக்குஆர்யாவர்த்தப்ரதேசத்தையும், ஸதஸ்யர்களுக்கு மற்றுமுள்ள ப்ரதேசங்களையும் கொடுத்தார். 22

பிறகு ப்ரம்ஹ நதியாகிய ஸரஸ்வதியில் அவப்ருதஸ்னனம் செய்து பாபங்கள் ஒழியப்பெற்று மேகமில்லாத ஆகாயத்தில் ஸுர்யன் போல் விளங்கினர் 23

ஜமதக்னி முனிவர் அறிவை லக்ஷணமாக உடைய தம்தேஹத்தை அடைந்து பரசுராமரால் பூஜிக்கப்பட்டு ரிஷிகளின் மண்டலத்தில் ஏழாவது ரிஷியாயினர். 24

ஓ ராஜனே! தாமரைக் கண்ணனுகிய பகவான் பரசுராமரும் வரப்போகிற மன்வந்தரத்தில் .(1) வேதத்தை விஸ்தாரப் படுத்தப் போகிறார். 25

சிக்ஷிப்பதை விட்டவரும், அடங்கிய புத்தியுடையவரும், ஸித்தர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும், சாரணர்களாலும் கானம் செய்யப்படும் சரிதமுடையவருமாக அந்தப் பரசுராமர் மஹேந்திர பர்வதத்தில் இப்போதும் விளங்குகிறார். 26

ஸர்வஸ்வரூபியும், ஈச்வரரும், பகவானுமாகிய விஷ்ணு ப்ருகு பரம்பரையில் அவதாரம் செய்து பூமிக்குப் பாரமாகவிருந்த அநேக அரசர்களை வதஞ் செய்தார். 27

---

(1) ஸப்த ரிஷிகளுக்குள் ஒருவராகப் போகிறார் என்பதாம்

𑌗𑌾𑌧𑍇𑌰𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 |
𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌯𑍋 𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑌮𑍍 ‖ 28

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌏𑌕𑌶𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪 |
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍁𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾 𑌮𑌧𑍁𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸 𑌏𑌵 𑌤𑍇 ‖ 29

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌨𑌃𑌶𑍇𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 |
𑌆𑌜𑍀𑌗𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌏𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ‖ 30

[illegible]

காதிராஜனிடம் ஜ்வலிக்கும் அக்நி போல் மிகுந்த தேஜஸ் வாய்ந்த விச்வாமித்ரர் பிறந்தார். இவர் தவத்தால் க்ஷத்ரியத் தன்மையை விட்டு ப்ரம்ஹதேஜஸ் அடைந்தார். 28

ஓ ராஜனே! விச்வாமித்ரருக்கு நூற்றொரு புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். மத்தியில்தோன்றியவன்புத்ரன் மதுச்சந்தஸ் என்றபெயருடையவன். அந்தப் புத்ரர்கள் மதுச்சந்தஸ்கள் எனப்படுகிறார்கள். 29

கௌசிகர் அஜீகர்த்தருடைய குமாரனும், ப்ருகு பரம்பரையில் உதித்தவனும், தேவராதன் என்ற ப்ரஸித்தி பெற்றவனுமாகிய சுனச்சேபனைப் புத்ரனாகக் கொண்டு தம் குமாரர்களைப் பார்த்து இந்தச் சுனச்சேபனை மூத்தவனாகக் கொள்ளுங்கள் என்றார். 30

𑌯𑍋 𑌵𑍈 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌖𑍇 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑍇 𑌪𑌾𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 31
𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑌨𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌾𑌪𑌸𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌫𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥ 32
𑌯𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 𑌨 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌅𑌶𑌪𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌭𑌵𑌤 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ 33
𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌧𑍁𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌯𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ 34
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚𑍋 𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮 𑌹𑌿 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌵𑍀𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥 ।

𑌪𑌶𑍁𑌵𑌤𑍍 ॥௩௧॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌷𑍁 [illegible] 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌵𑌂𑌶𑌜𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 ॥௩௨॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌨 𑌮𑍇𑌨𑌿𑌰𑍇 [illegible] 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥௩௩॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥௩௪॥ 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌶𑌂 ॥ ‘𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌕𑌤𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑍇𑌫𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 । [illegible] 𑌸𑍍𑌮 𑌹𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌵𑍀𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌥 [illegible]

இந்தச் சுனச்சேபன் ஹரிச்சந்திர ராஜனுடைய யாகத்தில் புருஷப் பசுவாக க்ரயப்பட்டு ப்ரஜாபதி முதலிய தேவர்களை ஸ்துதிசெய்து பாசபந்தத்தினின்று விடுதலை யடைந்தான். 31.

ப்ருகுவம்சத்தில் ஜனித்த சுனச்சேபனைத் தேவர்கள் யாகத்தில் காதிவம்சத்தார்களிடம் கொடுத்தார்கள்: அதனால் தேவராதன் என்று பிரஸித்தியடைந்தான். 32

மூத்தவர்களாகிய மதுச்சந்தஸ்கள் இதை நன்மையாக நினைக்கவில்லை. விச்வாமித்ர முனிவர் கோபங்கொண்டு “ஒ துஷ்டர்களே! நீங்கள் ம்லேச்சர்களாகக் கடவீர்கள்” என்று சாபங்கொடுத்தார். 33

(மத்தியில் பிறந்த) மதுச்சந்தஸ் என்பவன் (தனக்குப் பின்பிறந்த) ஐம்பது ப்ராதாக்களுடன் கௌசிகரிடம் கூறுகிறான், நீங்கள் எங்களுக்குக் கட்டளையிடும் கார்யத்தில் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்றான். மூத்தவனாகிய சுனச்சேபனை மந்திரஞ்ஞான முள்ளவனாகச் செய்தார்கள். மதுச்சந்தஸ் முதலிய ப்ராதாக்கள் சுனச்சேபனைப் பார்த்து நாங்கள் உம்மைச் சார்ந்திருக்கிறோம் என்றார்கள். விச்வாமித்ரர் புத்ரர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். நீங்கள் என் பெரு

யெ ஊநம் ஜெஷ்டம் ம்ருஹ்ணெர வீரவந்தஸ்ஸுதாம்ஸ்ஸு தாழு ‖ 35

ஏஷ வ: குஶிகா வீரோ தெவராதஸ்தமந்வித ।
அந்யெ சாஷ்டகஹாரீதஜயக்ரதுமதாதய: ‖ 36

ஏவம் குஶிகமொத்ரம் தவிஶ்வாமித்ரை: ப்ருதவ்விதம் ।
ப்ரவராந்தராவந்நம் தத்தி ஹெவம் ப்ரகல்பிதம் ‖ 37

இதி ஸ்ரீமத்பாகவதெ நவமஸ்கந்தெ
ஷொட்ஶொத்யாய:.

நூவதஸ்ஸுஷோ நாஷ்ணம் தத்: ஸோம்வீரவந்தம்வா ந்ருதவந்தம் ஸுதஸுதவந்தஜம்தும் ஸ்ஸ: ‖ 35 ‖ ஏஷ இதி । ஹெ குஶிகா: ஏஷ தெவராத: வொயாஷ்டீய: குஶிகஏவபத: வீர:ஸ்வ ந்ரு: தமநமந்வித அநுமவத அந்யெவாஷ்டகாஷ்யஸ்ஸஹஸுஷ்மாதுஸ்ஸு ‖ 36 ‖ உவஸம்ஹரதி । ஏவமிதி ‖ ஏகெஶவா: ஏகெஅநுக்ருஹீதா: அந்யெஷ்வாந்ருகெவநவீக்ருத இதெவம் குஶிகமொத்ரம் வ்யமதியா நாநாப்ரகாரம்ஜாதம் தத்ப்ரவராந்தரவநம் ப்ரவரம் ஹியஸாக் ஏவம் தெவராதஜெஷ்டெவநதஸ் ப்ரகல்பிதம் ‖ 37 ‖

இதிஹவாயஸுதீவிகாயாம் ஷொட்ஶாத்யாயவ்யாவ்யா.

மையை அநுக்ரஹித்து என்னைச் சிறந்த பிள்ளைகளைப் பெற்றவனாகச் செய்தீர்கள். ஆகையால் சிறந்த புத்ரர்களை நீங்கள் அடைவீர்கள் என்றார். 34—35

ஓ கௌசிகர்களே! வீரனாகிய இந்தச் சுனச்சேபன் தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்டவன். இவனை நீங்கள் சார்ந்திருக்கவேண்டும் என்றார். இந்த விச்வாமித்ரருக்கு மற்றும் அஷ்டகன், ஹாரீதன், ஜயந்தன், ஸுமதன் முதலிய புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். 36

விச்வாமித்ரரைச் சார்ந்தவர்களால் கௌசிக பரம்பரையானது இவ்விதம் வெவ்வேறு விதமாயிற்று; வேறு ப்ராவரத்தை யடைந்தது. இவ்வாறு அந்தப் பரம்பரை ஏற்பட்டது. 37

16-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌹𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌜𑍀𑌰𑌂𑌭𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 1

𑌅𑌨𑍇𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 2

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌶𑍋 𑌗𑍃𑌤𑍍𑌸𑌮𑌦 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌤𑍍𑌸𑌮𑌦𑌾𑌦𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌶𑍁𑌨𑌕𑌃 𑌶𑍌𑌨𑌕𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ॥ 3

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌮𑌃𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌰𑍍𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌮𑌸 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 ॥ 4

𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌕𑌃 ।
𑌸𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍀𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂 ॥
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍇 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯𑍁𑌷𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌰𑌂𑌭𑌰𑌜𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨𑍋𑌭𑌿𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌯𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌵𑌣𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑌿𑌤𑌤 𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌃𑌪𑍁𑌰𑍂𑌰𑌵𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑌾𑌹 ॥ 𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌹𑍁𑌷𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 ॥𑌧॥ 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌮𑌸𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 ॥𑌚॥ 𑌧𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌏𑌵 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌯

17-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீ சுகர் கூறுகிறார்.

புரூரவஸுக்குப் புத்ரனாகிய ஆயுஸுக்கு நகுஷன், க்ஷத்ரவ்ருத்தன் ரஜி, ரம்பன், அனேனஸ் என்று நான்கு புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். ஓ ராஜ ச்ரேஷ்ட! க்ஷத்ரவ்ருத்தனுடைய வம்சத்தைக் கேள். க்ஷத்ரவ்ருத்தனுடைய குமாரனாகிய ஸுஹோத்ரனுக்கு காச்யன், குசன், க்ருத்ஸ்னமதன் என்ற மூன்று குமாரர்களுண்டானார்கள். க்ருத்ஸ்னமதரிடம் சுனகன் பிறந்தான், சுனகனுக்கு சௌனகர் பிறந்தார். அந்த சௌனகர் பஹ்வ்ருசர்களுக்குள் சிறந்தவர், முனிவருமாகியவர். 1—3

காச்யருக்குக் காசி குமாரன், காசிக்கு ராஷ்ட்ரன் குமாரன், அந்த ராஷ்ட்ரன் தீர்க்கதபஸுக்குப் பிதா, தீர்க்கதபஸ்ஸிடம் தன் வந்தரி பிறந்தார், அந்த தன் வந்தரி ஆயுர்வேதத்தை வெளியிட்டவர்; யாகத்தில் பாகமுடையவர்; வாஸு

यज्ञभुग्वासुदेवांशः स्मृतमात्रार्तिनाशनः ।
तत्पुत्रः केतुमानस्य जज्ञे भीमरथस्ततः ॥ 5

दिवोदासो द्युमांस्तस्मात्प्रतर्दन इति स्मृतः ।
स एव शत्रुजिद्वत्स ऋतध्वज इतीरितः ॥ 6

तथा कुवलयाश्वेति प्रोक्तोऽलर्कादयस्ततः ।
षष्टिं वर्षसहस्राणि षष्टिं वर्षशतानि च ॥ 7

नालर्कादपरो राजा बुभुजे मेदिनीं युवा ।
अलर्कात्सन्ततिस्तस्मात्सुनीथोऽथ सुकेतनः ॥ 8

धर्मकेतुः सुतस्तस्मात्सत्यकेतुरजायत ।
धृष्टकेतुः सुतस्तस्य सुकुमारः क्षितीश्वरः ॥ 9

वीतिहोत्रोऽस्य भर्गोऽतो भार्गभूमिरभून्नृप ।
इतीमे काशयो भूपाः क्षत्रवृद्धान्वयायिनः ॥ 10

टीकायां ॥५॥६॥ तथेति । ततः प्रतर्दनात् कुवलयाश्वात् अलर्कादयः ॥७॥ नेति। सन्ततिः सन्नतिसंज्ञः॥८॥ धर्मेति । सत्यकेतोः धृष्टकेतुः तस्मात्सुकुमारः॥९॥ वीतिहोत्र इति। तस्मात्सुकुमारात् वीतिहोत्रः तस्य भर्गः अतो भर्गात् भार्गभूमिः काशयः काशे

தேவருடைய அம்சமுள்ளவர்; நினைத்தவளவில் துன்பத்தைப் போக்குகிறவர்; இந்த தன்வந்தரிக்குப் புத்ரன்கேதுமான், கேதுமானுக்கு பீமரதன் பிறந்தான். பீமரதனிடம் திவோதாஸன் பிறந்தான். திவோதாஸனிடம் த்யுமான் உண்டானான். இந்த த்யுமான் என்பவனே ப்ரதர்த்தனன், சத்ருஜித், வத்ஸன், ருதத்வஜன், குவலயாச்வன்எனப்படுகிறான். இந்த த்யுமானிடம் அளர்க்கன் முதலியவர்கள் பிறந்தார்கள். இந்த அளர்க்கனைத்தவிர மற்ற அரசனெவனும் யௌவனப் பருவமடைந்து அறுபத்தாறுயிரம் வருஷம் வரை பூமியை அனுபவித்ததில்லை. அளர்க்கனிடம் ஸன்னதி பிறந்தான். ஸன்னதியிடம் ஸுநீதன் பிறந்தான். ஸுநீதனுக்கு ஸுகேதனன் உண்டானான். 4—8

ஸுகேதனனுக்கு தர்மகேது குமாரன்; தர்மகேதுவுக்கு ஸத்யகேது பிறந்தான்; ஸத்யகேதுவுக்கு த்ருஷ்டகேது புத்ரன், த்ருஷ்டகேதுவுக்குப் புத்ரன் ஸுகுமாரன், இவன் பூமிக்கு ஈசன். 9

ஸுகுமாரனுக்கு வீதிஹோத்ரன் புத்ரன்; வீதி ஹோத்ரனுக்கு பர்க்கன் குமாரன், பர்க்கனுக்கு பார்க்கபூமி புத்ரன், ஓ ராஜனே ! இவர்கள் காசி வம்சத்தைச் சார்ந்த அரசர்கள்; க்ஷத்ரவ்ருத்தனுடைய பாரம்பரையை அடைந்தவர்கள். 10

𑌰𑌂𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌭𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌗𑌂𑌭𑍀𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌵𑌂𑌶𑌮𑌨𑍇𑌨𑌸𑌃 ॥ 11
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌕𑍁𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃 ।
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌜𑌾 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 12
𑌰𑌜𑍇𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤𑍌𑌜𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑌦𑌾𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ 13
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌰𑌜𑍇𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑌿𑌶𑌂𑌕𑌿𑌤𑌃 ॥ 14
𑌪𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌯𑌾𑌚𑌮𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌨𑍋 𑌦𑌦𑍁𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌦𑍁𑌃 ॥ 15
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌹𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌬𑌲𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑌨𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌜𑍇𑌃 ।
𑌅𑌵𑌧𑍀𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌵𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ 16

[illegible] ॥௧௧॥ 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌚𑍇𑌰𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌜𑌾 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌯𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨ ॥ 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌰𑌜𑍇𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥௧௩॥௧௪॥ 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 [illegible] 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑌾𑌪𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 [illegible]

ரம்பனுக்கு ரபஸன் குமாரன், ரபஸனிடம் கம்பீரன் பிறந்தான். இந்த கம்பீரனுடைய க்ஷேத்ரத்தில் ப்ராம்ஹண பரம்பரை உண்டாயிற்று; அனேனஸ்ஸின் வம்சத்தைக் கேள். 11

அனேனஸ்ஸிடம் சுத்தன் பிறந்தான், சுத்தனிடம் சுசி உண்டானான், சுசி என்பவன் த்ரிககுத், ப்ருஹ்மஸாரதி என்ற பெயரடைந்தவன்; சுசியிடம் சாந்தரஜஸ் பிறந்தான்; சாந்தரஜஸ் க்ருதாத்தன்; ஆத்மஞானம் பெற்றவன். 12

ரஜிக்கு ஐந்நூறு புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் கணக்கற்ற தேஜஸ் உள்ளவர்கள். தேவர்கள் ரஜியைக் கேட்டுக்கொள்ள ரஜி தைத்யர்களை வதஞ் செய்து இந்திரனுக்கு ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுத்தான். 13

இந்திரன் ப்ரஹ்லாதனிடம் ஸந்தேஹங்கொண்டு ரஜியின் பாதங்களை க்ரஹித்து ராஜ்யத்தை ரஜியிடம் கொடுத்து தானும் அடைக்கலம் புகுந்தான். 14

ரஜி காலஞ்சென்ற பின்பு தேவேந்திரன் ரஜியின் குமாரர்களிடம் ஸ்வர்க்கத்தைக் கேட்டான். அவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தைக் கொடுக்கவில்லை. யாகத்தில் பாகங்களையும் க்ரஹித்தார்கள். 5

ப்ருஹஸ்பதி (ஆபிசார க்ரமமாக) அக்கியில் ஹோமம் செய்யும்பொழுது இந்திரன் ரஜியின் புத்ரர்களை வழிதவறியவர்களாகச் செய்தான். அதனால் ஒருவரும் மீதியில்லாமற் போயினர். 16

குஶாத் ப்ரீதி: க்ஷாத்ரவ்ருத்தாத் ஸஞ்ஜயஸ்தத்ஸுதோ ஜய: |
தத: க்ருத: க்ருதஸ்யாபி ஜஜ்ஞே ஹர்யத்வநோ ந்ருப: ‖ 17

ஸஹதேவஸ்ததோ பீமோ ஜயஸேநஸ்து தத்ஸுத: |
ஸங்க்ருதிஸ்தஸ்ய ச ஜய: க்ஷத்ரதர்மா மஹாரத: ‖ 18
க்ஷத்ரவ்ருத்தாந்வயா பூபா இமே ஶ்ருண்வத நாஹுஷாத் ‖ 19

இதி ஸ்ரீ பாகவதே நவமஸ்கந்தே
ஸப்ததஶோऽத்யாய:.

ஸதி ‖ ௧௬ ‖ குஶாதிதி | க்ஷாத்ரவ்ருத்தாத் க்ஷத்ரவ்ருத்தபௌத்ராத் ப்ரீதே: ப்ரீதே: ஸஞ்ஜய: ‖ ௧௭ ‖ ௧௯ ‖

இதி பாவார்ததீபிகாயாம் ஸப்ததஶோऽத்யாயவ்யாக்யா.

க்ஷத்ரவ்ருத்தனுடைய பௌத்ரனாகிய குசனிடம் ப்ரீதி பிறந்தான். ப்ரீதியிடம் ஸஞ்ஜயன் உண்டானான், ஸஞ்ஜயனுக்கு ஜயன் புத்ரன், ஜயனுக்கு க்ருதன் குமாரன், க்ருதனுக்கு ஹர்யத்வனன் பிறந்தான். 17

ஹர்யத்வனனிடம் ஸஹதேவன் பிறந்தான். ஸஹதேவனுக்கு பீமன் புத்ரன், பீமனுக்கு ஜயத்ஸேனன் மைந்தன், ஜயத்ஸேனனுக்கு ஸம்க்ருதி குமாரன், ஸம்க்ருதிக்கு ஜயன் மைந்தன், ஜயன் க்ஷத்ரிய தர்மமுள்ளவன், மஹாரதன், இவர்கள் க்ஷத்ரவ்ருத்தனுடைய வம்சத்தைச் சார்ந்த அரசர்கள். நகுஷனைச் சார்ந்தவர்களைப் பற்றிக்கூறுகின்றேன் கேட்கவேண்டும். 18—19

17-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌯𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌷𑌡𑌿𑌮𑍇 𑌨𑌹𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 ॥ 1

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 2

𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇𑌽𑌜𑌗𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ 3

𑌚𑌤𑌸𑍃𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑌦𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌸𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌦𑌾𑌰𑍋 𑌜𑍁𑌗𑍋𑌪𑍋𑌰𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌃 ॥ 4

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌯𑌯𑌾𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌜𑍍𑌜𑌰𑌂 ॥
𑌯𑌥𑌾, 𑌶𑍁𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌹𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥
𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 ॥

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌂 𑌅𑌨𑌯𑌪𑍁𑌰𑌾𑌵𑌹𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾𑌹 𑌯𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿॥२॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍀𑌤𑌿। 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃॥३॥ 𑌚𑌤𑌸𑍃𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿। 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌸𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌉𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷

---

18 - வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

நகுஷராஜனுக்கு யதி, யயாதி, ஸம்யாதி, ஆயாதி, வியதி, க்ருதி இவ்வாறு வரும் ''தேஹமுடையவனுக்கு இந்திரியங்கள்போல்'' புத்ரர்களாகப் பிறந்தார்கள். 1

யதியானவன் பிதாகொடுத்த ராஜ்யத்தை, அது கெடுதியுடையது என்றறிந்தவனுகையால் விரும்பவில்லை. அந்த ராஜ்யத்தில் புகுந்த புருஷன் தன்னை அறிவதில்லை யல்லவா? 2

இந்த்ராணியை ஆக்ரமித்தமையால் வேதியர்கள் (அகஸ்த்யர் முதலியோர்) பிதாவாகிய நகுஷனை ஸ்தானத்தினின்று நழுவும்படி செய்தார்கள். அதனுல் நகுஷன் பாம்பாக ஆயினன். யயாதி அரசனுனன். 3

இளைய ப்ராதாக்களை ப்ராதாவாகிய யயாதி நான்கு திசைகளிலுமிருக்கக் கட்டளையிட்டான்; வ்ருஷபர்வா, சுக்ரன் இவர்களின் கன்னிகைகளை விவாஹம் செய்துகொண்டு பூமியை ரக்ஷித்தான். 4

॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌕𑌃 ॥ 5

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌏𑌕𑌦𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾 ।
𑌸𑌖𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 ॥ 6

𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑍇 ।
𑌵𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑍍𑌕𑌲𑌗𑍀𑌤𑌾𑌲𑌿𑌨𑌲𑌿𑌨𑍀𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑍇𑌽𑌬𑌲𑌾 ॥ 7

𑌤𑌾 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌮𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌃 ।
𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌕𑍂𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌹𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍀𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌃 ॥ 8

𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌂 𑌸𑌹 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌹𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌸𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌧𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 9

𑌪𑌪𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 ॥४॥५॥ 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌤𑌾 𑌦𑍋𑌷𑌃
𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹
𑌤𑌦𑍍𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌚
𑌸𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌚𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥६॥ 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌕𑌲𑌗𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌲𑌪𑍋
𑌪𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌲𑌿𑌨𑍀𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌬𑌲𑌾 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 ॥
७॥ 𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑌾 ॥८॥९॥ 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 ।

ராஜா கேட்கிறர்.

பகவானுகிய சுக்ரர் ப்ரும்ஹர்ஷி; நகுஷன் குமாரனுகிய யயாதி க்ஷத்ரிய பந்து, க்ஷத்ரியனுக்கும் வேதியனுக்கும் ப்ரதிலோபமான விவாஹம் எவ்விதம் ஏற்பட்டது? 5

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறர்.

ஒரு ஸமயம் அஸுர ராஜன் கன்னிகையும், காந்தியுடைபவளுமாகிய சர்மிஷ்டை என்ற ஸ்திரீயானவள், ஆயிரம் ஸகிகளுடனும், சுக்ரன் குமாரியாகிய தேவயானியுடனும், புஷ்பித்த மரங்களடர்ந்ததும், இனிமையான கானமுடைய வண்டுக் கூட்டமுள்ள தாமரை ஓடைகளின் மணற் குன்றுகளுடையதுமான நகரத்து உத்யானத்தோட்டத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தாள். 6—7

தாமரை மலர்போன்ற நேத்ரமுடைய அந்தக் கன்னிகைகள் தடாகம் வந்து கரையில் வஸ்திரங்களை வைத்துவிட்டுக் குளத்திலிறங்கி ஒருவருக்கொருவர் ஜலத்தை வாரி இரைத்துக்கொண்டு விளையாடினர்கள். 8

அப்போது உமையுடன் வ்ருஷபத்தின்மீது சென்ற கைலாஸவாஸியான சிவனை இந்த ஸ்திரீகள் பார்த்து வெட்கமடைந்து விரைவில் கரையேறி வந்து வஸ்திரங்களைத் தரித்துக்கொண்டார்கள். 9

शर्मिष्ठाजानती वासो गुरुपुत्र्याः समव्ययत् ।
स्वीयं मत्वा प्रकुपिता देवयानीदमब्रवीत् ॥ 10

अहो निरीक्ष्यतामस्या दास्याः कर्म ह्यसाम्प्रतम् ।
अस्मद्धार्यं धृतवती शुनीव हविरध्वरे ॥ 11

यैरिदं तपसा सृष्टं मुखं पुंसः परस्य ये ।
धार्यते यैरिह ज्योतिः शिवः पन्थाः प्रदर्शितः ॥ 12

यान्वन्दन्त्युपतिष्ठन्ते लोकनाथाः सुरेश्वराः ।
भगवानपि विश्वात्मा पावनः श्रीनिकेतनः ॥ 13

वयं तत्रापि भृगवः शिष्योऽस्या नः पितासुरः ।
अस्मद्धार्यं धृतवती शूद्रो वेदमिवासती ॥ 14

अजानती स्वीयं मत्वा गुरुपुत्र्याः वासः समव्ययत् पर्यधात् ॥१०॥ अहो इति । असाम्प्रतमन्याय्यम् ॥११॥ अन्याय्यमेव ब्राह्मणोत्कर्षवर्णनेन प्रपञ्चयति त्रिभिः । यैरिति । ये ब्राह्मणाः परस्य पुंसो मुखं मुखत्वेनोत्पन्नाः तपसा च यैरिदं सृष्टं धार्यते च ज्योतिः ब्रह्म पन्थाः वेदमार्गः ॥१२॥१३॥ तदेवं ब्राह्मणत्वेनैव तावदाधिक्यम् । वयमिति । तत्रापि वयं भृगवः अस्यास्तु पिता असुरः नः शिष्यः शूद्रः वेदमिव अस्मद्धार्यं वासः असती धृतवती ॥१४॥

சர்மிஷ்டை தேவயானியின் வஸ்திரத்தைத் தன்னுடையது என்றெண்ணி அறியாமல் தரித்துக்கொண்டாள். தேவயானி கோபங்கொண்டு பின்வருமாறு கூறுகிறாள். 10

ஆச்சர்யம்! நமக்குத் தாஸியாகிய தேவயானியின் அநியாயச் செய்கையைப் பாருங்கள். யாகத்தில் ஹவிஸ்ஸைப் பெண்ணாய்போல், நாம் தரிக்க வேண்டிய வஸ்திரத்தைத் தரித்தாள். 11

ப்ராம்ஹணர்கள் பரம புருஷருக்கு முகமாகிறார்கள், ப்ராம்ஹணர்கள் தபஸ்ஸால் இந்தப் பிரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறார்கள். வேதியர்கள் ப்ரம்ஹ ஸ்வரூபத்தைத் தரிக்கிறார்கள். மங்களமான வேதமார்க்கத்தையும் காட்டு கிறார்கள். 12

லோகநாதர்களாகிய தேவ ச்ரேஷ்டர்களும், ஸர்வஸ்வரூபியும், பரிசுத்தரும் ஸ்ரீநிவாஸருமாகிய பகவானும் ப்ராம்ஹணர்களை நமஸ்கரிக்கிறார்கள்; அருகிலிருந்து ஸேவிக்கிறார்கள். 13

அதிலும் நாங்கள் ப்ருகுவம்சத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இந்த சர்மிஷ்டையின் பிதாவோ எங்களுக்கு மாணவன்; அஸுரன். கெட்டவளாகிய சர்மிஷ்டை நாம் தரிக்கும் வஸ்திரத்தை சூத்ரன் வேதத்தைப்போல தரித்துக்கொண்டாள். 14

ഏവം ബ്രുവന്തീം ശർമിഷ്ഠാ ഗുരുപുത്രീമഭാഷത ।
രുഷാ ശ്വസന്ത്യുരംഗീവ ധർഷിതാ ദഷ്ടദച്ഛദാ ॥ 15

ആത്മവൃത്തമവിജ്ഞായ കത്ഥസേ ബഹു ഭിക്ഷുകി ।
കിം ന പ്രതീക്ഷസേഽസ്മാകം ഗൃഹാൻ ബലിഭുജോ യഥാ ॥ 16

॥ ശ്രീശുകഃ ॥

ഏവംവിധൈഃ സുപരുഷൈഃ ക്ഷിപ്ത്വാചാര്യസുതാം സതീം ।
ശർമിഷ്ഠാ പ്രാക്ഷിപത്കൂപേ വാസശ്ചാദായ മന്യുനാ ॥ 17

തസ്യാം ഗതായാം സ്വഗൃഹം യയാതിർമൃഗയാം ചരൻ ।
പ്രാപ്തോ യദൃച്ഛയാ കൂപേ ജലാർഥീ താം ദദർശ ഹ ॥ 18

ദത്ത്വാ സ്വമുത്തരം വാസസ്തസ്യൈ രാജാ വിവാസസേ ।
ഗൃഹീത്വാ പാണിനാ പാണിമുജ്ജഹാര ദയാപരഃ ॥ 19

തം വീരമാഹൌശനസീ പ്രേമനിർഭരയാ ഗിരാ ।
രാജംസ്ത്വയാ ഗൃഹീതോ മേ പാണിഃ പരപുരംജയ ।
ഹസ്തഗ്രാഹോഽപരോ മാ ഭൂദ്ഗൃഹീതായാസ്ത്വയാ ഹി മേ ॥ 20

உ०॥ നിഷിദ്ധോയം പ്രതിലോമസംബന്ധ ഇതി ഹേതുനാ - ഏഷ ഉക്തി ॥உக॥

இவ்வித முரைக்கும் குருவின் குமாரியாகிய தேவயானியைப் பார்த்து சர்மிஷ்டை கோபமடைந்து உதடுகளைக் கடித்துக்கொண்டு ஆக்ரமிக்கப்பட்ட பெண்பாம்புபோல், பெருமூச்சுவிட்டுச் சொல்லுகிறாள். 15

ஏ பிச்சைக்காரி! நீ உன் தொழிலை அறியாமல் வெகுவாகப் பேசுகிறாய்; காக்கைகள்போல், எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து நீ எதிர்பார்ப்பதில்லையா என்றாள். 16

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

இம்மாதிரியான கடுஞ்சொற்களால் சர்மிஷ்டை நற்குணமுடைய ஆசிரியன் குமாரியைத் திட்டிக் கிணற்றில் தள்ளிவிட்டு அவள் வஸ்திரத்தையும் க்ரஹித்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டாள். 17

தன் வீட்டுக்குச் சர்மிஷ்டை சென்ற பின்பு யயாதி மஹாராஜன் வேட்டைக்கு வந்தான்; அப்போது நீரை விரும்பி அந்தத் தடாகத்துக்கு வந்தான். தற்செயலாகத் தேவயானியைக் கண்டான். 18

தயையுடைய அந்த யயாதிராஜன் வஸ்திரமில்லாத தேவயானிக்குத் தன் உத்தரீயத்தைக் கொடுத்துத் தன் கையால் அவள் கையைப்பிடித்துக் கரையேற்றினான். 19

சுக்ரனுடைய குமாரியாகிய தேவயானி அன்புமிகுந்த வாக்கினால் வீரனாகிய யயாதியிடம் சொல்லுகிறாள். சத்ருநகரங்களை ஜயிக்கும் வன்மை பொருந்திய ஓ ராஜனே! நீர் என்னுடைய கையைப் பிடித்தீர். உம்மால் பிடிக்கப்பட்ட எனக்கு மற்றொருவன் கைபிடிப்பவனாக வேண்டாம். 20

एतदीशकृतो वीर सम्बन्धो नौ न पौरुषः ।
यदिदं कूपमग्नाया भवतो दर्शनं मम ॥ 21

न ब्राह्मणो मे भविता हस्तग्राहो महाभुज ।
कचस्य बार्हस्पत्यस्य शापाद्यमशपं पुरा ॥ 22

ययातिरनभिप्रेतं दैवोपहृतमात्मनः ।
मनस्तु तद्गतं बुद्ध्वा प्रतिजग्राह तद्वचः ॥ 23

ब्राह्मणमेवैकं वृणीहि किमनेन पाणिग्रहणेनेति चेत्तत्राह। नेति बृहस्पतिसुतः कचः शुक्रात् मृतसञ्जीवनीं विद्यामध्यैष्ट तदा देवयानी तं पतिं वव्रे स च गुरुपुत्रीत्वेन पूज्येति न तामूढवान् ततस्तं कुपिता सती त्वदीया विद्या निष्फला भवत्विति शशाप स च तव ब्राह्मणः पतिर्न भविष्यतीति तां शशाप तदेतदाह कचस्येति यमहमशपं तस्य शापात् ॥ २२ ॥ ययातिरिति । अशास्त्रीयत्वात् अनभिप्रेतमपि दैवेनोपहृतं प्रापितं बुद्ध्वा तद्गतं तस्यां सक्तमात्ममनश्च बुद्ध्वा न ह्ययोग्ये ईदृशं मनः प्रविशेदिति तस्याः वचः प्रतिजग्राह अङ्गीकृतवान् ॥२३॥ शिष्टासम्बन्धोऽपि दैववशाद्देवाद्भवतीति दर्शयन्नाह नवभिः [illegible] । उक्तं हि क्षत्रियादि कृतं कचेन

ஓ வீர! இவைகளில் நம்மிருவருக்கும் ஏற்பட்ட ஸம்பந்தமானது ஈசனால் ஏற்பட்டதேயாம். புருஷயத்னத்தால் ஏற்பட்டதல்ல. கிணற்றிலிருக்கும் எனக்கு உம்முடைய தரிசனம் கிடைத்ததல்லவா? 21

மஹாபலசாலியாகிய ராஜனே! முன் நான் ‡ கசனுக்குச் சாபங்கொடுத்தேன். ப்ருஹஸ்பதியின் குமாரனாகிய அந்தக் கசன் "உன்னைப் ப்ராம்ஹணன் கைபிடியான்" என்று எனக்குச் சாபங்கொடுத்தான்" என்றாள். 22

யயாதிராஜன் ஸம்மதமில்லாதவனாயினும் தெய்வத்தால் ஏற்பட்டதையும் தன்மனம் அவளையடைந்ததையும் அறிந்து தேவயானியின் சொல்லை ஒப்புக் கொண்டான். 23

‡ ப்ருஹஸ்பதியின் குமாரனாகிய கசன்சுக்ராசாரியரிடம் ம்ருதஸஞ்ஜீவனிவித்யையை அடைந்தான். அப்பொழுது தேவயானி கசனைக் கணவனாக ஆசித்தாள். கசனும் ஓ தேவயானி! நீ எனக்கு குருவின் புத்ரியாகையால் பூஜிக்கத்தக்கவள் என்றுரைத்து அவளை விவாஹம் செய்துகொள்ள மறுத்தான். உடனே தேவயானி ஓ கச! உனக்குக்கிடைத்த ம்ருத ஸஞ்ஜீவனீ வித்யை பயனற்றதாகப்போகக் கடவது என்று சாபங்கொடுத்தாள். கசனும் 'ஓ தேவயானி! உனக்கு ப்ராம்ஹணன் பதியாகாமற் போகவேண்டும் என்று சாபங்கொடுத்தான்.'

𑌗𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌿 𑌸𑌾 𑌧𑍀𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌮 𑌰𑍁𑌦𑌤𑍀 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 24

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍌𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌗𑌰𑍍𑌹𑌯𑌨𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌪𑍋𑌤𑍀𑌂 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸 𑌯𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 25

𑌵𑍃𑌷𑌪𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌥𑌿 ॥ 26

𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌷𑍍𑌟 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌃 ।
𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌨𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 ॥ 27

𑌤𑌥𑍇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍀 𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾 𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌮𑌨𑍁 ॥ 28

𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌗𑍍𑌰𑍇 ॥ 24 ॥ 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌪𑍋𑌤𑍀𑌮𑍁𑌞𑍍𑌛𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥ 25 ॥ 𑌵𑍃𑌷𑌪𑌰𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑍀𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 ॥ 26 ॥ 27 ॥ 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾 𑌸𑌹 𑌸𑌖𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 28 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾

வீரனாகிய யபாதி சென்ற பின்பு தேவயானி ரோதனம் செய்துகொண்டு சென்று சர்மிஷ்டை கூறியதையும், செய்ததையும் யாவற்றையும் பிதாவிடம் கூறினாள். 24

ஶுக்ரபகவான் மனத்துக்கத்துடன் தன் புரோஹிதத் தொழிலை நிந்தித்து விட்டு உஞ்ச வ்ருத்தியை ஸ்துதித்துக்கொண்டு பெண்ணுடன் நகரத்தினின்று சென்றார். 25

வ்ருஷபர்வா என்ற அஸுரராஜன் குருவாகிய சுக்ரரைத் தேவர்களிடம் அபிமானமுள்ளவரென்றறிந்து அவரை ப்ரஸன்னராகச் செய்து மார்க்கத்தில் அவருடைய பாதங்களில் விழுந்துபணிந்தான். 26

அரைக்ஷணப்பொழுது கோபங்கொண்ட சுக்ரபகவான் மாணவனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். "ஓ வ்ருஷபர்வராஜனே! இந்த தேவயானியின் விருப்பத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவளை நான் விடுவதற்கு முடியவில்லை." என்றார். 27

வ்ருஷபர்வா "அவ்விதமே" என்று ஒப்புக்கொண்டான். தேவயானி தன் மனத்தில் இருப்பதைச் சொல்லுகிறாள். சர்மிஷ்டை பிதாவால் கொடுக்கப் பட்டு ஸகிகளுடன் என்னை அநுஸரிக்கவேண்டும். அவர்களுடன் நான் செல்லுகிறேன்" என்றாள். 28

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌟𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌗𑍌𑌰𑌵𑌮𑍍 ।
𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌚𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌾𑌸𑌵𑌤𑍍 ॥ 29

𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌶𑌨𑌾 ।
𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌜𑌞𑍍𑌛𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑌾𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 30

𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍌𑌶𑌨𑌸𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌞𑍍𑌛𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌵𑍍𑌰𑍇 𑌰𑌹𑌸𑌿 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌸𑌤𑍀 ॥ 31

𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌮𑌰𑌞𑍍𑌛𑍁𑌕𑍍𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 ॥ 32

𑌯𑌦𑍁𑌂 𑌚 𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍀 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑍁𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌂 𑌚 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑍀 ॥ 33

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 ॥ ௨௯ ॥ 𑌨𑌾𑌹𑍁𑌷𑌾𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑍇𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௦ ॥ ௩௧ ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌋𑌤𑌾𑌵𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑌭𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௨ ॥ ௩௩ ॥ 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌃 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥

சர்மிஷ்டை தன்னைச் சார்ந்தவர்களின் அந்த ஸங்கடத்தையும், அந்தக் கார்யத்தின் கௌரவத்தையும் பார்த்து ஸ்திரீகளுடன் தாஸிபோல் தேவயானிக்குப் பணிவிடை செய்தாள். 29

சுக்ரர் குமாரியான தேவயானியைச் சர்மிஷ்டையுடன் நகுஷன் குமாரனாகிய யயாதியிடம் கொடுத்து யயாதியிடம் "ஓ ராஜனே! எப்பொழுதும் சர்மிஷ்டையைச் சயனத்தில் அடையவேண்டாம்" என்றார். 30

சுக்ருடைய பெண்ணாகிய தேவயானி சிறந்த புத்ரர்களுக்குரியவளானதை ஒரு ஸமயம் சர்மிஷ்டை பார்த்து ஸகிகளுடன் சூழ்ந்தவளாகித் தனியே அந்தப் பதியை வரித்தாள். 31

ராஜகுமாரியாகிய சர்மிஷ்டை புத்ரனை யுத்தேசித்துக் கேட்டுக்கொண்டமையால், தர்மங்களை யறிந்த யயாதி ‡ தர்மத்தையும் சுக்ருடைய சொல்லையும் கவனித்துக் காலத்தில் தெய்வத்தால் ஏற்பட்டதென்று அந்த ஸம்பந்தத்தை ஒப்புக்கொண்டான். 32

தேவயானி யதுவையும், தூர்வஸுவையும் பெற்றாள், வ்ருஷபர்வாவின் குமாரியாகிய சர்மிஷ்டை, த்ருஹ்யன், அனு, பூரு இவர்களைப் பெற்றாள். 33

---

‡ ருதுகாலத்தில் புத்ரனை யுத்தேசித்து ப்ரார்த்திக்கும் ஸ்திரீயின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வது தர்மமாம்.

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑍀 ।
𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍀 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌹𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾 ॥ 34

𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍀 𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍇𑌕𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌸𑌂𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 35

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍃𑌤𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷 ।
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌜𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦 𑌵𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌰𑌣𑍀 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 36

॥ 𑌯𑌯𑌾𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌤𑍇 ।
𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 37

𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌵𑍋𑌚𑌤 ॥ 38

𑌗𑌰𑍍𑌭 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍 ॥ 𑌨 ॥ 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌅𑌤𑍃 ॥ 𑌅𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰 𑌆𑌹 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌰𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌤𑍁 ॥ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌰𑌾𑌯𑌾

கர்வமுடைய தேவயானி அஸுர ஸ்திரீயாகிய சர்மிஷ்டை தன் கணவனிடம் கர்ப்பமடைந்ததை அறிந்து கோபங்கொண்டு பிதாவின் க்ருஹம் சென்றாள். 34

காமியாகிய யயாதிராஜன் ப்ரிய நாயகியைத் தொடர்ந்து சென்று நல்ல சொற்களால் கேட்டுக்கொண்டான். கால் பிடிப்பது முதலியவைகளால் ப்ரஸன்னமாகச் செய்தான். அப்படியு முடியவில்லை. 35

சுக்ரர் யயாதியைப் பார்த்துக் கோபமடைந்து ஸ்திரீகளிடம் விருப்பமுள்ளவனும், பொய்யான பௌருஷமுடைபவனும், மூடனுமாகிய ஓ யயாதியே! மானிடர்களுக்கு விகாரமான ரூபத்தைச் செய்யும் மூப்பானது உன்னை யடையட்டும். 36

யயாதி கூறுகிறான்.

ஓ ப்ரும்ஹர்ஷியாகிய "ஓ சுக்ரரே! உம்முடைய பெண்ணிடம் இப்பொழுது காமஸுகங்களில் த்ருப்தி யடையவில்லை." என்றான். (சுக்ரர் கூறுகிறார்) ஓ ராஜனே! எவன் இந்த மூப்பைப் பெற்றுக்கொள்கிறானோ அவனுடைய வயதினால் இஷ்டப்படி இந்த மூப்பு மாறுதலடையட்டும்" என்றார். இவ்வாறு வ்யவஸ்தையை அடைந்த யயாதி மூத்தகுமாரனாகிய யதுவைக் கேட்கிறான். 37—38

॥ ययातिः ॥

यदो तात प्रतीच्छेमां जरां देहि निजं वयः ।
मातामहकृतां वत्स न तृप्तो विषयेष्वहम् ।
वयसा भवदीयेन रंस्ये कतिपयाः समाः ॥ 39

॥ यदुः ॥

नोत्सहे जरसा स्थातुमन्तरा प्राप्तया तव ।
अविदित्वा सुखं ग्राम्यं वैतृष्ण्यं नैति पूरुषः ॥ 40

तुर्वसुश्चोदितः पित्रा द्रुह्युश्चानुश्च भारत ।
प्रत्याचख्युरधर्मज्ञा ह्यनित्ये नित्यबुद्धयः ॥ 41

अपृच्छत्तनयं पूरुं वयसोनं गुणाधिकम् ।
न त्वमग्रजवद्वत्स मां प्रत्याख्यातुमर्हसि ॥ 42

॥ पूरुः ॥

को नु लोके मनुष्येन्द्र पितुरात्मकृतः पुमान् ।
प्रतिकर्तुं क्षमो यस्य प्रसादाद्विन्दते परम् ॥ 43

प्रतीच्छेति यदो इति सम्बोधनम् ॥ ३९ ॥ तुर्वसुरिति । अधर्मज्ञाः अनित्ये यौवने नित्यबुद्धयः ॥ ४१ ॥ अपृच्छदिति । वयसोनं कनिष्ठम् । त्वमग्रजवत् प्रत्याख्यानं कर्तुं नार्हसीति ॥ ४२ ॥ को न्विति । आत्मकृतः स्वदेहकृत् पितुः प्रतिकर्तुं प्रत्युपकारं कर्तुं को नु क्षमः ॥ ४३ ॥

யயாதி கூறுகிறான்.

வத்ஸனாகிய ஓ யதுவே! இந்த மூப்பை நீ பெற்றுக்கொள். உன்னிடம் உள்ள வயதை எனக்குக் கொடு; இந்த மூப்பானது உன் மாதாமஹனாகிய சுக்ரரால் ஏற்பட்டது. ஓ வத்ஸ! நான் விஷய ஸுகங்களில் த்ருப்தியடையாதவன். உன்னுடைய வயதை யடைந்து அதனால் சில வருஷம் வரையில் ரமிக்கிறேன். 39

யது கூறுகிறான்.

குற்றமற்ற பிதாவே! நடுவே வரும் மூப்பினால் இருப்பதற்கு நான் சக்தி பெறமாட்டேன். புருஷன் க்ராம்ய ஸுகத்தை அறியாமல் ஒழிவை அடைய மாட்டான். 40

பரதவம்சத்திலுதித்த பரிக்ஷித்தே! பிறகு பிதாவாகிய யயாதி துர்வாஸுவையும், த்ருஹ்யனையும், அனுவையும் கேட்டார். தர்மத்தை அறியாதவர்களும், அநித்யமான யௌவனத்தில் நித்யம் என்ற புத்தியுடையவர்களுமாகிய அந்த மூவரும் திரஸ்கரித்தார்கள். 41

பிறகு வயதிற் சிறியவனும், குணங்களிற் பெரியவனுமாகிய பூரு என்ற புத்ரனைப் பார்த்து "ஓ வத்ஸ! நீ தமையன்மார்களைப்போல என்னைத் திரஸ்கரிக்காதே" என்று கூறினான். 42

பூரு கூறுகிறான்.

ஓ மானிட ச்ரேஷ்ட! தேஹத்தை யுண்டாக்கிய பிதாவுக்கு உலகில் எந்த மானிடன் பதில் உபகாரம் செய்யத் திறமையுள்ளவனாவான்? பிதாவின் அநுக்ரஹத்தால் உயர்வான ஸ்தானத்தை அடைகிறான். 43

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 ।
𑌅𑌧𑌮𑍋𑌽𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌕𑌰𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ॥ 44
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌜𑍍𑌜𑌰𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍁𑌜𑍁𑌷𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥ 45
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑍋𑌪𑌜𑍋𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍁𑌜𑍁𑌷𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ 46
𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌹𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑍁𑌵𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍀 𑌰𑌹𑌃 ॥ 47
𑌅𑌯𑌜𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍈𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 ॥ 48
𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑍀𑌵 𑌜𑌲𑌦𑌾𑌵𑌲𑌿𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃 ॥ 49

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌸 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌧𑌮𑌃 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥௪௪॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌜𑍁𑌜𑍁𑌷𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௪௫ ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑍋𑌪𑌜𑍋𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿 𑌜𑍁𑌜𑍁𑌷𑍇 ॥௪௬॥௪௭॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑌪𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌤𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍋

பிதா நினைத்ததைச் செய்பவன் உத்தமன்; பிதா சொன்னதைச் செய்பவன் மத்யமன்; ச்ரத்தை யின்றிச் செய்பவன் அதமன்; செய்யாதவன் † புரீஷம் போன்றவன். 44

இவ்விதம் கூறி பூருவானவன் பிதாவிடமிருந்து மூப்பை வாங்கிக்கொண்டான். யயாதியும் பூருவின் வயதைக்கொண்டு காமஸுகங்களை உள்ளபடி அநுபவித்தான். 45

இந்த யயாதி மஹாராஜன் ஏழு தீவுகளிலுள்ள ப்ரஜைகளைப் பிதாபோல நன்குப் பரிபாலித்துத் தடைபடாத இந்திரியங்களுடன் ப்ரீதி குறையாமல் விஷய ஸுகங்களை அநுபவித்தான். 46

ப்ரியநாயகியாகிய தேவயானியும் மனம், வாக்கு, தேஹம் இவைகளின் செய்கைகளால் ப்ரியனாகிய கணவனிடம் தினந்தோறும் தனியே மிகுந்த ப்ரீதியைப் பாராட்டினாள். 47

யயாதி மஹாராஜன் ஸர்வயஞ்ஞஸ்வரூபியும், ஸர்வதேவ ஸ்வரூபியும் யஞ்ஞபுருஷரும், தேவருமாகிய ஹரியை மிகுந்த தக்ஷிணைகளுடைய யாகங்களால் பூஜித்தான். 48

எந்த பகவானிடம் இந்த ப்ரபஞ்சமானது, ஆகாயத்தில் மேக வரிசை போல் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, ஸ்வப்னம், மாயை இவைகளுடைய

---

† புரீஷம்-மலம்.

तमेव हृदि विन्यस्य वासुदेवं गुहाशयम् ।
नारायणमणीयांसं निराशीरयजत् प्रभुः ॥ 50

एवं वर्षसहस्राणि मनःषष्ठैर्मनःसुखम् ।
विदधानोऽपि नातृप्यत् सार्वभौमः कदिन्द्रियैः ॥ 51

इति श्रीभागवते नवमस्कन्धे

अष्टादशोऽध्यायः.

रयजदेव प्रभुः ॥४९॥५०॥ एवमिति । मनःसुखं कामभोगं कदिन्द्रियैः कुत्सितैः सार्वज्ञोऽपीन्द्रियैः ॥५१॥

इति भावार्थदीपिकायां अष्टादशाध्यायव्याख्या.

மனோரதம்போலப் பலவிதமாகத் தோன்றுவதும், தோன்ருததுமாக இருக்கிற தோ அந்த வாஸுதேவரும் ஹ்ருதய குஹையிலிருப்பவரும், ஸூக்ஷ்மரு மாகிய நாராயணரையே மனதில் நினைந்து ப்ரபுவாகிய யயாதிராஜன் பலனில் அபேக்ஷையின்றிப் பூஜித்தான். 49—50

ஸார்வபௌமனுகிய இவ்வரசன் இவ்விதம் ஆயிரம் வருஷம் வரையில் மனதை ஆருவதாகக்கொண்ட குற்சிதமான இந்திரியங்களால் மனதுக்கு ஸுகமான காமத்தைப் புசித்தும் த்ருப்தியடையவில்லை. 51

18-வது அத்யாயம்.

முற்றிற்று.

ஏகோநவிம்ஶாத்யாய ப்ராரம்ப:

॥ ஶ்ரீஶுக: ॥

ஸ இத்தமாசரந் காமாந் ஸ்த்ரைணோபஹ்நவமாத்மந: ।
புத்த்வா ப்ரியாயை நிர்விண்ணோ காதாமேதாமகாயத ॥ 1

॥ யயாதி: ॥

ஶ்ருணு பார்கவ்யமூம் காதாம் மத்விதாசரிதாம் புவி ।
தீரா யஸ்யாநுஶோசந்தி வநே க்ராமநிவாஸிந: ॥ 2

பஸ்த ஏகோ வநே கஶ்சித் விசிந்வந் ப்ரியமாத்மந: ।
ததர்ஶ கூபே பதிதாம் ஸ்வகர்மவஶகாமஜாம் ॥ 3

ஊநவிம்ஶே யயாதி: ஸ்வம் சேஷ்டிதம் நந்வஜோபமம் ।
தேவயாநீம் ஸமாஶ்ராவ்ய விரக்தோ முக்திமாப்தவாந் ॥
கிஞ்ச, புக்த்வா போகாந் ஸஹஸ்ராப்தம் அத்ருப்திமாத்மந: ।
விசிந்த்ய ப்ரியாமாஹ நிர்வேதயிதமாத்மவாந் ।

ஸ இத்தி । காமாநாசரந் உபஹ்நவம் ஞாந: காதாமிதிஹாஸம் ॥1॥ ஶ்ருண்விதி । மத்விதேந த்வாத்ருஶேந ஆசரிதாமநுஷ்டிதாம் மத்விதாசரிதம் யஸ்யாமிதி வா யஸ்ய க்ராமநிவாஸிந: காமிநோ மத்விதஸ்ய ஆசரிதம் வநே ஸ்திதா தீரா: ஶோசந்தி தஸ்ய காதாம் ஶ்ருணு ॥2॥ க்ருத்வா நாநாகர்மாஹாரம் பஸ்த இதி । ப்ரியா ஆநாகர்ஷ்யாஹாரஜாமிதி வநே ஸம்ஸாரே ப்ரியம் விஷயம் ॥ தஸ்யாஜ இதி । ஶோயவஸி

19-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

யயாதி மஹாராஜன் இவ்வாறு காமஸுகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு தனக்கு ஸ்திரீகளால் உண்டான வஞ்சனையை உணர்ந்து வருத்தமுற்றவனுகிப் பிரியையாகிய தேவயானியிடம் இந்த இதிஹாஸம் சொல்லுகிறான். 1

யயாதி ராஜன் கூறுகிறான்.

ப்ருகுவம்சத்திலுண்டான ஓ தேவயானி! பூமியில் என்னைப்போன்றவனால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட இந்த இதிஹாஸத்தைக் கேள். க்ராமத்தில் வஸிக்கும் என்னைப் போன்றவனுடைய நடத்தையைப்பற்றி வனத்தில் உள்ள தீரர்கள் துக்கிக்கிறார்கள். 2

* வனத்தில் ஓர் † அஜமானது தனக்கு ‡ ப்ரியத்தைத் தேடியபொழுது தன் கர்மவசத்தினால் கிணற்றில் விழுந்த ஒரு ¶ பெண்ணாட்டைக் கண்டது. 3

---

* வனம்-ஸம்ஸாரம்.
† அஜம் - யயாதிராஜன்.
‡ ப்ரியம் - விஷயஸுகம்.
¶ பெண்ணாடு - தேவயானி.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌬𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍀 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌧𑌤𑍍𑌤 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌰𑍋𑌧𑌸𑍀 ॥ 4
𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌕𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑍀 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌕𑌮𑍇 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌜𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌃 ।
𑌪𑍀𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌮𑍀𑌢𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌯𑌾𑌭𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ 5
𑌸 𑌏𑌕𑍋𑌽𑌜𑌵𑍃𑌷𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌰𑍇𑌮𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 ॥ 6
𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌤𑌮𑌯𑌾 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌕𑍂𑌪𑌸𑌂𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌬𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌤𑍍 ॥ 7
𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍌𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌯𑍌 ॥ 8

𑌤𑌟𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍃𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌤𑍍𑌤 ॥ ௪ ॥
𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯
𑌮𑌾𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌪𑍀𑌵𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌬𑌹𑍁𑌲𑌂 𑌰𑌤𑌿𑌸𑌮𑌯
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌮𑍀𑌢𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌭𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌂 𑌭𑍇𑌜𑍁𑌃 ॥
௫ ॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤 ॥ ௬ ॥ 𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾
𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌹 ॥ ௭ ॥ 𑌸𑍇𑌤𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌬𑌸𑍍𑌤𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑌾𑌰𑌂

காமத்தில் கருத்துள்ள அஜமானது அந்த ப் பெண்ணாட்டை வெளியி லெடுக்க உபாயத்தை யோசித்துக் கொம்பின் நுனியால் கரையில் (மண் முதலிய வற்றை) எடுத்து வெளிப்புறப்படும் மார்க்கத்தைச் செய்தது. 4

அழகிய பின்பாகமுள்ள அந்தப் பெண்ணாடானது கிணற்றினின்று கரை யேறியதும் அந்த அஜத்தையே விரும்பிற்று. அந்தப் பெண்ணஜத்துடன் கூடிய தும், பருத்ததும், மீசையுடையதும், இந்திரியங்களை உபயோகிப்பதும், கலவியில் திறமையுள்ளதுமாகிய அந்த அஜத்தை, ஆணை விரும்பிய † வெகு பெண் அஜங் கள் பார்த்து அடைந்தன. 5

சிறந்த அஜமானது தான் ஒன்றாகவே இருந்து வெகு பெண்ணஜங்களுக்கு நிகரற்ற அன்பையளித்து ரமித்தது. காமமாகிய க்ரஹத்தால் விழுங்கப்பட்ட அந்த அஜம் தன்னை அறியவில்லை. 6

மிகவும் ப்ரியமான 1 மற்றொரு பெண்ணாட்டுடன் ரமித்துக்கொண்டிருக்கும் அஜத்தைக் கிணற்றில் (முன்) இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பெண்ணஜம் பார்த்து இதனைப் பொறுக்காமல் வருந்திற்று. 7

கெட்ட மனமுடையதும், ஸுஹ்ருத்துப்போல் பாசாங்கு பண்ணுவதும், க்ஷணப்பொழுது அன்பு பாராட்டுவதும், இந்திரியங்களில் ரமிப்பதும், காமத் தில் கண்ணுள்ளதுமாகிய அஜத்தை அந்தப் பெண்ணாடு விட்டுப் பிரிந்து * யஜ மானனிடம் துக்கத்துடன் சென்றது. 8

---

† வெகு பெண்ணஜங்கள் - சர்மிஷ்டை முதலியோர்.
1 மற்றொருபெண்ணாடு - சர்மிஷ்டை.
* யஜமானன் - சுக்ரர்.

𑌸 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌣𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌡𑌵𑌿𑌡𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌥𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 9

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌜𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌦𑍍𑌰𑍁𑌷𑌾 ।
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌣𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌧𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 10

𑌸 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑍃𑌷𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍍𑌯𑌜𑌯𑌾 𑌕𑍂𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌯𑌾 ।
𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 11

𑌤𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍁 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ 12

𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌨 𑌦𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 ॥ 13

[illegible]

ஸ்திரீக்கு அடிமையாகியதும், க்ருபணத் தன்மையுள்ளதுமாகிய அஜமானது அந்தப் பெண்ணஜத்தை ப்ரஸன்னமாகச் செய்வதற்கெண்ணி [1] இலிபில என்று சத்தம் செய்தது. ஆயினும் மார்க்கத்தில் ப்ரஸன்னமாகச் செய்ய அது சக்தி பெறவில்லை. 9

அப்பொழுது பெண்ணஜத்திற்கு யஜமானனாகிய ஒரு வேதியன் கோபங் கொண்டு அஜத்தின் தொங்கும் * வ்ருஷணத்தைச் சேதித்தான். உபாயமறிந்த அந்த வேதியன் $ ப்ரயோஜனத்தைக் கருதி மறுபடி ‡ வ்ருஷணத்தைச் சேர்த்தான். 10

வ்ருஷணமடைந்த அஜமானது கிணற்றில் (முன்) இருந்த பெண்ணஜத்துடன் பலவாறு வெகுகாலம் வரையில் க்ரீடித்தும் காமஸுகங்களால் இன்னும் ஸந்தோஷ மடையவில்லை. 11

தேவயானி! அவ்விதம் நான் கிணற்றில் கிடைத்த உன்னுடைய அன்பால் கட்டுண்டு உன் மாயையால் மோஹமடைந்து என்னை இன்னும் அறியவில்லை. 12

பூமியில் உள்ள நெல், ஸ்வர்ணம், பசுக்கள், ஸ்திரீகள், இவைகள் காமத்தால் கெடுதியடைந்த புருஷனுடைய மனத்துக்கு ப்ரீதியை நிறைபக் கொடுக்கா? 13

---

1 இலபில - ஆடுகளின் சத்தம்.

* வ்ருஷணத்தைச் சேதித்தான் என்பது மூப்பைக் கொடுத்து கலவிசெய்யத் திறமையற்றுப் போகும்படி செய்தான் என்பதாம்.

$ ப்ரயோஜனமாவது பெண்ணின் காமஸுகங்களை இந்த அஜம் அனுபவிப்பதாம்.

‡ வ்ருஷணத்தைச் சேர்த்தான் என்பது மூப்பை மாற்றியதால் கலவி செய்யத்திறமையைக் கொடுத்தான் என்பதாம்.

𑌨 𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ॥ 14
𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 ॥ 15
𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌯𑌾 𑌨 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌵𑌹𑌾𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 16
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌨𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ 17
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍇𑌵𑌤𑍋𑌽𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌤𑍇𑌷𑍂𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ 18
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍃𑌗𑍈𑌃 𑌸𑌹 ॥ 19

𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥௧௩॥ 𑌨𑍇𑌤𑌿 । 𑌹𑌵𑌿𑌷𑌾 𑌘𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 ॥௧௪॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 [illegible] 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 ॥௧௫॥ 𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌹𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌂 ॥௧௬॥ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌸𑌂𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌆𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥௧௭॥ 𑌨𑌨𑍁 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 [illegible]

காமமானது காமஸுகங்களை அனுபவிப்பதால் ஒருநாளும் சமனமடையாது. நெய்யால் அக்னிபோல் மிகுதியாகவே வ்ருத்தியடையும். 14

ஸர்வ பூதங்களிடமும் கெட்ட 1 பாவனையைச் செய்யாமல் ஸம த்ருஷ்டியுடனிருக்கும் புருஷனுக்குத் திசைகள் யாவும் ஸுகஸ்வரூபமாகின்றன. 15

கெட்ட புத்தியுடையவர்களால் எது விட முடியாததோ (எல்லாவற்றையும்) ஜீர்ணம் செய்து கொள்பவனுக்கு எது ஜீர்ணமாகாததோ துக்கங்களை மிகுதியாக வகிப்பதான அந்த ஆசையை நன்மையை விரும்பியவன் விரைவில் விடவேண்டும். 16

தன் தாயையோ, சகோதரியையோ, பெண்ணையோ விட்டுத் தனித்த ஆசனத்திலிராமற்போனல் வலிமையுடைய இந்திரியங்கள் வித்வானையும் இழுத்து விடும். 17

ஆயிரம் வருஷமாக அடிக்கடி விஷயசுகங்களைப் பரிபூர்ணமாக யனுபவித்துவரும் எனக்கும் அந்த விஷயங்களில் அடிக்கடி ஆவல் உண்டாகின்றதே! 18

ஆகையால் நான் இந்த ஆசையை விட்டு ப்ரும்ஹத்தினிடம் மனதைச் செலுத்தி த்வந்த்வங்களை விட்டு அஹங்காரத்தை ஒழித்து ம்ருகங்களுடன் ஸஞ்சரிக்கிறேன். 19

---

1 பாவனை - ராகத்வேஷம் முதலிய விரோதபாவனை.

த்ருஷ்டம் ஶ்ருதமஸத்³பு³த்³த்⁴வா நாநுத்⁴யாயேந்ந ஸந்தி³ஶேத் |
ஸம்ஸ்ருதிம் சாத்மநாஶம் ச தத்ர வித்³வாந் ஸ ஆத்மத்³ருக் ‖ 20

இத்யுக்த்வா நாஹுஷோ ஜாயாம் ததீ³யம் பூரவே வய: |
த³த்த்வா ஸ்வாம் ஜரஸம் தஸ்மாதா³த³தே³ விக³தஸ்ப்ருஹ: ‖ 21

தி³ஶி த³க்ஷிணபூர்வஸ்யாம் த்³ருஹ்யும் த³க்ஷிணதோ யது³ம் |
ப்ரதீச்யாம் துர்வஸும் சக்ர உதீ³ச்யாமநுமீஶ்வரம் ‖ 22

பூ⁴மண்ட³லஸ்ய ஸர்வஸ்ய பூருமர்ஹத்தமம் விஶாம் |
அபி⁴ஷிச்யாக்³ரஜாம்ஸ்தஸ்ய வஶே ஸ்தா²ப்ய வநம் யயௌ ‖ 23

ஆஸேவிதம் வர்ஷபூகா³ந் ஷட்³வர்க³ம் விஷயேஷு ஸ: |
க்ஷணேந முமுசே நீட³ம் ஜாதபக்ஷ இவ த்³விஜ: ‖ 24

கர்தவ்யம் ச ஜ்ஞாநிந: ப்ராஹ | த்ருஷ்டமிதி | யோ நாநுத்⁴யாயேந்ந ஸம்தி³ஶேந்நோபதி³ஶேத் தத்ர த்ருஷ்டஶ்ருதயோரநநுத்⁴யாநாதௌ³ ஸ ஆத்மத்³ருக்³ப⁴வதி ‖ ௨0 ‖ ௨௨ ‖ அர்ஹத்தமமிதி | தஸ்ய பூரோர்வஶே ஸ்தா²பயித்வா ‖௨௩‖ ஆஸேவிதமிதி | விஷயேஷு ஶப்³தா³தி³ஷு ஆஸேவிதம் ஷட்³வர்க³ம் ஷடி³ந்த்³ரியஸமூஹம் முமுசே தத்ராஜ யதா² விஷயேஷ்வாஸேவிதம் ஏவம் ஸ்வாபிதம் ஷண்ணாமிந்த்³ரியாணாம் வர்க³ம் முமுசே உத்பக்ஷதே த்யஜதி ‖௨௪‖ ஸம்க்ஷிப்ய தம் நிரஸ்ய ப்³ரஹ்மணாத்மகம் ஸர்வம் யேந ப்ரதீத:

பார்க்கப்பட்டவை, கேட்கப்பட்டவை இவைகளைப் பொய்யென்றறிந்து அவற்றை த்யானமும் செய்யக்கூடாது; இருக்கவும் கூடாது. த்யானிப்பதிலும், இருப்பதிலும் ஸம்ஸாரத்தையும், ஆத்ம நாசத்தையுமறிந்தவன் எவனோ அவன் ஆத்மஞ்ஞானியாகிறான். 20

நகுஷன் குமாரனாகிய யயாதி ஸ்திரீயாகிய தேவயானியிடம் இவ்விதமுரைத்துப் பூருவிடம் அவனுடைய வயதைக் கொடுத்து அவனிடமிருந்து தன்னுடைய மூப்பை, ஆவலை மறந்து பெற்றுக்கொண்டான். 21

தென் கிழக்காகிய ஆக்நேய திசையில் த்ருஹ்யனையும் தென்றிசையில் யதுவையும் மேற்றிசையில் துர்வஸுவையும், வடதிசையில் அனுவையும் அரசனாகச் செய்தான். 22

பூமண்டல முழுதுக்கும் பூருவை ப்ரஜாநாதனாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்து மூத்தவர்ளாகிய யது முதலியோரைப் பூருவின் வசத்தில் ஒப்புவித்து வனம் சென்றான். 23

விஷயங்களை வெகு வருஷம் வரையில் நன்றாய் அநுபவித்து அறுவகை இந்திரியங்களின் ஸங்கத்தையும் "இறக்கையுண்டான பக்ஷியானது கூட்டைப் போல்" க்ஷணப்பொழுதில் விட்டான். 2

𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍁𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌃 ।
𑌪𑌰𑍇𑌽𑌮𑌲𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇
𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 ॥ 25

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌥𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌨𑍀 𑌮𑍇𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑍈𑌕𑍍𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌿𑌵𑍇𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 26

𑌸𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋𑌃 ॥ 27

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍌𑌪𑌮𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑍀 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌧𑍁𑌨𑍋𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 28

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌧𑌸𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ 29

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 ॥ 25 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌮𑍁𑌪𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌮𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌭𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌰𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍇 ॥26॥27॥ 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾 । 𑌨𑌮 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 ॥29॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

யயாதிராஜன் அவ்விடத்தில் பற்றை யெல்லாம் விட்டு, ஆத்மாநுபவத்தால் முக்குண வடிவமான லக்ஷணத்தை யொழித்து ப்ரஸித்தி யடைந்து, நிர்மலரும் பரப்ரும்ஹ ரூபியுமாகிய வாஸுதேவரிடம் பகவானைச் சார்ந்த கதியை அடைந்தான். 35

தேவயானி இந்த இதிஹாஸத்தைக் கேட்டு ஸ்திரீபுமான்களின் ஸ்னேஹத்தின் மிகுதியால் பரிஹாஸம் போல் கூறியதைத் தன்னை உற்சாகப்படுத்துவதற்கென்றெண்ணினள். 26

தண்ணீர்ப் பந்தலில் செல்லுகிறவர்களைப் போன்றவர்களும் ஈச்வரனுக்கு ஸ்வாதீனர்களுமாகிய ஸுஹ்ருத்துக்களின் வாஸஸ்தானத்தை ப்ரபுவின் மாயையால் அமைந்ததென்றறிந்து இந்த தேவயானி எல்லாவற்றிலும் பற்றை விட்டு எல்லாவற்றையும் ஸ்வப்னத்திற்கு நிகராக எண்ணி விஷ்ணுவிடம் மனத்தைச் செலுத்திதன்னுடைய முக்குண வடிவமான லக்ஷணத்தை விட்டாள். 27—28

பகவானும், வேதஸ்ஸும், வாஸுதேவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்· ஸர்வ பூதங்களுக்கும் வாஸஸ்தானமாகிய வரும், சாந்தரும், மஹானுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். 29

19 - வது அத்யாயம்.

முற்றிற்று.

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 ॥ 1
𑌜𑌨𑌮𑍇𑌜𑌯𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑍋𑌽𑌥 𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍁𑌪𑌦𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 2
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌗𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌶𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌤𑍀𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥ 3
𑌋𑌤𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌕𑍍𑌷𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌯𑍁𑌕𑌃 ।
𑌜𑌲𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑍇𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌯𑌵𑌃 ॥ 4
𑌦𑌶𑍈𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌵𑌨𑍇𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌘𑍃𑌤𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌵 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ 5

𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍂𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍌𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌯𑌶𑌃 ॥

॥ 1-2 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌾𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 3 ॥ 𑌋𑌤𑍇𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌯𑌵𑌃 ॥ 4-5 ॥ 𑌦𑌶𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌨𑍇𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌦𑌶𑍈𑌤𑍇 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 [illegible] 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯

20-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

ஓ பாரதனாகிய பரீக்ஷித்தே! பூருவின் வம்சத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். அதில் நீ பிறந்தவன். இந்த ராஜ ரிஷிகளும், ப்ரும்ஹ வம்சத்தைச் சார்ந்தவர்களும் இதில் உண்டானவர்கள். 1

பூருவுக்கு ஜனமேஜயன் பிறந்தான். ஜனமேஜயனுடைய குமாரன் ப்ராசின்வான் என்பவன். ப்ராசின்வானிடம் ப்ரவிரோதன மன்யு பிறந்தான். ப்ரவிரோதன மன்புவுக்குச் சாரு என்பவன் மைந்தன். 2

சாருவுக்கு ஸுத்யு பிறந்தான். ஸுத்யுவிடம் பகுகதன் பிறந்தான். பகுகதனுக்குச் சர்யாதி பிறந்தான். சர்யாதிக்கு ஸம்யாதி ஜனித்தான். ஸம்யாதியின் குமாரன் ரௌத்ராச்வன். 3

இந்த ரௌத்ராச்வனுக்கு க்ருதாசி என்ற அப்ஸர ஸ்திரீயிடம் ருதேபு, கக்ஷேபு, ஸ்தலேபு, க்ருதேபு, ஜலேபு, ஸின்னதேபு, தர்மேபு, ஸத்யேபு, வ்ருதேபு, வனேபு எனப் பத்துப் புத்ரர்கள் உலகுக்கு ஆத்மாவாகிய ப்ராணனுக்கு இந்த்ரியங்கள் போலப் பிறந்தார்கள். 4—5

𑌋𑌤𑍇𑌪𑍋 𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑌥𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌵𑍋𑌽𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥ 6
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑍁𑌮𑌤𑍇𑌰𑍈𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥ 7
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌗𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌰𑌮𑌾𑌮𑌿𑌵 ॥ 8
𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑌾𑌂 𑌭𑌟𑍈𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌪𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ 9
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌕𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌸𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌾 ॥ 10

॥ 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌕𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌙𑍍𑌗𑌮𑍇 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌨𑍇 ॥ 11

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌬𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌣𑍀𑌵 ॥௬॥௭॥ 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨𑌾𑌹 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃 । 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌪𑌦𑌂 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 ॥௮॥ 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌹𑍇 𑌮𑍁𑌮𑍋𑌹 ॥௯॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿; 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥௰॥௧௧॥ 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌪𑍌𑌰𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍇𑌪𑍇𑌤𑌾𑌨𑌹𑍍𑌯𑌯𑌶𑍇𑌯𑍂𑌰𑌶𑍇𑌤𑍇

ஓ ராஜனே! ருதேபுவுக்கு ரந்திஸாரன் பிறந்தான். ரந்திஸாரனுக்கு ஸுமதி, த்ருவன், அப்ரதிரதன் என மூவர் பிறந்தனர். அப்ரதிரதனுக்குக் கண்வன் குமாரன். கண்வனுக்கு மேதாதிதி மைந்தன். மேதாதிதியிடம் ப்ரஸ்கந்தன் முதலிய வேதியர்கள் பிறந்தார்கள். ஸுமதிக்கு ரைப்யன் புத்ரன், ரைப்யனுக்குத் துஷ்யந்தன் குமாரன். 6—7

துஷயந்தன் வேட்டைக்குக் கண்வமுனிவரின் ஆச்ரமம் வந்தான். அங்கு இருந்த ஒரு ஸ்திரீயைக் கண்டு உடனே மோஹமடைந்தான். அவள் தன் காந்தியால் அந்த ஆச்ரமத்தை அலங்காரம் செய்பவள் போன்றிருந்தாள்; லக்ஷ்மீ தேவி போலவும், தேவமாயை போலவும் விளங்கினள், சிறந்த ஜகனப்ரதேசமுடைய அந்த ஸ்திரீயிடம் சில படர்கள் சூழச்சென்முன். 8—9

இந்தத் துஷ்யந்தராஜன் அந்த மாதைக் கண்டதால் ஸந்தோஷமடைந்து சிரமம் நீங்கியவனுகிக் காமத்தால் மிகுந்த தாபமடைந்து மந்தஹாஸஞ் செய்து கொண்டு இனிமையாய்க் கேட்கிமுன். 10

துஷ்யந்தன் வினவுகிமுன்.

தாமரை இதழ்போன்ற காந்தி யுடையவளே! நீ யார்? மனதை அடைந்தவளே! நீ யாரைச் சார்ந்தவள்? ஜனசஞ்சாரமில்லாத இந்த வனத்தில் உனக்குச் செய்யவேண்டியது யாது? 11

𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌤𑌨𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ।
𑌨 𑌹𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌪𑍌𑌰𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 12

॥ 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑍋𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌨𑌕𑌯𑌾 𑌵𑌨𑍇 ।
𑌵𑍇𑌦𑍈𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌣𑍍𑌵𑍋 𑌵𑍀𑌰 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮 𑌤𑍇 ॥ 13
𑌆𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌚 𑌨𑌃 ।
𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑍀𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌉𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 ॥ 14

॥ 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌶𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌵𑍃𑌣𑍁𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ 15
𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍁𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌾𑌮𑍍 ।
𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 16
𑌅𑌮𑍋𑌘𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌧𑍇 ।
𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑌾𑌸𑍂𑌤 𑌸𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ 17

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍌𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌤𑌨𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌮𑌿 ॥ ௧௨ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌹𑌂 𑌮𑍇𑌨𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑌕𑌨𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௩ ॥ ௧௪ ॥ 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹 । 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥ 𑌓𑌮𑌿𑌤𑌿 ।

சிறந்த இடையுடையவளே ! நான் உன்னை க்ஷத்ரிய குமாரி என்றெண்ணு கிறேன். பூருவம்சத்தி லுண்டானவர்களின் மனம் எப்பொழுதும் அதர்மத்தில் ரமிக்காதல்லவா ? 12

சகுந்தலை கூறுகிறாள்.

ஓ வீர ! நான் விச்வாமித்ருடைய குமாரத்தி; மேனகையால் வனத்தில் த்யாகம் செய்யப்பட்டேன். இதை பகவானுகிய கண்வரறிவார். உமக்குச் செய்ய வேண்டியது யாது? 13

ஓ அரவிந்தாக்ஷ ! உட்காரலாம். எங்களுடைய பூஜையையும் க்ரஹிக்கலாம் புல்லரிசிகள் இருக்கின்றன; புஜிக்கலாம். ஸம்மதமானுல் இருக்கலாம். 14

துஷ்யந்தன் கூறுகிறான்.

அழகிய புருவமுடையவளே ! குசிக வம்சத்திற் பிறந்த உனக்கு இதுயோக்யமானது; ராஜகன்னிகைகள் தக்கவரைத் தானே வரிப்பார்கள். 15

தேச காலங்களின் விதியை யறிந்த துஷ்யந்தராஜன் ஓம் என்று சகுந்தலை சொன்ன பிறகு தர்மம் தவருமல் காந்தர்வ விதிப்படி அவளை விவாஹம் செய்து கொண்டான். 16

அமோகமான வீர்யமுடைய துஷ்யந்த ராஜர்ஷி மனைவியாகிய சகுந்தலையிடம் வீர்யத்தை உபயோகித்து மறுநாள் தன்னுடைய நகரம் சென்றான். சகுந்தலை காலத்தில் புத்ரனைப் பெற்றாள். 17

𑌕𑌣𑍍𑌵𑌃 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ।
𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌸 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌃 । 18

𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 ।
𑌹𑌰𑍇𑌰𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥ 19

𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌜𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍌 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌖𑍇 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌹𑌾𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑍀 ॥ 20

𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ।
𑌭𑌰𑌸𑍍𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌾𑌵𑌮𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥ 21

𑌰𑍇𑌤𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌲𑌾 ॥ 22

[illegible] ॥१८॥१९॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥२०॥ 𑌮𑌾𑌤𑍇𑌤𑌿 । 𑌭𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌤𑍍 [illegible] 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌮𑌾𑌤𑌾 [illegible] 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌰𑌸𑍍𑌵 𑌪𑍋𑌷𑌣 𑌕𑍁𑌰𑍁 [illegible] ॥२१॥ 𑌕𑌿𑌂𑌚 । 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌂𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 । 𑌪𑍁𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 [illegible] 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌰𑍇𑌤𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑍇𑌕𑍍𑌤𑌾 [illegible]

கண்வமஹா முனிவர் வனத்தில் குமாரனுக்கு உசிதமான கார்யங்களைச் செய்தார். அந்தச் சிறுவன் சிங்கங்களைக் கட்டிப் பிடித்து விளையாடுவானாயினன்.

விஷ்ணுவின் அம்சத்தின் அம்சத்தாலுண்டாகியவனும், மிகுந்த வீர்யமுள்ளவனுமாகிய அந்தச் சிறுவனை ஸ்திரீ ரத்னமாகிய சகுந்தலை அழைத்துக்கொண்டு கணவனிடம் சென்றாள். 19

துஷ்யந்தன் குற்றமற்ற மனைவியையும் மைந்தனையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அப்பொழுது அசரீரவாக்கொன்று ஆகாய மார்க்கத்திலிருந் துண்டாயிற்று. அது ஸர்வப்ராணிகளுடைய செவியிலும் விழுந்தது. 20

ஓ துஷ்யந்த ! மாதா, துருத்தி: புத்ரன் பிதாவினுடையவன். ஏனெனில் பிதாவால் இவன் உண்டாகிறான் புத்ரனாகிய துஷ்யந்தனை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சகுந்தலையை அவமதிக்க வேண்டாம். 21

வீர்யத்தை உபயோகிக்கும் (வம்சத்தை வ்ருத்தி செய்பவன்) புத்ரன் பிதாவை நரகத்தினின்றும் கரையேற்றுகிறான். நீதான் இந்தக் கர்ப்பத்தைத் தரிக்கச் செய்தவன். சகுந்தலை ஸத்யம் செய்கிறாள். 22

𑌭𑌰𑌸𑍍𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌧𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ 23

𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌸𑍇𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌅𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍 ॥ 24

𑌪𑌿𑌤𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌂𑌶𑌭𑍁𑌵𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥ 25

𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 ।
𑌈𑌜𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌰𑌾𑌡𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 26

𑌪𑌂𑌚𑌪𑌂𑌚𑌾𑌶𑌤𑌾 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌤𑌪𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥ 27

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௨௨ ॥ ௨௩ ॥ 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 [illegible] 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥ ௨௪ ॥ 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍀𑌤𑌿 । 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾 𑌗𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌗𑍀𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌂𑌶𑌭𑌵𑌃 𑌅𑌂𑌶𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௫ ॥ 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௬ ॥ 𑌪𑌂𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌪𑌂𑌚𑌪𑌂𑌚𑌾𑌶𑌤𑌾 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌭𑌿𑌰𑍀𑌜𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍁 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍇 ॥ ௨௭ ॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌬𑌂𑌧

இந்தக் குமாரன் பரதன் எனப்பெயருடையவன், வாஸுதேவருடைய அம்சத்தா லுண்டானவன், ப்ராம்ஹண பக்தியுள்ளவன், ஸத்யத்தில் நிலை பெற்றவன், குணங்களை யறிந்தவன், கீர்த்தியை வ்ருத்தி பண்ணுகிறவன், மிகுந்த உற்சாகமுள்ளவன், விசேஷமான உத்ஸவமுள்ளவன், நன்றி யறிந்தவன். பெரியோர்களை ஸேவிப்பவன், இவனை நீ ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்-என அசரீரவாக்குண்டாயிற்று. உடனே அந்தக் குமாரனை துஷ்யந்தன் ஒப்புக் கொண்டான். 23—24

பிதாவாகிய துஷ்யந்தன் காலஞ் சென்ற பின்பு மிகுந்த கீர்த்தி வாய்ந்த பரதனும் சக்ரவர்த்தியாயினன். பூமியில் விஷ்ணுவின் அம்சத்தாலுண்டான இந்தப் பரதனுடைய மஹிமையானது கானம் செய்யப்படுகிறது. 25

பரதனுடைய வலது கையில் சக்ரமிருக்கிறது, பாதங்களில் பத்மகோசம் இருக்கிறது. இவன் மஹா பட்டாபிஷேகம் பெற்று அதிராட்டும், ப்ரபுவுமாகி யாகம் செய்தான். 26

இவ்வரசன் கங்காநதிக்கரையில் தீர்க்கதபஸ் என்ற முனிவரை முன்னிட்டுப் பரிசுத்தமான (1) ஐம்பத்தைந்து குதிரைகளால் பூஜித்தான். யமுனாநதிக்

---

1 (ஐம்பத்சுதந்து அச்வமேதயாகம் செய்தான் என்பதாம்).

अष्टसप्ततिमेध्याश्वान्बबन्ध प्रददद्वसु ॥ 28

भरतस्य हि दौष्यन्तेरग्निः साचीगुणे चितः ।
सहस्रं बद्वशो यस्मिन्ब्राह्मणा गा विभेजिरे ॥ 29

त्रयस्त्रिंशच्छतं ह्यश्वान्बद्ध्वा विस्मापयन्नृपान् ।
दौष्यन्तिरत्यगान्मायां देवानां गुरुमाययौ ॥ 30

[illegible]

கரையில் பொருளைக் கொடுத்துக்கொண்டு (2) எழுபத்தைந்து பரிசுத்தமான குதிரைகளைக் கட்டினன். 27—28

துஷ்யந்தன் குமாரனாகிய பரதன் சிறந்த குணமுடைய ப்ரதேசத்தில் அக்நியைச் சயனம் செய்தான். அந்த சயனத்தில் வெகு ப்ராம்ஹணர்கள் (பரதன் பூரிதானமாகக் கொடுத்த) கோக்களை ‡ த்வந்தவம் என்ற கணக்குப் படி பிரித்துக்கொண்டார்கள். 29

பரதன் அரசர்களை ஆச்சர்யமடையும்படி செய்து § மூவாயிரத்து முந்நூறு குதிரைகளைக்கட்டி (யாகம் செய்து) தேவர்களுடைய ஐச்வர்யத்தையும் மீறினன். ஏனெனில் விஷ்ணுவை அடைந்தவன் இந்தப் பரதன். 30

2 (எழுபத்தைந்து அச்வமேதங்களைச் செய்தான் என்பதாம்).

‡ த்வந்தம் என்பது பதின்மூவாயிரத்து எண்பத்து நான்கு.

§ (3300) அச்வமேதயாகம் செய்தான் என்பது பொருள்.

𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌦𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌦𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌮𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ॥ 31

𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ।
𑌨𑍈𑌵𑌾𑌪𑍁𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ 32

𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤𑌹𑍂𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌂𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌖𑌷𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌨𑍃𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌨𑍍 𑌮𑍍𑌲𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇𑌖𑌿𑌲𑌾𑌨𑍍 ॥ 33

𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍇 𑌰𑌸𑍌𑌕𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌭𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 ॥ 34

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌗𑌜𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌮𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑌠𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥31॥32॥ 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍇 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌰𑌸𑍌𑌕𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍇𑌜𑌿𑌰𑍇 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌲𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌰𑌸𑌾𑌤𑌲𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌰𑌨𑍁𑌷𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌣𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍀𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌣𑌯𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥34॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌵𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍁𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑍈𑌵𑌸𑍇𑌨𑌾𑌂

வெண்மை நிறமுள்ள தந்தங்களுடையவைகளும், க்ருஷ்ணவர்ணமுள்ளவைகளும், ஸ்வர்ண அலங்காரமுள்ளவைகளுமாகிய ‡ பதினான்கு லக்ஷம் யானைகளை மஷ்காரம் என்ற கர்மாவைச் செய்யும்பொழுது தானம் செய்தான். 31

பரதனுடைய உயர்ந்த செய்கையை முன்னிருந்த அரசர்களுள் அடைந்தவர்களில்லை. இனிவரும் அரசர்களுமடையப் போவதில்லை. இது கைகளால் ஸ்வர்க்கத்திற்குச் செல்லமுடியாதது போலாம். 32

கிராதர்கள், ஹூணர்கள், யவனர்கள், ஆந்த்ரர்கள், வங்கர்கள், சகர்கள், கஷர்கள், ப்ராம்ஹண பக்தியில்லாத அரசர்கள், ம்லேச்சர்கள் இவர்களை திக்விஜயகாலத்தில் தன் வன்மையால் ஸம்ஹரித்தான். 33

முன் எந்த அஸுரர்கள் தேவர்களை ஜயித்துப் பாதாளம் முதலிய ஸ்தானங்களை அடைந்தார்களோ அந்த அஸுரர்களால் அபஹரிக்கப்பட்டுப் பாதாளம் சென்ற தேவஸ்திரீகளை மறுபடி பரதராஜன் வரவழைத்தான். 34

---

‡ பதினான்கு லக்ஷம் யானைகள் என்று இங்கு சொன்னதால் 29 வது ச்லோகத்தில் கூறிய கோக்களும் பதினான்கு லக்ஷமேயாம். நூற்றேழு த்வந்த்வம் என்பது பதினான்கு லக்ஷமாம். ஆனால் 12 எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ளதைப் பதினான்கு லக்ஷம் என்று சுகர் கூறினர் என்று கொள்ளவேண்டியதாகிறது.

ஸர்வாந் காமாந் துதுஹது꞉ ப்ரஜாநாம் தஸ்ய ரோதஸீ ।
ஸமாஸ்த்ரிணவஸாஹஸ்ரீர்திக்ஷு சக்ரமவர்தயத் ॥ 35

ஸ ஸம்ராட் லோகபாலாக்யமைஶ்வர்யமதிராட் ஶ்ரியம் ।
சக்ரம் ஜாயாஸ்ஸுதாந் ப்ராணாந்ம்ருஷேத்யுபரராம ஹ ॥ 36

தஸ்யாஸந்ந்ருப வைதர்ப்ய꞉ பத்ந்யஸ்திஸ்ர꞉ ஸுஸம்மதா꞉ ।
ஜக்நுஸ்த்யாகபயாத்புத்ராந் நாநுரூபா இதீரிதே ॥ 37

தஸ்யைவம் விததே வம்ஶே ததர்தம் யஜத꞉ ஸுதம் ।
மருத்ஸ்தோமேந மருதோ பரத்வாஜமுபாதது꞉ ॥ 38

ஆஜ்ஞாம் வா ॥௩௫॥ தஸ்ய வைராக்யேண மோக்ஷப்ரகாரமாஹ । ஸ இதி । ஶ்ரியமிதி விஹாயேதி ஶேஷ꞉ ॥௩௬॥ தஸ்யேதி । நாநுரூபா꞉ ஸ்வஸத்ருஶா ந பவந்தீதி பர்த்ரா ஶம்ஸிதே ஸதி வ்யபிசாரஶங்கயாஸ்மாந் த்யக்ஷ்யதீதி பயாத்வா புத்ராந் ஜக்நு꞉ புந꞉ புந꞉ புத்ராணாம் தர்ஶநே ச ஸாத்ருஶ்யாநவஸாயேந த்யஜேத் நாந்யதேத்யாஶயேந ஹதவத்ய꞉ ॥௩௭॥ தஸ்யேதி । விததே வ்யர்தே ஸதி ததர்தம் புத்ரார்தம் । மருத்ஸ்தோமேந யாகேந யஜதஸ்தஸ்ய ப்ரஸந்நாஸ்ஸந்தோ மருத꞉ பரத்வாஜம் நாம புத்ரமுபாதது꞉ ஸமர்பயாமாஸு꞉ ॥௩௮॥ மருதாம் பரத்வாஜாநயநப்ரகாரம் உபபாதயந்நாஹ

பரதனுடைய ப்ரஜைகளுக்கு ஆகாயமும், பூமியும் மனோரதமனைவற்றையும் உண்டாக்கின. இருபத்தேழாயிரம் வருஷம் வரையில் திசைகளில் ஆஞ்ஞையைச் செலுத்தினான். 35

ஸம்ராட்டாகிய பரதன் லோகபாலர்களின் ஐச்வர்யத்தையும் அதிராஜ ஸம்பத்தையும், ஸேனையையும், ஸ்திரீகளையும், புத்ரர்களையும், ப்ராணன்களையும், பொய்யென்று (நிச்சயித்து) ஒழிவடைந்தான் 36

ஓ பரீக்ஷித்தே! இந்த பரதனுக்கு வேண்டியவர்களும், விதர்ப்ப ராஜன் குமாரிகளுமாகிய மூன்று மனைவிகள் இருந்தார்கள். (இந்த பரதன் பத்னிகளிடம் ஓ மனைவிகளே! இந்தப் புத்ரர்கள்) எனக்குத் தகுதியானவர்களல்லர் என்று கூறினான். அந்த மனைவிகள் (கணவன்) த்யாகம் செய்வானோ என்ற பயத்தால் * புத்ரர்களை நாசம் செய்தார்கள். 37

பரதனுடைய வம்சமானது இவ்விதம் வீணானபொழுது புத்ரனைக் கருதி பரதன் மருத்ஸ்தோமம் என்னும் யாகம் செய்தான். மருத்துக்கள் பரதனுக்கு பரத்வாஜரைக் கொடுத்தார்கள். 38

* புத்திரர்களை அடிக்கடி அரசன் பார்த்தால் "எனக்குத் தகுதியற்றவர்களாகிய இவர்களை யேன் நான் பார்க்கவேண்டும்" எனனும் வெறுப்புண்டாவதுடன் நம்மீது இவர்கள் வியபிசாரிணிகளோவென்று ஸந்தேகங்கொண்டு தள்ளுவான். புத்திரர்கள் இருந்தாலல்லவா அடிக்கடி பார்க்க நேரிடும் என நினைத்துக் கொன்றுவிட்டனர் என்றறிக.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌶𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍 ॥ 39
𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌜𑌗𑍁𑌃 ॥ 40
𑌮𑍂𑌢𑍇 𑌭𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌭𑌰 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍇 ।

[illegible]

---

† ப்ருஹஸ்பதியானவர் ப்ராதாவாகிய உசத்யரின் மனைவி கர்ப்பிணியான பொழுது கலவி செய்ய முயன்றார். அப்பொழுது கர்ப்பமானது தடைசெய்தது. ப்ருஹஸ்பதியானவர் கர்ப்பத்தைச் சபித்து வீர்யத்தை விட்டார். 39

அந்த கர்ப்பத்தை விட விருப்பமுள்ளவளும், கணவன் த்யாகம் செய்வானே என்ற ஸந்தேகமுடையவளுமாகிய மமதையைக் குறித்து (ப்ருஹஸ்பதிக்கும் மமதைக்கும் ஸம்வாதரூபமான) இந்த ச்லோகத்தைத் தேவர்கள் கூறினர்கள். இந்த ச்லோகம் அந்தப் புத்ரனுடைய பெயரை விளக்குகிறது. 40

ப்ருஹஸ்பதி "ஓ மூடே! இந்தப் புத்ரனை ஏற்றுக்கொள்வாயாக. இவன் ¶ இருவருக்கும் உண்டானவன்" என்றார். மமதை "ஓ ப்ருஹஸ்பதியே!

---

† (உசத்யரின் மனைவி மமதை என்ற பெயருடையவள், அவள் உசத்யருடைய கர்ப்பத்தைத் தரித்திருந்தாள். உசத்யரின் ப்ராதாவாகிய ப்ருஹஸ்பதி மமதையிடம் திருட்டுத்தனமாகக் கலவிக்கு முயன்றார். இரண்டாவது கர்ப்பம் இருக்க இடமில்லாததால் முன்னுள்ள கர்ப்பமானது ப்ருஹஸ்பதியைத் தடைசெய்தது. ப்ருஹஸ்பதி கோபமடைந்து கர்ப்பம் குருடாகக்கடவது என்று சபித்தார். தம் வீர்யத்தை மமதையிடம் உபயோகித்தார். முன்னுள்ள கர்ப்பம் குருடாகி தீர்க்கதமஸ் என்ற பெயருடைய முனிவராயிற்று. ப்ருஹஸ்பதியின் வீர்யமானது கர்ப்பத்தில் அடிபட்டமையால் வெளிப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்து உடனே குமாரனாயிற்று.)

¶ (ஒருவனுடைய மனைவி மற்றொருவனுக்குப் புத்திரனைப் பெற்றாலும் அப்புத்திரன் அவளுடைய கணவனுக்கும் புத்ரனேயாவனென்க.)

यातौ यदुक्त्वा पितरौ भरद्वाजस्ततस्त्वयम् ॥ 41

चोद्यमाना सुरैरेवं मत्वा वितथमात्मजम् ।
व्यसृजन्मरुतोऽबिभ्रन् दत्तोऽयं वितथेऽन्वये ॥ 42

इति श्रीमद्भागवते नवमस्कन्धे
विंशोऽध्यायः.

बिभृहीति हे मूढे भरद्वाजं भरस्व क्षेत्रे अन्यस्य बीजादिति द्वयं द्वाभ्यां जातं अतस्त्वमस्यापत्यं भर्तृ इति नतस्तास्स्वयंशंकेत्यर्थः ममतां प्रत्याह हे बृहस्पते त्वं क्षेत्रिण्यपत्यं द्वाजं भार्यायां द्वाभ्यां जातं अतो नाहमेकाकी भरामीत्यर्थः यद्यस्मादेवमुक्त्वा पितरौ ममता बृहस्पती विवदमानौ भर्तृत्वमस्य त्यक्त्वा यातौ ततो भरद्वाजोऽयं भरद्वाज इति भाराद्वाजे यस्य भर्तृत्वस्य त्यागात्पित्रोर्यातावित्यर्थः ॥ ४१ ॥ चोद्यमानेति । वितथं व्यभिचारसंभवत्वात् आत्मजं वितथं निरर्थकं मत्वा ममता व्यसृजत् तत्त्याज मात्राऽपि त्यक्तं पुत्रं मरुतो बिभ्रन् । सत्पुरुषार्जितमेव अप्यात्मजं मत्वा बृहस्पतेरपि त्यक्तत्वाच्चेत्यर्थः भरतस्य अपत्यत्वं स भरद्वाजः मरुद्भिः दत्तोऽयं भरतस्यान्वये वितथे सति दत्तः ॥ ४२ ॥

इति भावार्थदीपिकायां विंशाध्याय व्याख्या.

---

§ இருவருக்கும் உண்டான புத்ரனை நீர் காப்பாற்றவேண்டும்" என்று சொல்லி விட்டு (புத்ரனைவிட்டுச்) சென்ருள். அதனல் இவன் பரத்வாஜன் எனப்படுகிருன். 41

தேவர்களால் இவ்விதம் ப்ரேரணைபடைந்த மமதை (ப்ருஹஸ்பதியிடம் பிறந்த) புத்ரன் வீணனவன் என்றெண்ணிக் கைவிட்டாள். அந்தப் புத்ரனை மருத்துக்கள் போஷித்தார்கள். பரதனுடைய வம்சம் வீணனபொழுது மருத்துக்கள் இந்த பரத்வாஜரைக் கொடுத்தார்கள். 42

20-வது அத்யாயம்
முற்றிற்று.

---

§ (உம்மிடம் எனக்குண்டானதால் இருவரும் சேர்ந்து காப்பாற்றவேண்டும் என் பதாம்.)

एकविंशाध्याय प्रारंभः.

॥ श्रीशुकः ॥

वितथस्य सुतान्मन्योर्बृहत्क्षत्रो जयस्तथा ।
महावीर्यो नरो गर्गस्संकृतिस्तु नरात्मजः ॥ 1

गुरुश्च रन्तिदेवश्च संकृतेः पाण्डुनन्दन ।
रन्तिदेवस्य हि यश इहामुत्र च गीयते ॥ 2

वियद्वित्तस्य ददतो लब्धंलब्धं बुभुक्षितः ।
निष्किंचनस्य धीरस्य सकुटुंबस्य सीदतः ॥ 3

एकविंशे तु भरतस्यान्वय उच्यते ।
रन्तिदेवाजमीढादेर्यत्र कीर्तिः प्रकीर्त्यते ॥
यद्वा ॥ एकविंशे भरद्वाजपुत्रेऽन्ये सान्वयाः ।
वर्ण्यन्ते रन्तिदेवाजमीढाद्या यत्र वंशिनः ॥

भरतस्यान्वये वितथे सति दत्तकत्वाद्वितथसंज्ञो भरद्वाजः स च ब्राह्मणोऽपि भरतस्य दत्तकपुत्रो जात इति तद्वंशोऽनुकीर्त्यते ॥ वितथस्येति । वितथस्य सुतो मन्युः तस्माच्च बृहत्क्षत्र-जय-महावीर्य-नर-गर्गाः पञ्च पुत्राः बभूवुः ॥१।२॥ वियदिति । वियद्वित्तस्य वियतो गगनादिवोद्योगं विना दैवादुपस्थितमेव वित्तं भोज्यं यस्य यद्वा वियद्व्ययं प्राप्नुवच्च वित्तं यस्य तदेवाह बुभुक्षितो विसतो लब्धं ददतः तच्च प्रायशः निष्किंचनस्येत्यादि सार्धैः सप्तभिः ॥३॥ व्यतीयुरिति । अपिबतो जलपानेऽप्यकृतवतः

21-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

(1) விததருக்கு மன்யு என்பவன் மைந்தன்; மன்யுவிடம் ப்ருஹக்ஷத்ரன், ஜயன், மஹாவீர்யன், நரன், கர்க்கன் என்ற ஐந்து புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். நரனுக்கு ஸங்கிருதி என்பவன் குமாரன். 1

பாண்டு பரம்பரையில் ஜனித்த பரீக்ஷித்து ராஜனே! ஸங்க்ருதிக்கு குரு, ரந்திதேவன் என்று இரண்டு புத்ரர்கள். ரந்தி தேவனுடைய யசஸ்ஸானது இவ்வுலகிலும், பரலோகத்திலும் கானம் செய்யப்படுகிறது. 2

ரந்திதேவன்; தற்செயலாகக் கிடைப்பதைப் புசிப்பவன்; பசியுள்ளவனுயினும் கிடைக்கக் கிடைக்கக் கொடுப்பவன்; தரித்திரன்; தீரன்; குடும்பத்துடன் கூடிய

---

(1) பரதனுடைய பரம்பரை வீணாகியதால் பரத்வாஜர் புத்ரராக வந்தார். அதனால் பரத்வாஜருக்கு விததர் என்று பெயர்.

𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌯𑍁𑌰𑌷𑍍𑌟𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿𑌬𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌲 ।
𑌘𑍃𑌤𑌪𑌾𑌯𑌸𑌸𑌂𑌯𑌾𑌵𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 4

𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌪𑌥𑍋𑌃 ।
𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥ 5

𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌤𑍍𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 6

𑌅𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌜𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑍃𑌷𑌲𑌾𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥ 7

𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌗𑌾𑌦𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌗𑌣𑌾𑌯 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ 8

𑌸 𑌆𑌦𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌬𑌹𑍁𑌮𑌾𑌨𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ 9

𑌘𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌂𑌭𑌸𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥ ௪ ॥ 𑌅𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍋𑌽𑌤𑌿𑌥𑌿𑌰𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌟𑍁𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑌃 ॥ ௭ ॥ 𑌯𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 । 𑌸𑌗𑌣𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌘𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 ॥ ௮ ॥ ௯ ॥ 𑌵𑌾 𑌨𑍀𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑌿 । 𑌉𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌂

வன்; வருத்தமுடையவன்; காலையில் கிடைத்த நெய், பாயஸம், கஞ்சி, ஜலம் இவைகளைப் பானம் செய்யாதவன். இவனுக்கு நாற்பத்தெட்டு நாள் சென்றன. 3—4

ப்ரயாஸையால் குடும்ப பரணம் செய்பவனும், பசி தாஹங்களால் நடுக்கமுடையவனுமாகிய ரந்திதேவன் காலத்தில் போஜனம் செய்ய விரும்பியபொழுது ஒரு ப்ராம்ஹணன் அதிதியாக வந்தான். 5

எல்லாவிடத்திலும், விஷ்ணுவைப் பார்ப்பவனாகிய ரந்திதேவன் ச்ரத்தையுடன் அந்த வேதியனை உபசரித்து அன்னமளித்தான். அந்த ப்ராம்ஹணன் போஜனம் செய்து சென்றார். 6

பிறகு ரந்திதேவன் (குடும்பத்திற்காக) தான் போஜனம் செய்ய விரும்பிய பொழுது மற்றொருவன் வந்தான். இந்த ரந்திதேவராஜன் விஷ்ணுவை நினைந்து அந்த சூத்ரனுக்கு மிகுந்த அன்னத்தைக் கொடுத்தான். 7

சூத்ரன் சென்ற பின்பு மற்றொரு அதிதி சிலநாய்களுடன் ரந்திதேவனிடம் வந்து "ஓ ராஜனே இந்தக் கும்பலுடன் பசியுள்ள எனக்கு அன்னம் கொடுக்க வேண்டும்" என்றுகேட்டான். 8

ப்ரபுவாகிய ரந்திதேவராஜன் ஆதித்யம் செய்து கொஞ்சமிருந்த அன்னத்தை வெகுமானத்தை முன்னிட்டு நாய்களுக்கும், அவற்றின் யஜமானனுக்கும் கொடுத்து அவனுக்கு நமஸ்காரம் செய்தான். 9

வாநீயஶா த்ரு³ஶ்ஷ்வஷம் தமெவ்வகவஶிதவபுணடி ।
வாஸூத꞉ வாஷ்குஷொzஹூ மாஷம்வா லெஹ்யூஶஹாய ஜெ ॥ 10

தஸ்யாதிகஶாணாம் வாவம் நிஶஃ விவாநுரூவா꞉ ।
க்ருவயா ஹரஶஸஂதவ்வ ஊஷஶாஹாஜ்ஜதம் வவ꞉ ॥ 11

ந காஶயெzஹம் மதிமீஶ்வராணா
ஶஷ்டஜியுக்தாஶவாநஹவம் வ ।
ஆதிம் ஹ்ரூவஷெ விஶzஷெஹஹாஜா
ஶம்தவ்விதொயெந ஹவம்த்ருதா꞉வா꞉ ॥ 12

க்ஷுத்த்ருட்ஶொ மாத்ருவஶிஹ்ரஶ்வ
தெந்ஃம் க்ஷுஶ்லொகவிஷாஶொஹா꞉ ।

உவுஶிதம் ஸகவெவதவபுபதீதிதயா ॥ம॥கக॥ வாஷா꞉வாஸஹிஷ்ணுதயா꞉
ஸவெஷாம் ஷா꞉வம் ஸம்ஹொத்ருஶாஶாஷெ । நெதி । க்ஷஷ்டஜியுக்தாம்
ஆணிமாஷ்யுஷ்டஸ்பபு ஸ்ரூஜி யுக்தாம் மதிஶவிஶொக்ஷஶவிவாஹம் நகாஶயெ
தஹிஅ கிம் காஶயெ தஷாஹ ஈவியஷெஹ ஶாஜாஶாதிம் ஷா꞉வம் தத்தெஹ்ா
க்ருஶஷுவெணாம் தவ்விதஷ்ஸஹா ஹ்ரூவஷெ ஹ்ராவாபாஶிதூவம் காஶயெ
யெநதத்ஷா꞉வஹொகாஶயா ஹெதத்ஹவெதந ஸவெபு ஈஷா꞉வா꞉ ஹவஷி ॥
கஉ॥ நநு ஷா꞉வம் கிஶிதி ஹ்ராயயுயஸெ வாஷா꞉வ நிஷ்ஸெதூவ ஶஶஸவு
ஷா꞉வ நிவ்ருத்திஶிதூாஹ। க்ஷுத்த்ருவிதி। க்ருவணஸ்ய ஜஷொஜீவநஹெதொ꞉

பிறகு ஒருவனை மட்டிலும் த்ருப்தி செய்யக்கூடியஜலம் மட்டிலும் மீதியாக இருந்தது. அதைப் பானம் செய்ய ரந்திதேவன் விரும்பினுன். அப்பொழுது ஒரு புலையன் வந்து "ஓ ராஜனே புலைபணுகிய எனக்கு ஜலம் கொடுக்க வேண்டும்" என்று கேட்டான். 10

மிகுந்த கீர்த்தியுள்ள ரந்திதேவன் புலையனுடைய கருணை கூர்ந்த சொல்லைக்கேட்டு மிகவும் தாபமடைந்து பின்வருமாறு அம்ருதமான சொல்லைச் சொல்லுகிறுன். 11

நான் ஈச்வரரின் (1) எட்டுப் பெருமைகளுடைய கதியையும், மோக்ஷத்தையும் விரும்பவில்லை. தேஹம் படைத்த எல்லோருடைய துக்கத்தையும் அவர்களின் மனத்தில் இருந்து அடைய விரும்புகிறேன். இதனுல் அவர்கள் துக்கமற்றவர்களாகிறுர்கள். 12

க்ருபணனும், ஜீவிக்க விரும்பியவனுமாகிய ப்ராணிக்கு ஜீவிப்பதற்குக் காரணமாகிய ஜலத்தைக் கொடுப்பதால் எனனுடைய பசி, தாஹம், சரீர ப்ர

(1) (எட்டுப்பெருமை - அணிமை ,மஹிமை, முதலியனவாம்.)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋
𑌰𑍍𑌜𑌿𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍋𑌰𑍍𑌜𑍀𑌵𑌜𑌲𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 ॥ 13

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑌿𑌪𑌾𑌸𑌯𑌾 ।
𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑌾𑌯𑌾𑌦𑌦𑌾𑌦𑍍𑌧𑍀𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌕𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ 14

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌧𑍀𑌶𑌾𑌃 𑌫𑌲𑌦𑌾𑌃 𑌫𑌲𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌂𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 15

𑌸 𑌵𑍈 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ।
𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 16

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌰𑌾𑌧𑌸𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌲𑍀𑌯𑌤 ॥ 17

𑌜𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌤𑍃𑌡𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥௧௩॥ 𑌇𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 ॥௧௪॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌧𑍀𑌶𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌲𑍍𑌕𑌸𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௧௫॥ 𑌸 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥௧௬॥ 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌰𑌾𑌧𑌸𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌲𑍀𑌯𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌲𑍀𑌨𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵 ॥ ௧௭॥௧௮॥ 𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑍇𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯

மம், தீனத்தன்மை, வாட்டம், சோகம், வருத்தம், மோஹம் இவை யாவும் நீங்கும் 13

தாகத்தால் மரணமடையப் போகிறவனும் ஸ்வபாவமாகக் கருணையுள்ளவனும், தீரனுமாகிய ரந்திதேவன் இவ்வாறு ஸம்பாஷித்துவிட்டு ஜலத்தைப் புலையனிடம் கொடுத்தான். 14

பலனை விரும்பியவர்களுக்குப் பலனைக் கொடுப்பவர்களும், மூவுலகுக்கும் ஈச்வரர்களுமாகிய ப்ரும்ஹாதி தேவர்கள் விஷ்ணுவால் ஏற்பட்ட (1) மாயாரூபத்தால் ப்ரஸித்தி பெற்று (அவர்களுடைய) தரிசனம் தந்தார்கள். 15

அந்த ரந்திதேவ மஹாராஜன் அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்து ஆசையை ஒழித்துப் பகவானாகிய வாஸுதேவரிடம் மனத்தைச் செலுத்தினான். 16

ஓ பரீக்ஷித்தே! மனத்தை ஈசனுடைய ஆச்ரயமாகச் செய்தவனும், வேறு பலனை விரும்பாதவனுமாகிய ரந்திதேவனுக்கு குணமயமான மாயையானது ஸ்வப்னம்போல் லயமடைந்தது. 17

---

(1) (ரந்தி தேவனுடைய தைர்யத்தைச் சோதிக்க மாயையால் சூத்ரன் முதலிய ரூபத்துடன் தோன்றினார்களென்க.)

𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ।
𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ॥ 18

𑌗𑌰𑍍𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌹𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 ।
𑌉𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌃 ॥ 19

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍀 𑌯𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌪𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥ 20

𑌅𑌜𑌮𑍀𑌢𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍀𑌢𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌮𑍀𑌢𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ।
𑌅𑌜𑌮𑍀𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍇𑌧𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 ॥ 21

𑌅𑌜𑌮𑍀𑌢𑌾𑌦𑍍𑌬𑍃𑌹𑌦𑌿𑌷𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌧𑌨𑍁𑌃 ।
𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌸𑍀𑌜𑍍𑌜𑌯𑌦𑍍𑌰𑌥𑌃 ॥ 22

𑌵𑌂𑌶𑌮𑌾𑌹 । 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍍𑌯𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥௧௯॥ 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍇 [illegible] 𑌯𑍇 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌮𑌾𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀 𑌯𑌤𑍍 𑌯𑍇𑌨 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௨௦॥ 𑌅𑌜𑌮𑍀𑌢 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑌮𑍀𑌢𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 ॥௨௧॥ 𑌅𑌜𑌮𑍀𑌢𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑌮𑍀𑌢𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑌿𑌷𑍁𑌨𑌾𑌮𑌾𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

அங்கே சேர்க்கையின் மஹிமையால் ரந்திதேவனைச் சார்ந்த யாவரும் யோகிகளும், விஷ்ணு பராயணர்களுமானர்கள். 18

தர்க்கனிடம், சினி பிறந்தான், சினியிடம் கார்க்யன் ஜனித்தான். க்ஷத்ரனிடம் ப்ராம்ஹண பரம்பரை உண்டாயிற்று. மஹாவீர்யனிடம், உருக்ஷயன், பிறந்தான். உருக்ஷயனிடம் த்ரய்யாருணி, கவி, புஷ்கராருணி, என்று மூவர் பிறந்தார்கள். இம்மூவரும் ப்ராம்ஹணத் தன்மையை அடைந்தவர்கள். ப்ருஹத்க்ஷத்ரனிடம் ஸுஹோத்ரன் பிறந்தான். ஸுஹோத்ரனிடம் ஹஸ்தி, பிறந்தான். இந்த ஹஸ்தியால் ஹஸ்தினுபுரம் ஏற்பட்டது. 19—20

ஹஸ்திக்கு அஜமீடன், த்விமீடன், புருமீடன், என்று மூவர் புத்ரர்கள். ப்ரியமேதன், முதலிய ப்ராம்ஹணர்கள் அஜமீடனுடைய பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள். 21

அஜமீடனிடம், ப்ருஹதிஷு பிறந்தான். ப்ருஹதிஷுவுக்கு ப்ருஹத்தனு, புத்ரன். ப்ருஹத்தனுவுக்கு, ப்ருஹத்காயன் குமாரன், ப்ருஹத்காயனுக்கு ஜயத்ரதன் பிறந்தான். 22

தத்ஸுதோ விஶ்வஜித்தஸ்ய ஸேநஜித்ஸமஜாயத ।
ருசிராஶ்வோ த்ருடஹநு: காஶ்யோ வத்ஸஶ்ச தத்ஸுதா: ॥ 23

ருசிராஶ்வஸுத: ப்ராஜ்ஞ: ப்ருதுஸேநஸ்ததாத்மஜ: ।
பாரஸ்தத்தநயோ நீபஸ்தஸ்ய புத்ரஶதம் த்வபூத் ॥ 24

ஸ க்ருத்வ்யாம் ஶுககந்யாயாம் ப்ரஹ்மதத்தமஜீஜநத் ।
யோகீ ஸ கவி பார்யாயாம் விஷ்வக்ஸேநமதாத்ஸுதம் ॥ 25

ஜைகீஷவ்யோபதேஶேந யோகதந்த்ரம் சகார ஹ ।
உதக்ஸேநஸ்ததஸ்தஸ்மாத்பல்லாடோ பார்ஹதீஷவா: ॥ 26

௨௨॥௨௩॥ ருசிராஶ்வேதி। பாரஸ்ய தநயோ நீப: நீபஸ்ய புத்ரஶதம்॥ ௨௪॥ ஸ இதி । ஸ ஏவ க்ருத்வீ ஸம்ஜ்ஞாயாம் ஶுககந்யாயாம் ப்ரஹ்மதத்தம் ஜநயாமாஸ தது்க்தம் ஹரிவம்ஶாதிஷு । "பராஶரகுலோத்பந்ந: ஶுகோ நாம மஹாயஶா: । வ்யாஸாதரண்யாம் ஸம்பூதோ விதூமோऽக்நிரிவஜ்வலந் । ஸ தஸ்யாம் பித்ருகந்யாயாம் பீவர்யாம் ஜநயிஷ்யதி । க்ருஷ்ணம் கௌரப்ரபம் ஶம்புந்தயா ஹரிம் ஶ்ருதம் ஜயம் । கந்யாம் கீர்திமதீம் ஷஷ்டீம் யோகிநீம் யோகமாதரம் । ப்ரஹ்மதத்தஸ்ய ஜநநீம் மஹிஷீமணுஹஸ்ய ச" இதி । யத்யபி ஶுக: ஜாதமாத்ர ஏவ விரக்த ஸந்நேவ நிர்கத: ததாபி விரஹாதுரம் வ்யாஸமநுயாவந்தம் த்ருஷ்ட்வா சாயாஶுகம் நிர்மாய கதவாந் தஸ்யைவாயம் கார்ஹஸ்த்யாதிவ்யவஹார இத்யவிரோத: ஸ ச ப்ரஹ்மதத்தோ யோகீ கவி பார்யாயாம் ஸரஸ்வத்யாம் ॥௨௫॥ ஜைகீஷவ்யேதி । ஸ ஏவ யோகதந்த்ரம் சகார பார்ஹதீஷவா: ப்ருஹதிஷோர்வம்ஶ்யா [illegible]

ஜயத்ரனுக்கு, விச்வஜித், குமாரன்; விச்வஜித்துக்கு ஸேனஜித் பிறந்தான். ஸேனஜித்துக்கு, ருசிராச்வன், த்ருடஹனு, காச்யன், வத்ஸன் இவர்கள் புத்ரர்கள். 23

ருசிராச்வனுக்கு ப்ராஞ்ஞன், புத்ரன். ப்ராஞ்ஞனுக்கு, ப்ருதுஸேனன், குமாரன். ப்ருதுஸேனனுக்குப் பாரன் புத்ரன். பாரனுக்கு, அனீபன், குமாரன். அனீபனுக்கு நூறுபுத்ரர்கள் உண்டானார்கள். 24

அந்த அனீபன் (1) சுகனுடைய குமாரியாகிய, க்ருத்வி, என்பவளிடம் ப்ரும்ஹதத்தனைப் புத்ரனாக அடைந்தான். யோகீச்வரராகிய ப்ரும்ஹதத்தர் மனைவியாகிய ஸரஸ்வதியிடம் விஷ்வக்ஸேனனைப் புத்ரனாக அடைந்தார். 25

இந்த ப்ரும்ஹதத்தர் ஜைகிஷவ்யருடைய உபதேசத்தால் யோக சாஸ்திரத்தைச் செய்தார். ப்ரும்ஹதத்தருக்கு, உதக்ஸேனர், பிறந்தார். உதக்ஸேனருக்கு, பல்லாதர், ஜனித்தார். இவர்கள் ப்ருஹதிஷுவைச் சார்ந்தவர்கள். 26

---

(1) (சுகர் பிறந்தவுடன் பற்றைவிட்டவர். க்ருத்வி என்ற கன்னிகை அவருக்கு ஏற்படக் காரணம், சுகர் வெளிப்பட்டவுடன் வ்யாஸ முனிவர் பிரிவாற்றுமல் சுகரைத் தொடர்ந்தார். சுகர் பார்த்து,நிழலால் ஒரு சுகரை ஸ்ருஷ்டித்துச்சென்றார் அவர் சாயாசுகர் எனப் பெயரடைந்தவர். அவரைப்பற்றி க்ருஹஸ்தாச்ரம வ்யவஹாரமென்றறிக.)

யமீநரோ த்விமீடஸ்ய க்ருதிமாம்ஸ்தத்ஸுதஸ்தத: ।
நாம்நா ஸத்யத்ருதிஸ்தஸ்ய த்ருடநேமிஸ்ஸுபார்ஶ்வக்ருத் ॥ 27

ஸுபார்ஶ்வாத்ஸுமதிஸ்தஸ்ய புத்ர: ஸந்நதிமாம்ஸ்தத: ।
க்ருதீ ஹிரண்யநாபாத்யோ யோகம் ப்ராப்ய ஜகௌ ஸ்ம ஷட் ॥ 28

ஸம்ஹிதா: ப்ராச்யஸாம்நாம் வை ததோ ஹ்யுக்ராயுதஸ்தத: ।
தஸ்ய க்ஷேம்யஸ்ஸுவீரோऽத ஸுவீரஸ்ய புரஞ்ஜய: ॥ 29

ததோ பஹுரதோ நாம புருமீடோऽப்ரஜோऽபவத் ।
நளிந்யாமஜமீடஸ்ய நீல: ஶாந்திஸ்து தத்ஸுத: ।
ஶாந்தேஸ்ஸுஶாந்திஸ்தத்புத்ர: புருஜோऽர்கோऽபவத்தத: ॥ 30

பர்ம்யாஶ்வஸ்தநயஸ்தஸ்ய பஞ்சாஸந்முத்கலாதய: ।
யவீநரோ ப்ருஹதிஷு: காம்பில்யஸ்ஸ்ருஞ்ஜயஸ்ஸுதா: ॥ 31

ஷஷ்டம் ॥ ௨௭ ॥ யமீநர இதி । ஸுபார்ஶ்வக்ருத் ஸுபார்ஶ்வஸ்ய பிதா ॥ ௨௮ ॥ ஸுபார்ஶ்வாதிதி । ப்ராச்யஸாம்நாம் ஷட் ஸம்ஹிதா: ஜகௌ விபஜ்யாத்யாபிதவாந் ॥ ௨௯ ॥ ௩௦ ॥ தத இதி । அஜமீடஸ்ய வம்ஶ்யா: ப்ரியமேதாதய: கேசித் ப்ராஹ்மணா பபூவு: ப்ருஹதிஷோ: ப்ருதக் கதித: யாஸ்யதி வம்ஶத்வயமுக்தம் தயோரேவ வம்ஶாந்தராதஹ நளிந்யாமிதி யாவத்ஸமாப்தி ॥ ௩௧ ॥ பர்ம்யாஶ்வ இதி ।

த்விமீடனுக்கு யமீநரன், குமாரன். யமீநரனுக்கு க்ருதிமான் புத்ரன். க்ருதிமானிடம் ஸத்யத்ருதி பிறந்தான். ஸத்யத்ருதிக்கு த்ருடநேமி, ஜனித்தான். த்ருடநேமியிடம் ஸுபார்ச்வன், பிறந்தான். 27

ஸுபார்ச்வனுக்கு ஸுமதி புத்ரன். ஸுமதிக்கு, ஸன்னதிமான் குமாரன். ஸன்னதிமானிடம் க்ருதி பிறந்தான். அந்த க்ருதி ஹிரண்ய நாபரிடம் யோகத்தை அடைந்து ப்ராச்ய ஸாமங்களின் ஆறு ஸம்ஹிதைகளைக் கானம் செய்தான். இந்த க்ருதிக்கு உக்ராயுதன், குமாரன். உக்ராயுதனுக்கு க்ஷேம்யன் புத்ரன். க்ஷேம்யனுக்கு ஸுவீரன், தனயன். ஸுவீரனுக்குப் புரஞ்ஜயன், புத்ரன். 28—29

புரஞ்ஜயனிடம் பஹுரதன் பிறந்தான். புருமீடன் ஸந்தானமில்லாதவனுயினன். அஜமீடனுக்கு நளினி என்ற மனைவியிடம் நீலன், பிறந்தான். நீலனுடைய குமாரன் சாந்தி. சாந்திக்கு ஸுசாந்தி, புத்ரன். ஸுசாந்தியிடம், புருஜன் பிறந்தான். புருஜனிடம் அர்க்கன், பிறந்தான். 30

அர்க்கனுக்கு பர்ம்யாச்வன் புத்ரன். பர்ம்யாச்வனுக்கு ஐந்து புத்ரர்கள். அவர்கள் முத்கலன், யவீநரன், ப்ருஹதிஷு, காம்பில்யன், ஸ்ருஞ்ஜயன் என்ற பெயரடைந்தவர்கள். 31

भर्म्याश्वः प्राह पुत्रा मे पञ्चानां रक्षणाय हि ।
विषयाणामलमिम इति पाञ्चालसंज्ञिताः ॥ 32

मुद्गलाद्ब्रह्म निर्वृत्तं गोत्रं मौद्गल्यसंज्ञितम् ॥ 33

मिथुनं मुद्गलाद्भार्म्याद्दिवोदासः पुमानभूत् ।
अहल्या कन्यका यस्यां शतानन्दस्तु गौतमात् ॥ 34

तस्य सत्यधृतिः पुत्रो धनुर्वेदविशारदः ।
शरद्वांस्तत्सुतो यस्मादुर्वशीदर्शनात्किल ॥ 35

शरस्तम्बेऽपतद्रेतो मिथुनं तदभूच्छुभम् ।
तद्दृष्ट्वा कृपयागृह्णाच्छन्तनुर्मृगयां चरन् ॥ 36

कृपः कुमारः कन्या च द्रोणपत्न्यभवत्कृपी ॥ 37

इति श्रीभागवते नवमस्कन्धे
एकविंशोऽध्यायः.

मुद्गल वंशः यवीनराद्भर्म्याश्वः इत्येवं पञ्च ॥३१॥३२॥ मिथुनमिति ।
भार्म्यात् भर्म्याश्वपुत्रात् मिथुनं बभूव तदेवाह दिवोदासः
पुमान् अहल्या च कन्यकेति ॥३४॥३७॥

इति भावार्थदीपिकायां एकविंशाध्याय व्याख्या,

பர்ம்யாச்வன் சொல்லுகிறான். ஓ குமாரர்களே! என்னுடைய ஐந்து விஷயங்களை ரக்ஷிப்பதற்கு நீங்கள் போதுமானவர்கள் என்றான். அதனால் இவ்வைவரும் பாஞ்சாலர்கள் என்று பெயரடைந்தவர்கள். 32

முத்கலனிடம் உண்டான ப்ராம்ண பரம்பரையானது மௌத்கல்யம் என்ற பெயருடையதாயிற்று. பர்ம்யாச்வனுடைய குமாரனாகிய முத்கலனிடம் திவோதாஸன் என்ற புத்ரனும் அஹல்யை என்ற கன்னிகையும் இரட்டையாகப் பிறந்தார்கள். அந்த அஹல்யையிடம் கௌதமருக்கு சதானந்தர் பிறந்தார். 33—34

சதானந்தருக்கு ஸத்யத்ருதி புத்ரன். ஸத்யத்ருதிக்கு தனுர்வேதத்தில் பண்டிதனாகிய சரத்வான், குமாரன். இந்த சரத்வான் ஊர்வசி என்ற அப்ஸர ஸ்திரீயைப் பார்த்ததால் வீர்யமானது நாணற்காட்டில் நழுவிற்று. மங்களமான அந்த வீர்யமானது ஸ்திரீயும் புமானுமாக ஆயிற்று. வேட்டையாடவந்த சந்தனுராஜன் இதைப்பார்த்துக் கருணையுடன் க்ரஹித்தான். குமாரன் க்ருபன் என்றும் கன்னிகை க்ருபி என்றும் பெயரடைந்தனர். இந்த க்ருபி த்ரோணருக்கு மனைவியாயினள். 35—37

21-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌿𑌵𑍋𑌦𑌾𑌸𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌸𑍁𑌦𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌥 𑌸𑍋𑌮𑌕𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 1

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌷𑌤𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 2

𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌂𑌚𑌾𑌲𑌕𑌾 𑌇𑌮𑍇 ।
𑌯𑍋𑌽𑌜𑌮𑍀𑌢𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯 𑌋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌰𑌣𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 3

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌜𑌹𑍍𑌨𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌨𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌨𑍋𑌽𑌥 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍀 ॥ 4

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑍋𑌦𑌾𑌸𑌵𑌂𑌶𑌶𑍍𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌯𑌥𑌾, 𑌦𑌿𑌵𑍋𑌦𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌲𑌵𑌂𑌶𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌂𑌵𑌰𑌣𑌾𑌦𑌾𑌜𑌮𑍀𑌢 [illegible] ॥

1 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌮𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌂 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌷𑌤𑌃 ॥2॥ 𑌅𑌜𑌮𑍀𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌾𑌹 । 𑌯 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥3॥4॥ [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌰𑌿

---

22 - வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

பரீக்ஷித்து ராஜனே! திவோதாஸனிடம் மித்ராயு, பிறந்தான். மித்ராயுவுக்கு ச்யவனன் குமாரன். ச்யவனனுக்கு ஸுதாஸன், தனயன். ஸுதாஸனுக்கு ஸஹதேவன் பிறந்தான். ஸஹதேவனுக்கு ஸோமகன் குமாரன். ஸோமகனுக்கு நூறு புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்களுக்குள் 'ஜந்து, என்பவன் மூத்தவன். ப்ருஷதன், இளையவன். ப்ருஷதனிடம் த்ருபதன், பிறந்தான். த்ருபதனுக்கு த்ரௌபதி, என்ற கன்னிகையும், த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலிய குமாரர்களும் பிறந்தார்கள். த்ருஷ்டத்யும்னனிடம் த்ருஷ்டகேது, பிறந்தான். இவர்கள் பாஞ்சாலர்கள். பரம்பாச்வனைச் சார்ந்தவர்கள். 1—2

அஜமீடன் குமாரனுகிய ரிக்ஷனுக்கு, ஸம்வரணன். குமாரன். ஸம்வரணனிடம், குரு, பிறந்தான். குருவுக்கு, பரீக்ஷித்து, ஸுதனுஸ், ஜன்ஹு, நிஷதன் இவர்கள் குமாரர்கள். ஸுதனுஸுக்கு, ஸுஹோத்ரன், பிறந்தான். ஸுஹோத்ரனுக்கு, ச்யவனன் பிறந்தான். ச்யவனனுக்கு க்ருதி குமாரன். 3—4

𑌵𑌸𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍋 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰 𑌚𑍇𑌦𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌚𑍇𑌦𑌿𑌪𑌾𑌃 ॥ 5

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍃𑌷𑌭𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌜𑌹𑍁𑌃 ॥ 6

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌕𑌲𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌜𑌰𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑍇 ॥ 7

𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍀𑌵 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌜𑌰𑌾𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑍋𑌮𑌾𑌪𑌿𑌰𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ॥ 8

𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌭𑍂𑌤𑍍𑌸𑍁𑌰𑌥𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍂𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ 9

𑌉𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍋 𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌵𑌸𑍋𑌃 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌮𑍍𑌬𑍇𑌤𑌿 ॥௫॥ 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌥𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌹𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 ॥௬॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌰𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾 ॥௭॥ 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍋𑌮𑌾𑌪𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 ॥௮॥ 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑌃 𑌜𑌹𑍍𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥

க்ருதிக்கு, உபரிசரன் என்ற வஸு பிறந்தான். வஸுவிடம் ப்ருஹத்ரதன், குஸாம்பன், மத்ஸ்யன், ப்ரத்யக்ரன், சேதிஷன் முதலிய புத்ரர்கள் உண்டானர்கள். இவர்கள் சேதிதேசத்தைப் பரிபாலிப்பவர்கள். 5

ப்ருஹத்ரதனிடம், குசாக்ரன், பிறந்தான். குசாக்ரனுக்கு ரிஷபன்குமாரன். ரிஷபனுக்கு புஷ்பவான் புத்ரன்; புஷ்பவானுக்கு ஸத்யஹிதன் குமாரன். ஸத்யஹிதனுக்கு, ஜன்ஹு, புத்ரன். 6

ப்ருஹத்ரதனுக்கு மற்றொரு மனைவியிடம்இரண்டுதுணுக்குகள்உண்டாயின. அவ்விரண்டையும் தாய் வெளியில்போட்டாள். ஜரை என்ற ராக்ஷஸி அந்தத் துணுக்குகளைச் சேர்த்தாள். அவள் விளையாடும்போது பிழைப்பாயாக பிழைப்பாயாக என்றுரைத்துச் சேர்த்ததால் ஜராஸந்தன் என்ற பெயரடைந்தான். ஜராஸந்தனிடம் ஸஹதேவன் பிறந்தான். ஸஹதேவனுக்கு, ஸோமாபி, புத்ரன். ஸோமாபியிடம் ச்ருதச்ரவஸ் பிறந்தான். 7—8

பரிக்ஷித்து என்பவன் புத்ரனில்லாதவன். ஜன்ஹுவுக்கு ஸுரதன் குமாரன். ஸுரதனிடம் விதூரதன் பிறந்தான், விதூரதனுக்கு ஸார்வபௌமன், குமாரன். 9

ஜயஸேநஸ்தத்தநயோ ராதிகோऽதோऽயுதாயுஷ: ।
ததஶ்ச க்ரோதநஸ்தஸ்மாத்தேவாதிதிரமுஷ்ய ச ॥ 10

ருக்ஷஸ்தஸ்மாத் பீமஸேநஸ் ப்ரதீபஸ்தஸ்ய சாத்மஜ: ।
தேவாபி: ஶந்தநுஸ்தஸ்ய பாஹ்லீகஸ்தநயாஸ்த்ரய: ॥ 11

பித்ருராஜ்யம் பரித்யஜ்ய தேவாபிஸ்து வநம் கத: ।
அபவச்சந்தநூ ராஜா ப்ராங் மஹாபிஷஸம்ஜ்ஞக: ॥ 12

யம் யம் கராப்யாம் ஸ்ப்ருஶதி ஜீர்ணம் யௌவநமேதி ஸ: ।
ஶாந்திமாப்நோதி சைவாக்ர்யாம் கர்மணா தேந ஶந்தநு: ॥ 13

ஸமா த்வாதஶ தத்ராஜ்யே ந வவர்ஷ யதா விபு: ।
ஶந்தநுர் ப்ராஹ்மணைருக்த: பரிவேத்தாயமக்ரபுக் ।

௯ ॥ ஜயஸேந இதி । ராதிகாத் அயுதாயுரித்யந்வய: ॥ ௰ ॥ ருக்ஷ இதி । தஸ்ய ப்ரதீபஸ்ய தேவாபிரித்யாதயோ பாஹ்லீகாந்தா: ॥ ௧௧ ॥ பித்ருரிதி । ப்ராக் பூர்வஜந்மநி மஹாபிஷ இதி ஸம்ஜ்ஞா யஸ்ய ஸ: ॥ ௧௨ ॥ ௧௩ ॥ ஸமா இதி ॥ யதா தேவோ ந வவர்ஷ ததா ஶந்தநுஸ்தத்காரணம் ப்ராஹ்மணாந் ப்ருஷ்டவாந் ப்ராஹ்மணைருக்த: । தாராக்நிஹோத்ரஸம்யோகம் கரோதி யோऽக்ரஜே ஸ்தி தே । பரிவேத்தா ஸ விஜ்ஞேய: பரிவித்திஸ்து

ஸார்வபௌமனுக்கு, ஜயத்ஸேனன் புத்ரன். ஜயத்ஸேனனிடம் ரதிகன் பிறந்தான். ரதிகனுக்கு அயுதாயுஸ், புத்ரன். அயுதாயுஸ்ஸிடம் க்ரோதனன், பிறந்தான். க்ரோதனனுக்கு தேவாதிதி, தனயன். தேவாதிதியிடம் ரிக்ஷன் பிறந்தான். ரிக்ஷனுக்கு பீமஸேனன், ஜனித்தான். பீமஸேனனுக்கு ப்ரதிபன் புத்ரன். ப்ரதிபனுக்கு தேவாபி, சந்தனு, பாஹ்லிகன் என்ற மூன்று குமாரர்கள். 10—11

தேவாபி என்பவன் பிதாவைச் சார்ந்த ராஜ்யத்தைவிட்டு வனம் சென்றான். சந்தனுராஜாவாயினன். இந்த சந்தனுராஜன் முன் ஜன்மத்தில் மஹாபிஷன் என்ற பெயரடைந்தவன். 12

இந்த சந்தனுராஜன் வயது சென்ற எவனைக் கைகளால் தொடுகிறானோ அவன் யௌவனத்தை அடைகிறான். உயர்வான நன்மையையும் அடைகிறான். இந்தச் செய்கையால் இவன் சந்தனு என்ற பெயரை அடைந்தான். 13

சந்தனுவின் ராஜ்யத்தில் பன்னிரண்டு வருஷம் வரையில் இந்திரன் மழை பொழியவில்லை. அப்பொழுது ப்ராம்ஹணர்கள் சந்தனுவிடம் சொல்லுகிறார்கள்.

राज्यं देह्यग्रजायाशु पुरराष्ट्रविवृद्धये ॥ 14

एवमुक्तो द्विजैर्ज्येष्ठं छन्दयामास सोऽब्रवीत् ॥ 15

तन्मन्त्रिप्रहितैर्विप्रैर्वेदाद्विभ्रंशितो गिरा ।
वेदवादातिवादान्वै तदा देवो ववर्ष ह ॥ 16

देवापिर्योगमास्थाय कलापग्राममाश्रितः ।
सोमवंशे कलौ नष्टे कृतादौ स्थापयिष्यति ॥ 17

बाह्लीकात्सोमदत्तोऽभूद्भूरिर्भूरिश्रवास्ततः ।
शलश्च शान्तनोरासीद्गङ्गायां भीष्म आत्मवान् ॥ 18

परिवेत्तेति ज्येष्ठे स्थिते योऽग्रजात् प्राग्दाराग्निसङ्ग्रहं करोति स परिवेत्ता । त्वं परिवेत्तेव भवसि अतस्तद्दोषपरिहाराय राज्यमग्रजाय देहि ततो वृष्टिर्भविष्यतीति ॥१४॥ एवमिति । एवमुक्तश्शन्तनुः वनं गत्वा ज्येष्ठं छन्दयामास राज्ञः प्रजापरिपालनादिः परमो धर्मः अतः स्वं राज्यं स्वीकुर्विति प्रार्थितवान् ॥१५॥ तन्मन्त्रीति । ततः परिवेत्तृत्वदोषभीतस्य शन्तनोर्मन्त्रिणा अश्मरावसंज्ञेन देवापिं पाषण्डीकृत्य राज्यानर्हं कर्तुं च प्रहिता विप्रास्तैः पाषण्डमताश्रयया गिरा वेदाद्विभ्रंशितस्सन् वेदवादस्य अतिवादान् निन्दावचनान्यब्रवीत् । ततस्तस्य पातित्येन राज्यानर्हत्वे जाते शन्तनोराधिपत्ये सति देवो ववर्षेत्यर्थः ॥१५-१६॥ बाह्लीकादिति । ततः सोमदत्ताद्भूरिः

ஓ ராஜனே! நீ (1) பரிவேத்தாவாகியவன். ஏனெனில் (பூமியை)முதலிற் புசிக்கிறாய். நகரமும் ராஜ்யமும் வ்ருத்தியடைய மூத்தவனிடம் ராஜ்யத்தை விரைவில் கொடு என்றார்கள். 14

இவ்விதம் வேதியர்கள் சொல்ல சந்தனுராஜன் தமையனாகிய தேவாபியிடம் சென்று ப்ரார்த்தித்தான். இந்த சந்தனுவின் மந்திரியால் (முன்பே) அனுப்பப்பட்ட வேதியர்கள் வாக்கினால் தேவாபியை வேதத்தைவிட்டு நழுவும்படி செய்தார்கள். தேவாபி சந்தனுவிடம் வேதச்சொற்களை நிந்தித்துப் பேசினான். பிறகு இந்திரன் மழை பொழிந்தான். 15—16

தேவாபி யோகத்தை அடைந்து கலாபக்ராமத்திலிருந்து கலியில் சந்திர வம்சமானது நஷ்டமடைவதறிந்து க்ருதயுகத்தின் ஆதியில் சந்திரவம்சத்தை ஸ்தாபிக்கப் போகிறான். 17

பாஹ்லிகனிடம், ஸோமதத்தன், பிறந்தான். ஸோமதத்தனுக்கு பூரி, பூரிச்ரவஸ், சலன் என மூன்று மைந்தர்கள். சந்தனுவுக்கு கங்கையிடம் ஆத்மஞ்ஞானியாகிய பீஷ்மர் பிறந்தார். 18

(1) (பரிவேத்தா-தமையனிருக்க எவன் விவாஹம் அக்நிஹோத்ரம் இவைகளைச் செய்கிறானோ அவன் பரிவேத்தா; அந்தத் தமையன் பரிவித்தி.)

ஸ வை யஶோப்ருதாம் ஶ்ரேஷ்டோ மஹாபாகவத: கவி: ।
வீரயூதாக்ரணீர்யேந ராமோऽபி யுதி தோஷித: ॥ 19

ஶந்தநோர்தாஶகந்யாயாம் ஜஜ்ஞே சித்ராங்கத: ஸுத: ।
விசித்ரவீர்யஶ்சாவரஜோ நாம்நா சித்ராங்கதோ ஹத: ॥ 20

யஸ்யாம் பராஶராத் ஸாக்ஷாதவதீர்ணோ ஹரே: கலா ।
வேதகுப்தோ முநி: க்ருஷ்ணோ யதோऽஹமிதமத்யகாம் ॥ 21

ஹித்வா ஸ்வஶிஷ்யாந் பைலாதீந் பகவாந் பாதராயண: ।
மஹ்யம் புத்ராய ஶாந்தாய பரம் குஹ்யமிதம் ஜகௌ ॥ 22

பூரிஶ்ரவா: ஸௌமதத்திபுத்ர: ॥ க௮ ॥ ஸ இதி । ராமோऽபி ஜாமதக்ந்ய: ॥ க௯ ॥ ஶந்தநோரிதி தாஶகந்யாயாமிதி உபரிசரவஸோ: வீர்யேண மத்ஸ்யகர்பாதுத்பூதா கந்யா தாஶை: போஷிதா இதி தாஶகந்யேதி ப்ரஸித்தாயாம் ஸத்யவத்யாம் நாம்நா சித்ராங்கதேந நாம்நா சித்ராங்கதேந கந்தர்வேண யுத்தே சித்ராங்கத: ஹத: ॥௨௦॥ யஸ்யாமிதி । யஸ்யாம் ஸத்யவத்யாம் ஶந்தநோ: பரிக்ரஹாத் பூர்வமேவ வேதா குப்தா யேந ய: தேநாஹம் ஜாத: இதம் ஶ்ரீபாகவதம் ச அத்யகாம் அதீதவாநஸ்மி ॥௨௧॥௨௨॥ விசித்ரவீர்ய

அந்த பீஷ்மரும் தர்ம மறிந்தவர்களுக்குள் சிறந்தவர்; மஹா பாகவதர், கவியாகியவர்; வீரர்கூட்டங்களுள் முன் செல்பவர், இவர் யுத்தத்தில் பாசுராமரையும் ஸந்தோஷப்படுத்தினர். 19

* தாச(செம்படவன்)கன்னியிடம் சந்தனுவுக்குச் சித்ராங்கதன் பிறந்தான். இளையவன் விசித்ர வீர்யன், சித்ராங்கதன் என்ற கந்தர்வன் இந்தச்சித்ராங்கதனை வதஞ்செய்தான். 20

இந்த ஸத்யவதி யிடம் பராசரருக்கு † வ்யாஸர் பிறந்தார். அந்த வ்யாஸ முனிவர் விஷ்ணுவின் அம்சமாகியவர்; வேதங்களை ரக்ஷித்தவர், அவரிடம் நான் இந்த பாகவதத்தை அத்யயனம் செய்தேன். 21

பகவானுகிய வ்யாஸர் தம்மாணவர்களாகிய பைலன் முதலியவர்களை விட்டுச் சாந்தனும் புத்ரனுமாகிய எனக்கு பரமரஹஸ்யமான இந்த பாகவதத்தைக் கூறினர். 22

---

* உபரிசரன் என்ற வஸுவின் வீர்யத்தால் மத்ஸ்யத்தின் கர்ப்பத்தி னின்றுண்டான கன்னிகையைத் தாசர்கள் (செம்படவர்கள்) வளர்த்தமையால் தாசகன்னி என்ற பெயரும் ஸத்யவதி, என்ற பெயரும் அவளுக்கு ஏற்பட்டன.

† சந்தனு ஸத்யவதியை அடைவதற்கு முன்னமேயே வ்யாஸர் உற்பத்தியாயினர்.

𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌥𑍋𑌵𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌨𑍀𑌤𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇 𑌉𑌭𑍇 ॥ 23

𑌤𑌯𑍋𑌰𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ 24

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ॥ 25

𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌶𑌲𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾 ॥ 26

𑌶𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍋𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 ।
𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 27

𑌨𑌕𑍁𑌲𑌃 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌰𑌯𑍋𑌃 ।
𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍 ॥ 28

𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌬𑌲𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌨𑍀𑌤𑍇 ॥ ௨௩ ॥ ௨௪ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 [illegible] ॥ ௨௫ ॥ 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌦𑍁𑌃𑌶𑌲𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾 𑌚 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 ॥ ௨௬ ॥ 𑌶𑌾𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌶𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍈𑌥𑍁𑌨𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 ॥ ௨௭ ॥ 𑌨𑌕𑍁𑌲 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑍍𑌵𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌅𑌭𑌵𑌨𑍍 ॥ ௨௮ ॥ 𑌯𑍁𑌧𑌿

பிறகு விசித்ரவீர்யன் (பீஷ்மரால்) ஸ்வயம்வரத்தில் பலாத்காரமாகக்கொண்டு வரப்பட்ட காசிராஜன் குமாரிகளாகிய அம்பை, அம்பாலிகை இவ்விருவரையும் விவாஹம் செய்துகொண்டான். 23

விசித்ரவீர்யன் அம்பை அம்பாலிகைகளிடம் பற்றுதலடைந்து மனமுடைபவனாகி யக்ஷ்மரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு மரணமடைந்தான். வ்யாஸமுனிவர், தாயின் சொல்லைக் கேட்டு ப்ரஜையில்லாத ப்ராதாவான விசித்ரவீர்யனுடைய மனைவியிடம் த்ருதராஷ்ட்ரன், பாண்டு விதுரன் என்ற மூன்று புத்ரர்களை அடைந்தார். 24—25

ஒ பரீக்ஷித்து ராஜனே! த்ருதராஷ்ட்ரனுக்குக் காந்தாரியிடம் நூறுபுத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்களில் துர்யோதனன் மூத்தவன். துச்சளை என்றகன்னிகையும் உண்டானாள். 26

சாபத்தால் மாதர்களைப் புணர்வதினின்று தடுக்கப்பட்டவனாகிய பாண்டுவுக்குக் குந்தியிடம் தர்மன், வாயு, இந்திரன் இவர்களால் யுதிஷ்டிரர், முதலிய மூவருண்டானார்கள். இந்த மூவரும் மஹாரதர்கள். 27

இந்தப் பாண்டுவுக்கு மாத்ரியிடம் அச்வினீ தேவர்களைக் கொண்டு நகுலன், ஸஹதேவன் இவ்விருவரும் உண்டானார்கள். த்ரௌபதியிடம் (யுதிஷ்டிரர் முதலிய) ஐவருக்கும் ஐந்து குமாரர்கள் பிறந்தார்கள். அவர்களே உனக்குப் பிதிர்க்கள். 28

யுதிஷ்டிராத் ப்ரதிவிந்த்ய: ச்ருதஸேநோ வ்ருகோதராத் ।
அர்ஜுநாச் ச்ருதகீர்த்திஸ்து சதாநீகஸ்து நாகுலி: ।
ஸஹதேவஸுதோ ராஜந் ச்ருதகர்மா ததாபரே ॥ 29

யுதிஷ்டிராத்து பௌரவ்யாம் தேவகோ(அ)த கடோத்கச: ।
பீமஸேநாத் ஹிடிம்பாயாம் காள்யாம் ஸர்வகதஸ்தத: ॥ 30

ஸஹதேவாத் ஸுஹோத்ரம் து விஜயாஸூத பார்வதீ ।
கரேணுமத்யாம் நகுலோ நிரமித்ரம் ததார்ஜுந: ॥ 31

இராவந்தமுலூப்யாம் வை ஸுதாயாம் பப்ருவாஹநம் ।
மணிபூரபதே: ஸோ(அ)பி தத்புத்ர: புத்ரிகாஸுத: ॥ 32

தவ தாத: ஸுபத்ராயாமபிமந்யுரஜாயத ।
ஸர்வாதிரதஜித்வீர உத்தராயாம் ததோ பவாந் ॥ 33

ஷ்டிராதிதி ததா பரே ச பார்யாந்தரேஷு ॥ 29 ॥ யுதிஷ்டிராதிதி । காளீ நாம பாண்டவஸ்ய பார்யா தஸ்யாம் ததோ பீமாத் ஸர்வகதோ நாம புத்ரோ பவதீத்யர்த்த: ॥30॥31॥ இராவந்தமிதி । உலூப்யாம் நாககந்யாயாம் மணிபூரபதே: ஸுதாயாம் புத்ரிகாயாமர்ஜுந உத்பாதாயாம் பப்ருவாஹநம் ஸமிதஞ் ததஸ்ஸ புத்ரஸ்ஸந்நபி ஸ: புத்ரிகா ஸுத: மாதாமஹஸுத

ஓ ராஜனே ! யுதிஷ்டிரருக்கு ப்ரதி விந்தியன், பீமஸேனனுக்கு ச்ருதஸேனன் அர்ஜுனனுக்கு ச்ருதகீர்த்தி. நகுலனுக்கு சதானீகன், ஸஹதேவனுக்கு ச்ருதகர்மா புத்ரர்களாகப் பிறந்தார்கள். அவ்விதமே (மற்ற மனைவிகளிடம்) இன்னும் குமாரர்களுண்டானார்கள். 29

யுதிஷ்டிரருக்கு பௌரவதி, என்ற மனைவியிடம் தேவகன் பிறந்தான். பிறகு பீமஸேனனுக்கு இடிம்பியிடம் கடோத்கசன் பிறந்தான். இந்த பீமனுக்குக் காளி என்ற மற்றொரு மனைவியிடம் ஸர்வகதன் ஜனித்தான். 30

பர்வத குமாரியாகிய விஜயை ஸஹதேவனிடம் ஸுஹோத்ரன் என்ற புத்ரனை யடைந்தாள். நகுலன் கரேணுமதியிடம் நிரமித்ரனை அடைந்தான். அர்ஜுனன் உலூபியிடம் இராவான் என்ற குமாரனை அடைந்தான். இந்த அர்ஜுனன் மணலூருபுரத்திற்குப்பதியாகிய அரசனுடைய குமாரியிடம் பப்ருவாஹனன், என்ற புத்ரனை அடைந்தான். அந்த பப்ருவாஹனன் அர்ஜுனனுக்குக் குமாரனுயினும் மாதாமஹருக்குப் புத்ரனுயினன். 31—32

அர்ஜுனனுக்கு ஸுபத்ரையிடம் அபிமன்யு பிறந்தான். அந்த அபிமன்யு உனக்குப் பிதாவாகியவன், அதிரதர்களெல்லோரையும் ஜயித்தவன், வீரன், அந்த அபிமன்யுவுக்கு உத்தரையிடம் நீ பிறந்தாய். 33

𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌣𑍇𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌤𑍍 ॥ 34

𑌤𑌵𑍇𑌮𑍇 𑌤𑌨𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤 𑌜𑌨𑌮𑍇𑌜𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍇𑌨𑍋 𑌭𑍀𑌮𑌸𑍇𑌨 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ 35

𑌜𑌨𑌮𑍇𑌜𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌯𑌾𑌗𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌸 𑌹𑍋𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 36

𑌕𑌾𑌵𑌷𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍁𑌰𑌂 𑌤𑍁𑌰𑌗𑌮𑍇𑌧𑌯𑌾𑌟𑍍 ।
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ॥ 37

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍀𑌕𑍋 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌂 𑌪𑌠𑌨𑍍 ।
𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 38

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌨𑍀𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌜𑌃 ।
𑌆𑌸𑍀𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌨𑌿𑌚𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 39

𑌉𑌤𑍍𑌯𑌪𑍂𑌃 ॥௩௨॥௩௪॥ 𑌕𑌾𑌵𑌷𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍁𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 ॥ ௩௭॥ 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌹𑌪𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌧𑍀𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇

அச்வத்தாமாவின் ப்ருமஹாஸ்திரத்தின் தேஜஸ்ஸால் குருவம்சத்தார்கள் நாசமடைந்தபொழுது க்ருஷ்ணனுடைய மஹிமையால் நீ யமனிடமிருந்து விடுபட்டு ஜீவனுடையவனுனைய். 34

ஓ வத்ஸ! ஜனமேஜயன் முதலிய ச்ருதஸேனன் பீமஸேனன், உக்ரஸேனன் இவர்கள் உன் குமாரர்கள். 35

ஜனமேஜயன் உன்னே தக்ஷகனுல் நாசமடைந்ததாக அறிந்து கோபத்துடன் ஸர்ப்பயாகத்தின் அக்னியில் ஸர்ப்பங்களே ஹோமம் செய்யப்போகிருன். 36

அந்த ஜனமேஜயன் கவஷகோத்ரத்திலுதித்த துரர் என்ற முனிவரை முன்னிட்டு அச்வமேத யாகம் செய்யப்போகிருன். நான்கு புறத்திலும் பூமி யாவற்றையும் ஜயித்து யாகங்களேச் செய்யப்போகிருன். 37

ஜனமேஜயனுக்கு சதானீகன் குமாரன். இந்த சதானீகன் யாஞ்ஞவல்கியரிடம் வேதத்தை அத்யயனம் செய்து அவரிடம் கர்மங்களின் ஞானத்தையும், (க்ருபரிடம்) அஸ்திரஞ்ஞானத்தையும், சௌனகரிடம் ப்ருமஹஞ்ஞானத்தையும் அடையப்போகிருன். 38

சதானீகனுக்கு ஸஹஸ்ரானீகன் குமாரன். ஸஹஸ்ரானீகனுக்கு, அச்வமேதஜன் குமாரன். அச்வமேதஜனுக்கு ஆஸீமக்ருஷ்ணன் புத்ரன். ஆஸீமக்ருஷ்ணனுக்கு நிசகன் குமாரன். 39

கஜாஹ்வயே ஹ்ருதே நத்யா கௌஶாம்ப்யாம் ஸாது வத்ஸ்யதி ।
உக்தஸ் ததஶ் சித்ரரதஸ் தஸ்மாச் சுசிரதஸ் ஸுத: ॥ 40

தஸ்மாச்ச வ்ருஷ்டிமாம்ஸ் தஸ்ய ஸுஷேணோ(அ)த மஹீபதி: ।
ஸுநீதஸ் தஸ்ய பவிதா ந்ருசக்ஷுர் யத் ஸுகீநல: ॥ 41

பரிப்லவஸ் ஸுதஸ் தஸ்மாந் மேதாவீ ஸுநயாத்மஜ: ।
ந்ருபஞ்ஜயஸ் ததோ தூர்வஸ் திமிஸ் தஸ்மாஜ் ஜநிஷ்யதி ॥ 42

திமேர் ப்ருஹத்ரதஸ் தஸ்மாச் சதாநீக: ஸுதாஸஜ: ।
சதாநீகாத் துர்தமநஸ் தஸ்யாபத்யம் மஹீநர: ॥ 43

தண்டபாணிர் நிமிஸ் தஸ்ய க்ஷேமகோ பவிதா ந்ருப: ।
ப்ரஹ்மக்ஷத்ரஸ்ய வை யோநிர் வம்சோ தேவர்ஷிஸத்க்ருத: ॥ 44

க்ஷேமகம் ப்ராப்ய ராஜாநம் ஸம்ஸ்தாம் ப்ராப்ஸ்யதி வை கலௌ ।
அத மாகதராஜாநோ பாவிநோ யே வதாமி தே ॥ 45

தேஷு கலௌ க்ஷத்ரஜாதீநாம் ப்ரவாஹாவஸாநமித்யபிப்ராய: ॥௩௯॥௪௦॥ தஸ்மாதிதி॥ யஸ்மாத்ஸுகீநல: ந்ருசக்ஷு: ॥௪௧॥ பரிப்லவ இதி ॥ தஸ்மாத்பரிப்லவாத்ஸுநய: தஸ்யாத்மஜோ மேதாவீத்யர்த்த: ॥௪௨॥ திமேரிதி॥ தஸ்மாத்ஸுதாஸ: தத: சதாநீக இத்யர்த்த:॥௪௩॥௪௪॥பவிதேதி। ப்ரஹ்மக்ஷத்ரஸ்ய ஜாதஸம்ய: தஸ்யவம்ச

இந்த நிசகன் நதியால் ஹஸ்திநபுரியானது அபஹரிக்கப்பட்ட பொழுது கௌசாம்பியில் வஸிக்கப்போகிருன். நிசகனுக்கு உப்தன் புத்ரன்; உப்தனுக்கு சித்ரரதனும் சித்ரரதனுக்கு சுசிரதனும் மைந்தராவார்கள். 40

சுசிரதனுக்கு வ்ருஷ்டிமான் தனயன். வ்ருஷ்டிமானுக்கு ஸுஷேணன், குமாரன். ஸுஷேணனுக்கு ஸுநீதன் மைந்தன். ஸுநீதனுக்கு ந்ருசக்ஷுஸ் புத்ரன். ந்ருசக்ஷுஸ்க்கு ஸுகாநிலன் குமாரன். 41

ஸுகாநிலனுக்கு பரிப்லவன் புத்ரன் பரிப்லவனுக்கு ஸுநயன் மைந்தன். ஸுநயனுக்கு மேதாவி மைந்தன். மேதாவிக்கு நீருபஞ்ஜயன் புத்ரன், ந்ருபஞ் ஜயனுக்கு தூர்வன் தனயன். தூர்வனிடம், நிமி, உண்டாகப் போகிருன். 42

நிமிக்கு ப்ருஹத்ரதன், புத்ரன். ப்ருஹத்ரதனுக்கு ஸுதாஸன் குமாரன். ஸுதாஸனுக்கு சதானீகன் தனயன். சதானீகனிக்குத் துர்தமனன் தனயன். துர்த மனனுக்கு விஹீனரன் குமாரன். 43

விஹீனரனுக்குத் தண்டபாணி தனயன். தண்டபாணிக்கு மிதன், மைந்தன். மிதனுக்கு க்ஷேமகன், குமாரன். அந்த க்ஷேமகராஜன் ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் க்ஷத்ரியர்களுக்கும் உற்பத்தி காரணன். அவன் வம்சமானது தேவர்ஷிகளால் கொண்டாடத் தக்கது. 44

கலியில் க்ஷேமகராஜனை அடைந்து யாவும் நிலைபெறப் போகின்றன. இனி உண்டாகப் போகிற மாகத ராஜாக்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். 45

பவிதா ஸஹதேவஸ்ய மார்ஜாரிர்யச்ச்ருதச்ரவா: ।
ததோऽயுதாயுஸ்தஸ்யாபி நிரமித்ரோऽத தத்ஸுத: ॥ 46

ஸுநக்ஷத்ரஸ்ஸுநக்ஷத்ராத் ப்ருஹத்ஸேநோऽத கர்மஜித் ।
ததச்ச்ருதஞ்ஜயோ விப்ரச்சுசிஸ்தஸ்ய பவிஷ்யதி ॥ 47

க்ஷேமோऽத ஸுவ்ரதஸ்தஸ்மாத் தர்மநேத்ரச்ச்ருதஸ்தத: ।
த்ருடஸேநோऽத ஸுமதிஸ்ஸுபலோ ஜநிதா தத: ॥ 48

ஸுநீதஸ்ஸத்யஜிதத விச்வஜித்யத் புரஞ்ஜய: ।
ஏதே பார்ஹத்ரதா பூபா பாவ்யாஸ்ஸாஹஸ்ரவத்ஸரம் ॥ 49

இதி ஸ்ரீ பாகவதே நவமஸ்கந்தே த்வாவிம்சோऽத்யாய:.

தேவ: தஸ்ய மார்ஜாரி: யச்ச்ருதச்ரவா: ॥ ௪௬ ॥ ௪௭ ॥ ஸுநீத இதி ॥ ஸஹஸ்ரம் ஸம்வத்ஸரம் ஏதே பார்ஹத்ரதா: தத: பாவ்யா: ப்ரத்யக்ஷம் பவிஷ்யதி ॥ ௪௯ ॥

இதி பாவார்த்ததீபிகாயாம் த்வாவிம்சாத்யாயவ்யாக்யா.

(ஜராஸந்தன் குமாரனுகிய) ஸஹதேவனுக்கு மார்ஜாரி மைந்தன், மார்ஜாரிக்கு ச்ருதச்ரவஸ் தனயன். ச்ருதச்ரவஸ்க்கு அயுதாயுஸ் புத்ரன். அயுதாயுஸ்க்கு நிரமித்ரன் குமாரன். நிரமித்ரனுக்கு ஸுநக்ஷத்ரன் புத்ரன். ஸுநக்ஷத்ரனுக்கு ப்ருஹத்க்ஷத்ரன் புத்ரன். ப்ருஹத்க்ஷத்ரனுக்கு கர்மஜித் குமாரன். கர்மஜித்துக்கு ச்ருதஞ்ஜயன் குமாரன். ச்ருதஞ்ஜயனுக்கு விப்ரன் தனயன். விப்ரனுக்கு சுசிபுத்ரன். 56—47

சுசிக்கு க்ஷேமன் குமாரன். க்ஷேமனுக்கு ஸுவ்ருதன், தனயன். ஸுவ்ருதனுக்கு தர்மநேத்ரன் குமாரன். தர்மநேத்ரனுக்கு ச்ருதன், மைந்தன். ச்ருதனுக்கு த்ருடஸேனன் தனயன். த்ருடஸேனனுக்கு ஸுமதி குமாரன். ஸுமதிக்கு ஸுபலன் புத்ரன். 48

ஸுபலனுக்கு, ஸுனீதன் மைந்தன். ஸுனீதனுக்கு ஸத்யஜித் குமாரன். ஸத்யஜித்துக்கு விச்வஜித் புத்ரன். விச்வஜித்துக்கு புரஞ்ஜயன் புத்ரன். இவர்கள் ப்ருஹத்ரதனைச் சார்ந்த அரசர்கள், உண்டாகப்போகிறவர்கள், ஆயிரம் வருட ஆயுளுடையவர்கள். 49

22 - வது அத்யாயம்.

முற்றிற்று.

द्वाविंशाध्याय प्रारम्भः

॥ श्रीशुकः ॥

अनोः सभानरश्चक्षुः परोक्षश्च त्रयः सुताः ।
सभानरात्कालनाथस्सृञ्जयस्तत्सुतस्ततः ॥ 1

जनमेजयस्तस्य पुत्रो महाशालो महामनाः ।
उशीनरस्तितिक्षुश्च महामनस आत्मजौ ॥ 2

शिबिर्वनः क्रिमिर्दर्पश्चत्वारोशीनरात्मजाः ।
वृषदर्भः सुवीरश्च मद्रः कैकय आत्मजाः ॥ 3

शिबेश्चत्वार एवासंस्तितिक्षोश्च रुशद्रथः ।
ततो हेमोऽथ सुतपा बलिः सुतपसोऽभवत् ॥ 4

अङ्गवङ्गकलिङ्गाद्याः सिंहपुण्ड्रान्ध्रसंज्ञकाः ।
जज्ञिरे दीर्घतमसो बलेः क्षेत्रे महीक्षितः ॥ 5

द्वाविंशे त्वनोर्द्रुह्योस्तुर्वसोश्चान्वयः क्रमात् ।
यदोश्च वंशोऽनुक्रान्तो यावज्ज्यामघसम्भवः ॥
यद्वा, द्वाविंशेऽन्वयानुक्ता शाखोऽनुप्रस्तावैः कृतास्तु ।
ज्यामघावधिरावस्य यदोर्वंशं महत्तरम् ।

तदेवं ययातेः पुत्राणां पूरोर्वंश्यस्य पश्चाद्वंशः सानुक्रान्तः इदानीं पश्चाद्युक्तस्य वंशमनुक्रामति । अनोरिति त्रयोदश्यक्षरश्लोकस्य जगती पदेन सिद्धेरेतेन ॥ १ ॥ जनमेजय इति । तस्य जनमेजयस्य महाशालः तस्य महामनाः ॥ २ ॥ शिबिरिति । चत्वारः उशीनरस्य आत्मजाः सौवीराद्याः ॥ ३ ॥

23-வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

அனுவுக்கு ஸபானரன் சக்ஷுஸ் பரோக்ஷன் என்று மூன்று புத்ரர்கள். ஸபாநரனுக்கு காலநாதன் குமாரன். காலநாதனுக்கு ஸ்ருஞ்ஜயன் தனயன். ஸ்ருஞ்ஜயனுக்கு புரஞ்ஜயன் புத்ரன். 1

புரஞ்ஜயனுக்கு ஜனமேஜயன் குமாரன். ஜனமேஜயனுக்கு மஹாசாலன், மைந்தன். மஹாசாலனுக்கு மஹாமனஸ் புத்ரன். மஹாமனஸுக்கு உசீனரன், திதிக்ஷு என்ற இரண்டு புத்ரர்கள். 2

உசீனரனுக்கு சிபி, வனன், க்ரிமி, தர்ப்பன் என்று நான்கு புத்ரர்கள். சிபிக்குவ்ருஷதர்ப்பன், ஸுவீரன், மத்ரன் கேகயன் என்ற நான்கு புத்ரர்கள். திதிக்ஷுவுக்கு ருசத்ரதன் குமாரன். ருசத்ரதனுக்கு ஹேமன் தனயன். ஹேமனுக்கு ஸுதபஸ் புத்ரன். ஸுதபஸ்க்கு பலி புத்ரன். பலியின் மனைவியிடம் அங்கன், வங்கன், களிங்கன், ஸிம்ஹன், புண்ட்ரன் ஆந்த்ரன் என்ற ஆறுபுத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். இவர்கள் வெகுகாலம் வரையில் தவம் செய்தவர்கள். இவ்வறுவ

சக்ரு: ஸ்வநாம்நா விஷயாந் ஷடிமாந் ப்ராச்யகாம்ஶ்ச தே |
அநபாநோ(அ)ங்கதோ ஜஜ்ஞே தஸ்மாத் திவிரதஸ்தத: || 6

ஸுதோ தர்மரதோ யஸ்ய ஜஜ்ஞே சித்ரரதோ(அ)ப்ரஜா: |
ரோமபாத இதி க்யாதஸ்தஸ்மை தஶரத: ஸகா || 7

ஶாந்தாம் ஸ்வகந்யாம் ப்ராயச்சத்ருஶ்யஶ்ருங்க உவாஹ தாம் |
தேவே(அ)வர்ஷதி யம் ராமா ஆநிந்யுர்ஹரிணீஸுதம் || 8

நாட்யஸங்கீதவாதித்ரைர்விப்ரமாலிங்கநார்ஹணை: |
ஸ து ராஜ்ஞோ(அ)நபத்யஸ்ய நிரூப்யேஷ்டிம் மருத்வதே: || 9

ப்ரஜாமதாத்தஶரதோ யேந லேபே(அ)ப்ரஜ: ப்ரஜா: |
சதுரங்கோ ரோமபாதாத்ப்ருதுலாக்ஷஸ்து தத்ஸுத: || 10

ப்ருஹத்ரதோ ப்ருஹத்கர்மா ப்ருஹத்பாநுஶ்ச தத்ஸுதா: |
ததோ ப்ருஹந்மநாஸ்தஸ்மாஜ்ஜயத்ரத உதாஹ்ருத: || 11

விஜயஸ்தஸ்ய ஸம்பூத்யாம் த்ருதிஸ்தஸ்ய த்ருதவ்ரத: |
ஸத்யகர்மா(அ)பவத்தஸ்ய புத்ரஸ்த்வதிரதஸ்தத: || 12

ரும் பூமியை அடைந்து அவர்களின் பெயரால் ஆறுதேசங்களைக் கற்பித்துக் கொண்டார்கள். அங்கனிடம் அனுமான் பிறந்தான். அனுமானுக்கு விரதன் தனயன். 3—6

விரதனுக்கு தர்மரதன் தனயன். தர்மரதனுக்கு சித்ரரதன், புத்ரன். சித்ரரதனுக்கு ரோமபாதன் என்று ப்ரஸித்தியுள்ள குமாரன், ரோமபாதருக்கு ஸ்னேஹிதராகிய தசரதர் தன் கன்னிகையான சாந்தையைப் பெண்ணாகக் கொடுத்தார். அந்த சாந்தையை ரிச்யச்ருங்கர் விவாஹம் செய்துகொண்டார். இந்திரன் மழை பொழியாமலிருக்கும்பொழுது ரிச்யச்ருங்கரை ஸ்திரீகள் (ரோமபாதராஜ்யத்திற்கு) நர்த்தனம், ஸங்கீதம், வாத்யங்கள், விலாஸம், ஆலிங்கனம் இவை முதலியவைகளால் அழைத்து வந்தார்கள். அந்த ரிச்யச்ருங்க முனிவர் புத்ரனில்லாத தசரதராஜனுக்கு தேவபதியாகிய பகவானைச் சார்ந்த இஷ்டியைச் செய்து புத்ரனைக் கொடுத்தார். இதனால் புத்ரனில்லாத தசரதர் புத்ரர்களை அடைந்தார். ரோமபாதரிடம் சதுரங்கர் பிறந்தார்; சதுரங்கருக்கு ப்ருதுலாக்ஷன் குமாரன். 7—10

ப்ருதுலாக்ஷனுக்கு ப்ருஹத்ரதன், ப்ருஹத்கர்மா ப்ருஹத்பானு என்ற மூன்று குமாரர்கள். ப்ருஹத்பானுவுக்கு (அல்லது ப்ருஹத்ரதனுக்கு) ப்ருஹன்மனஸ் புத்ரன். ப்ருஹன்மனஸிடம் ஜயத்ரதன் பிறந்தான். ஜயத்ரனுக்கு ஸம்பூதியிடம் விஜயன் பிறந்தான். விஜயனுக்கு த்ருதி தனயன்; த்ருதிக்கு அதிரன் குமாரன். 11—12

யோঽஸௌ க³ங்கா³தடே க்ரீட³ந் மஞ்ஜூஷாந்தர்க³தம் ஶிஶும் ।
குந்த்யாபவித்³த⁴ம் கானீநமநபத்யோঽகரோத்ஸுதம் ।
வ்ருஷஸேந: ஸுதஸ்தஸ்ய கர்ணஸ்ய ஜக³தீபதே ॥ 13

த்³ருஹ்யோஶ்ச தநயோ ப³ப்⁴ரு: ஸேதுஸ்தஸ்யாத்மஜஸ்தத: ।
ஆரப்³த⁴ஸ்தஸ்ய கா³ந்தா⁴ரஸ்தஸ்ய கர்மஸ்ததோ க்ருத: ॥ 14

க்ருதஸ்ய து³ர்மத³ஸ்தஸ்மாத் ப்ரசேதா: ப்ராசேதஸ: ஶதம் ।
ம்லேச்சா²தி⁴பதயோঽபூ⁴வந்நுதீ³சீம் தி³ஶமாஶ்ரிதா: ॥ 15

துர்வஸோஶ்ச ஸுதோ வஹ்நிர்வஹ்நேர்ப⁴ர்கோ³ঽத² பா⁴நுமாந் ।
த்ரிஸாநுஸ்தத்ஸுதோঽஸ்யாபி கரந்த⁴ம உதா³ரதீ⁴: ॥ 16

மருதஸ்தத்ஸுதோঽபுத்ர: புத்ரம் பௌரவமந்வபூ⁴த் ।
து³ஷ்யந்தம் ஸ புநர்பே⁴ஜே ஸ்வவம்ஶம் ராஜ்யகாமுக: ॥ 17

யயாதேர்ஜ்யேஷ்ட²புத்ரஸ்ய யதோ³ர்வம்ஶம் நரர்ஷப⁴ ।
வர்ணயாமி மஹாபுண்யம் ஸர்வபாபஹரம் ந்ருணாம் ॥ 18

க.பா. மருத்தஜ. த்ரிஸ? து³ஷ்யந்த: ஸ்வவம்ஶம் பௌரவவம்ஶம். க.பா. யதோ³ரிதி.

இந்த அதிரதன் கங்காநதிக்கரையில் விளையாடும்பொழுது பெட்டிக்குள் வைக்கப்பட்ட சிசுவை அடைந்தான். அந்தச் சிசு கன்னிகையின் குமாரன்; குந்தியால் விடப்பட்டவன்; அவனைப் புத்ரனில்லாத அதிரதன் புத்ரனாகக் கொண்டான். பூமிக்குப் பதியாகிய அந்தக் கர்ணனுக்கு வ்ருஷஸேனன் குமாரன். 13

க்ருஹ்யுவுக்கு பப்ருபுத்ரன். பப்ருவுக்கு ஸேது குமாரன். ஸேதுவுக்கு ஆரப்தன் தனயன். ஆரப்தனுக்குக் காந்தாரன் குமாரன். காந்தாரனுக்குக் கர்மன் தனயன். கர்மனுக்கு க்ருதன் புத்ரன். 14

க்ருதனுக்குத் துர்மதன் தனயன். துர்மதனுக்கு ப்ரசேதஸ் புத்ரன். ப்ரசேதஸ்க்கு நூறு புத்ரர்கள். அவர்கள் ம்லேச்சதேசத்திற்கு அதிபதிகள். வடதிசையைச் சார்ந்திருந்தார்கள். 15

துர்வஸுவுக்கு வன்ஹி குமாரன். வன்ஹிக்கு பர்க்கன் புத்ரன். பர்க்கனுக்கு பானுமான், தனயன். பானுமானுக்கு த்ரிஸானு தனயன். த்ரிஸானுவுக்கு கரந்தமன் குமாரன். அவன் கம்பீரமான புத்தியுடையவன். 16

கரந்தமனுக்கு மருத்தன் மைந்தன். மருத்தன் புத்ரனில்லாமல் பூருவைச் சார்ந்த துஷ்யந்தனைப் புத்ரனாக அடைந்தான். ராஜ்யத்தில் ஆவலுடைய அந்த துஷ்யந்தன் மறுபடி பூருவம்சத்தை அடைந்தான். 17

ஓ மனுஷ்ய ச்ரேஷ்ட! யயாதியின் மூத்த குமாரனாகிய யதுவின் வம்சத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்; அது மிகவும் புண்யமானது. மானிடர்களின் பாபங்களையெல்லாம் போக்கக்கூடியது. 18

यदोर्वंशं नरः श्रुत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
यत्रावतीर्णो भगवान् परमात्मा नराकृतिः ॥ 19

यदोः सहस्रजित् क्रोष्टा नलो रिपुरिति श्रुताः ।
चत्वारः सूनवस्तत्र शतजित् प्रथमात्मजः ॥ 20

महाहयो वेणुहयो हैहयश्चेति तत्सुताः ।
धर्मस्तु हैहयसुतो नेत्रः कुन्तेः पिता ततः ॥ 21

सोहञ्जिरभवत्कुन्तेर्महिष्मान् भद्रसेनकः ।
दुर्मदो भद्रसेनस्य धनकः कृतवीर्यसूः ।
कृताग्निः कृतवर्मा च कृतौजा धनकात्मजाः ॥ 22

अर्जुनः कृतवीर्यस्य सप्तद्वीपेश्वरोऽभवत् ।
दत्तात्रेयाद्धरेरंशात् प्राप्तयोगमहागुणः ॥ 23

न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यन्ति पार्थिवाः ।
यज्ञदानतपोयोगैः श्रुतवीर्यदयादिभिः ॥ 24

प्रथमस्य सहस्रजितः आत्मजः ॥ २० ॥ २१ ॥ सोहञ्जिरिति । कुन्तेः सोहञ्जिः सोहञ्जेर्महिष्मान् महिष्मतो भद्रसेनकः तस्य दुर्मदो धनकश्चेति द्वौ पुत्रौ कृतवीर्यस्य जनकः कृतवीर्यादयश्चत्वारो धनकस्यात्मजा इत्यन्वयः ॥ २२ ॥ २३ ॥ न नूनमिति । न नूनं निश्चितं

யதுவின் வம்சத்தைக்கேட்கும் மானிடன் பாபங்களிலிருந்துவிடுபடுகிறுன். அந்த யதுவம்சத்தில் பரமாத்மாவாகிய பகவான் மானிட வடிவத்துடன் அவதாரம் செய்தார். 19

யதுவுக்கு ஸஹஸ்ரஜித் க்ரோஷ்டு நளன் ரிபு என்னும் நான்கு புத்ரர்கள். இவர்கள் ப்ரஸித்தியுள்ளவர்கள். ஸஹஸ்ராஜித்துக்கு சதஜித் புத்ரன். 20

சதஜித்துக்கு மஹாஹயன், வேணுஹயன், ஹேஹயன் என மூன்று குமாரர்கள். ஹேஹயனுக்கு தர்மன் குமாரன். இந்த தர்மனே நேத்ரன் என்ற மற்றொரு பெயரடைந்தவன். நேத்ரனுக்குக் குந்தி குமாரன். குந்திக்கு ஸொபஞ்ஜி புத்ரன். ஸொபஜ்ஜிக்கு மஹிஷ்மான் மைந்தன். மஹிஷ்மானுக்கு பத்ரஸேனகன் புத்ரன். பத்ரஸேனகனுக்குத் துர்மதன் தனிகன் என்னும் இரண்டு புத்ரர்கள். தனிகனுக்கு க்ருதவீர்யன் க்ருதாக்னி, கருதவர்மா க்ருதஔஜஸ் என நான்கு குமாரர்கள். 21—22

க்ருத வீர்யனுக்கு அர்ஜுனன் தனயன். அந்த அர்ஜுனன் ஏழுதீவுகளுக்கும் அதிபதியானவன். விஷ்ணுவின் அம்சமாகிய தத்தாத்ரேயரிடம் மிகுந்த குணங்களுடைய யோகத்தை யடைந்தவன். 23

யாகம், தானம், தபஸ், யோகம் இவைகளாலும் சாஸ்திரச்ரவணம், வீர்யம் ஜயம் இவை முதலியவைகளாலும் கார்த்த வீர்யனுடைய கதியை மற்றஅரசர்கள் அடைய மாட்டார்கள். 24

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌬𑌲𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌃 ।
𑌅𑌕𑌰𑍋𑌦𑌜𑌿𑌤𑌾𑌧𑍀𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥ 25

𑌅𑌨𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑍋 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇𑌽𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌷𑌡𑍍𑌵𑌸𑍁 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌾𑌹𑌵𑍇 ॥ 26

𑌜𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌶𑍍𑌶𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌣𑍋 𑌮𑌧𑍁𑌰𑍂𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌯𑌧𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌜𑌙𑍍𑌘𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍍 ॥ 27
𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍌𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌜𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ 28

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑍀𑌤𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌧𑍋𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑍀𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ 29

𑌮𑌾𑌧𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌟𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 30

𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌸𑍁 𑌷𑌡𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌜𑍇 ॥௨௫॥௨௭॥ 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌔𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌸𑌗𑌰𑍇𑌣𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨அ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌜𑌙𑍍𑌘𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌧𑍋𑌃 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌸𑌹𑌤𑍋𑌃 ॥௨௯॥௩௰॥ 𑌶𑌶𑌿𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ।

இந்த அர்ஜுனன் தினந்தோறும் விஷ்ணுவை ஸ்மரணம் செய்து தடைபடாத வன்மையுடன் எண்பத்தையாயிரம் வருஷம் வரையில் ராஜ்யத்தைப் பரிபாலித்தான். 25

தன்னை ஸ்மரிப்பவர்களுடைய பொருளைக் காப்பாற்றத்தக்க அந்த அர்ஜுனன் குறைவுறாததும், ஆறு இந்திரியங்களுக்கும் விஷயமானதுமாகிய பொருளை அனுபவித்தான். இந்தக் கார்த்த வீர்யார்ஜுனனுக்கு ஆயிரம் குமாரர்கள். அவர்களுக்குள் ஐந்து பேர் யுத்தத்தில் ப்ரஸித்தி யடைந்தவர்கள். 26

இந்த ஐந்து குமாரர்களும் ஜயத்வஜன், சூரஸேனன், வ்ருஷணன், மது, ஊர்ஜிதன் என்ற பெயருடையவர்கள். ஜயத்வஜனுக்கு தாளஜங்கன் தனயன். தாளஜங்கனுக்கு நூறு புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். தாளஜங்கர்கள் என்ற பெயருடைய க்ஷத்ரியர்கள் ஔர்வருடைய தேஜஸ்ஸால் நாசமடைந்தார்கள். 27-28

தாளஜங்கர்களில் மூத்தவன் வீதிஹோத்ரன். வீதிஹோத்ரனுக்கு வ்ருக்ணன் தனயன். வ்ருக்ணனுக்கு மது மைந்தன். மதுவுக்கு நூறு புத்ரர்கள். அந்த வம்சமானது வ்ருஷ்ணியை மூத்தவனாக உடையது. ஓ பரீக்ஷித்து ராஜாவே! அது மாதவர்கள், வ்ருஷ்ணிகள், யாதவர்கள் என்று பெயரை அடைந்தது. யதுவின் புத்ரனாகிய க்ரோஷ்டுவுக்கு, வ்ருஜினவான் தனயன். வ்ருஜினவானுக்கு ச்வாஹிதன் குமாரன். ச்வாஹிதனுக்கு பேருசேகு குமாரன். பேருசேகுவுக்கு

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌶𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌰𑌥𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 31

𑌶𑌶𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌮𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ 32

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ।
𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 ॥ 33

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌷𑌟𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍋𑌶𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑌶𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌟𑍍 ॥ 34

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌚𑌕𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌶𑍍𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑌘𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 35

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌪𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 "𑌗𑌜𑌵𑌾𑌜𑌿𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌾𑌃 । 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌶𑌮𑌣𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍇"𑌤𑌿 ॥௩௨॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌜𑌨𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 ॥௩௩॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍃𑌥𑍁𑌯𑌶𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌷𑌟𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 ॥ ௩௪॥ 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿 ॥

சித்ரரதன் மைந்தன். சித்ரரதனுக்கு சசிபிந்து குமாரன். அந்த சசிபிந்து மஹா யோகியாகி. மஹாபாக்யம் செய்தவன். (1) பதினன்கு மஹாரத்னங்களுடன், சக்ரவர்த்தியாக விருந்தவன்; அவமதிப் படையாதவன். 29—32

சசிபிந்துவுக்குப் பதினயிரம் மனைவிகளிருந்தார்கள். மிகுந்த கீர்த்தி வாய்ந்த இந்த சசிபிந்து ராஜன் அந்த மனைவிகளிடம் நூறு கோடி புத்ரர்களை உண்டு பண்ணினன். 33

அந்தப்புத்ரர்கள் ப்ருதுச்ரவஸ் முதலியவர்கள். ஆறுபேர்களை ப்ரதானமாகக் கொண்ட நூறு கோடி புத்ரர்களுக்குள் தர்மன், என்பவன் ஒருவன். அந்த தர்மனுக்கு உசனஸ் தனயன். அந்த உசனஸ் நூறு அச்வமேதங்களைச் செய்தவன்.

உசனஸுக்கு ருசகன் புத்ரன். ருசகனுக்கு ஐந்து குமாரர்கள். அவர்களைப் பற்றிக்கேள்—அவர்கள் புருஜித், த்ருமன், ருக்மேஷு, ப்ருது, ஜ்யாமகன் என்னும் பெயரடைந்தவர்கள். 35

---

(1) யானை, குதிரை, ரதம், ஸ்திரீ, பாணம், நிதி, புஷ்பம், வஸ்திரம், வ்ருக்ஷம், சக்தி, பாசம், மணி, குடை, வியானம் இவை பதினன்கும் மஹாரத்னங்கள் என்று மார்க்கண்டேயபுராணம் கூறுகிறது.

ஜ்யாமகஸ்த்வப்ரஜோ ஹ்யந்யாம் பார்யாம் ஶைப்யாபதிர்பயாத் |
நாவிந்தச்சத்ருபவநாத் போஜ்யாம் கந்யாமஹாரஷீத் || 36

ரதஸ்தாம் தாம் நிரீக்ஷ்யாஹ ஶைப்யா பதிமமர்ஷிதா |
கேயம் குஹக மத்ஸ்தாநம் ரதமாரோபிதேதி வை || 37

ஸ்நுஷா தவேத்யபிஹிதே ஸ்மயந்தீ பதிமப்ரவீத் |
அஹம் வந்த்யா(அ)ஸபத்நீ ச ஸ்நுஷா மே யுஜ்யதே கதம் || 38

ஜநயிஷ்யஸி யம் ராஜ்ஞி தஸ்யேயமுபயுஜ்யதே |
அந்வமோதந்த தத்விஶ்வே தேவா: பிதர ஏவ ச || 39

பார்யாபயாதேவைகபார்யஸ்ய வந்த்யாபதேர்ஜ்யாமகஸ்யாபுத்ரஸ்ய தத்வம்ஶே ச புத்ரோத்பத்தி: கதமித்யபேக்ஷாயாமாஹ | ஜ்யாமகேதி || 36 || 37 || ஸ்நுஷேதி | யதி தே ஸபத்நீ ஸ்யாத்தர்ஹி ஸ்நுஷாபி யுஜ்யேதாபி நைவ ததஸ்தீத்யாஹ | அஸபத்நீதி || 38 || அதிபயவ்யாகுல ஆஹ | ஜநயிஷ்யஸீதி | பார்யாபய ப்ரகம்போத்பந்நஸ்வேதயுக்தஸ்ய ராஜ்ஞ: ப்ராணஸங்கடம் த்ருஷ்ட்வா ஸம்பாவிதாஸ்தேந பூர்வம் ஸம்ஹாரகாலமாராதிதா: விஶ்வே தேவா: பிதரஶ்ச ததேத்யந்வமோதந்த || 39 || ஶைப்யேதி | ததஶ்சைவ தா

ஜ்யாமகன் சைப்யையை விவாஹம் செய்து அவளிடம் புத்ரனை அடைய வில்லை. இந்தச் சைப்யைக்குப் பயந்து மற்றொரு மனைவியையும் அடைய வில்லை. சத்ருவின் க்ருஹத்தினின்று தவறிய கன்னிகையைக் கொண்டுவந்தான். ரதத்தின் மீதிருக்கும் அந்தக்கன்னிகையை சைப்யைபார்த்துப் பொறுக்காமல் சொல்லுகிறாள். ஓ வஞ்சக! என்னிருப்பிடமான ரதத்தின்மீது ஏறி இருக்கும் இவள் யார்? என்று வினவினாள். 36—37

ஜ்யாமகராஜன் இவள் உன்னுடைய மருமகள், என்றான். சைப்யை கேட்டு ஹாஸ்யம் செய்து சொல்லுகிறாள். நான் மலடி; ஸபத்னி(சக்களத்தி)இல்லாதவள். எனக்குமருமகள் எவ்விதம் ஏற்படக்கூடும்? என்றாள். 38

ஜ்யாமகன் சொல்லுகிறான். ராஜாத்தி! நீ எந்தப் புத்ரனை உண்டு பண்ணப்போகிறாயோ அவனுக்கு இந்தக் கன்னிகை மனைவியாகப் போகிறாள் என்றான். (1) இதை விச்வேதேவர்களும், பிதிர்க்களும் கொண்டாடினார்கள். 39

---

(1) ஜ்யாமகராஜன் முந்தி விச்வேதேவர்களையும், பிதிர்க்களையும் பூஜித்தவன். இப்பொழுது மனைவியிடம் பயத்தால் சரீரமெல்லாம் வேர்வை யுண்டாக நடுங்கும் இவனுடைய ப்ராண ஸங்கடத்தைப் பார்த்து விச்வேதேவர்களும், பிதிர்க்களும் தலையசைத்து அவ்விதமே புத்திரனுண்டாகட்டும் என்று அநுக்ரஹம் செய்தார்கள் என்பதாம்).

𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌧𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌵𑍇 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤 𑌉𑌪𑌯𑍇𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌨𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌮𑍍 ॥ 40

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌰𑌜𑌸𑍍𑌕𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍। "𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌥𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌮𑌘𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑌭𑍂𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪" ॥ ४० ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾.

சைப்யை கர்ப்பந்தரித்துக் காலத்தில் மங்களமான சிசுவைப்பெற்ருள். அவன் விதர்ப்பன் எனச்சொல்லப்படுகிருன். அந்த விதர்ப்பன், ஜ்யாமகனுடைய மருமகளாக இருப்பவளை விவாஹம் செய்து கொண்டான். 40

23-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍁𑌕𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑍋𑌽𑌜𑌨𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌕𑍁𑌶𑌕𑍍𑌰𑌥𑍌 ।
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌕𑍁𑌲𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥ 1

𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌬𑌭𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌉𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑍇𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 ॥ 2

𑌕𑍍𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 3

𑌜𑍀𑌮𑍂𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍀𑌮𑌰𑌥𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 ॥ 4

𑌤𑌤𑍋 𑌨𑌵𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌶𑌕𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥ 5

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌾𑌃 ।
𑌵𑌂𑌶𑌾 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌵𑌧𑌿 ॥
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌦𑌰𑍍𑌭𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌕𑌸𑍁𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑍇𑌃 ॥

௧ ॥ 𑌰𑍋𑌮𑌪𑌾𑌦𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌦𑌮𑌘𑍋𑌷𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ ௨ ॥ ௩ ॥ 𑌤𑌤𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌚𑍍𑌛𑌕𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑌶𑌾𑌦𑌨𑍁𑌃 [illegible]

---

24 - வது அத்யாயம்.

ஸ்ரீசுகர் கூறுகிறார்.

விதர்ப்பன் அந்த ஸ்திரீயிடம் குசன், க்ருதன் என்ற இரண்டு புத்ரர்களை யும், வைதர்ப்ப குலத்தைச் சந்தோஷப்படுத்தும் மூன்ருவதான ரோமபாதனை யும் அடைந்தான். 1

ரோமபாதனுக்குப் புத்ரன், பப்ரு என்பவன். பப்ருவுக்கு க்ருதி, பிறந் தான். க்ருதிக்கு உசிகன், குமாரன். உசிகனிடம் சேதி பிறந்தான். பின்னர், சைத்யன் முதலிய அரசர்கள் ஏற்பட்டனர். 2

க்ருதனுக்கு குந்தியும் குந்திக்கு த்ருஷ்டியும், த்ருஷ்டிக்கு நிர்வ்ருதியும் நிர்வ்ருதிக்கு தசார்ஹனும் தசார்ஹனுக்கு வ்யோமனும் வ்யோமனுக்கு, ஜீமூதனும் ஜீமூதனுக்கு, விக்ருதியும் விக்ருதிக்கு பீமாதனும் புத்ரனுகப்பிறந் தனர். 3—4

பீமாதனுக்கு நவர்தனும் நவரதனுக்குத் தசரதனும் தசரதனுக்குச் சகுனி யும் சகுனிக்குக் குந்தியும் குந்திக்கு தேவராதனும் பிறந்தனர். 5

𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌵𑌶𑌾𑌦𑌨𑍁𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ 6
𑌭𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌜𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑍃𑌧𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌕𑌃 ।
𑌸𑌾𑌤𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷 ॥ 7
𑌭𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌲𑍋𑌚𑌿𑌃 𑌕𑌂𑌕𑌣𑍋 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥ 8
𑌶𑌤𑌜𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌜𑌿𑌦𑌯𑍁𑌤𑌜𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑍃𑌧𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑌠𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌮𑍍 ॥ 9
𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌮𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 ।
𑌬𑌭𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑍃𑌧𑌸𑍍𑌸𑌮𑌃 ॥ 10
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟 𑌚 ।
𑌯𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌬𑌭𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑍃𑌧𑌾𑌦𑌪𑌿 ॥ 11
𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌜𑍋𑌽𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌾 𑌆𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇 ।
𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍂𑌦𑍍𑌯𑍁𑌧𑌾𑌜𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ॥ 12

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥௬॥ 𑌭𑌜𑌮𑌾𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌮𑌾𑌰𑌿𑌷 𑌹𑍇 𑌨𑍃𑌪 ॥௭॥௯॥ 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌇𑌤𑌿 । [illegible] 𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥௧௧॥௧௨॥

தேவராதனுக்கு தேவக்ஷேத்ரனும், தேவக்ஷேத்ரனுக்கு மதுவும், மதுவுக்கு குருவசனும், குருவசனுக்கு அனுவும், அனுவுக்கு புருஹோத்ரனும், புருஹோத்ரனுக்கு அம்சுவும், அம்சுவுக்கு ஸாத்வதனும், குமாரராயினர். 6

ச்ரேஷ்டனுகிய ராஜாவே! ஸாத்வதனுக்கு ஏழு குமாரர்கள். அவர்கள், பஜமானன், பஜி, திவ்யன், வ்ருஷ்ணி, தேவாப்ருதன், அந்தகன், மஹாபோஜன் என்னும், பெயருடையவர்கள். 7

பஜமானனுக்கு ஒரு மனைவியிடம் நிம்ரோசி, கங்கணன், வ்ருஷ்ணி என்ற மூன்று குமாரர்களும் மற்றொரு மனைவியிடம் சதஜித், ஸஹஸ்ரஜித், அயுதஜித் என்று மூன்று மைந்தர்களும் பிறந்தார்கள். தேவாப்ருதனுக்கு பப்ரு, புத்ரன். இந்த தேவாப்ருதன், பப்ரு, இவர்கள் விஷயமாக இந்த ச்லோகம் படிக்கிருர்கள். வெகு தூரத்தில் கேட்கிறபடி அருகில் பார்க்கிருேம்; பப்ரு மானிடர்களுக்குள் சிறந்தவன். தேவாப்ருதன் தேவர்களுக்கு ஒப்பானவன். 8—10

இந்த பப்ருவின் மூலமாகவும், தேவாப்ருதன் மூலமாகவும் ஆருயிரத்து எழுபத்து மூன்று புருஷர்கள் மோக்ஷமடைந்தார்கள். 11

மஹாபோஜன் பரம தர்மாத்மா. அவனுடைய வம்சத்தில் போஜர்கள் பிறந்தார்கள். வ்ருஷ்ணிக்கு ஸுமித்ரன் யுதாஜித் என்ற இரண்டு புத்ரர்கள் தோன்றினர். 12

ஶிநிஸ்தஸ்யாநமித்ரஸ்ய நிம்நோऽபூத³நமித்ரத: ।
ஸத்ராஜித: ப்ரஸேநஶ்ச நிம்நஸ்யாதா²ஸது: ஸுதௌ ॥ 13

அநமித்ரஸுதோ யோऽந்ய: ஶிநிஸ்தஸ்ய ச ஸத்யக: ।
யுயுதா⁴நஸ்ஸாத்யகிர்வை ஜயஸ்தஸ்ய குணிஸ்தத: ॥ 14

யுக³ந்த⁴ரோऽநமித்ரஸ்ய வ்ருஷ்ணி: புத்ரோऽபரஸ்தத: ।
ஶ்வப²ல்கஶ்சித்ரரத²ஶ்ச கா³ந்தி³ந்யாம் ச ஶ்வப²ல்கத: ॥ 15

அக்ரூரப்ரமுகா² ஆஸந் புத்ரா த்³வாத³ஶ விஶ்ருதா: ।
ஆஸங்க³ஸ்ஸாரமேயஶ்ச ம்ருது³ரோ ம்ருது³வித்³கி³ரி: ॥ 16

த⁴ர்மவ்ருத்³த⁴: ஸுகர்மா ச க்ஷேத்ரோபேக்ஷோऽரிமர்த³ந: ।
ஶத்ருக்⁴நோ க³ந்த⁴மாத³ஶ்ச ப்ரதிபா³ஹுஶ்ச த்³வாத³ஶ ॥ 17

தேஷாம் ஸ்வஸா ஸுசாராக்²யா த்³வாவக்ரூரஸுதாவபி ।
தே³வவாநுபதே³வஶ்ச ததா² சித்ரரதா²த்மஜா: ॥ 18

ஶிநிரிதி । தஸ்ய யுதா⁴ஜித: ஶிநிரநமித்ரஶ்ச ॥13॥ அநமித்ராதி³தி । ஸத்யகஸ்ய ஸுதௌ யுயுதா⁴நஸ்ஸாத்யகி: தஸ்ய ஜய: தஸ்ய குணி: ॥14॥ யுக³ந்த⁴ர இதி । தத: குணேர்யுக³ந்த⁴ர: அநமித்ரஸ்யாபர: வ்ருஷ்ணிநாமா புத்ர: ॥15॥ அக்ரூரேதி ॥ கா³ந்தி³ந்யாம் ஶ்வப²ல்காச்ச அக்ரூரப்ரமுகா²: அக்ரூர: ப்ரமுகோ² யேஷாமித்யதத்³கு³ணஸம்விஜ்ஞாந ப³ஹுவ்ரீஹி: அத: அக்ரூராதிரிக்தா த்³வாத³ஶ த³ர்ஶயதி ஆஸங்க³ இதி ॥16॥17॥ ஸ்வஸேதி ॥ ஸ்வஸா ரேக:

யுதாஜித்துக்கு சினி, அனமித்ரன், என்னும் இரண்டு புத்ரர்கள். அனமித்ரனுக்கு நிம்னன் பிறந்தான். நிம்னனுக்கு ஸத்ராஜிதன், ப்ரஸேனன் என்னும் இரண்டு புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். 13

அனமித்ரனுக்கு சினி, என்று மற்றொரு மைந்தன் பிறந்தான். சினிக்கு ஸத்யகன் புத்ரன். ஸத்யகனுக்கு யுயுதானன், ஸாத்யகி என்னும் இரண்டு தனயர்கள். ஸாத்யகிக்கு ஜயன், குமாரன். ஜயனுக்கு குணி, மைந்தன். குணியிடம் யுகந்தரன் பிறந்தான். அனமித்ரனுக்கு ப்ருச்னி, என்னும் மற்றொரு மைந்தன். ப்ருச்னிக்கு ச்வபல்கன், சித்ரகன், என்ற இரண்டு மைந்தர்கள். ச்வபல்கனுக்கு காந்தினியிடம் அக்ரூரனும் மற்றும் பன்னிரண்டு புத்ரர்களும் பிறந்தார்கள். அவர்கள் ப்ரஸித்திபெற்றவர்கள். அஸங்கன், ஸாரமேயன், ம்ருதுகன், ம்ருதுபத்சிவன், வர்மத்ருக், த்ருஷ்டவர்மன், க்ஷத்ரோபேக்ஷன், அரிமர்த்தனன், சத்ருக்னன், கந்தமாதனன், ப்ரதிபாகு இந்தப் பெயர்களைப் பன்னிரண்டு பேர்களும் அடைந்தனர். 14—17

இந்தப் பன்னிரண்டு பேருக்கும் ஸுசார்வீ என்ற பெயர்கொண்ட ஸகோதரி ஒருத்தியிருந்தாள். அக்ரூரனுக்கு தேவலன், அனுலேபன் என்னும் இரண்டு

𑌪𑍃𑌥𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌡𑍂𑌰𑌥𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌃 ।
𑌕𑍁𑌕𑍁𑌰𑍋 𑌭𑌜𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌃 ॥ 19

𑌕𑍁𑌕𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾 𑌤𑌨𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌃 𑌸𑌖𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑍁𑌮𑍍𑌬𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥ 20

𑌅𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑍁𑌕𑍀 𑌚 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌹𑍁𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍌 ॥ 21

𑌦𑍇𑌵𑌕𑌶𑍍𑌚𑍋𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥ 22

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑌨𑍍 𑌧𑍃𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑍋𑌪𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀 𑌚 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌹 𑌤𑌾𑌃 ॥ 23

𑌵𑌿𑌡𑍂𑌰𑌥𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌪𑍃𑌥𑍁𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌡𑍂𑌰𑌥𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌡𑍂𑌰𑌥𑌾𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌕𑍁𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌮𑌃 "𑌕𑍁𑌕𑍁𑌰𑍋 𑌭𑌜𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌕𑌮𑍍𑌬𑌲𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌾" 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௯ ॥ ௨௦ ॥ 𑌅𑌨𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌅𑌨𑍋𑌰𑌨𑍍𑌧𑌕𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌕𑌾𑌶 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 ॥ ௨௧ ॥ ௨௨ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌧𑍃𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑍁𑌗𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌸𑌂𑌖

மைந்தர்கள். சித்ரரதனுக்கு ப்ருது, விரேதன் முதலியவர்கள் புத்ரர்கள். இவர்கள் அநேகர் வ்ருஷ்ணி பரம்பரையைச் சார்ந்தவர்கள். அந்தகனுக்கு குகுரன், பஜமானன், சுசி, கம்பளபர்ஹிஸ் என நான்கு புத்ரர்கள். 18—19

குகுரனுக்கு வ்ருஷ்ணி குமாரன். வ்ருஷ்ணிக்கு விலோமா தனயன். விலோமாவுக்கு கபோதரோமா குமாரன்; கபோதரோமாவுக்கு அநு குமாரன். இந்த அநுவுக்கு தும்புரு ஸ்நேகிதஞக இருந்தான். 20

அநுவுக்கு துந்துபி, தனயன். துந்துபிக்கு தவித்யோதன், புனர்வஸு என்னும் இரண்டு புத்ரர்களுண்டு. தவித்யோதனுக்கு ஆஹுகன், என்னும் ஒரு மைந்தனும், ஆஹுகி, என்னும் ஒரு கன்னிகையும் பிறந்தார்கள். ஆஹுகனுக்கு தேவகன், உக்ரஸேனன் என்னும் இரண்டு புத்ரர்கள். தேவகனுக்கு தேவலன், அநுபதேவன், ஸுதேவன், தேவவர்த்தனன் என நான்கு புத்ரர்கள். 21—22

இந்நால்வருக்கும் ஸஹோதரிகள் த்ருததேவை, சாந்திதேவை, உபதேவை, ஸ்ரீதேவை, தேவரக்ஷிதை, ஸஹதேவை, தேவகி என மனைவிமார்கள் விளங்கினர். இந்த ஏழு பேர்களையும் வஸுதேவர் விவாஹம் செய்து கொண்டார். 23

கம்ஸஸ்ஸுநாமா ந்யக்ரோதஸ் கங்கஶ்ஶங்குஸ்ஸுஹூஸ்ததா ।
ராஷ்ட்ரபாலோ விஸ்ருஷ்டஶ்ச துஷ்டிமாநௌக்ரஸேநய: ॥ 24

கம்ஸா கம்ஸவதீ கங்கா ஶூரபூ ராஷ்ட்ரபாலிகா ।
உக்ரஸேநதுஹிதரோ வஸுதேவாநுஜஸ்த்ரிய: ॥ 25

ஶூரோ விதூரதாதாஸீத்பஜமாநஸ்து தத்ஸுத: ।
ஶிநிஸ்தஸ்மாத் ஸ்வயம் போஜோ ஹ்ருதிகஸ்தத்ஸுதோ மத: ।
தேவமீடஶ்ஶததநு: க்ருதவர்மேதி தத்ஸுதா: ॥ 26

தேவமீடஸ்ய ஶூரஸ்ய மாரிஷா நாம பத்ந்யபூத் ।
தஸ்யாம் ஸ ஜநயாமாஸ தஶ புத்ராநகல்மஷாந் ॥ 27

இதி । ஔக்ரஸேநய: உக்ரஸேநஸ்ய ஸுதா: ॥ ௨௪ ॥ கம்ஸேதி । வஸு தேவஸ்ய யே அநுஜா தேவபாகாதய: தேஷாம் ஸ்த்ரியோ பார்யா: ॥ ௨௫ ॥ க்ரமஸ்ய ஸுதாநாம் வர்ணநம் வ்யத்யஸ்ய காகாரஸ்ய வம்ஶமுக்த்வா த்விதீயஸ்ய பஜமாநஸ்ய வம்ஶமாஹ ॥ ஶூர இதி ॥ பஜமாநாத்விதூரத: ஸு தோ அபவத் விதூரதாச்சூர இதி பராஶராதி வசநாத் யதா ப்ரயு க்தவிதூரதாஸ்யாத் ஶ்ரேஷ்டி ப்ரபஞ்சோக்திதூரதாத் தஜாதிவிதூரதாச் ॥ ௨௬ ॥ தேவமீடஸ்யேதி ॥ தேவமீடஸ்ய ய: ஶூரோ நாம ஸுத: தஸ்ய தேவமீடோ ஹ்ருதிகஸ்யைவ ஸுத: யதா பராஶர: தஸ்யாபி க்ருதவர்ம ஶததநு தேவமீடாத்யா: ஸுதா ஆஸந் தேவமீடஸ்ய ஶூரஸ்ய மாரிஷா நாம பத்ந்யபவத் தஸ்யாம் அஸௌ தஶ புத்ராந் அஜநயத் வஸுதேவ

கம்ஸன், ஸுநாமா, ந்யக்ரோதன், கஹ்வன், சங்கு, ஸுஹூ, ராஷ்ட்ர பாலன், விஸ்ருஷ்டன், துஷ்டிமான் இந்த ஒன்பது பேரும் உக்ரஸேன னுடைய குமாரர்கள். 24

கம்ஸை, கம்ஸவதி, கங்கை, ஸுரபூ, ராஷ்ட்ரபாலிகை இவர்கள் ஐவரும் உக்ரஸேனனுடைய குமாரிகள். வஸுதேவருடைய ஸஹோதரர்களின் மனைவிகள். 25

பஜமானனுடைய புத்ரனாகிய விரேதனிடம், சூரன் பிறந்தான். சூரனுக்கு சினி, தனயன். சினிக்கு போஜன் புத்ரன். போஜனுக்கு ஹ்ருதிகன் குமாரன். ஹ்ருதிகனுக்கு, தேவமீடன், சததனு, க்ருதவர்மா என்று மூன்று மைந்தர்கள்.

தேவமீடனுக்கு, சூரன் புத்ரன். சூரனுக்கு, மாரிஷை யென்னும் மனைவி யிருந்தாள். அந்த மாரிஷையிடம் தோஷமில்லாத பத்துப் புத்ரர்களைச் சூரன் அடைந்தான். 27

वसुदेवं देवभागं देवश्रवसमानकम् ।
सृञ्जयं श्यामकं कङ्कं शमीकं वत्सकं वृकम् ॥ 28

देवदुन्दुभयो नेदुरानका यस्य जन्मनि ।
वसुदेवं हरेः स्थानं वदन्त्यानकदुन्दुभिम् ॥ 29

पृथा च श्रुतदेवा च श्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवाः ।
राजाधिदेवी चैतेषां भगिन्यः पञ्च कन्यकाः ॥ 30

कुन्तेः सख्युः पिता शूरो ह्यपुत्रस्य पृथामदात् ।
साप दुर्वाससो विद्यां देवहूतिं प्रतोषितात् ॥ 31

तस्या वीर्यपरीक्षार्थमाजुहाव रविं शुचिः ।
तदोपागतं देवं वीक्ष्य विस्मितमानसा ॥ 32

पञ्चमपुत्रमिति ॥ २७ ॥ २८ ॥ देवेति । आनकाश्च दुन्दुभयश्च हरेः प्रादुर्भाव स्थानं ॥ २९ ॥ ३० ॥ पृथायाः कन्यकावस्थायां कर्णोत्पत्तिप्रकार माह पञ्चभिः कुन्तेरिति । कथाविशेषप्रसङ्गागतं दुर्वाससं पृथा परिचर्यादिना तोषयामास ततस्तस्मात् देवहूतिं देवाह्वान हेतुं विद्यामवापेत्याह सापेति ॥ ३१ ॥ तस्या इति । देवमर्कं वीक्ष्याप्याह ॥ ३२ ॥ प्रत्ययायेति ॥ प्रत्ययायं परीक्षायै

வஸுதேவன், தேவபாகன், தேவச்ரவஸ், ஆனகன், ஸ்ருஞ்ஜயன், ச்யா மகன், கங்கன், அனீகன், வத்ஸகன், வ்ருகன் என்ற பெயரை சூரன் குமாரர்கள் அடைந்தார்கள். 28

வஸுதேவருடைய உற்பத்தி ஸமயத்தில் தேவதுந்துபிகளும், ஆநக வாத்யங்களும் முழங்கின. ஆகையால் விஷ்ணுவின் (அவதாரத்துக்கு) ஸ்தான மாகிய வஸுதேவரை ஆநக துந்துபி எனக் கூறுகிறார்கள். 29

ப்ருதை, ச்ருததேவை, ச்ருதகீர்த்தி, ச்ருதச்ரவஸ், ராஜாதிதேவி என்று ஐந்து கன்னிகைகள் வஸுதேவன் முதலியோருக்கு ஸஹோதரிகள். 30

தன் ஸ்னேஹிதனாகிய குந்தி என்பவன் குமாரனில்லாதவனாக இருந்தமை யால் பிதாவாகிய சூரன் அவனுக்கு ப்ருதையைப் புத்ரியாகக் கொடுத்தான். இந்த ப்ருதையானவள் ஸந்தோஷமடைந்த துர்வாஸ முனிவரிடம் தேவர்களை அழைக்கும் வித்யையை அடைந்தாள். 31

பரிசுத்தையான ப்ருதை வித்யையைப் பரீக்ஷிப்பதற்காக ஸூர்யனை அழைத்தாள். அப்பொழுது வந்த ஸூர்யனைப் பார்த்து ப்ருதை ஆச்சர்ய மடைந்த மனத்துடன் சொல்லுகிறாள். 32

॥ குந்தீ ॥

ப்ரத்யயார்த்தம் ப்ரயுக்தா மே யாஹி தேவ க்ஷமஸ்வ மே ।

॥ ரவி: ॥

அமோகம் தேவஸந்தர்சனமாததே த்வயி சாத்மஜம் ।
யோநிர்யதா ந துஷ்யேத கர்த்தாஹம் தே ஸுமத்யமே ॥ 33

இதி தஸ்யாம் ஸ ஆதாய கர்ப்பம் ஸூர்யோ திவம் கத: ।
ஸத்ய: குமார: ஸஞ்ஜஜ்ஞே த்விதீய இவ பாஸ்கர: ॥ 34

தம் ஸாத்யஜந்நதீதோயே க்ருச்ச்ரால்லோகஸ்ய பிப்யதீ ।
ப்ரபிதாமஹஸ்தாமுபயேமே பாண்டுர்வை ஸத்யவிக்ரம: ॥ 35

ச்ருததேவாம் து காரூஷோ வ்ருத்தசர்மா ஸமக்ரஹீத் ।
யஸ்யாமபூத்தந்தவக்த்ர ருஷிசப்தோ திதே: ஸுத: ॥ 36

கைகேயோ த்ருஷ்டகேதுச்ச ச்ருதகீர்த்திமவிந்தத ।
ஸந்தர்தநாதயஸ்தஸ்யாம் பஞ்சாஸந் கைகயாத்மஜா: ॥ 37

யயா வித்யா ப்ரயுக்தா ந த்வயா கிம்வித்யா ப்ரதித்யர்த்தம் ... அமோகம் தேவஸந்தர்சநமிதி । கந்யாஹமிதி வேதத்ராஹ யதா யோநிர்ந துஷ்யேத ததாஹம் கர்த்தாஸ்மீதி ॥ ௩௩ ॥

குந்தி (ப்ருதை) கூறுகிறாள்.

ஓ தேவ! பரீக்ஷைக்காக வித்யையை உபயோகித்தேன். ஓ ப்ரபுவே! நீர் க்ஷமிக்க வேண்டும் என்றாள்.

ஸூர்யன் கூறுகிறார்.

சிறந்த இடையுடைய குந்தி! தேவதரிசனமானது அமோகமானது. உன்னிடம் புத்ரனை உண்டுபண்ணுகிறேன். உன்னுடைய யோனியானது தோஷமடையா வண்ணம் நான் செய்கிறேன் என்றுரைத்து அந்த ஸூர்யன் கர்ப்பத்தை ப்ருதையிடம் அமைத்து ஆகாயம் சென்றார். உடனே இரண்டாவது ஸூர்யன்போல் குமாரன் பிறந்தான். 33—34

குந்தி அந்தக் குமாரனை உலகத்திற்குப் பயந்து ப்ரயாஸையின்மீது நதியின் ஜலத்தில் விட்டாள். ஸத்யமான பராக்ரமுடையவனும், உன் ப்ரபிதாமஹனுமாகிய பாண்டுமஹாராஜன் அந்த ப்ருதையை விவாஹம் செய்துகொண்டார். 35

காரூஷனாகிய வ்ருத்தசர்மா என்பவன் ச்ருததேவையை விவாஹம் செய்துகொண்டான். ச்ருததேவையிடம் தந்தவக்த்ரன் பிறந்தான். அந்த தந்தவக்த்ரன் சாபத்தால் அஸுரனாயினன். 36

கேகயவம்சத்தைச் சார்ந்த த்ருஷ்டகேது என்பவன் ச்ருதகீர்த்தியை விவாஹம் செய்துகொண்டான். அவளிடம் த்ருஷ்டகேதுவுக்கு ப்ரதர்த்தனன் முதலிய ஐந்துகுமாரர்கள் பிறந்தார்கள். 37

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌧𑌿𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌜𑌯𑌸𑍇𑌨𑍋𑌽𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌹 ।
𑌦𑌮𑌘𑍋𑌷𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍍 ॥ 38

𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌂𑌸𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇𑌤𑍁𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑌲𑍌 ॥ 39
𑌕𑌂𑌸𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑍀𑌰 𑌇𑌷𑍁𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌬𑌕𑌃 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ 40
𑌸𑍃𑌞𑍍𑌜𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑍃𑌷𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍।
𑌹𑌰𑌿𑌕𑍇𑌶𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍌 𑌶𑍂𑌰𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌕𑌃 । 41
𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌕𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑌿 𑌵𑍃𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌨𑌾𑌮𑌕𑌃 ।
𑌤𑌕𑍍𑌷𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌶𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌕 𑌆𑌦𑌧𑍇 ॥ 42
𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌪𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍀𑌕𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌮𑌨𑍀 ।
𑌆𑌨𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌋𑌤𑌧𑌾𑌮𑌾𑌜𑌯𑌾𑌵𑌪𑌿 ॥ 43

௩௭॥ 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌧𑌿𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌆𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍌 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍌 ॥௩௮॥ 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 ॥௪௩॥

ஜயத்ஸேனன் ராஜாதிதேவியிடம் அவந்தி தேசத்தைச் சார்ந்த இரண்டு புத்ரர்களை அடைந்தான். சேதிராஜனாகிய தமகோஷன் ச்ருதச்ரவஸ்ஸை விவாஹம் செய்துகொண்டான். 38

ச்ருதச்ரவஸுக்கு சிசுபாலன் குமாரன். இவ்விதம் இவனுடைய உற்பத்தி கூறப்பட்டது. தேவபாகனுக்கு கம்ஸையிடம் சித்ரகேது, ப்ருஹத்பலன் என்று இரண்டு புத்ரர்கள் உண்டாயினர். 39

தேவச்ரவஸுக்கு கம்ஸவதியிடம் ஸுவீரன், இக்ஷுமான் என்னும் இரண்டு புத்ரர்கள். கங்கனுக்கு கங்கையிடம் பகன், ஸத்யஜித், புருஜித் என்னும் மூன்று மைந்தர்கள். 40

ஸ்ருஞ்ஜயன் ராஷ்ட்ரபாலியிடம் வ்ருஷணன், துர்மர்ஷணன் முதலிய புத்ரர்களை அடைந்தான். ச்யாமகன் ஸுரபூமியிடம் ஹரிகேசன், ஹிரண்யாக்ஷன் என்ற இரண்டு புத்ரர்களை அடைந்தான். 41

வத்ஸன், மிச்ரகேசி என்ற அப்ஸரஸ்திரீயிடத்தில் வ்ருகன் முதலிய புத்ரர்களை அடைந்தான். வ்ருகன் தூர்வாக்ஷியிடம் தக்ஷன், புஷ்கரன், ஸால்வன் முதலிய மைந்தர்களை யடைந்தான். 42

அனீகனுக்கு ஸுதாமனியிடம் ஸுமித்ரன், ஆனீகன், பாணன் முதலிய புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். ஆனீகனுக்கு கர்ணிகையிடம் ருததாமன், ஜயன்என்று இரண்டு புத்ரர்கள். 43

பௌரவீ ரோஹிணீ பத்ரா மதிரா ரோசநா இளா ।
தேவகீப்ரமுகா ஆஸந் பத்ந்ய ஆநகதுந்துபே: ॥ 44
பலம் கதம் ஸாரணம் ச துர்மதம் விபுலம் த்ருவம் ।
வஸுதேவஸ்து ரோஹிண்யாம் க்ருதாதீநுதபாதயத் ॥ 45
ஸுபத்ரோ பத்ரபாஹுஶ்ச துர்மதோ பத்ர ஏவ ச ।
பௌரவ்யாஸ்தநயா ஹ்யேதே பூதாத்யா த்வாதஶாபவந் ॥ 46
நந்தோபநந்தக்ருதகஶூராத்யா மதிராத்மஜா: ।
கௌஸல்யா கேஶிநம் த்வேகமஸூத குலநந்தநம் ॥ 47
ரோசநாயாமதோ ஜாதா ஹஸ்தஹேமாங்கதாதய: ।
இளாயாமுருவல்காதீந் யதுமுக்யாநஜீஜநத் ॥ 48
த்ரிப்ருஷ்டோ த்ருததேவாயாமேக ஆநகதுந்துபே: ।
ஶாந்திதேவாத்மஜா ராஜந் ப்ரஶமப்ரஸிதாதய: ॥ 49
ராஜாந: கல்பவர்ஷாத்யா உபதேவாஸுதா தஶ ।
வஸுஹம்ஸஸுவம்ஶாத்யா: ஶ்ரீதேவாயாஸ்து ஷட் ஸுதா: ॥ 50

ஶுக॥ வஸுதேவஸ்ய பத்நீ: புத்ராம்ஶ்சாஹ பௌரவீத்யாதிபி: ॥ ௪௪ ॥

பௌரவீ, ரோஹிணீ, பத்ரை, மதிரை, ரோசனை, இளை, தேவகீ முதலியவர்கள் வஸுதேவருக்கு மனைவிகள். 44

வஸுதேவர் ரோஹிணியிடம் பலன், கதன், ஸாரணன், துர்மதன், விபுலன், த்ருவன், க்ருதன் முதலிய இவர்களை அடைந்தார். 45

பௌரவியிடம் வஸுதேவருக்கு ஸுபத்ரன், பத்ரபாகு, துர்மதன், பத்ரன் பூதன் முதலிய ஆகப் பன்னிரண்டு குமாரர்கள் உண்டானார்கள். 46

மதிரையிடம் வஸுதேவருக்கு நந்தன், உபனந்தன், க்ருதகன், சூரன் முதலியவர்கள் மைந்தர்கள். கௌஸல்யை (பத்ரை) வஸுதேவரிடம் குலத்தைச் சந்தோஷப்படுத்தும் கேசியைக் குமாரனாக அடைந்தாள். 47

ரோசனையிடம் வஸுதேவருக்கு ஹஸ்தன், ஹேமாங்கதன் முதலியவர்கள் உண்டானார்கள். இளையிடம் உருவல்கன், முதலிய ச்ரேஷ்டர்களை அடைந்தார். 48

த்ருததேவையிடம் வஸுதேவருக்கு த்ரிப்ருஷ்டன் என்ற ஓர் புத்ரன் பிறந்தான். ஓ ராஜனே! உபதேவியிடம் ப்ரசமன், ப்ரசிதன் முதலிய மைந்தர்கள் உண்டானார்கள். 49

உபதேவியிடம் வஸுதேவருக்கு கற்பவ்ருஷ்டி முதலிய அரசர் பத்துப் பேரும் பிறந்தார்கள். ஸ்ரீதேவைக்கு வஸு, ஹம்ஸன், ஸுதன்வா முதலிய ஆறு புத்ரர்கள் பிறந்தார்கள். 50

देवरक्षितया लब्धा नव चात्र गदादयः ।
वसुदेवस्सुतानष्टावादधे सहदेवया ॥ 51

पौरवीरोहिणीभद्रामदिरारोचनेलाद्याः वसुदेवस्य ।
वसुदेवस्तु देवक्यामष्टपुत्रानजीजनत् ॥ 52

कीर्तिमन्तं सुषेणं च भद्रसेनमुदारधीः ।
ऋजुं सम्मर्दनं भद्रं सङ्कर्षणमहीश्वरम् ॥ 53

अष्टमस्तु तयोरासीत्स्वयमेव हरिः किल ।
सुभद्रा च महाभागा तव राजन् पितामही ॥ 54

यदा यदेह धर्मस्य क्षयो वृद्धिश्च पाप्मनः ।
तदा तु भगवानीश आत्मानं सृजते हरिः ॥ 55

न ह्यस्य जन्मनो हेतुः कर्मणो वा महीपते ।
आत्ममायां विनेशस्य परस्य द्रष्टुरात्मनः ॥ 56

च ॥ नन्देति। कौशल्या नाम्नेत्यर्थः ॥ ५३ ॥ अष्टमेति। अष्टमस्स्वयमेवा सीत् न तु कर्मादिनाहेतुना तादृशंच जनितोवा यदेत्यादि श्री हरिः ॥५४॥ तदेवोपपादयति यदेति द्वाभ्याम् ॥५५॥ नेति॥ ०संगस्य मायानियन्तुः परस्य कर्मसंगस्पृष्टुः साक्षिणः आत्मनः सर्वगस्य निरूप्यं ? स्य मायाविनोदं विना जन्मनः कर्मणो वा हेतुत्वं भवतीत्यर्थः ॥५६॥ किञ्च॥ यदीति॥ यस्य माया चेष्टितं वदन्ति जीव

தேவரக்ஷிதை வஸுதேவரிடம் கதன் முதலிய ஒன்பது மைந்தர்களை அடைந்தாள். ஸஹதேவையிடம் வஸுதேவர் எட்டுப் புத்ரர்களை, தர்மதேவதை எட்டு வஸுக்களை அடைந்ததுபோல அடைந்தார். அவர்கள் புருஷன் ச்ருத முக்யன் முதலியவர்கள். வஸுதேவர் தேவகியிடம் எட்டுப் புத்ரர்களை அடைந்தார். 51-52

அவர்கள் கீர்த்திமான், ஸுஷேணன், பத்ரஸேனன், ருஜு, ஸமதனன், பத்ரன், ஸர்ப்பராஜனுகிய ஸங்கர்ஷணர் இவ்விதமான பெயர்களை யடைந்தார்கள். அந்த தேவகீ வஸுதேவர்களுக்கு எட்டாவது புத்ரனுக விஷ்ணு தாமாகவே உண்டானர். ஓ ராஜனே! உமக்குப் பிதாமஹியாகிய ஸுபத்ரையும் உண்டானுள். அவள் மிகுந்த பாக்யம் செய்தவள். 53-54

எந்தெந்த ஸமயம் தர்மத்திற்கு குறைவும் பாபத்திற்கு வ்ருத்தியும் ஏற்படுகிறதோ அந்தந்த ஸமயம் பகவானும் ஈச்வரருமாகிய ஹரியானவர் தம்மை ஸ்ருஷ்டித்துக் கொள்ளுகிறுர். 55

ஓ ராஜனே! ஈசரும், பரரும், ஸாக்ஷியும், ஆத்மாவுமாகிய பகவானுக்குத் தம் மாயையன்றி ஜன்மத்திற்காவது கர்மத்திற்காவது எதுவும் ஹேதுவில்லை. 56.

𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌾𑌯 𑌹𑌿 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 57

𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌸𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌲𑌾𑌞𑍍𑌛𑌨𑍈𑌃 ।
𑌭𑍁𑌵 𑌆𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌃 ॥ 58

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌃 ।
𑌸𑌹𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ॥ 59

𑌕𑌲𑍌 𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌤𑌮𑍋𑌨𑍁𑌦𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥ 60

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌾𑌰 𑌤𑌂𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌹𑌿𑌯𑌦𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍇 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌲𑍀𑌨𑌾𑌵𑌾𑌯𑍇𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌯𑌿 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌲𑌾𑌭𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥ ௫௭ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ 𑌅𑌕𑍍𑌷𑍌𑌹𑌿𑌣𑍀𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌭𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌭𑌾𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 ॥ ௫௮ ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌪𑌿𑌤𑌰𑍍𑌕𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 ॥ ௫௯ ॥ 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌹𑌰𑌣 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 ॥ 𑌕𑌲𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌤𑌮𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨𑍁𑌦𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌯𑌶𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌨𑍋𑌤𑍍 ॥ ௬௦ ॥ 𑌯𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑍇 𑌯𑌶𑍋𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍇

இந்த ஈசனுடைய மாயையின் வ்ருத்தியானது ஜீவனுக்கு அநுக்ரஹமாகிறது. அதுவே ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ப்ரளயம் இவைகளின் பொருட்டும் ஆகிறது. பிறப்பு முதலியவை நீங்குவதால் மோக்ஷத்தின்பொருட்டு மாகிறது. 57

அக்ஷௌஹிணிக் கணக்கான ஸேனைகளுக்குப் பதிகளும், ராஜாக்கள் என்ற வேஷமுடையவர்களுமாகிய அஸுரர்களால் ஆக்ரமிக்கப்படும் பூமியின் பாரத்தைப் பரிஹரிக்க முயற்சிகொண்ட மதுஸூதனராகிய பகவான் ஸங்கர்ஷணருடன் தேவச்ரேஷ்டர்களால் மனத்தாலும் ஊகிக்கமுடியாத செய்கைகளைச் செய்தார். 58-59

கலியில் உண்டாகப்போகிற பக்தர்களை அநுக்ரஹிப்பதற்காக துக்கம், சோகம், அஞ்ஞானம் இவைகளைப் போக்குவதும், புண்யமுமான தம் யசஸை விஸ்தாரப்படுத்தினர். 60

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑍇 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑍇 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌧𑍁𑌨𑍁𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 61

𑌭𑍋𑌜𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌕𑌮𑌧𑍁𑌶𑍂𑌰𑌸𑍇𑌨𑌦𑌶𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑍈𑌃 ।
𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌨𑍀𑌯𑍇𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌸𑍃𑌞𑍍𑌜𑌯𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ 62

𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋𑌦𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ।
𑌨𑍃𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌰𑌮𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌰𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ 63

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌚𑌾𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌣-
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌤𑍍𑌕𑌪𑍋𑌲𑌸𑍁𑌭𑌗𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌹𑌾𑌸𑌮𑍍 ।

𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌕𑍃𑌦𑌪𑌿 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌰𑌾𑌗𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌂 𑌧𑍁𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ ௬௧ ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂-𑌭𑍋𑌜𑍇𑌤𑌿। 𑌭𑍋𑌜𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌨𑍀𑌯𑌮𑍀𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 ॥ ௬௨ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌙𑍍𑌗𑍈𑌃 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 ॥ ௬௩ ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌹—𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌶𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌤𑌤𑍃𑌪𑍁𑌃 𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑍋𑌨𑍍𑌮𑍇𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌨𑌮𑌸𑌹𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑍇𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂

ஸாதுக்களின் செவிகளுக்கு அமுதமான யசஸ்ஸாகிய சிறந்த தீர்த்தத்தில் செவிகளாகிய அஞ்ஜலியுடையவன் ஒருதடவை ஆசமனம் செய்து கர்மவாஸனையைப் போக்குகிறுன். 61

போஜர்கள், வ்ருஷ்ணிகள், அந்தர்கள், மதுக்கள், சூரஸேனர்கள், தசார்ஹர்கள், குருக்கள், ஸ்ருஞ்ஜயர்கள், பாண்டுவம்சத்தார்கள் இவர்களால் சிலாகிக்கத்தக்க சரிதமுடைய பகவான் ப்ரியப்படுவதற்குரிய புன்முறுவலாலும் பார்வையாலும், கம்பீரமான வார்த்தைகளாலும், விலாஸமான லீலையாலும், அவயவமெல்லாவற்றாலும் மனேஜ்ஞமான மூர்த்தியாலும், மானிடவுலகை ரமிக்கச் செய்தார். 62-63

மகாகுண்டலங்களாலும் மனேஜ்ஞமான செவிகளாலும் விளங்கும் கன்னப்ரதேசங்களாலும் ஸௌந்தரமும், விலாசத்துடனும் ஹாஸ்யத்துடனும் கூடியதும் நித்யோத்ஸவமுமான, பகவானுடைய முகத்தை நேத்ரங்களால் பானஞ்செய்த

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑌤𑍃𑌪𑍁𑌰𑍍𑌦𑍃𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌮𑍇𑌶𑍍𑌚 ‖ 64

𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑍃𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌰𑌜𑌮𑍇𑌧𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋
𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌿𑌪𑍂𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌰𑍁𑌦𑌾𑌰𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌜𑍇
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 ‖ 65

𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸 𑌵𑍈 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾-
𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌕𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿 𑌭𑍂𑌪𑌚𑌮𑍍𑌵𑌃 ।

𑌬𑌾𑌲𑌕𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌪𑍋𑌲𑍋𑌚𑍍𑌛𑌲𑌵𑌪𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌹𑌾-
𑌸𑌾𑌵𑌲𑍋𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ‖ 64 ‖ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 । 𑌜𑌾𑌤 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌜𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌣-
𑌵𑍇𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌏𑌧𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌨
𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌗𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦-
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌂 ‖ 65 ‖ 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌕𑌲𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌰𑌂
𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌭𑍂𑌪𑌚𑌮𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌜𑌯𑌂 𑌘𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍
𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾

புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் ஸந்தோஷமடைந்து த்ருப்தியடையவில்லை. † நிமி யிடம் கோபம் கொண்டார்கள். 64

பகவான் ஜன்மமடைந்து புருஷரூபராகிப் பிதாவின் க்ருஹத்தினின்று கோகுலஞ் சென்று அங்கிருப்பவர்களுக்குப் பொருளை வ்ருத்திபண்ணி சத்ருக்களைக்கொன்று வெகு மனைவிகளை அடைந்து அவர்களிடம் வெகு புத்ரர்களை யுண்டுபண்ணி ஜனங்களிடம் வேதமார்க்கத்தை விஸ்தாரப்படுத்தி யாகங்களால் பரமாத்மாவைப் பூஜித்தார். 65

குருக்களின் மனத்திலுண்டான கெடுதியைக் காரணமாகக்கொண்டு பூமி யின் மிகுதியான பாரத்தைத் தொலைத்து யுத்தத்தில் அரசர்களைப் பார்வையால்

---

† நிமி என்பவன் இமைகொட்டுதலை யுண்டுபண்ணியவன், இமைகொட்டும் அந்த ஸமயம் பகவானுடைய முகத்தைப் பார்க்கமுடியாததுபற்றிக் கோபித்தார்கள் என்பதாம்.

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍂𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌜𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌘𑍋𑌷𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌮 ‖ 66

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌪𑌾𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.

𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ‖ ௬௬ ‖

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌯𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌭𑌾𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 ‖
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌦𑍋𑌹𑌶𑍍𑌰𑍀𑌧𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌪𑌥𑍇 𑌸𑌕𑍋𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌮𑌿𑌵 ‖

𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌨𑌵𑌮𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.

நசிக்கச்செய்து அர்ஜுனன் ஜயித்தானென்று ப்ரஸித்தஞ்செய்து உத்தவருக்கு தத்வோபதேசஞ்செய்து அதேரூபத்துடன் தம் ஸ்தானம் சென்றார். 66

24-வது அத்யாயம்

முற்றிற்று.

9-வது ஸ்கந்தம்

முற்றுப் பெற்றது.

சுபம். சுபம். சுபம்.